Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Ravnen

[Illustreret satirisk ugeblad udgivet af Socialdemokratiet].

Udkom 1876-77 og 1878-1921.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0102/sknr102245.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

---

16 Sider NYTAARSNUMER **18 Øre**

RAVNEN

Nr. 1 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 1. Januar 1920

Tegning af O. Hartig

Det ny Aar og Folkenes Forbund.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
" " " " 1 Md.s Opsigelse $4\frac{1}{2}$ "
" " " " 3 Mdr.s Opsigelse 5 "

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. t. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Lille Hans: Hør, Fa'r, har Du aldrig ønsket, at Du havde en Flok raske Drenge?

Faderen: Jo, men det var før, jeg fik Dig.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

— Hvorledes ser Menneskenes Tænder ud? spurgte Professoren ved Eksamen i Naturhistorie. — Intet Svar. — Spørgsmaalet gentages — stadig dyb Tavshed. — Naa, saa se da paa mine! udbrød nu Professoren ivrig. — Grønne, Hr. Professor, grønne! svarede nu Kandidaten.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Agenten: Her er den Motorvogn, De ønskede. Den er ganske, som De har villet have den. De behøver aldrig at kravle ind under den, naar der skulde være noget i Vejen.

Amatøren: Hvordan det?

Agenten: Hvis der blot sker det mindste Brud paa Mekanismen, saa vender hele Køretøjet Bunden i Vejret.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Tegning af Magnus Kristensen

En Skydebroder — **i Skuddet.**

EN SPØGEFUGL

Hvis nogensinde den Dag kommer, da spøgefulde Indfald bliver belønnet, eller Spøgefugle faar Pension for lang og tro Tjeneste, skriver »New York Daily Eagle«, da har vi en Mand, som burde staa først paa Listen. Det er en Irlænder, som bar den samme Bør Mursten op og ned paa sin Ryg hele Dagen med et ustandselig frydefuldt Grin ved Tanken om, hvor godt han snød Arbejdsgiveren.

*

INDIREKTE

— Vil Du paastaa, at jeg har taget den Tikroneseddel, Du tabte?

— Nej, det vil jeg ikke.

— Men hvad mener Du da?

— Jeg mener kun, at hvis jeg ikke havde bedt Dig om at hjælpe mig med at lede efter den, saa havde jeg fundet den.

*

A.: Naa, hvordan er dit nye Herskab?

B.: Tak, godt! I de to Uger, jeg har været her, har de selv gjort Arbejdet.

H. STEENSENS
AGA

Plante Margarine
er altid den bedste.

Lærerinden eksaminerer i Bibelhistorie, men glemmer at høre sine Elever i Babelstaarnet.

Erik rækker Haanden i Vejret.

Lærerinden: Hvad vil Du, Erik?

Erik: Frøkenen springer —

Lærerinden (overrasket): Hvad gør jeg?

Erik: Frøkenen springer -

Lærerinden: Springer jeg? Hvad er det dog, Du mener?

Erik: Frøkenen springer over Babelstaarnet!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

— Er Hr. N. virkelig saadan en dygtig Skytte?

— Ja vist. Han er nu saa dygtig, at han ikke selv mere skyder, men holder andre Folk, som maa skyde for ham.

Modersprøjten
„Noliber“

er atter paa Lager og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Tegning af Satyr

NYTAARSSJOV

I en lille jysk By havde de unge Mennesker valgt sig en Mand til Skive for deres Nytaarsløjer.

I Aar besluttede han at hævne sig, og i Nattens Mørke stævnede han mod Naboens Gaard. Forsigtig aabnede han Vognskurets Dør paa Klem ja, Vognen stod derinde. Saa stilfærdigt som muligt listede han den ud paa Landevejen, og nu gik det i rask Trav henad Vejen, indtil han havde tilbagelagt en halv Mil.

Det tog paa Kræfterne at være Hest, men ikke desmindre undte han sig ingen Hvile, før Vognen var skilt ad i mange Stykker, der var spredte over Markerne.

Med et skadefro Smil gik han hjemad og frydede sig ved Tanken om sin Hævn.

Men — ak! Nytaarsmorgen, da han aabnede Døren til sit Vognskur, saa han, at hans egen flunkende ny Vogn var væk.

Det var ikke frit for, at vor Mand fik adskillige bange Anelser. Hvad var det da for en Vogn, han havde trukket af Sted med?

I vild Galop satte han af Sted til Stedet for sin natlige Udaad — og man tænke sig hans Rædsel! — Ved Dagens Lys kendte han sin egen Vogn. Nu gik Sagens Sammenhæng op for ham: Tidligt paa Aftenen havde Byens Spøgefugle skjult Vognen i Naboens Vognport, og derfra havde han saa selv trukket den bort i Nattens Mulm og Mørke!

1920.

Mel.: Komme hvo, som komme vil —

Strengeleg og Trommestik,
nu skal Aaret skifte,
hvis Du ikke har Musik
— Fingrene kan pifte!
Lad min nye Nytaarssang
lyde fra hver Trappegang.
— Jeg vil ej belyve
Nittenhundredtyve!

AMERIKA

Vil Amerika faa Ro
for de smaa japanske?
Bygge Fredens skønne Bro
vil de am'rikanske.
Sporten dér har vældig fat,
tænk, de sprutter Dag og Nat,
alle dér vil flyve
Nittenhundredtyve!

SVERIGE

Svearige mer og mer
bli'r det gamle »Sjusland«,
nu de ikke venter mer
Krigerfærd fra Rusland.
Men de er paa Stikkerne,
»ordner« Bolschevikkerne,
syner hver en Fluge
nittenhundred*tjuge!*

ENGLAND

Englands ældste Koloni
bli'r vist lidt lebendig
— bliver Irland ikke fri,
vil de raabe: Skændig!
Der bli'r vistnok vældig »Brand«,
men den kloge Engelskmand
klarer nok behændig
nittenhundred*twenty!*

TYSKLAND

Ingen Kul og ingen Mad,
den er ikke munter,
lige ved at skilles ad
eller rent gaa unter.
Jeg vil ønske, at en Da'
Fred de maa faa ligefra
München op til Danzig
nittenhundred*zwanzig!*

DANMARK

Her i Danmark holder vi
stadig moderato,
skønt et stærkt Demokrati
har holdt Stand til Dato.
Stolt og kækt vi oprejst gaar
sammen i det nye Aar —
Snobberne vil »kryve«
nittenhundredtyve!

Jørgen Grønsvær.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

V

JAGTEN EFTER WAVERLEY

Siden Besøget paa Scotland Yard havde Eileen Meredith opholdt sig paa sit Værelse. Hendes Fader havde foreslaaet at tilkalde en Læge, men Eileen svarede kun:

— Her vil jeg blive, lige til Bobs Mordere er bleven fundet og straffede!

Selv havde hun taget en fast Beslutning. Hvis det ikke skulde lykkes hende at faa Hævn ad Rettens Vej, saa skulde hun selv tage Sagen i sin Haand. Hun følte sig sikker paa sig selv. Morderen skulde ikke undslippe hende.

Med en rolig Beslutning aabnede hun en lille Skuffe i sit Chatol og fremtog en lille Revolver med elfenbensindlagt Løb. Hun aabnede den og fyldte Magasinet. Hendes Øjne straalede med en vild Energi, idet hun gemte Revolveren ved sit Bryst. Saa satte hun sig ved Kaminen og aabnede en Bog, men læse gjorde hun ikke.

Pludselig rejste hun sig, og uden at kalde paa sin Kammerjomfru klædte hun sig om i en sort Dragt. Derpaa tog hun en stor Muffe og gemte Revolveren i den. Roligt traadte hun ud paa Gaden uden at værdige de mange Journalister, som belejrede Huset, et Blik.

Da hun kom til Scotland Yard, traf hun Foyle og Green. Hun ænsede ikke den Stol, Foyle bød hende, men blev staaende og stirrede paa ham med sine store, graa Øjne. Han saa hendes glødende Kinder og gættede sig til, hvad hun tænkte.

— Vær saa venlig at sætte Dem, sagde han. Jeg antager, De kommer for at høre, hvordan det gaar med Sagen. I Morgen haaber jeg, at vi har gode Nyheder!

— Er det Dem, der skal foretage Arrestationerne? spurgte hun med sit Blik stift fæstet paa ham.

Detektiven rettede sig uvilkaarligt. Han havde før set et saadant Blik i et Par Kvindeøjne og vidste, at Kniven da altid havde siddet løst i Skeden.

— Hør nu, Lady Eileen, sagde han alvorligt. Det er ikke Mr. Ralph Fairfield, som myrdede Mr. Grell. Jeg kan bevise det. De maa have Tillid til os! De gør Sir Ralph stor Uret!

Eileen lo vildt.

— Tror De, jeg er en lille Skolepige, svarede hun koldt. De kan ikke putte mig Blaar i Øjnene. Han har købt Dem, og derfor lader De ham gaa! Jeg forstaar det hele. Men det skal ikke lykkes ham at undslippe!

— De vil komme til at angre, hvad De her har sagt, svarede han stille.

Han tænkte et Øjeblik paa, hvorvidt han skulde sige hende, at hendes Forlovede aldeles ikke var myrdet, men at det var en Eventyrer, som hun aldrig havde set, men han bestemte sig dog for indtil videre at gemme denne Hemmelighed. Eileen var gaaet hen mod Døren, men Foyle stillede sig i Vejen for hende.

— Lad mig gaa, sagde hun.

— Hvor vil De gaa hen?

— Til Sir Ralph Fairfield! Vær saa god at lade mig gaa!

— Gerne, naar De først har givet mig Pistolen, som De gemmer der i Muffen! svarede han.

Rasende rev hun sin højre Haand ud af Muffen, men i det samme havde Detektiven grebet hende om Haandledet, saa Revolveren faldt til Gulvet med et Slag. Hun gav sig til at skrige vildt, og Foyle maatte opbyde al sin baade legemlige og aandelige Magt for at holde den unge Kvinde, der kæmpede som en besat. Endelig lykkedes det ham at presse hende ned i en Stol, og mens han holdt hende fast med den ene Haand, greb han Telefonen med den anden.

Ti Minutter senere blev Lady Eileen Meredith kørt hjem under Opsigt af en Læge og en Sygeplejerske, der var bleven tilkaldt fra Politistationen i Carmon Row.

— — —

Heldon Foyle var dybere grebet af Waverleys Forsvinden, end han vilde vedgaa for sig selv. Det var ikke blot det, at en af Scotland Yards bedste Folk var faldet som et Offer for Modstandernes Intriger, men lige saa meget Maaden hvorpaa det var sket, der gjorde ham urolig.

Sir Hilary Thornton var den, der var mest utilfreds med den Vending, Sagerne havde taget.

— Kommer dette til Offentlighedens Kundskab, bliver vi uhjælpeligt til Latter, sagde han. Selv om det lykkes os at befri ham, er det lige skæbnesvangert for os. Og hvorfor sagde De ikke ogsaa Lady Eileen Sandheden om Mordet og Mr. Grell?

— De har Ret i, hvad De siger, svarede Foyle, men hvad Lady Eileen angaar, mener jeg dog, jeg har handlet rigtigt. Grell ved, at vi er paa det rene med, at han lever. Naar Grell faar at vide, at hans Kæreste ikke kender Sagens sande Sammenhæng, saa vil han sætte sig i Forbindelse med hende, og saa kan vi lægge Beslag baade paa ham og Ivan. Desuden er der en Ting af stor Vigtighed. Efter hvad jeg har faaet at vide af hans Sagfører og ogsaa af Banken, saa havde han omtrent ingen Penge hos sig. Han var derimod nødt til at maatte gøre Udvej for at faa nogle, og maaske har han henvendt sig til Fairfield.

— Naar vil De igen begive Dem til Grave Street? spurgte Thornton. Det bliver et fælt Stykke Arbejde, som mindst udkræver sine ti—tolv Mand!

Foyle tændte en Cigar og gav gennem Talerøret Ordre til, at Green skulde komme op til ham.

— Det bliver saamænd ikke værre, fortsatte han henvendt til Thornton, end at Green og jeg kan klare det alene. Det er snarere værre at være for mange. Først og fremmest maa vi befri Waverley. Det vil vi to paatage os, ikke sandt, sagde han til Politiinspektøren, der i det samme traadte ind i Kontoret. Sir Hilary mener, at der kræves en halv Snes Mand til Turen til Grave Street, men jeg foreslaar, at vi to alene paatager os at befri vor Ven Waverley!

— Selvfølgeligt, svarede Green med Overbevisning. Jeg vil vove, hvad det skal være, for at redde Waverley, han har en Gang frelst mit eget Liv!

— Det er godt, Green, saa er Sagen afgjort! Gaa nu hen og faa Dem lidt Hvile og mød mig saa Klokken eet. Vi tager en Auto til Aldgate og starter saa derfra. Men tag Revolveren med Dem, selv om De jo ikke ynder den Slags Sikkerhedsforanstaltninger, men jeg tror, vi faar Brug for den!

— — —

Det blæste en bidende skarp Vind, da Autoen holdt i Commerciel Road i Whitechapel, og de to Detektiver steg ud for at vandre videre i Nattemørket Øster paa. Af og til saa de en ensom Vandrer, og inde fra Husene hørtes Raab og Skrig og vilde Eder, til Stilheden atter lagde sig over Gaden og gjorde Natten endnu mere hemmelighedsfuld.

Opgangen til Nr. 404 var netop i det samme Hus, hvor det Bladkontor var, som Fairfield havde søgt. Foyle genkendte nu Stedet. Han greb i Dørhammeren og slog nogle faste Slag. Ikke en Lyd hørtes inde fra Huset. Green hamrede med de bare Næver, men fremdeles hørtes intet Livstegn.

— Nej, sagde Foyle, saa maa vi vist prøve paa anden Maade!

Han rodede lidt i sin Lomme og fremtog saa et Stykke Stemmejern, der var svagt bøjet i den ene Ende. Stemmejernet satte han ind i Dørsprækken, og med et Brag aabnede Døren sig. Hastigt smøg de sig ind og skød Døren til efter sig. I ti Minutter stod de urørligt stille. Der hørtes ikke det svageste Tegn til, at nogen i Huset havde hørt deres indbrudsagtige Entré.

Nu lod Green sin Lommelampes Søgelys glide hen over det nøgne Gulv. Foyle knugede sit Stemmejern haardt i sin Haand og begyndte at gaa op ad den snørklede Trappe. Pludseligt slukkede Green sin Lampe, thi fra Lejligheden oven over hørtes en sagte Lyd af listende Trin. Hvor hærdet Foyle end var, begyndte dog hans Hjerte at slaa heftigt. Ligesaa sikkert som han følte, at her gemtes Gaadens Løsning, lige saa vist forstod han, at de her i denne trange Korridor var uhjælpeligt prisgivne til Modstandernes Kugler, hvis de skulde finde paa at skyde. Men nu var det umuligt at vende om. Et Nu bukkede han sig ned, men sprang saa i næste Øjeblik lydløst op ad Trappen og indesluttede i et jernhaardt Favntag den Person, som listede sig ned imod dem.

— Ikke et Ord, hviskede han, det bliver værst for Dem selv! Tænd Lyset, Green!

Fangen forholdt sig ganske stille, og nu lyste Greens lille Lampe lige ind i hans Ansigt. Det var en Mand paa omtrent fyrretyve Aar med udpræget jødiske Træk. Hans snavsede sorte Haar var krøllet, og Overlæben skjultes af et sort Skæg. Hans plirende Øjne betragtede Foyle med uforstilt Angst.

— Vi er Politiet! Hvem bor her i Huset? spurgte Foyle barsk, men i en lav Tone. Naa!

Han holdt stadigt Jøden fast omsluttet med sin ene Arm og løftede advarende Stemmejernet i den anden Haand. Green stod nu ved Siden af dem, stærk og truende.

— Jeg forstaar ikke, hvad De kommer her for, jamrede Jøden. Jeg har ikke gjort noget ondt. Der bor ingen andre end jeg og min Hustru og Søn og Datter her i Huset.

— De tager imod Tyvegods, svarede Foyle paa Maa og Faa. Forsøg ikke paa at nægte det, Mr. Israels! Men det er forøvrigt ikke Dem, vi vil have fat i, naar De blot giver os de Oplysninger, vi har Brug for. Hvem bor her hos Dem? De har jo fornylig købt en Skrivemaskine til denne Person!

— Ja . . . jovist . . . jeg er hjælpsom af mig, og jeg købte ogsaa en Skrivemaskine. Jeg troede selv, han var en hæderlig Fyr. Jeg anede ikke, at Politiet var ude efter ham!

— Hvilket Værelse bor han i?

Israels pegede opad.

— En Trappe til . . . Døren til venstre, svarede han nervøst.

Foyle slap Manden, men han havde ikke gjort mere end to Skridt op ad Trappen, før Døren til det tilstødende Værelse aabnedes paa Klem, og et Kvindehoved med en Fløjte mellem Læberne saas i Halvmørket. Foyle sprang frem, men i det samme hørtes et skarpt, skingrende Signal i Stilheden. I næste Nu havde begge Detektiverne kastet sig over hende. Hun kæmpede fortvivlet og skreg som en besat, da de tog Fløjten fra hende. Saa hørtes et nyt, hysterisk Skrig fra en anden Kvinde, og Foyle skød resolut den første Kvinde ind i det Værelse, hvorfra hun var kommet. Derpaa vendte han sig om, men sprang i det samme et Skridt tilbage, thi fra Afsatsen ovenover hørte de en Stemme, en hvinende Lyd skar forbi hans Øre, og en Kniv borede sig ind i Væggen tæt ved hans Skulder.

Al Forsigtighed var nu overflødig. Foyle havde kastet sit Stemmejern og grebet sin Revolver. En Dør blev slaaet i, og begge Detektiverne fo'r op ad Trappen.

Green kastede sig med hele sin Kraft imod den Dør, Jøden havde peget paa, den fløj op med et Brag, og de tumlede ind. Værelset var tomt. Rasende kastede Foyle sig mod den anden Dør, der ligeledes gav efter, men dette andet Værelse var tomt ligesom det første. Men Vinduet stod aabent, og da de bøjede sig ud, skimtede de en skyggeagtig Skikkelse, der forsvandt bort over et Vildnis af Tagrygge. Uden at betænke sig sprang Green op i Vinduet for at forfølge den flygtende, men uheldigvis fik han sit ene Ben indviklet i en Gren fra et Træ uden for, og imens var den flygtende forsvundet. Foyle raabte til Green, at han skulde skynde sig ned igen, og løb derpaa selv ned ad Trappen til Israels Dør uden at give sig Tid til at se, om Green fulgte efter. Jøden var bleg som et Lig og rystede som et Espeløv.

— Hvor er den Kvinde, som gav Signalet? spurgte han kort.

— Min Datter! Hun troede, det var Indbrudstyve!

— Hvor er hun?

Uden at afvente Svar gik Foyle ind i det næste Værelse og tændte Gasblusset. I en Seng sad en fed Kvinde og stirrede angst paa ham. Uden at ænse hende, lagde han sig ned paa Gulvet og kiggede ind under Sengen. Da han atter rejste sig op, stod Green ved Siden af ham.

— Pigen har narret os, skreg han, idet han greb Kvinden i begge Skuldrene og rystede hende. Hvor er hun løbet hen? . . . Gaa ned, Green, og se efter, at ingen kommer ud af Huset. Tag den gamle Fyr med der inde, ellers kunde han rende bort imens.

— Min Datter, raabte Kvinden hjælpeløst, hun er gaaet hen til sin Moster! Vi er agtværdige Folk her, og det var Dem selv, der skræmte hende. . . . . .

— Vi skal nok selv undersøge, hvor respektable I er. Hvor bor den Moster?

— Shadwell Lane 22, svaredes der hurtigt.

Uden et Ord gik Foyle ud paa Trappen, mens Green blev staaende og vogtede Døren. Green gjorde nu Jøden det samme Spørgsmaal, og Israels svarede, at han selv havde set sin Datter gaa ud for at gaa hen til sin Moster i Sussex Street 48.

— De lyver, sgde Foyle roligt. Jeg har lige talt med Deres Hustru, og hun gav en ganske anden Adresse. Nu vil jeg raade Dem til for Deres egen Skyld, at De taler Sandhed!

I det samme tog han et Par Haandjern frem og lod dem ringle foran Jødens Næse.

— Ja, ja, bad han ynkeligt, jeg skal nok tale Sandhed. Hun kom her for et Par Dage siden og betalte fem Pund for Logis i en Uge. Til alle, som spurgte, skulde jeg blot sige, at hun var min Datter. Hun sov inde hos min Hustru. Er der noget forkert i det! Jeg er fattig, og fem Pund finder man ikke paa Gaden. Manden kom senere, han sagde, han var Journalist, og han bad mig købe en Skrivemaskine til ham . . . var der noget forkert i det?

Foyle svarede ikke straks. Han anede, at han nu efter mange Omveje og Udflugter var ved at nærme sig Sagens Kerne. Han forstod med det samme, at den Kvinde, der her var Tale om, var den samme, der spillede en saa stor Rolle i Grell-Mysteriet. Hun kunde ikke være nogen anden end Lola Rashael, lille Lola fra Wien, alias Prinsesse Petrovska.

Da der for Øjeblikket ikke var mere at gøre, lod Foyle Green tage tilbage til Kontoret for at hente nogle Mænd, som kunde være dem behjælpelig med den videre Efterforskning.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

Naar to gør det samme er det ikke det samme.

1) I Brest-Litowsk

Vi er de sejrende!

2) I Versailles

Nej, vi er de sejrende!

(»Der wahre Jacob«).

— Ser du undervattensbåten därborta?
— Nää.
— Inte jag heller, Han måtte ha dykket.

(»Søndags-Nisse«)

— Maa jeg takke Dem mange Gange, fordi jeg maa faa Lov at bo her!

(»Simplicissimus«).

S. Johannesson A/S

Statskontrol.

Fedevarer,
Gæs og Ænder.

Telefoner: 3684 — 3349 — 4722.

St. og Kj. 13, Højbroplads 13. **St. og Kj.**

Rød Indmad

Jeg skulde hilse alle »Ravnen«s ærede Abonnenter og sige Glædeligt Nytaar og Tak for det gamle Aar. Og saa skulde jeg sige, at naar man tegner sig som Kvartalsabonnent, saa faar man tilsendt en smuk Originaltegning til Indramning og lige til at hænge paa en Væg.

NYTAARSDRØMME

Nu sænker sig Nytaarsnatten tyst,
nu svæver Sjælen, let og lyst,
i Drømmenes Ætherstrømme.
Nu sprænger Mennesket uden Dyst
hver Støvets Tvang og Tømme.

Nu drømmer hver Slave om Fyrstegunst,
nu vader hver Fusker i ædel Kunst,
og hver lille Damehjerne
svælger i Kager, Parfumedunst,
hver Løjtnant i Kors og Stjerne.

Hver Sjæl, hvis Vunde har blødt og blødt,
drømmer om Himmerig rosenrødt,
hver Pusling om Mo'rs Arme —
hver gammel drømmer om Ungdom sødt,
hver fattig om Mad og Varme.

Men jeg Poet — for MIT Øje staar
en Pige paa bare seksten Aar
i fjerne Æventyrlande,
med tungt og gyldent Pagehaar
over saa hvid en Pande.

Oscar Elholm.

De' si'r De ikke!

Under Automobiludstillingen i Tivoli ventes mange Forlovelser. De to vigtigste Betingelser: *Slanger* og *Ringe*, bli'r der jo nok af.

*

I 1920 vil Vekselfalsknere, Billetgrosserere og Aagerkarle blive afskaffet.

*

Der er *Tyve* i det ny Aar. Men det var der jo ogsaa i det gamle.

*

I det ny Aar vil alle Varer stige med Undtagelse af nedfaldende Flipper og opretstaaende Fortepianoer.

Ak, hvem der dog blot for det nye Aar
paa Fred og Fordragelighed turde haabe,
saa den, der har Ret ogsaa Retten faar —
dog, vi har et Landsting, det glemte jeg Taabe.

Det nye Aar bli'r et *Fredens* Aar,
paa Prent i hver en Avis det staar.
Jeg tvivler dog, for ikke at lyve —
det er jo *Skud*aar i Nittenhundredtyve.

— Man siger, at »Svinget« ved Christianshavns Vold er bleven reguleret, men det ka' je' da ikke se noget til!

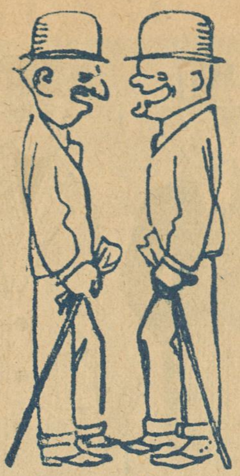

— Du, i Morgen skal man nok ha' Øjnene aabne her i Byen.
— Hvorfor det?
— Jo, ellers kan man ikke se noget!

„En Nordmand".

To flegmatiske englændere kom til at at støte sammen med sine vogne i en trang gate. Den ene vilde ikke vike for den anden. Endelig tok den ene en avis op af lommen og gav sig til at læse i den. Den anden lot sig ikke dupere derved, men ropte over til ham:
— Er De saa elskværdig at laane mig avisen, naar de har læst den?

„En Svensker".

Jonte beretter: — Kalle, Ludde å ja var ute och seglade. Båten kantra, å Kalle drunkna, men Ludde å ja lyckades ta oss i land. När vi kvicknat till, sa ja: »Hör du, Ludde, du får tala om för Kalles hustru, att hon blitt änka, ty du kan säkert trøsta henne bättre än ja, för du lägger dine ord så vel«. Därmed så gick vi te Kaltes stuga å knacka på. Dörren öppnades och ett fruntimmer kom ut. «Å det Kalles änka?« fråga Ludde »Nej, men hans hustru«, svarte hon. »Det va lögn«, sa Ludde, »för Kalle drukna i natt«. Då svimma hon förstås, Men det hade nog varit värre, om ja fört ordet, för jag kan inte på långt när lägga mina ord så väl som Ludde.

„En Dansker".

En aldrende Kunstfyrværker blev fornylig indlagt paa Kommunehospitalet. Der var opstaaet en Svulst i hans ene Knæskal, og en Operation var nødvendig. Et Par Dage efter Indlæggelsen blev Benet sat af et Stykke ovenfor Knæet.
Det rørte dog — som det fremgaar af følgende — ikke Kunstfyrværkeren i nævneværdig Grad. Nogle Dage efter at Ambutationen havde fundet Sted, kom en Sygeplejerske ind til ham med hans Middagsmad — en Portion Lobescowes.
Kunstfyrværkeren stak Hovedet frem fra Dynen, saa paa Maden og bemærkede derpaa tørt:
— Har De kogt det der paa min Skank?
Det fortælles, at Sygeplejersken flygtede ud af Stuen, og at hun ikke senere har været til at formaa til at opvarte Kunstfyrværkeren.

NYTAARSBØN

Et Hundrede Ønsker — det er vel for meget?
Jeg nøjes med Dusinet, naar nu vi skal ses.
Er ogsaa *det* for glubsk, alt vel overvejet,
bevilg mig da et Par kun, Hr. Nittenenanes!

— Frøken Agnes, jeg elsker Dem, min Kærlighed til Dem er som Ringen paa Deres Finger.
— Hvordan det?
— Jo, den er uden Ende.
— Min Kærlighed til Dem er ogsaa som min Ring, for den er uden Begyndelse.

Tegnet af Frode Møller Jensen.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

ARBEJDERNES LANDSBANK
Frederiksberggade 16
indløser Coupons
og udtrukne Obligationer.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 25 Øre

Assurer hos os.
NORDISK ASSURANCE COMPAGNI AKTIESELSKAB
Central Telefoner 7310 7388 13319 13974
Telegramadresse: „NORDASSUCO"
VESTRE BOULEVARD 5—7
Assurer hos os.

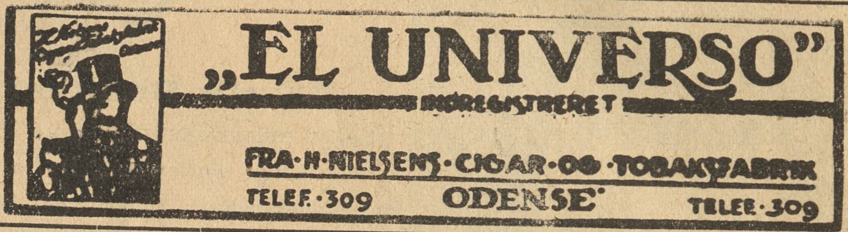

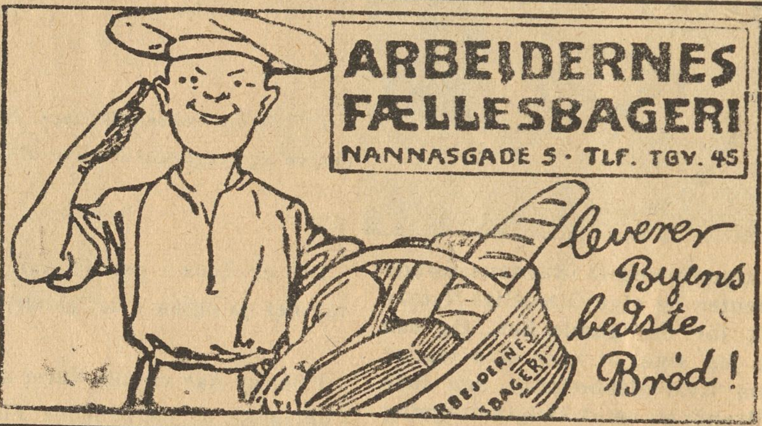

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Veksellerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —

men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser

„RAVNEN".

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Klaret!

To halvgamle Stødere sad paa Kafé
og drak deres Sjus. De fik to . . . og
tre . . .

de fik fire. Maaske fik de ogsaa fem,
for de tænkte saa smaat paa at lunte
hjem

De klinkede: Skaal, Du! . . . Ja Skaal
igen!
. . . Saa ta'r vi den *sidste*, min gamle
Ven!
Den *sidste*, Du Gamle! . . . et passende
Nik.
Den *sidste*, Du Gamle! . . . et lang-
strakt Hik.

Saa tog de altsaa det sidste Glas.
Men stadig sad de saa vel tilpas . . .

Nu faar vi den *allersidste*, min Ven?
Javel. Hør, Kyper, servér igen!

Saa tog de det allersidste Glas
og følte, om muligt, sig bedre tilpas . . .

Nu ta'r vi den *absolut sidste*, min Ven?
Javel, Du Gamle; bestil igen.

Saa drak de det absolut sidste Glas.
Og følte sig dobbelt saa godt tilpas.

De tomme Bægre var triste at se . . .
Men saa fik den ene en lys Idé.

Hør her, Du Gamle, lød det bestemt:
det *næstsidste* Glas har vi begge glemt!

Da lysned' den anden: Det har vi
saagu' . . .
Halløj! Her! Kyper! En Sjus endnu!

Fr. Skousbo.

Tegning af K. Almquist.

Fra Byen med de skønne Taarne!

En lille Fejltagelse.

Et større københavnsk Pensionat plejede hver Sommer at afholde en større Skovtur pr. Char-à-banc for alle Pensionærerne, og det er paa denne Tur, at vor lille, sandfærdige Historie foregaar. Der er egentlig kun to Personer, der spiller en Rolle i Historien, og dem er vi nødt til at præsentere. Den ene var en velkonserveret Ungkarl i Fyrretyveaarsalderen, uhyre pillen med sit Ydre og meget forfængelig. Men Staklen var aldeles pilskallet som et Æg, og denne Mangel var det lykkedes ham at hemmeligholde for sine Omgivelser ved at gaa med en meget naturtro Paryk. Egentlig gik han med tre Parykker — skiftevis, vel at mærke. Han havde en kortklippet, en halvlang og en med »langt« Haar. Og ved Hjælp af disse havde han virkelig haft Held til at bibringe sine Medmennesker den Tro, at han lige som andre haarfagre Personer blev klippet en Gang hver tredie Maaned.

Historiens anden Hovedperson var en ældre »ung« Pige, der nærede et stille Sværmeri for førstnævnte Herre, som vi vil kalde Hr. *Petersen*. Hun var lidt naiv, og hendes Ytringer kom undertiden plumpende lidt mindre vel overvejede.

Det var altsaa den aarlige Skovtur, der var gaaet af Stablen, og man var nu paa Hjemvejen, glade og oprømte. Det var henad Midnat og saa mørkt, som det overhovedet kan blive paa en dansk Sommernat. Pludselig indtraf det Uheld, at der løb et Hjul af den Vogn, hvorpaa blandt andre vore to Bekendte befandt sig, Vognen væltede, og alle dens Passagerer trillede i Grøften og laa der i en stor Bunke. Hr. Petersen var mellem de underste i Bunken, og det traf sig saa uheldigt, at hans Paryk var revet af ham i Faldet. Tæt ved ham laa Frøkenen og fægtede med Armene for at komme løs. Derved kom hendes ene Haand til at glide over Hr. Petersens afdækkede, blanke Isse.

— Hov, hov — la' være med det! raabte Hr. Petersen.

— Uf! — Er det Dem, Hr. Petersen? skreg Frøkenen — men Gud dog! — *Saa maa De vist have revnet Deres Bukser!*

Orla Bock.

En højst mærkværdig Historie.

Efter at Messeurgs Fængsel var blevet bygget for syv Aar siden, havde man endnu aldrig behøvet at lukke dets Porte, uden naar Direktøren og hans Kone nød deres Nattero.

Det var et usædvanlig hyggeligt Fængsel, vel oplyst, god Luft og forsynet med alle Nutidens Bekvemmeligheder. En Fange vilde have befundet sig fortræffelig der. Udsigt over Haven og Byen. Ingen Arkitekt havde kunnet finde en behageligere Plads til at opføre en saadan Bygning paa.

Nu var Byens Befolkning særdeles hæderlig, og Fængslet med al sin indbydende Hygge havde endnu ikke kunnet friste dem til at afvige fra Dydens Vej.

Morniel, Direktøren, havde det dræbende kedeligt, og hans Kone længtes ikke mindre efter Forandring. De havde heller ingen Omgang med Byens Befolkning, hvorfor Tiden blev utaalelig lang.

Direktøren følte af og til en vis Uro. Han var født til at være Hersker, og hans Temperamentsudbrud fandt kun Konen at vende sig imod. Fru Morniel besad et mildt og eftergivende Sindelag, og hun mente, at Direktøren havde for lidt at bestille. Derfor slog Fru Morniel sig paa Kaninavl.

Direktøren syntes at blive tilfreds. Inden ret længe var alle Fængselscellerne overbefolket, og smaa, hvide Kaniner hoppede omkring overalt i Haven. Om Aftenen jagede Morniel dem ind og laasede Portene.

Han fik saaledes en Smule Beskæftigelse.

— Hvis Du bliver træt, sagde hans Kone, kan vi jo tage en Fangevogter.

En Morgen ankom endelig en Fange, ført af to Betjente. Han hed Bonnecoste og var Søn af en hæderlig Arbejder fra en Nabokommune.

Alle Papirer var i den bedste Orden. Der var ikke andet at gøre end at modtage Fangen. Forarget jog Direktøren et Dusin Kaniner ud fra et af Fængselsrummene og lukkede Fangen derind.

Man opdagede snart, at Fangen var en meget hyggelig Mand, venlig, tjenstvillig med en vis Dannelse og med en smuk Haandskrift. Han havde ønsket at blive Lærer, men fik en daarlig Eksamen, og da Faderen i Vrede slog Haanden af ham, var han kommet til at begaa et mindre Brud mod Loven; men Brøden maatte sones. Han var næppe tredive Aar, og hans Selskab var meget velkomment for Direktøren og hans Kon[illegible]

En Dag befandt Direktøren sig i stor Forlegenhed, thi han maatte for første Gang affatte en Rapport, som faldt særdeles besværligt for ham. Bonnecoste, Fangen, tilbød sin Tjeneste og udførte Hvervet mønstergyldigt.

En Morgen var Morniel utilpas, og hans Kone vilde ikke forlade ham.

— De vilde vel ikke, sagde hun til Fangen, gaa ud og skaffe lidt Grønt til Kaninerne? Her er en Saks og en Sæk.

Bonnecoste gik — og vedblev med dette hver Dag. Han gik ud med sin Sæk og vendte rolig tilbage, efter at han havde fyldt den med Græs. I de fjorten Dage, som Direktøren var syg, var Bonnecoste Kaninvogter. Udenfor Huset gjorde han snart adskillige Bekndtskaber og sagde ikke Nej til et Glas paa Værtshuset. Og da Ægteparret Morniel med Tilfredshed erkendte hans Fortjenester, havde han naturligvis sin Frihed til at gaa og komme, naar det behagede ham.

Det gik langsomt med Direktørens Bedring. Bonnecoste passede Kaninerne alene nu, men blev undertiden forsinket i Vennernes Lag. Fru Morniel gjorde ham sagtmodige Bebrejdelser, men Direktøren, som var bleven pirrelig af sin Sygdom, blev en skønne Dag ærgerlig og lukkede simpelthen Bonnecoste ude om Aftenen.

Den stakkels Bonnecoste angrede bittert. Han havde faaet adskillige Glas for meget og var grædefærdig samt anklagede sig selv for Utaknemmelighed. Da Morniel var falden i Søvn, blev hans Kone grebet af Medlidenhed og stod op for at lukke Fangen ind. Bonnecoste traadte ind med sin tunge Sæk paa Ryggen.

Han takkede Fru Morniel og fandt hende smuk i den lyseblaa Morgenkjole.

Hun beklagede sig for Bonnecoste over, hvor vanskelig hendes Mand var bleven efter sin Sygdom. Hans Helbred var ogsaa meget vaklende.

— Jeg har aldrig været lykkelig med ham, sagde hun, og nu plager han mig forskrækkelig. Han har aldrig forstaaet mig.

Bonnecoste sukkede. Fru Morniel var paa samme Alder som ham og dertil smuk og livlig. Han havde netop drømt om at faa sig en Kone som hende. Ganske vist var han ramt af Ulykken — Lovene begaar jo saa mange Fejltagelser!

Bonnecoste havde aldrig villet fortælle sin Historie. Hans Ulykke stammede fra en smuk Kvinde, som en Rival havde snappet fra ham. Men han havde begravet denne Erindring som saa mange andre.

Tænk, hvis Morniel døde!

Morniel døde. Da han stod op en Morgen, faldt han pludselig livløs om paa Gulvet.

— Hurtig, lad os bære ham i Seng! raabte hans Kone til Bonnecoste.

Hun løb efter Medicin.

Bonnecoste raabte efter hende.

— Det er forbi, sagde han kun.

Hun saa paa den unge Mand.

— Hvad skal der blive af os to? sagde hun.

Han tog hendes Hænder i sine — og hun blegnede.

— Jeg forlader Dem aldrig, sagde Bonnecoste.

— Aldrig?

— Aldrig!

Det bankede paa Fængselsporten.

— Jeg skal aabne, sagde hun.

— Jeg gaar, sagde Bonnecoste. Jeg er sikker paa, det er den nye Direktør. Jeg saa i Gaar Aftes — efter at De havde trukket Dem tilbage — i Avisen, at Direktør Morniel havde faaet sin Udnævnelse der Syd paa, en udmærket Bestilling, midt i Solskinnet, som man siger. Det bliver en vis Remah, som skal være hans Efterfølger her.

To Herrer traadte ind, efter at Porten var bleven aabnet.

— Hr. Morniel, sagde den ene. Jeg er Fængselsinspektøren og maa præsentere Dem for Remah, som er udnævnt til Deres Efterfølger paa Pladsen her.

Bonnecoste gav den nyankomne Haanden.

— De maa forberede Dem paa at flytte allerede i Morgen, hvis det da er Dem mulig, sagde Inspektøren. Der gaar et Tog Klokken et. De vil sikkert befinde Dem udmærket dernede, og jeg haaber, at De vil genvinde Deres Helbred.

Han lagde Haanden venlig paa Bonnecostes Skulder.

— Og lad os nu tage fat paa Visitationen. De har en Fange, ikke sandt?

— H—han er død, faldt Fru Morniel ind.

— Han har altsaa aftjent sin Straf, sagde Inspektøren med et Buk. Hvad Dem angaar, Morniel, saa kan jeg sige, at jeg har været meget interesseret i at faa Dem forflyttet. Vi trænger til Mænd som Dem.

Bonnecoste gjorde en Bevægelse, som betød:

— Jo, nu staar jeg smukt i det!

— Altsaa, med Et-Toget i Morgen, sagde Inspektøren. Hr. Remah — Deres Efterfølger — overtager Deres Bopæl, forsaavidt at Fruen ikke ønsker at blive boende her endnu en Tid.

— Tak, Hr. Inspektør, afbrød Fru Morniel hurtig, men jeg følger helst med min Mand saa snart som muligt.

Ryg: C. B. MØLLER & Co.s Cigarer, Cigaretter, Cigarillos og Tobakker.
Faas overalt hos D'Hrr. Handlende samt Østerg. 1 & Østerbrog. 27

Det gamle Aar **og** **Det ny Aar!**

Nytaars-Potpourri

Husfaderen:
(Mel.: »Sikke han kan«).

Jeg har bo't det hele Aar
i en Skole — jeg forstaar
fanme' ikke Tiden, den er lovlig haard.
Nu jeg bor i en Barak,
har lidt kneben Plads, men ak,
man maa være nøjsom og si' Tak.
Sikke et Aar — nu er det omme.
Guldaar maaske, men kun for somme,
mens min Pengepung sig viser
med disse Priser
bestandig tom!
Dyrtid, min Ven, som kan os klapse!
Fandens til Aar — og ingen Snapse!
Det var derfor tit skralt med Appetitten,
— saadan et Aar var Nittennitten!

Husmoderen:
(Mel.: »I Honolulu«).

Det var svært at styre Huset,
Hillemænd, hvor jeg har suset
omkring i Byen efter Sul og Kaal!
Klæder faar man ej — bevares,
der maa spinkes, der maa spares,
skal man lægge fra blot til en sølle Stoppenaal!
Om man end maser,
gaar man stadig klædt i Laser.
Jeg mangler, ved I, baade dit og dat.
Men til Kjoler og til Særke
bli'r der nok intet, kan jeg mærke:
Fa'r gaar nøgen — kun i Sivsko med samt den høje Hat!

Sønnen:
(Mel.: »K. K. Ketty«).

Nitten var et bandsat usselt Aar,
for en »Direktør« det agter gaar.
Jeg har haft Idéer,
jeg har været Vekseller,
ak, men det — det er jeg inte mer.
Jeg som fjortenaarig Mælkedreng
laved med et kammeratlig Slæng
et Aktieselskab — jøs,
det var Spænd — man slog sig løs!
Thorup kom, da hjalp det ej, man fnøs.
Jeg er rabundus — Pokkers rabundus!
Da fra Spjældet ud jeg slap, fandt Vejen jeg hjem.
Nu maa man sig samle
lidt hos de gamle,
indtil Tiden kalder Begavelserne frem!

Datteren:
(Mel.: »Men jeg skal nok faa spurgt min Mo'r om det«).

Jeg har elsket Peter, li' fra jeg var otte Aar,
og Peter er min Fætter, han har krøllet Haar.
Men skønt vi gaar en Tur hver Dag, han ej
endnu har vovet paa at fri til mig.
Mon han det vover i det nye Aar?
mon Ordet over Peters Læber naar?
Ja, for ellers bli'r jeg arrig, ja rent ud sagt helt
edderspændt
Han maa for Pokker mene noget med't,
og frir han ikke, Fæ't
i Nitten tyve,
vil jeg flyve
ham om Halsen: Peter,
vil Du værs'go' mig kysse straks!

Kor:
(Mel.: »Aa, hvor jeg gaar og trænger«).

Det Aar, som svandt, var mer end slemt, men skidt,
nu er det glemt.
Det nye Aar vi hilser med Sindet til Højsang stemt.
Og skjule vil vi ej, vi venter os en Del af Aar't,
og lad os alle haabe, at vi nu ogsaa faar't.
En Skaal for Nittentyve, Du os end'lig love maa,
Du ej de forgaa'nde Aar for meget slægter paa!
Fa'r trænger til Moneter,
Broder grusomt en Fidus,
Mutter maa ha' Klæ'r
og en Særk især,
lille Søster trænger bandsat til sin Peter!
Aa, som vi gaar og trænger
— der er saa Pokkers meg't vi trænger til!
Ja! — hvis Du nu ej vil skuffe
og prøve paa at bluffe,
med Fryd vi Dig Velkommen byde vil!

Per Bonde.

Tegninger af Satyr.

Nytaaret set med en Optimists Øjne

ELVIRA.

Af Aage Brodersen.

Elvira var Ekspeditrice i et Parfumerie. Hendes Haar var blondere end det blondeste, hendes Øjne som en Gazelles, hendes Figur slank og dog blød og veg, hendes Hænder hvide og levende, og saa brusede omkring hende ved hver af hendes Bevægelser en hidsende Duft af disse elegante Essenser, som flyder drømmende i de smaa, silkebaandsomvundne Flaconer paa Butikkens Hylder og Montrer.

Adolf lammedes ved Synet af hende, da han en Dag — oh, Skæbne! — stod og saa ind ad Udstillingsvinduet. Han sugedes ind i Butikken og købte og købte rent i Blinde blot for at have hendes Øjne foran sig og lytte til Stemmens æteriske Melodi og se disse hvide, levende, smaa Hænders nervøse Ladhed.

Han kunde ikke gaa igen. Han var alene med hende i Butikken. De talte om Vejret. Hun fik ham til at se paa det fra et helt nyt Synspunkt. De talte ogsaa om Vejret i Fjor. Hvor det dog var interessant med dette Vejr, saadan som det skildredes gennem hendes Mund!

Naar Samtalen blev for uafbrudt, stak Butikkens Indehaverske sit sure, rynkede Lorgnet-Aasyn frem fra en Portière, og saa maatte Adolf købe noget nyt igen for at sikre sig Ret til at være i hendes Nærhed.

Da han omsider, ør og fortumlet, vaklede hjem, medførte han et stort Lager af Parfume, som han stillede ind i Klædeskabet i sit Pensionatsværelse. Og nu bredte den berusende Duft sig over hele Huset, uden at nogen kunde opdage, hvorfra den kom. Mænd vejrede, standsede, snusede. Men mest snusede Kvinderne maaske.

I et af Værelserne sad en Hustru og ventede med øm Længsel sin Mand. Men da han traadte ind og glad gik imod hende med udbredte Arme, begyndte hendes Næsebor at vibrere, og hun blev pludselig uvenlig og tvær, thi en mystisk Duft var fra Entreen strømmet ind i Stuen, og nu legede den i Folderne af hans Klæder. Det blev en sørgelig Aften.

Saadan var Elvira.

Adolf droges stadig tilbage til den lille Butik. Han ansøgte om Lønforhøjelse i det Firma, hvori han var ansat, thi Parfumen var dyr, og han maatte tilbringe mangen en Stund foran Disken paa Vagt mod Konkurrenter.

Og Gudbevares — Konkurrenterne var mange.

Hun sugede dem til. Dér stod hun med tusind Skælmer i sine Øjne og smutkastede løgnagtige Løfter. Man gik opildnet fra hende. Man følte sig stor og sikker paa sit Værd. Men intet Løfte holdt hun. Om Aftenen gik hun dydig og med nedslagne Øjne til sit Hjem. En Eskorte af vejrende, snusende Mænd fulgte hende, men ingen vovede at tiltale denne Nonne. Hun maatte nødvendigvis have en Disk mellem sig og den Tiltalende for at kunne udfolde sig i al sin Glans.

Adolf maatte være paa Post, thi hendes Tilbederskare voksede uden Ophør. Man belejrede Butikken. Det gjaldt om at komme ind én ad Gangen, at ikke den gamle, sure Indehaverske skulde komme frem bag Portièren som en Drage af sin Hule. Ofte stod unge Herrer i Kø udenfor Butikkens Dør. Ældre Herrer udsatte sig ogsaa for Træthed og Gigt. Ja, man har endog set en Olding tage Plads udenfor Døren paa sin medbragte Flugtstol.

Saadan var Elvira. Saa mægtig en Magt havde hendes Duft.

Adolf blev skinsyg. Han fulgte efter hende, naar hun gik hjem, og da det en Aften virkelig skete, at Eskorten tiltalte hende og begyndte at trænge ind paa hende, og hun gav sig til at græde, var det naturligt, at Adolf blev Ridderen, som værgede hendes Ære.

Hun var ham dybt taknemmelig, og han var vild af Skinsyge.

— De kan ikke være længere i den Butik, sagde han, hvor saa mange kender Dem. Jeg skaffer Dem en ny Plads.

Elvira følte sig yndigt værgeløs overfor hans Magtsprog. Hun daanede under hans Øjne og lod sin Ridder handle.

Og Ridderen gik grundigt til Værks. Han skaffede hende Plads i en Ostebutik, fordi han gik ud fra, at hun her vilde være i Sikkerhed for Efterstræbelser.

Og det lykkedes. Hun var begyndt at holde af ham og fandt sig i sin Skæbne. Ganske vist gjorde den nye Lugt i Begyndelsen hende en Smule tung. Hendes Hænder blev ogsaa røde, og Neglene bar Sorg. Men Elvira var Elvira saavel mellem kostelige Essenser som mellem gamle Oste.

— Det er ikke Duften, som er det væsentligste, tænkte Adolf.

Han tilbragte ogsaa megen Tid med svære Indkøb i den nye Butik, thi hun var endnu ikke villig til at gaa til Stævnemøde.

Ofte stak Ostehandleren Hovedet frem af sit Kontor, naar deres Passiar blev grænseløs, men da gik Adolf løs paa nye Indkøb og fik paa denne Maade Ostehandleren til at trække sig ydmygt tilbage. Og han slæbte sine Pakker hjem. Hvad skulde han dog med al denne Ost? I Skabet i sit Pensionat dyngede han den op. Og hvor før Parfumeduften legede, kravlede nu en uartig Os gennem Huset, uden at nogen kunde opdage, hvorfra den kom. Mænd vejrede, standsede, snusede. Men mest snusede Kvinderne maaske.

I et af Værelserne sad en Hustru og ventede fornærmet paa sin Mand. Men da han traadte ind, begyndte hendes Næsebor at vibrere, og blev hun pludselig munter og glad, thi en grusom, en ligefrem morsom Lugt var fra Entreen strømmet ind i Stuen og hang i Folderne af hans Klæder. Og hun snusede til ham, og hun lo og kyssede ham. Og hun kiggede under hans Fodsaaler. Det blev saadan hyggelig Aften.

I et andet af Værelserne sad en gammel Dame med en Hund paa sit Skød, da pludselig Lugten malede om hendes Næse.

Den gamle Dame tog Hunden og satte den udenfor Døren.

— Du maa jo skamme Dig!

Dér sad Dyret og tænkte ondt. Dømt paa Indicier!

Ja, over hele Pensionatet slog Oprørsbølgen hen. Man holdt sig for Næserne. Man kastede sig halvvejs ud af Vinduerne. Man søgte og søgte efter Lugtens Ophav. Og endelig fandt man det i Adolfs Klædeskab.

Men Adolf var lykkelig. Han forlovede sig den samme Dag med Elvira. Han har sejret flot over Konkurrenterne. Det hænder vel endnu, at en eller anden standser hende paa Gaden og gør sig behagelig. Men straks efter begynder hans Næsebor at dirre. Han bliver underlig, rødmer, vender sig om og skynder sig bort.

— Du er den mest trofaste af de Mænd, jeg har mødt, sagde Elvira til Adolf, da han kyssede hende. — Og jeg har kendt mange, Adolf. Det er en stor Ros.

— Min bedaarende lille Sødmælksost! svarede han og kneb hende i Kinderne.

Han var ellevild, da han vendte hjem denne Aften.

Og saa var Huset i Oprør. Man havde siddet længe oppe for at modtage ham. Nu faldt der et Haglvejr af Bebrejdelser og Beskyldninger over ham. At pakke hele Klædeskabet fuldt af Gammelost! Hvad tænker Mennesket dog paa!

Han er ligeglad. Han tænker paa Elvira. Og han svarer sorgløst og let:

— Aa, det maa De virkelig undskylde! Jeg ejer desværre ikke selv nogen Lugtesans.

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i Ravnen.

UPASSENDE BORDKONVERSATION

— Hvad var Grunden til, at vor Værtinde bad Andersen om at flytte?

— Saa vidt som jeg har forstaaet, var hans Samtaler altfor videnskabelige for hende.

— Hvorledes da?

— Jeg skal nævne et Eksempel. Vi fik forleden Dag Hønsesteg til Middag, og netop som Fadet var kommen paa Bordet, begyndte Andersen at forklare Værtinden, at der fandtes de Hønsefugle, der kunde blive 300 Aar gamle.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Carl Jacobsen & Co

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer,** Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

I 1920 risikerer De ikke at se:

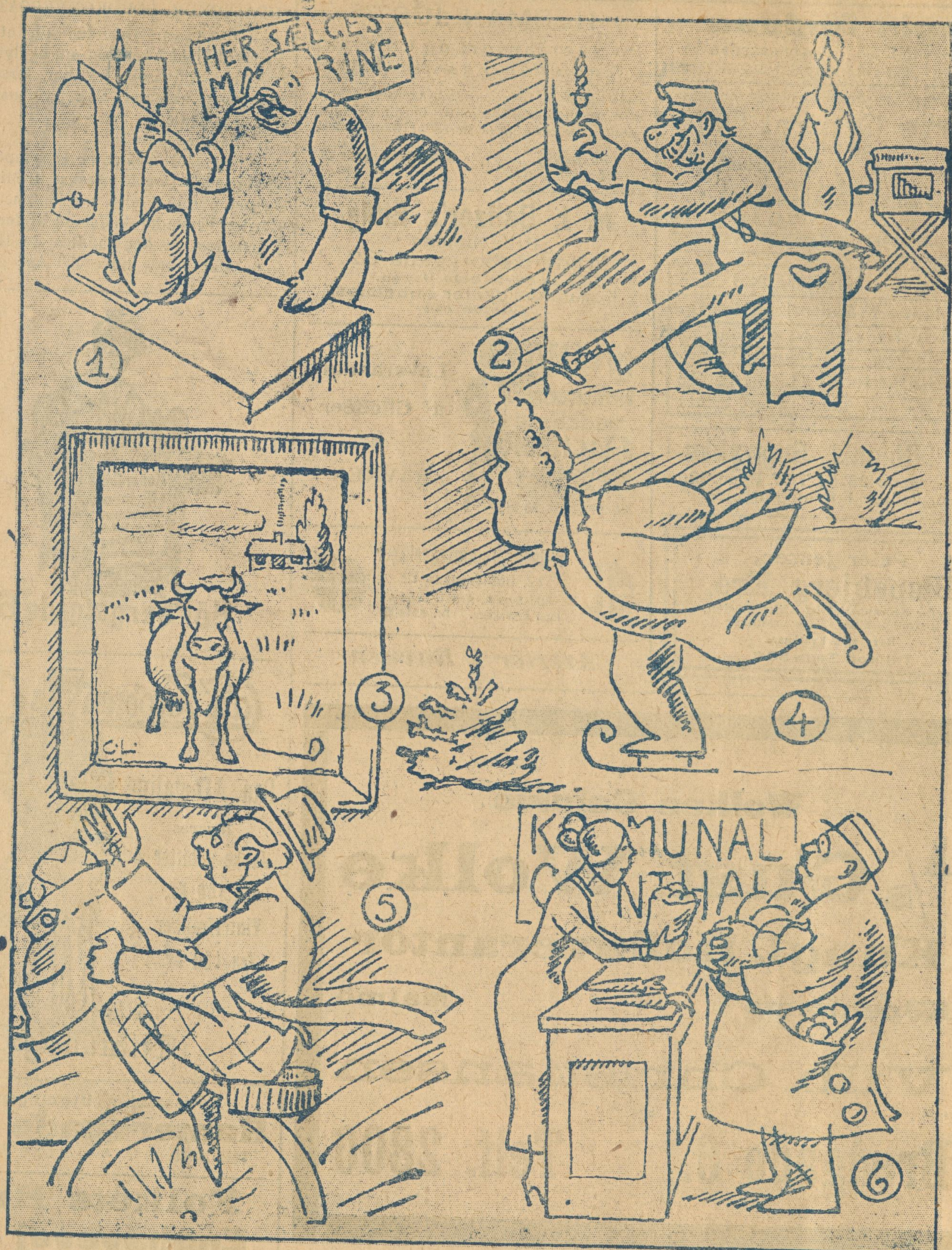

Tegning af Hp. Hansen.

1) En Smørhandler, der giver for god Vægt. 2) En Lirekassemand, der ogsaa kan spille Klaver. 3) Et Maleri af Carl Lundstrøm der ligner noget. 4) J. C. Christensen paa Skøjter. 5) Skuespiller Jerndorff bag paa Motorcykle. 6) Asger Karstensen i Kommunens Grønthal.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

16 Sider 18 Øre
RAVNEN
Nr. 2 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 8. Januar 1920

Tegning af Emil Poulsen.

Ak, det er længe siden, at et Bageri saa saadan ud dernede!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. Tlgr.-Adr. »Bankland«.
Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
" " " " 1 Md.s Opsigelse 4½ "
" " " " 3 Mdr.s Opsigelse 5 "
Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. t. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

En Irlænder, som var uden Arbejde, gik om Bord paa et Fartøj i Havnen for at spørge Kaptajnen, om der var noget Arbejde at faa.

— Aaja, sagde Kaptajnen, idet han rakte ham et Stykke Reb. — Kan De finde tre Ender paa det, saa skal De faa Arbejde.

Irlænderen tog Rebet, holdt dets ene Ende frem mod Kaptajnen og sagde:

— Der er den ene Ende!

Saa stak han Rebets anden Ende frem og sagde: Og her er den anden Ende paa Rebet — det er to Ender.

Saa tog han fat i Rebets to Ender og kastede det over Bord med de Ord: Og ser De, Kaptajn, der er den tredie Ende!

Ved De? at Bogen »Livets Hemmeligheder« sendes overalt for kun 1,10. »Kærlighed og Sundhed« 1,10. »Ikke for Damer« 1,50. »Forbuden Frugt« 1,50. Franske Postkort 4,00, Fotografier 5,00 pr. Dusin. 100 Stk. Rygefilm 3,00.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Eleven: Jeg glemte min tyske »Ledetraad« oppe i Klassen i Gaar. Har De ikke fundet den?

Skolebetjenten: Jeg har fundet dette Stykke Sejlgarn deroppe, men jeg ved ikke, om det er din Traad.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

A.: Naa, i Gaar lavede nok din Kone selv for første Gang Maden. Hvad fik Du saa?

B.: Mavepine!

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Drengen: Jeg vilde gerne have en Æske til af de Piller, Mo'r fik forleden Dag.

Købmanden: Naa, har din Mo'r allerede brugt dem? Saa synes hun vel, at de hjælper hende?

Drengen: Det ved jeg ikke, men de passer storartet til min Luftbøsse.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Tegning af K. Almquist.

— Ja, nu har vi for første Gang en glædelig Sorg.

— Saa—e.

— Jo, vores Onkel er død, og vi fik alle Sylene!

I MARKSPEKULATIONENS TID

— Har Du hørt, at jeg er bleven Markspekulant i stor Stil?

— Næ.

— Jo, jeg har købt en stor Brakmark af min Nabo.

Fru A.: I Morgen fylder min Mand 45 Aar. Der er en Aldersforskel af omtrent 15 Aar imellem os.

Fru B.: Tænk, De ser virkelig ikke saa meget ældre ud.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Mesteren til Svenden, der nøder beruset: Fuld igen, Sørensen!

Svenden: Naa ja, Mester skal saamænd ikke genere sig for mig, for det er jeg ogsaa.

*

VANSKELIGT NOK

(Uddrag af en Tilkendegivelse ved et Amtsraadsmøde): Klokkeren i N . . . . . er forpligtet til at anvende sit eget Fedt til at smøre Taarnuret med.

Modersprøjten „Noliber“
er atter paa Lager og faas kun hos
Bandagist Kn. Bjering.
Frederiksberg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Tegning af Satyr

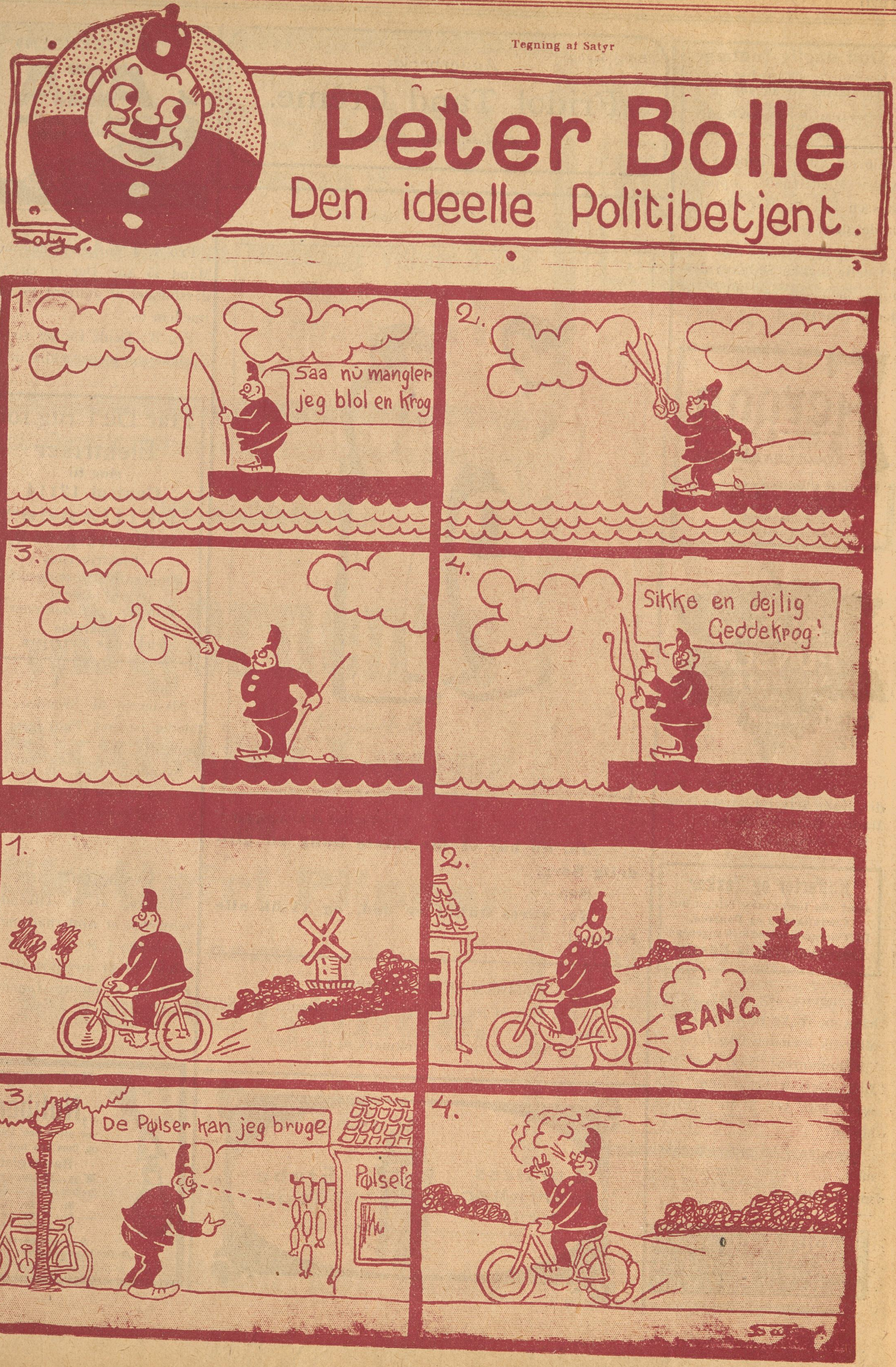

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB BRÆNDSEL HOS
ARBEJDERNES FÆLLESORGANISAT: BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068
~19-AN-13~

Vand-Vid!

Mel.: Jeg vil ha' Rus —

Nu er der digtet tit om Vin og Krudt
(om Kvinder vil jeg her slet ikke tale;
hvad der af denne Vare bliver budt,
det nærmer sig jo næsten en Skandale!)
Naar her jeg digte vil om bare *Vand*,
jeg hører Folket sige: Tak, er han
nu gaaet hen og bleven saa forbandet,
at han vil gi' sig til at prise *Vandet?!*

Ja, stop nu lidt, se Tingen rigtig an,
og lad os tænke grundigt over Sagen,
jeg har ej sagt, at Du med bare Vand
skal fylde Munden — det er netop
Hagen!
Jeg kræver kun Respekt for Postevand,
som meget nemt Dig Livet koste kan.
Husk paa, at mangen Sømandsgut er
strandet,
og hvem har Skylden — det har
netop *Vandet!*

Nej, Vandet er skam ej det rene Nix,
det Fluidum adskilligt sælsomt rummer.
Et Vandfald kan dog være ganske fiks,
og husk blot paa den Lyd, »naar
Bølgen skummer!«
Jeg ved jo nok, at Vand er Dig en Tort,
men ej det nytter, Du Dig vender
bort —
sig mig en Gang, *hvormed* blev Vinen
blandet?
Ja, ikke sandt? — Dér har vi atter
Vandet!

Da Du til Verden kom en skønne Da',
i Vand man sporenstregs Dig maatte
døbe;
de Draaber voksed' Du dog hurtigt
fra —
det var ej *Vand*, Du siden skulde søbe!
Men tænk nu paa — ja, bli' nu bare
lidt —:
en Sommerdag, naar Du er rigtig svedt
og varm og træt Dig kaster ned i
Sandet,
Du raaber —: Næ, se dér — dér ligger
Vandet!

Dér ser Du selv, at Vandet har en Magt,
Du kan ej altid putte det i Næsen,
thi der er visse Kræfter i det lagt,
men man skal blot forstaa dets sande
Væsen.
Til Vask kan Vand man vanskelig
forsmaa,
men *drikke* det — ja, det gør kun de
faa.
Skønt — er med Rom det særlig
kyndigt blandet,
saa kan man ganske rolig drikke —
Vandet!

Nils Nejl.

SAA DU RØGEN?

Hr. X. er en stor Cigarkender og ryger altid meget dyre Havannacigarer. Da han er sparsommelig anlagt, kaster han ikke en halvrøget Cigar bort, men plejer at lægge den paa Cigarhylden for at ryge den en anden Gang.

Hr. X. har en seks Aar gammel Søn, der er meget klog af sin Alder og ser alt, hvad der foregaar omkring ham.

En Aften kom X. hjem fra Kontoret og tændte som sædvanlig den lille Cigarstump, der laa paa Hylden, og røg den med synligt Velbehag.

Da Cigarstumpen var røget ud, sagde den lille Søn, der interesseret havde iagttaget Faderen, mens han røg:

— Var det en god Cigar, Fader?

— Ja — hvorfor det? spurgte Faderen igen.

— Jo, for jeg fandt den for lidt siden paa Gaden og lagde den saa der paa Hylden, ligesom Du, Fader, plejer at gøre.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

Han vilde selv vente saa længe. Efter en Times Forløb kom Green tilbage med to Afdelingsinspektører og to Konstabler, og hele Huset blev undersøgt fra Kælder til Kvist uden noget Resultat. Manden, der var flygtet bort over Tagryggene, havde øjensynligt kun benyttet det ene Værelse, som han brugte baade som Dagligstue og Sovekammer.

— Han maa have sovet med Klæderne paa, for han kunde umuligt faa dem paa i den Fart. . . . Se, der har vi Skrivemaskinen!

Han satte et Stykke Papir i Maskinen og begyndte at slaa hele Alfabetet ned. Derpaa tog han Papiret ud, saa nøje paa det og rakte det hen til Foyle.

— Det er den samme Maskine, det er umuligt at tage Fejl af. Se, der er den samme Ejendommelighed ved B'erne og O'erne!

— Ja, De har Ret, svarede Foyle. Men hvad i Alverden er dette?

Hans skarpe Øjne havde opdaget en blank Plet paa det tynde Papir, som Green havde skrevet paa, og en Tid stod han i dybe Tanker. Det faldt ham ind, at Forbrydere ofte anvender kemisk Blæk til deres Korrespondancer, og at saaledes Skriften først bliver synlig ved Opvarmning eller Anvendelse af visse Syrer.

Det var jo nemt at forsøge med en Opvarmning. Han holdt Papiret hen til Gasflammen, men ingen Skrift traadte frem. Kun de blaa Maskintyper lyste i Skæret.

Nu fæstedes hans Opmærksomhed af en ny Opdagelse. Han havde set en Flaske Gummi Arabicum, der stod paa Bordet, og hans Tanker fik en ny Retning. Gummi Arabicum kan bruges til lidt af hvert, og drevet af en pludselig Tanke gik han hen til et Hjørne af Stuen og begyndte at feje noget Støv sammen, hvilket var meget let, da Gulvet ikke havde været vasket i flere Dage. Dette Støv hældte han nu ud over Papiret, og med et Triumfraab bøjede han sig ned over Papiret, imens de andre ivrigt kiggede over hans Skulder. Paa det hvide Ark havde aftegnet sig følgende Linier i Chifferskrift:

UJQW. BJNT. FJ. UJM. T. J. T. V.
U. J. YIQL. SK. DQUQZOKKEYJPK.
ANYJ. MQ. NG. N. AYUQNQIX. IGZ.
ANUJ. SJO. IGZ. SMPPN.
RT. I2845. HGZ. VFSF.

— Det maa vi vist hellere lade Jones se paa, sagde han. Har De ellers fundet noget?

En af Mændene gav ham den Kniv, der var bleven kastet efter ham paa Trappen samt et ejendommeligt Læderfuteral, som han havde fundet inde under Sengen. Paa Futeralets Inderside var fastgjort en lille Læderklap, men det var ham umuligt at finde noget Firmanavn.

Detektiven puttede Genstanden i Lommen, og kort efter overlod han og Green Huset i de andres Varetægt.

Paa hele Turen hjem til Scotland Yard sad Foyle tavs og stille og gennemgik endnu en Gang Nattens Hændelser. Hvad der ærgrede ham mest var, at det var lykkedes denne Fyr at undslippe over Tagryggene. Jøden og hans Kone havde ganske vist nøje beskrevet hans Udseende, men det var dog vanskeligt at udforske noget nærmere paa det Grundlag. Han havde aldrig mødt nogen, der havde været i Stand til at opgive et nøje Signalement selv paa deres bedste Ven. Saa meget mente han dog at kunne afgøre, at den Mand, der var flygtet bort over Tagryggene, hverken var Grell eller Ivan. Han selv havde under disse Omstændigheder ikke kunnet udrette mere; om han saa havde haft et helt Dusin Medhjælpere, var Resultatet dog blevet det samme.

En værdifuldt Opdagelse havde han imidlertid gjort, at Lola var i London og øjensynlig stod i en eller anden Forbindelse med Grell. Det er altid lettere at efterspore to Mennesker fremfor ét, og desuden havde han jo Chifferbrevet. Kunde han faa tydet det, var sikkert meget vundet.

Da han kom tilbage til Scotland Yard, blev han siddende endnu en Timestid og gennemsaa sine Rapporter og Papirer, til han blev træt og besluttede at lægge det hele til Side.

Saa bankede det paa Døren. Det tog i Laasen, og ind traadte en høj Mand med den ene Arm i Bind, der var lavet af et sort Silkelommetørklæde.

Det var Detektivinspektøren Waverley.

VI

ET BUD FRA DEN DØDE

Heldon Foyle sprang heftigt op.

— Naa, De er kommet tilbage, sagde han ivrigt. Vi var efterhaanden bleven lidt betænkelige ved, hvad der vel kunde være hændt. Det er vel ikke noget alvorligt med Deres Arm? Og vil De saa ikke nok fortælle, hvad det er for et Slags Eventyr, De har været ude for!

— Jeg er bange for, det var min egen Dumhed, svarede Waverley. Jeg bar mig tankeløst ad og gik i en Fælde. Ivan Abramovitch maa have vidst, at vi forfulgte ham, og derfor narrede han Taylor, som var med mig, ved at gaa ind i en Butik, som havde to Udgange. Jeg løb rundt om Hjørnet til den anden Side, og ganske rigtigt kom Ivan ud der. Taylor havde den samme Tanke, men i Skyndingen saa han ikke mig, og jeg havde ikke Tid til at løbe hen til ham, men maatte optage Forfølgningen paa egen Haand. Jeg gik saa efter Ivan til Whitechapel Road. Selvfølgeligt har jeg paa en eller anden Maade været uforsigtig, thi lige med ét faar jeg et Par Slag over Nakken, saa jeg tabte Bevidstheden i temmelig lang Tid. De maa have været to om Overfaldet, for jeg hørte dem tale sammen, inden jeg helt besvimede, og jeg fornam, at de tog mig under Armene og slæbte mig op i en Auto. Antageligt har de bildt Chaufføren ind, at jeg var fuld, og at de blot vilde følge mig hjem. Da jeg atter kom til mig selv, laa jeg paa en Sofa i et lille, snævert Værelse med hele Hovedet indbundet i Bandager. Ved Siden af Sofaen sad Ivan Abramovitch. Det var mig umuligt at finde ud af, hvor jeg var, uden for Vinduet syntes jeg, der var en høj Mur. Jeg rejste mig hastigt op. »Jeg er Opdager,« sagde jeg, »hvordan kommer jeg her.« »Det er mig, som har ført Dem herhen,« svarede han leende. »De interesserer Dem altfor meget for mine Sager, nu vil jeg ogsaa interessere mig lidt for Dem!«

Jeg ramte et Slag ud efter hans Ansigt, men Svaret blev et Knivstik i min Arm. I hele ti Minutter bandede og svor han

baade paa engelsk, fransk og russisk, til han endeligt tog sit Lommetørklæde og forbandt mig med, og saa tilføjede han, at jeg skulde faa endnu værre Behandling, hvis jeg vovede at røre mig. Saa blev der banket paa Døren, men han lod som intet.

— De slipper ikke levende ud her fra uden min Tilladelse, sagde han, saa gør Dem det derfor hyggeligt og bekvemt!

Jeg forsøgte paa at skræmme ham, men han lo bare, og jeg maatte saaledes finde mig i min Skæbne lige indtil for et Par Timer siden, da der kom nogen, som vilde tale med ham, og han gik ud. Jeg hørte, at han talte med en Kvinde, og straks efter kom han tilbage og sagde, at jeg kunde gaa. Han bandt et Tørklæde for Øjnene og førte mig ned i en Bil. For et Kvarter siden satte de mig ud midt i Strand!

— Saa De Bilens Nummer?

— Den havde intet Politinummer, men Registreringsnummeret var A. A. 4796!

Foyle tog en tyk Bog ned fra en Hylde og bladede i den. Derpaa ringede han og sagde:

— Indregistreret i Southampton . . . . John, sagde han til den indtrædende Vagtmester, telefoner til Southampton Politistation og faa at vide, hvem der ejer den Bil, hvis Nummer jeg har skrevet her, men altsaa straks naar Kontoret aabner i Morgen. Vagtmesteren gik ud, og Foyle fortsatte til Waverley: Nummeret er vel sagtens falsk, det er jo nemt at male det over. Ja, ja, Waverley, De kunde jo nok have passet bedre paa Dem selv, men nu vil jeg ikke gøre Dem nogen Bebrejdelser. God Morgen!

Foyle var til det yderste en Disciplinens Mand, og hvor glad han end var ved atter at se Waverley, mente han dog at burde give ham en lille Irettesættelse.

— — —

Da Foyle næste Dag ved Middagstid kom paa sit Kontor, fandt han en skreven Telefonmeddelelse paa sit Bord.

»Halford, Overkonstabel, Southampton, til Foyle, Scotland Yard, London.

Bil Nr. A. A. 4796 tilhører Mr. Price, Grange, Lindhurst. Price er en af de ældste Beboere her i Kvarteret og en velagtet Mand. Bilen er en sekscylindret Napier.«

— Som jeg tænkte, Nummeret var falsk. De forudsaa naturligvis, at Waverley vilde se efter det. Ja, de er snu, meget snu!

Da Green en halv Time senere traadte ind paa Kontoret, fandt han sin Chef ivrigt beskæftiget med at gennemse sine Rapporter.

— Naa, Green, sagde Foyle, idet han saa op, noget nyt?

— Taylor, som har haft Vagt ved Hertugen af Burghleys Hus i Berkley Square, har lige telefoneret, at der er gaaet en Dame ind i Hertugens Hus, at hendes Signalement passede paa Lola Rachels, og at hun endnu befinder sig der!

Foyles Øjne straalede.

— Sagde jeg ikke nok, at det skulde gaa, mumlede han. Nu maa vi ikke slippe hende af Syne. Send straks Bud efter Wills, Grells Hovmester. Han er den eneste, som saa den tilslørede Dame gaa ind i Huset den Nat, Mordet blev begaaet!

— — —

Bag de tiltrukne Gardiner i sit Dagligværelse kunde Eileen Meredith se to Mænd nede paa Gaden troligt gaa Vagt foran Huset. Selv om hun ikke saa dem, vidste hun, at de var der. Det var ikke Journalister, det kunde hun straks se, og de talte aldrig med nogen. Hun tænkte sig derimod, at det var to af Heldon Foyle udsendte Mænd, som skulde passe paa, at hun ikke fik Lejlighed til at iværksætte sine morderiske Hensigter. Og deri havde hun Ret. Men hvad hun ikke anede var, at Foyle havde givet Mændene Ordre til at optræde saadan, at hun nødvendigvis maatte lægge Mærke til dem, samt at han lod Fairfield bevogte paa samme Maade.

Efter sit hysteriske Anfald i Scotland Yard havde hun levet næsten som Fange. Lægen havde ordineret Selskab og Adspredelse og havde derfor overtalt flere af hendes Bekendte til at gøre hyppige Visitter hos hende, det var saaledes ogsaa paa Lægens Anmodning, at Kammerjomfruen nu meldte Fru Porter-Strangeways, en amerikansk Dame af Middelhøjde, af et særdeles livligt Temperament og meget snakkende. Eileen kom uvilkaarligt til at le, da hun saa Damen komme hende i Møde med udstrakte Arme og et Glædesudraab paa Læberne.

— Det er virkelig smukt af Dem, Fru Porter-Strangeways, sagde hun, for nu har jeg kun mine Venner at holde mig til.

— Stakkels De, svarede den venlige Dame rørt. Jeg længtes efter at se, hvordan De havde det. Jeg har taget mig den Frihed at bringe en Veninde af mig med — Prinsesse Petrovska!

Navnet gjorde intet Indtryk paa Eileen. Hun anede ikke, at denne Kvinde var meddelagtig i det Mysterium, der havde berøvet hende hendes egen Livs Lykke. Foran hende stod en slank, smagfuldt klædt Dame i Trediverne eller Fyrrerne. Hun var paafaldende smuk med en næsten zigøjneragtig Mørkhed i Løden. Prinsessen fæstede sine mørke Øjne nysgerrigt paa den unge Dame, og Fru Porter-Strangeways bøjede sig ned mod Eileen og hviskede:

— Det er en russisk Titel, tror jeg. Traf hende i Rom for to Aar siden. Meget elskværdig Dame, fornøjelig og hyggelig, skønt hun havde det forfærdeligt, da Manden levede. Hun ringede til mig i Gaar og bad mig præsentere hende for Dem. Hu er saa interesseret i Dem. De er da ikke vred for det?

En halv Time igennem snakkede Fru Porter-Strangeways i en Ustandselighed, saa de to andre kun kunde komme med en Bemærkning nu og da. Eileen følte hele Tiden, at Prinsessen iagttog hende med Blikket halvt gemt bag de lange, sorte Øjenvipper. Uvilkaarlig følte hun en stærk Sympati for denne fremmedartede Kvinde, og da Gæsterne brød op for at gaa, bad hun hende komme snart igen. Prinsessen lovede det smaaleende.

Der var næppe gaaet et Kvarter, før Prinsessen igen blev meldt. Eileen modtog hende med et forundret Udtryk i sine Øjne.

— Jeg maa tale med Dem under fire Øjne, sagde Russerinden, jeg har noget yderst vigtigt at meddele Dem, det var derfor, jeg bad Fru Porter-Strangeways tage mig med her op. Jeg var ellers bange for, De ikke vilde tage imod mig.

— Under fire Øjne, sagde Eileen undrende og lukkede Døren efter hende.

Den anden nikkede.

— Undskyld mig, sagde hun og gik hen og drejede Nøglen om i Laasen, men hvad jeg har at sige Dem, maa ingen anden høre. Det gælder et andet Menneskes Liv!

Eileen maatte spørge sig selv, om denne fremmede Kvinde var gal, og Prinsessen syntes at gætte hendes Tanker.

— Nej, jeg er ikke gal, sagde hun som Svar paa det tavse Spørgsmaal. Jeg er ved min Forstands fulde Brug. Jeg kommer med en Hilsen til Dem fra en Mand, som De tror er død — Robert Grell!

Det svimlede for Eileen, og hun maatte støtte sig ved en Stol for ikke at falde om.

— *Tror*, stammede hun, ja, for Bob er død!

Hun greb den fremmede Kvinde i Skuldrene og formeligt ruskede hende. Han er død, siger jeg Dem. Hvad mener De med, hvad De siger? Lyv ikke! Jeg ved, at han er død!

Prinsesse Petrovska saa længe paa den unge Kvindes skælvende Ansigt. Jeg lyver ikke, Lady Eileen, sagde hun saa. De har været Offer for et Bedrag. Det er ikke ham, som er død, men en Mand, der ligner ham fuldkomment. Det er paa hans Anmodning, jeg kommer her for at trøste Dem! Og hviskende tilføjede hun: Og samtidigt beder han Dem hjælpe sig, for han er i stor Fare. Eileen saa hjælpeløst paa Prinsessen. En Straale af Haab skinnede i hendes Sjæl, men endnu kunde hun ikke fatte det hele.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

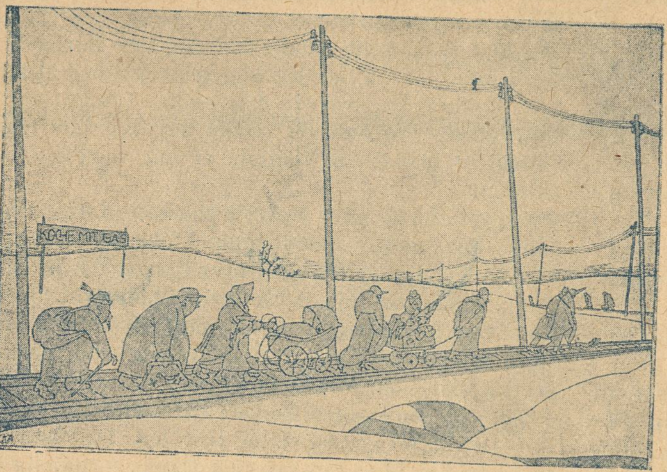

»Persontog« München—Nürnberg!

(»Simplicissimus«.)

De gångne årens lärdomar.

— Jo ser herr Andersson, jag ger nu alltid min lilla gosse torrmjölk i stället för bröstet, det blir kanske lite dyrara i längden, men det är så praktiskt, han väter aldrig ner lindorna; jag borstar honom nå'n gång med en viska, det är tillsträckligt, förstår herr Andersson!

(»Strix«)

Radikalisme i Zoologisk Have!

(»Meggendorfer-Blätter«).

— Jeg har aldrig før i mit Liv set saa uskyldig ud!

(»Fliegende Blätter«

— Tänk dej, jeg hade en gång en tia som var min egen!
— Å jag da, som hade en bror som kanske kunnat komma in ve spritbolaget om han fått leva!

(»Söndags Nisse»)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

De' si'r De ikke!

I Løbet af det ny Aar vil der blive oprettet endnu en »Kabaret« i København. Den vil faa Navnet: *»Edder-Overkoppen«*.

*

Det skal være forfærdeligt at være gift med en Kone, der ser ud som en Kokkepige, men som ikke kan lave Mad.

*

Blandt de ny Foreninger, der er blevne stiftede i 1920, kan nævnes: Billet-Grosserersocietetet.

*

I en By i Jylland bor der tre Urmagere. Alligevel kan man ikke faa sit Ur repareret, for den ene kan nok, men han vil ikke; den anden vil nok, men han *kan* ikke — og den tredie hverken vil eller kan.

*

Ved en Indiskretion fra Ordenskapitulets Side ser »Ravnen« sig i Stand til at meddele følgende Ordensudnævnelser, som vil finde Sted i en nær Fremtid:

Ole Olsen: Fortjenstmedaillen i Bly.

Kgl. Skuespiller *Jerndorff:* Jernkorset.

Kgl. Skuespiller *Johannes Poulsen:* Norsk Tapperhedsmedaille.

Direktør *Frederik Jensen:* Nørrebros Storkors.

Skuespiller *Oscar Stribolt:* Ridder af Elefanten.

HØRT I SKOLEN

Læreren har fortalt Børnene om Slægtskabsforhold og spørger Jens, om han har nogen gift Søster. Jo, det havde da Jens.

Saa siger Læreren: Din Mor er da Svigermor til din Søsters Mand, og hvad er saa din Far?

— Skomager, svarer Jens.

FORFÆRDELIGT!

— Har De hørt, at den gamle Millionær Gnidergren er død?

— Nej. Hvad døde han af?

— Søvnløshed. Han turde ikke sove.

— Hvorfor dog ikke?

— Nej, for den sidste Nat, han sov, drømte han nemlig, at han havde skænket hele sin Formue bort!

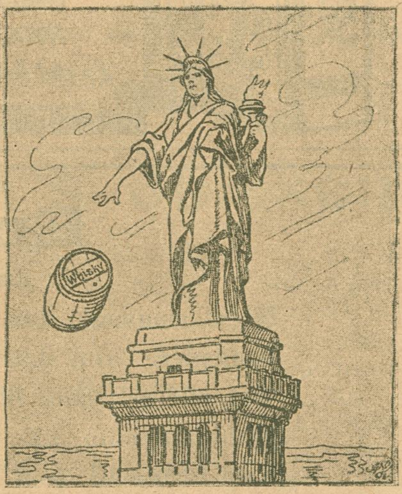

Amerika bliver mere og mere frit. Nu er det helt spritfrit.

Alsidig.

— Naa, men sig mig, hvilket Slags Arbejde er De egentlig hjemme i?

— Jeg forstaar mig paa lidt af hvert. Jeg kan aabne Døre for Dem, stryge Tændstikker, se efter, hvordan Vejret er, hente en Vogn til Dem, lægge Brev i Brevkassen, fortælle Folk at De ikke er hjemme selv om De er det . . . . !

HØRT VED EN KØKKENDØR

Pigen: Skal jeg sætte lidt varmt Vand over til Professoren?

Professor Madsen, gammel, gnaven Fyr med Podagra: Nej, aldeles ikke. De skal sætte koldt Vand over Ilden og komme ind med det, naar det er varmt!

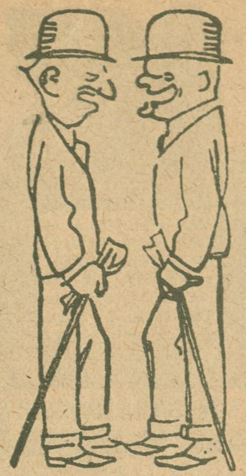

— Du, men da saa han sa', at jeg var tykho'det, saa kan jeg jo ikke nægte, at jeg blev lidt lang i Ansigtet!

Lidt for tyk.

Det var forude en Aften med Romtoddyer og Tobakstaage, og Samtalen faldt paa Taage. Saa siger gamle Baadsmand Halvorsen —: Ja, I kan tror, jeg har oplevet Taager, som kan sige baade Sparto og Trumfes til alt. Som den Aften, vi laa ud for Cuba, da var Taagen saa tyk, at vi kunde sidde paa Rælingen og læne os op mod den. Og saa ved 10-Tiden var det, at den pludselig lettede saa vi allesammen faldt i Vandet!

Trykkende Tavshed. Alle stirre paa Halvorsen.

Saa siger han: Hvorfor ser I allesammen saa underligt paa mig? Var den maaske for tyk?

Da Metersystemet var bleven indført, kom en yngre Frue ind i en Fajanceforretning og udbad sig en — Natliter.

„En Nordmand".

Der feies ikke længere. Fru Hansen: — Jeg synes der er meget mere støvet paa Gaterne nu end der var før.

Hr. Hansen; — Ja, du kan da skjønne det, saa korte Skørter som Damerne nu har.

„En Svensker".

Norgrens barn intresserade sig mycket för en månförmörkelse, som inträffade en vinterkväll vid 9-tiden. De båd ivrigt att få medfölja sin pappa, när han gick ut för att betrakta den. När de gåv sig iväg, ropade modern ängsligt och glömsk av vad det var fråga om:

— Barn små — gå nu inte för når, så är ni snälla!

„En Dansker".

Vort Modersmaal. Statsbanernes Depot for fundne Sager modtog forleden følgende Brev:

›Til Depodet for funnen sager.

En langadig edske er forglemmet i fiertaaget i tredje Kladse af mig undertegnede som er indsvøbt i hvidt papier og ombunden med Sejlegarn med en Træpind i enden som indhaaler en ny kurset i en dame Kupe, som laa paa Hylen og glemte at fo den ud med da jeg fek mine Sager ved en Anden som flyde mig Dem vil Dig senne den til mig.

Jomfru Anna Hansen
som staar uden paa edsken.

— Dit Slips er nydeligt bundet, det ser næsten ud, som om det var syet.
— Ja, men det er ogsaa syet.
— Hvor det dog er nydeligt syet! Det ser næsten ud, som om det var bundet.

Tegnet af Victor Ekelund.

ARBEJDERNES LANDSBANK
Frederiksberggade 16
indløser Coupons
og udtrukne Obligationer.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer**, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

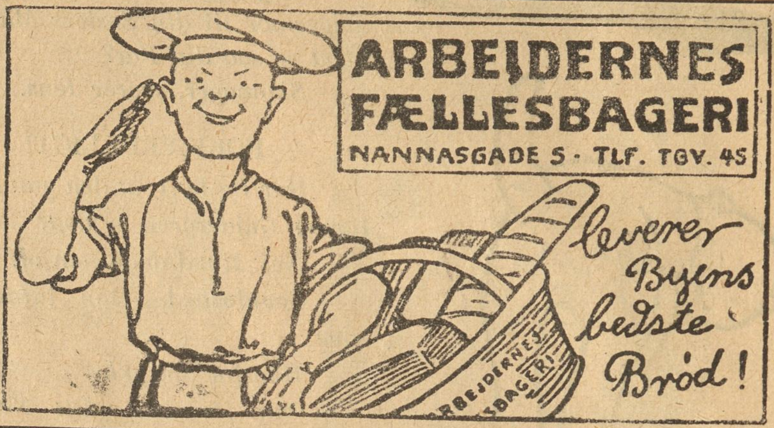

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Veksellerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN".

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Avertér i „RAVNEN".

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Vil De spise godt
paa **Nørrebro**,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard**,
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

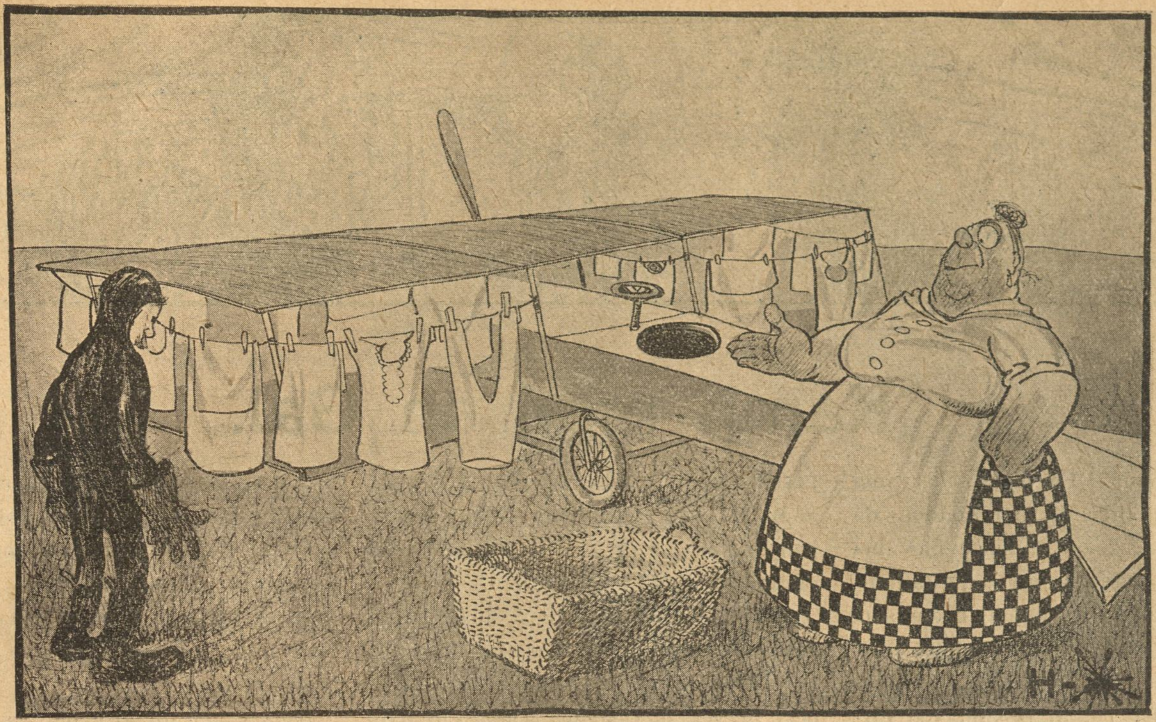

Tegning af Hansen-Tusch.

— **Se nu at komme op i Skyerne og faa det Tøj tørret!**

„Ravnen"s Julekonkurrence!

Vi havde igen i Aar den Fornøjelse at se dette lille Hav af Løsninger paa vor Julekonkurrence skylle ind over vor Ekspedition, og af Poststemplerne saas det, at næsten hver en Købstad, hver By og hver Vraa i hele Landet var med i Aarets mest attraaede Gættekonkurrence!

Det lille Ord »*Strejke*« fandtes naturligvis paa langt de fleste Kuponer, og Lørdag Aften den 27. December efter Lukketid fandt den højtidelige Træknings-Proces Sted, og den gav da — under Iagttagelsen af alle behørige Former — dette Resultat:

5 Hektoliter Koks:

Viggo Christensen, Ægirsgade 8, 4. tv., L.

5 Hektoliter Koks:

I. Jensen, Poppelgade 9, St., N.

En And:

J. Nielsen, Holger Danskesvej 37 B, 4. tv., F.

En And:

Chr. Dalsgaard, Sct. Knudsvej 39, 1., V.

En svensk Tikroneseddel:

Helga Helander, Aabenraa 5, 2., K.

10 Aarskort til Zoologisk Have:

Frants August Olsen, Oehlenschlägersgade 31, 1., B.
Maskinarbejder M. Juul-Jensen, Wildersgade 15, 2., C.
Snedker Chr. Pedersen, Bakkevej 13, Søborg.
H. Chr. Hansen, Amagerbrogade 259, 4. th., S.
Louise Strømquist, Njalsgade 58, 3., B.
Oscar Brenøe, Peder Hvidtfeldtsstræde 5 B, 1., K.
William Eriksen, Fredensgade 13, St., N.
Ludvig G. Jensen, Andreas Bjørnsgade 6, 2., C.
Andreas Mikkelsen, Oehlenschlägersgade 37, 3. tv., B.
Axel Østerberg, Holger Drachmannsvej 2, 2., F.

10 Originaltegninger:

Thora Jensen, Kildevældsgades Forlængelse H. 4, St. tv., Str.
N. Ejnar Jørgensen, Sct. Annevej 11, Svendborg.
Peter Stripp, Slotsgade 25, 2., N.
Alba Nielsen, Samsøgade 50, 3., Aarhus.
Fru Emilie Svendsen, Voltersgade 16, 2. tv.
Ernst Lindvig, Raadhusgade 43, Stege.
Jens Chr. Hansen, N. Farimagsgade 69, St. tv., K.
Karl Svendsen, Torvegade 71, 1., C.
Marinus Petersen, Nyhavn 42 B, 2. tv., K.
Carl Chr. Hansen, Kong Georgsvej 64, 4., F.

5 Fri-Kvartalsabonnement paa »Ravnen«:

Chr. Jensen, Forhaabningsholms Allé 17 E, St., V.
Vilhelm Jensen, Overfor Kroen, Sletten pr. Humlebæk.
Anton Peter Jensen, Svanevej 18, 1. o. G., L.
Anders Asbekkede Petersen, Saxogade 71, 1. tv., B.
Aage Wulff, Nytorv 5, 1. o. G., K.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

I Kamp med en Gal.

Jeg havde kort i Forvejen nedsat mig som praktiserende Læge i London, da jeg ved at læse en Annonce blev bekendt med »Londons ny Hjælpestation«. Mod en ringe Afgift kunde hvem som helst opnaa elektrisk Forbindelse mellem sit Hjem og Stationen og paa hvilken som helst Tid af Døgnet ved forskellige Signaler tilkalde et Bud, en Læge, en Vogn, Politi eller i Tilfælde af Ildebrand Brandvæsnet. Ideen forefaldt mig saa behagelig og praktisk, at jeg straks bestilte en Ledning til mit Hjem og bad om, at den snarest mulig maatte blive færdig. Der blev lovet, at den allerede den følgende Morgen skulde blive opsat og være klar til Anvendelse.

Samme Dags Aften fik jeg et Brev fra en Person ved Navn Goater, som i det sidste Aars Tid næsten hver Maaned havde plaget mig med en Skrivelse.

Stakkels Mand! Efter at have faaet de første Breve, fik jeg det Indtryk af ham, at han ved at studere for meget — var bleven vanvittig. Jeg havde kendt ham den Gang, da vi begge studerede ved Universitetet i Cambridge, og jeg beklagede af fuldeste Hjerte hans Ulykke — men hvorledes skulde jeg kunne hjælpe ham? Alt som Tiden gik, tiltog hans Sindssyge, og det endte med, at han maatte indespærres paa en Anstalt. Men da han stadig havde Tilladelse til at skrive, fik jeg bestandig Maaned efter Maaned det sædvanlige Brev, hvori han regelmæssig beklagede sig over de forfærdelige Intriger, han var udsat for. Alle Rigets fornemste Mænd var inviklede i Sammensværgelsen mod ham. Om jeg ikke vilde hjælpe ham med at afsløre deres skurkagtige Anslag. Og saa videre i samme Stil.

Efter at der var gaaet et Stykke Tid, fæstede jeg mig ikke videre ved Sagen; naar jeg saa Anstaltens Navn øverst paa Brevet, saa jeg det flygtigt igennem og kastede det i Papirkurven.

Men da jeg aabnede hans sidste Brev, saa jeg til min Forbavselse, at det var skrevet fra et andet Sted. Da jeg havde læst Brevet, fik jeg den Tanke, at han var kommet sig saa meget, at han var bleven udskrevet fra Anstalten som ufarlig for sine Omgivelser.

Da jeg næste Dag ved Frokosttid kom ind i mit Arbejdsværelse, stod der et Bud fra Signalstationen og prøvede mit elektriske Signalapparat, som netop nu var færdig til Brug.

Apparatet havde faaet Plads bag en Skærm i mit Arbejdsværelse.

Ved 6-Tiden om Eftermiddagen kom Pigen ind og anmeldte:

— Mr. Goater ønsker at tale med Doktoren.

Jeg betragtede nysgerrigt den Indtrædende. Jeg havde ikke set ham i henved otte Aar og var spændt paa at se, hvilken Indvirkning seks Aars Indespærring paa en Sindssygeanstalt havde haft paa ham.

Vi trykkede hinanden i Haanden, og jeg sagde, saa venligt jeg kunde, at det glædede mig meget, at han var bleven bedre.

Han ofrede ingen Opmærksomhed paa mine Ord, men saa sig omkring i Værelset for at forsikre sig om, at vi var alene, lagde Fingeren paa Munden for dermed at vise, at jeg skulde være stille, og begyndte saa i en underlig hastig og dyb Tone at fortælle Historien om den Uret, der blev begaaet imod ham. I Begyndelsen var han ganske rolig, og jeg lyttede deltagende til hans Ord, men lidt efter lidt blev han helt forandret. Stemmen blev haard og hæs og Sproget mere og mere højtravende, alt medens han udslyngede de vildeste Anklager mod Landets fornemste Personligheder. Jeg forsøgte at berolige ham, men han tilbageviste mine Indvendinger paa det allerbestemteste.

Jeg gik hen for at aabne en Dør, men Goater sprang op og tog mig i Armen, og hans Øjne fik et forfærdeligt Udtryk — et saadant Udtryk af resolut Beslutsomhed, som jeg aldrig før havde set hos noget Menneske, men som med en frygtelig Vished sagde mig, at jeg magtesløs var i Hænderne paa en rasende og farlig Gal. Jeg sank tilbage i Stolen og spekulerede paa, hvorledes jeg bedst kunde tilkalde Hjælp, men min Hjerne var som lammet, og den eneste Ide jeg fik, var at holde den Vanvittige ved godt Humør saa længe som muligt.

Imidlertid havde han atter beroliget sig og fortsatte sin Historie i samme Toneart.

Den ensformige Lyd af hans Tale surrede uafbrudt i mine Ører, og de smaa, urolige Øjne var stadig henvendte paa mit Ansigt.

Det saa ud, som om han vilde fortsætte i en Uendelighed, og tilsidst kunde jeg ikke længere holde det ud, jeg afbrød ham, idet jeg sagde:

— Du maa da være træt efter Rejsen. Det er en Skam af mig, at jeg ikke har tænkt paa at byde Dig en Forfriskning! Nu skal jeg sørge for, at der kommer noget!

Saa rejste jeg mig og gik hen bag Skærmen, men han greb mig atter i Armen; jeg vendte mig om og saa paa ham.

— Nej, stammede han hæst, jeg vil

ikke have noget, jeg vil kun have Hævn!

Og atter fik hans Øjne det samme forfærdelige Udtryk — et Udtryk, som fik mit Blod til at stivne og mit Hjerte til at holde op at slaa.

Med en kraftig Viljesanstrengelse lykkedes det mig dog at beherske mig, og med en myndig, befalende Røst sagde jeg:

— Min kære Goater, i min Egenskab af Læge fordrer jeg, at Du indtager en Slags Forfriskning, inden Du fortsætter din Fortælling. Du har været syg og kommer fra en lang, trættende Rejse, derfor maa Du nyde noget styrkende.

Med disse Ord gik jeg om bag Skærmen og stod her lige foran Apparatet med Ledningen til Hjælpestationen. Jeg vendte mig om for at se, om han fulgte efter mig, og medens jeg med den ene Haand stillede Viseren paa Ordet »Politi«, tog jeg med den anden Haandtaget paa Signalapparatet. Og da jeg dejede rundt, tænkte jeg for mig selv:

— Nu kommer jeg sikkert til at opleve de forfærdeligste Minutter i hele mit Liv. . . .

Og i denne Formodning havde jeg ikke helt Uret, thi den surrende Lyd i Apparatet, der fremkom ved min Opringning, undgik ikke min uvelkomne Gæsts Opmærksomhed. I samme Øjeblik, han hørte denne Lyd, sprang han op, og en Klang af Metal underrettede mig om, at han fra Ildstedet forsynede sig med et Vaaben. Og da jeg igen traadte frem fra Skærmen, løftede han Ildrageren i Vejret for at tildele mig et Slag, idet han skreg:

— Dø, Forræder, dø!

Hans Ansigt var paa samme Tid præget af Had, Hævnlyst og Raseri. Øjnene var næsten trængt ud af sine Huler, og Aarerne paa hans Pande var stærkt opsvulmede. Hele hans Udseende forraadte med et Ord den mest skaanselsløse Grumhed. Han styrtede imod mig og rettede et vældigt Slag mod mit Hoved. Jeg veg til Siden, tog ham om Livet og forsøgte at slaa ham i Gulvet. Et Øjeblik af forfærdelig Uvished, og derefter havde jeg ham under paa Gulvet.

Nu fulgte en frygtelig Brydekamp, hvorunder den ene af os kæmpede for Livet, den anden for at dræbe. Vi maa sikkert have været lige stærke — hans gennem Vanvid forøgede Kraft opvejedes af den Fortvivlelsens Styrke, hvormed jeg kæmpede for mit Liv.

Han havde givet Slip paa Ildrageren, og al hans Stræben gik nu ud paa at kvæle mig.

Jeg anstrengte mig med at holde ud, til der kom Hjælp.

Medens vi saaledes rullede om paa Gulvet, hørte jeg pludselig en Dør aabnedes og Røster, som raabte paa Hjælp. Den Vanvittiges Kræfter syntes overmenneskelige — mine egne derimod var ved at udtømmes. Det lykkedes ham at faa mig under sig, og trods fortvivlede Anstrengelser kunde jeg ikke igen komme øverst. Jeg følte mig pludselig aldeles magtesløs og troede, at det var ude med mig. Og hvad der derefter skete, ved jeg ikke noget om.

Da jeg atter kom til mig selv, sad jeg i en Stol, og Værelset omkring mig var opfyldt af Politimænd.

Hvilken Lykke, at der saaledes kom Hjælp i Tide! Var den kommen et Øjeblik senere, havde det været forbi med mig!

Den ulykkelige Goater blev bunden og belagt med Haandjern, medens han skreg af vanvittig Raseri. Der gik jo nogle Dage, inden jeg kunde genoptage mit Arbejde, men noget varigt Mén af den forfærdelige Kamp har jeg dog ikke faaet.

Jeg er en hengiven Ven af »Hjælpestationen« og er glad ved, at jeg blev gjort bekendt med det lille Apparat, som reddede mit Liv.

Tegning af Magnus Kristensen

Konen: Kunde Grosseren ikke vente med at rense sine Negle, til Grosseren kom ud paa Gaden? Trappen er saamænd beskidt nok i Forvejen!

Med Fa'r paa Jagt.

— Hvorfor har din Fader Bind om Kæben, og hvordan kan det være, at hans højre Øje er blaat og rødt? spurgte Mejeristen Drengen, da denne kom tilbage med lidt Smør, som var saa haardt, at det kunde bruges til Brolægning. Har Du været slem ved din stakkels Fader?

— Nu er hans Kæbe god igen. De skulde have set ham, da Bøssen var ved at sparke ham, sagde Drengen og satte Smørskaalen paa Disken.

— Fortæl mig det. Hvad havde Bøssen imod din Fader? Jeg tror, at det var Dig, din Bøsseunge, som sparkede ham, tilføjede Mejeristen og blinkede til en Tjenestepige, som kom med et rødt Tørklæde om Hovedet for at købe for to Cent Ost.

— Jeg skal fortælle Dem det, hvis De vil se efter, at Fader ikke kommer derude paa Gaden. Han bliver Ed og rasende, hvis han oftere skal høre Tale om de Tossestreger.

— Bander din Fader, efter at han er bleven hellig?

— Bander? Ja, hvis jeg bare vilde sladre! De skulde have hørt ham, da han igen kom til Bevidsthed og spyttede sin løse Tand ud. Ser De, siden Fader holdt op med at drikke, er han bleven nervøs; Doktoren sagde, at han burde rejse et Sted hen og slaa Forretningerne ud af Tankerne og skyde Ænder, ro og styrke sig, og Fader sagde, at Andejagt netop var noget, som laa for ham. Han lod mig gaa hen og laane en Bøsse, og jeg skulde gaa med og bære Byttet. Jeg skaffede en Bøsse fra en Vaabenforretning og nogle Patroner, og vi rejste Vest paa ca. ti Mil og var ude i to Dage.

De skulde have set Fader. Han var ligesom en Dreng, der er syg og ikke kan gaa i Skole. Da vi kom til Søen, hoppede han op og slog Hælene sammen. Jeg troede, at han var bleven vanvittig, men han var kun behændig.

Først var jeg ved at skræmme ham ihjel, da jeg gik bagved ham og skød Bøssen af; det var paa Vejen ned til Stranden, og et Stykke af hans Frakkeskød blev sprængt af. Jeg vidste, at det ikke kunde skade ham, men han blev aldeles ligbleg og sagde, at jeg skulde lægge Bøssen fra mig, og han tog den saa og bar den det øvrige Stykke Vej, hvad jeg var glad for, for den var nederdrægtig tung.

De ved, at Fader er lidt nærsynet, men det vil han ikke være ved, saa jeg tog nogle Tørv og kastede dem ud i Søen, og De skulde have set, hvordan han lagde sig paa Maven og kravlede i Græsset for at komme dem paa rigtig nær Hold. Han skød midst tyve Gange paa Tørvene og vilde have, at jeg skulde vade ud efter dem, men jeg sagde, at jeg ikke var nogen Hund, som apporterede. Saa blev han vred og raabte, at han havde taget mig med for at bære Fangsten, og at jeg nær havde skudt Benet af ham, og nu vilde jeg ikke gaa ud efter Ænderne. Medens han saadan var ved at skænde paa mig for at faa mig til at gaa ud i Vandet uden Bukser, hørte vi nogle Vildgæs, som skreg, og det kan nok være, der kom Fart i ham! Han sagde til mig: — Gaa Du hen og læg Dig bagved Træstammen, saa skal jeg nappe mig en Vildgaas. Men jeg svarede ham, at han ikke kunde slaa nogen And ihjel med saa fine Hagl, og gav ham en grov Patron, som Manden i Vaabenforretningen havde ladet dygtig med Krudt, og jeg sagde til Fader, at det var en Gaasepatron, og han stoppede den i Bøssen. Gæssene kom flyvende omtrent en Fjerding Vej oppe i Luften og skreg, og Fader sigtede paa dem og knaldede af. Jeg blev forfærdelig bange, for jeg troede, han var dræbt. Bøssen hoppede op i Luften og kom ned igen paa hans Kæbe og paa Ryggen og lidt alle Vegne; han faldt over mod et Træ, stødte sig og væltede om med Benene opad.

Det var første Gang, han ikke skændte paa mig, efter at han er bleven from. Jeg var forfærdelig angst og tog lidt snavset Vand i min Hat og hældte det i Nakken paa ham. Saa trak jeg i ham, han aabnede snart Øjnene og spurgte, om nogen af Passagererne var kommet levende i Land. Derpaa svulmede hans Øje op, saa det saa ud som et blodigt Dørhaandtag, og han følte paa Kæben og spurgte, om Maskinisten og Fyrbøderen var sprunget af eller fulgt med Maskinen.

Han saa pudsig ud, da han fik Øje paa Bøssen og sagde: — Tag den væk, den fordømte Tingest. Den kommer bare til at sparke mig igen! Saa kom han atter til Sans og Samling og vilde vide, om han havde faaet nogen Fugl, men det sagde jeg nej til og forklarede ham, at han kun havde skudt sig selv. Han mumlede, at Bøssen havde sparket til ham over tyve Gange, da han forsøgte at sove.

Omsider gik han tilbage til Værtshuset, hvor vi boede, og vilde ikke røre ved Bøssen, men lod mig bære den hjem. Han vilde bilde Værtshusholderen ind, at han var faldet over en Træstamme. Samtidig gloede han saa ondt til mig, at jeg er bange for, han havde opdaget, at Bøssen var ladet med Bjørnekrudt. Tror De, han vil slaa mig ihjæl?

— Hver evige Jury vil sikkert frikende ham og sige, at det var undskyldt, hvis han tog Livet af Dig. Du maa være vanvittig! Har din Fader kunnet tale noget videre, efter at I er kommet tilbage fra Jagten? fortsatte Mejeristen.

— Ikke noget videre. Ser De, han kan ikke sige ret meget, uden at Kæben gaar af Led. Men kaste en Stol efter mig, det kan han da. Jeg troede, at jeg skulde live ham lidt op; for naar nogen ikke er rigtig rask, bruger man da at kvikke dem op med at spøge lidt med dem. Og vi talte om Faders Lever, og Moder sagde, at den var ved at blive bedre. Jeg sagde til Fader: — Hør, Fader, da vi ramlede omkuld med Bøssen, og den sparkede Dig rundt omkring, da var nok Faders Lever tilstrækkelig livlig! Saa var det, han kastede Stolen efter mig. Han siger, at han tror, jeg vidste, hvor stærkt Bøssen var ladt.

Men De skulde have set, hvor sjovt det formede sig, da en gammel Diakonisse fra Faders Forsamling kom for at indsamle nogle Penge til Hedningerne. Moder var ikke hjemme, saa Fader var tvungen til at gaa ind og tale med hende. Men da hun saa hans indbundne Hoved, det blaa Øje og den vindskæve Kæbe, strakte hun Hænderne i Vejret og sagde: — Ak, er min dyrebare Broder begyndt at drikke igen? De er faldet af paa den! Men saa raabte Fader »Satans elohim«, og den gamle Diakonisse skreg forfærdet op og fo'r af Sted uden at faa saa mange Penge, saa at der kunde blive til et Spil Kort med runde Hjørner til Hedningerne.

Det eneste, jeg ikke rigtig forstaar, er dette »Satans elohim«. Men efter at Fader er bleven from, har han forresten faaet saa mange mærkelige Udtryk!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Avertér i Ravnen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H.J.AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

EN UNDERLIG DRØM

Grosserer Svendsen mødte en Dag sin gode gamle Ven, Hørkræmmer Josiasen, som bød ham paa en Genstand. Efter at have snakket en Tid om den Krig, sagde Josiasen:

— Jeg har haft en underlig Drøm i Nat.

— Naa, lad mig høre den, sagde Svendsen.

— Jeg har drømt hele Natten om Utøj, sagde Josiasen.

— Det skal Du ikke bryde Dig om, sagde Svendsen, for hvad man har i Hovedet om Dagen, drømmer man gerne om om Natten!

FREMAD
Frederiksborggade 33
Bog- & Papirhandel.
Katalog over Socialistisk Litteratur udleveres gratis.

Herren (til en blind Tigger): Er der flere i Deres Familie, der er blinde?

Tiggeren: Ja, jeg har en Fætter, der ogsaa er blind, men vi ser sjældent hinanden.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 75 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2 TF. 354 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Vaagen!

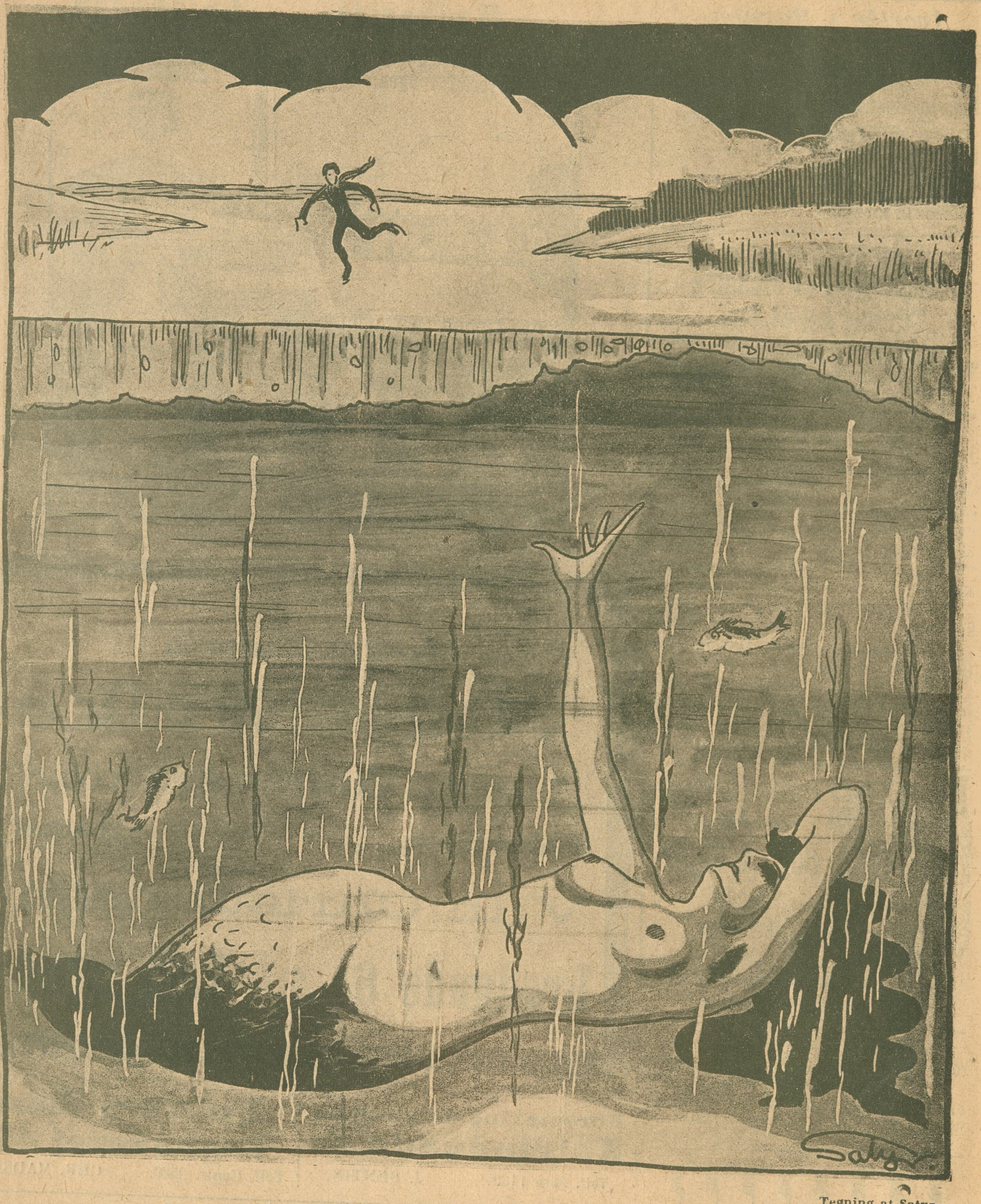

Tegning af Satyr.

Hun lokker og hun drager hver Ung til Heltedaad.
Hvis ej det gaar ham værre, bli'r han i hvert Fald vaad!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

16 Sider 18 Øre

RAVNEN

Nr. 3 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 15. Januar 1920

— Din Mand er nok stadig lige skinsyg?

— Ja — og pudsig nok paa den forkerte Person.

Tegning af Alfred Proesdorff.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
" " " " 1 Md.s Opsigelse 4½ "
" " " " 3 Mdr.s Opsigelse 5 "

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

JEG VIL SE DET BREV

Fruen: Usling! Jeg vil se det Brev.

Mandan: Hvilket Brev?

Fruen: Det, Du staar med i Haanden! Jeg kan se paa Skriften, at det er — fra en Dame. Og Du blev bleg, da Du aabnede det.

Manden: Ja, det var ikke underligt. Det var en Regning fra din Modehandlerinde.

*

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

A.: Kan Du endnu huske alle de gale Streger, vi bedrev, medens vi studerede?

B.: Maaske Du vil være saa god at tale i Enkelttal.

A.: Ja, som Du vil — saa siger vi — som Du bedrev!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Musiklærerinden (paa Gaden til sin Veninde): Aa, vær saa sød at vente et Øjeblik paa mig, — jeg skal blot ind i Huset her for at give en Time!

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

A.: Naa, saa Møller er gaaet til sine Fædre.

B.: Ja, man kan egentlig ikke sige, at han »gik«, for det skete ved en Dynamiteksplosion.

*

TRYKFEJL I EN ROMAN

Grevindens Haar var bleven hvidt i Løbet af en eneste Nat, da en stor Hummer gravede paa hendes Hjerte.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

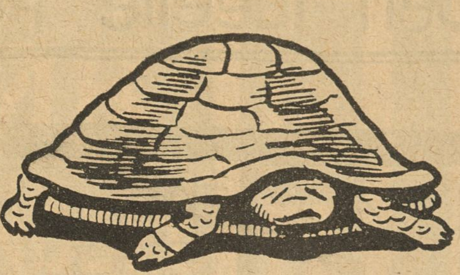

Marked.

Der er Marked i Byen i Dag,
der er Solskin og smældende Flag,
der er Mylder af støjende Lag
under Teltenes graahvide Tag.
Og alle Pigebørn har deres Søndagsansigt paa
og tripper længselsfulde med de bitte Fødder smaa.

Og Kræn Pe'sen har købt sig en Ko,
han har just drukket Lidkøb, jo, jo!
og nu slaar i Skøn Else han Klo,
og hun ser til de blegrøde Sko,
hun tripper, ja, hun tripper med de bitte Fødder smaa,
hun glatter Kjolens Folder og ta'r Solskinsansigt paa.

Og saa spilles der op til en Dans,
og Kræn Pe'sen sig klarer med Glans,
der er Piger i Flok her til Lands,
som nok hel're end gerne blev hans;
men hvem har Elses Kinder, hendes Øjnes dybe blaa?
— og jøsses som hun tripper med de bitte Fødder smaa!

Og omsider gaar Dagen i Blund,
og i Tusmørkets farlige Stund
liden Else ham rækker sin Mund,
og de følges til Skovkrattets Bund:
Og Hillemænd som Sladren kan i Blomstermyldret gaa
om store Træskostøvler og Skøn-Elses Fødder smaa!

Men da Maanen paa Himmelen lo,
er Skøn-Else alene, min Tro.
— Ak, hun saa til de dugvaade Sko,
da Kræn Pe'sen trak af med sin Ko!
Hun tripper, hjem hun tripper med de bitte Fødder smaa,
men Herregud dog for sørgmodigt Ansigt hun har paa!

Per Bonde.

Slagteren: Skynd Dig nu lidt, Carl. Knus Benene i Fru Olsens Bov og læg Hansens Ryg ned i Kurven.

Slagterdrengen: Ja, jeg skal blot save Fru Petersens Laar af først.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

— Go'e Herre, forbarm Dem over en sttkkels fattig Mand!

Ung Mand standser, griber i Lommen, staar eftertænksomt stille et Øjeblik, ryster paa Hovedet og gaar videre.

— Go'e Herre, go'e Herre, husk paa, at man skal dele med sin Næste!

Ung Mand standser og spørger:

— Kan De bytte en Krone?

— Ja, med Fornøjelse!

— Ja, naar det er Tilfældet, siger den unge Mand smilende, saa kommer De virkelig til at give mig i alt Fald 50 Øre, thi jeg ejer i Øjeblikket ikke en Skilling.

*

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Tegning af Satyr

Telefon-Vise.

(Mel.: Det hedder, at man har saa svært ved at sige »Farvel«).

For Tiden har man nok lidt svært ved at sige
Hallo!
Ej mere det lyder i Dannemarks Rige
Hallo!
Ej mere det toner i Allemands Øre
det Raab, der saa ofte har gjort os helt skøre,
hov, »Nora« og »Ydun« og »Vester« og »Øster«
Hallo!

Grosseren til Sønnen har sagt: »Pas paa Tragten
— Hallo!
Hvis Du vil ha' Rigdom og Lykke og Magten
Hallo!
Saa maa først og frem'st Du paa Traad med Centralen,
husk Penge kan faas gennem »Tragten« og Talen
til »Nora« og »Ydun« og »Øster« og »Vester«
— Hallo!«

Hør, Klokkerne tier i Kælder og Stue
Hallo!
Man maa ikke mere faa »Ring« til sin Frue
Hallo!
Det klinger ej mere i Bordapparatet
(ak, saadan til daglig jeg helst vilde ha' det!)
thi tavse er »Ydun« og »Vester« og »Øster«
Hallo!

Paa Vinstuen sidder de gamle Kanutter
Hallo!
og griner — thi Fred har de faaet for Mutter
Hallo!
De drikker en Skaal, mens de ser Telefonen,
der ikke kan »gnistre« med Ordre fra Konen,
der Fred er paa »Ydun« og »Øster« og »Vester«
Hallo!

Ej Skrædderen mer kan mig pine og plage
Hallo!
Jeg nyder i Ro mine »kim-løse« Dage
Hallo!
Mens Aktierne sagte paa Kablerne gynger,
»hør, *Klokke ring Fred*«, gaar jeg daglig og nynner,
vær hilset Du »Ydun«, Du »Øster« og »Vester«
Hallo-

Nils Nejl.

DE FØRSTE LOPPER.

Søskendebørnene »Svineri« og »Dovenskab« blev en Gang vist bort fra en stor Stad og vandrede længe om i Verden, forfulgt og spottet af Mennesker og Dyr.

Langt om længe kom de endelig til et Land, hvor der var evig Sommer, og Befolkningen levede lykkelig og tilfreds uden videre Arbejde og Besvær. Da sagde »Svineri«: — Her er dejligt varmt, her vil vi blive! »Dovenskab« gabede og læspede: — For mig gerne! Og saa gjorde »Dovenskab« og »Svineri« sig tilpas og levede længe i god Forstaaelse sammen. Den sidste tog saadan til fra Dag til Dag, at den snart var saa fed og mæsket som det fedeste Svin; »Dovenskaben« blev derimod, som den var, og det ærgrede den. Derfor beklagede den sig for sin Tante, »Kedsomhed«, og hun gav hende det Raad, at hun skulde gifte sig med »Svineri«, saa vilde de først være et Par og ikke mere misunde hinanden. Det gjorde de saa, »Svineri« og »Dovenskab« blev et ærbart Par og levede lykkeligt og tilfreds sammen. Længe varede den Herlighed dog ikke, thi den kære Gud straffede dem, fordi de var Søskendebørn og havde giftet sig. Da »Dovenskab« skulde føde, fødte hun nogle Lopper, der formerede sig og trivedes overalt, hvor deres Forældre, »Svineri« og »Dovenskab«, kom hen.

Saaledes kom Lopperne ind i Verden!

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Han er død, gentog hun atter svagt. Fairfield dræbte ham. Hvorfor skulde han holde sig skjult, hvis han endnu levede? Hvorfor kommer kan saa ikke selv? Hvorfor skulde han sende Bud med Dem?

— Vær nu fornuftig, svarede Prinsessen. Han kommer ikke, fordi det vilde være Galskab, om han gjorde det — alle Scotland Yards Detektiver vilde straks arrestere ham, naar de saa ham. De tror, at han har myrdet sin Dobbeltgænger, en Mand ved Navn Goldenburg. Her er et Brev, han har skrevet til Dem!

Bogstaverne dansede for Eileens Øjne, da hun brød Brevet og læste:

»Elskede! — Tilgiv mig, at jeg ikke kunde bringe Dig Underretning, før jeg skjulte mig. Jeg har ikke kunnet komme til at skrive til Dig. Den Myrdede blev dræbt uden mit Vidende. Men jeg kan ikke udholde den Tanke at blive arresteret. Den, som overbringer Dig dette Brev, er en gammel Ven af mig, som selv herved udsætter sig for stor Fare. Stol paa hende og betro Dig til hende. Hun vil sige Dig, hvordan Du bedst kan komme i Forbindelse med mig!«

Der var ingen Underskrift. Mekanisk rev hun Brevet i Stykker, mens Prinsessen saa forskende paa hende.

— Naa? spurgte hun endeligt.

— Jeg forstaar ikke et Ord, sagde Eileen. Der fremgaar intet af Brevet, uden at han lever!

— Han vover ikke at sige mere. Husk, at han er forfulgt af Politiet. Hvis Brevet faldt i deres Hænder, kunde det lede dem paa Sporet.

— Hvor er han? Jeg maa opsøge ham!

— Nej, det maa De ikke. De vil kun blive udspioneret. Men jeg skal sige Dem, hvordan De kan hjælpe ham paa en anden Maade. Han maa have Penge. Har De nogen hos Dem — for Eksempel en fem hundrede Pund?

Eileen betænkte sig et Øjeblik.

— Jeg har mine Juveler, sagde hun saa. De eller han kan laane mere end fem hundrede Pund paa dem. Vil De vente et Øjeblik!

Hun forlod Værelset, og et vaagnende Smil spillede om Prinsessens Læber. Kort efter kom Eileen tilbage med et lille Skrin af Sølv.

— Men sig mig nu, spurgte hun, hvordan hænger det sammen med Mordet? Hvem dræbte Goldenburg?

Prinsessen kom med et Raab af Forskrækkelse.

— Det kan Mr. Grell fortælle Dem, sagde hun hastigt. Men hør nu paa mig!

I de følgende ti Minutter talte Prinsessen uafbrudt, mens hun stadig skrev forskellige Ord ned paa et Stykke Papir, som hun viste Eileen. Den unge Pige lod, som om hun forstod hende, og sagde af og til et Par Ord. Endeligt rejste Prinsessen sig for at gaa.

— De forstaar, ikke sandt? spurgte hun.

— Jo, jeg forstaar, svarede Eileen som et Ekko.

VII

PRINSESSE PETROVSKA

Heldon Foyle havde besluttet ikke for nogen Pris at lade Prinsesse Petrovska undslippe endnu en Gang. Ganske vist kunde han ikke lade hende arrestere, men hvis Wills kunde genkende hende, saa vilde et nyt, betydningsfuldt Led blive føjet til den Kæde af Beviser, han allerede havde samlet.

Da han sammen med Arrestforvareren ankom til Hertugen af Burghleys Hus, meddelte Taylor ham, at Prinsessen endnu var der inde. Foyle nikkede tilfreds og begyndte at give sine Ordrer. Han tilkaldte en Konstabel og gav ham nogle Instrukser og stillede sig derpaa op for at afvente Begivenhedernes Gang.

Han kom ikke til at vente længe, thi allerede nogle faa Minutter senere kom en Bil og standsede uden for Døren. Den var øjensynligt bestilt pr. Telefon. Kort efter kom en høj, statelig Dame ud og gik op i Vognen, der straks satte sig i Fart. Men i det samme stillede Konstablen sig foran den med udbredte Arme, saa Vognen igen maatte standse. En Konstabel i blaa Uniform udretter sommetider mere end alle Scotland Yards Detektiver.

— Følg nu efter Wills, hviskede Foyle til Konstablen, og kom hen til Malchester Row Politistation!

Roligt gik han derpaa hen til Vogndøren, aabnede den og satte sig ind ved Siden af Prinsessen.

Rasende havde Damen rejst sig i sin fulde Højde.

— Hvad skal dette sige, sagde hun ophidset, hvor vover De . . . .

Men Detektiven bare smaalo:

— Det er Politiet, svarede han roligt, men det er det vist overflødigt at underrette Dem om. Nu vil De nok være saa venlig at tage med mig til Malchester Row Politistation!

— Vil De arrestere mig? Det kan blot vove paa! De ved øjensynlig ikke, at jeg er Prinsesse Petrovska! Det maa jo være en Fejltagelse. Jeg skal henvende mig til den russiske Minister. Eller hvad tror De, jeg har gjort? Jeg er en Veninde af Lady Eileen, Hertugen af Burghleys Datter. Jeg kommer lige fra hende. De maa forveksle mig med en anden!

Men Foyle nikkede blot:

— Der er ikke Tale om nogen Arrestation, sagde han. Jeg skal heller ikke anvende Tvang, hvis De da ikke tvinger mig til det. Jeg vil blot have ren Besked paa, hvad De foretog Dem den Nat, Goldenburg blev myrdet. Og lad være at tale om Ministeren, Lola, det imponerer mig ikke!

— Aa, nu forstaar jeg, De er Mr. Heldon Foyle, sagde Lola med paataget Ro. Jeg har nok hørt, at De skal være svært nysgerrig. Men selv om jeg ogsaa er Lola Rachael, hvilket jeg indrømmer, saa kan jeg ikke indse, hvad det har med Mordet at gøre!

— Vi faar se! Kan De maaske bevise, hvor de var mellem Klokken ti og tolv den Nat, efter at De havde forladt Paladshotellet?

— De er netop saa nysgerrig, som jeg havde troet om Dem? svarede hun leende. Men tror De virkeligt, at jeg er en Morderske? Jeg gik lige hen til et Hotel i Nærheden af Charing Cross — Splendid — —

— Vi faar se, vi faar se, afbrød Detektiven.

Bilen standsede nu ud for Malchester Row Politistation, og Foyle gav sagte et Par Ordrer til to Konstabler, som havde aabnet Døren for ham. Prinsesse Petrovska førtes ind i et ret hyggeligt Værelse, og Detektiven sagde i en høflig Tone til hende:

— Jeg beklager at maatte holde Dem her et Par Timer, desuden maa jeg bede om Tilladelse til at maatte lade Dem visitere!

— Ja, hvorfor ikke, svarede Lola, det kan jo blive ganske interessant det hele. Jeg har aldrig før set en Politistation, maaske De vil være saa venlig at vise mig omkring, mens jeg venter.

Heldon Foyle maatte mod sin Vilje beundre denne rolige Frækhed. Nu traadte en høj, energisk udseende Dame ind i Værelset, og Foyle lagde Mærke til, at Lola betragtede hende undersøgende.

— Jeg beklager ikke at kunne gøre Dem den Fornøjelse, sagde Foyle i en bestemt Tone, jeg har andet at gøre. Nu maa jeg først og fremmest bede Dem lade denne Dame undersøge Dem!

Prinsessens rolige Holdning forsvandt med èt, og hun rejste sig, mens hendes Øjne skød Lyn:

— De har ingen Ret til at undersøge mig, jeg er ikke arresteret!

Foyle maatte indrømme, at hun havde Ret, men der gives Tilfælde, hvor man nødsages til at gaa uden om alle Formaliteter, og han gav Damen Tegn til, at hun skulde begynde Undersøgelsen. Et Øjeblik syntes Prinsessen at tænke paa at ville gøre Modstand, men efter at have kastet endnu et Blik paa den visiterende Dames muskuløse Skikkelse, fandt hun sig i det uundgaaelige. Da den kvindelige Politiassistent trak Smykkeskrinet frem, lagde Prinsessen sin behandskede Haand paa hendes Arm og hviskede, at hun vilde give hende ti Pund, hvis hun vilde give hende det tilbage. Men Damen saa paa hende med et saadant Blik, at hun ikke vovede at gentage sit Tilbud. Nu samlede Damen de Sager sammen, hun havde fundet, og gik ind i et andet Værelse. Tre Minutter senere kom Foyle ind til Prinsessen og tilbagegav hende alle Tingene med Undtagelse af Juvelskrinet.

— Hvor har De faaet det fra? spurgte han.

— Hvad vedkommer det Dem, svarede hun trodsigt, det er mit, og De skal give mig det tilbage.

— Ikke uden De kan bevise, at det er Deres. Kan De ikke det, saa maa jeg betragte det, som om jeg har fundet Dem i Besiddelse af Tyvekoster!

Prinsessen bed sig i Læberne, saa de blødte.

— Jeg nægter at give Oplysninger om, hvor jeg har det fra, svarede hun. De kan gøre, som De vil!

— I saa Tilfælde maa jeg underrette Dem om, at denne Vægring vil komme til at skaffe Dem en Del Ubehageligheder, sagde han, idet han aabnede en Dør og kaldte paa to Konstabler: Før denne Dame til Vagtstuen — i Løbet af en halv Time vil der blive foretaget nærmere Undersøgelser!

Prinsesse Petrovska fulgte efter Konstablerne med højtløftet Hoved, og faa Minutter efter havde Foyle sat alle sine Mænd i Arbejde. Nogle blev sendt ud for at skaffe nøjere Efterretninger om Sandheden af Prinsessens Forklaringer med Hensyn til hendes Gøren og Laden hin skæbnesvangre Aften, og andre blev sendt bort for at bede en Del Damer, nogle af Politiinspektørernes Hustruer og Døtre, samt nogle ældre Officerer om at give Møde.

Inspektør Taylor var nu kommet tilbage sammen med Wills, der var instrueret i den Rolle, han skulde spille. Den stakkels Hovmester var urolig og forskrækket og forsikrede, at han ikke paa nogen Maade kunde genkende den Dame, han havde lukket ind Mordnatten. Han havde ikke kunnet se det mindste Glimt af hendes Ansigt under Sløret.

— Vi maa i det mindste gøre et Forsøg, sagde Foyle. Men vær De blot rolig, De vil under ingen Omstændigheder blive taget i Ed!

Imidlertid havde der samlet sig en Del Damer, der var bleven vist ind i Retssalen. De, som ikke havde den fjerneste Lighed med Prinsessen, blev sendt bort igen, men Resten, i alt ti, blev tilbage, og nu blev Prinsessen ført ind. Hun blev anbragt mellem de andre Damer, og saa blev Wills ført ind.

— Har De før set nogen af disse Damer? spurgte Foyle.

Hovmesteren saa paa den ene efter den anden og rystede derpaa paa Hovedet.

— Maa jeg bede de Damer om at spadsere frem og tilbage i Værelset, sagde nu Foyle til Damerne, maaske Wills paa Gangen vil kunne genkende en af Dem!

Da Damerne havde gaaet Salen rundt tre Gange, rystede Wills atter paa Hovedet.

— Det kan ikke nytte noget, sagde han, jeg kan ikke genkende nogen af dem!

Prinsesse Petrovska saa triumferende paa Detektiven, men det overmodige Udtryk forsvandt straks, da den uniformerede Politidommer tog Plads bag Skranken og spurgte Foyle:

— Ønsker De at indgive Anmeldelse paa bemeldte Dame?

Nu forstod Lola, at det var Alvor. Hun vidste, hvad hun udsatte sig for ved at gaa til Bekendelse, paa den anden Side vilde hun udsætte sig for endnu mere ved straks at blive sat under Laas og Lukke. Hun udpønskede derfor straks en ny Plan.

— Et Øjeblik, sagde hun, hvis jeg maa tale med Mr. Foyle, skal jeg forklare, hvorfra jeg har de Juveler!

Foyle nikkede bejaende, og sammen gik de tilbage til Vagtlokalet.

— Lady Eileen Meredith har betroet mig disse Juveler i en ganske bestemt Hensigt, sagde hun. Mere kan jeg ikke sige Dem nu. Men De kan ringe op og spørge hende selv, og lad saa mig gaa!

Foyle telefonerede ogsaa, men det var ikke til Berkeley Square, men til Scotland Yard, og fem Minutter senere var Green paa Vej for at aflægge Hertugen en Visit og for senere at tale med Lady Eileen. En hel Time hengik, før de Detektiver, Foyle havde udsendt, vendte tilbage. De var sendt ud for at efterforske, hvorvidt Prinsesse Petrovskas forskellige Udtalelser virkeligt var overensstemmende med Sandheden, og da dette viste sig at være rigtigt, var dermed Prinsessens Alibi bevist.

Kort efter ankom Green til Politistationen.

— Lady Eileen indrømmer, at hun har givet Juvelerne til Prinsesse Petrovska, forklarede han, men ud over det vil hun ingen Oplysninger give. Jeg forklarede Sagen for Hertugen, der bad om at faa Juvelerne udleveret, men uden Datterens Vidende. Det var vanskeligt nok at faa ham til at tage denne Beslutning, og det var først efter, at jeg havde slaaet paa, at Lady Eileen ikke var ganske tilregnelig, at han samtykkede. Han sagde, at han aldrig havde hørt Datteren omtale denne Prinsesse Petrovska.

Foyle gned sig om Hagen.

— Jaja, nu maa jeg selv tale med hende. Faa fat paa en Droske fra Autotaxa, og lad Poole køre med den frem og tilbage her udenfor. Hvis hun kaprer Drosken, saa er det jo godt det samme, og hvis ikke, saa maa De og Bolt hellere følge efter hende, og lad Drosken køre med for det Tilfælde, De skulde faa Brug for den!

Derpaa gik han lige ind til Prinsessen.

— De er fri, sagde han, men for Deres egen Skyld vil jeg dog raade Dem til at være forsigtig. Hvis De er klog, saa forlader De England med det samme!

— Og hvorfor det? spurgte hun og saa med sine blaa Øjne lige ind i Detektivens.

— Ganske simpelt, fordi Deres Karriére her i Landet er Slut. Jeg selv sørger for at faa alle mulige Oplysninger, og jeg siger Dem ærligt, at vi fra nu af vil vogte hvert af Deres Skridt!

Hun lo haanligt.

— De gør mig virkelig for stor Ære, Hr. Detektiv! Farvel!

— Undskyld et Øjeblik, sagde han og stak Haanden i Frakkelommen og fremtog et Stykke Papir. Kender De dette Brev?

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

MALEM DØVSTUMME.

— Skrik ikke saa fælt da! trordu jeg er blind!!

(»Kaspar.«)

ET VENNE-RAAD.

— Hvad vilde du gjøre, hvis du hadde en slik diamantring?
— Rense neglene:

(»Karrikaturen« Norge.)

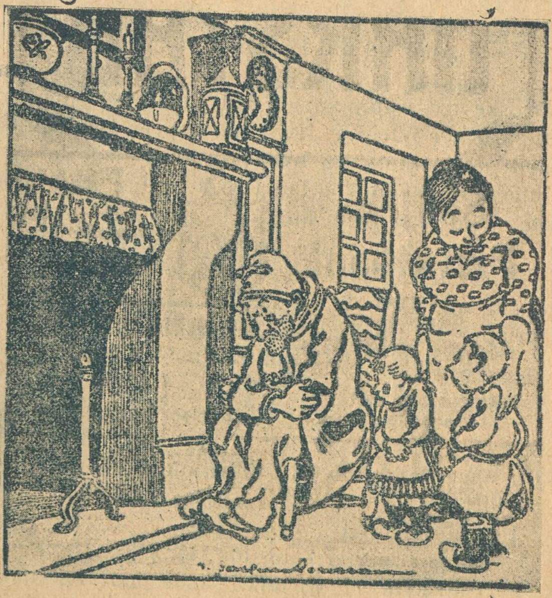

KULNØDEN I PARIS.

— Hold dig i Nærheden af Bedstefader, han har Feber, og der varmer altid lidt!

(»Le Journal.«)

TO VERDENER.

Ludendorff in Berlin W

II

Ludendorff in Berlin O

(»Der wahre Jacob.«)

Den välvilliga mostern til systersonen:
— Hvorför dricker inte gossen det goda kaffet?
— Systersonen: Kaffe utan Punsch, d'ä då en förfärlig blanding!

(»Strix.«)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Da det er os umuligt personligt at takke alle de rare Institutioner og venlige Gratulanter, som har sendt os Nytaarshilsen, tillader vi os ad denne ikke usædvanlige Vej at takke og ønske alle vore elskværdige Læsere et

Glædeligt Nytaar!

X

Jagten efter »det borende X« gaar stadig lystig, og alle Mennesker søger at gætte den store Rebus.

Er X Københavner med K eller Ø, V eller B? Politiet kalder ham foreløbig N. N. og kigger hver Dag hele Alfabetet igennem. Fanges skal han jo; har man sagt A, maa man ogsaa sige B, og X siger ikke noget.

Det sidste Rygte fortæller nu, at »Boret« skal være en af de mange ledigblevne X-Kejsere.

3/1. En stakkels Fange havde faaet Lov til at holde Kanariefugl i sin Celle, men da han blev overført til Bistrup, maatte han lade den Fugl flyve.

— Naa, *dér* er jo ogsaa *Pip* nok i Forvejen.

Direktør Petersen forstaar at drage Nytte af Telefonen under Strejken: Han bruger Telefonen som Penneholder og Tragten til Blækhus.

29/12. »Skal — skal ikke« gjorde nok stor Lykke paa Folketeatret.

— Ja, Direktionen sidder og tæller paa *Knapperne!*

4/1. »Politiken« og »Berlingeren« har haft travlt med at forsikre, at Telefonarbejderne skar Ledningerne over, aabenbart blot for at faa en Anledning til at falde over Arbejderne. Men bagefter maatte Bladene bekende, at det var »fejl Notering«.

Pokker ogsaa, at den *traadløse* Telefon ikke allerede er i Brug, saa havde bemeldte Blade da ikke løbet sig *den* Telefonpæl i Livet.

BILLETSJOVERNE

6/1. »Grosseren« er kommen slemt
op at køre
— nu endte jo Lovgiver-Trætten.
Hvad har Billetmanden andet at
gøre
end snarest at tage Billetten?

MAANE-DISKUSSION

Paa en herværende Avis-Redaktion indtraf følgende

Spørgsmaal:

Hvad er Grunden til, at I Bymænd allerede i en ung Alder »vokser igennem Haaret« og pryder eders Isse med en Maane, hvis Skin I forresten ikke synes at sætte stor Pris paa?

Bonde.

Herpaa gav Bladet følgende

Svar:

Der er to Grunde.

1) Bymanden er daglig nødt til at bruge sit Hoved i Kampen for Tilværelsen, hvad I Bønder ikke behøver. Ofte maa Bymanden tænke saa skarpt, at Haarene formelig bliver skaaret af ham.

2) Bymanden skifter Skjorte fire Gange i Døgnet, idet han hver Aften trækker Dagskjorten af og Natskjorten paa — og om Morgnen foregaar Skiftet naturligvis omvendt. Det bliver ialt fjortenhundrede og tresindstyve Skjorteskiftninger om Aaret — og det tager virkelig ogsaa paa Haaret!

Hvis Bymanden kunde leve ligesaa sorgløst som I Bønder og som I bare skifte Skjorte ved de store Højtider — saa vilde han ingen Maane faa, men leve i stadig Formørkelse!

Bymand.

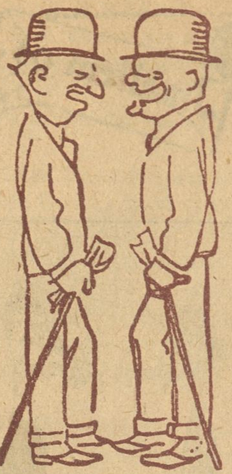

— Du, min adelige Tante kan ikke komme ind og se »Fangen paa Kalø«.

— Hvorfor ikke?

— Næ, for hun er *fangen paa Vallø!*

*

„En Nordmand".

Manden: »Den kloke tviler, betænker sig og overveier — kun daaren er altid sikker paa sin sak.«

Fruen: »Er du sikker paa det?»

Manden: »Ja, det er jeg aldeles sikker paa.«

*

„En Svensker".

Första grabben: — I dag må du tro vi fik en väldigt bra middag hemma. Jag fik till och med dessert, du!

Andra grabben: — Åh! Vi hade en mycket bussigare middag hemma — jag fik ont i magen, du!

*

„En Dansker".

Der sad en Dame i Sporvognens ene Hjørne. Hun havde længe været forarget over den højrøstede Samtale mellem et Par Arbejdere i det andet Hjørne.

Hun kastede hvert Minut et arrigt Blik over til dem og blev tydeligvis mere og mere irriteret for hvert Ord, de to Mænd sagde til hinanden.

Tilsidst eksploderede hun. Hun kaldte paa Konduktøren og spurgte ham med et meget sigende Blik til Arbejderne, om det var tilladt fulde Folk at køre i Sporvognen.

Konduktøren saa først paa Arbejderne og derefter paa Damen:

»Nej,« svarede han endelig, »men bliv blot siddende rolig, Frue, saa lægger man ikke Mærke til, at De fejler noget.«

*

HØRT I MISSIONSHOTELLET

— Jeg ser, at de skriver i Aviserne, at de har Brug for flere Missionærer i Afrika.

— Ja, de er skrækkeligt forslugne, de Kanibaler!

*

1/1 Paa Skøjter jeg danser blandt skøjte-gale,
og Isen mit hede Hode kan svale.
Desværre — jeg sætter mig tit paa min Hale,
pladask som en Isbjørn paa »den kommunale!«

*

2/1. »Edderkoppen« har faaet Bevilling til at fortsætte.

Saa sidder den altsaa *net* i det.

Hun: Om der dog snart var lidt flere Svin saa at vi ku' faa lidt mere Flæsk.
Han. Nej om bare Brændevinen ku' falde i Pris saa sku vi snart faa Svin nok.

Tegnet af C. Østerbye, Aarhus.

— Hvorfor løber en Herre altid efter en Dame og ikke omvendt?
— Det er fordi at Herren mangler et Ribben!

Tegnet af Aage Rasmussen!

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 25 Øre

Assurer hos os.
NORDISK ASSURANCE
COMPAGNI AKTIESELSKAB
Central Telefoner 7310 7388 13319 13974
Telegramadresse: „NORDASSUCO"
VESTRE BOULEVARD 5—7
Assurer hos os.

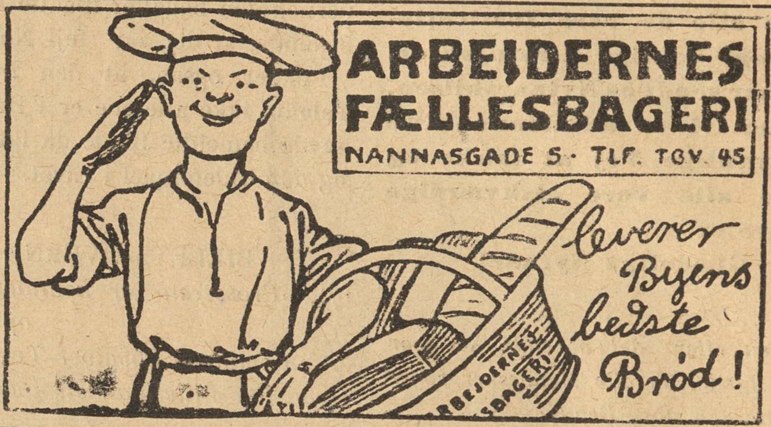

Endnu
findes der
Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN".

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i Cafe Blaagaard,
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

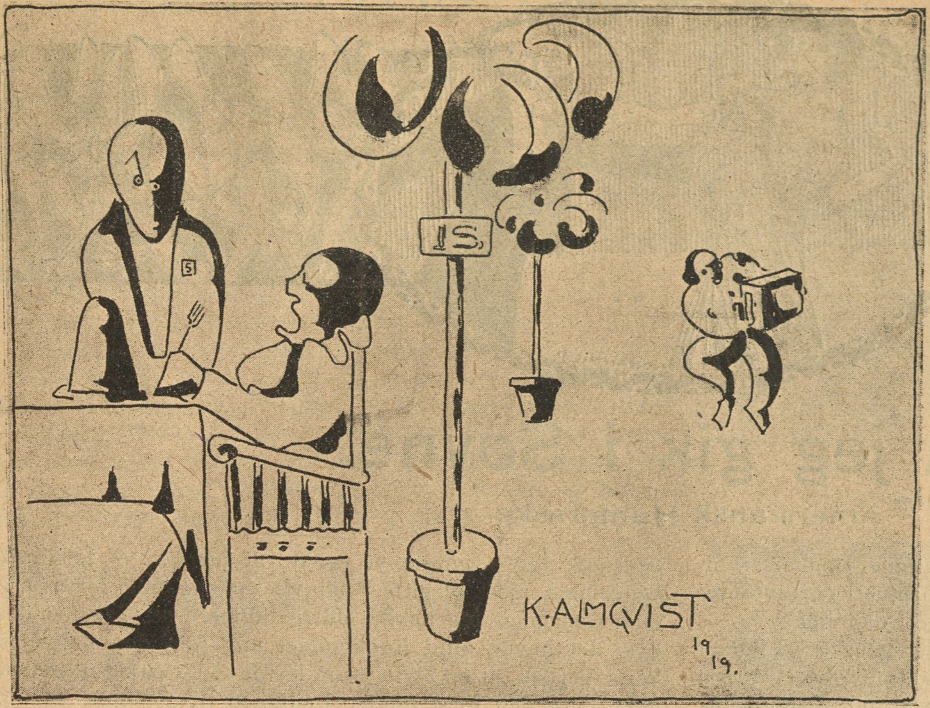

Tegning af K. Almquist.

— Hør, Tjener, kan han derhenne ikke spille „Dejlige Danmark“?

— Nej, Herre, han er Bolschevik og spiller kun Russisk!

Historien om Mark Twain.

Hvorfor Verdens morsomste Manuskript aldrig blev trykt.

Før jeg begynder, vil helst jeg det sige:
min Sandhedskærlighed er uden Lige;
mit Livs Devise skal altid være
at holde Sandheden højt i Ære,
at afsky Løgnens syndige Tant. . . .

Hvad her fortælles, er altsaa sandt!

Men det var Beretningen. Nu skal De høre,
hvortil blot et Manuskript kan føre.
Fortællingen er om *Mark Twain,* De ved,
som altid var ladet med Morsomhed,
(men som derværre, mellem os sagt,
stod fælt med Løgnagtigheden i Pagt).
Mark Twain saa alt fra den lyse Side;
og nu er Historien den, maa De vide,
at som ganske ung skrev han løs paa en Bog,
som baade var morsom, vittig og klog.
Selv vidste han næppe, hvor vittig den var,
og viste den saa til sin gamle Fa'r.
Den gamle tog fat med sit bredeste Smil
(Mark Twains Fa'r var nok ingen Sørgepil!)
Han læste og læste, han lo og lo,
til han sparkede af baade Støvler og Sko;
han snød sin Næse og slog sig paa Knæerne,
han rev sig i Manken og krøllede Tæerne.
Tilsidst, mens han endnu var ved Forstanden,
fornuftigt man tog Manuskriptet fra Manden.
Derefter tog hele Familien fat
at bedømme den ny literære Skat.
Først blev den læst af to skeptiske Tanter
(sandsynligvis to drilagtige Fjanter).
De lo og de lo og lod sig ej standse,
før ingen af dem kunde se eller sanse.
En Onkel, en Fætter, en Søsterdatter
blev alle alvorlig syge af Latter.
Og efter dem, husker jeg ret, en Svoger
var meget nær blevet kvalt i en Skoger-
latter. Derefter gik den paa Turné
til hver, som i Staterne vilde den se.
Den blev fra Forlag til Forlag sendt,
og rejste Amerika rundt — omtrent —,
men alle Forlæggere (velspiste Tampe!)
trods kraftigt Helbred fik Latterkrampe
og daanede bort under kroniske Hvin.
. . . Enhver, som læste, blev syge af Grin!
Derefter blev Bogen Twain kun til Plage.
Man sendte ham Manuskriptet tilbage
med knubbede Ord og med skarp Protest,
mens han ærgred' sig grøn bag sin hvide Vest.
Tilslut, da han følte sig helt konfus,
han pakked' det ind i graat Kardus:
(Livsfarlig! Forsigtig! han skrev paa Papiret,
med flere Dødningeknogler forsiret!);
gemte det saa med en sidste Forsagelse
mellem adskillig værdiløs Bagelse.
Og efter en Tid, hvor han daglig bandet,
glemte han det for saa meget andet. —

Saa blev Mark Twain da en aldrende Mand.
Tilsidst han døde. De spørger hvordan?
Og her har jeg Svaret paa rede Haand:
i Smil han opgav sin lyse Aand.
. . . Han røg, som bekendt, sit hele Liv
til Plage for Husstand, Børn og Viv,
men selv var han altid frisk som en Fisk,
hver Dag røg han atter væk paa en frisk.
Man sagde, han døde af Nikotin.
Jeg ved det bedre: Han døde af Grin!
Det var en Dag i en ledig Stund
efter en styrkende Middagsblund,
at tilfældig han fik Manuskriptet fat
og læste. Han læste til langt paa Nat.
Og næste Morgen, da man kom ind,
han sad i Stolen ved Lampens Skin.
Han sad med et stort, livagtigt Smil;
man troede først, han tog sig et Hvil,
men straks derefter man smurte Haser:
Han havde grint sig i bare Laser!
Naa, Twain var død, og han blev begravet,
et Liv er som bare en Draabe i Havet;
han fik en Sten bag et Gitterfelt. . . .

Men Manuskriptet, hvad blev der af det?
De spørger. Og De har ganske ret.
Man samledes i et Familieraad
og sluttet sig sammen til hurtig Daad.
Til Øvrigheden man Bogen sendte,
som siden paa Torvet den offentlig brændte;
hvorefter en rødnæset Gadefejer,
af den Slags, man til det grove lejer,
lod Asken flyve for alle Hjørner. . . .

Saaledes er altsaa Historien
om den gamle Skribent, afdøde Mark Twain,
(jeg haaber, at Rimet ikke fortørner!)

Frederik Skousbo.

Da jeg gik i Søvne.

Amerikansk Humoreske.

Jeg er en særdeles tækkelig, midaldrende Ungkarl. For tyve Aar siden anbragte jeg hele min Formue i en Livrente, og af denne Livrente har jeg mit rigelige Udkomme.

For ti Aar siden faldt det mig ind, at jeg ganske vel kunde gifte mig, saa at jeg yderligere forsikrede mit Liv for 10,000 Pund Sterling. Jeg er særdeles ømhjertet af mig. Denne Ømhjertethed har ofte indviklet mig i mange Vanskeligheder, og en af de ubehageligste var, da jeg fik i Sinde at gifte mig med min Kusine Georgina Sparrow. Jeg antog, at jeg elskede Georgina, da jeg friede til hende. Naar jeg nu skuer tilbage paa det altsammen, forekommer det mig utroligt, at jeg . . . men nok sagt, jeg friede virkelig til hende.

Hvordan det nu end forholder sig dermed, er det utvivlsomt, at vi ikke havde været forlovede i en Uge, før jeg ikke kunde klare for mig selv, hvad i al Verden jeg havde set hos hende, som var beundringsværdigt. Hun var strid og haard og desuden 40 Aar gammel.

Min Onkel, gamle Sparrow (Georginas Fader) og min Tante Julia, hans Hustru, og Georginas to Brødre, James og John, tog den livligste Del i vor Forlovelse. De syntes at holde det for sandsynligt, at jeg vilde snige mig bort, og de besluttede, at jeg ikke skulde faa Lejlighed dertil. Jeg burde have omtalt, at jeg boede i deres Hus. Ved *en* Lejlighed antydede jeg virkelig Muligheden af at flytte til et mindre kostbart og mindre smudsigt Logis, men Hr. og Fru Sparrows Fortrydelse, James's og Johns truende Holdning og Georginas hysteriske Anfald formaaede mig til at bekende, at dette kun var Spøg.

Min naturlige Elskværdighed er saa stor, at jeg maa elske en eller anden, og da det var mig umuligt at vedblive at elske Georgina, blev det nødvendigt at elske en anden. Jeg fandt en passende Genstand for Hyldest i Birgitte Comfit, en ganske fyldig og rosenkindet Enkefrue med en lille disponibel Formue. Hun boede i Coramgaden.

For at fatte mig i Korthed, maa jeg straks bekende, at jeg, skønt forlovet med Georgina Sparrow, i Hemmelighed gjorde Kur til Fru Comfit. Jeg gik endog saa vidt, at jeg traf Overenskomst om at lade mig vie til hende i St. Pancraskirken ved Custontorvet. Jeg talte ikke med Birgitte om Georgina, da jeg vidste, at det vilde volde hende Mishag, og jeg talte ikke med Georgina om Birgitte, saasom jeg vidste, at ogsaa hun vilde blive ubehagelig berørt deraf.

Dagen før mit Bryllup med Fru Comfit var oprunden. Jeg følte mig ikke rigtig vel til Mode om Aftenen. Middagsmaden havde ikke smagt mig. Onkel Sparrow syntes mig at have noget vist bebrejdende i sine Øjne, som jeg ikke kunde forklare mig. Tante Sparrow var paafaldende tavs. De to Brødre John og James havde et gnavent Udseende, og Georgina var ubehagelig øm. Jeg var virkelig ramt af Samvittighedsnag. Jeg begyndte at tænke, at jeg ved et hemmeligt Giftermaal med Birgitte muligvis opførte mig forræderisk mod Georgina. Jeg havde aldrig tidligere set Sagen i dette Lys; det havde altid forekommet mig som den naturligste Sag i Verden, at en Mand, som havde forlovet sig med Georgina, greb den først mulige Lejlighed til at slippe bort fra denne Forbindelse.

Næste Morgen — min Bryllupsdags Morgen — nød jeg min Frokost paa Sengen. Jeg kunde ikke møde Familien. Jeg er en blødhjertet gammel Nar, og jeg kunde ikke føle mig vel til Mode i Nærværelse af den Kvinde, hvis Hjerte jeg stod parat til med Forsæt at knuse. Jeg foregav altsaa en stærk nervøs Hovedpine og blev liggende i Sengen, indtil Onkel Sparrow havde begivet sig til City og hans to haandfaste Sønner til deres Forretninger. Jeg vidste, at dette skulde ske Kl. 9¼, og at Fru Sparrow og Georgina omtrent Kl. 10 skulde gaa ned i Køkkenet for at have deres daglige Raadslagning med Kokkepigen om Indkøbene. Derfor besluttede jeg at foretage min Rømning omtrent Kl. 10. Jeg klædte mig paa, kom ubemærket ned i nederste Etage, gav et sidste Spark til Georginas Galoscher, som stod paa Gulvet. Jeg havde endnu en Time tilovers, inden Birgitte skulde ankomme til Kirken, og jeg tilbragte denne Time med at gøre flere Ture rundt omkring Eustonkvarteret, og Kl. 10¾ traadte jeg ind i Kirken, hvor der ingen fandtes uden Klokkeren. Jeg gik hen til ham og sagde: Jeg beder om Forladelse, men jeg er kommen hid for at blive gift.

Just i det samme blev jeg klappet paa Skulderen af Georginas to haandfaste Brødre. Mine Fættre og deres Fader havde aflagt et Besøg hos en Mægler i Eustonkvarteret. De saa mig paa min Rundtur, deres Nysgerrighed blev vakt, og de fulgte mig ind i Kirken. Og nu indtraf en af de mest dramatiske Situationer i den nye Tids Historie.

— Ja saa, min Herre, sagde Onkel Sparrow, De er kommen hid for at gifte Dem.

Jeg var Situationen voksen. Min naturlige Hjertensgodhed forbød mig at give Sandheden tilkende for min Onkel og mine Fættre, thi jeg gør aldrig et Menneske bedrøvet med Vidende og Vilje (undtagen hun er hæslig, og jeg er forlovet med hende), hvorfor jeg, for at komme ud af min Forlegenhed, tog min Tilflugt til en af de mest sindrige Udveje, jeg nogensinde har hørt Tale om. Jeg slog voldsomt om mig med Arme og Ben, stønnede, rullede Øjnene vildt og raabte: Hvor er jeg?

De forklarede mig i Ord, som aldeles ikke passede til den hellige Bygning, hvori vi befandt os, at jeg var i St. Pancreaskirken.

Hvorledes kom jeg hid? Jeg mindes intet derom! Det sidste, jeg kan erindre mig, er, at jeg var i min Seng og led

Slægtskab og Djævelskab.

Fru Direktør Madsen tømte sin Genever, lagde sig tilbage i Stolen og skuede ud over Frokostbordet. Skinken havde været ypperlig, Aalen i Gelé ligesaa, og nu laa den kolde Roastbeaf og blinkede kærligt op mod hende med sit røde, saftige Kød og de let brunede Løg. Fru Madsen spiste ofte og rigeligt og gerne, men i Dag tog hun særlig kraftig for sig af Retterne, for der var intet saa godt mod Sindsbevægelser som god Mad, det vidste hun af mangeaarig Erfaring.

Og der laa Sindsbevægelse i Luften, derom var der ingen Tvivl. Datteren, Elsepigen kaldet, laa og tudede paa Sofaen i sit Værelse og skulde ingen Frokost have — og Madsen selv havde, lige siden han stod op, været tavs og nærmest lignet en bristefærdig Uvejrssky. Ved et Kik ind paa Kontoret havde Fruen set, at ogsaa dér var Stemningen under Frysepunktet — Madsen stod ved Vinduet og tyggede paa sin Cigar, og unge Petersen, hans højre Haand og begunstigede Protegé, sad ved sin Pult og bed Negle med Taarer i Øjnene.

Altsaa: der var Mug i den. Men hvad, hvorledes og hvorfor? Fru Madsen tog sig sammen og langede ud efter Bøffen — det klarede sig nok.

I det samme traadte Direktør, Grosserer P. Chr. F. Madsen ind i Stuen. Han nikkede tavs, Fruen vinkede med sin fede, ringbesatte Haand. Madsen sank ned paa en Stol — Tavshed.

Fruen spiste rolig videre nogle Minutter, saa sagde hun skarpt og haardt:

— Madsen!

Madsen fo'r sammen og saa sky paa hende.

— Maa jeg spørge, hvad er der i Vejen i Dag? spurgte hans fyldige Halvdel.

Madsen virrede med Hovedet. Hun revner, naar hun faar det at vide, tænkte han.

— Naa?

— Ja, se — Kathinka, mælede Madsen — han var meget lille i Stemmen. En Gang maa Du jo have ren Besked — altsaa — unge Petersen anholdt i Gaar om Elses Haand — og jeg sagde Nej — og altsaa — hm, altsaa — ja — —

— Hvorfor sagde Du Nej? *Jeg* har megen Sympati for Petersen, *Du* har alletider rost ham som en dygtig Forretningsmand, han skejer ikke ud i nogen som helst Retning, Elsepigen elsker ham — ja, det har hun betroet sin Moder for længe siden — maa jeg altsaa spørge?

Madsen vred sig.

— Jo, sagde han omsider, Petersen er — ak ja — kan Du huske Franciska, vores første Tjenestepige, da vi satte Bo for 24 Aar siden — æh — Kødet er skrøbeligt, Kathinka, men saare redebon, som skrevet staar — altsaa — Petersen er — — —

Fruen holdt op at tygge.

— Petersen er — med andre Ord — din — din Søn — og Franciskas — er det saadan, det hænger sammen?

— Kathinka — *ja*. Kan Du tilgive mig?

Fru Madsen lagde sig bagover i Stolen og saa stift op paa Loftet.

— Børnene er altsaa — paa en Maade — Halvsøskende — en Forbindelse umulig — hvad? Ja, ikke sandt? Her gik Madsen i Staa og sukkede lydeligen.

Fruen blev ved at stirre paa Loftet og sagde ingenting. Situationen blev helt uhyggelig. Nogle Minutter forløb i komplet Tavshed. Saa tørrede Fruen noget vaadt af Øjnene og tog atter fat paa Bøffen. Mad hjælper, hviskede hun ved sig selv.

Madsen fulgte hendes Spisen med Ængstelse. Hun revner, tænkte han igen.

Saa paa én Gang lagde Fruen Kniv og Gaffel og saa længe og dybt paa sin Mage.

— Madsen, sagde hun med saa blød en Stemme, som han ikke længe havde hørt af hendes Mund — Elsepigen skal være lykkelig — hun og Petersen *skal* have hinanden.

Madsen røg op som en Raket.

— Er Du rent spiltosset? raabte han.

— Nej, ingenlunde, svarede Fruen bevæget. Hør paa mig, Madsen. Else er — ak Gud ja — kan Du huske Frederiksen, din første Kontorist, da Du fik Kontor for 24 Aar siden — ja, Madsen, ogsaa *mit* Kød var skrøbeligt — altsaa — Elsepigen er — —

Madsen var ved at stirre sig Øjnene ud af Hovedet.

— Else er altsaa — ikke *din* Datter, og nu blev Fruen ved med Iltogsfart, og Børnene er *ikke* Søskende, og Franciska er død for længe siden og Frederiksen med, og der er ingen i hele Guds vide Verden, der ved det mindste, og Petersen aner ikke, hvem der er hans Forældre, og Else *skal* være lykkelig, og Vorherre ser nok i Naade til os allesammen, og Madsen, Du ved, at naar jeg vil have min Vilje — en meget sjælden Gang — saa bliver det ogsaa saadan.

Her røg Fruen op fra sin Stol, fo'r hen til sin Mand, kyssede ham heftigt, og ilede ud af Stuen. Jeg gaar til Elsepigen, sagde hun paa Dørtærsklen.

Madsen satte sig ganske stille ned, saa frem for sig og sukkede resigneret. Ja, ja, sagde han stille, det kan jo gaa lige o—p—op. Herrens Veje er uransagelige.

— — — —

En Maaned senere stod Brylluppet.

Oscar Elholm.

Min Veninde Amanda.

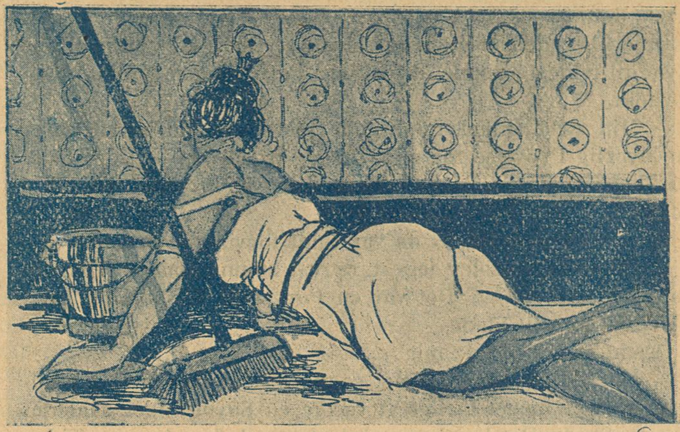

Om Morgenen er hun nærmest romantisk

Tegninger af Enoch Gamst.

— — men om Natten derimod den nøgne Virkelighed.

af nervøs Hovedpine og forsøgte at falde i Søvn. Og her er jeg nu paaklædt og udsovet i St. Pancreaskirken. Hvad betyder dette?

De erklærede i ubehagelige, kraftige Ord deres Mangel paa Evne til fyldestgørende at forklare Betydningen af dette Sagforhold.

— Min kære Onkel, mine gode Fættre, sagde jeg, dette er en alvorlig Prøvelse for mig, thi jeg troede, at jeg for stedse var befriet derfor. Det er flere Aar siden, jeg sidst gik i Søvne.

De svarede ironisk, at de var fuldt forvissede derom.

— En Gang vedblev jeg at være i somnambulisk Tilstand næsten i en hel Uge. Det var en Forsynets Tilskikkelse, at I tilfældig kom til Stede.

Det indrømmede de mig.

— Undlad en anden Gang, sagde jeg, at vække mig pludselig. Det er meget farligt at vække en Søvngænger saaledes paa en Studs. Det havde været bedre at lade mig sove Tiden ud. Dette sagde jeg for at redde Skinnet.

De lovede, at de nu, da de vidste Besked om min Sygdom, ikke næste Gang vilde vække mig saa hovedkulds.

— Det bedste, jeg nu kan gøre, sagde jeg, er at gaa hjem og lægge mig til Sengs. De indrømmede beredvilligt det kloge deri. John tog mig under den ene, James under den anden Arm, og Onkel Sparrow gik bagefter og gennede paa med sin Stok, hvormed han af og til gav de kødlige Dele af mit Legeme et Rap. Der var intet andet Raad end at opgive alt Haab om at gifte sig den Dag. Jeg var bedrøvet for Birgittes Skyld, men jeg havde i mit indre en Følelse af, at en Forklaring næste Gang, vi mødtes, skulde bringe alt i Orden igen. Hvad der nu var indtruffet, skulde forøvrigt kun forsinke vor Lykke nogle Dage. Jeg kunde ikke lade være hemmelig at juble over min Aandsnærværelse og den Sindrighed, jeg havde udvist ved at undgaa en Vanskelighed, der vilde have ført 99 Mænd af 100 paa Glatis. Ganske vist var jeg temmelig overrasket over at finde min Onkel og mine Fættre saa beredvillige til at antage min Forklaring; men det beviste kun, hvor behændigt jeg havde spillet min Rolle.

Jeg holdt mig til Sengs hele den Dag, thi jeg følte mig ikke i Stand til at møde Familien i min daværende nedslaaede Sindstilstand. Men man kan ikke stadig ligge til Sengs, og næste Morgen paatog jeg mig min kækkeste Mine og kom som sædvanlig ned ved Frokosttid.

— God Morgen, Onkel, sagde jeg i min muntreste Tone. Hvorledes staar det til, kære Tante? Georgina, kære Barn, god Morgen!

De saa betydningsfuldt paa hverandre, men svarede intet paa min Hilsen.

— En behagelig Morgen! sagde jeg.

— Det er, som jeg tænkte, sagde Onkel Sparrow til Tante Julie. Nu er han saadan igen.

— Tys! sagde Tante Julie, og tal ikke saa højt, saa vækker I ham.

— Stakkels Fyr, sagde Georgina halvt hviskende. Øjnene er vidtaabne paa ham, skønt han tydelig er i dyb Søvn.

— Det er altid Tilfældet med Somnambulister, sagde Onkel Sparrow. Den sovende Hjerne modtager sine Indtryk gennem Øjne, Næse og Øren som Medier.

Jeg saa med forbavsede Blikke fra den ene til den anden og sagde: Skal jeg virkelig tro, at I bilder Eder ind, at jeg er i sovende Tilstand?

— Med Undtagelse af, at hans Mæle er tykt, er der ikke stor Forskel paa hans Stemme i sovende og vaagen Tilstand.

Jeg begyndte at føle mig ilde til Mode. Er dette Spøg? sagde jeg og satte mig ved Frokostbordet.

— Tag hans Kniv bort, Georgina, sagde Onkel Sparrow, skær Skinken for ham og lad ham spise den med Teske.

Man kan ikke paa en appetitlig Maade spise røget Skinke med Teske. Jeg nedlagde derfor Protest mod dette Indgreb i mit Velbefindende.

— Jeg fastholder, sagde Onkel Sparrow, min Fordring, at hans Kniv skal tages bort. John og James, sid hver paa sin Side af ham og bevogt nøje alle hans Bevægelser. Men tag Eder vel i Agt for at vække ham, thi dette vilde være yderst farligt. Disse Anfald varer sædvanligvis en Uge. John, mad ham med Skeen. James, hold hans Tekop hen til ham og giv ham en Slurk af og til.

— Onkel, sagde jeg, jeg beder — jeg beder Dem om at lade mig nyde min Frokost i Fred. Jeg fik ingen Mad i Gaar (da jeg havde nervøs Hovedpine), og jeg er bogstavelig døende af Sult.

— Giv ham nu en Bid Tebrød, sagde Onkel Sparrow, og derpaa en Skefuld Æg — saaledes!

Der var intet andet Raad end at underkaste sig at mades af de to Brødre. Jeg appellerede flere Gange til deres Forstand, til deres Sans for det løjerlige, til deres Følelser som menneskelige Væsner, men forgæves. Den eneste Vægt, de lagde paa mine Bemærkninger, bestod i, at de fæstede hinandens Opmærksomhed paa, at jeg talte sammenhængende.

Farcen fortsattes hele den Dag, den næste Dag og Dagen derefter igen. Intet kunde overbevise dem om, at jeg var vaagen.

Min ulykkelige Stilling blev omtalt for alle Besøgende, som studerede mine Bevægelser, og de fleste af dem gjorde de mest ubehagelige personlige Bemærkninger i min Nærværelse. Jeg er af Naturen forsonlig, men der gives Grænser ogsaa for min Taalmodighed. Jeg forstod mere end godt, at de simpelthen betalte mig mit Kneb tilbage, og skønt jeg fandt det retfærdigt, at man til en vis Grad ydmygede mig, agtede jeg ikke at finde mig i, at Spøgen dreves for vidt. Jeg tog Bladet fra Munden og sagde dem, at hvis de ikke øjeblikkelig gav mig en Attest, skreven og undertegnet af hele min Familie, om, at jeg var fuldstændig vaagen, agtede jeg at paakalde Lovens Hjælp. Men mine Trusler gjorde ikke den tilsigtede Virkning, og mine Slægtninge var fast bestemte paa at drive Sagen til det yderste.

Bedst som jeg sad, skummende af utaalmodigt Raseri, i en Lænestol hos Onkel Sparrow, overraktes der ham et Brev, adresseret til mig. Det indeholdt den Meddelelse fra det Selskab, hvor jeg havde tegnet min Livsforsikring, at den yderste Forfaldsdag for Erlæggelsen af min Præmie var oprunden, og at min Livsforsikringspolice vilde være ugyldig, saafremt jeg ikke inden Aften udstedte en Anvisning paa 320 Pund Strl. Min Onkel rakte mig Brevet med Opfordring til ufortøvet at træffe Anstalter til Anvisningens Udfærdigelse. Jeg saa øjeblikkelig det fordelagtige for mig i Situationen.

— Jeg skal gøre det i Morgen, Onkel, saafremt jeg bliver rask til den Tid. Men disse Anfald varer sædvanligvis en Uge.

Hverken Bønner eller Trusler hjalp. Turen var nu kommen til mig til at være stædig. Hele Familien anraabte mig, men forgæves. Timerne gik — Klokken var tre, og Klokken fire lukkede Livsforsikringsanstalten. Da Onkel Sparrow tilsidst mærkede, at min Beslutning stod fast, ilede han hen til Banken, laante der de 320 Pund og indløste min Præmie.

*
* *

Næset Morgen kom jeg fuldt vaagen ned til Frokosten. Ingen antydede noget derimod, og Onkel Sparrow bad mig om straks at udfærdige en Anvisning paa min Præmies Beløb. Først forstod jeg ikke, hvad han mente, men en kort Forklaring gjorde Sagen klar. Jeg udtrykte naturligvis min Overraskelse over, at han havde paataget sig for min Regning at udbetale en Præmie paa en Livsforsikring, som jeg havde agtet at lade forfalde, og nægtede bestemt at bære Ansvaret for hans Handlinger. Det blev et varmt Ordskifte, som endte med, at min Forlovelse med Georgina blev hævet.

I Morgen gifter jeg mig med Fru Comfit.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ⁂ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkei
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i Ravnen.

Dommeren: — Naa, da De havde givet ham Ørefignen, hvad sagde han saa?

— Hvad er Meningen!

— Ikke andet?

— Nej.

— Hvorfor gav De ham saa en paa det andet Øre?

— For at han kunde mærke, hvad Meningen var.

Wolkes Caloric
A/s Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** **TEL. 3684 3349**
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

FR. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Magnus Kristensen.

Raabet i Aar bli'r det samme som længe har lydt i Verden — „Penge“ og “Penge“.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

16 Sider 18 Øre

RAVNEN

Nr. 4 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 22. Januar 1920

Til Minde om Krigen.

Hamsteren. Kædehandleren.

Én, der fortryder. Assessor Thorup afstraffer en Veksellerer-Dreng.

Tegninger af Emil Poulsen.

Ovenstaaende fire Grupper vil i en nær Fremtid blive anbragt paa Blaagaardsplads.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. Tlgr.-Adr. »Bankland«.
Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
" " " " 1 Md.s Opsigelse 4½ "
" " " " 3 Mdr.s Opsigelse 5 "
Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. t. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

En anset Læge havde den Uvane i festlige Lag at tage sig en lille Taar over Tørsten. En Gang, har var til en stor Middag, blev han, da han sad ved Kaffen, hentet til en af sine Patienter, en fornem Frue, og han skyndte sig derhen.

Undervejs anstrengte han sig af alle Kræfter for at overvinde Virkningerne af de mange gode Vine til Middagen, og da han traadte ind til den Syge, følte han sig helt oven paa. Han stillede de sædvanlige Spørgsmaal; men da han skulde føle Pulsen, var det ham umuligt, hvor meget han end anstrengte sig; det dundrede og hamrede om ham som et helt Hammerværk. Rasende paa sig selv over sin Tilstand mumlede han: Fuldstændig beruset!

Til hans store Overraskelse rejse den Syge sig op paa Albuen og hviskede hæst:

— Tys, for alt i Verden — sig det ikke til min Mand!

Ved De? at Bogen »Livets Hemmeligheder« sendes overalt f. kun 1,10. »Kærlighed og Sundhed« 1,10. »Ikke for Damer« 1,50. »Forbuden Frugt« 1,50. Franske Postkort 4,00, Fotografier 5,00 pr. Dusin. 100 Stk. Rygefilm 3,00.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Avertér i „RAVNEN".

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Vennen til en moderne Komponist, der har spillet en Fantasi:

— Det var dog haarrejsende. Hvad skulde det udtrykke?

— Min Tilkommende i Musik.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Damen (til den Afrikarejsende): Sig mig, lider Kvinderne i Afrika lige saa meget under Mændenes Tyrani som hos os?

Den Rejsende: Vist ikke, ved flere Lejligheder bliver der taget først Hensyn til Damerne, som f. Eks. — —

Damen (afbrydende ham): Ak! der skulde jeg gerne vilde være.

Den Rejsende (fortsættende): Som f. Eks. ved Sejrsfesterne, der er det altid Kvinderne som bliver først spist.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Tegning af K. Almquist.

En Turist paa Sejlads i det sorte Hav!

SPYDIG

Forfatteren (som er bleven afvist med sine Digte): Deres Blad er aldeles fortræffeligt, Hr. Redaktør. Jeg kan altid finde en Nyhed i det.

Redaktøren: Det glæder mig meget. Jeg søger ogsaa at holde mine Læsere à jour — —.

Forfatteren: Ja, men Datoen, det er nemlig den eneste Nyhed, jeg kan finde.

C·M·Hess Fabrikker Vejle

Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

En Helvedesprædikant forsøgte at omvende den glade Fuldmægtig Krog, men uden synderlig Resultat.

— Hvad tror De egentlig paa? spurgte Missionæren.

— Jeg har den samme Tro som min Skrædder.

— Og hvad er saa hans Tro?

— At jeg aldrig betaler min Gæld til ham, og det tror jeg heller ikke!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Allianee"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Gæsten: Opvarter, denne Suppe er iskold.

Opvarteren: Undskyld, men den var ganske varm, da jeg serverede den.

Gæsten: Langt fra. Tallerkenen har maaske været varm, men Suppen er kold.

Opvarteren: Undskyld, men jeg kom til at stikke Tommelfingeren ned i den og blev ganske skoldet, saa jeg maa da vide det.

Modersprøjten „Noliber"
er atter paa Lager og faas kun hos
Bandagist Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr.

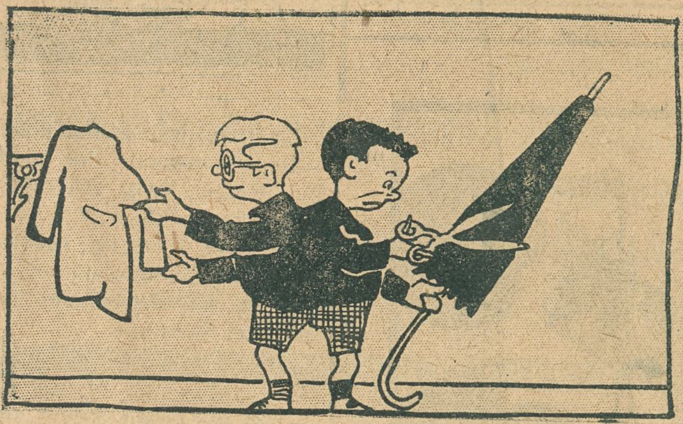

Tilsammen de havde en stor Paraply
og Palle skar Hul, endskønt den var ny.

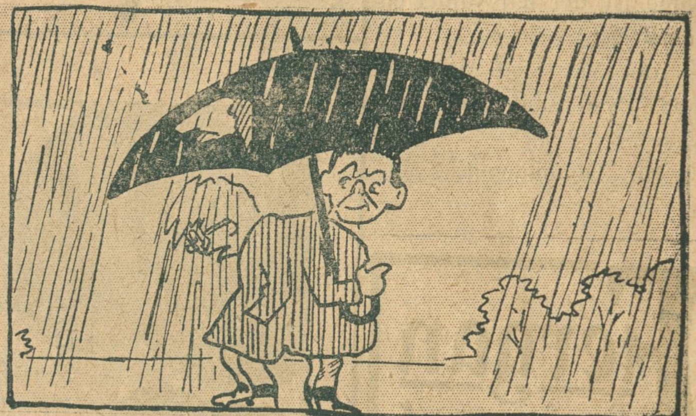

Mens Palle har sit paa det tørre — o Skræk,
maa Pelle gaa rundt med en væmmelig Læk.

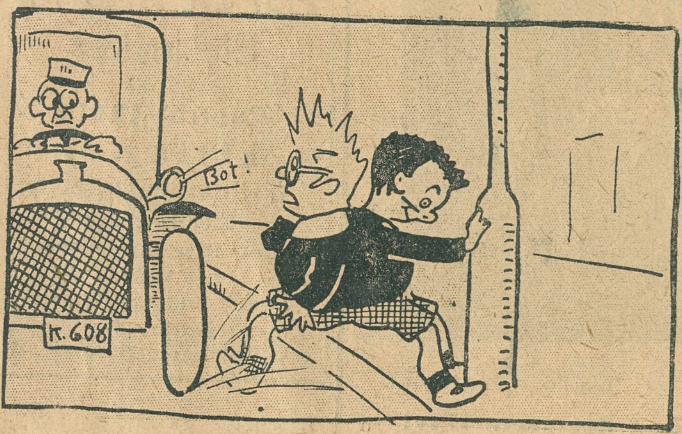

Ja, Palle forstaar at dække sig — tænk,
Pelle maa tage mod Stød og mod Stænk.

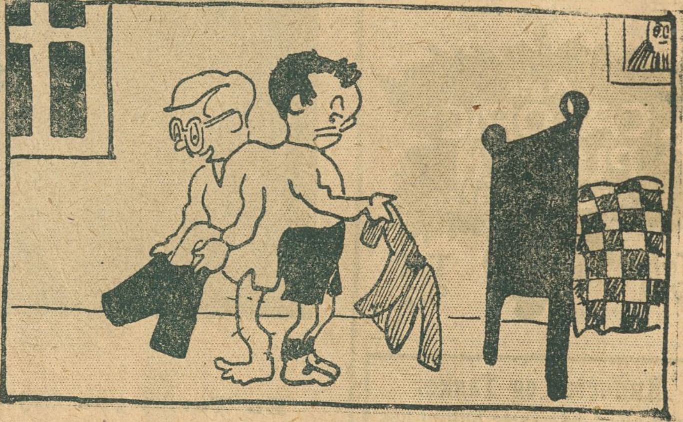

Se, Pelle vil altid gaa tidlig i Seng,
det Palle vil ikke — den væm'lige Dreng!

Se her han sig hævner i Natten saa kold
og løber med Pelle omtrent Klokken tolv.

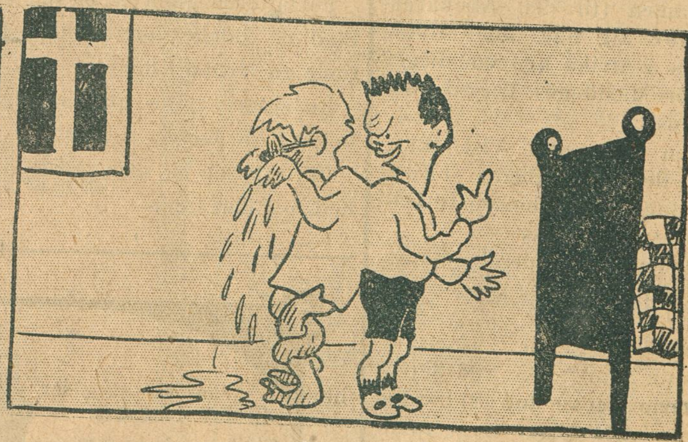

Men Pelle faar Snue og love han maa
aldrig for tidligt i Sengen at gaa.

Bestil »Ravnen« hos Social-Demokratens Bude.

Fred være med den!

Mel: Vi elsker vort Land —

Saa kom denne Fred,
og af Glæde jeg græd —
jeg har grint af den samme et Par
Hundred Gange!
Men til Alvor det blev,
Clemenceau underskrev,
og de raabte Hurra, hip o høj og
»det lange«.
Nu mangler der blot, man slaar op
for Geviret
og holdt sig til det, som der staar
paa Papiret.
Bli'r de ved med at slaas,
de Traktater til Trods,
bliver Freden skam stødt paa
Manchetten
— saa Fred være med den!

Hr. *Kronstrøm* — pardon,
men De er Astronom,
kan De ikke faa Solen til bedre at
skinne?
Saadan spurgte jeg ham,
som paa Himlen har Kram,
som kan Maaner faa frem og la'
Stjerner forsvinde.
Og Vismanden satte sin Finger paa
Polen:
»Se her er den gnaven, og det skyldes
Solen.
Denne Sol er fy, fy!
Jeg vil skaffe en ny,
og den gamle kan faa en paa Pletten
— og Fred være med den!«

Vor Fæstning Farvel
vil jeg byde med Smæld,
o, gid »Klunset« ret snart maatte ligge
paa Valen!
Dette Middelgrundsfort
lad det snart komme bort,
denne skabede Hund foran Storby-
Portalen.
Hvad skal vi i Danmark med pansrede
Forter?
Det er ikke *dér*, vi skal sætte Rekorder.
Væk med alt det, der »klæ'r«
en brutal Militær,
saa kan *J. C.* jo mindes Kasketten
— og Fred være med den!

Peder Paul.

EN VRED NORDMAND

I et norsk Blad finder vi følgende:
— Jeg vet ikke, hvor han kom fra, og spurgte ikke, hvor han reiste hen. Han var liten, krumrygget, bister i blikket og ilter i stemmen.

— Det er da en forbandet klodrian til lokomotivfører! skrek han pludselig, da toget puffet med et hvast ryk. Ja, Norge er gudhjælpe mig det værste tosseland i verden, her er komplet idiotiske tilstande. Snart er det bare forbud og dævelskap og skitt og lort og maalsak og gammelost og Luthers lille katekisme igen! Jo det er moro! — Ikke en ærlig konjakker at faa i Norge, kjæmpers fødeland! Man skulde blande en liter brændevin i al mat, og en liter med vand skulde koste 1 krone. — —

Ja, De smiler, unge mand, men jeg skal faa lov at fortælle Dem, at jeg har været over de høie fjelde, jeg! Paa avstand ser man bedre! Forresten burde man ikke oplukke sin mund, det gaar til helvede allikevel med nordmændene. Og det har saa gjort i mange aar!

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

Hun tog Papiret og gennemsaa det hurtigt.

— Nej, jeg har aldrig set det før, sagde hun og rystede paa Hovedet.

Men Heldon Foyle lo bare.

Nu havde han faaet hendes Fingeraftryk.

VIII

SIR RALPH OVERGIVER SIG

Foyle var ikke synderlig tilfreds med det Resultat, han havde opnaaet. Han vidste, at Grell levede, og at han var indblandet i den Forbryderliga, der spillede saa højt Spil, at den endog vovede at bemægtige sig en af Foyles egne Mænd. Det var desuden afgjort, at Grell trængte til Penge. To Gange havde han forsøgt at sætte sig i Forbindelse med Yderverdenen, men begge Gange var det gaaet galt, og Foyle tvivlede ikke paa, at hvis han fik fat paa Grell selv, saa vilde dermed alle Mysteriets Traade ligge klare for ham. Om Grell havde myrdet Goldenburg, turde Foyle ikke bestemt afgøre, men han regnede med det som en Mulighed. At Grell var en formaaende og indflydelsesrig Mand, betød ingenting, thi Foyle vidste af Erfaring, at en Morder ofte skjuler sig under et anset og velagtet Navn. Prinsesse Petrovskas Alibi regnede han heller ikke for noget af Betydning. En forslagen Forbryderske havde saa ofte før arrangeret et tilsyneladende Alibi, der dog viste sig at være falsk. Han havde sammenlignet Fingeraftrykkene paa Papiret med dem paa Dolken, men der var ikke den ringeste Lighed. Jones, som havde undersøgt Chiffertegnene, var heller ikke naaet til noget som helst Resultat. Kun saa meget havde han kunnet udfinde, at Tegnene viste en dobbelt Række Chifferskrift, der indbyrdes modsagde hinanden og derfor for Øjeblikket var uden praktisk Betydning.

Foyle følte sig tvivlraadig, og det var i denne Tvivlraadighed, at han besluttede sig til at gaa lidt uden for Lovens Grænser. Han havde allerede gjort et Skridt hen i denne Retning, da han gjorde »Edens Have« til sin Bundsforvandte, men nu vilde han gøre Skridtet helt ud. Tyvene i East End var sommetider ikke de daarligste Medsammensvorne, og eftersom det tydeligt var en Tyve- og Afpresserliga, han her havde at gøre med, ansaa han det ikke for umuligt ad denne Vej at kunne faa enkelte vigtige Oplysninger. Han lod derfor de Inspektører, der arbejdede i East Ends Forbryderkvarterer, kalde til sig. Blandt dem var Wagnell, der kendte alle disse Forbrydere og omgikkes dagligt med dem paa venskabelig Fod.

— Wagnell, sagde han, jeg vil bede Dem udsprede den Nyhed paa rette Steder, at der venter enhver en større Belønning, som kan give nogen som helst Oplysninger i Grell-Affæren. Faa fat paa Foster eller Murphy eller Buck, de kan nok fortælle noget!

— Buck sidder i seks Maaneder for Mishandlinger mod sin Kone, svarede Wagnell, og Foster har jeg ikke set i lange Tider, men jeg skal forsøge at faa Fingre i dem!

Nu havde Foyle organiseret denne lille Guerillakrig, og paany gled hans Tanker hen til den Mand, der var bleven uskyldig mistænkt, men som dog sikkert vidste mere om den hele Sag end nogen anden — Sir Ralph Fairfield. Denne Mand vilde kunne yde uvurderlige Tjenester, hvis han paa nogen Maade var til at formaa til det. Grell kendte ham og stolede paa ham. Han var en karakterfast Mand. Han kunde som ingen anden bevare en Hemmelighed, hverken Trusler eller Bønner udrettede noget overfor ham, og intet kunde formaa ham til at prisgive en Ven, en saadan Mand maatte man derfor omgaas med stor Varsomhed. Foyle skrev et Brev, som han hurtigt sendte af Sted med et Ilbud.

»Heldon Foyle sender Sir Ralph Fairfield Forsikringen om sin højeste Agtelse,« lød Brevet, »og han vilde være Dem meget taknemmelig, om han maatte se Dem paa sit Kontor Klokken seks eller paa en anden Tid, som De selv maatte bestemme!«

Det var kort og klart. Foyle brugte aldrig mange Ord.

Fem Minutter over seks blev Fairfield anmeldt. Han blev staaende et Par Skridt fra Døren uden at skænke den Stol, Foyle trak frem til ham, nogen Opmærksomhed. Foyle var forsigtig nok til ikke at række ham Haanden, thi han vidste, at Fairfield ikke vilde have taget imod den. Han bukkede let for ham.

— God Aften, Sir Ralph! Ja, jeg var overbevist om, at De vilde komme. Jeg vilde ikke have gjort Dem Ulejlighed, hvis jeg ikke havde tænkt mig, at det vilde interessere Dem at faa at vide, hvor vidt vi var kommet i vore Efterforskninger. De var jo Grells Ven!

— Nu jeg er her, svarede Fairfield koldt, beder jeg Dem sige mig, hvad De har paa Hjerte!

— Først af alt maa jeg bede Dem, at det, vi nu taler sammen om, ikke kommer nogen Trediemand for Øren, sagde Foyle, der paa Tonefaldet i Fairfields Ord havde kunnet mærke en undertrykt Ængstelse. Jeg skal fremlægge hele Sagen for Dem, og saa kan De selv afgøre, hvorvidt De vil hjælpe os eller ikke. Nej, jeg beder Dem høre paa mig i Ro. Jeg ved helt vel, hvor god en Ven De har været for Mr. Grell, men det er netop derfor, jeg henvender mig til Dem. Grell er ikke død. Han holder sig blot skjult, og det kommer an paa Dem, om han skal findes eller ikke. Hvis han er uskyldig, har han intet at befrygte!

Mens han talte, iagttog han nøje den anden. Han vilde se, om denne Meddelelse gjorde et stærkt Indtryk paa Fairfield, eller om muligvis Grell eller hans Medskyldige allerede havde underrettet Fairfield om Sandheden. Baronen havde aabnet sin Mund for at tale, mens en hektisk Rødme havde bredt sig over hans Kinder. Hans Fingre bevægede sig nervøst. Pludselig gik han tæt hen til Detektiven og greb ham i Armen.

— Hvad mener De, sagde han hæst. Vil det sige, at Grell virkelig ikke er død?

— Saa vidt jeg ved, lever han og er lige saa frisk som baade De og jeg. Men sæt Dem nu ned, og giv mig først Deres Æresord paa, at De vil bevare Tavsheden. . . . De klemmer min Arm!

— Undskyld, svarede Baronen adspredt og sank ned i en Stol. Naturligvis giver jeg Dem mit Æresord, tilføjede han hurtigt.

Foyle gennemgik nu hele Dramaet og alle dets Detailler, og Baronen hørte til med en øjensynlig stigende Interesse. Detektiven skjulte ikke noget, ikke en Gang Lady Eileens Mistanke mod Fairfield og hendes Ønske om selv at agere Hævneren. Det gav dog et Sæt i Baronen ved denne Meddelelse.

— Var det virkelig hendes Hensigt at dræbe mig, udbrød han, og da Foyle nikkede bejaende, sagde han blot: Fortsæt, fortsæt!

Detektiven fortsatte, mens tusinde modstridende Tanker syntes at strømme gennem Baronens Hjerne. Hans uvilkaarlige Uvilje mod Foyle og hele Scotland Yard svandt, og hans tidligere Ængstelse svandt bort. Hvad betød det hele? Grell levede altsaa, men hvorfor i Alverden havde han da handlet paa denne Maade? Han havde ganske vist altid været en indesluttet og faamælt Karakter, men aldrig havde Fairfield dog betvivlet hans Hæderlighed! Hvorledes var han bleven inddraget i hele denne mystiske Affære? Og saa dette med Eileen! Uden Tvivl var det sandt, hvad Detektiven fortalte, at hun havde villet myrde ham! Sidste Gang, han havde talt med hende, havde hun optraadt paa en Maade, der lod befrygte det værste. Men nu vidste hun jo, at han var uden Skyld. . . . Skulde han trods alt række Loven en hjælpende Haand og gøre Grells Interesser til sine egne?

— Hvad siger De saa, Sir Ralph, sagde Detektiven, da han havde sluttet sin Beretning, vil De saa hjælpe os?

Baronen saa op og mødte Foyles Blik.

— Hvis jeg nu sagde ja, vilde det saa sige, at De vilde lade . . . . jeg mener, vil det sige, at Grell vil blive arresteret for Mord?

Foyle betænkte sig lidt paa Svaret. Saa sagde han:

— Jeg har været fuldstændig oprigtig imod Dem, Sir Ralph, men her kan jeg ikke give Dem bestemt Svar. Der er meget i den hele Sag, som kunde tyde paa, at han havde en Finger med i Spillet. Han er i hvert Fald den eneste, som kan bringe Opklaring i Mysteriet. Saa længe han holder sig skjult, vil alt tale imod ham, og skulde han falde i Politiets Hænder, er der ingen Tvivl om, at Juryen vil erklære ham skyldig. Er han derimod uskyldig, vilde han gøre bedst i at komme frem fra sit Skjul. De forstaar, Sir Ralph, at De her vilde kunne gøre Deres Ven en Tjeneste. Men er han skyldig — ja, saa vil jeg overlade til Dem selv at bedømme, hvorvidt det er rigtigt, at en Morder gaar fri for Straf, selv om det er en personlig Ven af Dem!

Fairfield sad længe og grundede. Saa rejste han sig hurtigt op.

— Jeg skal hjælpe Dem, saa vidt det er mig muligt, sagde han. Men De maa tillade mig at holde mig neutral, hvis jeg selv finder det klogest!

— Selvfølgeligt! Saa er vi enige, svarede Foyle, og begge de to Herrer trykkede hinandens Haand.

IX

»TYSKE FREDDY«

»Tyske Freddy« satte sig over i et andet Hjørne af Sporvognen, hvor han søgte at gemme sig, saa godt han kunde. Han var bleven ængstelig med Hensyn til sit Forehavendes Udførelse ved at se Foyle træde ind i Sporvognen — det ærgrede ham oprigtigt, thi han havde lige faaet Øje paa et prægtigt Guldur med Kæde og en stor Tegnebog, som han havde udset sig som »Arbejdsløn« for i Dag.

Pokker ogsaa! Denne fordømte Foyle skulde da ogsaa altid ødelægge hans alle fineste Forretninger! Hvordan var det ikke gaaet den Gang han rendte rundt til alle Guldsmedene i London for at faa dem til at købe hans Opfindelse. Han havde fundet »De Vises Sten«, paastod han og kunde lave Guld saa let som Fod i Hose! Og var det ikke ogsaa lykkedes ham at faa disse topmaalte Idioter til virkelig at ville se paa Opfindelsen, og var der saa ikke ogsaa Guld i Diglen, da han var færdig! Men saa var denne fordømte Detektiv netop kommet og havde undersøgt hans Handsker. Guldet havde ganske vist været gemt i dem, men det var dog at spille ham et nederdrægtigt Puds, netop som han stod i Færd med at gøre sin Lykke her i Verden! . . . . Ja, men denne Gang skulde han ikke faa noget at sige ham paa, og han gemte sig saa langt fra sit paatænkte Offer som vel muligt.

Pludselig rejste Detektiven sig og gik hurtigt hen imod ham. At lade, som om han ikke kendte Foyle, vilde være uforsigtigt, bedre da at spille ugenert og lade som ingenting.

»God Dag, Mr. Foyle, sagde han. Det glæder mig at træffe Dem, det er saa længe siden!

Detektiven besvarede Hilsenen paa en næsten hjertelig Maade.

— Det er virkelig et stort Held, Freddy, at jeg netop render paa Dem, for De er det Menneske i hele Verden, jeg allerhelst vilde løbe paa!

— Hvordan det, spurgte Freddy mistænksom.

— Ja, det er ikke noget med Dem selv, beroligede Foyle. Lad os staa af ved næste Holdested og gaa ind og faa et Glas!

Freddy aandede lettere og fulgte efter Foyle ind i den nærmeste Restaurant. De fik hver en Vermout, og nu bøjede Freddy sig hen mod Detektiven, idet han smaanippede til Drikken:

— Jeg maa sige Dem, at jeg var svært ked af, at De netop kom op i Sporvognen i det Øjeblik, for jeg havde faaet Øje paa saadan en dejlig Urkæde, og selv om jeg egentlig ikke tænkte paa at bestille noget i Dag, saa kunde jeg dog maaske være kommet i Fristelse og vilde ogsaa være kommet det, hvis De var taget med næste Vogn!

Foyle slog smilende ud med Haanden:

— Lad os ikke tale om saadan Ubehageligheder, Freddy, jeg har noget meget vigtigere at tale med Dem om. Han flyttede sig nu nærmere hen til Fyren og hviskede: Kender De Goldenburg eller nogen af hans?

Freddy lod vente paa sig med Svaret.

— Denne her Filur, som havde med Grell at gøre, ikke sandt, sagde han saa. Jeg kendte ham kun flygtigt. Han arbejdede i en anden Branche end jeg selv, og hver holder sig jo for sig. Men Charlie Eden kendte ham, og jeg tror, han er i Byen. Og røde Ike kender ham ogsaa. Der er maaske endog flere, som har haft med ham at gøre. Men han har altid været saa vanskelig at træffe, og jeg selv har haft saa meget andet i Kikkerten i den sidste Tid!

— Eden maa vi altsaa lade ude af Betragtning. Men se at faa fat paa røde Ike eller ligegyldigt hvem, blot nogen, der har kendt Harry. Søg at faa Oplysninger i X . . . og X . . . og X . . ., her nævnte Foyle forskellige Steder, der var Tilholdshuler for Londons Forbryderverden. Gør nu, hvad De kan, og skulde De selv komme i Knibe, saa kan De trygt stole paa, at vi skal sørge baade for Deres Kone og Deres Barn.

Freddy grinede velfornøjet. Det er jo ikke Smaating for en Løsgænger, der hvert Øjeblik kan vente at faa en fire, fem Aars ufrivilligt Arbejde, at vide, at i det mindste Kone og Børn ikke lider Nød i den Tid, thi trods alt, saa har saadan Skabninger ogsaa Hjerte i Livet.

— Det er godt, Mr. Foyle, og jeg skal ogsaa gøre, hvad jeg kan, svarede Freddy. Men sig mig, hvem skal jeg henvende mig til, hvis jeg nu ikke kan træffe Dem?

— Saa kan De tale med Mr. Green!

Freddy forsvandt bort i Regntaagen paa Jagt efter sine Ligesindede, og Foyle blev siddende en fem Minutters Tid for ikke at virke forstyrrende paa Freddys Operationer.

Til Kammeraternes store Overraskelse ankom Freddy tidligere hjem end sædvanligt og havde ikke andet med sig end et Sølvur, en Dameportemonnæ, indeholdende femten Shillings i Sølv samt en Tegnebog med kun nogle Breve i. Det var en mager Høst, og Micky O'Brady, en af Staldbrødrene, udtrykte højlydt sin Misbilligelse. (Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

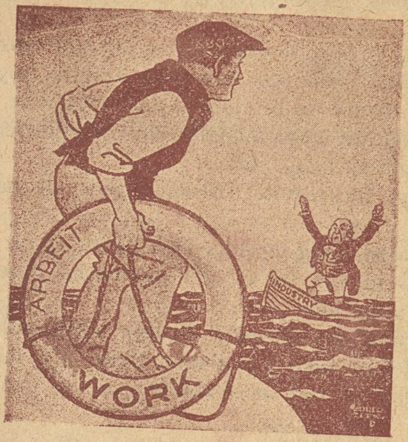

Manden for det Hele! (Arbejderen, som kan redde den engelske Industri).

(»London Opinion.«)

Højdepunktet af Frækhed er naaet, naar en siddende ung Mand i en Sporvogn giver sig til at »flirte« med en staaende ung Dame!

(»Life«, Amerika.)

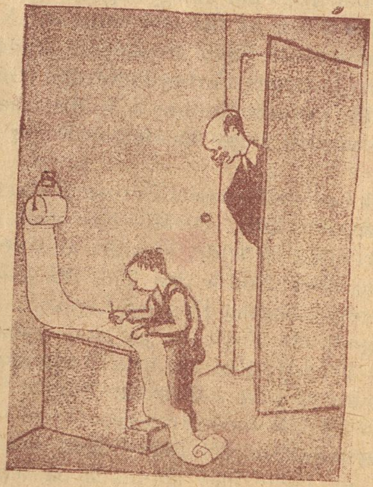

— Va gör du här, pojke?
— Gå, pappa, jag skrifver en önskelista till julen!

(»Strix.«)

TYSKLANDS JULETRÆ

— Jeg gad vide, om der er mere, de kan plyndre det for?

(»Lustige Blätter«).

— Varför står du på tå, när du ska kyssa mej, Amalie, har du varit bekant med en längre karl, medan jag varit borta?

(»Søndags-Nisse«)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Originaltegninger.

I den første Halvdel af Januar har følgende ny tiltrædende Abonnenter paa »Ravnen« faaet tilsendt hver en Originaltegning:

Ernst, Sommerstedgade 22, Geiselern, Trekronersgade 81, Dahn, P. Knudsensgade 8, Andersen, Asger Rygsgade 6, Nielsen, Aalborggade 24, G. Nielsen, Istedgade 91, Haakanson, Tømrergade 6, Restauratør Larsen, Enghavevej 4, Restauratør E. Nielsen, Enghavevej 20 A, Fru Larsen, Nørresøgade 45, Skrædderværkstedet, Vingaardsstræde 5, Jensen, Esromgade 28, Barber Groos, Ny Carlsbergvej 19, Hansen, Saxogade 12, Restaurationen, Brigadevej 50, Christensen, P. Knudsensgade 14, Hansen, Helgesvej 11, Mads Nielsen, Sdr. Boulevard 9(?), Flygare, Borups Allé 117, H. Knudsen, Henrik Ibsensvej 8, Christiansen, Øresundsgade 24 B, Snedker N. T. Brandin, Hejsesgade 24, Kaustrup, Dosseringen 52, Sørensen, Revalsgade 24, Bjørkholm, Villa »Søvand«, St.

FRED

Saa kom Timen, hvortil vi har os glædet.
Frem Freden tren,
slap sin Palmegren
og fik en blodig Tornekvist i Stedet!

— Højre vil nok ikke ha' nogen ny Valglov, hører jeg.
— Nej, det tror Fanden. De har det jo saa rart under den gamle — Gewaltlov.

10/1. Tobakken er bleven morderlig dyr efterhaanden. Men, hvad Fa'en, siger Fabrikanterne — skal *vi* ikke osse leve? Vi maa ha' Bil og Landsted og kunne rejse o. s. v.

Jeg blander mig ikke i den Melange. Jeg siger kun: Jeg vil ha' Lov til *at ryge*, saa kan Fabrikanterne gerne for mig ha' Lov til *at rejse*.

EN HELT

Oh, *Palludan*,
o, store Mand —
Du højligen maa agtes:
Har vi for mange unge her,
Du ved et Raad, som Guld er værd:
I Rusland kan de slagtes.

Oh, *Palludan*,
oh hør, hvordan
min Mening monne lyde:
Skal Krigsmænd lide Døden trist,
saa skal *Du*, ikke allersidst,
men *først* i sorten Gryde.

12/1. Borgmester Kaper kommer aldrig i det kgl. Teater mere — han har ikke Raad, fortæller han. Ja, saa kan vi jo altsaa ikke længere sige, at Billetterne er for pebrede — det maa hedde, at de serveres i skarp Kaperssauce.

4/1 Tyske Blade meddeler, at Eks-Kejser Wilhelm nu skal være Landmand i Peru. Jeg vil ikke haabe for ham, at han *derovre* skal høste, hvad han har *saaet* i Evropa.

Biografi.

— Du kender jo Petersen. Hvad Slags Mand er han egentlig?
— Før var han fattig, men hæderlig.
— Og nu?
— Nu er han rig.

14/1. Jeg læser i Dag i »Soc.-Dem.«, at »Carmen« har tilstaaet 11 Lommetyverier.

Nu ved jeg godt, at bemeldte Carmen er en Tyvetøs, men var det ikke ogsaa hensigtsmæssigt at se f. Eks. Elsa i »Lohengrin«, »Madame Butterfly« og visse andre Operadamer lidt efter paa Fingrene?

Værten i en herværende Restauration beklagede sig forleden til sin Tjener over Gæsternes Sløsagtighed. »Jeg har ikke noget imod, sagde Værten, at de bruger Tandstikkerne og kaster dem paa Gulvet efter Brugen, men de behøver da ikke at brække dem itu!«

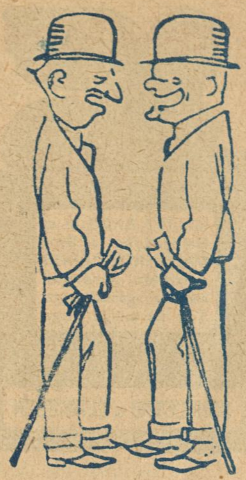

— Du, saa Du forleden, at der var en Fange, som fik Lov til at gaa paa Koncert?

— Tja — men *Fangen paa Kalø* gik jo mange Aftener i Casino!

„En Svensker".

Anders Johnsson har sålt skog (solgt Skov) och dinerar på Stadshotellet.

Vaktmästaren väntar på att Johnsson skall taga bort den öfver tallriken (Tallerkenen) lagda servietten.

Jonsson blir otålig och ryter: — Lägg han på bara, ja har ätit på serviett för.

*

„En Dansker".

Ung Herre: Jeg forstaar ikke Lizzi, at Du giver Dig til at kokkettere med Overkelneren. Jeg er dog vel mindst ligesaa interessant som han!

Let Dame: Jo — men se, han vil gifte sig med mig — og det vil Du ikke!

*

„En Nordmand".

— Var De paa Larvig isommer, frøken?
— Nei, desværre.
— Da kjender De kanske min bror. Han var nemlig heller ikke paa Larvig!

*

FINE VENNER

Hr. *Foss*, den store *Foss*,
puster sagtelig til Ilden,
vil os lokke til at *slaas*,
thi hans Stilling den er kilden:
faar vi *snakket* og *forhandlet* os til Rette,
maa ved Valget *Foss'es* Folk i Saksen spjætte.
Syndikalismens Ross
de er ganske li'saadanne —
skraaler: Brødre, la' os *slaas!*
Det er *deres* rørte Vande.
Faar vi gode Kaar og ordnet Tilstand atter,
Drukner alle Capstan-Drengene i Latter.
Syndika'lene og *Foss*,
de er glade ved hinanden,
faar de Held med deres: *Slaas*,
gi'r de Fædrelandet Fanden.
De skal begge ha' et Spark og dermed færdig —
gaa ad noksagt til: I er hinanden værdig!

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

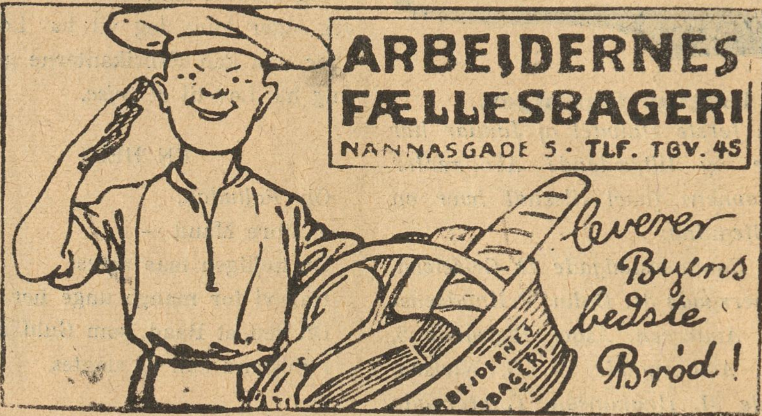

Georg Nielsen. Tak, benyttes.

M. Andersen, Herning. Tak, benyttes.

Aage Larsen. Vi benytter sandsynligvis Deres Tegning.

Chr. Dalsgaard. Ved Lejlighed.

R. M. »Se, dumme Gøjler« er lidt for tæt op af et Digt, »Ravnen« under Mærket *P. B.* bragte for nogen Tid siden.

S. A. Petersen, Skagen. Skal nok komme frem.

Herluf Kildegaard. Tak, kommer frem suksomsive.

J. Møller, Varde. Tak for Tilsendelsen, men den Slags Smaating, hvoraf flere er kendte, er jo ikke i *høj* Kurs!

Endnu
findes der
Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN“.

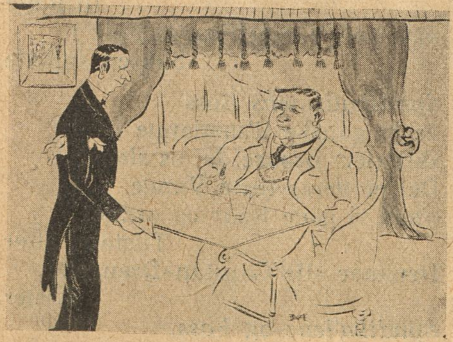

DYRTID.
Tjener, maa jeg betale!
Tak — en Sjus, med Udsigt over Raadhusplad en og Solnedgang — 5 Kroner.

Tegnet af J. M.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Din Rebus jeg løste rigtig og flot,
Anden jeg fik, den smagte mig godt.
Et glædelig Nytaar jeg derfor Dig sender
med Tak fra en af dine Venner.

Chr. Dalsgaard.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

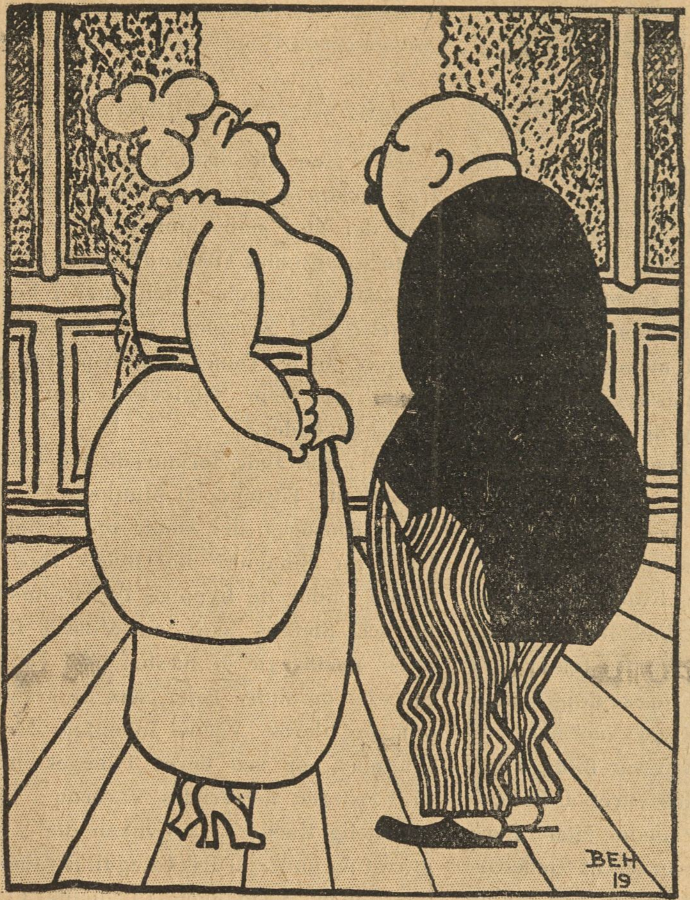

Tegning af Børge Hansen.

Manden: Hvor har Du lagt mine Flipper?

Konen: De ligger i den nederste Skuffe i Kommoden lige for Haanden.

Manden: Det maa da blive lige for Foden!

Faderen: Naar Du nu bor paa 3. Sal, Poul, og hver Trappe har femten Trin, hvor mange Trin skal Du saa gaa ned ad for at naa ud paa Gaden?

Poul (glad): Dem alle sammen.

*

Desformedelst.

— Mo'r, jeg har sagt saadan et slemt Ord i Dag; jeg tror nok, det er at bande.

— Hvad har Du da sagt, min Dreng?

— Desformedelst, hviskede Drengen med Graad i Halsen.

Læreren: Isbjørnen forekommer jo kun i de koldeste Zoner. Hvorfor lever den ikke i de varme Egne, lille Karl?

Lille Karl: Næ, for saa vilde den smelte.

*

Det forkerte Hjerte.

Læreren: Hvor sidder Hjertet?

Eleven (tier).

Læreren (lægger Haanden paa hans Bryst): Mærker Du da ikke Slagene?

Eleven: Nej — dem mærker jeg længere nede.

*

Læreren: Du kan jo ikke det mindste. Hvorfor har Du ikke læst ordentlig paa dine Lektier?

Peter: Jeg har ikke haft Tid, Hr. Lærer.

Læreren (tordnende): Dreng, Dreng, hvis jeg ikke var her, vilde Du være den største Dumrian paa Jorden.

*

Lærerinden har forklaret Børnene, at det menneskelige Legeme er dækket af Hud. Nu skal hun høste Frugten af sin Forklaring.

— Naa, lille Petra, hvad er saa mit Ansigt og mine Hænder dækket med?

Lille Petra: Af Fregner!

*

Gæsten (med et Blik paa det tomme Fuglebur): Er jeres Kanariefugl død?

August: Ja, det er den.

Gæst: Det var da kedeligt. Døde den en naturlig Død?

August: Ja — Katten spiste den!

*

Bedstefader: Hør, lille Svend, skal vi i Eftermiddag gaa ud og se paa Legetøjsudstillingen?

10aarig Svend (gabende): Ja, det kan vi godt, Bedstefader, hvis det kan more Dig!

*

En lille Pige, der var paa Besøg hos en Dame, fik for at more sig Lov til at se i Familiealbumet.

— Naa, var det saa morsomt at se? spurgte Damen.

— Jo, vi har akkurat Mage til hjemme, men Billederne er meget kønnere.

*

En af de mindste Bydrenge i en stor Forretning kom en Dag hen til Chefen og bad om en lille Lønforhøjelse.

— Hm! sagde den rige Grosserer og saa ned paa Drengen. Du vil have højere Løn? Hvor meget har Du nu?

— Kun fem Kroner om Ugen, svarede Drengen.

— Er det ikke nok, skulde jeg tro. Da jeg var i din Alder, fik jeg kun tre Kroner om Ugen.

— Ja, svarede Drengen, men saa var De vel heller ikke mere værd.

Han fik Lønforhøjelsen.

*

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Smuglerne.

En gammel fransk Historie.

Under Navn af Baron Mont indfandt Generaltoldinspektør Maire sig en skønne Dag i Staden L. i Sydfrankrig. Han var ledtaget af to Toldbetjente, som han udgav for sine Tjenere, og under deres Ophold i Byen kunde de ikke noksom rose deres Herre som en Mand, der mere behandlede dem som Selskabsvenner end som Tjenere. De syntes at have uindskrænket Frihed, da man saa dem deltage i alle offentlige Forlystelser, og da de altid havde en velforsynet Pengebørs og optraadte som dannede Mennesker, tog Borgerne ikke i Betænkning at søge Omgang med dem. Det var med stor Tilfredsstillelse, at den foregivne Baron bemærkede dette, da han derved haabede at komme sit Maal nærmere. Kejser Napoleon havde nemlig overdraget ham det Hverv at komme paa Sporet efter de Oplag, der maatte findes i Frankrig af ostindiske og kinesiske Tøjer og Shawler, paa hvilke der var lagt en høj Told, for at fremme Brugen af indenlandske Varer.

At der fandt Indsmugling Sted, derom var man overbevist, da de var meget almindelige, men trods alle Anstrengelser havde man ikke kunnet opdage Smuglerne.

De foregivne Tjenere var hyppig Gæster hos den gamle Pensionist Jullon. Han og hans Kone saa gerne de to unge Mænd i deres huslige Kreds, især var de velkomne hos Husets to Døtre, der betragtede dem med kærligheds-fulde Blikke, og de unge Mænd havde ladet forstaa, at de vilde blive forfremmede til gode Embeder, naar Baronen havde tilendebragt sin Rejse.

Den ældste Datters Fødselsdag indtraf en Tid efter, og de unge Mænd ønskede at overraske hende med nogle Presenter. De huskede, at hun en Gang havde ytret Ønske om et indisk Shawl, og de spurgte derfor i flere Butikker om et saadant, men overalt fik man det Svar, at slige kostbare Varer kunde man ikke handle med. Ingen turde nemlig indlade sig med fremmede.

En Jøde, der havde lagt Mærke til de to Mænd i en Butik, fulgte imidlertid efter dem og tilbød at skaffe dem et saadant Shawl. Med største Glæde tog de imod Tilbudet og anmodede Jøden om at indfinde sig hos dem. De skyndte sig i Mellemtiden at meddele Generaltoldinspektøren det passerede; han glædede sig meget og haabede, at det maatte lede til Opdagelse af Smugleriet.

Jøden kom til den bestemte Tid med en Del Shawler, men man lod, som ingen af dem passede, hvad Mønstre og Kulører angik. Man bad Jøden om at komme med nogle andre, og for at gøre ham saa meget mere troskyldig, betegner de ham Mønstrene nærmere og viste ham, at hvis han var billig, vilde man ogsaa købe andre Varer af ham.

Den glade Jøde ilede efter flere Shawler uden at mærke, at Generaltoldinspektøren fulgte efter ham for at opdage hans Bopæl. Først efter ¾ Times Forløb kom Jøden ud af sit Hus. Det lange Ophold forekom l'Maire mistænkelig, da Shawlerne maatte kunne hentes paa langt kortere Tid. Denne Omstændighed i Forbindelse med den Mængde Shawler, Jøden nu to Gange havde bragt, fjernede enhver Tvivl om, at Jøden maatte være en af Smuglerne eller staa i Forbindelse med dem.

Jøden boede i St. Denis Gaden tæt op til Munkeklostret af samme Navn og maatte have Varerne skjult paa et hemmeligt Sted i sit Hus eller maaske hos andre, til hvem man kunde komme ad en Bagdør.

Medens de to foregivne Tjenere handlede med Jøden, der blev opholdt under allehaande Foregivender, var Generaltoldinspektøren heller ikke uvirksom. Han ilede til Politichefen, foreviste sine medbragte Ordre fra Kejser Napoleon og anmodede om Assistance. Sammen med Politichefen og nogle Betjente vendte han saa ubemærket som muligt tilbage til sit Logi, hvor man traf Jøden i fuld Handel.

»Hvor har De disse kostbare Varer fra, Efraim?« spurgte Politichefen Jøden, der blev som ramt af Lynet ved dette Spørgsmaal. »Bekend!« sagde Chefen. »De er Smugler eller staar i Forbindelse med Smuglere?« »I Kejserens Navn,« sagde Generaltoldinspektøren, »lover jeg Dem Tilgivelse, naar De straks bekender.«

Den arme Jøde forklarede nu i sin forbløffede Tilstand, at Munkene i Sct. Denis Klosteret, der stødte op til hans Hus, var Smuglere for Byens Handlende. Under de hyppige Processioner til Sct. Stefans Skov en Milsvej fra Byen, medbragte de næsten hver Gang Shawler og andre Tøjer, som de svøbte omkring deres Legeme indenfor Munkekappen, og ved deres Tilbagekomst til Klosteret, forvaredes Varerne i en hemmelig Kælder, fra hvilken der var gravet en underjordisk Gang til Efraims Huskælder. Nedgangen til denne var det næsten umuligt at opdage, og Hvælvingerne var desuden forsynet med Jerndøre med hemmelig Laas. Indenfor disse Døre i Klosterkælderen blev Varerne opbevarede, og naar Efraim skulde afhente Varer til de Handlende, maatte han ofte vente længere Tid, inden Klosterportneren blev opmærksom paa Signalet med en Klokke.

I Sct. Stefans Kapellet var der en Kælder, til hvilken der fandtes en skjult Nedgang bag Altret, og i denne Kælder opbevaredes et stort Oplag af de nævnte Varer. Prioren i Klosteret havde ingen Del i eller Kendskab til Munkenes Smuglerier, da han paa Grund af stadig Sengeliggen ikke kunde deltage i Processionerne. Som Godtgørelse for Smugleriet fik Munkene et bestemt Kvantum Vin af de Handlende, uagtet Vin var forbudt i deres Ordensregler.

Efraim fortalte endvidere, at der næste Dag skulde finde en Valfart Sted til Kapellet, da det var en af Munkenes overordentlige Bededage.

Han blev sat under Bevogtning, og det blev betydet ham, at der ventede

Averter i „Ravnen“.

ham den haardeste Straf, hvis hans Forklaring ikke var overensstemmende med Virkeligheden.

Det blev besluttet, at der i Løbet af Natten skulde foretages en Undersøgelse af Kapellets Kælder, og Jøden skulde føres med derud til Paavisning.

I al Stilhed kørte man ud til Sct. Stefans Kapel. Dørene blev aabnede af et Par medbragte Smede, og efter Jødens Anvisning fandt man den skjulte Dør bag Alteret. Den var aaben. Blindlygten blev tændt, og man begav sig ned i Kælderen. Her fandtes et betydeligt Oplag af Shawler og kostbare ostindiske Tøjer. En hel Del laa spredt omkring paa Fustager og store Pakker, hvoraf nogle var aabnede. Denne Omstændighed i Forbindelse med den aabne Dør gav Mistanke om, at nogen nylig havde været i Kælderen.

Ved Eftersøgning fandt man to Personer, der havde skjult sig mellem Pakkerne. Det var to Smuglere, som havde udpakket Varer til Munkene. De blev straks ført til et afsidesliggende Sted i Skoven, og i et foreløbigt Forhør tilstod de, at de boede tæt ved Skoven og stod i Forbindelse med Smuglerne. For at udlevere Varerne til Munkene fik de visse Procenter af Varernes Værdi, og de havde brugt denne Trafik i omtrent 5 Aar.

De Anholdte blev sat under omhyggelig Bevogtning, og Politiet fordelte sig dels i Kælderen og dels i Skoven udenfor Kapellet.

*

En Time efter Solopgang kom samtlige Munke i Procession fra Klosteret til Sct. Stefans Kapel. Ubekymret gik de ind i Kapellet og forrettede deres Andagtsøvelse foran den hellige Stefans Billede.

Da Ceremonien var endt, begav de sig som sædvanlig ned i Kælderen og svøbte Shawler og Tøjer om Livet indenfor Munkekappen, hvorpaa de alle begav sig op ad Trappen. Her mødte dem en ubehagelig Overraskelse. Betjentene traadte frem og befalede dem øjeblikkelig at overgive sig. Forgæves bad Munkene Sct. Stefan om at frelse dem af Nøden. De skinhellige Deltagere blev sammen med Jøden og de tidligere Anholdte ført til Byen og indsat i Arresten. Ved en Undersøgelse i Klosterkælderen fandt man et stort Parti Smuglergods.

Da Kejser Napoleon modtog Efterretningen om Smugleriets Opdagelse, svor han højt og helligt paa, at de gode Munke skulde komme til at undgælde paa det skrækkeligste. Jøden blev forskaanet for Straf, men blev i Stilhed lempet over Frankrigs Grænser.

Nogen Tid efter kørte en stadselig Vogn op foran Jullons Hus, og to højtstaaende Embedsmænd steg ud. Det var de to Toldbetjente, som Kejseren havde lønnet saa rundelig. De kom nu for at hente de to Søstre Jullon, og kort Tid efter stod deres Bryllup.

Tegning af Georg Thuesen

— Er din Forlovelse med Baronen allerede hævet?

— Ja, han var her kun paa Gennemrejse.

»Ravnen« udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

Et blameret Dydsmønster.

— Det er meget almindeligt, at en Kone ikke kan fordrage sin Mands Omgangsvenner, og det kan tidt være meget ubehageligt for Manden! forklarede min Ven, Kristian Petersen mig forleden Dag. — Men det er min Sandten heller ikke yndigt, naar Konen synes altfor godt om ens Venner! Ja, Du behøver slet ikke at smile paa din infame Maade! — Du har en beskidt Tankegang — men det kan Du ikke gøre for, dit Bæst!

Der var netop en af mine Venner, som min Kone syntes altfor godt om, — ja, der er slet ikke noget at grine af, — det var slet ikke paa den Maade, som Du tænker, din Gris! Tværtimod! Og det var heller ikke Dig, det drejede sig om, — det var vor fælles Ven Andreas Brun. Min Kone betragtede ham som et rent Dydsmønster, og hun holdt ham evig og altid frem for mig som et Mønster til Efterfølgelse. Jeg skulde beflitte mig paa at komme til at ligne Andreas, han var saa ridderlig, saa chevaleresk, saa korrekt og nobel og Fanden og hans Pumpestok, — han drak aldrig mere, end han havde godt af, han flirtede ikke hver Gang, han kom i Nærheden af et Skørt, — og alt, hvad saadan et tosset Fruentimmer kan finde paa at remse op. Det var virkelig højst generende for mig i Længden. Og det kreperlige var jo, at Andreas slet ikke selv kunde gøre for det, han er jo i Virkeligheden lige saa stor en Laban som os andre, — mellem os sagt, et rigtig rart, elskværdigt Menneske; men han kan jo ikke gøre for, at han har dette forbandede, tilforladelige Væsen og gør saadan et solidt Indtryk. Det er jo ikke hans Skyld, det kan man jo ikke bebrejde ham. Men, som sagt, det blev mig virkelig lidt generende i Længden, og jeg tænkte: Der er ikke andet for, Du maa blamere ham, gøre ham umulig i Madammens Øjne, ellers faar Du aldrig Husfred!

Saa traf jeg ham en Dag paa Gaden og fik pludselig en god Idé. — Hør, Andreas! sagde jeg, — Du kommer til at gøre mig en stor Tjeneste. Ser Du, jeg var lidt paa Viften i Gaar Aftes, jeg kom meget sent hjem, og jeg havde en ordentlig Streg paa. Og i Dag er der Røg i Kokkenet! Madammen er splintrende arrig. Men nu maa Du hjælpe mig. Min Kone har saadan en grundfæstet Tillid til Dig, hun tror alt, hvad Du siger. Kan Du nu ikke gaa med hjem og snakke lidt Puddersukker for hende, — fortælle hende, at vi var sammen, og at vi var i notabelt Selskab, nævn nogle Navne, — min Kone er meget svag over for kendte Navne, og sig saa, at det var ikke min Skyld, jeg vilde flere Gange stikke af, men jeg kunde ikke faa Lov o. s. v., o. s. v., — kan Du ikke klare den for mig?

— Jo — med Fornøjelse! sagde Andreas, — han er jo en brillant Kammerat, og han følte sig ligefrem smigret ved dette Tillidshverv. Saa gik vi hjem, satte os ind i Herreværelset og fik lidt Soda og Whisky.

Og saa kom Madammen. Hun var lutter Smil og Elskværdighed, da hun hilste paa Andreas.

— God Dag, lille Frue! — sagde Andreas og lagde Ansigtet i højtidelige Folder. — De maa ikke være vred paa Kristian og mig!

— Vred? — Min Kone saa meget forbavset paa ham.

— Ja — den trak jo lidt længe ud i Nat, og vi fik jo ogsaa lidt mere, end vi havde godt af; — jeg indrømmer, vi var lidt bedærvede, — men det var virkelig ikke Kristians Skyld?

— Var det ikke Kristians Skyld?

— Nej, absolut ikke! Kristian vilde flere Gange bryde op, men vi holdt paa ham, han kunde slet ikke faa Lov. — Ja, jeg tilstaar, jeg var selv med til at holde ham tilbage. Men det var saadan et fornøjeligt Selskab, lutter kendte Navne, — der var Kristian Engelstoft og Palle Rosenkrantz og Carl Gandrup, — lutter interessante Folk, — og Kunsthandler Grosell, — han havde Spenderebukserne paa og blev ved at forlange Omgange, — og saa fik vi jo lidt mere, end vi egentlig burde have haft, — men jeg forsikrer Dem, — det var virkelig i al Uskyldighed!

— Har De det egentlig rigtig godt? sagde min Kone, hun var efterhaanden blevet lidt stram i Masken.

— Jo Tak, — nu gaar det bedre. Men jeg maa tilstaa, i Morges havde jeg en frygtelig Hovedpine.

— Ja, det tvivler jeg virkelig ikke om, — De har vist været mere bedærvet, end De selv aner, for jeg kan nemlig meddele Dem, *at Kristian var ikke uden for en Dør i Aftes, han sad pænt hjemme hos mig hele Aftenen!* Adieu, min Herre!

Og saa trak Madammen sig tilbage til sine egne Gemakker.

Men Du skulde have set Andreas's Ansigt, da han fik den stukket ud! Det var alle Pengene værd! Men han er jo en brilliant Fyr, han blev slet ikke vred, — tværtimod, — han grinede, saa han var ved at revne!

Men Madammen, hun er grundig kureret; hun river mig aldrig mere Andreas i Næsen som et Mønster til Efterfølgelse!

Orla Bock.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

☛ **Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.** ☚

Avertér i Ravnen.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.

Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

— De maa være et usædvanlig godt Menneske, naar De selv giver Deres Karl Medicin. Der er ikke mange Arbejdsgivere, der vilde handle saa ædelt.

— Jo — ser De, Medicinen smager nemlig saa væmmeligt, at det er mig en sand Fryd at se det Ansigt, han laver, naar jeg kommer den i hans Mund.

Frederiksborggade
33
Bog- & Papirhandel.
Kontor-Artikler.
Tryksager
hurtigt og billigt.

Der er kun fire Minutter, til Toget skal gaa, og den Rejsende i Sporvognen bliver nervøs.

— Kan De ikke komme tidt hurtigere af Sted, siger han hidsigt til Konduktøren.

— Jo, det kunde jeg vel nok; men ser De, jeg er nødt til at følges med Vognen.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.

Vore 75 Vogne kører overalt i Byen.

Wolkes Caloric

A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**

Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af P. V. Hansen

— **Vil Du nu se, Hauberg, hvor pænt en saadan Arbejderfamilie har det; og se, de spiser rigtig Mad!**

— **Du har Ret, Foss, Levefoden maa sættes betydelig ned, sammen med Lønnen!**

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

16 Sider 18 Øre

RAVNEN

Nr. 5 Redigeret af AXEL WESSEL ✻ Torsdag den 29. Januar 1920

Antisocialismen og Syndikalismen.

Tegning af P. V. Hansen

Det er lykkedes „Ravnen"s Redaktion at komme i Besiddelse af ovenstaaende „Aande-Fotografi".

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
" " " " 1 Md.s Opsigelse 4½ "
" " " " 3 Mdr.s Opsigelse 5 "

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN" 18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49. Stuen

Lille Olga har været hos Skomageren for at høre til sine Sko, der skulde repareres. Hun kommer hjem med vaade Øjne, og da hendes Moder spørger hende, hvad Skomageren svarede, siger hun hulkende: Han sagde, at han sad og lavede paa dem.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

— Du kan ikke tænke Dig, Gustav, hvor vigtige Hansens er bleven i den senere Tid. Jeg sad og talte med Fru Hansen under hele Koncerten, men kan Du tænke Dig, den Uforskammede svarede mig ikke et Ord.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912
Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Etatsraaden: Hør, Hr. Arkitekt, vi blev jo enige om, at De i min Villa skulde indrette en Balsal til to hundrede Personer, og saa byder De mig denne lille Stue, hvor der i det højeste kan danse tredive Mennesker.

Arkitekten: De gør mig virkelig Uret, Hr. Etatsraad, i denne Sal kan der, om det skal være, danse fem hundrede Personer, men naturligvis ikke paa én Gang.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Benzin-Toddy!

Tegning af Enoch Gamst.

— Hvorfor kører De ikke i Bilen i Dag? Mangler De Benzin?

Nej — men — Fa'r havde ikke mere Rom!

Læreren: Naa, saa Du snyder! Du har skrevet alle Aarstallene paa dine Negle! Hvor kan det falde Dig ind?

Eleven: Av—av—av! De sa' sel' i Gaar, at je' sku' kunne dem paa Fingrene.

*

Lille Aage: Mo'r, hvad vilde Du gøre, hvis den store Vase inde i Dagligstuen blev slaaet i Stykker?

— Jeg vilde ordentlig klapse den, der gjorde det, svarede Moderen, idet hun betragtede sin lille Søn med et strengt Blik.

— Naa ja, men saa maa Du vist hellere begynde at lave Dig til, sagde lille Aage henrykt, for Fa'r har lige slaaet den itu.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Brand-Tyveri-Vandskade.
Hovedagentur:
Frederiksborggade 10.
Telf: 2666 — 2667 — Byen 3246.

Den gamle Skipper sidder og praler:

— Det siger jeg Jer, Folkens, Magen til dette Ur faar I aldrig. Det gaar, ta' mig Fa'en, hurtigere end alle Jeres Ure tilsammen.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

DYGTIG KONE

God Ven: Det var dog en ejendommelig Brevpresser, Du har faaet, og saa tung den er!

Manden: Ja, ejendommelig er den — det er en Kage, som min Kone selv har bagt!

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr.

Selv i Søvne Pelle svigtet bli'r af Lykken,
Palle sover nemlig allerhelst — paa Ryggen!

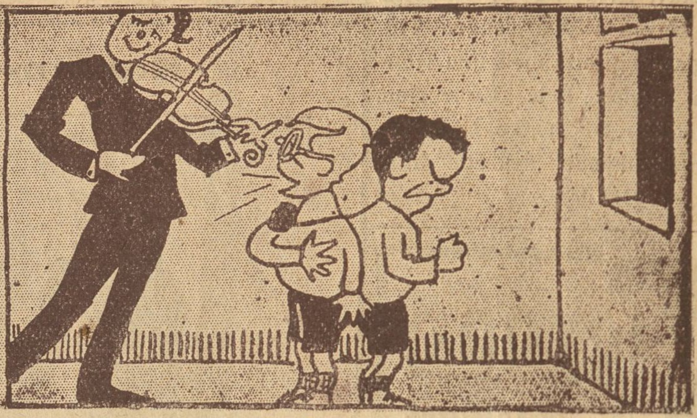

Pelle elsker Sang og kender hver en Node
Palle raser — gal han bliver i sit Ho'de.

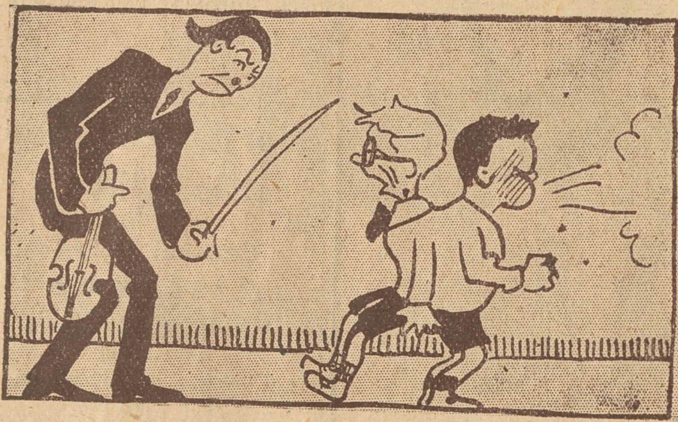

Palle puster vældigt bare for at drille,
Følgen bliver den, at Luften gaar fra Pelle.

Kommer der en Hund og ser de fire Bene
stakkels Pellemand maa Stødet ta' alene.

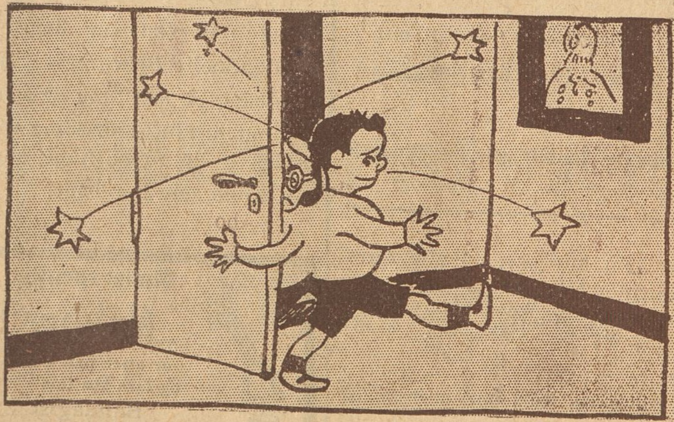

Palle smækker altid meget haardt med Døren;
bagved raaber lille Pelle: Av, for Søren!

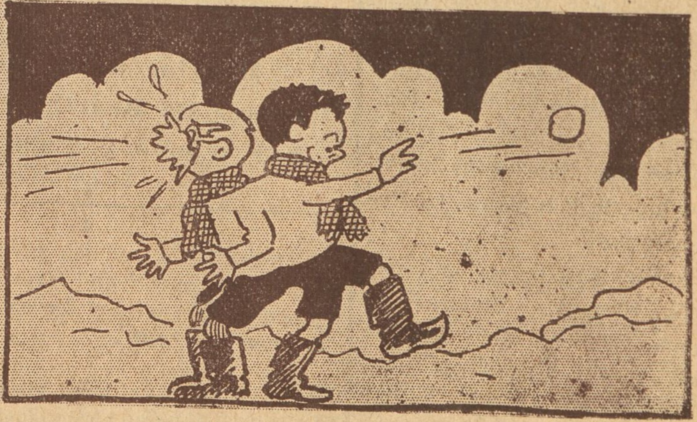

Palle slaas med Sne og kan sig altid klare —
bagfra truer der ham nemlig ingen Fare!

Bestil »Ravnen« hos Social-Demokratens Bude.

Frikadellens Flugt

eller

Fy, fæle Finland!

(Mel.: »Til min gamle Væltepeter«).

Har De hørt det frygtelige,
som er hændt vor Kunstnerstand?
Det vil komme til at svi'e
langs den hele danske Strand!
Hver en Mand og hver en Pi'e,
som lidt »frikadelle« kan,
de maa ikke mere sti'e
op paa Land i Finlands Land!
Lukket a',
sluk og stukket a',
ej det hjælper her at mukke,
ikke plukke a'
Tusind Søers Land,
det gaar ikke an —
danske Frikadeller spiser ej den finske
Mand!

Der er ikke mere Rend om
Hansy Petras Stor-Person,
og den lille Frøken *Sannom*
kan vist godt gaa i Pension.
Ak, de arme stakkels Weiber,
hvor skal de nu drage hen,
tænk, at vrage *Tiste Schreiber*
og Hr. *Otto Detlefsen!!*
Komisk Land
er Suomis Land,
arme *Herskind* maa ej vise,
hvad han — ikke kan.
Han vist føler Trang
til endnu en Gang
at belære Finland ved at gi' »Suomis
Sang«.

Stakkels Finland — atter Nøden
har nu skænket Dig sin Gunst.
Du maa hel're vælge Døden
end at savne Danmarks Kunst.
Jeg ved flere Konfirmander
(hvoraf to bor i Abo),
som har sagt, at *O-wald Lander*
kunde synge »Sof i ro«.
Kunstens Ven!
Du maa ile hen
for at hjælpe — tøm til Bunds din
overfyldte Boks.
Tænk, om hver især
af de nævnte her
nu blev tvungen til at vaske eller bære
Koks!

Peder Paul.

SKURKEN

En fremragende Skuespiller boede en Gang paa en Turné hos en gammel Kone, som aldrig havde været i Teatret. En Dag, da han skulde spille en Skurkerolle i en Tragedie, gav han den gamle Kone en Billet og fik hende overtalt til at komme hen og se paa det.

Da han kom til Stedet, hvor han boede, blev han ikke lidt forbløffet ved at se alle sine Sager staa paa Gaden og finde Porten lukket.

Gnaven trak han i Klokkestrengen. Intet Svar. Han ringede gentagne Gange og stadig heftigere.

Endelig stak den gamle Kone Hovedet ud af Vinduet, og Skuespilleren raabte da opbragt:

— Hør nu, hvad er dette for Galskaber? Luk op, og det straks!

— Nej, svarede Konen i en Tone, der røbede Fortvivlelsens Kraft; i tyve Aar har jeg været en respektabel Enke, som ingen har kunnet sige et ondt Ord paa, og hvis De tror, at jeg et Øjeblik til taaler en saadan Skurk i mit Hus, saa tager De fejl! Jeg har aldrig i mine Dage set en saa hedrig Karl som Dem! Skynd Dem bort og gaa hen og gør Ret igen mod den flinke unge Mand, som De i Aftes søgte at fordærve paa Legeme og Sjæl; men kom aldrig her tilbage — det siger jeg Dem!

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Er det ogsaa noget at komme med, vrissede han, Klokken er ikke mere end ni endnu. Den underjordiske Bane har vi slet ikke besøgt nu i længere Tid! Hvad er saa dette for noget Stads at komme med! Der kan ikke en Gang blive til et Par Glas til hver!

Freddys Underlæbe skød sig frem paa en udtryksfuld Maade. Selv om han var lille af Vækst, saa var han ikke bange af sig, og han tillod aldrig nogen at blande sig i hans Affærer.

— Ti Du bare stille, Micky, jeg har rendt nok omkring i Aften og trænger nu til at hvile mig. I det mindste har Du ikke noget at skulle have sagt, din Grønskolling. Jeg gør, som det nu passer mig. . . . Farvel!

Hermed vendte Freddy Selskabet Ryggen og begav sig hen til den underjordiske Station. Her lod »Forretningerne« imidlertid til kun at skulle give ringe Udbytte, og da han havde drevet en Tid rundt i Folkemængden, faldt det ham pludselig ind, at han jo lige saa godt kunde tage fat paa den Sag, Foyle havde bedt ham om, som at gaa her til ingen Nytte. Efter at have grundet over Sagen, besluttede han sig til at ville aflægge Besøg i saa forskelligt beliggende Værtshuse som et i Islington, et i Blachfriars og et i Whitechapel. Først sidstnævnte Sted fandt han den Mand, han søgte.

Lænet mod Disken og kurtiserende den fede Opvartningsjomfru stod en mager, svageligt udseende Mand med tjavset, rødbrunt Haar.

— God Aften, Ike, sagde Freddy og kravlede op paa en af de høje Stole. Naa, hvordan gaar det?

— God Aften, Freddy! Naa, jeg troede forresten, Du var forsvunden for en Tid. Hvordan gaar det Dig selv?

De talte nu om Dit og Dat og fik sig et Par Glas, men efterhaanden som Samtalen blev mere fortrolig, rejste de sig som paa et aftalt Tegn og søgte hen til et af de mere afsides Borde i Værelsets Yderkant. Efter en Del Forberedelser vovede Freddy endeligt at bringe Goldenburg og Mordet i Grosvenor Gardens paa Tale.

— Mærkeligt, at Du netop skulde begynde at tale om det, sagde Ike og saa sig om for at forvisse sig om, at ingen lyttede til deres Samtale. Jeg har hørt, at der skal være en hel Del at gøre i det Hus. Der bor ikke andre end en Hovmester ved Navn Lomont eller saadan noget, han var Grells Sekretær, og det var vist nok Umagen værd at gøre et Kup der!

Freddys Haand skælvede let, da han løftede sit Glas. Han kendte røde Ikes Metoder og vidste, at han nu vilde komme med et Forslag. Han saa allerede i Aanden, hvor taknemmelig Foyle vilde vise sig imod ham . . . og selv om Ike skulde blive sat fast . . . naa, ja saa var han selv jo sikker nok efter Foyles Ord!

— Det kender jeg ikke noget til, sagde han og rystede paa Hovedet. Det er dog vist for risikabelt!

Ike skoggerlo.

— Tror Du, jeg er en Grønskolling, sagde han. Hvad vilde Du sige til, om vi aabnede Porten og alle Dørene med disse Nøgler her . . . jeg skal bare have en Mand med til Hjælp?

— Minsandten, har Du allerede Grejerne i Orden, udbrød Freddy. Hvor har Du faaet dem fra?

— Det kan jo være ligemeget. Hovedsagen er, at jeg har dem. Og jeg har mere endnu. Jeg har Planen over Huset optegnet fiks og færdig. Det er en smal Sag det hele!

— Maa jeg være med? spurgte Freddy.

— Hvorfor tror Du ellers, jeg har siddet og fortalt Dig alt dette her! Du kan jo nøjes med at holde Vagt udenfor, hvis Du vil!

— Og hvad faar jeg saa?

Ike gned sig om Hagen.

— Lad mig se! Selv faar jeg en Trediedel. Og jeg er jo paa en Maade ene om hele Sagen. Jeg vil give Dig en Fjerdedel af min Trediedel. Du bestiller jo ikke andet end varsko mig, hvis der skulde komme nogen.

— Pyh! vrængede Freddy. Det var ogsaa noget at ulejlige sig for. Men er der ellers nogen med?

— Nej, ikke hvis Du siger Ja!

— Godt, svarede Freddy, jeg slaar til!

X

RØDE IKES FORSØG

Samarbejdet mellem Heldon Foyle og Sir Ralph begyndte at bære Frugt. Tre Dage i Træk havde »Daily Wire« indeholdt følgende Annonce:

»R. G. bedes snarest sætte sig i Forbindelse med R. F. Meget vigtigt.«

Denne Annonce var Resultatet af en Morgens indgaaende Overvejelse. Foyle havde regnet ud, at hvis Grell eller nogen af hans Hjælpere skulde faa Øje paa denne Annonce, da vilde de straks sætte sig i Forbindelse med Fairfield. Saa meget vidste han, at Grell havde stærkt Brug for Penge, og at han sikkert ikke vilde reflektere altfor nøje over, hvorledes Sir Ralph vel var bleven underrettet om, at han endnu levede. Foyle var stadig overbevist om, at naar det blot lykkedes ham at faa fat paa Grell, saa vilde dermed hele Mysteriet opklare sig af sig selv. Ingen af dem, der hidtil havde været indblandet i Affæren, kunde mistænkes for at have benyttet den omstridte Dolk til et Mord. Fingeraftrykkene var desuden paalidelige nok. Det maatte efter menneskelig Beregning være den samme Haand, der havde ført Mordvaabnet, som den, der havde skrevet Brevet til Scotland Yard og senere bemægtiget sig Waverley.

Foyle havde lige haft en Samtale med Sir Ralph, som nu var bleven mere og mere fortrolig i sine Udtalelser, da det pludselig ringede paa Telefonen.

Sir Ralph, der trods alt ønskede at slippe saa hurtigt som muligt ud af denne ubehagelige Affære, som Skæbnens Lune havde indblandet ham i, greb med Begærlighed denne Afbrydelse og rejste sig nu, tog sin Hat og gik.

Foyle tog Mikrofonen.

— Hallo . . . Ja, det er Foyle . . . det vilde være bedst, om De kom selv . . . Jasaa, De kan ikke . . . Nogen, som udspionerer Dem . . . Er det noget vigtigt? . . . Gaa til Lyons Restaurant i Strand nærmest ved Trafalgar Square. . . . Jeg skal sige til Mr. Green, at han hurtigst muligt skal komme derhen. . . . Farvel!

Han gned sig tilfreds i Hænderne og sendte Bud efter Green. Det varede ikke mere end et Par Minutter, før Politiinspektørens herkuliske Skikkelse viste sig i Døraabningen.

— »Tyske Freddy« mener, at han har opdaget noget, sagde han kort. Jeg har bedt ham møde Dem ved Lyons Restaurant i Strand. Jeg tror, man kan stole paa ham, men giv ham ingen Penge, før De ser, om han ogsaa udretter noget!

— Det er godt, svarede Green, nu skal jeg se paa Sagerne!

Inspektøren gik, og Foyle sank ned i Dyngen af Rapporter og Telegrammer. Saadan sad han en hel Time, til Green atter traadte ind ad Døren, alvorlig og højtidelig.

— Naa? spurgte Foyle.

— Jo, svarede Green, De har haft Ret. Han kan nok være til Nytte. Kammeraterne har Brug for Penge, og derfor har han faaet røde Ike til at gøre Indbrud i Huset og tage alt, hvad han kan faa fat paa, og Freddy skal hjælpe ham!

Foyle nikkede fornøjet og tændte sig en Cigar.

— Sid ned, Green, og lad os tale om det!

— Ja, det hele er ordnet. Ike skaffer sig Adgang til Huset ved Hjælp af Grells Nøgler, mens Freddy venter udenfor!

— Og igen en anden passer paa Freddy, om jeg ikke tager Fejl! Naa, fortsæt! Hvem har faaet Ike til det?

— Det vil han ikke ud med. Men maaske vil han blive mere meddelsom i Arresten.

— Denne Ike er en løjerlig Fyr, sagde Foyle. »Tyske Freddy« skal se sig godt for, at han ikke roder sig ind i noget — det er nok et Dobbeltspil! Men lad os nu holde os til Kendsgerningerne. Jeg antager, at de har faaet at vide, at Lomont og Wills ikke er hjemme i Nat. Det maa vi have undersøgt. Telefoner til Lomont, men sig for alt i Verden ikke noget om dette, der kunde maaske være endnu flere Arrangementer, som vi ikke kender. Hele Sagen vilde være yderst enkel, hvis vi blot kunde smugle et Par af vore egne Mænd ind i Huset!

— Det kan vi sagtens, Freddy staar jo Vagt!

— Ja men det er ikke Freddy, som jeg er bange for. De Folk, som har sat alt dette i Scene, er ikke Nybegyndere, og de tager ogsaa deres Forholdsregler. Jeg vil selv begive mig derhen ved 7-Tiden. Det bedste vilde naturligvis være at lade hele Kvarteret omringe. Jeg vil have fat paa et Kort!

Han ringede efter et Bykort over det omhandlede Kvarter og satte Mærker de forskellige Steder, han vilde have sat Vagter ud.

— Saadan er det bedst, sagde Foyle til Green, der nøje havde fulgt hans Instruktioner. Udvælg Dem nogle paalidelige Folk, men jeg tror nu ikke, at de vil faa særligt meget at bestille. Det er jo blot en Forsigtighedsforanstaltning. Hold Dem selv parat til cirka otte. Vi kommer nok til at gøre et større Kup end Ike!

— — —

Indenfor den Vagtkreds, som Foyle havde draget omkring hele Grells Hus i Grosvenor Gardens, gik nu Freddy og saa sig nøje og undersøgende om. Han kunde ikke fragaa, at han følte sig lidt nervøs. Det var godt nok at staa sig vel med Politiet, men det vilde være skæbnesvangert for ham, hvis røde Ike eller nogen af hans opdagede Dobbeltspillet. Freddy gyste ved den blotte Tanke.

Pludseligt opdagede han Foyles høje Skikkelse i Halvmørket. Han gik lige forbi Freddy uden at ænse ham og forsvandt igen mellem Husenes Slagskygger. Detektiven havde godt set Freddy, men det var ikke ham, han søgte. Han vilde udspejde, om der ikke skulde være andre af Komplottet i Nærheden. Derpaa trak han sig hastigt tilbage til sit Skjulested, et Hotel i Buckingham Palace Road, udenfor hvilket der holdt en Bil med tre Passagerer, som nøje udspejdede hver enkelt, der gik forbi.

Taagen, der stadigt blev tættere og mørkere, var baade til Gavn og til Skade for Detektiverne. Fordelen var den, at den skjulende Taage maaske vilde lokke nogle af Ikes Medhjælpere nærmere Huset, og Genen bestod aabenbart deri, at det vilde være saa ulige lettere for Forbryderne at forsvinde.

Foyle gjorde Green opmærksom paa dette Faktum.

— Mon vi ikke skulde vælge os en Plads lidt nærmere Huset, sagde han. Og lad os saa give Ike god Tid. De har vel sørget for et dobbelt Sæt Nøgler?

— Alt er klart, svarede Green. Hvis vi nu ikke træffer Dem, efter at vi har fanget Ike, saa er det vel bedst, at jeg arresterer ham for Indbrud?

— Naturligvis! Og tag saa fat, for nu er Tiden inde!

Bilen satte sig lydløst i Bevægelse og kørte rundt om Hjørnet af Grosvenor Gardens. Tredive Skridt fra den Plads, hvor tyske Freddy stod og tændte sig en Cigaret, skete der et Uheld med Motoren. Chaufføren sprang ned og begyndte at arbejde med Vognen, mens Green lænede sig tilbage og saa spejdende op mod Grells Hus. Dette Biluheld saa saa naturligt ud, at ingen kunde faa Mistanke til dets Ægthed.

Heldon Foyle var gaaet ind paa Hotellet for ikke at risikere at blive set, men han sad hele Tiden med Uret i Haanden, og da Viseren pegede paa ti Minutter over otte, rejste han sig og gik hen til Hjørnet af Grosvenor Gardens. En Arbejder med en snavset, blaa Klud om Halsen kom hen og bad om en Tændstik.

— Røde Ike er inde i Huset, hviskede han. Jeg har ikke opdaget andre end Freddy paa Gaden. En Politikonstabel, som passede paa Ike, fulgte efter ham et Stykke!

Detektiven gik langsomt videre, mens Arbejderen fulgte efter i nogen Afstand. Foyle var næsten helt henne ved Bilen, da Green gik op i Huset sammen med Chaufføren. Gennem Taagen kunde Foyle lige skimte den Konstabel, der havde fulgt efter Ike, han stod og saa opmærksomt paa den Dør, ad hvilken Green var gaaet ind.

— Hør en Gang her, min Ven, sagde Foyle til ham, har De Tjeneste her? Saa maa De kunne sige mig, hvem det var, der nu gik ind i Huset!

— Jeg . . . . jeg ved ikke, begyndte Konstablen stammende, men nu skal jeg se efter!

Men i samme Øjeblik havde Foyle grebet ham i Armen, og Arbejderen var med et Spring henne paa Siden og tog ham i men anden.

— Stille, befalede Foyle. Ser De, naar De endelig vil maskere Dem som Politikonstabel, saa skulde De hellere se at sætte Dem ind i Reglementet og ikke gaa paa Vagt i M-Distriktet med en Uniform, der hører hjemme i B-Distriktet. Jeg er Politiinspektør og arresterer Dem nu for Delagtighed i Indbrud. Kom, Smithers, vi tager ham op i Bilen!

— Se saa, sagde Foyle. Nu er den Sag i Orden. Hvis De har nogen Forklaringer at fremkomme med, inden jeg formelt sætter Dem under Anklage, saa sig til nu!

— Er det er Forbrydelse at gaa til Maskerade i Politiuniform, spurgte Fangen.

— Det kan De jo anføre til Deres Forsvar, hvis De tror, at det vil hjælpe Dem, svarede Foyle. Men det er sikkert bedst, at De siger Sandheden!

Manden svarede ikke, og Foyle saa ud gennem Vinduet.

Green kom nu ud fra Huset i Samtale med Ike. Chaufføren gik paa den anden Side. Ike var bleven fanget i Spisestuen, og saa snart han saa, at det hele var opdaget, fandt han sig i sin Skæbne og tog Sagen med humoristisk Overlegenhed. Han syntes dog alt andet end vel tilpas, da han fik Øje paa den fangne Konstabel i Bilen.

— Er det Dig, Smith, sagde han. Saa I vilde altsaa ikke betro mig dette lille Indbrud for egen Regning? Jaja, Du og I andre maa nu ligge, som I selv har reddet! Hvor er Freddy?

— Hvilken Freddy? spurgte Foyle, er der flere med i Jobbet?

Men røde Ike var altfor gammel i Gaarde til at lade sig fange. Instinktivt forstod han, at han var bleven forraadt, og den Omstændighed, at tyske Freddy ikke viste sig, gjorde ham yderligere mistænksom.

(Fortsættes).

En Bog med stor Efterspørgsel!

Erland Folkes ny Bog

„TAKT OG GOD TONE“

Denne Bog bedes godhedsfuldt ikke forvekslet med mindre og billigere Bøger med lignende Indholdsfortegnelse som averteres i Dagspressen.

Omfatter 400 Sider. .·. Trykt paa godt Papir.
For at alle skal kunne skaffe sig denne værdifulde Bog har vi sat den til følgende lave Pris: Heftet og opskaaren kun **Kr. 2,50**
Elegant indbunden Kr. 3,75.
Benyt dette Tilbud! Benyt dette Tilbud!

Dette Værk er et af de største i sin Art, som er udkommet paa det danske Sprog.

NYESTE

og udførligste Raadgiver for Omgangslivet i alle Forhold. Bør læses af enhver, som ønsker at vide alt man har at iagttage mod sig selv og sine Medmennesker i alle Tilfælde, saavel i Familielivet, i Selskaber, ved Indbydelser, Baller, Bryllup og andre Festligheder, i det offentlige Liv, mod Overordnede osv.

Tusinder af nyttige Raad og Oplysninger.

En Bog, som alle bør læse

UUNDVÆRLIG!

for enhver, som vil optræde dannet og belevent, vil tilvende sig Agtelse og Fortrolighed og blive afholdt af sine Omgivelser.

BEMÆRK!

at et godt, sympatisk og taktfuldt Væsen kan erhverves af alle. Kendskabet til den gode Tones Fordringer borttager Følelsen af Usikkerhed, Generthed og Forsagthed i andre Personers Selskab. Et utvungen, godt og sympatisk Væsen er en eftertragtelsesværdig Egenskab og er for mangen ung Mand bleven **Vejen til Fremgang.**

Hvor omfattende Bogens Indhold er, fremgaar af nedenstaaende Uddrag:

Kendetegnet paa en dannet Person
Om Komplimenter
Tjenester og Gentjenester
Kunsten at skæmte og være underholdende
Kunsten at sige Vittigheder
Hvordan man kan smigre uden at saare
Hvorledes Anekdoter skal berettes
»Vovede« Anekdoter
Hvilke Personer er mest afholdte og eftersøgte i Selskabslivet?
Snakkesalige Personer
Overdreven Tilbageholdenhed
Samtale, Samtaletone, og Samtaleemne i Almindelighed
Klar Udtale
Hukommelsesopgørelse
Valget af Samtaleemne
Utvungenhed i Omgangen
En fri og utvungen Samtale
Hvorledes Generthed kan overvindes
Maaden at gøre Bekendtskab og vinde Fortrolighed
Hvorfor mange mislykkes i Selskabslivet
Hvem bør man omgaas?
Omgangen med Personer af højere Dannelse og Værdighed
Omgangen i Byerne og paa Landet
Agtpaagivenhed mod sig selv
Selvagtelse og Selvtillid
Samvittighedens Renhed
Selvkritik
Selskab med sig selv og med Bøger
Omgangen med Personer af forskellige Luner og Manerer
Omgangen mellem Forældre og Børn
Familielivet
Omgangen mellem Forelskede
Om Fortrolighed i Omgangen mellem Forlovede
Maaden at være paa efter hævet Forlovelse
Om venskabelig Omgang
Forudsætningerne for vedblivende Venskab
Venskabstjenester
Husfolk og Naboer
Husbond og Tjenestefolk
Omgangen med syge og fattige
Sorg
Dyrenes Behandling
Indtrædelse i Selskabslivet og Præsentationen
Holdningen i Almindelighed
Dragten
Besøg
Indbydelser
Vært og Gæst
Middagsindbydelse, Bordskik
Husfaderen, Værtinden
Titler og Tiltale
Presenter og Gengaver
Dans og Bal
Omgangen mellem Damer og Herrer
Konversation
Herrer, som er afholdt i Dameselskab
Enligstillede Kvinder
Frieri
Hvordan det gaar til ved Forlovelse og Bryllup
Paa Koncerter, Teatre o. l.
Paa Restauranter og andre offentlige Steder
I Butiker
Paa Gaden og Promenaden
Paa Udflugter
Paa Rejser
Brevveksling m. m.

Kunstforlaget „Union“

Colbjørnsensgade 20

København B.

BESTILLINGSSEDDEL til R.
KUNSTFORLAGET „UNION“
Colbjørnsensgade 20, København B.
Undertegnede ønsker sig tilsendt mod Efterkrav + Porto den i Annoncen nævnte Bog »Takt og god Tone«, til Pris Kr. 2,50.

.......Ekspl. af »Takt og god Tone«, ca. 400 Sider, heftet Kr. 2,50
— — — — — — — indb. — 3,75

Navn ....

Adresse ....

Poststation ....

Rød Indmad

TO TELEGRAMMER

15/1. »Berlingske Tidende« bringer i et sensationelt Udstyr et sindssvagt tysk Telegram om, at kendte tyske og danske Politikere var bleven slemt kompromitterede gennem Dokumenter, der er stjaalne i det herværende tyske Gesandtskab.

Faa Dage efter, at »Berlingske Tidende« modtog ovennævnte Telegram, ankom et nyt Telegram fra en anden Kilde. Telegrammet, der havde efterfølgende Ordlyd, blev — mærkeligt nok! — *ikke* optaget:

Berlin, Januar 1920.

En herværende Mand paastaar, at han ad hypnotisk-teleskopisk Vej er kommen i Besiddelse af Dokumenter, som har tilhørt Gesandten fra Uruguai. Dokumenterne godtgør, at der har været en vis Forbindelse mellem en fransk Massemorder paa den ene Side og Alex. Foss, Hauberg, Piper og Asger Karstensen paa den anden Side. Der er Tale om Millioner.

Af andre Navne, som berøres af Affæren, skal vi nævne: Kongen, den amerikanske Gesandt, Ligbærer Sørensen og en Redaktør G. ved et Blad paa Raadhuspladsen.

19/1 **Nu koster det 25 Øre at gaa op paa Rundetaarn, og man har altsaa nu en Maalestok for, hvor højt Dyrtiden er naaet.**

To Venner var paa Vandring og hvilte nu ud ved en smuk lille Kirkegaard paa Fyn.

Paa Kanten af en nygravet Grav kom en stor Oldenborre kravlende, og den ene af Mændene dræbte den med sin Stok.

— Hvorfor gjorde Du det? spurgte den anden.

— Aa, svarede den adspurgte — den gik jo alligevel paa *Gravens Rand!*

POKER I NEBRASKA

En af de Spillende er en-øjet. Da Spillet har varet en Times Tid, trækker Pat Dickson sin Revolver frem og siger: — Jeg vil bare gøre opmærksom paa, at en af de Tilstedeværende spiller falsk. Det byder mig imod at nævne Navne . . . men det vil jeg sige, at hvis han fortsætter, saa mister han ogsaa det andet Øje!

Hørt paa Gaden.

— Jeg hører, at De har mistet deres Datter.

— Ja, hun blev desværre taget fra mig i sin blomstrende Vaar.

— Af hvilken Sygdom, maa jeg spørge?

— Af en Sergent ved Garden!

TAKNEMMELIGHED

En ung Dame, der bor paa Landet, havde fornylig faaet et Digt optaget i »Ravnen«. Af Henrykkelse herover arrangerede hun en Frokost og indbød alle, som indirekte havde bistaaet hende: En omrejsende Papirhandler, Købmanden, der solgte hende Frimærket, Postbudet og — Lokomotivføreren paa det Tog, der bragte Digtet ind til København.

22/1 **En Dame kom i Gaar op til en Læge, og da hun beholdt Kaaben paa, bad han hende lægge Tøjet og vendte saa Ryggen til et Minut. Da Lægen derefter vilde tilse Patienten, raabte han bestyrtet: Ja, saameget behøvede De nu heller ikke at tage af.**

Hun var iført en moderne Kjole.

— Farvel, Clemenceau, og Tak for alt godt. Naar nu vi faar Wilhelm udleveret, saa bliver der nok Mudder igen!

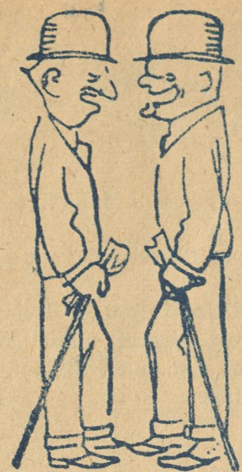

— Du, ved Du, hvad den unge Dame i Konfektbutikken vejer?

— Nej.

— Hun vejer Konfekt!

„En Nordmand".

En landsbyprest holder foredrag for sine sognebarn om dovenskapens sørgelige følger. I sin iver serverte han følgende blomst: »Tror dere kanske, at Adam og Eva forlot Paradiset med hænderne i bukselommen?»

*

„En Dansker".

Drengen: Jeg laa min Hue paa Hylden Søndag Aften, og saa —

Moderen: Det hedder la'.

D.: Og saa la' den der ikke Mandag Morgen.

M.: Det hedder laa.

D.: Aa, Mor, vil Du ikke forklare mig, hvorfor det hedder la' om Søndagen og laa om Mandagen.

*

„En Svensker".

Domaren: — Det förefaller mig som om jag skulle ha sett jer förut?

Den anklagade: — Det är nog möjligt, ty jag undervisade på sin tid er dotter i sång.

Domaren: — Jaså! Jag hade tänkt döma jer till twå års strafarbete, men nu kan det inte bli mindre än tre.

KRONE OG ØRE

En Mand havde i en Maanedstid gaaet hos en bekendt Professor og Ørespecialist, men da Kuren ikke hjalp det mindste, afbrød han den. Professoren bemærkede, at Kuren maatte vare tre Gange saa længe, men da Manden blev ved sit, fik han sin Regning. Den lød paa 1000 Kroner.

Manden betalte, og idet han gik, sagde han:

— Ved De, hvad jeg tror, Professor, jeg tror, at De forstaar Dem bedre *paa Kroner end paa Ører!*

20/1 Den svenske Skuespiller Anders de Wahl paatænker at foretage en Turne i Finland.

God Ide. En Wahl maa da kunne røre Finnerne!

Helmuth Larsen. Muligvis.

Ulf Thon. Passer ikke for »Ravnen«.

Emil Nielsen, Rønne. Hvis Tegningerne havde været udført med sort Tusch og ikke med Blyant, var de blevet optaget.

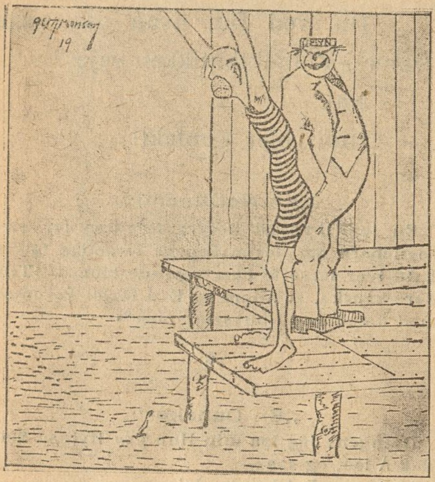

— Mon der er Ild?
— Hvordan det?
— Jo, saa'en som det myldrer med »Brandmænd«.

Tegnet af Gerh. Hansen.

— Nej, min Dreng, kan Du hilse din Far og sige ham, at den Spand til W. C. ikke er færdig endnu, men jeg skal netop nu over og lave paa den.

Tegnet af Kaj Møller.

Assurer hos os.

Central Telefoner 7310 7388 13319 13974

Telegramadresse: „NORDASSUCO"
VESTRE BOULEVARD 5—7

Assurer hos os.

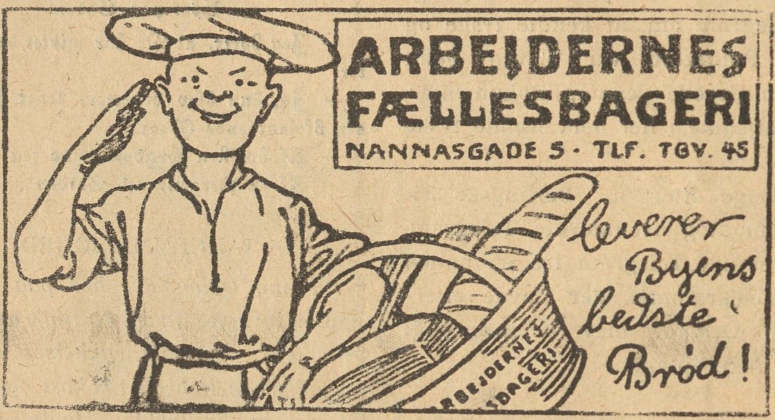

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Veksellerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser

„RAVNEN".

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 25 Øre

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i Cafe Blaagaard,
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Tegning af K. Stochholm.

— Men hvad sidder De dog her paa Trappen efter, Petersen?

— Aa, jeg trækker bare en Smule frisk Luft, inden jeg gaar i Seng!

„Tilfældigt Sjov“.

Præsten (til en Mand, der staar i Begreb med at tømme sit Ølglas): Og tror De virkelig, min ståkkels Mand, at det, De har der i Glasset, kan slukke Deres Tørst?

Manden: Nej, det forbyde Gud.

*

Fruen: De maa trække Uret op flere Gange endnu, Marie, det skal jo gaa i otte Dage.

Marie: Det ved jeg nok, men jeg tager jo herfra i Morgen Aften, og det kunde da ikke falde mig ind at gøre Arbejdet for den nye Pige.

— Olsen er den heldigste Mand, jeg har truffet paa. Han havde Lykken med sig i al Ting. Han behøvede bare at sige, hvad han vilde have, saa fik han det. Jeg spadserede med ham den sidste Dag, han levede, og saa sagde han til mig: »Naar jeg dør, vilde jeg gerne dø pludselig« Han blev overkørt samme Aften. Har De nogen Sinde hørt Mage til Held?

*

Den gamle Farmaceut siger til den unge Læge:

— Hvis De bliver ved at skrive Recepter paa den Maade, saa maa De saamænd hellere søge Dem en anden Livsstilling.

Den unge Læge forskrækket:

— Saa! Hvad er der da i Vejen med den?

— Den kan jo læses af ethvert Barn.

*

Grossereren har sendt Bydrengen hen efter to Bajere. Drengen kommer igen med kun en Flaske.

— Hvor har Du den anden Flaske?

— Det er den anden, denne her.

Den døde Mands Brev.

For første Gang havde vi paa Lazarettet Besøg af australske Kammerater. Der var nogle udmærkede Fyre iblandt, som man uvilkaarligt kom til at holde meget af. Først og fremmest den gamle Dr. Mc. Farran, der havde levet sin meste Tid i Civilisationens Udkanter i Australien, og den gamle Doktor viste sig at være en lige saa god Fortæller af sine mange Eventyr der ude fra Buskene, som han var en god Ven og Kammerat.

Han havde med sig en yngre Kollega, Dr. Gilbert, som havde fulgt ham paa en Mængde af hans Togter langs de øde australske Kyststrækninger Nord for Melbourne og ind i Ødemarkerne til Guldminelejrene oplevet meget.

Naar Dr. Farran gik i Staa, forstod hans unge Kollega altid at faa ham til at gribe Traaden til en ny Historie, og sjældent havde vi ved Lazarettet i Arras haft en saa fornøjelig Aften, som da vi lærte vore to australske Kolleger at kende.

— Fortæl os en Gang, Dr. Farran, sagde Gilbert efter længere Tids Ophold, hvorledes det gik den Gang, De søgte Gummiskatten i St. Gabriellebugten.

— Naa ja, svarede den gamle Doktor og bakkede stærkt paa sin Pibe, det kunde jeg da egentlig gøre, for den er da ikke saa helt almindelig. — Ser I, i mine unge Dage, da var jeg jo ikke saa klog og fornuftig, som jeg burde være, men hvem er vel forresten det, jeg havde Bisselæder i Støvlerne, som man kalder det, og jeg gik ikke af Vejen for noget Eventyr. Den Gang syntes jeg altid, jo galere jo bedre, og jeg holdt mest af at være med der, hvor der var en Smule Risiko i Tilgift. Jeg havde i Melbourne et Par gode Venner, med hvem jeg i lang Tid delte baade tykt og tyndt, en Amerikaner, Robert Jackson, og en Irlænder, O,Fallar. Somme Tider havde vi ingen Penge, og saa var der Smalhans; saa maatte vi søge, en af os, eller os alle, en Tjans, hvor vi kunde finde den, thi vi stod Last og Brast, saa naar kun en af os havde Penge, saa havde vi alle; fælles Kasse var for os den Gang et fast Princip.

Det var netop i Slutningen af Firserne, at der indtraf en saadan Periode, hvor, i hvert Fald jeg for mit Vedkommende, befandt mig ganske paa bar Bund. Jeg havde været en Tur Vest paa alene og haabede nu, naar jeg traf mine Venner, at finde dem mere pr. Kasse, end jeg selv.

Hos Jachson traf jeg O'Fallar og en Fremmed, en amerikansk Sømand, som han tilfældigvis havde faaet fat i. Manden kaldte sig John Smith og var fra et amerikansk Sejlskib, der var forlist Hundrede Miles op ad Kysten Nord paa, og han mente, at der ombord paa Vraget skulde findes saa store Værdier af Guld og Sølv, at det kunde betale sig at købe det af Assuranceselskabet i Melbourne. Jeg havde ingen Penge, og O,Fallar heller ingen, men Jachson havde været saa heldig i den senere Tid, at han disponerede over ca. 100 Pd. Sterling, saa efter nogen Talen frem og tilbage blev vi enige om at købe Vraget, hvis det kunde faas for den Sum, og det viste sig, at Assuranceselskabet var mere end villig til at overlade os det, derved blev dets Tab jo 100 Pd. mindre.

Men hvordan i Allehelgenes Navn skal vi slippe op til Vraget? spurgte O'Fallar, for Du ved jo, at langs Kysten her er det jo umuligt at komme derop.

— Nej, det ved jeg nok, svarede Jachson tørt, men jeg har jo endnu min »Fairfly«.

»Fairfly« var en let lille Yacht, en udmærket Sejler, som Jachson købte en Gang for flere Aar siden, da han var ved Muffen, og aldrig senere, selv naar det kneb nok saa haardt, havde villet skille sig ved. — Nej, hellere vil jeg skille mig ved min højre Haand end ved »Fairfly«, for jeg føler mig overbevist om, at hun en Gang skal bringe mig Lykken.

Nu gjaldt det altsaa om at faa »Fairfly« udrustet og sejlklar, med den amerikanske Matros maatte vi tre være Mandskab nok, men hvor skulde vi faa Proviant fra? Jeg var helt blank, O'Fallar havde omtrent to Pund, den amerikanske Matros slet ingen Ting, og Jachson havde kun de 100 Pd., som han havde maattet give Assuranceselskabet for Vraget.

Efter at have regnet al Ting nøje ud, blev vi enige om, at ti Pund var den mindste Sum, vi kunde nøjes med til at proviantere Skuden for, og de ti Pund havde vi ikke. Saa fik O'Fallar en Idé; han havde endnu fra sine Velmagtsdage et svært Ur af Guld, hvorpaa denne Sum kunde laanes, og det gjorde vi paa den Maade, at Skibshandleren gav os Varerne mod at faa Uret i Pant.

Mens O'Fallar og jeg var i Land for at afgøre dette, skete det mærkelige, at to Mænd kom ombord paa »Fairfly« til Jachson og spurgte, om det var ham, som havde købt Vraget. De præsenterede sig som Kaptajn og 1. Styrmand fra det forliste Skib, og de vilde paa enhver Maade overtale ham til ikke at tage Turen op til Gabriellebugten.

Skibet laa saaledes, mente de, at det nu allerede maatte være Vrag og under Vandet, saa det vilde være haabløst for dem at bjærge noget.

Jachson bad dem selvfølgelig rejse Pokker i Vold og passe deres egne Affærer, og samme Aften stod »Fairfly« for en frisk Søndenvind ud over Melbournes Red Nord paa.

To Dage efter fik vi ved Daggry Forbjerget i Sigte, som danner Indsejlingen til St. Gabriellebugten, og haabede at kunne være ved Vraget inden Middag.

Desværre rejste der sig ved Solopgang en stærk Storm fra Nord, saa det blev næsten Aften, inden vi kunde kaste Anker i Nærheden af Vraget saa tæt, som vi turde komme Land og den stærke Brænding.

— Jeg tror ikke, Skuden holder Natten over i den Sø, sagde O'Fallar, og den amerikanske Sømand holdt med ham, saa hvis vi skal gøre Forsøg paa at redde vore Hundrede Pund, skal det være i Aften. Skuden staar tydeligvis kun fast med Forenden i Klipperne, og hvis den først knækker over, synker den som en Sten. Saa vi maa vove et Forsøg i Aften.

Vi gik alle fire i »Fairfly«s Storbaad, og efter utrolige Anstrengelser lykkedes det Jachson at faa kastet en Trosse ombord med en Entrehage, saa han kunde klatre over paa Vraget. Aftalen var ,at jeg skulde følge efter; medens de to andre holdt Baaden klar af Skibet. Efter at have slugt en Mængde Søvand og gennevaad til Skindet, lykkedes det mig langt om længe at naa ind over Vragets Ræling, hvorpaa jeg fulgte efter Jachson ned i Skonnertens Agterkahyt.

Her fandt jeg Jachson staaende rædselslagen i Døren ind til den lille Salon, støttende sig til Dørstolpen, thi Skibet rullede voldsomt i den stærke Brænding, og det Syn, som forfærdede ham, maa jeg indrømme, var tilstrækkelig uhyggeligt. Foran os paa Gulvet laa Ligene af to Mænd, en ældre, sværbygget og en yngre med sortsmudset Ansigt.

De havde aabenbart dræbt hinanden, den Ældre havde et Knivstik i Hjertet, medens den Revolver, han endnu holdt i Haanden, fortalte om, hvorfra den Kugle var kommen, som havde gennemboret den Yngres Pande lige over venstre Øje.

— Hellige Guds Moder, stønnede Jachson, det er dem, som var ombord hos mig i Melbourne, det er Skonnertens Kaptajn og Styrmand, som aabenbart er bleven uenige om Byttet, og Byttet er vel nok den sorte Kiste, som ligger væltet der paa Gulvet; kun forstaar jeg ikke, hvordan de kan være kommen hertil førend os, og det fik vi forresten heller aldrig at vide.

Trods Skibets voldsomme Slingren fik vi den tunge Kiste op paa Bordet og aabnet ved Hjælp af et Stemmejern, og vi saa, at den indeholdt en temme-

lig stor Sum i møntet amerikansk Guld.

— Naa, det var derfor, at de to Fyre ikke vilde have os herned, sagde Jackson, men samtidig tog Skibet en saa voldsom Overhaling, at Kisten rullede ned paa Gulvet, hvor Guldpengene bredte sig som en gylden Strøm over de smudsige, vaade Planker. Imellem Pengene laa et lille Blikhylster, som jeg, uden at tænke derover, stak til mig, hvorpaa vi begyndte at samle Pengene op i Kisten igen, da der pludselig lød et voldsomt Brag. — — — Vraget var knækket og sank hurtigt, saa vi skyndsomst maatte springe op af Kahytten og overbord og svømme hen til Baaden.

— Der gaar mine Hundrede Pund, sagde Jachson vemodigt, mens vi sad og stirrede paa Skonnerten, som nu forsvandt i Bølgerne, men Skæbnen havde alligevel bestemt, at der skulde være en Formue til os fra dette Vrag, thi da jeg ombord paa »Fairfly« aabnede Blikhylstret, som jeg havde fundet i Kisten, viste det sig at indeholde et Brev, skrevet paa Tysk, af følgende Indhold:

— Kære Broder! Dette skriver jeg til Dig liggende for Døden, og min kære Ven, Jovobi, Høvding for Dingo Stammen, som er hos mig i min Dødstime, har lovet at besørge dette i dine Hænder. Jeg har i den lange Tid, jeg har levet alene herude i Urskoven, samlet en stor Skat, som jeg havde tænkt mig, at vi to, som de eneste overlevende af vor Familie, skulde nyde godt af paa vore gamle Dage. Saaledes har Vorherre imidlertid ikke villet det, og han kalder mig hjem til sin evige Hvile.

Af hosstaaende Kort vil Du se, hvor jeg har oplagret Skatten. Frugten af tredive Aars møjsommeligt Arbejde, og jeg beder Dig, min kære Broder, modtage den og nyde godt deraf i Mindet om din Broder

Franz v. Gelten.

P. S. Naar Du sejler til Øen, saa se at undgaa de tyske og hollandske Kanonbaade, som ellers vil forhindre Dig i at bortføre Skatten.

— Hvad Pokker er den af, sagde Jachson, da jeg havde læst Brevet for ham, det lader jo til, at det var noget mere end Guldpengene, de to Fyre var ude efter, men hvad mon det kan være for en Skat, han skriver om. Er det Guld eller Sølv, eller Mine eller hvad er det for en Skat?

— Det ved jeg ikke, sagde O'Fallar paa sin tørre Maade, men nu har vi jo Kortet, saa lad os sejle over til Sumatra og selv se efter. Kortet viste, at Stedet var beliggende paa den nordlige Kyst af Sumatra i Bismarkbugten, og Stedet var saa nøje angivet, at vi let kunde finde det.

Trods vore sparsomme Forsyninger ombord besluttede vi os til at vove Forsøget, og en og tyve Dage efter kastede vi Anker ud for det afkrydsede Sted.

Det ny Evropakort.

Tegning af Emil Poulsen.

Geografilæreren: Altsaa Drenge, Donau løber gennem Slowa-Czekokiet — nej, gennem Czeko-Slowakiet, derpaa gennem den østlige Del af Vestrig — nej, den vestlige Del af Østrig, derpaa gennem Ungarn, det vil sige gennem Stor-Rumænien, — nej, Sludder, gennem Ny-Rumænien — nej, Visvas, Gammel-Serbien, puh, — nej næ, vi tager Lektien om til næste Gang!

Flere Dage ledte vi forgæves, det var os umuligt at finde Spor af menneskelige Boliger, men man maa jo huske paa, hvor hurtig den tropiske Vegetation skjuler alt. Herimod Aften den fjerde Dag løb jeg mod de overbevoksede Ruiner af et Træhus, som aabenbart maatte være bygget af Menneskehænder, og da vi havde faaet hugget os Vej gennem Slyngplanterne, som fuldstændig dækkede det, naaede vi gennem Døren ind til et Rum, hvor Mørket foreløbig ikke tillod os at se Omgivelserne; men da Jachson strøg en Tændstik, sprang han tilbage med et Rædselsskrig, thi han stod med den ene Fod paa Liget af en gammel Mand, som aabenbart var død for flere Maaneder siden. — Det var paa malajisk Vis snøret sammen paa Hænder og Fødder i halv siddende Stilling, og det var sikkert de jordiske Rester af Franz v. Gelten. I selve Huset fandt vi intet Spor af Skatten, men i en Hule umiddelbart bagved fandt vi nogle store, sorte Blokke, som vi først ikke vidste hvad var, og vi var lige ved at forbande baade Franz v. Gelten og hans »noble« Broder, da jeg ved at undersøge dem nærmere blev klar over, at det var Gummi, og det oven i Købet Gummi af den fineste Kvalitet, og her maatte være mange Tusinde Pund.

Først begravede vi i Taknemmelighed for Arven den gamle Eneboer, og det lykkedes os ved at sælge den lille Ladning Gummi, som »Fairfly« kunde føre til Melbourne, at skaffe Penge nok til at fragte et større Skib, som uhindret af de tyske og hollandske Kanonbaade fik indladet den store Gummiladning, som vi senere i San Francisco afhændede for saa stor en Sum, at den indbragte os hver en anseelig Formue.

Araberens Hævn.

Jeg er ikke Opdager af Profession og har altid været bange for at blande mig i mystiske Retsaffærer. Men da min gamle Ven Dacre var død under mystiske Omstændigheder, drev Sorg og Skræk mig til at gøre et Forsøg paa at kaste Lys over hans Død.

Han blev funden død og kold, udstrakt paa Gulvet i sit Soveværelse med Ansigtet forvredet af Smerte og venstre Fod løftet ligesom i et Anfald af Pine. Tjenestepigen fandt ham, da hun tidlig om Morgenen kom ind for at gøre Ild paa. Et ganske lille Saar var synligt paa hans venstre Fod. Det var øjensynlig foraarsaget af en eller anden spids Genstand, antagelig en Naal. Men hvor ubetydeligt det end var, var det dog Aarsag til hans Død, da det efter Lægernes Opfattelse havde fremkaldt en Blodforgiftning.

Jeg har rejst meget i Østerlandene og derunder oplevet mange mærkelige Ting; jeg har ogsaa faaet Kendskab til mange mystiske Gifte og Forgiftningstilfælde.

Dacre havde før sit Giftermaal ledsaget mig paa flere af disse Rejser og paa disse indkøbt mange værdifulde Genstande.

Saa snart jeg havde modtaget Efterretningen om hans Død og den Maade, hvorpaa han var omkommen, skyndte jeg mig til den Villa, hvor han boede sammen med sin lille Datter Dolly og sin Husbestyrerinde Fru Graham — hans Hustru var død, medens Dolly endnu laa i Svøb. Fru Graham var meget oprørt og nedbøjet og formaaede næppe at besvare de Spørgsmaal, jeg gjorde hende, hvorfor jeg snart forlod hende for at gaa op i Dacres Soveværelse. Hans Lig laa der ganske vist ikke længere — det var ved Ligsynet flyttet ind i Biblioteksværelset — men det var heller ikke det, jeg ønskede at se, men selve Værelset.

Den første Genstand, der tiltrak sig min Opmærksomhed, da jeg kom derind, var den Maatte, der laa midt paa Gulvet. Jeg havde set den før, men ikke i dette Værelse. Det var en lille firkantet Maatte, holdt i de mest straalende Farver, omtrent som en Maatte af den Slags, man plejer at bruge i de østerlandske Paladser. Men der var dog en Ejendommelighed ved denne Maatte, hvorved den var at skelne fra enhver anden. I hvert Hjørne fandtes nemlig en stor skarlagensrød Runddel, og i Midten var indvævet et stort Hjerte i samme straalende Farve.

Den var »Det blødende Hjertes Maatte«, og den stammede fra et østerlandsk Tempel, »Det blødende Hjertes Tempel«.

Det var der, jeg sidst havde set den.

Jeg huskede meget godt den Historie, der knyttede sig til den.

I visse Egne i Østen kan man træffe en mærkelig Form for Retsundersøgelse, den saakaldte »Blødende Hjertes Maatteprøve«. Paa et vist Sted i »Det blødende Hjerte«s Maatte er skjult en Naal, der sættes i Bevægelse af en Fjeder og staar i Forbindelse med en lille Metalpude, som indeholder en dødbringende Gift. Naar en Person, der er stærkt mistænkt for en Forbrydelse, ikke kan overbevises om sin Skyld, stilles han barfodet paa denne Maatte og tvinges til at gaa den rundt 40 Gange. Kommer han derved ikke til at røre den omtalte Fjeder, anses han for uskyldig, men træder han paa Fjederen, er han skyldig. Naar Fjereren berøres, springer Naalen frem og stikker ind i Foden samtidig med, at den fører en lille Draabe af Giften i Tuben ind i Saaret. Døden indtræder næsten øjeblikkelig.

Saa snart jeg saa Maatten, følte jeg mig overbevist om, at min Ven Dacre paa denne Maade havde fundet sin Død. Men det skulde bevises, og hertil havde jeg Brug for Fru Grahams Hjælp. Derfor gik jeg ned til hende igen.

— Hvor fik Hr. Dacre den Maatte fra, der ligger paa Gulvet i hans Soveværelse? var det første Spørgsmaal, jeg stillede hende.

— En gammel Mand gav ham den, svarede hun. Han blev meget forbavset over Gaven, for han havde altid troet, sagde han, at Manden ikke kunde udstaa ham.

— Hvorledes saa han ud? spurgte jeg ivrigt.

Efter den Beskrivelse, hun gav, genkendte jeg ham straks som en Araber, hvem Dacre en Gang, da vi var nede i Indien, havde givet en grundig Omgang Prygl, fordi han havde truffet ham i Færd med at mishandle en Kvinde paa det grusomste.

Havde Araberen ikke tigget om Naade og Barmhjertighed, frygter jeg næsten for, at Dacre i sin Forbitrelse havde slaaet ham ihjel. Araberen fjernede sig, idet han mumlede: »Jeg skal belønne Dig, fordi Du skaanede mit Liv, Herre!«

Jeg gensaa senere Manden i Templet »Det blødende Hjerte«.

Nu, efter at jeg havde hørt Fru Grahams Beretning, forstod jeg, at den farlige Maatte var den »Belønning«, han i sin Hævngerrighed havde skænket min stakkels Ven.

Jeg havde den Gang sagt Dacre, at jeg frygtede, at Araberen med sin Belønning mente en dødelig Hævn. Men Dacre havde bare leet ad mig.

Da jeg næste Gang gik op i min døde Vens Værelse, havde jeg en lille elektrisk Lygte med mig, og med denne undersøgte jeg hver Plet paa Maatten. Men det var mig umuligt at opdage nogen skjult Naal og Fjeder.

Meget mismodig gik jeg ud paa en Spadseretur. Mit Hjerte var opfyldt af Sorg over min Vens Død og af Medlidenhed med hans lille efterladte Datter. Jeg lovede mig selv, at jeg skulde blive som en Fader for hende, men — jeg lovede ogsaa,at jeg endnu en Gang skulde gøre et Forsøg paa at kaste Lys over hans Død og hævne ham.

Da jeg var paa Vej til Villaen, mødte jeg en Lirekassemand med en Marekat.

Nu fik jeg pludselig en Indskydelse.

— Vil De sælge mig Deres Marekat? spurgte jeg, idet jeg tog et Par Guldmønter op af Portemonnæen.

Han tøvede lidt — han holdt øjensynlig meget af Marekatten — men derpaa tog han Pengene og lod mig faa Dyret.

Jeg begav mig lige ind i min Vens Værelse med den. Her satte jeg den paa Maatten og afventede Resultatet. De iøjnefaldende Hjørner havde øjensynlig noget fængslende for Marekatten, for den begyndte begejstret at hoppe frem og tilbage. Men pludselig udstødte den et Skrig og faldt død om.

Jeg sprang hen til den og fik Øje paa en glinsende Naal — Fjederen havde grebet fat i Haarene paa Dyrets Fod, og Naalen havde derfor ikke kunnet glide tilbage i sit Skjulested.

Det var nu lykkedes mig at bevise, hvorledes min kære Ven var død, og der stod ikke andet tilbage, end at faa Araberen draget til Ansvar.

Ogsaa dette lykkedes mig omsider, og han fik den Straf, han fortjente.

Averter i „Ravnen"

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkei
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i Ravnen.

Køb RAVNEN

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

TLF. 3684 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer**, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Avertér i „RAVNEN".

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Hp. Hansen

1) Til et herværende Blad har kgl. Staldmester SCHMIT udtalt sin Beklagelse over, at Kongen ikke ejer en hvid Hest, paa hvilken han kan ride over Konyeaaen. 2) Flere Patrioter er i den Anledning kommen paa Arbejde. WITZANSKY gik straks i Gang med sin Kæphest. 3) Patriotdigteren VALDEMAR RØRDAM gav sin blakkede Pegasus en Omgang Hvidt og 4) VANGGAARD ses her i Færd med at gøre Sort til Hvidt — hvad han har gjort flere Gange før!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

16 Sider 18 Øre

RAVNEN

Nr. 6 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 5. Februar 1920

Tegning af Emil Poulsen.

Freds-Monumentet.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.
Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „
Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN“
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekatering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Hansen: Jeg gad nok vide, hvad Nytte det er til, at Georgine gaar paa Kogeskole.

Fru Hansen: Al den Mad, hun laver, bærer hun jo hjem.

Hansen: Ja, men ingen af os kan jo spise den.

Fru Hansen: Nej, hun giver den til Tiggere.

Hansen: Ja, hvad gavner det os?

Fru Hansen: Saa kommer de ikke igen!

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6 00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet“ 150. „Den smukke Malkepige“ 1,50. „Fru Potifar“ 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

— Jochumsen er da den gerrigste Knark, jeg kender. Han ryger sine Cigarer, til der kun er en Centimeter tilbage. Han bruger Stumpen til Sraa og Asken til Snus. Og endda er han gnaven over, at han ikke kan faa Røgen med!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

En Besøgende, der har været Gæst paa Landet: Farvel og Tak for denne Gang, kære Ven; den Gæstfrihed, som Du har udvist imod mig, skal jeg ikke saa snart glemme, og allermindst, hvad der voksede i din Have.

Værten: Frugttræerne er desværre ikke af nogen Betydning endnu, men forhaabentlig er de voksede op til en anseelig Højde, *før Du paany* besøger mig.

Husqvarna svenske Staal-**Symaskiner**
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Tegning af Børge Hansen.

Flyveren (som med sin Maskine var faldet ned i et Træ — Det er s'gu ikke altid morsomt at komme paa *den grønne Gren!*

Lærerinden: Kan Du sige mig, lille Ellen, hvad hedder det Land, hvor München er Hovedstaden?

Ellen (tier).

Lærerinden: Aa, Du ved det jo godt, Barn. Landet hedder det samme, som din Fa'r drikker om Aftenen. Naa, hvad hedder det saa?

Ellen (triumferende): Whisky!

(Klassen jubler).

C·M·Hess Fabrikker Vejle

Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

A.: Jeg sætter ikke min Fod oftere hos Petersen!

B.: Hvorfor ikke?

A.: Fordi han har været uforskammet nok til at sige, at jeg er en topmaalt Idiot.

B.: Det har bestemt ikke været tænkt saa slemt, som det blev udtalt. . . . Han maa jo desuden kunne sige sig selv, at intet Menneske er fuldkomment.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Fru Felix giver til Ære for sin Datter Else, der fylder 9 Aar, ungt Selskab. Efter at Else har faaet en Portion Is, slikker hun sin Tallerken ren men Tungen.

Moderen (skændende): Men Else dog. Saadan spiser man dog ikke, naar der er Fremmede!

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr

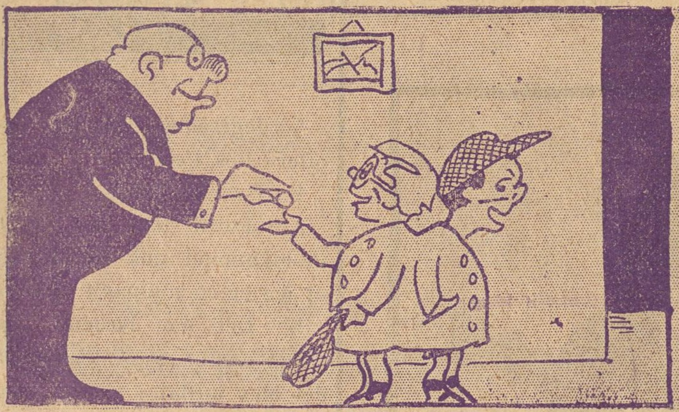

Her Børnenes Onkel vil vise sig flot:
»Se her er en Krone, og mor Jer saa godt!«

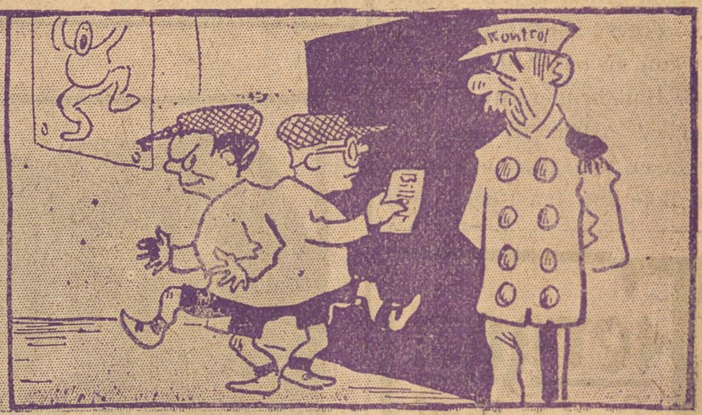

Af Palle Kontrollen blir' snydt som en Stud:
Han tror Pelle gaar *ind* og at Palle gaar *ud*!

Er Palle i Gyngen, han morer sig stolt,
mens Pelle sig føler omtrent som en Bold.

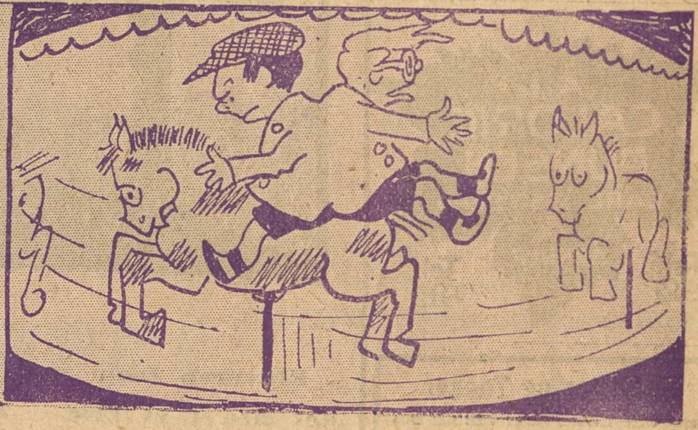

En rask Karussel er for Palle en Kur,
men Pelle ej taaler en »Baglænder-Tur«.

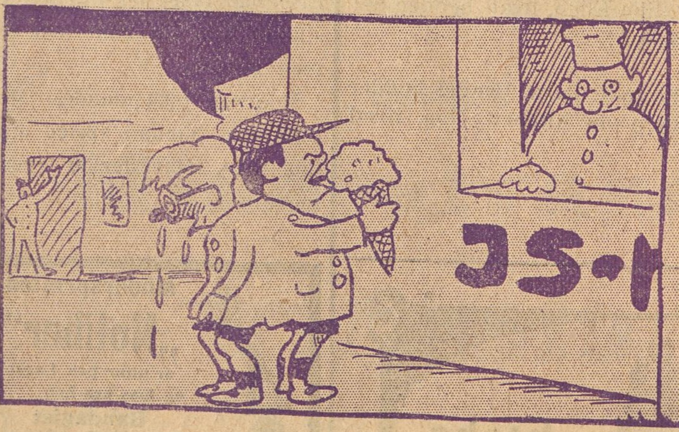

Se, Palle han spiser en stor Portion Is
saa Pelle, den arme af Snue forgis'.

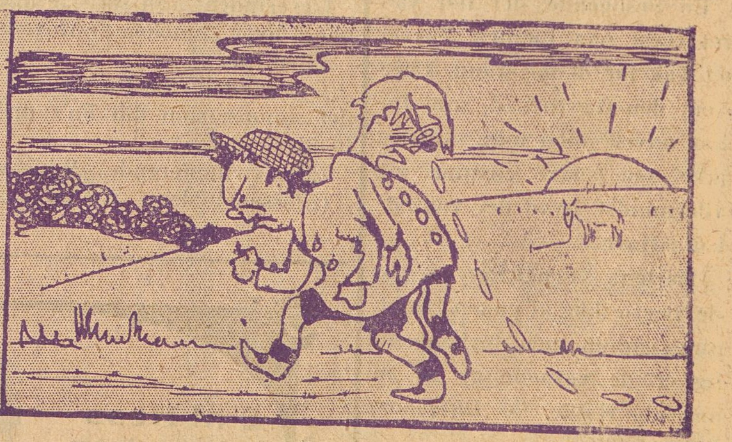

Og Snuen den blev henad Aften saa slem,
at Palle, det Skarn, maatte bære ham hjem!

Bestil »Ravnen« hos Social-Demokratens Bude.

Selvrationering.

Mel.: »Godaften, Maane, Godaften, min Ven.«

Nu siger jeg snart »Tak for Mad«,
mit Krus er tomt, og det er Karret.
Har København ej »Levemaade«?
Nej, »habst gewesen« er Svaret!
Hvor er mit Sølv, hvor er mit Guld,
hvor er mine dejlige Bøffer?
Mit Hus er faldet omkuld
og væk er mine »Tøf-Tøffer«.
Farvel, min Villa, Farvel, o, min Pels,
min Ring, mit Armbaand — tænk alt det skal sælg's.
Jeg ejer ikke nogen »Gulasch-Bille« mere,
— og nu skal jeg *»selvrationere!«*

Og jeg, der leved' som Baron
og drak min Vin af Sølvpokaler,
nu maa jeg slippe mine Vaner
— fy føj, hvor Kurserne daler.
En Spegesild, en lille let
til Frokost — og tænk ved Dineren
maa jeg nu spise mig mæt,
thi strøget er jo Souperen.
Farvel, min Sneppe, Farvel, o, min Gaas,
min And, min Rype kan ej mere faas.
Nu dyrker jeg kun »Mit System« og Selvbarbering,
— det kaldes Selvrationering!

Men én Ting trøsted' mig en Del,
imens jeg gik omkring og raste:
Jeg er jo ej alene om 'et,
nej, der er fler, som maa faste!
Ak gid jeg var en Lilleput,
som Mad og Drikke ej ynder;
naar blot han patter sin Sut,
gaar han saa rolig og nynner:
Farvel, Du lille Bid Franskbrød med »Skært«,
Farvel, min Bønne, Farvel, min Grønært.
Se, hele denne nemme, lille Mad-Servering
er »Lilleput-Rationering«!

Hvad tror De, *Stribolt* spise maa
i Dagens Løb? — Lidt »Tyggegummi«!
Og ved De, hvad han faar at drikke?
Lidt Vand med *en* Draabe »Mumm« i.
Af »Tykke«, som ej kan bli' mæt,
jeg nævner *Gandrup* og *Buntzen*,
de synger nu en Kvartet
(den fjerde bliver *Ravn Johnsen*):
Farvel, min Skinke, Farvel, min Postej,
Farvel, min Sylte, min Laks og min »Paj«,
Farvel, min Sup, min kære Caloric med mere,
— nu skal vi »selvrationere«!

Nils Nejl.

DOMPAP!

En Godsejer, der har ligget inde som Løjtnant, er bleven valgt til Medlem af Sogneraadet, hvor han dog kun gør en daarlig Figur og i Reglen ikke ved nogen Besked om Sagerne.

Saa en Dag indfinder han sig til Møde i Uniform, og da man ser lidt paa ham, siger han undskyldende til Formanden:

— De har vel ikke noget imod, at jeg for en Gangs Skyld har taget Uniform paa, da der har været nogle gamle Kammerater hos mig.

— Nej, siger Formanden, De er saa ofte mødt *uinformeret*, at De ogsaa en Gang kan møde uniformeret.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Det nytter ikke, De udspørger mig, Hr. Foyle, sagde han og begyndte derpaa at rase løs mod Freddy, det gik som Kæp i et Hjul. Ingen af Detektiverne afbrød ham, det var jo muligt, at han i sin Vrede kunde fortale sig med et eller andet. Han brugte endnu Mund, da de holdt ved Scotland Yard, og først nu afbrød Foyle hans Tales Strøm.

Ike førtes ind i Vagtstuen, mens den falske Konstabel blev sat lige ind i en Celle.

Foyle behandlede Ike med udsøgt Opmærksomhed, bad ham sætte sig ned og spurgte, om han ikke vilde have en Cigar og et Glas. Dette syntes i høj Grad at smigre Ikes Forfængelighed.

— Det er jo kedeligt, begyndte Foyle, at vi har maattet bringe Dem i denne Forlegenhed, og jeg ved jo ogsaa godt, at vi ikke vil kunne tvinge Dem til at tale, men De vilde gøre os en stor Tjeneste ved at sige os, hvordan De for Eksempel er kommet i Besiddelse af disse Nøgler.

Ike smagte igen paa Whiskyen og kiggede stjaalent paa Detektiven.

— Saa gerne, svarede han beredvilligt. Min eneste Medhjælper er tyske Freddy. Det er bedst, De spørger ham, for det var ham, der gav mig Nøglerne!

— Vær nu ikke dum, Ike, indskød Green.

Manden saa plirende fra den ene til den anden.

— Jeg kunde tænke mig, at der var en eller anden særlig Grund til, at De Herrer har begivet sig ud paa denne lille Aftenekspedition, sagde han endeligt. Der er noget, De vil have rede paa. Ja se, skal jeg virkeligt hjælpe Dem med denne Sag, saa vil jeg selvfølgeligt ikke gøre det for ingenting!

Foyle rystede paa Hovedet.

— De ved jo meget godt, at vi ikke kan gøre noget, sagde han. Mr. Green kan lægge et godt Ord ind for Dem under Rettergangen, det er ogsaa alt!

Ike tømte sit Glas.

— Det hjælper ikke, sagde Ike. Hvis De vil have mig til at lukke Munden op, saa maa De slippe mig løs!

Foyle rejste sig hurtigt.

— Godt, sagde han. Saa maa vi tage Sagen fra en anden Side! Mr. Green, det er bedst, vi begynder med det samme!

Han gik rask hen mod Døren, da Ike sprang op og kaldte ham tilbage.

— Mr. Foyle, raabte han, vent, jeg skal forklare Dem alt, hvad De vil! Detektiven vendte sig smaaleende, imens Ike fortsatte: De skal faa alt at vide, selv om det rigtignok ikke er saa svært meget!

—Det er godt, sagde Foyle og satte sig. Hvem var det saa, som gav Dem Nøglerne til Huset?

— Netop den Fyr, som De har taget sammen med mig. Jeg sad netop inde i en Restaurant paa Commercial Road og fik mig et Slag Farao, da han kommer hen til mig og gør mig dette her Forslag. Jeg vilde først ikke, men Sagen lod til at være af særlig Vigtighed, og da han saa tilbød mig Halvdelen. . . . .

— Til tyske Freddy sagde De Trediedelen!

— For Pokker, mumlede Ike ærgerligt. Det har været en Fortalelse. Jeg betingede mig i hvert Fald Halvdelen, ellers vilde jeg ikke. Han ømmede sig først ved det, men gik saa ind paa det. Jeg paatog mig altsaa Jobbet, og han gav mig Nøglerne samt en Tegning over Huset. Han sagde ikke et Ord om, hvem der stod bagved, og jeg spurgte heller ikke. Han præsenterede sig som Mr. Smith, og vi traf hinanden senere et Par Gange i . . . . ., her nævnede Ike et Værtshus i Leman Street i Whitechapel. Der skulde jeg ogsaa have truffet ham i Nat, naar jeg havde faaet fat i Sagerne. Ja, nu ved De det hele!

— Nej, ikke rigtigt, sagde Foyle smilende. Hvad hed det Sted, hvor De først traf ham?

Ike rystede paa Hovedet.

— Det kan jo være lige meget, mente han. For De vil dog vel ikke foretage nogle Undersøgelser der, efter at jeg nu har fortalt Dem hele Sagen?

— Maaske ikke, svarede Foyle undvigende. Men hvor var det?

Ike sagde et Navn, som Foyle skrev op paa et Stykke Papir, hvilket han derpaa rakte hen til Ike tilligemed en Pen.

— Læs nu det hele igennem, Ike, og skriv saa under med Deres Navn.

Ike kradsede sit Navn ned paa Papiret og førtes derpaa af Green over i Arresten. Foyle blev siddende og gruble med Hovedet støttet i Hænderne, og saadan fandt Green ham, da han en halv Time senere kom tilbage.

— Nu er de under Laas og Lukke, sagde han. Men den anden er ikke til at formaa til at give nogen som helst Oplysninger. Han gør Indtryk af at være Amerikaner. Jeg har taget hans Fingeraftryk, men de siger ingenting!

— Jasaa, Amerikaner, det er Grell jo ogsaa, sagde Foyle interesseret. Der er vel ikke nogen ovre paa Fingeraftryksafdelingen nu, for vi kunde jo gøre et Par Forundersøgelser. De ved, at den amerikanske Detektiv Pinkerton er her i London for Tiden, ikke! Lad os prøve at faa fat paa ham, det var jo muligt, at han vidste noget om ham!

— Udmærket! Saa er der en Ting til. Da jeg undersøgte Manden, fandt jeg dette her, maaske De kan finde ud af, hvad det er, for jeg kan ikke!

Han rakte Foyle en iturevet Konvolut, adresseret til »Ekspeditionen af Telegrafen«. Inden i laa et Par Stykker Skrivepapir. Paa det ene stod:

»Vær saa venlig at sætte følgende Annonce i næste Nummer af Bladet. — John Jones.« Og paa det andet Stykke stod skrevet selve Annoncen:

»R. F. Man udspionerer Dem. Glem ikke 2315. Glem ikke 2315. G.«

E »S 27. 14. 5. I Morgen. B.«

— Højst mærkeligt, sagde Foyle. Men lad det kopiere og send det saa til Bladet, det kan jo aldrig skade. Og lad os saa gaa!

De gik over i Fingeraftryksafdelingen, som optog ikke mindre end tre store Sale, fyldt med Kartoner, der var nummererede fra 1 til 1024.

At klassificere et Fingeraftryk er en ren geometrisk-algebraisk Udregning. Hver enkelt af Linierne i Fingerspidserne har sin bestemte Betegnelse og sit Tal, og det varede ikke

længe, før Detektiven havde indregistreret den nye Fanges Aftryk og bestemt Formlen:

16 — 4 — — = 20
— 8 — 4 — 1 = 13

Derpaa gik han hen til Hylderne og begyndte at søge, og det varede ikke længe, før han fandt, hvad han søgte.

Han tog en Karton ud og gav sig til at søge blandt Papirerne.

— 20, mumlede han. Ja, her har vi det jo! Charles J. Condit, Amerikaner. Kriminalregister Nr. 9781!

Hurtigt fik Detektiverne fat paa det omtalte Register, gennemlæste hans hidtidige Biografi og undersøgte Fotografierne.

— Det er ganske sikkert ham, mente Foyle. Fingeraftrykket er taget af New Yorks Politi for fem Aar siden. Her har han ikke været før, i det mindste ikke i Politiets Hænder, men det siger jo ikke saa meget. Lad os sende et Kabeltelegram til New York og faa nærmere Oplysninger! Maaske bliver han selv ogsaa mere meddelsom, naar han har siddet lidt i Ensomheden. Fængselsluften har en vidunderlig Virkning sommetider!

XI

ANNONCEN

Da Heldon Foyle næste Morgen fem Minutter over Ti traadte ind i sit Arbejdsværelse, sad Sir Ralph Fairfield og ventede utaalmodigt paa ham med Uret i Haanden.

— Har De læst Telegrafen for i Dag, spurgte han knap nok uden at give sig Tid til at hilse.

— Nej, svarede Foyle og satte sig ved sit Skrivebord. Men jeg kender den Annonce, der har faaet Dem til at komme her hen. Jeg har selv sendt den til Avisen, og jeg vilde have opsøgt Dem, hvis De ikke var kommet her!

— Jeg forstaar ikke et Ord . . . . det hele er hebraisk for mig!

— Virkeligt! . . . Naa ja, jeg indrømmer, at Annoncen nok kunde se ud som et Chiffertelegram, men jeg tror nok, den skal tages efter Ordlyden!

— Maaske, svarede Sir Ralph ironisk, men jeg er trods alt derfor lige klog!

— Saa skal De snart blive klogere, sagde Foyle i en meget venlig Tone. Vil De undskylde mig i fem Minutter. Jeg maa først se min Post igennem, saa kan vi siden, hvis De ikke har noget imod det, tage os en lille Spadseretur og gaa hen og se til Lady Eileen!

Fairfield vilde svare, men der kom ikke en Lyd over hans Læber. Hans sidste Samtale med Eileen havde uudsletteligt brændt sig ind i hans Erindring. Hun havde uden Tøven udpeget ham som Morderen. Siden da havde hun faaet at vide, at ikke den mindste Skygge kunde falde paa ham. Hvordan vilde hun modtage ham nu, tilmed naar han kom i Foyles Selskab? Og hvad var vel i det hele Foyles Hensigter? Maaske det hele ingenting var! Han forsøgte at overtale sig selv til at tro, at der ingen Grund var til Ængstelse. Før eller siden maatte han jo dog alligevel træffe hende! Saa lige saa gerne nu! Han længtes ligefrem efter at se hende, og han følte sig helt urolig.

Lyden af en Skuffe, der blev smækket i, og en Laas, der blev drejet om, vakte Fairfield af hans Tanker. Foyle var nu færdig med sin Korrespondance. Han tog Dagsnummeret af »Telegrafen« og greb Hat og Stok.

— Nu er jeg færdig, Sir Ralph, sagde han, idet han høfligt aabnede Døren for ham, og sammen gik de ned ad Scotland Yards slidte Stentrapper.

Under hele Turen til Birkeley Square viste Detektiven sig som den elskværdigste og mest hensynsfulde Ledsager, hvad der virkede højst beroligende paa den noget nervøse Fairfield. Foyle talte om alt muligt, fortalte muntre Anekdoter og Bynyt, og da de endelig stod ved Døren til Hertugens Hus, følte Fairfield sig helt let om Hjertet. Først da Foyle ringede paa, og Døren aabnedes, vendte Baronens forrige Uro tilbage. Han ønskede, at der ingen maatte være hjemme, eller at man vilde nægte at tage imod dem, men ingen af Delene gik i Opfyldelse. Tre Minutter senere stod han Ansigt til Ansigt med Eileen i hendes Dagligstue, hvor de var bleven vist ind.

Hun hilste køligt og sagde roligt:

— Jeg tænkte mig ikke, at De vilde komme her, Sir Ralph. Jeg troede, at det kun var Mr. Foyle, som vilde tale med mig!

— Jeg tog Sir Ralph med mig, sagde Foyle, da jeg tror, at hans Nærværelse vil være af stor Betydning!

Hun gik langsomt hen over Gulvet og sank ned paa en Divan.

— Naa ja, sagde hun, jeg tænker mig, at det er noget ubehageligt, De har at sige mig. Lad os derfor begynde med det samme!

— Gerne, sagde Detektiven forbindtligt. Jeg kommer for at faa at vide Meningen med den Annonce, som Grell i Dag har ladet indrykke i »Telegrafen«!

Han vidste forud, hvilken Virkning hans Ord vilde gøre, og Lady Eileen fo'r ogsaa skælvende sammen. Men saa tog hun sig i det, og hendes Ansigt udtrykte nu kun Overraskelse, da hun sagde:

— Jeg forstaar Dem ikke! Hvilken Annonce? Jeg har ikke hørt noget fra Mr. Grell siden den fordærvelige Tildragelse i Grosvenor Gardens. De maa forklare Dem nærmere!

Detektiven tog Bladet ud af Lommen, aabnede det og begyndte at læse Annoncen højt:

»E. S 27. 14. 5. I Morgen. B. . . . . .« Det er ganske sikkert adresseret til Dem, det nytter ikke at nægte det. Annoncen blev i Gaar fundet hos en Mand, der forsøgte at gøre Indbrud i Grells Lejlighed. Jeg sørgede imidlertid for, at Annoncen blev sendt til Bladet sammen med den anden, der er bestemt til Sir Ralph Fairfield!

Eileen var øjensynligt bleven levende interesseret.

— Var den anden Annonce afsendt til Dem, udbrød hun og vendte sig mod Fairfield. Det forbavser mig . . . .

Pludselig standsede hun, idet det med ét gik op for hende, at hun ved disse Ord indrømmede Sandheden af det, hun for et Øjeblik siden benægtede.

— Ja, den var beregnet paa Sir Ralph, sagde Foyle. Og det er derfor, jeg har taget ham med her hen. De kender Nøglen til Gaaden. Vi ved, at det var Deres Hensigt at sende Deres Juveler til Mr. Grell, og at De har Forbindelse med hans Venner. De er ung, Lady Eileen, og sandsynligvis staar det Dem ikke klart, at De her leger med en meget farlig Ild. Deres Benægtelser vil kun yderligere kunne skade baade ham og Dem selv. De har modtaget Besøg af Prinsesse Petrovska, en Eventyrerske, der ikke er værdig at kysse Deres Kjolesøm. Foragt nu ikke en velmenende Mands Raad, men hav Fortrolighed til mig!

Hun havde rejst sig heftigt, og et Øjeblik saa det ud, som om Detektivens Ord virkelig havde gjort et dybt Indtryk paa hende, men saa brød hun ud i en forceret Latter.

— Naar De allerede ved saa meget, saa er min Hjælp sikkert overflødig. Jeg tror, De gør klogest i at gaa saa hurtigt som muligt!

— Det gør mig meget ondt, sagde Foyle, men De kommer til at angre, at De ikke følger mit Raad!

Men Eileen havde allerede aabnet Døren, og til Fairfields store Forbavselse hørte han hende hviske ham i Øret:

— Kom tilbage alene saa snart som muligt, jeg maa tale med Dem!

Foyle lod, som om han intet hørte, og først da de var saa langt fra Huset, at de ikke kunde iagttages fra Vinduerne, sagde han til ham:

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

TURISTEN: Kan De ikke vise mig Vejen til Düsseldorf?
BONDEN: De ka' føls' me' mig, saa ska' De nok komme dertil, Herre!
(»Meggendorfer Blätter«.)

DE TYSKE FANGER, der vender hjem til Berlin:
— Jeg synes de sagde i Fangelejren, at der nu var Fred!
(»Lørdagsavisen«, Norge).

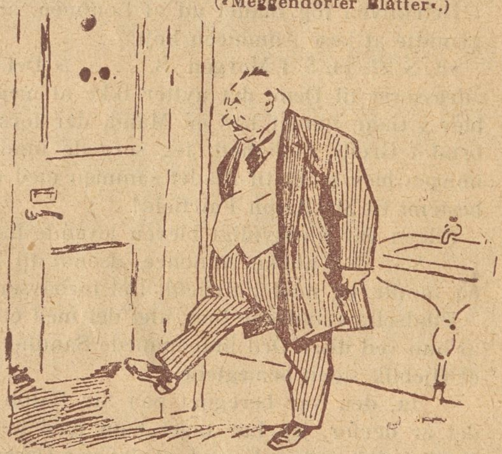

Adjunkt Brusén åt (spiste) alltid paa Stadt (Stadthotellet) En kväll slumrar han till på hotellets w. c., mer än vanligt röre (beruset). Utanför väntande handelsattacl én Blomstrand, förlorar slutligen tålamodet (Taalmodigheden) och sparkar till dörren ropande — Bor ni här?
Sömnig röst inifrån: — Nej jag bara äter.
(»Strix«)

LIGESAA HOS OS!
Parret i Vinduet: Se dér har vi altsaa de nye Rigmænd!
(»Le Riré«, Paris,)

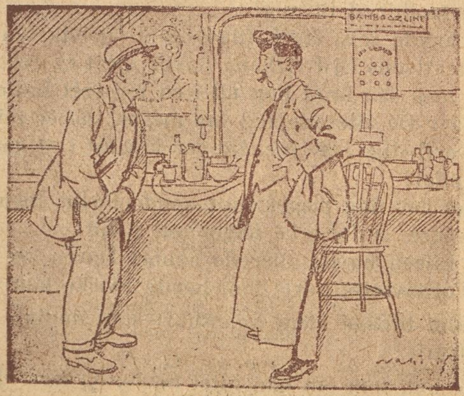

Kunden: jeg har desværre ingen Penge i Dag —
Barberen: Naa. Men saa bliver De her, til Skægget er vokser ud igen!
(»London Opinion.«)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

JULIUS MAGNUSSEN

Ak, *Julius* som Spiritist —
paa Knæ, imens hans Bordben banker!
Jeg tror, Vorherre smiler trist:
det var vist ikke hanses Tanker.

Hvem bli'r den næste, der gi'r op,
og maa sit »Pas« til Livet melde?
Mon *Stribolt? Alstrup* Krølletop?
Hvad eller selve *Peter Fjelle?*

Skal undertegnede maaske
bli' from og skør som gamle Moster?
Nej! Ikke førend jeg faar se,
at *Svane-Knudsen* gaar i Kloster!

Bifrons.

20/1. Nu hamstrer Folk gudhjælpemig igen, Kaffe og Sukker og alle mulige og umulige Sager — de er bange for Rationering, siger de. Bare Regeringen kunde rationere en passende Portion sund Fornuft pr. Individ — men den Vare er der maaske ikke noget særligt stort Lager af her i Landet.

MILITARISTER!

Kaptajn: Kornet! Hvor skal De hen med de to Rekrutter?

Kornet: De skal til Lægen.

Kaptajn: Er det meget nødvendigt?

Kornet: Ja!

Kaptajn: Saa maa De Fan'me ta' et Par andre, for de to skal ud at skyde!!

Godt Nyt!

Legetøjshandleren haaber, at vi faar Slesvig tilbage inden Fastelavn. Saa bliver der nemlig Brug for Tønder.

*

Statistisk Departement har udregnet, at det modsatte af Brød-Stigning er Vandfald.

*

Maler Jensen er afrejst til Italien, hvor han agter at male den blaa Grotte rød.

*

En af Byens mest kendte Don Juan'er har ansøgt om at faa Telefonnummer 1003.

*

26/1. Lille *Erik Hansen*
gik ækelt bag af Dansen:
I Højesteret det hændte sig,
at han paa Kullene brændte sig,
og — som det er hans Skik —
han sig en Lussing *fich!*

HØRT PAA EN AMERIKADAMPER

Da jeg sidst tog fra New York, havde der paa Toldboden ligget en Pakke norsk Gammelost i over en Maaned. Saa skrev Toldvæsnet til Adressaten, at hvis han ikke hentede Osten i Løbet af 8 Dage, *vilde den blive skudt.*

HØRT MELLEM KULISSERNE

Skuespillerinden: Store Roller har jeg ikke faaet endnu, men det gaar dog fremad. I det ny Stykke, vi prøver paa, har jeg fem Replikker i første Akt, og i tredie Akt skal jeg undertrykke et Smil.

Hallo! Hallo! Det meddeles nu de ærede Digtere af begge Køn, at der i næste Numer af »Ravnen« findes en stor Digterkonkurrence! 10 Kr. for 4 Linjer!!

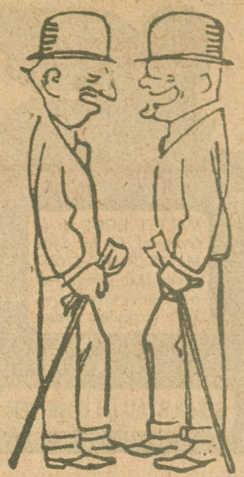

— Du, i forrige Uge talte Haderslevs Borgere Dansk i Telefonen.

— Det var mere, end *vi* gjorde *herhjemme!*

„En Nordmand".

Ola Baadsmand fortæller: »Jo, jeg har ogsaa været i Ostindien. Der findes der øer, som er i en uhyggelig grad oversaaet med vulkaner. Ja, nu skal du bare høre. De indfødte hadde gjort oprør, og jeg lot mig hverve som løitnant for en avdeling engelske tropper, der var sendt ut for at tugte oprørerne. En morgen bad jeg min oppasser om at lave mig »forlorne æg«, men han kom istedet ind til mig med æggerøre. Godt, jeg lot det passere for denne ene gang, men da det samme gjentok sig næste morgen, blev jeg ærgelig og læste ham ordentlig teksten.

»Imorgen bringer du mig forlorne æg, saaledes som jeg har bedt om,« endte jeg. Og vet du hvad han svarte mig?

»Det er umulig, hr. løitnant sa han, for hver gang jeg vil til at lave istand de forlorne æg, kommer en av disse fordømte vulkanerne og ryster det ut i en eneste røre altsammen«.

„En Dansker".

Manden: Jeg har faaet en Regning paa en Baldragt til Dig; hvordan hænger det sammen?

Konen: Aa, husker Du ikke den! Det var den, jeg havde paa til Ballet hos Kaptajnen, dengang vi saa hinanden for første Gang.

Manden: Jasaa! jeg synes nu, det er lovlig haardt, at jeg selv skal betale det Net, jeg blev fanget i?

„En Svensker".

Den ene: Mitt namn är Rosenhjelm-Gyllenstjärna.

Den andre: Och mitt namn är Larsson-Pettersson.

Den ene: Larsson-Pettersson! Fidonc, det låter som om — ja, som om jag ville körta tandem med en gris!

SET PAA EN GRAVSTEN

»Herunder hviler Restauratør Jensens sidste Levninger.«

25/1. I Rigsdagen slaas man om Ægteskabsloven, saa det rasler. Man anfører Exempler fra alle mulige Lande, fra Norge og Sverrig, fra Tyskland og jeg ved ikke hvad. Al den megen Lærdom imponerer mig ikke, for jeg har studeret Giftermaalsspørgsmaalet — paa polsk!!

Tegnet af Ester Harting.
(Rimeligvis Selvportræt. Red.)

Avertér i „RAVNEN“.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer,** Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Veksellerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN“.

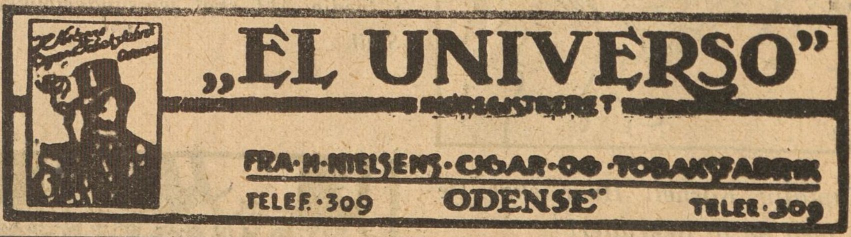

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Lille Aage er faldet ned fra et Æbletræ.

Tanten: Slog Du Dig slemt, da Du faldt, min Dreng?

Aage (grædende): Næ, Tante, ikke da jeg faldt, men da jeg kom ned.

*

Et Væddemaal.

Jens væddede med sine Kammerater om, at han turde slaa Religionslæreren med knyttet Næve i Nakken og raabe: Halløj, din infame Slyngel!

— Er Dr' gal, sagde baade Peter og Christian; men Jens lo blot og sagde, at det skulde nok gaa.

I det store Frikvarter legede Børnene atter i Skolegaarden. Men medens de andre Drenge sloges og spillede Klink, holdt Jens sig stadig i Nærheden af Religionslæreren, der netop havde Opsynet under Frikvarteret. Pludselig slog han Læreren sin knyttede Næve i Ryggen og raabte af sine Lungers fulde Kraft:

— Halløj, din infame Slyngel.

Læreren vendte sig rasende om og greb fat i Drengen.

— Hvad Pokker gaar der af Dig, din Lømmel!

Jens tog Hatten af og svarede:

— Der sad en vældig Edderkop paa Deres Ryg, Hr. Lærer, den var lige ved at krybe ned bag Flippen, og derfor slog jeg den ihjel.

— Det var pænt gjort af Dig, Jens, sagde Læreren og gav ham en 10 Øre.

Saa grinte alle Drengene!

*

Damen (deltagende): Hvad er det, Du græder for, min Dreng?

Den seksaarige (hikkende): Frederik Andersen bankede mig, og saa bankede Fader mig, fordi jeg lod Frederik banke mig, og saa bankede Frederik mig igen, fordi jeg sladrede til Fader, og nu kommer Fader til at banke mig igen, fordi jeg lod Frederik banke mig en Gang til.

*

— Men, Peter, hvor kunde Du sige til Tante, at hun er dum. Gaa straks hen og sig, at Du er ked af det.

Peter gaar hen til Tanten og siger:

— Tante, jeg er saa ked af, at Du er dum.

*

Lille Peter til Hr. Petersen, der spiller Kort med store Søster Laura: Hr. Petersen, spiller Laura godt Kort?

Hr. Petersen: Ja, hun spiller udmærket.

Lille Peter: Saa skulde De tage Dem lidt iagt, for Moder sagde i Gaar, at hvis Laura spillede sine Kort godt, saa fangede hun Dem nok.

*

Religionslæreren nævner det bibelske Ord: Giv Kejseren, hvad Kejserens er, og Gud, hvad Guds er.

En lille Dreng rækker Fingeren i Vejret.

— Hvad vil Du sige, Hans?

Hans: Jeg vil bare sige, at nu er der ingen Kejsere mere, saa nu faar Gud det altsammen!

*

Læreren: Hvor mange Æbler faar Deres kongelige Højhed for 1 Kr., naar hvert Æble koster 10 Øre?

Den lille Prins: Fem!

Læreren: Meget rigtigt, Deres kongelige Højhed, for Deres kongelige Højhed giver naturligvis 50 Øre i Drikkepenge.

*

En Dame med meget store Ørenringe kommer gaaende hen ad Gaden.

To smaa Gadeunger opdager hendes Ørenringe, og den ene af dem siger saa:

— Dame — ta' og laan mig dem til Tøndebaand.

*

Lille Mimi: Moder, har Englene ingen Klæder?

Moderen: Nej, lille Mimi!

Lille Mimi: Hvor gør de da af deres Lommetørklæde?

Tegning af Gunnar Madsen.

Obersten: Bare jeg var et Dobbeltmenneske - sikken dejlig Plads jeg saa kunde faa til alle mine Ordner!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Fra det gamle Rusland.

Jeg blev greben af en uforklarlig Angst, da jeg skulde ringe paa i det statelige, men ensomt beliggende Hus i Udkanten af London, hvor den russiske Baron Stapnovsky havde slaaet sig ned. Jeg blev dog snart Herre over denne Følelse, og da jeg var kommen ind i den grønne Hal, kunde jeg ikke forstaa, hvorledes den var kommen over mig. Den kom dog igen, da den russiske Tjener førte mig ind til Baronen, og denne smilende spurgte:

— Hvorfor var De bange for at ringe paa, Fru Main?

Jeg vidste knap, hvad jeg sagde, da jeg stammede:

— Det saa saa øde og stille ud . . .

— Og De frygtede for, at det kunde være en Røverkule, faldt han leende ind. De behøver imidlertid ikke at være bange. Jeg og et Par af mine russiske Venner er i Færd med at udarbejde et stort literært Værk paa russisk, og derfor trænger vi til Ro og Stilhed omkring os. Jeg har hørt, at De er bleven Enke for ikke saa længe siden og ønsker en Plads som Husbestyrerinde i et Hus, hvor der ikke er for megen Spektakel, og jeg har derfor tilbudt Dem den ledige Plads som Husholderske her i Huset. Men skulde De finde, at De ikke . . .

Jeg skyndte mig at svare, at jeg gerne ønskede Pladsen. Betingelserne var alt for gode til, at jeg kunde lade Pladsen gaa fra mig, og nogle Dage senere tiltraadte jeg den.

I de følgende 10 Maaneder havde jeg ingen Grund til at fortryde, at jeg havde tiltraadt den, thi det gik stille og roligt til i Huset. De Gæster, der kom til Baronens Middage, var udelukkende Herrer, som efter Baronens Udsagn skulde hjælpe ham med hans literære Arbejde.

Men saa en Dag i August meddelte han mig, at han ventede Prinsesse Vera Darlevna og hendes Selskabsdame, Fru Hernowitsch til Middag. Han bad mig om at tage imod Prinsessen og hjælpe hende af med Overtøjet.

Jeg var meget glad ved hans Forlangende, da der nu vilde blive lidt Forandring i det ensformige Liv, jeg havde ført, siden jeg var kommen der.

Jeg havde forestillet mig, at Prinsesse Vera var smuk, men jeg havde ikke tænkt mig, at hun skulde være den skønneste unge Dame, jeg nogensinde har set.

Til min Overraskelse kom hun mig i Møde med udstrakte Hænder og sagde halvhviskende paa flydende engelsk:

— De har et godt Ansigt. Jeg føler mig tryg hos Dem. Hun — tilføjede Prinsessen med et Sideblik paa sin Selskabsdame, en midaldrende Kvinde, der saa temmelig dum og intetsigende ud, — forstaar kun russisk. Ved De — hun trykkede min Haand haardt —, hvorfor jeg frygter . . .

Hun brød pludselig af, og det barnlige, ængstelige Udtryk i hendes Ansigt veg for et koldt og stolt Udtryk. Forklaringen fik jeg, da jeg nu hørte Baronen raabe til Tjeneren, der stod i Hallen:

— Bed Fru Main føre Prinsessen ind til mig, saa snart hun har hjulpet hende men Toilettet.

Hun havde før mig bemærket, at Baronen aabnede Døren til sit Værelse, og havde derfor saa brat afbrudt den paabegyndte Sætning.

Hun lod mig nu tage Kaaben af sig uden at sige et Ord, ordnede mekanisk sit Haar foran Spejlet og lod mig saa føre sig til Baronens Arbejdsværelse. Men ligesom jeg aabnede Døren, hvilken hun atter lukkede, vendte hun sig om imod mig og hviskede, idet hun sendte mig et angstfuldt, bønfaldende Blik:

— De vil jo hjælpe mig, hvis —

Mere naaede hun ikke at faa sagt.

Hendes ejendommelige Udtalelse og aabenbare Forskrækkelse gjorde, at jeg kom til at nære samme Frygt som den Gang, jeg første Gang stod uden for Huset.

Imidlertid trængte Lyden af Samtale og Passiar ud fra Spisestuen, medens jeg sad og spiste paa mit Værelse, og da Middagen var forbi, hørte jeg Spil og Sang i Salonen. Alt syntes saaledes at være, som sig hør og bør.

Ved 11-Tiden om Aftenen kom Baronen og sagde, at han ikke ønskede, at jeg og Tjenerne skulde sidde oppe længere.

— Prinsessen har, tilføjede han, ført en hel Del Optegnelser med sig fra Rusland, og vi skal nu have dem gennemgaaet i mit Arbejdsværelse, saa det bliver antagelig meget sent, inden hun og Fru Hernowitsch tager af Sted.

Jeg vovede ikke at gøre nogen Indvending, men kunde dog ikke faa mig selv til at gaa i Seng. Den Frygt og Angst, jeg havde læst i Prinsesse Veras skønne Øjne, og de Ord, hun havde henvendt til mig, vedblev at spøge i mit Hoved og fremkaldte et ubestemt Ønske om at kunne være rede for alle Eventualiteters Skyld. Jeg satte mig derfor i min Lænestol og begyndte at læse en fængslende Roman.

Men hvorledes det end gik, saa overvældede Søvnen mig tilsidst. Jeg ved ikke, hvor længe jeg sov, men jeg vaagnede pludselig med Følelsen af, at Prinsessen var stedt i en forfærdelig Fare og kaldte mig til Hjælp.

Uden et Øjebliks Betænkning skyndte jeg mig ud af mit Værelse og ind i den endnu oplyste Hal og derfra ind i Baronens Arbejdsværelse, hvorfra der hørtes en Mumlen af Stemmer.

Der var imidlertid ingen derinde. Stemmerne kom fra en firkantet Aabning i Gulvet, under hvilken der fandtes et kælderlignende Rum, som jeg ikke før havde haft nogen Anelse om.

Jeg sneg mig stille hen til den store Faldlem og kiggede ned.

Baronen og hans to Venner samt Sekretæren sad omkring et langt Bord. Ved den ene Ende af dette stod Prinsesse Vera med dødblegt Ansigt og Øjne, der vidnede om Skræk.

— Ved Lodtrækning tilfaldt det Dem, hørte jeg Baronen sige med haard Stemme, at dræbe vor værste Fjende, Fyrst Ivan Radnovitsch, og De vægrede Dem ved at gøre det. De ved, hvilken Straf der venter den, der ikke adlyder vore Love. Fastholder De endnu Deres Vægring?

— Ja, jeg elsker ham. Jeg kan ikke dræbe ham, og jeg — underkaster mig Straffen, svarede hun med skælvende Røst.

— Nuvel, saa er kun tilbage at trække Domsuret op!

Ligesom han havde sagt det, faldt hans Blik paa mig.

Hvad der nu paafulgte, gik saa hurtigt og hovedkulds for sig, at jeg ikke har nogen Erindring om det. Jeg ved blot, at Prinsessen og jeg kort efter fandt os lænkede til et Par murfaste Stole nede i en ildelugtende Kælder, og at et lille Ur tikkede paa et Bord, der

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

var stillet foran os, — det er en Helvedesmaskine, oplyste hun stønnende.

— Vi er fortabte! sagde hun fortvivlet. Jeg ved ikke, hvornaar Urværket holder op at tikke og forvolder en Eksplosion. Jeg ved blot, at der ingen Redning findes. Hvis De blot ikke skulde dele Skæbne med mig, kunde jeg bedre bære den.

Jeg kunde intet sige; Skrækken og Angsten bandt min Tunge.

— Jeg blev Medlem af »Frihedens Broderskab« for at hjælpe mit stakkels Rusland, vedblev hun efter en lang Stunds Tavshed. Men Ivan viste mig, at der fandtes en bedre Vej at gaa end Blodsudgydelsens. Jeg skal dø, fordi jeg ikke vilde adlyde deres Befaling om at dræbe ham. Hvis det blot ikke var saa færfærdelig en Død.

Efter en ny Pavse fortalte hun:

— Fru Hernowitsch sveg mig og overgav mig og lod mig ene med mine Bødler. Og nu — kommer Enden. Oh, tilgiv, at jeg er Skyld i Deres Død.

Jeg forsøgte at ryste den lammende Skræk af mig for at kunne trøste hende.

Pludselig hørte jeg en Dør blive brudt op og et Virvar af Stemmer. Og nu raabte jeg fortvivlet paa Hjælp.

Prinsessen istemte mine Raab, og efter en Stund, der forekom os en Evighed, blev Døren til Kælderen endelig aabnet, og i et Nu var vi befriede — hun af en høj, statelig Herre, hendes Forlovede, og jeg af en Politibetjent. Vi blev hurtig baarne op, først kom vi op i det kælderlignende Rum, hvor Dommen over hende var bleven afsagt, og derpaa op i Baronens Værelse. Her fandt vi ham, hans Venner og Sekretæren bevogtede af Politiet.

Lige som vi var kommen op, hørte vi en dump Eksplosion, der syntes at komme nede fra Jordens Indre og fik Gulvet til at ryste under vore Fødder — det var Helvedesmaskinen, der eksploderede.

Fru Hernowitsch havde reddet os. Hun havde forladt Prinsessen og skyndt sig til Prinsessens Kæreste, Ivan Radnowitsch, og bedt ham tilkalde Politiet og skyndsomst komme til Undsætning.

Jeg tror, at »Frihedens Broderskab« blev opløst i denne forfærdelige Nat. Vera og Ivan giftede sig kort efter, og jeg har i dem fundet et Par trofaste Venner.

Tegning af Magnus Kristensen.

— Arbejderne er s'gu da ogsaa umulige — enten gider de ikke arbejde eller ogsaa forlanger de en urimelig Løn. Fa'r siger, at bliver det saadan ved, ender det s'gu med, at jeg maa til at *bestille noget!*

Vise.

Der vandred et Par alene
ad Skovens lønlige Vej.
Den ene var Jomfru Iréne,
den anden var bare jeg.

Under de hængende Grene
vi nipped til Læbernes Vin.
Altid din! hvisked den ene.
Den anden: *For altid din!*

Vi vil ikke granske nøj're;
kun kort blev den Elskovsleg.
Snart gik Iréne til Højre,
til Venstre gik derfor jeg.

Hun ventede ganske i Blinde,
jeg havde Monéter . . . jo Pyt.
Jeg digtede Troskab hos hende;
. . . og begge to blev vi snydt. —

Der vandred et Par alene
ad Skovens lønlige Vej.
Den ene er Jomfru Iréne,
den anden er blot ikke jeg.

Under de skjulende Grene
de nipper til Læbernes Vin.
For evigt! siger den ene;
den anden: *For evigt din!*

De sætter sig ærbart sammen
i Mosset ved Bøgens Rod,
paa den samme Lysning ved Dammen,
hvor en Gang vort Bryllup stod.

Saa tæt hos hinanden de hviler.
Kun to paa Idyllen ser:
den ene er Maanen, som smiler,
den anden er jeg, som lér!

Fr. Skousbo.

Villaens Hemmelighed.

I den lille Koloni T. herskede den vildeste Opstandelse. Hver Nat i lang Tid var en mystisk kæmpemæssig Skikkelse draget gennem Gaderne og havde slaaet en Mængde Mennesker til Jorden, ja en halv Snes havde endog maattet lade Livet.

Ved en Sø uden for Byen laa en Ejendom med tilhørende Park; i den længst bortliggende Del ned mod Søen var rejst en Statue af Dødsgudinden Kali, saadan som de blodtørstige Thugstammer tænkte sig hende. Statuen var af hvid Marmor og vidt forskellig fra Billederne af de andre indiske Guder. Efter hvad Folk fortalte, lignede det Væsen, der ved Nattetid drog igennem Kolonien og slog eller skræmte Folk ihjel, fuldstændig Statuen af Gudinden Kali. Ja, der fandtes mangen god Engelskmand i den lille Koloni, der for fuldt Alvor troede, at den hvide Marmorstatue om Natten blev levende for at skaffe sig Ofre blandt Udlændingene.

Paa en Rejse kom jeg til Kolonien og hørte alt dette fortalt. Det lokkede mig til at gøre et Forsøg paa at faa Hemmeligheden med den vandrende Marmorstatue opklaret. Tilfældig traf jeg i Kolonien min gamle Skolekammerat Will der ogsaa var en modig Mand. Vi besluttede, at vi næste Aften vilde følges ad ud i Parken, hvor Statuen stod — om Dagen stod den rolig og stille, som det anstaar sig en saadan, men om Natten fik den Liv og spredte Død og Skræk omkring sig. Det var ikke vanskeligt at komme ind i Parken. Villaen og Statuen ejedes af en Oberst, som for 2 Aar siden var rejst hjem til England og endnu ikke vendt tilbage. Han havde ikke sat nogen til at føre Opsyn med den, hvorfor den saa ret forfalden ud. Det blev fortalt, at Villaen indeholdt rige Skatte, ikke af Guld og Sølv, men af Afgudsbilleder og forskellige Ting, som Obersten havde taget fra Thugfolket under eller efter blodige Sammenstød med det.

Will og jeg var — uden at prale — modige Mænd, der nok skulde lade være at blegne ved Synet af selveste Dødgudinden Kali. Det mente vi i hvert Fald. For Resten havde vi Revolvere paa os. Klokken var 11 om Aftenen, da vi gik ind i Parken, men endnu stod Dødsgudinden dernede ved Søen i den længst bortliggende Del af Parken. Maanen skinnede tydeligt paa den, og dens Ansigtstræk var stive som sædvanlig. Det var for Resten temmelig koldt denne Nat, og for at holde Varmen gik vi et Slag rundt i den udstrakte Park.

Klokken led henimod 12, og hvad ser vi, da vi fra en smal Gangsti kommer ud til Hovedgangen gennem Parken? Jo, der kom Dødsgudinden Kali vandrende, enten hende selv eller hendes Statue. Jeg gentager det endnu en Gang: Jeg og Will var modige Mænd, men — vi tog til Bens!

Dødsgudinden — eller hvad i Alverden det kunde være — sprang efter os. Det maa undskyldes, at Will og jeg gjorde en Afstikker ind i et Buskads i Stedet for at lade os jage af Gudinden. Om denne havde observeret os, ved jeg ikke, men vi skulde netop til at trække Vejret efter Forskrækkelsen, da vi hørte et hjerteskærende Raab oppe fra Landevejen i Nærheden af Kolonien. Det var fra et Menneske. Vi satte det naturligvis straks i Forbindelse med Statuens Optræden, og idet vi skød Hjertet op i Livet, løb vi op til Landevejen og naaede omsider det første Kolonihus. Der paa Vejen fandt vi den skønneste Pige i Kolonien — en ung Dame paa 18 Aar — svømmende i sit Blod. Hun var Datter af en Købmand, der boede i den første Villa paa Vejen fra Oberstens Ejendom. Mindst Halvdelen af Koloniens Befolkning ilede til. Den unge Pige, der havde været paa Besøg hos en Veninde i Naboejendommen og begivet sig hjem alene — det var forresten kun et Par Minutters Vej — var bleven ramt oven i Hovedet af et Slag med en tung Genstand, det var vanskeligt at sige hvilken. Hun blev baaren død hjem.

Det var dog for meget. Will og jeg tog os sammen — vi var jo Karle med Mod i Livet — og kom snart til det Resultat, at det vilde være skammeligt, om vi nu gik hjem og lagde os, vi maatte først have opklaret Hemmeligheden med Dødsgudinden, som naturligvis var Morderen. Dette var der ingen Tvivl om, thi ved den Tid, Raabet lød fra den myrdede Pige, havde flere Personer set Statuen fare gennem Kolonien paa dens sædvanlige Maade.

Vi laante en Lygte af en Mand og gik tilbage til Parken, fast bestemt paa at opdage den Hemmelighed, der havde været Aarsag til saa megen Gru og til saa manges Død. Vore Liv var vel ikke mere værd end de andres.

Vi havde gaaet et Par Timer i Parken, da den samme hvide Skikkelse kom susende gennem Parken. Det er ikke at fortænke os i, at vi skjulte os i et Buskads, men derfra saa vi tydeligt, hvorledes Skikkelsen gik ned til Søen, dukkede ned i Vandet og forsvandt i Dybet. Vi betænkte os en Stund — Will og jeg — men tilsidst sneg vi os ned mod Søen. Oh, Under! Dødsgudinden stod jo paa sin Piedestal lige saa stiv og ubevægelig, som om intet var hændt. Maanen skinnede paa hendes Ansigt, der forekom os uhyggeligere end nogensinde.

Med Lygten i Haanden naaede vi Vandet, hvor Skikkelsen var forsvundet. Det boblede endnu. O Skræk — Dødsgudindens Ansigt grinede os i Møde nede fra Vandet.

Jeg formaar ikke at beskrive de Følelser, der besjælede os i de følgende Minutter. Det var Forfærdelse, det er sandt, men det var ogsaa Mod, en ubetvingelig Lyst til at komme paa Sporet efter Hemmeligheden, koste hvad det vilde.

— Jeg dør som en Mand, tænkte jeg og greb fat i Ansigtet, der stak op af Vandet. Det viste sig at være en Maske, som var lavet af det sædvanlige Materiale for Masker, nemlig Pap og malet. Men hvor var Gudinden bleven af? Dette Spørgsmaal skulde vi snart faa besvaret. Medens vi gik der med Lygten, fandt vi i Nærheden af det Sted, hvor Masken flød, noget, der lignede et Kloakrør, stikke op af Vandet.

— Will, sagde jeg. Nu gaar vi op paa Hotellet og sover paa dette her. I Morgen Formiddag, naar Solen skinner, kravler vi ned i den Kloakledning her, for det maa være ad den Vej, Skikkelsen er forsvunden.

Den næste Dag ved Middagstid var vi ikke alene om at krybe ned i Kloakledningen. Vi havde en Hund med os, en vældig Bulldog, der tilhørte den myrdede Piges Fader. Hunden kravlede foran os. Vi fulgte efter. Kloaken var tør og gik snart over i en Tunnel. Vi gik fremad, idet vi stadig frygtede det værste. Pludselig giver Hunden sig til at gø som en rasende, og der opstaar et stort Skektakel. Det lyder, som om et Menneske flygter for os. Vi fortsætter vor Vej og befinder os snart i noget, der ikke kan være noget mindre end Oberstens Villa. I det Værelse, hvor vi befinder os, er der en Seng, hvori et Menneske maa have ligget for ikke længe siden. Saadan ser det i hvert Fald ud. Paa et Bord ved Siden af stod forskellige Madvarer. Vi hørte nogle Døre blive smækket i med rasende Fart, og ved at træde ud af en af dem naar vi ud i det klare Solskin.

Fra den Dag af fik Kolonisterne i T. Lov at være i Fred. Det blev snart konstateret, at det var Thugstammens sidste Præst, der for at hævne sig paa Obersten og hans Krigsfolks Voldsgerninger fra den samme Villa havde begaaet sine Ugerninger. Disse overgik vel Oberstens i Hemmelighedsfuldhed, men maaske næppe i Omfang, thi Oberstens Soldater havde længe spredt Død og Ødelæggelse blandt Thugstammerne og endog frarøvet dem Statuen af Dødsgudinden Kali.

Ryg: C. B. MØLLER & Co.s Cigarer, Cigaretter, Cigarillos og Tobakker.
Faas **overalt** hos D'Hrr. Handlende samt Østerg. 1 & Østerbrog. 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Avertér i Ravnen.

Leverandør
af Clichéer
til
„RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Skrædderen: Naar De ikke kan betale, maa jeg hver Dag besøge Dem, indtil jeg faar mine Penge!

Studenten: Var det ikke bedre, at jeg flyttede hen til Dem . . . Har De ikke et Værelse ledigt? Min Værtinde vil alligevel af med mig.

Frederiksborggade
33
Bog- & Papirhandel.
Katalog
over
Socialistisk Litteratur
udleveres gratis.

En Professor, der var kendt for sin Distraktion, tog en Gang ved Middagsbordet et Stykke Steg med Fingrene. Da man gjorde ham opmærksom herpaa, sagde han forvirret:

— Aa, jeg beder om Forladelse, jeg troede, det var Spinat.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER
2146 - 6270

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Piper og Jørgen Petersen har i Landstinget udtalt, at deres Partier kun kan gaa med til Grundlovsændringer, som er strengt nødvendige for at faa Sønderjylland indlemmet i Danmark.

Tegning af Hp. Hansen.

Jørgen P.: Hvad gavner det os, om vi vandt den hele Verden, naar vi mistede vore Mandater!?

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

16 Sider

18 Øre

RAVNEN

Nr. 7 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 12. Februar 1920

Her ses en Stolebensfabrik, hvor Krigens Aander ventende staar.

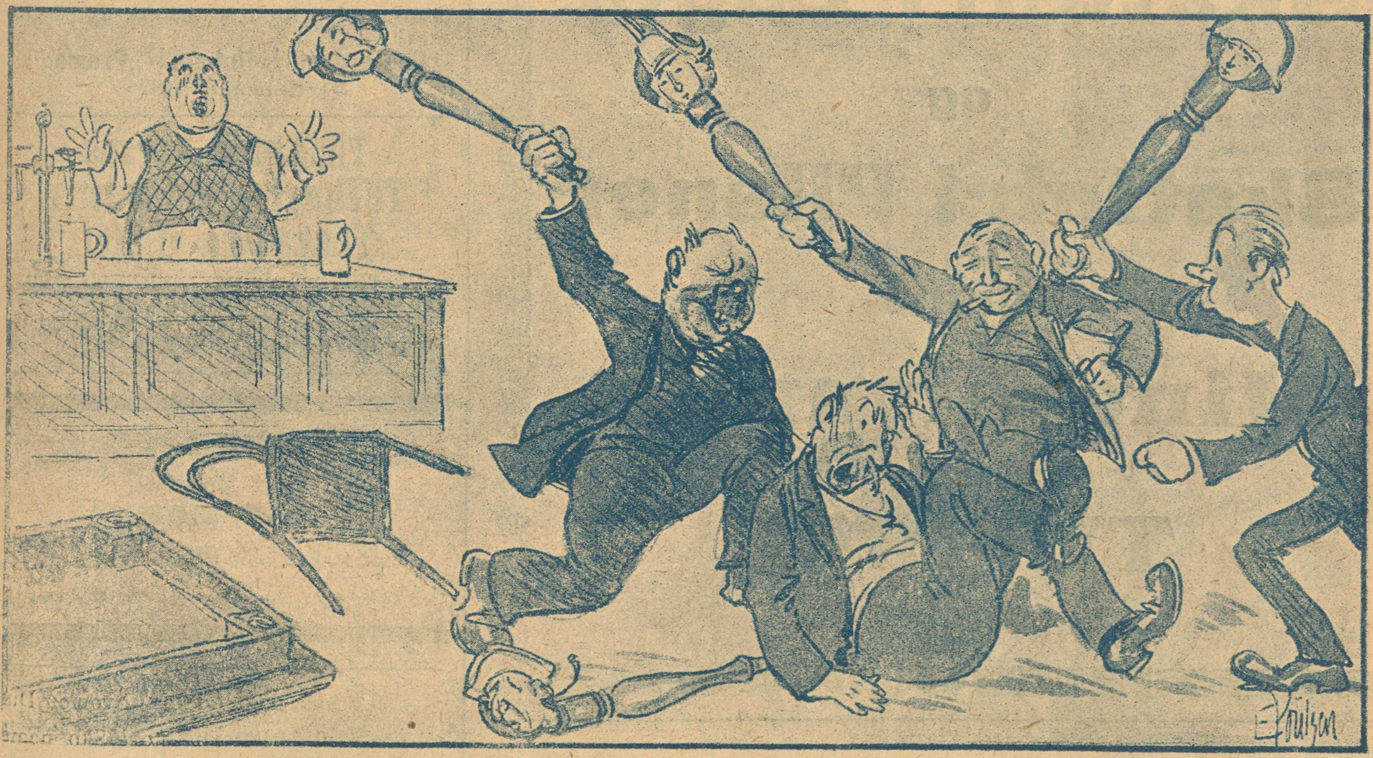

Tegning af Emil Poulsen.

Og nu forstaar jeg bedre, hvorfor med Stoleben i Kamp man gaar!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
" " " " 1 Md.s Opsigelse 4½ "
" " " " 3 Mdr.s Opsigelse 5 "

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN“ 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. t. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon 1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad“
København S.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

— Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Du vil gaa med de latterlig store Sko, naar Du ikke fylder dem ud.

— Fylder Du din høje Hat ud?

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Fængselsdirektøren: I Dag er det sidste Dag af Deres Straffetid, og i Morgen kommer De ud. Næste Gang, jeg ser Dem, haaber jeg, at De er et bedre Menneske.

Fangen: Sætter De ogsaa Folk ind for det?

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Manden (der kommer ind fra Perronen med sin Kone, just som Toget damper væk): Der kan Du se! Havde Du ikke brugt en saa skrækkelig lang Tid til din Paaklædning, saa var vi ikke komne for sent til Toget!

— Ja, og havde Du ikke haft saadan et Hastværk paa Vejen herhen, saa skulde vi nu ikke behøve at vente saa længe til det næste Tog.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3. Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

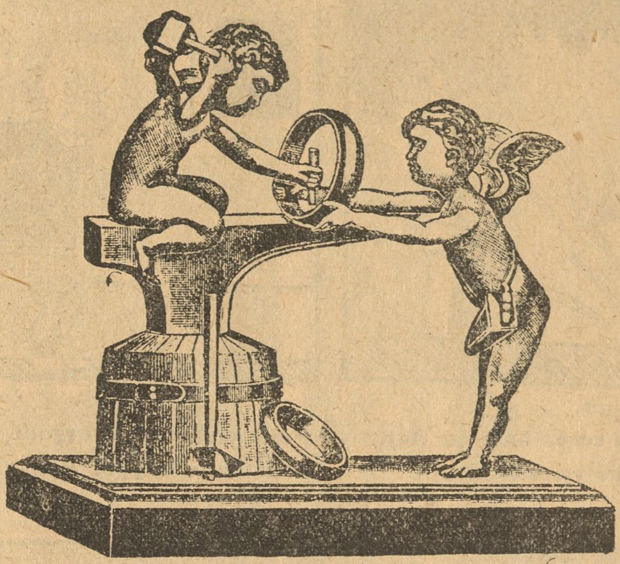

Digter-Konkurrence!

»*Ravnen*«s mange udmærkede Amatør-Digtere har altfor længe tørstet efter en god Bid Digtning — de kære Tegnere bliver, det indrømmer vi, forkælet paa Digternes Bekostning!

Men naar vi nu paany indbyder Digterne — Kvinder saavel som Mænd — til en lille rask Konkurrence, saa tror vi, at Opgaven, der har ventet saa længe paa sig, denne Gang er saa meget mere taknemmelig.

Kast et Blik paa ovenstaaende lille Tegning. Ikkesandt, et herligt Motiv for en Rimsmed! De to smaa Eroter, som er i Færd med at hugge Navn i den glatte Ring, maa da faa en nogenlunde lebendig Pegas til at stejle!

Digt! Skriv fire, seks eller *højst* otte Linjer om de to smaa Smededrenge fra Amors Esse og send Værket ind til »*Ravnen*«s Redaktion, Nørre Farimagsgade 49, København K.

Vi sætter Lørdagen den 29. Februar som den yderste Frist og gaar saa i Gang med Bedømmelsen.

Præmier.

Vi udlover 10 Kroner for det bedste Digt og 5 Kroner udsættes som anden Præmie, men forbeholder os Ret til at dele de 10 Kroner i to Dele saaledes, at der bliver tre kontante Præmier à 5 *Kroner*.

Yderligere udlover vi *fem Originaltegninger* til Indramning, hvilket giver ialt *8 Præmier*.

Alle Amatørdigtere er velkomne! God Klang i Ambolten! »*Ravnen*«.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Brand-Tyveri-Vandskade.
Hovedagentur:
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

— Jeg tror virkelig, Hans, at hvis Du fik Valget mellem din Pibe og mig, saa vilde Du betænke Dig.

— Det tager Du fejl i, min Engel, Piben er Mandens Hygge og Trøst paa hans gamle Dage.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Et lille Vink.

Principalen: Jeg har 30 Kroner for meget i Kassen og kan ikke finde Fejlen.

Kommis'en: Det skulde da ikke staa i Forbindelse med Nytaarsgratiale.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr.

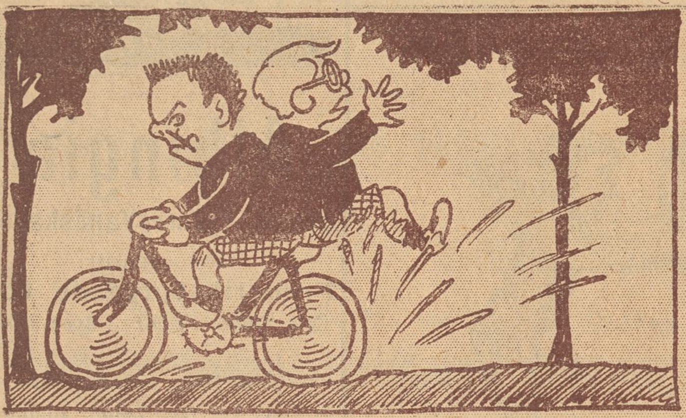

Her ser man Palle cykle — ej det rører ham en Døjt,
at Pelle bliver overøst med Gadens værste Sprøjt.

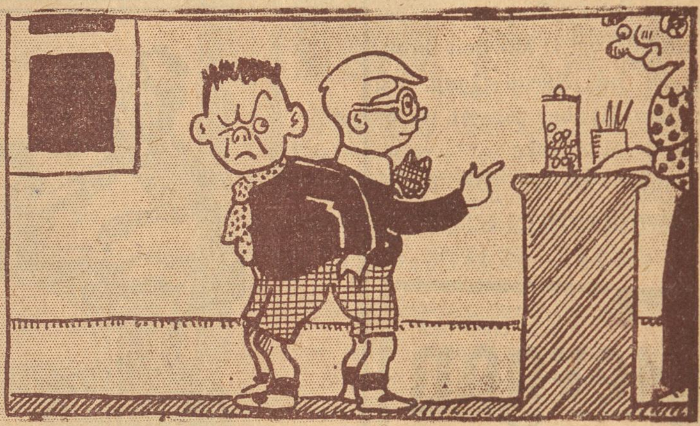

Pelle elsker Sukkergodt, hans Glæde her er stor,
men Palle hugger Pengene frækt fra sin egen Bro'r!

Da Pelle ingen Penge har, han bliver kold og bleg,
og Sukkerkonen raaber: »Naa, du gør nok Nar af mig!«

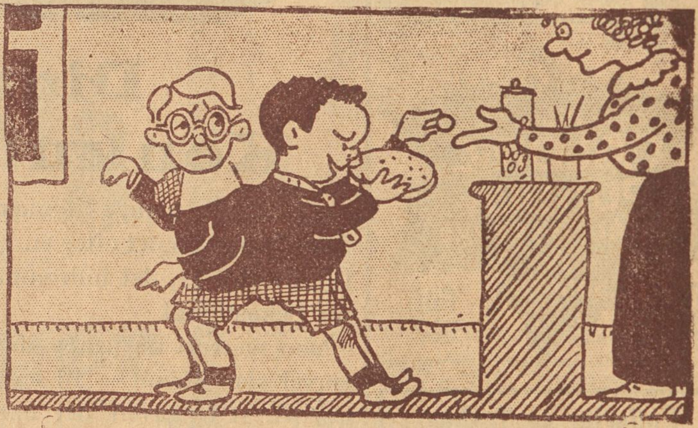

Men for sin Broders Penge Palle køber frækt og flot,
og Pelle han faar ikke Spor af Konens Sukkergodt.

Umoden Frugt det spiser Palle næsten hver en Da',
men det bli'r stakkels Pelle altid meget daarlig a'.

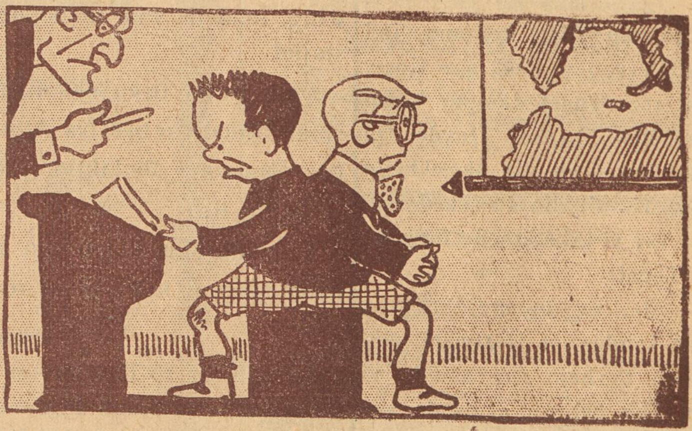

Sin Lektie den kan Pelle — Palle kan nu ej forstaa'en.
Naar Palle sidder over, hænger ogsaa Pelle paa'en!

Bestil »Ravnen« hos Social-Demokratens Bude.

STOR PAA DET!

Som bekendt lever der er stor, vidtforgrenet Mangemillionærfamilie i Europa, Rotschild.

Stamfaderen levede i Frankfurt a. Main, hvor han grundlagde en Bank 1812. Derfra er senere udgaaet Bankhuse i Wien, London, Paris og Neapel, som alle styres af Rotschild'er. Disse mægtige Pengemænd har efterhaanden faaet alle europæiske finansielle Traade til at løbe sammen i deres Hænder, og de styrer saaledes næsten Verdensskæbner.

Der fortælles nu følgende Historie om den mægtigste af dem:

Han fik en Dag Besøg af den store amerikanske Jernbanekonge Jay Gould. Men Lord Rotschild sendte en Tjener ud for at skulde hilse og sige, at Lorden ikke havde Tid til at modtage Mr. Gould.

— Hvad! næsten skreg den overraskede Amerikaner. De maa gaa tilbage og lade ham vide, at jeg er Jay Gould, den amerikanske Mangemillionær.

Efter et Par Sekunders Forløb kom Tjeneren tilbage med følgende Besked:

— Lord Rotschild lader hilse Mr. Gould, at Europa ikke er til Salg!

Bordbens-Vise.

(Mel.: Mens Nordhavet bruser).

Det knager i Bord- og i Stoleben,
og Sofaen springer som Katten.
Min gamle Servante den slaar med Sten,
og Sengene danser om Natten.
Om jeg skal stævnes nu til Straf og Dom,
det vil jeg tale med mit Bordben om.

Det hvisker saa hult i mit Træpanel,
det sukker i min Etagere.
Vil Prisen mon stige paa Brød og Mel,
og kommer af Skatter der flere?
Og hvem kan standse *J. C.s* Taleflom
— det vil jeg tale med mit Bordben om.

Vil der komme Forbud mod Spiritus,
skal Kaffen paany rationeres?
Vil *Zahle* og *Karstensen* snart drikke Dus,
vil man kunne gratis barberes?
Skal Talerstolen gense Frøken *Blom?*
Det vil jeg tale med mit Bordben om.

Hvem er det, der banker i mit Chatol,
hvem pusler hist henne i Skuffen?
Har der i min Slaabrok sig skjult en Trold,
er Satan mon kommen til Muffen?
Har *Paven* drukket lidt for tæt i Rom
— det vil jeg tale med mit Bordben om.

Kan *Brandes* mon klare sit Regnebræt,
vil Prisen mon stige paa Ulden?
Skal *Bordben* i Slesvig ha' Stemmeret,
vil Kviksølvet falde i Kulden?
Mon *Stribolt* holde kan sin digre Vom
— det vil jeg tale med mit Bordben om.

Hvem er det, som pusler i min Reol,
hvem er det, som rumler i Skabet?
Er *Magnussens* Aand i min Lænestol,
og vil han ej mer være flabet?
Om *Julius* er bleven god og from
— det vil jeg tale med *hans* Bordben om!

Nils Nejl.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Hun bad Dem komme tilbage!

— Ja . . . . men hvor ved De det? Hørte De, hun sagde det?

— Nej, men jeg var overbevist om, at hun vilde gøre det. Det var egentlig hele Hensigten med mit Besøg. Jeg ventede ikke, at hun selv vilde tale aabenhjertigt til mig!

Fairfield greb ham heftigt i Armen.

— Deres Hensigt! . . . . Men jeg forstaar ikke — — hvor kunde De vide . . . .

— Det var nu ikke saa mærkeligt, svarede Foyle undvigende. Se, her er vi ved en lille hyggelig Restaurant, lad os gaa derind, saa kan jeg forklare Dem Sagen!

De gik ind i den folketomme Restaurant og bestilte et Par Kopper Kaffe. Da de sad fredeligt i Lag med Kaffen og en god Cigar, begyndte Foyle:

— Jeg sagde Dem ikke, hvorfor jeg vilde have Dem med til Lady Eileen, fordi jeg var bange for, at De da skulde gøre Ophævelser. Hun har jo hidtil været fjendtlig stemt imod Dem. Men den Omstændighed, at Grell lod indrykke en Annonce til Dem saavel som til hende, det har hævet Dem i hendes Øjne. Naturligvis vil hun nu forsøge at samarbejde med Dem. Naar De nu gaar op til hende, saa maa De sige, at jeg ligefrem tvang Dem til at følge med mig derop. De kan nu vinde hendes Fortrolighed, og paa den Maade kan vi maaske faa hele Sagen opklaret!

Fairfield blev rød i Hovedet.

— De vil altsaa have, sagde han modstræbende, at jeg skal gøre Tjeneste som Spion overfor en intetanende ung Kvinde! Nej — De har taget ganske Fejl af mig, det faar De mig ikke til!

— Vent nu lidt, sagde Foyle. Denne unge Kvinde har blandet sig ind i en Sag af stor kriminel Rækkevidde, det er Deres Pligt at standse hende, mens det er Tid. De maa hjælpe baade hende og Mr. Grell og os alle, og De kan det kun paa denne Maade!

Sir Ralph sad tavs en Stund, saa sagde han:

— Jeg maa tænke paa det. Lad mig i Fred et Par Timer!

— Naturligvis, svarede Detektiven, idet de rejste sig og atter gik ud paa Gaden.

Det var med blandede Følelser, Fairfield endelig gav efter for Detektivens Forestillinger, og da han atter vendte tilbage til Lady Eileen, søgte han at bøde paa sin egen Ubehagsfølelse ved at sige til sig selv, at han jo ikke behøvede at sige andet til Detektiven, end han selv fandt for godt.

Da Baronen kom ind til Eileen, fandt han hende uroligt ventende paa sig inde i sit lille Boudoir. Hun smilede venligt til ham, og efter denne Velkomst satte han sig i en bred Stol lige overfor hende.

— De ønsker at tale alene med mig, begyndte han.

— Ja, for jeg vil vide, om vi er Venner eller Fjender. Jeg ved, at jeg har handlet meget uretfærdigt mod Dem, men jeg var saa fortvivlet, at jeg ikke vidste, hvad jeg gjorde. Men vi er vel Forbundfæller — eller hvordan?

— Ja, for saa vidt som vi begge ønsker Grell ud af Vanskelighederne, svarede han. Jeg selv tror bestemt ikke, at han er Morder, men hvorfor i Alverden holder han sig skjult? Han plejer ellers ikke at begaa Dumheder, men dette er en Kapitaldumhed. Han maa have en ganske tvingende Grund — kende De den?

Hun flyttede sin Stol nærmere til hans og lagde sin Haand paa hans Arm:

— Nej, forklare Dem det, kan jeg ikke, men jeg stoler paa ham. Han har bedt os hjælpe sig. Penge havde han ikke, men som De ved, sendte jeg ham mine Juveler. Nu maa De, som jo er hans bedste Ven, ogsaa hjælpe ham. Han har selv givet mig Nøglen til en Chifferskrift, og De vil snart høre fra ham, da kan De læse, hvad han skriver og faa at vide, hvor De kan træffe ham!

— Mener De, at denne Annonce indeholder Nøglen til en Chifferskrift? Og hvornaar kan jeg vente at høre nærmere fra ham?

— Selv venter jeg at høre fra ham i Morgen, og maaske De da ogsaa faar Besked!

— Vil De da ikke være saa venlig at lære mig, hvordan jeg skal kunne læse dette her?

Hun overvejede Sagen et Øjeblik med sig selv. Saa gik hun hastigt hen til sit Skrivebord og aabnede en Skuffe.

— Hvad er Nummeret paa Annoncen? spurgte hun.

— 2315!

Hun ledte efter i Skuffen og fandt derpaa et Stykke Papir, som hun rakte ham. Han læste:

THIS IS THE KEY — (Dette er Nøglen).
2 3 1 5 23 152 315
VKJX KV UMG NFD

— Den underste Række er Chiffertegnene, fortsatte hun. Den midterste er Nøglens Nummer. Altsaa 2 er T, 3 er H, 1 er I o. s. v. Det kan umuligt læses uden Nøglen. Bogstavet H betyder saaledes baade K og M!

— Jeg forstaar, svarede han og nikkede. Det var netop det, Foyle mente, at jeg vilde kunne faa Nøglen hos Dem, eftersom De var den »E«, der var omtalt i Annoncen!

Ordene var gledet over hans Læber, uden at han selv tænkte over det. Først da han saa hende springe op og nu stod foran ham med flammende Øjne og blussende Kinder, forstod han, hvor tankeløst han havde baaret sig ad.

— De er altsaa Spion, raabte hun. De er i Kompagni med denne Foyle. Forsøg ikke at nægte det. Jeg forstaar det hele. De vil altsaa lokke mig i Fælden!

Han rejste sig, og hans Tone var præget af den dybeste Alvor, da han svarede:

— De maa kalde mig, hvad De vil, men De skal tro mig, naar jeg siger Dem, at jeg mener det oprigtgt baade med Dem og Grell. De beskyldte mig for kort Tid siden for Mord. I dette Øjeblik er De ikke bange for at udslynge en ny Beskyldning!

Han havde haabet, at hans Ord skulde gøre Indtryk paa hende, men hun pegede kun koldt mod Døren.

— De erkender altsaa, at De er Spion. Det er et værdigt Navn for Dem, men jeg beklager ikke at kunne have saadanne Gæster i mit Hjem!

Med disse Ord forlod hun Værelset med højt løftet Hoved, mens Fairfield hastigt forlog Huset. Men nu stod det klarere for ham end nogensinde, at han for enhver Pris maatte søge

at frelse denne unge Kvinde og Grell ud af det farlige Spil, de havde indladt sig paa.

Saasnart Lady Eileen havde overtydet sig om, at Baronen havde forladt Huset, ringede hun efter en Bil og kastede hurtigt et Slag over Skuldrene. Hun forstod, at hendes Elskede var i Fare, og hun følte det som sin absolute Pligt at forhindre, at der kom en ny Annonce i Bladet, der vilde kunne bringe Foyle og hans Hjælpere paa Sporet. Hun befalede Chaufføren at køre lige til »Telegrafen«s Kontor i Fleet Street. Ganske vist var det hende endnu ikke rigtig klart, hvordan hun skulde kunne forhindre, at nye Annoncer blev trykte i Bladet.

Da hun naaede »Telegrafen«s Kontor, henvendte hun sig til en elskværdig ung Mand, der kom hende i Møde bag Skranken.

Han rystede paa Hovedet og svarede, at han umuligt kunde sige, om der var kommet flere Annoncer med de Bogstaver og Tal, og selv om der var, saa kunde han ikke forhindre, at de blev trykt.

— Men hvis nu Annoncen endnu ikke er kommet, saa maa De da kunne give Budet, der kommer med den, et Brev!

Ja, det lovede han, og hastigt rev hun Handskerne af og nedskrev nogle Linier. Den unge Mand tog høfligt Brevet og lukkede det for hende, men da hun forlod Kontoret, følte hun paa sig selv, at hun trods alt dog havde forfejlet sin Hensigt. Der var imidlertid endnu en Udvej. For det Tilfælde, at Grell maaske vilde opgive sin Adresse i det næste Nummer af »Telegrafen«, saa besluttede Eileen at opsøge ham, inden Politet endnu havde kunnet naa at gribe ind. Ganske vist maatte hun da først endnu en Gang tilbage til Fleet Street, inden de andre Bladkontorer aabnede, men Forsøget skulde gøres, det var hun nu enig med sig selv om, da hun traadte ud fra Kontoret og satte sig ind i Bilen, der imidlertid havde ventet paa hende.

Næppe havde Vognen sat sig i Fart, før en elegant Herre, der med øjensynlig Interesse havde studeret Annonceopslagene i Vinduet, aabnede Døren ind til Kontoret, hvor han blev modtaget af en anden Herre, der syntes at have ventet paa ham.

— Var det ikke Lady Eileen Meredith? spurgte den elegante Herre. Hvad vilde hun?

— Hun lod til at være bange for, at vi skulde have opdaget Chifrene, svarede den anden. Hun gav os et Brev til den Mand, der kom med Annoncen — her er det! Med disse Ord rakte han Eileens Brev til ham, og han læste:

»Politiet har opdaget Chifrene, pas paa! R. F. staar paa deres Side. Skal hurtigst muligt telegrafere til Foyle. Hold Dig indtil videre stille!«

Den elegante Herre gik atter ud paa Fortovet, hvor han igen gav sig til at studere Opslagene i Vinduet. En nøje Iagttager vilde dog straks have lagt Mærke til, at han bestandig saa undersøgende paa enhver, der kom forbi ham. En halv Time stod han saadan. Saa opdagede han, at Manden inde i Kontoret gjorde sig rede til at forlade Kontoret, men samtidig kom en Dame hen imod Trappen. Den elegante Herre fulgte hende i ti Skridts Afstand, og paa samme Tid kom, ligeledes i ti Skridts Afstand, Herren fra Kontoret ned imod Damen.

Heldon Foyle havde sat sine Mænd i Arbejde.

Han havde forudset, hvad der vilde ske, og havde derfor faaet installeret en Opdager i »Telegrafen«s Kontor, til hvem alle Chiffertelegrammer blev afleveret.

Hvis den ventede Chifferannonce var bleven sendt pr. Post, havde Foyle ikke faaet meget ud af sine Sikkerhedsforanstaltninger, men Lady Eileens mærkelige Optræden havde givet ham et bestemt Fingerpeg, og han havde som sædvanlig regnet rigtigt.

ANDEN DEL

XIII

TO NEDERLAG

— Naa, hvordan gik det? spurgte Foyle, da Ralph Fairfield atter stod i hans Kontor.

Baronen trak paa Skuldrene.

— En forbandet Historie, sagde han. Hvorfor sagde De ikke, at De kendte Hemmeligheden med Chifrene?

— Gjorde jeg da ikke det? Det syntes jeg dog, men saa har jeg vel ikke udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt. Naa, men hvad sagde hun? Hun sagde vel, at De var Spion? For De har selvfølgelig været lidt uforsigtig i Deres Udtalelser! Kære Sir Ralph, sagde Foyle saa efter en kort Tavshed, De maa ikke misforstaa Situationen, De har naturligvis Deres fulde Frihed og kan gøre, ganske som De selv ønsker, det eneste, jeg gerne vil vide, er blot, om De endnu vil samarbejde med os?

— Naturligvis, svarede Ralph, skal jeg hjælpe Dem saa meget, det er muligt. I Øjeblikket siger jeg kun dette, at De har stillet mig i en meget ubehagelig Situation, for De maa jo huske, at jeg ikke selv er et Menneske ganske uden Følelser!

— Ja, men tag det bare ikke altfor højtideligt, kære Sir Ralph, det hele skal nok blive ordnet paa bedste Maade. Nu for Tiden er der ikke mere, De kan gøre, men faar jeg Brug for Dem, saa skriver jeg til Dem!

— Udmærket! God Morgen, Mr. Foyle!

Kort efter, at Baronen var gaaet, traadte Green ind i Værelset for at aflægge Rapport.

— En Dame har netop indleveret en Annonce paa Fleet Street, sagde han, Blacke har lige telefoneret det, og jeg har givet Lambert Ordre til at følge efter hende!

— Det er godt! Sørg for, at vi har en halv Snes Mand rede for Tilfældet, og lad os saa se lidt paa Annoncen!

Før han begyndte Læsningen, dryssede han noget pulveriseret Grafit ned paa Papiret, hvorpaa der straks fremtraadte en ni—ti Fingeraftryk. Han rystede misfornøjet paa Hovedet.

— Har jeg ikke sagt, at man skal behandle alle vigtige Papirer med den største Forsigtighed, sagde han. Se, her findes nu det ene Fingeraftryk oven paa det andet. Derpaa kopierede han Brevet og fortsatte saa: Giv nu Grant Originalen og lad ham fotografere den, saa kan vi maaske endnu faa rede paa Fingeraftrykkene, og hør saa, hvad Mr. Grell har at sige:

»E. M. befinder sig nu i Tryghed paa en Pram, der ligger fortøjet under Tower Bridge, hvor ingen tænker paa at lede efter mig. Her er Venner nok, men ingen Penge. Vær overbevist om min Uskyldighed, selv om alt taler imod mig. Vil prøve at faa Hyre paa et eller andet Fartøj til Udlandet. Besætningen sigtes aldrig saa nøje som Passagererne. Jeg skal gennem andre lade Dig vide, hvad jeg gør. Kan ikke skrive mere nu, da jeg er bange for, at Brevet muligvis kunde falde i Politiets Hænder, men naar der er kommet mere Ro i Sagen, skal jeg skrive Dig alt udførligt!

— Jasaa, en Pram under Tower Bridge, udbrød Green, det var ingen daarlig Ide! Der kunde han have ligget til Dommedag, uden at vi nogensinde havde fundet ham!

— Det ved jeg nu ikke, mente Foyle, en Nyankommende paa Floden vækker altid Opmærksomhed. Der er kun én Maade, paa hvilken han kan undgaa at vække Opmærksomhed, og det er som Brandvagt. Jeg tror nu nok, det skal lykkes Wrington fra Themsafdelingen at faa Fingre i ham. Send Bud efter ham!

Ligesom enhver anden Del af London har Themsen ogsaa sin særlige Vagtstation i Scotland Yard, for hvilken Wrington var Chef. Han var altid meget vanskelig at træffe, men efter et Par Timers Forløb lykkedes det Green at faa ham fat. Han hørte meget opmærksomt paa Beretningen om den forsvundne Grell og sagde derpaa: (Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

Konduktøren: Hvor gammel er Du, min Pige?
Den lille: Jeg er syv Aar, og min Mor bliver fyrreogtyve i Overmorgen.
(»London Opinion«)

I höga nord.
— 42 grader kallt, fy fadren! Om vi skulle knacka sönder termometern och ta oss en ordentlig vinternubbe?
— Nä, vi spar tills dä blir varmare, så får vi mer!
(»Strix.«)

Hennes käraste roman.
(»Strix«)

Naar Kullene bliver endnu dyrere!
(»Life«, New York.)

Krig.

Fredsslutning.

(»Le Pêle Mêle«, Paris.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

— Her ser De, ærede Publikum, Danmarks stærkeste Mand, Jes Petersen, som ikke alene vil løfte de tungeste Vægte, men ogsaa den synkende danske Valuta!

Gulasch.

Grosserer Mommesen har nu faaet sin Villa ved Kysten færdig.
I Gaar blev den døbt.
Den skal hedde: »2000 og 1 Nat«.

I Anledning af den ny ministerielle Bestemmelse, at der kun maa være 12 Graders Varme i Teatrene, har flere af disse maattet foretage Forandringer i Repertoiret. Det ny Teater opfører »Gennem Ild og Vand«, Dagmarteatret »Paa Sydhavsøen«, Det kgl. Teater »Brand«, mens Kasino blot forandrer Titlen paa sin seneste Operette, som kommer til at hedde: »Brandmajorens Datter.«

RIM

Hvis Dig smager Kaffen og Tobakken,
kan Du roligt sparke Dig i Nakken
paa, at den er go' nok i »Barakken«.
Ta'r Du *Snapsen* dér paa Bakken
uden Prakken eller Snakken,
saa er *Du* s'gu »fin i Lakken«
— send mod Himlen da din Takken!

Godt Nyt!

Grosserer Petersen er med sin anden Kone afrejst til tredie Zone.

*

Ligbærer Mikkelsen skriver for Tiden paa sine Memoirer. Titlen bliver: »Hvad jeg har maattet bære og gaa igennem«.

*

Det beror paa en Misforstaaelse, naar Bladene fortæller, at en amerikansk Professor vil sende en Raket til Maanen. Professoren var bleven gal i Hovedet paa sine Elever og udtalte, at han skulde sørge for at faa R a k k e t sendt til Maanen!

*

Blandt de mange Danskere, der skal ned og stemme i Sønderjylland, er ogsaa F. K. Blomgren. Han skal imidlertid kun stemme Klaverer.

*

Forrige Uge kunde opvise et Tilfælde af Delirium tremens, hvilket vakte Opsigt i disse spiritus-dyre Tider. Patienten var da ogsaa Etatsraad.

*

I Tyskland lader de nu et Symfoniorkester spille »Alpesymfonien« for et Par Hundrede Køer. Det faar Dyrene til at give god Mælk.

Hørt paa Gaden.

— Jeg kan ikke forstaa, at Skomageren der paa Hjørnet ikke har kunnet eksistere.

— Har han da haft god Søgning?

— Ja, vi skylder ham da alene et Par Hundrede Kroner!

— Du, har Du hørt, at Frøken Rasmussen har faaet et Barn?

— Ih, Du milde! Hvem er Fa'r til Barnet?

— Det ved jeg ikke. Forældrene bor i Wien!

„En Svensker".

Inför rätta: Domaren (till den kvinnliga svaranden): — Gift?

— Ja, två gånger.

— Ålder?

— Tjugoåtta år.

— Också två gånger.

„En Nordmand".

Kontoristen: »Hverdan skal vi paa den skaansomste maate meddele chefen, at Møller har stukket av med kassen?«

Bogholderen: Det kan Andersen gjøre — han stammer jo.«

„En Dansker".

Skuespilleren til en tilfældig Besøgende Kulissen:

— Gaa hellere lidt væk der. I denne Scene skal Røverhøvdingen tømme en Flaske Vin i ét Drag, og der, hvor De staar, spytter han den i Reglen ud igen.

HØRT HOS EN LÆGE

Patienten: Jeg kan ikke trække Vejret gennem Næsen.

Lægen: Saa aand gennem Munden.

Patienten: Hvad koster det?

Lægen: Tre Kroner.

LÆST I EN ROMAN

»Baronessen stod i Begreb med at give et skarpt Svar, da en Dør blev aabnet og lukkede hendes Mund.«

TYVE AAR

Den 18-aarige Yngling udenfor sin Elskedes Vindue Klokken 11 om Aftenen —:

»Ak, bare min Elskede nu var vaagen!«

Samme Person 20 Aar senere Klokken 4 om Morgenen —:

»Saa, for Søren, jeg tror Brand stavre mig, at hun er vaagen!«

Alfred Nielsen, Aalborg. Deres »første Bidrag« skal nok komme frem ved Lejlighed.

Carl E., Under Elmene. Honorar kan ikke tilstilles, da Deres Efternavn er ulæseligt skrevet.

Chr. N. Madsen. Altfor tynd!

G. N. Tak, ved Lejlighed.

A. J. Marstal. Skal nok komme frem.

Hans Johansen. Ganske godt — men alligevel ikke godt nok!

Fru Petersen og hendes Børn have været syge i længere Tid. En god Ven af Huset, Hr. Iversen, kommer og spørger Maren Kokkepige om Familiens Befindende og overbringer en Buket:

— Naa, Maren, hvo'dan gaar det med Fru Petersens Helbred?

— Tak, udmærket, Hr. Iversen.

— Og hendes Smaa's? —

To Sømænd er forliste, og da de ligger i Havet uden Udsigt til Redning siger den ene:

— Go'e Vorherre, hvis du vil lade os komme i Land denne Gang, saa skal jeg kaste den Pakke Skraa, jeg har i Lommen, i Vandet!

— Jamen du har jo to Pakker, indvender den anden.

— Aah dit Fjols, jeg vilde jo bare narre ham!

Tegnet af Børge E. Hansen.

Assurer hos os.

Central Telefoner 7310 7388 13319 13974

Telegramadresse: „NORDASSUCO“
VESTRE BOULEVARD 5—7

Assurer hos os.

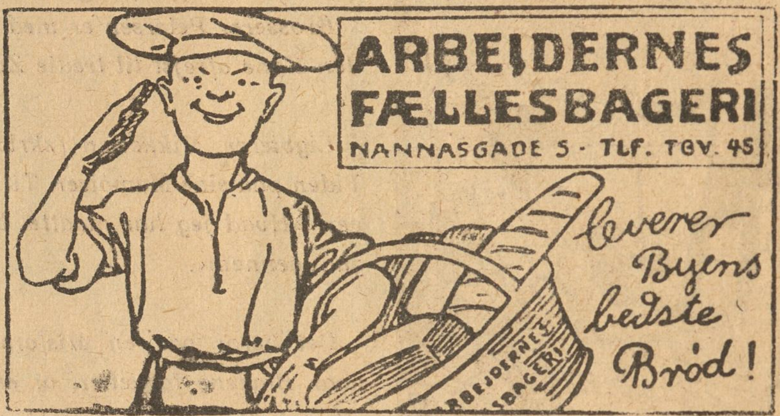

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser

„RAVNEN“.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Vil De spise godt paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Det gamle Træ.

Paa Brakmarkens græsklædte Enge
tæt op til den alfare Vej,
hvor en Gang vi Piger og Drenge
sprang omkring i lykkelig Leg;

der ligger nu Udløbergader,
skabt af den voksende By,
med Huse med flade Facader,
til Godtfolks nøjsomme Ly. —

En Gang imellem jeg vanker
min ensomme Pilgrimsgang
og tænker min Ungdoms Tanker
og nynner min Barndoms Sang.

En solsvedet Port jeg linder
og lister mig ind i en Gaard.
Jeg staar der med varme Kinder,
mens jeg stryger mit blottede Haar.

En Ahorn sin Krone breder:
et Stykke forslidt Natur,
som klinede Menneskereder
ufølsomt har lukket i Bur.

Hvor har den dog staaet her længe . . .
En Gang ved den alfare Vej
den stod i min Barndoms Enge
og skyggede over min Leg!

Jeg staar her med varme Kinder
og stirrer med fugtigt Blik,
og fyldes med solglade Minder
fra en lykkelig Tid, der forgik.

Jeg klapper den arrede Stamme,
forvitret af sivende Fugt,
mens Spurvene, ellers saa tamme,
redder Livet ved ilsom Flugt.

Den staar her: altid den samme,
og altid min trofaste Ven . . .
Jeg klapper dens arrede Stamme
og siger: Jeg kommer igen!

En Rottes følsomme Snude
vejrer mig, gemt bag et Skur.
Og bagved hveranden Rude
sidder der Øjne paa Lur.

Og Portnerens aldrende Kone,
der, som det nu en Gang er Skik,
er en bred og haandfast Matrone,
hun sender mig saadant et Blik. . . .

Og Blikket er let at granske.
Jeg kan tydelig læse, hvordan
hun staar der og tænker saa ganske
forundret: Den gale Mand! —

Frederik Skousbo.

Et plausibelt Motiv.

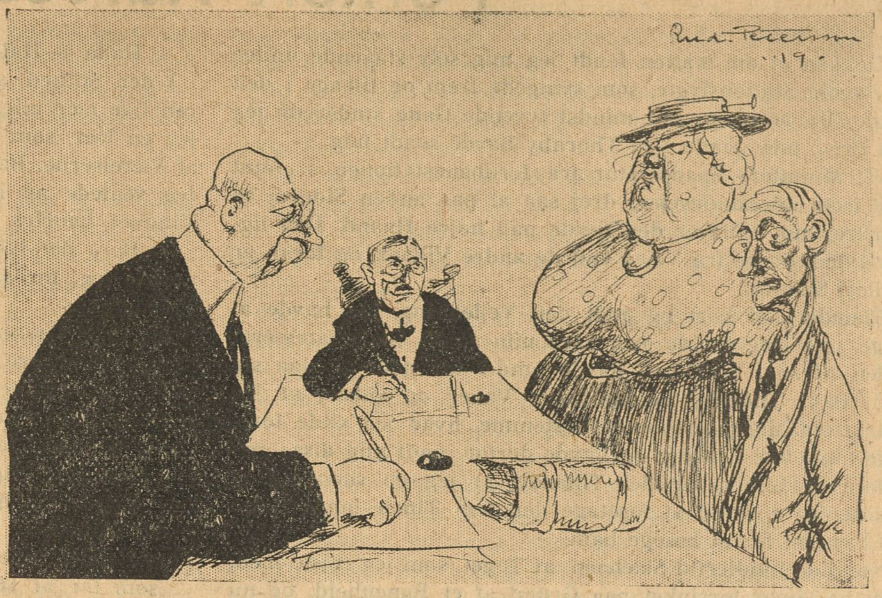

Tegning af Rud. Petersen.

Dommeren: Hvad er Grunden til Deres Skilsmisse?
Manden (ængstelig): Det er . . . min Kone!

„Tilfældigt Sjov".

En gammel Kunstfyrværker blev for nogen Tid siden idnlgat paa Kommunehospitalet. Der var opstaaet en Svulst i hans ene Knæskal, og en Operation var nødvendig. Et Par Dage efter Indlæggelsen blev Benet saa sat af et Stykke ovenfor Knæet.

Det rørte dog — som det fremgaar af følgende — ikke Kunstfyrværkeren i nævneværdig Grad. Nogle Dage efter, at Amputationen havde fundet Sted, kom en Sygeplejerske ind til ham med hans Middagsmad — en Portion Lobescowes.

Kunstfyrværkeren stak Hovedet frem fra Dynen, saa paa Maden og bemærkede derpaa tørt:

— Har De kogt det der paa min Skank?

Det fortælles, at Sygeplejersken flygtede ud af Stuen, og at hun ikke senere har været til at formaa til at opvarte Kunstfyrværkeren.

*

En Lærer klarede sig ved en Visitats ualmindelig flot i sit Fag.

Ikke saa snart var Spørgsmaalet fremsat, før hver Elev havde en Finger i Vejret. Den, der valgtes til at svare, svarede rigtigt hver eneste Gang.

Almindelig Beundring, særlig blandt Kollegerne, som overværede Visitatsen.

Da det hele var forbi, og den feterede Mand sidder ene med en god Ven og Medlærer, siger denne: Jeg begriber ikke, hvordan Du faar det glimrende Resultat?

— Aa, det gaar ganske naturligt til, jeg forlanger altid af mine Børn, at de skal alle stikke en Finger op, naar et Spørgsmaal er gjort; der er blot den Forskel, at de, som kan svare, stikker højre frem, de andre venstre!

*

Under den franske Revolution i 1848 traadte en Dag fire Kommunister ind hos Amsel Rothschild i Frankfurt og sagde: De har Penge, mange Millioner, vi har ingen, altsaa maa De dele med os.

— Godt! Og hvor stor mener De saa, at Firmaet Rothschilds Formue er?

— Aa, vel omtrent 40 Mill. Gylden.

— 40 Mill. Gylden. Og i de tyske Forbundsstater lever omtrent 40 Mill. Mennesker; det vil latsaa efter Deres Beregning sige én Gylden til hver. Værs'god, her er fire Gylden, gaa saa Deres Vej og lad mig i Fred.

Forkert Adresse.

Klokken et om Natten fandt jeg mig selv staaende under en søvnig Stationslygte, som svingede frem og tilbage i den kolde Oktoberblæst. For mindst tyvende Gang studerede jeg det Brev, min gamle Ven Thornby havde sendt mig:

»Ti Minutters Spadseretur fra Jernbanestationen — først lige frem ad Landevejen, drej saa af paa anden Sidevej til venstre; min Villa er den fjerde paa højre Haand. Den ligger lidt længere fra Vejen end de andre Villaer, og foran er et højt Stakit.«

Saaledes lød kort og godt den Vejledning, jeg havde at følge, naar jeg skulde overraske min gamle Skolekammerat i den Afkrog, hvor han havde fundet for godt at slaa sig ned. Paul Thornby kendte mine Vaner og vidste, at jeg aldrig om Morgenen kunde bestemme, hvad jeg vilde foretage mig efter Frokost, og havde derfor sendt mig disse orienterende Linier for det Tilfælde, at jeg en skønne Dag skulde faa Lyst til at foretage den fem Timer lange Rejse fra London for at besøge ham.

Nu vilde imidlertid Skæbnen, at Toget, som jeg rejste med, blev to Timer forsinket paa Grund af et Baneuheld, og nu stod jeg der i Nattens Mørke uden anden Udvej end at banke Thornby op. Han vilde jo nok blive ærgerlig over Forstyrrelsen; men jeg udsatte mig hellere for hans Unaade, end jeg tilbragte Resten af Natten i en iskold Ventesal. Naar han havde slaaet sig ned paa et saadant Sted, hvor der hverken fandtes Hotel eller Kro, maatte han finde sig i de Ubehageligheder, som følger med. Dette Ræsonnement forekom mig baade logisk og retfærdigt — og følgelig begav jeg mig ufortøvet paa Vej.

Jeg fandt snart den omtalte Sidevej og fik kort derefter Øje paa en Villa, som jeg efter Beskrivelsen formodede var den, Thornby beboede. Der var jo det høje Stakit og — saa vidt jeg kunde se, laa Villaen ogsaa længere fra Vejen end de andre.

Der var naturligvis mørkt overalt. Jeg tog i Laagen, den var ikke aflaaset. Indgangsdøren var forsynet med en stor Dørhammer. Jeg blev staaende et Øjeblik. Hvad skulde jeg nu sige til Paul, naar han kom og aabnede. »God Aften, gamle Dreng, det gør mig ondt, at jeg kommer og forstyrrer din Nattero, men — —.« Naa, ja, det var bedst at banke paa med Dørhammeren straks, saa fandt jeg nok paa, hvad jeg skulde sige, naar han kom.

Jeg løftede Dørhammeren — den faldt ned og frembragte netop den diskrete Lyd, som jeg ønskede. Der laa noget vist undskyldende i, at jeg ikke bankede haardere, som nok vilde gøre Indtryk paa min Ven.

Jeg lyttede. Ikke en Lyd hørtes. Bankningen var aabenbart ikke blevet hørt. Jeg forsøgte igen — lidt stærkere. Saa gik jeg nogle Skridt tilbage og kiggede op mod Vinduerne paa første Sal. Ikke saa meget som en Lysstribe hilste min Ankomst, og ingen var at se.

For tredie Gang lod jeg Dørhammeren falde, og det forekom mig nu, at jeg hørte en Hunds Knurren. Jeg blæste nu pludselig al Hensynsfuldhed en lang March og kaldte højt paa Hunden. Ajax og jeg var gode Venner fra tidligere Dage, og jeg følte mig sikker paa, at den lille Terrier nok vilde genkende min Stemme og vilde begynde at gø af Glæde, naar den hørte mig, og saaledes vække Husets aabenbart meget søvnige Beboere. Endnu en Gang hørte jeg Hunden knurre — saa blev alt igen stille. Jeg tændte en Vokstændstik, foretog en Runde omkring Villaen og standsede snart efter ved en lille Dør i Gavlen. Ven Siden af den stod et Vindue aabent. Døren var naturligvis laaset; men Vinduet! Jeg klatrede op til Vindueskarmen og strøg atter en Tændstik af. Det forekom mig, at jeg hørte Lyden af Fodtrin i et Værelse ovenpaa, og jeg raabte med dæmpet Stemme:

— Hallo — Hallo!

I den Stilhed, som fulgte efter, hørte jeg Hundens Knurren lige nær mig, og ved Skinnet af en Tændstik opdagede jeg en Dør, som uden Tvivl fra Korridoren førte ind til et af Værelserne. Bag denne var det, Hundens Knurren hørtes. Jeg ventede nu ikke længere, men lod mig glide ned fra Vinduet, hvorfra jeg famlede mig hen til Døren.

— Bare det ikke er Børneværelset, jeg er kommet ind i, tænkte jeg, for saa skræmmer jeg jo de stakkels Børn fra Vid og Sans.

Jeg tog i Laasen, og Hundens Knurren indenfor blev stærkere og stærkere.

— Ajax! raabte jeg saa indsmigrende, som jeg formaaede. Ajax, gamle Dreng!

Jeg aabnede forsigtig Døren og traadte ind. En Duft af Blomster slog mig i Møde, og jeg mærkede, at der var Tæpper paa Gulvet herinde.

Jeg traadte et Skridt frem og løftede med en uforklarlig Forudfølelse af en eller anden Fare Armen op til Ansigtet — som for at afværge et Slag. Jeg følte pludselig et Tryk mod begge Skuldre og et hedt, hvæsende Aandedræt mod den Haand, hvormed jeg ufrivilligt beskyttede min Strube, medens jeg faldt baglæns. Skrækken havde næsten lammet mig; men lykkeligvis havde jeg saa megen Aandsnærværelse, at jeg indsaa, at den eneste mulige Redning var at lade, som om jeg var livløs. Jeg laa derfor i samme Stilling, vovede næsten ikke at trække Vejret, medens Konturerne af det Væsen, som havde slaaet mig i Gulvet, efterhaanden fremtraadte i Mørket.

Min Modstander var en stor Bulldog. Jeg kunde se dens brede Hoved med de glødende Øjne og dens muskuløse Krop, der havde indtaget Angrebsstilling. Dyret ventede aabenbart kun paa, at jeg skulde gøre en Bevægelse, saa den fik Anledning til at sætte sine skarpe Tænder i min Strube. Jeg var næsten bange for, at min ufrivillige Skælven af mine Lemmer skulde opdages af min vagtsomme Modstander. Et Ur i Værelset ved Siden af slog tre. Der var endnu mange Timer, til det blev Morgen. Den ubekvemme Stilling, jeg laa i, begyndte at blive uudholdelig.

Pludselig fæstedes min Opmærksomhed ved en rund Lysplet, som viste sig paa Væggen lige over for den halvaabne Dør. Pletten flyttede sig op og ned og om paa Sidevæggene. Hunden løftede lidt paa Hovedet og knurrede. Ogsaa den havde opdaget Lyspletten, som nu begyndte en langsom Vandring over Væggen, gled ned over Folderne paa et Gardin, fulgte Kanten af et Portræt og gik over Sidevæggens Panel — længere og længere ned — for omsider at standse midt paa mit Ansigt, som derved blev fuldt belyst.

— Her — her har vi en af dem. Jeg tror sandelig, Hunden er kommet os i Forkøbet. Kom her med Dig, Hund!

Ordene kom fra det aabne Vindue, gennem hvilket jeg selv var kommet, og gennem hvilket nu nogle Mænd klatrede ind. Med en rasende Knurren trak Hunden sig nu tilbage.

— Hav et Øje med den, Smithers. Det er en farlig Fyr af en Hund at være, sagde atter Stemmen. Ham her skal jeg nok paatage mig. Op med Dem! tilføjede han, men stille — ikke en Lyd!

Jeg var ikke sen til at komme paa Benene og stod nu Ansigt til Ansigt med den Mand, som saa uventet var kommet med sine tre eller fire Ledsagere. De andre var blevet staaende i Korridoren og ventede øjensynlig paa deres Leders Befalinger.

Min nye Vogter lagde Haanden paa min Skulder.

— Hunden har vel ikke tilføjet Dem nogen Skade? spurgte han overraskende venligt. Naa, ja, det var jo et Held for Dem. Det staar mig ikke helt klart, hvad De egentlig har

her at gøre; men det kan vi jo altid tale om senere. Indtil da maa De anse Dem for anholdt.

— For hvad? spurgte jeg forundret.

— Enten for Indbrud eller for Falskmøntneri. Nogen anden Forklaring kan jeg ikke give Dem for Øjeblikket. Vi maa tage ham med os, sagde han til de øvrige. Lad os gaa en Trappe op. Smithers bliver her og passer paa Hunden, indtil vi er færdige deroppe.

Jeg var saa forvirret, at jeg ikke var i Stand til at samle mine Tanker til en Protest eller en Forklaring, som kunde lyde nogenlunde sandsynlig. Jeg opgav derfor at komme med Indvendinger og fulgte villigt med uden at have en Anelse om, hvad alt dette skulde betyde. Alt, hvad jeg vidste, var, at jeg var anholdt for en Forbrydelse, som jeg ikke havde begaaet, og at der endnu ventedes en Arrestation — kunde der være Tale om Paul Thornby? Det hele syntes jo at gaa efter en forud opgjort Plan.

Vi kom snart ud i Hallen og listede os forsigtigt op ad Trappen til første Sal. Næppe havde vi dog gaaet nogle Skridt, før Hunden lod høre en Tuden, som blev besvaret af et hæst Raab og en forvirret Støj ovenpaa.

— Gaa paa! raabte Anføreren. Vi maa vente paa dem herude. Den Pokkers Hund ogsaa!

En Revolver skinnede i hans Haand. Det var klart, han ventede en Kamp paa Liv og Død. I samme Øjeblik blev en Dør slaaet op paa vid Gab ovenfor Trappen, og en Skikkelse viste sig paa Trappeafsatsen. Jeg naaede næppe at bøje mig til Side, før en tung Lampe slyngedes mod os og faldt ned paa Gulvet i Hallen. En Lygte sendte sit Skin gennem Mørket og afslørede et ophidset Ansigt over Trappen.

— Hænderne op! kommanderede Politiets Anfører og løftede Revolveren. Huset er omringet, og det tjener til ingen Nytte at gøre Modstand!

To af Betjentene ilede op ad Trappen og greb Manden, som havde kastet Lampen, og som nu i Angst for Revolveren rakte Hænderne op.

I et Værelse deroppe, som viste sig at være indrettet som et Falskmøntnerværksted, traf vi to andre Mænd. De blev ført ned. Politimændene laasede Værkstedet af og satte Segl for Døren, og nogle Minutter derefter var vi alle paa Vej til Politistationen. — — —

Politichefen viste sig at være en Bekendt af min gamle Ven Thornby, efter hvem der straks blev sendt Bud for at identificere mig.

— Det er jo altid noget risikabelt at klatre ind i et Hus, selv om det er ens eget, sagde Thornby til mig, da vi kort efter fulgtes ad hjem til hans Villa — der laa lige ved Siden af den, hvor jeg oplevede mit ubehagelige Æventyr! Men Politiet er Dig Tak skyldg, fordi Du sysselsatte Hunden, saa de ubemærket kunde komme ind. Forbryderne, som blev overrumplede, har i lang Tid narret Myndighederne, og de havde ikke ladet sig tage, dersom de ikke var blevet overlistede. De stolede paa, at Hunden skulde gøre Alarm.

Jeg kunde ikke andet end give Thornby Ret, og da jeg en halv Time senere sad med en dampende Kop Kaffe foran mig i hans hyggelige Hjem, aflagde jeg i mit stille Sind det Løfte, at jeg aldrig mere i Fremtiden skulde give efter for min Vane at overraske mine Venner.

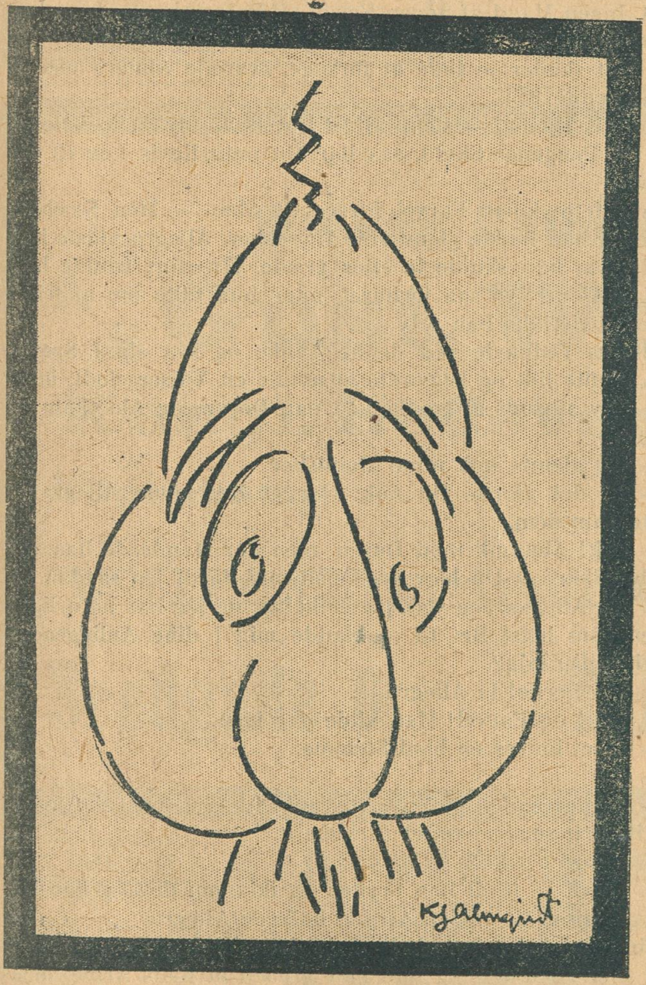

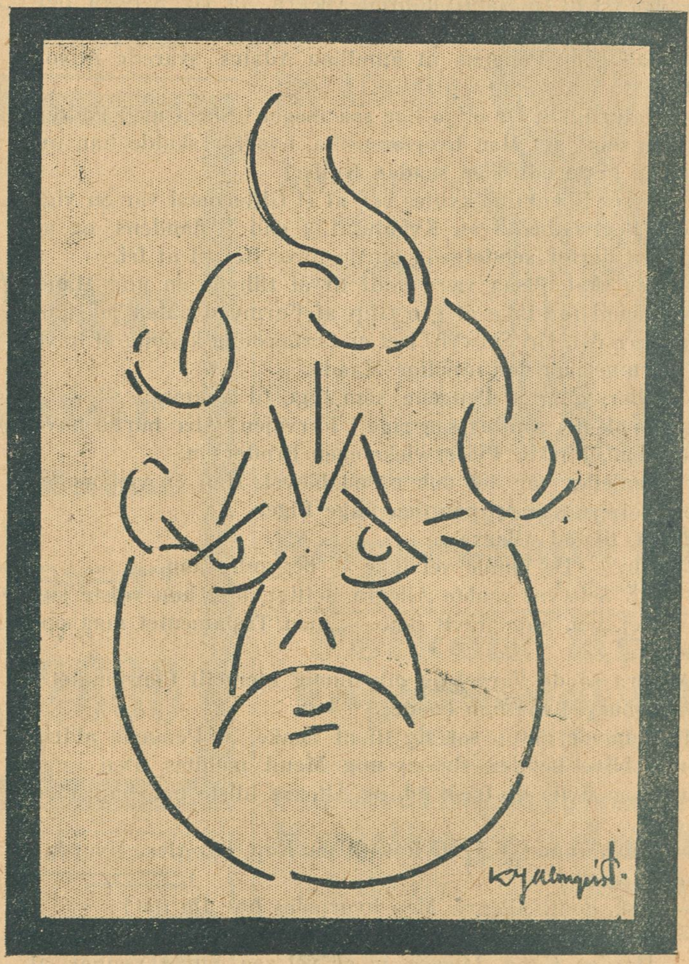

Karikaturer af K. Almquist.

To Modstandere.

Gift pr. Testamente.

Afdøde Parker Pildrewick havde altid gjort sig bemærket paa Grund af to fremtrædende Egenskaber — en logisk Forstand og en fuldstændig Ringeagt for andre Menneskers Følelser. Han havde i Aarenes Løb samlet sig en pæn Formue og havde dødelig fornærmet alle sine Slægtninge og Venner. Endogsaa efter sin Død viste han sig at have Magt til at være ubehagelig.

Den, som blev udsat for Ubehagelighederne, var en ung, henrivende Pige, hvis eneste Misgerning bestod i, at hendes Moder havde været den afdødes Kusine. Testamentet var ekscentrisk, men fuldkommen lovligt. Efter nogle Summer til et Par godgørende Foreninger og til Tjenerne sluttede Testamentet saaledes:

— Og jeg giver og testamenterer hele Resten af min Formue til min Kusines Datter, Allegra Hayward, hvis hun underordner sig de Forskrifter, jeg har givet med Hensyn til hendes Ægteskab.

— Det er da mere end stygt af Fætter Parker at ville raade over mig! udbrød Allegra, da hun hørte Testamentets Ordlyd.

— Men min kære Frøken Hayward, De faar jo tyve Tusind Pund! indvendte Selwyn, den lille, tykke Advokat. Deres Slægtning forlanger bare, at De selv skal vælge Deres Ægtefælle, og at De selv skal — *fri til ham.*

Trækket omkring Allegras Mund blev mindre bestemt, hendes Øjne lynede. Hun kunde umulig holde sig alvorlig, og da Selwyn over Brillerne kastede et Blik paa Allegras Ansigt, smilede han ogsaa.

— Det er jo lidt underligt, og jeg er ked af, at min Klient satte denne Betingelse, men man kan ikke komme bort fra Testamentet, og som Advokat maa jeg tilse, at det opfyldes.

— *Jeg* fri til en Mand! udbrød Allegra. Aa, Hr. Selwyn, det er jo umuligt. Hvordan gaar det, hvis jeg ikke vil?

— Saa gaar Pengene til Familien Adams, svarede Advokaten.

— Naturligvis. De er jo lige saa meget i Slægt med Fætter Parker som jeg! Men hvorfor — ja, hvorfor skulde han nu egentlig sætte mig i en saadan Knibe?

— Deres Slægtning syntes vel, at et Giftermaal var en vigtigere Begivenhed i en Kvindes Liv end i Mandens, og at Kvinden derfor selvfølgelig burde have Ret til at fri.

— Jeg skal altsaa være nødt til at tilbyde en ung Mand min Haand for ikke at gaa Glip af Formuen? Men jeg kan ikke gøre det, Hr. Selwyn! Det er færfærdelig kedelig at have en Formue paa den umulige Maade.

— Ellers gaar jo Pengene, som sagt, til Adams.

— Tænk de, som er saa rige i Forvejen! Alec burde have faaet dem, Parker Pilderwicks egen Brodersøn.

—Saaledes var det nok ogsaa blevet. Han er vist meget pæn. Selwyn saa op paa den unge Pige.

— Ja, tilstod Allegra.

— Hm — De kunde vel ikke — begyndte han.

— Hr. Selwyn! raabte Allegra heftigt, idet hun rejste sig.

— Nej, nej, naturligvis ikke — men Testamentet maa opfyldes — —

Allegra sagde Farvel og gik hurtig hjem til Pensionatet i Bloomsbury, hvor hun boede.

Hun havde netop sat sig til at tænke, at Pengene aldrig kunde blive hendes, da en ung Mand meldtes. Den unge Mand saa livlig og frisk ud, og Allegra hilste paa ham med et Smil.

— Du kommer lige til Pas til en Kop Te, Alec. Hvordan har Du det?

— Tak, godt, Allegra. Men hvorledes har *Du* det?

— Daarligt! Jeg er saa ked af det dumme Testamente!

— Hør en Gang, Allegra, vi er vel saa gamle Venner, at vi kan tale aabent sammen. Hun nikkede.

— Ja, saa vil jeg tilstaa, at først blev jeg lidt skuffet over Testamentet. Men nu er det gaaet over. Jeg rejser til Syd-Afrika.

— Jeg har hørt det.

Allegras Stemme var lidt usikker.

— Sammenlignet med den Formue, jeg der tænker at skaffe mig, er min Onkels ingenting. Men hvad jeg ikke kan forsone mig med, er den Maade, som Du er bleven behandlet paa, Allegra.

— Hvordan det?

— Ganske vist lever vi i Fremskridtets Tid, men vi er endnu ikke naaet *saa* langt, at en ung Pige selv kan fri.

— Men synes Du da, at jeg skal kaste tyve Tusind Pund bort —og jeg, som er saa vældig glad for Penge.

— Du kommer aldrig til at fri selv.

— Vent, hvem ved! Jeg kender jo i Grunden mange prægtige unge Mænd. Men hvem skal jeg vælge? Maaske Percy Higgens?

— Den lille komiske Jurist!

— Eller Theodor White!

— En parfumeret Laps!

— Hr. Steiner da, min Musiklærer?

— En gammel Nar, som kan være din Bedstefader! haanede Alec.

— Du er vanskelig at tilfredsstille, men der er jo mange andre at vælge imellem. Hvad siger Du om Thom Owen eller Dr. Wentworth eller —

— Det forbavser mig, at Du ikke sætter en alfabetisk Fortegnelse op, udbrød Alec endnu mere haanligt.

— En udmærket Ide. Og saa kan jeg sende dem maskinskrevne Cirkulærer. Hvorledes skal jeg skrive? Saadan maaske — Min bedste Herre. — Da jeg længe har beundret Deres Dyder, tager jeg mig hermed den Frihed at tilbyde Dem min Haand og min Formue o. s. v. — — — Saa kunde jeg lægge alle Svarene i en Kurv og tage det første, som faldt mig i Haanden. Det var komisk!

— Det kunde jo være et Afslag! indvendte Alec lidt irriteret. Ingen Mand af nogen Værdi vilde tage imod et saadant Tilbud!

— Det skader jo ikke at forsøge, svarede Allegra med et udfordrende Blik.

— Hvis Du har bestemt Dig til at blive ulykkelig hele dit Liv for Pengenes Skyld, saa har Du naturligvis Lov til det. Farvel!

Med dette korte Farvel forsvandt Alec. — Men Skæbnen vilde, at han havde glemt sine Handsker. Allegra vidste ikke rigtig, om hun skulde le eller græde. Hvorfor, tænkte hun, skulde Alec blive saa irriteret, naar hun talte om at fri til nogen, hvis ikke han selv . . . .

Allegra rødmede ved denne Tanke og saa sig i Spejlet. Hun smilte lidt og begyndte at nynne en Valsemelodi, indtil hun blev afbrudt af en Banken paa Døren, og Alec kom tilbage.

— Jeg glemte nok mine Handsker.

— Ja, det gjorde Du nok. Her er de, sagde Allegra og rakte ham dem.

— Tak! Alec gik mod Døren, men der standsede han. Jeg haaber ikke, at Du blev vred paa mig, fordi jeg saadan tog paa Vej, Allegra. Jeg ved, jeg er heftig, og jeg har naturligvis ingen som helst Ret til at blande mig i dine Anliggender. Tilgiver Du mig?

— Saa gerne! lo Allegra.

— Tak! og Farvel! Han vilde gaa igen.

— Alec! hørtes en blød Stemme.

— Ja.

— Der er endnu et Navn paa min Liste — men det nytter vel ikke at sende ham et Cirkulære.

— Hvorfor ikke?

— Fordi — fordi han bryder sig ikke om det, og han rejser — rejser til — Syd-Afrika, hulkede Allegra.

Cirkulæret var overflødigt, thi Allegra sluttede Sætningen ved Alecs Skulder, og hun blev greben af hans Arme, mens han atter og atter kyssede hende.

Da Allegra endelig saa op, hviskede hun:

— Men Du sagde jo, at ingen Mand af nogen Værdi kunde — — —

— Hvis ikke — — han havde elsket Dig mindst i tyve Aar. — —

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkei
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 72
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7037.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i Ravnen.

Køb RAVNEN

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.

N. Farimagsg. 64

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Østbro 1132. J. BENTIN.

Avertér i „RAVNEN".

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Hvornaar var egentlig den »gode, gamle Tid?« Var det dengang, Menneskene var Slaver?

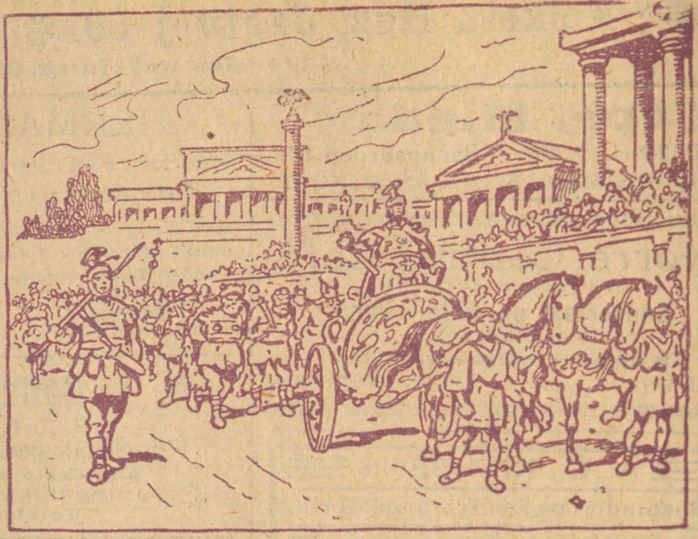

Eller da det romerske Rige undertrykte alle andre Lande?

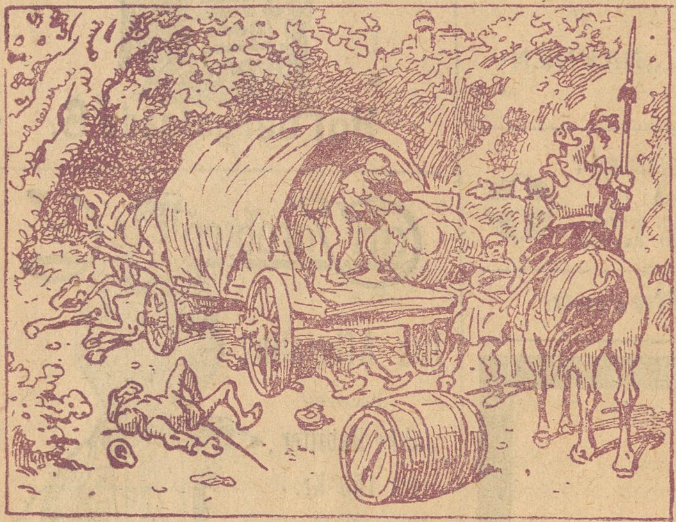

Eller da Adelen »eksproprierede« Borgernes og Bøndernes Gods?

Maaske i den mørke Middelalder, da man brændte anderledes tænkende?

Skulde det være den Tid, da kunstig Nationalitetshad bragte Folkene i Krig?

Mon ikke Nutiden, da Socialismen faar Folkene til at række hverandre Broderhaand, er den virkelige gode Tid?

16 Sider

18 Øre

RAVNEN

Nr. 8 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 19. Februar 1920

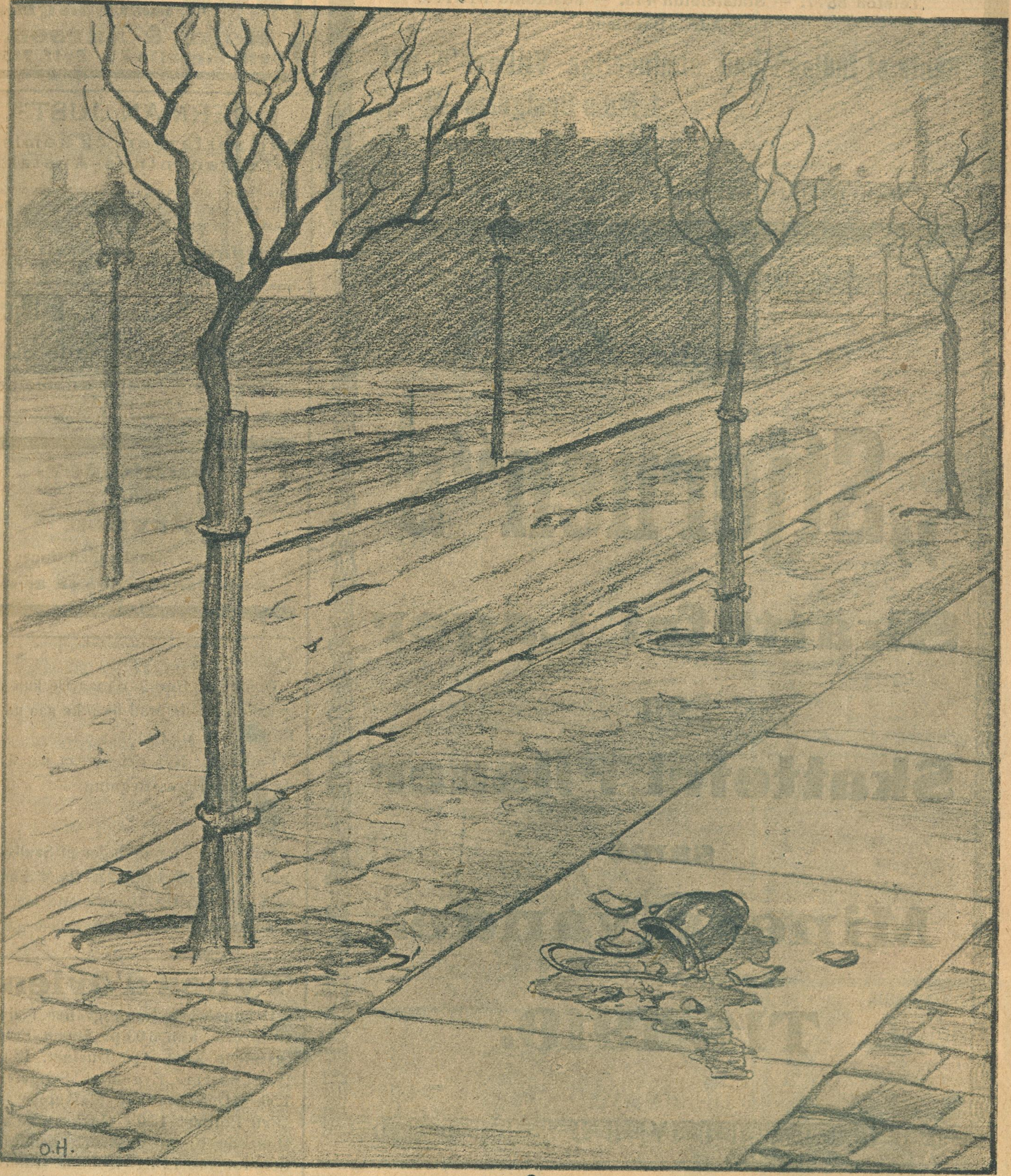

Tegning af O. Hartig.

Et lille Drama.

(Se Teksten inde i Bladet).

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.
Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
" " " " 1 Md.s Opsigelse 4½ "
" " " " 3 Mdr.s Opsigelse 5 "
Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49. Stuen

Tydeligt nok.

Doktoren: Herefter maa De kun spise ganske tarvelig Mad og ikke gaa ud paa Kaféer om Aftenen.

Patienten: Nej, det indsaa jeg straks, da jeg fik Deres Regning.

*

Sergenten (der opdager et Sandskorn paa Soldatens Frakke): Hvad Fanden skal det betyde, 79, at møde her med det halve Sahara paa Frakkeærmet.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6 00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannev rke“.
Fredericia.

Fruen: Saa snart der kommer nogen, maa De altid melde mig, hvem det er.

Pigen: Javel, Frue!

Pigen (da hun en Time senere træder ind i Dagligstuen): Min Soldat er der, Frue!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

— Han er saa bange af sig, saa jeg tror nok, en skønne Dag dør han af Skræk.

— Dør af Skræk? næh, det gør han s'gu ikke — han, som netop især er saa bange for at dø!!

*

Pigen: Det er Fogdens Folk, der vil pante.

Fruen: Har De ikke sagt dem, at vi har Sorg?

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Skatteklage.

Hermed en Skatteklage —
af den man klart vil se,
at jeg blandt ubemidlede
bør regnes mellem svage.
— — — Jeg er langt tilbage
— økonomisk.

Komisk
er min Stilling ej.
— Efter Ordre jeg
til Armeen gik.
Lønnen er en Slik,
i Armeen — — man laaner Penge
— (som sjælden varer længe — — —).

Budget er svært at lægge,
jeg grunder Dag og Nat:
hvor faar jeg Mønt til Skat?
naar man har Gæld at dække — —
— den Nød er slem at knække.

Derfor jeg proponerer,
— — — jeg protesterer! —
Læg ikke Skat paa maa og faa,
træk ikke »Veksler« paa
den, som har Gæld at dække. — — —

— Men!
dén, som derimod — naar han betaler
i Øst og Vest sin Skyldighed
til sidste Daler —
endda kan sig en artig Sum
til Side lægge —
lad ham betale Skat — —
— *saa det kan klække.*

Gid denne Skatteelegi
maa konkludere i,
at Raadet enes om at lette
min Status ved at slette
— en tyve Kroner — — eller mere
— (for Skat jeg nødig vil restere),
— — — saa ordnes Sagen uden Snak,
og jeg med Tak
kan for den nævnte Sum kvittere.

Carl Nielsen.

C·M·Hess Fabrikker Vejle

Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine

En Mand stod for Retten, mistænkt for Mord. Beviserne mod ham var imidlertid ikke meget store; et af dem var saaledes en almindelig rund, sort Filthat, som var fundet i Nærheden af Mordstedet, og som paastodes at være den mistænktes.

Manden blev dog frikendt af Mangel paa Beviser; men idet han stod i Begreb med at forlade Retssalen, vendte han sig til Dommeren og sagde troskyldigt:

— Undskyld, men jeg vilde gerne have min Hat igen, hvis det kunde lade sig gøre.

Saa beholdt de ham.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Fangevogteren (i den Time, Fangerne tør modtage Besøg): De vil tale med Rovmorderen Peter Nielsen? . . . Er det Deres Broder?

Bonden: Ja! . . . Han er vel hjemme?

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr.

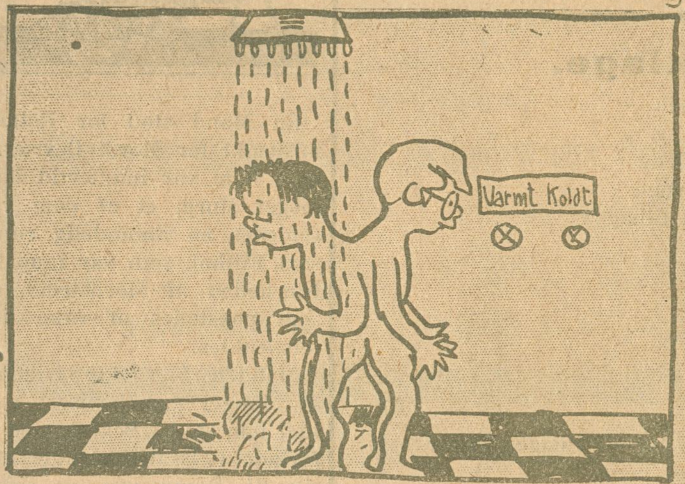

Her staar den lille Pelle saa from og god og glad,
han venter Turen kommer til ham at faa et Bad.

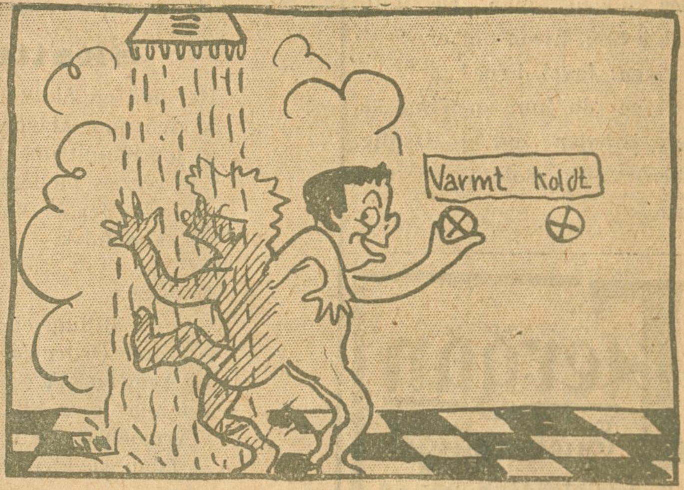

Ak stakkels lille Pelle, saa tit som du har lidt,
thi Palle »skolder« Pelle, saa tit han ser sit Snit.

I Hængekøjen Palle her ligger nok saa flot,
men Pelle — underlegen — skam har det mindre godt.

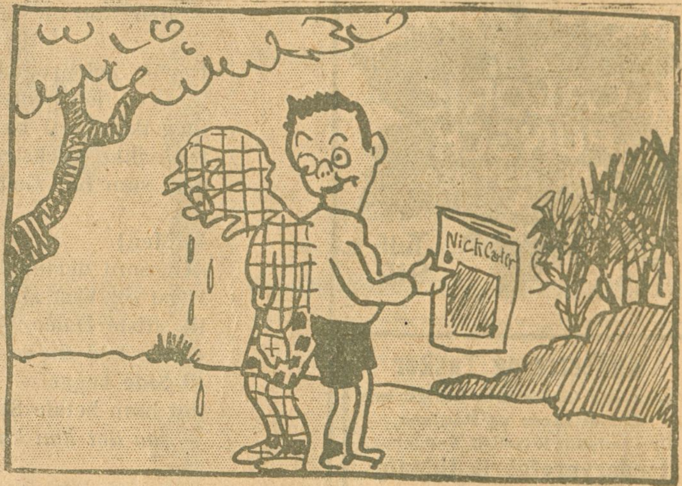

Hvad der var Palles Mening, det ses nu ganske let,
af Nettet Pelle stribes — og det er mindre net.

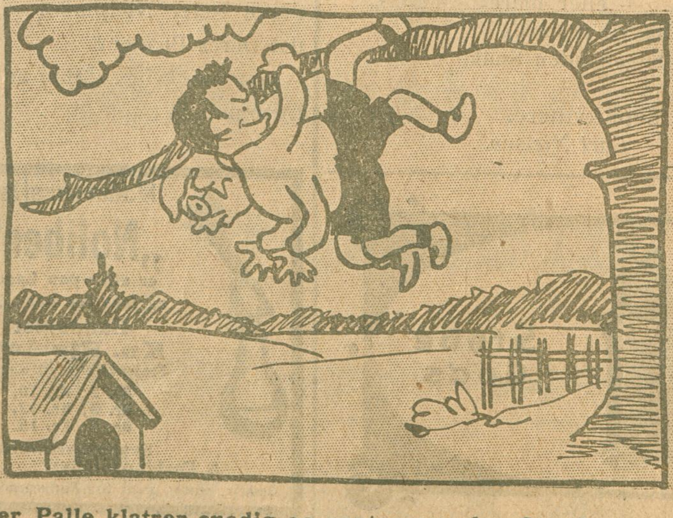

Her Palle klatrer snedig og venter paa den Stund,

Da Grenen tynges ned imod den bidske Hund!

— Jeg kan ikke tænke mig andet, Hr. Principal, end at De selv maa finde, at det er et rimeligt Forlangende, naar jeg beder om et lille Gagepaalæg. De husker maaske ogsaa, at De selv lovede mig det i Fjor.

— Det husker jeg godt, men det var rigtignok paa den Betingelse, at De ikke foretog Dem noget, der var mig ubehageligt.

— Har jeg da gjort det, Hr. Principal?

— Er De virkelig saa indskrænket, at De tror, det er mig behageligt, naar De kommer her og vil have Gageforhøjelse.

Student Bummel er som sædvanlig kommen hjem i sit Logis i en stærkt overkørt Tilstand.

Efter at han har sovet en halv Times Tid, udbryder der Ild i den lille By, hvor man paa gammeldags Manér klemter med Klokkerne.

Student Bummel rejser sig fortumlet op i Sengen og begynder at tælle:

— Elleve, tolv, tretten, fjorten, femten, seksten, sytten!

Forfærdet synker han tilbage, idet han mumler:

— Saa sent er jeg da aldrig før kommen hjem!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR NOLDBARNED
FIONA · SKINDERGADE 27

Slesvigsk Valgsang.

Paa Melodien:
»Den lille Karen Spidsemus«.

Nu Flaget op —! Det lød i Kor,
lød i Kor fra Syd til Nord,
og Dannebrog fløj op til Tops —
det smagte lidt af Sukkerdrops!
Og Jyderne de sejled',
de kørte og de red,
og alle til dem bejled',
for — naa, De ved go' Besked!
I Februar en Jyde
var mange Penge værd,
for den sku' rigtig lyde
denneher:
Hép Hurra for Slesvig, for Slesvig, for
Slesvig!
I Flensborg By dér ses vi
vel næste Gang?

Og Jyder kom i Massevis,
Spande-Kande-Kassevis,
og Tysken blev saa vred og bøs,
ja, næsten ganske *grænseløs*.
Saa tog de paa at stemme
fra Haderslev og Føhr,
og jeg skal aldrig glemme
deres gode Valghumør.
Og Prøjserørnens Øje,
som før var gros und stark,
blev mat, da Valget gik mod
Dannemark.
Og lige tæt ved Grænsen, ved Grænsen,
ved Grænsen
stod *Thomas S. Lorentzen*
og talte Dansk!

I Amerongen Kejser *W.*
sad og raabte Ak og Ve,
nu ta'r de Slesvig — Spot og Spe,
det er en nydelig Kop Te!
Og *Hindenburg* blev bister,
og *Ludendorff* blev gal,
en gammel tysk Minister
dumped' ud fra femte Sal.
En ægte alte Junker
han raabte »Ry und Reis«
og tog med sine Grunker
ned til »Svejs«.
Men Danskerne de klemte og stemte og
glemte
det tyske Regimente
og stemte Dansk!

Nils Nejl.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Hvis han viser sig paa Floden, skal jeg ganske sikkert fange ham. De har sikkert Ret i, at han spiller Rollen som Brandvagt. Han har uden Tvivl faaet en til at købe sig en Pram, thi ellers vilde det næsten være umuligt for ham uden Papirer!

— Naa, de kunde jo nok lade sig forfalske, men det er ligemeget. Naar tror De, at De kan faa samlet Deres Folk?

— Om en Time eller to!

— Det er godt! Saa tager De og Green og jeg ud sammen. Hav to Baade liggende klar ved Westminster Broen om to Timer. Hvis De kan sørge for, at ingen faar at vide, at det er Politiet, som skal bruge dem, saa vilde det jo være det bedste!

— Det paatager jeg mig!

— Udmærket! Om to Timer altsaa!

Wrington gik, og nogle faa Minutter efter ringede det paany paa Foyls Telefon. Det var Blacke, der meldte, at den Dame, han havde faaet at bevogte, netop nu havde taget Billet til Liverpool, og at han selv mente at ville tage efter hende. Foyle greb sin Hat for at opsøge Green, der netop var gaaet over i Fingeraftryksafdelingen, hvor Chefen sad sysselsat med at studere paa det omhandlede Papir uden at kunne finde ud af Aftrykkene.

— Green, sagde Foyle, Blacke telefonerer lige nu, at Prinsesse Petrovska har taget Billet til Liverpool. Hun er altsaa ude af Sagen til videre. Lad os nu tage af Sted for at se, hvad vi kan udrette!

— — —

I et Hjørne af en første Klasses Kupé sad Prinsesse Petrovska og saa med ligegyldige Blikke ud paa Frædslen paa Perronen. Pludselig fo'r hun sammen og bøjede sig frem for at se bedre. . . . Ganske rigtigt, der var han igen, Manden med den høje Hat og den lange Frakke, som hun havde set paa »Telegrafen«s Kontor! . . . Hvorfor forfulgte han hende? Var det en Detektiv? Hun skulde lige til at søge sig en anden Kupé, da Manden sprang op paa Trinet og et Øjeblik efter traadte ind i Kupéen. Han hilste høfligt paa hende.

— Undskyld, sagde han, jeg haaber, Kupéen ikke er reserveret, for i saa Fald vil jeg gaa ind i anden?

Hun smilede elskværdigt til ham.

— Nej bevares, gør endelig ikke det, De har saamænd haft Besvær nok endda!

Hvad i Alverden mener hun, tænkte Blacke, idet han satte sig ned og foldede en Avis ud.

— Og hvordan har den udmærkede Mr. Foyle det, spurgte Prinsessen, jeg haaber godt?

Blacke faldt ganske ud af Rollen og rødmede helt op til Haarrødderne, mens han lod Avisen falde. Prinsessen lo hjerteligt.

— Jasaa, De er altsaa en Kollega af Mr. Foyle, sagde hun. Det er virkelig meget elskværdigt af ham at sørge for, at jeg faar Rejseselskab. Jeg var saamænd helt bange for, at jeg skulde komme til at rejse alene!

— Nej, Glæden er paa min Side, svarede Blacke, der søgte at finde sig tilrette i denne ny Situation.

— Vær saa god, De maa gerne ryge, fortsatte hun. Hvor egentlig Deres Levevej maa være interessant!

Detektiven tog sit Cigaretetui frem.

— Naar De kender Mr. Foyle, sagde han, saa har han maaske allerede sat Dem noget ind i vor Virksomheds Hemmeligheder! Maa jeg ikke byde Dem en Cigaret?

— Mange Tak! . . . Nej, det har Mr. Foyle nu dog ikke, der tager De Fejl. Sig mig, er det ofte, at Detektiver tager Fejl?

Hun saa paa ham med sine store, blaa Øjne, og han kom til at le.

— Sommetider, svarede han. Jeg begik saaledes et Fejlgreb ved at gaa alene ind i denne Kupé!

Nu lo ogsaa hun.

— Det lyder næsten, som om De var bange for mig, Mr. . . Mr. . .?

— Smith — John Smith!

— Mr. John Smith . . . et godt gammelt engelsk Navn! Jeg skal ikke gøre Dem nogen Fortræd . . . . jeg vil kun foreslaa Dem, at De for Eksempel taber mig af Syne paa Liverpool-Stationen . . . .?

— Og hvorfor?

— De skal faa 50 Pund for det!

Han rystede paa Hovedet.

— Jeg er bange for, De har altfor daarlige Tanker om Londons Politi, sagde han roligt.

Prinsessen trak paa Skuldrene. Med et elskværdigt Smil tog hun derpaa et juvelsmykket Cigaretetui frem.

— Vil De ikke prøve en af mine — det er en ægte ægyptisk?

Han tog ogsaa en . . . . det kunde jo ikke gøre noget, at han modtog den lille Venlighed af hende! Men da Toget en halv Time senere kørte ind paa Lime Street-Station, steg Prinsessen ene ud af Kupéen. I Hjørnet sad Detektiv Blacke i dyb Søvn.

— — —

Heldon Foyle og Green havde taget Plads i den første af de to Baade, der var beordret hen til Westminster Broen, og Wrington stod netop i Begreb med at stige ned i den anden, da de raabtes an af en høj Mandsstemme.

— Nej se, er det ikke Mr. Foyle! Og De ogsaa, Mr. Green! Hvor skal De dog hen?

Det var Jerrold, »Telegrafen«s Reporter, som havde raabt dem an.

— Bare en lille Lysttur, svarede Foyle irriteret.

— Virklig! Det var et ejendommeligt Indfald i dette Ruskvejr! Jeg skal ogsaa op ad Floden. Jeg skal skrive en Antikel om Forholdene paa Themsen. Min Baad kommer straks. Tillader De, at jeg gør Dem Selskab?

— Hør nu, Mr. Jreeold, svarede Foyle alvorligt, jeg vil haabe for Deres egen Skyld, at De ikke med Vilje søger at forstyrre Politiet i dets Arbejde, og jeg siger Dem oprigtigt, at vi sætter hele vort Forehavende paa Spil, hvis vi viser os sammen med Dem!

— Bevares, hvad tror De dog om mig, sagde Journalisten. Men jeg har jo dog Lov til at færdes paa Themsen ligesaa godt som De. Og om De virkeligt skal samme Vej som jeg, saa kan jeg dog ikke gøre for det!

— Ingen Udflugter, Mr. Jerrold! Jeg siger Dem endnu en Gang, at De vil skade os mere, end De selv aner, hvis De følger efter os. Hvis De derimod vil love at opgive Deres

egen Tur, saa skal jeg til Gengæld sende Dem et Referat til »Telegrafen«, før noget andet Blad faar det!

— Paa Æresord?

— Paa Æresord! gentog Foyle.

— Det er godt! Ring mig op paa Redaktionen — og saa Held og Lykke!

Baadene satte sig nu langsomt i Bevægelse ned mod Waterloobroen, hvor de drejede i en Kurve uden om Prammene, som laa fortøjede ved den sydlige Kaj. Da de havde naaet Londonbroen, styrede de mod Nordsiden, idet de satte Farten op. Det var nu begyndt at skumre, men paa Wringtons Opfordring tændte de ikke Lanterne. Som to sorte Skygger gled Baadene hen over Vandet, og da de nærmede sig Towerbroen, lagde Detektivens Baad sig paa Siden af den anden.

— Jeg har hørt, at der er kommet en ny Brandvagt her paa Floden, sagde han. Tager jeg ikke Fejl, saa er det sikkert den Pram der henne med Lanternen tændt!

De lod nu Baadene glide frem paa hver Side af den omtalte Pram. Foyle og Green entrede hastigt Prammen, og Foyle gav hviskende sine Ordrer, idet han pegede paa en Kahyt borte paa Dækket. Sagte sneg han sig hen til Døren og stødte den op.

I Kahytten var der mørkt, og en tung Em af Tobak slog ud imod dem. I en Stol sad en Mand og sov, og Foyle sprang lynsnart hen og slog Armene om ham.

— Green — Wrington, raabte han højt.

— Kom hurtigt og hjælp mig at holde ham!

Næppe havde han kaldt, før Manden i Stolen rev sig løs, og nu begyndte en vild Kamp i Mørket. Foyle kunde intet se, men den anden, der kendte Kahytten, havde alle Fordelene paa sin Side. Det lykkedes ham at frigøre den ene Arm, og i næste Øjeblik følte Foyle et tungt Hug, det suste som et Kølleslag ned over hans Hoved og fik ham til at slippe Taget i Manden. Han hørte Lyden af et tungt Fald, og straks efter hørte han Manden løbe ud af Kahytsdøren. Foyle, Green og Wrington satte straks i Løb efter ham, men de kom for sent. Et Plask i Vandet sagde dem, at Manden var sprunget overbord og saaledes undsluppet i Mørket.

— Tænd Lyset! raabte Wrington, og lad os i det mindste efterse Kahytten.

Trods enhver Efterforskning lykkedes det dem ikke at opdage noget som helst.

Foyle gned sig betænkeligt om Hagen, og to Timer senere traadte han og Green atter ind paa Scotland Yard, meget nedtrykte over den mislykkede Ekspedition.

Paa Foyles Bord laa en Telefonmeddelelse fra Opdagelsespolitiet i Liverpool:

»En Mand fundet i en første Klasses Kupé i Eksprestoget fra London. Efter hans Papirer er han Inspektør Blache fra Scotland Yard i Londan. Han er udenfor Fare, skønt han endnu ikke har genvundet sin Bevidsthed. Han rejste fra London i Selskab med en elegant Dame med mørkt Haar og mørke, blaa Øjne. Vi forsøger at faa fat paa hende. Kan De give os nogle Oplysninger?«

— Se her, mumlede Foyle. Det er altsaa ikke os alene, som har gjort Fadæser i Dag! Telefoner omgaaende Prinsesse Petrovskas Signalement!

Green gik, og da han nogle Minutter senere igen traadte ind paa Foyles Kontor, havde han et Stykke Papir i Haanden.

— Jeg har nu telefoneret, sagde han. Og saa er her et Par Linier, som jeg tænkte at sende Jerrold!

Foyle tog det og læste:

»I Anledning af Mordet paa Mr. Grell har Overintendant Heldon Foyle og Opdagelsesinspektørerne Green og Wrington undersøgt Liget af en Mand, der er bleven fundet i Themsen. Man formodede, at det var Liget af den efterlyste Goldenburg, men Politiet mener, at den Druknede ikke er den omtalte Goldenburg!«

Foyle lo.

— Tror De, han bider paa den Krog, sagde han.

— Jamen det er sandt! Wrington fortalte virkeligt, at der var blevet fundet en druknet Mand i Floden, og at det ikke er Goldenburg, er ogsaa sandt!

— Det er udmærket, Green, svarede Foyle. Men nu maa jeg være lidt alene, for jeg maa tænke over Sagen!

XIV

SPILLEBULEN

— Jeg bar mig ad som et Fæ, sagde Foyle til Hilary Thornton, da de næste Dag sad paa Kontoret og snakkede sammen. Havde jeg ikke baaret mig saa dumt ad, saa havde vi nu haft Grell i vor Magt, og dermed vilde Gaaden være løst!

— De tror altsaa stadigt, at han er skyldig, spurgte Sir Hilary.

— I det mindste ved han, hvem Morderen er, svarede Foyle. Det eneste, vi nu mangler, er at faa Fingeraftrykkene identificerede, men det er en Umulighed, saa længe Grell holder sig skjult. Wrington er endnu ikke kommet, men jeg ved, at han fandt en Rygsæk paa Prammen, og han har faaet konstateret, at Grell har købt den, men der staar intet Navn paa den. Hvad Goldenburg angaar, saa har jeg sat mig i Forbindelse med Pinkertons og faaet hele hans Forhistorie fra Amerika.

Goldenburg havde for fem Aar siden opholdt sig tre Maaneder i San Francisco, og hele Tiden havde han slaaet om sig med Penge. Grell boede der en Maaned, og de forlod Byen med kun en Dags Mellemrum.

— Det kan jo være en Tilfældighed!

— Ganske vist, men hør nu mere. Grells Gøren og Laden blev paa den Tid meget omtalt i den amerikanske Presse, og efter det synes det mere end en Tilfældighed, at han opsøgte Golderburg. Og senere, da Grell for to Aar siden opholdt sig paa Waldorf Astoria i New York, kom Goldenburg lige fra Indien til ham og boede paa Hotellet sammen med ham i tre Maaneder, inden han rejste til Kapstaden. Hvorfor skulde han rejse til Kapstaden via New York? Jeg er mere og mere overbevist om, at de to Herrer han noget med hinanden at gøre!

— Det ser jo mystisk ud, indrømmede Sir Hilary.

— Ydermere har jeg faaet at vide, at Goldenburg under sit Besøg i New York bestandig saas sammen med en Dame, hvis Signalement til Punkt og Prikke svarer til Prinsesse Petrovskas, skønt hun den Gang kaldte sig Kathrine Balton. Som De ser, er der Materiale til adskillige Kombinationer. Der er aldrig Røg, uden at der er Ild!

Sir Hilary Thornton snoede eftertænksomt sine Mustacher.

— Jeg forstaar blot ikke, hvordan denne Grell kan komme i Forbindelse med saa mange Mennesker, som vil være ham behjælpelig!

— Grell har dem maaske i sin Magt fra gammel Tid. Han ved maaske noget, som de for enhver Pris vil have hemmeligholdt. At indgyde Frygt er en stor Magt!

— Hvad tænker De Dem nu at gøre?

— En af dem har vi jo taget, nemlig Manden, som hjalp røde Ike. Han er tavs som en Mur. Liverpool-Politiet har maaske allerede nu fanget Prinsessen. Desuden har vi Ivan Abramovitch, som vi maa lade sætte fast . . . . .

Han blev afbrudt ved en diskret Banken paa Døren, og et Politibud kom ind med et Brev.

— Naa, sagde Foyle, her er nok flere Nyheder fra Pinkertons. . . . . Nej, De maa ikke gaa endnu, Sir Hilary. . . . . Se her, ganske rigtigt, Pinkertons har faaet fat i »Skriver-Billy«, og han paastaar, at han kan genkende Dolken efter Fotografiet, og at han har set den i Goldenburgs Eje, da han sidst talte med ham. Men hvar er der nu?

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

Konen: Miav! Miav!
Manden: Hvorfor i Alverden siger Du »Miav«.
Konen: Jo, der er en Mus oppe paa Loftet, og nu vil jeg lade den vide, at der er en Kat hernede! («Fliegende Blätter«)

Vanens Magt!

(Lustige Blätter).

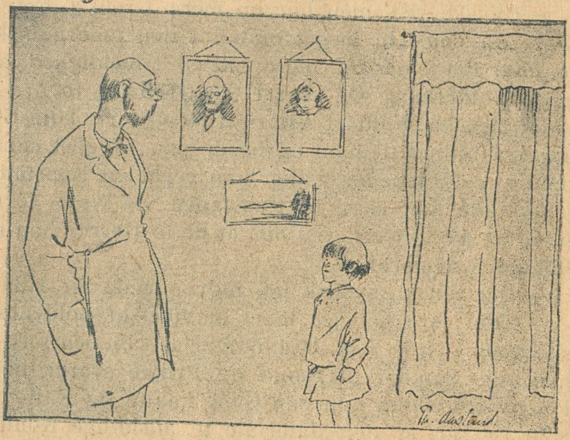

— Pappa, er Gud gift?
— Nei, min kjære dig da, barn, det staar jo i bibelhistorien din, at han er almægtig.

(»Karikaturen« Norge.)

Hurtigdigteren: Skynd Dig, min Pige, det haster!
Forlæggeren venter og Læserne venter!

(«Meggendorfer Blätter«.)

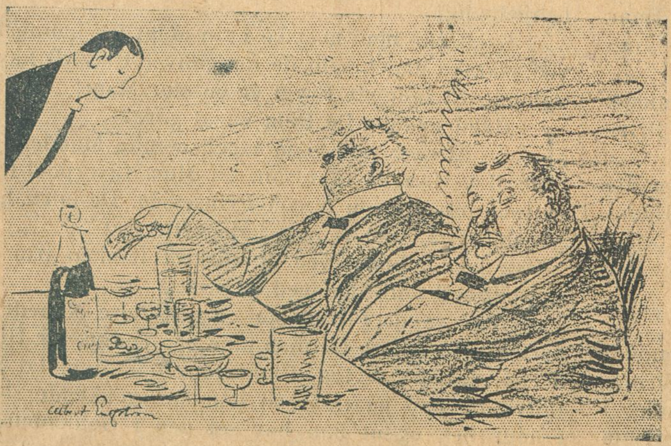

Konsuln och Sten, från Borås, hade rest till Göteborg för att rekreera sig. Åto naturligvis först middag på Palace. När de dåsat en stund vid Kaffet, den lilla punschdroppen m. m. ock betalt sin lilla nota, frågade konsuln vaktmästaren, när tåget til Borås gick. Vaktmästaren svarade med en djup bugning:
— *11,50.*
Då vaknar Sten, tar upp 15 kronor och säger: — *Det er jämt, vaktmästarn.*

(»Strix.«)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød = Indmad

Et lille Drama.

(Se Forside-Billedet).

Det knager og brager histude,
og Verdensstormene tude —
man hører ondt hver eneste Stund.
Man trækker Gardin for sin Rude
og blegner baade om Kind og Mund.

De største Stormagter vakler
i Skær af Vanvidets Fakler,
og Døden raser med hæse Raab,
mens hundrede tusinde Stakler
har mistet alt, selv det mindste Haab.

Og dog — hvad er alt mod dette,
som Billedet her kan berette:
et Skaar, en smudsig flydende Pøs.
Jeg aner to Øjne saa trætte —
ak, stakkels lille fattige Tøs!

O. E.

EN AABENHJERTIG KRONIK.

Se her to smaa Prædikanter,
som skribler og svindler og fjanter
i Dydens og Spiritismens Ly —
som vilde, om de havde Evne,
ej mindste Frihed os levne,
men gør vor Stad til en Kirkeby.

Se her to smaa Moralister,
som os at belære sig drister
om alt hvad der maas og der ikke maas —
som ligger i Skørsind for Anker
og udgi'r for Aand og Tanker
det sureste, tømmeste Bavl og Vaas.

Godt Nyt!

Et er Koranen at forstaa, et andet Korender at spise! (Indsendt fra Oringe).

*

Hvalfangsten i Schweiz begynder i næste Uge.

*

Rullepølser syes efter sidste Parisermode. Hansen, Herreskrædder, Nørrebrogade Nr. 7.

*

Paa en af de jyske Privatbaner er der en Station, der er saa lille, at selv Godstogene kun standser ved den med den allerstørste Betænkelighed.

*

Grosserer Petersen vilde i Gaar hænge sig og benyttede sig af et Stykke tyndt Sejlgarn. Resultatet blev, at han faldt ned og brækkede det ene Ben.

Der ser man altsaa, at man skal aldrig hænge sig i Smaating.

*

Falcks Redningskorps blev i Gaar alarmeret til Nationalbanken, hvor den danske Krone-Kurs var falden ned.

Falck forsøgte at hæve den.

*

En sønderjysk Dreng kastede forleden en Sten efter Flensborgs tyske Kommandant. Stenen er i disse Dage bleven anbragt i et Musæum i Berlin med Paaskriften: »Den slesvigske Sten«.

*

Forfatteren Kaj Holberg er hjemkommen fra Afrika, hvor han, efter hvad der siges, har gjort Forsøg paa sælge Det arabiske Pulver.

Vore Teatre.

Hvad er det for Stykker, der spilles nu —
om Menneskesjæle ej, men om Aber!
Se Dagmarteatret, oh Skræk og Gru,
jeg sukker: Ak du min Gud og Skaber!

Det »kongelige« véd, hvad det gør,
lar' frækt og brutalt al Kunsten ligge —
Mens Nørregade ej endnu ret tør,
og tæller ængstelig: Skal? Skal Ikke?

Men hist i Fru Bettys Dukkehjem,
dér er man gevaldig klar paa de Dele —
dér er den endogsaa særlig slem,
man husker: Den store Svindel det hele!

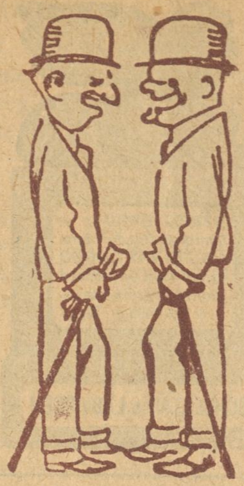

— Kan Du løse Kraks Rebusser?

— Nej, de Nødder kan jeg ikke knække.

— Jamen der er jo ogsaa Krakmandler?

„En Svensker".

Försvarsadeokaten: — Och ännu en omstænhet skall jag med den höga domstolens tillåtelse anföra till den anktagedes försvar. Huru lätt skulle han ej genom sitt handlingssätt kunnat draga hustru och barn med sig i fördärvet och prisgivå dem åt vanäran! Men detta gjorde han icke — han forblev ugift?

„En Dansker".

— Den Mand, der gaar der, har gjort mere for Cyklesporten end nogen anden i Danmark.

— Saa? Jeg troede, han var Isenkramgrosserer.

— Det er han ogsaa. Hans Søm har faaet Tusinder og atter Tusinder af Cykler til at punktere.

„En Nordmand".

Jeg træffer Hans. Den tolv aar gamle søn i en familie av mit bekjendtskap.

— Naa, hvorledes staar det til hjemme, spørger jeg.

— Tak, daarlig, svarer gutten, vi lider av ischias.

— Hvorledes . . . vi?

— Naa ja, naar pappa har sin ischias, saa lider vi alle under det.

11/2. Skal Eks-Kejseren udleveres eller ikke? Det er stadig det store Spørgsmaal. Men saa meget tør man vel nok sige, at faar Ententen sin Vilje — ja saa er Kejseren sgu leveret.

Fra Nævneretten.

Manden kommer fra Nævneretten Klokken 3 om Morgenen, og Konen siger: Hvorfor kommer Du nu saa sent hjem igen?

Manden: Jeg var jo Medlem af Nævneretten, ved Du nok.

Konen: Til Kl. 3 om Morgenen?

Manden' Ja, ser Du, vi behandlede to Forbrydere, der skyer Dagslyset!

10/2. Sagen mod Pasforfalsknerne bliver mere og mere indviklet, der er snart ikke en eneste Forklaring, som passer. Det ser endogsaa sommetider ud til, at de anklagede faar Lov at passere — saa bliver det altsaa Retten, der maa melde Pas.

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349

Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer**, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

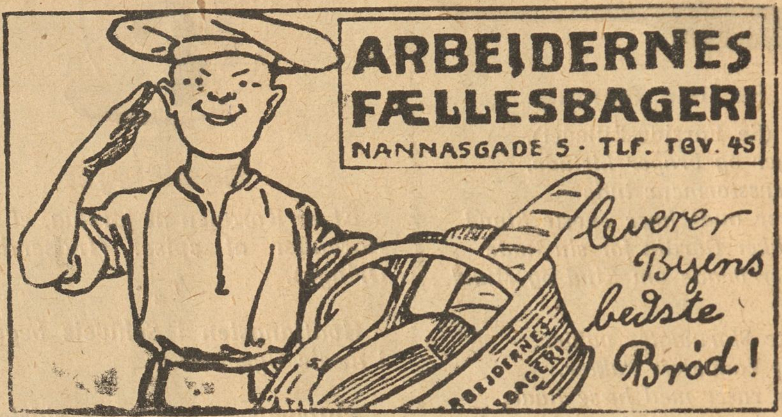

DER BOR EN HØKER . . .

Der bor en Høker paa Avenuen,
hans Navn er kendt i hele Byen.
Han sælger alt — fra røget Aal
til Gulerødder, Asparges og Kaal.

Det Flæsk og Ost, som den Høker fører,
vel nærmest hjemme i Fantasien hører,
hans Rullepølse er sejg og dyr
og stammer vist nok fra en gammel
Tyr.

Hans Bøf er lækker, hvis man er ung
og har en stor og spækket Pung,
men der maa tygges en Evighed,
for ellers kan den ikke glide ned.

Hans Speciale er Tran og Lever,
som han smelter sammen til Fedtegre-
ver.
Det smager godt — dette lækre Kød —
hvis man er sulten, og der en Hungers-
nød.

Hans Smør skal have en god Aroma,
der nærmest minder om Fedt og Oma.
Hans kendte Skinker har vundet Ver-
densry,
de skal være ældre end vor store By.

Hans Wienerpølser er kendt i Norden,
det er det bedste, vi har paa Jorden,
til at bedøve det er en kraftig Medicin,
der er langt bedre end al Morfin.

Der er mange Ting, der let kan for-
dærves,
og saadan er det med hans Konserves,
jeg aner dunkelt, hvad ingen ved,
at det maa være Kain, som har kogt
Abel ned.

Han snyder hver en fattig Stodder,
jeg tror, han bruger falske Lodder.
Den Mand besidder al min Foragt
og burde stilles for en Dommervagt.

Harry Hansen.

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Veksellerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN".

HØRT I EN FORRETNING

— Jæ vil gerne be' om et Sæt Tøj.
— S'gerne, skal det være kulørt eller blaat?
— Næ — det ska' sgu' være Kravetøj!

Erik Lindstrøm,
Frøstrup.

Naive 16-aarige. Tak. Vi er rørte!

Henry Bille. Blæktegninger kan ikke bruges.

Emanuel Sejr. Ved Lejlighed.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1798

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Avertér i „RAVNEN".

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Værtinden (til en af Gæsterne): Det er mærkeligt, men jeg har altid bedre Appetit, naar vi har Selskab, end naar vi er alene.

Peter: Det er fordi, vi saa faar meget bedre Mad, Moder!

*

Damen (noget tilaars): Hvor gammel er Du, min Dreng?

Lille Karl: Fem Aar.

Damen: Og ved Du ogsaa, hvor gammel jeg er?

Lille Karl: Nej, jeg kan kun tælle til 30.

*

Barnet (pegende paa Orkesteranføreren): Mo'r, hvorfor slaar den Mand den fine Dame med Stokken?

Moderen: Han slaar hende jo ikke, Barn. Det er en Sangerinde.

Barnet: Ikke? Hvad skriger hun da saadan for?

*

En lille Menneskekender.

Lærerinden: Naar Kul koster 3 Kr. Tønden, og Du giver Kulhandleren 12 Kr., hvor mange Tønder bringer han Dig da?

Hans: 3½ Tønde.

Lærerinden: Nej, det er ikke rigtigt.

Hans: Det er ganske vist ikke rigtigt, men saadan er de Folk.

*

— Maa jeg bede om en Børnebillet?
— Er det til Dig selv?
— Ja!
— Hvor gammel er Du?
— Elleve Aar.
— Saa maa Du betale for en voksen.
— Vil De saa ikke behage at sige De til mig.

*

Faderen: Hvor er det dog forfærdelig varmt i Dag!

Drengen: Ja, det har Du Ret i, Fader; den Krone, Du gav mig i Morges, er smeltet sammen til en 25 Øre.

*

En lille Dreng stormer ind i Redaktionen for at sælge en Nyhed:

— Mo'r faldt ned ad Trappen og brækkede tre Ben!

Journalisten: Hvem tror Du, jeg er, at Du understaar Dig i at komme med saadant Sludder.

Drengen: Det er slet ikke Sludder, for Mo'r var meget ked af det; det var vort eneste Bord.

Sporvognskontrolløren.

Det sidste ny oprettede Embede ved Sporvejene — Kontrollørens — er absolut ikke populært blandt Publikum; selv om det nu snart er baade Aar og Dag gammelt, ser Folk med alt andet end venlige Blikke til Kotrolløren, naar han kommer med sit: — Undskyld, maa jeg se Deres Billet?

Hans Optræden virker som et Mistillidsvotum til Publikum, Folk faar uvilkaarlig Lyst til at drille ham; — Kontrolløren bliver aldrig populær i København.

I et af vore Pensionater var der blandt Pensionærerne en Sporvognskontrollør. Personlig var han et meget skikkeligt og elskværdigt Menneske, — men han var nu en Gang Sporvognskontrollør, og det var nok til, at hans Bordfæller altid brugte ham som Skive for deres Vittigheder. Han skulde drilles, saa ofte man fandt en Lejlighed.

En Dag ved Middagsbordet sagde Pensionatets vittigste Hovede: Hør, Kontrollør, nu skal De faa en god Historie, det er lige en for Dem. Ser De, der var en Gang en Mand, som var blevet afskediget fra sin Plads, fordi han var begyndt at blive lidt smaatosset, — han gjorde alting forkert, og en skønne Dag sagde Principalen til ham: Hør, min gode Mand, De har vist faaet Fjer paa Hjernen, — De skulde tale med en Professor og se at faa et lille Ophold paa 6te. Her kan vi i hvert Fald ikke bruge Dem mere, — Farvel, min Herre!

Saa gik Manden op til en Professor, der havde Ord for at være saa ualmindelig klog, og sagde: Vil Professoren ikke være saa god at undersøge min Hjerne, — Folk siger, at der er Fjer paa den!

Professoren undersøgte Manden meget nøje og saa sagde han: Ja, det er rigtigt nok, — den er slidt slemt i Kanterne, og der er Snavs i Gevinnerne; men nu skal jeg tage den ud og pudse den af og sætte nye Bøsninger i. De kan komme op og hente den om et Par Dage, saa skal den nok være i Orden og være lige saa god som en helt ny.

Professoren beholdt saa Hjernen, og Manden gik og lovede at komme igen om et Par Dage.

Men han kom bare ikke; — der gik en Uge, og der gik to, men Manden kom ikke og hentede sin Hjerne. Den stod ellers fiks og færdig, parat til at bruge igen. Saa en skønne Dag mødte Professoren Manden paa Gaden.

— Hør, hvorfor Pokker kommer De dog ikke op og henter Deres Hjerne? sagde Professoren. — Den er færdig, og den er gevaltig god!

— Min Hjerne! sagde Manden og grinede. — Skidt med den! Den har jeg sgu' ingen Brug for nu, — *jeg har faaet Plads som Kontrollør ved Sporvognene!*

Næste Dag flyttede Kontrolløren til et andet Pensionat.

Orla Bock.

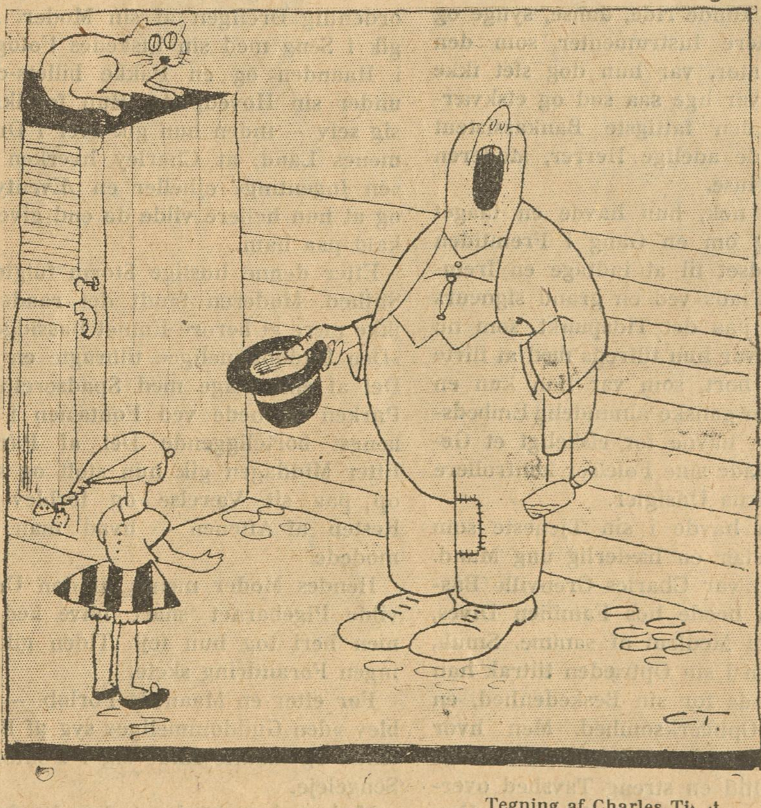

Tegning af Charles Ti[illegible]t.

— Ka' Du ikke gaa hen i en anden Gaard og synge, for Far ligger oppe og sover en Kæfert ud!

Held i Kærlighed.

Der levede en Gang i en af Australiens største Byer en Mand, der paa en og samme Tid var Højesteretsadvokat, Regeringsraad, Fredsdommer, Guldgraver, Købmand og Millionær. Hans Navn var — naa, lad os kalde ham Dives — Velbaarne John Dives. Han Navn blev anset for godt for hvilken som helst Sum, De vil nævne. Han syntes at være lykkelig i alt, paa en Undtagelse nær — og maaske satte han ogsaa denne Undtagelse som en Lykke — hans Sjæl saavel som hans Legeme regeredes despotisk af hans Hustru.

Lady Dives stod i Spidsen for Selskabslivet. Dermed menes, at hendes Navn altid stod som Indbyderen paa alle Subskriptionslister, at hun var Lederen af Velgørenhedsbasarer o. s. v.

For adskillige Aar tilbage havde hun gjort sin Lykke ved at kunne yde en virkelig Hertuginde, som ved en uheldig Omstændighed var kommet i Forlegenhed, en stor Tjeneste, som denne havde gengældt ved at præsentere Lady Dives ved Hoffet. Dette var det første Skridt til hendes gloriøse, sociale Position i Selskabslivet. Men Kronen paa Værket blev sat ved følgende lille Episode:

Lady Dives havde en Datter, som — os imellem — blev kaldt »den Guddommelige«. Hun var en sød Pige, og hun var strengt opdraget under Moderens Øjne. Men, skønt hun talte fire Sprog perfekt og kunde ride, danse, synge og traktere flere Instrumenter som den bedste Amatør, var hun dog slet ikke stolt, hun var lige saa sød og elskværdig mod den fattigste Bankassistent som mod de adelige Herrer, Moderen slæbte til Huse.

Jeg tror nok, hun havde en taaget Forestilling om en Gang i Fremtiden at være udset til at indtage en fremtrædende Plads ved en grand signeurs Side; men paa det Tidspunkt, som nu foreligger, var hun tilfreds med at flirte sine Dage bort, som var hun kun en Datter af en ganske almindelig Embedsmand. Hun havde for elskeligt et Gemyt til at lade sine Følelser kontrollere af Fremtidens Udsigter.

Sir John havde i sin Tjeneste som Privatsekretær en hæderlig ung Mand. Hans Navn var Charles Grenville Bassidge. Han boede hos Familien Dives, ganske som Medlem af samme. Smuk, nobel og fin i sin Optræden tiltrak han sig, til Trods for sin Beskedenhed, en god Del Opmærksomhed. Men hvor meget han end udfrittedes, bevarede han dog altid en streng Tavshed overfor Spørgsmaalet: hvem han var. Han var kommen til Australien for at gøre sin Lykke — som han sagde — men det var der jo intet originalt ved. — I alle Tilfælde var han en udmærket brugbar Sekretær.

Skønt hans Opførsel var eksemplarisk, betragtede Lady Dives ham dog med mistænksomme Blikke. Hun saa, at »den Guddommelige« favoriserede ham stærkt, og det var tydeligt for enhver, at han var op over Ørene forelsket i den unge Pige. De spillede Billard sammen hver Aften — saa hvad kunde man ikke vente sig. —

Nu ved enhver Moder, at en brutal Adskillelse mellem to Elskende virker lige modsat det forønskede — hvorfor satte da Lady Dives en Stopper for disse uskyldige Billardmøder? Det kom til en Forstaaelse med de Unge netop ved denne Indblanding, og fra nu af holdt de deres Møder i al Hemmelighed — i Drivhuse, i Parken og lignende Steder.

En Dag, da Lady Dives Pige, foreløbig anset som Spion overfor de Elskende, fulgte deres Spor, kom hun bag paa dem i Orangeriet, og der — gemt bag en Busk, var hun et meget interesseret Publikum til de Unges Rendezvous. — Da revnede Ballonen.

En frygtelig Scene paafulgte, og næste Dag stod i et Avertissement i Byens bedste Blade, at Sir Dives søgte en Privat-Sekretær.

Den samme Aften, Bassidge tog Afsked med Familien Dives og med Dives Park, modtog »den Guddommelige« en ordentlig Ørefigen af sin Moder. Hun gik i Seng med sin Elskedes Fotografi i Haanden og en Pakke billets-doux under sin Hovedpude. Hun forsikrede sig selv — inden hun gik over i Drømmenes Land, at Charley hverken var »en Ingenting« ejheller en Æventyrer, og at hun hellere vilde dø end give Afkald paa ham.

Efter denne huslige Storm fulgte en Stilhed. Moderen fandt det raadeligst ikke mere at berøre Emnet Bassidge. — »Den Guddommelige« tilbragte en stor Del af sine Dage med Spadsereture i Parken og nede ved Fontænen i den længst borteliggende Del af Parken. Efter Middagen gik hun stolt og stille op paa sit Værelse og forblev der Resten af Aftenen — hvad man formodede.

Hendes Moder mente, at den Unode vilde Pigebarnet snart blive ked af; men heri tog hun fejl. Tiden gik, og ingen Forandring skete.

Før efter en Maaneds Forløb. — Saa blev »den Guddommelige« syg af Bronchitis og maatte finde sig i Doktor og Sengeleje.

Medens dette stod paa, hændte det, at Fontænen nægtede at fungere. — Ganymed stod stadig skænkende, men af en tom Krukke. Der gik Bud efter Arbejdsmænd — den maatte efterses. Ved at undersøge Rørene kom de over en lille Pakke vaade Breve, der havde hobet sig op foran Aabningen i Krukken; disse blev bragt til Hovedkvarteret og underkastet Eksamination. Hver Brev var signeret C. G. B. og var næsten alle efter denne Opskrift:

»Min egen Elskede — grusomme, grusomme Pige! Jeg red i Aftes som sædvanlig ned til Parken, men Du var der ikke. Er Du syg — eller hvorfor kommer Du ikke? Jeg tvivler ikke paa din Kærlighed, hvor megen Modstand vi end vil møde. Du elsker mig, gør Du ikke, min Elskede? Saa kom i Aften og trøst din trofaste elskende C. G. B.«

Saa snart Lady Dives var kommen sig lidt efter Gennemlæsningen af denne vaade Korrespondance, genkaldte hun sig i Erindringen Datterens Forkærlighed for at spadsere i Parken og opholde sig ved Fontænen.

Og »den Guddommelige«s Soveværelse førte ud til en Korridor, i hvis Ende en lille Dør førte videre ud til Parken. Saa forstod hun og havde et lille Interview med Datteren.

Efter den Dag laasede hun selv den lille Dør af og bar Nøglen til samme i sin Lomme.

Men Kærligheden ler ad Laase. Da »den Guddommelige« atter var paa Benene, blev de Elskendes Breve gemte paa et nyt Sted.

Paa denne Tid begyndte Mr. Bassidge, som altid havde afslaaet enhver Indbydelse, til vor Forbavselse at deltage i Selskabslivet. Jeg formoder i det Haab der at møde sin Elskede. Følgen var, at Sir John, Lady Dives og Miss Dives glimrede ved deres Fraværelse. Tilstanden var uudholdelig — syntes vi alle; Krigen blev mere og mere bitter; og vi Udenforstaaende undredes, hvorledes dette skulde ende. Som rimeligt er, havde de Unge vor fulde Sympati, og mere end et Tilbud om Hjælp blev ydet Mr. Bassidge.

Paa dette Tidspunkt overvejede Sir John og hans Frue et Mestertræk, og kort efter saas i Bladene en lille Beretning om Familiens snarlige Afrejse til England med Damperen »Ormuz«. De ønskede at præsentere deres Datter ved næste Hoffest.

Dog, Heldet fulgte de Unge. En Uge før Damperens annoncerede Afgang, fyldte Miss Dives Aar — og netop den Alder, hvor hun fik Raadighed over sin egen Person. Mellem mange andre Gaver kom en Æske med Violer — Giveren var anonym — men tro mig, hun værdsatte denne lille Gave mere end alle de kostbare Gaver, Familien overdængede hende med; saa meget mere som der mellem Violerne laa en lille

Billet, hvis Indhold for hende var som et Evangelium.

Bassidge havde nu i et Par Uger ikke generet Familien Dives, og hendes Naade lykønskede sig allerede til helt at have bekæmpet ham. Døm selv.

I Anledning af den forestaaende Rejse til England ønskede »den Guddommelige« sig en Rejsedragt af den yderste Elegance, Snit og Pasning, hvorfor det blev nødvendigt ofte og omhyggeligt at prøve den.

Dagen efter hendes Fødselsdag kørte hun til saadan en Prøve. Ankommen til Magasinet instruerede hun sin Kusk om — for at røre Hestene — at køre frem og tilbage i Gaden.

Da Dragten var prøvet, passede hun Lejligheden, medens Vognen kørte op ad Gaden. Hun spadserede roligt ad Fortovet ned i modsat Retning.

Hun naaede Postkontoret, og der — nej tænk! Der mødte hun Bassidge. Efter et Øjebliks Samtale steg de ind i en Vogn og kørte hurtigt bort.

Hendes egen Vogn kørte Kusken op og ned i Gaden udenfor Magasinet lige til Solnedgang, hvorefter han satte Kursen hjemefter og berettede Frøkenens underlige Opførsel til hendes ophidsede Forældre. Han modtog øjeblikkelig sin Opsigelse; og han har siden efter stadig undret sig herover.

Lady Dives var ude af sig selv af Raseri, og saa var naturligvis Sir John ogsaa rasende. En lille, bønfaldende Skrivelse, der næste Morgen blev leveret Fruen, signeret Gwendoline Bassidge, gjorde det blot endnu værre. — Hun svor paa, at hverken Datteren eller denne Tiggerprins nogen Sinde skulde faa Lov til at sætte Foden i hendes Hus.

Dette var naturligvis meget ubehageligt for »den Guddommelige«, der til Trods for den Ulydighed, hun havde vist sine Forældre, holdt meget af dem. Paa samme Tid var hun dog fuldstændig klar over, at hendes Charley var det bedste Menneske, Jorden havde baaret, og at hun ikke fortrød, hvad hun havde gjort.

Denne unge Gentleman mente, at det vilde være en nem Sag at bringe hendes Forældre til Fornuft, naar han syntes, at Tiden passede ham dertil. Hans Stilling i det sociale Liv havde forandret sig meget i de sidste Par Maaneder — men ikke en Gang hans unge Hustru vilde han fortælle noget om dette.

De tilbragte deres Hvedebrødsdage ved Largs Bay, og deres Hengivenhed for hinanden gjorde selv disse Sandbakker til den skønneste Plet paa Jorden.

Tidlig Onsdag Morgen gik det unge Par ombord i »Ormuz« for at begive sig til England. De gemte sig i deres Cabin, og der fortalte han sin unge Hustru, hvem han egentlig var. —

En Time før Skibets Afgang kom Sir John og Lady Dives med Kammerfrøken og Tjener. Da Damperen stod ud af Havnen, var Ladyen ivrigt beskæftiget med at studere Listen over Passagererne. Hun maatte have læst noget, der særligt behagede hende, for hun greb sin Mand ved Armen og sagde: »Ved Du hvad — dette kan vi være glade for!« Saa drev Parret ned ad Promenadedækket og gik ind i Rygesalonen, hvor de løb lige imod det unge, strafskyldige Par.

Sir John og Lady Dives stod stive som Støtter af Raseri og Forbavselse. Det var et meget ubehageligt Møde. Heldigvis var ingen af de øvrige Passagerer til Stede.

Lady Dives kom først til sig selv og vendte sig, bleg af Ophidselse til sin Datter.

— Oh, Du skammelige, utaknemmelige Barn, udbrød hun, hvor turde Du opføre Dig saadan?

Mr. Bassidge tog Hatten af for sin Svigermoder og svarede paa Hustruens Vegne:

— Undskyld, Lady Dives, men før De udtaler Dem nærmere, tillad mig saa at præsentere Dem for min Hustru. Og bukkende med en Hofmands Mine fortsatte han:

— Lady Dives — Hertuginden af Lavefstock!

— Hvad! skreg hans Svigermoder, idet hun vaklende greb fat i Sir John: — Hvad mener De? Det kan ikke være sandt?

— Jo det er, Moder, svarede hendes Datter glædestraalende. Jeg har ikke selv vist det før denne Morgen. Charley rejste her til Australien, fordi hans Indkomster ikke svarede til hans Titel derovre i England. Saa han kaldte sig kun ved Familienavnet. Men for en Maaned siden arvede han en Slægtning, og nu vil vi bo i England og bære vor Titel. Tænk Moder — jeg er Hertuginde!

Lady Dives var stum — Sir John tog ingen nogen Notits af.

Men det er bleven mig fortalt, at de er eksemplariske som Svigerforældre.

Evropa og Amerika.

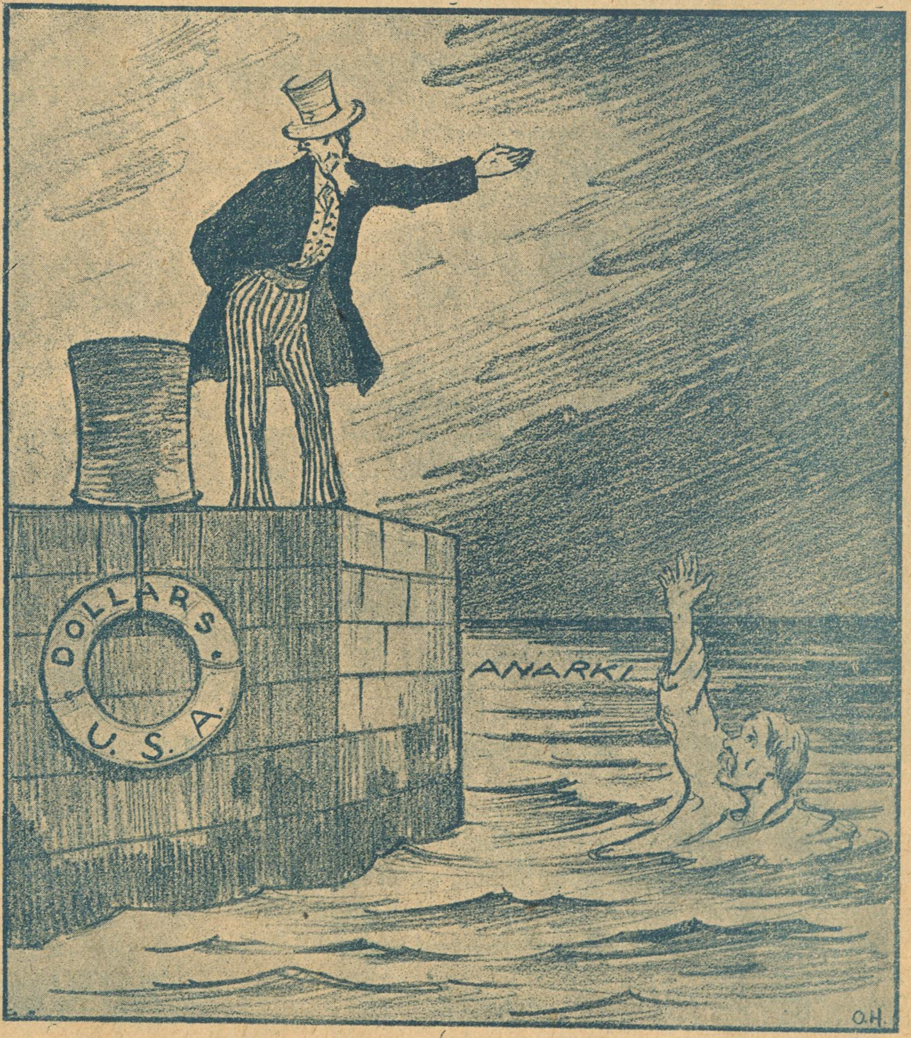

Tegning af O. Hartig.

Evropa: Kast det Redningsbælte ud!
Amerika: Det duer ikke. Arbejd kun dygtigt, saa kommer Du nok i Land!

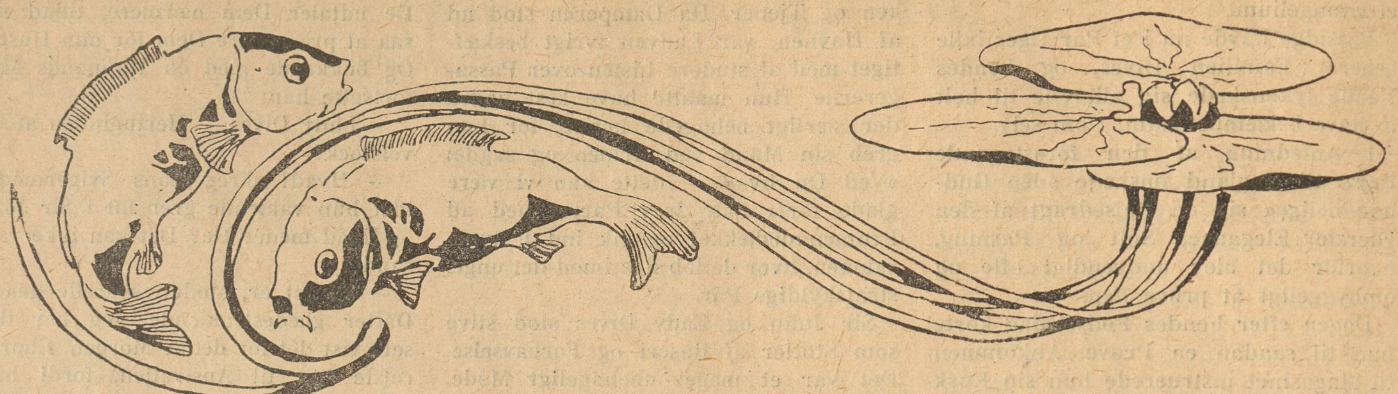

Fint lavet!

Cigarhandler Renan stod i sin Butik i den franske By Lille og ventede paa Kunder. Han gjaldt i Almindelighed for at være en hæderlig, omend lidt godtroende Mand, og man hviskede i Smug, at han vistnok var en Kende gerrig. Om denne Beskyldning var berettiget, maa følgende Historie vise.

En tarvelig klædt Skomagerdreng traadte ind i Butikken og forlangte nogle Cigaretter. Under Armen bar han et gammelt, værdiløst Portræt i en brøstfældig, ornstukken Ramme. Da han havde faaet Cigaretterne og en af dem tændt, opdagede han imidlertid, at han havde glemt sine Penge hjemme og bad om, at Portrættet maatte ligge paa Disken, medens han hentede dem. Det havde Cigarhandleren naturligvis ikke noget imod, og Drengen forsvandt.

Lidt efter traadte en yderst elegant Herre ind og forlangte nogle af de dyreste Cigarer. Medens Cigarhandleren tog disse frem, fik den fremmede Herre ligesom tilfældig Øje paa Portrættet paa Disken, og da han saa nærmere efter, kunde han ikke tilbageholde et Udbrud af glædelig Overraskelse.

— Hvor meget vil De have for dette Portræt? spurgte han.

— Det er desværre ikke mit, svarede Cigarhandleren og gav en nærmere Forklaring paa, hvorfor det laa paa Disken.

— Det var Skade! Det forestiller nemlig min afdøde Fader. Jeg vilde med Glæde have givet 500 Francs for det. Men lad mig se! Vil De ikke være saa venlig at bede Drengen aflevere det efter denne Adresse, naar han kommer tilbage. I saa Fald skal han faa 500 Francs. Det kan De give ham mit Ord paa.

Derpaa rakte han den forbavsede Cigarhandler et Visitkort og gik sin Vej.

Da han var gaaet, gav Cigarhandleren sig til at spekulere over den mærkelige Sag. Han saa paa Visitkortet. Det var et af Frankrigs fineste Navne, og Adressen var Byens fineste Hotel. Hvad om han købte Portrættet af Drengen og selv tjente 500 Francs! Han var jo nok klar over, at det ikke var videre fint, men 500 Francs! Nu havde han Planen i Orden.

Ikke længe efter kom Drengen igen og betalte Cigaretterne.

— Vil Du sælge Portrættet for en Francs? spurgte Cigarhandleren i ligegyldig Tone.

— Det vilde jeg gerne, hvis det var mit, svarede Drengen, men det er det ikke! Mester har bedt mig gaa til en Glarmester med det for at faa det repareret.

— Hvem er din Mester?

— Hvis De ønsker at tale med ham, skal jeg hente ham, svarede Drengen, og da Cigarhandleren nikkede, begav han sig straks paa Vej.

Kort efter kom han tilbage med Mester. Cigarhandleren gentog i en ligegyldig Tone sit Ønske om at komme i Besiddelse af Portrættet. Men Mester havde øjensynlig store Betænkeligheder, thi for hvert Bud skruede han Prisen op.

Cigarhandleren kloede sig fortrædelig bag Øret. Han havde lige budt 180, men den stædige Mester erklærede haardnakket, at han ikke vilde skille sig fra Portrættet under 200 Francs.

— Jeg skal sige Dem, hvorfor jeg saa gerne vil have Portrættet, sagde Cigarhandleren. Det forestiller min afdøde Fader, og jeg betragter det som en Pligt at erhverve det. Men hvis De endelig ikke vil sælge det billigere end 200 Francs, saa giver jeg det, men ikke en rød Øre mere!

— Den uforskammede Fyr! mumlede Cigarhandleren. Skændigt! Men ikke des mindre er det en god Forretning. 300 Francs i Gevinst!

En Time senere var Cigarhandlerens Bydreng paa Vej til det opgivne Hotel med det sirligt indpakkede Portræt under Armen. Her fremviste han Visitkortet, men ingen kendte vedkommende. Efter nogen Søgen maatte Drengen vende tilbage med uforrettet Sag.

Først nu forstod Cigarhandleren, der urolig havde ventet paa Drengen, at han var bleven taget grundig ved Næsen. Den fornemme Herre, Mesteren og Drengen var tre listige Bedragere, der stod i Forbund med hinanden. I flere Dage græmmede han sig i Stilhed over Tabet af de 200 Francs, som han saa letsindigt havde ladet sig franarre. I Begyndelsen ommede han sig ved at anmelde Sagen for Politiet af Frygt for selv at blive kompromitteret, men tilsidst gjorde han det dog.

Men det skulde han helst have ladet være med, for det eneste, han opnaaede, var at blive udleet af hele Byen. Det lykkedes ikke Politiet at gribe de listige Bedragere, der sikkert havde forlagt deres Virksomhed til andre Steder.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Avertér i Ravnen.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Kreaturkommissionæren: Hvad er der i Vejen med dit Hoved, Peter Mikkelsen?

Røgteren: Den store Tyr har staget mig.

Kreaturkommissionæren: Det kunde ellers let være bleven en alvorlig Historie.

Røgteren: Ja, det var ogsaa uheldigt, at det skulde ramme paa saadan et dumt Sted!

Frederiksborggade 33
Bog- & Papirhandel.
Kontor-Artikler.
Tryksager hurtigt og billigt.

Paa Benene.

— Doktoren sagde, at han vilde bringe mig paa Benene igen efter fjorten Dages Forløb.

— Gjorde han saa det?

— Ja, det er sikkert Jeg maatte sælge min Cykle for at betale hans Regning.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.

Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.

TELEFONER 2146 - 6270

OMSÆTNINGENS STIGNING SKYLDES VARERNES KVALITET

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589 CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2. TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Atlas strejker.

Tegning af Magnus Kristensen.

I tusinder af Aar blev vor Klode baaren af ‚Atlas', den gamle, brave Knark. Nu tyder et og andet paa, at han er ked af Byrden og har givet os et Spark!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

16 Sider

18 Øre

RAVNEN

Nr. 9 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 26. Februar 1920

Tegning af Hp. Hansen.

Forstyrret Nattesøvn eller Patriotiske Natteravne.

(Læs Visen inde i Bladet).

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

KØB „RAVNEN" 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Tlf. 4677.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49. Stuen

— Er det ikke uhyggeligt for Dig nu, Mikkel, da Konen er død og Barnet i Amerika?

— Aa, det er ikke saa galt. Jeg holder jo Svin!

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

— Hvor kan det være, at saadan en stærk Mand som De ikke kan finde Arbejde?

— Jo, ser De, Folk forlanger Anbefalinger fra min sidste Arbejdsgiver, og han har været død i tyve Aar.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912
Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

En lærd Professor er falden i en Kalkkule, da han endelig er hjælpet op, siger han tankefuldt:

— Hvad var det nu, jeg vilde dernede?

*

— Deres Skomager og Skrædder plager Dem slemt, Hr. Baron.

— Ja vist saa! Og dog vilde jeg nødig undvære dem. De tillader ingen af de andre Kreditorer at komme til.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

CARNEVAL

Til spraglede Farver, til Toner og Spil
skal vi glide ind i den dristige Strøm
af dansende Par i den larmende Nat,
der aabner sig som en Paradisdrøm.

♥

I dristige Rytmer og æggende Sving
blandt Masker og smilende Kvinder,
gaar Valsen til Toner af Valse amusante,
til Natten og Rusen forsvinder.

♥

En sød Columbine, en fræk Harlekin
i Lyshavets farvede Floder,
en klownet Pjerrot, en Grønlænderdreng
og Gæster fra fjernere Kloder . . .

♥

Kom, drøm Dig en Rus i den natlige Fest,
hvor Farver, Musik smælder Toner
ud over den sovende, regnvaade By,
saa den blaaner som romerske Zoner.

Helge Bangsted.

♥♥♥

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia“
Brand-Tyveri-Vandskade.
Hovedagentur:
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

Herren kommer ind i Dagligstuen og udbryder forfærdet:

— Det er dog for galt. Nu har Pigen kastet Grøntsagerne midt i Sofaen.

— Det er min nye Hat! lyder Fruens Stemme arrigt fra Værelset ved Siden af.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Faderen, der er et meget indflydelsesrigt Medlem af Klubben, siger til Balinspektøren:

— Hvorfor har De dog givet min Datter en saa elendig Kavaller?

— Ja, jeg indrømmer, at han danser daarligt; men han danser med reelle Hensigter.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjøring.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr

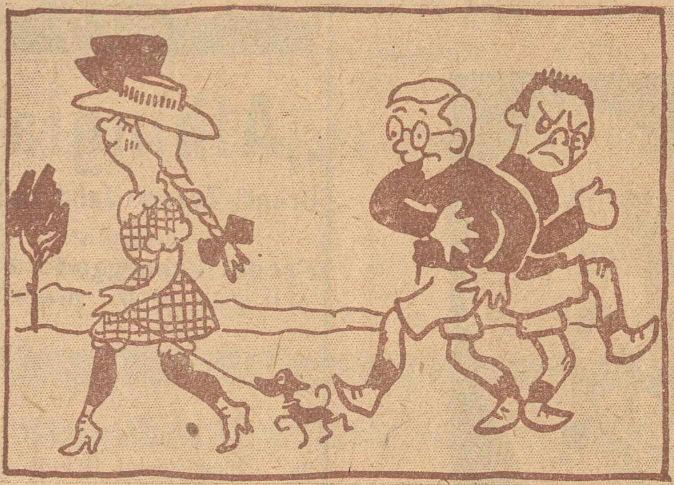

Se, Pelle føler her en vældig Energi,
for første Gang forsøger han at fri.

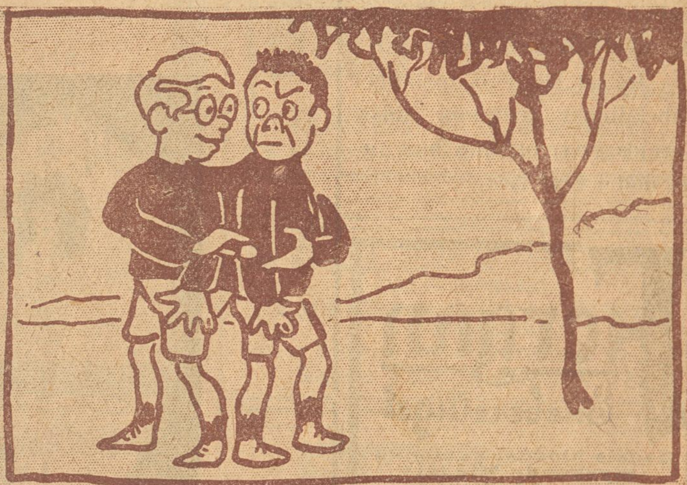

Og her en Daler Pelle Palle give maa,
»saa skal du ogsaa pænt til Stævnemøde gaa!«

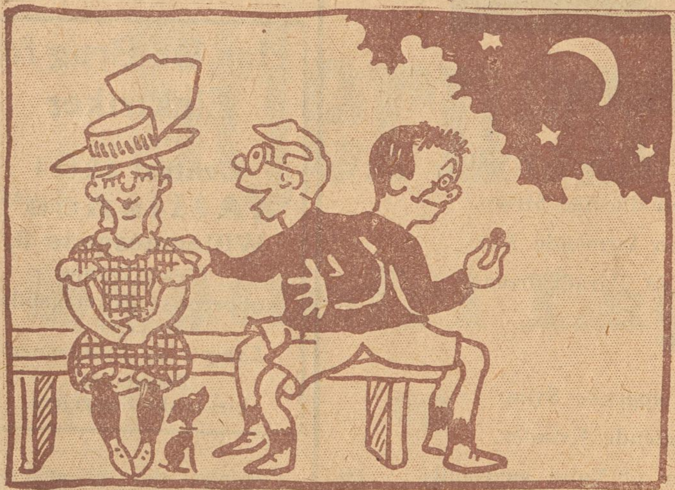

He ser man Pelle gøre til Katrine Kur,
men Palle spiser en (Katrine) Blomme sur.

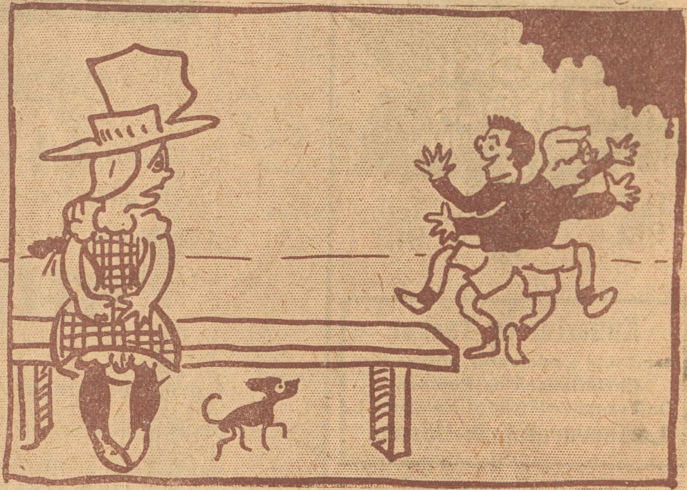

At spise sure Blommer, det er ikke sundt,
og nu faar Palle ogsaa i sin Mave ondt.

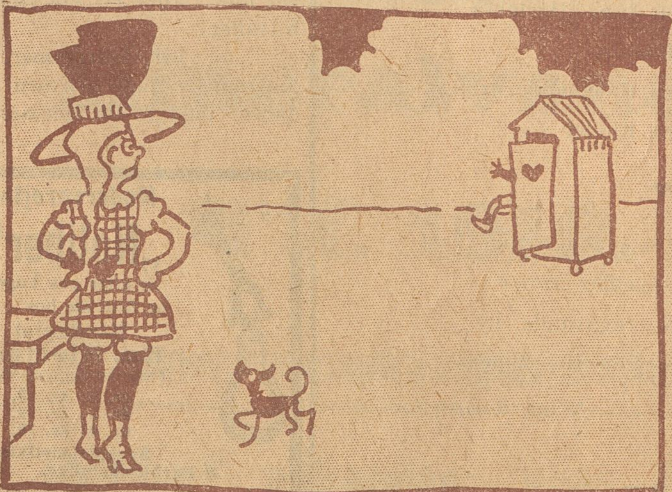

Og den Affære bli'r den skønne lidt for stram.
Katrine sværger, at hun ej vil have ham!

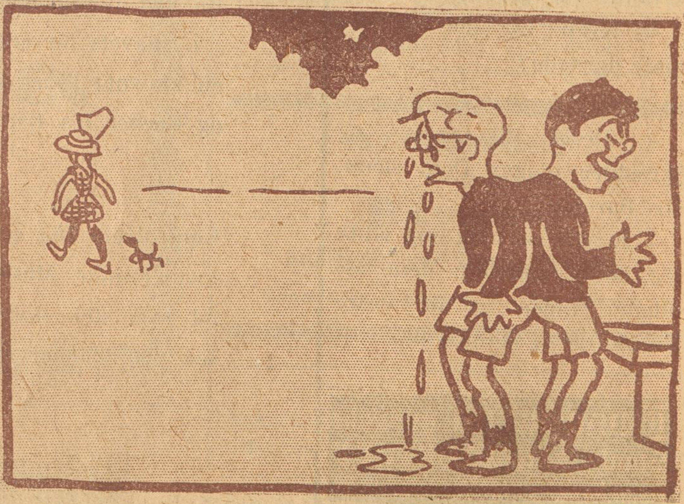

Da Pelle ser sin lille Hjertenskære gaa,
gaar store Taarer fra hans stakkels Øjne smaa!

SJOV FYR, DEN 67!

67 gik op til sin Oberst for at bede om 8 Dages Orlov.

— Naa 67, sagde Obersten, hvad skulde De saa bruge de 8 Dage til?

— Min Kone er meget syg, sagde Soldaten, og Børnene er heller ikke raske, og hvis Obersten ikke har noget imod det, saa vilde hun gerne have mig hjem til at give en Haandsrækning, indtil det værste er overstaaet.

Obersten saa vist paa ham og sagde:

— Ja, min gode 67, jeg vilde gerne opfylde Deres Ønske; men jeg har i Dag netop faaet Brev fra Deres Kone, og hun skriver, at hun behøver Dem aldeles ikke. De er kun til Ulejlighed.

— Det var en anden Sag. Ja, saa kan det vel ikke nytte, at jeg anmoder om Permission?

— Nej, 67, ikke denne Gang.

Nu var det 67's Tur til at se vist paa Obersten.

— Tillader Hr. Obersten, at jeg siger noget?

— Javel, 67; hvad er det?

— Ja, jeg vilde kun sige, at jeg aldrig har været gift.

H. P. H. og H. M. K.

(Mel.: Kejseren af Kinesiens Land.)

H. P. Hanssen — Slesvigs Ven —
og Medlem af Regeringen,
kom forleden Aften hid
saadan omtrent ved Sengetid.
Hundredetusind Men'sker mødte,
og ikke En ku' holde Bøtte.
Alle vil Ministeren se —
sikke de skreg og raabte *H. P.*

Fakler, Lamper, mange Blus,
Vogn og Biler og Omnibus.
Knuste Tæer saas en masse,
lige ved Hr. *Chaplins* Palads.
Jansen og Frandsen, Nansen, Hansen
talte og rakte Sejrskransen,
H. P. Hanssen takkede rørt,
ikke et Øje saas, der var tørt.

»Publikum« holdt Natten fri,
det havde Lyst til »Filmeri«.
Og for at faa bedre Plads
saa drog de til et nyt Palads.
De vilde ned i *anden Zone,*
vækkede Kongen og hans Kone.
Natten var saa klam og saa kold,
Uret paa Slottet kimede 12.

Kongen drømte nok saa kvik,
at han var blevet Bolschevik.
Da med ét han opad fo'r:
Ude paa Pladsen lød et Kor.
Sporenstregs raabte han til Konen:
»Tak, dér har vi Revolutionen!«
»Nej,« det sagde Dronningen bleg,
»de raaber jo et Leve for Dig!«

»Unge Højre«s bedste Trop
stod paa Pladsen og raabte op.
(Herregud, med 16 Aar
spør' man ikke, hvordan det gaar!)
»Den er jo nejs, og fin de' æ' den,
hvis vi kan filme Majestæten.
Kanske han gi'r en fin »Dingenot«,
naar man er tapper Stor-Patriot!«

Kongen maatte holde Trit,
klæde sig paa i Sort og Hvidt.
Kammerlakajen i Galop
kom med den nye Selestrop.
Skønt at Kongen var tør i Ganen,
maatte han værs'go' paa Altanen:
— Ses det kan, at Kongernes Fag
ikke har faa't *Normalarbejdsdag!*

Nils Nejl.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

Det var Green, der afbrød Samtalen.

— Mafhin indberetter, at Lady Eileen Meredith gik ud i Morges Klokken fem og hen paa Charing Cross-Stationen, hvor hun købte et Nummer af »Telegrafen«. Hun saa hastigt i Avisen, noterede noget op og gik hjem. En halv Time efter kom hun ud igen og gik hen til Baadebroen ved Waterloo. Der talte hun med en af vore Detektiver, som henviste hende til Hovedkvarteret i Wapping, men hun gik ikke der hen, men lige hjem og har ikke vist sig siden!

Foyle grundede lidt.

— Hun har altsaa forstaaet, at der vilde komme en ny Annonce, og saa har hun villet advare Grell. Hun har øjensynligt ikke set den Notits, som Green har ladet indrykke, og saa har hun forsøgt at faa noget at vide af en af vore Mænd. Tror De ikke, det hænger saadan sammen, Green?

— Ganske sikkert. Hun kommer nok igen!

I dette Øjeblik traadte Wrington ind.

— Har De fundet ud af noget, Wrington, spurgte Foyle hastigt.

— Ja, jeg har faaet at vide, at Prammens Ejer lejede den ud til en Mand, som kaldte sig Floyd. Han havde skriftlige Anbefalinger fra et Skibskontor, naturligvis falske, thi paa Skibskontoret siger man, at de aldrig har udstedt disse Papirer. Man formodede, han var en amerikansk Sømand. En eller to Gange har han haft Besød af to Mænd, der kom i en Baad, de havde lejet i Blackfriars. Og i Dag har han faaet et Brev adresseret til James Floyd, Esq. Jeg har ikke aabnet det, jeg mente, De selv vilde gøre det. James og jeg undersøgte Prammen baade indvendig og udvendig og har fundet en Del Sager, som maaske vil interessere Dem. Men det vigtigste er vel ellers nok dette her!

Hermed overrakte han Detektiven en lille Papirspakke, som Foyle straks aabnede.

— Saa sandt jeg lever, raabte han, det er jo Skeden til den meksikanske Dolk. Der har De sandelig Ret, det var et vigtigt Fund, Wrington. Lad mig nu se Brevet!

Han brød det og læste:

»Kære Mr. Floyd! — Jeg har forsøgt at udrette alt, hvad De har paalagt mig, men det har været meget vanskeligt. Det har været let nok at købe Sømandsgrejerne, som De forlangte, men det er ikke lykkedes mig at træffe Lola, efter at hun i Dag har læst Deres Annonce, saa jeg ved ikke, om hun kan skaffe Penge. Jeg tror, jeg er i fuldstændig Tryghed her, mine Venner er ganske paalidelige, men da de hele Tiden drikker og spiller, saa faar jeg jo ikke megen Ro. Hvis De skriver, saa adresser Brevet til Mackirty, 146 Smike Street, Shadwell!«

Der var nu ikke Tvivl om, at Ivan havde taget sin Tilflugt til en af de berygtede Spille- og Opiumshuler i dette Kvarter, og Foyle maatte mod sin Vilje beundre Ivans gennemførte Snuhed. Detektiven kendte disse Huler, hvor det næsten var en Umulighed at finde en Mand, eftersom alle, baade Kunder og Værtsfolk, holdt sammen som Ærtehalm.

Foyle og Green begav sig straks paa Vej til Castend. Paa Hjørnet af Smike Street traf de den Afdelingsinspektør, der havde Opsynet med hele dette urolige Kvarter. De gik sammen ind i et lille lukket Hjørne mellem Husene, og Foyle gjorde hastigt Rede for hele Sagen. Den anden hørte opmærksomt til, og da Foyle sluttede, sagde han:

— Saa maa det være Hjørnehuset her paa denne Side, dér findes en Hule, som bestyres af en Kineser ved Navn Li Foo og en sværlemmet Kumpan, der har været i San Francisco og hedder Keller. Keller passer Faraospillet i det første Rum for neden, mens Li Foo stopper Opiumspiberne oppe paa første Sal. Forretningen er aabent baade Nat og Dag!

— Hvor længe har De vist dette, spurgte Foyle, kunde De ikke have standset denne Trafik?

— De er snu som Ræve, svarede den anden. Det hele har staaet paa 3 Maaneder, inden vi fik mindste Nys om Sagen, og det er først for en Maaned siden. Vi har prøvet alle mulige Kneb for at faa smuglet en af vore egne Mænd ind. Vi har heller ikke kunnet forcere Indgangen, for de lukker aldrig mere end een ind ad Gangen, og inden vi havde faaet tiltvunget os Adgang, saa havde de naturligvis faaet fjernet alt, hvad der kunde være mistænkeligt og tjene som Bevis!

— Rigtigt nok, Mr. Penny, men hvorfor prøver De saa ikke at lade een Mand alene gaa derind?

— Jeg har ikke vovet at kommandere nogen Mand til det, for han vilde aldrig komme levende ud derfra!

— Godt, saa skal jeg gøre det, sagde Foyle bestemt. Jeg gaar derind nu og kommer tilbage om en Time. Imens kan Green give Dem videre Ordrer!

— — —

Faraospillet er sædvanligt meget yndet af Londons Forbryderverden, sandsynligvis fordi det ejer noget af Eventyrets Spænding. Det spilles af flere Personer paa en Gang, af hvilke én har Banken. Der bruges to Spil Kort, af hvilke det ene benyttes af Bankøren, det andet af Spillerne. Disse kan belægge saa mange Kort, de vil, med en Indsats. Bankøren tager nu et Kort for sig selv og et for den Spillende, idet Bankøren selv maa bestemme Pointerne. Indsatserne paa de Kort, som har samme Valør som hans egne, stryger han til sig selv, mens han maa betale Indsatserne paa de Kort, som svrer til de, Spillerne har trukket.

Men slet saa hæderligt spilledes der ikke altid i Kellers berygtede Hule i Smike Street. Ofte hændte det, at naar der kom et særligt godt Offer ind, saa fik han et saadant Slag i Hovedet, at han mistede al Interesse for Faraospillet. Derefter blev han overgivet i Jims, den kæmpestore Dørvogters, Arme, der ud paa Natten besørgede Gæsten kastet ud i en eller anden Rendesten et godt Stykke fra Huset.

Det var i denne Forbryderhule, Foyle havde besluttet at gaa ind. Det var et Vovestykke, men Foyle haabede at kunne gennemføre det. Han vendte tilbage til Scotland Yard, hvor han en tyve Minutters Tid lukkede sig inde i sin private Garderobe. Da han atter stod i Smike Street, var han ikke længere den elegante, smidige og rankbyggede Politinspektør. En flosset Hat sad skævt paa hans snavsede Haar, og hans Øjne var blodsprængte, hans Klæder var plettede af Gadesnavs, og hans Gang usikker.

Green og Penny saa ham vakle hen mod Huset, hvor han standsede ved Trappen og begyndte at slaa paa Døren med sine bare Næver uden at bryde sig om Klokkestreng eller Dørhammer. Døren aabnedes netop saa meget, at Jim, Dørvogteren, lige kunde naa at kaste et forskende Blik paa den pjaltede Skikkelse.

— Gaa, dit Bæst, Du er jo fuld, Du bor ikke her, snerrede Jim.

Foyle greb fat i Karmen og gjorde et Skridt frem, men nu stak Jim hele Hovedet ud gennem Aabningen. Han saa frygtindgydende ud.

— Det er meget sandt, gamle Ven, hikkede Detektiven, men jeg vil bare indenfor. Bill Reid sagde, at jeg blot skulde komme her hen, han skal nok forklare Dig, at jeg er god nok!

En Dørvogter er en meget vigtig Person i et saadant Etablissement, thi det beror ene og alene paa ham, hvem der faar Lov at komme ind. Hans Mistanke havde imidlertid lagt sig noget, da han saa, hvor fuld den nye Gæst virkelig var, men han stillede sig dog midt i Døraabningen for at forhindre ham i at komme ind.

— Der er ingenting at lave nu, sagde han venligere. Gaa Du nu bare og kom igen i Nat. Saa begynder Spillet!

— Det er Løgn, raabte Foyle, som lavede sig til at blive vred, gamle Bill sagde — hik — han sagde . . . .

Men nu tabte Jim Taalmodigheden. Han skød Sikkerhedskæden fra og gik ud mod Detektiven for at smide ham ud paa Gaden.

Foyle havde imidlertid ventet paa dette Øjeblik, og idet Jim traadte hen mod ham, kastede han sig over ham med voldsom Kraft. Jim forsøgte at faa Tag i Detektivens Strube, men det mislykkedes, og begge rullede de om paa Gulvet inde i Forstuen.

Under andre Omstændigheder vilde Udfaldet af denne Kamp næppe have været tvivlsom, thi ihvorvel begge Mændene var store, stærke og muskuløse, saa var Jim dog sikkert den stærkeste, men han var bleven overrumplet, og da de først laa paa Gulvet, benyttede Foyle sig af det meget virksomme Tag at slaa sin Modstander under Hagen. Jim faldt besvimet sammen, og Foyle fortsatte nu i Ro sine Operationer.

Men Virkningerne af et saadant Slag er dog ikke langvarigere, end at Foyle maatte handle hurtigt og resolut. Først lukkede han Yderdøren, dog satte han ikke Sikkerhedskæden paa eller drejede Laasen om. Derpaa bandt han et Lommetørklæde for Munden af den bevidstløse Jim, tog et Par Haandjern op af Lommen og bandt hans Hænder og Fødder. Han mønstrede kritisk sit Værk, og pludselig slog en ny Idé ham. Hurtigt bøjede han sig og snørede Jims store Støvler af, nu vilde han ikke kunne gøre noget Spektakel, hvis han vaagnede.

Heldigvis for Foyle havde Jim ladet den indre Dør staa aaben, i modsat Fald maatte Foyle ellers have gjort Støj under Forsøget paa at aabne den. Detektiven gik nu roligt op ad Trappen, ganske som om han havde været en gammelkendt Kunde, der netop var bleven lukket ind. Han haabede, at man vilde antage ham for en saadan, i det mindste til det var lykkedes ham at faa konstateret, om Ivan var der inde.

Han behøvede ikke at tvivle om Vejen, thi de højrøstede, buldrende Stemmer og Klangen af Penge viste tilstrækkeligt Vej. Han aabnede Døren og traadte roligt ind. Keller saa skrapt paa ham, men ellers syntes ingen at lægge Mærke til ham. Man ansaa det for givet, at Jim ikke lukkede nogen mistænkelig ind.

Foyle satte sig nærmest Døren, tilsyneladende ivrigt optaget af Spillet. I Virkeligheden var det de Spillendes Ansigter, han iagttog. Han var jo ikke sikker paa, at Ivan var der, men han troede dog, at hvis han befandt sig i Huset, saa var han nok her i Spillesalen for at faa Tiden til at gaa under sit frivillige Fangenskab, sandsynligvis spillede han selv med. Og ganske rigtigt: et Stykke fra ham sad Russeren bøjet over Bordet. Han havde ikke Øje for andet end Kortene.

Foyle bøjede sig frem og satte et Pengestykke paa et Kort. I samme Øjeblik saa Ivan op, og deres Øjne mødtes. Der hørtes et Brag, Russeren havde rejst sig saa hurtigt, at Stolen var væltet med et Bulder. Han pegede rasende paa Detektiven.

— Hvordan er denne Mand kommet ind, skreg han.

Foyle havde hurtigt retireret hen mod Døren med Stolen løftet i sin Haand som et Vaaben. En uhyggelig Mumlen hørtes fra de Omkringsiddende, der af gode Grunde var meget mistænkelige. Ivan var bleven bleg som et Lig. Først snakkede han noget paa russisk, derpaa fortsatte han paa engelsk.

— Det er en Politimand, det er Foyle fra Scotland Yard, jeg kender ham!

Saa blev der stille, og Foyle sagde ganske roligt:

— Ja, jeg er Politiinspektør. Huset er omringet. Jeg vil bede Dem alle forholde sig rolige. Læg Kniven til Side, De der henne!

Han havde talt kort og bestemt, og Manden med Kniven adlød stille og stak atter Kniven i Lommen. Foyle vidste, at ingen af disse Fyre vilde vige tilbage for et Mord, og at denne Tavshed kun var et Blikstille for Stormen. Hvis blot en eneste af dem vilde kaste sig over ham, da vilde Sværmen slaa Følge som en Flok Ulve. Han stod som Dyretæmmeren i Løveburet, og alene hans Mod og hans Avtoritet formaaede at holde Vilddyrene i Ro.

Der var i Virkeligheden kun to, han rigtigt var bange for, og det var Keller og Ivan. Begge var de Mænd af veludviklet Intelligens, og begge havde været med til mere og havde større Erfaring end nogen af de andre i slige Affærer. Hvis en af de to angreb ham, da vilde det sikkert gaa ham ilde. Han tog nu roligt sin Politifløjte frem — og fremdeles stod alle de andre stille og tavse.

— Lad os give den Karl en Lektion, sagde pludselig Keller. Han gør Nar ad os!

— Paa ham, Drenge, raabte Ivan og traadte et Skridt hen mod Foyle.

Foyle stak Fløjten i Munden og løftede Stolen, og idet han gav to lange og et kort Fløjt, slog han samtidig af al Kraft med Stolen ind paa Angriberne. Slaget ramte Keller, og Spillebulens Vært faldt ordløs om paa Gulvet. Foyle hævede atter Stolen, og denne Gang havde han bedre Plads. Atter lød Fløjtesignalet, men nu havde Ivan faaet fat i det ene Ben af Stolen.

Ophidsede Ansigter stirrede fra alle Sider paa Detektiven. Nogle hjalp Russeren at holde fast paa Stolen — og stadigt hørtes ingen Hjælp ude fra. . . . .

Saa aabnedes Døren, og Kineserens forskrækkede Ansigt stak frem. Han var straks klar over Situationen, thi han forsvandt med det samme. Alle Opiumskunderne ovenpaa fulgte hans Eksempel. Der laa endnu to, tre Kunder der oppe, men de var helt hensovede i Opiumsrusen. Intet vilde formaa dem til at rejse sig op.

Det var kun med et svagt Haab, at Foyle atter fløjtede. Blodet randt allerede fra et stort Saar paa Kinden. Det var lykkedes en lille Mandsperson at komme bag ham og drive ham et Slag over Kinden.

Foyle slap nu Stolen og forsøgte at forsvare sig med de bare Næver. Han havde Revolver hos sig, men efter Politireglementet vilde han ikke benytte den før i yderste Nødstilfælde. Tomme for Tomme trak han sig tilbage, til han naaede et Hjørne af Stuen. Her kunde de i det mindste ikke falde over ham bag fra.

En Kniv blev kastet imod ham, og en Flaske knustes mod hans Skulder. Nu var det kritiske Øjeblik kommet, og han greb sin Revolver og rettede den imod sine Angribere. De Nærmeste trak sig tilbage, da de saa den mørke Munding gabe imod dem.

— Han vover ikke at skyde, hørte Foyle nu en Stemme raabe og genkendte atter Ivans Stemme.

I Virkeligheden var dette ogsaa overensstemmende med Sandheden. Foyle vidste, at hvis han nu virkeligt saarede en af dem, saa vilde det give Anledning til en Række Forhør, der kun vilde forhale Muligheden af saa snart som muligt at efterspore Grell. Med Vilje sigtede han derfor højt.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

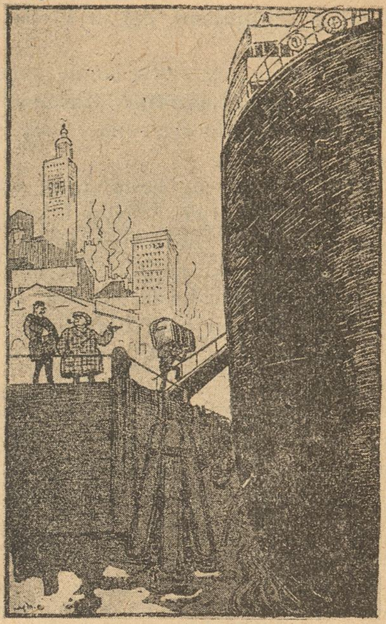

ALKOHOLFORBUDET I AMERIKA.
— *Hvorhen, Mr. Jackson?*
— *Over til Europa og drikke mig en Snaps!*
(»Life«, Amerika.)

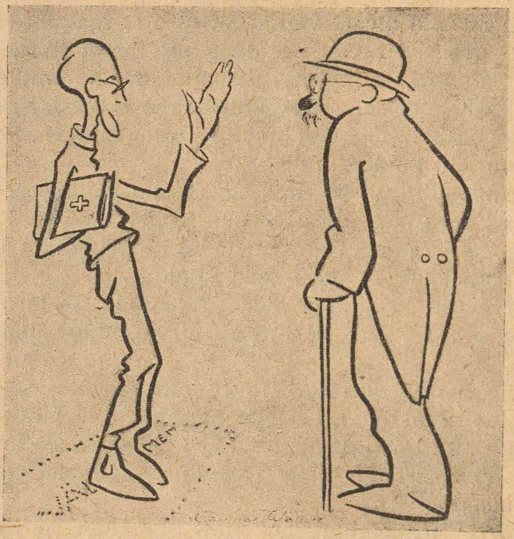

Frälsningssoldaten: — Jag ä inte skyldig någenting! Gud har betalt alla mina skulder.
Fordringssägaren: — De' kanhända! Men hos mej har han ta mej fan inte varit.
(»Strix.«)

Et engelsk Rejseselskab før og efter Krigen.
(»Daily Mirror«, London).

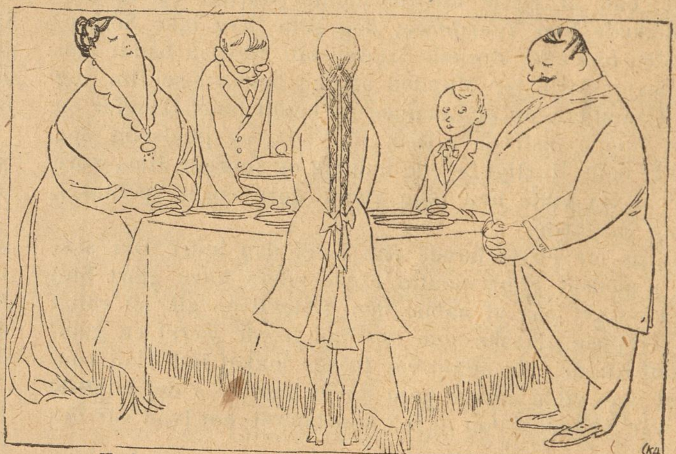

Enhver ordentlig Familie i Berlin beder hver Dag Pater-Noske.
(»Simplicissimus«).

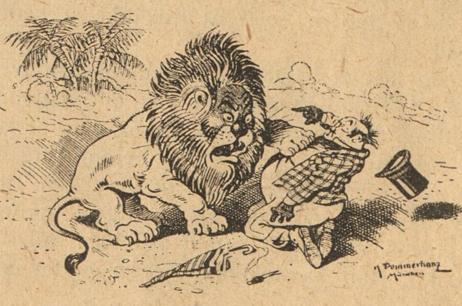

AANDSNÆRVÆRELSE.
— *Holdt — Kødkort!*
(»Meggendorfer Blätter«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

1. Zone — 2. Zone.

Nu rødmer hver Dansk af Fryd om Kind,
mens Tak og Jubel fylder hans Sind,
nu føler hver Dansk sig lykkelig:
Vi vandt tilbage, hvad der var vort,
nu tvinges det aldrig mere bort,
men bliver hos os urykkelig.

Ret snart igen skal Valgtrommen gaa —
ak, maatte hver Dansk da huske paa:
Nu gælder det Danmarks Værdighed.
Vær ikke ynkelig glubsk og gridsk,
vær ikke jammerlig hadsk og nidsk —
Den højeste Lov er Retfærdighed!

[16]/[2]. Martin Olsen har erklæret Johs. Nielsens Forslag om de 200 Foreningsforestillinger paa Det kgl. Teater for skrinlagt for stedse. Der skal være dem ved Teatret, der ogsaa anser bemeldte Plan for *grinlagt.*

[15]/[2]. **Forgangen Dag blev Saxogades Politivagt stormet. Her kan man altsaa ikke benytte det gamle Ord og sige, at det drejede sig kun om en Storm i et Glas Vand.**

HØRT PAA BERNINA

Billedhugger: Jeg modellerede forleden nogle Smaagrise med Indsamlingsbøsser om Halsen, men saa smæltede desværre Grisene.

Forfatter: Saa sæt Bøsserne foran *Søerne!*

[17]/[2]. **Nu er det galt med Sukkermærkerne, mange er bange for, at det skal gaa forkert. De handlende mærker det, og Husmødrene sukker.**

HØRT PAA ET FAMILJEBAL.

Han: Her er dog rædselsfuldt kedeligt, Frøken; vi kan lige saa godt gaa hjem.

Hun: Jeg kan ikke.

Han: Hvorfor ikke?

Hun: Jeg bor her!

Godt Nyt!

I Grækenland paatænker man at rejse en Statue af Pyjamas.

*

Det døde Hav blev i Gaar begravet fra vestre Kirkegaards store Kapel. Kisten blev baaren af Atlanterhavet, Vesterhavet, det stille Hav og det indiske Ocean.

Det sorte Hav holdt Talen. (Indsendt fra Oringe).

*

Et gammelt Egetræsbord med Fru Heiberg, Aristofanes, Oehlenschläger og Lynsmeden i Benene staar til Salg.

Sammesteds fire brugte Grammofonplader med Alstrup, Herold, Olga Svendsen og Caruso. Billet mrk. »Bentøj« 420.

*

Fru Betty Nansen agter at rejse til Niagaravandfaldet for at gøre Studier.

*

Den bekendte Skuespillerinde Frk M. har nu fire Gange taget Gift, fordi hendes »Forlovede« har været hende utro. Da hun i Gaar tog Gift for femte Gang, virkede Giften slet ikke.

Nu er hun nemlig immun.

*

En Mand skal have skænket det kgl. Teaters Kor 5000 Kr.

Det er kønt.

Gaven altsaa — ikke Koret!

Hørt i en Kro.

— Min Kone har skaffet mig mange Svagheder paa Halsen. Da jeg saa hende første Gang, blev jeg stum af Beundring, da jeg giftede mig med hende, var jeg blind af Kærlighed — og nu er jeg ganske døv af hendes Snakken!

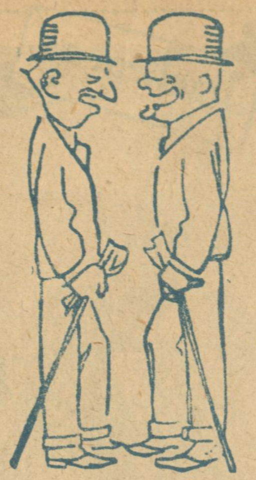

— Du, har Du set et halvt Lammehovede med to Øjne?

— Næ.

— Naa. Ja, de fleste bruger to Øjne til at se det.

„En Dansker".

— Hvorfor har De ikke taget Deres Broder med, spørger Værtinden den indtrædende Gæst.

— Nej, vi trak Lod om, hvem af os, der skulde gaa herhen.

— Og saa vandt De?

— Nej, jeg tabte!

„En Nordmand".

— Hvad diskuterte dere i den litterære klubben da?

Aa, vi snakket om, at fru Olsen skulde skilles, og at Hansens har maattet levere bilen sin tilbake, fordi den ikke blev betalt. Og tilslut saa snakket vi lidt om en av Ibsens bøker — jeg husker ikke hvilken.

„En Svensker".

Nattarbete. Hon: — Ni ser trött ut i da, herr löjtnant.

Han: — Ja, jak har också haft nattjänast.

Hon: — Vårkligen?

Han: — Ja, jag har varit hos översten på bal ock dansat till klockan tre i morse.

Kongen er begyndt at studere Islandsk!

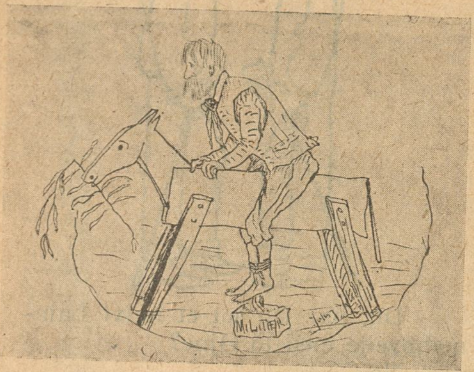

Der gryr en Tid, den gror hver Dag,
da segner Nadigherrens Sag,
da kastes alle Trællekaar
og Timen slaar.

Tegnet Johs. Jensen.

Tak for Tegningen. Den er jo lidt gammeldags, og Hesten er næsten *værre* end en af Træ, — men Meningen er god nok!

Pas nu paa, at du ikke faar et blaat Øje, Adolf — Husk paa at du skal præsenteres for Mo'r i Aften —

Tegnet af Georg Nielsen.

— Næ— i gamle Dage fik vi Bitter, jeg si'r Dem, naar man havde faaet bare 4 Stykker kunde man starte sit Automobil ved at aande paa det.

Tegnet af Alf Henrichsen.

Assurer hos os.

NORDISK ASSURANCE COMPAGNI AKTIESELSKAB

Central Telefoner 7310 7388 13319 13974

Telegramadresse: „NORDASSUCO"
VESTRE BOULEVARD 5—7

Assurer hos os.

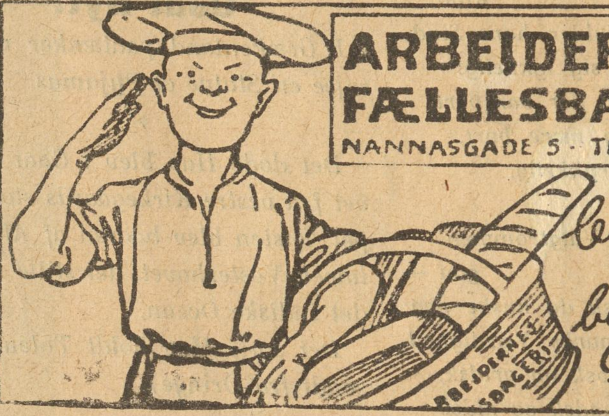

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TAV. 45

leverer Byens bedste Brød!

Brug
LEO 33
mod Hoste og Hæshed
Er det billigste og mest virkningsfulde!
FORTRINLIG KVALITET

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Veksellerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser

„RAVNEN".

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

„Tilfældigt Sjov“.

— Hvad ser jeg. Det er jo min Paraply! Vil De straks komme med den.

— Vil De vente et Øjeblik, til jeg faar fat i en Betjent. Den Paraply har den Mand, som stjal hos os i forrige Uge, ladet blive staaende.

*

Andersen (gemytligt): Dette er et Portræt af min Hustrus første Mand.

Petersen: Naa, det maa jeg sige! Af alle de Idioter, jeg har set, er han dog den værste. Men jeg vidste forresten ikke, at din Kone havde været gift, før hun traf Dig.

Andersen: Det havde hun heller ikke. Portrætet er af mig, da jeg var 23 Aar.

*

I et amerikansk Vittighedsblad beskrives en fransk Duel saaledes:

De to Parter begiver sig til det aftalte Sted. De mødes tilfældigt undervejs og slaar Følge. I en Skov snubler den ene Duellant over en Trærod, og den anden hjælper ham op idet han siger:

— Stødte De Dem?

— Ikke noget videre, men min Næse er sprunget op at bløde.

— Gud være lovet! Der er flydt Blod. Ræk mig din Haand, gamle Dreng!

*

En paa Egnen meget kendt Prokurator, som er berømt for sin Snedighed, kommer ind paa Kroen og bestiller Frokost.

— Er Æggene friske? spørger han Værten, der svarer med et fiffigt Smil:

— Det er Æg! Hr. Prokurator, mere siger jeg ikke.

*

Dommeren: Den Anklagede paastaar, at hun først er blevet mishandlet af sin Mand. Har De set det?

Vidnet: Ja!

Dommeren: Har den Anklagede skreget?

Vidnet: Ja!

Dommeren: Hvad skreg hun?

Vidnet: Aah Gud, aah Gud! min nye Hat!

*

— Hr. Principal, der er En, der vil tale med Dem i Telefonen.

— Det er vist min Kone.

— Nej, det er det ikke. Det er en Dame.

Odin: Hvad er det for noget Smøleri! Nu har I igen glemt at forny mit Abonnement paa „Ravnen“.

Dommeren: De vidste, at Deres Haareliksir indeholdt giftige Stoffer. Og alligevel solgte De den. Følte De da slet ingen Samvittighedsnag?

Anklagede: Jo, derfor har jeg ogsaa averteret: Man advares mod Efterligninger.

*

— Maa jeg blot bede Dem, ét eneste Ord!

— Med Fornøjelse! Blot ikke det ene Ord: Penge.

*

Den Overordnede: Ja, nu ser De Følgerne. Fra 1. Januar har De faaet Deres Afsked i Naade med Pension og med Anerkendelse af Deres lange og pligttro Tjeneste. Saadan som De altid har smølet, saa maatte det jo ende paa den Maade.

*

Den unge Mand henrykt paa et Bal til sin Dame:

— Tænk Dem, Frøken, jeg har netop faaet konstateret, at vi endogsaa er temmelig nær i Familie med hinanden.

— Saa! Men derfor behøver De da ikke at træde mig over Fødderne.

*

Gæsten til den travle Opvarter, der løber forbi:

— Hør, nu har jeg bestilt Kaffe og Kager ti Gange.

Opvarteren: Jeg skal straks være der. (Efter fem Minutters Forløb til den forskrækkede Gæst). Værsaagod! Ti Gange Kaffe og Kager!

*

Du har da aldrig set mig springe efter Folk, der har Penge!

— Nej, men jeg har set mange springe efter Dig for at faa deres Penge.

Falsk Spil.

Koncertpianisten José Marini med Hustru, den dramatiske Sangerinde, Fru Marini-Koller, gav aarligt omkring Juletid en Koncert i den gode By X. Dette ansaa de at være baade sig selv og Byen skyldige — sig selv for at de paany kunde komme til at »glimre« (skønt Kritiken fandt dem meget maadelige) og Byen for at den rigtig kunde komme til at sætte Pris paa den Ære at huse disse to saa fremragende Musikkunstnere.

José Marini havde en meget indviklet Virksomhed i Byen. Først og fremmest var han Anfører for Sangforeningen »Ibikus«. Dernæst lærte han Byens velsituerede Familiers Sønner og Døtre Pianospillets vanskelige Kunst. For at hæve sin Anseelse blandt Eleverne lod han Haaret og Lillefingerneglene vokse. Og mens en Gymnasiast med al Kraft hamrede paa Tangenterne, sad José med Hagen støttet i venstre Haand, ganske uopmærksom ved Siden af Instrumentet og forfattede højstemte Lejlighedsdigte til de mere formuende Borgeres Bryllupper og Barnedaab. Endvidere gav han i sin Bopæl Kursus i Deklamation og Mimik.

Fru Marini-Koller havde, som hun selv aabent og ærligt tilstod, engang været guddommelig. Og endnu i Dag stod hun uovertruffet som dramatisk Sangerinde. Hun havde faktisk paa meget kort Tid optraadt paa de fleste Skuepladser i Tyskland. Og det maa vel kaldes en Karrière!

Som sagt, Marini-Kollers Koncert gik af Stabelen straks før Jul, og til denne indfandt Størstedelen af Borgerskabet sig punktligt. Og der fandtes kun et eneste Menneske, som var saa raa eller saa opfyldt af væmmelig Misundelse, at han vovede at udslynge sin Haan over disse hellige Timer. Og det var Hr. Feldmayer, Lærer ved Seminariet og Musikkritiker i Byens Dagblad. For denne Pennefægter var altsaa intet helligt. Saa nærmede Julen sig, og Kunstnerparret beredte sig som sædvanlig til Handling. Og i den Glans, som den forventede gyldne Høst allerede kastede over deres Vej, blandede sig blot en lille Sky: Hr. Feldmayer.

— Kære Marini, sukkede Fru Koller, mens hun sad og kantede sin Koncertkjole, denne Feldmayer er blevet mig et rigtig Damoklessværd.

— Naa ja, Du har Ret, min kære Eugenia, svarede Marini melankolsk. Dette gyselige Menneske ødelægger hele min Glæde. Han lægger sig som en tung Sten paa min Mave, netop naar jeg har spist.

— Kunde Du ikke blive Ven med ham? For Eksempel ved et Glas Øl. —

— Du ved, kære Ven, at jeg efter dit eget Ønske har holdt op med at gaa paa Knejper. Men nu skal jeg med største Fornøjelse —

— Nej, nej, Tak! Du er saa god, at Du kunde være i Stand til at ofre Dig *alene*. Men som din Kone vil jeg deltage i alt, og saaledes ogsaa i dette.

Den fortræffelige Ægtemage spekulerede en Stund; men saa tog Fruen Ordet:

— Hør her, José, nu har jeg det! udbrød hun pludselig. Du ved, at Vinhandlerens Datter betalte sin Sangundervisning med tolv Flasker Rüdesheimer. Du gaar hen og møder Hr. Feldmayer ved 4-Tiden, naar han kommer fra Seminariet. Du er henrykt — en saa sjælden Fornøjelse — og saa videre. Til Slut byder Du ham hjem i Aften til et Glas Vin og et simpelt Stykke Smørrebrød. Farvel, min Skat. Klokken halv fem er Du hjemme igen!

Den store Kunstner José Marini begav sig af Sted til Seminariet.

— Aa, Undskyld! Beder tusind Gange om Forladelse!

To Herrer havde stødt sammen ved Gadehjørnet.

— Nej, hvad ser jeg? Hr. Feldmayer? Da beder jeg endnu en Gang om Forladelse! Det var da virkelig morsomt at træffe Dem! Det er saa sjældent, jeg ser Dem.

Hr. Feldmayer syntes at gaa i mørke Tanker, da han stødte sammen med Marini, men hans Ansigt lyste op ved disse venlige Ord af en Mand, fra hvem han havde ventet noget ganske andet.

— Hvorledes staar det til, Hr. Marini? Og hvorledes befinder Deres Kone sig?

— Meget godt, meget godt, min ærede Ven. Hun som jeg beklager kun, at vi aldrig faar se Dem hos os saadan i al Tarvelighed.

— De er altfor elskværdig, svarede Feldmayer en Smule forlegen. Jeg fortjener næppe saa megen Venlighed. En Kritiker bør man egentlig ikke sammenligne med andre Mennesker, min kære Marini. En Kritiker maa man tage mere abstrakt. Jeg ser paa Dem, at De forstaar mig.

— De vil vel ikke forsøge at undskylde Dem, Hr. Feldmayer. Retten til frit at udtale sin Mening er selvfølgelig uantastelig. Ikke et Ord mere. Jeg vilde være en smaalig Karakter og ikke værd at kaldes Kunstner, hvis jeg ikke kunde skille en prægtig Fyr fra hans Fag.

— Ræk mig Deres Haand, Marini. De er en virkelig Mand. Hvorfor har jeg ikke før lært Dem at kende paa denne Maade? Da havde maaske meget været anderledes. Men De har Ret. Lad os ikke tale om det forbigangne.

Henrykt trykkede Marini Feldmayers Haand. Saa let havde han ikke tænkt sig Sejren.

— Min kære Ven, sagde han bevæget, naar to beslægtede Aander finder hinanden, saa er det Fest. Jeg har netop en udmærket Rüdesheimer i min Kælder. Gør mig den Ære at drikke et Glas hjemme hos mig. Nej, nej, ingen Indvendinger. De kommer.

— Jeg maa først underrette min Kone. De ved nok, hvorledes Kvinder er — —

— Hvad tænker De paa? De tager naturligvis Konen med Dem.

— Det gaar ikke, Hr. Marini, for vi har tre Smaabørn derhjemme.

— Hvad? Har De ogsaa Børn? Lykkelige Menneske! Hvis De vidste, hvor jeg elsker Børn! Og min Kone ogsaa! Den Velsignelse er desværre os nægtet. De ved ikke, hvilken Glæde De gør os, hvis De tager Børnene med.

— Godt, saa kommer hele Familien. Men Revanche forbeholder jeg mig. Kunstneren lo smigret. Feldmayer hentydede naturligvis til Kritiken.

— Præcis Klokken otte. Ikke senere. Et beskedent Smørrebrød.

Hvilken Aften hos Marini, eller, rettere sagt, hvilken Nat! Thi førend Morgengry vilde den af Vinen oprømte Feldmayer ikke gaa hjem. Syv Flasker af den kostbare Rüdesheimer var gaaet med, Bøf, Kager, Konfekt, alt var tømt. Feldmayers Børn havde været uudholdelige — væltet Vinen ud over Fru Marinis Kjole, stukket Fingrene ned i Kagefadet og tilsidst trukket Dugen med Servicet paa Gulvet. Da havde endelig Familien Feldmayer brudt op, efter at de til Tak havde drukket Dus med Marinis.

Trøstesløs stirrede Fru Marini paa Ødelæggelsen. Men — det fik gaa! De havde købt denne blodige, ondskabsfulde Pen, det gjaldt Kunsten, Rygtet, Laurbærrene! Saa var Prisen ikke for dyr!

*

Himlen være lovet! Nu var Koncerten overstaaet. Fru Marini-Koller havde denne Gang selv mærket, at hendes Stemme var lidt tilsløret, men det var den foregaaende Aften, som var Skyld deri. Heller ikke José Marini havde været paa Højden af sin Kunst. Den forbandede Rüdesheimer havde vist været for stærk. Naa ja, hvad gjorde det!

Kritiken havde man jo som i en lille Æske. Med største Sjælsro og et tillidsfuldt Smil aabnede Ægteparret Morgenavisen for at læse om Koncerten. Aa, der stod det: — »Marini-Koncerten« — »Hvorledes Hr. og Fru Marini har kunnet give Gaarsdagens Aftenunderholdning Navn af Koncert, er os uforklarligt. Fru Marini sang hver eneste

Tone falsk med ubønhørlig Konsekvens, og Hr. Marini greb bestandig ved Siden af paa Flyglet, maaske var det kun af Høflighed fra hans Side for at overstemme sin Kones falske Toner!«

Længere kom Kunstnerparret ikke i deres Lekture. Blege og skælvende rejste de sig fra deres Pladser.

— Jeg kvæler ham! Jeg kvæler ham! hvæsede José pludselig og fo'r mod Døren som en Hvirvelvind.

— Servicet skal da Feldmayyers i hvert Fald betale, mumlede Fruen, og ligesaa Dugen og Kjolen. Betale skal de, om det saa skal komme for Retten!

Marini traf Feldmayer hjemme og rystede Avisen lige for Næsen af ham, maalløs af Vrede.

— Stakkels Ven, hvad maa ikke Du og din Kone have lidt, sagde Feldmayer deltagende. Men fat Mod. Vort Venskab brydes alligevel ikke.

— Jeg frabeder mig Deres infame Sludder, min Herre!

Endelig fik Marini Luft i Lungerne.

— De — De er en Bedrager, et Skadedyr, en Slange, som jeg har næret ved min egen Barm! At De kunde skrive det! Skammer De Dem ikke! Fy!

Hr. Feldmayer blev mørkerød i Ansigtet, men endnu beherskede han sig.

— Hvad kan jeg gøre for det?

— Hvad De kan gøre for det? Skandaleskriver! Filister!

— Holdt — raabte nu Feldmayer med tordnende Stemme og greb den rasende Mand i Frakkekraven.

— Gaa øjeblikkeligt, eller jeg kommer til at forgribe mig paa Deres hellige Kunstnerdygtigheds Bagside. Det var altsaa Grunden til den smigrende Elskværdighed mod mig og mine! Den gjaldt min Pen! For en trofast Ven vilde jeg maaske have fremtrukket formildende Omstændigheder. Men Himlen har forskaanet mig for dette Fejlgreb. Den Dag, da vi traf hinanden, havde jeg ophørt med min Stilling som Musikkritiker. En anden har henrettet Dem i mit Sted!

Med tunge Skridt vendte Marini tilbage til sin Kone. Og han har aldrig mere forsøgt paa at bestikke den offentlige Mening. Det staar virkelig klart for ham, at Kritiken er noget abstrakt, en væsenløs Aand. Og Aander er ikke til at spøge med.

Zeus og Jo.

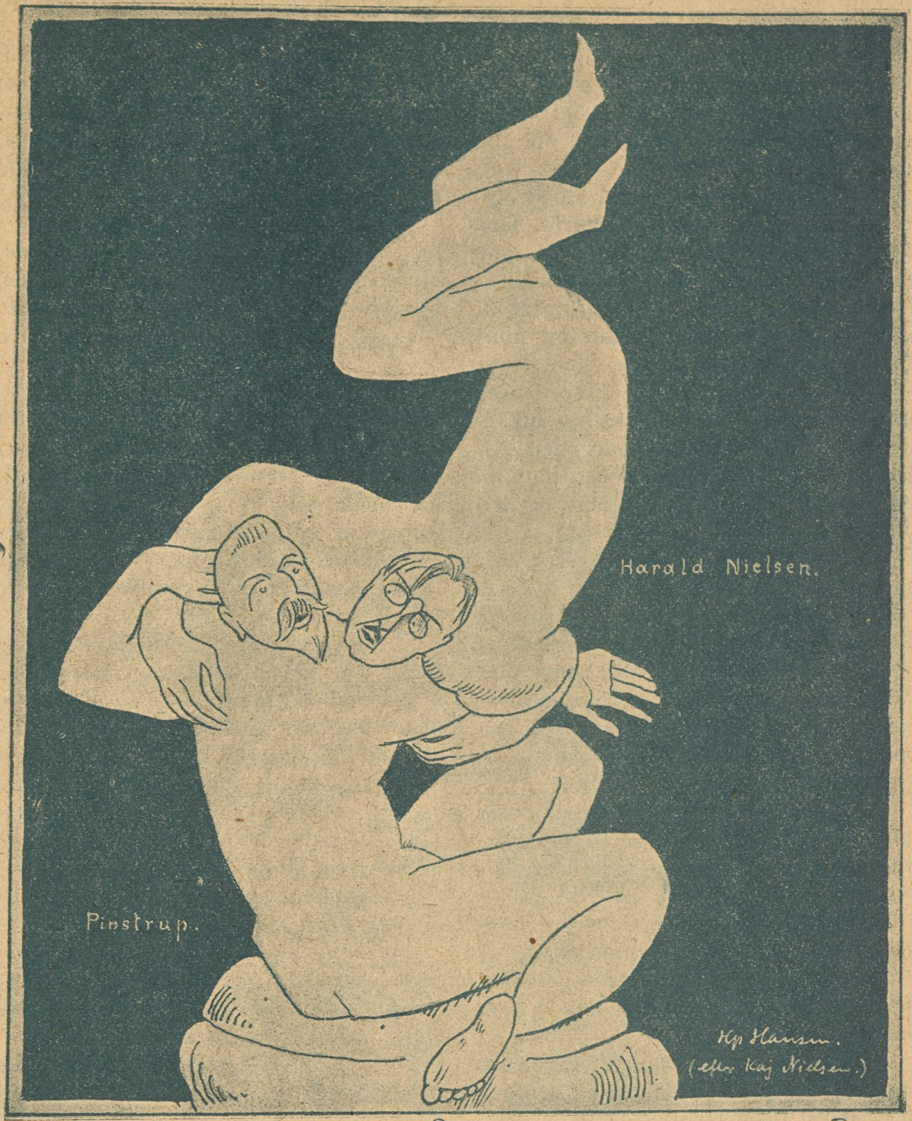

Tegning af Hp. Hansen (Efter Kaj Nielsens Gruppe paa den fri Udstilling)

Magister Harald Nielsens „Moderne Ægteskab" har inspireret Pinstrup til i Folketinget at erklære, at den ny Ægteskabslov favoriserer de golde Kvinder i Byerne.

En spansk Historie.

Det var i Aaret 18... Hr. Caraveco levede den Gang i Provinsbyen X, hvor han varetog sit Kald som Embedsmand ved et offentligt Kontor med lige saa megen Værdighed som Iver. Han havde en Gage paa 6000 Reales, talte aldrig om Politik, var en fyrig Lovtaler over enhver Regering og indskrænkede sig forøvrigt til redelig at underholde sin Kone og sine seks Børn. Han arbejdede samvittighedsfuldt, besad ingen Ærgerrighed og befandt sig lykkelig.

En Dag blev han kaldt til sin Direktør, som med traurig Mine rettede det Spørgsmaal til ham:

— Hr. Caraveco, er det Dem bekendt, at den politiske Situation har forandret sig?

— Javel, Hr. Direktør!

— At vi nu til Ministerpræsident har faaet Grev van San Louis?

— O, det er en udmærket Mand!

— Min kære Ven, denne udmærkede Mand har bestemt, at De gaar af paa Vartpenge. Her er Tilkendegivelsen. Det gør mig overordentlig ondt.

Hr. Caraveco spilede først Øjnene op, derpaa Munden, skiftede Farve og lod Pennen, som han endnu holdt i Haanden, falde.

— Med Vartpenge — afskediget? mumlede han, da han halvvejs atter havde genvundet Fatningen.

— Hans Ekscellence ved vist ikke, at jeg har Kone og seks Børn at underholde?

— Vistnok ikke, bekræftede Direktøren.

— Da maa han vide det, og han *skal*

faa det at vide. — Jeg rejser øjeblikligt til Madrid.

Og Caraveco forlod forbavset men bestemt Kontoret, tømte sin Sparebøsse, kyssede sin Kone og derpaa i kronologisk Rækkefølge de seks Spirer og sad straks efter i Hurtigtoget til Madrid.

Caraveco havde som ung Mand været fire eller fem Aar i Madrid, men han havde dog ingen Bekendte der; det brød han sig ikke stort om, thi han stolede paa sin gode Sag og paa, at man ikke vilde bringe ham og hans Familie i Elendighed.

— Naar bare ikke disse Ekscellencer havde en saa slet Hukommelse, sukkede han gentagne Gange under Vejs. Efter sin Ankomst til Madrid bad han om en Audiens hos Grev San Louis, og den blev ham givet.

— Hvem er De, og hvad ønsker De? spurgte Greven ham.

— Ekscellence, mit Navn er Caraveco. Jeg er en med Vartpenge afskediget Embedsmand; min Direktør har altid været tilfreds med mig, og desuden har jeg Kone og seks Børn. Jeg maa ærbødigst bede Deres Ekscellence om at tage denne Bestemmelse tilbage.

— Jeg skal se, hvad der lader sig gøre, svarede Ministeren efter den traditionelle Form; lad mig faa Deres Ansøgning.

To Døgn var gaaet og Caraveco havde endnu ingen Efterretning faaet.

— Han har naturligvis glemt det, sagde han til sig selv, jeg skal minde ham om det.

Ifølge denne Beslutning begav vor Mand sig til Ministerboligen og ventede der, indtil Ministerpræsidentens Vogn kørte frem. Hastig styrtede han frem, aabnede med den ene Haand Vogndøren og tog Hatten af med den anden.

— Hvad vil De, og hvem er De? spurgte Ministeren ham, idet han steg ind.

— Ekscellence, mit Navn er Caraveco, jeg er en med Vartpenge afskediget Embedsmand, som har Kone og seks Børn at forsørge —

— Ak ja, jeg husker det. Jeg har jo sagt Dem, at jeg skal gøre, hvad jeg kan — —

Uden Tvivl! Hans Ekscellence havde den bedste Vilje — dersom bare ikke den daarlige Hukommelse var der.

Nogle Aftener i Træk indfandt Caraveco sig ved Trappen, som førte til Grev San Louis' Privatbolig, og saa snart denne kom ned, hilste han ham underdanigst og tilføjede:

— Ekscellence, mit Navn er Caraveco, jeg er en med Vartpenge afskediget Embedsmand, har Kone og seks Børn —

— Allerede der igen! raabte Ministeren, der straks kendte ham. De behøver ikke at ulejlige Dem længere, min Herre —

— — Caraveco — — Caraveco — — Cara — —

— Godt, godt, jeg skal tænke paa det! raabte Ekscellencen, idet han fremskyndede sine Skridt.

Da hændte det, at Ministeren paadrog sig en lille Forkølelse og ikke kunde forlade sit Hjem i nogle Dage. Hver Morgen bragtes der ham tilligemed Aviserne et Visitkort, paa hvilket der stod:

J. CARAVECO
med Vartpenge afskediget Embedsmand, som har Kone og seks Børn, sender Deres Ekscellence de bedste Ønsker angaaende Deres kostbare Sundhed.

Takket være disse Visitkort, som fik Greven til at svede, blev han rask. Men da han for første Gang gik ud, fandt han nede ved Porten den med Vartpenge afskedigede Embedsmand, som lykønskede ham til hans Helbredelse. Denne Gang kunde han ikke bemestre sin Ærgrelse.

— Min kære Herre, sagde han, jeg er Dem meget forbundet for Deres Opmærksomhed, men jeg maa desværre meddele Dem, at det er mig ganske umuligt at ansætte Dem igen.

Dermed kørte han bort i sin Vogn, og den stakkels Caraveco mumlede:

— Hvad hører jeg, Hr. Greven har jo en rigtig god Hukommelse, men *Viljen* fejler ham altsaa nu. Kun Taalmodighed!

Fra dette Øjeblik af tog Caravecos egentlige Virksomhed sin Begyndelse. Gik Ministeren i Kirke, saa fandt han der vor Caraveco mellem sig og Alteret, gik han i Teatret, hørte han ved sin Kommen og Gaaen den monotone Mumlen:

— Ekscellence, mit Navn er Caraveco — med Vartpenge afskediget Embedsmand — Kone og seks Børn.

I Deputeretkammeret, i Senatet, overalt traf han den evige Caraveco, først ved Indgangen, senere paa Galleriet, hvor han gav de til Regeringens Ros holdte Taler begejstret Applaus.

Alle Midler havde Minister San Louis anvendt for at blive det besværlige Menneske kvit: Ringeagt, Spot, Vrede, Trusler; men alt forblev virkningsløst. Han var fuldstændig afmægtig lige overfor dette Individ, som hæftede sig til hans Hæle, uden nogen Sinde at tabe noget af sin ydmyge og respektfulde Holdning. Hvad kunde han gøre ham? For hvilken Forbrydelse kunde han beskylde ham?

Faktum var, at den afskedigede Embedsmand ikke mere gik ud af Grevens Hovede, ja, at Udsigten til det næste uundgaaelige Sammentræf beskæftigede ham mere end en Statssag.

Undertiden, naar han var ganske alene, gentog han mekanisk hans Navn, som allerede gjorde ham nervøs, og endogsaa førend han gik i Seng, saa han først under Sengen, om ikke den afskedigede Embedsmand havde skjult sig der. Til Slut fattede han i sin Fortvivlelse en heroisk Beslutning. Da han samme Dag ved at forlade sin Vogn atter stødte paa Caraveco, sagde han kort og bydende: — Kom med!

Embedsmanden adlød bange og stod snart lige overfor den i sin Lænestol siddende Minister.

— Hvor stor var Deres sidste Gage?

— Seks Tusind Reales, Ekscellence.

— Godt, tag denne Udnævnelse her. De er ansat med ti Tusind Reales i B. Men jeg meddeler Dem herved og sværger Dem til: Hvis De ikke inden fire og tyve Timer har forladt Madrid, lader jeg Dem indespærre! Farvel!

Caraveco styrtede ganske forstyrret og ophidset uden at sige et Ord ud af Ministerens Kontor, og endnu samme Dag afrejste han fra Madrid.

Elleve Aar efter denne sandhedstro Hændelse var Narvaez Kabinetssekretær og Don Gonzalez Brabo Ministerpræsident. En Dag saa Gonzalez Brabo sig nødt til at gennemføre Personaleforandringer for at bringe nogle Protegeer ind i Ministeriet. For ikke at træffe de urette, det vil sige sine Venners Venner, lod han sig bringe Referancelisten.

— Vis mig de blandt de ældste Embedsmænd, som har den svageste Protektion, sagde han til Sekretæren.

Det tildrog sig, at efter Listens Gennemsyn var der kun en eneste Embedsmand, som overhovedet ikke havde nogen Protektion.

— Hvorledes er det med denne Hr. Caraveco? Har han ingen? spurgte Ministeren.

— Nej, Ekscellence. Dersom Ekscellencen tror . . . ?

— Naturligvis. Saa hurtigt som muligt. —

Sekretæren gik ud og lod Ministeren tilbage, hensunken i Tanker over det Fænomen, at en Embedsmand uden nogen Beskytter kunde holde sig i hele elleve Aar paa sin Post.

Ikke mindre end sejsten Gange havde Regeringen vekslet. Hvorledes var det mulig, at ikke en eneste af de sejsten Ministre havde set sig hensat i den sørgelige Nødvendighed at ofre den ubeskyttede Caraveco? Den store Statistiker og Verdensmand, hvis Interesse dette Problem mere og mere lagde Beslag paa, bøjede sig endnu en Gang over Fortegnelsen , og se! Han opdagede nogle af den fordums Ministers, Grev San Louis, med Blyant egenhændig skrevne, halvt udslettede Ord lige ved Siden af Caravecos Navn. Disse Ord lød:

— Pas paa! Farlig at røre ved!

Næppe havde Minister Gonzalez Brabo læst dette, førend han trykkede kraftigt paa Klokken og paa samme Tid sagde ved sig selv:

— Fanden selv maa beskytte denne Caraveco! Der havde jeg nær brændt mine Fingre!

Og Caraveco forblev i Embedet til sin sene Død!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. **Henrik Møller.**

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i Ravnen.

Køb RAVNEN

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.

N. Farimagsg. 64

Wolkes Caloric

A/S Gust. Wolke

Kungl. Hofleverantör

Köpenhamn **Malmö**

Vilh. Christiansen

Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer,** Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Paa et Redaktionskontor findes følgende Opslag: Paraplyer, Stokke, Hunde og Digte anbringes i Entréen.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af P. V. Hansen

Menneskevilkaar i 1920.

Bestil »Ravnen« hos Social-Demokratens Bude.

16 Sider

18 Øre

RAVNEN

Nr. 10 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 4. Marts 1920

Panik paa Mars.

Tegning af Emil Poulsen.

Den voksende Dollars foraarsager Jordformørkelse.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.
Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „
Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN“
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Fru Sørensen ser op fra sin Avis og siger:

— Tænk! her sidder jeg og læser om en Mand, der skriver Digte i Fængslet.

Hvorpaa Sørensen tørt spørger:

— Er det derfor, han er sat fast?

*

To Løjtnanter traadte en Dag ind til en Barber. For at have ham til bedste spurgte den ene:

— Hør sig mig, kan De ogsaa barbere Abekatte?

— Jeg har endnu aldrig prøvet det; men vil De tage Plads saa skal jeg gøre et Forsøg.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet“ 1,50. „Den smukke Malkepige“ 1,50. „Fru Potifar“ 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Første Student: Ser Du, disse 10 Kroner er de første Penge, jeg selv har tjent.

Anden Student: Hvordan gik det til?

Første Student: Jo, jeg realiserede en større Ladning tomme Flasker!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912
Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

— Fordi De har en stiv Hals, kan De da nok bestille noget.

— Ja, men hvordan skal jeg kunne se mig om efter Arbejde?

*

— Men jeg forsikrer Dig, at jeg selv har oplevet alle de Historier, jeg har fortalt. Du tvivler vel ikke som Gentleman paa en Dames Ord.

— Nej, men jeg finder det mere gentlemanlike at tvivle paa Dit Ord, end at gaa ud fra, at Du skulde have oplevet alle de gamle Historier.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Fra Værkstedet.

Splinter og Spaaner.

Ligegladhed er ogsaa et Vaaben.

*

Tre finder ofte lettere hinanden end to.

*

Frygt er ogsaa en Agtelse.

*

Utilfredshed er Livets Salt.

*

Tankeløshedens Børn er fødte Fadermordere.

*

Den dybeste Kløft i Verden er den mellem *Ja* og *Nej*.

*

Hvert andet Smil repræsenterer en Fejghed.

*

Den sidste Illusion, vi mister, er — Troen paa os selv.

*

Princip er et Ord, der oftest dækker over Hjerteløshed.

*

Det vanskeligste ved Livet er, at man altid skal være sammen med sig selv.

*

Det bør bemærkes, at de fleste saakaldte Kynikere er dem, der — siger Sandheden.

*

De, der har let til Taarer, har ofte saa svært til Graad.

*

Tiden er paa samme Tid en streng Herre og en tro Tjener.

*

Livet er alt for ofte kun en tung Pligt lagt til alle de andre.

*

Da Mennesket havde gjort Jorden til et Helvede, opfandt de Religionen.

*

Æren er det fagreste Træ i Skoven — men det er ikke noget Brødfrugttræ.

*

Paa vore Længslers fnysende Ganger jager vi mod vore Skuffelsers sikre Grav.

*

Talentet naar ikke højere op mod Geniet, end at det lige kan blanke hans Støvler.

Frederik Skousbo.

C·M·Hess Fabrikker Vejle

Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine

Den unge Politibetjent, der endnu følte sig lidt trykket af sin Værdighed, havde anholdt en af Politistationens gamle Stamgæster. Idet han anbragte ham i Detentionslokalet, sagde han høfligt:

— Tag Dem i Agt for det Trin.

Hvorpaa det drastiske Svar lød:

— Tak, det Trin har jeg kendt, før De kunde knappe Deres Bukser.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Fruen: Jeg har saadan en nydelig Present til min Mand paa vor Bryllupsdag.

Veninden: Hvad er det?

Fruen: Et Par broderede Tøfler.

Veninden: Og hvad tror Du, at Du faar af ham.

Fruen: Aah, vel ikke andet end en Diamantring eller en Silkekjole.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr

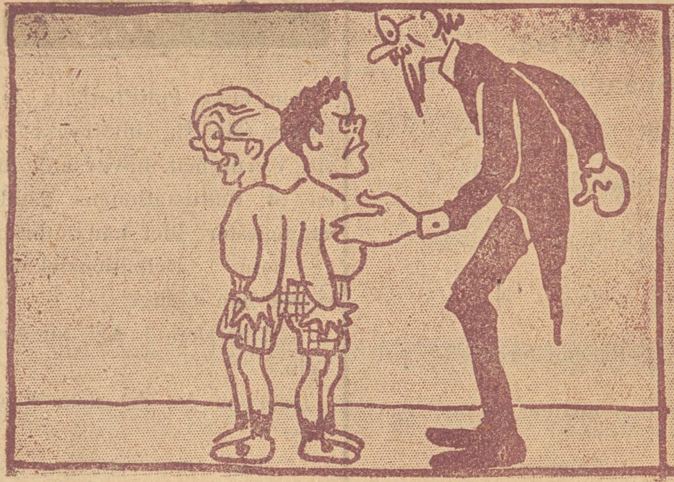

Den gamle Skolelærer vil Palle gi' et Klask,

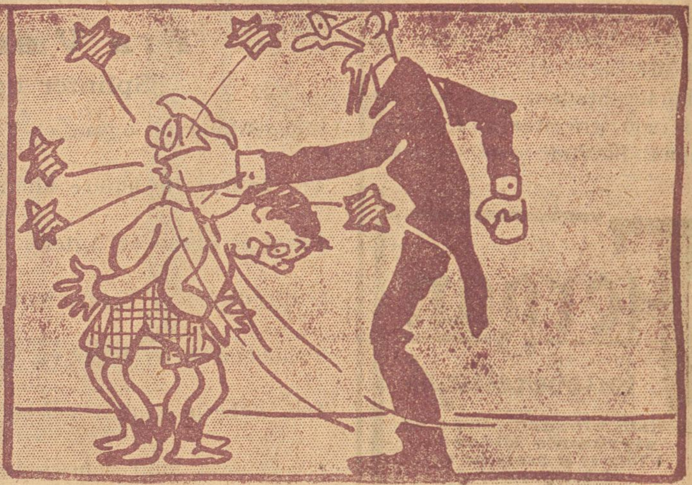

men Palle bøjer Ho'det — og Pelle siger »Smask!«

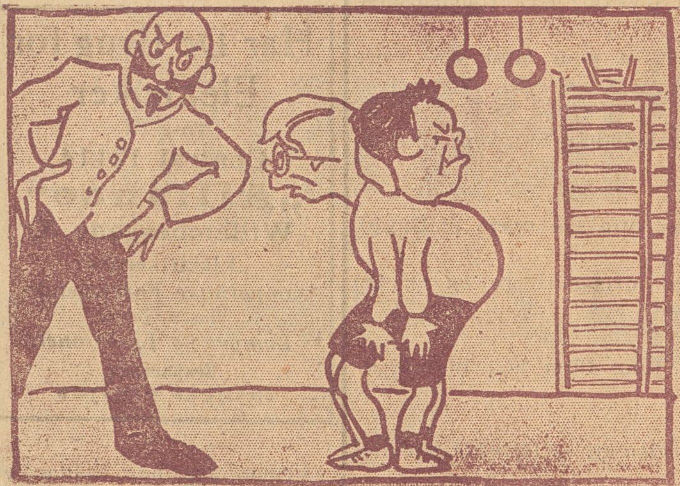

Her kan man se, hvor Palle i Grunden dog er slet:
Han bryster sig fordi, saa kan Pelle ej staa ret.

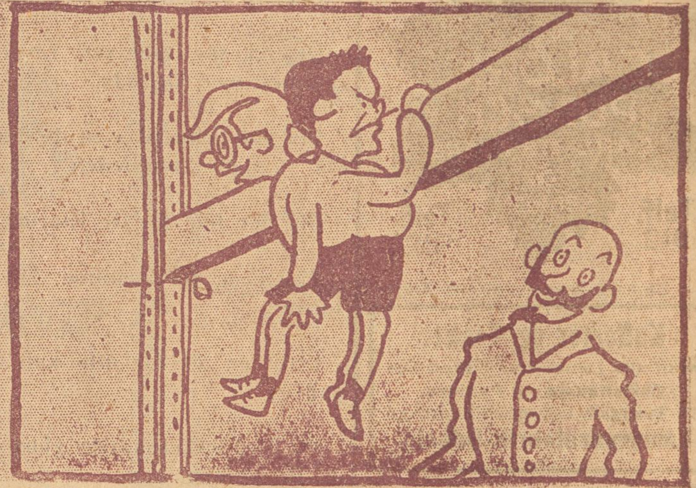

Men stærk det er han, Palle; se hvor han hæver sig;
10 Gange op i Bommen er kun for ham en Leg.

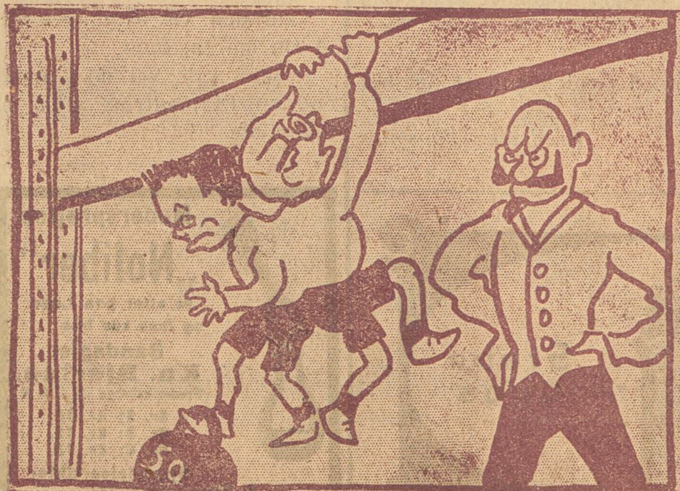

Og nu forsøger Pelle med frisk og frejdigt Mod,
men den gaar ikke — Palle har Loddet om sin Fod!

Om én Ting dog de enes (Medaljen saa de fik!)
de var et samlet Hele, naar de paa Hænder gik!

KUL

KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'

BRIKETTER

BRÆNDE

TELEFON 6068

KOKS

TELEFON 6068

FODBOLD.

Fodbold bestaar i, at en Del unge Mandfolk deler sig i to fjendtlige Hære og bemaler sig med forskellige Farver ligesom Indianere og saa sparker hinanden over Benene og en Gang imellem falder med den flade Ende paa den bare Jord (ikke med den bare Ende paa den flade Jord) — alt for at komme til at sparke til en Gummibold af overnaturlig Størrelse — eller med andre Ord, paa Størrelse med Maanen, naar den er fuld. — Sparkningen foregaar paa en afgnavet Græsmark, og ved hver Ende er der rejst to Galger — dog ikke, fordi den ene Fjende skal hænge den anden, men for at have noget at sparke Bolden igennem. Naar dette saa en sjælden Gang sker, lyder der et Indianerhyl, ligesom naar Indianerne redder sig en Skalp. Fodbold er meget sund, fordi den driver de sure Vædsker ud af de unge Mennesker og vænner dem til at taale de Spark, som Verden giver.

Det vil Tiden vise —

(Mel.: Dannevang ved grønne Bred).

Dannevang, din grønne Bred
er nu blevet meget bred're,
siden vi fik Slesvig med
og de mange Fædre.
Anden Zone staar for Tur,
skal vi dem som Danske prise?
Eller staar den tyske Mur —
det vil Tiden vise.

Dannevang, din »Hovedstad«
er nok lige ved at vælte.
»Hovedstaden« — dejligt Blad,
ondigt Kyskhedsbælte!
Hvilken Pen og hvilken Aand,
den er lige til at spise.
Skal vi miste denne »Aand«
— det vil Tiden vise!

Dannevang, dit Kunstnerhus,
Kongens Nytorvs Fryd og Smerte,
er for Tiden lidt konfus,
splittergalt det er de'.
Nielsen til sin egen Skam
ej kan klare denne Krise.
Hedder Frelsen *Neiiendam?*
Det vil Tiden vise.

Dannevang, din Bondestand
vokser godt i Magt og Vælde.
Manden hist fra Bondeland
maa man dobbelt tælle.
Højt han raaber: Det er vos,
som har Jord og Ko og Grise!
Skal nu *det* regere os?
— Det vil Tiden vise.

Dannevang, din ædle Søn
Westenholz er blevet stille,
men han spejder nok i Løn
efter Kriger-Dille.
Skal han leve, maa han slaas
i den røde Bloddamps Brise.
Han er Højres Stor-Kolos,
en af Tidens Vise!

Dannevang — en Spareboks
snart med Dit og snart med Datten;
ingen Klæder, ingen Koks,
flot det er kun — Skatten.
Der skal spares overalt
fra din Saal til din Chemise,
spar paa Kød, paa Malt og Salt
— det er Tidens Vise!

Rasmus Ejegod.

Ryg: C. B. MØLLER & Co.s Cigarer, Cigaretter, Cigarillos og Tobakker.
Faas overalt hos D'Hrr. Handlende samt Østerg. 1 & Østerbrog. 27

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

To skarpe Skud lød. En af Mændene holdt sig for Hovedet og gav sig til at skrige, men det var aldeles overflødigt, thi begge Kuglerne havde boret sig ind i Væggen overfor.

— I skal faa at se, at jeg vover det, raabte Foyle. Kom an — hvem er den første?

Ingen svarede, og nu hørtes endelig tunge Trin nede paa Trappen. Bestyrtelsen var almindelig, og Foyle anstrengte sig for endnu et Par Sekunder at holde Stillingen.

En halv Snes Mand, anførte af Green og Penny, braste ind i Salen.

— Som De ser, Penny, saa gik det dog at gaa her ind alene! Der henne staar Ivan. Tag ham straks. Der henne ligger Keller besvimet!

Med disse Ord faldt han selv bevidstløs om paa Gulvet.

Da han atter vaagnede, laa han paa en Sofa med Bandage om Hovedet og om Skulderen. Der var kun to Personer til i Stuen, det var Green og en af de stedlige Politikonstabler, der omhyggeligt undersøgte alt. Foyle satte sig op, og Green kom hastigt hen til ham.

— Det var jo udmærket, sagde Foyle smaaleende. Jeg kan forstaa, at De allerede har sat dem alle i Forvaring. Hvor længe har jeg ligget her?

— Kun en halv Time. Det var Blodtabet, som foraarsagede Besvimelsen. Vi har lagt en første Forbinding!

— Det er godt, svarede Foyle, idet han besværligt rejste sig op. Men hvorfor varede det saa længe, inden De kom, efter at jeg havde fløjtet?

— Vi forsøgte først en anden Dør, men jeg er sikker paa, at intet uden Dynamit skulde kunne sprænge den. Derpaa gik vi hen til den næste, der heldigvis ikke var laaset!

— Nej, jeg lod den jo selv staa aaben!

— Det vidste vi jo ikke! Saa fik vi fat paa en tredive Stykker Politikonstabler og maste ind. Den første, vi saa, var denne Karl i Gangen, som jo allerede var bastet og bundet. Resten kender De. Ingen gjorde Modstand undtagen Ivan, han sloges som en Tiger. Vi fik jo da Haandjernene paa ham, men selv da maatte der fire Mand til at holde ham. Penny venter paa Dem nede paa Stationen. Og hvad skal vi gøre her? Skal vi anklage Manden for Forsøg paa Mord?

— Nej, jeg tror ikke, vi vil kunne bevise det, men der findes jo saa meget andet, svarede Foyle. Det er jo Overfald paa Politiet under Funktion, Falskspilleri o. s. v., og forøvrigt kan vi jo meget godt arrestere Ivan for Delagtighed i Waverley-Affæren! Jeg ser, at De har begyndt at undersøge Huset!

— Ja, men det er ogsaa kun Begyndelsen. Vi venter paa Lægen, som skal tilse Dem, og desuden ligger der et Par Fyre ovenpaa, de er ikke til at faa vækkede. Kineseren er sporløst forsvundet. Keller plejede aldrig at tage Banken med sig hjem, ellers kunde han have gjort sig en god Fangst. Alle Kortene er mærkede. Men det kan vi jo tale om under Forhørene!

— Det er godt, vi har ham under Laas og Slaa, sagde Foyle. Men nu vil jeg ikke vente længere paa Doktoren. Jeg føler mig allerede helt vel tilpas!

Trods alt følte Detektiven sig dog en hel Del ør i Hovedet, da han kom ud i den friske Luft. En halv Snes Reportere havde allerede samlet sig med Jerrold i Spidsen, og alle gik de løs paa Foyle.

Men han bare rystede paa Hovedet og sagde, at han aldeles ikke havde noget at meddele.

— Jamen, De har jo dog foretaget en Razzia her, mente Jerrold.

— Men jeg har ikke noget at sige om det. Er der ellers noget, De ønsker at spørge om, saa kan De træffe mig paa mit Kontor paa Scotland Yard. Farvel saa længe!

En Chauffør, der holdt med sin Bil udenfor Politistationen, meddelte Foyle, at Sir Hilary Thornton var kommet og ventede paa ham. Da Foyle traadte ind paa sit Kontor, kom Sir Hilarw imod ham med udstrakte Arme.

— Aa, Gudskelov, Foyle, sagde han. Vi blev ordentlig forskrækkede paa Scotland Yard, da vi hørte, at De var bleven saaret. De ser sandelig ogsaa noget medtaget ud. Men hvorfor i Alverden gik De ogsaa derind alene? Kunde De da ikke lade Folkene herfra foretage en saadan Razzia?

— Jeg gik saamænd blot derind for at søge efter Ivan Abramovitch, sagde Foyle roligt. Alt det andet var egentlig blot en Tilfældighed!

— Man venter Besked fra Dem om, hvad de Arresterede skal anklages for, fortsatte Sir Hilary. Skynd Dem, saa meget De kan, saa skal jeg bag efter køre Dem hjem i min Bil. Jeg faar ikke Ro, før jeg faar en nøje Beretning om det hele!

De gik nu ind i Vagtstuen, hvor Penny stod i en ivrig Samtale med Divisionschefen.

— Vi har nappet en atten Stykker ialt, sagde han. Var vi kommet der ved Nattetid, havde vi sikkert fanget mindst halvtreds!

— Det er godt. Før dem alle sammen ind, undtagen Abramovitch og Keller. Der er et Par, som jeg han tage for Overfald og Maskepi med Keller. De andre kan De igen lade gaa, naar De har noteret deres Adresser!

Fangerne blev ført ind, en tavs og modfalden Skare. Foyle udpegede fire Mand, som han ønskede arresterede. Det var Dørvogteren og den rødhaarede Mand samt yderligere to, som han havde lagt Mærke til under Slagsmaalet.

Derpaa gav Foyle Penny og Green Fuldmagt til at ordne det øvrige, Fangerne blev ført ind i deres Celler, og selv gik kan ud til Bilen, hvor Sir Hilary utaalmodigt sad og ventede paa ham.

XV
BARONEN FAAR BESØG

Da Sir Ralph Fairfield Dagen efter Foyles Razzia i Smike Street sad ved sit Frokostbord, kom hans Tjener ind med et Brev. Sir Ralph rev hastigt Konvolutten op, og efter at have kastet et Blik paa Indholdet sprang han heftigt op.

»Jeg maa hurtigst muligt tale med Dem,« stod der. »Meget vigtigt!«

Papiret rystede i hans Haand, og det var kun Tjenerens Nærværelse, der fik Baronen til nogenlunde at beherske sig.

— Vis ham ind, sagde han, og pas paa, at vi ikke bliver forstyrrede af nogen, Roberts!

Havde Roberts vidst mindre Besked, end han gjorde, vilde han sikkert være bleven lige saa forbavset over sin Herres Optræden som over hans nye Gæst. Denne viste sig at være

en højest mærkelig Fremtoning, snavset og med ugegamle Skægstubber paa Hagen. Skoene var revnede, og Tøjet bar tydelige Spor af at have været i Berøring med Pløret paa Londons Gader. Han stod og drejede forlegent paa sin Hat, til Tjeneren var ude af Hørevidde.

Da saa han pludseligt op, lukkede Døren bag sig og gik hen til Fairfield med udstrakt Haand. Baronen stod rank og tavs, med Vilje havde han lagt Hænderne paa Ryggen, saa den anden maatte trække sin Haand til sig.

— Fairfield!

Det var som om dette Ord vakte Sir Ralph tillive. Han greb heftigt Mandens Haand og trykkede den voldsomt.

— Menneske dog — er Du gal! Hvorfor kommer Du dog her? Hvis man fanger Dig, bliver Du hængt! Ved Du ikke det — og ved Du ikke, at hele Kvarteret er bevogtet af Politiet?

— Jeg løber Risikoen, svarede den anden og trak roligt en Stol hen til Bordet. Jeg maatte vove Forsøget. Men jeg tror nu ikke, nogen saa mig, da jeg kom. Jeg tror heller ikke, de fanger mig, og hvis de gør, tror jeg heller ikke, jeg bliver hængt. Tror Du vel, Fairfield?

Stemmen havde lydt næsten spottende og lystig, men da Fairfield nu tog ham nærmere i Øjesyn, opdagede han dybe Skygger under Vennens Øjne, Savn og Søvnløshed havde sat sine tydelige Mærker, han var bleven afmagret og bleg. Fairfield havde tænkt meget paa Robert Grell i disse Dage, men at denne jagede og forfulgte Mand selv skulde komme og opsøge ham ved høj lys Dag, det havde han unægteligt ikke tænkt sig. Vidste Grell, at han, Sir Ralph, var bleven et Led med i den Eftersøgelse, Politiet havde sat i Gang? Var han kommet for at bede om Hjælp hos sin gamle Ven, som nu havde solgt sig til hans Fjender? Det var jo muligt! Om han nu var en Morder eller ej, saa tvivlede Fairfield ikke paa, at han var det, og det en Morder, som nu ikke vovede at tage Konsekvenserne af sin Gerning.

— Hvad vil Du her, spurgte Fairfield endeligt med haard Stemme. Hvorfor kommer Du?

Grell trak paa Skuldrene.

— Det synes jeg ligger lige for. Jeg kommer for at bede Dig om den samme Tjeneste, som Du sikkert vilde have bedt mig om, hvis Du havde været i en lignende Situation. Jeg maa have Penge. Hvis Du kunde laane mig et Par Hundrede, vilde jeg snart være paa ret Køl igen.

Fairfields Ansigt fortrak sig. Han havde ikke spurgt den anden om noget, og Grell havde heller ikke selv givet nogen Forklaring. Heri syntes Fairfield at se lige som et Bevis paa, at han altsaa virkeligt var Morder, thi havde han været uskyldig, saa havde han sikkert skyndt sig med at bedyre sin Uskyldighed.

— Jeg hjælper gerne en Ven — det var Du, Grell, svarede Fairfield langsomt, som om han overvejede hvert Ord. Men jeg kan umuligt hjælpe Dig til at undfly Retfærdigheden. Jeg kender Loven godt nok til at vide, at jeg i det Tilfælde vilde gøre mig selv til din Medskyldige!

— Tror Du da virkeligt, at jeg myrdede den Mand? Ordene kom kort og sammenbidt. Jeg troede, Du kendte mig bedre end som saa!

— Fraser, svarede Fairfield, kun Fraser! Du var sandeligt den sidste, jeg vilde troet noget saadant om, men alle Beviser er imod Dig. Jeg behøver jo ikke at gaa i Detailler! Jeg vil kun sige Dig, at hvis Jurien faar dét at vide, som man ved paa Scotland Yard, saa kan ingen Magt i Verden frelse Dig!

Grell rettede sig hurtigt.

— Fairfield, min gamle Ven, sagde han alvorligt, Du kender mig godt nok til at vide, at jeg ikke er nogen fejg Slyngel. Jeg sværger ved min Ære, at jeg ikke har nogen Del i den Mands Død, selv om jeg ganske vist gerne saa ham udryddet fra Jorden. Tror Du, at det er af Frygt for mig selv, at jeg holder mig skjult?

Fairfield rystede utaalmadigt paa Hovedet og gik frem og tilbage i Værelset.

— Det kan være godt altsammen, Grell, sagde han, men det forandrer ikke noget ved selve Sagen. Du forsvinder umiddelbart efter Mordet, saa faar Du mig til at lyve for at skjule din Forsvinden, og nu kommer Du her for at laane Penge. Det er lovligt meget. Var jeg i dit Sted, vilde jeg gaa med det samme. For gammelt Venskabs Skyld skal jeg ikke sige noget om dit Besøg her i Dag, men hjælpe Dig, nej det gør jeg ikke. Hvis Du virkeligt ikke er delagtig i Mordet, saa træd frem og fralæg Dig enhver Mistanke, saa kan alt blive godt igen!

— Tak! Det blev sagt med en dyb Bitterhed, som ikke undgik Fairfield. Bedre Raad havde jeg ikke kunnet faa, om jeg saa havde henvendt mig paa selve Scotland Yard. — Hør nu en Gang paa mig, Fairfield! Lad os gaa ud fra, at jeg virkeligt ved noget om denne Affære, gaa ud fra, at jeg ved, hvem der dræbte denne Goldenburg! Hvis jeg saa nu vilde møde op og være til Stede ved alle Forhørene, saa vilde jeg derved prisgive en Ven, eller ogsaa maatte jeg tage hele Skylden paa mig! Nej, jeg handlede fuldkomment hæderligt den Nat, da jeg bad Dig sige, at jeg ikke var at træffe i Klubben — jeg har overhovedet ikke foretaget mig noget, som jeg ikke med god Samvittighed vilde gøre om igen. Men jeg forsikrer Dig, at der var ikke andet Valg for mig. Hvis Du anede, hvad jeg har maattet gennemgaa! Politet har hele Tiden forfulgt mig. Jeg havde kun meget lidt Penge hos mig, da jeg forsvandt, og jeg kunde jo ikke udstede nogen Check, eftersom jeg jo skulde antages for død. Jeg har ikke en Gang kunnet pantsætte mit Guldur, for Pantelaanerkontorerne bevogtes jo ogsaa. Alle mine Forsøg paa at sætte mig i Forbindelse med mine Venner er mislykkedes. Nu har jeg kun femten Shillings tilbage, og siden jeg blev jaget bort fra mit forrige Gemmested, har jeg ikke vovet at prøve paa at finde noget andet. I Nat har jeg sovet paa Kajen!

Han tav, og Fairfield, som mange Gange havde set sin Vens Ansigt, naar noget betydeligt stod paa Spil, havde aldrig set ham saa oprørt og udtæret paa samme Tid. Han gik hen til Bordet, hældte noget Whisky i et Glas, blandede det med lidt Sodavand og rakte det til Vennen.

— Drik dette her, sagde han, og Grell tømte Glasset i et Drag. Saa fortsatte Fairfield: Hør nu, Grell, hvis Du vil, at jeg skal hjælpe Dig, saa maa Du give mig en ordentlig Forklaring. Denne Sag vedkommer jo ikke blot Dig, men ogsaa Eileen!

Grell satte hastigt det tomme Glas.

— Ja, Eileen, sagde han hurtigt, hvordan er det med hende?

— Hvis Du er skyldig, saa har Du ødelagt hendes Liv. Ogsaa selv om Du er uskyldig og ikke kan bevise det. Jeg selv vil indrømme, at jeg er gaaet med til at hjælpe Scotland Yard med at finde Dig. Og ved Du hvorfor? Jo, fordi jeg troede, at Du i det mindste var en Mand. Fordi jeg troede, at Du trods alt vilde kunne bevise din Uskyldighed og saaledes fri hende fra den bitre Sorg at se den Mand, hun havde elsket, anklaget for Mord!

Et smerteligt Smil gled over Robert Grells Læber.

— Du har altid været en god Ven, sagde han. Kan Du laane mig en Revolver?

— Hvad vil Du med den?

— Vær ikke bange, sagde Grell og slog ud med Haanden. Jeg tænker ikke paa at begaa Selvmord — i det mindste ikke saa længe jeg endnu har nogen Udsigt til at redde mig. Og saa det andet: vil Du laane mig de Penge?

Fairfield var blevet meget bleg, hans Læber var tørre, og hans Stemme lød hviskende, da han svarede:

— Ikke en Øre! Og med Eftertryk gentog han: Ikke en Øre!

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

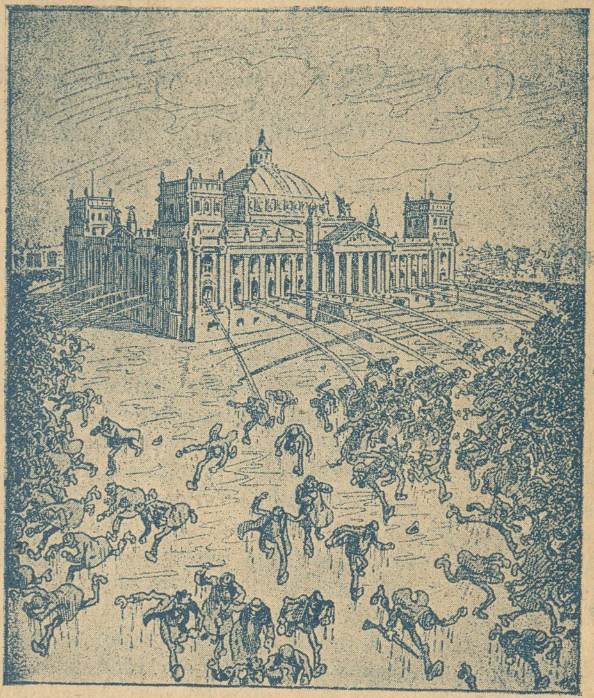

Vi foreslaar, at Brandvæsnet bliver anbragt i Rigsdagsbygningen. Vand er godt mod Oprør!
(»Der wahre Jacob.«)

Familjeforsørgeren.
(»Søndags-Nisse«).

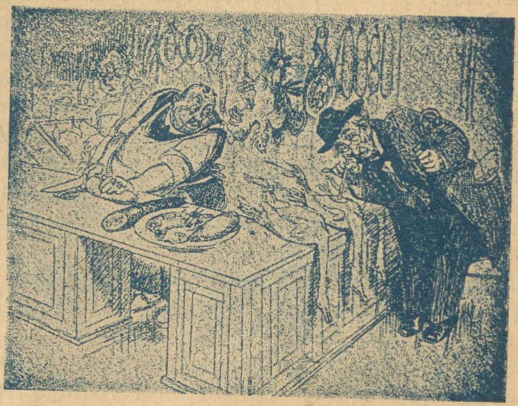

Professoren: Min Kone sagde, at jeg skulde købe en sund og fed Gaas, men denne her er vist død af et Hjerteslag!
(Lustige Blätter).

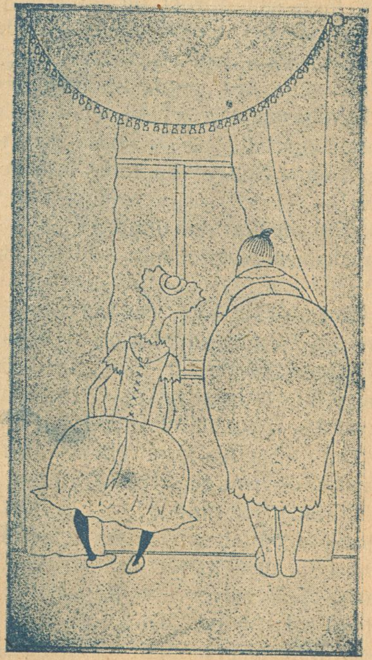

Solnedgang!
(»Fliegende Blätter«)

Prostinnan: — Hur mår mor Österdal nu för tiden?

— Tack gua prostinnan, ja har et så bra, sen ja geck in i den däringa »hondramanna-kvinnoföreningen«. Ja ska såja där å rejält, en faur pau en gång ut hondra riksdaler, når en å dö.

(»Strix.«)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød = Indmad

Indskrænkningerne.

De ny Reglementer kom som en
Bombe:
Forbandet, at saadan man skal la' sig
lumpe!
For selv om jeg ogsaa er lidt af et
Kvaj —
saa indskrænket, det er nu ikke no'et
for mig.

Jeg sad en famille iforgaars hos
Wivel.
Min Kæreſt' var sur, men jeg fjanted'
alli'vel.
Dog, Mørket, det hævned — min
Rædsel var stor:
jeg fejled' og kyssede, tænk, hendes
Mor!

Paa Gaderne maa nu paa alting man
passe,
dér er det jo ogsaa forbudt sig at
gasse.
Det sanded' forleden min Fætter fra
Fyn:
De milde, hvor han gik forkert i By'n!

Men Teatrene lukked' en Dag pr. Uge,
se, det er det eneste, som jeg kan
bruge:
De fleste — det er en afgjort Say —
burde holdes lukket — hver evige Dag!

O. E.

LÆST I EN KOMEDIE.

Fængselsdirektøren (med Patos til alle Fangerne): I har jeres Frihed allesammen! (De føler sig alle grebne).

— Hvad Lighed er der mellem Surrogatcigarer og de sundhedsfarlige Lakritstabletter?
— Tja — —
— Jo, ser du, det var en „køn Røg" begge Dele.

CURACAO.

Send Kejser W. til »Kyraso«
— jeg haaber, at Holland ej nøler.
Og skal han ved Likøren bo,
lad ham end'lig faa sig en »Køler«.

Godt Nyt!

Bladene fortæller, at Fru Betty Nansen vil lave »Alexandrateatret« om til et stort Beboelseshus. Det er en Misforstaaelse. Fru Nansen agter blot at opføre »Forhus og Baghus«.

*

I det engelske Parlament er der Forslag fremme om at asfaltere Malakkastrædet. ø

*

Kongen var i Gaar inde hos Kajser og drikke sig en »Bajser«.

*

Er man Menneskeæder, naar man spiser »Bussemænd«? (Indsendt fra Oringe).

*

De 40 Riddere kommer i Aar til Fods paa Grund af de høje Hestepriser.

*

En kendt Højrepolitiker har ansøgt om Navneforandring. Hans nye Navn bliver: Karsten Asgerpot.

*

Et herværende Teater har opgivet at spille »Robinson«, fordi Fredag er udelukket.

*

Som Bevis paa godt Forhold mellem Arbejdsgiver og Arbejder kan det noteres, at Korsetfabrikant Petersen i Gaar havde inviteret sin Kassererske Lydia Sørensen i Det kgl. Teater.

Hørt i Fredericia.

To gemytlige Tilrejsende mødte Byens ældste, ærværdige Politibetjent paa Gaden. De gik hen til ham: — Undskyld, — men de er vel godt kendt her i Byen?
— Jo, det skulde jeg mene, — jeg har været her i 30 Aar.
— Naa, ja saa kender de vel alle her i Byen?
— Ja, det gør jeg.
— Det er storartet! Kender de saa ikke en lille hvid Hund som hedder Kvik?
Betjenten blev fornærmet!

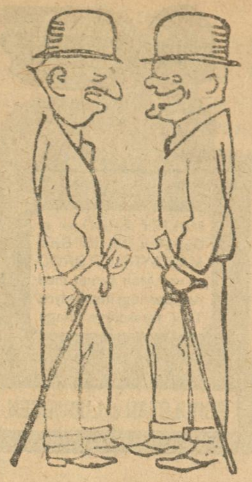

— Du, ved Du hvorfor Færgen om Vinteren er en halv Time mindre om Turen til Malmø end om Sommeren?
— Nej!
— Jo, om Vinteren bliver Vandet afkølet og trækker sig sammen, og saa er der ikke saa langt at sejle!

„En Nordmand".

Naa, Knakerud, hossen gaar gesjæften, far?
Aa, kan inte klage. Har tjent mine blanke ti kroner idag alt.
Sa-aa? Det var ikke daarlig. Hvad var det paa?
Jo, der var en, som vilde ha en uldtrøie paa børj (Kredit) hos mig, og det fik'n inte.

„En Svensker".

Damen: Ack ja, herr kapten, tidens tand har inte heller gått mig sporlöst förbi.
Den forna beundraren: Tiden tycker tydligen om søtsaker, min nådiga!

„En Dansker".

Værten: Vinen smager Dem nok ikke; Flasken har maaske ikke været lufttæt.
Gæsten: Det ved jeg ikke; derimod ved jeg bestemt, at den ikke har været vandtæt!

Aktuel Gaade.

Hvad er dette?

Et Valutaraad!

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

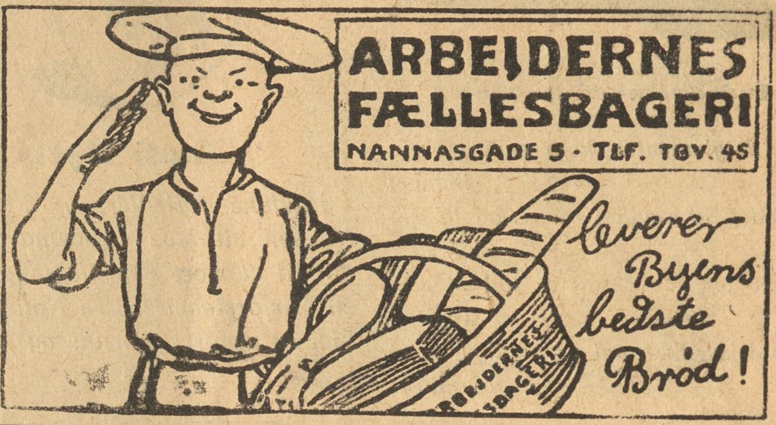

TIL FRØKEN RAVNEN.

(Med en Vintergæk).

Hør, Frøken Ravn, hvad jeg Dig her vil sige,
jeg var paa Fart i Fantasiens Rige,
jeg søgte der en lille Blomst at finde,
for den til Dig i en Buket at binde,
og Blomsten fandt jeg, her jeg den fremsende,
ej tvivler jeg, Du Navnet paa den kende,
men om Du kender mig, Du kære lille Ravneunge, det jeg jo gerne vide vilde,
thi kan før Paaske Du Afsenderen ej gætte,
Du ham med farvet Paaskeæg maa mætte,
som Blomstens Krone ønsker jeg dem hvide,
som Kaaben grøn jeg ogsaa kan dem lide,
Du søde, lille Tulle, hav nu mange,
thi jeg dem vinder, jeg er slet ej bange,
ej i Din Venskabs Kreds Du let udfinder
den Ungersvend, der Dig Buketten binder.

. . .

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser

„RAVNEN“.

Avertér i „RAVNEN“.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Eget Fabrik Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Tegning af Hansen-Tusch.

ET ORDHOLDENDE KVINDEMENNESKE!

Hans Højhed.

Hans Højhed finder en Dag, da han keder sig gudsjammerligt, paa at inspicere Residensstadens største og bedst indrettede Hospital. Han beser alt med megen Interesse og taler nedladende og trøstefuldt til de Syge, der selvfølgelig overvældes af den fyrstelige Naade.

Saa spørger Overlægen, om det ikke kunde interessere Højheden ogsaa at besøge den kirurgiske Afdeling. Ved disse Ord blegner den tapre Drot synligen, men han mander sig op og nikker samtykkende.

»Det træffer sig saa heldigt«, siger Lægen, »at vi i Dag — netop nu — har en lille Operation — ganske ufarlig og meget let — maaske Deres Højhed — — —«

Benene ryster under Højhedens omfangsrige Krop — han har mest Lyst til at rende sin Vej, men — han er jo blandt andet ogsaa General, øverste Krigsherre o. s. v. — han kan umuligt vægre sig.

Med let dirrende Stemme ytrer han sin »levende Interesse« og følger efter Lægen, ikke saa lidt slap i Knæene.

Da de er kommet ind i Operationsstuen, viser det sig til hans usigelige Lettelse, at det hele drejer sig om at fjerne en lille Byld i Nakken paa en 10—11 Aars Pige. Lægerne anser en Bedøvelse for overflødig.

Da Barnet imidlertid ser to Sygeplejersker komme med en Del blanke Instrumenter, bliver hun bange og giver sig til at græde ynkeligt.

Højheden bliver bevæget og fyldt af Medlidenhed, klapper den lille paa Kinden og siger trøstende:

»Lille Pige, bare rolig — æh — lille Pige, ikke være bange — det gør ikke ondt — æh — *Kniven er slet ikke skarp!*«

„Tilfældigt Sjov“.

— Nej, sagde den gamle Skomager til sin Dreng, den Slags Ting vil jeg ikke være med til. Jeg har aldrig solgt en Vare, der ikke svarede til, hvad den gav sig ud for. Dette her er en daarlig og uholdbar Støvle, som man ikke kan betegne som første Kvalitet.

Derefter stillede han det omstridte Stykke Fodtøj ned i Vinduet med en Seddel, paa hvilken der stod: Denne Støvle er syet til en Prinsesse! og tilføjede: Prinsesser behøver ikke at gaa ret meget.

*

En Automobilist er blevet nødt til at krybe op i en Droske. Han er ude af sig selv af Raseri over Langsomheden, og da han endelig skal betale, siger han spydigt til Kusken:

— Det er en dejlig Hest til en Begravelse!

— Ja, siger Kusken alvorligt. Jeg haaber, De vil tænke paa mig, naar De er forulykket.

*

En Provinsbeboer kom til København, saa et stort Ligtog passere forbi og sagde til en gemytligt udseende Mand:

— Hvem er det, der bliver begravet?

— Jeg ved det ikke, men jeg antager, det er ham, der ligger i Kisten.

*

En Person, der havde haft megen Modgang i Livet og havde spillet en Masse forskellige Roller paa alle Verdens Scener, traf en Dag en rejsende Teatertrup og spurgte Direktøren, om denne behøvede en Mand med Talent.

— Ja, sagde Direktøren, har De nogen Erfaring i Haandværket?

— Ja, det skulde jeg mene. Jeg har været Skuespiller hele mit Liv. Hvad Shakespeare angaar, saa kan jeg alle Roller i hans Stykker.

Og for at bevise det, gav han en frygtelig Fremstilling af forskellige shakespeareske Roller.

— Udmærket! sagde Direktøren begejstret. Jeg har netop en Plads, der passer til Deres omfangsrige Talent.

— Har De? Det var prægtigt!

— Der, sagde Direktøren, idet han gav ham en Klisterpotte, en Kost og en Pakke Plakater. Gaa omkring i Byen og sæt alle disse Plakater op. — De er som skabt for Rollen.

*

Turisten kommer op paa sit Værelse i det lille Værtshus, og Konen slaar Dynen tilbage:

— Men Gud, der ligger jo en Kat i Sengen!

— Det skal De ikke bryde Dem om. Saa er det, fordi der er en Mus dernede.

*

— Opvarter, en Bøf! Men hurtigt! Jeg har travlt!

— Vi har ingen Bøf.

— En Kotelet da?

— Koteletten er forbi!

— Naa, giv mig saa en Omelet!

— Umuligt! Vi — — —

— Hvad, har De da slet intet her i Restaurationen?

— Vi — vi — har — Sagen er, at vi har Kongens Foged i Huset i Dag.

Kunden (bankende med Kniven mod Tallerkenen): Naa, kom saa med Fogden! Men hurtigt!

*

Gennem Aaringer har Kontorist Petersen slidt for Pligtens Karre og fundet sig i alle sin Principals Urimeligheder. Saa en Dag taber han pludselig Taalmodigheden, og i et Anfald af Raseri raaber han:

— Nu maa De undskylde mig, Hr. Principal, men selv en Orm krymper sig, naar man træder paa den.

— Har De Lyst til at være en Orm, Petersen, saa for mig gerne, men en Orm skriger dog ikke saadan op.

Hun forstod at tage ham.

Sam Binney saa op fra det illustrerede Blad »Nye Tanker«, som han havde læst i, og fæstede sine Øjne kritisk paa sin Kone, som sad og stoppede med en endeløs Bunke smaa Strømper foran sig ved Lyset af en lille Lampe.

— Maria, sagde han, Du begynder at faa et ubehageligt Udtryk i Ansigtet. Stramt og surt vil jeg kalde det. Og det kommer altsammen — han kastede et Blik i Bladet — af din Sindstilstand. Du skal tænke lykkelige Tanker.

Maria var netop bleven færdig med en meget stor Vask foruden sit sædvanlige, daglige Arbejde. Hun havde lagt sine fem smaa, haabefulde Poder i Seng, og de var fra et til otte Aar gamle, og sad nu halvt sammenfalden af Træthed ved sit Aftenarbejde: at stoppe og lappe. Men denne pludselige Kritik fra hendes Herre og Mester vakte hende af hendes Sløvhed. Hun saa harmfuldt paa ham.

— Lykkelige Tanker, snerrede hun. Hvor skulde jeg faa dem fra?

— Aa, det ved jeg ikke, det maa Du selv hitte paa. Han saa i Bladet for at finde Støtte. Sig til Dig selv: »jeg er lykkelig,« saa vil Du snart føle, at Du ogsaa er det. Forsøg at bevare dit Sind rent og roligt, saa vil det snart ses paa dit Ansigt. Smil altid. Jeg synes, Maria, at Du smiler saa sjældent nu. — Naar jeg tænker paa, hvordan Du var, da jeg giftede mig med Dig!

Han fordybede sig atter i Bladet og læste videre. Maria blev siddende ubevægelig og stirrede som hypnotiseret paa ham.

— Disse Tanker om Lykke er udmærkede, udbrød han igen. Tænk blot paa, at Heldet og Lykken vil komme, bliv ikke træt af det, og til Slut kommer det virkeligt. Jeg har nu i tre Dage tænkt paa det, medens Du, Maria, kun har tænkt paa Slid og Slæb og er bleven endnu surere af det.

Maria vaagnede op af sin drømmende Tilstand.

— Ja, at tænke paa, at Lykken skal komme, sagde han spottende, det er den rigtige Maade at søge Arbejde paa.

— Jeg har ogsaa søgt efter Arbejde, sagde hendes Mand bebrejdende.

— Ja, Du har nok søgt efter Arbejde, men haaber paa ikke at faa noget, mumlede Maria, medens hun ivrigt gav sig til at stoppe en Hæl.

Sam saa fornærmet ud og gav sig atter til at læse. Maria rejste sig og forlod Stuen. Hun gik ovenpaa og ind i Soveværelset, hvor Børnene fredeligt sov, og efter at have tændt et lille Gasblus oven over et revnet Spejl, stirrede hun tavst paa sit Spejlbillede.

Det var lang Tid siden, Maria kritisk havde betragtet sig selv, hvis hun overhovedet havde spejlet sig. — Det Ansigt, som viste sig for hende, kunde ikke kaldes videre tiltalende — det indrømmede hun selv. Marias kvindelige Forfængelighed, som næsten var kvalt af det overvældende Arbejde, vaktes svagt til Live. Hun følte et Glimt af Ærgrelse over sit forsvundne gode Udseende.

— Naar jeg tænker paa, hvordan Du var, da jeg giftede mig med Dig, havde han sagt.

Marias Ansigt blussede af Vrede.

— Og hvis jeg ikke havde giftet mig med ham, vilde jeg have set godt ud — den Døgenigt!

Men det hjalp hende jo ikke i den nuværende Situation. Hvad kunde hun gøre? »Bliv ved at smile,« havde Sam sagt. Maria smilede forceret til sig selv. Resultatet var nærmest skrækindjagende. Hun forsøgte et blidere Smil. Det var bedre, skønt hendes Ansigtstræk syntes hjælpeløst stivnede. Hun begyndte at tabe Modet, slukkede Gassen, og i et meget nedtrykt Humør gik hun ind i sit eget Soveværelse og slog Døren i efter sig.

Et Par Timer efter listede hun sig bort fra sin snorkende Ægtemage, famlede sig ned ad de knagende Trapper og tændte den ildelugtende Lampe. Idet hun satte sig ned, tog hun Sams Blad og begyndte at læse. Medens hun fordybede sig i de gode Raad, syntes Livet at tabe lidt af sit Mørke og endogsaa at antage en svag rosenrød Karakter. Det saa altsammen let og simpelt ud.

Maria manglede ikke Forstand eller praktisk Sans. Hvis hun ikke havde været i Besiddelse af praktisk Dygtighed, vilde Famalien allerede for lang Tid siden have været paa Fattiggaarden. Medens hun læste, modnedes lidt efter lidt en Plan hos hende.

— — —

Klokken 7 den næste Morgen vaagnede Sam Binney ved Lyden af Støj fra Børnenes Værelse, og han blev overrasket og forbavset ved at finde fin trofaste Maria endnu fredeligt sovende ved Siden af sig. Mrs. Binney plejede at staa op Klokken halv seks og have begyndt paa sin Vask, have klædt Børnene paa, og Frokosten paa Bordet Klokken halv otte. Han puffede gnavent til hende.

— Hvad gaar der af Dig, Maria? Er Du syg? Klokken er jo syv!

Maria aabnede sine Øjne.

— Naa, er den det, sagde hun ganske ligegyldigt.

Mr. Binney stirrede forvildet paa hende.

— Skal Du da ikke op?

— Naar jeg er færdig, gabede Maria dovent. Jeg er i Færd med at bringe mit Smil i Ro, og jeg tror ikke, at det er heldigt at staa saa tidligt op. . . . . Liza Jane! raabte hun skarpt. Faa de Børn til at tie stille og hjælp dem i Tøjet, ellers sender jeg din Fader ind til Jer. En stor Pige som Du kan nok hjælpe dem.

Hun rejste sig langsomt op i Sengen, satte sig paa Sengekanten og stak sine Fødder i et Par gamle, udtraadte Tøfler og gik gennem Værelset til det aabne Vindue. Idet hun hævede Armene op over Hovedet, trak hun Vejret ganske langsomt og dybt.

— Glæde! mumlede hun. Lykke!

Sam stirrede med et ængsteligt Blik paa hende.

— Hvad i Alverden er det, Du gør der, Maria?

Hun vendte sig vredt til ham, men kom saa i Tanker om Udtrykket og smilede lidt.

— Jeg er ved at indøve de nye Ting, forklarede hun. Jeg læste i dit Blad i Aftes, at noget er godt.

Hun strøg nogle Haartjavser fra sin Pande og aandede igen dybt.

— Jeg er smuk, sagde hun smægtende. Jeg er ung!

— Du er en dum Tosse! udbrød Sam. Hold nu op med de Narrestreger og lad os faa nogen Frokost. Jeg maa ud at søge efter noget Arbejde.

Maria vedblev med Aandedræts-Øvelserne.

— Jeg er rig! deklamerede hun. Saa drejede hun sig om, idet hun omhyggeligt passede paa sit Udtryk. Du kan selv sørge for Frokosten, sagde hun i en skarp Tone. Du kan lige saa godt søge efter Arbejde i Køkkenet som paa Værtshuset. . . . . Fader sørger for Frokost til Jer, meddelte hun de nysgerrige Børn, som halvt eller helt paaklædt stormede ind i Værelset. Gaa ned og hjælp ham.

Hun skubbede dem ud og lukkede Døren. Saa klædte hun sig langsomt paa og smilte hele Tiden.

Da hun et Kvarters Tid senere kom ned i Køkkenet, var Liza Jane i Færd med at dække Bord under Skrigen og Spektakel fra de andre Børn, medens Sam rørte rundt i en tyk Masse paa Komfuret.

Mrs. Binney saa ligegyldig ned i Gryden.

Der skal mere Vand paa, bemærkede hun.

— Skal der det?

Mr. Binney greb hurtig en Kedel med kogende Vand og kom i Farten til at hælde noget af det over sit ene Ben. Han udstødte en Ed og dansede vildt omkring i Køkkenet. Maria smilte stadigt.

— Hvad smiler Du af? spurgte han irriteret.

— Jeg tænker lykkelige Tanker, svarede hun og nynnede sagte, mens hun tog Kedelen og hældte mere Vand paa Havregrynene. Sam undersøgte sit Ben.

— Aa, jeg tror ikke, Du har skoldet det saa meget, sagde hun venligt. Kom nu og spis!

Hun hældte Grøden op i en stor Skaal og satte Brød og Sirup paa Bordet.

— Naar vi har spist Frokost, sagde Maria lidt efter, maa Liza Jane og Villiam bringe Vasketøjet tilbage til Collins og sige, at jeg ikke kan vaske det. Sig, at jeg opgiver Vaskeriet og vil kun vaske for os selv.

— Hvad, raabte Sam. Opgive Vaskeriet? Og hvad skal vi saa leve af, maa jeg spørge — og jeg, som intet Arbejde har.

— Ærg Dig ikke over det, Sam, ødelæg ikke dit fornøjede Udtryk, sagde hans Kone roligt. Jeg vil kun tænke paa Held og Lykke, saa Du er ikke den eneste i dette Hus, der gør det. Jeg vil kun tænke paa Rigdom hele Dagen igennem og trække Vejret dybt og langsomt, saa siger Artiklen i Bladet, at det altsammen vil komme af sig selv.

Sam stirrede tavs paa hende, og uden at sige et Ord slugte han sin Frokost, fo'r ud af Døren og styrede lige hen imod Værtshuset. Maria saa ham forsvinde om Hjørnet og bragte saa sine Børn ovenpaa, hvor hun vaskede dem og klædte dem ordentlig paa og lod dem saa gaa ud at lege.

Da Sam ved Middagstid kom sulten tilbage, viste hans værste Anelser sig at være rigtige. De brugte Tallerkener fra Frokosten stod endnu urørte paa Bordet, og Komfuret var koldt. Børnene løb støjende og skrigende omkring i Køkkenet og søgte efter noget at spise.

— Moder er ovenpaa, og Døren er lukket, udbrød Liza Jane.

— Hun sagde, at Du vilde sørge for Middagsmad, og hvis vi kom op og forstyrrede hende, fik vi Bank.

Sam trampede op ad Trappen, tog i Haandtaget og rystede i Døren.

— Maria! Hvad bestiller Du? raabte han højt.

En rolig Stemme lød indefra:

Lys i Mørke.

Tegning af Hp. Hansen

I 5 Aar strømmede Aviserne over med Krig og Vold og Menneskehedens største Skændsel. Nu drøtter de Spøgeri og Borddans — „Menneskehedens største Lykke"!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

— Jeg sidder og beroliger mine Nerver i Ensomhed. Gaa din Vej!

— Jeg vil gerne vide, hvad Du mener med dette her, Maria. Der er ingen Middagsmad lavet — og Du bliver siddende derinde.

Nu lød Stemmen vredt:

— Lav Du selv Middagsmad — Du har ingenting bestilt i to Uger, svarede hun skarpt. Og jeg vil forsøge at bringe mit Sind i Ligevægt; men hvordan kan jeg gøre det, naar Du staar der og raaber?

— Men Maraia, protesterede Sam, nu er det ikke Tid for Dig at sidde der, Middagsmaden skal laves.

— Naa, saa det er det ikke? Bladet siger, at naar man er træt og udslidt, skal man have Ro, og da jeg har været det i lang Tid, maa der mindst et Aars Ro til, før det vil virke. Og jo længere, Du staar der og plager mig, Sam, jo længere vil det tage at berolige mine Nerver, og inden jeg kommer mig igen.

Maria havde læst Artiklen med Eftertanke.

— Plej saa dine idiotiske Nerver, raabte Sam rasende, da han løb ned ad Trappen, og i Køkkenet tændte han hævngerrigt Ild med det skyldige Blad.

— Hvor er Brødet, Liza Jane? spurgte han, da han fandt otte Kartofler i en Kurv og satte dem paa Ilden.

— Der er ingenting, svarede Barnet, vi har spist det, der var. Moder tog de sidste Penge og gik ud og købte en Rose.

Sam satte sig pludselig ned.

— Hvad for noget, raabte han. Er hun gal?

— Det ved jeg ikke, svarede Liza Jane.

— Spiste hun den? snerrede Sam.

— Nej, Fader, det kunde kun jo ikke. Hun sagde, at hun vilde betragte noget smukt. Hun satte den i en Ølflaske og sad og saa paa den.

— Pokker i Vold med Skønhed! brølede Sam — og efter et haabløst Blik omkring sig fo'r han ud af Døren; men denne Gang gik han i modsat Retning af Værtshuset.

— — —

Præcis Klokken seks vendte han hjem, ængstelig, men med en Mine, som om han var i Besiddelse af et skjult Vaaben. Han fandt Køkkenet propert og ordentligt, men der var ingen Tegn til Forberedelser til Aftensmad. Børnene legede fredeligt i Baggaarden, og Maria sad ved Vinduet og stirrede drømmende paa en stor, rød Rose i en halsløs Ølflaske. Sam gik hen til hende.

— Jeg ser, at Du har ryddet op, Maria.

Hun vendte sig om med et Smil, som hun havde indstuderet i Spejlet.

— Roen er en god Ting, Sam. Jeg kom tilbage fra min Hvile i Ensomhed, styrket paa Legeme og Sjæl og med nye Kræfter, netop som Artiklen sagde. Men nu begynder min Uro at komme tilbage, Sam, og jeg er bange for, at Du kommer til at sørge for Aftensmaden.

Smilet blev stærkere, da hendes Blik atter hvilede paa den røde Rose. Sams Vrede voksede.

— Jeg vilde ønske, Du vilde holde op med det tossede Smil, udbrød han rasende men efter et Par Minutters Forløb tilføjede han mere spagfærdigt:

— Hvad har vi til Aftensmad?

— Der er nogle kolde Kartofler, som kan brunes, svarede hans Kone.

Sam begyndte tavs paa Forberedelserne og da han var færdig, kaldte han paa Børnene, og da de alle sad paa deres Plads tog han omhyggeligt Marias Rose og satte den foran hendes Tallerken. Saa spiste han. Men han undgik at se paa hendes smilende Ansigt.

Efter Aftensmaaltidet gav han sig til at tage af Bordet.

— Kom nu, I to største! raabte han. Vi skal vaske Tallerkener af.

— Hvorfor gør Moder det ikke? spurgte Liza Jane.

— Din Moder skal sidde og se paa sin Rose, svarede Sam. Kom nu!

Da alt var vasket op og sat til Side, drev han Børnene ovenpaa, klædte dem af og lagde dem i Seng; saa gik han ned til Maria, som stadig sad lænet tilbage i Stolen og i Halvmørket saa paa Rosen. Sam satte sig overfor hende.

— Hvorfor bliver Du ved at se paa den Rose, spurgte han med venlig Nysgerrighed.

— Bladet siger, at man skal betragte smukke Ting, Malerier eller Blomster, svarede hun, og lidt efter lidt vil ens Udtryk komme til at genspejle noget af Skønheden.

— Maria, sagde Sam højtideligt, Du er smukkere for mig end alle de Roser, der er til.

— Nej, tænk engang, mumlede Maria, og det er jeg bleven paa en eneste Dag.

— Jeg mente ikke alene i Dag, indskød Sam hurtigt. Du er bleven mig kærere Dag for Dag. Det kommer ikke af det, Du har gjort i Dag. Jeg holder af Dig, som Du var. — Men det Smil klæder Dig ikke, Maria.

— Men vent blot, sagde hans Kone beroligende. Det vil snart komme til at klæde mig. Bladet siger, at man maa vedblive med det Uger igennem — maaske Maaneder, før det kan ses. Du maa være taalmodig, Sam.

— Uger! Maaneder! gentog Sam med rædselslagen Stemme. Hør nu, Maria! Han trak sin Stol nærmere og lagde kejtet en Arm om hendes Liv. Hvad jeg sagde i Gaar Aftes, var kun Spøg. Jeg holder meget mere af Dig, og jeg synes, at Du er kønnere nu end den Gang jeg gjorde Kur til Dig.

Han trak sig tilbage og smilte tilfreds og ventede paa Virkningen af sine diplomatiske Ord. Men Maria sad lige ubevægelig.

— Det kan være godt nok; men jeg vilde gerne være køn for alle, svarede hun, og jeg vil fortsætte, indtil jeg synes, at jeg er det.

Sam opgav det og stønnede indvendigt.

— Ja, Maria, sagde han efter en Pavse, nu kan jeg lige saa godt fortælle Dig det. Jeg har faaet Arbejde i Dag, otte Kroner om Dagen. — Det er haardt Arbejde, og jeg har ikke følt mig rigtig rask i den senere Tid, men —, han fortsatte i en lidende Martyrs Tone — hvis Du vil love mig at holde op med disse Narrestreger, saa vil jeg give Dig mit Ord paa, at jeg vil blive ved med at arbejde. Og Du behøver ikke mere at arbejde for Folk — undtagen at Du selv vil det.

Maria rejste sig op.

— Godt, Sam, saa længe Du kun synes, at jeg er køn nok, vil jeg holde op. —

Hun tændte Lampen, satte sig ned og trak Kurven med Strømperne hen til sig.

— Her er en god og fornuftig Bog, som Louis Pritsers Kone har laant mig, læs i den. Den hedder: »Arbejdet er Mandens Frelse«.

Og da Sam lydigt aabnede Bogen, bøjede Maria sig over sit Arbejde med et sejersstolt Blik i Øjnene og det gamle Udtryk i Ansigtet.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Avertér i Ravnen.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Paa Ægteskabskontoret.

Damen, der betragter det Portræt, som er rakt hende:

— Særlig smuk er den Mand egentlig ikke.

Direktøren (forfærdet): Du gode Gud, Frøken, hvad kan De dog forlange for 3000 Kroner om Aaret i disse dyre Tider?

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.
—
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Unge Kone: Aah Gud! Det er en forfærdelig Ulykke.

Unge Mand: Hvad er der i Vejen, min Pige?

Unge Kone: Katten har spist al Maden.

Unge Mand: Saa skal jeg forære Dig en ny Kat.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Wolkes Caloric

A/S Gust. Wolke

Kungl. Hofleverantör

Köpenhamn **Malmö**

Vilh. Christiansen

Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Pesten —

Tegning af O. Hartig

Da *Spanieren* var her!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

16 Sider

18 Øre

RAVNEN

Nr. 11 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 11. Marts 1920

Tegning af O. Hartig.

Paa Karneval har *Fredens Engel* været —
for første Gang hun Publikum besnæred'!

Og spørger De, *hvorfor* hun interessered',
er Grunden den, at hun var *kostumeret*!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ **1 Md.s Opsigelse 4½ „**
„ „ „ „ **3 Mdr.s Opsigelse 5 „**

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

— Moder, maa jeg gaa ned paa Gaden? Georg siger, at vi kan se en Komet med en lang Ildhale.

— Ja, min Dreng, men kom endelig ikke for nær til den.

*

Laura: Jeg gad nok vide, hvorfor den unge Matematiker ikke kan lide Paula Møller?

Emma: Det skal jeg gerne sige Dig. Det er, fordi han er misundelig paa hende for det sorte Overskæg, hun har.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

— Hvad vil det sige, Et Automobil paa seks Hestes Kraft?
— Det vil sige, at der skal seks Heste til at slæbe det hjem, naar det gaar i Stykker.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Jeg troede, at Deres Blad var mig venligsindet.
— Ja, det er det skam ogsaa.
— Jeg holdt i Gaar paa et Møde en lang Tale, og den har De slet ikke refereret.
— Nej! Kan De maaske fordre større Venskabsbevis?

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Set paa Strøget:

Tegning af Hp. Hansen

Digteren Jeppe Aakjær.

Lægen: Sidder De og drikker Øl til Maden i denne Varme. Det er skadeligt.

Patienten: Saa? Tag saa Maden væk, Mutter!

*

Defensor har gjort sig store Anstrengelser, og det er tilsidst virkelig lykkedes ham at faa sin højst tvivlsomme Klient frifundet. Defensor siger derefter spydigt til sin Modpart:

— Tror De nu paa Mandens Uskyldighed?

— Ja, naar det engang er lykkedes Dem at rode ham ind i Noget, saa maa han være uskyldig.

*

— Undskyld, sagde Husværten, men jeg lejer kun ud til Folk, der ikke har Børn.

—Naa ja, svarede vi. Det er heller ikke til os selv, vi lejer, men til Hugo Jensen, der absolut ingen Børn har.

Hugo Jensen — det er nemlig vor ældste Søn paa 10 Aar.

Saa flyttede Hugo Jensen ind og tog sine to Forældre og sine tre yngre Søstre med sig.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Brand-Tyveri-Vandskade.
Hovedagentur:
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

Agenten: Jeg maa absolut tilraade Dem at indmelde Dem i vort Selskab. De faar da allerede efter ti Aars Forløb en stigende Rente udbetalt.

Herren: Naa, jeg vil dog betænke mig til næste Aar.

Agenten: En saa vigtig Sag skulde De ikke opsætte. Til næste Aar er De maaske død og borte.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Modeforfatteren: Naa, hvad læser Frøkenen i Dag?

Husassistenten: Hun er lige i Færd med at sluge Dem.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr

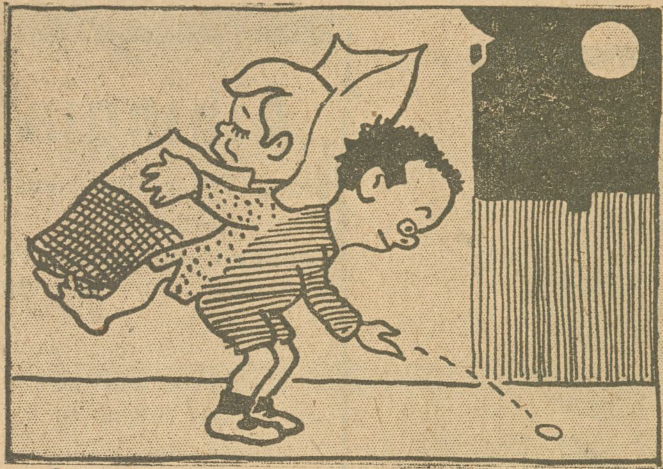

Her ser man Pelle i sin »Seng« saa artig og saa flink,
mens Palle sent paa Natten render rundt og spiller »Klink.«

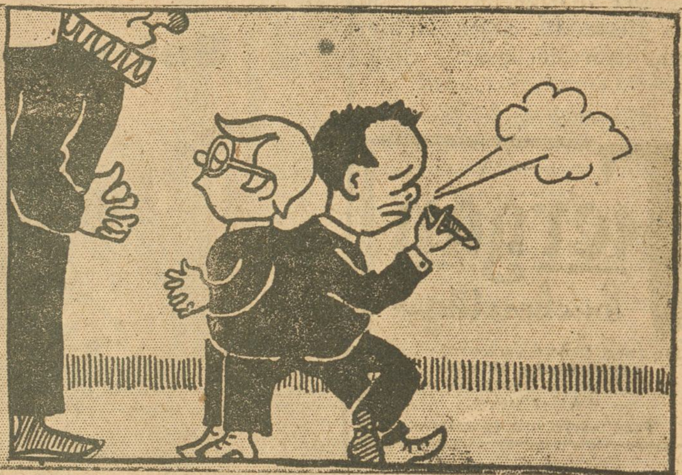

Her konfirmerer Præsten dem, og Pelle er saa rar,
men Palle gi'r ham knapt et Svar og ryger sin Cigar

Cigaren var ham dog for stærk, og han maa kaste op,
og Pelle tænker: Det er slemt, at vi har fælles Krop.

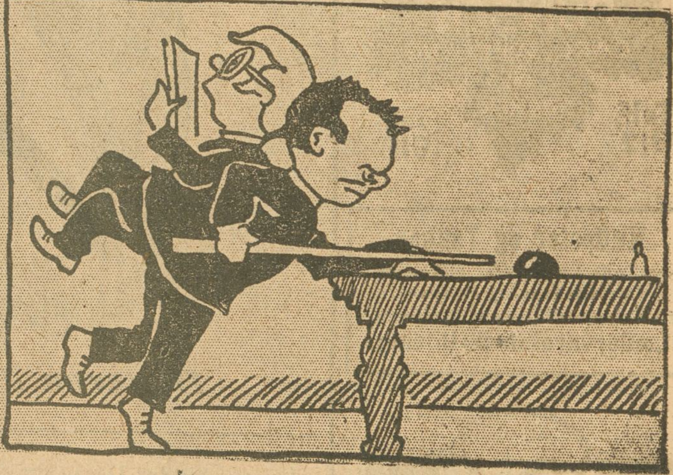

Mens Pelle læser gode Ting og holder Ho'det klar,
gaar Palle frem med Hiv og Sving og spiller Billard.

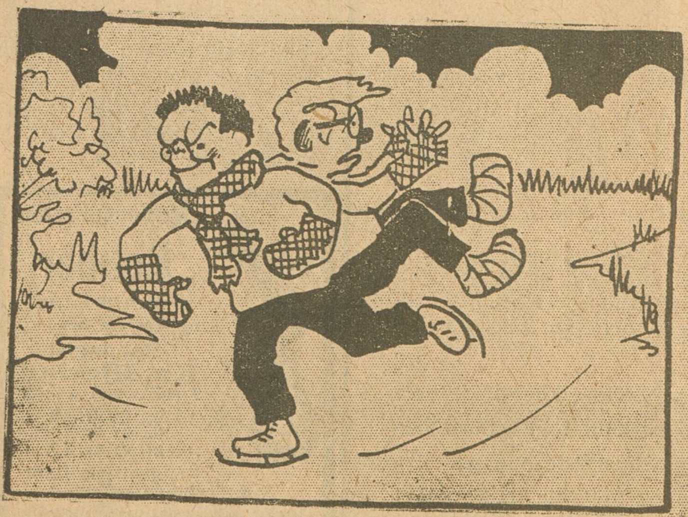

Ved Vintertid fik Pallemand en Skøjtefart saa kær,
paa Ryggen hænger Pelle med Frost i sine Tær.

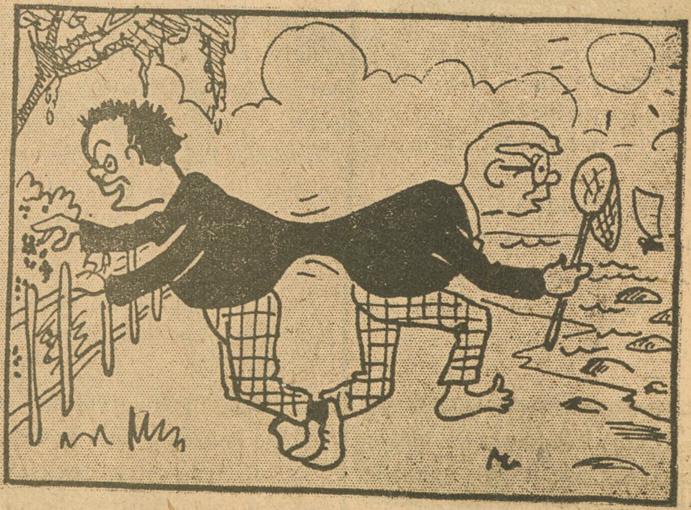

Ved Sommertid vil Pelle altid gerne fange Krebs,
men Palle-Raden tænker bare paa at stjæle Ribs!

Stæren har Ordet.

(Mel.: Vi Haandværkssvende).

Fra Syden føjter,
paa Grene fløjter
den foraarsbebudende, dejlige Stær.
Der er Suk i Fuglens Toner,
Længsel efter andre Zoner —
og jeg spurgte Stæren, hvordan skær'en
ellers hist mod Syd?
Han svared' mig med den bekendte
Hvislelyd:
Det er meget værre *her!*
Det er meget slem're her,
det er meget værre her end hist i Syden!

Man ond i Sværen
— det sagde Stæren —
kan bli', naar man ser paa den nordiske Jord.
Her er ingen Kul, men Slagger,
her er intet Hus — Barakker!
Før en Stærekasse, første Klasse, stod
for mig beredt —
paa Grund af Bolignød saa har jeg ingen set!
Det er meget værre *her!*
Det er meget slem're her —
det er meget værre her end hist i Syden!

I Tyskland slaas de
og det til Trods, de
har Mangel paa Klæder, paa Kul, Øl
og Sul.
Politikerne de raser,
slaar hinanden ned med — Fraser.
Men naar jeg ser *Fraenckel*, ganske enkel knalder løs paa *Birck*,
saa maa jeg re'nok sige, den er tem'lig
stærk —:
Den er *meget* værre her,
den er meget værre her,
den er meget værre her end hist i Syden!

Men sig mig — Dyden,
den er i Syden
vel hundred' Fold værre end her i vor
By?
— Den er lovlig skral i Hæren
og i Flaaden, raabte Stæren —
men naar Pigebøren lige førend de er
fjorten Aar
paa Nattesjov med fremmede Matroser
gaar:
Saa er den *meget* værre her!
Den er meget slem're her,
den er meget værre her end hist i Syden!

Nils Nejl.

DER VAR ENGANG —

Der kom en Officersenke ind i den preussiske militære Enkekasse i Berlin for at hæve sin Pension.

Hun overbragte den af Loven forlangte Leveattest, der var udstedt af de lokale Myndigheder.

— Denne Attest er ikke korrekt! sagde den stramme Embedsmand med en striks Mine.

— Hvad er der i Vejen med den? spurgte Enken forskrækket.

— Den er dateret den 21. September, og Deres Pension forfalder til Udbetaling den 15. September.

— Jamen, hvad skal jeg da gøre?

—De maa præstere en ny Attest for, at De var i Live den 15. September! svarede Embedsmanden med stor Bestemthed og slog Gitteret i for Næsen af den befippede Enke.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

Det var, som om en Taage bredte sig over hans Øjne, og tydeligt saa han Grell vakle ud af Døren. Ti Minutter eller længere stod Fairfield stille med Hænderne i Lommerne. Han følte sig paa en Gang baade nedtrykt og angerfuld. Havde han handlet rigtigt? Maaske Grell alligevel handlede rigtigst af de to? Var det hans egne Følelser overfor Eileen, som fik ham til at svigte sin Ven?

Endelig forsøgte han at glemme hele denne ubehagelige Sag, og han trykkede paa den elektriske Knap. Der kom ingen. Han trykkede igen et Par Gange. Alt var stille. Saa rev han heftigt Døren op og raabte:

— Roberts!

Men hans Tjener svarede fremdeles ikke. Hurtigt gik han gennem Lejligheden ud til Tjenerens Værelse, men heller ikke her var mindste Spor af Manden.

Pludseligt slog en Tanke ham!

Naturligvis havde Roberts genkendt Grell trods hans snavsede Klæder og ubarberede Ansigt. Selv havde Fairfild jo straks set, hvem det var . . . . . og nu var Roberts forsvundet!

Sir Ralph tog hastigt sin Hat og Stok.

— — —

Politidomstolen havde sit første Møde angaaende Affæren i Smike Street, og for første Gang i mange Aar optraadte Foyle som Vidne. Intet af Vigtighed ud over, hvad man i Forvejen vidste, fremkom dog ved Forhøret. Ganske vist havde man fanget Kineseren, men han var lige saa faamælt som alle de andre. Det syntes at fremgaa, at baade Kineseren og Keller kendte Ivan gennem længere Tid, saa da der ikke kom andet ud af Forhøret, end at Greens Rapport beritigedes, tabte Foyle Interessen for Sagen, og da Forhøret var sluttet, gav han Green et Tegn, og sammen begav de sig nu til Scotland Yard.

— Endnu intet nyt fra Liverpool, spurgte Detektiven, saa snart de var kommet uden for Forhørssalen. Jeg vilde ønske, jeg havde sendt Dem af Sted, for den Kvinde lader til at have narret dem og at være forsvundet!

— Ja, indrømmede Green og tog sig en Pris. Og saa tror Folk endda, at vort Arbejde er saa let! Lola kan sine Sager, og jeg tror, at vi overhovedet ikke finder hende, før hun selv kommer og melder sig!

Foyle kunde ikke lade være at smile af sin Underordnedes Pessimisme, som han dog ikke tog altfor bogstaveligt. For han vidste af gammel Erfaring, at det ikke er svært at gøre sig usynlig imellem fyrretyve Millioner, men at det ikke desto mindre er en Umulighed i det lange Løb at holde sig gemt, naar man eftersøges af erfarne Sporhunde.

— De ser nu alting saa sort, svarede han leende. Endnu er det dog ikke lykkedes for nogen at undslippe fra os. Forøvrigt saa er jo Blake der, og han er en dygtig Fyr. Desuden har han rent personligt Interesse af at faa hende fanget!

Ved Døren til Foyles Kontor skiltes de. En Politibetjent kom nu hurtigt hen til ham.

— Her har været en Mand, som vilde tale med Dem, sagde han. Han vilde ikke opgive sit Navn, men han sagde, at han havde noget af største Vigtighed at meddele Dem!

— Ja, naturligvis! Alle har de noget meget vigtigt at meddele. Men vis ham ind til mig!

— Det kan jeg ikke, for han er allerede gaaet. Sir Ralph Fairfield var her selv og hentede ham!

— Virkeligt, sagde Detektiven uden dog at lade sig mærke med, hvor forbavset han var. Hvordan gik det til?

— Jo, Sir Ralph kom og spurgte efter Dem, saa blev han vist ind i Venteværelset, hvor den anden sad. De syntes begge at blive meget overraskede. »Jasaa, De er her!« sagde Sir Ralph meget vredt. »Ja,« svarede den anden ligesom ydmygt. Saa vendte Sir Ralph sig til mig og sagde: »Kan jeg tale et Øjeblik med denne Mand alene?« Det kunde han selvfølgelig godt, og lidt efter kom Sir Ralph ud igen og sagde, at det hele var en Misforstaaelse, og at ingen af dem behøvede at tale med Dem!

— Tak, Shapton, svarede Foyle. Vær saa venlig at bede Mr. Green komme ind til mig!

Mens han ventede paa Green, gik Foyle uroligt frem og tilbage i sit Værelse.

Det var tydeligt, at denne Mand var kommet til Scotland Yard for at fortælle et eller andet, og at Fairfield var fulgt efter ham for at faa ham til at lade være.

Men hvem kunde denne Mand være?

Temmelig sikkert var det en eller anden, som stod Baronen nær, sandsynligt boede han i samme Hus og var afhængig af ham . . . . altsaa hans Tjener!

Men hvilke vigtige Sager kunde Tjeneren have at meddele? Kunde mon Fairfield have modtaget et Brev fra Grell? Selv om Fairfield ikke havde villet vise dette Brev til Politiet, saa var det sandsynligt, at han havde ladet sin Tjener læse det! Der er meget faa Mennesker, der er fuldkommen tavse, naar det gælder store Hemmeligheder. Der var jo ogsaa den Mulighed, at Grell havde aflagt Fairfield et Besøg, og at Tjeneren havde genkendt ham!

Foyle var ikke nogen egentlig Teoretiker, men naar han havde faaet Præmisserne, var han ikke bange for at drage Slutningerne deraf. Han havde ikke taget Frakke og Hat af, og da Green kom ind i Værelset, havde han allerede sin Plan færdig. Med faa Ord satte han den anden ind i Situationen.

— Ring Fairfield op, sagde han, og faa ham her hen under et eller andet Paaskud og ophold ham, til jeg kommer tilbage. Jeg vil tale et Par Ord med Tjeneren. Desuden maa jeg have en paalidelig Karl med mig til Albany. Det maa være en, som Tjeneren ikke har set!

— Udmærket. Maxwell kan gaa med. Jeg skal sige ham det med det samme.

Et Kvarter senere havde Maxwell, i Skikkelse af en elegant klædt Laps, posteret sig uden for Fairfields Hus. Slentrende gik han frem og tilbage og iagttog de forbipasserende. Foyle saa smilende paa ham, da han selv lidt senere kom hen til Albany og gik forbi ham uden at hilse. Den unge Mand slog som tilfældigt et Slag med Frakken, han havde over Armen, og Foyle vidste nu, at Fairfield var gaaet i Fælden.

Foyle ringede paa Klokken, og Døren blev aabnet af Tjeneren, som forbavset stirrede paa ham.

— Sir Ralph er ikke hjemme, stammede han.

— Nej, det ved jeg, svarede Detektiven smilende. Det er heller ikke Sir Ralph, jeg søger, men Dem. De ved, hvem jeg er, lad mig derfor komme ind!

Han gik roligt ind gennem Entreen og ind i Dagligstuen. Roberts fulgte lige efter. Han var øjensynlig meget nervøs. Foyle satte sig ned.

— Ja, sagde han, De behøver ikke at være urolig. Deres Herre kommer ikke tilbage for det første. De har søgt mig paa mit Kontor, men var gaaet, da jeg kom tilbage. Nu vilde jeg derimod gerne vide, hvad det er for en vigtig Sag, De har at meddele mig!

Roberts vidste næppe, paa hvilket Ben han skulde staa. Han turde ikke se paa Detektiven.

— Det var en Misforstaaelse, stammede han. Jeg . . . . . jeg . . . . .

— Vist saa, afbrød Foyle skarpt. De ved noget af Vigtighed, som De vil sige mig. Sir Ralph har faaet Dem til at tie. Men De bliver nødt til at sige, hvad det er, før en af os to forlader dette Værelse. Altsaa: ud med Sproget — og prøv ikke paa at lyve!

Hans bestemte Optræden havde den forønskede Virkning. Roberts formelig sank i Knæ.

— Ja, ja, stønnede han. Jeg skal fortælle Dem alt. De er jo en Gentleman og vil ikke være Skyld i, at jeg bliver sat paa Gaden. Sir Ralph har sagt, at han nok skal faa Rede paa, om jeg fortæller noget eller ikke . . . .

Detektiven trak paa Skuldrene. Indvendig nærede han en dyb Foragt for Folk, der var i Stand til at sælge sig, men roligt sagde han:

— Det skal nok blive godt altsammen. Og hvis det ovenikøbet er noget værdifuldt, De har at sige, saa faar De maaske til med Belønning.

— Ja, jeg skal sige Dem det, sagde Roberts ivrigt. Mr. Grell, som De troede myrdet, er ikke død. For et Par Timer siden kom han her op til Sir Ralph og blev hos ham omtrent en hel Time!

Detektiven tog sit Cigarfuteral op og tændte sig en Cigar.

— Snak, sagde han, De har naturligvis forvekslet ham med en anden!

— Nej, det *var* Grell, forsikrede Tjeneren alvorligt. Skulde jeg ikke kunne kende ham? Han var snavset og daarligt klædt og havde ladet sine Mustacher tage af, men jeg kendte ham straks. Han kom og gav mig et Brev til Sir Ralph. Først lagde jeg ikke videre Mærke til ham, da jeg troede, det var en almindelig Tigger. Men da Sir Ralph bad mig lukke ham ind, tog jeg ham nærmere i Øjesyn og saa da straks, hvem det var. Det slog mig, at dette maaske kunde have noget at gøre med Mordsagen, og skyndte mig derfor hen til Dem. Men Sir Ralph kom efter mig og lovede at betale mig godt, hvis jeg vilde holde Tand for Tunge. Men Ret skal være Ret, og nu haaber jeg, at De vil gøre noget for mig. For jeg kan sværge paa, at det var Mr. Grell!

Foyle havde stille hørt til. Hans Anelser viste sig altsaa at være rigtige. Han havde dog ikke særlig Lyst til at opmuntre Tjenerens altfor aabenlyse Tiggeri og sagde derfor:

— Ja, De lader jo ganske vist til at være sikker i Deres Sag, men vi maa dog først undersøge, om det passer. Jeg maa nu blive her, til Sir Ralph kommer tilbage. Hvis De foretrækker det, kan De jo fortie, at De har givet mig nogen som helst Oplysninger. Jeg skal ikke forraade Dem. Hvor er Telefonen?

Tjeneren viste Foyle ind i et andet Værelse, og et Øjeblik efter havde han faaet Forbindelse med Green. Han meddelte ham i en sagte Tone, at han nu havde udrettet sit Ærinde.

— Godt, sagde Green, saa skal jeg straks lade Sir Ralph gaa her fra!

Da Sir Ralph lidt senere kom hjem, fandt han Foyle siddende fordybet i en Avis, øjensynligt ventende paa ham.

— God Dag, Sir Ralph, sagde han og rejste sig. Jeg er lige gaaet op til Dem i Forbifarten for at snakke med Dem om Sagerne og for at høre, om De skulde have noget nyt at meddele!

XVI
CHECKEN

Ikke en Mine i Sir Ralphs Ansigt forraadte, at han følte sig overrasket. Det faldt ham ikke ind, at Telefonbeskeden fra Scotland Yard havde været et Paaskud til at lokke ham hjemme fra, men han følte sig urolig ved den Tanke, at muligvis Roberts skulde have sagt noget.

Han vilde trods alt ikke forraade sin Ven. Denne havde haft Tillid til ham, og han skulde ikke svigte ham, hvad enten han nu var skyldig eller ej. Han anede, at Foyle vidste noget — men hvor meget?

— De er altid velkommen, Mr. Foyle, sagde han og hilste paa Detektiven. Men jeg har sandelig ikke noget nyt at meddele Dem. Jeg ser, at min Tjener har gjort det bekvemt for Dem! Vi maa jo næste være gaaet forbi hinanden paa Vejen. Thi jeg har siddet oppe paa Scotland Yard for at vente paa Dem!

— Det var da kedeligt, sagde Foyle. Og endnu kedeligere, atMr. Grell undslap os for et Par Timer siden!

Det gav et Ryk i Fairfield. Dette var ikke nogen lovende Begyndelse. Han forstod instinktivt, at Detektiven vilde ham til Livs.

— Hvad siger De? udbrød han. Undsluppet! Saa har De altsaa faaet opsporet ham?

— Ja, svarede Foyle langsomt. Vore Mænd fulgte ham endog lige her til, men de saa ham rigtignok ikke komme ud her fra igen!

— De mener altsaa, at han skulde have været her hos mig i Dag?

Fairfield søgte at se saa forbavset ud som vel muligt.

— Ja, svarede Foyle roligt.

— Uden at jeg skulde vide det?

Foyle trak paa Skuldrene.

— Det er det, jeg kommer for at faa at vide. Ved De virkeligt ikke, Sir Ralph, at han har været her i Dag?

Fairfield rettede sig:

— Tror De, jeg gemmer ham her?

Det vidste Foyle ikke saa afgjort, men han tænkte sig, at Grell var kommet der for at laane Penge, og det vilde han gerne vide.

— Jeg tror ikke, De gemmer ham her, sagde han, men jeg gaar ud fra, at De lige har talt med ham. De kan her hjælpe os med at komme til Bunds i Sagen, og det hjælper jo ikke at benægte Kendsgerningerne!

Sir Ralph bed sig i Læberne. Han forsod, at Detektiven var sikker i sin Sag, og at det ikke nyttede at forsøge at stikke ham Blaar i Øjnene.

— Ja, ser De, svarede han koldt, jeg er jo nu ikke helt og holdent Politispion, Mr. Foyle. Der er Grænser for alt, og jeg vil nu en Gang selv bestemme over mine Handlinger!

— Det skulde jeg være den sidste til at formene Dem, sagde Foyle med en let Hovedbøjning. Det falder mig heller ikke ind at ville misbruge Deres Tjenstvillighed. Selvfølgelig kunde De ikke forudse, at Grell vilde opsøge Dem, og De skal selvfølgelig heller ikke misbruge hans Fortrolighed. *At* han har besøgt Dem, ved jeg, saa det behøver vi ikke at tale mere om. Men jeg vilde derimod gerne vide, hvordan dette Besøg forløb. Det staar Dem vel klart, Sir Ralph, at det er farligt at hjælpe Mennesker, som staar under Politiets Opsigt. Jeg siger Dem det kun for en Ordens Skyld!

— Tak for Oplysningen! Sig mig, har De talt med Roberts? spurgte Sir Ralph pludseligt.

— Roberts? sagde Detektiven forbavset. Aa, Deres Tjener! Jo, jeg stillede ham et Par Spørgsmaal, men han lod ikke til at forstaa mig!

Han sagde dette i en saa oprigtig Tone, at Fairfields Mistanke ganske forsvandt. Han trak blot paa Skuldrene.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN.

— Vad tar du dig till med mitt Snörliv?
— Ingenting, mamma! Jag ska bara ändra ›Kora‹ till en ›Vindhund.‹ (›Søndags-Nisse‹)

TOILETTEDAMEN: De maa først sige mig, om De har Smaapenge. (›Le Rire‹, Paris.)

Prædikanten taler om arfsynden och kommer in på de smaa barnen.
— Ja, springe å leke, då må era barn göra så mycket de vill. Men gå på styller, då ä synd, för ingen kan sätte en tum (Tomme) te sin Længd, står då i skrefta. (›Strix.‹)

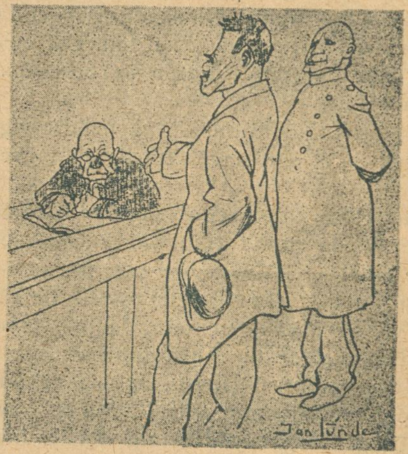

Politifuldm.: De indrømmer altsaa, at De har skjældt slagter Larsen ut og slaaet ham tilblods?
Anklagede: Ja, men der staar jo skrevet, at hvo, som udgyder blod, hans blod skal ogsaa utgydes. (›Tyrihans‹, Norge.)

GAADE:
Hvor har hun siddet?
(›Lustige Blätter‹).

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

VOR PRESSE

Hvert Aar en Krans paa vort Skjold
vi hæfter,
vi vokser i Antal, vokser i Kræfter:
Tænk, femten Tusind i Fjor!
Vort Blod har Sundhed, Styrke og
Varme,
vi løfter de tunge, senede Arme —
vort Arbejde trives og gror!

De Mørkevenner, de Frihedsfjender
ej evner at være vor Marsch til Hin-
der,
de knurrer i afmægtig Trods —
Vi drager vort Sværd af den glø-
dende Esse:
vor stærke, skarpe, hærdede Presse,
og Sejren, den tilhører os!

Hørt paa Automobiludstillingen.

— Du, der sad to Venner paa Skodsborg Terrasse og væddede om, hvorvidt den ene blot ved Hjælp af Hørelsen kunde kende den ene Automobil fra den anden.

Manden med den fine Hørelse blev bundet for Øjnene og ført ned paa Vejen, hvor han med Sikkerhed kunde fortælle, at nu kørte der en »Mercedes« forbi, nu en »Adler« og nu en »Opel«.

Pludselig tabte en af Tjenerne paa Terrassen en Bakke med Glas og Flasker, som ramlede ned ad Trapperne.

— Ja, det er en »Ford«-Vogn! sagde Manden med de tilbundne Øjne!

Aviserne skal indskrænke Formatet meget betydeligt.

(Dagspressen).

Hr. Sørensen læser sin Morgenavis.

I Mandags vilde jeg i Folketeatret, men der var ingen Forestilling. Tirsdag forsøgte jeg med Kasino, men der var lukket, og om Onsdagen var jeg ikke heldigere ved Dagmarteatret. Saa inviterede jeg om Torsdagen min Familie i Det kgl. Teater — og dér var Herren hjælpe mig aabent!

*

HØRT PAA GADEN.

— Du har nok været paa Restauration.
— Hvordan kan Du vide det?
— Jo, Du har jo en ny Pels paa!

Under Mørkets Tegn.

Forleden Aften var der stor spiritistisk Seance hos en tidligere ganske fornuftig og gemytlig, men nu lidt mindre begavet Digter — man skal aldrig nævne Navne, vel *Peter Magnus?*

Da man som nævnt var blandt Poeter, søgte man at komme i Forbindelse med en eller anden stor afdød Kollega. Det lykkedes da ogsaa at faa fat paa *I. P. Jacobsen.* Men han mælede kun disse berømte Ord: Lys over Landet, det er det, vi vil — derpaa forsvandt han og lod sig ikke mere høre, hvor meget de tilstedeværende end bankede og bankede.

Tænk, at Aanderne ogsaa kan være aktuelle, sagde man til hinanden.

Naa, man eksperimenterede videre. Og da man i de Kredse ikke er beskedne, søgte man at opnaa Forbindelse med selveste *Goethe.* Men Digterkongen skulde ikke have noget af at opholde sig i København. Det eneste, man fik ud af ham, var følgende (naturligvis paa Vers):

I kalder forgæves, jeg kommer der
nicht,
mit Sprikvort var som bekendt: Mehr
Licht!

Saa opgav man Ævred og lukkede paa Trods af alle Paabud op for samtlige elektriske Kroner.

Petroleummen.

Nu er der igen lagt paa pr.
Flaske —
jeg klæder mig snart i Sæk og Aske.
For Fattagfolk er Spørgsmaalet
spændende,
og hvor længe mon bli'r det ved at
være brændende?

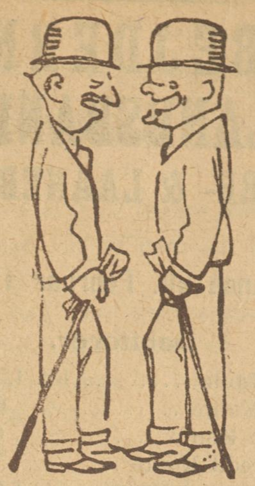

— Du — jeg ser Dig vist aldrig mere!

— Er Du syg?!

— Nej, men *Du* ser saa daarlig ud!!

*

— Nu kan man ogsaa risikere at komme til at høre den rene Pølsesnak i Borgerrepræsentationen.

— Javel, naar *Becker* taler.

— Nej, naar man snakker om *Svendsen Stevns'* nyeste Ide: varme Pølser paa Gaden.

*

.HØJRES STORVASK

De kære Fæller, de nære Frænder,
de hjertenselskede gode Venner,
de spytter — tju — i de barkede Næver
og løs paa hinanden gevaldigen tæver.

Og Tonen er hverken fin eller enkel:
Nu brøler B i r c k, og nu hyler F r a e n-
c k e l.
Det hele Kobbel hinanden dasker,
saa Kinderne gløder paa liden A s g e r.

En Æresret skal Hr. B i r c k nu rense,
hans Sarthed er som bekendt uden
Grænse.
J e g hører en næsvis Smaafugl kvidre:
Ka' e n h v i d M a n d virkelig blive
hvid're?

Bifrons.

I næste Numer kommer de første Resultater af den med Spænding imødesete »Digter-Konkurrence«.
Konkurrencen har været skrap!

ARBEJDERNES LANDSBANK
SPARE- & LAANEBANK

Balance ult. Februar 1920.

Debitorer.

Kasse Konto	Kr. 1,566,461.35
Veksel Konto	- 673,512.02
Udlaans Konto.........	- 623,517.04
Kassekredit Konto	- 790,350.86
Konto Kurant Konto..	- 5,987,013.43
Fonds Konto..........	- 231,112 33
Udenlandske Korrespondenter og fr. Valuta	- 463,281.38
Diverse Debitorer.....	- 303,286.58
	Kr. 10,638,534.99

Kreditorer.

Aktiekapital Konto....	Kr. 2,028,000.00
Indlaans Konto	- 5 359,769.96
Folio og Check Konto	- 1,114,660.95
Konto Kurant Konto..	- 1,869,515,07
Diverse Kreditorer....	- 266,589,01
	Kr. 10,638,534 99

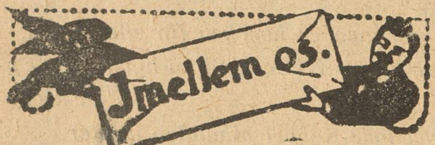

A. L. Petersen. Den ene benyttes.

Jens Anders H., Tølløse. Tak for Venligheden. Der kan nok komme noget ud af det.

G. Nielsen. Tak!

I »Fyns Venstreblad« for den 22/2. findes følgende Annonce, som kunde ønskes optaget i »Ravnen«:

Pleje eller Adoption ønskes til et Barn af pæne Forældre, som ventes født i April mod Udbetaling en Gang for alle. Billet mrk. modtager »Fyns Venstreblad«.

J. P., Esbjerg.

Vi opfylder hermed Deres Ønske og er ligesom De forbløffet over de forudseende Forældre, som ikke er født endnu.

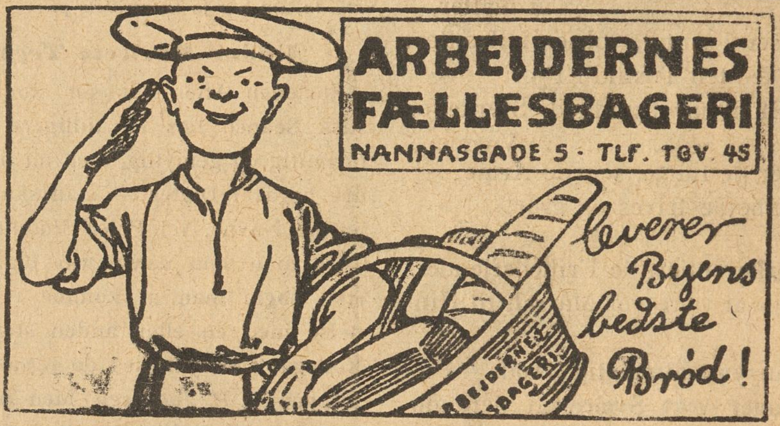

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Veksellerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser

„RAVNEN".

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Avertér i „RAVNEN".

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Tegning af Gunnar Madsen.

»Men kæreste Ven! hvordan er det du ser ud? Er du blevet kørt over?«

»Næ', jeg sad blot i en Stol, og saa var der et af Stolebenene der fik saadant et Nyseanfald, at jeg faldt ned.«

»Var det da en Aandestol?«

Næ', det var en Guldstol!«

„Tilfældigt Sjov“.

Professor: De husker nok, hvilken stor Læge det var, der fik standset Pesten i Athen?

Eksaminanden: Det var — — det var — ee

Professoren: Nu — Hipp — Hipp — Hipp —

Eksaminanden (triumferende): Hurra!

*

— Jeg tror, Petersen sidder skidt i det.

— Saa! Hvorfor det?

— Hver Gang jeg har villet laane et mindre Beløb af ham, har han ingen Penge haft.

*

Der opstod fornylig Uvenskab imellem to gode Veninder efter følgende Samtale:

A: Hvorfor lader Du ikke dine Diamanter assurere?

B.: Hvor skulde jeg gøre det?

A.: I et eller andet Forsikringsselskab, hvor man assurerer Glasvarer!

*

Den unge Ægtemand: Den Suppe smager virkelig ikke godt, min Ven.

—Den unge Frue: Det forstaar jeg ikke. I Kogebogen staar: Meget velsmagende.

Ved Badestedet har man længe haardt savnet en Barber. Endelig kommer der en og nedsætter sig ude paa Badeanstalten, og en ældre Gentleman melder sig straks.

Barberen sæber ham ind, begynder derefter at skrabe Sæben af, medens han retter det sædvanlige Spørgsmaal:

— Kniven river vel ikke?

Med Munden fuld af Sæbeskum svarer den ældre Gentleman:

— Hvis De ikke selv havde nævnt Ordet Kniv, saa vilde jeg have forsvoret, at jeg overhovedet havde haft en Kniv i Ansigtet.

Barberen bliver ude af sig selv af Henrykkelse over denne Kompliment, der aabenbart er et godt Varsel, og svarer bukkende:

— Mange Tak!

— Ikke noget at takke for. Jeg troede, det var en Fil.

*

— Hvad er idyllisk fredelige Dage for noget, Papa?

— Hys da, Hansemand, siger Hansemands Papa og ser sig rundt for at forvisse sig om, at ingen andre er til Stede og kan høre, hvad han siger. — Det er de dejlige Sommerdage, naar Mama er langt, langt borte fra den varme By og hviler ud efter Husstrævet i den rene, friske Landluft, som hun saa haardt trænger til.

*

— Jeg kan ikke tillade Dem at tiltale Retten i denne fortrolige Tone, sagde Dommeren strengt.

— Undskyld, sagde den anklagede smilende, men jeg har været her saa ofte, at vi er næsten som gamle Venner.

*

— Hvordan vil De bevise mig, at det virkelig er sandt, at De er Luftskipper?

— Ja, ved De hvad, min gode Herre, jeg kan virkelig ikke altid løbe omkring med et Luftskib i Vestelommen.

*

Sønnen: I Aften kunde jeg have Lyst til at gaa ud med et Par Venner.

Faderen: Saa gør, hvad Du ikke kan lade være.

Sønnen: Men jeg har ingen Penge!

Faderen: Saa lad være, hvad Du ikke kan gøre.

Gæsten: Altsaa Væddemaalet gælder en virkelig god Flaske Vin, som vi drikker sammen.

Værten: Ja, men hvor?

*

— Jeg kan kun kurere Dem, naar de vil love mig at gøre alt, hvad jeg siger Dem.

— De kan være ganske sikker paa, Hr. Doktor, jeg skal gøre alt.

— Naa, saa maa De først betale mig for forrige Aar.

*

Gæsten: Hvorfor smed De dog den Mand saa brutalt ned ad Trapperne?

Hotelværten: Tænk Dem, han havde den Frækhed at gaa rundt til Gæsterne og sælge Insektpulver.

*

En ny Fare.

Husejeren: Nu ryger det i tre Lejligheder. Gud ved, om det ikke er en eller anden Flyver, der har kastet Sand i Skorstenen.

*

Den sidste Bog er allerede udkommen i sjette Oplag, hører jeg. Hvordan har Du baaret Dig ad med at blive saa populær?

— Det er let nok. Jeg satte bare en Notits i Aviserne om, at jeg søgte en Hustru, der lignede Heltinden i min Roman, og saa blev første Oplag straks udsolgt.

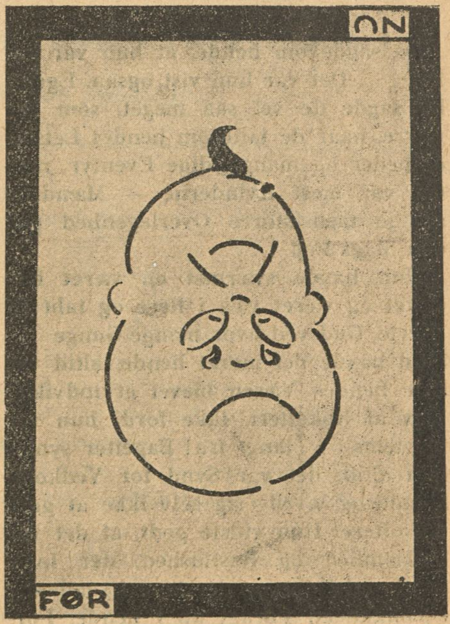

Tegning af K. Almquist.

Vend Billedet paa Hovedet, saa er han glad over, at vi fik Slesvig tilbage.

VINTER-ROKOKO.

Jeg stod paa en alenhøj Stige
(Fuldmaanen var matgul og rund)
og kyssede Vinterens Pige
paa hendes lidt blege Mund.

Jeg hængte paa Espalier'et
min Guitar, hvis Strenges Lyd
fik smæltet det første Is-Lag,
der laa omkring Pigens Dyd.

Jeg kasted et Blik mod Dybet, —
et Bytte for Mod og Kval,
der skiftevis flændsed mit Hjærte . . .
(hun boede paa tredie Sal!)

Jeg løfted forsigtigt Foden
og voved endnu et Trin
og fanged en fast lille Snebold
bag Vinterens Piges Lin.

Da rejste mit Sind sig fyrigt,
jeg mærked, mit Blod kom i Kog,
saa Stigen begyndte at vakle . . .
(den stod paa en Skarnkasses Laag!)

Jeg klamred mig fast til Karmen
i selvsamme farlige Stund.
Der udgik en angstfuldt: »J ø s s e s !«
af Vinterens Piges Mund.

Saa ramlede Stigen i Dybet.
Nu havde den fuldbragt sit Værk.
— Men Vinterens Pige skælved.
(Hun stod i den bare Særk!)

Men se, mine Muskler hjalp mig.
Jeg svang mig til Vejrs med et Sæt,
og stolt som en Konge sad jeg
og knejsed paa Karmens-Bræt.

Da smæltede Vinterens Pige . . .
(Ak, Piger de smælter saa nemt!)
Hun havde al Sommerens Varme
bag begge smaa Snebolde gemt.

Det kalder jeg Vinter-Rokoko! . . .
. . . Og nu til lidt Præsentation —
—: Mit Navn det er Slagtersvend Larsen!
Saagu' ja! I egen Person!

Og V i n t e r e n s P i g e ! . . . Maaske hun
er mere almindelig kendt
som Assessor Winthers forfløjne
og buttede Husassistent!

Og alt det med G u i t a r e n s S t r e n g e
med mer — det var lyrisk Pynt.
. . . Saadan ender man ofte lidt mere
prosaisk, end man var begyndt!!!!!

Thorkil Barfod.

Naar Lykken gaar forbi.

De sagde om hende, at hun var koket. . . . Det var hun vist ogsaa. Egentlig sagde de vel saa meget, som var værre, naar de talte om hendes Letsindigheder og mangfoldige Eventyr, men det var mest Kvinderne — Mændene ser jo med større Overlegenhed paa den Slags Fejl. . . .

Hun havde sværmet og været forelsket og været væk i flere og tabt sit Hjerte, Gud ved hvor mange Gange . . . altid havde det moret hende, altid var hele hendes Væsen blevet et indviklet Væv af Koketteri. Ikke fordi hun var hjerteløs . . . langt fra! Bagefter syntes hun altid, det var Synd for Vedkommende og lovede sig selv ikke at gøre det oftere. Hun vidste godt, at det var Kedsomhed og Rastløshed, der førte hende ud i det, og der kom i saadanne Øjeblikke en Foragt op i hende, Foragt for sig selv og de Mænd, som lod sig lege med, som ikke havde Kraft og Styrke og Vrede nok til at gennemskue hendes Koketteri. Hun blev træt af altid at være den stærke, den, som gik ud af Slaget uden Skrammer. Mændene skuffede hende, og hun besluttede at leve som Nonne Resten af sit Liv!

Naar saa den næste Dag kom, saa glemte hun det hele, saa lynede Øjnene, og Hjertet bankede, og hun gjorde, hvad hun kunde, for at det stakkels Offer skulde gaa fra Sans og Samling . . . forudsat at det laa indenfor Offerets Mulighed at gaa fra Sans og Samling for hendes lynende Øjnes og bankende Hjertes Skyld. Hun gjorde i alt Fald, hvad hun kunde, og uden at Morskaben var farlig for hende selv. Hendes Ønske var, at bare en lille Gnist vilde fænge i hendes i egen Indbildning saa befæstede Sjæl.

Indtil hun saa en skønne Dag traf ham. Hvad særlig der var ved ham? Absolut intet. Han var som alle andre unge Mænd. Men da han lagde Armen om hende og dansede med hende, opgav hun alle Tanker om at leve som Nonne. Hun syntes, at han var saa mild og klog, saa god og stærk, hun mistede al sin Sikkerhed og Overlegenhed. Undrende sagde hun til sig selv, at ham holdt hun af, og derfor kunde hun ikke tale, le og smile til ham som til alle de andre. . . .

Hun tænkte saa meget paa ham, at da hun saa ham næste Gang, havde hun mest Lyst til at flygte, løbe . . . og saa føle, at han fulgte efter. Det gør man nu ikke i en Balsal, og dér havde hun kun et Middel til at undgaa ham . . . blande sig mellem sine Beundrere og holde dem til Ilden, men saaledes, at hun hele Tiden kunde holde Øje med ham.

Han saa hende med Forundring omgivet af Herrer; det havde han slet ikke lagt Mærke til den foregaaende Gang . . . men hun var jo ogsaa utrolig sød, saa det var vel rimeligt, at de samlede sig om hende, han vovede slet ikke at nærme sig.

Hele Aftenen, baade naar hun dansede, og naar hun sad stille, vidste hun

sig fulgt af hans Beundring, og altid mødte hendes Øjne hans. Det føltes som brændende Glæde . . . men da hun var kommet hjem, følte hun det alligevel som Tomhed, at han ikke en eneste Gang havde nærmet sig hende og forsøgt at faa en Dans.

Saaledes gik det flere Gange, naar de mødtes til Selskab eller Fest. De talte sjældent sammen . . . hun kunde ikke — vidste slet ikke, hvad hun skulde sige til ham, og han, som saa hendes Venlighed mod andre Mænd, turde maaske ikke, men søgte at vedligeholde sin Værdighed ved at se bøs og streng ud. Førte Tilfældet dem alligevel sammen, følte hun sig raadvild . . . hendes Hjertes Trang var at lægge Haanden paa hans Arm og bede ham smile eller bare at se lidt mildere paa hende, men hun naaede kun at sige nogle ligegyldige Ord. Hun regnede ikke med, at han ogsaa var forlegen og usikker, og desuden gjorde hans Følelser og mandlige Egoisme ham saabar og skinsyg, saa han fordrede et Bevis — men hun gav ham ikke dette Bevis.

Til Slut blev han utaalmodig. Enfin . . . han havde vel misforstaaet hende, hen egnede sig ikke til at spille ulykkelig Elsker . . . han gav sig til at danse med en anden og fandt virkelig denne anden saare indtagende. Han syntes med et, at han havde været ordentlig dum . . . indtil han pludselig mødte hendes Øjne . . . forskende, bedrøvede Øjne.

For Pokker . . . hvad vilde hun da? Hvorfor var hun saa kølig overfor ham — naar hun kunde smile venlig til alle andre? Hun kunde da i hvert Fald vise ham den samme Venlighed. Men det gjorde hun ikke, nu mindre end nogen Sinde kunde hun bruge »Kunster« overfor ham.

Aa, de var saa stædige begge to. —

Han tænkte nogen Tid paa de bedrøvede Øjne, men da der ingen Forandring skete i hendes Væsen, slog han med en rask Beslutning det hele ud af Hovedet . . . han vilde ikke være hendes Nar.

Og saa hændte det alligevel en Dag, da han kom ud fra Garderoben, hvor hun stod intetanende med Ryggen til, at han lagde Armen om hende og bøjede hende tilbage for at kysse hende. Det kom aldeles uventet over hende; forskrækket rev hun sig løs og løb . . . et Sekund knyttede han Hænderne.

Nu gik der en Maanedstid, hvor de ikke saa hinanden. Hendes Leg med de andre morede hende ikke mere. Nu vidste hun jo, at han . . .

Saa endelig paa et Bal saa hun ham igen.

Der var Lys, Støj og Musik og mange Mennesker. Han blev staaende henne ved Døren . . . lidt bleg var han. Smilet maaske lidt mattere, mindre festlig end før. Deres Øjne mødtes tværs gennem Salen . . . alle hendes Pulse bankede. Han vendte sig om, men hun saa alligevel hans Smil, som blev sejerssikkert.

Hun gik hen til en Veninde, hun vilde gøre det saa let for ham i Aften, ikke give ham den ringeste Grund til Skinsyge. Da Musiken igen begyndte, styrede han sin Gang lige over mod dem. . . . Hun følte det som Sang og Brusen i sig . . . i næste Nu dansede han bort med Veninden.

Hun blev siddende ganske stille, hørte ikke Støjen og Musiken længere, et Par Gange sagde hun nej Tak til Herrer, der bød hende op til Dans.

Hun var saaret og skuffet, det var hverken Vrede eller Fortvivlelse, blot en underlig fremmed, altopgivende Sørgmodighed . . . hun følte glide ind i sin Sjæl. . . .

Pludselig stod han og bukkede foran hende.

Hun saa op paa ham . . .

— Jeg er træt, sagde hun, jeg har ikke Lyst til at danse . . .

Han blev staaende et Øjeblik; der gik nogle Trækninger over hendes Ansigt.

— Vil De ikke spurgte han ømt. Hendes Øjne undgik hans, hun rystede paa Hovedet.

— Undskyld, sagde han paafaldende raskt, drejede sig om paa Hælen, tøvede lidt, men gik saa tværs over Gulvet.

Han knejsede.

Hun saa efter ham.

To Maaneder efter blev han gift — — med Veninden.

Tegning af Hp. Hansen

I. Dr. Birck gaar „meget nedtrykt hjem fra et Partimøde“ og

II. møder paa Vejen „et af de værste Bæster“.

En „forkert“ Forlovelse.

Rose Carter sad ved sin Skrivemaskine og saa yderst betænkt ud. Den Historie, hendes Kollega og Veninde netop havde plumpet ud med, var sandelig indviklet.

Den historiske Fremstilling var følgende: Ovennævnte Kollega og Veninde havde — som saa mange andre unge Piger i England under Krisen — korresponderet med en Mand ved Fronten. Det var begyndt med et Avertissement i Avisen: Ensom Løjtnant ønsker at komme i Brevveksling. Billet saa og saa. Hun havde skrevet og faaet Svar, og lidt efter lidt havde Korrespondancen udviklet sig didhen, at Løjtnanten havde erklæret hende sin Kærlighed, hun havde svaret, at hun elskede ham igen, de slog fast, at de var forlovede, og nu — nu kom han til England. Den sidste Billet meldte, at han vilde møde hende ved Bord Nr. 10 i Restaurant Paschelli i Morgen Kl. 6!

Ingen af dem havde opgivet Navn. Hun havde kaldt sig for »Petal« og han for »Blinky«.

— Hvad skal jeg gøre, sagde »Petal« og forsøgte at fjerne Sporene af Taarer med sin Pudderkvast. Jeg vil ikke møde ham Jeg vil ikke gifte mig. Jeg er ikke forlovet med ham.

— Men Du har jo skrevet og sagt, at Du elsker ham?

— Det er noget andet i et Brev!

Enden paa Historien — den foreløbige Ende — blev, at Rose lovede at gaa i Stedet for hende.

— — —

— Kan De sige mig, hvor Bord Nr. 10 er, spurgte Rose en af Kellnerne, da hun næste Dag til aftalt Tid stod ved Indgangen til Paschilles Restaurant. Hjertet hoppede i Livet paa hende, og hun ønskede, hun havde ladet være at love sin Veninde at gøre hende denne Tjeneste. Og hvordan skulde hun vride sig ud af det igen. Forklare »Blinky«, at hun havde ombestemt sig, bede ham pænt om ikke at lægge nogen Vægt paa det, hun havde skrevet. Bede ham forstaa, at det bare havde været noget almindeligt Ungpigevrøvl. Ja rent ud sagt Tøjeri.

Kellneren viste hende frem til Bord Nr. 10. Det var ganske skjult med to store Palmer mod Publikum og Udsigt gennem et af de store Spejlglasvinduer.

Officeren, som sad og ventede, var en høj, slank Mand med et smukt og muntert Ansigt.

Han hoppede let over Præsentationen.

— Se der er De, Barn, sagde han, vær saa venlig at sætte Dem ned og lade os faa noget at spise.

Han kaldte paa Opvarteren, og de blev enige om Menuen.

Rose var blevet lidt forvirret, men hun tænkte, det er bedst at faa gjort det af saa hurtigt som muligt.

— Var det ikke bedst, at vi opgav vore egentlige Navne først, sagde hun. Jeg hedder Rose Carter.

— Og jeg Whitaker. Mit Fornavn er desværre Julius.

Kellneren kom tilbage med Tallerkener og Glas, men med det samme, han igen var forsvundet, plumpede Rose ud:

— Ja, jeg er kommet til det Resultat, at en Forlovelse indgaaet mellem en Mand i Saloniki og en Pige i England er — Krigsgalskab.

Løjtnant Whitaker saa spændt paa hende. Saa skoggerlo han.

— Det samme synes jeg, svarede han og lo endda mere.

— Det er det samme for mig, hvad vi skal være enige om at kalde det, men den Ting, at De og jeg er forlovet, staar uløselig fast.

— Men, De sagde jo netop . . . .

Rose fik ikke fortsat, da Kellneren kom tilbage med Suppen, og hvordan det nu en Gang hang sammen, hun fik presset sin Kavaler til at genoptage det gamle Samtaleemne. Men da han kørte hende hjem om Aftenen, havde han trykket sin Signetring paa hendes Langfinger og sagt, at han vilde bytte den med en anden — en ordentlig Ring — i Morgen. Hendes Protester havde ikke hjulpet Spor.

Da Rose vaagnede næste Morgen, vidste hun ikke, om hun havde drømt, eller om hun en Stund havde været borte fra Jorden, men en elegant Signetring paa hendes Toiletkommode fortalte hende, at det nok havde været den.

— Det er forfærdeligt, at han skal være saa bestemt, sagde hun til sig selv, men jeg skal nok hindre det i Løbet af Dagen.

Den første Besked, hun fik, da hun var kommet paa Kontoret, var, at Løjtnant Whitaker havde ringet op og »bedt hilse sin Forlovede«, at han kom for at hente hende til Lunch.

— Tænk, at Du skulde blive forlovet med ham, sagde Kolleger og Veninder. I alt Fald, Tusind Tak skal Du have.

Chefen havde ogsaa faaet det at vide. —

— Saa De er blevet forlovet, Miss Carter, sagde han. Og skal gifte Dem om 8 Dage? Gratulerer, gratulerer! Jeg har netop talt med Deres Kæreste i Telefonen, og han bad mig lade Dem faa fri fra Deres Stilling straks.

At Rose mumlede noget om Misforstaaelse o. s. v. hjalp ikke det mindste.

Det værste var, da Piccoloen meldte, at en Dame — Mrs. Whitaker — ønskede at tale med Miss Carter.

Hans Moder kom paa Visit.

Rose vaklede ud og hilste paa den hvidhaarede gamle Dame, som sad og ventede paa hende.

Mrs. Whitaker bad hende undskylde mange Gange for den maaske noget ukonventionelle Fremgangsmaade, men Julius havde bedt hende gaa op.

Da Rose igen forsøgte at anføre noget om »Misforstaaelse«, var Mrs. Whitaker forberedt paa det — Julius sagde, at De maaske vilde sige noget saadant, sagde hun venlig, men jeg forstod jo, hvordan noget saadant kan komme paa i en Fart.

Lidt før Kl. 12 kom Julius og hentede hende i Bil, og hun maatte jo følge med.

Han tog en stor Diamantring op og vilde sætte den paa hendes Finger. De var igen kommet til Sæde hos Paschelli.

— Men jeg er ikke Petal, raabte Rose i yderste Grad af Fortvivlelse. Jeg er en anden. Petal sidder hjemme. Jeg lovede at gaa i Stedet for hende. Det er Bedrageri!

— Jeg er heller ikke Blinky! Jeg ogsaa kommet i Stedet for en anden! Antagelig havde min Ven de samme Betænkeligheder som Deres Veninde.

De brast begge to i en stormende Latter.

— Men hvorfor har De spillet hele denne lange Komedie med Ringen og ved at fortælle hele Kontoret, at vi var forlovet o. s. v.?

—Fordi det ikke er Komedie! Er det vel?

Rose svarede ikke, men da Kellneren netop da vendte Ryggen til, dristede hun sig til at pege paa Forlovelsesringen. Og han kyssede den, Fingeren — og Munden.

»Ravnen« udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. **Henrik Møller.**

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i Ravnen.

Sygeplejeartikler
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.

N. Farimagsg. 64

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Den ældre Komponist siger til sin altid ondskabsfulde Ven:
— I den sidste Tid har jeg næsten intet Komponeret!
Og Svaret lyder:
— Engang maa man jo miste — Hukommelsen.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Nytten af militaristisk Disciplin eller:

Tegning af Emil Poulsen.

Praktisk Spiritisme.

16 Sider

18 Øre

RAVNEN

Nr. 12 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 18. Marts 1920

Tegning af Alfred Proesdorff.

Det siges, at Amor nu til April har købt sig en Bil, hvori han ustandselig kører.
Damerne her (holdt i en Stil mellem Latter og Smil) er to af Amors bedste Chauffører.

ARBEJDERNES

LANDSBANK

Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen"s

Skattefri Lager

og

Skattefri Pilsner

samt

Mineralvande.

Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN" 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. t. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkonerallé 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Stamgæsten: Opvarter! Lad mig faa Ankeprotokollen. Jeg har skrevet i den, at der var fire døde Fluer i Suppen. Det maa rettes. En af dem er bleven levende.

*

Herren: Hvem er De?

Betleren: Jeg er en fattig Rejsende.

Herren: Men min gode Mand, naar man er fattig og ingen Penge har, saa rejser man dog ikke.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6 00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Dommeren: Hvorledes fandt De paa netop at stjæle en Cykle paa Kirkegaarden?

Den Anklagede: Den stod saa vedmodigt lænet op mod en Gravsten, og saa antog jeg, at dens Herre var død.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Tjeneren vækker efter Ordre en af Hotellets Gæster Kl. 7. Denne sover imidlertid saa fast, at det ikke er muligt at faa ham til at svare, men Tjeneren kender et godt, gammelt Middel og raaber: »Jeg skal straks bringe Herren Regningen.«

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Spørgsmaal og Svar.

Det Blad, jeg holder, et Par Spalter har,
hvor Folk kan spørge dumt og dog faa Svar.
Endnu har Redaktionen dog meldt Pas
og ikke givet disse Spørgsmaal Plads:

Kan De give mig et Raad for Snue
og et Middel til min Mand at kue.
Mit Haar er tørt og visner hen,
kan det komme af sig selv igen.

Hvilke Cigaretter bør man ryge.
Har Wilson haft den spanske Syge.
Er det sandt, at Clemenceau har Hængemave,
og at Storm P. skal være Pave.

Kan det hjælpe, naar man er lidt utilpas,
at sluge blot en Mundfuld Gas.
Hvad skal jeg gøre, naar jeg intet gider.
Er det sandt, at sultne Ulve bider.

Er det skadeligt at svire
hver Nat fra tolv til fire.
Hvor langt er der til Bethlehem.
Hvor gammel blev Methusalem.

Er Sultanen gift, og da med hvem,
hvor mange Børn har han ialt med dem.
Vær venlig prompt og giv mig Svar,
selv om Manden tilfældig ingen har.

Er Zahle Danmarks største Mand,
og er Marie Nielsen født af Adelstand.
Hvad skal jeg gøre ved en daarlig Hofte.
Bander Provst Fenger ikke altfor ofte.

Hvem er Kronstrøm, og hvad har den Mand bedrevet.
Hvorfor er Sinding Ridder af Dannebroge blevet.
Hvad skal jeg gøre, naar min Pung er tom.
Hvor mange Dage var man om at bygge Rom.

Hvorfor daler jævnt den danske Krone,
og hvorfor har man ikke valgt mod Syd en fjerde Zone.
Er det sandt, at Englands Flaade stævner mod Chicago,
at Hindenburg er syg og lider af Lumbago.

Hvor streng en Straf faar man for Mord den første Gang.
Er en Femøre falsk, naar den ikke har Klang.
Er der Menneskeliv paa de fjerne Planeter.
Vær venlig og giv mig Adressen op til Sct. Peter!

Harry Hansen.

C·M·Hess
Fabrikker
Vejle

Støbe
Gods

Omnibussen standsede, og Konduktøren saa op til Trappen, men der kom ingen ned ad den. Saa raabte han op til en Mand, der sad ovenpaa:

— Var det ikke Dem, der vilde af ved Helligaandskirken?

— Jo!

— Vil De saa ikke komme ned, for jeg kan ikke bringe Kirken op til Dem.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Assessoren: De paastaar altsaa, at Automobilet kørte for hurtigt. Hvormed vel De begrunde den Paastand?

Betjenten: Jeg løb jo efter det.

*

— Naa, hvad synes De saa om min Muses sidste Barn?

— Det er et Adoptivbarn.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr

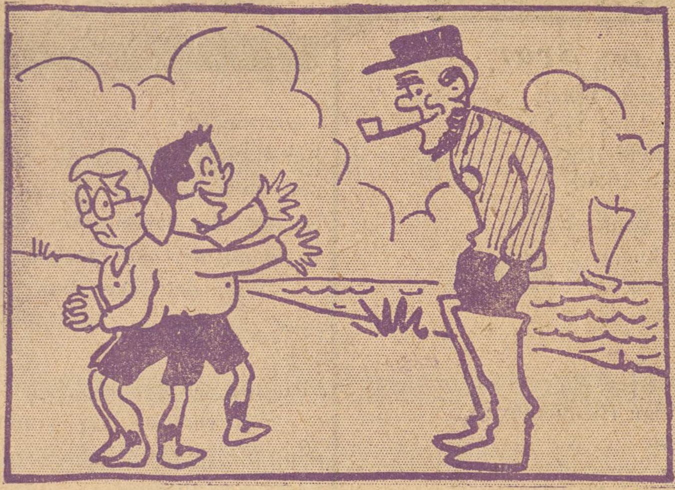

Pelle og Palle er kommen en Tur paa Landet,
og Palle vil straks ud at sejle paa Vandet.

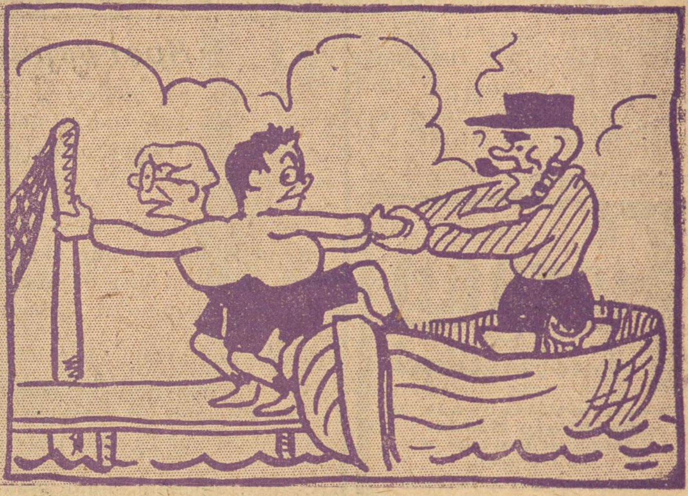

Palle er straalende glad alene ved Tanken,
mens Pelle af Skræk sig holder fast i Planken.

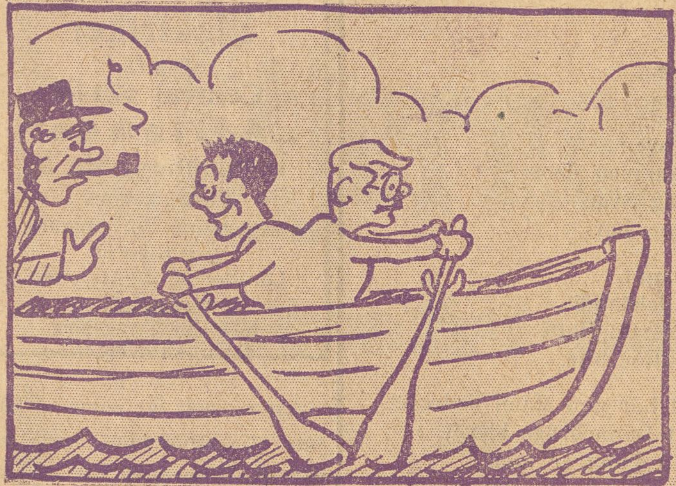

Men Baaden laa stille, og Fiskeren gloede,
saa fandt han ud, at hver sin Vej de roede!

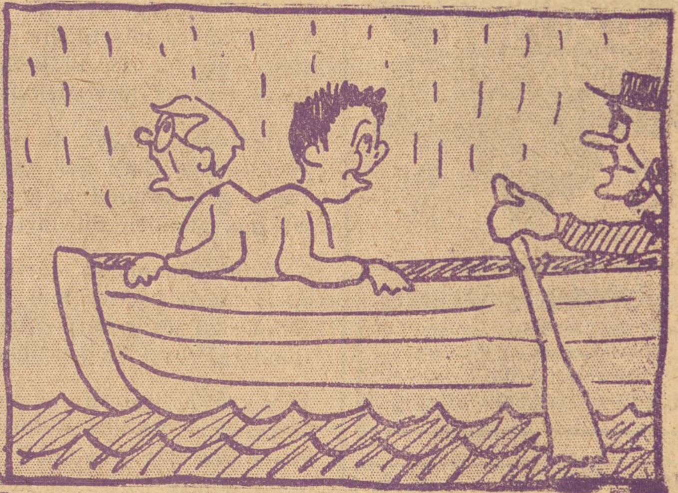

Da pludseligt begyndte det saa fælt at regne,
og efter Ly sig Pelle kigged' allevegne.

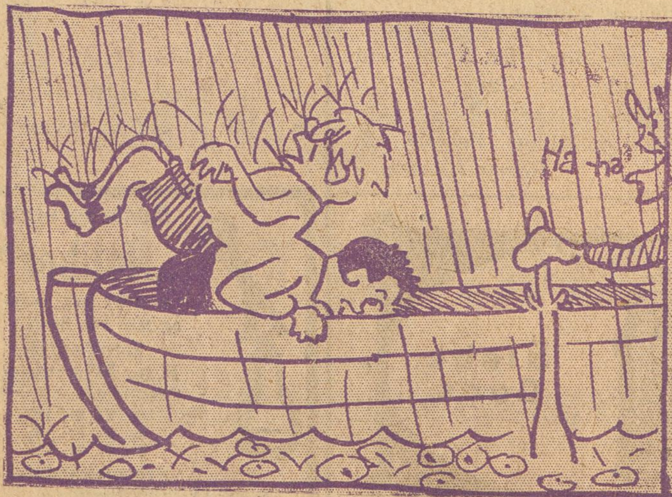

Men der skal meget til, før Pallemand kan blegne,
— han synes, til Paraply kan Pelle godt sig egne!

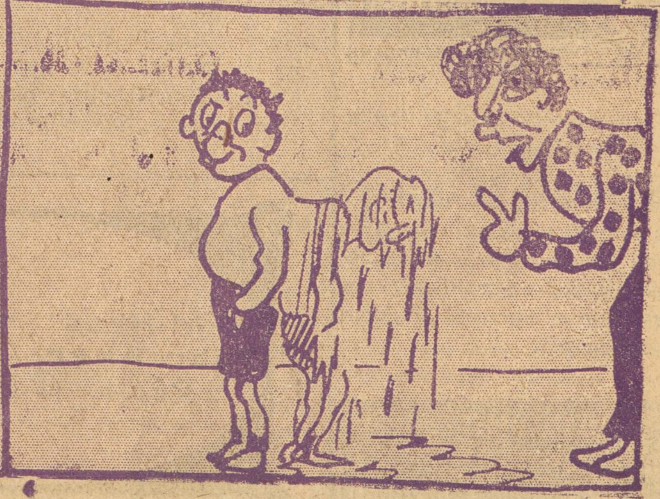

Se, her faar Pelle Skænd for sine vaade Klude,
mens Palle siger frækt: Jeg var slet ikke ude!

I tre Kvarter havde hun rodet op og maset for at finde en bestemt Farve i Silke. Det skulde være en grøn Chattering — saavidt Ekspedienten da kunde forstaa —, og hun havde nu beset hvert eneste Stykke grøn Silke, men endnu havde hun ikke fundet Nuancen.

— Jeg tror alligevel, at det første Stykke, De viste mig, er det, der kommer nærmest, sagde hun tilsidst. Vil De være saa god at give mig en lille Prøve af det. Jeg skal have en Bluse farvet, og den Dame, som tager imod i Farveriet, er saa dum, at det er mig umuligt at gøre hende begribeligt, hvad Nuance det er, jeg vil have.

*

Der var stille i Værelset, da den berømte Læge traadte ind og gik hen til Patientens Seng, idet han sagde:

— Det er dog forfærdeligt, saa De ser ud, Frue. Er De blevet overkørt af et Automobil, eller hvad er der sket?

— Nej, svarede Patienten og rejste sig med Besvær, medens hun mumlede mellem de blege Læber: Jeg besvimede i Kirken og blev baaret hen til nogle Venner, der har studeret: Foreløbig Behandling af Tilskadekomne!

Den berømte Læge rystede paa Hovedet og indførte Patienten i sin Lommebog under Rubriken: Alvorlige Tilfælde.

Folkenes Forbund.

En lille Ledetraad i, hvordan man har at forholde sig efter at Danmark er indtraadt i Nationernes Forbund. Synges paa Melodien: »Danmark, dejligst Vang og Vænge«.

Danmark — maa jeg gratulere
Dig, fordi at Du
sammen med en Bunke flere
Lande end'lig nu
staar som Medlem af det kære
Forbund, som skal alle lære,
hvordan Mennesker skal vandre
—: Elsker nu hverandre!

»Elsk hverandre« det er Lovens
allerførste Bud,
og vær glade li'som Skovens
Blomst, der springer ud.
Vis Dig nu som Globetrotter,
elsk en Irer som en Skotter.
Møder Du en Hottentotter,
maa Du gi' ham Godter.

Hvis Du ser en Singaleser,
maa Du straks bli' rørt.
Møder Du en vaad Kineser,
maa Du gi' ham »tørt«.
Folk, som bor omkring Hawaia,
skal Du være stolt og sejg a'.
— Tænk, din Bror, Du danske Freja,
bor paa Himmalaja!

Og en Neger skal Du kysse,
vær blot ikke ræd.
Du skal spytte i hans Bøsse,
hvis han har den med.
Du skal elske saa'n en Nejer
li'saa højt som kogte Rejer.
Hvis han nikker eller nejer,
stik ham saa en Bajer.

Det er kønt, at i Mongolen
bor din Forbunds-Ven.
Eskimoen nær ved Polen
smiler til Dig hen.
Du skal dele Kaar og Vaner
med den lille, snu Japaner,
drikke Dus i lange Baner
med hver Indianer.

Ja, det Forbund gi'r Dig Glæder —
gør det ikke Skam!
Hvis Du ser en Men'skeæder,
del din Mad med ham.
Hvis han bider Dig i Laaret,
føl Dig end'lig ikke saaret.
Vis — foruden Takt mod Gæsten —
Kærlighed til Næsten!

Nils Nejl.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Naa ja, sagde han, saa vil jeg tilstaa for Dem, at Grell virkeligt har opsøgt mig her i Dag. Han skulde have Penge. Han har det meget daarligt og lider meget under den Forfølgelse, De har iværksat imod ham!

— Gav De ham Penge?

Fairfield rystede paa Hovedet.

— Nej, jeg vægrede mig absolut ved at hjælpe ham, før han selv meldte sig og gav en Forklaring. Og saa gik han. . . . . .

— Naa ja, sagde han, De havde jo heller ikke kunnet handle anderledes. Og han sagde naturligvis ikke, hvor han gik hen?

— Nej!

Foyle tog sin Hat.

— Jeg er Dem meget forbundet, Sir Ralph, sagde han. Vær saa venlig at meddele mig, hvis der sker noget nyt! Farvel!

Foyle var egentlig meget forbavset over den Vending, Sagen havde taget. Han havde ganske vist allerede fra Begyndelsen tænkt sig noget i den Retning. Robert Grell var øjensynlig nu saa reduseret som vel muligt, ellers vilde han sikkert ikke have vovet et saadant Skridt som at opsøge Fairfield. Nu var der kun eet af to for Flygtningen at gøre. Enten maatte han søge tilbage til det elendige, underjordiske Liv i Londons Forbryderkvarterer, eller ogsaa saa maatte han søge at faa Hjælp hos en anden af sine Venner. Nu havde Fairfield, som dog var hans bedste Ven, afslaaet at hjælpe ham, var det mon da sandsynligt, at Grell vilde ydmyge sig yderligere ved at tigge hos sine fjernere Venner! Næppe! Mere sandsynligt var det, at han nu vilde prøve at faa sin Forlovede i Tale. . . . .

Foyle var som sagt ikke nogen egentlig Teoretiker, men ikke desto mindre gav ham Maxwell et Tegn, da han kom ud paa Gaden, og de gik nu, saa hurtigt de kunde, bort i Retning af Barkeley Square.

Udenfor Hertugen af Burghleys Hus stod en Bil. Chaufføren sad og halvsov ved Rattet. Foyle skyndte sig hen og slog den søvnige Chauffør paa Skulderen.

— Har De set en Mand gaa ind her i Huset for nylig? spurgte han.

— Nej, svarede Chaufføren. Den eneste, som er gaaet ind, er et Kioskbud med et Brev til Lady Eileen Meredith. Han sagde, at Brevet var afsendt fra Viktoriakontoret. Kort efter kom Lady Eileen ud og gik bort i Retning af Piccadilly. Philips fulgte efter hende!

— Udmærket! Ring til Scotland Yard saa snart hun kommer og hold godt Øje med hende!

Chaufføren gjorde Honnør, og Foyle gik tværs over Gaden og ringede paa Døren til Hertugens Palæ. Tjeneren, som aabnede, sagde, at baade Hertugen og Lady Eileen var gaaet ud.

Han vidste ikke, naar de kom tilbage.

Detektiven saa' skuffet ud.

— Saa er der ikke andet for at gøre end at vente, sagde han. Jeg har noget meget vigtigt at tale med Hertugen om!

Tjeneren aabnede høfligt Døren, men Foyle havde ikke tænkt sig at sidde uvirksom i Modtagelsesværelset og vente. Eileen havde modtaget et Brev — sandsynligvis fra Grell. Det var muligt, endogsaa mest rimeligt, at hun havde taget det med sig, da hun gik. Men dog vilde Foyle paa en eller anden Maade se at opdage noget om dette Brev. Han tænkte sig om og sagde saa til Tjeneren:

— Hør her, min Ven! Jeg vilde egentlig gerne overraske Lady Eileen, og jeg vilde derfor helst have, at De ikke sagde noget om, at jeg var her, . . . forstaar De . . .?

Tjeneren smilte forstaaende, endogsaa smigret over den Tillid, Detektiven viste ham.

— Det lader sig nemt ordne, sagde han, gaa blot ind i hendes Dagligstue, for den gaar hun først igennem, naar hun kommer hjem!

— Udmærket, sagde Foyle. De er virkelig snarraadig! Hastigt stak han en Sovereign i hans Lomme. Skulde der ske noget nyt, saa kunde De gerne lade mig det vide. Se ind paa mit Kontor og faa en Cigar og et Glas . . .

— Tak, det vil jeg gerne, svarede Tjeneren.

Heldon Foyle var alene i Værelset. En Stund sad han stille og saa sig omkring. Saa rejste han sig og begyndte at gaa frem og tilbage. I Kaminen brændte en svag Ild, og Detektiven saa, at der laa nogle halvforkullede Papirsrester over de hendøende Kulslagger. Han turde ikke røre ved Papiret, da det saa vilde falde sammen, men anstrengte sig for at læse, hvad han kunde, og afskrive det. Alt, hvad han formaaede at tyde, var:

». . . . . begge . . . . farlig . . . tilstrækkeligt med Penge til . . . . Petrov . . . . formoder . . . . hjælper . . . ned ad Bakke. Hvis . . . Check . . . . som . . . . Guld, og sende . . . . . Guds Skyld . . . . . fortvivl . . .«

Foyles Læber krusede sig til en svag Fløjten, da han kopierede disse Ord i sin Notesbog. Først da han var færdig, prøvede han paa at røre ved Papirerne for at samle dem op, men i det samme suste en svag Træk gennem Kaminen og fik Ilden til at blusse op, saa Asken fuldstændig faldt sammen, og Resten af Papiret fortæredes af Luerne.

Et Udraab af Ærgrelse undslap hans Læber, og han gik hen til et lille Skrivebord, som stod i den anden Ende af Værelset. Skufferne vær laasede, men det generede ikke Foyle, han havde som alle Detektiver sit eget Nøgleknippe med, og i mindre end et Øjeblik var Skufferne aabnede.

I det samme hørtes Fodtrin udenfor, og hurtigt laaste han igen Skufferne uden mindste Nervøsitet og satte sig i en ligegyldig Stilling med korslagte Ben, som om han havde siddet og ventet.

Fodtrinene døde igen bort og Foyle vendte sig atter til Skrivebordet.

I en af Skufferne laa nogle ligegyldige Breve, som han lod ligge, men neden under disse opdagede han noget, som igen fik ham til at fløjte sagte.

Det var en Checkbog med numererede Blade. Det sidste Blad var blankt, men oven paa laa et Klatpapir, der øjensynligt lige havde været benyttet. Han undersøgte dette nøje og stak det til sig. Derpaa laaste han igen Skrivebordsskufferne og ringede paa Tjeneren.

— Jeg tror ikke, jeg har Tid til at vente længere, sagde han og saa paa sit Ur. Tiden gaar, og jeg har meget at gøre!

— Skal jeg sige til Lady Eileen, at De har været her?

— Ja, naturligvis! Sig, at jeg kommer tilbage Klokken seks i Eftermiddag!

Saa snart han var kommet ned paa Gaden og var drejet om næste Hjørne, kaldte han paa Maxwell.

— Gaa saa straks op i Metropolitan-Banken, sagde han. Der er blevet indleveret en Check Nr. 834076 paa 200 Pund, udfærdiget af Burghley. Faa at vide, hvem der indleverede den, og paa hvilken Maade Pengene bliver udbetalt. Hvis den udbetales i Sedler, saa faa Numrene paa dem og kom tilbage til mit Kontor!

Han sprang op i en Bil og kørte til Scotland Yard.

Lige som han skulde til at gaa ind paa sit Kontor, saa han en ung Mand i Præstedragt i Færd med at forlade Politistationen.

— Naa, er det Dem, Philips, sagde han. De har jo skygget Lady Eileen i Dag! Hvordan er det gaaet?

— Jeg har lige givet min Rapport til Mr. Green, svarede den unge Mand. Hun gik først til Metropolitan-Banken og tog saa en Bil, da hun kom ud derfra. Jeg fulgte efter i en anden Bil, men paa Strand kom vi fra hinanden, og jeg tabte Sporet.

— Hvad Numer havde hendes Bil?

— Registreringsnummeret var L. D. 6132. Politinummeret 28,293. Mr. Green har faaet Chaufførens Navn og Holdepladsen, og jeg staar netop for at gaa derhen og se at faa fat paa ham.

— Naa, ja saa gaa da, svarede Foyle. Men husk, at hvis De ogsaa denne Gang taber Sporet — om det saa er ved et Ulykkestilfælde — saa bliver det værst for dem selv!

Green sad og ventede paa sin Chef.

Han berettede kort, hvordan han havde faaet Navnet paa den Chauffør, der havde kørt for Lady Eileen. Der var sendt Bud ud allevegne for at faa denne Bil fat og lade Chaufføren køre lige hen til Scotland Yard, og det var næppe sandsynligt, at Chaufføren skulde ville vove at være ulydig mod en Politiordre.

— Forbandet ogsaa, at han skulde tabe Sporet, sagde Foyle. Jeg vædder, hvad det skal være, at hun har haft et Møde med Grelle et eller andet Sted. Nu kan vi ikke gøre andet end at vente. . . Men se nu her, Green, her har jeg kopieret noget, som laa halvforbrændt i Lady Eileens Kamin. Lad os nu slaa vore kloge Hoveder sammen!

Med disse Ord tog han sin Notitsbog frem, og begge bøjede de sig interesseret over den, da i det samme en Politibetjent bankede paa Døren og meldte:

— Mr. William White, Chauffør!

Mr. White saa' sig lidt uroligt om. En Chauffør overtræder jo dagligt Politireglementet, og han vidste godt med sig selv, at hans Samvittighed ikke var ren. Han saa derfor nervøs og ængstelig ud, som han stod der i Døren og drejede paa sin Hue.

— Er det Mr. William White? spurgte Foyle.

— Ja, det er mit Navn!

— Godt, White, De har ikke noget at være urolig for. De kørte en ung Dame til Metropolitanbanken i Eftermiddags, sig os blot, hvor De kørte hende hen bagefter!

— Naa, var det ikke andet, sagde Chaufføren med et Lettelsens Suk. Jo, jeg kørte først den unge Dame til Hovedpostkontoret og standsede der, mens hun gik ind . . .

— Hvor længe varede det? afbrød Foyle.

— En ti Minutter eller saa. Saa bad hun mig køre til Kingston og holde paa Putneybroen, mens hun talte med en Herre, som hun ventede der. Og han var der ogsaa!

— Hvordan saa' han ud?

— Nærmest som en Tigger. Jeg syntes nok, det var lidt mærkeligt, men det kom jo ikke mig ved. Saa gav hun ham et Tegn, og de gik begge ind i Bilen. Saa kørte vi direkte til en Herreekviperingshandler i Kingston!

— Hvad hed han?

— Det lagde jeg ikke Mærke til, men jeg kan finde det igen!

— Det er godt. Fortsæt!

— Hun sad stille i Vognen, mens han gik ind. Lidt efter kom han ud og talte med Damen, og saa gik hun ind og betalte. Saa gik han ind i Forretningen igen, mens hun fortsatte ned ad Gaden!

— Er der mere?

— Nej, egentlig ikke. Der var lidt Vrøvl med Maskinen, inden jeg kunde komme i Gang igen. Lige som jeg saa kører forbi Kingston Jernbanestation, ser jeg Damen staa og tale med en Chauffør paa en stor Automobil. Jeg troede først, det var den samme Mand, som nu viste sig igen, men jeg opdagede snart, at jeg havde taget fejl!

— Kan De ikke beskrive ham? Og hvad Numer havde Bilen?

— Ja — han saa ud, som Folk gør mest,« svarede han. Men Bilens Nummer saa jeg, det var A 1245. Det var en stor, brun, aaben Vogn!

— Udmærket, White, sagde Foyle og rakte ham Haanden, nu skal De have Tak for i Dag. Gaa ned til Bilen og vent der, saa skal jeg sende et Par Folk til Kingston. Men sig ikke et Ord til nogen om alt dette!

Da Døren havde lukket sig efter Chaufføren, sagde Foyle:

— De maa tage til Kingston, Green, mens Sporene endnu er friske. Maxwell kan sige Dem, hvad Numre Sedlerne havde. Faa at vide om nogen af dem er blevet vekslede i Butikken. De har dog været forsigtigere, end jeg tænkte om dem. Naturligvis gik hun kun ind paa Postkontoret for at telefonere efter den anden Bil, som skulde vente paa hende. Det var godt, at White saa Nummeret, skønt det jo kan være, at han ikke har set rigtigt. Jeg skal imidlertid gennem Distriktspolitiet faa at vide, om der er kørt nogen Bil ud til Kingstonstatinoen. De kan telefonere til mig derfra og lade mig vide, om De har opdaget noget!

Green var standset med Haanden paa Dørlaasen.

— Tror De, at hun er kørt bort sammen med ham?

— Nej, det vilde være en altfor stor Risiko. I hvert Fald kan vi jo da faa at vide, om hun er kommet hjem. Taylor staar Vagt ved Berkeley Square, og han har maaske allerede indberettet det!

Han ringede paa den lokale Telefon, og Svaret kom omgaaende, at Taylor for en halv Time siden havde ringet og sagt, at Lady Meredith da var kommet hjem.

— Der ser De, Green! Naa, men gaa nu og Lykke til!

Saa snart Green var gaaet, tog Foyle det Klatpapir frem, som han havde fundet paa Lady Eileens Skrivebord. Han undersøgte det og sukkede. Ingen Tvivl var mulig. Paa dette skæbnesvangre Papir stod ganske tydeligt Navnet Burghley — Hertugens Navn!

Detektiven sad længe med rynket Pande og grublede. Han var en erfaren Mand og var for længe siden ophørt med at domme sine Medmennesker. Han vidste, at et ædelt Motiv altfor ofte kunde forlede svage Naturer til en kriminel Handling, og han forstod straks, at han her stod overfor et saadant Tilfælde. Han blev dog snart afbrudt i sine Betragtninger ved, at Mr. Fred Trevelyan blev meldt.

— Hvem er Fred Trevelyan? spurgte han hurtigt.

— Han opgav det Navn, svarede Betjenten. Han sagde, at jeg ogsaa kunde hilse fra tyske Fred!

— Naa — ja, lad ham komme ind!

Den Mand, der nu traadte ind til Foyle, var saa ulig som vel muligt den Mand, Detektiven havde overrasket paa Sporvognen. Den tidligere Lommetyv var nu elegant klædt, og rutineret svingede han en Spadserestok i sin behandskede Haand. Paa Hovedet skinnede en nystrøget Cylinder.

— Goddag, Mr. Foyle, sagde han venligt. Jeg kommer lige for at tale med Dem om en Sag!

— Det var da morsomt! Og hvad er saa det?

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN.

»Hoi san, her er to, som ikke bryr sig om, at klærne bli'r dyre!« (»Tyrihans«, Norge.)

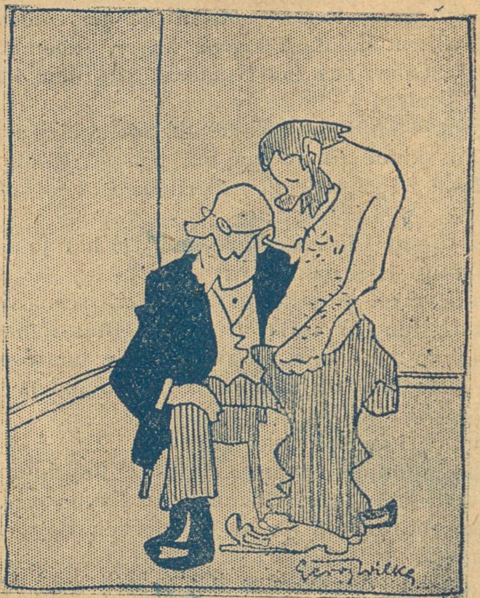

Hos Fattiglægen.
Lægen: Har De Appetit?
Patienten: Ja Tak, Hr. Dokter, hvis De har noget at spise — — (»Ulk«).

— — Og nu vil jeg bede alle dem, der stemmer for Resolutionen, at række Paraplyen i Vejret! (»London Opinion«)

Skjönheten beklager sig för sin gamle farbror majoren, att mamma klandrat henne för at hon är för mycket dekolletterad.
— Inte tycker farbror, att det gör nånting, at jag är litet urringad?
— Ja förstår mej inte på, hur det skall vara nu för tiden, men det kan jag säja, söte Elsa, att inte har jag sett saa mycket, sen jag blef afvändt! (»Strix.«)

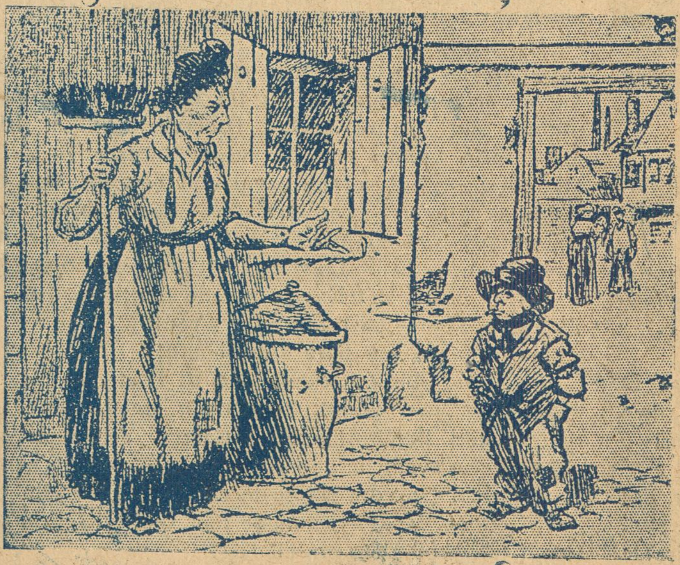

Kulnød!
— Peter, gaa hen og ræk Tunge af Kulmanden. Maaske kaster han et Stykke Kul efter dig! (»Life«, Amerika.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

FÆRØ-DEBATTEN.

Det lille Komma, Hr. Schovelin,
sku' ogsaa her være med i Leg'n.
Han gjorde sig selv, sit Parti til Grin,
derom kan der ej rejses Spørgsmaalstegn.

Hvorfor skal dog denne Schovelin
ved hver en Lejlighed med paa Galej.
Hans Tale syntes ham selv saa fin,
men rummed' ej mindste Tankestreg.

Og da saa samme Hr. Schovelin
havde tømt for Galde og Gift sin Krop,
saa fik han af Zahle morderlig
Klin —
og dermed færdig — Punktum —
Stop!

*

3/3. Jeg ser i »Social-Demokraten«, at zoologisk Museum har faaet sig nogle velbevarede Eksemplarer af en *Mammuthtand*. Og den er rigtig nok. Men for en Gangs Skyld var jeg lige ved *ikke* at tro mit kære Blad: Jeg tænkte til at begynde med — Herren forlade mig min Synd — at det hele kun var en *Mammuth-And.*

*

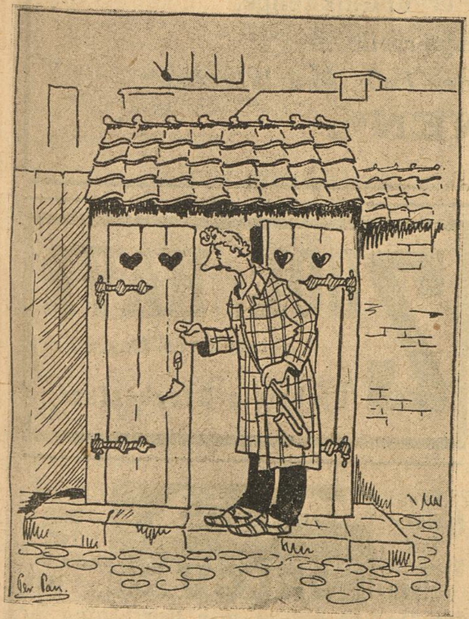

Papirrationeringen.
(Frit efter Fritz Jürgensen.)
»Jomfru Stjernholm! Om Forladelse, at jeg afbryder Dem . . . , men husk paa Papirrationeringen!«

DAMPSKIBE.

Halvfjers Procent Dividende
gi'r Dampskibsselskabet »Torm«.
Ej sandt, en køn lille Rente?
Men nu kan de Herrer blot vente:
Kanske det om føje Tid hændte,
at den Sejlads vakte Storm!

*

Hørt paa Færgen.

— Du, naar denne Færge er 200 Fod lang og 50 Fod bred og stikker 16 Fod, hvor gammel er saa Kaptajnen?

— 45 Aar.

— Hvordan det?

— Jeg har spurgt ham om det?

Den 1ste Marts blev der stiftet en ny Forening her i København. Man kan kun blive Medlem, naar man hedder Ole til Fornavn. I Bestyrelsen sidder Ole Olsen (Filmen), Ole Olsen (Tivoli) og Ole Haslund.

Foreningens Navn er »Vi-Oler«.

*

ROSENFLOR.

Paa Det ny Teater: Tornerose.
Paa Scala: Stambuls Rose.
Paa Dagmar: Thorkild Roose.

*

Dikkedarer og Drommedarer er noget af det mest ujævne, der findes.

*

Ved et Bispemøde i Sverige trængte nogle Personer ind i Mødesalen. For at faa dem fordrevne, maatte Bispene trække Stavene.

*

Man kan godt sige, at »Dem, der kom ned fra Jerusalem« var kommen op med Rode.

*

En af Byens kendte Cigarhandlere har regnet ud, at jo mere der tages af Kassen, jo større bliver hans Indtægt!

— Du, man kan straks se paa en Rejsendes Kuffert, om han skal rejse, eller om han kommer hjem fra Rejsen.

— Saa. Hvordan det?

— Jo, ser Du, naar en Mand rejser bort, saa bærer han Kufferten i Retning af Stationen, og naar han vender hjem, saa bærer han den i modsat Retning!

„En Nordmand."

En ny lærer opnoterer i sin første time elevernes navne og alder. Det gik godt til han kom til klassens største spilopmaker.

— Hvor gammel er du?

— Fjorten aar, tre maaneder, elleve dage og niogtyve minuter, svarte gutten under kameraternes jubel.

— Kom herop, sa læreren, og da spilopmakeren stod ved katedret fik han en ørefik.

— Den fik du, fordi du glemte sekunderne.

„En Svensker."

— Pappa, utropade den unga flickan rodnande, unge herr Asp är här och ber att få tala med pappa mellan fyra ögon.

Sedan den unga flickan sagt detta sjönk hon ned i en fåtölj och blev sittande där, tills fadern efter några minuter, som förefölle henne som lika många timmar, kom tillbaka.

— Nå, pappa, frågade hon anlöst, fick han vad han önskade?

— Ja, han ville låna hundra kronor, svarade Pappa.

7/3. Det meddeles, at Foreningen „Det kgl. Teaters Venner" omsider er traadt i Virksomhed. Nu begynder jeg først rigtig at ryste i Bukserne for bemeldte Scene, thi det er jo ifølge det gamle Ord af sine nærmeste og sine Venner, man skal ha'et.

ASGER KARSTENSEN.

Nu staar Hr. Asger atter for Skud,
hans agtede Navn er igen paa Papiret.
Man snakker om Toldsvig, Du gode
Gud,
de skændigste Ting bli'r om Asger
afliret.

Naar saadant noget af Mennesker si'es,
jeg tænker: Mennesker er nogle Fæer.
For selv om der ogsaa *Tolder* maa
gi'es,
saa hører vel dertil nok *Farisæer.*

Aander.

(Mel.: »Træskovalsen« af Molboerne).

Hjemme sidder vi hver Aften ved et
lille Bord,
selv min gamle Svigermor
nu paa Spiritismen tror,
og vi raaber alle: Vis os nu dit
Tælleben,
og vort Bord er ikke sen
til at vise Benet frem,
ja, nu er i hvert et Hjem
jo den kære Spiritisme end'lig naaet
frem.

Jomfru Petra tror paa Aander, hun har
set en Nat,
tænk, en rigtig Aand med Hat
og saa helt barberet glat,
og den bankede, saa Petra rysted' paa
sin Haand,
det var jo en Bankeaand.
Tre Slag slog den paa en Dør,
Jomfru Petra blev helt skør,
hun har aldrig haft med nogen Aand
at gøre før.

Selv min Skrædder, der er død for ca.
20 Aar,
nu igen om Natten gaar,
jeg Besøg af Aanden faar,
og den holder i sin Haand en Regning,
tænk Dem blot,
paa det Tøj, som jeg har faa't,
jeg tør ikke sige et Ord,
for min Regning er saa stor,
gid den Aand var blevet nede i den
sorte Jord.

E. N.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer,** Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. **Fjerkræ.**
13. Højbroplads 13.

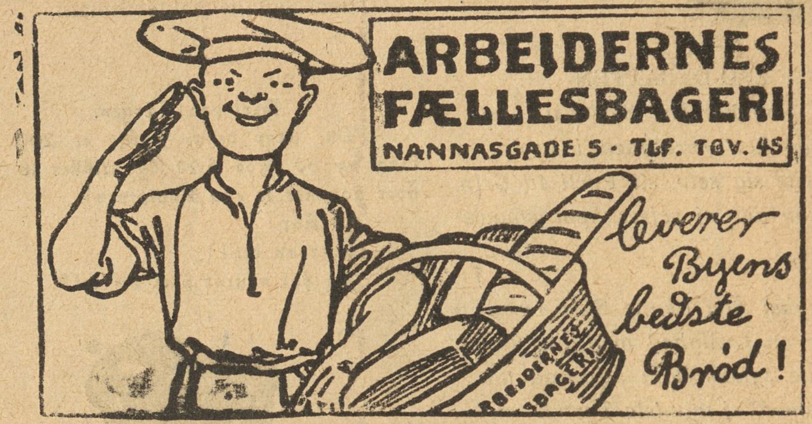

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater.
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN“.

Sigurd Højland. Tegningerne er for ubetydelige. En enkelt skal komme frem ved Lejlighed.

Emil Nielsen. De vil komme til at gense den ene!

E. J. (14 Aar). Skal nok blive benyttet.

Henry Larsen. Tegningen er for sjusket! Papirkurv!

Avertér i „RAVNEN“.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 — Elektr. Drift Telf. Nora 1799

FORLOV DEM IKKE
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Digter-Konkurrence!

Det viste sig at være et besværligt Stykke Arbejde! I Læssevis strømmede det ind med versificerede Besvarelser, og ved denne som ved saa mange forudgaaende Konkurrencer viste det sig, at *Provinserne* var hyppigst og gennemgaaende bedst repræsenteret.

Bedømmelseskomiteen blev hurtigt enig om en Ting, nemlig at intet af de indsendte Bidrag var saa langt forud for de andre, at det kunde gøre Fordring paa en Præmie af 10 Kroner, og vi benyttede derfor vort straks gjorte Forbehold at dele de 10 Kr. i 2 Dele saaledes, at der altsaa bliver 3 Præmier à 5 Kroner foruden Originaltegningerne.

Oh, hør min Bøn, Hr. Finansminister Brandes:
Mer Skat paa dem, som med Pigerne kun gantes.
Og tillad mig at foreslaa en Ringe-Ration:
kun e e n til hver (høj og ringe) Person.

Kristine Nielsen,
Abel Kathrinesgade 11, St. th., B.

Vi præsenterer her en af Førstepræmierne og komplimenterer Forfatterinden for det gode Humør, der er lagt i de 4 Linjer.

Medens Bedømmelsen af de 3 første Præmier faldt saa nogenlunde let, har vi haft adskilligt mere Besvær med de 5 Anden-Præmier — af den uhyre Bunke Vers fandtes mange, som nok var en Præmie værd, men vi haaber ikke, at Skuffelsen bliver for stor for de ikke-pærmierede Digtere!

Følgende 3 Besvarelser blev præmieret med *Originaltegninger:*

Den græske Gud Amor, hvem lumsk det kan fryde
med Pilen et skikkeligt Hjerte at skyde:
Skal tilmed han græske Guldringe os byde?
Nej! al denne Luksus-Import, den maa Slut ha'.
Den Knægt, vores Hjerter i Sænk bliver skudt a',
skal ej tilmed sænke vor danske Valuta!!

N. P. Sørensen,
Baggesensgade 4 A, St.

Lykken lader sig ikke tvinge,
selv om man banker den ind i Ringe,
den, som Guden Amor saarer,
maa tidt sin Lykke betale med Taarer.

Betty Nielsen, Frisørinde.
Adr. Barber *K. Nielsen,*
Bramminge.

Hug i Ringens blanke Guld
alt for dybt ej Skriften.
Kvinden er saa lunefuld,
Manden gaar paa »Viften«.
Tænk, hvad Arbejd' I vil faa,
naar Skriften ud skal slettes
og Navnet, der igen skal staa,
med mange Snirkler sættes.

Otto Christensen,
Jernbane-Restaurationen, Langaa.

I dette og i de følgende Numre skal vi offentliggøre nogle af de Vers, som ikke har faaet Præmie, idet vi bemærker, at disse Vers har været *lige ved* at opnaa Præmie — der findes vel et hundrede Stykker, som »gik ud« i første Omgang, og over dem lader vi Tavshedens Slør dale!

Iovrigt er det sandsynligt, at der falder et Par Ekstrapræmier af, men herom næste Gang.

(Navne og Adresser paa de ikke-præmierede Forfattere er udeladt).

Hvad mon Eroterne bestiller,
hvad vil de i Ringen slaa?
Det er Danmarks Navn i Sønderjylland,
der til Evighed skal staa.

I søde smaa forfløjne to,
som ej kan finde nogen Ro,
I vil os gerne Lykke bringe
med at slaa Navn i vore Ringe.
Men selv om Kærlighed gør stærk,
I ofte spare kan jert Værk,
thi inden at I naa saa vidt,
vi løber fra hinanden tidt.

Her smeder Amor den gyldne Ring,
som skal til min Mø mig laase
(jeg klemmer Musen med Hiv og Sving,
saa der i »Ravnen« bli'r Hausse).
— Amor skaffer 10 Krus til Dig,
der digter om Pil og Bue,
og kære »Ravnen«, bliver det mig,
jeg fluks dem henter med Bil og Frue.

— En Nat i Leg i Maaneskin
i ømme Favn og Kind ved Kind
to Hjerter kom i Lue, —
dem mejsler han i Guld nu ind,
besegler med erotisk Sind
sit Værk med Pil og Bue.

Virkelighed og Komedie.

Far Mason, hans Hustru og Datter Marie samt deres Logerende, Forfatteren Alfred Lorrimer, sad og diskuterede den sidstnævntes Skuespil, en lille Enakter.

— Jeg synes ikke, det er særlig godt, sagde Mason. Egentlig forstaar jeg ikke, hvorfor ikke d'Hrr. Forfattere foretager sig noget nyttigere Arbejde. Der findes kun en Shakespeare, og alt andet er ingen Ting.

Fru og Frøken Mason protesterede ivrigt.

— Jeg synes, det er et aldeles glimrende lille Skuespil, sagde Fru Mason. Det kunde da være morsomt at lave en lille Prøveforestilling her.

Hr. Mason lo haanligt.

— Det kunde lige passe, sagde han, at jeg paa mine gamle Dage skulde give mig til at spille Abe! Nej, lad os hellere tage en Spadseretur i Parken eller gaa i Kirke som andre anstændige Mennesker gør en Søndag Formiddag!

Trods Hr. Masons Protester blev det alligevel besluttet at holde en lille Prøveforestilling paa Stykket — — —

— Se saa, nu er vi begyndt, sagde Fru Mason til sin Mand. Du er Generaldirektør Geldman og sidder paa dit Kontor. Forsøg at glemme, at Du kun har en almindelig Stilling ved Postvæsenet, og indbild Dig, at den Bog, som ligger der, er din Checkbog.

Hr. Mason fo'r op.

— Jeg synes ikke, at Du skulde haane min Stilling ved Post — — —

— Ja, ja vist, afbrød hans Hustru ham. Men forsøg nu at faa det rette Udtryk i dit Ansigt. Noget napoleonmæssigt. Du forstaar, han, som Du skal spille, hører til den Slags Folk, som er vant til at befale og vant til at blive adlydt. — Jeg har altid syntes, at der var noget vist napoleonagtigt i dit Ansigt!

Mason rejste sig og gik hen til Spejlet, idet han let fornærmet bemærkede, at der var mange, som syntes, at hans Ansigt var tilstrækkeligt imponerende, saadan som det var.

— Du er gift, begyndte Fru Mason at læse med mild og føjelig Stemme. Og Du har en Datter, som Du holder meget af, og hun paa sin Side elsker Dig og beundrer din stærke Karakter og rene Sjæl. (Hvorfor rømmer Du Dig, Marie? Jeg vilde ønske, Du kunde lade være med at forstyrre mig, medens jeg læser . . .) Men din Datter kan ikke føje sig efter dit Ønske, der gaar ud paa, at hun skal gøre et rigt Giftermaal.

— Aa, men det gør hun nok, naar det endelig kommer *dertil*, afbrød Mason med en fornøjet Latter.

— Det er *Skuespillet*, vi er ved nu, bemærkede Fruen.

— Marie, fortsatte Fru »Instruktøren«, ønsker en fattig, men statelig ung Mand. Det er altsaa Dem, Hr. Alfred. Hvad ler Du af, Henry?

— Jeg kommer bare til at tænke paa noget, undskyldte Hr. Mason sig.

— Alfred er lige saa prægtig og elskværdig, som han er fattig, fortsatte Fru Mason. — Og nu kommer vi til den første Scene. Her er dit Skrivebord og din Checkbog. Du skal lige til at skrive en Check ud paa Dokumentet, smaaler og stirrer med et drømmende Blik ud i Luften. Du maa forestille Dig, at Skorstenspiberne her udenfor er Træer.

Hr. Mason blev revet saadan med af sin Hustrus Instruktion, at han virkelig gik ind paa at agere med i Rollen.

— Se, nu kommer Alfred . . . vær saa god, læs nu videre.

Hun pegede med Fingeren i Bogen.

»Hvad ønsker De, unge Mand?« læste Hr. Mason med et Ryk, da han hørte Lyden af sin egen Stemme.

»De har uden Tvivl lagt Mærke til, at jeg i den senere Tid oftere end før har søgt Deres Frøken Datters Selskab,« lød nu Alfreds Stemme.

— Hold Mund, raabte nu Mason hæftigt, og der opstod et Par Sekunders trykkende Pavse.

— Saadan staar der ikke i Bogen, raabte hans Hustru. Forsøg nu at holde Dig til Rollen!

— Undskyld, sagde Mason forlegen. Jeg mente ingen Ting med det. Fortsæt, min Herre . . . »Tab ikke Modet.«

»Jeg kommer nu for at bede Dem om hendes Haand . . .«

Mason bøjede sig frem over Bogen og læste:

»Jasaa, gør De det?«

»Hun har betroet mig, at hun ikke kan leve uden mig . . .«

»Har hun det?« (Mason forsøgte at tale i en rolig Tone, skønt Rollen allerede ophidsede ham. Et Blik fra hans Kone bragte ham dog atter til Besindighed.)

Den unge Forfatter sagde nu med megen Følelse:

»Jeg ved, at jeg kan gøre Deres Datter lykkelig, selv om jeg maaske er noget fattig —« (Mason læste ivrigt i Rollen, blev meget beroliget, da han forstod den kommende Replik, og sagde nu med megen Eftertryk):

»Nej, hør nu, unge Mand, deres Paatrængenhed gaar virkelig for vidt! Ved De, hvor mange Penge min Datter brugte til Klæder i Fjor?«

— 200 Kr.! raabte Marie.

— Det staar *ikke* i Rollen! skreg hendes Mor.

»50,000 Kr.« sagde nu Hr. Mason med megen Værdighed og Fingeren i Rollebogen.

— Udmærket! opmuntrede »Instruktricen« — Videre!

»Er det kun, fordi jeg er fattig, at De ikke vil have mig til Svigersøn?« sagde Hr. Alfred.

— Ja, svarede Hr. Mason, og fordi, De ikke duer til noget som Forfatter! Jeg ser helst, at De flytter i Morgen!

— Nej, han skal ikke! raabte Marie.

— Det staar *ikke* i Rollen, hylede Fruen.

Nu brød Hr. Alfred ind:

— Min kære tilkommende Hr. Svigerfader, lad nu være med alle disse Protester! Jeg elsker Deres Datter og hun mig! —

— Ja, raabte Marie og faldt Hr. Alfred om Halsen.

— Stop! skreg Mason — er dette Virkelighed eller Komedie?

— *Begge Dele*, sagde Fruen leende — der staar virkelig saadan i Rollen, og i Virkeligheden har Alfred og Marie i Dag byttet Ringe!

— Jeg sætter mig imod det Giftermaal! skreg Mason.

— Ikke naar De erfarer, at jeg i Gaar solgte dette Stykke til Opførelse paa Det kgl. Teater, og at jeg fik et stort Forskud udbetalt!

— Er dette nu Komedie —

— Nej, det er Virkelighed, sagde Fru Mason.

— Godt, saa gaar jeg ind paa at spille Rollen som Svigerfar! sagde Mason nu fuldstændig afvæbnet.

— I Komedien? spurgte Forfatteren.

— Nej, i Virkeligheden! svarede Svigerfaderen.

— — Og saa gik Tæppet ned for to lykkelige unge Mennesker —!

Ryg: **C. B. MØLLER & Co.s Cigarer, Cigaretter, Cigarillos og Tobakker.**
Faas **overalt** hos D'Hrr. Handlende samt Østerg. 1 & Østerbrog. 27

Karneval.

Tegning af Hp. Hansen.

— Jeg synes, Du gaar rundt som om Du savner nogen. Er det Alida eller Jutta?

— Nej. Valuta!

Elskovs Kringelgang.

(Frit efter Heinrich Heine).

De mødtes i Ungdommens fagreste Vaar,
hvor Hjertet i Ømhedens Længsel slaar,
og loved' hinanden med Ild og Glød
at følges trofast i Liv og Død.

Men Døgnene driver et Puslespil
med Menneskeskæbner, som bedst de vil;
de fulgtes ej sammen af Kirken ud,
da han stod Brudgom og hun stod Brud.

Dog intet kan binde den Fantasi,
der engang har svunget sig stærk og fri,
og intet kan standse den Tankes Flugt,
som iler at plukke sin Længsels Frugt.

Saadan de lemped' det hede Savn:
han tænkte paa hende i Brudens Favn.
Saadan de fandt deres Elskovs Lyst:
hun tænkte paa ham ved sin Husbonds Bryst. —

Frederik Skousbo.

Kærlighed og Kolera.

I vil altsaa høre en Historie — og helst den allerværste Tildragelse i mit Liv. Ja, I skal faa den, men skønt jeg er en gammel Sømand med mange udstandne Farer bag mig, har jeg dog haft min værste Prøvelse paa Landjorden. Og det gik saadan til — — —

Jeg havde Hyre fra New York. Paa en af mine Ture rundt Cap Horn kom jeg saa til San Francisko en skøn Foraarsdag. Der lærte jeg min Kone at kende, og vi giftede os. Glade og unge var vi begge, men Arbejdet tillod os jo ikke at være ret meget sammen. For nu at faa saa megen Tid som muligt at være sammen i, overtalte jeg Sally til at tage Opholdssted i New York; det var jo Skibets Plads, og jeg kunde gøre sikker Regning paa at komme dertil 3—4 Gange om Aaret. Den Gang var New York ikke, hvad den nu er; den var ikke halvt saa bepakket med Mennesker; der var mange Gader med smukke, lave Huse med smaa Haver udenfor, saadan som man endnu ser dem i mindre engelske Byer. Et saadant lille Hus med Have lejede jeg til Sally, og hun følte sig lykkelig ved at bo der.

Naa — jeg stak saa af paa en seks Maaneders Tur. Det var et haardt Arbejde at sige Farvel til Sally; men hun var

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

en Kernepige og trøstede mig med, at saa snart jeg selv fik Skib at føre, vilde hun altid sejle med mig.

Vi anløb Sydhavsøerne — og da mine Tanker altid var hos Sally, havde jeg efterhaanden samlet en ret anselig Pakke med fine Sager til hende; der var Schawler og løjerlige Halsbaand, som Sydhavskvinderne selv laver. Ja — der var meget, som jeg vidste vilde glæde hende. — Ofte syntes jeg, Skibet ikke gik hurtigt nok fremad; jeg havde en Følelse, som maatte jeg springe over Bord og svømme hjem. Jeg længtes efter Land som aldrig før — jeg længtes efter Sally som et Barn efter sin Moder. I den sidste Havn, vi anløb, skrev jeg til Sally og regnede nøjagtigt ud, hvad Dag jeg kunde være i New York. Jeg vidste jo, at hun vilde regne hver Time ud paa Døgnet til min Hjemkomst, som jeg selv regnede ud, naar jeg stod paa min Post og skuede ud over det store Hav — der fremad til mit Hjem og til Sally.

Og I kan tro, at jeg var ikke sen til at komme i Land, da Skibet endelig laa vel fortøjet i Hoboken. Vi skyndte os alle, men ingen som jeg. Jeg var halvt til Grin for det mellem Kammeraterne. Jeg havde min Pakke med alle Foræringerne i til Saly under Armen og min sammensparede Hyre i Lommen. Mit Haar havde jeg børstet godt med Olie, og jeg havde mit Landgangstøj paa. — Mine Hænder var brune som en Indianers af Sol og Vind, og jeg antager, at mit Ansigt havde samme Kulør. Hvis jeg saa ud, som jeg følte, kunde Folk se det lykkeligste Menneske paa Jorden sejle hen ad Gaden. Jeg holdt skarpt Udkig efter Sally hele Vejen til mit Hjem; for hun vidste jo, jeg kom, og var maaske paa Vejen ned til mig. Men jeg fik ikke Kig paa hende, og endelig kom jeg da til min Gade — Norfolk Street hed den — Jeg standsede brat og var tilbøjelig til at kovende; for der — foran vort Hus holdt en Ligvogn, og nogle Mænd holdt paa med at skubbe en sort Kiste over paa den. Det var et stygt Syn, ligesom man i gladeste Stemning kommer hjem efter at have undgaaet Døden paa saa mange Maader der borte i det fremmede.

Jeg gik fremad, hjem vilde jeg; men hvem kunde det være, der var død? Der boede jo ingen anden i vort Hus end Sally. Mit Hjerte sank mange Favne; men jeg sagde til mig selv: Mod, Jack! Den gode Gud kan ikke have gjort det mod Dig. Nej, det kan han ikke; derfor frisk Mod! Gaa lige paa! Har Du ikke hver Aften bedt ham bringe Dig frelst tilbage til Sally — tror Du, han vil svare Dig paa den Maade?

Og saa stod jeg da endelig udenfor vort lille Hus mellem en hel Flok Folk. Døren stod aaben — en ældre, venligt udseende Herre kom ud derfra og tog mig ved Armen, medens han førte mig lidt bort fra de andre.

»Hvem er død«? spurgte jeg.

»Det er en Sømands Kone«, svarede han. »Hun levede her ganske ene. Og der var kun faa, der kendte hende. I Gaar kom Nabokonen til mig og sagde, at den unge, ensomme Kvinde var fundet som Lig i sin Lejlighed; jeg gik herhen og har nu ordnet Begravelsen til i Dag. — Der er i den sidste Tid forefaldet en Del Tilfælde af Kolera i denne Del af Byen, saa — — De er Sømand, kan jeg se; De er vel ikke hendes Mand?«

»Jeg haaber til Gud, at det ikke er min Sally,« svarede jeg halvt vanvittig. »Hvor er Sally — lad mig komme ind til Sally!«

Og jeg skubbede ham og de andre til Side og fo'r ind i Huset.

Der stod alt det, som Sally og jeg havde købt tilsammen. Alt, hvad jeg havde set for mine Øjne i de Hundrede Vagter, naar jeg stod tilrors. Men jeg havde altid set det med Sally midt i det hele.

Nu var hun her ikke — jeg løb som en Gal op ad den lille Trappe til vort Soveværelse — saa ned igen — vidste hverken ud eller ind, raabte bare hele Tiden: »Det er ikke min Sally, som er død!«

Doktoren fik mig endelig anbragt paa en Vogn og tog selv Plads i samme. Jeg husker saamænd, at han sad og holdt mig i Haanden hele Turen ud til Kirkegaarden. Derude stod jeg og saa paa, hvorledes de hev Jorden ned over min Sally, og saa syntes jeg selv, at jeg døde; men det var jo bare en Indbildning, saa jeg havde, for de fik mig pænt nok lodset hjem til min Dør igen.

Doktoren var rar og god mod mig, han gav mig mange gode Raad — men jeg brød mig kun om et — at faa Fred for dem alle, saa jeg kunde lægge mig ned og dø. Han har vel forstaaet, at det var et farligt Tidspunkt at lade mig være ene, for han vilde ikke gaa — og herom stod vi og parlamenterede, Naboerne kiggede ind ad saavel Vinduer som Døre paa os; da jeg pludselig saa et Syn.

Jeg havde lige været til hendes Begravelse, men der stod hun alligevel i Døren — min Sally. Hun var klædt i hvidt, med en blaa Silkebaandshat paa Hovedet, og skønt jeg vidste, at det var hendes Aand, jeg saa, syntes jeg dog, hun var allerkæreste frisk og ung. Jeg stirrede paa hende. Det Skrig, jeg udstødte, hørtes hele Gaden over, og hun løb mod mig og klyngede sig til mig. — Spøgelse eller ikke Spøgelse, jeg holdt hende fast i mine Arme. Hun kyssede mig, og jeg kyssede hende. Og saa brølede jeg op som en Gal: »Hvis jeg er blevet gal, Doktor — saa kurer mig ikke — for nu har jeg Sally, og saa er jeg tilfreds.«

Hvorledes jeg kom til Fornuft igen, ved jeg ikke. Jeg tror nok, at Sally og Doktoren har haft en drøj Tørn med mig. Men hvad der var hændet, er dette:

Da disse Koleratilfælde var begyndt at vise sig, skrev Sallys Forældre til hende og overtalte hende til at rejse hjem til dem. Der havde hun saa faaet mit Brev og skyndt sig tilbage for at modtage mig. Mens jeg var borte, havde Sally gjort Bekendtskab med en Sømands Kone — denne stakkels Kone havde i lange Tider forgæves ventet paa Penge og Breve fra Manden, men intet kom. Da Sally nu rejste hjem til sine Forældre, havde hun tilbudt den stakkels Kone at bo frit i Lejligheden, mens hun var borte. Og det gjorde saa Staklen. Nedtrykt af Pengemangel og Sorg over intet Bud at faa fra sin Mand har hun saa Uger igennem siddet og grubliseret — deraf kom det, at ingen kendte hende. — Men da Mælkemanden to Dage i Træk ikke kunde komme ind, og hun skyldte ham Penge, gjorde han Meddelelse om det, og derved opdagedes det, at hun var død.

Og det var det bedste for hende, for jeg fik senere opspurgt, at Skibet, hendes Mand var med, var gaaet under med Mand og Mus.

Vi er jo alle Egoister, og jeg var glad for, at det var den fremmede Kone og ikke min Sally, som var død — ja, Gud alene ved, hvor glad jeg var ved at holde Sally levende i mine Arme igen!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Sygeplejeartikler
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Præsten (til en lille Dreng): Hvorledes lyder det syvende Bud?

Drengen (undselig): De — skal ikke stjæle.

Præsten: Saaledes staar der da ikke — der staar: Du skal ikke stjæle.

Drengen: Ja, men — jeg kan da ikke være bekendt at sige Du til Hr. Pastoren.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.
Uundværlig Haandbog
„Fremad" Frederiksborgg. 33.

— A: Ved De, hvorfor Togene aldrig kan køre med rigtig Eksprestogsfart over Fyn?

— B: Nej!

— A: Jo, for der er jo — Middelfart!

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2 TF. 354 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Magnus Kristensen.

Fruen: **Du er saa gnaven — er det de 600 Kroner, Du soldede op i Aftes, der ærgrer Dig?**
Herren: **Næh — det er Bydrengen. Nu forlanger han igen 2 Kroner mer om Maaneden!**

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

16 Sider

18 Øre

RAVNEN

Nr. 13 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 25. Marts 1920

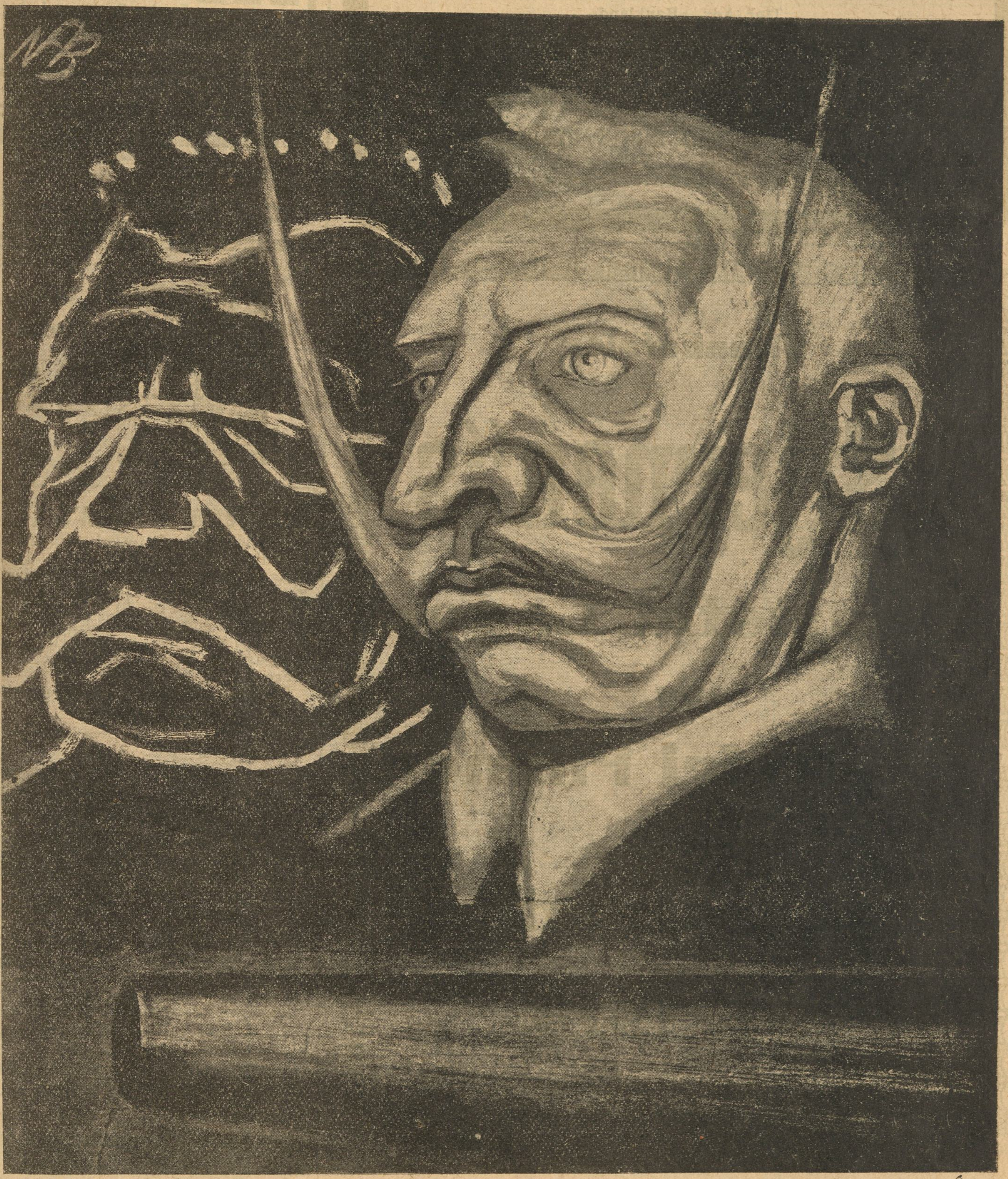

Tegning af N. P. Sørensen.

Der var noget i Luften — —

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Kem. Tøjrensnings Etabl. og Farveri.
H. C. Ørstedsvej 66. Telefon Nora 283.
1 Jakkeklædning oppresses à 4 Kr.
Leverandør til Brugsforeningerne.

Borgfruen (visende en Gæst om i Slottet): Ja, det Billede forestiller min Tipoldefar. Han var en meget tapper Herre. Han tog aldrig Del i et Slag uden at miste enten en Arm eller et Ben, og tænk — han var med i fire og tyve Slag!

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

— I tre Aar har jeg nu maattet lade mig udpibe som Elsker, og i fire Aar er jeg bliven skældt ud som Karakterskuespiller. Nu er der intet andet for mig at gøre end at grunde et Instruktionskursus.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

En galant Herre siger til den rødmende Frøken Anna, som viser sig med klare, gennemstukne Bluseærmer over de runde, fyldige Arme:

— Aah, Frøken. Deres Bluse ser ud, som om De hundrede Gange var bleven gennemboret af Amors Pile.

Husqvarna svenske Staal - Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Set paa Strøget:

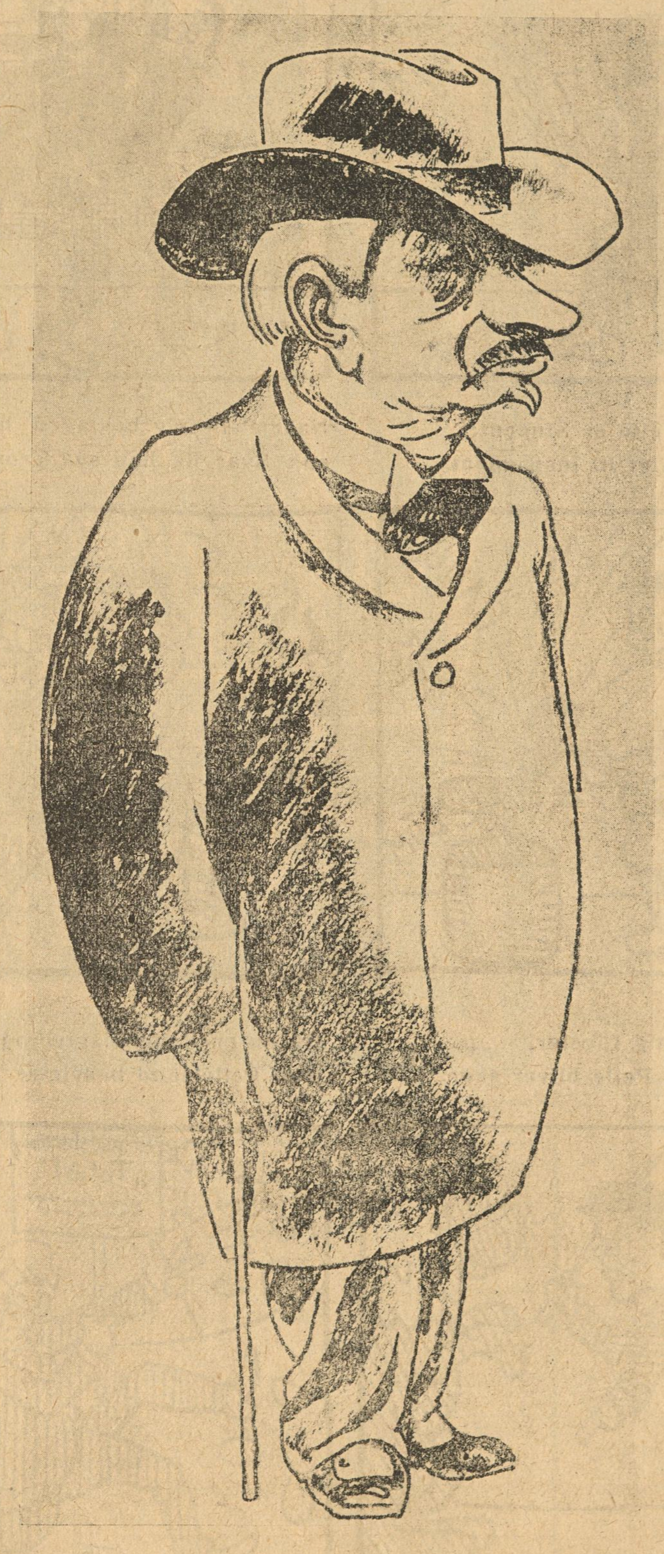

Tegning af Hp. Hansen

Exlex-Professor Georg Brandes.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Brand - Tyveri - Vandskade.
Hovedagentur:
Frederiksborggade 10.
Telf: 2666 — 2667 — Byen 3246.

— Slaa Dem kun til Ro, kære Skrædder Madsen. De skal snart faa Deres Penge. I Gaar blev jeg forlovet.

— Og faar Baronen en stor Medgift med hende?

— Ja, om jeg faar!

— Hm! Jeg kunde vel ikke faa Lov til at se hendes Fotografi?

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Borgeren: Det Ur, som jeg i Gaar anmeldte som stjaalet, har jeg fundet i mit Skrivebord.

Politibetjenten: Det er umuligt. Jeg har jo allerede puttet den Fyr ind, der har stjaalet det.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr

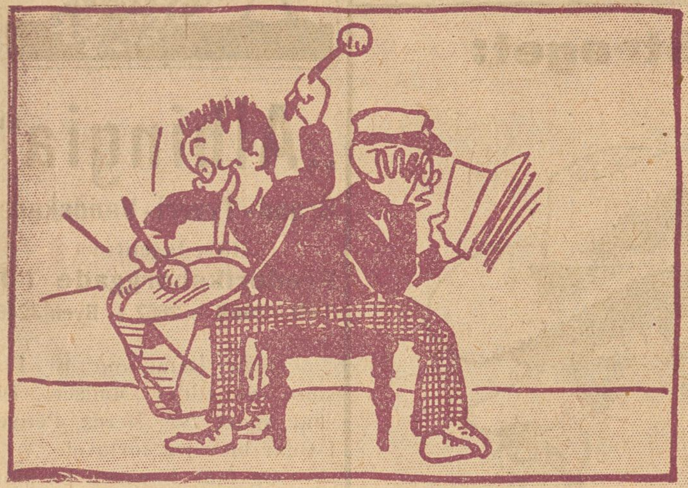

Nu Palle bli'r Musiker, mens Pelle er Student;
den store Tromme Palle har valgt til Instrument.

Naar Palle sig beklaged' hans Eksamen gik i Vask,
som Svar fik han saa Trommen i Ho'det med et Klask

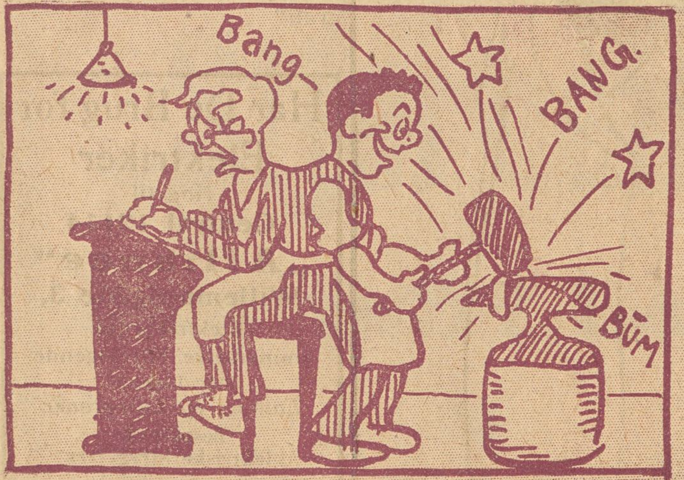

Her Pelle sig forsøger som flittig Cicelør,
men nu er Palle Grovsmed, og Pelle bliver skør.

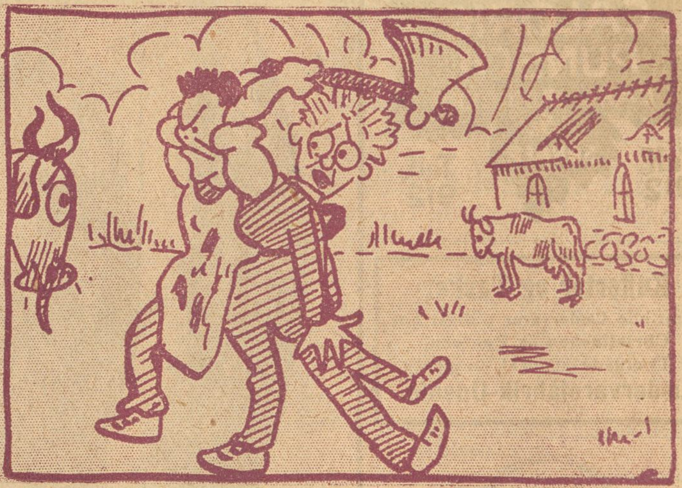

Og nu er Palle Slagter og slaar med vældig Mod,
men Pellemand besvimer — han taaler ikke Blod.

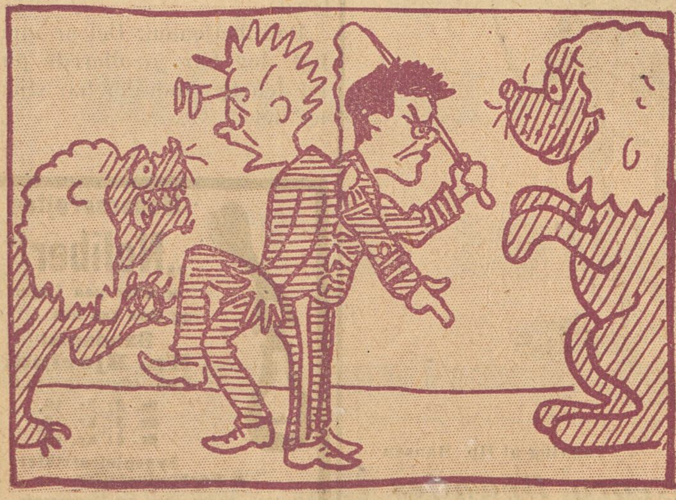

Nu vilde Palle være en stor og stærk Dressør,
men det bli'r rigt'nok Pelle, der mærker Løvens Klør.

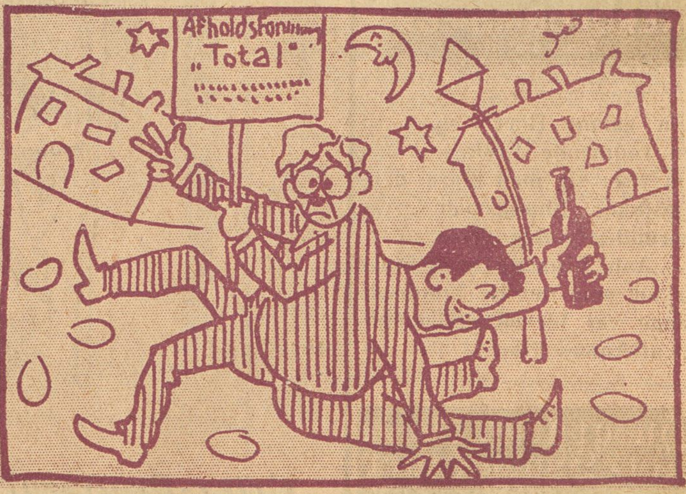

Naar Palle nu har drukket, saa falder han omkuld.
Skønt Pelle er »Total«, bli'r han skam ogsaa fuld!

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068
~19·AN·18~

Forleden traadte Marie, der er Husassistent hos den rige Grosserer Møller, ilsomt ind til sin unge, noget kokette Frøken.

— Frøken, sagde hun i en altereret Tone, de to unge Herrer, som gør Kur til Dem, er ude i Forværelset; de er meget ophidsede og siger, at Frøkenen har givet dem begge Haab, og nu vil de have en Forklaring.

— Aa, Gud! hvad skal jeg dog gøre? udbrød Frøken Møller forfærdet. Kan Du ikke finde paa noget?

Marie tænkte sig om et Øjeblik.

— Nu har jeg det, sagde hun. Jeg siger til dem, at Frøkenen ikke kan tage imod nogen i Dag, fordi De er oprevet over, at Deres Fader er gaaet fallit. Saa forsvinder nok den af Rivalerne, der kun bryder sig om Deres Penge, ikke om Dem selv.

— Ja, gør det, kære Marie!

Et Par Minutter efter kom Marie ind til Frøkenen igen.

— Naa, hvem af dem blev saa tilbage? spurgte Frøkenen spændt?

— De gik begge to! svarede Marie.

Flensborg hjem!

(Mel.: »I denne Vinter« af »Genboerne«.)

I denne Vinter har vi hat
en grumme Bunke Pjat.
Der lød et mægtigt Vrøvle-Kor
af sønderjyske Ord.
»Nu skal vi ha' Grænsen sat,
Faldera,
og Tyskerne gjort mat —
Hurra for os og gamle Dannebroge!

Og Pjat og Pjok og Snobbesnog
de laved' Folketog,
og Højres Tyskeæder-Mænd
de spændte Sværd ved Lænd.
Og hver Mand sig følte nok,
Faldera —
som var han Marskal *Foch* —
Hurra for Pjok og Foch og Dannebroge!

Ved Valget Syd for Aabenraa
blev Danskerne de smaa.
Den Tysker er en frækker Mand
— han elsker skam sit Land!
Men det blev nok evident,
Faldera —
at henved 80 Procent
vil ikke være under Dannebroge!

Hos Wivel, Nimb og paa »Palads«
der ikke var en Plads.
Man sang med Fryd Tenor og Bas
og svang en Mængde Glas.
Og Kong Kristian han stod,
Faldera —
i Damp og Røg og Blod —
ja, dér var rigt'nok Slag i Dannebroge!

Men lange Aasyn, Ak og Ve,
staar nu den Komité.
Med Tysken vil den vistnok ej
ret snart for-*zone* sig.
O, men lyt nu til min Røst,
Faldera —
i Sorgen er en Trøst:
man kan endnu bli' R. af Dannebroge!

Men spørger, Læser, Du hvordan
den sønderjyske Mand
i den Grad int'resere kan
de Mænd ved Gammel Strand.
Jeg Dig svare vil som saa,
Faldera —
at Du maa huske paa:
Man kan godt *tjene* under Dannebroge!

Peder Paul.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Det er angaaende Harry Goldenburg. Jeg har set ham i Dag!

— Virkeligt! Det var vel paa Portsmouth Road, kan jeg tænke!

Lommetyven stirrede paa Detektiven.

— Ja, det stemmer. Lige ved Kingston! Men hvor i Alverden kan De vide det?

— Aa, jeg gætter bare! Talte De med ham?

— Nej, jeg saa blot et Glimt af ham. Han sad i en stor, brun Bil!

— Ja, det er godt, Fred, men det ved vi nu i Forvejen. Men De skal have Tak alligevel!

— Godt, Mr. Foyle, svarede Fred ganske selskabsmæssigt og forlod Foyles Kontor.

Nu ringede Foyle efter en Kop Te, men næppe havde han begyndt at gøre sig tilgode, før det ringede paa Telefonen. Det var Blake, der ønskede at tale med ham fra Liverpool.

— Hallo, hørte han ham raabe, det er Blake. Nu er vi igen paa Sporet efter Damen. Hun har boet paa et Hotel, hvor hun sagde, at hun hørte til et omrejsende Teaterselskab. En af Betjentene har opsøgt hende, men bar sig klodset ad, da han skulde identificere hende. Hun anede sikkert Uraad, for hun lejede straks en Motorbaad og tog bort. Men nu er vi i Hælene paa hende igen. Hun har kun en halv Times Forspring, og jeg har telefoneret til alle Pladserne langs Kysten. Om et Par Timer tænker jeg, at vi har hende!

— Det er godt, Blake. Bare videre. Og De behøver jo ikke at ryge, før De er færdig med Arbejdet, smaalo Foyle.

XVII
LADY EILEEN ER STANDHAFTIG

Lady Eileen Meredith havde ikke nogen Anelse om, at Foyle havde faaet at vide, at hun havde truffet sammen med Grell. Hun tænkte sig ikke, at Detektiverne kunde være saa hurtige, og hun hørte derfor med største Sindsro paa, at Tjeneren sagde, at Foyle vilde aflægge hende en Visit ved Seks-Tiden.

Hun følte sig tilfreds med sig selv. Hun angrede ikke, at hun havde hjulpet sin Forlovede ud af Vanskelighederne, og det var ikke uden en vis Stolthed, hun tænkte paa, hvor godt hun havde arrangeret det hele. Nu var Grell i Sikkerhed, og hun var overbevist om, at han snart vilde komme paa ret Køl igen, og Fremtiden ligge lys for ham.

Klokken var ti Minutter over seks, da Detektiven kom. Han blev vist ind i hendes Dagligstue, og hun hilste køligt paa ham.

— Jeg haaber ikke, jeg forstyrrer, Lady Eileen, begyndte han, men jeg har en Sag af største Vigtighed at tale med Dem om!

— Det var kedeligt, at jeg var ude, da De var her i Formiddags, sagde hun i en ligegyldig Tone. Havde jeg vidst, De vilde komme, var jeg ikke gaaet ud!

Foyle smilte let:

— Aa, Bankaffærer er jo noget, som ikke saa godt kan opsættes!

Dette var et Angreb, som hun ikke havde ventet.

— Banksager, sagde hun forbavset. Jeg har ikke været i nogen Bank!

— De maa undskylde, men jeg troede, De havde vekslet en Check paa 200 Pund paa Ihændehaverens Navn!

Hun lo tvungent for at skjule sin Uro.

— Naa, og saa, sagde hun henkastende. Det er vel forøvrigt en Privatsag. De har ikke Ret til at spørge om mine egne Sager!

— Aa jo, maaske dog, Lady Eileen. Hør nu, skulde vi ikke se at komme paa det rene med hinanden!

Hun rejste sig heftigt.

— Gerne for mig, sagde hun. Jeg er kun en Kvinde og forstaar mig ikke paa Deres Affærer!

— Maaske dog, smaalo han. De er ganske vist kun en Kvinde, som De siger, og hvor klog De end er, saa er De dog meget uerfaren i mange Sager. Hidtil har De foragtet mine Raad — nu er det maaske for sent. Men sig mig aabent og ærligt, hvad De har foretaget Dem, siden De gik ud i Morges og til nu? Vil De ikke nok det?

Hun lo anstrengt.

— De er utrolig nysgerrig, svarede hun. Men jeg skal gerne fortælle, hvis det kan interessere Dem. Jeg tog først til Banken og derfra til min Skrædder, hvor jeg betalte en Regning og gjorde nogle Indkøb. Derefter var jeg i en Del Butikker — maaske vil De have, jeg skal skrive dem op. . . .

Han havde let kunnet bevise hendes Løgne, men han vilde ikke være brutal, og han sagde derfor venligt:

— Vær nu ikke barnagtig, Lady Eileen. Jeg bad Dem sige mig, hvad De foretog Dem fra det Øjeblik, De fik Mr. Grells Brev. . . . De ved selv, at Historien om Deres Besøg hos Skrædderen ikke holder Stik, hvis vi vilde kontrollere det!

— Jasaa, De vil altsaa paastaa, at jeg lyver, sagde hun heftigt. Saa har jeg ikke mere at tale med Dem om. Jeg antager, De kan finde ud selv!

Hun gik i heftigt Oprør hen mod Døren, men Foyle stillede sig i Vejen for hende.

— Undskyld, Lady Eileen, jeg vilde ikke vove at optræde saadan, hvis jeg ikke mente, at det vilde være bedst for Dem, om vi to kunde ordne denne Sag paa To-Mands Haand!

Det var, som om disse Ord med ét brød hendes Modstand. Den trodsige Dame var nu forvandlet til en hjælpeløs Kvinde med forskræmte Øjne og skælvende Læber. Detektiven lagde sagte sin Haand paa hendes Skulder.

— Hør nu her, sagde han alvorligt. Skrev De selv Navnet paa Vekslen, eller gjorde Deres Fader det?

Hun sank ned i en Stol og skjulte Ansigtet i sine Hænder. Hele hendes Legeme skælvede. Men pludseligt sprang hun op og stod for ham med foldede Hænder.

— Det var mig, som skrev det, sagde hun tonløst. Fa'r var gaaet ud, og jeg skulde bruge Pengene med det samme. Men det vil Fa'r ikke sige noget til, for han vilde selv have skrevet under, hvis han havde været hjemme!

— Jeg ved meget godt, Lady Eileen, at De ikke er i Stand til en forbryderisk Handling. Men tal nu ligefremt og ærligt om det altsammen. Hvorfor havde De saa hastigt Brug for de Penge, at De ikke kunde vente, til Deres Fader kom hjem?

— Jeg . . . jeg . . . . Hun standsede grædende.

— Maaske jeg kan hjælpe Dem ved at fortælle Dem, at to af Sedlerne blev vekslede i en Herreekviperingsforretning i

Kingston af en lurvet klædt Person, som købte en Overfrakke og en Dragt!

— De . . . De ved det altsaa, udbrød hun forfærdet.

— Ja, jeg ved det, og jeg ved endnu mere. Jeg ved, at Mr. Grell opsøgte Sir Ralph Fairfield, før han kom til Dem. Jeg ved ogsaa, at han har forladt London. De ved, hvor han er. Sig det!

Hun rystede energisk paa Hovedet.

— Jeg siger det ikke, sagde hun heftigt, og De kan ikke tvinge mig. Han er uskyldig. De ved selv, at han er det. De kan nu gøre, som De vil. De kan prøve paa at ødelægge mit Navn ved at fortælle hele Verden, at jeg har skrevet falsk — men forraade ham, det gør jeg ikke!

Foyle havde ikke opnaaet, hvad han vilde. Han indsaa, at han ingen Vegne kunde komme og tog sin Hat og Handsker.

— Jeg skal ikke yderligere besvære Dem. Jeg haaber, De selv taler med Deres Fader om . . . ja om den lille Formfejl ved Vekslen. Det vil befri mig fra en ubehagelig Pligt!

— Farvel, Lady Eileen!

— Jeg skal sige ham alt, svarede hun sagte. Farvel!

Detektiven tog sine Handsker paa, mens han gik ud. Da han igen stod ude paa Gaden, mumlede han for sig selv:

— Hun har alligevel Hovedet i Orden, den lille Kvinde! Hende kommer man ingen Vegne med. Enten maa hun være urimeligt forelsket i ham eller ogsaa . . . .

Han svingede om Hjørnet og fortsatte ned ad Berkeley Street.

XVIII
DEN FORLADTE AUTOMOBIL

Til at begynde med var det en let Sag for Green at efterkomme den Ordre, han havde faaet af Heldon Foyle. Han kørte lige ud til Kingston til den Skrædderforretning, hvor den ukendte Mand havde købt Tøjet, og efter at have talt med den Ekspedient, som havde betjent ham, forstod Green straks, at han var paa det rigtige Spor.

— Det er bedst, sagde han, at jeg beholder de Sedler, han har betalt med. De vil være til Nytte under Sagens videre Forløb!

Skrædderen saa mistænksomt paa Green. Det var ikke første Gang, at en Tyv havde benyttet sig af et lignende Kneb, og efter hastigt at have fremstammet et Par Ord, forlod han Green og gik ud paa Gaden, hvor han kaldte paa en patrouillerende Politibetjent. Med et Par Ord satte han denne ind i Sagen, og Betjenten, der var ung i Tjenesten, og derfor gerne vilde vise sin Ivrighed over for sin Overordnede, nikkede interesseret.

— Viste han ikke noget Legitimationskort, spurgte han. Jaja, Mr. Jones, overlad De den Sag til mig! Og helt myndig traadte Betjenten ind i Forretningen.

— Hvad skal det sige, spurgte han Green, at De vil have disse Pengesedler? Hvor tør De vove at give Dem ud for Detektiv? Prøv ikke paa at lyve, det forværrer kun Sagen!

Green kunde ikke lade være at le. Det var første Gang, han havde glemt sit Legitimationskort, og Betjenten var saaledes i sin fulde Ret. Han viste ham nogle Breve, adresserede til Politiinspektør Green, Scotland Yard, men Betjenten rystede blot paa Hovedet.

— Hjælper ikke, sagde han, dem kan De selv have skrevet. Følg De nu blot med mig!

— Naa, sagde Green. Ja saa er der vel ikke andet at gøre. Faa saa fat paa en Automobil!

Bilen holdt straks for Døren, og Politiinspektøren maatte nu finde sig i at blive ført tilbage til Politistationen som en almindelig Arrestant, bevogtet af en meget myndig og stolt Betjent, der troede at have gjort et godt Kup.

Paa Politistationen blev de modtaget med aabne Arme af Afdelingschefen, der straks vendte sig til Green:

— Naa, der er De allerede, sagde han. Det var godt, for jeg har lige faaet Telefonmeddelelse fra Hovedkontoret om at møde Dem her. Der er vist kommet et Par Telefonoplysninger til Dem!

Betjentens Ansigtsudtryk var ubeskriveligt.

— Er den Mand der . . . er han virkelig Opdager? spurgte han forvirret.

Afdelingschefen saa fra den ene til den anden, mens Green smilende svarede:

— Det er rigtigt nok, Fejlen var min. Der har De et Par Sovereigner. Men optræd nu ikke altfor selvsikkert, naar De næste Gang staar overfor et tvivlsomt Tilfælde! — Ja, Malley, lad mig saa se paa de Telefonmeddelelser!

De gik ind paa Kontoret, og Green gennemsaa straks Meddelelserne. Den ene var fra Foyle, at han havde talt med tyske Fred, og den anden fra en Landkreds' Politistation. Efter at have læst dette, telefonerede han sin egen Rapport og vendte sig derefter til Malley.

— Manden lader til at have faaet godt Forspring, sagde han. Han har allerede passeret Haslemere for en Time siden. Kan De selv tage med, eller kan De laane mig en Mand?

— Jeg er parat. Foyle sagde, at jeg skulde følge med Dem, hvis De havde Brug for mig!

— Udmærket! Skaf først en solid Bil. Vi maa straks af Sted til Haslemere. Maaske kan vi faa værdifulde Nyheder der. Allerede nu burde han jo være bleven standset i sin Flugt!

— Vi behøver vel ikke Chauffør? Jeg kan selv køre!

— Saa meget desto bedre. Men tag rigeligt med Benzin med!

To Minutter efter kørte Bilen frem for Døren, og Malley tog Plads ved Rattet. Green satte sig ved Siden af ham, og straks fo'r Bilen af Sted i en Fart, der betænkeligt overskred det tilladelige, men Politiinspektøren gjorde ingen Indsigelser.

Det var allerede begyndt at skumre, da de kørte op foran Politistationen i Haslemere. De var gennemvaade af den piskende Regn og overstænkede af Snavs, men der var ikke Tid til at tænke paa Hvile. En barhovedet Mand kom springende ud fra Stationen.

— Mr. Green, raabte han.

— Ja!

— Bilen har lige passeret, sandsynligvis paa Vej til Petersfield. Vi har faaet Telefonbud derfra, men ingen har set Bilen, siden den kørte herfra. Vi vidste ikke, at den skulde standses. Ordren kom ti Minutter for sent. Ingen har set den hverken i Petersfield eller Midhurst. Den synes opslugt af Jorden. Hvis De fortsætter Turen, støder De sikkert paa vor Cyklepatrouille. Jeg sendte nogle Mand ud for at undersøge Bivejene!

— Det er godt! Tak! — Videre, Malley!

— Det er næsten som at lede efter en Naal i en Høstak, svarede Malley, idet han atter satte Vognen i Fart, saa den suste gennem Regn og Smuds. Der er mindst en fem og tyve Sideveje, han kan have kørt ind paa. Men det er ligemeget. Fremad altsaa!

Pludseligt opdagede de en Politibetjent, som havde stillet sig midt paa Vejen med udstrakte Arme for at standse dem. Cyklen laa ved Siden af Grøften.

— Det er godt, raabte Malley. Vi er fra London og søger efter samme Mand som De!

Betjenten gjorde Honnør og fulgte et Par Skridt ved Siden af Vognen, til de saa en ny Betjent, som pludselig dukkede op i det skarpe Lysskær fra Lanternerne.

— Vi har fundet den, raabte han, idet Malley standsede Bilen. Bilen holder paa en Vej lige bag ved Byen Dalchurst en Fjerdingvej længere borte. Den er kørt ind i et Dige og er blevet efterladt der. Jeg skulde lige hjem for at afgive Rapport En Sergent staar og holder Vagt!

— Spring Rapporten over, sagde Green. Paa mit Ansvar! Og følg De hellere med os og vis os Vejen!

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN.

Nej — spar dine Forsøg!
(»Søndags-Nisse«)

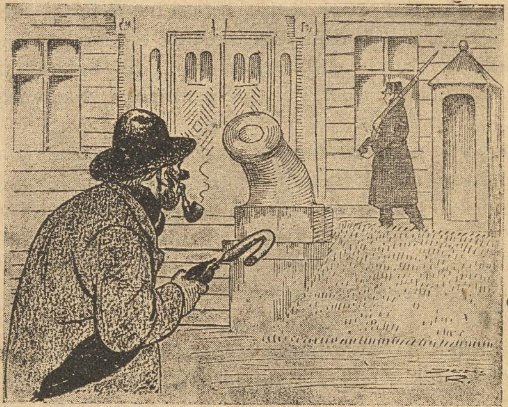

En Bonde er i byen og har været et ærend oppe i forsvarsdepartementet. Da han kommer ned, stanser han og ser forbauset paa Skildvakten, som gaar frem og tilbake, frem og tilbake foran døren. Spytter og siger:
— Aaffer gaar du slik du, da. Faar du 'tte komme ind? (»Karikaturen« Norge.)

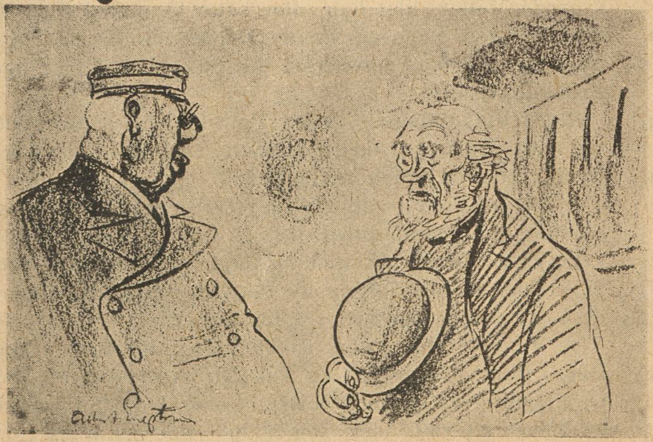

Pelle på Klinten: — Hå tids går halv-nietöget?
Stinsen: Joh, då går 8,30. (»Strix.«)

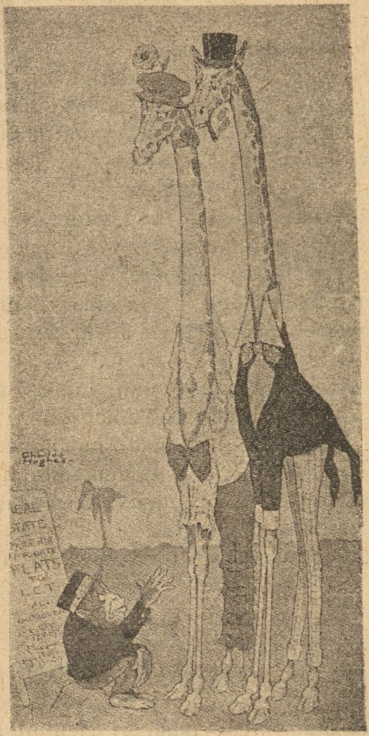

— Vil I ha' Lejlighed? I skal jo bruge en en hel »Skyskraber«!!
(»Life«, Amerika.)

Sparsommelighed i den engelske Marine:
»Hver Matros sin egen Skruppe!«

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

FÆRDIG

Telefonbogen ventes og kræves,
man venter og haaber forgæves.
Hr. Johannsens Røst lyder værdig:
»Vil De ha' den, saa hent den —
færdig!«

I Alléen den gaar eksemplarisk,
Personalet behandles summarisk:
»Verfet ud, smidt paa Porten er De!
Allernaadigst Fru Betty.« — Færdig!

Er Du svensk, vil om Bistand Du bede,
Politiet er — vupti — tilrede.
»Sikken Taske«, man siger elskværdig,
»ka' Du ruppe og skruppe Dig!« —
Færdig!

Gassen stiger, nu er den i Vanen,
men se, j e g drejer snart om for Hanen,
og min Høne jeg koger ihærdig
paa mit gamle Komfurius — færdig!

Jeg fik Brev fra Hr. Duelund i Manda's,
fuld af Grunde, han sa' maatte anta'es.
Men jeg svarede helt aabenhjertig:
»Gaa ad — Gladsakse til, din —«
Færdig!
Bifrons.

15/3. Hotellerne og Pensionaterne skal *reguleres*, og et *Udvalg* er nedsat. Jeg saa hellere *Priserne* nedsat, den var mere — *regulær*.

Kafestemning og Afstemning.
Leve Flensborg! Leve Flensborg! Fanden i Flensborg! Fire Tuborg!!

HØRT HOS EN LÆGE

Patienten er bleven nøje undersøgt, og Lægen konstaterer et stærk Nyrelidelse og ordinerer streng Diæt o. s. v. Patienten ryster paa Hovedet og erklærer, at alt det kan han ikke rette sig efter, om ikke det hele kan afgøres med et Aspirinpulver.

— Hvadbehager? raaber Lægen; et Aspirinpulver for Nyresygdom! Hvor har De den Ide fra?

— Ja, undskyld, men Doktoren var Regimentslæge, da jeg var Soldat, og *den Gang ordinerede De altid Aspirinpulver til mig!*

Som bekendt har Forfatteren Houmark indvilliget i at udføre en Rolle i »Den erotiske Hamstrer«.

Eksemplet har straks smittet. Fru Carit Etlar har overtalt Sven Lange til at spille »Gøngehøvdingen«, og Helge Rode skal paa Kasino spille Titelrollen i »Tommeliden«.

*

En Mand blev forleden greben, da han var i Færd med at stjæle en Tønde Salt.

Blev har nu greben paa f e r s k Gerning?

*

Spørgsmaal: Skal en Chauffør vige for en Fodgænger paa Fortouget?

Svar: Ja, hvis Chaufføren er gaaende og ingen Fortougsret har.

*

Jordemødrene i Aalborg vil lave deres egen Avis. Det bliver Byens første Sprøjte.

*

Der er nu udkommen 112 Oplag af Madam Mangors Kogebog. Det er vist ikke efter Fru Nimbs Kogebog.

*

Det kgl. Teater meddeler, at Operaer ikke kan opføres i Maj Maaned, fordi flere af Kapellets Medlemmer skal i Tivoli.

Det er da ogsaa forfærdeligt, saa Folk er forlystelsessyge!

*

— Du, naar nu Kongen skal ind at se »Dybet«, ved Du saa, hvad Stykket kommer til at hedde den Aften?

— Nej.

— *»Kongedybet«.*

„En Svensker.“

Vid en cirkusföreställing i Köpenhamn skulle en lina fastgöras i toppen av en hög stång. En betydeligt fetlagd (tyk) Betjänt klätrade under stor ansträngning långsamt oppför stången med linan i handen. Publiken åsåg den löjliga klättringen under almän tystnad, vilken med ens bröts av en röst från galleriet, som ropade:

— Jeg tror s'gu Flæsket er i stigende!

Bravo! bravo! ropar publiken. Betjänten, röd i ansiktet, fastgör linan och ropar: — Fast!

Återingen höres rösten:

— Gott! Tendensen är fast!

Nytt jubel bland publiken.

„En Nordmand.“

Mama fortæller om Askepot og om, hvordan kongesønnen maatte gaa fra hus til hus for at finde den pike, hvis fot passet guldskoen.

Lille Maria sitter og grunder et øieblik, saa sier hun:

»Dersom han vår kommet til mig, vilde jeg ha været forfærdelig generet.«

»Hvorfor dog det?« spør moren.

»Jo, for jeg har altid saa mange huller paa mine strømper.«

„En Dansker.“

Doktoren (efter Undersøgelsen): Ja, jeg vil ikke skjule for Dem, at Deres Hjerte er meget svagt

Patienten: Det kan jeg da ikke begribe, hvorledes skulde jeg faa svagt Hjerte?

Doktoren: Det skal jeg sige Dem. De har taget for mange Hjertestyrkninger!

Hørt i Dommervagten.

Dommer: De tror altsaa, at det er den Anklagede, som har begaaet Tyveriet?

Vidne: Undskyld, Hr. Dommer, jeg vil ikke paastaa, at han er en Tyv. Men hvis jeg var en Sølvske, saa vilde jeg sætte Pris paa at være laaset inde, naar han er i Nærheden.

ADVARSEL!

Fra og med Dags Dato vil Amalienborg Plads være afspærret med Pigtraad og Maskingeværer. »Folketog« bedes henvende sig til Frederik d. 7de.

Forlov: elsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

Assurer hos os.
NORDISK ASSURANCE
COMPAGNI AKTIESELSKAB
Central Telefoner 7310 7388 13319 13974
Telegramadresse: „NORDASSUCO"
VESTRE BOULEVARD 5—7.
Assurer hos os.

DA PUNKTERNE SPRANG

Paa Dagen før Wilsons Ankomst til Frankrig i Anledning af Fredskonferencen bliver der saluteret fra Krigsskibene, som er sendt ud for at modtage Skibet, der bringer Præsidenten. En Bonde, som tilfældigt staar paa Molen, spørger en forbigaaende, hvorfor der saadan knaldes. Den tiltalte: Ved De ikke, gode Mand, at det er Wilson, som ankommer med sine 14 Punkter fra Amerika. Bonden (som tror, at de 14 Punkter er en Slags Bomber til at bruge imod Fjenden): Det var da ellers kedeligt, at de saadan skulde springe nu, han er saa tæt ved Land.

Aa. Diederichsen,
Aarhusgade 82.

Aage D. Den ene benyttes.

Emil Nielsen, Rønne. Tak. Ved Lejlighed.

EN ANHOLDELSE.
Betjenten: Føl er han frivillig med, eller skal jeg slæbe ham derhen.
Tegnet af B. Hansen.

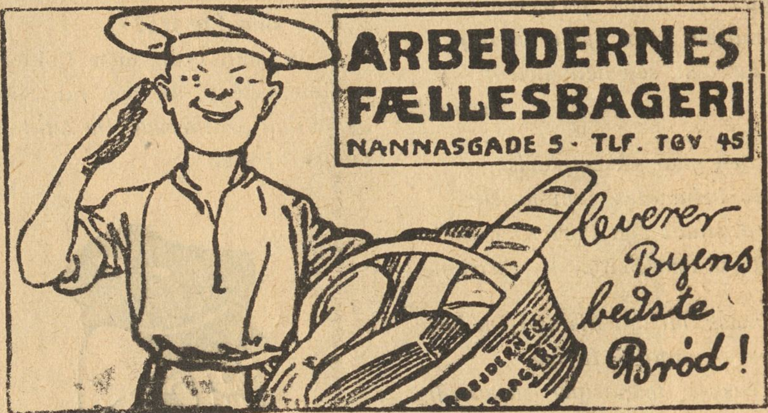

Endnu
findes der
Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN".

Avertér i Ravnen.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Digter-Konkurrence!

Vi fortsætter i Dag, hvor vi slap sidst, og præsenterer en Række muntre Vers, hvortil ovenstaaende Tegning har givet Inspiration.

Først de med 5 Kroner præmierede Vers:

Hun sagde Ja i Gaar Aftes
i Maaneskinnet paa Bænken,
og nu er to Amoriner
i Færd med at smede Lænken.

Ja tænk, hvis der nu blev Strejke
i Amors berømte Smedie,
i saa Fald — tror jeg — vil Verden
gaa Glip af en hel Del Tragedie.

— youngman —

Versene er indsendt anonymt, og Vinderen maa meddele Navn og Adresse, som offentliggøres i et senere Numer.

Følgende to Besvarelser er bleven præmierede med hver en Originaltegning:

Kære lille »Ravn«! Maa jeg have Lov at være med til at vinde, jeg vil saa gerne.

Ved Amors Esse der hamres og smedes hver eneste Dag,
i Ambolten slaas der kraftige og klingende Slag.
Lockout og Strejke de kender ej dér —
og derfor er der Haab for enhver.

Astrid Petersen,
Falkonerallé 8, 4., F.

Amors Esse!

Ring paa Ring fra dit Værksted gaar,
mange dog vender tilbage.
Naar Hjerterne slaar i den lyse Vaar,
kan tit jo fejl man tage.
Sæt derfor i Ringen intet Navn —
der kunde findes en bedre Havn.

Trafikassistent *H. C. Hall,*
Hellerup St.

Her følger endnu en lille Buket af de mange Vers, som ikke naaede at komme op i de præmieredes Rækker, men som i hvert Fald har gjort sig fortjent til »Hæderlig Omtale«. (Navnene er udeladte).

I næste Numer slutter vi af for denne Gang med den tredje *Førstepræmie* og 3 *Ekstra*-Originaltegninger.

Se, hvor de mejsler i røden Guld,
de to smaa, flittige Fyre;
om Skæbnen vilde mig være huld,
saa jeg kunde Værktøjet styre,
da ved jeg et Navn, som med smukke Sving
skulde staa i den glatte Flade,
da ved jeg, I lavede mig en Ring,
som gjorde to Mennesker glade.

H. S.

Amor er jo Lykkens Gud.
Han en Gang mig gav en Brud.
Bruden løb dog straks sin Vej,
tilbage ene stod da jeg.

Mens Amor Lykken smeder,
jeg i Skyggen sveder.
Naar jeg faar en The med Rommer,
synes jeg bedre Lykken kommer.

Oh, hør lille Amor,
uden Pil og Bue!
gaa hen til din Esse
og faa den til at lue.

Og hjælp saa din Bro'r
med at finde paa et Navn,
som han i Ring kan sætte,
der glæde kan vor »Ravn«.

Her smeder Amor Hymens Lænker,
paa Kærlighed og Lyst han altid tænker.
O, Amor, Du er Livets evige Flamme,
men, Amor, Du er aldrig den samme.
O, Amor, Du er Kernen i al Erotik,
selv Adam og Eva hinanden fik.
— En Viv jeg har og »Ravnen« kær,
begge jeg ønsker mig altid nær.

Du, som slaar, af tvende Smede
vil, af Erfaring, jeg inderlig bede
ihukom vort knappe Guld,
saavel som Kvindens Lunefuld.
Derfor, slaa ej altfor haardt,
saa Navn og Dato kan files bort.

Kanadas skønneste Pige —

Jim Darrell stod udenfor sit fordringsløse Hus og stirrede tankefuldt udover den snedækkede Slette.

Han var træt. Dødstræt. Han havde redet hele Dagen, og derfor følte han det nu som en Hvile at staa her og betragte det smukke Landskab. Hans lille Hytte laa et Par Mils Vej fra den lille By Riverside med dets Postkontor, og en halvtreds Mil fra Halifax.

Pludselig fik han Øje paa en slank Kvindeskikkelse, som nærmede sig over Sletten, og paa hendes Gang og Holdning saa han straks, hvem det var. Det var Elisabeth Morrow, den eneste unge Kvinde, han interesserede sig for.

Han skyndte sig mod hende, men Velkomsthilsenen døde paa hans Læber.

Hendes Øjne var røde af Graad, og hendes Læber skalv. Saa huskede han pludselig, hvad der var hændt.

Hendes Broder var bleven arresteret. Han havde hørt inde i Byen, at Billy Morrow havde stjaalet Penge i Banken, hvor han var ansat, og var bleven grebet.

— Du er en fejg Stakkel, Jim Darrell! En fejg Usling!

Lidenskabelig slyngede hun ham disse Ord i Ansigtet, mens Øjnene lyste af Foragt og Vrede.

Blodet fo'r som en varm Bølge til hans Hovede, og ufrivillig fo'r hans Haand til Revolveren i Bæltet, men i næste Øjeblik lod han den atter synke.

En Mand kan ikke slaas med en Kvinde og allermindst med hende, som blev anset for den smukkeste Kvinde i hele Kanada.

— Jeg forstaar Dig ikke, sagde han mut. Er Du kommen her bare for at sige mig dette?

— Ja, jeg er kommet for at sige Dig, at Du er en stor Slyngel! Det er *Dig,* der har lært Billy at spille og drikke. Det er *Dig,* der har ført ham ind paa de daarlige Veje. Du er stærk og hærdet og forstaar nok at hytte dit eget Skind, men han — han var for svag og faldt for Fristelsen.

Hun vendte sig fra ham. Han skulde ikke se, hvor svært det var for hende at sige disse Ord.

Darrell tænkte paa hendes Broder — en svag, kvindagtig ung Mand, som ikke havde en eneste Karakterlighed med sin kloge, modige Søster, men som ikke destomindre var sin Faders — Postmesteren i Riversides — Stolthed.

— Jeg trættes ikke med en Kvinde, sagde Darrell. Det er sandt, at jeg spiller, at jeg er raa, ja maaske ogsaa brutal, men nogen Slyngel eller fejg Stakkel er jeg ikke.

— Du burde være i hns Sted. Det er *Dig,* der burde været arresteret og i Morgen blive ført til Darville — ja, netop Dig!

Den unge Kvinde tilkastede Jim endnu et foragteligt Blik, saa vendte hun ham Ryggen og skyndte sig tilbage samme Vej, som hun var kommet.

Hun havde opnaaet sin Hensigt. Paa ægte Kvindemaner maatte hun vælte Skylden for det, som var hændt, over paa en eller anden, og det var med en vis Tilfredshed, hun sagde til sig selv, at hendes Ord havde haft den forønskede Virkning!

Jim Darrell stod en lang Stund urørlig, efter at hun var gaaet. Hver Nerve skjalv af Sindsbevægelse i ham. Han havde aldrig søgt Kvinders Selskab, for han følte ret instinktmæssig, at det kunde medføre Fare. Men Elisabeth Morrow var noget ganske for sig selv, og det var for hendes Skyld, han holdt til i Broderens Selskab.

Hun var uretfærdig mod ham — og det er Kvinder saa ofte — for han havde ikke en, men mange Gange advaret den unge Mand mod at spille. Men Billy havde ikke villet høre paa hans velmente Raad og havde tilsidst ruineret sig ved Spil. Og nu bebrejdede hun ham, at det var gaaet Broderen galt!

Der borte i det fjerne laa Riverside, hvor han vidste, at Rytterne, som i Morgen skulde føre Fangen til Halifax, havde slaaet Lejr.

Langsomt og med bøjet Hovede gik han ind i sin Hytte, aabnede et Skab og tog en Flaske Whisky — et sjældent Syn i de Egne!

Han satte Flasken paa Bordet, tog en skindforet Frakke paa, trykkede Skindhuen ned om Hovedet. Derpaa puttede han et Spil Kort i den ene Lomme og Whiskyflasken i den anden. Saa forlod han Hytten, hvis Dør han omhyggeligt laasede, og begav sig ud i Kulden.

— Jasaa, jeg er en fejg Stakkel og en Slyngel, mumlede han.

Han gik ned mod Stalden, hvor han blev mødt med en glad Vrinsken. Hesten kendte sin Herres Skridt. Han klappede den paa Halsen, sadlede den og trak den ud. Saa svingede han sig op og red henimod Rytternes Lejr.

Der var ialt seks Mand, og de kendte allesammen Jim Darrell, saa hans Ankomst blev hilst med højlydt Glæde. Men endnu gladere blev de, da han trak Whiskflasken og Kortspillet op af Lommen.

De havde ingen Anelse om, at Whiskyen var bleven omsorgsfuldt præpareret af Jim Darrell efter en Recept, han havde faaet af en gammel Indianer. De drak flittigt, blev mere og mere oprømte, vandt og tabte vekselvis og glemte tilsidst aldeles Fangen.

Den ene efter den anden tumlede overende overstadig beruset. Anføreren holdt sig længst oppe.

— Giv mig din Arm, kære Ven, lallede han, idet han støttede sig tungt mod Jim Darrell og forgæves søgte at holde Balancen. Jeg maa gaa og se, hvordan min Fange har det.

Men i næste Øjeblik faldt han sammen og blev liggende som de øvrige.

Jim Darrell bøjede sig ned over ham og tog Nøglerne i hans Lomme, hvorefter han med et foragtelig Blik paa de overlistede Vogtere gik hen imod en Bygning, som kaldtes »Riverside Hall« og brugtes som provisorisk Arrest.

Billy Morrow laa paa Gulvet. Han spekulerede paa, hvad hans Fader og to Søstre, de eneste han brød sig om her i Verden, tænkte om ham. Ja, det var sandt, at han havde bestjaalet Banken, men Pengene maatte han have for at betale en Spillegæld. Han vidste, at Spillegæld var Æresgæld, og for at betale den havde han foretrukket at stjæle.

Men nu maatte han bøde for det. Hvor haard en Straf

(Fortsættes Side 206.)

Tegning af Enoch Gamst.

Genforeningens Time slaar — — *Har slaaet!*

Mildhed.

I London stod en ung Mand, Søn af en gammel Forbryderfamilie, tiltalt for groft Indbrudstyveri. Hans Forsvarer, der intet kendte til den Anklagedes Familieforhold, forsøgte at indvirke paa Juryens blidere Følelser ved en gribende Skildring af de gamle Forældre, som med Angst og Smærte ventede at se deres fortabte Søn komme hjem til den forestaaende Paaskehøjtid.

Juryen trak sig tilbage og dømte — til Trods for den rørende Forsvarstale — Tyven til 6 Aars Tugthus.

Da Dommen var bleven læst op, tilføjede en af Dommerne:

Den udmærkede Forsvarstale har ikke undladt at indvirke paa Juryen, idet den Anklagede vil blive anbragt i samme Fængsel, hvor hans Fa'r og Mo'r sidder, saaledes at han kan komme til at fejre Paasken under samme Tag som de!

Bekendelse.

I spørger mig tidt, mine zünftige Venner,
hvorfor aldrig jeg fletted' jer ind i min Sang,
og nu vil jeg svare jer ærligt en Gang:
— Jeg har gyldige Grunde, I slet ikke kender.

Men fyld først mit Krus — selv Gezellen maa vide,
at den, der af Musen fik lidt i Foræring,
ham tilkendes Retten til gratis Fortæring
som Trøst og Erstatning for det, han maa lide. —

— Mine zünftige Venner, jeg glemmer jer ikke;
at synge for jer er mit Kald og min Lyst.
Men at forme et Digt, er at udstaa en Dyst
med Pegasen — min mere end stædige Krikke. . . .

Thi synger jeg Viser for Godtfolk og andre . . .
— At synge en Sang, der er værdig til os,
det magter ej den, der med Pegasen slaas
og siden til Fods mod Parnasset maa vandre. . . .

Men glade Gezeller! — saa mange I er!
stryg ikke jert Haar ned i Panden bedrøvet.
Jeg spiller for andre, til Haanden bli'r øvet,
— saa stemmer jeg Lyren alene for jer.

Carl Nielsen.

vidle han mon faa? De kunde vel knapt dømme ham til mere end fem Aar. Den unge Mand — han var ikke stort mere end en Dreng — fo'r gysende sammen.

I det samme blev Døren til hans Celle lukket forsigtig op, og en Skikkelse sneg sig ind.

— Morrow! Bil Morrow! hviskede en Stemme i Mørket.

— Ja, hvad vil De mig? Hvem er De?

— Jeg er din Ven, Jim Darrell. Hør nu, hvad jeg er kommet for at sige Dig. Jeg har lært Dig at spille Kort, men saa sandt der findes en Gud, har jeg aldrig lært Dig at spille falsk. Nu er jeg kommet her for at redde Dig. Tag denne — han trykkede en Skindpung i hans Haand — og tag min Frakke og Hue paa Dig. Du finder min Hest her udenfor. Rid for Livet. Du har seks Timers Forspring. Skjul Dig i Halifax, til Du kan komme med en Baad over til Europa. Gaa — skyndt Dig! Og med en heftig Bevægelse puffede han Billy hen imod Døren.

— Men Du —? indvendte denne.

— Bryd Dig ikke om mig. Jeg skal nok klare mig, vær ikke bange for det, slip min Hest, naar Du er i Sikkerhed; den finder selv hjem. I Pungen er der saa meget, at Du nok klarer Dig foreløbig. Saa, gaa nu!

— Men Du, Du kan vel ikke —?

— Skynd Dig nu og kom ud af Landet saa hurtigt som muligt!

— Gud velsigne Dig! mumlede Billy og gik.

Jim Darrell indtog hans Plads, og straks efter fortalte Lyden af en galloperende Hest, at Billy Morrow var paa Vej mod Halifax og Friheden.

Jim Darrell satte sig ned paa Gulvet og støttede Hovedet i Hænderne. Ingen vidste bedre end han, hvad der vilde ske, naar Bedrageriet blev opdaget. Rytterne vilde ikke skaane ham, og Dommer Eley var en haard Mand, som ikke kendte Naade og Forbarmelse mod nogen, som forbrød sig mod Loven.

— Monstro hun endnu vil synes, at jeg er en fejg Stakkel? tænkte han og faldt derefter i en rolig Søvn, mens Billy jagede hen over Sletten paa hans Hest.

— — —

Nogle Dage efter standsede en Rytter udenfor Morrows Hus, og Elisabeth skyndte sig ud.

— Jeg kommer med gode Nyheder! raabte han. Billy er rejst til Europa med »Cimbria«.

— Og — og — —? Hendes Læber skjalv.

Manden vendte Hovedet bort. Han kendte Jim Darrell personlig, og hans Hjerte krympede sig ved Tanken om ham.

— Tre Aars Fængsel, svarede han uden at vove at møde hendes Blik.

Ikke en Muskel fortrak sig i Elisabeth Morrows blege Ansigt. Mekanisk takkede hun Rytteren og gik ind i Huset.

— Indespærret i Billys Sted uden at kunne se Sol, Luft og den blaa Himmel! mumlede hun for sig selv.

Og det var denne Mand, hun havde kaldt for en fejg Stakkel! Det var hendes Skyld, at han nu sad i Fængsel; hun havde jo selv udpeget Vejen for ham. Hede Taarer brændte paa hendes blege Kinder.

— — —

Aarene sneg sig langsomt hen for den ulykkelige Fange, hvis eneste Glæde var Tanken om, at hun, Kvinden blandt alle Kvinder, nu vidste, at han hverken var en fejg Stakkel eller en Slyngel. Han trøstede sig med, at den Dag nok vilde komme en Gang, hvor hun vilde tage sine Ord tilbage Dette Haab holdt hans Mod oppe.

En og anden Nyhed fra Verden udenfor Murene naaede ham af og til. Han vidste, at det gik Billy Morrow godt i den gamle Verden, og at han havde tilbagebetalt Banken de stjaalne Penge. Ligeledes havde han hørt, at Elisabeth Morrow nu som før var Riversides erklærede Skønhed. — —

Og saa en skønne Morgen kom Fangevogteren og sagde, at han var fri. Gode Mennesker og hans nærmeste Venner havde indgivet Benaadningsansøgning for ham. Og Straffen var bleven nedsat. Nu gik han ud i Solen og Lyset som en fri Mand.

Vennerne flokkedes om ham og trykkede hans Hænder, men det eneste, som gjorde Indtryk paa ham, var, da han gensaa sin gamle Hest, som vrinskende kom mod ham.

— Der skal holdes stor Fest til Ære for Dig i Aften, sagde Kammeraterne til ham. Hele Riverside kommer med.

Hans Hjerte begyndte at slaa heftigt. Der skulde han altsaa gense hende. Nu skulde hun nok tilbagekalde de stygge Ord, hun havde kastet ham i Ansigtet.

Den første, som tog hans Haand og takkede og velsignede ham, var den gamle Postmester.

Men Jim Darrells Øjne flakkede om blandt Mængden i Haab om at finde det Ansigt, han længtes efter at gense.

— Tag imod en gammel Mands Velsignelse, mere kan jeg ikke give Dem, stammede Postmesteren. Men nu maa jeg skynde mig hjem. Min Datter skal nemlig holde Bryllup i Dag!

Hans Datters Bryllupsdag!

Ordene formelig hamrede sig ind i Darrells Hjerne, medens han skaalede og besvarede Taler, tilsyneladende den gladeste af dem alle.

Hendes Bryllupsdag!

Tilsidst kunde han ikke holde det ud længere, fremstammede en Undskyldning og forlod det muntre Selskab. Forbandende alt, hvad der hed Kvinder, skyndte han sig hjem til sin forladte og ensomme Hytte.

Der var tændt Lys derinde. Naa, det havde Kammeraterne vel sørget for. Men han mærkede det ikke en Gang, ja, var dem end ikke taknemmelig for alt, hvad de havde gjort for ham. Alle hans Tanker drejede sig om det, han netop havde hørt.

Elisabeth Morrow skulde altsaa tilhøre en anden! Hvad brød hun sig da om, hvorvidt han var en fejg Stakkel eller ej?

Langsomt tog han i Døren og gik ind.

Hvad var dette —?

Der midt i Stuen, klart belyst af Lampelyset, stod en slank, ung Kvinde.

Hun saa overrasket op, da han kom, og med blussende Ansigt trak hun sig tilbage til Stuens mørkeste Krog.

— Jeg troede ikke, at Du kom saa hurtigt, stammede hun forvirret. Jeg vilde gerne rydde lidt op for Dig, men — —

— *Du* — *Du her?* Men din Brudgom? Hvorfor er Du ikke hos ham?

— Min Brudgom? gentog hun forbavset.

— Ja, din Fader fortalte, at Du skulde giftes i Dag.

— *Jeg?* Men hvordan kan Du tro det? Det er min Søster — Du husker vel Sally — hun gifter sig i Dag med Dirk Grawley.

Han blev lidt forfjamsket, og en Rødme begyndte at brede sig over hans blege Ansigt.

— Tilgiv mig, Elisabeth, sagde han, og Taarerne trængte frem i Øjnene. Men Du har ikke sendt mig en eneste Hilsen eller Brev i disse to lange Aar. Du kaldte mig en fejg Stakkel og —

Han gik hen imod hende og saa hende dybt ind i Øjnene. Hun havde forandret sig i disse to Aar. Var bleven smukkere, mere udviklet, og hans Hjerte bankede voldsomt, mens hans Øjne hvilede paa den skønne Pige.

Og hun var fri, fri, fri!

— Jeg — jeg hun sænkede Blikket og bøjede Hovedet, Ordene kom stødvis, næppe hørlige — det var jo *mig*, som sendte Dig i Fængslet! Jeg kunde jo blot bede og — vente!

— Vente? — Elisabeth!

Jim Darrell strakte Armene ud, og mens Glædestaarer fyldte hendes Øjne, kastede Elisabeth Morrow sig i hans Favn og gemte sit rødmende Ansigt ved hans trofaste Hjerte.

Jim Darrell havde faaet Oprejsning.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i „RAVNEN".

Sygeplejeartikler
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Paa Afbetaling leveres Jakke-Habitter fra 150 Kr. Vinterfrakker fra 150 Kr.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wolkes Caloric
A/s Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

TLF. 3684 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Gæsten: Men der ligger jo en Femhundredekroneseddel paa Salonbordet!

Gullaschbaronen (ligegyldig): Saa? Det er vist min Kones Bogmærke.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Hp. Hansen.

Luk saa Gabet, Chauvinist! Tallene har talt!

16 Sider

18 Øre

RAVNEN

Nr. 14 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 1. April 1920

Dyre Paaskeæg.

Columbus: **Hvad koster et Æg?**
Konen: **50 Øre.**
Columbus: **50 Øre!! Naa, ja, saa maa jeg hellere opgive det Eksperiment!**

Tegning af Emil Poulsen.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.
Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „
Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkonerallé 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske
Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49. Stuen

Studenten (til sin Værtinde): Vær saa god at give Deres Børn mine nye videnskabelige Bøger at lege med en otte Dages Tid; min Onkel vil aflægge mig et Besøg.

*

Præsten: Hør, min gode Kone, kan hun ikke vænne sin Mand af med at drikke?

Konen: Ak, kære Hr. Pastor, det har jeg saamænd ikke Hjerte til; det er hans eneste Fornøjelse.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Husbonden: Det sidste Sted, hvor De var, har De været i seks Aar. Det tiltaler mig, og jeg fæster Dem. Men hvorfor forlod De Deres Plads?

Den Pladssøgende: Jeg blev benaadet.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Bedste Tandcrême
i Tuber
VIBADONT
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Bonden (som med sin Kone paa Musæet betragter en Statue af Venus fra Milo): Men se dog, denne Figur har de slaaet begge Armene af.

Konen: Ja, kom lad os gaa, de kan ellers gerne tro, at det er os, der har slaaet den i Stykker.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Foraarsvise.

Solen har sig vendt.
Vintertid er endt.
Vaaren vælder blaanende tilbage.

Af den sorte Muld
gror et Blomsterkuld:
Krokus, Liljer, alle spæde, svage.

Himlen hvælver blaa,
ingen Dag er graa.
Sang og Sol er alle Vaarens Dage.

Sol i Byens Gader,
Refleks paa Husfacader,
og gylden Sol i alle blanke Ruder!

Friskvind af Nordvest,
denne raske Blæst
halser rundt om Hjørnet, piber, tuder. . . .

Søde Piger smaa
tripper, kan ej gaa
i den foraarsglade varme Gade.

Det er Foraarstid
med en Luft saa blid
som en hjertelig, men vild Kaskade.

H. Bangsted.

C·M·Hess Fabrikker Vejle

Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

AV!

To Provinsmatadorer, Hansen og Petersen, har hver en Søn studerende ved Københavns Universitet. En Dag mødes de paa Kaféen og kommer i Snak om deres haabefulde Poder.

— Det er svært, saa min Søn bliver lærd, siger Hansen, hver Gang jeg faar Brev fra ham, maa jeg s'gu slaa op i mit Konversationsleksikon.

— Og hver Gang *jeg* faar Brev fra *min*, sukker Petersen, maa jeg slaa op i — min Checkbog!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

En Stamgæst har taalmodig ventet et Kvarter paa en Pandekage. Endelig siger han til Opvarteren:

— Bliver den Pandekage lang?

Og det rappe Svar lyder:

— Nej, den bliver rund!

Hvorefter Stamgæsten taalmodigt ventede et Kvarter til.

Modersprøjten
„Noliber“

er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr

Som Skuespiller prøver nu Pelle ekscellent,
men Palle har desværre ej mindste Gnist Talent.

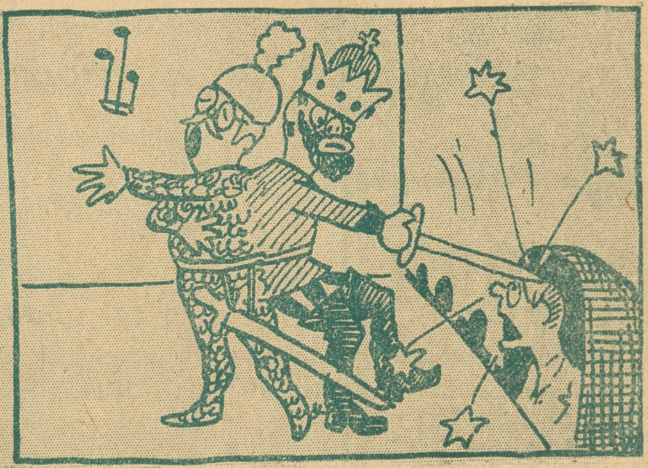

Som *Marsk* forsøger Pelle og synger gaaske godt,
men Palle er umulig, naar han skal spille *Drot*.

Engang forsøgte Palle at blive Bryder, men
Hr. Palle (og Hr. Pelle!) forsøger ej igen!

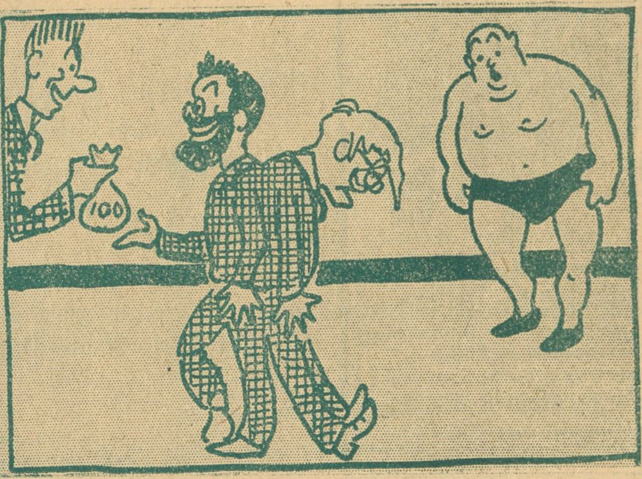

Men *sejret* havde Palle, det kan enhver forstaa,
— *hans* Ryg var det jo ikke, som nys paa Gulvet laa!

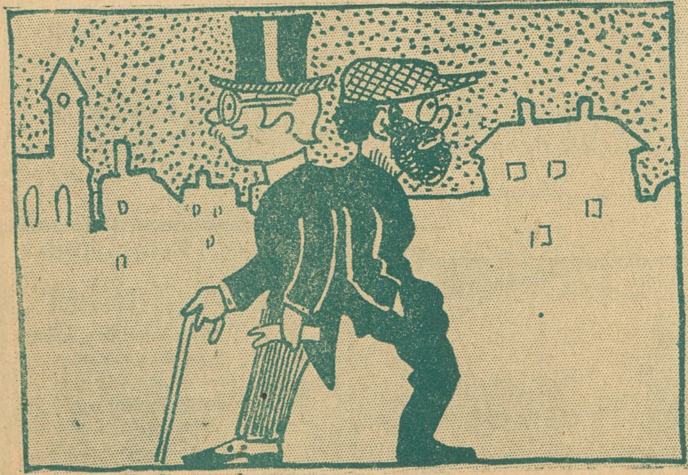

Var Pelle fiks i Tøjet og holdt sig helt fra Sprut,
blev Palle mere og mere en rigtig drukken Sut.

Og hvergang Pelle prøved' et lille Frieri,
var Pallebæstet Mand for at gøre det forbi.

Fodbold-Helte.

Digtet i Anledning af de mange Paaske-Fodboldkampe og kan synges paa Melodien »Sørens Far«.

Peters Mor, Isolde,
har købt to store Bolde,
som Peter sparker til.
Peter lærte Fodboldspil
en Sommerdag i Holte,
der mange Kvaler voldte.

Peter fremad bruser,
og han er Rudeknuser
i tem'lig stort Format.
Peter er en vild Krabat,
som sparker Folk paa Vristen,
»thi det gør ogsaa *Tisten*«.

Peter han kan »centre«,
og »Backen« kan han kæntre,
den stakkels lille Fyr.
Peter er saa vild en Tyr,
han slaar ham i hans Ho'de,
for det gør ogsaa *Rohde*.

Peter ud af Sengen
og ud til Spark i Engen
li'som en tosset En!
Og han »krøller« sine Ben
saa runde som en Globus,
for saadan' Ben har *Sophus!*

Kommer En i Vejen,
saa bruger Peter Kajen
og sparker til sin Bold.
»Dig skal jeg s'gu nok faa skoldt«,
han si'r med Øjne vilde,
præcis som *Alf* den lille.

Alt paa Engen vakler,
naar Peter fremad »takler«,
og skyde skal paa »Maal«.
Paa hver Modstand gør han Kaal
saa vred som selve Danton
og li'saa stærk som *Anton*.

Peter elsker Fodbold,
og kæk han for hvert »Skud« holdt,
gesvint som nogen *Berth*.
Peter bli'r vistnok Ekspert,
en rigtig Fodbold-Staalmand
som selve *Sofus Maalmand*.

Linje-Vogter.

BIL-VID.

— Kan jeg ikke faa Lov at laane din ny Bil bare i 10 Minutter?

— Jo, nu skal jeg give Chaufføren Ordre. Men skal Du ikke bruge den mere end i 10 Minutter?

— Nej, den skal bare holde udenfor, medens jeg ordner nogle Forretninger i »Mæglerbanken«.

*

— De har ikke mere Deres Frue med paa Bilture, ser jeg.

— Nej, hun skreg saa højt, hver Gang jeg kørte nogen over, saa jeg blev helt nervøs af at høre paa det!

*

— De tilbringer nok den meste Del af Dagen i Deres Automobil?

— Nej, ved Siden af den — naar der er noget i Vejen med den!

Ryg: C. B. MØLLER & Co.s Cigarer, Cigaretter, Cigarillos og Tobakker.
Faas **overalt** hos D'Hrr. Handlende samt Østerg. 1 & Østerbrog. 27

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

De fortsatte med mindsket Fart, saa Cyklisten kunde følge med, og snart efter kom de til en Bivej, der gik i omtrent ret Vinkel paa Landevejen. De drejede af til højre, men da de havde kørt et lille Stykke hen over den toppede Grund, standsede Malley pludselig Vognen.

— Vi maa hellere gaa, sagde han, det er hurtigere!

De tog Acetyleenlygterne af og begyndte saa at gaa videre ud over den øde Marksti. Bilen, der var kommet før dem, havde boret sig ned i Dyndet, rundt om den saas Aftrykkene af flere Fødder. De undgik omhyggeligt at træde Sporene ned. Hjulsporene holdt pldseligt op, og nu saa de, at Bilen stod paa Hovedet med Agterdelen op i Luften.

— Hvem der, raabte i det samme Politisergenten.

— Det er godt, svarede den Betjent, som havde været Vejviser. Det er to Herrer fra London, der er ude i samme Ærinde som vi. Jeg traf dem og fulgte dem her hen!

Politiinspektøren havde taget Lygten fra Malley og gik nu rundt om Vognen og eftersaa den over alt og lyste ind mellem Buskene og frem over Vejen.

— Har der været andre end Dem, spurgte han pludseligt.

— Nej!

— Det er godt. Her lader til at være et Spor! Han fortsatte fremefter, idet han lod Lyset falde ud over Marken. Se, sagde han, han har haft Søm paa Skoene. Mærkerne ses tydeligt her. Men hvad er det?

Sporene holdt pludseligt op og syntes at forsvinde i Græsset og de raadnende Blade. Men Greens skarpe Øjne havde ogsaa opdaget noget andet, og hurtigt gik han hen til en Slaaenbusk, i hvis Torne der hang et Stykke brunt Tøj.

Han undersøgte det hurtigt og stak det ind i sin Tegnebog.

— Jeg tror ikke, vi kan gøre mere i Nat, sagde han. Han har gemt sig i Skoven. Lad os nu tage tilbage, Malley, og finde os et Logi for Natten. Saa snart det bliver lyst, kan vi tage tilbage hertil. Men først maa vi telefonere til Scotland Yard. Ved De, hvem der ejer denne Jord her, Sergent?

— Jeg er ikke ganske sikker, svarede denne. Jeg tror, at det var en Sawford, men han solgte den senere til den Mand, som for nogen Tid siden blev myrdet i London, Grell tror jeg, han hed!

— Virkeligt! Tak skal De have, Sergent. Kom, Malley, nu maa vi se at faa fat paa en Telefon!

IXX
HUSET I SKOVEN

Green ringede til Foyles private Bopæl. Han meddelte i korte og klare Ord Resultatet af sine Undersøgelser, og næppe var han færdig, før Foyle afbrød ham:

— Ja saa, han har altsaa søgt til sine private Enemærker! Hvad mener De om det, Green? Mon han blot har villet føre os paa Vildspor? Det ser næsten ud, som om det havde været hans Mening, at vi skulde finde Bilen!

— Det tror jeg ikke, i saa Fald havde han sikkert ladet den blive staaende paa Landevejen. Gemmestedet er virkeligt ideelt, og det var et rent Tilfælde, at Sergenten fandt Sporet!

— Findes der noget Beboelseshus paa Ejendommen?

— Ja, jeg har lige faaet at vide, at der ligger en Gaard, som hedder Dalhurst, den ligger midt inde mellem Skoven og Moserne. Malley er gaaet derhen, men jeg tror nu ikke, han opdager noget!

— Det tror jeg heller ikke, mente Foyle. Vi maa gaa forsigtigt til Værks. De har vel allerede givet Politiet Ordre til at bevogte alle Jernbanestationerne? . . . Ja, naturligvis! . . . Hvis De eller Malley skulde se mig dukke op et eller andet Sted, saa lad, som om De ikke kender mig. Giv mig blot Deres Adresse og send stadigt Deres Rapporter hertil!

Foyle lagde Røret og tændte sig en Cigar. Derpaa saa han efter i Rejselisten og opdagede, at Dalhurst ikke havde nogen Jernbanestation. Den nærmeste Station hed Deepnook, to Timers Rejse fra Waterloo, og derfra var der fire engelske Mil til Dalhurst.

Inden han gik til Ro, havde han allerede pakket sin Rejsetaske. Han havde ingen Klæder pakket ned, det var ganske andre Ting: et Brækjern, noget Kit og Naal til at skære Glas med. Han havde paa Fornemmelesn, at disse Ting vilde komme ham til Nytte.

En undersætsig, noget korpulent Mand traadte næste Morgen ind paa Heldon Foyles Kontor. Han havde Knæbukser, graa Mustacher og gav Indtrykket af at være en almindelig engelsk Købmand, som vilde tage ud paa Landet for at rekreere sig.

Nattevagterne havde endnu ikke forladt Kontorerne, og Foyle saa med Tilfredshed, at ingen af dem genkendte ham. Han kaldte paa Underinspektøren og talte sagte med ham et Par Minutter.

— Det er Foyle, De taler med, sagde han. Jeg tager bort et Par Dage. Mainland maa i den Tid varetage mine Forretninger!

Han gav endnu nogle Ordrer, gik saa ind paa sit eget Kontor og gennemsaa sin Korrespondance, hvorpaa han begav sig hen til Waterloostationen.

To Timer senere stod han paa Deepnook Stationen, hvor han overgav sin Rejsetaske til en Hoteltjener, i hvis Hue Navnet »Hotel Nelson« lyste med gyldne Bogstaver.

— Jeg vil haabe, Hotellet er lige saa godt som Navnet, sagde han. Er der langt der til?

— Bevares, det er kun tre Minutter her fra. . . . Maaske Herren havde tænkt at bo der for længere Tid?

Det vidste Foyle ikke rigtigt endnu. Det kom an paa, hvad han syntes om Egnen og Forholdene.

— Men forresten, spurgte han som tilfældigt, ejede ikke denne Grell, som blev myrdet i London, en Ejendom her paa Egnen? Dalhurst Gaard eller hvad det nu var. . . . Ja, De har vel aldrig set ham?

Om han havde! Hotelkarlen følte sig næsten fornærmet over at mistænkes for ikke at kende den celebre Hovedperson i det saa meget omtalte Drama. Mr. Grell plejede altid at passere Stationen her, baade naar han kom til Egnen, og naar han tog der fra. En flot Mand var han . . . og ikke gerrig! At tænke sig, at saadan en Mand skulde gaa hen og blive myrdet! Det var sørgeligt!

— Men bor der da ikke nogen paa Gaarden nu, spurgte Foyle.

— Nej, de fleste har faaet Afsked. Jeg tror, at der nu kun er Husholdersken og en Tjenestepige!

Igen begyndte Karlen at snakke løs, lige til de kom ind i den gamle Allé, der førte til Hotellet.

Foyle gav Karlen en Shilling og lod sig indskrive som Alfred Frampton, London.

Saa snart han havde faaet sig vasket, gik han lige ned i Krostuen. Han vidste af Erfaring, at man intet Sted lettere faar Oplysninger om sin Næste end paa et saadant Sted. Her satte han sig og bød paa forskellige Drikkevarer, og kort Tid efter havde han faaet alt at vide om Egnen og dens Folk og havde selv sat sig i tilbørligt Relief overfor de tilstedeværende ved at fortælle en hel Række morsomme Anekdoter.

Ud paa Eftermiddagen gik han ud. Han bevægede sig som den, der ene og alene er kommet for at nyde Naturens Skønhed og ikke har andet at tænke paa. Han havde allerede sin Krigsplan klar. Han vidste, at intet løber saa hurtigt som Sladder, og følte sig derfor overtydet om, at Green og Malley snart vilde være paa det rene med, at han var kommet til Egnen, saaledes at hvis han selv vovede et Fremstød, da vilde han kunde være sikker paa Hjælp fra sine to Kolleger.

Det varede en Stund, inden han naaede hen til det Sted, hvor Katastrofen havde fundet Sted med Bilen. Han fulgte nu Greens Fodspor, til han naaede Slaaenbusken. Nu tog han sit Lommekompas frem og fortsatte møjsommeligt videre gennem den næste ufremkommelige Smaaskov. Han følte sig overbevist om, at han ad denne Vej snart vilde naa den mystiske Gaard Dalhurst.

Han kom snart til en Lysning i Skoven, og ved at bøje sig ned opdagede han i Sænkningen neden for en gammel Gaard, fra hvis Skorsten en blaalig Røg steg op. Den var omgivet af en Have, hvor gamle, knudrede Frugttræer strakte deres Grene op mod Himlen. Detektiven vovede sig ikke længere frem, men gemte sig bag en mægtig Eg. Først da Skumringen begyndte at falde, sneg han sig langsomt hen mod Huset. Smidig som en Kat gled han frem mellem de ærværdige Træstammer, til hans Fod pludseligt stødte paa noget haardt. Han var lige ved at snuble, og da han greb for sig, fik han fat i et Reb, der var spændt tværs over Træstammerne.

Forsigtigt fortsatte han sin Vej videre frem i Mørket. Denne Forsigtighed var paa rette Plads, thi endnu to udspændte Reb maatte han klavre over, de spærrede behændigt Vejen. Hvorfor de var der, kunde han ikke begribe.

Endelig naaede han frem til Huset og begyndt straks at undersøge den nærmeste Vinduer, men da de ikke vilde give efter, begyndte han at anvende sit Kit og Diamanthammeren til at spære Glasset med. Han oversmurte først den nederste Rude og skår derefter med Diamanten en Firkant i Glasset. Han trykkede Ruden ind, stak Haanden ind gennem Aabningen og aabnede Hasperne. I næste Øjeblik kunde han aabne Vinduet og stod straks efter inde i Værelset.

Ved Hjælp af Lommelygten orienterede han sig. Han fandt nu en Dør, som han lydløst aabnede og traadte ud i en lang Korridor med Døre til højre og venstre. Han aabnede forsigtigt den ene efter den anden. Alle Værelserne var tomme.

I den modsatte Ende af Korridoren var en Trappe, og Foyle sneg sig nu sagte op paa første Sal.

Ogsaa her var en smal Korridor, ganske som den neden under. Han lagde stille sin Haand paa Laasen til en Dør, men den var lukket indvendig fra, og da han lagde Øret til Nøglehullet, kunde han tydeligt høre en sovendes Aandedrag.

Uden at betænke sig, stak han en Dirk i Laasen, aabnede Døren, og i det samme hørtes en Kvindes angstfulde Skrig.

Detektiven skjulte sig straks i Mørket, men i næste Nu blev der lyst udenfor Døren, og en Mandsskikkelse saas ude i Korridoren. Foyle kunde i Lysets flakkende Skær se hans blege, kantede Ansigt.

Han gik hurtigt et Skridt frem.

— Mr. Robert Grell formoder jeg, sagde han roligt.

Manden med Lyset sprang tilbage.

— Ja, det er mit Navn, svarede han. Og jeg tror, jeg kan gætte, hvem De er . . . men vi maa hellere gaa ned og tale sammen der. Det er til ingen Nytte at forskrække Kvinderne mere, end De allerede har gjort. Kom!

De fulgtes ad ned ad Trappen og traadte ind i et Værelse, der var fyldt med Bogreoler og Kort. Det var øjensynligt et Bibliotek. Detektiven havde hele Tiden Revolveren parat, fast bestemt paa at gøre Brug af den, hvis hans Fange skulde ville forsøge paa at flygte.

Men han syntes aldeles ikke at tænke paa sligt, tværtimod satte han venligt en Stol frem til Foyle og bad ham sætte sig.

— Værsgo', sagde han, og lad os faa et Glas, for jeg er forfærdelig tørstig!

Foyle rystede paa Hovedet.

— Tak, jeg drikker ikke!

— Aa, De er bange for mig. De tror, jeg vil forgive Dem. Naa ja, det maa De jo om. Men sæt Dem i det mindste. Jeg lover Dem, at jeg ikke skal volde Dem noget Besvær!

— Det er godt, sagde Detektiven. Men De har vel ikke noget imod, at jeg træffer visse Forholdsregler. Her er et Par Haandjern, jeg haaber, De ikke har noget imod, at jeg sætter dem paa Deres Haandled!

Grell satte sig ned: Nej, aldeles ikke, værsaagod!

Foyle slog begge Jernene om Grells Arme, men lod Kæden være fri i hele sin Længde, for at Fangen ikke skulde føle sig altfor generet.

Derpaa satte han sig ned lige foran denne Mand, som saa længe havde trodset hans Forfølgelser, og en Stund var der stille.

Robert Grell tog først Ordet.

— Ja, begyndte han, nu kunde De maaske være saa venlig at sige mig, hvad De agter at gøre!

— Først vente, til det bliver lyst! Saa sender jeg Bud til den nærmeste Politistation! Vil De ikke have en Cigar!

Han rakte den anden sit Etui, og Grell tog en Cigar.

— Vil De være saa venlig at skære Spidsen af og saa give mig en Tændstik, sagde Grell smilende.

Foyle gjorde, som han bad om, og Fangen sugede med Behag et Par lange Drag. Saa sagde han pludseligt:

— De tror altsaa, at det var mig, som myrdede Harry Goldenburg?

— Jeg ved ikke, hvad jeg skal tro!

— Det var kedeligt! De har altsaa gjort Dem Besvær for ingenting. For jeg har ingenting med Mordet at gøre!

— Forklar mig det nærmere!

— Først vilde jeg gerne vide, hvordan De har faaet at vide, at jeg lever!

— Ja, jeg kan gerne tilstaa Dem, at jeg først havde tænkt at lade, som om jeg troede paa Bedrageriet, for paa den Maade at faa lokket Dem ud fra Deres Skjulested!

— Det havde maaske ogsaa lykkedes Dem, hvis De ikke havde lagt Beslag paa Ivan. Der begik De et Fejltræk, Mr. Foyle. Ikke sandt, der fandtes Fingeraftryk paa den Dolk, hvormed Goldenburg var bleven myrdet?

Detektiven nikkede.

— Ja, sagde han, jeg selv har Fotografi af dem i min Lomme. Det er maaske lige saa godt at sammenligne dem med Deres!

— Værsaagod! Papir og Blæk findes paa Bordet!

Robert Grell strakte Fingrene frem, og Foyle bestrøg Fingerspidserne med Blæk og pressede dem ned mod Papiret, hvorpaa han sammenlignede dem med Fotografiet. Et eneste Blik var nok til at overbevise ham om, at de ikke havde den fjerneste Lighed.

— Naa, er De saa tilfreds? spurgte Fangen.

Detektiven saa op, og deres Blikke mødtes.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN.

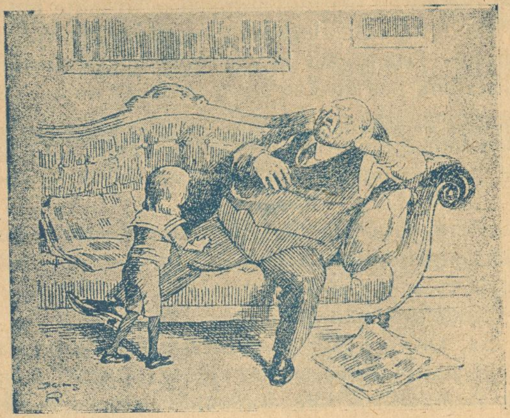

— *Naa maa du vaakne, papa, for nau skal vi sove.* (»Karikaturen« Norge.)

Raseri!
»Fliegende Blätter«,

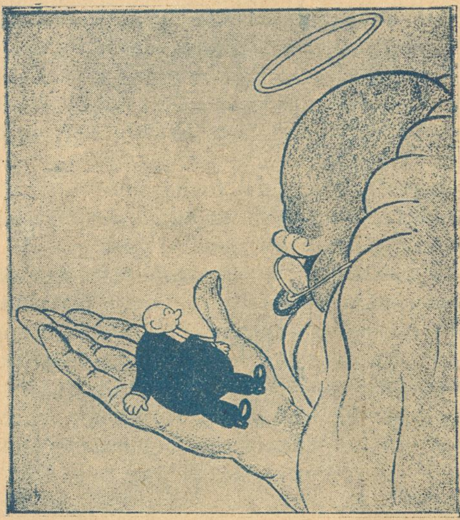

— *Jeg skapede människan til min avbild, men vem har då gjort det här underliga plagiatet?* (»Søndags-Nisse«)

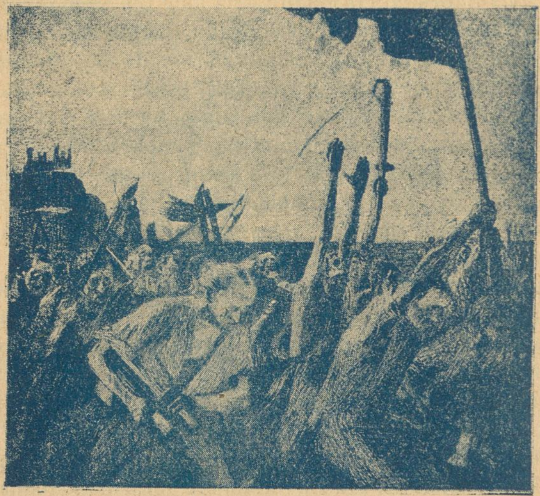

Borgerkrig.
(»Frie Welt«, Berlin).

— *Änkedomprostinnan håller på att engagere en ny jungfru.*
— *Nå, Anna är väl frisk?*
— *Jaa då. Men jag har haft blindtarmsinflammation.*
— *Men det har väl Anna inte något men af?*
— *Nä — ja då vill såja — ärret ses jo.*
(»Strix.«)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

PAASKE.

Ak, Paaske, Opstandelsens Glorie!
Ja, der er s'gu rundtom Opstandelse —
Den evige gamle Historie:
Velsignelse kontra Forbandelse.

Den stille Uge! Den mildeste!
Teatrene lukket og Bulerne!
Ja, for *nogle* er Ugen den stilleste:
De, der nu ligger »todt« for Kuglerne!

*

HØRT I EN CIGARBUTIK.

— Maa jeg ikke anbefale Dem denne lige hjemkomne Cigaret. Fortræffelig Kvalitet! Den er ganske vist lidt dyrere end Deres sædvanlige — —

— Skidt med det! Et Par Øre mer eller mindre spiller s'gu ingen Banderolle.

*

20/3. Flensborg og Flensborg og atter Flensborg! Hvad siger den, og hvad siger *den*, og hvad siger de Allierede? Jeg spurgte i Dag en Englænder om hans Mening, og han svarede straks paa sin Shakespeare'sk: *There is something Marolf'en in Denmark.*

Læreren: Man skal dog ogsaa banke alting ind i Hovedet paa Dig, din uvorne Knægt!

ET HJERTESUK.

Ak, Lilly, Du lækreste Paaskeæg,
Du dejlige lille Person!
Hvor dristig Du viser din Silkelæg
til Fryd for hver Strøgets Jon!

Dit Gaadesmil kan jeg *halvt* forstaa —
(er monstro jeg for ligefrem):
Jeg ved præcis, *hvad* Du tænker paa —
ak, aned' jeg blot, paa *hvem!*

»Godt Nyt«.

En Mand faldt forleden over en liggende Ko og fik en dyb Flænge i den ene Kind.

Det var et dyrt Ar.

En anden Mand faldt over et Billardben og fik en let Rift ved at støde mod en Kø.

Det var en billi'-Ar.

(Indsendt fra Oringe).

*

Samtidig med at Prisen steg' paa Oksekød, steg den paa Kalvekrøs.

*

Herefter vil Folk med Lethed kunne blive over 100 Aar. Universitetet agter nemlig at lave Aaret om saaledes, at det kommer til at indeholde 24 Maaneder.

*

En Mand i Løkken har taget Gift. Dersteds bør man virkelig hænge sig.

*

En Kandidat paa Landbohøjskolen bliver af sine Kolleger kaldt for Anden. Grunden er den, at han altid gaar med Ellinger.

*

Det er endelig lykkedes Genealogisk Institut at regne ud, hvad Kæmpeæg er for noget.

Nemlig: Skaldede Kæmper.

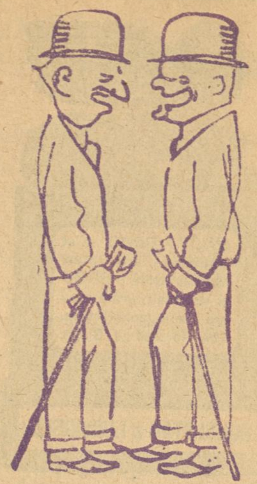

— Du, ved Du, hvem der er lystigere end Du?

— Nej!

— Det er to Tigere, som har revet sig løs.

— Hvodden det?

— Jo, de er altsaa *løs-tigere!*

19/3. Gud, hvor de slaas om Teatersag.n. Nogle vil til Dagmarteatret og nogle vil blive paa Kongens Nytorv, og Johs. Poulsen skriver i én Uendelighed. Jeg har et Forslag: Lad Dagmar komme til det kongelige, hun skal sgu nok faa Huset fyldt. Den er der da ingen Ben i!

„En Nordmand."

En ung mand gaar, fulgt av sin forlovede ind paa en restaurant Da han er meget ung og gjerne vil glimre i sin tilbedtes øine, faar han lyst til at more sig paa tjenerens bekostning.

»Tjener«, sier han, »gi mig en grilleret krokodille.«

»Ja«, svarer tjeneren høflig og med den venlighet, der egner sig for hans stand.

»Med smør til«, sier lapsen

»Ja vel.«

Der gaar en liten tid, og tjeneren staar stadig som en billedstøtte ubevægelig ved bordet og synes at vente paa videre ordrer.

«Naa—aa», sier lapsen utaalmodig, »har De ikke isinde at servere det, jeg har bestilt?«

«Jo, min herre.«

»Naa, men hvorfor gør De det da ikke?«

«Jeg ber meget om undskyldning, men direktøren har bestemt, at alle bestillinger paa krokodille skal betales forut. Krokodille med smør koster 20000 kroner. Uten smør blir det 20 kroner billigere.«

Den unge Mand fordypet sig under taushet i spiseseddelen for at vælge en noget billigere ret.

„En Dansker."

Kvaksalveren: — Ja, mine Damer og Herrer, nu har jeg i femogtyve Aar solgt den Slags Piller og har endnu aldrig hørt nogen beklage sig over dem. Hvad beviser det?

En Stemme fra Tilhørerne: — At de døde maa tie stille!

„En Svensker."

Jöns Jönsson kommer något mosig til prästen och begär att få skiljas från sin hustru.

— Varför det? frågar pastorn.

— Jo, ho' super för mycket

— Och det klagar du över, du som är ful varenda dag?

Ja, det gör jag; de' skal va' nå'n där hemma, som ä nykter.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349

Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.

13. Højbroplads 13.

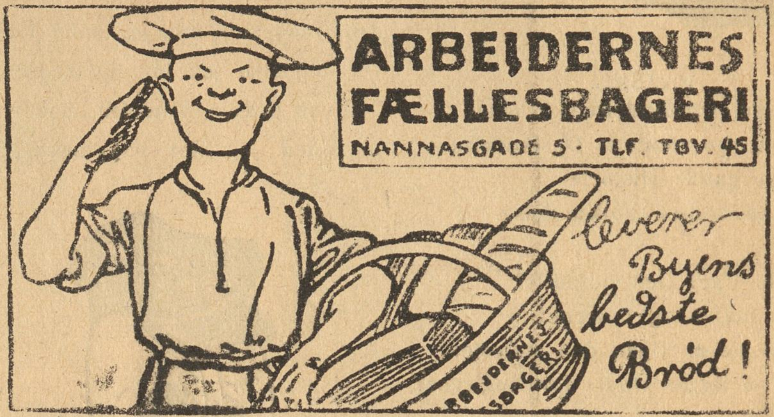

— Nu maa de snart staa op Hr. Hansen, jeg skal bruge Lagenet.
— Til hvad?
— Til Dug, jeg har ikke fler rene!
Tegnet af E. J. (14 Aar).

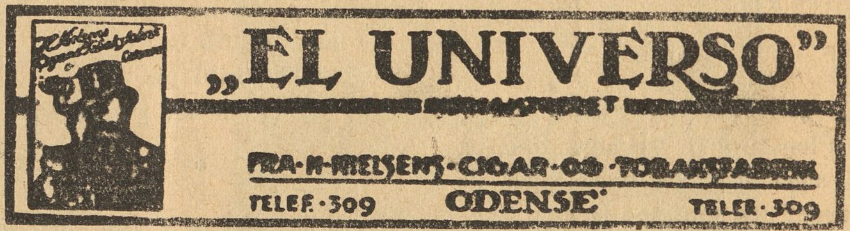

Endnu
findes der
Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN".

ÆGTESKABSANNONCEN.
Han: Undskyld, jeg vilde gerne tale med Frk. Rosalie.
Hun: Ja, det er mig.
Tegnet af John Linneman, Kolding.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Digter-Konkurrence!

Med dette Numer maa vi stoppe op for Digterkonkurrencen — for snart at give Plads for noget Nyt.

Vi præsenterer her den tredie og sidste Førstepræmie, 5 Kroner, som tilfaldt Forfatteren af disse Vers:

»Jeg Navnet vil hamre i Guldringen ind,
saa dybt, at det aldrig kan slettes.«
»Nej, Broder! Betænk Dig! Husk Menneskesind!
Hug dybere ej, end det kan rettes!«

»Hvorfor dog? Jeg hører saa ofte en Ed,
der sværger, at evig er Elskovens Flamme.«
»Ak, Broder! Da ved jeg langt bedre Besked:
— forvist er den evig, men — ej for den samme.«

Vilh. Hansen,
Gl. Lægef. Boliger A 13.

Vi lovede i forrige Numer at udsætte 3 Ekstrapræmier, og dette Løfte sker Fyldest her.

Af den store Bunke Vers, som ikke naaede frem til Præmiering, blev udtaget følgende tre, hvis Forfattere altsaa faar tilsendt hver en Originaltegning.

Se, hvor han hamrer og mejsler, den smaa,
det elskede Navn i det gyldne Metal,
at Navnet er rigtigt, ja, det tror hun paa,
en Gang hun har kun set ham paa Bal.
Men kæreste lille, huk ej for dybt,
om en Tid det igen slettes ud,
for nu i en anden hun er forlibt,
og nu, ja nu skal hun staa Brud!

Hans Jano, Arbejdsmand,
Gurre pr. Kvistgaard.

Vi smeder i Ringene Elskovens Lykke,
saa blæser man Dyrtid og Smalkost et Stykke;
saa lægger vi Kærlighedsgløden deri,
den varmer, naar Ungdommens Vaar er forbi.
Derfor, unge Danske, køb væk af Ringene,
desuden stiger Guldet, mens Mønten er svingende.

A. Munch Nielsen,
Strib.

Her hugges Runer i røden Guld,
af smaa Amoriner saa glade,
to Sjæle hinanden blev tro og huld,
kun elske — og aldrig mer hade!

Saa bæres paa Fingren den gyldne Ring
gennem Livets Strid og Kvaler —
og sku' det knibe, lad som ingen Ting,
gaa blot til »Onkel« og laan en Daler!

Frisør *John Wognsen,*
Rødkærsbro St.

Vi takker samtlige Deltagere i den muntre Konkurrence og gaa derefter over til det næste Punkt paa Dagsordenen!

„Tilfældigt Sjov".

Første Barbersvend: Det var et slemt Snit, Du gav den Herre, der gik!

Anden do.: Det var med Vilje, jeg kender en af hans Stuepiger — og det er Tegnet paa, at vi skal træffes i Aften Kl. 8.

*

I en Landsby er en Mand i Færd med at køre Hø ind en Søndag. Præsten, der kommer forbi, siger:

— Naa, ved Kristen ikke, at det er Synd at køre Hø hjem paa Helligdage? Hvad tror Kristen, Vorherre vil sige til det paa Dommens Dag!

— Aa, Herregud, Hr. Pastor, a tænker slet ett, saa'n Smaating blywer omtaal, mente Kristen.

*

Bogholderen (som gerne vil have Gagepaalæg): Nu har jeg været hos Dem i tyve Aar, Hr. Grosserer.

Grossereren: Ja, jeg er en meget taalmodig Mand.

*

En ung Mand i en temmelig ophidset Sindstilstand kom en Dag stormende ind paa Redaktionskontoret med en Ridepisk i Haanden.

— Han skal faa den at smage, raabte han og knaldede med Pisken, hvor er han?

— Er der noget, jeg kan gøre for Dem? spurgtes der.

— Ja der er, raabte den fremmede. De kan vise mig den Slyngel, som har sat dette i Avisen.

Under Rubriken »Sidste Nyt« stod der: Henrik Bolvig er blevet forlovet med Frk. Olsen. Men det er han ikke og bliver heller ikke nogen Sinde; det er Løgn fra Ende til anden.

— Det gør mig ondt, hvis det er en Fejltagelse, sagde Sekretæren, men da Hr. Knudsen bragte Notitsen. . . .

— Naa, saa det var Knudsen, afbrød den fremmede. Det var bare det, jeg vilde vide. God Morgen!

Men inden han gik, sagde han:

— Sørg for at dementere Meddelelsen i Morgen. Her har De 5 Dollars, saa kan De med det samme indrykke Knudsens Dødsannonce.

Tegning af Hansen-Tusch.

— Kunde De ikke sige mig, hvor Fotograf Hansen bor?
— Gaa bare *lige efter Næsen*, saa træffer De ham.

VÆDDEMAALET.

I Kroen sad to Karle — og jøsses, som de drak!
Krus efter Krus de tømte, som det sig Karlfolk sømmer;
mens Os af gule Ærter og daarlig Røgtobak
til Taage sig fortætter og rundt i Stuen svømmer.

Det var to gæve Karle, i hvem man saa paany
Oldtidens Kæmpekraft hin berømmelige vaagnet.
Den ene var højst anset, kendt i den ganske By,
den anden kendt af ingen, han nylig kom til Sognet.

Som det blandt Karle ofte i Drikkelag er Skik,
de praler højst udførligt af deres Storbedrifter
— i Parenthes bemærket: de begge altid gik
fra disse uden Skrammer, ja, uden Spor af Rifter.

Thi Sejrene — og de var af dem, der tæller mest
blandt vor Tids unge Mænd — vandt de over Pigehjerter.
Og kappes de nu om, hvem der vel har ejet flest,
mens de med voldsom Brovten hinanden stadig ærter.

Da fylder Jens sit Bæger og stryger Hagens Dun:
»Min gode Hans, jeg hører, Du har en Del at melde.
Dog kender jeg en Pige —« her blev hans Stemme lun,
»som ej Du kan erobre, hvad Pokker det saa gælde!«

En voldsom Skoggerlatter er Hansses første Svar:
»Den Pige er ej født, som jeg ikke kan betvinge.«
Dernæst han mere sindigt en Slurk af Kruset ta'r.
»Hvem er hun? og jeg skal Dig paa andre Tanker bringe.«

»Hun hedder Lise Lotte, og prægtig ser hun ud.«
Begejstret hendes Skønhed Jens for den anden maler.
»Men stolt er hun som Pokker, og fører Du som Brud
til Kirken Lise Lotte, jeg gi'r Dig hundred Daler!«

»Top!« svarer Hans. »Og sig mig saa hvor den lille bor.«
»I Huset Vest for Møllen.« — »Godt, det er klart som Dagen,
hun vindes kan!« — »Dog tøv lidt, min Hans, endnu et Ord:
Hun har et Barn.« — »Et Barn! — ja, se det forandrer Sagen!«

»Alligevel hun Afslag gav Bejlere i Flok;
thi Fri're Lise Lotte har ingensinde manglet.
Og hvis jeg gad, jeg nævne Dig kunde saagu' nok,
som har forgæves efter den Skønnes Hjerte anglet!

Og derfor ved jeg sikkert, min drabelige Hans,
at Du hos Lise Lotte omsonst paa Døren banker.«
Hans tøved end en Stund, men saa faar hans Øjne Glans:
»Kan hænde, bitte Jens, jeg kan gi' Dig andre Tanker.

Og er blot Lise Lotte som andre Kvindfolk skabt,
hun være skal min Kone, før Maaneden er omme!
Og dine hundred Daler, dem har Du saagu' tabt,
saa vist som allerede de laa her i min Lomme!«

At Hans for al sin Skryden fortjener voldsom Straf,
De, mine Læserinder, med een Mund sikkert kræver.
Men venter De et Afslag hos Lise, fejl De traf;
hun giver ham sit Ja, mens af Lykke Hjertet bæver.

Knap fire Uger efter de holdt en Bryllupsfest,
hvor samlet var al Sognet fra Vester og fra Øster.
Og som nu Snak og Latter og Dans og Leg gaar bedst,
fremtræder Hans for Jens, og han drabelig sig bryster:

»Nu ser Du, Jens, at Lotte blev saagu' li'godt min.
Maaske jeg saa maa be' om de hundred blanke Daler.«
Men Jens'es Mund fortrækker sig til et listigt Grin,
mens prompte og kontant han den tabte Sum betaler:

»Javist, min bitte Hans, Lise Lotte er nu din,
dertil de hundred Daler — det kan jeg ej bestride;
men Ungen, som hun har, *han er Søren hak'me min!*«
Bleg skotter Hans til Barnet ved Lise Lottes Side.

Det bli'r ham hurtigt klart, at den anden taler sandt.
Det sortner for hans Blik — og en Stund han intet husker.
Hvordan han gennem Salen og ud af Døren fandt,
det ved han ej; men slagen fra Gildet hjem han lusker.

Per Bonde.

Det elskelige „Paaskebryg".

Las Mathis sad forleden Aften nede ved Knippelsbro og forlystede sine kridtpiberygende Omgivelser med et Par af sine velbekendte, oplivende Historier.

— Jeg vil dog bare bemærke, sagde Las Mathis efter en Pavse, at værre Sprutballoner end Laplænderne, det findes der ikke paa Vorherres henholdsvis grønne og hvide Jord. Jeg var deroppe for 5 Aar siden med »Ane Marie« a' Svendborg. Vi skulde hente 5 Rensdyr hjem til Zoologisk Have. Mens nu Kaptajnen var oppe og sla' Forretninger a', saa drog jeg et Stykke ind i Landet med min Madkasse og en Flaske Brændevin.

Som jeg nu sidder og gumler paa Skorperne og skal til at tage den første Mundfuld ægte dansk »Paaskebryg« (det var nemlig Langfredag den Dag), saa kommer der en gammel Lap forbi paa sin Slæde. Da han faar Øje paa Brændevinsflasken, standser han og si'r:

— »Ge maj en Sup!«

— Nej, sagde jeg. Saa bød han mig en hel Rensdyresteg for en Dram, men jeg svarede *Nej!*

Men han var *saa tosset efter Brændevin*, at han til Slut bød mig Rensdyret, Slæden og alt det, der var i den — bare for at faa en eneste Sup!

— Naa, spurgte nu Silde-Anders — det Tilbud tog Du vel imod.

— Nej, svarede Las Mathis — *jeg havde ikke mere i Flasken, end jeg selv skulde bruge!*

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR KOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

Paaskerejsende!

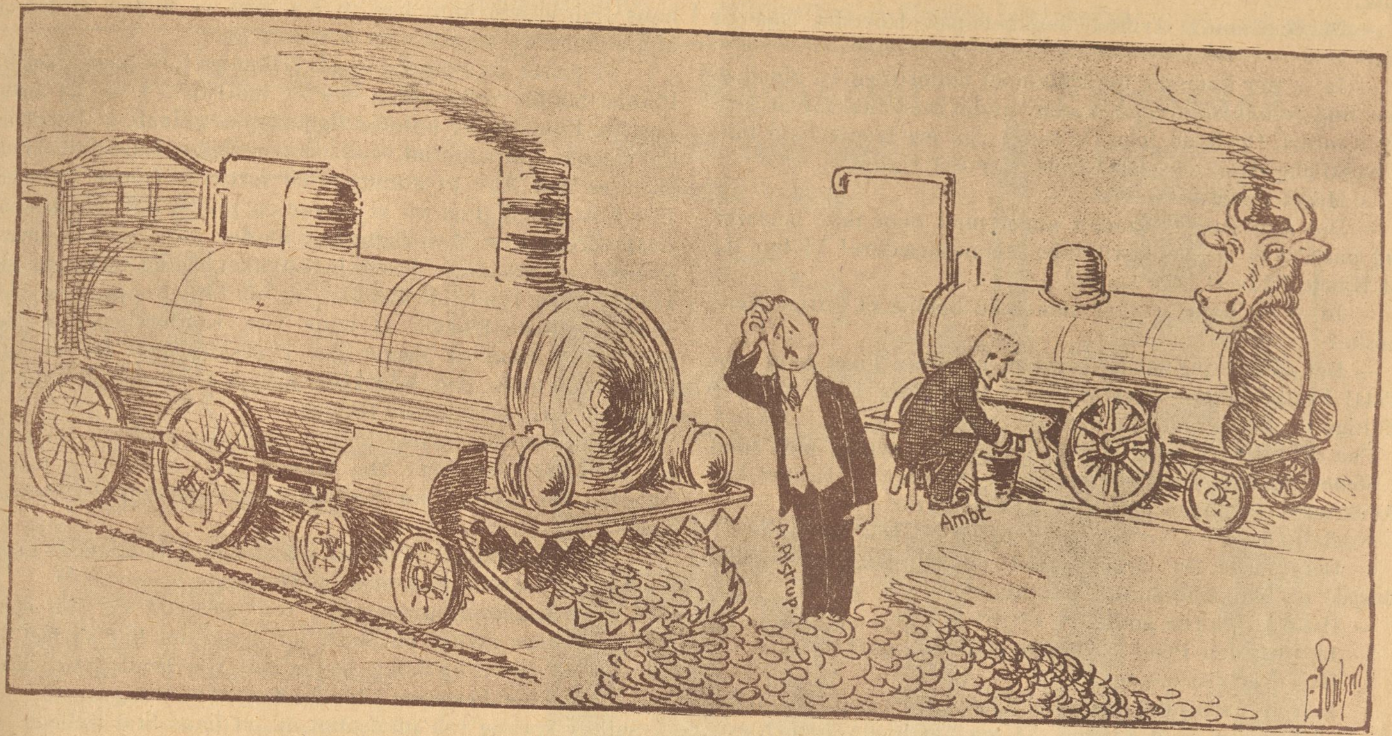

At sætte Prisen op er bleven en af Direktionens Vaner.
Forhen *gav* vor gode Bane Guld — nu *æder* den i lange Baner!

Tegning af Emil Poulsen.

Den gode Mand.

(En russisk Kunstnerhistorie.)

En iskold Decemberdag sad Pianisten Sofilov hos sin Ven Kontorchef Trupakin, og der sagde han følgende:

— Kan De ikke laane mig Deres Pels en Uges Tid, kære Ven? Jeg skal have Koncert i Tsjeburakinsk, og min Frakke er, mellem os sagt, tynd som Spindelvæv. Fra Jernbanestationen til Tsjeburakinsk er godt og vel tredive Kilometer med Slæde. Gør derfor en god Gerning — laan mig Deres Pels en Uges Tid.

— Hvis den nu bliver væk? Hvis De mistede den?

— Mistede — jeg? De maa da ikke —

— Hvis jeg pludselig fik Brug for den selv?

— Men De har jo en anden, den nye —

Trupakin tyggede et Øjeblik paa sit Overskæg, saa ud af Vinduet og sagde:

— Ja, det har De egentlig Ret i. Og gode Bekendte skal jo altid hjælpe hinanden. Vi er jo da Gud ske Lov ikke vilde Dyr. De maa saa gerne laane Pelsen, Stefan Sofilov! Mennesket er ingen Hund, og det gaar nu en Gang ikke at lade det fryse ihjel —

Pianistens Øjne straalede af Glæde.

— Jeg maa altsaa laane den? — Hjertelig Tak!

— Naar jeg en Gang har sagt, at De skal faa den, saa faar De den ogsaa. Hvorfor ikke? Den bliver da ikke daarligere for det. Marja Semenovda! Og henvendt til sin Kone sagde Trupakin: Vor kære Pianist er bange for at fryse paa sin Tourne, Marja. Jeg giver ham min Ulveskindspels.

— Det er godt, sagde Konen. Den ligger jo bare og raadner.

— Det mener jeg ogsaa. Og hvorfor skal man lade et Menneske fryse? Vi er da ikke vilde Dyr!

— Jeg er Dem overordentlig taknemmelig, Issai Trupakin!

— Aah, jeg ber, jeg ber! Vi er ingen Kannibaler, skulde jeg mene!

I dette Øjeblik ringede det paa Telefonen. Trupakin greb Hørerøret: Hallo! Er det Dem, Anna Spiridonovna? Hvorledes har De det? Hvad behager? Tak! Hvad? Jo, Sofilov er netop her — ja — og han skal til en Koncert, og Kulden gaar til Marv og Ben. Jeg laaner ham derfor min Ulveskindspels. Gid han maa faa Glæde af den! Vi er jo ikke Kannibaler! Hvad? — Paa Gensyn!

Trupakin hængte Hørerøret op igen med et velvilligt Blik paa Sofilov. Vil De have den med med det samme? Ja, hvorfor ikke? Hør, Palasjka, tag Ulveskindspelsen og giv Herren den. Han har bedt mig om at laane Pelsen, fordi han skal ud at rejse, og Kulden er haard. Og hvorfor skulde man saa ikke laane den ud? Man skal jo hjælpe sine Medmennesker.

Trupakin lo godmodigt, men i næste Øjeblik blev hans Ansigt atter alvorligt, han vrikkede med Hovedet, sukkede og sagde: Ak, hvor alt vilde være anderledes, hvis alle Mennesker var hjælpsomme mod hverandre! Saa vilde Livet være skønnere! Naa, vil De gaa? Glem ikke Pelsen! — Naar rejser De? Aah, jeg ber, jeg ber —

Sofilov takkede endnu en Gang, tog Pelsen under Armen og gik.

Trupakin besluttede derimod at køre til Klubben. Han tog Frakke paa, forlod Huset og kaldte paa en Droske.

— Naa, hvorledes gaar det? sagde han til Kusken, da Hesten var kommet i Gang.

— Aah, det gaar da.

— Naa, ja — men om Sommeren har De det lettere — hvad?

— Aah ja, det kan være, at vi har det lettere —

— For om Vinteren er det Pokkers koldt —

— Ja, det skulde jeg mene! Vinteren er slem mod Fattigfolk.

— Det er sandt. Truffet Sømmet paa Hovedet, saa at sige —

— Ja — der kommer for Eksempel undertiden en Musiker hos mig — han skal rejse et eller andet Sted hen for at give en Koncert. Og hvad tror De saa — jo, jeg laante ham min Ulveskindspels — og med Glæde. Var det rigtigt?

— Meget rigtigt!

— Der kan De se! Saadan noget maa man ikke betænke sig paa. Vi er da heldigvis ikke Menneskeædere! Vi har da et Hjerte i Livet! Ikke sandt?

— Jo — og hvorfor skal man ikke hjælpe et fattigt Menneske?

— Det skulde jeg mene. Jeg har jo ogsaa givet ham min Pels! Frelseren har lært os, at vi skal gøre godt mod de Fattige og Besværede. Er det ikke rigtigt?

Paa dette Spørgsmaal blev Kusken Svar skyldig, men snød i Stedet for Næsen saa pludseligt og kraftigt, at Hesten fo'r forskrækket sammen og satte af Sted i Trav.

Nogle af Sofilovs Venner var troppet op paa Stationen.

— Det gjorde Du virkelig godt! sagde Skuespiller Karabasjski og klappede Sofilov paa Skulderen.

— Hvad — gjorde godt?

— Ja, men den Pels! Du laante en Pels hos Trupakin.

— Hvor ved Du det fra?

— Jo, han fortalte det i Gaar i Klubben. Et godt Menneske, lader det til, en sand Kristen. Vi maa jo hjælpe vor Næste, sagde han, vi er da Gud ske Lov ingen vilde Dyr —

En ung Dame, Manitsjka, kom hurtigt hen til Vennerne. Hun var rød i Ansigtet af Kulde og gned de frosne Hænder.

— De rejser altsaa, sagde hun med et forelsket Blik paa Sofilov, og tilføjede i en hviskende Tone: Og De glemmer vel ikke mig — og forkøler Dem ikke —

— Manisjka —!

— Naa, ja, De har jo vanskeligt ved at forkøle Dem — Trupakins Ulveskindspels vil holde Dem varm.

— Tru — pa —?

— Ja, jeg har helt tilfældig faaet at vide, at De var saa klog at bede om hans Pels.

— Hvem har De hørt det af? sagde Sofilov mørkt. Af Trupakin?

— Nej, slet ikke. En af de andre Elever fortalte mig det. Hvor hun har det fra, ved jeg ikke. Den rare Trupakin! Hvis han var her, vilde jeg falde ham om Halsen!

Til Slut kom Trupakin ogsaa for at sige Farvel. Han var fortvivlet over at være blevet forsinket, han kom først, da Signalet var givet til Afgang. Sofilov stod i det aabne Vindue, kyssede paa Fingrene til sine Venner og fik lige hørt, hvad Trupakin sagde til de Omstaaende:

— Ja, hvorledes kunde jeg lade det unge Menneske rejse i den tyndslidte Frakke? — — He, he! Og saa gav jeg ham Pelsen. En Ulveskindspels. En meget god Pels. Lad ham varme sig, tænkte jeg. Naar alt kommer til alt — vi er jo ikke vilde Dyr, ikke Leoparder — Mennesket er ingen Hund; det gaar nu en Gang ikke an at lade det fryse.

Efter en Times Forløb begyndte Sofilov at indrette sig for Natten. Han hørte Konduktøren skændes udenfor den lukkede Dør:

— Men hvor Pokker skal jeg anbringe ham, naar alt er besat? Skal jeg maaske sætte ham paa mit Hovede?

— Hvor, hvor — din Idiot! Naa, saa sæt ham da ved Siden af Trupakins Ulveskindspels — det Dyr er ikke saa stort — det kan godt rykkes sammen —

— — —

Tsjeburakinsk var rigtignok en lille By, men havde dog sin egen Avis. Fem Minutter efter Sofilovs Ankomst vinkede hans Impresario ham hen til sig, trak et Numer af den op af Lommen og pegede paa følgende Setd:

— Vi priser os lykkelige ved at kunne hilse den bekendte Pianist Sofilov velkommen, der er indtruffen i vor By for at give en Koncert. Vi udtaler ligeledes det Haab, at Publikum vil skænke Kunstneren, som den strenge Kulde til Trods viser os den Ære at komme, den fortjente Opmærksomhed. Ved denne Lejlighed vil vi nævne en pikant Episode af Koncertgiverens Liv: Man fortæller, at den sorgløse Kunstner i Mangel af varmere Klædningsstykker vilde tiltræde sin Tourne i en tyndslidt Frakke, og at Situationen først blev reddet i sidste Øjeblik af hans Ven, Kontorchef Trupakin, som laante ham en meget god Ulveskindspels for en Uge. Først da kunde den begavede Kunstner, for at benytte et gammelt Ord, overskride Rubicon.

Efter Koncerten spiste Sofilov sammen med sin Impresario og nogle Beundrere. Der blev drukket og udbragt mange Skaaler: for Sofilov, for Kunsten, for Publikum, for Beethoven —

— Min hjerteligste Tak for den varme Modtagelse, sagde Sofilov og tørrede Taarerne af Øjnene.

— Nej, raabte Impresarioen, som allerede var lidt oppe, lad os hellere drikke en Skaal for, hvad der har varmet Sofilov langt mere og langt bedre end vor Modtagelse: Skaal for Trupakins berømte Ulveskindspels!

Sofilov sprang saa pludseligt op, at hans Stol væltede.

— Stop! raabte han. Nu kan jeg ikke mere! Skaf en Pelshandler! For Himlens Skyld — skaf en Pelshandler, som vil købe den gamle Ulvepels!

— — —

Trupakin stod ved Telefonen. — Hallo! Hvem er det? Anna Spiritonovna? God Dag! Hvad? Ja, daarlig. Jeg gamle Nar troede endnu paa Menneskene, og nu sidder jeg og tænker paa, om det egentlig nytter at vise Godhed mod nogen. — Hvad? Jo, det forholder sig saaledes, at jeg godmodige Fæ har laant den elendige Sofilov min Ulveskindspels, og han — hvad tror De, at han har gjort? Hverken mere eller mindre — han sælger den til en Pelshandler og drikker Pengene op med sine Soldebrødre! Skal man vel herefter — Hvad? — Nej!!

Trupakin rystede sørgmodig paa Hovedet og gik ud i Forstuen.

— Ser Du, Palasjka, nu har jeg gamle Æsel igen maattet svie for min Hjælpsomhed. En Ulveskindspels — og væk er den! Nej, det duer ikke at være god nu til Dags! Findes der overhovedet endnu Mennesker? Jeg siger nej! Tigre er der, kun Tigre!

Trupakin gik ud paa Gaden og raabte en Slæde an, gyste i den kolde Luft og sagde:

— Denne Kulde er sandelig drøj!

— Ja — den er gennemtrængende!

— I saadan et Vejr har en stakkels Djævel uden Pels det ikke godt —

— Aah ja, det har sin Rigtighed!

— Men nu til Dags, min Gode, findes der ingen Mennesker mere, men kun Leoparder. Der kom en Gang en Musiker til mig: Ak, giv mig dog din Pels — giv mig dog din Ulveskindspels —. Saadan frøs han, forstaar De. Naa, jeg gav ham ogsaa Pelsen. Og hvad tror De saa, han har gjort med den? Han har solgt den, den Bandit! Nej, jeg vil aldrig være god mod noget Menneske mere!!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Promenadepavillonen i Fælledparken og Glostrup Jernbanehotel. **Henrik Møller.**

✚ Sygeplejeartikler ✚
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Svar paa Tiltale.

Hansen: Hør, Svendsen, hvor kan det i Grunden være at Deres Næse er saa rød?

Svendsen: Det skal jeg saamænd sige Dem; den rødmer af Stolthed over, at den aldrig blander sig andre Folks Sager.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.

Uundværlig Haandbog
„Fremad" Frederiksborgg. 33.

— Jeg ved ikke: Skal jeg nu fortsætte med at studere Medicin og blive *Frøken* Doktor, eller skal jeg opgive Medicinen og blive *Fru* Doktor?

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2.
TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

✚ **Wilsons Gummivarelager** ✚
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDINS KØBENHAVN.

Tegning af Kurt Wenzel

Paaske-Pip!

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 15 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 8. April 1920

Tegning af Kurt Wensel

Ak Pigebørn, hør en erfaren Mand! Nu kommer Foraaret, brug jer Forstand!
Vær ikke angst for den *unge* Herre — den *ældre* i Baggrunden, han er værre!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen“s

Skattefri Lager

og

Skattefri Pilsner

samt

Mineralvande.

Tlf. 1919.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN“
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Hensyn. t. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad“
København S.

I et Blads Føljeton, der er meget sørgelig, fandt vi forleden følgende Mundfuld:

— og hun græd og græd — indtil der snart ikke var flere Taarer tilbage i hendes Bryst.

*

— Jeg hører, der er en større Arbejdsgiver, der har standset sine Betalinger.

— Tja—h, han har saa at sige lock-out'et sine Kreditorer.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Indehaveren af Sørgemagasinet: Den naadige Frue behøver aldeles ikke at betale den nye Kjole straks!

Fruen: Undskyld, min Mand har sagt, at jeg kun maa sørge kontant!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Kelner! Kald paa Værten!

— Javel.

Værten kommer.

— Hør nu, min gode Mand. Naar De endelig vil traktere Deres Gæster med noget af en Hest, hvorfor vælger De saa netop Sadlen til Bøffen?

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Set paa Strøget:

Tegning af Hp. Hansen

Naima Wifstrand fra „Scala“.

— Er det rigtigt, at Petersens snart skal flytte ud af Lejligheden paa anden Sal?

— Det er rimeligt nok.

— Hvoraf slutter Du det?

— De er begyndt at stryge Tændstikkerne af paa Tapeterne.

*

— Saa, lille Frits, vis nu Doktoren din Tunge! Hører Du, Stump, ræk nu pænt Tungen frem!

— Ja, hvis jeg ogsaa maa vrænge Næse ad ham!

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine

„Albingia“
Spec.: Lysthusforsikring
mod Brand og Tyveri.
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

Den unge Frøken Hansen er af sine Forældre sendt ud for at finde en passende Lejlighed til Familien.

Endelig er der en, som tiltaler hende, og hun bestemmer sig til at leje den. Forinden der er truffet endelig Bestemmelse siger Værten dog:

— Denne Lejlighed lejes kun til en Familie uden Børn.

Hvortil Frøken Hansen med Eftertryk svarer:

— Mine Forældre har heller ikke Børn!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

April-Sang.

Mel.: Ak ja, den Sorg, man bærer paa!
(af »Jorden rundt i 80 Dage«).

Verden er smittet, Luften besat
af disse Gifte, som gør os mat.
Lægerne lytter til Hjerternes Slag,
nej, de slaar ikke til Lægens Behag!
Sygdom og Nød og sorten Død
skal vige bort — Solen er rød!
Jorden er blevet fælt febril,
kurér den godt — kære April!

Der er jo altid »lidt ved« April,
skarp kan den være, kras som en Fil,
men lad den blæse og rive itu
alt det, vi følte saa længe med Gru.
Blæs kun Chakot'en af en Ka'l,
der kalder sig »stor General«.
At hele Hæren bli'r civil,
det venter jeg mig af April!

Intet i Verden glæde mig kan,
som naar »Aprilen« gaar over Land,
hilst med smaa Knopper paa Birke og
Bøg,
akkompagneret af Lærke og Gøg.
Havet er grønt og Himlen blaa,
mit Cyklehjul smøre jeg maa.
Jolle pr. Dag 3—4 Mil —
det venter jeg mig af April!

Skrædderen lukker af for Kredit,
skidt — jeg har ingen Kjole og Hvidt.
Tøjet fra Forfjor det presser jeg op,
køber en Straahat, saa er jeg Tip-Top!
Rask ud ad »Vesterkanten« til,
og »filme lidt« — er, hvad jeg vil!
At blive skudt af Amors Pil,
det venter jeg mig af April!

Hvad jeg vil ønske mer af April?
Godt med Humør og Latter og Smil.
Wilhelm den Anden i *sikkert* Eksil,
Orden i Moskow saavel som i Kiel.
Dernæst en Villa og en Bil,
en Tur fra Ganges og til Nil,
snart i Galop og snart i Hvil
— det venter jeg mig af April!

Peder Paul.

EN IDEALIST

Herren, som talte, havde mange Ordner.

— Krigen har sin store Moral og gør derfor sin store Nytte, sagde han. Vi kan slet ikke undvære Krigen; den skaber stor Selvovervindelse, samler Nationen, gør Mennesker til Helte og bringer Industrien til at blomstre.

(Han er vist Advokat, tænkte jeg).

— Elendigheden, fortsatte han, vil vi slet ikke komme til at kende, takket være de store Understøttelser, som Staten vil uddele til alle, der har været med i Krigen!

(Han er Nationaløkonom, mente jeg nu.)

— Se Dem om, se hvorledes alt vokser og gror saa frodigt som ingen Sinde før — og alt dette kan vi takke Krigen for!

(Aa, han er Landmand, forstod jeg.)

— Og se saa Jorddyrkerne her! Selv den ubetydeligste Landmand blev til en sand Helt.

— Med Træben! tillod jeg mig at bemærke.

— Rigtigt! Et kunstigt Lem, Arm eller Ben, er bedre end et naturligt — ingen Rheumatisme, ingen Gigt! Vi fremstiller kunstige Lemmer i Gummi og Træ til Priser, som ingen kan konkurrere med! — — Og Krigens varme Forsvarer rakte mig en illustreret Katalog!

Idealisten var Fabrikant af kunstige Lemmer!

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr

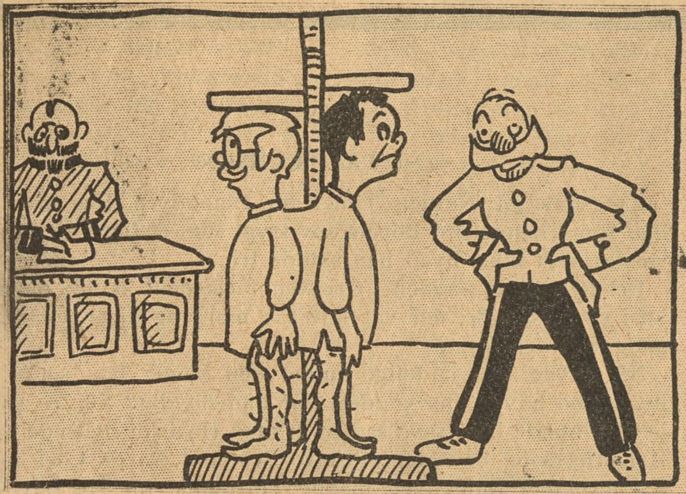

Her ser man Pelle og Palle paa Session.
Palle bli'r Sømand og Pelle Dragon.

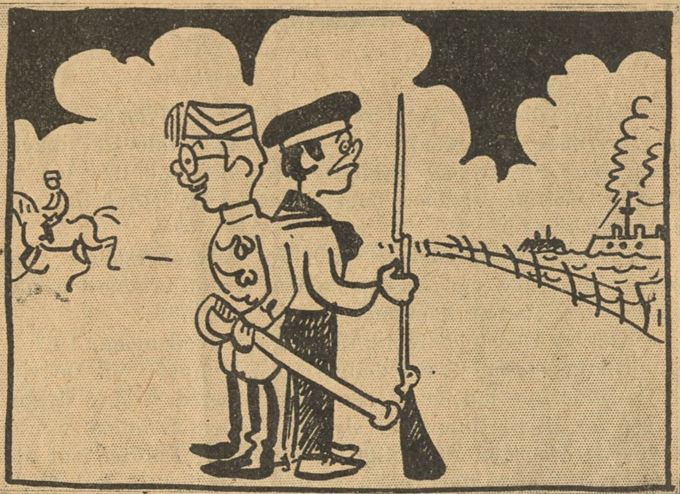

Palle staar her paa »Marine-Vagt«
Pelle har intet at skulle ha' sagt.

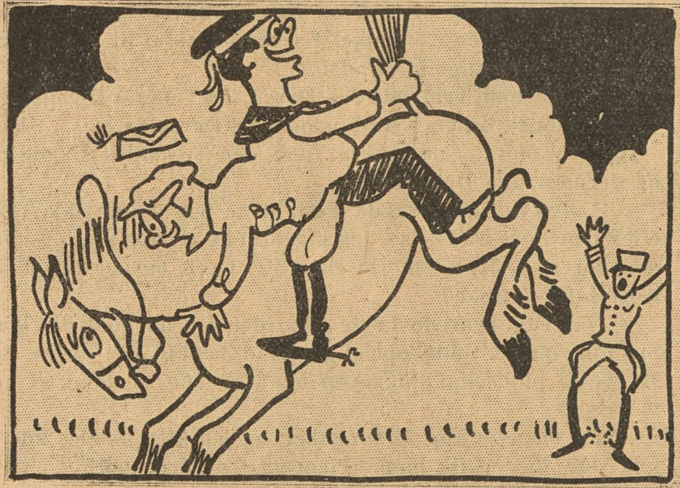

Her lærer Pelle at sidde til Hest,
men Palle klarer sig dog allerbedst.

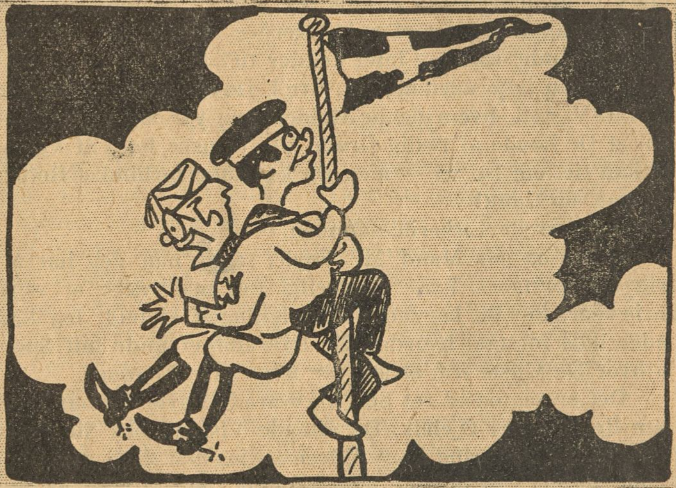

Her stiger Palle til højen Mast —
bare han nu kan holde sig fast!

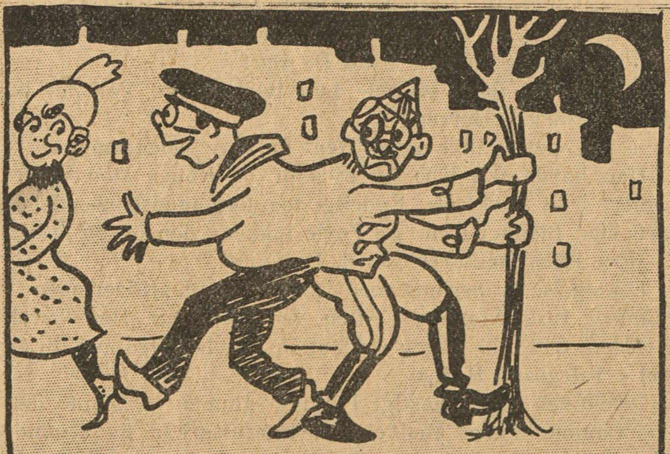

Palle vil altid ud paa Galaj'n
men Pelle har intet »Nattetegn«.

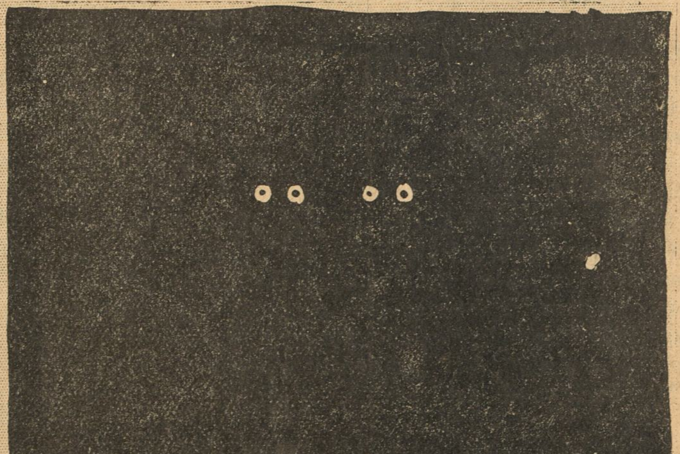

Det Billede her er Bror ved Bror,
der sidder i mørk Arrest og glor!

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Ja, sagde han, jeg forstaar nu, at det ikke var Dem, som myrdede Goldenburg. Thi i saa Fald vilde De sikkert være Mand for at tage Følgerne. Men derimod tror jeg, at De ved adskilligt om hele Sagen. Maaske De endog har været Øjenvidne!

For første Gang mistede Grell sin Selvbeherskelse Han rejste sig heftigt, saa Lænken mellem Haandjernene raslede, og en varm Rødme flammede op i hans Kinder.

— Udtryk Dem tydeligere, sagde han. Hvad mener De?

— Godt, jeg skal tale tydeligere, sagde Foyle. Vil De virkeligt bilde mig ind, at en rig Mand i Deres Stilling flygter Dagen før sit Bryllup, slaar sig ned mellem Londons værste Forbrydere og gør alt muligt for at hindre Politiet i at opspore Gerningsmanden, uden at han selv har en Del Skyld med i Forbrydelsen og staar i Forbund med Gerningsmanden?

Det saa ud, som om Grell drog et Lettelsens Suk.

— Naa ja, sagde han, tro hvad De vil. Hvem var denne Harry Goldenburg? Det eneste, jeg ved, er, at han var min Dobbeltgænger. Og hvorfor i Alverden skulde jeg tage en Skyld paa mig, som jeg intet kender til?

— Gaa nu ikke udenom, Mr. Grell, De ved selv, at De gør det nu. Vi ved, hvem denne Goldenburg var, og vi ved ogsaa, at De havde al mulig Grund til at ønske ham af Vejen. De kan tie, om De vil — men De kan ikke forhindre Retten i at gaa sin Gang!

Grell pressede Læberne sammen.

— De er en snu Mand, Mr. Foyle, sagde han. Jeg har aldrig før forstaaet, hvor vanskeligt det maa være at være Forbryder, før De begyndte Forfølgningen af mig. Jeg kan heller ikke forstaa, hvordan De har kunnet finde mit Spor, og hvor De vidste fra, at jeg var flygtet fra London!

— Det er saamænd ret lige til, svarede Foyle. Vi har fulgt Dem lige fra det Øjeblik, De aflagde Visitten hos Sir Fairfield, og fra De forlod Lady Eileen i Kingston. Hun gav Dem Penge, og det kan maaske interesserede Dem at vide, at hun for Deres Skyld har skrevet falsk!

Grell vilde springe op, men faldt magtesløs tilbage i Stolen.

— Lyv ikke for mig, sagde han hæst.

— Det er den rene Sandhed Lady Eileen fik et Brev, i hvilket De bad om Penge. Selv havde hun ingen og skrev derfor sin Faders Navn paa en Check!

Grell var bleven bleg som et Lig, og hans Hoved faldt ned mod Bordet. Det saa ud, som om han græd.

— Og det gjorde hun for min Skyld, udbrød han. Er hun arresteret?

— Nej, hun lovede at sige det hele til sin Fader!

Grell svarede ikke Hans Hoved sank længere ned, som om han vilde gemme sig for sine egne Tanker. Foyle vilde ikke forstyrre ham. Han rejste sig og begyndte at gaa frem og tilbage i Værelset Men endelig syntes ham denne Venten varede for længe, og han gik hen til Fangen.

Men Grell var faldet i Søvn.

XX

ENE PAA SKANSEN

Langsomt gik Nattens Timer for Detektiven. Den mærkelige Mand henne ved Bordet sov trygt som et Barn, og Foyle vidste snart ikke, hvad han skulde tro.

Det lod til, at Gaaden i Grosvenor Gardens skulde munde ud i en ny Gaade, der var lige saa mørk og uigennemtrængelig som den første.

Nu havde han endeligt fundet den Mand, han søgte — men hvad havde han vundet! Var han skyldig? Nej, en Forbryder kunde ikke sove saa trygt med Hovedet hvilende paa Haandjernene, bevogtet af selve Scotland Yards Chef som Fangevogter! Detektiven maatte indrømme for sig selv, at Resultatet af hans møjsommelige Jagt ikke svarede til Forventningerne. Denne Mand vilde aldrig kunne placeres paa de anklagedes Bænk, og selv om han blev anbragt paa Vidnebænken, saa følte Foyle, at han dog aldrig vilde formaa denne Mand til at sige, hvad han muligvis vidste om hele Sagen. Han havde en dunkel Fornemmelse af at være standset af en uoverstigelig Hindring.

Nu hørte han Trin ude for Døren, og i næste Øjeblik blev Døren aabnet, og en Kvinde stod paa Tærsklen.

Hun saa først forskrækket paa den sovendes Haandjern og dernæst paa Detektiven.

— Undskyld mig, sagde hun, men jeg kunde ikke sove efter den Forskrækkelse. Jeg klædte mig derfor paa og kommer for at spørge, om De eller Mr. Grell ønsker noget. En Kop Kaffe maaske?

— Nej Tak, svarede Foyle. Men det var nu godt, De kom. Sig mig nu en Gang oprigtigt, hvad tænkte De, da De saa Mr. Grell pludseligt dukke op her? Troede De ikke, at han var død?

— Jo, svarede hun forskrækket, og jeg blev aldeles ude af mig selv, da jeg fik hans Telegram fra Liverpool!

— Fra Liverpool, udbrød Detektiven. Ja saa, har han sendt Telegram fra Liverpool! Kunde jeg ikke faa det at se?

Hun tav, og han fortsatte:

— Hør nu, der er begaaet et Mord, og det var et rent Tilfælde, at ikke Mr. Grell blev Ofret. Jeg selv er interesseret i den hele Sag, og De vil gøre Mr. Grell selv en stor Tjeneste ved at fortælle mig alt, hvad De ved!

— Jeg ved ikke, svarede hun tvivlraadigt. Var det ikke bedst at vække Herren?

— Nej, det er ikke værd. Hent nu bare Telegrammet!

Han havde talt kort og bestemt, og Konen stod og trak genert i sit Forklæde. Endeligt tog hun modstræbende den graablaa Blanket frem, og Foyle lukkede den op og læste:

»Fru Ellis, Dalhurst Gaard, Dalhurst!

Fejltagelse er begaaet med Hensyn til Identificeringen. Er sund og rask. Kommer i Aften, ved ikke naar. Hav Værelse i Orden. Lad ikke nogen vide, at De har hørt fra mig. Brænd dette Telegram. R. G.«

Detektiven lagde hastigt Papiret sammen og gemte det i sin Lomme. Selve Meddelelsen interesserede ham mindre end den Kendsgerning, at Telegrammet var afsendt fra Liverpool, hvor han vidste, at Prinsesse Petrovska for Tiden opholdt sig.

— Ja, jeg kan tænke mig, at De blev forbavset, sagde han, fortsættende Samtalen. Gav Mr. Grell nogen Forklaring, da han kom?

— Jo, paa en Maade. Han kom her et Par Timer efter Telegrammet. Han lukkede sig ind med sin egen Nøgle Jeg var netop paa mit eget Værelse, da han kom. Han sagde, at Politiet vidste, at han levede, og at de var ude efter ham, og at jeg ikke maatte sige til nogen af Pigerne, at han var her. Derpaa gik han lige her ned og laaste sig inde. Jeg havde gjort hans Seng i Stand, men han sov paa en Sofa her nede. Han sagde, at Sengen skulde staa til en Dame, han kendte, som senere vilde komme her til. Han sagde ogsaa, at han maaske kunde blive tvunget til snart at rejse her fra igen!

— Det er godt, Fru Ellis, De kan nu gaa op til Dem selv!

Den gamle Dame gik, og Detektiven begyndte at gaa frem og tilbage i Værelset. Han forstod nu, at han trods alt dog var Gaadens Løsning nærmere, end han straks havde tænkt. Han havde ganske vist her fanget en uskyldig, men de rette skyldige var nu lige ved at gaa i Fælden. Der kunde nemlig ikke være Tvivl om, at Prinsesse Petrovska var paa Vej til Dalhurst Gaard, og Foyle gned sig tilfreds i Hændenre.

Dagen var allerede begyndt at gry, da Robert Grell pludseligt vaagnede og fo'r frysende sammen i Stolen.

— Godmorgen, Mr. Foyle, sagde han og strakte sig De maa undskylde, men jeg faldt i Søvn. Hvad vil De nu gøre? Tror De, der var noget risikabelt ved, om jeg fik Lov at vaske mig?

— Bevares, svarede Foyle, De misforstaar ganske Situationen. De er ikke arresteret, jeg har kun været nødt til at lægge Beslag paa Deres Person, fordi De er den eneste, som sandsynligvis kan bringe nogen Klarhed i dette Mysterium. Svar mig nu aabent og ærligt paa en Ting, Mr. Grell: Var Goldenburg alene, da han kom til Dem om Natten?

Grell sad tavs en Stund. Saa sagde han endeligt hurtigt og uoverlagt:

— Jeg kan jo lige saa godt sige det, som det er. Han kom iSelskab med en af mine Venner. Men hun gik kort efter!

— *Hun!* Det var altsaa en Kvinde!

Grell bed sig i Læberne. Han havde sagt mere, end han egentligt havde haft til Hensigt, og Detektiven sad tavs i fem Minutter og ventede.

Derpaa sagde han:

— Der var naturligvis Lola. Nu begynder jeg at forstaa. Goldenburg gjorde maaske Pengeafpresningsforsøg? Maaske han endog havde et Brev, som De ikke vilde, at Lady Eileen skulde se?

Grelle sukkede højlydt, og Foyle fortsatte:

— Naar jeg nærmere tænker efter, saa var maaske Goldenburg en Slægtning af Dem, Ligheden er meget slaaende. Lad os antage det indtil videre. Men hun, er hun en Slægtning eller kun et Bekendtskab?

Grell svarede ikke, og Foyle fortsatte halvsagte, som om han talte til sig selv:

— Saa er der selve Dolken . . . . men det maa vi vente med til senere! — Maaske Deres Husholderske kunde lave lidt Frokost til os? Jeg vil ogsaa gerne senere sende en af Deres Jomfruer i et Ærinde til Dalehurst!

Uden at vente paa Svar trykkede Foyle paa Ringeapparatet, og kort efter havde Husholdersken dækket en Frokost som gjorde hendes Kogekunst Ære, og begge Herrerne tog for sig af Retterne med en Appetit, der svarede til Situationens Alvor.

Da Detektiven endelig lagde Kniv og Gaffel, hørtes Lyden af et Bilhorn, og kort efter lukkede Husholdersken Døren op for Green og Malley.

— Tillad mig at ønske til Lykke, sagde Politiinspektøren, idet han lod sig falde ned i en Stol. Nu lader det til, at Sagen endelig bliver opklaret.

Grell smaalo, og Foyle sagde:

— Ja, jeg haaber det. Men vil De være saa venlig at blive her et Øjeblik hos Fangen, Malley, jeg vil gerne tale med Green alene i et andet Værelse.

Han rejste sig, og de gik alene sammen ind i det Værelse, Detektiven havde lukket sig selv ind i.

Green tog først Ordet.

— De har været utrolig hurtig i Vendingen, sagde han. Hvordan har De dog baaret Dem ad?

— Det er jo lige meget. Hovedsagen er, at vi har ham. Men vi maa endnu vente paa en meget vigtig Person, det er Prinsesse Petrovska. Hør nu!

Foyle gjorde i Hast rede for sine Formodninger, og Green hørte til i største Interesse.

— Min sandten, udbrød han, saa snart hans Kollega var færdig Saa gaar hun jo lige i Fælden uden at ane noget. Vil De blive her, eller skal jeg gøre det?

— Det er bedst, at De bliver her, Green. Malley skulde egentlig have været her, men jeg kan ikke køre en Bil, og jeg maa tilbage til Byen saa hurtigt som muligt Tror De, at De kan klare Dem alene?

Det kan jeg godt, svarede Detektiven tillidsfuldt.

— Godt! Saa giver jeg i Forbifarten det lokale Politi Besked om at sende et Par flinke Karle herhen. Tag hende straks med Dem ind til Byen!

— Det skal jeg.

En Time senere forlod Politiautomobilen Gaarden. Malley sad ved Rattet, mens Grell, der tog Plads ved Detektivens Side, gjorde sig det saa mageligt, som det var muligt, for Haandjernene.

Green stod barhovedet i et Vindue og vinkede Farvel. Et vemodigt Smil gled over hans Ansigt, som altid hos dem, der lades ene tilbage paa Skansen.

XXI

IVANS FORTÆLLING

Saa snart Heldon Foyle var ankommet til London og der havde anbragt Grell under sikker Bevogtning, begav han sig øjeblikkelig hen til Brixtonfængslet og bad Direktøren om at maatte tale med Ivan Abramovitch. Anmodningen blev straks efterkommet, og nogle Øjeblikke senere førtes Fangen ind i det Værelse, hvor Foyle sad og ventede ham.

— Desværre maa jeg gøre Dem Ulejlighed, sagde Foyle, men der er et Par Spørgsmaal, jeg gerne vilde stille Dem.

Ivan løftede trodsigt Hovedet

— De kan tale med min Sagfører, sagde han.

— Hvad skulde det hjælpe, sagde Foyle smaaleende. Det er med Dem, jeg vil tale, og ikke med nogen anden. Mr. Grell er nu i vore Hænder. . . . . Jeg tænkte mig, at De muligvis kunde have Interesse af at vide det.

Ivan stirrede overrasket paa Detektiven.

— Har De arresteret Mr. Grell, udbrød han. De lyver.

— Nej, jeg lyver ikke Vi holder ham indtil videre i Forvaring. Sagens Forløb er nu afhængig af Dem, Ivan Abramovitch.

— Hvordan det? sagde Russeren og rystede paa Hovedet. De tager ganske fejl. Jeg kender ikke noget til den Historie.

— Men De ved, at Grell ikke er den, som myrdede Goldenburg, sagde Foyle og saa skarpt paa Fangen. Hidtil har De gjort alt muligt for at dække ham, nu kan De hjælpe ham ved at sige Sandheden.

Ivan tænkte sig om. Og langt om længe syntes det haarde Udtryk om hans Mund at mildnes, og han rystede paa Hovedet, idet han svarede:

— Ja, De har Ret. Det er til ingen Nytte mere at fortie Sandheden, og nu skal jeg sige Dem den.

Han satte sig ned ved Siden af Foyle og fortsatte:

(Fortsættes).

SKILØBERENS SIDSTE ORD.
Fan's osse, at jeg ikke opdagede det og Herregud, der staar Amanda nede og venter paa mig —!
Tegnet af Georg Nielsen.

Wald. Hanson. En gammel svensk Vittighed lader sig næppe »ombytte« med et Honorar.

Friis S. Aarhus. Tak for tilsendte. Noget benyttes.

Kaj Neumand. I hvert Fald ikke foreløbig.

Alf. Henrich, Horsens. Tak for Tegningerne af *Fønss.* Havde de været karikerede (i Stedet for som nu blot gengivne efter Fotografi) var deres Fremkomst noget mere berettiget.

Lille Anna: Uhu! Uhu u u
Tante: Hvad er der dog i Vejen med dig:
Anna: Uhuu! Aage siger at jeg ligner dig.
Tegnet af Viggo J. Petersen.

Assurer hos os.

NORDISK ASSURANCE COMPAGNI AKTIESELSKAB

Central Telefoner 7310 7388 13319 13974

Telegramadresse: „NORDASSUCO"
VESTRE BOULEVARD 5—7

Assurer hos os.

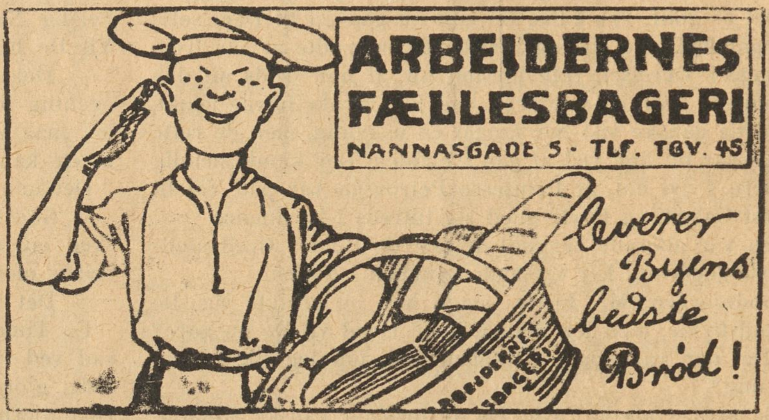

Landbrugslotteriet
bortspiller halvaarlig 25000 Gevinster til
Værdi 1 Million 132,670 Kr.
Trækkes den 20. og 21. April.
1/1 Lod Kr. 1,20. 1/2 Lod 70 Øre.

Avertér i Ravnen.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Forlov: elsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

»RAVNEN«.

Som alle Avislæsere ved, maa samtlige Uge- og Dagblade indskrænke deres Sideantal ret betydeligt — saaledes har den overordentlige Kommission krævet det!

Saalænge denne Papirrationering staar ved Magt, maa ogsaa »Ravnen« ofre et Par Sider paa »Fædrelandets Alter«, men vi *fastholder den gamle, billige Pris* og flyver lige rask, selv om »Valutaraadet« har laant et Par af vore Fjer!

HØRT PAA RESTAURATION.

Gæst: Hvorfor serverer De mig tre Æg, naar jeg kun har bestilt et?

Tjener: Jo, for det ene er i Reglen daarligt!

Et Alvorsord.

De Herrer tilhøjre er store paa'et:
de Folket endnu ej nok har flaaet.
En ny, retfærdig Valglov de vrager,
de synes nu bedst om de gamle Sager.

Og se, hvor L a n g k j æ r praler og brovter,
to hundrede tusind han flot Lock-outer.
Han mener at vide, hvor Skoen t r y k k e r,
maaske hans Hovmod dog gaar i Stykker.

De Kapitalister truer og skraaler —
men vide de skal, ej alt vi taaler.
De Herrer tilhøjre er store paa'et,
men som de vil ha'et, skal de ogsaa faa'et!

*

Den frie Udstilling har aabnet, og Danselokalerne lukker ogsaa op. Jeg er ubetinget mest glad for de sidste — Kunstværkerne dér er absolut de *frieste.*

DIGTERKONKURRENCEN

Mærket »Joungman«, der vandt en af Første-Præmierne i Digterkonkurrencen, har nu afsløret sig som: Arne Ungermann Jørgensen, Lahnsgade 66, Odense.

Myndighedsalderen foreslaas nedsat, men som bekendt ønsker Venstre Forslaget begravet. Det var vel ogsaa derfor, at de allerede i Folketinget sendte det paa *Kirk'*egaarden.

»Godt Nyt«.

I Anledning af de mange Gummityverier ved Havnen vil der i en nær Fremtid blive nedsat en Gummissionsdomstol.

*

Danmarks dejligst Vang og Vænge mangler stærkt Smaa-Penge.!

*

Gjort Barn staar ikke til at ændre. (Indsendt fra Oringe).

Kaptajn Thomsen og Direktør Sylvester Hvid foretog samtidig deres sidste Amerikarejse.

*

Den kendte Grosserer Meier har sat en Rekord, idet han har haft Snue i 4 Dage — uden at nyse!

*

Paa Grund af de stedse stigende Priser paa Foder vil Karusselturene i Aar blive sat op med 10 Procent.

*

Hr. Schovelin arbejder for Tiden paa en Statistik om Stigninger, specielt om Stigninger paa Omstigninger.

*

Naar man puster ind i et Rum, er det et Pusterum.

***Stiftsprovst Ussing* —: »Det er Mørkets Magter, der har taget Flensborg fra os. Lad os ikke trættes i Kampen mod Djævlen og hans Værk!«**

— Du, jeg ser, at Norge nu skal ha' Spitsbergen. Hvad er det egentlig for Mennesker, der lever deroppe?

— Det er vist *Spitsbuber!*

„En Dansker."

Bondekonen kommer ind til en Uhrmager med Peudnlet til et Stueuhr.

»Jeg vilde gerne have lavet denne her Perpendikel i Stand.«

»Ja, men jeg skulde haft Uhret og ikke Perpendiklen«, indvendte Urmageren.

»Nej, Jøsses da«, udbrød Konen, »Uhret fejler saamænd ingenting. Det er Perpendiklen, der skal laves i Stand, for den vil ikke gaa«.

„En Svensker."

Rellare-Junke har råkat länga för mycket dynamit i borrhålet. Skottet brinner av med den följd, att Jonkes gamle arbetskamrat Simon Gustafson gör en kullarbytta, domnar av och ligger som död.

Rellare-Jonke blir ledsen, rigtigt ledsen för första gången i sitt liv, och hans sorg tar sig uttryck i följande ord:

— Kunne ja väcka dej te liv, så skulle ja min själ spendera på en hel liter!

Simon Gustafson kvicknar ögonblickligen till, reser sig mödosamt och stammar:

— Allti lever en väl litet!

„En Nordmand."

Søndagsfiskeren (i fiskehandelen, hvor han har kjøbt gjedden): »Vil De være saa venlig lig at kaste gjeddene efter mig?«

Fiskehandleren: «Skal jeg kaste gjeddene efter Dem? Hvad mener De med det?«

Søndagsfiskeren: »Jo, for jeg skal si Dem, saa kan jeg uten at lyve fortælle, at jeg selv har fisket Dem op.«

HØRT I EN BUTIK

Købmanden (til den Pladssøgende): De vil have Ansættelse som Sildepakker? Har De nogen Erfaring i dette Haandværk?

Ansøgeren: Ja, jeg har været Sporvognskonduktør?

Rygtet gaar stadig stærkere og stærkere, at Svineslagterierne vil genoptage Flæskeproduktionen ved Hjælp af uorganiseret Arbejdskraft. Der gives altsaa virkelig andre Svin end dem, der ender paa Slagterbænken.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN.

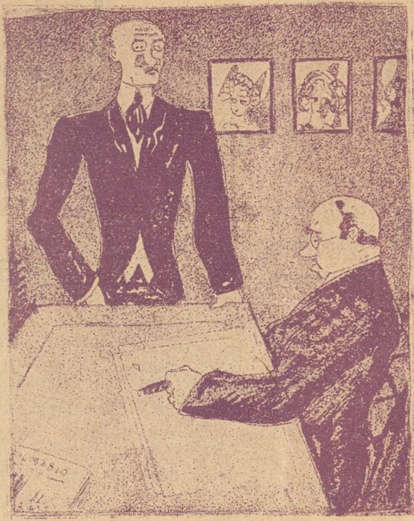

Bibeln, filmdrama i 47 akter.
Regissøren: I Första Mosebok, første akten, förekommer världens skapelse. Måste vi inte stryka det? Det blir saa rasande svårt att gøra.
Direktören: — Svårt!!! Världens skapelse! Då har vi väl gjort betydeligt svårare saker!
(»Strix.«)

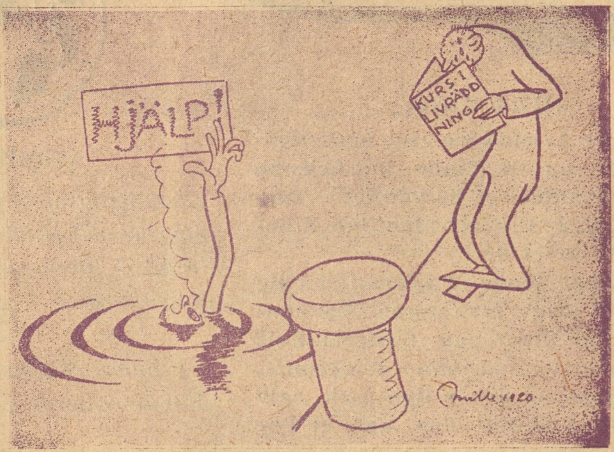

Nytten af Haandbøger.
(»Søndags-Nisse«)

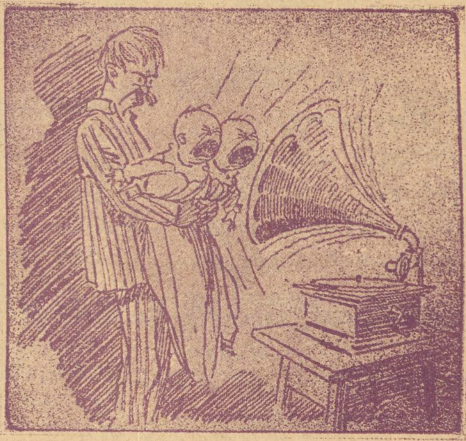

Tvillingefaderen: Hyl nu herind i! Saa kan I senere erfare, hvad jeres stakkels Far maatte udholde!
(»Pearsons Weekly«, England).

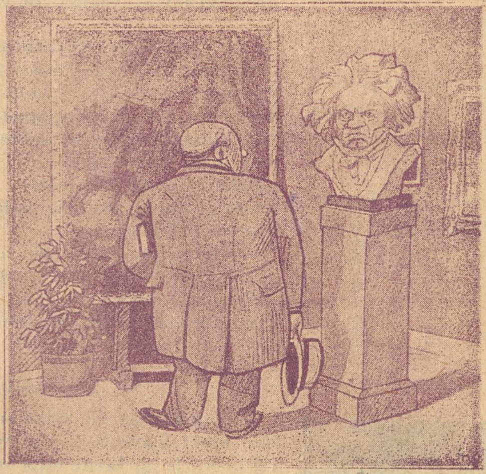

— Jeg kan ikke forstaa, at Beethoven, der havde saameget Haar paa Hovedet, kunde skrive »Maaneskinsture«
(»Lustige Blätter«).

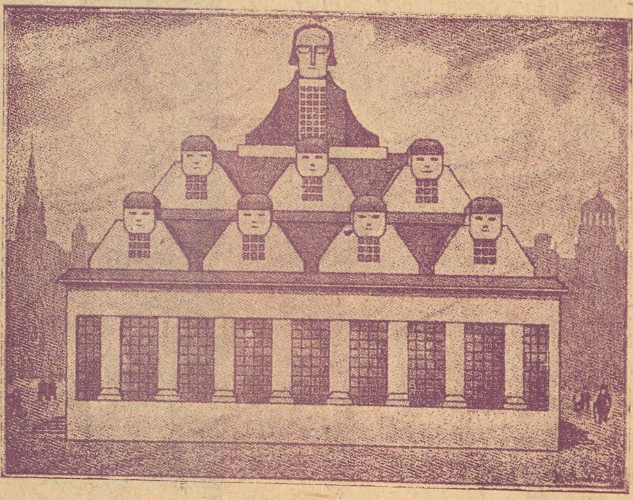

Arkitekt-Forslag til en ny Skole.
»Fliegende Blätter«,

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Promenadepavillonen i Fælledparken og Glostrup Jernbanehotel. **Henrik Møller.**

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden.
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør
af Clichéer
til
„RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes
mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i „RAVNEN".

✚ Sygeplejeartikler ✚
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Den nyankomne Arrestant: Kan jeg ikke blive fri for at komme i Bad, Hr. Opsyn? De kan jo nøjes med at gaa mig lidt efter med en af disse her Støvsugere.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Papirrationeringen.

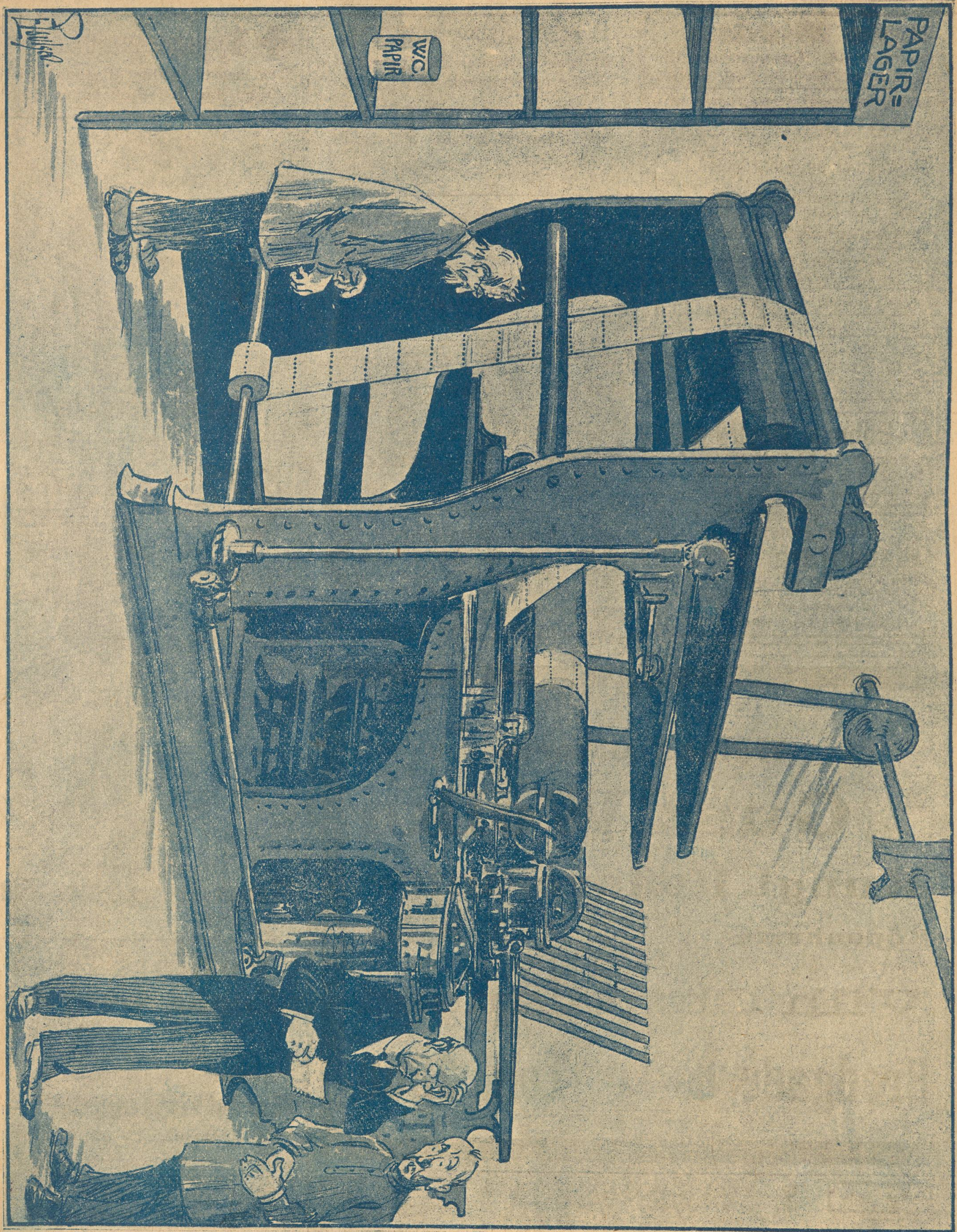

En »Luksusudgave 1921« gaar i Trykken.

Tegning af Emil Poulsen.

Pris: Kup à la Kap-Numer. 18 øre

RAVNEN

Nr. 16 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 15. April 1920

Tegning af Hansen-Tusch.

Stuegang paa Professor Rovsings Klinik efter det store Fald.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.
Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „
Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

En Familie har ligget paa Landet og tager nu ind. Ligesom man skal til at køre, kommer Værtinden med et Monstrum af en Buket halvvisne Blomster og overrækker den højtideligt til Afsked.

Da siger den lille Fritz:

— Mama! I Aar maa jeg faa Lov til at hive Blomsterne ud af Kupévinduet. I Fjor gjorde Otto det.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Fru Grønlund: Synes Hr. Lundberg om Børn?

Hr. Lundberg: Jo, jeg holder meget af Børn, især naar de skriger.

— Naar de skriger?

— Ja, for saa bærer man dem altid bort.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Modeparfume . Pudder
Sæbe
Rubidor
BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Præsten: Har Malene aldrig prøvet at sanke glødende Kul paa sin Mands Hoved.

Malene: Nej, det har jeg ikke, men jeg har to Gange kastet en brændende Lampe i Hovedet paa ham, og det hjalp endda ikke!

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Jakob Spillemands Vise.

Jeg vil sætte mig ned paa en magelig Stol,
mens paa Strengene lystigt jeg gnider,
Instrumentet, jeg har, er en simpel Fiol, —
I faar lytte, om ellers I gider!

Jeg har vandret saa langt, jeg har faret saa vidt;
tidt i Halmstakke redte jeg Leje,
og utallige klodsede Træsko blev slidt
af min Fod langs de trælsomme Veje.

Jeg har faret saa vidt, og som ung, maa I tro,
gav jeg Pokker i Sorg og i Klage,
jeg holdt Rast i hver eneste Landevejskro.
Hillemænd, hvilke lystige Dage!

Ved hvert Gilde jeg mødte som selvbuden Gæst,
min Musik gjorde ingen til Skamme;
jeg har spillet for Degn som for Provst og for Præst
og for mangen storagtig Madamme.

Selv de matteste Øjne jeg tændte i Glød,
selv den svageste Fod gav jeg Vinger;
glemt var Mismod og Uheld og Kummer og Nød,
alle Torne, som nager og stinger.

Aa, man hvirvlede rundt under Latter og Hvin
over Gulvenes skørnede Fjæle,
holdt i Takt af en gammel, forslidt Violin,
som min smidige Bue gav Mæle.

Og min Løn var ej knap, — jeg fik Snapse og Sul
af en Fedme — saa helt uden Lige —
og i Tilgift, med Mørket som skærmende Skjul,
mangt et Kys af den kønneste Pige.

Ja, for da var jeg smuk, ret en statelig Svend
med forsorent Humør, der slog Gnister, —
ak, saa ulig den Olding med værkende Lænd,
som tungsindig langs Vejene lister.

Jeg er opslidt og røgter kun daarligt mit Hverv,
skal vel snart i en Vejgrøft krepere.
Hvis I elsker Musik, vil I gi'e mig en Skærv
til en Radiumssnaps — eller flere.

Anders K. Olsen.

C·M·Hess Fabrikker Vejle

Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA

Plante Margarine
er altid den bedste.

Professoren holder Foredrag om Oldtiden for de unge Studenter og siger:

— Paa en af disse Rejser kom Odysseus altsaa til Kyklopernes Ø. Kykloperne var nogle vældige Kæmper, der — peger paa Panden — havde et stort, rundt Øje her, hvor jeg intet har.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Lotterikollektøren: — Rentier Guldbæk stod altsaa og barberede sig, da De bragte ham min Meddelelse om, at han havde vundet den store Lod i Lotteriet. Hvad sagde han saa?

Budet: Ikke et Ord, sagde han. Han skar sig ikke en Gang.

*

— Jeg synes, at Frøken Graa helt har tabt sit Herredømme over Mændene.

— Nej, hendes Fader tabte det paa Terminsbørsen.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.

Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Kabale und Liebe.

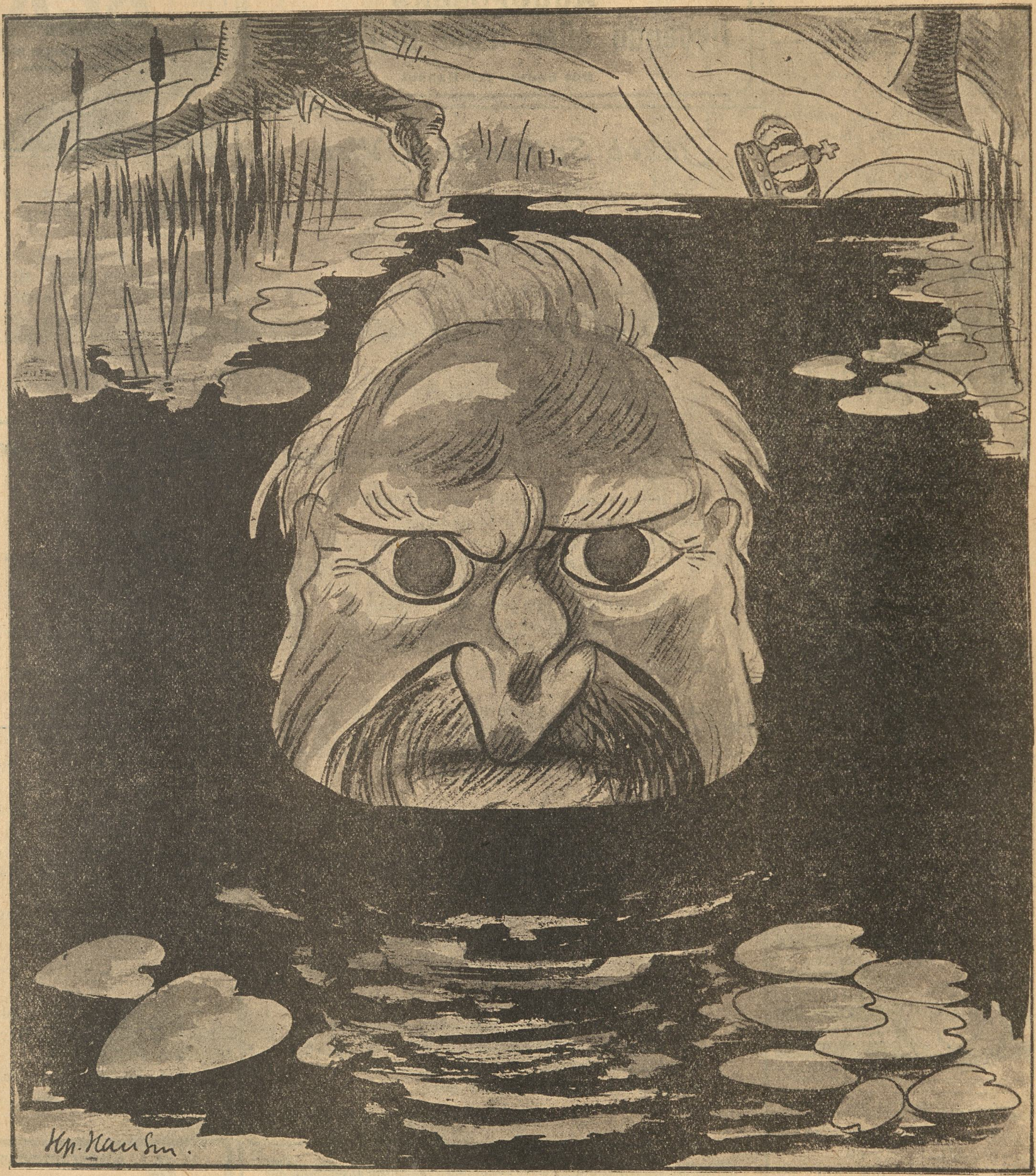

Tegning af Hp. Hansen.

I Mudder Hr. Liebe faldt i med et Spjæt,
han tabte sin Sag ved ***den højeste Ret.***

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR NOLDBARNED
•FIONA• SKINDERGADE 27

TAALMODIGHED

Der var en Gang en Ræv, som var bleven saa gammel, at den havde glemt al Forsigtighed og mente, at alt ordnede sig, naar blot den havde Taalmodighed.

En Aften var den kommen forbi et Hønsehus, mættede sig godt og solidt og lagde sig derpaa til at sove; det var tidsnok at flygte ved Morgengry — bare Taalmodighed!

Den første, som kom forbi Dyret, skubbede til det med Foden for at forvisse sig om, at det var dødt. Den anden var et Barn, som morede sig med at trække Haar ud af dets »Mundskæg«.

»Taalmodighed,« sagde Ræven ved sig selv, »det er bedre at taale en Ærgrelse end at udsætte sig for at dø« — Saa kom en Jæger forbi: »Kloen af dette Dyr er et godt Middel mod Buldenskab,« sagde han og skar et Forben af. — »Taalmodighed,« sagde Ræven, »det er bedre at leve med 3 Ben end at dø med 4«. — Saa kom en Kvinde forbi, og hun rev Rævens Tænder ud for at lave sig et smukt Halsbaand. »Taalmodighed« sagde Ræven — »bare Taalmodighed«.

Som kom Hønsehusets Ejer til, og han huggede Hovedet af Ræven. Og saa mistede den endelig Taalmodigheden — foruden Hovedet altsaa.

Liebe-Vise.

(Mel.: Komme hvo, der komme kan —).

Solen bryder frem igen,
jeg kan se en Stribe,
den vil hilse paa sin Ven,
»Statsminister« *Liebe!*
Spørges der i dette Land,
hvem er vel den største Mand
herfra og til Ribe —
— kære, det er *Liebe!*

Liebe kom paa Kongens Bud
op paa Taburetten.
Nej, hvor ser De dejlig ud!
sagde Majestætten.
Styr nu Rige, Land og Folk,
gør Dem kun for Statskup Tolk;
ryger De, Hr. Liebe,
hænger dér en Pibe!

Rovsing (sagde Liebe) maa
sammen med mig være,
har jeg *ham,* saa skal den gaa,
eller maaske *»skære«.*
Mon at *Monberg* være vil
med i det Ministerspil?
Chancen maa man gribe,
mumlede Hr. Liebe.

Oxholm bliver »Indenrigs«,
Hansen ta'r Finansen,
jeg en Mand maa ha' til »Krigs«,
som for Blod har Sansen.
With er maaske lidt for stram,
Konow, kære, skaf mig ham,
han kan styre Skibe,
raabte glad Hr. Liebe.

Liebes Glæde steg som Gas,
glad var stadig »Kronen«,
men da Liebe kom med *Hass,*
revnede Ballonen.
Folket raabte: Was is' das,
Liebe tænkte: den er hvas,
en Skraber maa jeg slibe,
det gjorde saa Hr. Liebe.

Femte-Dagen efter fløj
Liebe bort med Vinden,
Kongen tror jeg ogsaa røj
plask pladask af Pinden.
Følgende Moral vi faar:
Glemmes ikke maa det, naar
Danmark er i Knibe —:
Kald saa paa Hr. Liebe!

Peder Paul.

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Jeg har altid været, hvad man kalder for et Skumpelskud. Jeg brød med min Familie, — hvorfor kan jo være ligegyldigt her, men jeg forlod altsaa Rusland og blev en Eventyrer. I de følgende Aar prøvede jeg paa lidt af alt: jeg var Sømand, Barber, Vinkyper og Rideknægt, men da saa alting slog fejl for mig, besluttede jeg at prøve min Lykke i den nye Verden, og jeg tog til Amerika. Her havnede jeg omsider paa et Spillehus i San Francisco, og det var der, jeg traf Goldenburg, som jeg forresten kendte i Forvejen af Omtale. Han besøgte af og til vor Spillehule, og snart efter dukkede ogsaa Grell op. De lignede hinanden i den Grad, at jeg til at begynde med forvekslede dem. Saadan lærte jeg dem først at kende.

— Det er fem Aar siden, ikke sandt, nikkede Foyle.

— Ja, saa omtrent. Naar jeg siger, at jeg den Gang lærte Grell at kende, saa vil det sige, at jeg lærte ham at kende som Mr. Johnson, for det kaldte han sig den Gang, da hans eget Navn var altfor kendt. Naa, saa en Nat, eller rettere en Morgen, havde han haft et vældigt Held — der laa hele fem Tusind Pund i hans Tegnebog. Jeg havde lagt Mærke til at nogle mistænkelige Personer havde holdt Øje med ham og nu fulgte efter ham, da han gik. I en pludselig Indskydelse tog jeg ogsaa min Hat og Frakke og fulgte efter. Min Anelse havde været rigtig, thi i det samme jeg naar hen til dem, ser jeg Grell falde om, ramt af et Slag med en Sandpose. Jeg sprang til, og Morderne blev saa forskrækkede, at de flygtede. Jeg bøjede mig over den besvimede Mand og hjalp ham, saa godt jeg kunde, og fik ham kørt til sit Hotel. Hans Taknemmelighed var overvældende. Han gav mig fem Hundrede Pund som Belønning og lovede at hjælpe mig, naar som helst jeg skulde trænge til det.

Dagen efter fik jeg Afsked fra min Plads. Jeg antager, at Banditterne stod i Maskepi med Spillehulens Ejer. Men jeg havde jo Penge nu og var lige glad, saa jeg rejste tilbage til Europa. Jeg var en Tid i London, saa i Paris og Rom og Wien, jeg var saamænd ogsaa i Rusland. Mine Forældre var nu døde, og min eneste Slægtning var en attenaarig Søster, som boede i Petrograd. Om hende fik jeg de mest overraskende Nyheder at høre.

Han tav et Øjeblik og fortsatte derpaa:

— Hun var ung og uerfaren. Hun skrev ganske vist til mig, at en højtstaaende Embedsmand havde gjort hende et meget fordelagtigt Tilbud om noget Arbejde, og jeg tænkte ikke videre over det, til jeg en Dag faar at vide, at hun er blevet indblandet i en politisk Affære — hun, som ikke anede, hvad Politik var. Jeg forstod, at her laa noget bag. Jeg var den Gang i Wien. De kan nok forstaa, Mr. Foyle, at jeg var ude af mig selv af Fortvivlelse. Og netop som min Uro og Sorg pinte mig allermest, traf jeg igen denne Mr. Johnson — altsaa Grell, mener jeg.

Han lovede at gøre alt for at redde min Søster. Vi fulgtes ad til Petrograd, men det var for sent. Den ulykkelige var allerede faldet som Offer for sine Bødler. Grell søgte at trøste mig og overtale mig til at forlade Petrograd, men jeg blev der dog et Par Dage. Jeg havde en Mission. Jeg vilde finde den Mand, der havde været min Søsters Ulykke. Og jeg fandt ham. . . .

— Spring det over, afbrød Foyle. Det vil jeg ikke høre om. Fortsæt kun.

— Grell hjalp mig at flygte. Jeg rejste som hans Tjener, og paa den Maade undkom jeg. Han gjorde alt for mig, satte endog sit eget Liv paa Spil. Skulde jeg saa ikke hjælpe ham, da han kom i Ulykke. De andre Tjenere omgikkes jeg ikke meget. Om Aftenerne, naar jeg var fri, gik jeg ud i London og besøgte mine gamle Venner, særlig Charlie Condit. Mit Bekendtskab til ham vedkommer forøvrigt ikke denne Historie. Jeg vil kun sige, at naar som helst jeg havde Brug for ham, vægrede han sig aldrig ved at gøre mig Tjenester.

Samme Nat, Mordet blev begaaet, var jeg nede i Hallen, og jeg saa der Skyggeridsene af en Mands- og en Kvindeskikkelse aftegne sig mod Ruderne i Yderdøren. Jeg skyndte mig hen til Døren og aabnede, endnu før de havde ringet. Først troede jeg, det var Mr. Grell, men i næste Øjeblik havde jeg genkendt Goldenburg. Han syntes derimod ikke at kende mig. Ogsaa Kvinden kendte jeg igen. Jeg kavde set hende i forskellige af Europas Storstæder, det var Prinsesse Petrovska. Goldenburg viste mig et Brev fra Mr. Grell, hvori stod, at den Herre og Dame, som kom med dette Brev, skulde vises ind i hans Arbejdsværelse og der afvente hans Ankomst.

— Jeg fulgte altsaa med dem op og lukkede dem ind. Jeg hørte ikke, naar Mr. Grell kom tilbage, men ved Ti-Tiden ringede han paa mig. Han kom mig i Møde fra Biblioteket og sagde, at de andre var gaaet. Umiddelbart derefter kom *hun*. Wills vilde netop aabne Døren, men jeg løb til og lukkede hende ind.

— Og hvem var *hun*, spurgte Foyle aandeløst.

— Hun var saa tæt tilsløret, at jeg ikke kunde se hende.

— Vær saa venlig at fortsætte.

— Jeg bankede paa Døren til Biblioteket, men da ingen svarede, skød hun mig til Side, gik ind og lukkede efter sig. Derefter gik jeg op paa mit eget Værelse og hørte ikke noget som helst mere. Jeg har formodentlig sovet en Tid, thi jeg vaagnede ved, at Mr. Grell stod og ruskede i mig. »Ivan«, sagde han, »der er blevet begaaet et Mord. Kom ned og vær saa stille, som De kan.«

— Jeg fulgte ham ned i Biblioteket. Lyset var slukket, og han lukkede først Døren, inden han igen tændte. Da saa jeg en Skikkelse ligge paa Chaiselongen, og jeg fo'r tilbage. Hvem er det, spurgte jeg. »Goldenburg«, svarede Grell. »Han var min Slægtning. Jeg har dræbt ham, og nu maa De hjælpe mig at flygte!« Grell var meget oprørt, skønt han søgte at være saa rolig som muligt. En Ting lagde jeg Mærke til, og det var, at skønt han sagde, at det var ham, som havde myrdet Manden, saa var der ikke en eneste Blodplet paa hans Tøj eller Hænder. Og efter alt at dømme, havde den myrdede blødt stærkt. Jeg sagde imidlertid ikke noget, og Grell begyndte at tømme sine Lommer og at lægge sine Ejendele ned i den myrdedes Lommer. Begge var i Smoking. Skeden til Dolken tog han op fra Gulvet, han havde købt den i Amerika. »Muligvis vil man tro, at den Myrdede er mig,« sagde han. »Pak nu min Rejsetaske, Ivan!«

— Da jeg kom tilbage med Rejsetasken, var han allerede

færdig. Han tog Hat og Frakke, og vi fulgtes ad til Victoriastationen, hvor vi tog en Bil til Charing Cross Derfra gik vi ind i det tyrkiske Bad, hvor vi klædte os om i noget groft Tøj, som jeg havde pakket ned. Næste Morgen begav vi os til East End, hvor vi lejede os ind hos nogle Venner af mig. Vi havde ikke faaet Penge med os, men det lykkedes Mr. Grell at komme i Forbindelse med Prinsesse Petrovska, som han havde et eller andet at gøre med. Hun havde sikkert taget Billet til Paris fra Charing Cross, men i Stedet for at tage med Skibet til Folkestone vendte hun tilbage og slog sig ned i Kensington. Paa den Maade lykkedes det hende at forvirre Politiet.

— Egentlig havde vi tænkt at forlade Landet. Men, da vi saa Aviserne, der alle havde Goldenburgs Signalement, som nøjagtigt passede paa Grell, opgav vi det. Penge maatte vi have, og jeg gjorde mit yderste, skønt rigtignok Resultatet blev magert. Det Perlegarniture, jeg havde hos mig, første Gang De traf mig, det havde jeg faaet af Mr. Grell. Jeg havde haabet at kunne finde en Juveler, som var villig til at købe det. Det Brev, De fandt i min Lomme, var naturligvis falsk.

— Jeg blev virkelig aldeles overrumplet, da De arresterede mig inde i Restaurationen og førte mig til Politistationen, og da de saa tilmed sagde, at den Myrdede ikke var Mr. Grell, forstod jeg, at der var Fare paa Færde. Jeg ansaa det for min Pligt at beskytte min Herre, men Deres Folk var bestandig efter os, og jeg maatte derfor handle paa egen Haand. Det var en let Sag at lokke Detektiven ud til White Chapel. Condit gav ham ganske forsigtigt et Slag i Baghovedet, og derpaa fik vi ham transporteret til det Sted i Smike Street, hvor De senere foretog Deres store Razzia.

Mr. Grell anede ikke noget om dette før bagefter. Han boede den Gang i Grave Street, og egentlig havde det været min Mening at beholde Waverley som Gidsel, til det var lykkedes os at komme i Forbindelse med Sir Fairfield. For at sikre os mod en Opdagelse, blev vi enige om, at jeg skulde møde Sir Ralph i Grave Street og saa føre ham ad en Omvej, som ingen vilde være i Stand til at opdage.

— Saa var det altsaa Dem, der var Manden med det sorte Skæg, afbrød Foyle. — Det burde jeg have kunnet gætte mig til.

— Men De var for hurtig i Vendingen, fortsatte Ivan. Jeg saa, at Sir Ralph blev bevogtet, og jeg opgav derfor det hele. I Stedet for opsøgte jeg Mr. Grell og skrev et Brev til Dem. De fik det vel?

— Jo, Tak! Men hvad var det for en Slags Papir, De havde brugt?

Ivan tænkte sig om.

— Jeg fik det af Mr. Grell. Han rev et Stykke af et Brev, han havde faaet.

Foyle var kommet til at tænke paa de Fingeraftryk, han havde fundet paa Papiret, Ivan fortsatte imidlertid:

— Kort efter kom Prinsessen og Condit. Hun havde faaet overtalt sine Værtsfolk til at sige, at hun var deres Datter, hvis nogen skulde spørge. Jeg ved ikke, hvor mange Nætter, hun boede der, men den Nat var hun der i hvert Tilfælde. Vi fik udarbejdet en Chifferskrift for saaledes at kunne komme i Forbindelse med Sir Ralph eller Lady Eileen Meredith. Da Condit gik, fik jeg Grell overtalt til at følge med ham og overnatte i Spillehulen i Smike Street. Jeg tænkte mig nemlig, at De vilde gøre en Razzia. og De ved selv, jeg fik Ret. Jeg selv maatte flygte over Tagene for at frelse mig.

— Vi begyndte nu at forstaa, at vor Stilling var meget farlig, og at det var umuligt at beholde Waverley som Gidsel længere. Resten kender De. For det er jo Dem selv, som hele Tiden har krydset vore Veje. Men saa meget vil jeg sige Dem, at jeg ikke angrer, hvad jeg har gjort, og var jeg fri nu, vilde jeg gøre det om igen.

Foyle blev siddende en Stund og tænkte sig om. Derpaa sagde han:

— Men sig mig blot, i hvad Forhold staar Prinsesse Petrovska til Mr. Grell, eftersom hun er blevet indblandet i hele Affæren?

Ivan Abramovitch rystede paa Hovedet:

— Det ved jeg ikke. Nu har jeg fortalt Dem alt det, jeg selv ved, og vil De vide mere, saa spørg Mr. Grell.

XXII

MORDETS MYSTERIUM

Da Heldon Foyle havde faaet nedskrevet Ivans Redegørelse, opsøgte han skyndsomst Sir Hilary Thornton paa Scotland Yard, herfra begav de sig sammen til Malchester Row, hvorhen Robert Grell var blevet ført lige fra Dalehurst Gaard. Detektiven forstod, at han nu var lige ved Gaadens hele Løsning, selv om han følte sig overbevist om, at den mærkelige Grell vilde vægre sig til det yderste for at blive fravristet den Hemmelighed, han saa haardnakket havde kæmpet for at fortie.

Grell saa rolig og fattet ud, da han af et Par uniformerede Betjente blev ført ind i Modtagelsesværelset. Han bukkede koldt og afmaalt.

— Goddag, Mr. Grell, sagde Foyle venligt. Vær overbevist om, at ingen mere end jeg beklager den ubehagelige Situation, De nu befinder Dem i, men jeg vil haabe baade for Deres egen og vor Skyld, at De vil gøre Pinen saa kort som muligt.

— Meget elskværdigt, Mr. Foyle, svarede Grell. Men jeg forsikrer Dem, at jeg har ikke noget at meddele.

— Hør nu, Mr. Grell. De vil dog vel ikke indbilde Dem selv, at vi skal tro det. Siden vi taltes ved sidst, har Ivan aflagt fuldstændig Tilstaaelse . . . .

Det gav et Ryk i Grell, men han forblev rolig som før.

— Det vedkommer ikke mig, svarede han.

— Aa jo, ikke saa lidt. Og nu vil jeg bede Dem besvare et Par Spørgsmaal, som jeg nødvendigvis maa stille Dem. Det er en alvorlig Sag. Vi ved, at De er uskyldig, og dog. . .

— Virkelig, afbrød Grell smaaleende. Hvor kan De vide det, Mr. Foyle? sagde han og traadte et Skridt hen imod ham. Jeg tilstaar her, at det var mig der myrdede Goldenburg.

Foyle trak paa Skuldrene.

— Vær nu ikke barnagtig, sagde han koldt. Fingeraftrykkene beviser, at De ikke taler Sandhed. Men maaske vil De sige mig, hvad De mente med dette Brev, som De har skrevet til Lady Meredith?

Han tog et Papir op af Lommen og rakte Grell det:

»Vi svæver begge i den største Fare, hvis vi ikke snarest kan faa Penge og saaledes undfly vore Forfølgere. Hvis jeg skulde blive arresteret, frygter jeg for, at Følgerne vil blive meget alvorlige. Hvis Du ikke kan paa anden Maade, saa formaa din Fader til at skrive en Check. Du kan selv veksle den i Guld og Sedler og saa give mig Beløbet. For Guds Skyld, gør hvad Du kan. Jeg er fortvivlet.«

Det var øjensynligt at dette Brev gjorde et stærkt Indtryk paa Grell, for han stod en Stund uden at kunne svare.

— Hvordan har De faaet fat paa det? spurgte han omsider. Eileen sagde, at hun havde brændt det.

— Det gjorde hun ogsaa, svarede Foyle med et Glimt af Triumf i sine Øjne. Men det lykkedes mig at redde nogle Stykker, og saa har jeg selv rekonstrueret Resten. Men hvad mener De med at sige, at de begge svæver i overhængende Fare?

— Jeg mener naturligvis Ivan og mig.

— Nej, for Ivan var arresteret den Gang. Og hvad vil det sige, at De er bange for, at Følgerne vil blive meget alvorlige, hvis De bliver arresteret? Mener De dermed, at De saa ikke vilde være i Stand til at beskytte og frelse en anden Person?

(Fortsættes).

Hvorledes Hr. A. Nielsen tænker sig X-Kejser Wilhelms Stilling!

Wilhelm sidder paa sin Pind,
men er nu til Dags i daarligt Sind;
thi forneden de Allierede staar
og ham ingen gode Nyheder spaar.
Thi, han sig godt kan belave
paa, at de vil Pælen oversave;
for da vil de fat i Kraven faa,
og han og hele hans Stab maa gaa
ned der, hvor Varmen Mennesker flaa.

A. Nielsen.

Avertér i „RAVNEN“.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

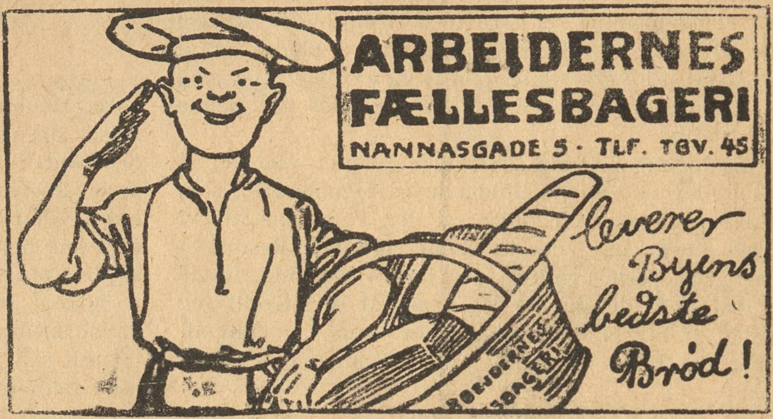

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser

„RAVNEN“.

Kloge Ravn!

Jeg spurgte i Dag min Ven Amerikaneren om der aldrig derovre faldt nogen ud af Vinduerne og slog sig ihjel.

Nej, sagde han — Min Kone faldt engang ud fra 37. Etage, saa telefonerede jeg bare til dem i Stuen, om de vilde tage et Lagen og gaa ud at gribe hende. Det gjorde de ogsaa.

Herhjemme kunde man ikke gøre det.

Nej, nu har Du Ret igen, det havde Du heller ikke før.

Tak for sidst,

Stump.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C

Rød Indmad

Kup a la Kap.

MINISTERLISTE.

Inden det *Liebeske* »Ministerium« blev dannet(?), havde man paa Amalienborg sammensat følgende Liste:

Statsminister: Hotelejer *Anders Jensen*.

Justitsminister: Lommeprokurator *Sludstrup*.

Undervisningsminister: Korporalselev *Petersen*.

Trafikminister: *Giebelhausen*.

Forsvarsminister: Kaptajn *Weis*.

Kultusminister: Rigsdagsm. *Pinstrup*.

Handelsminister: Grosserer *Peschcke Koedt*.

Udenrigsminister: Redaktør *Witzansky*.

*

Med Glæde jeg læser i min A—vis,
at vi nu for Ministeriet Liebe
be—Friis.

*

Professor Rovsing blev kaldt til Kongen, bedst som han var i Færd med at operere en Patient.

Efter at være blevet »indlagt« i Ministeriet, blev han selv »opereret bort« — Bedøvelsen kom først bagefter!

*

H. M. K. har efter Forlydende anskaffet sig en Maskinskriverske, for at Udfærdigelser af ny Ministerlister kan gaa hurtigere fra Haanden.

Procenter!

(Mel.: »Min Kærest og jeg«.)

Alt stiger (det siger jeg beklemt)
med mange Procent!
Og hvem har vel egentlig fortjent
de mange Procent?
Den fede Dampskibsaktionær,
som stryger Guldet hist og her,
ham gør saa rund, saa fed og svær
de mange Procent!

Og jeg har skam hørt fra en bekendt,
fin Børsreferent,
at »Ø. K.« og »Torm« og »Orient«
gi'r hundred' Procent.
Og Gassen (si'r Forvalter Kærs)
den skal gaa morderlig til Vejrs
og give i hver Stor-Aktionærs
Pung — 30 Procent!

Selv Tivoli har Entreen spændt
godt 20 Procent,
og Julius Magnussens Talent
gi'r 19 Procent.
Og Mad og Bad og Skæg og Æg
gaar op ad Stolpe ned ad Væg,
og Skræd'ren lægge kun vil en Læg
mod otti Procent!

Hvis Du nu skal ha' din Frakke vendt
— straks fyrre Procent!
Og hvis Du har Brug for lidt Cement
— Tak — syvti Procent!
Skal Du begraves, døbes, vies,
saa si'r din Præstemand: Min Pris
er steget her i vort Paradis
med femti Procent!

Hvem tænker sig *det* Eksperiment
at dræbe Procent!
Nej, den Skik bli'r vistnok aldrig endt
at jage Procent!
Hver ram og raa Kapitalist
skal nok ved Hjælp af Magt og List
faa laved' den, saa han dog tilsidst
faar godt med Procent!

Ja, det staar hver Dag at se paa Prent,
det her med Procent.
Og er man en fiks og smart Agent,
saa stryr man Procent.
— Men Gudskelov at Sol har vendt
sig paa sin Bane — det er hændt,
at *den* i Varme steg vel omtrent
10,000 Procent!

C. A.

*

Det er forbavsende sjældent, at Mælken som staar paa Folks Køkkentrapper om Morgenen, bliver stjaalen.

Naa, *hvis* det var Brændevin og Øl — ?

*

Efter sikkert Forlydende skal Amalienborg have Navneforandring. Det skal hedde *Fatal*-ienborg.

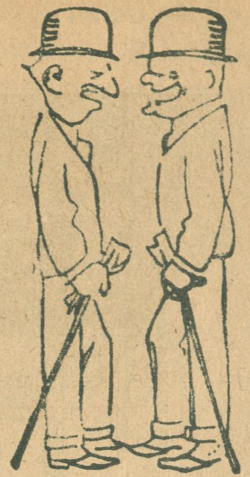

— Du, jeg synes nu, at Professor *Rovsing* er en god Borger, selv om hans Bestilling er at skære og flense —

— Ja, Du mener . . . *Flensborger!*

„En Nordmand."

Ved et fjerderangs reisende dansk selskap, som skal opføre «Axel og Valborg».

Skuespilleren: «Hr. direktør, jeg mangler en kappe til Axels rolle.»

Direktøren: «Saa stryker vi Axels rolle!»

„En Svensker."

Medelålders fröken Adolfina Hjelm utgjuter sin harm för en väninna:

— Förr ska de få slita mej i stycker än att jag spelar på lotteri nå'n mer gång.

— Hur så? frågar väninnan. Fick du ingen vinst?

— Jo, det fick jag.

— Nå, vad är du så arg (vred) för? Vad vann du?

— En mustaschborste (Skægbørste)!

„En Dansker."

Fru Petersen er mødt paa Banegaarden med sine Børn for at hente Grosserer Petersen, der har gennemgaaet en Afmagringskur i Marienbad.

Fruen: Jeg er saa spændt paa at se om Far har tabt meget.

Lille Hans (glædestraalende): Nej. det har han ikke, Mo'r, jeg kan se ham kigge ud gennem Vinduet med Maven.

Orkesterstrejke.

Teaterdirektørerne vakler i Spørgsmaalet: Orkesterstrejke. Skaarup *blæser dem alle en lang Marsch, medens* Ivar Schmidt *stadig har et Horn i Siden paa Musikerne.* Thorkild Roose *fløjter derimod lidt for dem, og paa Kasino indstuderer man »Den skønneste af Alle« med Redekam-Ledsagelse. Paa Nørrebros Teater anslaar man forholdsvis blide Strenge, medens Affæren ikke gaar af uden Lyde paa Folketeatret.*

Værst er det med Det kgl. Teater. Her har man foreløbigt anskaffet en Grammofonplade, hvorpaa »Lohengrin« er indspillet.

Arrangementet har dog sin farlige Side — nemlig den anden *Side af Pladen. Den indeholder nemlig »Undskyld, mit Navn det er (Johannes) Nielsen«, og nu frygter Direktionen for, at Grammofon-Kapelmesteren skal sætte Pladen forkert paa!*

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

„Kjerte"-Minde.

Brandstifteren: Jeg har intet som helst med den Affære at gøre og skal nu hen at vaske mine Hænder!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Promenadepavillonen i Fælledparken og Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

✚ Sygeplejeartikler ✚
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Politisk Overbevisning.

A.: Jeg havde en lang Disput med Smith i Gaar Aftes om Politik, og jeg satte ham ordentlig til Vægs, kan De tro.

B.: Hvorledes det?

A.: Jo, jeg fik ham tilsidst til at indrømme, at han ikke forstod sig mere derpaa end jeg selv.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.

Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Præsten: Hvorfor vil De og Deres Kone nu egentlig skilles fra hinanden, Hans Jensen?

Manden: Jo, ser De, Hr. Pastor, nu har vi slidt og slæbt hele Livet igennem og faaet skrabet os lidt sammen, og nu vil vi gerne hver især have det lidt fredeligt paa vore gamle Dage.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Politisk Foraar!

Tegning af O. Hartig.

Hil Dig, Du Arbejder, og se paa dit Værk:
Du blev til en Sol, der var Liebe for stærk!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 17 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 22. April 1920

Tegning af P. V. Hansen

Marie Lassen: Du maa vist hellere ta' Stødet straks, Jens Christian!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN" 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Hensyn t. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkonerallé 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spasbog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

— Hvad er det for et Ansigt, De sætter op, Hr. Møller? spørger Værten. Er Øllet ikke godt?

Og Hr. Møller svarer:

— Straks ved det første Glas var det mig paafaldende, at Smagen var saa løjerlig, og ved det andet Glas fik jeg min Formodning bestyrket. Saa tog jeg et tredje Glas for at forvisse mig om, at jeg ikke tog fejl, og nu ved det fjerde kan jeg bestemt konstatere, at Øllet er udrikkeligt.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Frederiola.

— Nej, siger Lægen, det synes jeg dog er det Sjofleste, der er budt mig. Petersen kommer ud til mig og spiser en dundrende Middag; bagefter bliver han syg, og saa gaar han til en anden Doktor for at blive kureret.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Obersten: Har De set noget saa idiotisk som denne antimilitaristiske Agitation. For Pokker, Fædrelandet maa sgu' da forsvares!

Kaptajnen: Selvfølgelig — hvad skulde ellers vi Officerer leve af?

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Tegning af P. V. Hansen.

Idyl.

Bag Hækken flyder Solnedgangens Blod,
som sivet af en sprukken Kæmpekumme;
endnu maa Springvandsstraalen Lyset rumme
og stænker Skumatomer for min Fod.

En Skovmus pusler tyst om Taks'ens Rod,
de sene Bier blandt Syrener summe;
bag Vedbendrankers aftenblanke Flod
de sidste Fuglepip vil snart forstumme . . .

Der er saa kønt paa denne tavse Plet,
Jeg maatte til de stille Drømme kaare;
her kan man finde mig, naar jeg er træt.

Her er der intet, som kan Sindet saare.
Jeg føler mig som Barnet, der har grædt,
og atter smiler gennem Øjets Taare.

Frederik Skousbo.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Spec.: Lysthusforsikring
mod Brand og Tyveri.
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

Pigen: Jeg skulde hilse fra Fruen og bede om den Paraply, De laante i Lørdags.

Frøkenen: Nu skal De faa den. Vil De hilse Fruen og sige, at jeg vilde have afleveret den for længe siden, hvis det ikke stadig havde været Regnvejr.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Pastoren strengt: Var De paa Kroen i Gaar, Søren Nielsen?

Søren Nielsen: Nej, Hr. Pastor.

Pastoren: Var Christian Povlsen der?

Søren Nielsen: Det tror jeg ikke, Hr. Pastor. Jeg saa ham i hvert Fald ikke.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

HUN VAR BAGEFTER.

Mortensen havde været ude paa et større »Kalas« og stod nu allerede Kl. 9 paa Formiddagen i Automatkaféen og hældte dygtigt med Pilsnere paa

for at slukke Branden.

Afholdsfru Mikkelsen, der var paa »Inspektions-Turné«, kom ind i »Automaten« og stod længe og betragtede den stærkt arbejdende Mortensen.

Temmelig sur i Masken gaar hun omsider hen til Mortensen og siger:

— Nu gaar det sandelig for vidt! Det her er det niende Glas, jeg har set Dem staa og drikke. —

Mortensen vendte sig rolig om, kiggede lidt paa Fruen og sagde blidt:

— Saa har De ikke været med fra først af, Frue. Det her er det enogtyvende!

Giv dem Stødet —!

VALGSANG, APRIL 1920.

(Mel.: Blåsen nu alla —)

Valgluren gjalder og kalder os alle ud til Kamp,
Rødflaget vajer i Solens Skin!
Venstre og Højre bli'r sløjre, giv dem nu dygtig Tamp,
J. C. er hvid om sin magre Kind!
Panden er blevet bleg,
den fik *»Den sorte Streg«:*
Løgnen sin Mand fører sikkert imod det store Kraks
Nederlag. Giv *Stødet* ham, men stærkt — og *straks!*

Mange *Marotter* de skotter nu til vort røde Flag,
gerne de saa en Flænge i!
Men Flaget vajer til Sejr i dette store Slag,
intet kan svække vor Energi!
Hist ses en Hænge*birck*,
dog ikke stemmestærk.
Jensen — »Erhvervet« vil ikke faa mange gyldne Aks
— vi vil gi' dem *Stødet* støt og haardt — og *straks!*

Piper han vipper paa Flensborgs snart lidt forslidte Gren,
kan den mon bære en Pære nu?
Asger han basker lidt vingeskudt paa *en slesvigsk Sten*,
aner han Valgresultatets Gru?
Sigurd staar paa et *Berg*
som en politisk Dværg,
Kuldbøtter slaar han og fine smaa Gøgler »Flikke-Flaks«;
han skal nok faa *Stødet* flot og godt — og *straks!*

Mandfolk og Kvinder vi binder da i den stolte Ed:
Mandagen bliver vor Sejrsdag!
J. C. vil vi se om ikke just hængt saa slaaet ned,
slaa da ved Valget et Kæmpeslag!
Værn om dit lille Hjem,
alle Mand ud og stem!
Husk, Chauvinisterne hader den store *Folke-Pax*
— lad dem alle mærke *Stødet* stærkt — og *straks!*

Peder Paul.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Fortsættes.

Tegning af Satyr.

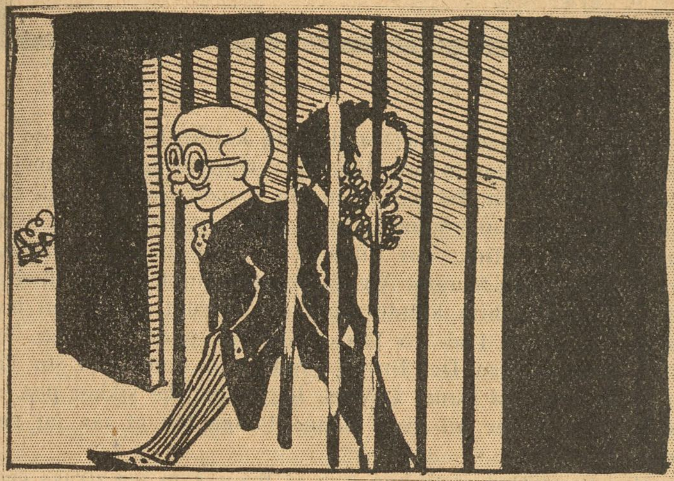

Se Palle kom i Fængsel (det var et Tyveri)
og Pelle maa pænt vente, til Palle bliver fri!

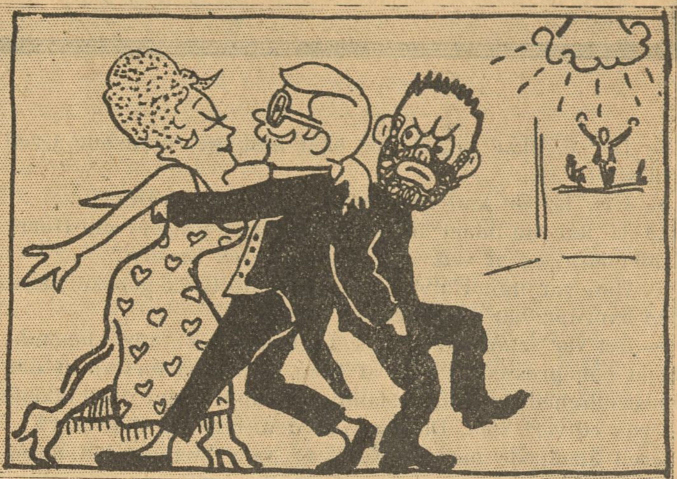

Her ser man Pelle svinge sig i »Palais de danse«,
men Palle kan ej lide den forlorne Elegance.

I »Florasalen« kan han langt bedre give »Kur«,
dér danser Pelle ikke, men han faar ogsaa »Tur«.

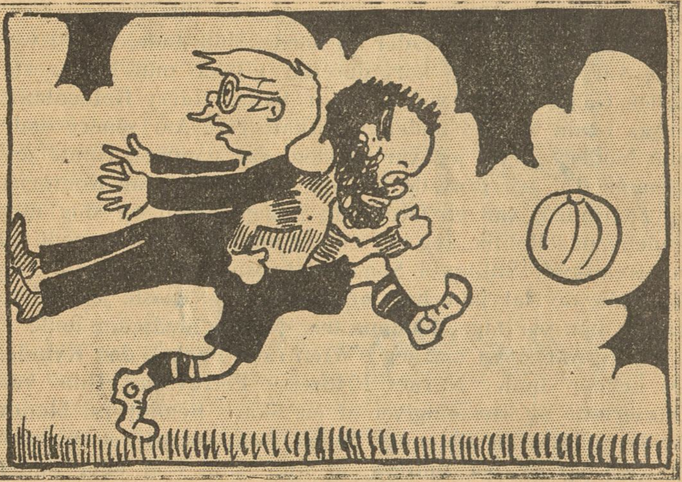

Til Pelles Rædsel dyrker Hr. Palle Fodboldspil,
og Pelle »hænger paa'en« og er ingen Nytte til.

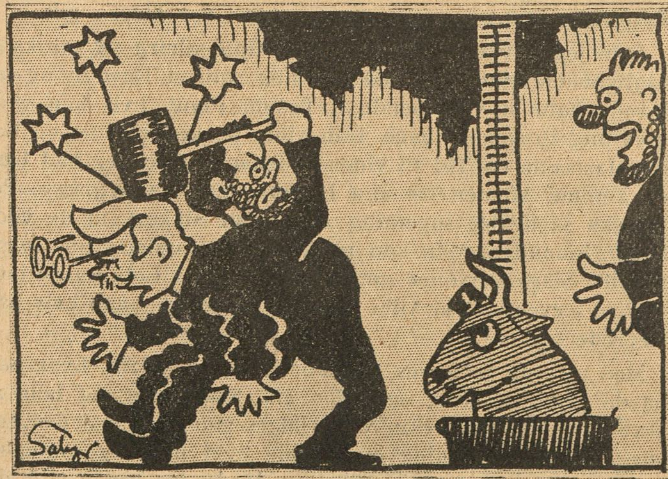

Paa »Bakken« knalder Palle den velbekendte Tyr,
saa Stjernerne om Pelles »forslagne« Ho'de flyr.

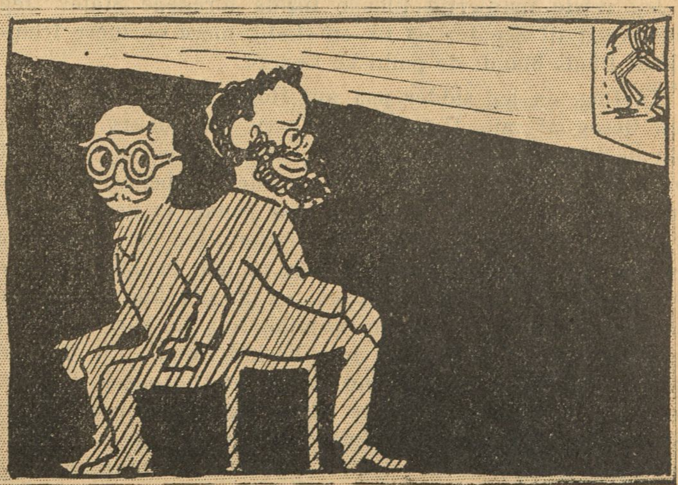

Og kommer de en Aften en Tur i Biograf,
ja, saa kan Pelle ikke se mindste Spor deraf!

Dolk og Hjerte

Amerikansk Rekord-Roman

— Der er ikke nogen, jeg skal beskytte, mumlede Grell tonløst.

— Hm, ja, De kan naturligvis svare, hvad De vil . . . . men vi har nu faaet fuldstændige Oplysninger om Harry Goldenburg, og vi ved, at han var Deres Broder.

— Han var min Halvbroder, hviskede Grell ganske sagte. Men hvordan har De faaet det at vide?

— Det var saamænd let nok. Ligheden var altfor slaaende. Og at han pressede Penge af Dem, kunde vi forstaa af den Omstændighed, at han bestandig forfulgte Dem og dukkede op paa ethvert Sted, De var i Verden. Har jeg ikke Ret?

Grell kæmpede med sig selv, og hans Stemme lød dump og sorgfuld, da han omsider fortsatte:

— Jo, De har Ret, Mr. Foyle. Jeg havde haabet, at jeg kunde have bevaret min Hemmelighed hos mig selv, men eftersom De allerede har forstaaet saa meget, kan De gerne faa det hele at vide. Det er næsten et helt Martyrium. Det begyndte for adskillige Aar siden paa en lille Farm i New Hampshire, hvor min Fader da boede. Han døde, da jeg var seks Aar gammel, og kort derefter giftede min Moder sig anden Gang. Da jeg var otte Aar fødtes Harry Goldenburg altsaa i min Moders andet Ægteskab. Fire Aar senere døde min Moder, og da jeg var seksten Aar gammel, rømte jeg hjemme fra. Jeg prøvede paa alt muligt, jeg var Kontorist og Journalist, var en Overgang Arbejdsmand og slog mig endelig paa Politik. Jeg var endnu ung, da jeg opnaaede en ret fremskudt Stilling i Samfundet. Min Halvbroder havde jeg i alle de Aar ikke hørt et Ord fra, det eneste jeg vidste var, at han var taget hjemme fra, da min Stedfader døde.

For to Aar siden traf jeg i Wien Lola Rachel, den Kvinde, De kender under Navnet Prinsesse Petrovska. Hun var Danserinde og var omgivet af en Skare Beundrere, blandt hvilke fandtes en Del unge Mænd, som syntes ret mistænkelige. Jeg fik det Indtryk, at hun stod i et eller andet hemmeligt Forhold til russiske Myndigheder, men jeg fik det aldrig rigtig opklaret. Jeg ved kun, at hun ganske gjorde det af med mig. Jeg var ubesindig nok til at skrive en Del Breve til hende — Breve, som hun gemte.

Jeg rejste imidlertid tilbage til de forenede Stater. Jeg blev valgt til Senator og fik en stadig mere og mere fremskudt Plads blandt de politiske Ledere.

En Dag, da jeg sidder paa mit Hotel i Washington, faar jeg Besøg af min Halvbroder Harry Goldenburg. Paa en Maade blev jeg glad for Besøget, selv om han jo egentligt var mig ganske fremmed. Han gjorde et ubehageligt Indtryk paa mig, og jeg fik senere den Tanke, at han allerede var eftersøgt af Politiet for Svindlerier. Men det tænkte jeg jo ikke den Gang. Han sagde mig, at han tænkte at starte en større Forretning i Chicago, og at det kun gjaldt for ham at skaffe den fornødne Kapital. Naa ja, kort sagt, det endte med, at han fik hele fem Tusind Pund. En Maaned senere skrev han efter endnu to Tusind, og ogsaa dem fik han. Nogle Maaneder senere læste jeg i Aviserne om en Storsvindler, der paa det Tidspunkt opholdt sig i Centralamerika. Avisen havde et stort tospaltet Portræt af Manden, og jeg genkendte straks min Broder. Nu fik jeg Øjnene op, og da han opsøgte mig næste Gang, for saa fræk var han, tog jeg Bladet fra Munden og kaldte ham rent ud en Storsvindler. Han lo mig lige op i Øjnene og indrømmede, at jeg havde Ret. Da jeg truede ham med Politiet, trak han paa Skuldrene og spurgte mig, om jeg troede, det vilde gavne min Stilling, om Bladene en Dag havde en Sensationsartikel om Senator Grells Broder, anklaget for Bedrageri! I det Øjeblik kunde jeg have myrdet ham, men han smaalo kun og trak en lille Revolver op af Lommen: Jeg har i mit Eje en Del Breve, sagde han, som du i sin Tid sendte til en vis Dame i Wien. Jeg er ganske sikker paa, at adskillige Aviser vil give mange Penge for at faa fat paa dem.

Med disse Ord viste han mig et Brev, som jeg straks genkendte. Det var et af dem, jeg havde skrevet til Lola Rachel. Hvis han virkelig var i Besiddelse af hele denne Korrespondance og vilde offentliggøre den, da vilde min politiske Karriere være ødelagt. I Amerika er man ikke saa nøjeregnende i Valget af Midlerne, naar det gælder at besejre en politisk Modstander. Naa, Enden blev, at jeg var dum nok til at give ham hele den Sum, han forlangte, mod at han lovede ikke at offentliggøre Brevene. Men give dem tilbage til mig, vilde han ikke.

Ja, det var Begyndelsen, og lige siden den Tid har Tilværelsen været et Helvede for mig. Aldrig en Dag var jeg i Fred, men tilsidst blev jeg træt og forlod Amerika for at rejse tilbage til England. Jeg troede, at jeg nu lettere kunde blive fri for hans Pengeafpresninger, men — saa lærte jeg Lady Eileen at kende!

Da jeg havde forlovet mig med hende, følte jeg mig overbevist om, at det ikke vilde vare længe, inden Harry Goldenburg vilde dukke op paany og ødelægge min Tilværelse. Jeg besluttede da at opsøge Lola Rachel, og jeg genfandt hende som Prinsesse Petrovska. Hun sagde, at hun havde været gift med Goldenburg et Par Maaneder, men var dernæst bleven skilt og havde atter taget sin første Mands Navn. Hun paastod, at hun ikke vidste noget om Harrys Pengeafpresningsforsøg imod mig, og jeg tror, hun talte sandt. Jeg gav hende en Check og fik hende til at rejse til London. Jeg havde lovet mig selv at forhindre ethvert Pengeafpresningsforsøg, naar jeg først var bleven gift.

Som jeg havde ventet, benyttede Goldenburg sig straks af Lejligheden. Han slog ned paa mig som et Rovdyr, og jeg lovede ham at ville betale ti Tusind Pund, hvis han vilde give mig Brevene tilbage. Han vilde tænke over det og bad mig fastsætte en Tid til videre Forhandlinger. Jeg bad ham da komme Aftenen før min Bryllupsdag. Om Prinsesse Petrovska sagde jeg ingenting. Jeg vidste sikkert, at de vilde træffe hinanden. Man kan jo ikke være forsigtig nok overfor den Slags Personer som Goldenburg, og Lola havde indvilliget i eventuelt at ville stjæle Brevene fra ham, hvis han vægrede sig.

Men alt var forgæves. Goldeburg sagde aldrig, hvor han havde gemt Brevene, og Tiden gik. Saa besluttede Lola at vove et sidste Kup. Hun vilde følges sammen med Goldenburg, naar han skulde op at tale med mig, og saa gøre endnu et Forsøg. Det var til dette Møde, jeg begav mig, da jeg den Aften sagde Farvel til Sir Fairfield i Klubben.«

Han tav et Øjeblik og aandede tungt.

— De vilde ikke have, at nogen skulde faa at vide, at De havde forladt Klubben, indskød Foyle.

— Det var af Forsigtighedshensyn. Jeg vilde, at min Samtale med Goldenburg skulde være aldeles hemmelig. Jeg havde givet Goldenburg et Brev, for at han kunde blive lukket ind i mit Arbejdsværelse. Med Vilje kom jeg selv lidt for sent. Jeg vilde give Prinsesse Petrovska en Lejlighed til endnu et Forsøg, mens de var alene sammen. Men det lykkedes ikke for hende. Han havde ikke taget Brevene med sig. Jeg bad Lola lade os være alene, og saa var det, at Goldenburg og jeg kom op at skændes, og under denne Strid dræbte jeg ham!

— Naa, og den anden Dame? spurgte Detektiven.

— Hvilken anden Dame?

— Den tilslørede Dame, som Ivan viste op til Dem!

— Det er en Fejltagelse. Der kom ingen tilsløret Dame. Jeg har fortalt Dem alt nu!

— Godt, som De behager! Men nu maa jeg ogsaa sige en Ting. Tror De virkelig, at en saa snu Mand som denne Goldenburg gaar til et saadant Møde uden i Forvejen at have arrangeret alt i det Tilfælde, *at De ikke skulde gaa ind paa hans Vilkaar!* Tror De ikke, at han vilde sørge for, at den tredje Person, som havde allermest Interesse af de omspurgte Breve, ogsaa kom til Stede. *Jeg mener Lady Eileen Modith!«*

Grell sprang op, bleg som Døden. Det var, som om han med ét var blevet bidt af en Slange.

— De lyver! raabte han. Hvor vover De at indblande hendes Navn!

— Deres Vrede synes netop at bevise, at jeg har Ret. Sæt Dem ned, Mr. Grell, og find Dem i det uundgaaelige.

Grell adlød næsten mekanisk. Hans Ansigt var askegraat, og han skælvede over hele Kroppen.

Detektiven fortsatte:

— Jeg maa virkelig beundre Dem, Mr. Grell. Aldrig før har jeg set et Menneske arbejde saa ihærdigt for at komme i Galgen, som De har gjort, og det kun for at redde en anden. Men vor Pligt er det at finde frem til Sandheden. Svar mig, Mr. Grell, findes der vel mere end et eneste Menneske i hele Verden, som De vilde gøre dette for? Nej, De ved lige saa godt som jeg, at De kun vilde gøre det for Lady Eileen.

Grell stønnede tungt, og Foyle fortsatte:

— Jeg indrømmer, at jeg i Begyndelsen bar mig ad som en blind Høne, men det var Prinsesse Petrovskas Alibi, der ledte mig paa Vildspor. Hvis Deres og Ivans Tilstaaelser er rigtige, saa maa Prinsessens være falske. Hun har altsaa løjet. Hvorfor? Det skal vi nu snart faa at se.

— Da jeg hørte Ivans Beretning, stod det hele klart for mig. Og det var egentlig en Bagatel, der afslørede Hemmeligheden for mig. Ved De, hvad det var?

Den anden svarede ikke, og Foyle fortsatte uden at vente:

— Jo, ganske simpelt, det var den Omstændighed, at De gav ham den ene ubeskrevne Halvdel af et Brev, da han skulde skrive sin falske Underretning til Politiet. Paa dette Papir fandtes et Fingeraftryk — det samme, som fandtes paa den Dolk, hvormed Goldenburg blev myrdet!

— Aftrykkene var ikke Deres, heller ikke Ivans, men netop fra den samme Person, som sendte Dem Brevet. Da jeg undersøgte Lady Eileens Skrivebord fandt jeg Brevpapir af samme Slags. Brevet var altsaa fra hende. Er mine Slutninger ikke rigtige?

Stadig intet Svar, og Foyle ringede paa Klokken, og en Politibetjent kom ind.

— Inden jeg fortsætter, vilde jeg gerne have, at Prinsesse Petrovska føres ind. Ogsaa hun kunde jo have Interesse af at høre, hvordan det gik til med Mordet.

Betjenten gik ud, og et Par Minutter fulgte i en trykkende dump Tavshed.

Endelig hørtes Trin udenfor, og straks efter traadte Lola ind i Værelset med højt løftet Hoved. Hun hilste overlegent og med et trodsigt Blik paa Foyle.

— Hvad ønsker De? spurgte hun endeligt.

Detektiven anviste hende en Stol, og hun satte sig.

— Jeg ønsker en Afslutning paa denne langsommelige Mordaffære, sagde Foyle smaaleende.

— Intet skulde glæde mig mere, svarede hun koldt.

— Nej, naturligvis ikke. Vær derfor saa venlig at høre paa, hvad jeg har at sige. Jeg sidder nemlig lige og forklarer Mr. Grell, hvordan Deres Mand blev myrdet.

Hun fo'r sammen men beherskede sig atter.

— Ja saa, De ved det, sagde hun køligt. Naa ja, Goldenburg var min Mand. Jeg har ingen Grund til at nægte det. Vær saa venlig at fortsætte.

— Vi var kommet saa langt, at De og Mr. Grell havde aftalt et Møde med Goldenburg den skæbnesvangre Aften. Goldenburg kommer i Følge med sin Hustru, som nu stod i Deres Tjeneste, og de gaar begge op i Huset, hun for om muligt at stjæle de kompromitterende Breve fra ham. Imidlertid har Goldenburg uden Mr. Grells Vidende sat sig i Forbindelse med Lady Eileen. Hun var den store Trumf, som skulde spilles ud, hvis hans Offer ikke vilde gaa med til de Fordringer, han stillede.

Og nu følger Tildragelserne Slag i Slag

— Goldenburg og hans tidligere Hustru gaar op i Deres Værelse, kommer i Strid, og . . . .

Detektiven standsede og stillede sig foran Prinsessen, som han saa lige ind i Øjnene.

— Ved De, at vi har fundet Deres Fingeraftryk paa Dolken? spurgte han pludselig.

Lola rejste sig hæftigt op.

— Det er Løgn, for jeg brugte Handsker. . . . Aa Gud, hvad siger jeg!

Hun sank ned i Stolen, og Foyle smaalo sagte.

— Godt, der sagde De det selv, Prinsesse Petrovska eller Lola eller Mrs. Goldenburg, hvad vi nu skal kalde Dem, jeg arresterer Dem for Mordet paa Deres Mand.

XXIII

SLUTNINGEN

Om Lynet var slaaet ned i Værelset, kunde det ikke have anrettet en større Forstyrrelse, en Detektivens Ord gjorde.

Der lød et hysterisk Skrig fra Lolas Læber, og hun faldt besvimet om i Hilary Thorntons Arme.

Foyle ringede igen.

— Bær hende ud, sagde Foyle. Og bring hende til sig selv. Og De, Mr. Grell?

Ogsaa for Grell var dette kommet som et uventet Slag. Han var sprunget op og stirrede paa Detektiven, som om han endnu ikke ret havde fattet hans Ord.

— Hvad, stammede han endelig. Er det Deres Mening. . ?

Foyle bad ham sætte sig, og han næsten faldt tilbage i Stolen.

— Deres Lidelser er nu forbi, sagde Detektiven roligt. De har optraadt ædelt og mandigt under denne Affære, og at De selv har været hildet i et Bedrag, gør ikke Deres Gerning mindre værd.

— Men jeg forsikrer Dem . . .

— Godt, saa skal jeg forklare Dem alt. Som jeg sagde Dem, kom Goldenburg og hans fraskilte Hustru op at skændes, og drevet af sit gamle Had griber hun Dolken og støder den i Mandens Bryst. Det hele har kun varet Sekunder.

— Goldenburg synker livløs ned paa Chaiselongen, og Lola flygter.

— Straks efter kommer Lady Eileen tæt tilsløret. Hun gaar op til Biblioteket, men da ingen svarer paa hendes Banken, aabner hun selv Døren og gaar ind. Og her møder hende et frygteligt Syn.

Eric Sandberg. Deres Bidrag til »Digterkonkurrencen« kom for sent.

Hans Hartvig. Ved Lejlighed.

GADENS PIGE.

Hun er Sømandens Ven,
og den farende Svend,
hun ej spørger om Navn og Adresse.
Hendes gavmilde Bryst
gi'r den usleste Trøst,
om det sker end i eg'n Interesse.

Hver en dydsiret Mø,
der i Ærbarheds Sø
har begravet de sjældne Talenter,
forbi haanligt hun stry'r,
skønt forlængst over Styr,
hun har sat Kapitalen, plus Renter.

Hun er vokset i Skarn,
hun har syndet fra Barn,
hun har Kendskab til alle Slags Laster.
Dog, hvem kender ej Synd?
hvem har ej rørt ved Dynd?
hvem tør være den første, der kaster?

J. B.

Lille Else er i Stuen sammen med sin Moder og en fremmed Dame, og r bekendt for sin gode Forstand.
Damen: Man siger at dem der har en god Forstand som Børn ofte mister den hurtig.
Else (hidsig): Har de ikke været meget klog som Barn?

Tegnet af Ester Hartung.

Avertér i Ravnen.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Assurer hos os.
NORDISK ASSURANCE
COMPAGNI AKTIESELSKAB
Central Telefoner 7310 7388 13319 13974
Telegramadresse: „NORDASSUCO"
VESTRE BOULEVARD 5—7
Assurer hos os.

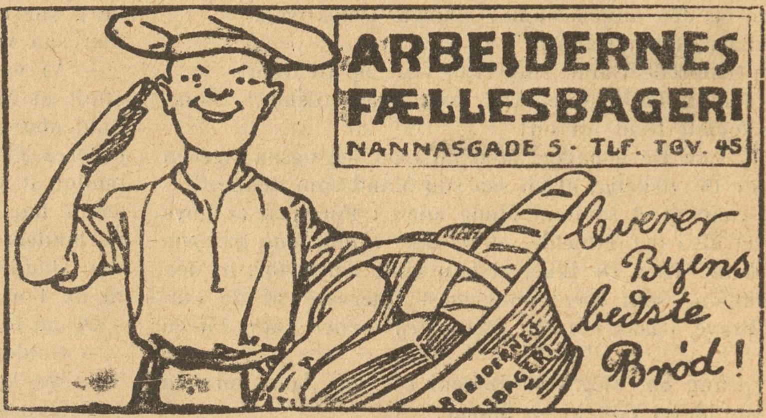

DET GAMLE KÆR.

Jeg husker det lille stinkende Kær
midt i Byen ved det gamle Stræde,
jeg har vadet i Mudder til begge mine Knæ'r
og givet Smaafisk Krummer at æde.

Jeg har staaet og drømt ved det sorte Hul,
som jo var ind til Møllerens Sluse,
jeg har ønsket, at jeg selv var det snurrende Hjul,
der fik Vandet til rastløs at bruse.

Jeg sejled' smaa Baade af Pap og Træ
og Papir i dets mudrede Strømme,
og jeg tuded', naar de sank, før jeg talte til tre,
og lo, naar de bar bort mine Drømme.

Hvor jeg husker det mudrede Kær,
mine Drengeaars stolteste Minde,
hvor jeg vaded' i Mudder til begge mine Knæ'r —
— — — — — — — — —
et bedre Sted vil jeg aldrig finde.

Omer.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Forlov- elsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

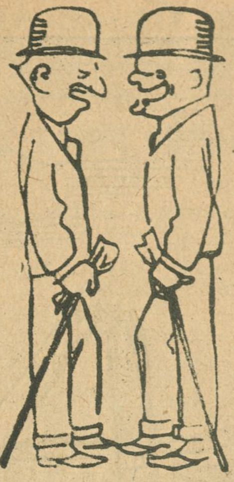

OP OG NED.

Trompeterne smælder,
nu er et det gælder!
Lad os bruge vort Vaaben: Vor Stemme,
og lad det ej gaa os af Glemme,
at kun til eet staar Stormandens Hu:
At de smaa skal gøres mindre endnu.

De Herrer af Guldet
vil jævne med Muldet
alt, hvad vi har tømret os sammen —
Lad dem føle Svien og Skammen!
For sejrer Fjenden, vi Følgerne véd,
stem derfor Kapitalistkoret n e d!

Mød frem, Kammerater,
I stovte Krabater!
Stram Styrkebælternes Spænder
og spyt i de barkede Hænder!
Paa Mandag hedder det: Fastsluttet Trop!
Saa stemmer vi Arbejderklassen o p.

B i f r o n s.

ERHVERVSPARTIET.

Hr. Skinke-S c h i æ r, Hr. Pølse-S c h i æ r,
ha mhar Erhvervene saare kær:
Med ham vil de sidde paa Flæsket —
men sørg nu for, de bli'r tæ'sket.

En herværende Fabrik er i Færd med at fremstille runde Tændstikæsker og firkantede Billardballer.

TO PARTIER.

Marotts Parti og *Birckses* Parti
de gaar paa Stemmefiskeri.
Men hvor faar de Stemmer fra, for Fanden?
Ak jo, lad dem stemme — paa hinanden.

Da Zahle var styrtet.

— Naa, den er grulig gal, nu kan vi ikke længere komme til Gal.

— Saa, hvorfor ikke?

— Nej, nu har vi jo ingen Sale mere!

»Godt Nyt«.

Forholdet mellem Tjener og Herre er ordnet saaledes, at Herren intet ved om Tjeneren, medens Tjeneren ved alt om Herren.

*

En herværende Husvært nægtede at leje ud til et Ægtepar, som erklærede, at de holdt Fugle. Husværten var bange for Storken.

*

John Smith, som har opfundet lugtefri Hvidløg, er for Tiden i Færd med at konstruere Vandmeloner med Hank.

*

En Neger har faaet Plads paa en Gaard i Jylland. Han er saa sort, at naar han kommer i Nærheden af Hønsehuset, hopper Hønsene op paa Pindene, fordi de tror, det er Nat.

Samme Steds har iøvrigt Gaardmanden en Le, der er saa skarp, at Skyggen af den skar Foden af paa en Mand, der gik forbi.

*

Den stokforbenede Militarist, Kaptajn Madsen, kom forleden ind i en Cigarforretning og raabte:

— Maa jeg faa et Cigaret — RØR!

— Du tabte Noget, Christensen!

— Du, kan Kvinderne ikke stemme den 26de?

— Jo, hvorfor skulde de ikke kunne det?

— Næ, for Valget foregaar jo paa en *Mand*-dag!

„En Dansker."

Husmand Jens Persen var for første Gang i sit Liv i Cirkus. Han ler af Dummepeter, forundres over Jöngløren, bliver forbløffet over Akrobaterne, men da tilsidst et Slangemenneske sætter sig paa sit eget Hovede, rejser Jens sig, slaar i Bordet og raaber.

— Nej, dette her er brandstorme mig Løgn.

„En Nordmand."

En oberst tar regiments sykehus i øiesyn Han blir staaende ved en seng og spør lægen:

— Hved feiler den mand?

— Phthisis, svarer lægen.

— Hvad er det? spør obersten.

— Svindsot!

— Hvorfor kunde De ikke si det straks, uten at bruke Deres fordømte medicinske uttryk? tordner obersten. Forøvrig befinder jeg mig ikke rigtig vel til morgen Kan De si mig hvad det er?

Efter en kort undersøkelse siger lægen lakonisk:

— Whisky.

— Hvad behager? brøler obersten.

— Men herregud hr. oberst, svarte lægen rolig. De har jo selv forlangt, at jeg skal udtrykke mig klart og tydelig.

„En Svensker."

ÄNNU OAVGJORT. Dén unge mannen: — Jag skulle vilja köpa någan slags present passande för en ung dam.

Försäljaren: — Fästmö eller syster:

Den unge mannen: — Hon har inte sagt vilket hon vill bli.

De Syndi'e Ka'le.

Lad Syndikalisternes Liste
hver eneste Chance miste.
Men lad dem beholde Kasketten,
og — for Himlens Skyld — Cigaretten!

HØRT I SKOLEN.

Læreren: Hvorfor kommer Du saa sent, lille Hans?

Lille Hans: Jo, for der var en Mand, som blev arresteret for at have stjaalet tre Høns og slaaet to Politibetjente fordærvet, og saa sendte Mor mig hen for at se, om det ikke skulde være Far!

Tegning af Hp. Hansen.

Venstre lægger ud i Valgkampen.

Landsbyrids.

PER SMED.

Kender I Smeden? En gammel Stabejs,
hvis Næse er gloende rød,
og hvis Næve er haard som det glit-
rende Gnejs,
der brydes af Urfjældets Skød, —
en Mand, som betrygges af gunstige
Kaar,
og som snakker og sludrer langt mer',
end han slaar. —

Per Nielsen gaar frem under Harken
og Larm,
saa sort som en Eventyrtrold;
han patter paa Snadden, som al Tid
er varm,
mens Essen som oftest er kold.
Den Tid er forbi, da med Fløjten og
Sang
det stridige Staal han til Lydighed
tvang.

Nu driver han langsomt bag Ambolten
om
og pusler med Tang og med Fil,
belærende Folk, som til Værkstedet
kom,
besværet af Døgnlivets Il.
Man lytter opmærksomt, naar By-
smeden taler;
den Mand ved Besked om de sidste
Skandaler.

Hvor Per kan fortælle om Krig og om
Fred,
saa selvglad og stille tilfreds!
»Jovist, bitte Folkens, Per Smed var
s'gu med
ved Grænsen i fire og treds!«
Saa skildrer han Kampen med klun-
tede Spjæt —
et Skovlskaft maa tjene som Kniv-
bajonet.

»Saa greb jeg mit Værge og ramte min
Mand
i Skulderen. — Færdig — kaput!
Mod mig kunde Prøjsen ej holde
Stand,
jeg trodsede Kugler og Krudt,
jeg vaded' tilsidst gennem Strømme af
Blod,
to Snese Uhlaner laa dræbte for min
Fod.«

Og Per illustrerer med Tegn og Mimik,
barnagtig, fornøjet og tryg;
han ænser ej alle de skeptiske Blik,
som veksles i Smug bag hans Ryg.
Han klemmer kun paa. Som den øvede
Digter
han klarer sig, selv om Hukommelsen
svigter.

Per Nielsen — jovist er han Karl for
sin Hat,
en Mester i Smedenes Fag;
men hjemme i Stuen forvandles han
brat,
der bli'r han saa bitte og spag.
Som Tøffelhelt maa han med barne-
from Mine
kønt føje sig efter den myndige Stine.

Anders K. Olsen.

»Ravnen« udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Promenadepavillonen i Fælledparken og Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12. Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i „RAVNEN".

✚ Sygeplejeartikler ✚
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Holbergsgade 6

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr

N. Farimagsg. 64

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

TLF. 3684 3349 — **S. JOHANNESSON'S** — TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer**, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Herren: Jeg troede, De var en blind Tigger.

Tiggeren: Ja, det er jeg ogsaa.

Herren: Men i Dag er De da ikke blind?

Tiggeren (fornærmet): Kan De ikke unde en stakkels fattig Mand en eneste Fridag?

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. Bording's København.

Fej ud den Reaktion, som kun kan lyve!
Gør rent den Dag, vi skriver seksogtyve!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 18 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 29. April 1920

Valutaraad. Tegning af Hp. Hansen

Fra mange Sider opfordres Medborgere til at sætte en Ære i at gaa laset klædt!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.
Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse $4\frac{1}{2}$ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „
Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN“
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Han var nylig taget ind paa et Hotel, havde begivet sig til Ro og var falden i en dyb, velgørende Slummer, da en kraftig Banken paa Døren vækkede ham.

— Hvad er der løs?

— Det er Herrens Rejsegods.

— Aah, lad det vente til i Morgen.

Der bliver atter Ro, og Manden falder igen i Søvn. Da banker det paany kraftigt paa Døren.

— Hvad er der nu igen?

— Det var ikke *Deres* Rejsegods, min Herre!

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6.00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet“ 1,50. „Den smukke Malkepige“ 1,50. „Fru Potifar“ 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“,
Fredericia.

— Det er en svær Plet, du har paa dit ene Øre.

— Ja, jeg fik forleden Dag en Ørefigen og Politiet vil nu have, at jeg ikke maa vaske mig, før Forbryderen er funden ved Hjælp af Fingeraftrykket!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

IDÉAL
Parfume og Sæbe
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Første Rejsende: Jeg plejer altid at ryge en Cigar for mig selv ganske alene.

Anden Rejsende: Hvis De altid ryger den Sort som nu, saa risikerer De vist heller ikke at blive forstyrret.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Set paa Strøget.

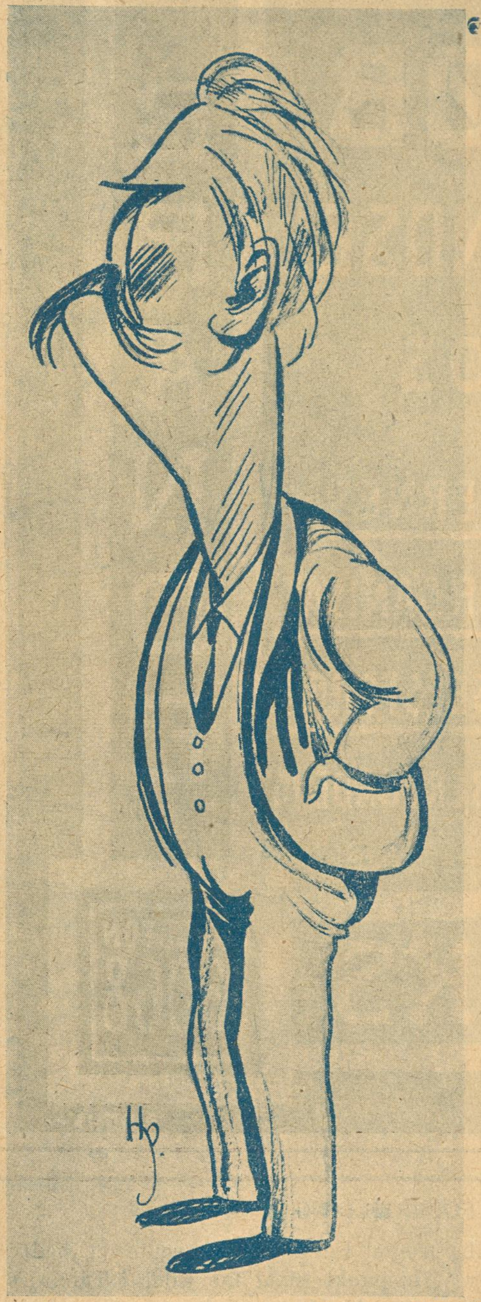

Tegning af Hp. Hansen.

Fhv. Stat-minister Liebe.

C. M. Hess Fabrikker Vejle
Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

I Skolen sporger Lærerinden:

— Hvad faar vi saa fra Dyreriget?

— Mælk, Kod, Smor! svares der i Kor, og en lille Pige tilføjer: Margarine!

— Ja, siger Lærerinden, men Margarinen kommer til Dels fra Planetriget, da den indeholder Olie af forskellige Frugter.

Men den lille Piges ældre Søster siger undskyldende:

— Hun mener Elefantmargarine, Frøken.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

En Herre kommer i Sommerferien ind hos en Landsbybarber. Han bliver anbragt i en Stol og sæbet ind, og Operationen begynder, medens Børnene ligger og leger paa Gulvet. Da siger Faderen endelig:

— Gaa nu væk, Born, tænk, hvor let jeg kan komme til at skære ved Siden af.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

EN KORT FORESTILLING

Et omrejsende Skuespillerselskab skulde opføre Schillers »Røverne«, men da der kun var mødt 8 Tilskuere, arrangerede Direktøren, der spillede Franz, en lille Forandring i Dramaet.

1. Scene:

Franz: I ser saa bleg ud, kære Fa'r.

Gamle Moor: Jeg befinder mig ikke vel.

Franz: Kære Fader, jeg vil da ikke trætte Eder, men afvente et bedre Tidspunkt til at faa Eder i Tale.

Gamle Moor: Godt, min Søn, kom saa igen en anden Gang — jeg vil nu begive mig til Ro.

Franz (til Publikum): Mine Damer og Herrer! De hører selv, at det ikke er mig muligt at faa Manden i Tale i Aften, og paa Grund af gamle Moors pludselige Ildebefindende maa vi stoppe her, hvad jeg venligst beder Dem undskylde.

(Tæppet falder.)

Farvesymfoni.

(Mel.: Kom Maj, du søde, milde —).

Farvel April, du milde,
i Aar var du ikke vild,
omend din kendte Grille
vel ogsaa var lidt paa Spil.
At Hagl vi fik, er jo givet,
og Sne har jeg ogsaa mødt
— præcis saadan er Livet,
en Blanding af *Surt* og *Sødt*.

Kom Maj, du skønne, milde,
nu er det din Tur igen;
og nu kan Pigen silde
spadsere med sin Ven.
Naturens Farver er mange,
de klæder Jorden kønt.
Og nu skal Skoven prange
med *Blaat* og *Gult* og *Grønt*.

Snart Tivoli skal lukke
— forstaa mig vel: lukke *op!*
Endnu maa vi dog sukke
Paa Krigerprisernes Top.
Se, Pjerrot gaar og klager paa
de Priser, han giver for Kridt.
Han var, da jeg her sidst ham saa,
en Blanding af *Sort* og *Hvidt*.

Nu Slesvig-Dagen kommer
med Genforeningens Fest,
med Piber og med Trommer
og *H. M. K.s* hvide Hest.
Hør Læser, sig mig, skal De med,
hold endelig Farver og Tridt,
for det bli'r vist gevaldig med
en Blanding af *Rødt* og *Hvidt!*

Men spør' De mig om Freden,
den lange, daarlige Fred,
saa fatter jeg godt Vreden
hos alle dem, der var med!
Men saadan er vi Men'sker,
hvor findes en Sjæl, som er hel?
Om Tysker eller Svensker
— en Blanding af *Skidt* og *Kanel!*

Harlekin.

Pelle og Palle

de sammenvoksede Tvillinger.

Tegning af Satyr.

Naar Palle faar »Sprut«, ser han Livet i Rosa
— han tror, at Flasken er fuld af »Spiritosa«.

Saa bælder han i sig, den væm'lige Ka'l
— hvor haardt for Pelle, der er stadig Total!

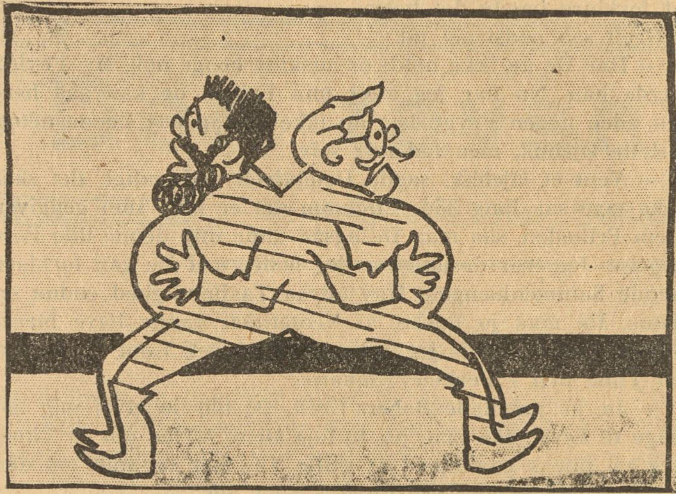

Og nu er det Slut med de Tvillingers Sjov,
nu kommer de under Forvandlingens Lov!

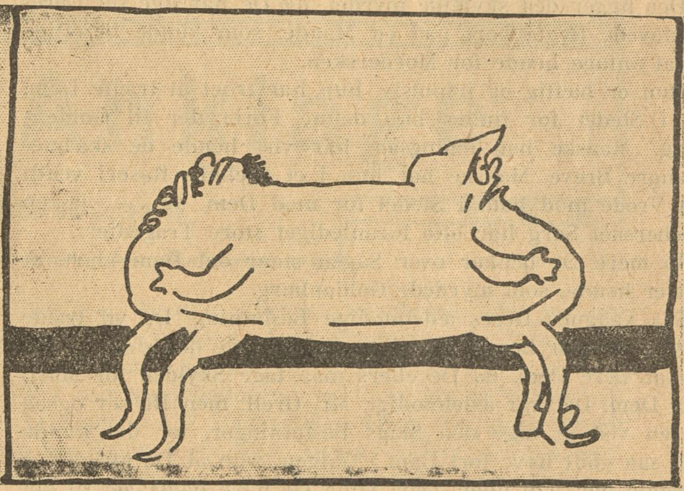

Forvandlingen her er forbavsende stor,
thi Pelle og Palle bliver nu til et Bord!

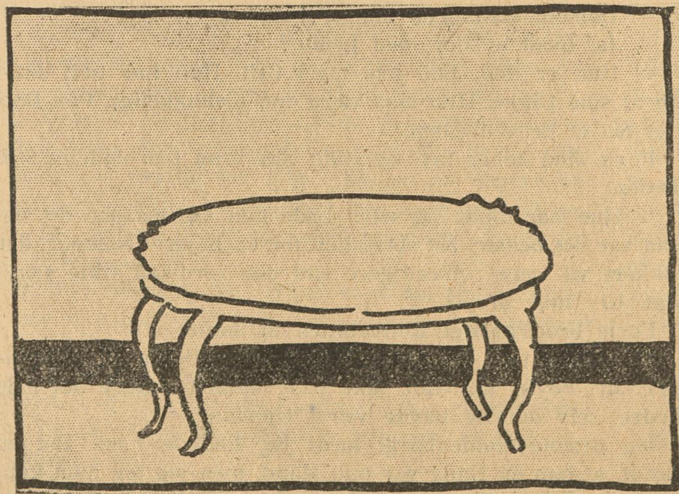

En sidste »Krølle« paa Bordpladens Kant,
og dermed Hr. Pelle og Palle forsvandt!

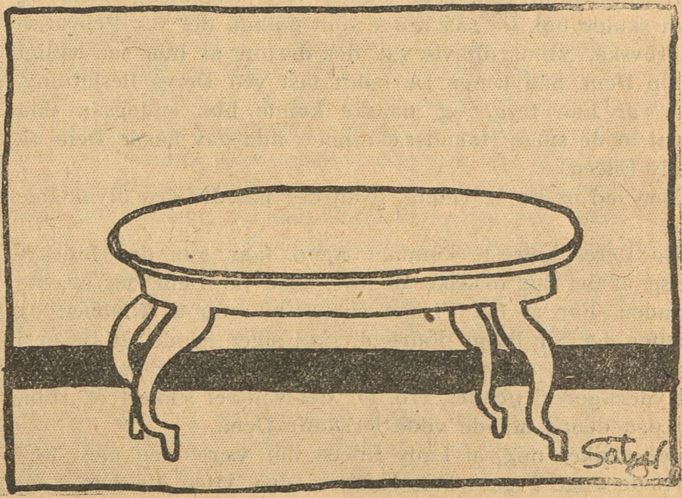

Og længes Du efter de to — lille Ven,
Du skal se, de gaar nok i dit Bordben igen!!

Dolk og Hjerte

— For nu helt at forstaa hende, maa vi sætte os ind i hendes Tankegang. En Fremmed Mand har varskoet hende og bedt hende komme derhen. Men Værelset er tomt, og paa Chaiselongen ligger en Mand myrdet.

— Selvfølgelig bliver hun grebet af en frygtelig Forskrækkelse. Alt løber rundt for hende, og i sin Forfærdelse bøjer hun sig ned over den Myrdede for at trække Dolken ud af hans Bryst, hvilket ikke lykkes hende. Deraf hendes Fingeraftryk.

— Endvidere maa vi huske, at den Myrdedes Ansigt hele Tiden laa i dyb Skygge. Sandsynligvis har hun ikke set hans Ansigt, thi i saa Fald havde hun sikkert antaget den Døde for Dem, og saa havde hun handlet helt anderledes.

— Denne Situation staar kun paa nogle Sekunder, thi saa hører hun Trin.

— Det er Dem, der kommer.

— Hun bliver nu aldeles paralyseret og er maaske ogsaa blevet grebet af en skrækkelig Mistanke. Hun tror, at det er Dem, Mr. Grell, som i et Anfald af Sindssyge har dræbt Manden.

— Maaske er det Politiet, der kommer. Hun vil ikke blive for ikke at skulle staa som Vidne mod den Mand, hun elsker, og hun flygter.

— Hun ser ikke Dem, men De har set hende, og trods det tætte Slør genkendt hende. De gaar nu ind i Deres Arbejdsværelse, og med ét staar den grufulde Virkelighed for Dem.

Der ligger den skyldige myrdet, og De har lige set Deres Forlovede flygte bort paa en Maade, som kunde berettige til at antage hende for Mordersken.

Hun er hæftig og impulsiv, hun har troet at træffe Dem, og i Stedet for finder hun denne Forbryder til Goldenburg. Maaske han endogsaa har vist hende de skæbnesvangre Breve. Maaske har hun i et Øjebliks Raseri vendt sin Vrede mod ham i Stedet for mod Dem, og .... ja, en ubehersket Sorg har ofte foranlediget store Tragedier.

Jo mere De tænker over Sagen staar det Dem klart, at det er hende, som myrdede Goldenburg.

Saa vaagner Deres ædelmodige Beslutning. De vil træde i Breschen for hende, De vil flygte og lade den døde gælde for at være Dem, da De ellers maa tage Skylden for Mord paa Dem. Det var ædelmodigt, Mr. Grell, men De ser ogsaa Faren ved at tage den Slags Beslutninger, for det kunde lige saa godt have ført Dem i Galgen, som at De nu sidder levende her. Thi uden Tvivl vilde De have paastaaet til det sidste, at det var Dem, som myrdede Goldenburg, og Lady Eilleen vilde aldrig have kunnet sige et Ord til Deres Forsvar. Hun havde jo ikke noget at bekende.

Der var kun een, som kendte hele Hemmeligheden, og hun skulde nok tie saa længe som muligt, det var Prinsesse Petrovska. Sandsynligvis var det derfor, at hun saa villigt hjalp Dem. Saa længe De holdt fast ved Deres Beslutning, saa var hun tryg, og maaske kunde hun endogsaa slaa Mønt af de smaa Haandsrækninger, hun gav baade Dem og Lady Eileen.

Men lad os nu se videre, hvad der hændte den ulykkelige Nat.

Da Deres Kæreste kommer hjem, faar hun den Indskydelse, at det dog maaske alligevel ikke var Dem, der dræbte Manden. For at faa Vished ringer hun op til Klubben og træffer der Sir Ralph Fairfeld. Han siger hende, at De er i Klubben, men at De er optaget. Dette bestyrker hende endnu yderligere i hendes Tro, for det var vel sikkert et Alibi, De paa denne Maade vilde forskaffe Dem.

Jeg tænker mig, at Lady Eileen har været den mest fortvivlede unge Pige i hele England den Aften, da hun kom hjem til sig selv.

Deres Ulykke havde ikke dræbt Kærligheden til Dem hos hende. Hun er en af disse sjældne Kvinder, i hvem Sorg og Modgang skaber endnu dybere og værdifuldere Følelser. Og visseligt, hun har bestaaet sin Prøve. Alt vilde hun gøre for Dem, ja, hun betænkte sig ikke en Gang paa at overskride Lovens Grænser, da hun skrev sin Faders Navn efter. Der er jo de Lovovertrædelser, som fortjener Navn af Heltedaad!

Grell rejste sig langsomt og rakte Detektiven sin Haand.

— Jeg er Dem stor Tak skyldig, Mr. Foyle, sagde han. Hvordan De har baaret Dem ad, forstaar jeg ikke, men De er trængt længere ind i selve Sagens Kerne end nogen af dem, der var indblandet i Affæren.

— Det var ret vanskeligt, indtil vi fik Sagen bragt ind paa det rigtige Spor. Saa skal der blot lidt Kombinationstalent til. Men nu vilde jeg gerne spørge Dem om en Sag, Mr. Grell.

— Hvordan er Goldenburgs Dolk blevet anbragt paa Deres Skrivebord?

— Det var ikke Goldenburgs Dolk, det var min egen, skønt det jo er muligt, at han havde en Mage til.

— Det er godt, saa skal jeg ikke mere besvære Dem, Mr. Grell. De har sandelig haft Vanskeligheder nok ud af denne Historie.

Grell stod et Øjeblik stille, som om han havde noget paa Hjerte.

— Maa jeg gøre et Spørgsmaal? sagde han endeligt.

— Naturligvis, med Fornøjelse.

— Ved Lady Eileen noget om alt dette?

Foyle smaalo.

— Jeg tænkte mig netop at aflægge Lady Eileen et Besøg, naar jeg gik herfra. Nu, da Gaaden er løst, er det min Pligt at forklare hende det hele.

Grell saa nedslaaet ud.

— Har De nu ikke holdt os adskilte længe nok, Mr. Foyle? sagde han. Nu har jeg atter min Frihed og kan gaa herfra uden nogen Frygt, læg nu ikke Beslag paa hende netop i dette Øjeblik, men lad mig selv . . . .

— Vent et Øjeblik, sagde Detektiven godmodigt, det skal ikke tage saa lang Tid. Eftersom det er mig, som gengiver Dem Friheden, saa maa De ogsaa unde mig denne lille Fornøjelse. Jeg tror desuden, at jeg bedre end De kan forklare hende Sammenhængen. Hav altsaa Taalmodighed endnu en Time. De maa jo huske, at Ventetiden kunde have blevet endnu længere, hvis jeg ikke havde været. Kom altsaa om en Time hen i Berkeley Square.

— Ja, ja. mumlede Robert Grell. De har jo givet mig tilbage til Livet, saa maa jeg jo føje Dem. Altsaa om en Time. Jeg vil imens gaa hjem og skifte Tøj, det er, som om der hængte Fængselsluft ved disse Klæder her.

— Udmærket, saa er vi enige, svarede Foyle. Men hvad i Alverden er der nu? udbrød han og vendte sig.

En Betjent var kommet styrtende ind i Værelset, bleg og oprevet.

— Damen, stammede han, Prinsessen . . . .

— Ja, hvad er der med hende?

— Hun er død, hun har taget Gift. Hun har haft det i en af sine Ringe. Hun maa være død øjeblikkeligt. Paa Bordet laa et Brev til Dem.

Foyle stod længe tavs og stille. Saa brød han endelig Stilheden:

— Hun har dømt sig selv, sagde han. Og maaske det ogsaa var det bedste. Nu staar hun for en højere Dommer, der sikkert vil være retfærdigere end den jordiske vilde været det. Giv mig Brevet.

Foyle brød hastigt Konvolutten og læste:

»Spillet er tabt. De har haft Ret i alle Deres Formodninger, Mr. Foyle. De vilde ikke have kunnet skildre det hele bedre, selv om De havde været Øjevidne.

Jeg dræbte Goldenburg, fordi jeg hadede ham. Det er sandt, at han en Gang var min Mand, men jeg tog ham kun, fordi han lignede Mr. Grell, som jeg i Virkeligheden elskede.

Det var Goldenburg, der iværksatte disse Pengeafpresnin-

ger, men jeg sværger, at jeg ikke anede noget om det. Blandt min Korrespondance havde jeg forskellige Breve fra formaaende Mænd. Disse Breve kom jeg til at vise Goldenburg, og han bad mig om at laane dem, deriblandt var ogsaa Brevene fra Mr. Grell. Dette vidste jeg ikke, før Grell selv omtalte det for mig. Da først forstod jeg, at denne samvittighedsløse Skurk havde narret mig til at udlevere den Mand, jeg elskede, og at han havde benyttet min Godtroenhed til at presse Penge af Grell. Derfor besluttede jeg at hævne mig paa ham.

Jeg modtog Mr. Grells Tilbud om at følge ham til London. Det var oprindeligt ikke min Hensigt at myrde Goldenburg. Men da jeg den Aften hørte hans nye Planer mod Grell, Planer, som alle var baserede paa mine egne Breve, da blev jeg grebet af et afsindigt Raseri, og jeg tog den Dolk, som laa paa Bordet, og stødte den i hans Hjerte. Jeg gjorde det, fordi jeg hadede ham, og dog var mit Had maaske kun Reversen af min Kærlighed til Grell. Maaske levede der endnu et Haab i mit Hjerte om at komme til at eje den Mand, som nu var fri og uafhængig. Jeg følte, at jeg vilde kunne følge ham til Verdens Ende. Først nu ser jeg, hvor forfærdeligt jeg har handlet. Gud være mig naadig!

Da Foyle havde endt Gennemlæsningen, vendte han sig til Thornton:

— Der ser De, Sir Hilary, det er, som jeg altid siger, meget meget kan man gætte sig til her i Verden, men hvem gætter sig til en Kvindes besynderlige Veje.

— — —

Det varede ikke længe, før Heldon Foyle i varsomme og beherskede Ord havde forklaret Lady Eileen hele Sammenhængen, og den unge Kvinde hørte paa ham med vidt aabne Øjne og blussende Kinder. Hun fangede hvert Ord, som om det gjaldt hendes Liv ikke at gaa Glip af en eneste Stavelse. Da han var færdig, hændte der noget, som Foyle huskede hele sit Liv.

Først stod den unge Kvinde og saa længe paa ham.

Saa kastede hun sig ind til ham og gemte sig ved hans Bryst.

— Og jeg, som mistænkte Dem, stammede hun rødmende. Jeg, som troede, De vilde gøre mig og Robert ondt . . . . kan De tilgive mig?

— Saa, saa, lo Foyle og gjorde sig fri. Der henne staar En, som maaske kunde blive skinsyg.

Han pegede i det samme hen mod Døren, som Grell stille havde aabnet.

Med et Skrig løb Eileen hen mod ham og kastede sig i hans Favn.

Foyle vidste, at han nu var overflødig, og stille tog han sin Hat og listede ud.

— Ja, sukkede han for sig selv. Saadan er Verdens Gang. Nu har De ikke Brug for mig mere, og saa kan jeg gaa. Men jeg misunder dem ikke. De er værdige til at blive lykkelige, og lykkeligere Mennesker end disse to har jeg aldrig set. De var maaske aldrig blevet saa lykkelige, om ikke alt dette var hændt — saa kanske der alligevel har været nogen Velsignelse ved Gaaden i Grosvenor Gardens.

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

I.

HVAD DER HÆNDTE OM NATTEN.

Det var en mørk og stormfuld Aften, da jeg forlod Kontoret i Blankvill, lige udenfor New York, sammen med Sagføreren John Argyll, for at tage med ham hjem til hans Villa og drikke The i Familiens Skød. Jeg selv er juridisk Kandidat og ansat i Hr. Argylls Sagførerfirma. Da min Chef var en nær Ven af min afdøde Fader, stog jeg paa en særlig fortrolig Fod med hele Familien, hvor jeg nærmest betragtedes som Husven. Min Fader og Argyll havde siddet paa Skolebænk sammen og senere paabegyndt de samme Studier, men da min Fader først skulde til at nyde Frugten af sine Anstrengelser, døde han pludseligt, mens John Argyll paa en enestaaende Maade fik Heldet med sig og arbejdede sig frem til Anseelse og Rigdom. Han tog sig varmt af sin afdøde Vens Søn, han hjalp hans Moder baade med Raad og Daad og betalte for mig i Skolen og senere for mine Studeringer. Da jeg havde taget min Eksamen, fik jeg Ansættelse paa hans Kontor for at dygtiggøre mig i den praktiske Uddannelse.

Skønt jeg ikke boede i hans Hjem, stod der dog altid en Plads til mig ved Bordet, og jeg kunde komme og gaa, som jeg vilde.

Denne Aften var en Lørdag, og det var Meningen, at jeg skulde blive hos Argylls til om Søndagen. Nu paaskyndede vi vore Skridt, da store Regndraaber begyndte at falde, og det trak truende op.

— Det bliver ordentlig Regn til Natten, sagde Hr. Argyll, da vi en Stund havde gaaet tavse ved Siden af hinanden.

— Det klarer maaske alligevel, mente jeg, idet jeg pegede ud mod den synkende Sol, der næsten var forsvundet bag de optrækkende Skyer.

Min Chef trak paa Skuldrene, og tavse gik vi videre.

Da vi traadte ind i Dagligstuen, fandt vi James Argyll mageligt henslængt i en Sofa. James var Hr. Argylls Brodersøn, en ung Mand paa min Alder.

— Hvor er Pigebørnene? spurgte min Chef.

— De er endnu ikke kommet ned fra de højere Regioner, svarede James leende.

— De skal vel pynte sig — det er sandt, det er jo Lørdag, tilføjede Hr. Argyll og gik ind i Biblioteket.

Jeg satte mig henne ved et af Vinduerne og saa ud paa det tiltagende Uvejr, for jeg havde ikke Lyst til at indlede en Samtale med James Argyll. Begge havde vi en Følelse af, at vi ikke kunde lide hinanden, og skønt vore Veje næsten dagligt førte os sammen, saa søgte vi dog paa alle Maader at undgaa hinanden. Denne Aften var imidlertid James i usædvanligt godt Humør, og uden Opfordring fra min Side begyndte han at snakke om forskellige Ting. Jeg hørte knapt efter, hvad han sagde, thi jeg sad og ventede kun paa en Ting, at faa Eleonore, John Argylls ældste Datter, at se.

Endelig kom hun. Jeg hørte hendes Silkekjoles Raslen ude paa Gangen, og mine Øjne søgte straks hendes, da hun traadte ind. Hun havde været særlig omhyggelig med sit Toilette denne Aften, og over hendes Ansigt hvilede et lykkeligt Skær, som dog ikke gjaldt nogen af os to unge Mænd, der var til Stede. James lod dog til at antage, at Eleonores Smil mere gjaldt ham end mig, hvad der baade irriterede og smertede mig.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349

Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

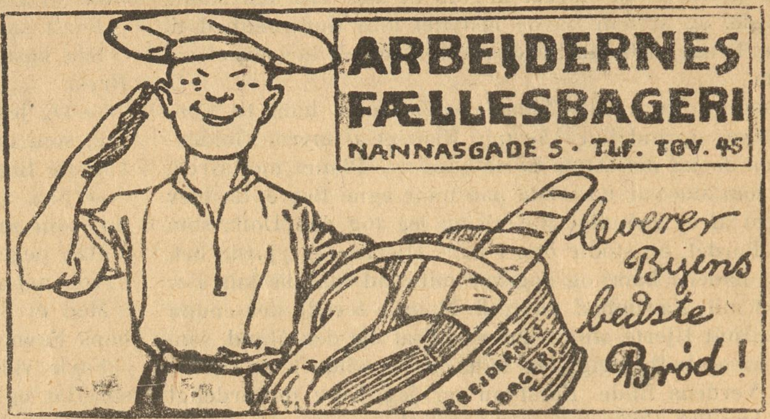

EN MISFORSTAAELSE.

(Petersens forhenværende Husholderske er bleven Politibetjent).
P.: Næ— Sofie, jeg kan ikke gaa med dig i Aften, nu er jeg blevet gift maa du huske.

Tegnet af Charles Antonsen.

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Veksellerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser

„RAVNEN".

En Dame kom ind i en Cigarforretning og forlangte nogle Cigarer, og idet Cigarhandleren rakte Damen Cigarerne, sagde han: »Pas paa, De ikke brækker Dem.«

Da Damen kom ud af Butiken, sagde hendes lille Dreng:

»Manden troede vidst, du selv skulde ryge dem.«

L. T.

»Byens hurtigste Budekspres«.
Tegnet af H. Olsen.

Avertér i „RAVNEN".

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

»Godt Nyt«.

Nu er Loven om Børns Tobaksrøgning naaet til 3die Behandling, første Udvalg.

Bare nu Loven bliver færdig, inden Børnene bliver voksne.

En dansk Operasanger i England har mistet sine Penge, fordi Teaterdirektøren gik Fallit.

Havde det nu været *P e d e r C o r n e l i u s, var Ulykken ikke saa stor. Han kunde jo nok taale at miste nogle P u n d.*

Jeg ser, at der paa det ny Teater skal være 11 Personer, naar »Den grønne Elevator« skal op.

Hvad »Thalia« siger, ved jeg ikke — men hvad siger »Titan«.

En Herre ringede forleden til Dagmarteatret og spurgte, om de havde 5 Orkesterpladser. Paa Teatret blev man forfærdelig glade og spurgte, hvilke Instrumenter, Vedkommende spillede.

For mange, mange Aar siden udkom et Konversationsleksikon, som jeg abonnerede paa. Jeg slog straks op paa »Bryggerier«, og der stod: »Se Øl«. Nu forleden er Leksikon'et endelig naaet til »Øl« — og nu er jeg forlængst Afholdsmand!

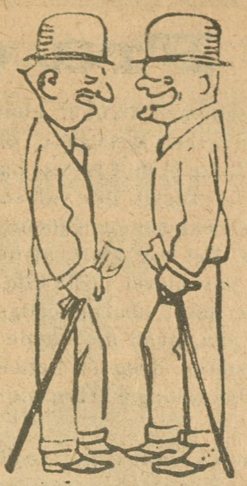

— Du, hvad kan man sige om en Frugtkurv, der er tom?

— Ved det ikke.

— At den er *frugtbar!*

»EN NORDMAND«.

— Jeg maa rigtignok beundre din selvbeherskelse, Hansen! Da sporvognen gik over dit ene ben, kom der ikke en lyd fra dine læber.

— Ja, ser du, jeg vilde ikke gjøre min skrædder, der netop gik forbi, opmerksom paa mig.

»EN DANSKER«.

Frøken Ellen, der har forlovet sig med en ældre, rig Herre: Min Kæreste siger altid, at jeg skal bringe Solen ind i hans Hjem.

Veninden: Det passer jo godt, for Maane har han jo allerede.

»EN SVENSKER«.

En Skollärare, som hadde sine egna metoder, gav en dag var och en av gosserna i sin klass tre knappar.

— Den första af dessa knapper, sade han, representerar livet, den andra friheten och den tredje lyckan. Om tre dagar skola ni lämna tillbaka knapparna och komme ihåg vad var och en av dem representerar.

När de tre dagarna var gått afleverede alla gossarna utom en mycket ordentligt knapperne.

— Snälla magistern, sa' denne ene, här är *livet* och här är *friheten*, men *lyckan* har mamma tagit och sytt fast i min bror Pauls byxor.

FRA VALGDAGEN.

Vi fulgtes ad til Vælgerlisten —
du gode Gud, hvor var hun lækker:
Hvor lille Foden, dejlig Vristen —
og hvilken Taille, fin og smækker!

Saa gled hun ind i Stemmerummet,
og borte var min Fryd og Gammen.
»Den dumme Lov«, jeg stod og
brummed',
hvorfor maa man ej k r y d s e
sammen?«

LOVFORSLAG.

Ved de kommende Valg vil Stemmesedlerne være saaledes indrettede, at man stemmer *for* eller *imod* Indlemmelsen af Flensborg i det danske Rige og *for* eller *imod* Fæstningens Bevarelse eller eventuelt Genoprettelse.

Alle, der stemmer *for* disse to Punkter, betaler *dobbelt* saa meget i Skat som de andre Vælgere.

„Samfundshjælpen“.

For Fanden, Du vil være Skruebrækker og saa kan Du ikke engang brække saa'n et Par Skruer op!

Hørt i et Pensionat.

— Vi var ved at sulte ihjæl, sagde en hjemvendt Deltager i en Nordpolsekspedition, mens Pensionatets øvrige Gæster spændt lyttede. — Men saa tog vi vore Støvler, skar dem i Stykker og kogte Suppe paa dem. Paa den Maade opretholdt vi Livet i 14 Dage.

— Hys, ikke saa højt, hviskede hans Sidemand, Værtinden kan let høre det.

LEHN OG STAMHUSE.

Vi har modtaget følgende:

Farvel du Sæde, hvor Far har sat,
hvor jeg har ligget i Uld og Vat.
Det Herresæde, vi aldrig mer
faar Lov at herske, og det vi ser
for sidste Gang, for sidste Gang!

Grev Preben, jun.

18/4. Liebe-Ministeriets Medlemmer har allerede givet Afkald paa den 2000 Kroners Pension, de egentlig havde Ret til. Meget fornuftigt handlet af de Herrer! De forstaar vist ikke rigtig at omgaas Kronerne — den eneste Krone, de i deres Funktionstid skulde holde paa, var de i hvert Fald lige ved at sætte overstyr.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Fra det gamle Kejserrige.

Politispionen Pauloff kunde ikke lade være med at gøre en overrasket Bevægelse, da han stod foran sin Chef. For første Gang i sit Liv saa han Tegn paa Følelser i hans Ansigt — et Ansigt, der var som støbt i Bronce. Men nu havde Ansigtstrækkene og Øjnene tabt det haarde, ubarmhjertige Udtryk. Det var klart, at der var sket noget, hvorved Ministeren var blevet opskræmt. Og Pauloff, Spionen, den mest trofaste, mest ubarmhjertige i det hemmelige Politi, spekulerede paa, hvad det kunde være.

Ministeren drog et Lettelsens Suk ved Synet af sin trofaste Haandlanger. Han vidste, at han kunde stole paa Pauloff.

— Deres Højhed har sendt Bud efter mig?

— Ja, Pauloff. Jeg trænger til din Hjælp. En frygtelig Fare truer mig.

— Nihilisterne . . . .

— Ja, Nekludoff, som jeg sendte til Sakhalin i Fjor!

— Og som døde der!

— Men Nekludoffs Meningsfæller lever, og jeg har modtaget en Del Truselsbreve fra dem. Jeg tænker ikke paa mig selv, men mit Barn, Pauloff, min lille Olga!

Nu forstod Spionen alt. Det svage Punkt i Ministerens haarde Hjerte var hans eneste Barn.

— Aa! udbrød Spionen, det forandrer Sagen!

— Ja, netop, læs dette Brev.

Pauloff gennemsaa hurtigt Skrivelsen.

»Djævel,« stod der, »min Søn er død, et Offer for din Grusomhed. Jeg vil have Liv for Liv. Jeg havde en Søn, og nu er jeg barnløs. Du har en Datter, Djævel, Du skal erfare, hvad det er at miste sit eneste Barn.« — Der var ingen Underskrift.

— Det er fra Aletxis Nekludoffs Fader, sagde Ministeren, og Spionen nikkede.

— Aa, min lille Olga, stønnede Ministeren. Og vi ved ikke, hvor han skjuler sig. Indtil jeg fik dette Brev, vidste jeg ikke, han var i Rusland.

— Han har gjort os opmærksom paa Faren. Det var uforsigtigt af ham.

— Ja, selv om det aldrig lykkes for ham, vil jeg alligevel komme til at betale dyrt for hans Søns Død, stønnede Ministeren.

— Saa skal vi sætte os i Virksomhed straks?

— Ja, jeg har allerede instrueret mine Tjenere. Desuden har jeg flere Politispioner i Huset.

— Meget forsigtigt, men Barnets Guvernante?

— Er Fedora Ziskoff af det hemmelige Politi.

— Godt. Under disse Omstændigheder ser jeg ikke, hvad Deres Højhed har at frygte.

— Jo, udbrød Politispionen med et fortvivlet Udtryk. Nekludoff er en Blodhund, som aldrig opgiver en Plan, førend den er udført. Jeg frygter for Olga. Pauloff, vi maa finde ham! Jeg giver 10,000 Rubler for hans Død!

Pauloffs Øjne tindrede.

— Men Anklagen ... et Truselsbrev ... det bliver kun til Sibirien, og med gode Forbindelser bliver han ikke længe der.

— Hvad? udbrød Ministeren, tager Pauloff Hensyn til en Forræder. Han skal ikke til Sibirien. Graven er den sikreste Plads.

Pauloff bøjede sit Hovede: — Lad det blive saaledes, som Deres Højhed vil. Jeg skal føre ham til Peter Pauls-Fæstningen. Han overfalder en Skildvagt . . . og Bajonetten udretter Resten!

— Rigtigt. Men Du har ham ikke endnu.

— Nej, men hvis han findes i Ruslnad, skal han snart være i mine Hænder!

Politispionen gik, efterladende sin Chef i dystre Tanker.

Dagene og Ugerne gik, uden at Spionen bragte Meddelelse om den farlige Nihilists Anholdelse, og hver Dag var frygtelig for Ministeren. Nætterne var ham en Rædsel.

Vagterne i Ministerens Hus fordobledes, men intet Attentat blev forsøgt. Holdt Nihilisten Politet for Nar? Var Truslen bare Luft?

Endelig viste Pauloff sig atter paa Politikontoret. Der var et usædvanlig ophidset Udtryk i hans Ansigt, og Ministeren sprang op.

— Hvor er han?

— Jeg har bragt ham til Peter Paul-Fæstningen.

— Godt, lad os gaa derhen!

En Vogn førte dem af Sted til det frygtelige Fængsel.

Ministeren følte sig oplivet og hørte næppe paa sin Underordnedes Beretning.

I et mørst Rum med tilgitrede Vinduer ventede Ministeren sin Fjende. Han saa ivrig op, da Nekludoff førtes ind med tunge Jernlænker om Hænder og Fødder. Men han indsunkne Øjne var bestemte og frygtløse.

— Nu, Boris Nekludoff, har jeg Dig endelig, hviskede Ministeren mellem Tænderne.

— Det ser saaledes ud, svarede Fangen.

— Hund! Du skrev dette Brev. . . .

— Ja.

— Og havde Du til Hensigt at udføre Truslen?

Fangen smilede paa en ejendommelig Maade, der atter gjorde Ministeren urolig.

— Ja, sagde Nekludoff, det var min Hensigt.

— Du tilstaar det, og Du kender din Skæbne?

— Sibirien?

— Nej, ikke Sibirien, Hund! sagde Ministeren og sænkede Stemmen, Du har en Time tilbage at leve i.

Nekludoff blev overrasket, men gjorde saa en ligegyldig Bevægelse.

— Nu . . . eller næste Aar . . . det er det samme. Jeg er hævnet, og mine Kammerater til forsætte mit Værk.

— Nej, Du er ikke hævnet, for med din Død ophører min Frygt. Jeg frygter ikke dine Kammerater.

Nekludoff smilede atter, og Ministeren blev igen urolig. Han rejste sig hurtig og gjorde et Tegn til Pauloff.

— Opsæt det ikke.

Spionen nikkede.

Ministeren kørte med lettet Hjerte hjem. Og dog, hvad skulde Nihilistens mærkelige Smil betyde? Han paaskyndede Farten, og da han kom til sit Hus, løb han op ad Trapperne.

— Fedora Ziskoff!

— Ja, Deres Højhed!

— Hvor er Olga? Jeg vil se hende. Er alt i Orden her? spurgte Ministeren hurtig.

— Ja, alt er som sædvanlig. Olga er glad over, hvad De sendte hende og . . . .

— Hvad mener De?

— Chokoladen . . . .

— Hvilken Chokolade?

— Chokoladen, som Deres Højhed sendte hende straks efter, at De var kørt ud.

— Kvinde, De er gal! Jeg har intet sendt hende, tordnede Ministeren.

Han skød hende til Side og løb af Sted for at opsøge Olga. Hun laa paa sin Sofa med sin Dukke i Armene og en aaben Chokoladeæske ved Siden af sig. Det saa ud, som om hun sov.

— Olga! Olga!

Men Olga svarede ikke paa sin Faders skælvende Raab. Læberne var lukkede og vilde aldrig aabne sig mere.

Han tog hende i sine Arme. Han kaldte hende ved de ømmeste Navne, men i sit Indre følte han, at hun aldrig vilde smile til ham mere.

Og pludselig slap han hende og stirrede fortvivlet ind i det lille Ansigt. Saa sank han ned paa Gulvet.

Nihilisten havde faaet sin Hævn.

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Promenadepavillonen i Fælledparken og Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Sygeplejeartikler
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

— Kom, lad os gaa ind i Kaféen. Jeg giver ud.
— Hvad er dog det der paa engang har faaet Dig i saa godt Humor?
— Kan Du se den tykke Dame derovre med de seks Børn?
— Ja, hvad hun?
— Hun gav mig for 10 Aar siden en Kurv.

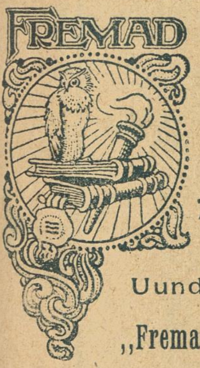

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Fotografen til Nevøen, der er kommet op sammen med sin Onkel:
— Maa jeg bede Dem om at lægge Haanden paa Deres Onkels Skulder.
Onkelen til Nevøen:
— Stik den hellere i min Lomme, det ser naturligere ud.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2. TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af O. Hartig.

**En Titel til hende er let nok at klare:
Er „Majnat i Japan“ ej nok, kan man bare
tilføje ekstra: Eller „Den gule Fare“.**

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 19 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 6. Maj 1920

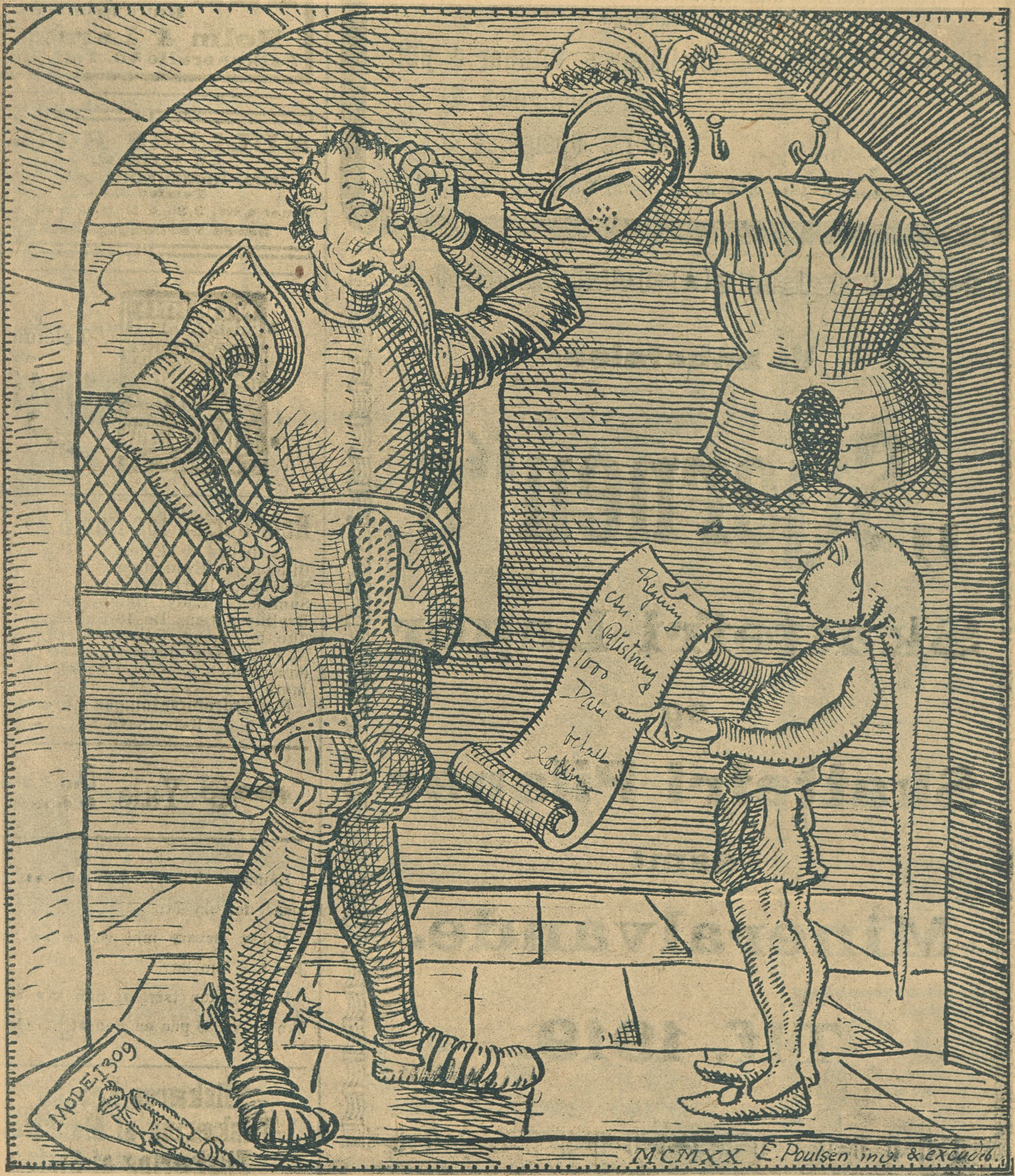

Tegning af Emil Poulsen.

Middelalderens Skræderregninger!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 4½ „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5 „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

KØB „RAVNEN“ 18 ØRE

MØBLER faas billig **paa Kredit** fra 5 Kr. mdl.
Hensyn v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Vi anbefaler

„Stjernen“s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, Albertinebogen, Kærlighed & Sundhed, Lady Hamiltons Elskere, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Gnister, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad“
København S.

Yale — Laase & Nøgler, Ny Østergade 2.

Emma: Stakkels Signe, hun har lidt meget for sin Tro.

Helga: Bevare mig vel. Hvad Slags Tro har hun da?

Emma: Hun tror, at hun kan bruge Sko af Nr. 36 paa en Fod af Nr. 40.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Malerinden: Jeg haaber ikke, De har noget imod, at jeg tager Plads her paa Deres Mark og tager en Skitse?

Bonden: Nej, tværtimod Frøken, De vil holde Fuglene borte bedre end et Fugleskræmsel.

Fergan
Ernæringsmiddel
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

— Naa, i Dag da Du har faaet dit nye Kostume, skal Du vel rundt til alle dine Veninder for at lade Dig beundre?

— Nej! Jeg skal rundt til alle mine Uvenner for at lade mig misunde.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

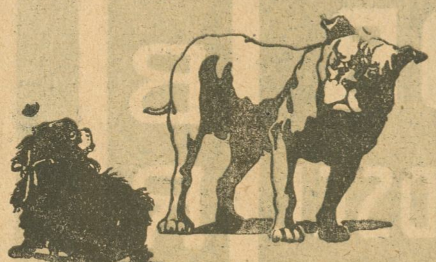

Foraarets Barn.

Du ejer Raklers Duft og tunge Ynde,
kan ladt dit vege Pigelegem sno —
dit Blik er fyldt af Solens Foraarsbrynde,
Du knejser kækt i spinkle, spidse Sko!

Før mange Nætter gaar, har Du forvildet
Dig ind, hvor Giftens Paddehatte gror. —
Men jeg vil gemme denne Aftens Billed,
og aldrig vil jeg lede om dit Spor!

Skal da — (en diset Nat, hvor Vaarens Arme
er rundt om Jordens Jomfrulænder lagt) —
jeg møde Dig, vil Gensynslykkens Charme
Dig svøbe ind i denne Aftens Dragt. . . .

Thi da jeg saa dit Smil i Maskestimlen,
sprang i mit Hjerte alle Blomster ud.
Og elsker Du mig, er *jeg* Gud i Himlen,
gør Du det ikke, *er* der ingen Gud! — — —

Thorkil Barfod.

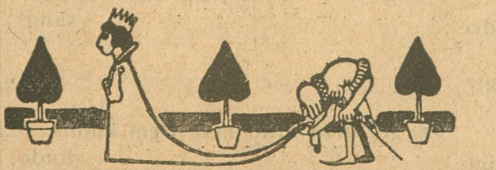

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Spec.: Lysthusforsikring mod Brand og Tyveri.
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

Anders er ude at stjæle Brænde i Skoven. Da han er paa Hjemvejen møder han Skovfogeden.

— Naa, Du er igen ude og stjæle Brænde!

— Aah nej, jeg er bare ude at botanisere.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Allianee"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Moderen: Du fik nok i Gaar Kløafdin Lærer.

Karl: Ja, men han er saa svag, saa det gjorde ikke ondt.

Moderen: Og alligevel skreg Du saa forfærdeligt, siger Ole.

Karl: Ja, men det var bare for at beholde Lærerens Venskab.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager og faas kun hos
Bandagist Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Moderate Løjer.

(Mel.: »Lisbeth, Lisbeth« af »En Søndag paa Amager«).

Venstre, Venstre — Danmark staar i venstre Spænd,
(hvor vil de hen?)
Venstre, Venstre kommer nu til Magt igen.
Pæremoderat er Danskens Valg-Moral,
vær for Himlens Skyld ej altfor radikal.
— »Venstre«, »Venstre« det er Danmarks Ideal!

J. C., J. C. nu er Du nok ovenpaa
(med »Hee« og »Haa«!)
J. C., J. C. Du er re'nok lomsk som faa!
Bare Du til Kerteminde ta'r en Tur,
saa faar alle Danmarks »Radikale« Fur.
J. C., J. C., præmieværdige Filur.

Neergaard, Neergaard kommer med til Ærens Top,
(et lille Hop!)
Neergaard, Neergaard luk saa Landets Kasse op.
Du vil finde *Brandes'* efterladte Guld,
der er lidt, men Du skal skaffe Kassen fuld.
Neergaard, Neergaard — ingen Skrig, men godt med Uld!

Pinstrup, Pinstrup har Du købt en Uniform,
(Du bli'r enorm!)
Pinstrup, Pinstrup Du vil ta' dit Land med Storm!
Naar Du bli'r Minister, vil Du slaa til Lyd
for Kultur, Moral og gammel landlig Dyd,
Pinstrup, Pinstrup, Danmarks Helgen, Landets Pryd.

Sigurd, Sigurd, brave lille Venstremand,
(for *det* er han!)
Sigurd, Sigurd til Minister bruges kan.
Du skal bare se, hvad store J. C. gør,
lægger han paa Flæsk, saa lægger Du paa Smør.
Sigurd, Sigurd, læg Du paa — i Fald Du tør!

J. C., J. C. sæt Dig paa din Taburet
(med ny Kasket!)
J. C., J. C. slet *saa* stor har ej Du væt!
Naar Du nu for »Frihed« gør Dig selv til Tolk
og med Øjne blaa skal styre Land og Folk —
J. C., J. C. skær Dig ikke paa din Dolk!

Peder Paul.

GRATULATION.

Hr. Redaktør!
I bedste Ro og Mag
jeg læste »Nyhedsfaklen«s Nyhedsspalte
da en Notits mig pludselig fortalte,
at det er Deres Fødselsdag i Dag,
og derfor intet skal mig kunne hindre
i, mens jeg ganske føler det som Pligt,
at sende Hilsen!
. . . Og be'r Dem erindre:
i Gaar jeg sendte Dem et Foraarsdigt!
. . . .
Gid Heldet altid Vejen for Dem baner
saa intet Halmstraa lægges Dem paa Tværs
af Deres Ønsker og af Deres Planer.
. . . Og husk dertil mit lille Foraarsvers!

. . . .
Gid Sundhed alletider Dem ledsage
og gøre Deres Manddomsgerning lang,
og lægge Lys i Alderdommens Dage.
. . . Og husk saa endelig min Foraarssang!

. . . .
Ja, gid man altid maa Dem kunne finde
tilfreds og lykkelig og fro og glad
paa Ærens Højder og paa Magtens Tinde.
. . . Og sæt saa paa mit lille Foraarskvad!

Deres ærbødige
Frederik Skousbo.

EUROPAS SMILEBAAND

VARM AFSKED.

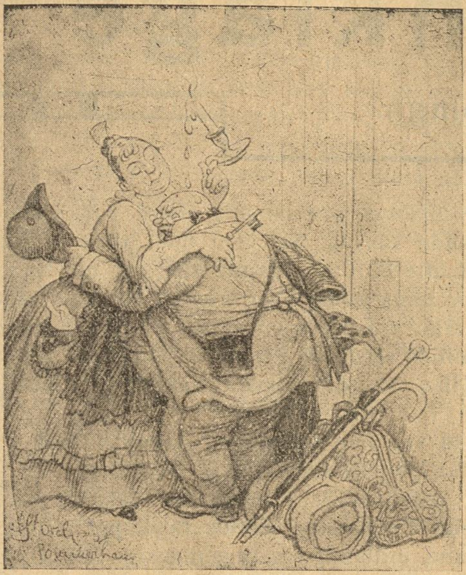

— Av, Lotte, dine brændende Taarer gør helt ondt i mit Ho'de!

(»Fliegende Blätter«).

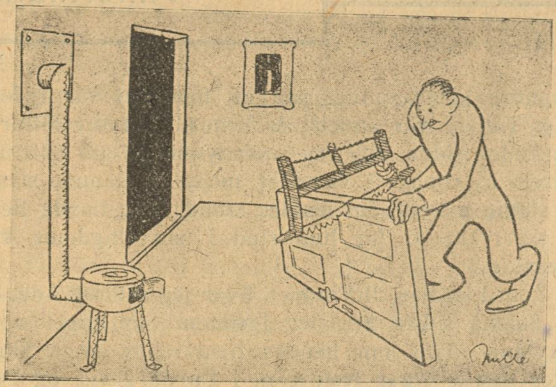

IKKE MER BRÆNDE!

(»Søndags-Nisse«)

Tandlægen: Den Tand maa en Gang have været plomberet. Jeg kan endnu se Spor af Guld.

Patienten: Du gode Gud — det, De ser, maa være min Kraveknap bag i Nakken!

(»Pearson's Weekly«, London).

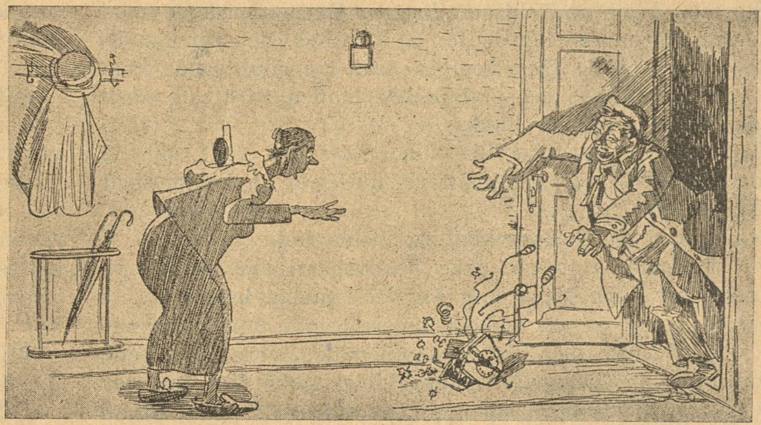

— Her skal Du se Mutter, hvad jeg har til Dig! Et storartet, nyt Ur — tre Aars Garanti!

(»Lustige Blätter«).

TIVOLI AABNER!

Om tre Dage aabner Tivoli paany sine historiske Porte og Tælleapparater og byder i sin kendte, festlige og foraarsfriske Ramme paa mange Slags Forlystelser og et nyt, morsomt Dansearrangement hvor „Den gamle By“ stod.

Hver Aften bydes der paa Koncerter og forskellige Forestillinger, og Aaret vil blive rigt paa Festarrangementer med Fyrværkeri og Optog.

DET ER SOMMER PAANY!

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

Eleonore hilste venligt paa os, men det var tydeligt, at hendes Tanker var andetsteds henne. Hun var altfor urolig til at kunne sidde stille, og smaanynnende gik hun uafladeligt frem og tilbage i Værelset, mens det samme straalende Smil stadig hvilede om hendes Mund. Hun havde Ret til at føle sig lykkelig, for hun stod i sin Ungdoms fagreste Blomstring.

Nu kom hun hen til Vinduet, hvor jeg sad, og i det samme brød Solens sidste Straaler igennem Skytæppet og lagde sin gyldne Glans om hendes henrivende unge Skikkelse. Hendes mørke Haar lyste som i Purpurglans, og Perlerne om hendes Hals skinnede som Dugdraaber.

— Det er ogsaa skrækkeligt, at det regner saadan i Aften, sagde hun irriteret, og i det samme blev det saa mørkt, at vi næsten ikke kunde se en Haand for os.

— Aa, Regnen kan saamænd ikke afholde Hr. Moreland fra at komme, sagde jeg trøstende.

— Nej, det tror jeg sandelig heller ikke, svarede hun. Men han bliver jo ganske gennemvaad, hvis han skal gaa til Fods hertil fra Stationen.

Stormen brød nu voldsomt løs, og Regnen piskede mod Ruderne. Eleonore ringede for at faa Lys, det var nu aldeles mørkt, og da Tjenestepigen Sara kom ind, sagde hun.

— Sig til Kokkepigen, at hun har Maden parat, og husk Chokoladen og pisket Fløde.

Sara nikkede leende. Hun vidste lige saa godt som vi andre, hvem det var, der holdt saa meget af Chokolade med pisket Fløde.

Nu kom Mary, Eleonores yngre Søster, ind.

— Vi havde saamænd ikke behøvet at tage vores nye Kjoler paa i Aften, sagde hun, for der kommer ingen!

Baade James og jeg takkede hende leende, fordi hun ansaa os for Luft, men den aabenhjertige Mary riposterede straks ved at erklære, at det aldeles ikke var for vor Skyld, hun havde taget sin nye blaa Silkekjole paa i Aften.

— Men det er heller ikke for Henry Morelands Skyld, tilføjede hun skælmsk. Vi andre eksisterer jo ikke for saadan to forlovede! Jeg vilde virkelig ønske, at han og Eleonore snart vilde gøre en Ende paa alt dette Kurmageri og saa gifte sig. Hvis jeg nogen Sinde gifter mig, saa skal det minsandten ikke vare ret længe med Brylluppet!

Uvejret vedblev, og stadigt gik Eleonore uroligt frem og tilbage og saa nu og da hen til Uhret. Da Stormen et Øjeblik stilnede af, hørte vi tydeligt den skarpe Fløjten af et Lokomotiv. Toget var nu lige i den store Kurve, der løb uden om det Højdedrag, hvor Argylls Villa laa, for en halv Fjerdingvej længere fremme at køre ind paa den lille Station. Dette pludselige Signal midt i Stormens Tuden gjorde et vist Indtryk paa os alle, og maaske mest paa mig, der vidste, at med det Tog kom Henry Moreland, den unge Mand, som Eleonore elskede.

Sandheden var jo, at jeg elskede Eleonore, men uden det mindste Haab, thi hun tilhørte jo allerede en anden. Jeg kæmpede en haard Strid for at intet skulde røbe mig. Ogsaa James Argyll elskede hende, maaske led han lige saa meget som jeg, men hans Følelser var af en egenkærlig og brutal Natur. Hans hele Væsen var mig i højeste Grad frastødende, og undertiden sagde jeg dog til mig selv, at jeg maaske alligevel gjorde ham Uret.

Eleonore var forlovet med en ung Mand, som i alle Henseender var hende værdig. Selv om man vilde se bort fra hans ret fremskudte Stilling i Samfundet, saa maatte enhver højagte ham for hans noble Fremtræden og hans ædle Karakters Skyld. Han var Medejer af sin Faders Bankfirma i New York. Familien ejede en pragtfuld Villa med tilhørende Park i Blankville, og der havde han lært Eleonore at kende.

Paa denne Tid var han optaget af Arbejdet inde i Byen, men hver Lørdag plejede han at tage med Toget her ud og saa overnatte i Argylls Villa. I December Maaned, paa Eleonores nittenaarige Fødselsdag, skulde Brylluppet fejres.

Henry Moreland indfandt sig regelmæssigt hos Argylls et Kvarter efter Togets Ankomst til Stationen. Det var derfor ganske naturligt, at Eleonore blev mere og mere nervøs, da der nu allerede var gaaet en halv Time. Hun prøvede paa at læse, men hendes Haand rystede stærkt.

»Kom, lad os nu drikke The,« sagde Argyll, idet han traadte ud fra Bibliotheket. »Efter Middag red han en lang Tur, saa er jeg dygtig sulten, og desuden, kære Eleonore, han kommer saamænd ikke i det Vejr. Da jeg selv var ung, maa jeg dog sige, at lidt Regn afskrækkede mig ikke,« lagde han til, idet han klappede Datteren paa Kinden.

— Lidt Regn, siger Du, udbrød Eleonore. Det har aldrig nogensinde øsregnet som i Aften. Forøvrigt kan det ikke være Uvejret, som har afskrækket ham, for det var ikke brudt løs, da han tog hjemme fra!

— Ganske rigtigt, saa maa han have haft vigtige Forretninger. Men det er ganske i sin Orden, at Du tager din Kæreste i Forsvar. Det kunde jo ogsaa tænkes, at Uvejret begyndte inde i New York og saa er draget videre denne Vej. . . . Men sidder ikke James og sover!

— Det skal vi snart se, raabte Mary og sprang hen og rev Hænderne fra James' Ansigt.

— Men hvad er der dog i Vejen, udbrød hun, thi hans Ansigt har askegraat, og hans Øjne skinnede som Gløder.

— Ikke noget, sagde han kort og rejste sig. Jeg var bare faldet hen et Øjeblik. Maa jeg have den Ære, Mary, sagde han muntert og bød hende Armen for at føre hende ind til Bordet, hvor de andre allerede havde taget Plads.

Den hyggelige Stemning ved Bordet, Krystallets Glimten, den behagelige Duft fra Chokoladen og Theen og frem for alt Marys straalende Humør hjalp os alle over Misstemningen. Endogsaa Eleonore fik Smil paa Ansigtet, skønt Taarerne af og til var ved at bryde frem. Hun havde øjensynligt endnu ikke opgivet alt Haab. Maaske havde hun slaaet sig til Taals med, at hendes Kæreste havde haft Forretninger inde i Byen, og maaske haabede hun paa at faa et Kort med sidste Post.

Hun gav derfor Ordre til, at der skulde sendes et Bud ned paa Stationen for at forhøre, om der ikke skulde være et Brev til hende. Men da Budet kom tomhændet tilbage, gjorde det dog et stærkere Indtryk paa hende, end hun selv vilde være ved. Hun forsøgte dog at beherske sig og gav sig til at spille for os. Bag efter snakkede hun livligt og lo forceret. Hendes Kinder brændte og Øjnene straalede. Jeg tænkte, at det var Skade, at ikke Moreland fik hende at se netop i denne forpinte Situation, hvor hun af al Magt søgte at dække over en mulig Uhøflighed fra hans Side. Den mest oprømte

af os alle var dog James Argyll, men jeg mærkede straks, at den var ren og skær Forstillelse. Hos Eleonore var Forstillelsen naturlig, men for hans Vedkommende var der ikke den mindste Grund til at være særligt henrykt over, at Moreland ikke var kommet.

Vi tilbragte en hyggelig Aften sammen, og det blev sent, inden jeg faldt i Søvn. Regnen blev ved at strømme ned, og Stormen piskede mod Ruderne. Først hen paa Morgenen faldt jeg i Søvn, og da jeg vaagnede, straalede Solen ind gennem Vinduerne. Jeg havde netop faaet klædt mig paa, da det ringede tilFrokost. Da vi alle var kommet ind i Spisestuen, ringede det paa Yderdøren, og Eleonore sprang op og løb ud for at lukke op, sikkert i det Haab, at det var Moreland, som maaske havde tilbragt Natten paa Gæstgivergaarden ved Jernbanestationen. Men Sara kom ind og sagde, at der var en Karl udenfor, som ønskede at tale med gamle Hr. Argyll og Hr. Redfield.

— Han siger, det er meget vigtigt, og at det ikke taaler at opsættes, sagde hun.

Hr. Argyll og jeg gik straks ud i Forstuen, hvor der stod en Karl fra Gæstgivergaarden.

— Det er en meget sørgelig Efterretning, sagde han næsten hviskende.

— Hvad er der? udbrød Argyll bestyrtet.

— Jo, den Herre, som ventedes her til, Moreland tror jeg, han hedder, er bleven fundet død paa Vejen fra Jernbanestationen!

— Hvad siger De? Død!

— Ja, og nu skulde jeg bede Herrerne om at gaa med mig for at se Liget, som er lagt ind i et Værelse paa Gæstgivergaarden. De mener, at han er død ved et Slagtilfælde, for det har ikke været muligt at se noget Mærke efter Overfald!

Vi saa forfærdede paa hinanden og tav. Vi tænkte begge paa Eleonore.

— Min Gud, min Gud! sukkede Argyll. Hvad skal vi gøre? Jeg rystede blot paa Hovedet og vidste ikke noget at sige.

— Jeg kan ikke sige det til Eleonore . . . jeg kan ikke!

— Hr. Argyll, sagde jeg efter en Stunds Tavshed, lad det indtil videre være en Hemmelighed for hende. Lad os først gaa til Gæstgivergaarden!

Da jeg vendte mig om, saa jeg, at Sara havde staaet i Døren og hørt det hele. Jeg forbød hende at sige noget til Eleonore eller nogen som helst anden, tog Argylls Hat og min egen og næsten trak den ulykkelige Fader ud paa Vejen.

Da vi kom til Gæstgivergaarden, havde allerede en hel Del Mennesker samlet sig baade uden for og inde i Værelserne. I et af dem laa Henry Morelands Lig. To Læger og to Retsbetjente var allerede amkommet, og efter Lægernes Skøn skyldtes Døden et Slagtilfælde. Morelands Ansigtsudtryk var roligt og mildt, og var det ikke, fordi Dødens Kulde alt havde bredt sig over de stille Træk, skulde man have troet, at han sov.

Men da Liget blev klædt af for nærmere at undersøges, udstødte pludselig den ene af Lægerne et Forfærdelsesraab ved at opdage et dybt Stiksaar paa den dødes Ryg. Mærkeligt nok var der intet Blod. Moreland var bleven ramt i Ryggen af et trekantet Vaaben, sandsynligvis en Stilet, og Stødet havde været saa kraftigt, at Vaabnet havde gennemtrængt den ene Lunge og havde stødt mod Ribbenet, hvorved Spidsen af Stiletten var bleven knækket over. Det lille Staalstykke fandtes i Saaret.

Efter Lægernes Udsagn var Døden indtraadt øjeblikkeligt. Moreland var styrtet med Ansigtet mod Jorden og var død ved indvendig Forblødning. Hele Natten havde den døde ligget i Regn og Storm, og først ud paa Morgenen havde nogle forbipasserende fundet ham. Hans Haandtaske, hans Ur og Tegnebog fandtes hos ham, saa det var altsaa givet, at der ikke forelaa noget Rovmord.

Men hvilken Dødsfjende kunde da Moreland have haft? Den almindelige Antagelse var den, at her forelaa en frygtelig Misforstaaelse, og at Mordvaabnet i Virkeligheden var bestemt for en anden, men ved en ulykkelig Skæbnens Tilskikkelse havde ramt Moreland.

Som en Løbeild bredte Rygtet sig over hele Egnen, og overalt fremkaldte det stor Ophidselse. Selve Maaden, hvorpaa Mordet var bleven begaaet, Stedet og Tiden, alt bidrog til at øge det hemmelighedsfulde Skær, der hvilte over denne uforstaaelige Forbrydelse.

Efter Ligsynet bad Argyll mig sende et Telegram til Morelands Forældre. Dette var vanskeligt nok, men endnu værre var det dog at skulle fortælle Eleonore denne grufulde Sandhed.

Argyll sagde mig rent ud, at han ikke selv kunde sige hende det:

— Men, Richard, ingen fremmed skal bringe hende denne forfærdelige Efterretning, derfor maa De gaa hjem og forberede hende paa det. Saa skal jeg senere bringe Liget hjem med mig!

Han trykkede min Haand og saa selv saa lidende ud, at jeg fik den inderligste Medfølelse med ham. Paa Hjemvejen gik jeg forbi det Sted, hvor Morelands Lig var bleven fundet. Her havde samlet sig en hel Del Mennesker, der ivrigt og raadvild diskuterede, hvem Morderen vel kunde være o. s. v. Ethvert Fodspor var udslettet af Regnen.

EN MISTÆNKELIG PERSON

Hr. Argylls store, herskabelige Villa laa i Nærheden af selve den lille By. Villaen havde store, højloftede Værelser, en rummelig Forhal, og udenom strakte sig en Have med tilhørende Parkanlæg. Her fandtes ældgamle Alléer med store, pragtfulde Egetræer, og da nu tilfældigt mit Blik strejfede et af disse Træer, opdagede jeg, at Barken var skallet af som efter Skrabninger eller Spark, men jeg tænkte dog ikke videre over det, da jeg mente, at det sandsynligvis var Stormen, som havde anrettet en Del Ødelæggelser i Haven, overalt laa afbrækkede Grene.

Da jeg nærmede mig Huset, hørte jeg en smuk Kvindestemme nynne en blid Melodi. Det var Eleonore, som stod oppe i sit Vindue og sagte sang et Salmevers. Denne blide Melodi og hele Morgenens Stilhed skabte en forunderlig Fred og Harmoni — en Harmoni, som mit forfærdelige Budskab nu skulde bryde paa en saa grusom Maade.

Da jeg kom ind i Biblioteket, fandt jeg der James Argyll i Færd med at læse en Avis. Skønt jeg ikke kunde lide ham, blev jeg dog glad for at træffe ham i Stedet for Eleonore.

James saa straks, at jeg havde noget særligt paa Hjerte, og han spurgte:

— Hvad er der i Vejen, Richard?

— Noget over al Beskrivelse forfærdeligt!

— Men hvad da i Himlens Navn?

— Moreland er bleven myrdet!

— Moreland myrdet! Men hvordan det — og hvem har gjort det?

— Det ved jeg ikke. Men Eleonore maa jo have det at vide, og hendes Fader har bedt mig sige hende det. Men Du er jo hendes Fætter, saa det er vel lige saa rimeligt, at det bliver Dig, der siger det til hende.

— Jeg, raabte han og sprang tilbage. Jeg siger Du! Nej og tusind Gange nej! Jeg er ganske umulig til saadan noget.

— Saa maa jeg se at komme til at tale med Mary — hun maa saa bagefter tale med sin Søster!

Jeg vendte mig i det samme om, og der — der lige bag mig stod Eleonore bleg som en Billedstøtte. Hun havde hørt alt. Hendes Ansigt var lige saa hvidt som den hvide Morgenkjole.

(Fortsættes.)

Han: Hvis det ikke havde været paa en offentlig Gade, saa havde jeg taget et Kys fra Dig!
Hun: Naa — Ja men dette er da en Privatvej!!

Tegnet af P. H. Andersen.
Nørre-Sundby.

IHUKOMMELSE

Ak, husker Du den Lindetræsallé,
Hvor før vi vandred mange Gange,
Saa mørk og sval, saa ensom tavs —
Du lo og nynned glade Sange.

Og husker Du det gamle, skæve Træ,
Som hælder sig ud over Randen
Af Teglværksgraven, hvor jeg rutsjed' ned
Og trilled rundt og stødte Panden.

Og hvor Du lo, da jeg igen kom op
Og spytted Sand med syndig Banden.
Men hvor din Haand var nænsom mod mit Saar,
Og da Du strøg mit Haar fra Panden.

Ak, ved det gamle Træ, der gav Du mig
Det første Kys, og dine Kinder
Blev dunkelt røde, og dit Øjes Graad
Kan endnu dugge mine Minder.

Nu staar jeg atter ved det gamle Træ,
Mit Haar bli'r glattet bort fra Panden,
Og et Par varme Læber rækkes mig
Til blide Kys — men af en anden.

Og mellem hede Kærtegn hvisker jeg
Dit kære Navn. Og hun — den anden —
Bli'r bleg af Raseri og iler bort.
Men jeg — jeg smiler: Naa, for Fanden!

Emanuel Sejr.

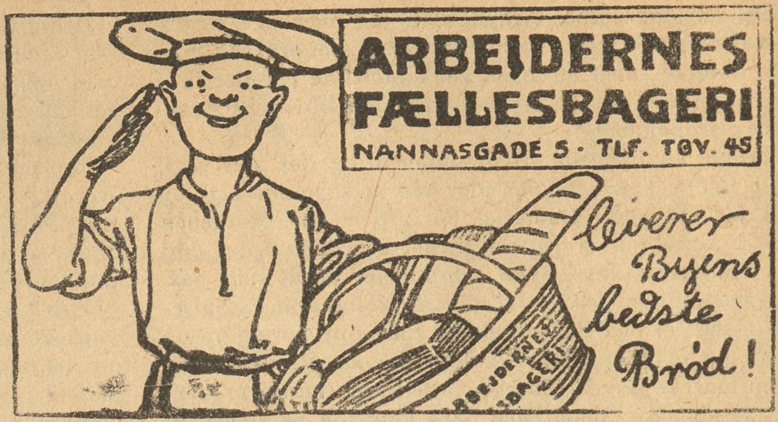

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Veksellerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN“.

MIN GENBOERSKE

Du smilte til mig i Morgenens Glans,
Du mødte mig i Aftenens Glød,
Aa, hvor Du dog beruste hver Sans,
Naar din Stemme i Øret mig lød.

Jeg mindes dit lyse Blink i Øjet,
Til *mig* Du blinker ej mer,
En Gang jeg haabed, men Blinket har løjet,
Nu kun om Natten *man* blinke Dig ser.

Ar. Wi.

Avertér i Ravnen.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Forlov-elsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

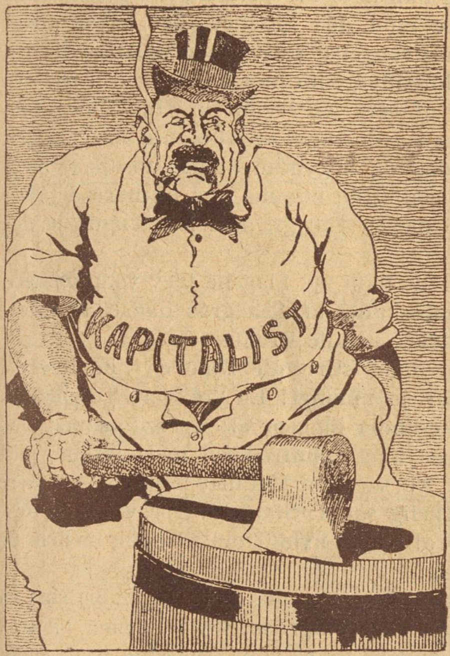

Triumf!

Dér fik vi Zahles Hoved hugget a',
og mangen Radikal er stukket a'.
For Hælp vil der nu blive lukket a',
og Fattigfolk skal blive plukket a'!

Hørt paa Børsen.

— Jeg synes Du gaar saa daarligt i Dag.

— Ja, det er den ene Fod, det er galt med.

— Hvad for en Fod?

— Den Fod, jeg lever paa!

Der faldt et Træ med gevaldigt Støn —
En S ø j l e altsaa i Skovens Kirke?
En E g saa kraftfuld? En B ø g saa skøn?
Nej — en af de grønne, forkvaklede B i r c k e!

HØRT VED HAVNEN

En tyk Vekselerer var faldet i Vandet, og en Arbejdsmand reddede ham med stort Besvær. Velbeholden i Land gav Vekselereren Arbejderen 2 Kroner af sin fyldte Pung, hvortil Redningsmanden bemærkede: — Jeg havde faaet 5 Kroner for at bære Dem til Lighuset!

»Godt Nyt«.

Efter den 21-aarige E b b e H a m m e r i c h s vellykkede Debut som Kapelmester ved det kgl. Teater agter Direktionen efter et Kulisseforlydende at fortsætte i samme Spor. I næste Uge vil »Barberen i Sevilla« blive dirigeret af Hoffrisør S ø r e n s e n s otteaarige Datter Eufradine, som kan spille »Kong Kristian stod« med en Finger.

*

Erhvervsmanden L a u r i t z J e n s e n, der faldt ved Valget, er bleven saa fortørnet, at han agter at danne et nyt Parti, som efter Sigende vil komme til at hedde »Partiet Lauritz«.

Professor L a u r i t z B i r c k vil slutte sig til det.

*

Det har vakt overordentlig Opsigt, at der i Aar ikke vil blive spillet paa Traverbanen. Og vi, der altid har troet, at det var Totalisatoren, som holdt Spillet oppe!

*

Et norsk Blad paastaar, at Englene i Himlen den 1. Maj forlangte om just ikke 8 Timers Normalarbejdsdag — saa dog en kortere Evighed.

*

I en amerikansk Restauration friede en Gæst til Opvartningsjomfruen, fik Ja — og bestilte derpaa to Bajere og en Præst.

*

Den Vaggon, som J. C. benyttede, da han rejste til Kerteminde, vil blive anbragt i Bymusæet med Paaskriften: »S t a t s-K u p-e«.

— Der blev altsaa ikke valgt en eneste af »Kasketterne«?

— Jo vist saa — I. C.'s gamle.

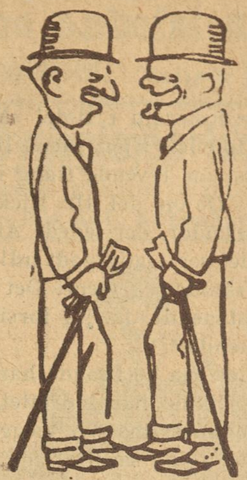

— Du, da J. C. Christensen talte i Haslev, lukkede alle Beboerne deres Høns inde.

— Hvorfor det?

— De var bange for, at Ræven skulde tage dem!

»EN DANSKER«

Maren har faaet Plads som Husassistent. Hun maa slide som et Bæst, men Humøret taber hun ikke. Forleden lavede hun en fæl Fadæse i Køkkenet, og Fruen skældte ud.

— Hænder saadan noget en Gang til, sluttede hun, maa jeg fæste en anden Pige.

— Den er storartet, svarede Maren uden at lade sig forbløffe, her i Huset er der sg'u Arbejde nok for to!

ET MØDE.

Engang i Himlens lyse Bo,
Vorherre stod og præsenterte:
En Dyd — en Mand, og begge to
var ved det Møde helt charmerte.

En Krigsmand hilste glad paa *Mod,*
en stille Visdomsven paa *Freden,*
og mangen Fader, brav og god,
sit Haandtryk gav til *Kærligheden.*

Med ét Vorherres Smil svandt hen,
han hvisked' vredt: Saa gid da Fanden
— Fru *Sandhed* mødte *J. C.* — men
de vendte Ryggen til hinanden!

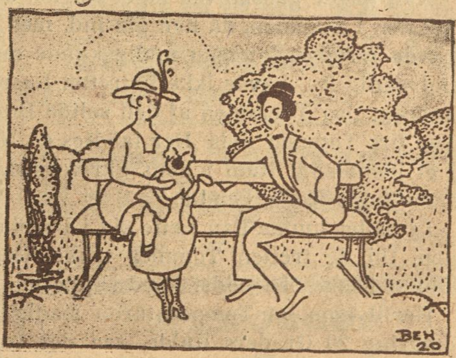

Herren: Er det et Wienerbarn?
Pigen: Nej!
Herren: Naa, det hviner da i hvert Fald godt nok!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

En kold en!

Det nye Kølerum i Hotel »Washington« var næsten færdigt, og Hotellets Ejer, Jacob Hickman, var nede at beundre det, mindst for tyvende Gang i Løbet af Dagen.

— Synes De om det, Hr. Hickman? spurgte Hr. Smart, den dygtige Ingeniør, der ledede Arbejdet paa sit Firmas Vegne.

— Ja, det ser rigtig godt ud!

— Det skulde jeg mene. Det er et Mesterstykke, noget aldeles enestaaende. Ja, jeg forsikrer Dem, at der ikke findes noget lignende.

— Se blot paa det! sagde han begejstret. Det er det bedste, jeg nogen Sinde har indrettet, og det største, jeg har set. Tretten Tommers massive Vægge, Patentgulv, vandtæt, bedste Kølesystem, — og saa Døren . . .

— Ja, det er en god Dør, indrømmede Ejeren.

— God! Jeg tør vædde paa, at der ikke eksisterer nogen bedre. Firmaet taber paa Arbejdet. Men mellem os sagt: vi har paataget os det for Reklamens Skyld, og De kan være glad ved, at De fik os til at gøre det. Døren bestaar af seks Tommers solidt Fyrretræ, og Beklædningen er den bedste, der kan skaffes. Den bestaar af hærdede Staalplader paa trekvart Tomme.

Hr. Smart vendte hjem med en anselig Anvisning, og Jacob Hickman begyndte at nyde sin nye Ejendom og de øvrige Hotelværters Misundelse.

Saa en Dag, da Jacob Hickman som sædvanlig gik derned, skete der noget uventet. Han aabnede Døren, gik ind, og da han følte noget gribe fat i hans vide Frakke, trak han den til sig. Øjeblikkelig hørtes et skarpt Smæld. Hickman vendte sig hurtig om — Døren havde lukket sig efter ham!

Døren var til at aabne udefra. Det lille Ryk, der løsgjorde hans Frakke, som formodentlig havde taget fat i Laasen, havde sat den tunge Dør i Bevægelse paa de velsmurte Hængsler, og den selvlukkende Patentlaas havde gjort Resten.

Hickman var en korpulent Mand, og det var en varm Dag. Sveden perlede i store Draaber ned ad hans Kinder, da han traadte ind i Kølerummet, hvor Kulden nu vakte ham af den Sløjhed, der var kommen over ham. Han befandt sig nu som Fange i sit eget Kølerum.

Først stirrede han dumt paa den jernbeslaaede Dørs blanke Flade. Hans Hjerne standsede et Øjeblik sit Arbejde, og han forstod ikke, hvad der var sket. Men saa vakte den kolde Luft hans Bevidsthed til ny Virksomhed, og han begyndte at skrige som en vild. Derpaa hamrede han løs paa Døren med de blotte Hænder, indtil han var fuldstændig udmattet, og hans Knoer blødte.

Han havde ganske vist taget Nøglen ud af Laasen og stukket den i Lommen, da han gik ind, men Ingeniøren, der ikke havde forudset, at man mulig kunde ønske at aabne Døren indvendig fra, havde ikke indrettet Laasen derefter. Den var anbragt paa Ydersiden af den solide Dør, og Nøglehullet var kun fire Tommer dybt. Der fandtes en Nøgle til, men den laa i et hemmeligt Rum i hans Skrivebord, som ingen, ikke en Gang hans Kone, kendte.

Ej heller kunde han sætte sig i Forbindelse med Omverdenen, thi de tretten Tommer tykke Vægge og den massive Dør lod ikke den midste Lyd slippe ud.

Hertil kom, at Temperaturen stadig blev holdt nede paa omkring 20 Graders Kulde, saa det var temmelig givet, at han, selv om det blev opdaget, hvor han befandt sig og Døren blev sprængt,, vilde findes i fuldstændig stivfrossen Tilstand.

Sveddraaberne frøs til Is paa hans Hænder og lammede Blodomløbet i hans Legeme. Langsomt sneg Kuldedødens sikre Forløber, den drømmende Bevidstløshed, sig over ham. Hans Øjne stirrede sløvt paa Kødet, der hang langs Væggene. Derved faldt hans Blik paa et Stykke Vildt, som han havde købt i Anledning af sin lille Datters 10aarige Fødselsdag. Nu skulde han aldrig faa hende at se mere!

Taarerne trillede ned ad hans Kinder. Nej, han vilde ikke dø, i hvert Fald vilde han ikke overgive sig uden Kamp. Han gav sig til at kæmpe mod den Sløvhed, der havde grebet ham. Med en Kraftanstrengelse rejste han sig. Han fik Øje paa nogle tykke Egebrædder, som han havde baaret ned den foregaaende Dag for at sætte en Hylde op. Han kom i Tanker om, at han ogsaa havde taget en Hammer med. Jo, der laa den. Han greb den og begyndte at gaa løs paa Døren med den. Maaske nogen vilde komme ned og høre det. Der var ganske vist ikke megen Udsigt, men han kunde jo dog prøve.

Anstrengelserne livede ham op, Slagene blev voldsommere, og tilsidst gik Hammerskaftet af. Saa greb han et af Brædderne og huggede videre af alle Kræfter.

Pludselig opdagede hans stirrende Øjne en lille Revne i Metallet. Men det var jo umuligt! En trekvart Tomme tyk Staalplade briser ikke under Slagene af en Træhammer. Han huggede videre. Træstykket splintredes i hans Haand, men han fik fat i et nyt. Nu saa han Metallet bøje sig. Du store Himmel, det var virkelig sandt: Staalet var revnet, og Revnen blev stadig større! Noget hvidt kom til Syne mellem de ujævne, mørke Kanter.

Jacob Hickman skænkede ikke det store Ingeniørfirma en eneste Tanke, da han stak Fingrene ind i Revnen og trak Vat og Uldaffald og mange andre rare Smaating frem, indtil han rørte ved den modsatte Side. Derpaa førte han Egetræsbrædtet ind i Revnen og benyttede denne som Løftestang, hvorved Jernet gik itu som Papir! Thi Hr. Smart havde anvendt Jern, der ikke var tykkere end Blik, og af Fyrretræ fandtes der ikke det mindste Spor.

Til sidst begyndte Hickman at gaa løs paa Ydersiden. Pludselig hørte han en Stemme spørge:

— Hvad i Alverden er dette her?

En eller anden havde tilfældigvis hørt Støjen og var kommen ned for at undersøge Sagen.

Hickman svarede med hæs Stemme, medens han dundrede løs paa Døren, og efter et Par Minutters Forløb var ogsaa den ydre Metalklædning brækket itu. Hickman rakte nu Nøglen ud til sin Befrier. Men han havde næppe gjort det, førend han besvimede.

Da han igen kom til Bevidsthed, laa han til Sengs med vaade Omslag paa Hovedet. Det suste for hans Øren, hans Hænder var ombundne, og han følte sig saa øm over hele Kroppen, at han stønnede ved den mindste Bevægelse. Lægen bøjede sig over ham, og lille Marie stod ved hans Side.

— Naa, det var da godt, De kom til Sans og Samling igen, sagde Lægen. Drik nu lidt af dette.

— Hvor er jeg? hviskede Hickman hæst, da han havde drukket.

— I Deres Seng. De har ligget her i tre Dage, efter at man traf Dem næsten død i Deres eget Kølerum. Jeg troede, det var ude med Dem, men nu klarer De Dem nok.

Hickman kom sig, og det første, han gjorde, var at stævne Ingeniørfirmaet. Det frygtelige Ophold i den iskolde Kælder havde vel gjort hans Haar hvidt, men hans Hjerne fungerede fortrinligt. Han vandt Retssagen mod Ingeniørfirmaet og fik al den Skadeserstatning, han forlangte.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Promenadepavillonen i Fælledparken og Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. III. Katalog

Avertér i „RAVNEN“.

Sygeplejeartikler
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Paa Afbetaling leveres Jakke-Habitter fra 150 Kr. Vinterfrakker fra 150 Kr.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Hp. Hansen

Se saa, Deres Majestæt, nu kan vi to stille og roligt ride over Kongeaaen!

Ryg: C. B. MØLLER & Co.s Cigarer, Cigaretter, Cigarillos og Tobakker.
Faas **overalt** hos D'Hrr. Handlende samt Østerg. 1 & Østerbrog. 27

Pris: 18 Øre
RAVNEN
Nr. 20 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 13. Maj 1920

Tegning af Hp. Hansen.

Du maa gærne faa Lov til at ta' det første Nap med Højre, Niels!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 5 „
„ „ „ „ 3 Mdr.s Opsigelse 5½ „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.

Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49. Stuen

Hr. Petersen havde i Aften af sig selv lovet, at han skulde komme og hente hende efter Teatret. Derfor følte Frøken Anna, at i Aften vilde det blive Alvor, i Aften vilde han sige det Ord, som hun nu havde gaaet og ventet paa saa længe.

Efter at de i nogen Tid var gaaet tavse, spurgte Frøken Anna:

— Hvorfor har De bundet den Traad om Deres lille Finger, Hr. Petersen?

— Det var, for at jeg ikke skulde glemme at hente Dem!

Efter disse Ord opgav Frøken Anna Haabet.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6 00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Vanskelige Spørgsmaal.

— Mo'er!

— Ja, mit Barn.

— Naar en Løgner siger, at noget ikke er sandt, skal man saa tro ham?

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912
Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Bedste Hudcrême
Meget store Tuber
VIOLACIN
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

— Hvorfor lukker din Tante ikke sin Mund op i Dag?

— Hendes Tænder er sendt til Reparation.

— Naa, altsaa: Lukket under Restaureringen!

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Naar jeg er død —

Naar jeg er død engang, og alting slut,
og saa jeg kommer op til Himlens Bolig
som Engel — skønt det er vel næppe trolig! —
saa vil jeg der, trods hvad jeg har fortrudt,

med Vemod mindes den Gang jeg urolig
paa Jorden flakked' om, gav fuld Salut
til Livet, elsked' Pigebørn og Sprut,
og var med Pantelaanere fortrolig.

Og skønt min Vandring over Jordens Skærver
har trættet mig og slidt paa mine Nerver,
jeg ønsked' dog at gøre Livet om,

at se mit Snit og stikke ud af Porten
og gaa i Engledragt, i bare Skjorten,
tilbage ad den samme Vej, jeg kom.

Christian Stub-Jørgensen.

C·M·Hess
Fabrikker
Vejle

Støbe
Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine

— Du maa gøre Dig store Anstrengelser, hvis Du skal faa fat i Etatsraadens Datter.

— Hvis jeg ikke faar fat i hende, saa maa jeg gøre mig endnu større Anstrengelser.

*

Hallo, hvem der?

— Det er mig, din Kone.

— Jeg er ikke gift.

— Naa, saa er det ikke dig.

(Afringning).

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

— Hvorfor mon Ministerens Stine er saa stolt i Dag?

— Ekscellencen har laant hendes Pen til at skrive under med.

*

Den gamle Forhørsdommer: Naa, Chresten Nielsen, har vi nu igen begaaet Indbrud?

Den gamle Indbrudstyv: Ja, Hr. Birkedommer, og nu skal vi igen i Tugthuset.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos

Bandagist
Kn. Bjøring.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Nye Tider!

(Mel.: Min Far han var en Fiskermand.)

Hurra! nu kan vi stemme i
en Symfoni,
hvorfor? — fordi
at vi blev af med *Zahle.*
Forbi er nu den haarde Dyst,
og Livet bliver atter lyst.
De hersens Radikale
de laved' kun Skandale.

Da Zahle var Ministermand
og Skattemand,
da satte han
os paa saa haard en Prøve.
Da var der Miks- og Maksimum
paa Røg og Spøg og Øl og Skum;
med Folk, som Aager øve
han kæmped' som en Løve.

Nu blusser »Friheds Blomst« paany
i Lovens Ly
paa Land og By —
nu bli'r der Slag i Sovsen!
Vi ta'r for Varen, hvad vi vil,
og Børsen faar det frie Spil —
der bli'r en vældig Smausen
i Bajsen og i Haussen!

Det nye Ministerium
har ikke Rum
for Maksimum
— vi alle højt det priser.
Det gaar paany med Hiv og Sving,
en Bajer koster ingenting —
Du faar til gamle Priser
saa megen Mad, Du spiser.

At Værten sætter Lejen ned
af Kærlighed
bestemt jeg ved,
og »Sprutten« bliver billig.
Der kommer nu en Hale paa
den Skat, vi var saa gale paa;
den dale skal adskillig,
dertil er *Neergaard* villig.

Og *Bonden* bliver blød i Sind,
læg kun din Kind
til hannem ind —
han aabner Koens Yver!
Og vi faar *tredje Zone* med,
dér kan Du ta' din Kone med
og leve for en Styver
— — hvis jeg da ikke lyver!

Peder Paul.

RASENDE UHELD

Jørgensen har været ude og male Byen rødviolet og kommer hjem med fuld Musik paa. For at vise Konen, at han ikke er det mindste fuld, træder han stiv og stram ind i Stuen, snubler et Par Gange lidt umotiveret og siger saa: Go-aften, min Snut, sitter Du dér og sti-rik-hik-er?

Intet Svar. Kun Strikkepindenes Klirren lyder i Rummet. Han nærmer sig Bordet, griber en Bog og sætter sig ned, hvilken Manøvre efter hans egen Anskuelse lykkedes særdeles godt.

Saa siger han blidt: Skal jeg læse lidt højt for Dig? Og uden at afvente Svar begynder han paa maa og faa: Kahamelen er et mærkeligt Dyr; den kan arbejde i otte Dage u-uden at drikke —«

Nu aabner Fru Jørgensen sin Mund og siger:

— Jeg kender en Kamel, som kan drikke i 8 Dage uden at arbejde. Gaa ind og læg Dig!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

EUROPAS SMILEBAAND

FORRETNING ER FORRETNING.

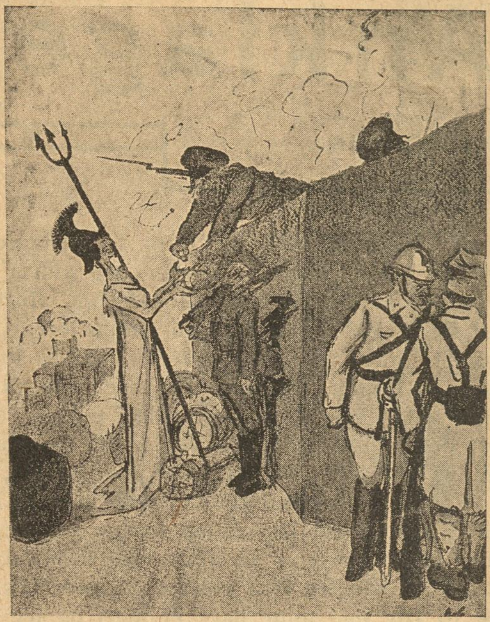

England handler med Rusland bag Frpnkrigs Ryg.

(»Le Rire«, Paris.)

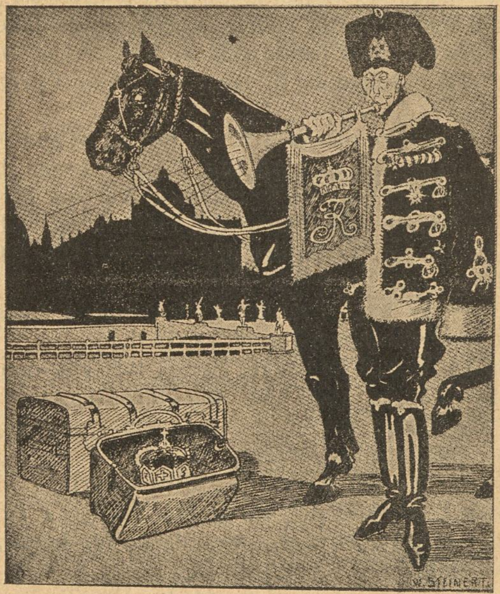

Kronprinsen er parat!

(»Der wahre Jacob«).

LUFTTEKNIKENS FREMGANG

Tyveri pr. Støvsuger!

(»Berliner Illustrirte Zeitung«)

Engelske Storpolitikere i Kapitalens Magt.

(»Workers Dreadnought«, Amerika).

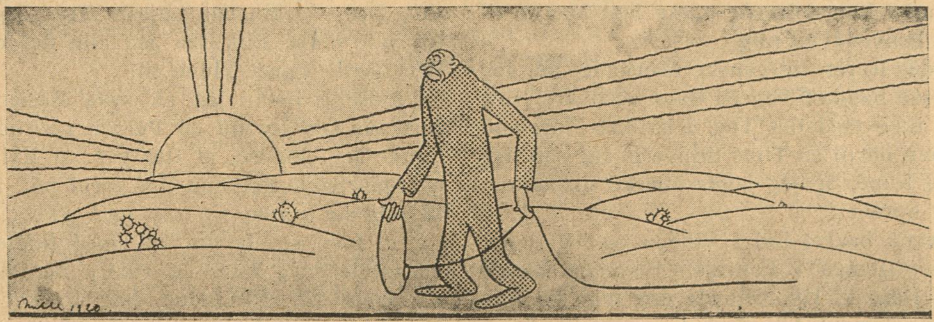

Mannen som reste till Sahara för att få hänga sig i ro, men som upptäckte (opdagede) att det var klent beställt (daarlig bevendt) med vegetationen där.

(»Søndags-Nisse«)

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

— Hvor er han? spurgte hun tonløst.

— I Gæstgivergaarden, svarede jeg, men forstod straks, at jeg havde baaret mig dumt ad.

Eleonore vendte sig i det samme, løb gennem Forhallen ud paa Vejen uden at tage Overtøj paa, og jeg sprang efter hende og greb hende i mine Arme.

— For Guds Skyld, Eleonore, bliv her, De kan ikke gaa saadan. . . .

— Slip mig, raabte hun i sin Fortvivlelse. Jeg vil hen til ham. Forstaar De da ikke, at jeg maa hen til ham!

Hun vilde rive sig løs, men jeg førte hende næsten med Vold tilbage til Villaen.

— De kommer snart her hjem med ham, sagde jeg som for at berolige hende. Hun vaklede, saa jeg maatte bære hende. I Forhallen kom Mary os grædende i Møde, hun havde faaet det at vide af James.

— Se, Mary, de forhindrer mig i at gaa hen til ham, raabte Eleonore ude af sig selv. Hendes Kræfter var øjensynligt nu udtømte, for hun sank ned i en Stol, og et Øjeblik efter var hun besvimet. Husholdersken og Sara bar den stakkels unge Pige op paa hendes Værelse.

James og jeg gik urolige omkring i Forhallen, til endeligt Husholdersken kom ned og meddelte os, at Eleonore nu igen var kommen til sig selv, men at hun intet sagde og laa stille hen og stirrede frem for sig med et forvildet Blik. Omsider kom min Chef tilbage fra Gæstgivergaarden. Han gik straks op til sin Datter.

Med den største Nænsomhed fortalte han hende om den grufulde Tildragelse, og mens han talte, strømmede Taarerne ned ad hans Kinder ved Synet af den ulykkelige unge Kvinde, der laa stille hen og stirrede tanketomt frem for sig. Stille og ubevægelig laa hun fremdeles, da senere hendes Venner og Bekendte kom for at udtrykke deres Deltagelse i denne forfærdelige Tildragelse. Argyll lovede at sige hende, naar de kom med Morelands Lig, saa gik han og lod Mary være alene tilbage hos sin Søster.

Først hen paa Eftermiddagen tillod de stedlige Myndigheder, at Morelands Lig blev ført til Argylls Villa. Jeg foreslog James at følge mig paa den vanskelige Tur, men han undslog sig, han var altfor oprevet over det hele, sagde han. Da Ligfølget nærmede sig Haven foran Villaen, opdagede jeg blandt de mange tavse Skikkelser en ganske ung Kvinde med et blegt, ovalt Ansigt. Hun saa bestandig med urolige Blikke hen paa Baaren, af og til syntes hun at ville styrte frem og kaste sig ned over Liget, men holdt sig dog hver Gang tilbage. En Mand i Følget havde ogsaa lagt Mærke til hende, thi han sagde henvendt til mig:

— Den unge Pige der bærer sig ganske mærkeligt ad. Jeg kan nu huske, at jeg saa hende i Toget i Gaar hertil fra New York — det vil sige ikke med det Tog, i hvilket Moreland var, men i det, der kom hertil en Time tidligere! Jeg sad lige foran hende i samme Kupé, og jeg lagde Mærke til, at hun syntes at være meget oprevet!

Morelands Lig blev nu baaret ind i Villaen og lagt i det samme Værelse, hvor Aftenen i Forvejen Eleonore havde gaaet og ventet hans Komme. Hvor havde dog ikke alt forandret sig paa de faa Timer! Alle forlod nu Værelset, og Argyll førte sin stakkels Datter alene ind til sin døde Lykke. Hun havde knapt set Baaren, før hun ilede hen til den, rev Lagenet til Side og kastede sig over det afsjælede Legeme. Nu fulgte en Scene, som jeg ønsker, jeg aldrig havde set. Den ulykkelige unge Pige talte ustandseligt, afbrudt og forvirret, til sin Elskede, som om han endnu levede.

— Stakkels, kære Henry, hviskede hun og strøg Haaret bort fra hans Pande. Dit Haar er jo ganske vaadt endnu. Og Du har ligget hele Natten der ude i Regnen, uden at jeg har vidst det mindste om det! Jeg sov i min varme Seng, mens Du laa ude i Uvejret! Jeg kan ikke forstaa, at jeg har kunnet være saa hjerteløs! Henry, svar mig, at Du tilgiver mig! Min Elskede, ved Du, at jeg tænkte paa Dig, da jeg i Gaar Aftes tog Roserne af mit Haar? Og jeg tænkte paa Dig hele Natten. Havde jeg blot vidst det mindste, saa var jeg gaaet ud til Dig paa mine bare Fødder, og jeg skulde beskyttet Dig imod Regnen og tørret dit smukke Haar. Det var underligt, at jeg kunde sove. Men ved Du hvorfor? Det var fordi, jeg var vred over, at Du ikke kom, men Du kunde jo ikke komme, thi Du var jo død allerede da!

Hun lo, naar hun talte om hans Død, som om det var noget overordentlig morsomt. En Skræk greb os, thi denne Latter lød som Vanvid. Gamle Argyll kunde ikke udholde dette længere, og han forlod stønnende Værelset. Da jeg forsøgte at formaa Eleonore til ogsaa at forlade Værelset, sagde hun:

— Nej, prøv ikke paa at overtale mig til at gaa. Vær rolig, Henry, jeg skal ikke gaa fra Dig. De skal lægge din Haand i min, og de skal begrave os sammen. Var det ikke mærkeligt, at jeg kunde tage min nye Kjole paa og spille Klaver uden at tænke paa, at Du var mig saa nær! Og at Du var — myrdet!

Hun kyssede hans Pande og kærtegnede hans Kinder, som om hun var bange for at vække ham.

— Men Du svarer mig ikke, Henry, fortsatte hun. Sig mig nu, at Du ikke er vred paa mig, fordi jeg var saa glad i Gaar Aftes. Men det er jo sandt, Du kan ikke tale, for Du er jo død — er myrdet!

Saa rejste hun sig og saa sig vildt omkring.

— Hvem har gjort det, skreg hun pludselig og saa paa James, der bleg og forfærdet veg tilbage for hende, og sank ned i en Stol.

Ud paa Aftenen ankom den afdødes Familie, og nye fortvivlede Scener udspilledes. Jeg kunde ikke udholde at se paa alt dette, og derfor sneg jeg mig stille ud af Huset og gik ned i Parken. Uvilkaarligt førte mine Skridt mig hen i Alleen mod den store Eg, som jeg allerede har omtalt. Det var Havens højeste Træ. Jeg gik i dybe Tanker, for mit indre Blik saa jeg alle de fortvivlede Optrin, jeg lige havde været Vidne til.

Pludselig hørte jeg en svag Raslen i Løvet, og fra et Buskads ser jeg nu en Person nærme sig Huset. I Mørket kunde jeg dog se, at det var en Kvinde. Hun havde Hat og Sjal. Sagte gik hun lige forbi mig uden at lægge Mærke til mig og gemte sig saa igen under nogle Grene ligesom for at forvisse sig om, at ingen fulgte efter hende. Da alt var stille sneg hun sig videre hen mod Huset og listede sig frem til et Vindue, bag hvilket Morelands Lig laa. Værelset herinde var svagt oplyst af nogle Vokskerter. Længe stod Kvinden og stirrede ind gennem Ruden.

Da hun ved en Bevægelse løftede sit Ansigt, saa jeg, at

det var den samme unge Pige, som jeg havde lagt Mærke til i Følget, hende, der var kommet med Toget. Den Tanke slog mig med ét, at hun paa en eller anden Maade maatte staa i Forbindelse med eller dog i det mindste vide noget om Mordet. Hvor længe hun stod der, kan jeg ikke sige, men endelig vendte hun sig og sneg sig bort.

Atter gik hun lige forbi mig, og et Øjeblik tænkte jeg paa at tale til hende, men jeg besluttede saa at følge hende i Afstand. Hun gik ud gennem den aabne Indkørsel til Parken og drejede herfra ind paa Landevejen. Inde i den lille Bys Fattiggader forsvandt hun ind gennem en Dør, der stod aaben. Gennem et Vindue i Stueetagen saa jeg hende komme ind i Stuen og tage Hat og Sjal af sig. En fattigklædt Kvinde, der sad ved et Bord, rejste sig og talte til hende. Jeg tænkte mig nu, at den unge Pige boede her, og jeg bestemte mig til næste Dag at henlede Politiets Opmærksomhed paa hende, da jeg mente, at hele hendes mærkelige Optræden maatte dække over et eller andet.

Da jeg traadte ind i Alleen, som førte op til Argylls Villa, mødte jeg James Argyll, der forfærdet veg tilbage, da han saa mig.

—Er Du her? spurgte jeg.

— Ja, er det Dig, svarede han aandeløs. Jeg troede — troede det var . . .

— Spøgelser maaske, indskød jeg.

— Aa nej, jeg er ikke fuld, svarede han paa samme underligt leende Maade, som om Morgenen, da jeg havde sagt til ham, at han maatte tale med Eleonore og sige hende Sandheden om Ulykken. Han fortsatte som en Art Forklaring, at han var gaaet ud for at faa lidt frisk Luft, jeg indrømmede, at jeg var ude i samme Hensigt, og dermed forlod jeg ham og gik op paa mit Værelse.

MORELANDS VILLA.

Næste Morgen gik jeg sammen med en Politibetjent hen til det Hus, hvor jeg havde set den unge Pige gaa ind. Landsbyen Blankville var som sagt ikke stor, men paa Grund af Jernbanen og forskellige Fabriksanlæg havde der bosat sig en Del Arbejderfamilier, og der fandtes derfor et helt lille Kvarter med næsten ene to og tre Værelsers Lejligheder. Det omtalte Hus havde tre Beboelser, som husede ikke mindre end ti Arbejderfamilier. Vi bankede paa en Dør i Stuen, og straks efter aabnede en midaldrende Kvinde og førte os ind i et tarveligt men yderst renligt Værelse.

— Hvor er Deres Datter? spurgte jeg Konen.

— De mener maaske min Søsterdatter? spurgte hun med irsk Akcent.

— Jasaa, det er Deres Søsterdatter — en slank ung Pige med sort Haar og mørke Øjne?

— Ja, det er Leesy Sullivan. Hun skal maaske sy noget for Dem?

— Ja, sagde Detektiven, som nu tog Ordet. Jeg vilde gerne have syet et Dusin fine Manchetskjorter.

Han havde opdaget en Symaskine henne ved Vinduet og tænkte sig derfor straks, at det drejede sig om Linnedsyning.

— Det er kedeligt, at vi ikke kan være Dem til Tjeneste, svarede Konen tjenstvilligt. Men Leesy bor ikke mere hos mig, og jeg for min Part vover ikke at paatage mig saa fint Arbejde. Jeg syer kun Skjorter til Arbejderne her, fint Tøj tør jeg ikke give mig i Lag med.

— Det var jo kedeligt. Men hvor bor da Leesy?

— Hun havde jo ikke nogen fast Plads, forstaar De. Stakkels Leesy maa arbejde som alle andre unge Piger, for hun er forældreløs. Jeg har opdraget hende, siden hun var fem Aar, og jeg tør nok sige, at jeg ikke behøver at skamme mig ved hende. Hun kan baade læse og skrive lige saa godt som nogen fin Frøken.

— Men kære Fru Sullivan, De har endnu ikke sagt os, hvor Leesy bor.

— For Tiden syer hun for en stor Modeforretning inde i New York, og hun er saa flink, at hun faar fire Dollars om Ugen og fri Station. Hun tror sikkert, at hun om nogle Uger bliver ansat som Direktrice for en af Syafdelingerne, og saa faar hun syv Dollars ugentlig. Hun var her hos mig i Gaar. Hun plejer at komme hver Lørdag Aften og saa tage tilbage til New York med Sekstoget Mandag Morgen. Men i den senere Tid har hun ikke været sig selv lig — jeg er saa bange for, at hun skal gaa og være syg, maaske Tuberkulose eller saadan noget. Hun er saa nervøs, og den forfærdelige Ulykke i Gaar var lige ved at tage Livet af hende. Men det var jo ogsaa grusomt . . . jeg har næsten ikke faaet Blund i mine Øjne . . . tænke sig, at en saadan fin ung Herre skulde gaa hen og miste Livet paa saadan en Maade.

— Kendte De ham, Fru Sullivan.

— Om jeg kendte ham? Ja, som min egen Søn. Han gik saa tidt her forbi, naar han skulde fra sin Faders Villa og hen til Argylls, og Leesy har syet to Aar for hans Familie, da de boede i Villaen. Hun fik det altid godt betalt, og en Gang, da hun skulde gaa hjem fra dem, spurgte den unge Hr. Moreland, for han var jo saa elskværdig: »Naa, Frøken Sullivan, hvor meget har De saa fortjent en saadan Dag, naar de har arbejdet hele Tiden?« »Halvtreds Cents, min Herre,« svaredehun, »og jeg er Deres Moder meget taknemmelig, fordi hun giver mig saa rigelige Dagpenge.« Saa stak han Haanden i Lommen og gav hende ti Dollars og sagde: »Kvinder betales ikke nær saa meget som Deres Arbejde er værd — og det er en stor Skam. Vær saa venlig at modtage denne lille Sum her, for den tilkommer Dem med Rette, Frøken Sullivan.« Se derfor tænkte Leesy saa meget paa ham ogsaa nu ved hans Død, for han havde det rigtige Hjerte for fattige Folk. Herren være med ham. Hvor er det dog muligt, at nogen kan gaa hen og myrde en saadan Mand.

Detektiven og jeg saa paa hinanden, og vi forstod begge hinandens Tanker. Det lignede ham ganske at hjælpe en fattig ung Pige, men rigtignok lignede det ham ikke, at benytte sig af hendes Fattigdom til at opnaa noget hos hende, som maaske senere vilde kunne give hende Ret til at nære Hævnfølelser imod ham. Detektiven syntes imidlertid ikke at dele mine Meninger i saa Henseende. Han satte sig nu ned paa en Stol og fortsatte interesseret:

— Leesy tænkte altsaa meget paa ham? Naa ja, alle syntes jo godt om ham. Og hun syede altsaa for Familien?

— Ja, seks Uger hver Sommer boede hun hos dem. Og de var alle saa tilfredse med hendes Arbejde, for hun er meget dygtig. Bare hun var her, saa skulde De se, at De ogsaa vilde blive tilfreds med hendes Syning.

— Ja, hm, hvor længe har hun været i New York?

— Omtrent et Aar — siden Begyndelsen af forrige Vinter. Hun ligesom længtes efter at komme tilbage til Byen, sagde hun, og jeg tænkte mig, at det maaske vilde gøre hende godt, for hun var begyndt at blive saa underlig. Men det blev saamænd snarere værre. Hun kan næsten ikke sove om Nætterne. Jeg er nu ogsaa bange for, at hun har forkølet sig paa Turen herud sidste Lørdag, for da hun kom herhjem, var hun ganske gennemvaad og hvid i Ansigtet som et Lagen. Da en af Arbejderne her kom og fortalte om Mordet, skreg hun og faldt besvimet om. Men det var jo ikke saa underligt, for jeg selv kom til at ryste over hele Kroppen.

Jeg kom nu til at tænke paa den Mand, der havde sagt til mig, at han havde lagt Mærke til hende i Toget, og jeg spurgte derfor:

— Naar Frøken Leesy kom hertil med seks-Toget, saa maa hun jo have rejst sammen med Hr. Moreland?

(Fortsættes).

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

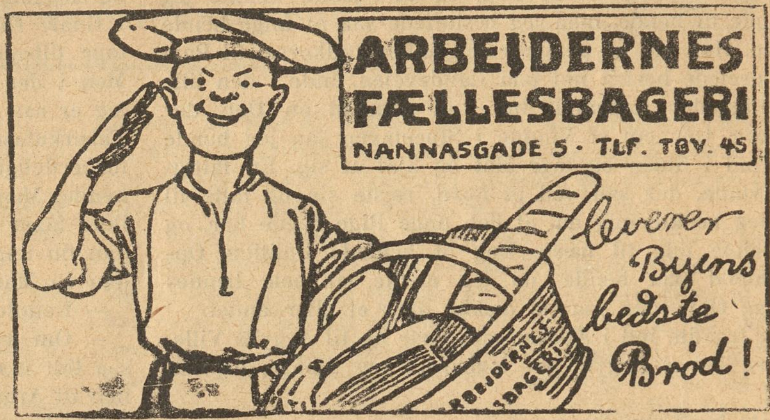

MILITÆR-MASKINEN

Alle Kunster nu til Dags
Man øver paa Maskine;
Tænder sagtens kan udtag's
Uden Spor af Pine!
Hud og Haar man sætter paa,
Hvor man har det mistet;
Øjne kan af Glas man faa,
Hvis Naturens bristed'!

Ja, vor Teknik den er skrap,
Snart der laves Men'sker:
Blot man trykker paa en Knap
Fødes der en Svensker;
Hvis man drejer paa et Hjul,
Som har tretten Tænder,
Skubber sagte et Pendul
Faar man en Englænder!

For Maskinen er der Brug,
Nu da Krigen øves;
Har man den, kan i et Nu
Batailloner støbes.
Tænk, om Tysken fik den fat,
Kors! hvor fik den skære:
Vidt og bredt da rejstes brat
»Fabrik für Militäire«!

Hakker man da hver Soldat,
Som blev skudt paa Vagten,
Til en »Militærsalat«
Hælder ham i Tragten,
Drejer saa en Viser hen
Paa Nation og Nummer,
Paa Minutten kæk igen
Han fra Maskinen kommer!

H. C. Ludvigsen.

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN“.

Jeg er Murersvend — i Aandens Rige,
Luftkasteller bygger hver Dag jeg,
Jeg Materialet henter hos min Pige
Og Hvilen, naar jeg har forløftet mig.

Min Elskte, jeg jo Slotte tit Dig skænker
Desuden alt, hvad man kan ønske sig,
Saa hør, jeg først nu lige paa det tænker,
Kan Du saa ej til Sporvogn laane mig?

J. B.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Avertér i „RAVNEN“.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Rød Indmad

M. L.

Marie Lassen som Ministerinde!
For Danmarks allerklogeste Kvinde
galant holdt aaben *J. C.* Pladsen,
og *Marie* selv var vældig *gelassen.*

Men ak, det skulde nu saa ikke være,
vort Land fik ikke den Gang den Ære:
Hr. *Neergaard* frygted' for Vælger-
massen —
Værs'artig, Madamme, herut af Kassen!

»En Dansker«.

— Min Dronning! sagde den forelskede unge Mand. Maa jeg kysse din naadige Haand?
— Min trofaste Undersaat! svarede hun mildt irettesættende. Hvilken Fejl skæmmer den kongelige Mund?

»En Nordmand«.

Kaptein Pettersen paa »Svanen« var en svært pyntelig og ordentlig mand, der likte at se sine folk rent og net paaklædt. En av hans Matroser gik imidlertid altid med skjorte, der vistnok skulde betyde at være hvit, men aldrig var det. Længe fandt kaptein Pettersen sig taalmodig i dette, i haap om at manden engang vilde faa en renere skjorte; men tilsidst en dag brøt det ut av ham:
— Hør her, Kristian, hvem pokker er det, du faar til at bruke skjorten for dig den første uge?

»En Svensker«.

Sista Utvägen. Skråköpings politikonstapel Lindgren är lugn och beskedlig, men har en trätgirig (trættekær) hustru. En dag, när Lindgren kommer hem, grälar hon som vanligt. Han både ber och befallar henne att tiga, men hon fortsätter lika oförtrutet. Då blir Lindgren arg, råtar upp sig och skriker med tordönstämma:
— I lagens (Lovens) namn, håll käften, Karolina!

Under Bagerstrejken

Sikken en Brødlømmel!

»Godt Nyt«.

Man skal se meget, før Ørene falder af En, sagde den døvstumme, da han lugtede til et hjemmelavet Rugbrød.

*

Offentlighedens Opmærksomhed henledes paa, at der i en nær Fremtid vil blive indført elektriske Smaapenge.

Dette vil ikke vække Forundring, naar man erindrer, at vi allerede længe har haft elektriske K r o n e r.

*

Jeg kører hver Uge fire Mil for at faa mig et Par Rugbrød, og jeg forbarmer mig i Reglen over min Bager og stikker ham det ene. — Skønt det er jo nærmest at give Bagerbørn Hvedebrød.

*

Husassistent Nikoline Ventegodt har sagt sin Plads op hos sit nye Herskab, fordi det havde firegrenede Gafler i Husholdningen.

Hun var vant til at vaske tregrenede.

Bladene meddeler, at Ministeriet blev *dannet* i Gaar. Jeg tænkte nok, de ikke var det i Forvejen!

Hørt paa Trappen.

Det vil jeg sige Dem, Madam Peddersen, da vi blev gift, saa bandte min Mand paa, at han vilde bære mig paa Hænderne, og naar han nu kommer hjem om Afteningen, saa kan han ikke engang staa paa Benene!

Vort Jærnbaneregnskab havde for Skik
et voksende Underskud op at føre —
Nu bli'r det forandret, nu er vor Trafik
med SLEBSAGER kommen godt op at køre.

5/5. Det blev altsaa Jacob *Appel*, der som Minister skal være øverstkommanderende for Teatervæsenet. Herregud, saa bliver det ved det gamle med Slendrianen paa Kongens Nytorv — for til at ordne *den* Kasse hører der en Mand med *Appél* i!

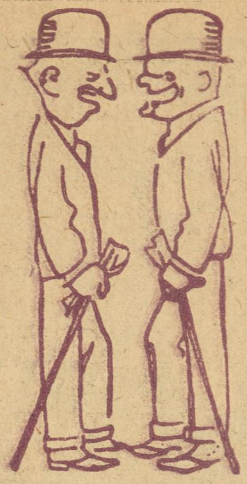

— Du, ved Du, hvorfor der ikke kan blive Fred efter Krigen?
— Nej, ved Du?
— Ja, ser Du, det var jo nærmest en *U-Krig*, og derfor blev det ogsaa en *U-Fred!*

Hr. *Rytter* kom nok saa flot op at ride,
for *J. C.* var det en morderlig Fest:
Nu skal *Zahle* s'gu ha' at vide,
at *han* er ej mer' paa den høje Hest.

6/5. Henrik *Malberg* har i disse Dage faaet tildelt et Legat paa hele Tusind Kroner. Se se — *Jeppe* kan dog ogsaa *bjerge* sig noget.

Filmsstjerner I.

Tegnet af Sejr Larsen.
Lilian Gish.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

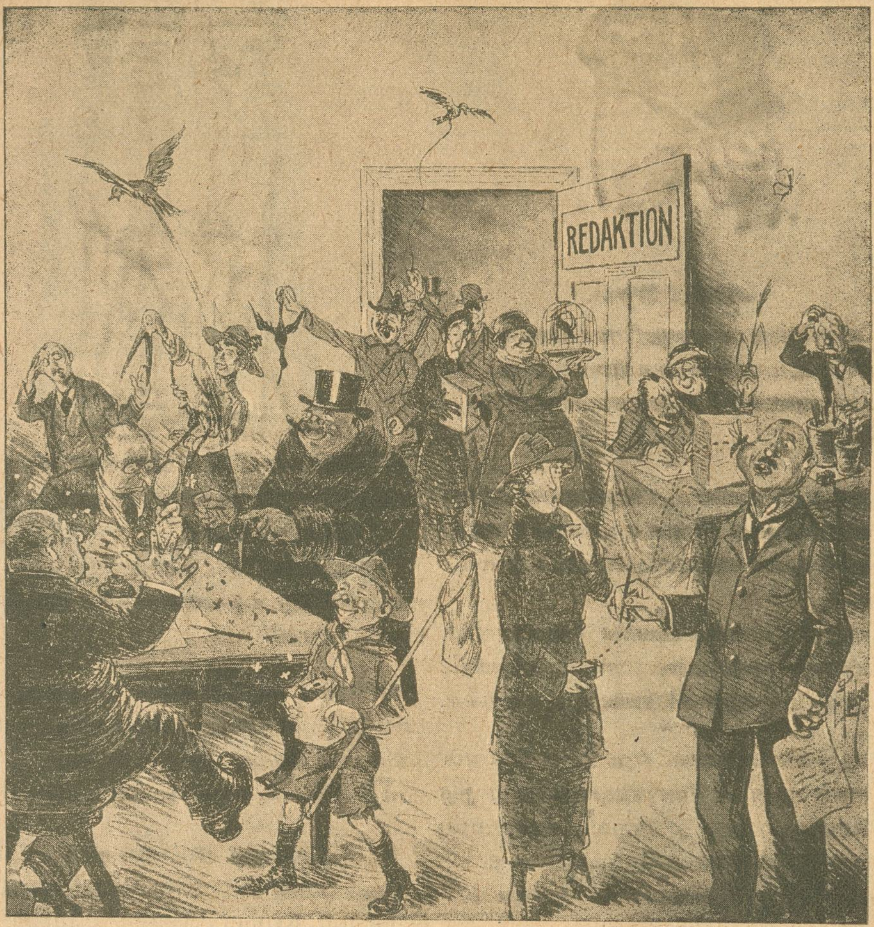

Tegning af Emil Poulsen.

Paa Bladredaktionen, naar de første „Foraarsbebudere" præsenteres til Anmældelse.

..*Alting gaar* naar man tager det fra den rigtige Ende, sagde Manden, han skulde fælde et Træ, og saa begyndte han i Toppen og satte sig paa Grenene, han skulde hugge af.

*

Det er ikke morsomt at faa at vide gennem Suppen, at Kokkepigen har det dejligste blonde Haar.

*

Kvindernes Hjerte er som en Fæstning. Man lærer det først at kende, naar man har indtaget det.

*

Højden af Mistænksomhed er det, at tælle sine Fingre, naar man har trykket en Mand i Haanden, for at forvisse sig om, at de er der alle fem.

*

— Jeg anmoder herved om Deres Datter Haand, sagde Tandlægen; han havde faaet Tangen anbragt paa Millionærens Kindtand.

*

Intet Hovmod kan sammenlignes med den Dummes, naar han træffer En, der er dummere end han selv.

*

Hvis Du vil uddanne Dig til en stor Polemiker, saa gift Dig!

*

TIVOLI AABNER.

Af *Per Bonde.*

I Gaar sprang alle Bøge ud, Kastanjen tændte Lys,
og Vint'ren ad en Bagdør bort med Træskostøvler tramper,
men sender først den unge Vaar et gnavent Kuldegys.
Og uden Spor Betænkning jeg min Vinterfrakke stamper.

Jeg danser ned ad Gaden. Hejsa! i et lystigt Hop,
jeg som en tolvaars Yngling over Rendestenen springer:
Mit gode gamle Tivoli i Dag har lukket op,
i Dag den unge Sommers første Festfanfare klinger!

De lange Vinteraft'ner ved en lunken Tevandsknægt
blev Tanken mer' og mere gnaven paa sin tomme Færden;
jeg røg min Pibe sur og banded' Menneskenes Slægt
— i Dag jeg favner glad og lykkelig den hele Verden!

Thi nu er Hjertets Soltid, nu er Vaarens Fest begyndt
med Dans og munter Leg i de lune, lyse Nætter.
Hvert Hegn, hvert Træ staar skælvende i al sin sarte Pynt,
jeg selv — en vranten Særling — blev en kaad og lystig Fætter!

Og Du, mit gamle, evig foraarsunge Tivoli,
Dig vi'r paa Vaarens første Dag jeg Som'rens første Vise.
Du vaagnede foryngét af dit lange Vinterhi,
ungt suser dine gamle Træ'r i Aft'nens sagte Brise.

Fra Byens travle Jagen smaa og store til Dig ty'r,
naar Dagen gaar i Grav og naar Døgnets Larm forstummer.
Og se, bag dine Porte Livets Glæde sig forny'r,
mens udenfor Du lukker Hverdagslivets trælse Kummer.

Men mest vil jeg Dig prise hver Gang Du tog i Favn
den Smaakaarsmand, hvem Dagens Slid og Slæb mod Jord har bøjet,
for hver en Stund Du lod ham glemme alle bitre Savn,
for hver en Stund Du tændte ham en Glans af Fest i Øjet!

Du, Byens Sommerhjerte, al din rene Harmoni,
dit straalende Humør og din Friskhed vil jeg prise.
Livsglædens gamle Have, Du mit unge Tivoli,
Dig vi'r paa Vaarens første Dag jeg Som'rens første Vise.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Promenadepavillonen i Fælledparken og Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Sygeplejeartikler
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE KØBENHAVN K TELEFON Nº 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Under en Latintime i X spurgte Læreren en af sine Elever:

— Kan Du, Andersen, sige mig, hvad det ofte forekommende Ord fraternisere betyder?

Andersen: —??

Læreren: Naa, lad os da forsøge at analysere Ordet. Hvad betyder Ordet »frater«?

Andersen: Broder.

Læreren: Naa, saa kan Andersen vel nok sige mig, hvad hele Ordet betyder?

Andersen (efter at have grundet lidt): »Brodere«.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Køb RAVNEN

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354. NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Militarismens Triumf, eller:

Tegning af P. V Hansen

Menneskene bliver vist aldrig klogere!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 21 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 20. Maj 1920

Tegning af Erik Lassen.

Det Billed her skal minde om den Tid, da vi langs Strand og Vand kan vandre.
(„Pinse-Barnet" her er blot et Hestehoved forud for os andre).

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 5 „
„ „ „ „ 2-3 Mdr.s Opsigelse $5\frac{1}{2}$ „

Kontortid 10—$3\frac{1}{2}$ og $5\frac{1}{2}$—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen"s

Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.

Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Hensl. t. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1,35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

— I ti Aar har De tjent hos Baronen og er alligevel afskediget paa graat Papir. Det maa have været en meget alvorlig Grund.

— Det var det ogsaa. Jeg skulde køre hans Svigermoder paa Banen, men jeg kom ti Minutter for sent.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Danaevirke".
Fredericia.

A.: Fru Olsen er saa nervøs, fordi de bliver 13 tilbords der i Aften.

B.: Tror hun, det kan blive ubehageligt?

A.: Ja, meget, for hun ejer kun 12 Knive og 12 Gafler.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Paulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Dommeren: Hvem af Musikanterne var det, der gav Dem Slaget?

Klageren: Jeg ved det skam ikke bestemt, men Slaget var saa haardt, at jeg tror, det maa have været Trommeslageren.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

SVENDEN FRA ZÜRICH.

Der sad en Pige paa en Kildesten,
hun tvætted' i Bækken prosaiske Ben —
Forbi kom, paa Valsen, en Skrædder fra Zürich
— med Rygsækken fuld af den ømmeste Lyrik.

Gezellens Gagakker med et blev saa trætte —
hele hans Hu stod til dette: at tvætte.
Til at bede en Bøn var Gezellen ej sen ....
— og snart sad der to paa den Kildesten.

Pigen, hun tvætted' særdeles ihærdig,
med Sorg tænkte Svenden: ak! snart er hun færdig;
hvad finder jeg paa for at sinke den smaa —?
.... aah dette — — der gemte han noget, der laa ....

Pigen, der sad paa den Kildesten —
den Pige var nok en enfoldig en:
hun stak i sin Hose et Ben — som var fyldigt ....
— da kigged' Gezellen mod Himlen uskyldigt ....

Men nu var Pigens Strømpebaand væk:
»Aah af dem,« sagde Svenden, »har jeg nok i min Sæk;
men om de skal passe — maa *Maalet* vi ha' ....
ja Maalet — jeg mener .... om Ben — faldera.« ....

Pigen var svag i sin svare Elende —
— den Skrædder tog Maal over Knæet behænde ....
Men nu maa jeg gemme min giftige Lyrik,
for ellers gaar Glansen af Svenden fra Zürich.

Carl Nielsen.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Spec.: Lysthusforsikring
mod Brand og Tyveri.
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

— Kom, lille Mand, saa skal jeg sy din Skjorteknap fast, men Du maa ogsaa gøre mig en lille Tjeneste.

— Hvad er det?

— Jeg vilde saa gerne til Paris i Sommer.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance",
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner
Besparende
elektriske Strygejern.

Den unge Dame har faaet en meget kedelig Herre til Bords. Han siger bogstavelig talt ikke et Ord under Maaltidet, og da dette omtrent er forbi, vender den unge Dame sig om mod ham med følgende Ord:

— Nu er vi straks færdige, Hr. Petersen, saa hvis De har Noget at sige mig, saa maa De skynde Dem.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

~ 19·AR·18 ~

FINSMAGERE

En bekendt Vinhandler her i Byen havde faaet et Fad særlig god og gammel Vin hjem fra Portugal og indbød nu tre af sine Stamgæster, der alle var berømte for deres fine Vin-Smag, til at være de første, der drak af Tønden.

Vinen blev skænket op, Gæsterne drak, og Vinhandleren saa spændt paa de tre »Smagere«.

— Naa, sagde Vinhandleren utaalmodigt — hvad smager den saa af?

Alle tre knaldede lidt forlegent med Tungen og mumlede noget i Skægene.

— Jeg synes, sagde den første, at den smager af *Jern!*

— Og jeg kan smage *Tovværk*, sagde den anden.

— Jeg paastaar, at den smager af *Hummer*, bemærkede den tredje.

Vinhandleren stirrede forbavset paa sine Stamgæster og gik ud for at undersøge Forholdet. Lidt efter kom han tilbage og sagde:

— De har alle tre Ret, mine Herrer!!

Det viste sig nemlig, at en Nøgle, hvortil der var fastbundet en Hummerklo, var faldet ned i Vintønden!

REGNEN, DEN REGNER —

(En lille Vise om Utæthederne i April og Maj. Synges paa Melodien: »I Flugt gaar Tiden«).

O, kære Venner, syng med mig en Vise,
den handle skal om Regn og Regnevæ'r
Og mens vi synger, sænk saa din Markise,
for vandet bliver ogsaa denne her.
Den mørke Sky, som ligger paa min Pande,
vil sikkert gi' en meget fugtig Em.
Se, udenfor det øser ned med Vande,
saameget som en fire Komma fem.

»I Flugt gaar Tiden« lød den gamle Vise,
»I Vand, den sejler,« passer bedre nu.
Det meget Vand er godt til en Radise,
men for os andre er det kun en Gru.
Paa Torv og Vej der er en evig Soppen.
og jeg har Hul i Strømper og i Sko.
Min Hals er øm, og over hele Kroppen
er jeg saa vaad som en Philip Canaud.

At Himlens Vandværk slaaet har en Revne,
den Sag er klar og vaskeægte nok.
At jeg bli'r vred, det vil jeg lige nævne,
naar mine Drenge kommer med en »Sok«.
Og tænk, min Have ligner Østersøen,
hvor jeg hver Dag maa pænt for Livet be'.
Jeg bygget har mit Hus saa højt som Møen,
for ellers var vi alle druknede.

Men jeg vil sætte for min lille Mund Lak,
det megen Vand har gjort mig ganske led.
Fra Himlen kommer der vist ingen »Kunjak«,
i fordums Tid faldt der dog »Manna« ned.
Min Kone sidder nu med Vand i Knær'ne,
og jeg maa rundt med Svømmesele gaa,
og Vandet staar ti Tommer over Trær'ne
— hvornaar skal U-Baads-Farten til at gaa?

Hvorfor har Himlen aabnet sine Sluser,
skal Paraplyfabriken leve let?
Vi glider rundt som Aal i Aaleruser,
forgæves søger jeg den tørre Plet.
Det regnet har i Maaneder og Dage,
og »Dagens Sang« var Dryp og Pjask og Vand,
og Danmark er ⸺ til alle Væsners Plage —
nu bleven til »De tusind Søers Land!«

Nils Nejl.

EUROPAS SMILEBAAND

Holdt! Holdt! For Himlens Skyld holdt!!

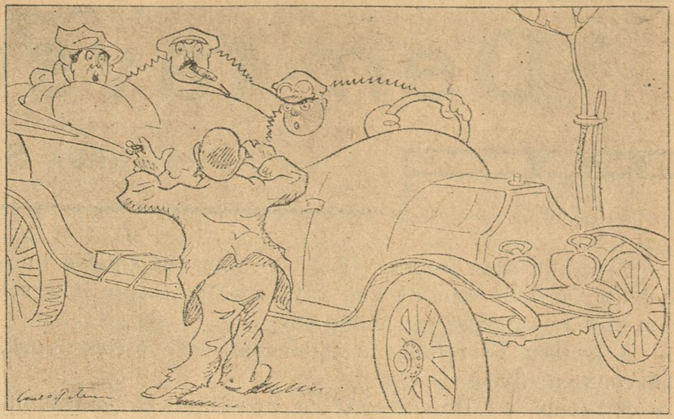

De skulde vel ikke ha' lidt Ild, go'e Herre?
(»Simplicissimus«).

— Ge mej en half konjak och en flugsmälla! Men fort!
(»Strix«)

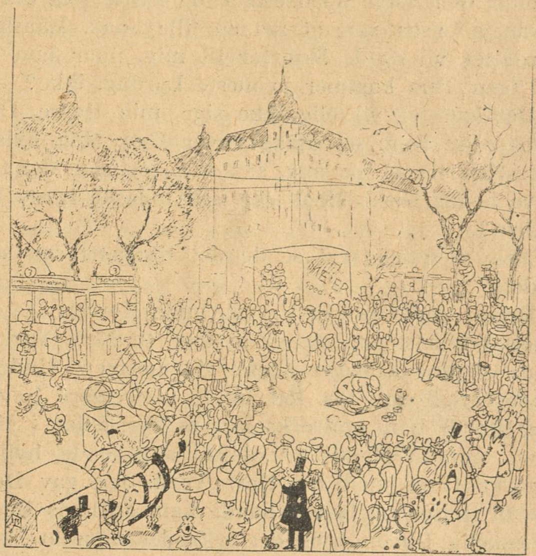

Der er En, der arbejder!
(»Meggendorfer Blätter«.)

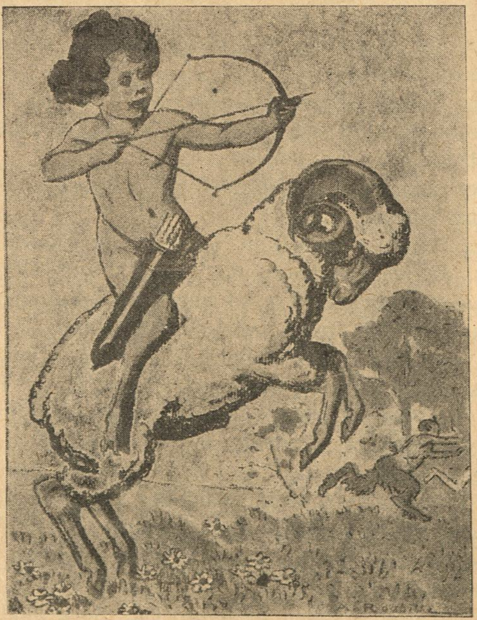

FORAAR!
(»La Baionnette«, Paris).

Christian d. X: Man maa holde godt fast paa Kronen i disse svære Tider!
(»Simplicissimus«.)

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

— Nej, hun kom med syv-Toget . . . jo, det gjorde hun. Klokken var halv otte, da hun var her. Hun havde ikke set ham, for det spurgte jeg hende om.

— I hvilken Forretning arbejder hun inde i New York, spurgte Detektiven.

— I Numer 3 i Broadway, i en stor Butik mellem Wallstreet og Kanalen. Var der ellers noget, De vilde hende? spurgte Konen skarpt, hun syntes vel, at Spørgsmaalene begyndte at blive noget nærgaaende.

— Nej, svarede Detektiven og rejste sig. Jeg var kun lidt træt efter den lange Spadseretur og hvilte mig derfor lidt. Det var jo ogsaa rart at faa en lille Snak. Maaske Deres Søsterdatter vil sy de Skjorter til mig, naar hun kommer herud igen. Hun kommer jo næste Lørdag, ikke?

— Det kan jeg virkelig ikke sige, min Herre. Det er jo dyrt at rejse frem og tilbage hver Uge. Men hvis De vil bestille Skjorterne hos mig, saa skal jeg sige det til hende og give hende Deres Maal. Jeg kan maaske hente Linnedet hos Dem?

— Tak, men jeg skal sende det til Dem, saa snart jeg faar det.

— Det er godt! Ja saa Farvel, mine Herrer.

Detektiven bestemte sig til at tage til New York og der lade en af sine Kolleger skaffe sig nærmere Underretning om Leesy Sullivan. Det lod til at interessere ham meget, da jeg gjorde ham opmærksom paa Forskellen i Mosterens og den omtalte Mands Udtalelse, angaaende hvilket Tog Leesy var taget med fra New York. Jeg gav Detektiven Penge til Rejsen og lovede baade ham og hans Medhjælper en klækkelig Ducør, hvis det lykkedes dem at skaffe Lys i denne mærkelige Sag. Morelands Lig skulde Mandag Eftermiddag føres til New York for at begraves der.

Da jeg netop i de Timer ikke havde noget at gøre, drev jeg om i Egnen og kom saaledes lige i Nærheden af Morelands Villa, som laa ved Foden af et Bakkedrag helt nede ved Hudsonfloden. Villaen laa ganske overordentlig smukt, overalt omgivet af Skov, rigtig et tiltalende Sommeropholdssted. Men paa denne Tid stod Villaen tom, der boede kun Gartneren, som havde et lille Hus i Udkanten af Haven. Her boede han sammen med sin Kone, men han selv var borte næsten hele Dagen. Stien fra den Laage, gennem hvilken jeg kom ind i Haven, var helt op til Huset indhegnet af Elme- og Løntræer, hvis røde og gule Løv lyste i Efteraarssolen. Foran Villaen bredte sig en stor Græsplæne, der førte helt ned til Floden. I Bedene blomstrede endnu Asters, Krysantemum og Stedmodersblomster. Jeg plukkede nogle af disse, for det var Eleonores Yndlingsblomst. Da jeg nærmede mig Villaens venstre Side, saa jeg en Kvinde sidde ude paa en stor Veranda, der var omgivet af Piller. Hun sad med bøjet Hoved og Armene slynget om en af Pillerne. Hendes Hat laa paa Gulvet ved hendes Fødder. Nu saa jeg, at det var Leesy Sullivan. Da Buskadset og en af de store Vaser, som stod paa Verandaens Balustrade, skjulte mig for hende, kunde jeg i Ro iagttage den unge Kvinde, som uvilkaarligt havde vakt min Mistanke. Da hun ikke havde Anelse om at blive beluret, genspejlede hendes Ansigt hele hendes egen Sindstilstand. Dette Ansigt var lidende og fortvivlet.

Hun stirrede uafbrudt paa Græsplænen. Hun havde en sort Kjole paa. Den var ganske tarvelig, men den sad godt. Hendes Ansigt var hvidt som Marmor og dannede en slaaende Modsætning til det sorte Haar, der var strøget tilbage fra Panden. Dette Ansigt forraadte store Lidelser, og jeg forstod nu det Udtryk af vild Smerte, som jeg havde set i disse Øjne, da den unge Kvinde betragtede Morelands Lig. Hun var en afgjort interessant Personlighed, og jeg foresatte mig at udforske, hvordan vel denne unge Piges Skæbne var blevet knyttet til Henry Morelands. Maaske kunde jeg ved et Samtale med hende faa Sandheden at vide.

Vel en halv Time betragtede jeg hende fra mit Skjul. Da saa pludseligt et Fløjtehvin skar gennem Luften fra den forbipasserende Passagerbaad, løftede hun med et Hovedet og saa mig. Hun blev imidlertid aldeles ikke forskrækket eller vred, hun syntes blot forbavset og lidt forlegen. Roligt rejste hun sig for at gaa.

— Frøken Sullivan, raabte jeg, De har glemt Deres Hat.

Hun vendte sig for at tage Hatten, som jeg imens havde taget op. Jeg var fast bestemt paa at ville tale med hende. Hvor havde hun opholdt sig fra i Lørdags Eftermiddags Klokken tre til en Time efter Mordets Fuldførelse? Tantens Angivelse af, at hun rejste tilbage til New York Mandag Morgen med seks-Toget, mens jeg her fandt hende paa Morelands Villa — hendes Besøg i Haven ved Vinduet, bag hvilket Morelands Lig laa, og en hel Del andre Smaatræk — alt dette maatte have en eller anden Forklaring, og dog vovede jeg ikke at lade hende mærke det mindste til en mulig Mistanke imod hende for Delagtighed i Forbrydelsen. Idet jeg rakte hende Hatten, sagde jeg indledende:

— Deres Tante sagde mig i Dag, at De var rejst til New York.

— Det var ogsaa min Hensigt, svarede hun. De er maaske kommet her for at søge efter mig? Hun saa skarpt paa mig, som for at tvinge mig til at give en Forklaring paa min Nærværelse her.

— Nej, svarede jeg undvigende. Jeg var blot ude paa en Spadseretur og kom saa denne Vej. Villaen her har jo netop i disse Dage en vis Interesse.

— Interesse! Ja, den almindelige Nysgerrigheds Interesse, sagde hun ironisk.

Hendes Maade at tale paa var ikke en almindelig Arbejderpiges, og jeg maatte tænke paa Tantens Udtalelser om hendes gode Opdragelse og at hun i Virkeligheden besad en Dannelse, der var langt over hendes Stand. Det var Forholdene, der havde kastet hende ind i en Livsstilling, hun i Følge sin Begavelse og Opdragelse egentlig var hævet over. Det laa dog nær at antage, at Morelands mulige Venlighed imod hende slet ikke havde været et Udslag af en Forelskelse, men at den unge Pige i ungdommelig Sentimentalitet maaske havde opfattet det saaledes. Den Tanke, at han skulde have staaet i et virkeligt Kærlighedsforhold til hende, afviste jeg ganske, thi det vilde have været imod hans ædle, rettænkende Sindelag.

— De har Ret, Frøken Sullivan, Ens Sorg skal man ikke bære til Skue for nyfigne Blikke.

— Sorgen er Ens egen Ejendom, min Herre, og jeg forsikrer Dem, at den Sorg, som den fornemme Frøken Argyll

nu bærer paa, maaske dog ikke er saa pinefuld, som Sorgen hos den, der misundte hende den Lykke, der ventede hende.

Hun havde talt i en skærende skarp Tone, og med ét syntes det at falde hende ind, at hun havde sagt for meget til en fremmed, og hun vendte sig og gik raskt til. Vi havde nu naaet Laagen, og idet jeg aabnede den, sagde jeg:

— Det var maaske netop en misundelig Haand, som rev Lykken bort fra hende netop i det Øjeblik, da hun lige skulde til at nyde den. Eleonore Argyll bliver aldrig sig selv efter dette Slag.

Leesys Ansigt fortrak sig krampagtigt, og hun greb i Laagen for at tvinge den op.

— Lad mig komme ud, min Herre, hører De, bad hun med en næsten fortvivlet bedende Stemme. Jeg aabnede, og hun skyndte sig bort som et jaget Dyr. Hvad skulde jeg dog tænke om denne besynderlige unge Pige? Særlig havde hendes Bemærkning om dem, der misundte Eleonore hendes Lykke, vakt mærkelige Tanker i mig. Var hendes Sorg ægte, eller var hele hendes Tale kun en Forbryders dristige Forsøg paa at lyve sig fra Sandheden.

Et Par Minutter efter kom Fru Scott, Gartnerens Kone, ud til Laagen. Hun saa forgrædt ud, thi hun havde lige været henne for at se paa Morelands Lig.

— Han ligger ganske, som om han sov, sukkede hun. Og Frøken Argyll sidder stum og forstenet ved Siden. Det var, saa det skar mig i Hjertet ved at se det. Gud ved, hvordan det skal ende. Det stille Vand er det dybeste, og alle saa frygter de det værste, naar de kommer for at hente Liget bort. Den stakkels Fader er aldeles ude af sig selv .... Men hvem var det, som nu lige gik fra Dem, var det ikke denne unge Pige?

— Mener De Frøken Leesy Sullivan?

— Ja, kender De hende? Den Stakkel, hun er blevet fuldkommen ødelagt af Sorg. Hun sad her hele Lørdagen om Eftermiddagen lige til det regnede. Hun var ganske gennemblødt. Hvad tror De, der er med hende?

— Ja, det ved jeg ikke. Da jeg kom, sad hun paa Verandaen og stirrede ud for sig. Hun syede jo for Morelands, saa det er maaske derfor, hun sørger saa meget. Kender De ellers noget til hende?

— Jeg har talt med hende nogle Gange, for hun arbejdede jo her hos Familien, og jeg tror jo nok, at hun er mere selvfølende end de fleste andre Sypiger, det er maaske fordi, hun ser saa godt ud. Men i den sidste Tid havde hun rigtignok afmagret sig svært og faaet røde Pletter paa Kinderne, som om hun havde Tæring.

— Blev hun behandlet paa en anden Maade i Familien her end andre Mennesker i hendes Stilling?

— De ved jo nok, at Morelands altid behandler deres Undergivne og alle andre Mennesker saa elskværdigt og smukt. Jeg har saamænd selv hørt den nu afdøde unge Herre invitere Frøkenen med paa en Skovtur sammen med hele Familien, men jeg har aldrig set hende ude sammen med dem. En Dag sagde den unge Herre til sin Moder, at saadan en ung Pige som Leesy skulde ordentligt ud i frisk Luft, for ellers kunde hun ikke holde til det Liv længe. Han var nu aldeles storartet, og jeg kunde tænke mig, at han virkelig ogsaa har gjort noget for hende.

— Det vil jeg ogsaa tro, Fru Scott. Men der er nu alligevel noget mærkeligt i hele den unge Piges Maade at opføre sig paa, og jeg beder Dem, Fru Scott, hold lidt Øje med hende og se, hvad hun foretager sig, men sig ikke til eneste Menneske, hvad vi to har talt om.

— Nej, men jeg vil dog sige Dem, at hvad der end hænder, saa synes jeg, at den stakkels Leesy skal være forskaanet for mere Sorg, for ingen har lidt mere ved den unge Herres Død end hun, og det er saamænd ganske naturligt, om hun virkelig var kommet til at elske ham.

Den gode Kone brast i Graad, og jeg benyttede Øjeblikket til at fjerne mig, da jeg ikke vidste, hvad jeg skulde sige til Trøst. Da jeg kom tilbage til Kontoret, fandt jeg gamle Argyll siddende i dybe Tanker. Næppe var jeg kommet ind i Stuen, før han sprang op og slog Døren til bag mig. Med en Stemme, han forgæves søgte at beherske, sagde han:

— Richard, tænk Dig, der er hændet noget højst besynderligt — jeg er blevet bestjaalet for 2000 Dollars.

— Naar og hvordan? spurgte jeg hastigt.

— Det ved jeg ikke. For et Par Dage siden hentede jeg Pengene i Banken og lagde dem i min Pult i Biblioteket. Pulten er lukket, og jeg har altid Nøglen med i min Lomme. Naar Pengene er blevet stjaalet, ved jeg ikke, men da jeg for en Time siden vilde hente dem, var de borte, og Pulten var laaset som sædvanligt.

— Kan De ikke have gemt Pengene paa et andet Sted og glemt det?

— Nej, det ved jeg, at jeg ikke har. De er stjaalet. De var bestemt til min stakkels Eleonores Udstyr. Nu behøver hun dem jo desværre ikke, men at blive bestjaalet netop nu lige paa denne Tid er dog højst mærkeligt, tilmed da det lader til at være et Menneske, der kender Huset meget nøje.

Ved disse Ord saa han saa underligt paa mig, at jeg fik det Indtryk, at han mistænkte mig for Tyveriet.

— Vidste nogen, at De havde Pengene gemt i Pulten?

— Ikke nogen jeg ved, undtagen maaske min Brodersøn.

— Vilde De kunne kende Sedlerne igen?

— Nej, jeg husker kun, at der mellem Sedlerne var en 500-Dollarsseddel, og dens Nummer har sikkert Parkbanken. De andre Sedler var baade store og smaa. Det eneste, jeg kan tænke mig, er, at en eller anden forslagen Tyv har set James hente Pengene og saa fulgt efter ham for senere at benytte sig af Lejligheden til at stjæle dem. Det er en ganske almindelig Laas, den kan lukkes op med en Dirk. Maaske det er den samme Usling, som myrdede Moreland.

— De maa huske, at Henry ikke var blevet plyndret.

— Ja, det er jo rigtigt. Men kunde man ikke tænke sig, at Morderen var blevet forhindret deri og var flygtet.

— Saa var han dog sikkert vendt tilbage til Stedet, hvor Liget laa, det har jo ligget der urørt hele Natten.

— Maaske, og dog tror jeg, at en Morder næppe vender tilbage, hvis han en Gang er blevet forstyrret. Jeg ved slet ikke, hvad jeg skal tænke.

— De skal ikke tænke mere over den Sag, alle disse Sindsoprør gør Dem bare dødssyg. Lad mig nu tage til New York og forklare Politiet Sagen. Jeg skal ogsaa forhøre i Parkbanken om denne 500-Dollarsseddel. Jeg skal ogsaa nok faa Rede paa, hvem der rejste sammen med James i Kupeen den Dag fra New York. Har De talt med ham om Sagen?

— Nej, jeg har ikke set ham, efter at jeg har opdaget Tyveriet. Men nu kan Du tale med ham, for jeg er helt ødelagt af Træthed.

Selvfølgelig vilde jeg gøre alt for at faa dette Tyveri opdaget. Paa Trappen mødte jeg James, men jeg havde paa Fornemmelsen, at det ikke var det rette Tidspunkt at forklare ham Sagen, og jeg gik derfor op paa mit Værelse for at gøre mig i Stand til Rejsen.

DETEKTIVEN BURTON.

Endelig var det Øjeblik kommet, hvor Morelands Lig, efter at være blevet lagt i Kiste, skulde føres til New York. Hverken James eller jeg var til Stede, da den stakkels Eleonore med Magt maatte fjernes fra Kisten. James og jeg stod paa det Tidspunkt udenfor Huset, og jeg lagde nu Mærke til, hvor bleg og oprevet James saa ud. Hans Hænder rystede, da han knappede sine Handsker, og Læberne pressede han fast sammen. Med ét hørte vi saa et skærende Skrig — det var Eleonore, som de med Magt maatte holde tilbage, mens de førte Kisten ud.

(Fortsættes).

Betjenten: Er det ikke en kedelig triviel Bestilling den, du har der?

Sporskifteren: Næ, jeg synes sku den er ret omskiftende.

Tegning af *Emil Nielsen.*

JYLLAND.

(Mel.: Jylland mellem tvende Have.)

Er det Jyllands Bøgeskove,
som saa klart for Øjet staar,
er det Vesterhavets Vove,
som imod mig sagte slaar;
eller er det ikkun Drøm,
om mit :,: elskte Barndoms :,: Hjem.

Er det Nattergalens Trille,
denne fine Toneklang,
er det Droslen, som med Snilde,
sjunger mig min Yndlingssang,
eller er det ikkun Drøm,
om mit :,: elskte Barndoms :,: Hjem.

Ak, det er kun milde Drømme
om mit elskte Barndomshjem,
det er Minder, lyse, ømme,
som har Bo i Sjælens Gem,
det er Billedet saa skønt
fra mit :,: elskte Barndoms :,: Hjem.

Skal mon aldrig mer jeg skue
Jyllands fagre Bøgeskov,
ej se Solens Straaler lue
i det stolte Vesterhav,
skal jeg kun i stille Drøm
se mit :,: elskte Barndoms :,: Hjem.

V. A. Klestrup.

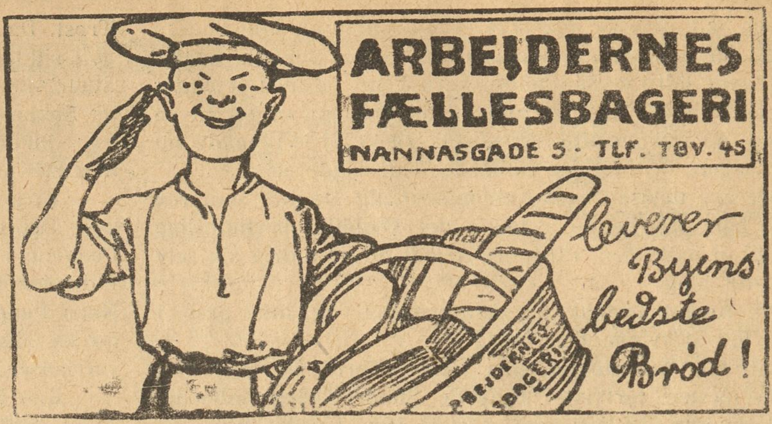

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser

„RAVNEN“.

G. N., Bornholm. Tak paany. Skal nok komme frem.

C. N., Nibe. »Fata Morgana« ikke saa interessant. Lidt af den er tilmed »Gengangeri«!

Adolf R. Mortensen, Aalborg. Tegningerne er for ubetydelige. Ønskes de Retur, maa Svarporto indsendes.

GOD BESKED.

Damen, der er oppe hos Spaakonen: — Kan De sige mig noget om min Fremtid?

Spaakonen: Ja, De vil engang dø, men hvornaar kan jeg ikke se.

Adler Jensen.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i Cafe Blaagaard,
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand:

Forlov:elsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

Tegnet af *Helgo Jørgensen.*

Vel er det Pinse, dog derfor bør man ej
gaa ganske og aldeles fra Forstanden.
Man kan ej, Eva, plukke alt paa sin Vej,
saa kommer nemlig Adam — Opsynsmanden!

Hørt paa Gaden.

Fuld Mand, ligget længe i Rendestenen, forgæves søgt at rejse sig op —: Nu slaar Klokken 2, og nu skal det naturligvis igen hedde sig, at jeg har siddet paa Værtshus til hen ad Morgenen — — —

De lyver og snor sig behænde
og beviser, at *vi* er for *tyske* —
Mon Sandheden ikke er denne,
at *de selv* er for ræve*jyske?*

Hørt paa Torvet.

— Saa kommer hun og køber et skallet Æble, og saa gør hun Vrøvl, fordi der var et Par Haar paa!

Hr. NEERGAARD er kommen til Roret,
og nu skal han til at styre.
Nu hedder det: Kortene paa Bordet —
vi stoler ikke ret paa de Fyre,
vi stoler navnlig ikke paa Aanden fra Hee,
og det skal de Herrer nok faa at se.

Vi lader os ikke skræmme,
og vi nøjes ikke med Fraser —
vi skal vise, vi selv er hjemme,
om saa visse Folk truer og raser.
Vi la'r os ikke noget diktere fra Hee —
kan hænde, at I. C. glemmer at le!

»Godt Nyt«.

. . Brændselskommissionen køber Brænde ind nu til næste Vinter. Den burde virkelig ha' købt ind forrige Vinter til denne Sommer.

*

I Cirkus er der en Artist, som siddende paa sin Cykle slaar Saltemortale over en Drosche. Han anbefaler sig ogsaa til private Aftenunderholdninger i Hjemmene.

*

Skarpretteren i Slagelse har faaet Telefon: »Lokal 540«.
H u s k N u m e r e t !

*

Paa Lolland brændte for nylig en lille Gaard og nogle Høns gik med i Løbet.

Men Herregud, det var jo ingen Herregaard, skrev den lokale Avis.

*

Ved et omrejsende Skuespillerselskabs Statistpersonale blev der erklæret Strejke midt under Opførelsen af »Jorden rundt i 80 Dage«.

Bagbenene i Elefanten nedlagde Arbejdet, fordi de ikke fik samme Løn som Forbenene.

*

Det bliver mere og mere fortvivlet med de Smaapenge, det vil sige: med dem, der ikke er. Paa »Trekroner« er det ikke muligt at opdrive en 10 Øre, og i D a l e r n e i Sverige har de ikke set en 25 Øre i 2 Aar.

*

Under Bagerstrejken har mange Mennesker maattet klare sig med franske Nathuer, tyske Klumper og engelsk Horn.

*

Videnskaben har nu konstateret, at Dagen har det værst om Foraaret, for saa længes den. Samtidig kan det meddeles, at den eneste Ko, der ikke giver Mælk, er Mexiko. (Indsendt fra Oringe).

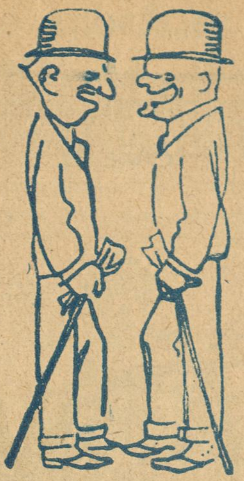

— Du, jeg har faaet en Skatteopkrævning for April.

— Aprilsnar vel?

— Nej, *Majmaaneds-Skat!*

»EN NORDMAND«.

En Mand staar anklaget for at ha mishandlet sin hustru og endog bidt et stykke av hendes øre. Hustruen, som er en venlig sjæl, vil imidlertid gjerne frita manden for ansvar.

Assessoren: »Deres mand har nok mishandlet Dem slemt?«

Hustruen: »Nei, det har han saamen ikke, hr. assessor.«

Assessoren: »Ikke det? Men han har jo bidt et stykke av Deres øre.«

Hustruen: »Aa langt i fra! Det har jeg gjort selv.«

»EN SVENSKER«.

HAN VISSTE DET.

Läraren: — Karl, vad heter världens största flod?

Karl är något osäker, men svarar frankt:

— Syndfloden.

Filmsstjerner II.

Tegnet af Seir Larsen.

Mae March.

Hansen Tuschs' illustrerede Ordbog.

Pinsehatten.

Af *Per Bonde.*

Mens pyntet, pudset fiks og glat
sig Skoven har til mindste Krat,
jeg gnaven ved en Wiskysjat
i Kroen har mig sat.
Ak, kære Venner, tilgiv at
den Vise, hvorpaa jeg tar fat,
den handler lidt vemodig mat
kun om en Pinsehat.

Min Sidse — Sidse er min Skat
— nej, Sludder: *var* indtil i Nat,
thi da forgik min Lykke brat
— mig Sidse har forladt!
Jeg holdt saagu en lille Klat
af Sidselil, den kælne Kat;
jeg hende gav en Pinsehat
med Baand og Fjer besat!

Skønt Sidses Ansigt var lidt fladt,
i Skyggen af den nye Hat,
hvert Træk, som fordums syntes plat,
forvandlede sig brat!
Og Sidse blev saa dejlig, at
jeg af Betagelse blev mat.
Vi sammen tog til Skov og Krat
— hun i sin Pinsehat.

Mens Sidse før ved Dag og Nat
ej blev genert af nogen Kat,
vi næppe ned os havde sat
et Sted ved Kattegat,
før Sidse blev omsværmet brat
af mangen lapset Kammerat!
Et Kor Studenter sang Vivat
for Sidses Pinsehat.

Saa rent hun sig forglemte, at
hun smilte nok saa slesk og glat
til hver en tyveaars Krabat,
og da jeg saa tog fat
at skælde ud, hun slængte brat
i Ho'det mig en Portvinssjat
og flygted' smidig som en Kat
bort med sin Pinsehat!

Jeg gik i timevis forladt,
indtil jeg standsed' temlig brat,
thi henslængt der bag Busk og Krat
laa den fordømet Hat
samt Sidse — jeg blev bleg og mat —
i Favnen paa en ung Soldat!
Hans Haar hun strøg saa ømt og glat
og hviskede: Min Skat!

Jeg drukket har som en besat
paa Kroen her den hele Nat,
hver Flaske tømt til sidste Sjat
— jeg føler mig lidt mat.
Tag Ven, min sidste Sølvdukat,
hjælp mig af Sted, jeg mærker, at
jeg selv har faaet, Kammerat,
en voldsom »Pinsehat«!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 72
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i Ravnen.

Sygeplejeartikler
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Holbergsgade 6

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Glæde over det ny Ministerium.

Tegning af Hp. Hansen.

Som Pinsesolen danser her Peschcke Koedt paa Taa,
nu kan han nemlig atter Medmenneskene flaa!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 22 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 27. Maj 1920

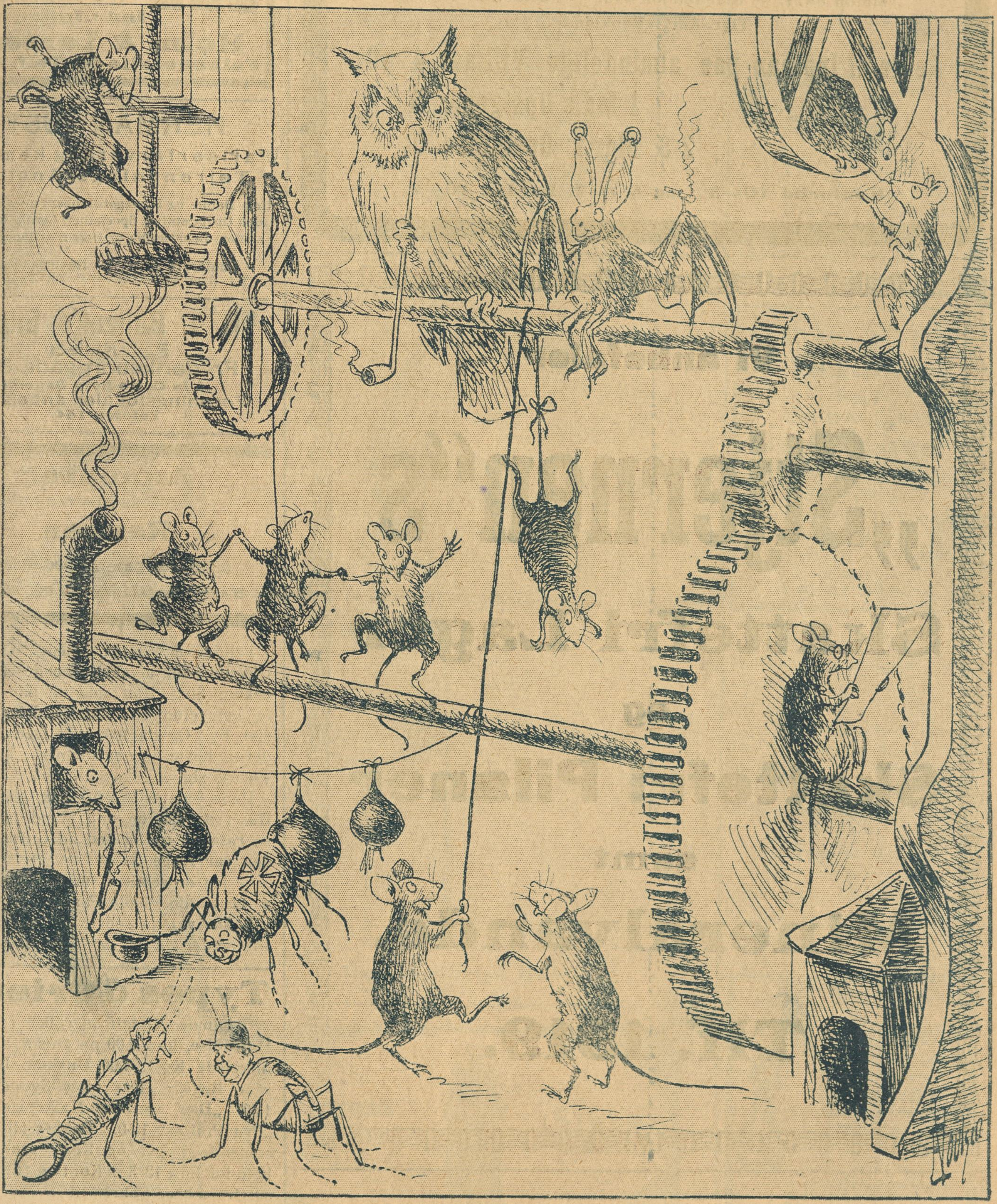

Tegning af Emil Poulsen.

Grunden til, at Raadhusuret saa ofte gaar i staa!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 5 „
„ „ „ „ 2-3 Mdr.s Opsigelse $5\frac{1}{2}$ „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Hensyn. t. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Fanden blev engang sendt ud af sin Oldemo'r for at skaffe hende en rigtig lækker Steg. Han steg op paa Jorden og kom efter en lang Vandring til en stor By. Og da han gik igennem Gaderne, hørte han et Menneske klage og vaande sig.

Hans sataniske Majestæt gik ind i Huset og saa en ung Mand fare som en rasende op og ned ad Gulvet. Manden var Læge.

— Jeg er sendt af min Oldemo'r for at hente dig, sagde Fanden.

— Det var da godt, var Lægens Svar, *saa er der da én, der lader mig hente.*

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Da Kong N. N. var paa en Rejse, hændte der følgende:

Kongen, som er indbudt til en Fest, byder Ordføreren en af sine Cigarer, og da denne af »glad Skræk og Bæven« ikke vover at tage den, siger Kongen videre:

— Tag den bare, Hr. Ordfører, jeg ryger ikke daarlige Cigarer.

Ordføreren tager den og siger:

— Deres Majestæt . . . denne Cigar . . . er den skønneste Dag i mit Liv . . . jeg vil ryge den . . . saa længe jeg lever.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescens.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Bedste Tandcrême
i Tuber
A/S VIBADONT BRUUN
& ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Husqvarna svenske
Staal - Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Set paa Strøget.

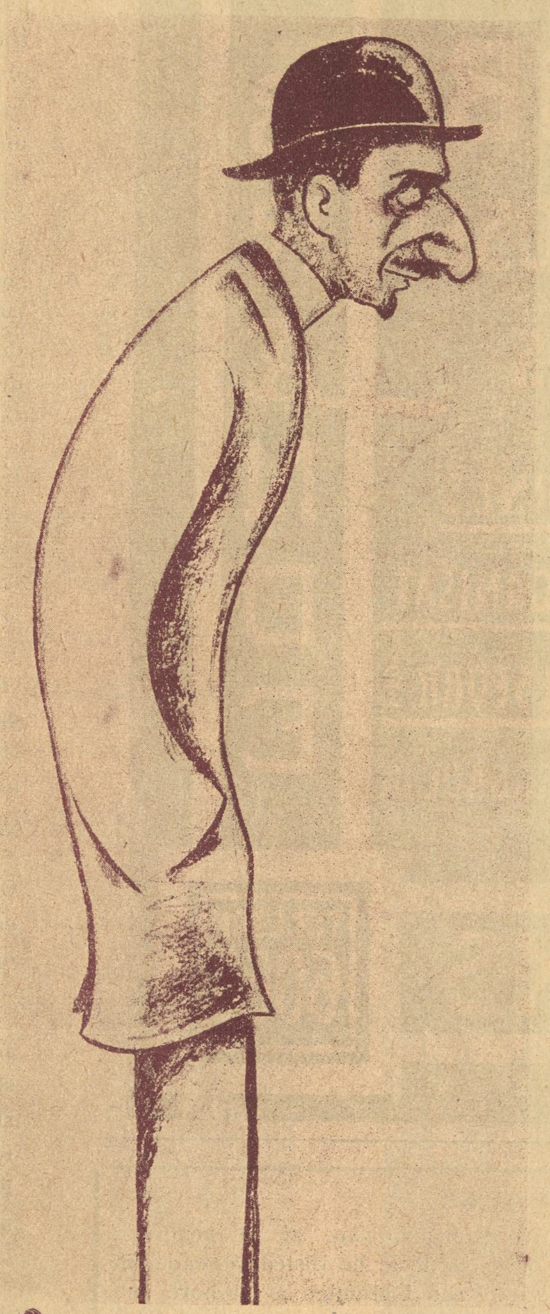

Digteren Helge Rode.

C. M. Hess
Fabrikker
Vejle
Støbe
Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine

Turisten (paa en lille Landstation til Stationsforstanderen): Hvorfor slaar De ikke Toglister op her paa Stationen?

— Hvorfor skulde vi dog det?

— For at man kunde se, hvad Tid Togene kommer.

— Hvordan skulde vi dog kunne sætte en Liste op om Togenes Ankomst, før vi ser, hvad Tid de kommer?

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

En Herre, der sidder paa et Hotel og spiser, ser, at Opvarteren staar og piller sig i Næsen. Harmfuld udbryder han:

— Men Menneske dog, har De da ikke en Smule Levemaade?

Opvarteren: Nu skal jeg se efter paa Spisesedlen.

*

Tandlægen til sin Hustru:

— Nu har jeg trukket den sidste Tand ud paa vor Slagter, saa nu kan Du godt købe dit Kød, hvor Du har Lyst.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

En rædsom Film.

Versificeret Klageskrift, digtet af *Nils Nejl* og synges paa Melodien: »En Somand han maa døje«.

En »Filmer« han maa døje
langt mere ondt end godt,
baade koldt og vaadt,
baade surt og raat.
Han lukker knapt et Øje,
maa stadig hænge i,
han er aldrig fri
for det »Filmeri«.
At *Fønss* skal »klippes«,
den Tanke er dog lidt for styg,
Ideen er dog lidt for tyk
som »Volapyk«.
Og aldrig slippes
den Skæbne fæl og ful og gram,
den kæmpestore Filme-Skam,
som ramte ham!

I »Metropolteatret«
sad *Fønss* og saa sig varm
paa en Damearm
i en Vindu'skarm.
Men, tænk Dem, omkalfatret
var dette Mesterværk
om en Yngling stærk
og en Damesærk.
Han protesterte,
hans Øjne skød saa skønne Lyn
(man mærked' dem endda paa Fyn)
— et herligt Syn!
Og han leverte
en Tale kort og god og klar,
og Folket gav ham dette Svar:
— Næ, hva'beha'r???

Ja, »Hva'beha'r« er Ordet,
skal *Olaf* klippes kort,
skal der skæres bort,
fy dog, hvilken Tort!
Naar han har lavet Mo'ret
med Dolk og Kniv og Knut,
skal saa en Kanut
smide det herut?
O, »Fønssebasse«
jeg føler smerteligt med Dig
og fatter Fanden hakke mig
at Du blev bleg.
Spark til den Kasse,
der »filmer« alle dine Veer
og alle dine Rædsler ser
— *film ikke mer'!!!*

FRA SANGPRØVEN.

En nu afdød genial Kapelmester havde sin egen Maade at behandle de mange mere eller mindre — navnlig mindre — stemmebegavede Herrer og Damer, som ønskede at aflægge Sangerprøve.

En lang Tid var han blevet bestormet af en Yngling, som mente sig i Besiddelse af en prægtig Tenorstemme, og skønt Kapelmesteren var blevet advaret, lod han dog den unge Mand foretage en Prøve.

Tenoremnet stak i at skraale hele »Gralsfortællingen« af »Lohengrin«, og de fleste af de tilstedeværende fik surt Vand i Munden af at høre paa Hyleriet.

Da »Sangeren« omsider blev færdig, sagde Kapelmesteren højt:

— Den Stemme kan De rejse hele Verden rundt med —

— Mener De virkelig! udbrød Ynglingen henrykt. De ved ikke, hvor De gør mig glad.

— Ja, jeg mener — *uden at faa Engagement* — fuldførte Kapelmesteren.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

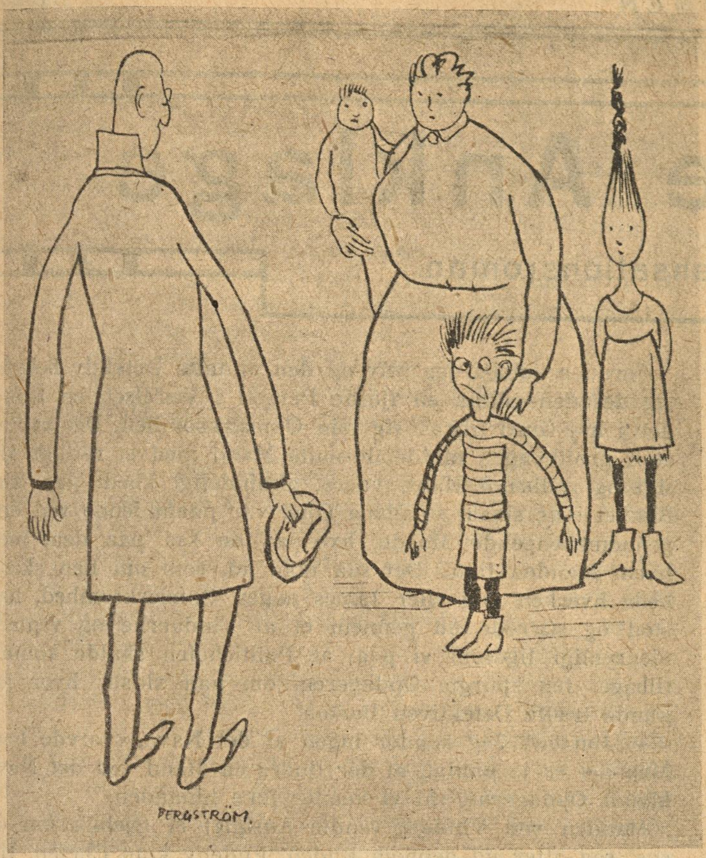

— Vad är det med håret på barnen? Varför står det så där!?

— Doktorn säger att de lida av kronisk biofobi — de ha set för många hårresande filmer.

(»Søndags-Nisse«)

Under Forsøgene paa at udregne de ny Skatteprocenter!

(»Life«, Amerika.)

Lars-Elof: — Spetsa griffeln till mig!

Lärarinnan: — Så säger man inte, lille Lars-Elof. Man säger så här: »Vill fröken vara snäll och spetsa griffeln till mig.« Nå, säg det nu, få vi höra!

Lars-Elof: — Ge hit griffeln, den ä bra som den ä!

(»Strix«)

England »skænker« Danmark Slesvig fordi han ikke selv har Brug for det!

(»Der wahre Jacob«)

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

Ligfølget passerede lige forbi det Sted, hvor James og jeg stod, og James kom til at ryste over hele Kroppen. I Kupeen fik vi Plads lige overfor hinanden, og underligt nok blev han livligere og livligere og snakkede om alt muligt, hvad jeg syntes var upassende. Han talte paa en Maade, som om han næsten tænkte sig, at Tiden nu var inde for ham til at erobre sig Pladsen i Eleonores Hjerte. Hans mørke, markerede Ansigt, Glansen i hans Øjne og hele hans Maade at tale paa havde aldrig før virket saa frastødende paa mig som nu.

Under Køreturen omtalte jeg Tyveriet i Argylls Bibliotek, og jeg lagde Mærke til et uforklarligt Udtryk i James' Øjne, da han svarede:

— Ja, Onkel talte lige til mig om det, før vi rejste, han sagde ogsaa, at Du skulde tale med Politiet. Pengene er jo stjaalet fra hans Pult. . . . Hvem mon dog kan have gjort det. —

— Hr. Argyll tror, at en snedig Tyv har fulgt efter Dig, da Du hentede Pengene i Banken, og saa senere har gjort Indbrud.

— Ja saa, tror Onkel det, sagde han leende. Derom kan der nu siges baade for og imod. Jeg for min Del tror nu, at Tyven findes hjemme i Huset. Ved disse Ord saa han skarpt paa mig.

— Ja, hvem ved, svarede jeg. Det er i hvert Fald et meget mærkeligt Tyveri, hvis man da ikke gaar ud fra, at Tyven er hjemmekendt i Villaen.

— Onkel er en altfor godtroende Mand overfor sine Undergivne og alle dem, han kalder sine Venner. Det har jeg sagt ham mange Gange. Forøvrigt, min kære Richard, vil jeg raade Dig til ikke at lægge Dig altfor stærkt i Selen i Anledning af dette Tyveri, det kunde maaske blive ubehageligt for Dig selv, og denne Sag vedkommer jo aldeles ikke Dig. Lad Politiet selv om det, og hold Dig kun passivt i Baggrunden.

— Det mener Du sikkert er det bedste for Dit eget Vedkommende, James, jeg forlanger heller ikke, at Du skal dele mine Anskuelser. Men saa længe baade Morderen og Tyven gaar fri, vil jeg for Eleonores og min gamle Velynders Skyld ikke hvile et Øjeblik, før denne uhyggelige Sag er fuldt opklaret.

James saa haanligt leende paa mig. De skarpe Ord havde fremkaldt en trykket Stemning, og ingen af os vidste mere at sige. Ved Stationen ventede Morelands Fader med Ligvognen samt en Del Vogne til Følget. Der traf jeg ogsaa Detektiven fra Blankville, som tog til New York for at se at finde Leesy. Vi besluttede at træffe hinanden senere paa Aftenen, og dermed sluttede jeg mig til Følget. Efter Begravelsen gik jeg hen i Parkbanken, hvor jeg dog ikke fik noget Resultat angaaende 500-Dollarssedlen. Hr. Moreland anbefalede mig en skarpsindig Detektiv ved Navn Burton og lod indrykke en Annonce, i hvilken han udlovede en Ducør paa 5000 Dollars til den, der kunde finde Morderen og Tyven.

James Argyll var fulgt med hen til Opdagelsespolitiets Kontor. Da Chefen ikke var der i Øjeblikket, maatte vi vente i Forstuen, hvor en jourhavende Opdager sagde os, at flere Detektiver allerede var taget afsted til Blankville for at se at finde Morderens Spor.

Foruden James, jeg selv og den omtalte Detektiv befandt sig desuden endnu en fjerde Person i Værelset, en Mand, der i høj Grad tiltrak sig min Opmærksomhed. Det var en stor, groftbygget, middelaldrende Mand med et rødligt Ansigt og rødbrunt Haar, yderst almindeligt klædt paa, kun Blikket i de smaa, staalblaa Øjne var paafaldende ved den gennemtrængende Maade, hvorpaa de saa paa den, med hvem Manden talte. Det saa ikke ud, som om han skænkede hverken mig eller James nogen Opmærksomhed, han stod og stirrede ud gennem et af Vinduerne og ventede øjensynligt ligesom vi paa, at Politichefen skulde komme tilbage. Jeg spurgte Opdageren, om han vidste, hvor jeg kunde træffe Detektiven Burton.

— Burton? Jeg kender ingen af det Navn, svarede han. Men det er jo muligt, at der findes en Mand ved det Navn blandt Opdagerne, thi vi kender ikke hinanden.

Manden ved Vinduet vendte Ansigtet et Øjeblik om og saa' saa atter ud gennem Ruden. Endelig kom Chefen, Hr. Brown, og vi kom frem med vort Ærinde. Jeg siger vi, thi James talte lige saa interesseret som jeg om Sagen.

— Hr. Moreland har anbefalet mig at tale med en Mand ved Navn Burton.

— Ja saa, svarede Chefen. Burton er der ikke mange, der kender. Han er ganske vist min højre Haand, men jeg lader aldrig min højre Haand vide, hvad den venstre gør. Hr. Moreland har vist anvendt ham engang i Anledning af nogle Indbrudstyverier. Den ulykkelige Mand, den myrdede var jo hans eneste Søn. Vi skal gøre alt for at faa Klarhed i denne uhyggelige Sag. Burton er her netop nu ....«

Chefen saa fra Siden hen paa Manden ved Vinduet, og langsomt kom Manden ned over Gulvet. Vi gik nu alle ind i et andet Værelse, og her talte vi om Ulykken og meddelte alle Biomstændigheder og Smaahændelser, som vi mente vilde kunne kaste Lys over Gerningen. Brown blev meget forbavset, da han hørte om Tyveriet. Han mente sikkert, at der maatte være en Sammenhæng mellem de to Forbrydelser.

Burton sagde ikke et Ord, men hørte kun opmærksomt til. Hele Tiden saa han skarpt undersøgende paa James, der til at begynde med syntes ubehageligt berørt deraf, men snart beherskede han sig og gengældte Blikket koldt og fast. Da Burton en Tid havde hørt paa Samtalen, blev han med ét urolig og lod til at være bleven syg. Han kunde knap sidde stille paa Stolen. Jeg kunde dog ikke rigtig blive klar over, om han var daarlig eller, om han snarere var rasende og mest havde Lyst til at fare løs paa et mig ukendt Bytte. Hans Øjne lyste som glimtende Staalperler og Blikket var rettet paa et bestemt Punkt, men hvad dette Punkt var, kunde jeg ikke blive klar over. Havde jeg selv været den skyldige, kunde jeg ikke have siddet stille under dette Blik.

— Ja, nu kan det være nok for denne Gang, sagde han og rejste sig. Maaske Chefen og Hr. Argyll vil undersøge Sagen med 500-Dollars-Sedlen. Det vil sikkert ikke være vanskeligt, da Sedler af den Art jo saa godt som udelukkende veksles i Bankerne. Jeg selv vil nødigt kendes i Bankerne som Detektiv. Jeg gaar saa med Hr. Redfield til hans Hotel, hvor vi jo saa senere kan træffes!

Brown og James fulgtes saa ad, mens Burton og jeg gik hen til Metropolitanhotellet. Hvad var Mandens Hensigt med

mig? Vilde han paa en eller anden Maade holde et snedigt Forhør over mig? Da maa jeg sige, at hans Væsen og Maade at tale paa var saa jævn og ligefrem, at jeg næsten glemte, det var en yderst erfaren Opdager, for kun at glæde mig over at tale med en fint dannet og kundskabsrig Gentleman. Jeg kom under Vejr med, at han var af god Familie og havde faaet en udmærket Opdragelse.

Da vi kom op paa mit Værelse, begyndte Burton at tale om Mordet og spurgte ud om forskellige Familieforhold hos Argylls. Pludseligt sagde han venligt:

— De elsker selv den unge Frøken Eleonore?

Uden at blive forvirret svarede jeg straks, at det gjorde jeg, men at det var en Sag, der maatte blive mit Livs Hemmelighed.

— Der er maaske ogsaa andre, der elsker hende, fortsatte han. Men der er jo forskellige Motiver til Kærlighed. Sand Kærlighed er ren og god, men der er ogsaa Kærlighed, hvis Motiver alene er Egennytte og Beregning. Jeg har gjort den Erfaring, at Kærlighed til Kvinder og til Penge ofte fører til de uhyggeligste Forbrydelser. Men De talte om en ung Pige, hvis hele Opførsel havde været saa mærkværdig!

Jeg fortalte ham om Leesy Sullivan, og vi blev enige om at holde Øje med hende, uden at hun dog skulde føle sig i mindste Maade generet deraf. Da Detektiven fra Blankville kort efter kom op til os, fik han derfor ogsaa Ordre til at tie stille med, at han var ude for at søge efter Leesy. Han meddelte, at saavel i Forretningen, hvor hun arbejdede, som hjemme i den lille By var hun anset som en i højeste Grad agtværdig ung Pige, men at hendes Helbredstilstand ikke var god, og at hun i den senere Tid havde været meget nedtrykt.

Da Politichefen sammen med James ved Ottetiden kom op paa Hotellet, fremsatte James den Tanke, at en af Assistenterne hos Moreland maaske havde gjort sig skyldig i Underslæb, og at den unge Moreland havde opdaget det, hvorfor Bedrageren havde ryddet ham af Vejen. Det blev derfor nødvendigt, mente han, at forhøre alle, som var ansatte i Morelands Bankfirma samt at holde hver af dem under Opsigt. Dette modsatte jeg mig paa det bestemteste, idet jeg gjorde gældende, at det var ganske uforsvarligt at kaste Skygge paa Folks gode Navn og Rygte paa en blot og bar løs Mistanke. Ogsaa Buton afviste James' Forslag, da hele Bankpersonalet havde været i New York Mordnatten og saaledes kunde bevise deres Alibi.

Da Detektiverne var gaaet, skrev jeg den omtalte Annonce om Udlovningen af de 5000 Dollars, i fire Eksemplarer, gav James den ene, jeg selv tog en til Aviserne, og de to andre blev givet til en af Hotellets Tjenere. Jeg sagde til James, da han gik, at jeg vilde træffe ham paa Broadway i Nærheden af eet af de store Dagbladets Kontorer. Da jeg havde afleveret min Annonce, gik jeg hen paa Broadway og stillede mig ventende i Nærheden af det Aviskontor, hvor James skulde besørge sin Annonce. Til min Forbavselse saa' jeg ham nu komme ud fra Kontoret, spejde ivrigt ned over Gaden — og saa forsvinde hastigt i modsat Retning af Metropolitanhotellet.

Tilfældigvis havde jeg staaet i Skyggen, saa han ikke saa mig, og uden rigtigt at vide hvorfor, skyndte jeg mig efter ham. Ligesom vi naaede Brooklynfærgen, sprang han om Bord, som den netop satte fra Land. Paa denne Tid af Aftenen, Klokken var lige ved ti, gaar Færgerne hvert Kvarter, og jeg satte mig derfor for at vente.

Tankerne kom og gik, og stadigt spurgte jeg mig selv om, hvad James vel havde at gøre i Brooklyn paa denne Tid. Jeg maa være falden helt hen i mine egne Tanker, for jeg blev vækket ved, at en Politibetjent ruskede i mig, han troede maaske, at jeg var bleven hjemløs eller en Selvmorder. I det samme kom Brooklynfærgen tilbage, og blandt de første Passagerer saa jeg James. Han blev ligesom forskrækket, da han saa mig.

— Du har sandelig skaffet mig en god Motion, sagde jeg. Hvad i Alverden har du at gøre i Brooklyn?

— Hvad kommer det Dig ved, svarede han kort. Men Du udspionere mig maaske, det kunde jeg tænke mig!

— Undskyld mig, det var aldeles ikke min Hensigt. Jeg ventede dig ved Aviskontoret, men du havde saadan en Fart paa, at jeg ikke kunde løbe dig op!

— Naa ja, du maa undskylde mig, hvad jeg sagde før, sagde han i en elskværdig Tone. Jeg blev bare saa overrasket ved at se dig her saa uventet. Skal vi nu følges ad hjem!

Han tog mig under Armen, hvad jeg maatte finde mig i, trods min Uvilje imod ham. Han forklarede mig, at Grunden til hans lille Afstikker ene og alene havde været den at faa lidt frisk Luft og at blive dygtig træt. Nu tror jeg nok, jeg kan sove,« sluttede han sin lange Enetale.

Næste Dag fulgte vi stakkels Moreland til hans Grav. James vilde vende tilbage til Blankville med 5-Toget. Han saa syg og elendig ud og sagde, at hans Nerver var bleven stærkt medtagne. Forresten mente han, at hans Onkel havde Brug for ham til et eller andet. Jeg selv blev i Byen. Næste Morgen opsøgte Burton mig.

— Nu har jeg faaet at vide, at Leesy Sullivan regelmæssigt modtager Besøg af en bestemt Person. Hver Søndag, naar hun ikke er hos sin Tante i Blankville, kommer der en er Barnets Amme og Plejemoder. Naar Leesy er hjemme, Kvinde med et halvtaars gammelt Barn hos hende. Kvinden bliver Bernet hos hende hele Dagen, men er hun i Blankville, kommer Kvinden med Barnet først om Aftenen. Hendes Veninder siger, at Barnet er hendes Søsters, hun har været gift med en rigtig Kæltring. Leesy betaler fire Dollars om Ugen for Barnet, for at ikke Fattigvæsenet skal taget det til sig.

— Det kan jo godt være sandt, sagde jeg.

— Eller ogsaa Løgn, mente Burton. Det ser mærkeligt ud, at Leesy ikke endnu er kommet tilbage. Jeg skal anvende al min Ofhu for at faa Rede paa denne Sag. Men hun kommer nok tilbage før eller senere for Barnets Skyld. Ammen har lovet at underrette mig om, naar hun næste Gang skal til Leesy. Leesy ved meget godt, at Plejemoderen ikke har Penge, og faar hun dem ikke i Slutningen af Ugen, saa blever Barnet overgivet til Fattigvæsenet, og det vil hun ikke have. Nu tager jeg tilbage til Blankville for at se lidt nærmere paa Stedet for Ugerningen . . . . . Naa, De havde ordentlig Fart paa i Gaar Aftes for at fange Deres Ven, Hr. James?

— Hvor kan De dog vide det? spurgte jeg ganske forbavset.

— De ved jo, det er min Bestilling at passe paa Folk, svarede han med sin ejendommelige Latter.

TO LED I KÆDEN.

Da vi naaede Blankville, opsøgte vi Argyll paa hans Kontor. Han saa bleg og medtaget ud, og han sagde, at han var glad ved atter at se mig, for han kunde aldeles ikke arbejde og ønskede at lægge det hele over paa mig. Jeg maa her forklare, at der var en ganske vist ikke nedskreven Overenskomst imellem os om, at jeg, som havde arbejdet som Førstemand paa hans Kontor, skulde indgaa som Medejer i Firmaet for senere, naar Argyll døde, da at overtage hele Forretningen. Af denne Grund havde jeg udvist en ganske særlig Interesse for Firmaet. Jeg ved, at James paa sin Side saa' med meget lidet venlige Øjne paa denne Overenskomst, eftersom han selv vilde have min Plads. Gamle Argyll betragtede ham som en Art Søn i Huset, men det stred mod hans Principper at give ham en betroet Stilling.

(Fortsættes).

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

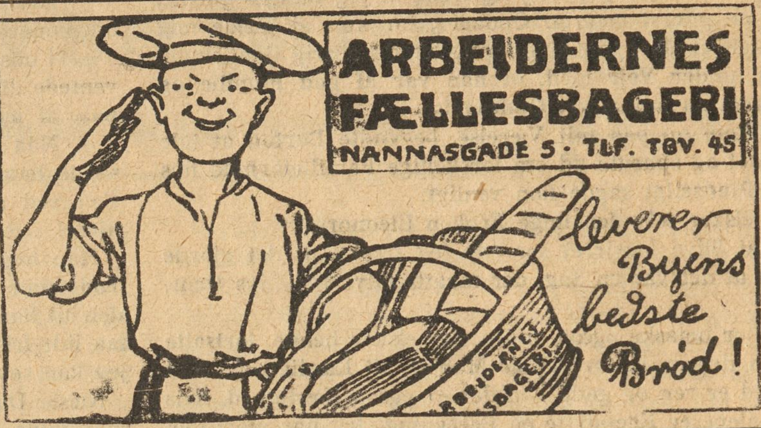

Endnu

findes der

Rigsdagsmænd, som ikke er Socialdemokrater,
Arbejdere, som ikke er organiserede,
Vekselerere, som ikke er ærlige,
Niddinge, som ikke er arresterede,
Embedsmænd, som ikke er ubestikkelige,
Narre, som ikke er indespærrede —
men der bør ikke mere findes Folk, som ikke læser
„RAVNEN“.

FOLK OG TERMOMETRE

Der er to Slags Mennesker, som altid skarpt adskiller sig fra hinanden, naar Talen er om Temperaturen. Paa den ene Side dem, der altid paastaar, »at man overhovedet ingen ordentlig Vinter har mere«, og paa den anden Side dem, der fastholder, »at Jorden bliver koldere Dag for Dag«.

Hvis man vil gaa til Bunds i Sagen, saa opdager man maaske, at de første har for Vane at tilbringe Vinteren i Syden, og at de andre fra Vinteren er velsignet med en kronisk Forkølelse og hoster evindeligt. —

Til at angive Temperaturen har Menneskene et lille Procisions-Apparat, kaldet Termometret.

Det er som sagt et Præcisions-Apparat og viser som Følge deraf aldrig den nøjagtige Temperatur. Man har i hvert Fald aldrig hørt, at f. Eks. Deltagerne i Selskab nogensinde har været enige om det Antal Grader, Termometret har vist om Formiddagen. En saadan Enighed opnaas kun — undertiden — mellem to Mennesker, der lige har læst Vejrberetningen i den samme Avis.

— — —

Og hvorfor mon de fleste Mennesker altid saa ivrigt tager deres eget lille Termometer i Forsvar, som om de selv havde lavet det?

Og hvori ligger det, at den ene Part — naar det er lidt varmt — absolut vil have, »at man skulde tro, man var i russisk Dampbad«, naar den anden Part blot mener, »at der er begyndt at komme Varme i Luften«. —

Saa er der ogsaa dem, der er saa forsigtige, at de venter med at beklage sig over Varmen eller Kulden, til de har raadført sig med deres Termometre; de er lige ved at trykke Næsen flad mod Termometret, og har de endelig læst Temperaturen, er de alligevel ikke sikker paa det Standpunkt, de skal indtage, før de har spurgt deres Kone, om det er varmt eller koldt.

Meteorolog.

Eigil N. Tak for den!

Georg N. Tak for det tilsendte. Lidt af det vil De gense her.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799
Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Rød Indmad

GRÆNSEN.

Grænsen er fastsat dernede,
trods Chauvinisternes Vrede.
Retfærd sin Sejer har vundet,
von Jessen sin Banemand fundet.

Tyske Kammerater og Fæller —
I véd, som vi, hvad det gælder:
Et Haandelag hinanden vi giver,
og Fremtidens Love *vi* skriver.

SIDSTE RUPPINER.

M a d s e n M y g d a l skal ikke paa
»Bakken«
og have spoleret sin Pinse:
Af Lasten bør man være paa Nakken,
det kan selv en Agrarius indse.

19/5. Ministeriet er ikke kommet sovende til Magten, forsikrer Venstres Blade.

Maaske det kommer sovende f r a den — Waggonen er jo hentet.

Hørt i Dommervagten.

Dommer: Har De været tiltalt før?

Dame: Ja, mange Gange.

Dommer: Hvad har De gjort?

Dame: Svaret paa det, man har spurgt mig om!

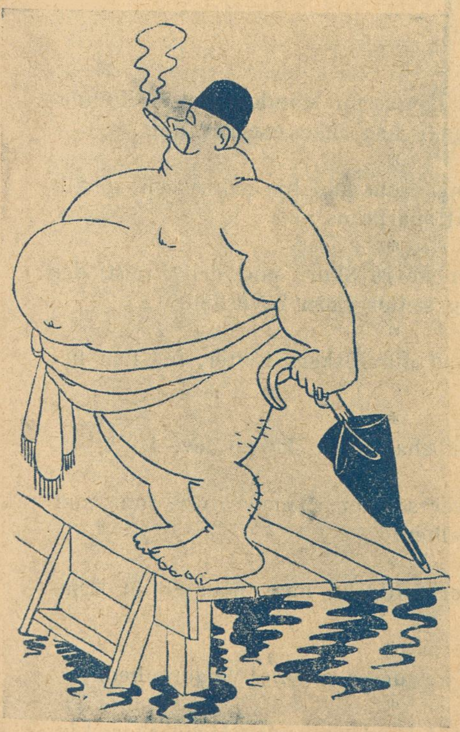

Badesæsonen begynder — smaat og tøvende.

»Godt Nyt«.

Paa Rasmussens sidste Grønlandsfærd var Kulden saa stærk, at Suppen frøs, mens den stod over Ilden.

*

Det er ikke altid, at Omgivelserne har Indflydelse paa Menneskene. En Mand, som i 18 Aar havde kørt med Vandvogn, døde forleden af Delirium.

*

Den Dame, der spillede »Armen« i Olaf Fønss-Filmen i Metropolteatret, har protesteret, fordi ogsaa hendes Negle var blevet klippede.

*

Julius Magnussen skriver for Tiden paa et Skuespil, der har faaet Titlen »Bordets Glæder«. Der gøres udtrykkelig opmærksomt paa, at der ingen B e n er i det.

*

En Herre fik forleden 5 Tivolimærker og 8 Sporvejsbilletter tilbage paa en Tikroneseddel.

Han var ikke saa henrykt ved den Forretning, for han bor nemlig paa Falster.

*

KRONEN.

Hun stod foran sit Toiletspejl og mumlede: »Mit Haar er den skønneste Krone«. Lidt efter tilføjede hun: »Men Kronerne sidder ikke fast nu for Tiden«. Og saa lagde hun Haaret ned i Skuffen.

FOLK SAGDE —

Af *Scavenius* der skulde dementeres,
Dementiet blev leveret bastant —
og Franskbrødet skulde rationeres,
det sidste var desværre — *sandt.*

IMPROVISERET.

Jeg er ikke gal — det er det ene,
og ikke normal — det er det andet
Mit Liv er et eneste stort Notabene,
Vorherre og Fanden har sat det i Scene,
og derfor er det saa velsignet forbandet.

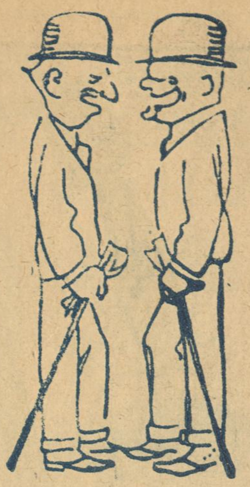

— Du, naar en Undervandsbaads-Kaptajn skal begraves, ved Du saa, hvad Slags Krudt, de skyder Sørgesalutten med?

— Nej!

— Med *U-Krudt!*

»En Svensker«.

Hon var omöjlig. Olle i Backen har en fasligt käring, som träter på honom. Olle brukar för det mesta ta det med tålamod, men en vacker dag beslöt han att skrämma käringen riktigt. Till den ändan tog han fram en repstump och sade:

— Ja, ajö me dej nu! Nu kan du ångra dej, för nu går ja ut å hänger mej, och därmed gick han.

När han var utom dörren, kom käringen efter å skrek:

— Olle, kom in igen å ta ren skjorta på dej, *så slipper ja byta på liket.*

Gubben lever än.

»En Dansker«.

— Jeg kommer til Dem, Hr. Advokat, fordi jeg vil skilles.

— Ah! Fruen vil skilles, men hvorfor?

— Fordi jeg er gift.

»En Nordmand«.

— De spiser saa litet, hr. Svendsen, sa den unge pike blygt til den generte frier, som var indbudt til familiemiddag.

— Aa, svarte Svendsen og søkte at faa sagt et kompliment, naar man sitter ved siden av Dem, frøken, mister man aldeles appetiten!

Hørt paa Damperen.

Konen (til sin søsyge Mand): Skal jeg lade Opvarteren komme ned til Dig med Middagsmaden?

Manden: Bed ham smide den overbord. saa slipper jeg for det!

DE KONSERVATIVE.

Hu hej, sikken vældig Ballade,
naar B e r l i n g s k e langer sine flade
og F e r s l e w s produkterne sparker
og skælder og spytter og harker!

Snart ser man dem Kniven vel hvæsse,
ja, Højre har Glæde af sin Presse:
Den ligner en halvkulret Tosse —
og det gør Partiet s'gu osse!

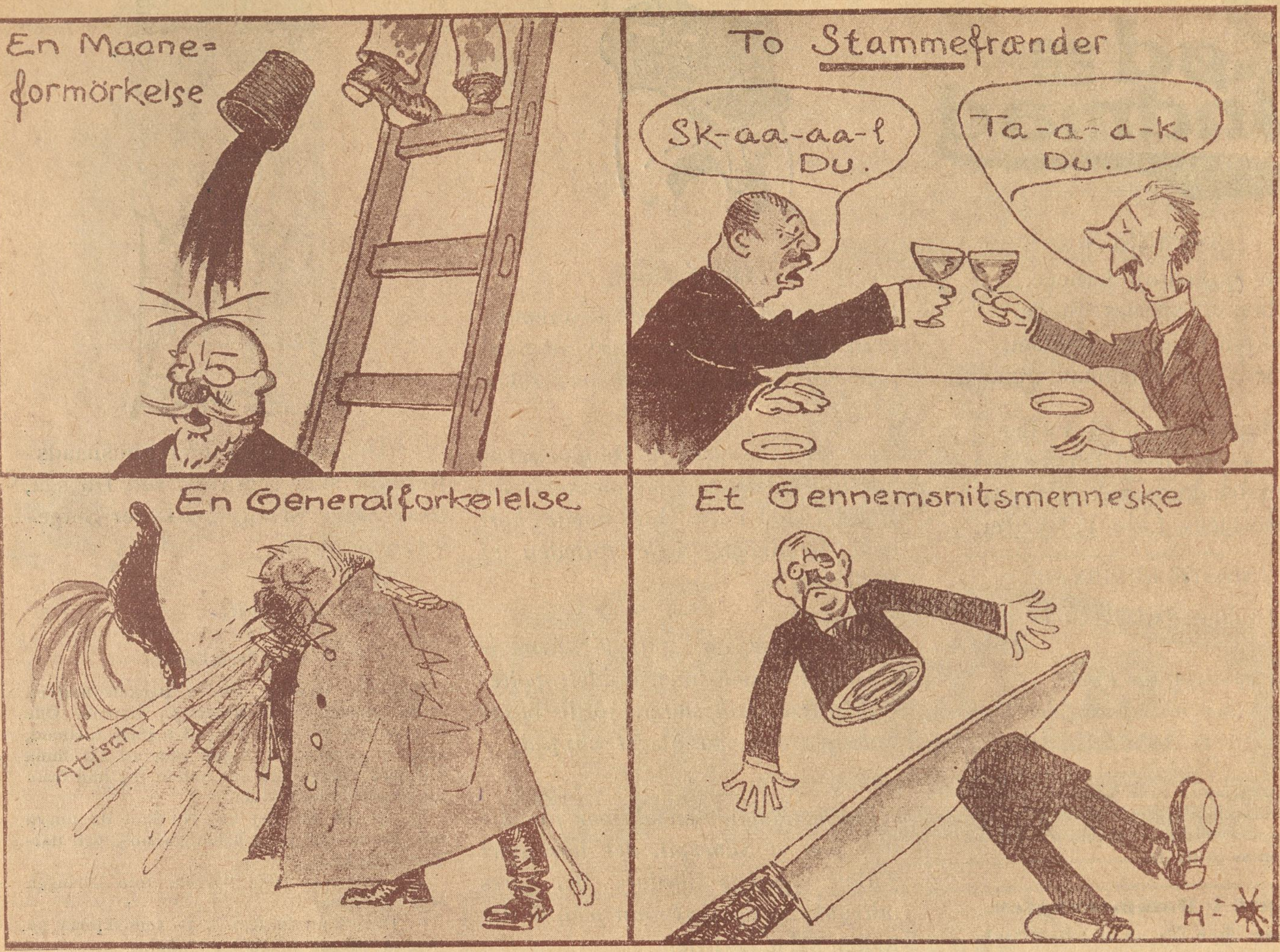

Hansen Tuschs' illustrerede Ordbog.

Spaaner og Splinter.

»Han og Hun« er Titelen paa Livets Bog.

*

Tre Plager gør en Mand beklagelsesværdig — ti latterlig.

*

Naar to strides om et Arbejde, er det bedst — en tredje udfører det.

*

Mange lér, fordi de skammer sig for at græde.

*

At glæde sig over endnu at være ung — det er det første Tegn paa Alderdom.

*

Erfaringen er det halve Liv; at bruge den det andet halve.

*

Naar man har kørt godt med, takker man Kusken — og glemmer Hestene.

*

Det er det forsonende, at Mennesker, vi fordrer mest af, tilgiver vi ogsaa villigt alt.

*

Medlidenheden er oftest kun et Surrogat for Retfærdighed.

*

Kunsten her i Livet er at faa Folk til at gøre sig Tjenester, uden at de mærker det.

*

Smaa Mennesker har én Moral for sig selv — og én for alle andre.

Ægteskabet er altid en Lænke for Manden. Det er Kvindelighedens store Kunst, naar han ikke mærker det.

*

Satiren er en Galgenfugl, som kun hjælper os op ad Stigen, for at faa Lov til at sparke os ned.

*

Jeg kender ikke nogen større Skurk end den Præst, der tror paa Helvede og dog sætter Børn i Verden.

*

Tro ikke, min Pige, paa din Elskers Løfter, før han begynder at tabe i Vægt.

*

Nutiden er altid den ubehageligste Tid at leve i.

*

Der er intet, Folk bliver saa fornærmede over, som naar man opdager deres Sjofelhed.

*

Man er oftest en Daler fattigere, naar man er en Erfaring rigere.

*

Mange er kun kendt for deres skjulte Velgørenhed.

*

Intet gaar til Spilde her i Verden — uden Menneskers Liv.

*

Vi er altid evigt taknemmelig mod dem — der endnu ikke har hjulpet os.

Frederik Skousbo.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

✚ Sygeplejeartikler ✚
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Byen S. hører til de mindre livlige Byer, og Jernbanen, der vedligeholdt Forbindelsen med Omverdenen, havde just ikke Ry paa sig for Hurtighed. En Dag maatte en Rejsende vente flere Timer paa et Tog.

Tilsidst gik han til Stationsforstanderen.

— Kommer Toget ikke snart? spurgte han

I det samme kom en Hund løbende paa Jernbanelinjen, og et stort Smil gled over Stationsforstanderens Ansigt.

— Jo, svarede han. Det nærmer sig nu. Der kommer Lokomotivførerens Hund.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.
Uundværlig Haandbog
„Fremad" Frederiksborgg. 33.

Køb RAVNEN

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF.354. NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Hænger paa den.

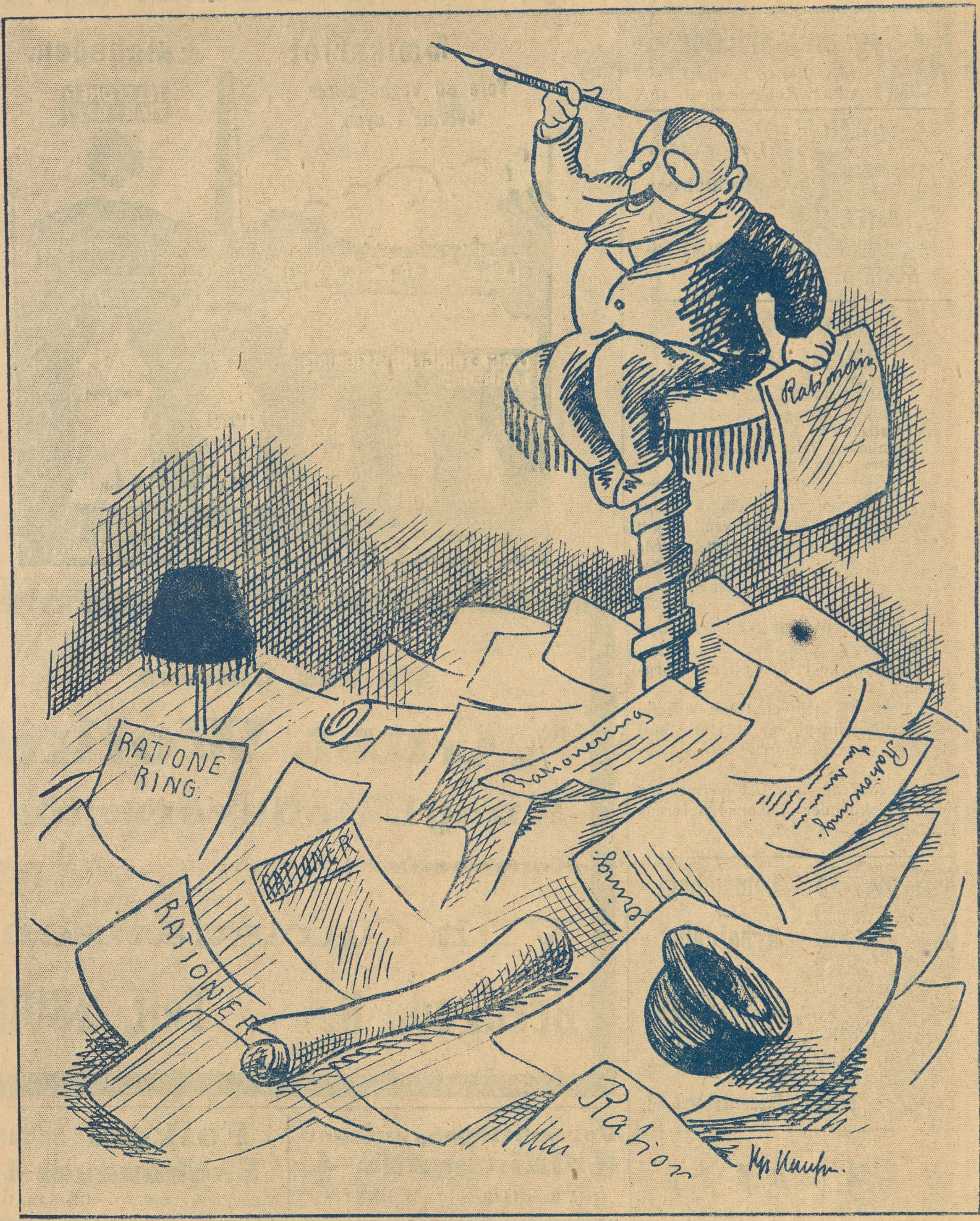

Tegning af Hp. Hansen.

Lille Berg: Rationering af Hvedebrød, Jærnbanetrafikens Indskrænkning og Ophævelse af Huslejeloven. Jo, jeg sidder net i'et — til næste Valg!!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO AKVAVITTER

Pris: 18 øre

RAVNEN

Nr. 23 Redigeret af AXEL WESSEL ⁕ Torsdag den 3. Juni 1920

Tegning af Hp. Hansen.

J. C.: Vi behøver ikke at gi' hende en saa moderne Dragt til Genforeningen. Vi lapper lidt paa den gamle fra 1915!

ARBEJDERNES

LANDSBANK

Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt.
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 5 „
„ „ „ „ 2-3 Mdr.s Opsigelse 5½ „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen"s

Skattefri Lager

og

Skattefri Pilsner

samt

Mineralvande.

Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN" 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

En ung, vigtig Fløs sidder i en Jernbanekupé overfor en ældre, landlig Herre, der betragter ham temmelig stift. Tilsidst spørger den unge Fyr:

— Hvorfor glor De saadan paa mig? Minder jeg Dem maaske om Nogen, De kender?

—Akurat, unge Mand, De minder mig om min gamle Tante paa det nær, at hun har lidt mere Skæg.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Gæsten: Hvad! bliver det 14 Kroner? Det stemmer ikke. De har regnet en Krone for meget.

Opvarteren: Undskyld! Men jeg tænkte, at Herren mulig var overtroisk, derfor vilde jeg ikke præsentere Dem en Regning paa 13 Kroner.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel.
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescens.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Hvor meget synes De, jeg skulde have for denne Sang? spurgte Komponisten, da han havde nødet Kritikeren til at høre hans sidste Komposition tre Gange.

— Seks Maaneder, svarede Kritikeren uden Betænkning.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Det unge Foraar!

I.

Saa blev det atter Vaar igen
med høj og dybblaa Luft,
med Fuglepip og Blomster smaa
paa spæde Straa.
Og atter kan jeg aande ind
fra Jordens milde Moderkind
den foraarsrene Duft.

Og jeg kan vandre ene om
paa Vej og Mark og Sti
og synge hele Dagen lang
en festlig Foraarssang!
Jeg er jo som den store Vaar,
der bliver til, imens jeg gaar
min Nød og Trang forbi!

II.

Det unge Foraar
med Blomster smaa
i Solskinssilke
paa spæde Straa.

Det unge Foraar
i Solskinsklæder
paa Foraarsveje
smilende træder.

Der risler Vand
i hver en Grøft,
aa, hør det synger
med Vaarens Røst.

Men hvad er alt,
naar jeg maa være
i Vaaren hos
min Hjertenskære . . .

H. Bangsted.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia“
Spec.: Lysthusforsikring
mod Brand og Tyveri.
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

Den Fremmede: Tror Du, Barberen er hjemme, min Dreng?

Drengen: Da jeg gik forbi, *hørte* jeg da, at han barberede En.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

— Er Petersen ikke en Tilhænger af Naturhelbredelse?

— Jo!

— Er det sandt, at han ikke forleden, da hans Kone var syg, vilde tillade, at der blev tilkaldt nogen Læge?

— Ja!

— Men i Gaar saa jeg, at der gik en Doktor ind til ham.

— Ja, for nu er han selv blevet syg.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Tyrkiets Deling.

Synges med Paukeledsagelse paa Melodien: »Der var en Lørdag Aften«.

Forleden Lørdag Aften
fik Tyrken end'lig Fred.
(Han har ej længe haft 'en,
men fløj fra Sted til Sted.)
Før var Humøret graat i graat —
han nu en Rus kan ta',
nu er det hele ordnet godt
for stakkels Mustafa.

Det er ej lutter Zobel
og Hermelin, han faar,
men dog Konstantinopel
forbliver Tyrkens — naar
han ikke gør i Nælderne,
men dyrker »engelsk Skik«
samt aabner Dardanellerne
for dagligdags Trafik.

Han daler lidt i Højden,
den arme Tyrkermand,
Arabien gaar fløjten,
Ægypten li'saadan.
Ved Bagdad piller franske Mænd,
og Græsk bli'r Syrien,
saa vidt jeg ved, ta'r Spanien
Mesopotamien.

Det sorte Hav skal tømmes
og males op paany,
Adrianopel rømmes
og bli'r rumænisk By.
Selv Smyrna nok de andre ta'r,
trods tyrkisk Ak og Ve —
jo, det er sandt, jeg ser det staar
i »Figenbladene«.

Og bli'r han nok saa arri',
den krumme Sabels Mand,
saa napper de Skutari
og Bosporus'ses Vand.
Der finder — om de napper mér —
ej nogen Blame Sted.
(Hvor end de ta'r, saa følger der
en Haremsdame med!)

Ja, Mustafa den arme
maa af med Land og Korn,
han kan sig ikke varme
nu ved »Det gyldne Horn«.
»De andre« ta'r det, som de vil,
det er en herlig Skik,
og »Overtagelsen« sker til
den tyrkiske Musik!

Peder Paul.

SLAAENDE LIGHED

Handelsrejsende Jonathan møder sin Kollega Adolfsen og standser forfærdet, idet han udbryder:

— Men hvad i Himlens Navn er der sket med Dig? Har Du været ude for en Jernbaneulykke?

— Ak nej, svarer Adolfsen og tager sig nervøst paa sine mange ømme Steder, det forholder sig lidt anderledes.

Ser Du, Du ved, at jeg har en Tvillingbroder, der ligner mig paa en Prik. Han har ikke bestilt andet end at ærgre og drille mig i de sidste fjorten Dage, og da jeg ikke holder af at tugte ham, saa lejede jeg en bekendt Slagsbroder til at tage sig lidt af ham.

— Naa, ja, hvad saa?

— Hvad saa? Ikke andet, end at den fordømte Bandit *forvekslede os — og derfor ser jeg saadan ud!!!*

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

En Følge af det glorrige kejserlige Regimente. (»Der wahre Jacob«).

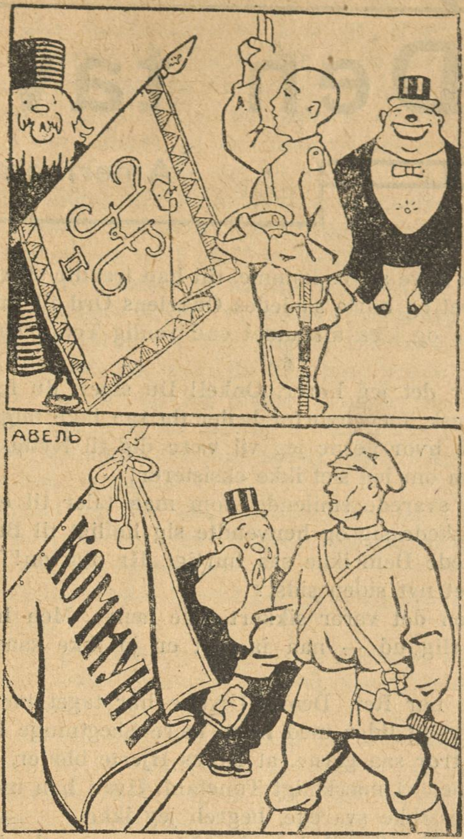

Disciplin i Hæren — nu som før!
(»Moskwa Journal«).

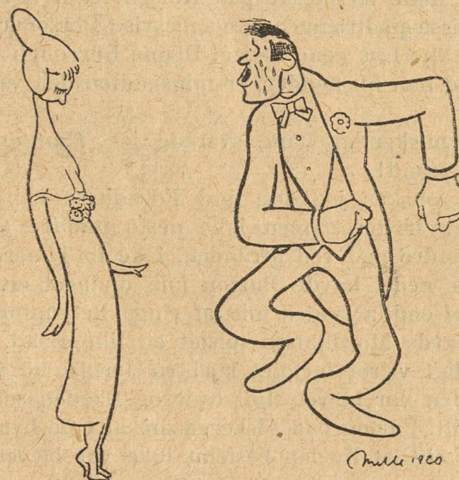

Han: Min frö-frö-ö ö-ken, jag ä-ä-ä-älsk-älskar er. Bli-bli-bli-bli — min — så är-är-är — he-he-hela vä-vä-världen min!
Hon (blygt): Det kom så hastigt!
(»Søndags-Nisse«)

Kvinder før og nu!
(»Daily Mirror«, London).

— Hvor De dog har en skøn, ædelformet, klassisk Næse, Frøken. Maa jeg byde dem en »Pris«? (»Fliegende Blätter«).

Ryg: C. B. MØLLER & Co.s Cigarer, Cigaretter, Cigarillos og Tobakker.
Faas **overalt** hos D'Hrr. Handlende samt Østerg. 1 & Østerbrog. 27

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

James maa have set os komme, thi han traadte straks efter ind i Kontoret og hørte saaledes Onkelens Ord til mig. Med rynket Pande og i en alt andet end venlig Tone sagde han til Argyll:

— Hvad er det jeg hører, Onkel! Du siger, du føler dig ikke rigtig rask, men hvorfor beder du saa ikke mig hjælpe dig? Du ved, hvor gerne jeg vil være dig til Nytte, og saa lader du, som om jeg slet ikke eksisterer!

Hr. Argyll svarede smilende, som man taler til et Barn. James beherskede sig og henvendte sig høfligt til Burton.

— Vi ventede Dem ikke saa hurtigt, Hr. Burton! Har De opdaget noget nyt siden sidst?

— Nej, men det varer sikkert ikke længe. Men hvor De dog ser daarlig ud — naa ja, det er jo ikke saa underligt...

— Nej, De har Ret. Denne Ulykke har taget meget paa mig, jeg føler og lider med mine kære Slægtninge her!

— Ja, jeg tror saa gerne, at Deres Hjerte bløder, svarede Opdageren med et mærkeligt Tonefald. Hvad han mente, og hvorfor James ikke svarede, begreb jeg ikke.

Jeg spurgte Hr. Argyll, hvordan Eleonore havde det.

— Jo, det gaar bedre, end vi havde tænkt, svarede han med Taarer i Øjnene. Jeg har ikke meget Haab, kære Richard. Hun bliver aldrig den gamle igen, hendes Hjerte er knust. Hun har ikke villet forlade Sengen lige siden Henrys Lig blev ført bort, og Lægen siger dog, at hun ikke fejler noget. Men hun er meget kraftesløs!

— Jeg vilde være lykkelig, om jeg kunde tage al hendes Sorg paa mig, svarede jeg.

Gamle Argyll saa overrasket paa mig. Maaske mine Ord i for høj Grad lod forstaa, hvordan det havde sig med mine inderste Følelser.

— Hver har sin Sorg, min kære Richard, sagde han blot. Ogsaa du synes at have noget at bære paa.

Under denne Samtale havde James underholdt sig med Burton og meddelt ham, hvad de stedlige Myndigheder mente at have opdaget angaaende Mordet og Tyveriet. En velagtet Borger fra en lille nærliggende By havde rejst med samme Tog som Moreland den Aften, og han var rede til at fremkomme med sine Iagttagelser. I den Kupé, i hvilken han selv og Moreland sad, havde der kun været nogle faa Passagerer. Lige overfor ham og Moreland havde der siddet en sortklædt Mandsskikkelse, der hele Tiden havde gemt sit Ansigt i sine Hænder. Han havde dog fra Tid til anden kigget mellem Fingrene undersøgende hen til Moreland, og Udtrykket i hans Øjne var da yderst ondsindet. Moreland havde selv ikke haft den fjerneste Anelse om, at han saaledes blev beluret, og den omtalte Borgermand havde derfor holdt Øje med den fordægtige Person. Manden var steget ud ved Blankville sammen med Moreland og var fulgt efter denne. Saa snart Mordet var rygtedes, var det omtalte Vidne kommet til at tænke paa den hemmelighedsfulde Mandsperson, og hanføltе sig overbevist om, at denne var Morderen. Det eneste Kendetegn, Vidnet kunde opgive paa denne Mandsperson, var en rød Stribe paa den ene Haand — et Ar som efter et Knivstik. Alle Eftersøgninger i Blankville havde imidlertid været resultatløse, kun en af Konduktørerne paa Toget mente svagt at kunne huske at have set omtalte sortklædte Mand.

— Mener De ikke, sluttede James, at hvis denne Mand befinder sig her paa Egnen, saa maa det Ar eller Saar paa den ene Haand før eller senere lede til hans Paagribelse?

— Hvis han er en Forbryder, svarede Burton, saa har han sikkert selv givet sig dette formentlige Ar ved at male sig med Okker, ellers havde han sikkert baaret Handsker for at skjule et sadant Kendemærke. En Mand, der vil begaa et Mord, glemmer ikke saa væsentlige Detailler! Jeg kunde nu have Lyst til at gaa ned til Godsmagasinerne og se lidt paa, hvordan der ser ud nede ved Stranden.

James tilbød at gaa med, men da han et Øjeblik var blevet alene med mig, sagde han rasende:

— Hvor i Alverden kunde det ogsaa falde dig ind at skaffe os dette Menneske paa Halsen! Har vi ikke allerede nok af disse paatrængende og næsvise Personer, som roder sig ind i alle Ens egne Sager! Denne Burrough eller Burton eller hvad han nu hedder, er minsandten den værste af dem alle!

— Du miskender ham, svarede jeg. Han er en ganske storartet Mand!

— Saa ønsker jeg Dig god Fornøjelse i hans Selskab, sagde han irriteret, men ikke desto mindre gik han dog med os andre ned ved Stranden. I de to Timer, vi gik omkring der nede, havde Burton kun opdaget en eneste lille Ting, som endda syntes mig af ringe Betydning. En af Fiskerne havde Mordnatten mistet en lille Baad. Den havde som vanligt været fortøjet med en Jernlænke ved en Pæl, men Kæden var blevet slidt over og Baaden saaledes kommet i Drift. Burton bad Fiskeren om at lade ham se Kæden. Det viste sig, at Kæden bestemt ikke var blevet revet over i Stormen, men var blevet filet over.

— Ja, saa sandeligt, sagde Fiskeren, nu har den Pokkers Dreng igen været paa Spil, han ødelægger alt mit Værktøj!

Burton svarede ikke. Han stod med det ene Stykke af Kæden i sin Haand og stirrede ufravendt ud over Floden. Jeg kunde se paa hans Ansigt, at denne Kæde og den forsvundne Baad gav hans Tanker en helt ny Retning. Tavs fulgte han os tilbage til Argylls Kontor. Vi blev bedt om at blive til Middag, og skønt jeg vidste, at jeg ikke fik Eleonore at se, saa var jeg dog glad ved at være under samme Tag som hun. Mary, der hele Tiden var oppe hos sin Søster, kom kun ned et Øjeblik og takkede mig for alle mine Anstrengelser for at bringe Lys i denne skrækkelige Sag. Denne livsglade og friske unge Pige var ogsaa blevet helt nedbøjet og tavs.

Efter Middagen gik Argyll op for at se til sine Døtre, og mens James blev ude i Forhallen for at ryge sin Cigar, bad Argyll mig vise Burton rundt i Huset og Haven. Burton opholdt sig længe inde i Biblioteket, hvor han nøje undersøgte Skuffen, hvorfra Pengene var blevet stjaalet, ligesom ogsaa det store rundbuede Vindue, der vendte ud til Haven. Han syntes dog ikke at opdage noget særligt.

Derefter gik vi ud i Haven, hvor Burton sagkyndigt undersøgte Græsplænerne for at finde Fodspor. Med ét standsede han ved en Rosenbusk og tog et lille Stykke hvidt Tøj op, som af Regnen var blevet presset helt ned i Græsset. Det viste sig at være et Lommetørklæde af fint hvidt Lærred med broderet Bort og Hjørner.

— En af Argylls Døtre har vel tabt det for længe siden, sagde jeg, eller det er maaske blæst ud af et Vindue!

Burton undersøgte nøje Tøjet og fandt omsider et fint broderet Navnetræk, L. S. . . . Leesy Sullivan, ganske bestemt, mumlede han.

— Det er dog sikkert altfor kostbart til at være hendes, sagde jeg.

— Hvorfor det, indvendte Burton. Den kvindelige Forfængelighed tager ikke altid Hensyn til Rangklasserne eller Pengepungen. Hun har naturligvis selv broderet det.

— Saa har hun tabt det den Aften, jeg saa hende her i Parken.

— Nej, kære De, De glemmer, at det ikke har regnet siden den Aften. Og dette Lommetørklæde har været helt gennemtrukket af Regn.

— Mener De deraf at slutte, at Leesy har været delagtig i Mordet eller maaske endog har myrdet Moreland?

— Det vil jeg ikke sige, men Mordet kan være begaaet af en Mand og Kvinde i Forening.

Uvilkaarligt kom jeg atter til at huske paa det smertelige Udtryk i Leesys Ansigt. Skulde hun virkelig i forblindet Skinsyge have formaaet en anden til at myrde Moreland? Burton stak Tørklædet i Lommen og gik tilbage til Huset for at forhøre Tjenestefolkene. Hverken Kokkepigen Norah eller Stuepigen Margarete eller Hjælpepigen Betsy havde noget nævneværdigt at melde. Tjeneren Jim fortalte derimod, at han den Aften var blevet sendt til Stationen af Frøken Eleonore for at forhøre, om der ikke var Brev til hende. Han havde derfor tændt en Lygte og var gaaet ud ad en Bagdør. I Nærheden af Plankeværket til Haven havde han et Øjeblik løftet Lygten i Vejret for at se sig omkring, og da havde han opdaget en Kvindeskikkelse med vildt flagrende Haar og brændende Øjne. Kvinden — eller Spøgelset — havde staaet ubevægelig og stirret ind gennem et Vindue i Villaen. Hvor modig Jim end sagde sig selv at være, saa havde han dog tabt Lygten af Forskrækkelse. Lyset var dog ikke gaaet ud, men da han atter løftede Lygten, var Synet forsvundet. Burton og jeg ansaa det for overflødigt at overbevise ham om, at det virkelig havde været en rigtig levende Kvinde og ikke et Spøgelse.

TO LEONORER.

Siden Burtons Efterforskninger i Blankville var en hel Maaned forløbet uden videre Opdagelser. Den første Ophidselse havde nu lagt sig, og dog talte man Mand og Mand imellem stadig om Mordet. Mit Prøveaar var nu snart omme, men Tanken om at skulle indgaa som Medejer i Firmaet var blevet trængt i Baggrunden af en anden Tanke, der ganske opslugte mig: at finde Morderen.

James Argyll var engang kommet med en Bemærkning om, at jeg saa rent havde tabt mit Humør, og en anden Gang sagde han, at jeg saa ud, som om jeg gik paa Jagt efter de udlovede 5000 . . . en Sum, som naturligvis ogsaa maatte betyde en hel Del for en ung Mand, der skal arbejde sig frem i Verden! Jeg tror egentlig ikke, det var for at skabe direkte Ufred imellem os, for efter hver saadan Bemærkning viste han sig ganske særligt elskværdig imod mig. Det var bare et Udslag af hans sædvanlige satiriske Lune. Lidt efter lidt kom jeg dog under Vejr med, at James i Stilhed udspionerede mig, ihvorvel hans Hensigter ikke stod mig ganske klare.

Eleonore var nu kommet oven Senge, men jeg havde dog ikke kunnet faa talt med hende. Mary var derimod nede som sædvanlig, men altid fik hun Taarer i Øjnene, naar hun talte om Eleonore, Mary maatte have Solskin om sig, og trods al hendes Omsorg for Søsteren, kunde hun pludselig nynne en munter Melodi, som dog næsten straks efter forstummede. Jeg selv prøvede paa at adsprede hende lidt ved at læse højt for hende og spille Skak.

James, der ellers altid var den opvartende Kavaller i Familien, var blevet helt forandret, han var nervøs og pirrelig og blev forskrækket og kom til at ryste ved den mindste Anledning. Han kunde tage en Bog for at læse, men kastede den saa igen fra sig, urolig gik han saa op og ned ude i Forhallen, eller han sad febrilsk og bed sine Negle. Jeg havde det Indtryk, at han utaalmodigt ventede paa, at Eleonore igen skulde vise sig.

En Eftermiddag, da netop Høstsolen glødede lige ind i Kontoret, kunde jeg ikke holde mig inde længere, men blev ligesom drevet ud i det frie. Uvilkaarligt tog jeg Vejen ned mod Hudsonfloden og naaede saaledes til en lille Pavillon, som tilhørte Argyll. Pavillonen laa halvgemt mellem Elmetræer og Birke, og her plejede Eleonore ofte i tidligere Tid at sidde og læse. En Tid lang havde jeg siddet i mine egne Tanker, da jeg pludselig hørte Løvet rasle, og jeg fornam Lyden af en Silkekjoles Knitren. Jeg saa op — og der stod Eleonore for mig, klædt i dyb Sorg. Hun rakte mig Haanden og sagde:

— Hvordan har De det, Richard? De ser saa bleg ud. De maa passe paa Deres Helbred, det er farligt at sidde stille her i Aftenkøligheden!

Jeg trykkede hendes Haand og tav et Øjeblik for at samle mine Tanker.

— Lad os gaa tilbage til Villaen, fortsatte hun saa, jeg er temmelig træt. Forøvrigt har jeg ventet paa en Lejlighed til at kunne takke Dem.

Hun havde talt næsten hviskende og vendt sit Ansigt bort mod Floden for at skjule sine Taarer. Vi gik langsomt tilbage. Med ét mærkede jeg et Ryk i hendes Arm, som hvilede i min, og hun bøjede sig ned og plukkede en Stedmodersblomst. Jeg forstod, at et smerteligt Billede gled gennem hendes Sjæl, en sørgelig Erindring, og tilsidst brast hun ud i et lydeligt Skrig. Hun vaklede, og jeg maatte gribe hende i mine Arme.

Saadan stod vi, da James pludselig kom frem mellem Træerne. Han stirrede forstenet paa os og tilkastede mig et rasende Blik. Saa slog han over i en haanlig Latter og vendte sig og forsvandt. Eleonore havde slet ikke set ham. Jeg fulgte hende nu tilbage til Villaen og trøstede hende, saa godt jeg kunde. Da vi kom hjem, gik hun straks op paa sit Værelse.

I Dagligstuen traf jeg James og Mary. Hun gik og gjorde Teen i Stand til ham. James sagde, nøje betonende hvert Ord:

— Du er en brav Pige, Mary, og jeg haaber, at det ikke maa gaa Dig, som de fleste andre unge Piger, der hvert Øjeblik ser ud, som om de skulde dø af Hjertesorg, men uden at dog Hjertet brister, for de kan forelske sig hveranden Maaned.

Heldigvis forstod Mary ikke denne Uforskammethed, og jeg fandt det under min Værdighed at ville forsvare Eleonores Ære. Men af Udtrykket i hans Ansigt forstod jeg, at fra nu af hadede han mig, efter at han havde set Eleonore et Øjeblik hvile i mine Arme.

Da jeg kom hjem til mig selv, fandt jeg et Telegram fra Burton, som bad mig næste Dag komme til New York. Jeg tog afsted med første Morgentog og gik straks hen til Burton.

— De er præcis, sagde han. Saa meget desto bedre for vort Forehavende.

— Har De opdaget noget? spurgte jeg straks.

— Nej, tro endelig ikke, at jeg sendte Bud efter Dem, fordi jeg havde noget vigtigt at sige Dem. Arbejdet skrider desværre kun langsomt frem. Der er en Kvinde med i Spillet, og det er en saa listig Kvinde, at selve Løgnens Fader vil have svært ved at fange hende end sige saadan to hæderlige Karle som os. Leesy Sullivan er kommet tilbage for at se til sit Barn.

(Fortsættes).

Lille Peter: — Hør, Løjtnant Munck, naar skal du giftes med Søster Rosa?

— Jeg giftes med Søster Rosa! Hvordan er du dog kommen paa den Tanke?

— Jo, det har jeg selv læst i hendes Dagbog.

Tegning af *Emil Nielsen.*

EKSELLENCER.

Ak, kæreste Hr. J. C., Du har kun Sorg og Savn,
med Uniformen ser vi Dig jo ej i København,
ak, se hvor Taarer-rinder fra dit himmelvendte Blik,
fordi Du ej de Bukser med de gyldne Striber fik,
ja, det er drøjt, Eksellence —

Ja, sikke fine Folk, som vi til Ministre har,
hvor vil det glæde alle, naar de deres Ord'ner ta'r,
og hænger dem paa Brystet, ja, Du danske Borger, vid,
at det er akkurat som ud i 6te Frederiks Tid,
ja den er fin, Eksellencer —

Ja, kære Eksellencer, Jert Liv er kun en Fest,
hvem skal mon ride over Aaen paa den hvide Hest,
hvem skal mon ride sammen med vor Drot, ja lad os se,
om det nu bliver Neergaard eller om det bli'r J. C. —
vi venter spændt — Eksellencer —

Ja, kære Eksellencer, I blev jo nu valgt ind,
fordi der blæste saadan en forbandet Flensborg-Vind,
men denne Vind har lagt sig, naar til Valg igen vi gaar,
og derfor, Eksellencer, I paa Hattepullen faar
— Jer Tid er kort, Eksellencer.

E. N.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Avertér i Ravnen.

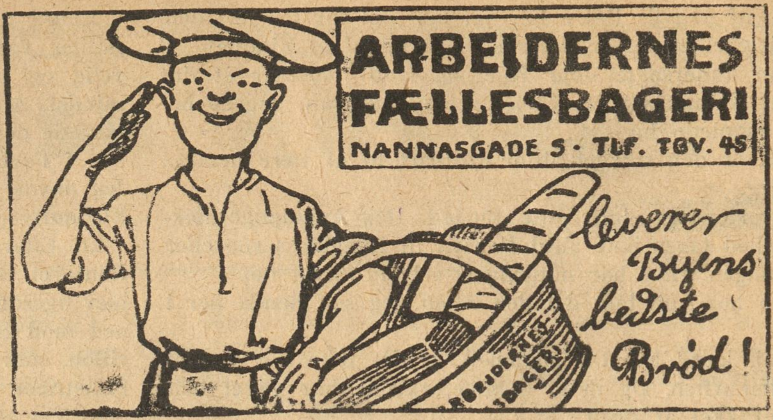

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Ærede Hr. Redaktør!

Medfølgende Tegning skal forestille Manden, der vil rejse med en Raket til Maanen. Det kunde jo nok tænkes, at Maanen kunde blive forsinket og følgelig maa det saa blive en Forbier.

Ønsker den gerne optaget i Deres ærede Blad.

Med særdeles Agtelse
Maler *Hilmar Petersen,*
KFUM, Skagen.

NB. De undskylder nok, at jeg har slaaet Skiltet fast paa en Stjerne, men der fandtes ikke andet massivt Stof i Himmelrummet.

Rød Indmad

NED MED FORRÆDERNE!

Du danske Arbejder, Pryd for din Stand,
Du redeligt tænkende, trofaste Mand,
hvis Færd var ærlig og aaben —
nu vàr Dig og hvad Du har kæmpet Dig til,
kan hænde, det altsammen nu staar paa Spil:
Du trues af anløbne Vaaben!

En Bande Forrædere, snart fordækt,
og snart helt aabenlyst, grinende frækt,
vil lamme med Gift dine Kræfter —
thi tag dem i Kraven og smid dem saa ud
og ram med et Brag deres snavsede Tud —
men vask dine Hænder bagefter!

»En Dansker«.

— Ved Du, at dine Kyllinger løber over i min Gaard?

— Det har jeg næsten tænkt mig, for de kommer aldrig tilbage.

»En Nordmand«.

ET DAMELEKSIKON.

Hun: — Tænk nu er der utgit et dameleksikon. Skal tro det er forskjellig fra andre?

Han: Der er vel flere ord i det!

»En Svensker«.

HAN HÖLL PÅ ATT BLI FÖRSKRÄCKT.

Grosshandlarens unga fru: — Käre man, bli inte orolig, men jag måste tale om något förskräkligt för dig. Din kassör . . .

Groshandlaren: — I himlens namn, vad säger du? Har han römt med kassan?

— Nej, han gjorde mig i går en kärleksförklaring.

— Åh! — du höll på att skrämma livet af mig! —

Spiritusforbudets Sejr i Amerika:

Flere Hundrede Mennesker er blevn omvendt — de nyder *aldrig* Spiritus mere!!

»Godt Nyt«.

Smag og Behag er forskellig, sagde det første Næsehorn, idet Dyret anbragte et Kohorn midt paa Næsen.

*

Hvis man paa en Restauration finder Spisesedlen saa lang, at man ikke ved, hvilken Ret man skal vælge, bør man tage Ragout. Saa faar man nemlig lidt af hvert.

*

I Anledning af, at det huggede Sukker stadig udebliver, kan der i den nærmeste Tid ventes en Protestadresse fra alle de Hunde, der kommer paa Restaurationer.

*

I et Hotel i Pensylvanien har de saa bløde Lænestole, at en Person, der forleden satte sig i en af dem, maatte efterlyses af Politiet.

*

I Dakota, hvor der er meget frugtbart, faar Indbyggerne deres Nattesøvn ødelagt paa Grund af den Støj, Hvedeaksene frembringer, naar de vokser.

*

Hvis man ikke faar Lov til at gaa ind paa en fin Restauration uden Flip, skal man ikke blive stødt paa Manchetterne.

*

»De der bærer« blev af Forfatteren, Hr. Kohl, skrevet paa et Par Nætter.

Naa, det gik ogsaa kun et Par Aftener.

23/5. **Nu vil man forsøge at importere Kul fra Afrika. At man dog ikke har tænkt paa det før! De Kul maa da baade være sorte nok og kunne give Hede nok.**

25/5 Syndikalisterne synes nu næsten at dominere Hr. WITZANSKYS og Hr. FOSS' noble Organ. Det er kun kedeligt, at »København« ikke er det samme som KØBENHAVN.

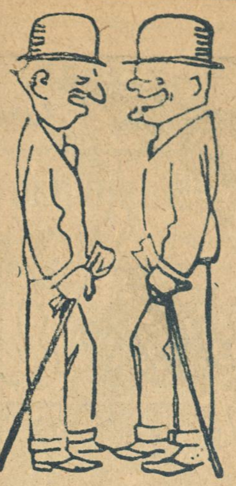

— Du, nu ved jeg, hvorfor det hedder Skillemønt.

— Naa?

— Det er fordi, Folk ikke vil *skille* sig ved dem!

VANDPRISERNE STIGER

Jeg gerne betaler lidt mer for en Vand,
dertil skal ingen findes villigere,
naar bare til Gengæld jeg haabe kan,
at min Whisky bli'r noget billigere.

I disse Barber- og Frisørstrejkens Tider turde man maaske henvise Folk til Metropolteatret. *Olaf Fønss* garanterer i hvert Fald dér for solid *Klipning.*

Filmsstjerner III.

Tegnet af Seir Larsen.

Douglas Fairbank.

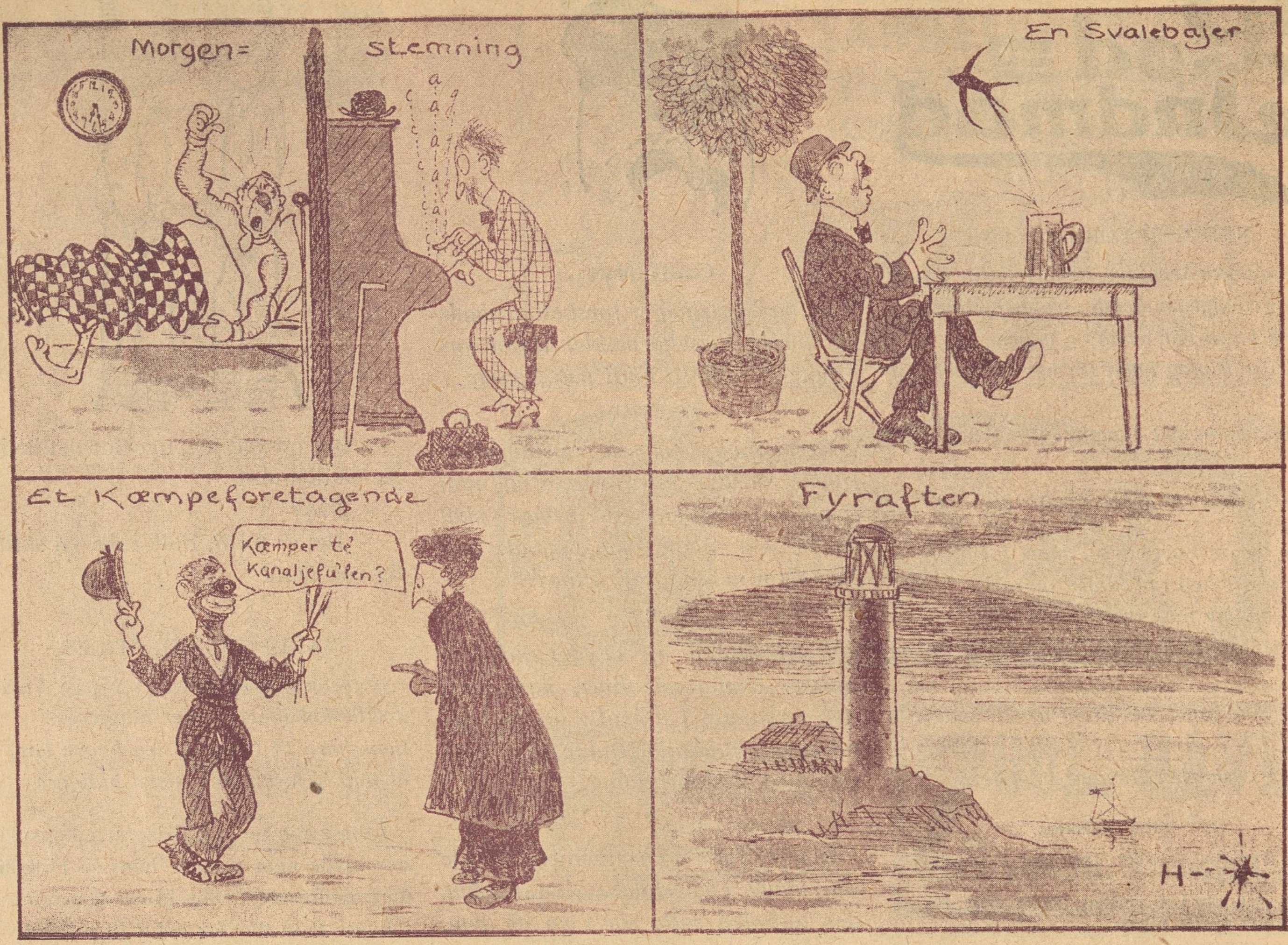

Hansen Tuschs' illustrerede Ordbog.

Waadt Pedersen i Pærekjøbing.

Af et Referat i Pærekjøbing Tidende. — Forzinket af Mangel paa Plas.

Da i Aftes Pærekjøbings Beboere staarmede mod »Madras Hotellet«, var det med store Forventninger, thi Roeoptager *Vaadt Pedersen* med sine Seerskeevner havde efter sin Taarne i Hjallerup og Bløvris begonstiged vaares By med at holle en Seansanse. Alt hvad der ku sidde paa Stolene var optaget, saa dem der maatte staa op sad ned paa Gullet, og navnlig en mængde Sprittister var mødt. Efter at Roefaarmand Rasp havde bedt om Roe, sang man til en begønnelse »Jeg tror paa onde Aanner« og da Sangen stilnede a, begønte Vaadt Pedersen at tale med Tolk, thi der var en Herre i Salen der var Tøsker, hvorved alt maatte oversædtes alene for ham.

Jæ ser, sae han, at der sidder baade Aansvage og Aanrige her i Aften. Jæ ser for Exempel ned til en Dame der, at en Herre Aanner ved siden a hinne; han har Haar paa Hovedet og to H,er paa Armen, tatoveret alsaa, desuden er han meget smuk, er det redig? Ja hvidskede hun.

Saa rettede han sine Øjne paa Apaatheker Bullerup mæ de Ord: Jæ ser ved sigen a dem en ong Pige, lidt udsvævende, mæ Laksefarvet Haar og i udvendte Tæer. Hun døde med en røget Sild i Haanden uden Madlyst.

Hva, skreg Apotheker Bullerups Kone der sad ved sigen a, hva er de je hører, har du haft Kærester, aa saa gik Ballonen! Vaadt Pedersen burde hellere undgaa denslavs beklavelige Sener, men videre. En hel masse blev Fremmanede, en Aand som paastod, at der var en i Salen der i sin Tid snød ham for 5000 Kr.; men som ingen kendte, en Kone der vilde tale med sin afdøde Mand der var Havnearbejder, men som ikke kunde komme, Fordi der var Strejke i Himlen. Hellere ikke en Aand som bad en i Salen om at holle ham i Aannen i 30ve Aar løkkedes, og sæl om Napoleon aa Bismark blev Fremmanet den sidste paa Galleriet (en bedre Plads var den Mand værdig) og som iøvrigt skulde forsvinde for at være til en Seansanse i Nevjok Kl. 7, var Poblikom misfornøjede. Rent galt blev det da Vaadt Pedersen udtalte at han saa i Aanden alle de Bægere han kunde faa for de inkomne Penge, saa raabte Folk Svinnel! aa forlangte Pængene igen, men saa forstandt han plodselig, Redaktøren tror Personlig han har faaet et par Vinger af Skolelærer Appel, aa dem er han fløjet paa. Men, som Tolder Hulsøm sagde, det æ altid en berigelse at blive stillet skraas overfor det overnaturlige, naar jeg bare maa blive fri for at se min afdøde Kone, for værre Gespænster har je ennu aldrig set.

Nesthort.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernban hotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12. Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i „RAVNEN".

✚ Sygeplejeartikler ✚
Den bedste Kvalitet til moderat Pris.
»Hygi« Box 251, København B. 13.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr

N. Farimagsg. 64

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

TLF. 3684 3349
S. JOHANNESSON's
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.
TEL. 3684 3349

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDINGS KØBENHAVN.

Tegning af Emil Poulsen.

Naar det bli'r moderne at ta' sæ'l.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 24 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 10. Juni 1920

Tegning af P. V. Hansen

Gud, Carl, der kommer en Flagermus!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.

Telefon 8877. — Statstelefon 443. — Postkonto Nr. 110.
Tlgr.-Adr. »Bankland«.

Rente af Indlaan paa almindelige Vilkaar 4 pCt
„ „ „ „ 1 Md.s Opsigelse 5 „
„ „ „ „ 2-3 Mdr.s Opsigelse 5½ „

Kontortid 10—3½ og 5½—7, Lørdag 10—2.

Vi anbefaler

„Stjernen"s

Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.

Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Hensyn. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

— Vil Du virkelig spise hele den And alene, spørger en Stamgæst ikke uden en vis Misundelse, en af dem, der sidder ved Bordet.

—Ja, svarer den anden i en halvt bedrøvet Tone. I Aften er det min Fødselsdag. Paa den plejede min Kone og jeg altid at dele en And. Hun spiste den ene Halvdel og jeg den anden. Nu efter hendes Død har jeg bevaret Traditionen. Min egen Halvdel spiser jeg ligesom tidligere, og den anden Halvdel spiser jeg af Pietet.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

— Hvordan var det nye Stykke? Bliver der nogen myrdet i det?

— Nej! Da Tæppet var faldet, var der nogle, som vedblev at raabe paa Forfatteren, men han var klog nok til ikke at vise sig.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel,
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Modeparfume Pudder
Sæbe
Rubidor
BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Manden: Folk taler saa meget om, at mange Ægtefolk lever som Hund og Kat. Men se hvor herligt Hektor kommer ud af det med Pus.

Konen: Ja vist — men bind dem blot sammen, saa skal Du se noget helt andet.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Set paa Strøget.

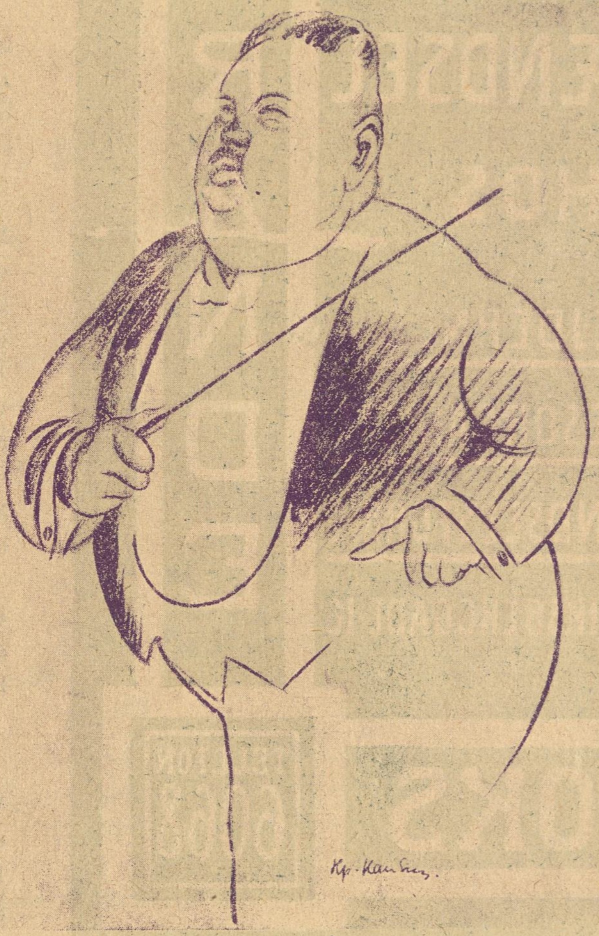

Tegning af Hp. Hansen

Kapelmester Steen Jensen.

C·M·Hess Fabrikker Vejle
Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

— Hvor kan det falde dig ind at sige din Moder imod, Johan? spurgte Faderen.

— Jamen, hun har Uret, Fa'r, svarede Drengen.

— Det har intet med Sagen at bestille. Du maa lære i Tide, at naar en Kvinde siger, at en Ting er saadan, saa er den saadan, selv om den ikke er saadan.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Anna: Den Maade, hvorpaa han betragtede mig, var ligefrem fornærmende.

Fanny: Blev han ved saadan at stirre paa Dig?

Anna: Nej! hans Blik strejfede mig blot en Gang ganske flygtigt, og saa saa han hen paa noget andet.

*

Millionæren: Meget af min store Fremgang har jeg mine Venner at takke for.

Vennen: Er det muligt?

Millionæren: »Ja, jeg har nok hørt paa alle deres Raad, men jeg har aldrig fulgt dem.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

AFB A/S KUL AFB A/S

BRIKETTER

KØB BRÆNDSEL HOS ARBEJDERNES FÆLLESORGANISAT: BRÆNDSELSFORR. FREDERIKSBERGGADE 16

BRÆNDE

TELEFON 6068 KOKS TELEFON 6068

Der er serveret.

(Mel.: Til min gamle Væltepeter.)

Mandag Nat blev al Servering
sluttet af med fuld Musik,
der blev nægtet Aflevering
af den mindste Læskedrik.
Der lød Bøn og Skrig og Smisken
for at faa et lille »Stænk«,
mange laa paa Knæ ved Disken,
tre Mænd græd paa hver sin Bænk.
»Kellner her, kære Kellner her,
hvorfor trækker Du i dine gode
Søndagsklæ'r?«
»Kellner — ikke mer!
Jeg er Kavaller,
og jeg synger: Fanden skulde være
Tjener mer!«

Men ved megen flittig Træning
og ved Hjælp af lidt af Alt
kom der snart »privat Betjening«,
som ku' ta' et Kar med Salt.
Jeg ved mange, som med Glæde
vil servere for en »Ven«
en Gang muggen Hundeæde
— jeg kan nævne den og den:
Karstensen, Asger Karstensen,
til *Witzansky* sætter gerne »et Par
flade« hen.
Birck til *Schovelin*
gerne stak en fin
lille Pille med en lidt forgiftet
»Medicin«.

Vilde *Alstrup* mon servere
en Gang »surt« for *Frederik?*
For *Johannes P.* har flere
straks parat en hamber Drik!
Clara Wieth vil vistnok gerne
(og vi faar det nok at se!)
være *Betty Nansens* Terne
med en sjælden køn Kop Te.
Christensen, J. C. Christensen,
hvad vil Du servere *Neergaard*, ham,
»din gamle Ven?«
Dolken er jo net
til en Kabaret —
blot Du dækker den med din servile
Serviet!

Peder Paul.

Nr. 47.

Nr. 47, Lars Peter Larsen, har aldrig været noget »Lys«, og i sin Soldatertid var han Aarsagen til mangen god Kompagni-Latter.

Saaledes da selve Generalen for første Gang præsenterede sig for Kompagniet og gik ned gennem Rækkerne, rettende et Spørgsmaal til næsten enhver af Soldaterne.

Da han kom til 47, siger Generalen:

— Ved De, hvorledes De skal gøre Deres Gevær rent?

47 gik ganske i Baglaas af bar Forfjemskelse over Generalens Spørgsmaal, og han krummede Næsen af lutter Flovhed.

Generalen forstod 47's Forlegenhed og fortsatte i en beskyttende Tone:

— Lad os nu sige, at der var en af Deres Kamerater, som rettede dette Spørgsmaal til Dem, hvad vilde De saa svare?

Der gled et Forstaaelsens Grin over 47's Aasyn, og han sagde:

— Saa vilde je' si'e: Hva' rager det Dig? Geværet kan sg'u passe sig sæl'!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

De høje Ægpriser!
(›Berliner Illustrirte Zeitung‹)

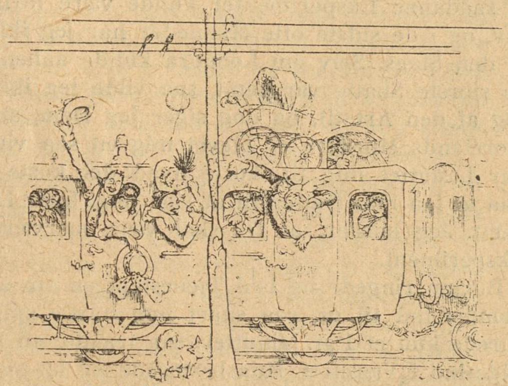

Paa Lokalbanen er der Tid nok for de Elskende at skære deres Navne paa Telegrafpælen! (›Fliegende Blätter‹).

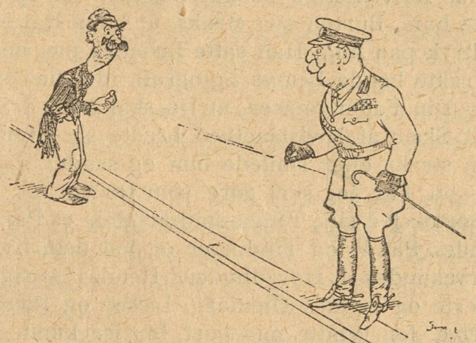

— Skænk en gammel Soldat en Skærv, Hr. General.
— Hvor har Du tjent, Kamerat?
— I Frelserens Hær, deres Ekscellence!
(›Pearsons Magasin‹).

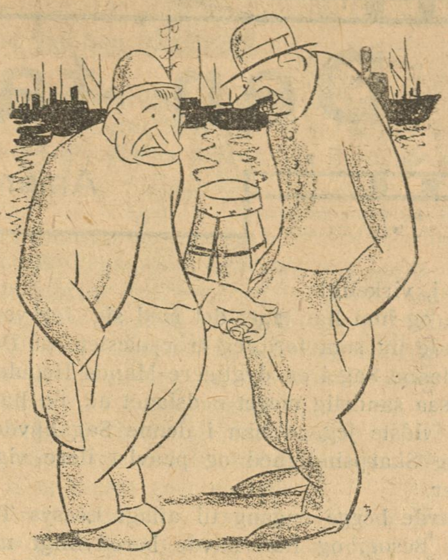

Jag lånade dej en krona och så betaler du igen 39 öre, vad menar du med det?
— Du vet väl att en krona inte är värd mer än 39 öre.
— Javisst — ja! Fy tusan så'na tider! (›Søndags-Nisse‹)

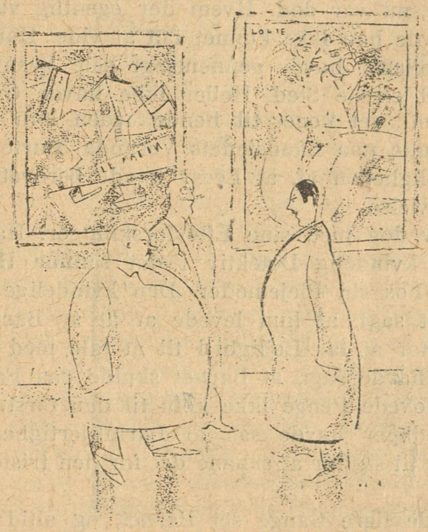

I KONSTHALLEN.
— Nå, men se hvad gör du här?
— Ja, hvad gör ni här?
— Vi å åtminstone två (idetmindste to).
(›Strix‹)

TIVOLI I JUNI.

Alt tyder paa, at Tivoli atter i Aar faar et Kæmpebesøg, som maaske vil naa tæt op til de 2 Millioner Gæster.

Endnu staar adskilligt derinde i „Krigens Tegn": de mange udenlandske Soldater (som dog i Aar „holder Fred") og Havens lidt sparsomme Illumination fra det private „Gasværk" — men smukt er der i den dejlige Have, og Nyheden „Det muntre Hjørne" kalder det gode Københavnerhumør frem hver Aften.

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

— Nej, virkelig!

— Ja, og hun har taget det med sig. Jeg ved lige saa lidt om hende nu som før. Jeg tror næsten, at De hellere maa lægge denne Sag i en dygtigere Mands Hænder end i mine.

Han saa sandelig meget nedslaaet ud, da han sagde dette, og dog vidste jeg, at han i denne Sag havde vist en ualmindelig Skarpsindighed og paavist flere vigtige Omstændigheder.

Vi havde begge engang til aflagt Leesys Tante i Blankville et Besøg, og hun havde beredvilligt meddelt os, at Leesy havde en Kusine i New York, som hun holdt meget af. Da vi nævnede Barnet, blev hun ond og spurgte os, om vi var kommet for at forulempe en stakkels Enke, som ikke kunde gøre ved, hvad andre rodede sig ind i. Al videre Samtale var aldeles udelukket, for hun jog os simpelthen paa Døren. Vi sluttede heraf, at det lille Barn i sin Uskyldighed blev betragtet som en Plet paa Familiens Ære.

Endvidere havde Burton faaet opsporet i New York, at samme Kusine nu var død. Hvem der egentlig var Moder til Barnet, havde han ikke kunnet faa at vide. Han selv og en af hans Kolleger havde gennemsøgt hele Byen uden at finde Leesy et eneste Sted. Heller ikke havde Gartnerens Kone, Fru Scott, set noget til hende, siden hun den Dag havde siddet ude paa Landstedets Veranda. Burton tænkte sig derfor Muligheden af, at Leesy havde berøvet sig selv Livet i Fortvivlelse.

Han vedblev dog med sine Efterforskninger. Han havde installeret en kvindelig Detektiv i det samme Hus, hvor Barnet boede hos sin Plejemoder. Den kvindelige Detektiv havde i Huset sagt, at hun levede af at sy Barnetøj, alt sammen kun for at faa Lejlighed til at tale med Plejemoderen. Denne havde sagt, at Barnet skulde paa Fattiggaarden, hvis de lovede Penge ikke kom til den første, og den kvindelige Opdager havde saa af Barmhjertighed tilbudt at tage Barnet til sig for at skaane det for den triste Skæbne i Fattighuset.

Burton havde flere Gange set Barnet, og altid var lille Leonora eller Nora, som hun kaldtes, klædt saa smagfuldt og i saa fint syet Tøj, at det var tydeligt at spore Leesys kærlige Omsorg. To Dage forinden Burton telegraferede til mig om at komme til New York, havde lille Nora været oppe i Detektivens Værelse, da Plejemoderen skulde gøre nogle Indkøb. Da var pludselig Leesy kommet ind i Stuen og havde trykket Barnet til sit Bryst i overstrømmende Glæde. Nora havde kaldt Leesy for Mor. Den kvindelige Detektiv var saa gaaet ud under det Paaskud at ville hente Plejemoderen, men i Virkeligheden var hun kørt hen til Burton. En halv Time senere ankom de begge tilbage til Huset, men da var Værelset tomt. Paa Bordet laa en Konvolut med Pengene for Barnets Pleje og en varmtfølt Tak fra Leesy for al Ulejligheden. At en Kvinde saadan skulde krydse Burtons Planer, ærgrede ham i høj Grad, men det æggede ham ogsaa til yderligere Efterforskning, og han svor paa, at en Dag skulde han nok træffe Leesy og aftvinge hende en sandfærdig Forklaring.

— Jeg har i Dag bedt Dem komme for at overvære et interessant Eksperiment, sagde han. Kan De høre den Sang inde fra det andet Værelse? Det er min elleveaarige Datter Leonora, som synger. Hun er min Øjesten, men desværre sygelig ligesom Moderen, men glimrende begavet og udstyret med sjældne aandelige Evner. For omtrent tre Aar siden opdagede jeg, at hun havde mediomistiske Evner. Da jeg selv som Detektiv har gjort hypnotiske Forsøg, prøvede jeg en Dag med hende, og Resultatet var aldeles forbløffende. Men hun er ikke stærk nok til det. Min Huslæge sagde mig, at saadanne Eksperimenter kunde være farlige for Barnets Liv, og i de sidste otte Maaneder har jeg ikke prøvet noget af den Slags. Selv om Leonora kunde aabenbare mig, hvor de største Skatte var gemt, saa vilde jeg ikke vove et Forsøg af den Art til, og dog siger jeg Dem, at det at opdage Morelands Mordere er blevet mig en saa vigtig Sag, at jeg har besluttet mig til, koste hvad det koste vil, at forsøge paa at faa min Datter til at sige mig, hvor Leesy holder sig gemt. Jeg ønsker, at De skal være nærværende ved dette Eksperiment.

Burton ringede og bad Tjenestepigen om at lade Leonora komme ind til os, saa snart hun havde spist Frokost. Det varede kun et Par Minutter, saa traadte en henrivende ung Pige ind i Værelset. Hun bevægede sig let og smidigt, og en fin Rødme bredte sig over hendes Kinder, da hun saa, at hendes Fader ikke var alene. Hun havde lange, gule Lokker og himmelblaa Øjne, hendes Hud var skær og fin. Hun bar et hvidt Kashmirsliv til en blaa Nederdel, hvad der klædte hende fortræffeligt. Leende løb hun hen til Faderen og kyssede ham. Burton saa straks, at hans Datter gjorde et godt Indtryk paa mig. Han satte Leonora paa en Stol overfor sig og rakte hende Leesys Fotografi, idet han sagde:

— Din Fader ønsker, at Du skal falde i Søvn.

Et Skær af Nedslaaethed bredte sig over Barnets Ansigt, men straks efter smilede hun og sagde:

— Ja, Far, jeg skal gøre, som Du vil.

Burton lod sine Fingerspidser glide et Par Gange ned over hendes Pande og Tindinger og lod dem hvile paa bestemte Nerveknuder i Hovedhuden. Hendes Ansigt sitrede som i Smerte og hendes Øjenlaag, Læber og Hænder begyndte at skælve. Jeg vendte mig bort, for jeg kunde ikke udholde at se dette uhyggelige Eksperiment, men da jeg atter vendte mig om mod hende, sad hun ganske rolig. Øjnene var lukkede, og hun syntes at sove.

— Kan Du nu se Pigen fra Fotografiet? spurgte Burton.

— Ja, svarede hun. Hun er i et lille Værelse med to Vinduer. Der er en Seng, et Bord og to Stole men ikke noget Tæppe paa Gulvet. Værelset ligger i øverste Etage i et stort rødt Hus, men jeg kan ikke se, hvor det ligger.

— Hvad tager hun sig til?

— Hun sidder ved det fjerneste Vindue, som ligger over de andre Huses Tage, og hun har et lille, smukt Barn i Armene.

— Det maa være inde i City, sagde han til sig selv. Derefter henvendte han sig igen til Datteren:

— Kan Du ikke sige mig Navnet paa Gaden?

— Nej, det kan jeg ikke. Jeg har aldrig været der. Fra Vinduet kan man se Havet og mange Skibe, men man kan ogsaa se en Strand med hvide Huse.

— Det maa være i Brooklyn, hviskede Burton.

— Er der ikke nogle Butiksskilte, som Du kan læse?

— Nej.

— Gaa nu ned ad Trappen og ud paa Gaden og sig mig Nummeret paa Huset.

— Det kan jeg ikke se.

— Gaa hen til Hjørnet og sig mig Navnet paa Gaden.

— Courtstreet, svarede Leonora hurtigt.

— Det er i Brooklyn, sagde Burton triumferende. Nu ved vi, hvor vi skal finde hende. Derpaa sagde han til Datteren:

— Gaa nu tilbage igen og sig mig, hvor Værelset ligger.

— Paa fjerde Sal, første Dør tilvenstre, svarede hun efter et Øjebliks Betænkning.

Hun saa nu medtaget ud, store Sveddraaber perlede paa hendes Pande, og hun aandede tungt. Burton aftørrede hendes Pande og trykkede et Kys paa den blege Kind, saa vækkede han hende ved nogle Manipulationer. Hun var dødstræt og sank udmattet ind til Faderens Bryst.

Burton bar hende hen til Sofaen. Saa skænkede han Portvin op i et Glas og gav Barnet det. Dette oplivede hende synligt, hun fik igen Farven tilbage paa Kinderne, men hun var dog stadig meget mat. Burton sagde nu til mig:

— I flere Dage vil hun nu være meget træt, som efter en anstrengende Rejse. Det smerter mig selv at udsætte hende for dette, saa længe hun ikke er ældre og stærkere. I Aften skal jeg behandle hende med Elektricitet. Men vi maa nu ikke spilde et Øjeblik med at opspore Leesy, thi hun kunde maaske af en eller anden Grund finde paa at skifte Bopæl.

Burton lod Husholdersken tage sig af Barnet, og ved et-Tiden tog vi en Vogn ud til Fulton-Færgen. En Time senere var vi ved det omtalte Hus i Courtstreet, som er en af de mest afsidesliggende Gader i Brooklyn. Vi gik op paa fjerde Sal og standsede ud for Døren til venstre, den laa i en lang Korridor. Burton tog fast i Laasen, men Døren var lukket. Han var imidlertid forsynet med baade Nøgler og Dirke, og snart efter var Døren aabnet. Værelset var tomt, men alt tydede paa, at den, som boede derinde, for nylig havde forladt Rummet. Der var Ild i Ovnen, og paa Pladen laa der nogle halvvarme Kartofler.

Med Undtagelse af de Møbler, Eleonora havde beskrevet, fandtes her kun nogle faa Køkkensager. Paa Bordet laa et paabegyndt Broderi samt en Kop med lidt Mælk og opblødt Brød. Burton bag mig forhøre i en Butik nede i Huset om, naar den unge Linnedsyerske var gaaet ud med sit Barn. Konen i Butikken svarede mig, at hun var gaaet ud for en halv Time siden, men at hun havde sagt, at hun vilde komme tilbage lidt over Middag.

Bagefter ærgrede det Burton, at han havde ladet mig spørge efter Leesy, da nu Butikskonen vilde kunne advare hende. Han besluttede sig derfor til at afvente hendes Komme udenfor Huset og bad mig imens aflægge et Besøg ved Morelands Grav i Greenwood.

— Gaa De nu bare, Hr. Redfield, sagde han. Faar jeg fat paa Leesy Sullivan, skal jeg nok holde hende her, til De kommer tilbage, saa tager vi hende med os i en Vogn hjem til mig og forhører hende der. Hvorfor ser De saa nedslaaet ud? Mig generer det ikke at spise til Middag sammen med hende, selv om hun er en Morderske. Det er jo min Bestilling at omgaas alle Slags Mennesker, og jeg har før spist i værre Selskab end dette.

Vi forlod Huset, og Burton satte sig ind i en Vinstue skraas overfor Leesys Hus. Jeg tog en Droske og forlod de levendes By for at besøge de dødes. I dybe Tanker gik jeg ind over Kirkegaarden hen mod den Morelands Familjebegravelse. En lille Vandstraale faldt ned i en Marmorkumme, der var halvt skjult under Bregner og Blomster, og en Fugl sang fornøjet i Taarepilens Grene. Her var mange Besøgende, og lidt borte fulgte en hel Skare sørgende endnu en død til det sidste Hvilested. Da jeg nærmede mig Morelands Grav, saa jeg en Kvindeskikkelse rejse sig og hastigt forsvinde. Jeg kunde ikke se om det var Leesy, men jeg turde ikke forfølge hende, thi saa vilde jeg for bestandigt have skræmmet hende bort baade fra Graven og fra Huset i Courtstreet. I Jordsmonnet ved Graven fandt jeg Aftryk af Damestøvler og af Barnesko, og jeg tænkte mig derfor straks, at Leesy havde været her med den lille Pige.

Lidt efter fulgte jeg den samme Sti, Kvinden havde fulgt, og naaede snart efter en af Kirkegaardens Porte. Her spurgte jeg en Opsynsmand, om han ikke havde set en Kvinde med et lille Barn gaa ud.

— Det er meget muligt, svarede han. Men de fleste Kvinder bærer jo Sørgeflor for Ansigtet. Men hvis De mener en Kvinde, som kom herind ved to-Tiden med et lille Barn, saa tror jeg, at hun endnu ikke har forladt Kirkegaarden.

Jeg ventede derfor ved Udgangen, samtidig med at Burton sad og ventede i Courtstreet. Men det begyndte at skumre, de besøgende forlod Kirkegaarden, og stadig var Leesy ikke kommet. Jeg maatte derfor gaa, men jeg var blevet saa rasende over min forgæves Venten, at jeg lovede to Politibetjente, som patruljerede i Nærheden, 100 Dollars, hvis de kunde finde denne Kvinde, som jeg nærmere beskrev for dem, og gik saa tilbage til Courtstreet.

Her sad Burton endnu i Vinstuens Vindue og spionerede.

— Mens vi har ventet her, er Kartoflerne ovre paa Ovnen blevet svedne, og vi er blevet godt narrede.

— Jeg har set hende, men hun forsvandt i samme Nu.

Jeg forklarede ham nu Mødet paa Kirkegaarden.

— Ja, ja, en Dag naar som helst løber hun nok lige i Favnen paa os, sagde han. Men nu maa jeg hjem og se til min lille Pige, det lovede jeg hende, og jeg vil ikke lade hende vente forgæves.

— Ja, gør det, saa indtager jeg Deres Plads her.

— Jeg tror, at De hellere, naar det bliver mørkt, maa gaa op paa hendes Værelse. Her er Nøglerne. Længere end til Midnat behøver De ikke at vente paa hende. Og kom saa hjem til mig.

Derpaa skiltes vi. Jeg blev i Vinstuen, til det var saa mørkt paa Gaden, at jeg ikke kunde skelne noget, saa gik jeg ganske stille op til Leesys Værelse uden at nogen saa mig. Jeg satte mig ved den nu næsten udgaaede Ovn og stirrede paa de sluknende Gløder, for jeg turde ikke tænde Lys. Jeg tænkte uvilkaarligt paa, hvad hun havde gjort ved Barnet i al den Tid, om hun bar det paa Armen, eller om hun havde lagt det fra sig paa den kolde Jord. Eller om hun maaske havde søgt et nyt Tilflugtssted. Og var hun en Morderske? Hvem kunde løse denne Gaade. Jeg faldt i Søvn og drømte, at den unge Pige sagte kom ind i Værelset med det lille Barn paa Armen. Hun saa' forskrækket paa mig og gled lydløst ud af Værelset. Da hun lukkede Døren, hørte jeg den knage. Nu vaagnede jeg og havde en Fornemmelse af, at der havde været nogen inde i Stuen. Men jeg var ganske alene. Jeg saa paa Uret, det var et. Rasende paa mig selv, fordi jeg var faldet i Søvn, og at saaledes maaske Leesy havde været der og set mig, gik jeg tilbage og naaede Burtons Bolig Klokken tre om Morgenen. Han var endnu vaagen og lukkede selv op:

— Intet Resultat? Nej, det tænkte jeg nok, sagde han, endnu inden jeg havde faaet aabnet Munden. Men lad os blot ikke tabe Modet, min kære Redfield, sluttede han, da jeg havde fortalt ham om mit Uheld med at være faldet i Søvn. Jeg mener selv, at Taalmodigheden er en af mine fornemste Dyder. Da Natten nu alligevel er blevet ødelagt, saa vil jeg føre Dem hen til et Hus her i Nærheden, hvor De skal lære at kende, hvordan unge Døgenigter spilder deres Tid og deres Penge.

Jeg gik ind paa Forslaget og følte mig oven i Købet nysgerrig efter at gaa paa Eventyr. Kort efter befandt vi os igen paa Gaden.

FLUEN OG EDDERKOPPEN.

— Skynd Dem nu, ellers kommer vi for sent, hviskede Burton til mig.

Efter at have gaaet endnu en ti Minutters Tid standsede vi udenfor et elegant Hus i en af New Yorks fornemste Gader. Døren var aaben, og Burton førte mig op ad Trappen.

(Fortsættes).

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349

Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.

13. Højbroplads 13.

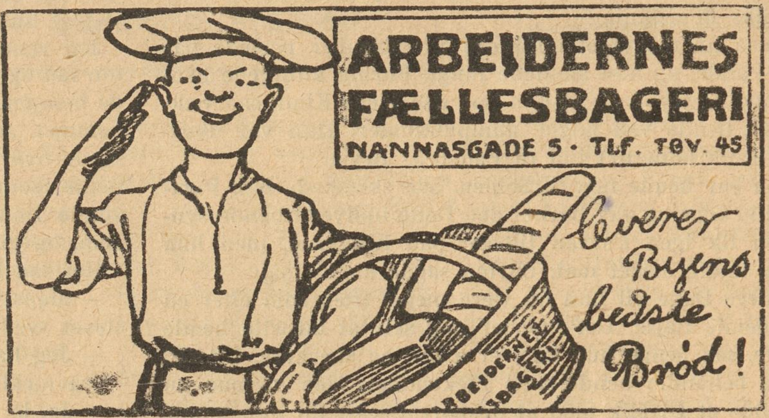

VÆLG SELV.

Belzeline: Vælg nu selv, min Ven, Slar du et Menneske ihjel, eller brænder en By af, kommer du i Tugthuset, hvor du kun skal ernære dig selv og endda faar lidt Overskud; men gaar du paa Fabrikken, maa du slide meget haardere, og kommer maaske i Tugthuset, fordi du ikke kan opfylde alle Forpligtelser imod »Samfundsfamilien«.

Harald Jensen, Esbjerg.

— — —

»Kære Ravn«!

Her er nogle extrafine Vittigheder, som naturligvis ogsaa faar den Ære at komme i Ravnen. *S. P.*

Naar en Patient spurgte Dr. B., hvor meget han skyldte ham, fik han altid det Svar: »Efter Behag«. En Dag, da Doktoren havde konsulteret Fru Svendsen, spørger hun: »Hvormeget skal jeg betale:?«

»Ganske efter Behag,« svarer B.

Fru Svendsen tager en Hundredkroneseddel op og giver ham idet hun siger:

— Vær saa artig og giv mig tilbage paa den.

— Hvormeget? spørger B.

— Ganske efter Behag, svarer Fru Svendsen.

Jernbaneassistent Jensen staar for Tur til fast Ansættelse. I den Anledning søger han Navneforandring og hedder nu Ende. Han bliver ansat ved Stationen Lave. Kolleger, Venner og Bekendte overstrømmer ham med Lykønskninger under Adressen: Hr. Ende, Lave. Forhenværende Jensen bliver ked af al den Sympati og beklager sig til Direktionen over den kedelige Situation samt andrager om Forflytning til en anden Station.

Direktionen stiller sig meget imødekommende, og da der til 1. April skal ansættes en Assistent i Skive, har Direktionen enstemmig vedtaget at lade Ansøgeren indstille hertil.

Forhenværende Jensen svæver endnu i lykkelig Uvidenhed om sin nye Adresse; men hans Venner staar parat med nye Lykønskninger efter hans nye Adresse.

Naar Ende'n er god, er alting godt.

Haa.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

MAJ.

Skønne Maj, hvad er din Tanke,
vil der slet ej Solskin vanke,
skal forgæves jeg dog skue
efter Sol paa Himlens Bue.
Blæst og Regn i stride Strømme,
Maj, Du milde, ak, kun Drømme,
Du vil slet ej bringe Sommer,
Blomster, Kirsebær og Blommer,
skal jeg indespær't i Stue
stadig gaa med Vinter-Snue,
da, jeg tror bestemt, jeg snører
Randselen og ilsom kører
bort fra Dig, o Maj i Norden,
andre Steder hen paa Jorden,
hen hvor Sommer ej man savner,
hvor Solstraalerne mig favner.

V. A. Klestrup.

Rød = Indmad

VORT GRUNDLOVSFORSLAG.

Vi ved, at det huer ikke »de andre« —
de bruger nok Magten og stemmer det ned.
Ak, trang er Vejen, *Frihed* maa vandre,
men Dumhedens Port er prægtig og bred.

»For Tronen og Kirken vi alle maa stride,
og værge om Flæsk og om Pengepung,
og, kære Dansker, Du maa da vide,
at *Vælgeren* ikke bør være for ung.« —

Aa, lad dem skraale, de Aandens Fukser,
og slænge vort Forslag denne Gang hen:
De ryster angst dog i deres Bukser —
de ved, at vi kommen igen — *i g e n !*

$^{2}/_{6}$. Jeg har altid sat *stor Pris* paa en god Kop Kaffe og et Stykke frisk Hvedebrød. Nu har jeg dog fundet mine Overmænd i den Retning, nemlig Kaffegrossisterne og Bagermestrene.

Naar Cheferne rører paa deres Kræfter,
saa følger de undergivne straks efter:
Naar gamle *Klaus Berntsen* spytter i Næven,
gi'r hver en tapper Sergent paa Tæven.

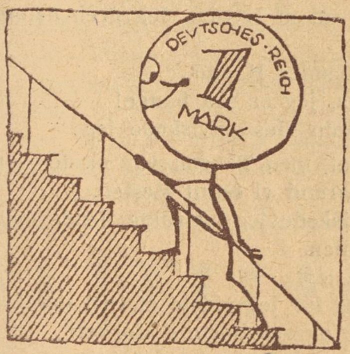

Marken er i Færd med at gaa op.

»Godt Nyt«.

Børsjobberen Henriksen ved ikke bedre, end at hele Jorden drejer sig om sin A k t i e.

*

Det kan nu med Sikkerhed fastslaas, at man hellere maa s p i s e Skaller, end d r i k k e dem.

*

Den Tyv, som forleden stjal en Automobildroske og blev fanget efter en hidsig Jagt gennem Byen, vil ikke alene blive straffet for Tyveri, men ogsaa for Overskridelse af Kørselshastigheden.

*

Flere Sølvbryllupper vil i Aar ikke blive holdt paa Grund af Manglen paa Sølvmønt.

*

Det er stadig galt med Raadhusuret. Nu faar en herværende Revyforfatter Skyld for at have leveret et Par daarlige Viser til det.

*

En herværende Professor i Matematik meddelte forleden sine Tilhørere, at naar han tager sit Fødselsaar, dividerer det med sit Husnumer, ganger det udkomne Tal med sit Telefonnumer og trækker sin Kones Alder fra, saa bliver Resultatet hans Lotterinumer.

*

Om 14 Dage venter man et Kompagni indianske Skalpejægere hertil.
De langhaarede skælver.

*

Under Barberkonflikten erklærede det kgl. Teaters Operapersonale Sympatistrejke. De nægtede at medvirke i »Barberen i Sevilla«.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

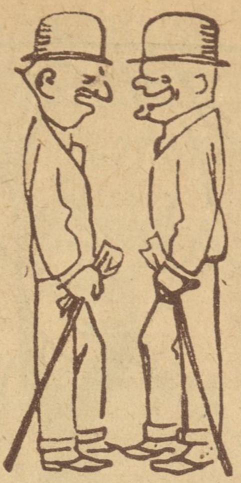

— Du, nu er Jens Hansen blevet gift.

— Det var da morsomt.

— Saa—aa—, hvad ondt har han gjort Dig?

»EN SVENSKER«.

Det hade kommit till Anderssons kännedom att Gustafsson, hans granne, kallat hans halta fru för gorilla. Andersson rök på Gustafsson och frågade mäkta förgrymnad:

— Kallar du min hustru för gorilla?

— Nej, sade Gustafsson lugnt, jag har bara sagt, att hon *går illa.*

— — —

»EN DANSKER«.

Kassereren: Det er 1 Krone for Voksne, 50 Øre for Børn!

Moses Meyer: Værs'go'! her er der 50 Øre.

Kassereren: Ja, men De er jo ikke noget Barn.

Moses Meyer: Hører jeg maaske ikke til Israels Børn?

Filmsstjerner IV.

Tegnet af Seir Larsen.

Mary Pickford.

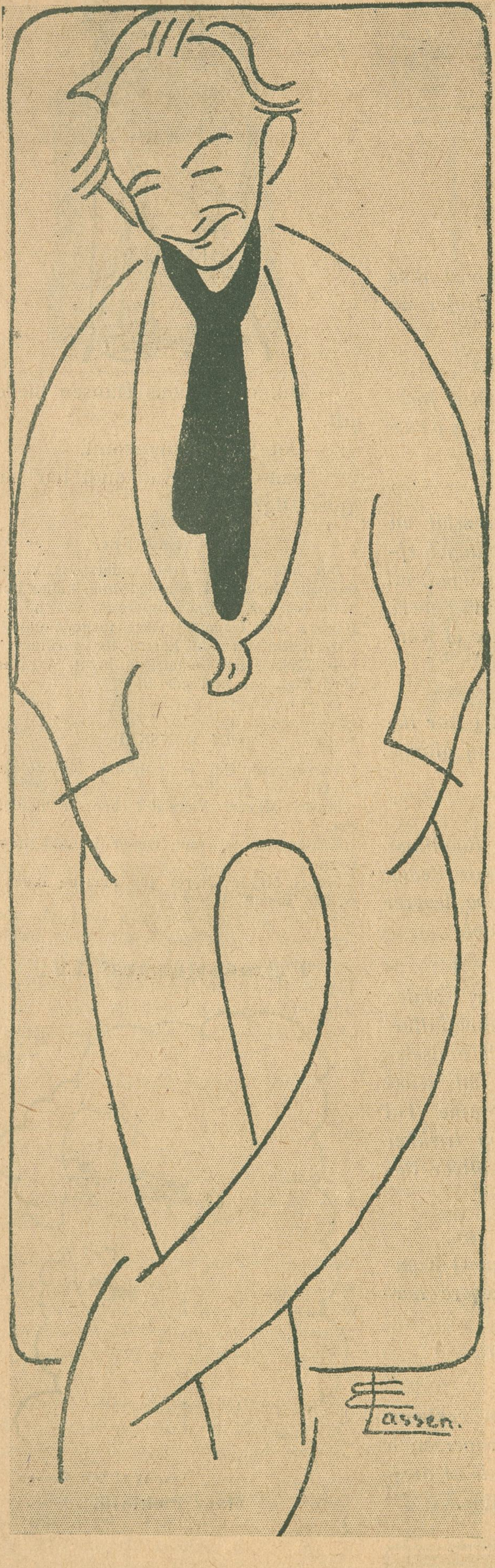

Tegning af Erik Lassen.

Rasmus Christiansen i »Den grønne Elevator«

Kvinden paa Steppen.

— Hvis I ikke er trætte, Gutter, skal jeg fortælle Jer en Historie om den russiske Steppe, som vi snart skal trampe ned under vore Fødder.

Saa tændte den gamle Kaptajn sin lange Tyrolerpibe, knappede Kraven om Halsen og rømmede sig:

— Jeg kom til at tænke paa den Historie, netop fordi den begyndte paa en saadan Aften som denne. Jeg var 28 Aar og Reserveløjtnant i Armeen. I denne Tid havde jeg fundet en Ven, som jeg ikke for alt i Verden vilde miste. Han var Russer, Alexander hed han, og en Dag fik jeg et Brev fra ham fra Orel, at jeg maatte skynde mig til ham, da han laa for Døden.

Jeg betænkte mig et Øjeblik, men fik saa fat i en Hest, og ikke længe efter fo'r jeg af Sted over endeløse Veje gennem Skovene En Dag laa den vidtstrakte Steppe foran mig. Vejen slyngede sig frem over Steppen mellem det nedbrændte Græs. De andre Nætter havde jeg sovet paa Bondegaardene, men denne Nat maatte jeg nok tilbringe under aaben Himmel.

Jeg var lige ved at falde i Søvn, da jeg vækkedes af en underlig Lyd fra Hesten. Jeg rejste mig halvt op og saa Dyret staa fnysende og med spidsede Øren. Straks efter hørte jeg Stemmer inde i Mørket. Det var to Mandsstemmer, og de var saa nær, at jeg hørte Græsset slaa mod deres Ben. Men de saa mig ikke paa Grund af Taagen og Mørket.

— Her maa i alt Fald findes et Hus — tænkte jeg og rejste mig. Det skulde sandelig være dejligt at faa Tag over Hovedet. Jeg var jo allerede ganske vaad og mine Ben begyndte at blive stive af Kulde.

Jeg gik altsaa i den Retning, jeg havde hørt Stemmerne, og mærkede snart, at Taagen var ved at lette noget. Jeg drev om et Kvarters Tid indtil pludselig et svagt Lysskin naaede mit Øje.

— Gudskelov — tænkte jeg — her kan jeg faa Tag over Hovedet. Jeg nærmede mig forsigtigt og saa nu til min Overraskelse, at Lyset kom fra en aaben Indgang til en Hule i Jorden.

Uden Nølen gik jeg ind. I Stuens Baggrund fandtes en Dør, og den bankede jeg paa. I samme Øjeblik stirrede en ung Pige paa mig gennem Dørsprækken.

Jeg spurgte straks, om jeg kunde faa Lov at sove der Natten over. Hun betragtede mig længe, derpaa saa hun sig om og hviskede forskrækket:

— Nej, gaa, gaa! De kan ikke opholde Dem her. Og saa begyndte hun at græde.

— Hjælp mig, hulkede hun, De maa hjælpe mig!

— Men hvad er der da paa Færde? spurgte jeg forundret.

— Dette her er kun et Smuthul for Lubinsky og Tarjev, de to berygtede Landevejsrøvere, hviskede hun. Det er første Gang, nogen har vovet sig herhen. Jeg er Datter af Bonden Simaovitsch, og de to Udyr har røvet mig fra min Far og holdt mig fangen her i fire Aar. De forlanger saa store Løsepenge for mig af min Far, at han aldrig nogensinde kan betale dem. Skynd Dem, skynd Dem til Novgorod til min Fader.

Dermed skubbede hun mig ud af Hytten. Jeg greb fat om min Revolver.

— Kom, sagde jeg og tog hendes Haand.

— Nej, nej, jeg tør ikke! Aa, jeg er saa bange!

— Hjælp mig at se efter min Hest, hviskede jeg.

Regnen piskede os i Ansigtet, men Taagen var næsten forsvundet. Det varede ikke længe, førend vi fandt Hesten.

— Tag denne paa Dem, hviskede jeg og rakte hende min Pels. Saa hjalp jeg hende op i Sadlen.

— Sidder De godt? spurgte jeg.

— *Udmærket!* lød Svaret, og før jeg vidste et Ord deraf, havde hun givet Hesten af Sporerne og var borte i Mørket!

I samme Øjeblik smældede to Pistolskud om Ørene paa mig.

Jeg var narret, grundigt taget ved Næsen! Men jeg var ung og kendte ikke Kvinderne. Jeg slap helskindet fra Røverne, men jeg led desto mere under den lange Marsch, jeg havde tilbage.

Ja, saa er der ikke andet at fortælle, end at jeg sultede og kæmpede for mit Liv samt kom til Orel to Dage efter min Vens Død.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
KØBENHAVN K
TELEFON Nº 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Børnene staar i Zoologisk Have i København og beundrer Storken. Bedstemoderen siger:

— Bestil Jer nu en smuk lille Broder hos Storken, Børn, inden vi gaar hen at se de andre Dyr.

Lille Hedvig (til Storken): Kære Stork, bring os dog snart en smuk lille Broder.

Familien gaar. Lille Hedvig løber tilbage og hvisker til Storken:

— Kære Stork, vi bor i Bredgade Nr. 115, 2. Sal.

FREMAD
Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.
Uundværlig Haandbog
„Fremad" Frederiksborgg. 33.

EN TAKSIGELSE.

Morten har paa den strenge Hr. Birkedommers Befaling faaet 25 Slag Ris og aflægger nu sin Taksigelse med følgende Ord:

— Jeg takker for naadig Straf, Hr. Birkedommer, og beder Gud gengælde Dem det tusindfold.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354. NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Fine Folk.

Tegning af Hp. Hansen.

Witzansky (til Asger Karstensen): Sa' Du Skruebrækker!? Og saa kan Du ikke engang faa straffet en Mand, der beskylder Dig for Bedrageri og Toldsvig!!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 øre

RAVNEN

Nr. 25 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 17. Juni 1920

Tegning af Magnus Kristensen.

Da Grosserer Pallesen for første Gang i sit Liv havde hjulpet Samfundet (som Havnearbejder) i samfulde 6 Timer.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
modtager Penge til Forrentning paa Indlaan p. Ops.
til 5 à 5½ % p. a.
Enhver Arbejder bør benytte Landsbanken, Arbejdernes egen Bank.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN“ 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Konst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad“
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Ved et privat Jernbaneselskab var en gammel Funktionær blevet syg, og der skete Henvendelse til Direktøren om at hjælpe ham.

— Hvor længe har han været hos os?

— I tyve Aar.

— Hvad fejler han?

— Han er saa plaget af Gigt, at han næppe mere vil komme oven Senge.

— Godt, saa vil jeg give ham et Partoutkort for Livstid paa alle vore Linjer.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Fru A.: Er Emma et dygtigt Menneske?

Fru B.: Ja, det er der ingen Tvivl om, hun kan baade have Kommandoen over en Tjenestepige, over sin Mand og over et Automobil.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Naiv Bevisførelse. »Mama, saadan gjorde Anna,« sagde den lille Fritz og heldte sin fulde Kaffekop ud over den rene Dug.

*

Bill: Gør det Ur, som din Fader gav Dig, stadig Tjeneste?

Jill: Ja, jeg pantsatte det i Dag for 20. Gang.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Set paa Strøget:

Carl Alstrup.

Godt, at andre har saa let ved at se vore Fejl, — ellers blev de maaske aldrig opdagede.

*

Gud naade Hundene, naar Menneskene først lærer at gnave Ben.

*

Mennesker, der lærer sig selv at tænke, lærer ogsaa sig selv at tie.

*

Mærkeligt, saa højt Folk taler om deres Fædrelandskærlighed, og saa daarligt, de behandler deres Landsmænd.

K. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Spec.: Lysthusforsikring mod Brand og Tyveri.
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

Forfatteren: En Digter er født til at være det, han kan ikke læse sig til det.

Forlæggeren: Ja vist saa. Nu skal straks Deres Forældre have Skylden.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

— Denne Artikel kostede mig en hel Nats Søvn.

— Kan det ikke trøste Dig at vide, at dens Læsere sov saa meget des tryggere.

*

— Ærede Hr. Dommer, udbrød den højttravende Advokat, . . . det staar skrevet i Naturens Bog . . .

— Paa hvilken Side, afbrød den utaalmodige Dommer —?

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Genforenings-Kantate.

Indledningskor:

Længe var Slesvigs herlige Zoner
inddelt i tvende, tvivlsomme Led.
Højremænd raste, Højremænds Koner,
vilde, at Flensborg straks skulde med.
Sikken en Fiasko — sikke »Balloner«,
det blev den *Clausenske* Linje, som
hele Affæren nu drejer sig om!

Kor af Degne:

Det gaar atter hjemad for den lille By,
Tønder ligger der saa fri og kæk og kry.
Hvad er der paa Færde i den smukke Stad,
hvorfor er hver Mand og Kvinde glad?

Feberstemningen den stiger Da' for Da',
sig mig dog, hvor kommer denne Jubel fra?
Jo, den kommer saamænd kons fordi,
de ska' *Sigurd Bergses* Rationering ha'!

Solo for Cornelius:

Sol er oppe,
Skove hoppe,
Neergaard han gør ligesaa.
Han i Aaen
dypper Taaen,
men *derover* han jo maa!
»Hild Dig Plet, min Fod betræder«,
synger han, mens *J. C.* græder.
Sigurd staar og ser derpaa.

Almindelig Jubelhymne:

Kong Kristian red paa hviden Hest
i Regn og Blæst.
Den Hest maatte høre en Bunke Pral,
det var en ægte »Munkedal«.
»Se Kongen er fri, vi klæder ham i
et »Liebe«-ri!«
Saa skreg de Kupmænd, Degn og Præst,
og lavede en farlig Fest.
Hvo staar mod Danmarks Kristian
til Hest?

Peder Paul.

»EN KRYDSNING«

En Herre, hvis Hustru pludselig var bleven syg, ringede sin nyantagne Huslæge op i Telefonen og spurgte ham om, hvad der var at gøre.

— Hvis De vil beskrive mig, hvorledes Sygdommen ytrer sig, saa maaske jeg kan give Dem et Raad! sagde Lægen.

Herren gjorde det, og Lægen sagde, at det sikkert var Malaria.

— Nu skal jeg sige Dem, hvad De skal gøre! sagde Lægen.

Men her opstod der en Krydsning i Telefonledningen saa at Forespørgeren i Stedet for at høre Lægens Raad, hørte et Raad, som en Ingeniør gav Ejeren af en Møllekværn.

— Jeg antager, at der har dannet sig en Rustskorpe indvendig, den gælder det derfor først og fremmest om at faa fjernet. Dette sker nemmest ved Skrabning efter dygtig Ophedning. Endvidere vil nogle Hammerslag paa Bagsiden være af god Virkning!

Afbrudt!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

FREDSUNDERHANDLINGERNE

Fru Tyskland: Hør, Müller, gør Dig nu ikke saa fin, saa tror bare Herskaberne i Spa, at vi kan betale alt, hvad de forlanger!

(»Lustige Blätter«).

En amerikansk Milliardær-Trust.

(»The Toiler«, Cleveland).

KRIG

OG FRED!

(»Freiheit«, Berlin).

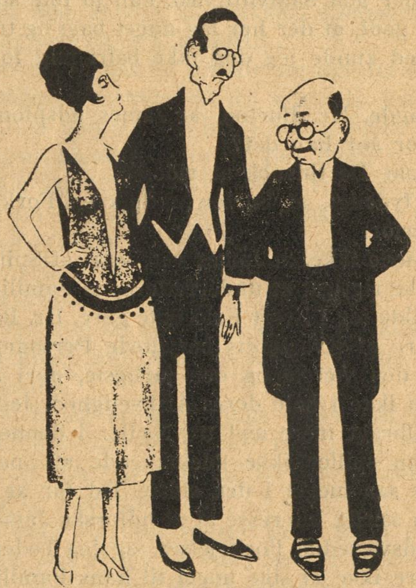

— Får jag lof att förestålla min hustru för professorn?

— Tack tack! Men jag har en själf!

(»Strix«)

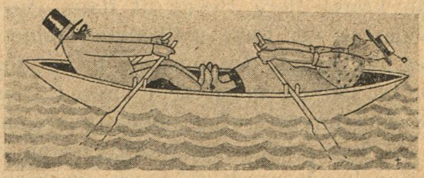

ÄKTENSKAPET.

(»Søndags-Nisse«)

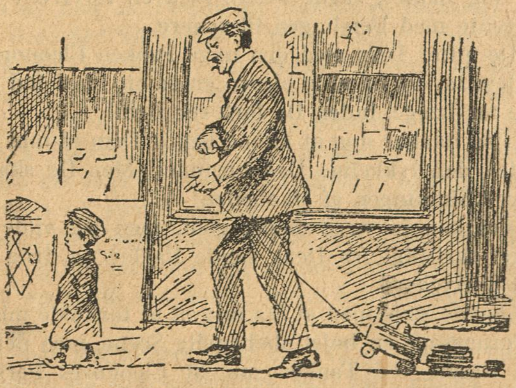

En ubehagelig Situation for en strejkende Jernbanemand, hvis fornærmede Søn nægter at trække Toget hjem.

(»London Opinion«)

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

Ingen Steder saa jeg Lys eller mærkede noget til, at vi muligvis kunde forstyrre Husets Beboere i deres Søvn. Burton ringede paa en Dør paa første Sal. Derpaa hamrede han løs paa Døren, saa jeg troede, det var et aftalt Tegn. Endelig blev Døren lukket op, og vi traadte ind i en Forstue, der var oplyst af et enligt Gasblus. En Negertjener i Livree bukkede for os.

— Er Bagley her endnu? spurgte Burton hviskende.

— Nej, Herre, han er i Biblioteket.

— Godt, De behøver ikke at sige, at jeg er her. Jeg har en ung Ven med for at vise ham lidt omkring her, forstaar De.

Negeren smaalo paa en underlig Maade og førte os ind i et Modtagelsesværelse. Derpaa gik vi gennem en hel Række elegant møblerede Værelser, hvis Vinduer alle var tæt blændede. De tæt tiltrukne Silkegardiner lod endog ane, at man selv ved Dagslys vilde værne sig mod Naboernes nysgerrige Blikke. Værelserne var tomme, men Duften af Vin og stærk Parfume viste, at der nylig havde været mange Gæster. I et af Værelserne standsede Burton og pegede ind mod et andet Rum, for hvilket der var hængt tunge, kostbare Silkeportierer. Burton løftede nu en af Portiererne og lod mig kigge ind. Jeg saa nu et yderst rigt udstyret Værelse i hvilket der kun fandtes fire Personer, som sad og spillede Kort. Den ene af dem var James Argyll.

Jeg var ganske overvældet af Forbavselse over at se ham her. Hans Ansigt var stærkt præget af den skæbnesvangre Spillelidenskab, hans Væsen var anstrengt under Forsøget paa at synes rolig, men hans Øjne brændte, og hans Læber var næste hvide. Det var tydeligt, at der stod store Interesser paa Spil, men hvad det drejede sig om, kunde jeg ikke regne ud.

— Jeg vilde gerne ogsaa se hans Medspillendes Ansigter, hviskede jeg til Burton.

— Aa, der er ikke noget at se — et almindeligt Skurkefysiognomi. Bagley er fuldstændig uden nogen Samvittighed, han har ødelagt allerede mindst nogle Snese unge Mænd!

Det sidste Kort var nu spillet ud, og de rejste sig.

— Hør nu, Bagley, sagde James med en fortvivlet Latter, De maa vente med Betalingen til senere. . . . .

—Til De gifter Dem med den unge Frøken Eleonore, svarede Bagley. Ja, det er vi jo bleven enige om, men lad det nu ikke vare for længe, inden De forlover Dem!

— Naa jeg haaber dog at kunne betale Dem al min Spillegæld, inden den lykkelige Dag oprinder. Men De skal høre fra mig ved Slutningen af Maaneden!

— Ja, det kan jo være meget godt, men jeg vilde gerne have noget skriftligt fra Dem, sagde Bagley og drog James hen til et Skrivebord.

Burton havde Møje med at faa mig til at forholde mig rolig og ikke foraarsage en højst ubehagelig Scene, men det kogte i mig af Raseri ved Tanken om, at Eleonores Person og hendes Penge skulde blandes ind i en saa beskidt Affære. Vi forlod nu Huset og talte ikke et Ord sammen, før vi atter sad hjemme hos Burton. Ingen tænkte paa at sove, og da vi fik sat os ned ved Kaminen, spurgte jeg Burton, hvordan han havde faaet at vide, at James opholdt sig i New York. Et fint Smil spillede om Detektivens Mund, da han undvigende svarede:

— Det vilde dog være meget daarligt, om jeg ikke skulde holde lige saa godt Øje med saavel de gamle som de nye Bekendtskaber! James Argyll kom egentlig ikke her til for at spille, men for at udspionere Dem, og da det ikke lykkedes ham, saa slog han sig ned hos sin gamle Ven og Forfører Bagley. Da jeg kom tilbage fra Brooklyn, fik jeg at vide, at han var her, og jeg kunde sige Dem alt, hvad der er sket i de Timer, hvis det interesserede Dem!

Disse halve Omgaaelser paavirkede mig ubehageligt, og jeg spurgte maaske i en lidt skarp Tone:

— Det skulde virkelig ikke forbavse mig, om Deres Agenter ogsaa forfulgte mine Spor!

— Det kunde da i det mindste ikke genere Dem, Hr. Redfield!

— Aa nej, men det er jo da ikke behageligt at vide sig udspioneret!

Jeg haabede, at Burton nu vilde sige mig, om man udspionerede mig eller ej, men han sagde kun i samme undvigende Tone:

— Det store alvidende Faderøje følger jo os alle, saa enhver, der har god Samvittighed, kan jo føle sig tryg!

Jeg følte godt, at der her laa noget bag, og trods min gode Samvittighed kunde jeg dog ikke befri mig for et vist Ubehag.

— De sagde, Hr. Burton, at James udspionerede mig — men hvorfor gør han det?

— Det faar De tidsnok at vide.

Det var tydeligt, at Burton undgik en Forklaring, og jeg spurgte derfor:

— Jeg anede ikke, at James var besat af Spillelidenskaben. Var det ikke rigtigst at underrette hans Familie om det?

— Det vilde jeg i hvert Fald ikke gøre, Hr. Redfield. James kender flere af Kvarterets berygtede Personer, ganske vist er Bagley den værste og den farligste, men James kender dem endnu ikke i hele deres Afskyelighed. Jeg tror ikke, at han har tilbragt mere end tre Nætter i denne Spillesal hos Bagley. Han spiller ikke udelukkende af Spekulation men det er lige saa meget i den sidste Tid for at adsprede sig. Jeg har en særlig Interesse af at udforske James' natlige Liv og hans udsvævedne Fornøjelser, og jeg beder Dem derfor indtil videre ikke at sige noget til hans Familie om det, De har set i Aften. Nu lysner det, og vi trænger dog vist til nogen Søvn for at gaa Morgendagen i Møde.

Burton viste mig ind i et Gæsteværelse, hvor han redte en Seng til mig, men jeg var saa oprevet, at jeg ikke kunde sove. James stod hele Tiden for mine Øjne. Jeg havde jo nu set, at han beherskedes af Passioner, som maaske til Tider kunde kræve flere Penge af ham, end han kunde skaffe til Veje, og det førte uvilkaarligt mine Tanker hen paa Tyveriet hos Argyll. Jeg huskede nu, at jeg den Aften, da hans Døtre sad og musicerede inde i Dagligstuen Aftenen før Mordet havde truffet James inde i Biblioteket, og jeg havde set ham sysle med noget henne ved Onklens Skrivepult. Han havde vendt sig noget overrasket og spurgt mig, om jeg ikke havde set hans Kikkert, som han troede, han havde lagt fra sig her. Jeg havde svaret nej og taget den Bog, jeg søgte, og var saa gaaet ud af Biblioteket.

Senere, da Tyveriet kom paa Tale, var Historien med Kikkerten nok faldet mig ind, men jeg havde dog aldrig mis-

tænkt Argylls Broderson for at kunne være Gerningsmanden. Havde jeg da nu nogen Ret til det, efter at jeg havde set, at James spillede sine Penge bort? Jeg vidste hverken ud eller ind, men jeg foresatte mig, at eftersom James bevogtede mine Skridt, saa skulde ogsaa jeg bevogte hans.

Klokken otte om Morgenen bad Burton mig komme ind for at drikke Kaffe. Han sagde, at Leonora endnu var meget træt og ikke maatte staa op før hen paa Eftermiddagen. Efter Frokosten gav han mig nogle Morgenblade, mens han selv gik ind til sin Datter. Straks efter ringede det, og Pigen aabnede Døren for — James Argyll. Han standsede i Døren og stirrede paa mig. Han maalte mig fra Top til Taa og brast saa i en nervøs Latter.

— Naa ja, hvorfor ikke! Hr. Burton har maaske gjort Dig til sin Medhjælper, og saa har Du slaaet Dig ned her!

Hans Blik og Tonefald vidnede om hans daarlige Samvittighed, og noget mere irriteret end jeg selv vilde, svarede jeg ham:

— Hr. Burton bad mig komme her op i Gaar, da han havde fundet Leesy Sullivans Spor. Og nu bliver jeg her, til vi har fundet hende.

—Saa, naa saadan, sagde James, synligt lettet, Han har altsaa fundet det stakkels Fruentimmers Gemmested. Ja, Eleonore vilde saamænd næppe dø af Sorg, hvis hun kendte denne lidet fine Historie med Moreland og Leesy Sullivan.

— Sig ikke noget ondt om den døde, raabte jeg vredt. Du har ikke nogen Ret til at tale saadan. Hvem det end var, og hvilken Aarsagen til Mordet end kan have været, saa er det vist og sikkert, at den myrdede ikke fortjener, at der kastes nogen Mistanke paa ham, og den Kæltring, ja, jeg sagde Kæltring, der kunde være gemen nok til at sige noget saa krænkende om den afdøde til stakkels Eleonore, han kunde maaske ogsaa selv være i Stand til . . . . .

— Til hvad? hvæsede James og stillede sig lige foran mig.

— Jeg vil ikke sige mere, svarede jeg kort, thi jeg hørte nu Burton komme. Da han traadte ind i Stuen, hilste James paa den elskværdigste Maade af Verden paa ham.

— Jeg anede ikke, at Richard var i New York, sagde James. Jeg selv kom for at købe en ny Overfrakke, og i Gaar Aftes var jeg i Operaen. Har De, Hr. Burton, gjort nogle nye Opdagelser, siden vi sidst saas?

— Ja, vi har set Frøken Sullivan.

— Nej, virkelig! Og tror De nu ogsaa, at den stakkels unge Pige er delagtig i noget som helst? For saa maatte De jo hellere arrestere hende.

— Naturligvis! Men jeg er endnu ikke overbevist om, at hun er skyldig. Hendes Optræden giver mig i det mindste Mistanke om, at hun enten er delagtig i Forbrydelsen eller dog ved, hvem der er Morderen.

— Maaske. Men maa jeg ikke spørge Dem, hvad har De saa egentlig vundet ved at faa at vide, hvor hun bor? Jeg har dog Ret til at spørge saadan, ikke? De maa jo huske, at der er andre, som er lige saa interesserede i at faa denne Sag opklaret, som De selv, og derfor maa De ogsaa kunne sætte Dem ind i, at jeg sommetider maaske kan være lidt ubehersket.

Jeg forstod tydeligt, at han sagde dette med Henblik paa mig, og uvilkaarligt blev jeg bleg, da jeg tilmed mærkede, at Burtons Øjne hvilede ransagende paa mig. Burton sagde ganske roligt:

— Jeg tvivler ikke om, at Sagen vedrører Dem aller dybest, Hr. Argyll, og naar De spørger mig om denne unge Pige, saa kan jeg kun svare, at Deres Ven, Hr. Redfield, som sidder her, har ladet hende slippe os ud af Hænderne.

James haanlo, og Burton, som mærkede, at der kun behovedes et eneste Ord for at Hadet mellem James og mig skulde slaa ud i lys Lue, begyndte at tale om noget andet.

— Vi skal netop nu til Morgen tilbage til Brooklyn, sagde han. Har De ikke Lyst til at tage med, Hr. Argyll?

James var straks villig til at tage med, men vor Ekspedition var ogsaa denne Gang resultatløs. Vi vendte tilbage til New York, og her forbavsede det mig, at Burton bad mig være hans Gæst endnu et Par Dage, mens han derimod ikke bad James. James sagde, at han næste Dag skulde ud til Blankville og sagde derfor Farvel til os. Jeg blev altsaa et Par Dage hos Burton, og med Glæde saa jeg, at hans Datter sluttede sig til mig med barnlig Tillidsfuldhed. I Virkeligheden forholdt det sig saadan, at de Mennesker, som Leonore holdt af, dem betragtede Burton som gode Mennesker, omvendt saa han meget tvivlende paa de Personer, som Datteren ikke kunde lide. Vi skiltes endelig som Venner, uden at dog vore Undersøgelser havde ført til noget Resultat.

DET SPØGER I MORELANDS VILLA.

Jeg har allerede omtalt, at jeg ventede at blive optaget som Kompagnon i Hr. Argylls Sagførerfirma. Jeg var saa sikker herpaa, at jeg betragtede det som en given Sag. Kort forinden havde jeg ført en Sag for en af Hr. Argylls Klienter og vundet den paa en saadan Maade, at flere af hans ældre Kolleger gratulerede mig i meget smigrende Ord.

Det forbavsede mig derfor overordentligt ved min Hjemkomst fra New York kun at blive modtaget med en kort Hilsen og næppe nok et Par anerkendende Ord om den vundne Proces. Først tænkte jeg mig, at det maaske beroede paa en Tilfældighed, men lidt efter lidt kom jeg under Vejr med, at hans hele Væremaade overfor mig havde gennemgaaet en absolut Forandring. For hver Dag blev han mere og mere formel, og forgæves ventede jeg paa, at han skulde tale om Indtrædelsen i Firmaet. Dette berørte mig højst ubehageligt, og længe funderede jeg paa, om jeg skulde afvente Begivenhedernes Gang eller simpelthen opsige min Plads. Jeg vidste med mig selv, at jeg ikke havde fortjent denne pludselige Kulde fra min Chefs og Vens Side.

Selv den livsglade og muntre Mary, der tidligere havde været som en Søster overfor mig, var nu næsten kold og afvisende, og da jeg engang mødte hendes Blik, slog hun sine Øjne ned. Jeg begyndte at tro, at James havde talt om mig ikke blot paa Kontoret, men ogsaa hjemme i Familien. Men overfor mig viste han sig forbavsende venlig og imødekommende. Han var mig nu en fuldstændig Gaade. Men det, at han bestandigt søgte enhver Lejlighed til at nærme sig Eleonore trods hendes tydelige Modvilje, gjorde mig det klart, at han virkelig var interesseret i at skade mig og gøre mig mistænkt i Familien. Han vilde simpelthen befri sig for en Rival.

Endelig kom den 23. December, Eleonores 19-aarige Fødselsdag — den, der var bestemt til at skulde være hendes Bryllupsdag. Da jeg tidligt om Morgenen kom ud til Villaen, mærkede jeg straks, at Sorgen paa denne Dag var vaagnet med fornyet Styrke. Argylls Kontor var lukket, og Gardinerne i nederste Etage var trukket for Vinduerne. Gamle Argyll gik tavs og nedtrykt omkring. Tjenerne havde forgrædte Øjne og syntes at dele deres Herskabs Sorg. Da jeg traf James, saa jeg straks, at han var mere end almindelig urolig og forpint. Han gik rastløs om i Forstuen, saa ud i Haven og rundt om Huset, mens han nervøst tyggede paa sin Cigar.

Da Mary ved Ellevetiden kom ned til os, sagde hun, at Eleonore teede sig saa mærkeligt, idet hun gik og gjorde sig i Stand til Brylupet med Moreland. Hun sagde, at selv om Henry var død, saa vilde hun alligevel lade sig vie til ham og fra denne Dag betragte sig som hans Hustru. Hun havde taget sin Brudedragt paa og med opslaaet Salmebog. Nu ventede hun kun paa Brudebuketten.

(Fortsættes).

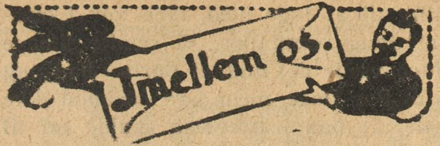

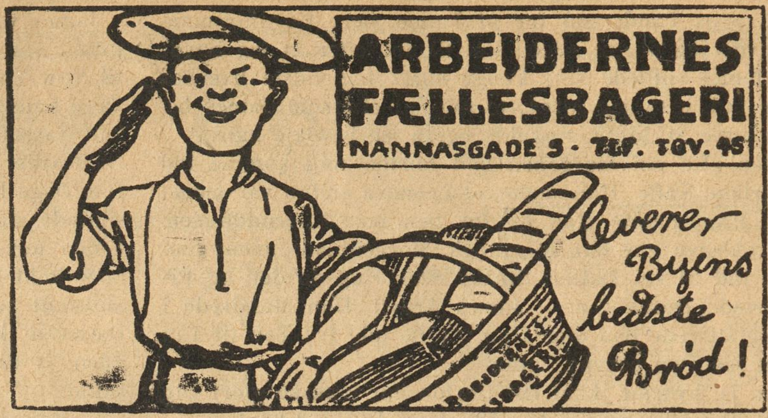

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

UDDRAG AF EN LILLE FORMIDDAGSVISIT

(Fru Pedersen aflægger Formiddagsvisit hos sin Kollega).

— Jamæn, er 'et det De siger, Madam Peersen; jæ ka' da ække tro 'et, men som sagt, jeg ved det ække, min Mand ved det helle-ække, men vi har en Kokkepige, hun ved det, for hun ved alting; (kalder) Mærren — Mærren — Mæren — Mæ—e—ren! — — Nej, vil man se, om hun kommer. Sodan var 'et osse i Gaar Formiddags, jeg kaldte paa Mæren; men hvem der ække kom, det var Mæren. — Saa listede jeg mig lisaa stille ud til Køkkendøren og lyttede, men jæ kunde ingen Mæren høre. Saa lukkede jeg lisaa stille Køkkendøren op og stod saa saa musestille lige et Øjeblik og tænkte paa, at Mæren som sædvanlig jo nok sad ude paa voreses Altan og syede. — Men saa lyder der pludselig inde fra Spisekammeret: »Men Gu—j, Johansen, De brækker mit Korset!«

Saa vidste jeg, hvor Mæren var henne. Mæren! sagde jeg. Mæren! sagde jeg saa, siger jeg. Men saa lige i det samme banker det paa Spisekammerdørren — — Kom ind, sagde jeg, siger jeg saa (man maa jo være Herre i Huset!) — Aa saa kom der en Soldat ind — Aa han gjorde militær Honnør for mig paa Militærfasong. Jeg havde aldrig før hilst paa den Maade, men jeg gjorde jo saa militær Honnør paa Militærfasong saa godt, jeg kunde.

Saa spurgte han, om *Frøken* Mæren Severinsen ække var hjemme. Jo, sagde jeg, siger jeg saa, men jeg vidste ække, hvor hun var. Jeg bad ham saa sætte sig ned i Sofaen et Øjeblæk, mens jeg fandt Mæren. — Det lød saa komisk, for Soldaten kunde ække sige Mæren, men hansagde: Mæren. Ja, grandgivelig: Mæren i Stedet for Mæren. Ja, De skulde ha' hørt ham sige Mæren. De kan aldrig tænke Dem, saa komisk det lyder, naar nogen siger Mæren i Stedet for Mæren.

Jeg havde ledt alle Vegne, men kunde ække finde Mæren. Endelig kom jeg da efter, at hun da nok var inde i Spisekammeret. Jeg lukkede Dørren op, — jo, der stod Mærren, og hun græd, ja, Mæren græd!!

— Men græd hun?

— Ja hun græd! — Saa kom jeg lige efter paa, at det jo var der, Soldaten kom inde fræ.

Jeg sagde saa bare, siger jeg saa: Jeg synnes, at De havde fremmede Mærren, — for man maa skam være høflig overfor Husassistenten nu om Dage.

— Ja, man maa skam saa, for de vil jo igge være, hvor der er Børen.

— — Saa sagde Mæren: Aah, Frue, *jeg var saa gruelig bange for at være alene!!!*

Saa sagde jæ ække mere, for man maa skam være høflig overfor sine Piger nu om Dage!

Madam Pist.

Kære Ravnen!

Hermed sender jeg et Udklip af »Svendborg Avis«, for at *du* kan se, hvor godt Hestene har det her i Svendborg, idet der staar, at »Hverken Heste eller Kusk, som i rette Tid naaede at springe af Vognen, kom noget til.« — Mon baade Kusk og Heste have siddet paa Vognen.

Din ærbødige

Læser.

MÆLKEVOGNEN VÆLTEDE

I Morges ved $7^1/_2$-Tiden knækkede Vognstangen paa en Mælkevogn fra Græsholmene til Høje Bøge Mejeriet, da den befandt sig paa Galgebakken. Hestene kunde derved ikke holde Vognen, der tog mere og mere Fart, saa Kusken ikke kunde naa at svinge. Den kørte derfor ind mod en Telefonpæl ved »Landlyst« med en saadan Kraft, at et Baghjul gik i Stykker, og Vognen væltede. Hverken Heste eller Kusk, som i rette Tid naaede at springe af Vognen, kom noget til, men det meste af den dyre Mælk løb i Rendestenen, før Kusken og Tililende fik Spandene rejst. Kusken red paa en af Hestene til Mejeriet, hvor han fik fat i en ny Vogn, hvorpaa den reddede Mælk transporteredes til Mejeriet.

Tak for det! Vi har omgaaende sendt Udklippet til Fru *Mehren*, Formandinden for »Dyrenes Beskyttelse«.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Avertér i Ravnen.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

EN OPTAKT

En Samling Ekscellencer,
som ikke Folket ændser,
det var, hvad Valget bragte os —
tilgiv, det Valg ej smagte os.

En Samling »stærke Mænner«,
som Folkets Krav ej kender,
som ingen en Hvid vil gi' os for,
skal næste Valg befri os for!

Minister R y t t e r *vil som bekendt gerne gælde for en »stærk« Mand. Den stærkeste er den, der staar alene, sagde han forleden til sig selv ovre ved Nakskov — og saa rendte han fra Mødet.*

Hvidt og Sort.

Over Valglov og andet Venstrenips
lyser J. C.'s det h v i d e Slips.
Men bliver om Kulnød den Herre spurgt ud,
saa svarer han blot: Tja, det ser s o r t ud.

Den danske *Valuta* gaar ikke frem:
Et kønt Resultat vor Regering er
naaet til.
Men sende *Valutaraadet* hjem —
det har Ekscellencen *Rothe* dog
Raad til.

Man er vel nok populær.

»Godt Nyt«.

Hvis din Kone eller din Husholderske om Morgenen har stillet den højre Støvle til venstre og den venstre til højre, saa maa Du lægge Benene over Kors for at komme i dem.

*

Hvad er Falskhed? Det er, naar En har en hel Flaske Brændevin hjemme og drikker den ganske alene.

*

Den futuristiske Maler staar først paa Højden af sin Kunst, naar han har malet et Billede, som han ikke selv forstaar.

*

En Grevinde bestilte i forrige Uge et Ekstratog med den Bemærkning, at der skulde være to Lokomotiver for, da hun aldrig kørte med Enspænder.

*

Det mærkeligste ved Mennesket er Næsen. Den har Ryggen fortil og Roden opad.

»En Nordmand«.

Gjesten (som netop har faat en portion og smakt paa den): «Kellner, hvad er dette?»

Kelleren (meget musikalsk, lyttende til musikken): «Det er en bit av «Dollarprinsessen».»

»EN DANSKER«

Kontoristen paa fjerde Sal: Den Student oppe paa femte Sal maa have en meget stor Korrespondance, De har jo Breve til ham hver eneste Dag.

Postbudet: Ja, det er fordi jeg en Gang kom i Trætte med ham. Han hævner sig paa mig ved hver Dag at skrive Brevkort til sig selv, for at faa mig til daglig at gaa op ad alle Husets Trapper.

»En Svensker«.

Slaktare Berg har haft ett slaganfall och får besök av sin själasörjare (Præst) som talar och säger:

— Efter denna varning hoppas jag att Berg slutar upp med sitt syndiga levned. Lova mig det.

Berg: — Hm, ja får si, hur ja, känner mej mör'n (hvordan jeg har det i Morgen).

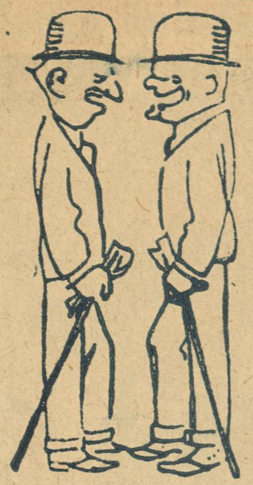

— Var der nogle gode Vittigheder i *Scalas* nye Revue?

— Er Du tosset? Hele Revuen var jo en stor *Brander.*

Hørt hos Løjtnanten.

Løjtnant: Din Idiot! Du har jo lagt Sadlen bagvendt paa Hesten!

Oppasser: Ja, for jeg vidste ikke, hvilken Vej Løjtnanten tænkte at ride!

Hørt paa en Restauration.

1. Gullasch: Kellner, en Flaske Rhinskvin til Rødspætten. Fisken skal svømme!

2. Gullasch: Kellner: to Flasker Rødvin her — Oksen skal bade!

»Marken« opad og »Kronen« ned,
og Børsen lyder af Vrinsken og
Sparken.
Ifald den Gebrækkelighed varer ved,
slaar »Marken« ganske »Kronen« af
Marken.

Filmsstjerner V.

Tegnet af Seir Larsen.

Norma Talmadge.

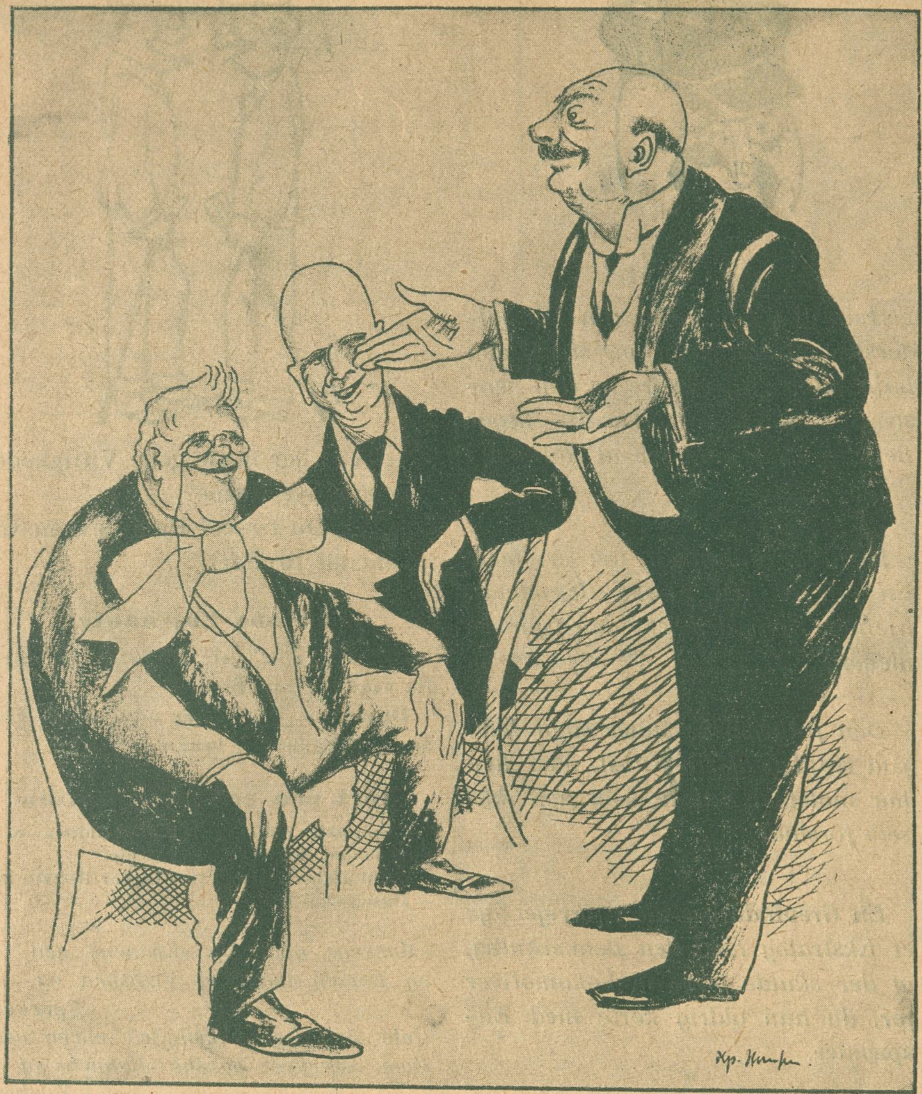

Tegning af Hp. Hansen.

Ekscellensen Thyge Rothe (til Ekscellencerne J. C. og Madsen Mygdal): — Et er sikkert, mine Herrer, ingen af vore Vælgere køber Silkestrømper for Pengene, altsaa kan vi lige saa godt straks ophæve Valutaloven!

Af en Guldgravers Dagbog.

Klondyke 13. Juli. Min Bolig er en Skorsten, hvortil jeg har bundet en Klapstol af Jern. Det lufter fordømt kølig over til mig fra Behringshavet, men Røg fra ophedede Ovne luner lidt. Ret smuk Udsigt. Foran mig den henrivende Klodykeflod. En Guldgraver skyder i dette Øjeblik en Ven. Hist og her rager et nøgent Træ i Vejret, i hvilket en samtidig dingler.

14. Juli. Jeg stak i Morges Hovedet ud og lagde Mærke til endnu et Hovede, som stak frem fra Nabohusets Skorsten. Jeg trak min tolvløbede Revolver op, lagde an paa den mig ukendte Fyr og sagde:

— Mit Navn er Justus Plumps, og med hvem har jeg den Ære?

Den Fremmede lod mig kigge lige ind i Mundingen paa en Kanon, lettede paa Huen og svarede:

— Jeg hedder Patrick O'Deldock.

— Ven eller Fjende? spurgte jeg.

— Som De ønsker, lød Svaret.

Jeg overvejede et Øjeblik og tænkte tilsidst: Hvorfor skal jeg straks i de første Dage af mit Ophold her i Klondyke løbe omkring uden Hovede? Hvorpaa jeg sagde:

— Ven!

Og han:

— All right!

25. Hverken Patrick eller jeg havde hidtil fundet saa meget som et eneste Korn Guld. Det vil sige, jeg fandt i Gaar en Klump, men det var hverken ved eller i Klondyke, men i Lommen paa en sovende Kollega.

26. Juli. Vi har opgivet at søge efter Guld og har i Stedet for grundet en flot Restauration. Storartet Lokale, en stor, overdækket Fragtvogn. Patrick forestaar hovedsagelig Køkkenet. Laver dejlig sort Kaffe af Skosværte, Salt og varmt Vand, Cacao af Lerjord, Sand og Tobakssaft, Mælk af Kridt, Kalk og koldt Vand, Ost af Gips og Talg, stuvet Kød af brune Filthatte, Løg og Peber, Beufsteg af Hunde, Katte eller Rottekød efter Omstændighederne, Fuglevildt af Hærfugl og Ravne.

17. August. Stor Overraskelse til Morgen. Ikke et levende Menneske i hele Klondyke. En, som droges med Døden, fortæller, at ved Totiden i Dag til Morgen udbredte den Efterretning sig, at der ti Dagsrejser mere nordlig er opdaget en Granskov, hvis Stammer ikke alene sveder en Mængde Harpiks, men ogsaa ægte Guld. Har gjort vort Regnskab op. Hver af os har Netto 11 Dollars. I Morgen begiver vi os op til Guldskoven.

Guldskoven, 30. September. Blev i Nat overfaldet af Indianere, som tog hele Hovedet af Patrick, af mig bare Skalpen. Stakkels Patrick, han var en flink Forretningsmand, og Indianerne maatte hellere have taget en Arm eller et Ben i Stedet for Hovedet, som han kun havde et Eksemplar af.

Naa — men jeg maa se Tiden an. Forhaabentlig gaar det mig ogsaa godt uden Patrick. . . . .

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 72
M. LAF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & C°

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Politimesteren: Jeg havde ikke ventet at se Dem saa hurtigt her igen.
Vagabonden: Ja, Politiet gør kolossale Fremskridt, Hr. Politimester.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af Erik Lassen.

Et Wienerbarns Hjemkomst efter sit Ferieophold i Danmark.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 26 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 24. Juni 1920

Tegning af Kurt Wenzel

Konkylien har Ord for at mælde igen de Ting, man fortroligt har tilhvisket den,
Gud ved, om den Skønne tør sende den hen til ham, som hun kalder »sin eneste Ven«?

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
modtager Penge til Forrentning paa
Indlaan p. Ops.
til 5 à 5½ % p. a.
Enhver Arbejder bør benytte Landsbanken, Arbejdernes egen Bank.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Hensyn. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

En Cyklist er kørt fejl og søger ind paa en Gaard, hvor han modtages med stor Velvilje og bliver bedt til at spise sammen med Familien.

Under Maaltidet ser han, at Husets lille Søn stadig gør Bemærkninger om ham til sin Søster. Efter Bordet siger Cyklisten derfor til Drengen:

— Har Du noget at udsætte paa mig, min Dreng?

— Nej! Men hvorfor har Du endnu ikke faaet Lov af din Moder til at gaa med lange Bukser?

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

I et Musikleksikon finder vi følgende Definition paa »en Tone«: »En Lyd, der fremkaldes ved en Strubeanspændelse, og for hvilken store Sangere faar høj Betaling og smaa Børn faar Ris.«

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel.
I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

IDÉAL
Parfume og Sæbe
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Lakonisk.

Patienten vender hjem fra et Kursted og siger oprørt til sin Læge: I Aarevis har De behandlet mig for Hjertefejl, og ved De, hvad Badelægen behandlede mig for — for Leversyge.

Lægen: Det han jeg ogsaa.

Husqvarna svenske Staal - Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Afsked.

Stakkels lille Karen! Paa Bænken smal og trang
hun sidder ved det slidte Bord derhjemme,
hvorfra hun adspredt lytter til glade Lærkers Sang,
som ej Alverdens Sorg formaar at hæmme.
At Barnet er besværet og nedtrykt, ser man snart:
maaske hun plages af en slem Migræne?
Ak nej, det Tryk, som knuger, er af en anden Art:
for første Gang skal Karen ud at tjene.

Hun rejser sig fra Bænken med et energisk Sæt,
gaar ud i Haven. — Nej, hvor Solen skinner!
Som vilde den forgylde hver nok saa ringe Plet,
hvortil sig knytter dyre Barndomsminder.
Brat lille Karen standser i Gærdets lune Ly,
hvor Krokus vokser mellem Bukkar spæde.
Gud ved, naar hun skal færdes blandt Blomsterne paany
og atter Gangens grove Grus betræde!

Det stemmer tungt for Brystet, men Karen gør sig haard.
Ej nogen ane skal, hvor haardt det kniber!
Et sidste Blik til Haven, og langsomt ud hun gaar,
hvor fast besluttet hun sin Tøjbylt griber.
Hun si'er Farvel til Fa'ren, og Haand i Haand med Mor
hun vandrer bort fra Hjemmet, sært bevæget,
mens hun i Tavshed lytter til Mettes jævne Ord,
hvis bundne Varme til har Hjertet kvæget.

Nu standser de ved Skoven. Et Kys saa ømt og blidt
udveksles, medens begges Læber dirrer.
Saa vandrer Mor tilbage med tunge, trætte Skridt,
men Karen staar bag Træerne og stirrer.
Med eet hun bryder sammen i ubehersket Graad.
Hvor føler hun sig hjælpeløs og ene!
Berøvet Hjemmets Støtte og omsorgsfulde Raad —
aa, Herre Gud, hvor tungt at skulle tjene!

Anders K. Olsen.

C·M·Hess Fabrikker Vejle
Støbe Gods

K. STEENSEN'S
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

Fru Petersen gør Visit: Ikke sandt, Fru Jensen, dette er det sidste Billede af Dem. Det ligner Dem selv rigtig godt, men Deres lille Georg, som De der har paa Skødet, ligner det ikke gaa godt.

Fru Jensen: Det er slet ikke saa underligt. Den lille, søde Fyr, som sidder her paa mit Skød, er slet ikke min Søn, det er min lille Skødehund.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Mistro.

Læredrengen: Naada . . . da! saadan et Lag Smør har jeg endnu aldrig faaet paa Brødet — det maa ganske bestemt være en ny Slags Kunstsmør, og Madmo'er vil bare ha' mig til at prøve, om det er sundt.

*

— Det er ærgerligt, at Syjomfruen er gaaet hen og har narret mig for min lyse Pinsedragt. Nu maa jeg sørge otte Dage længere for min afdøde Mand.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

AFB A/S KUL AFB A/S
BRIKETTER
KØB BRÆNDSEL HOS
ARBEJDERNES FÆLLESORGANISAT: BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16
BRÆNDE
TELEFON 6068 KOKS TELEFON 6068

Til Erindring om Samfundshjælpen.

(Mel.: »Unge Genbyrds Liv i Norden«).

Vores Samfund er i Stykker,
der er Møl i Stumperne.
Alle Folk har faaet »Nykker«,
og det gaar paa Pumperne.
Der er Skaar i »Pibetøjet«,
der er »Muks« i »Klumperne«.
Man kan ikke bli' tatoveret,
ikke faa en Bajer fra Fad,
man kan ikke bli' barberet,
knapt nok faa sin varme Mad.
Men naar man er godt generet
i sit Hjem —
rykker *»Samfundshjælpen«* frem!

»Samfundshjælpen« Herrer kan rage,
klippe Negle, børste Haar,
»Wienerbrøder« kan den bage,
reparere Hareskaar;
den kan ordne hver en Klage,
koge Kaffe, passe Faar.
Har et Skib Du nede paa Elben,
fuld af Kul og Klid og Kanel,
ringer Du til »Samfundshjælpen«,
straks har Du Kanelen hel.
Er hun gal, din Ægtemage,
skrig Gevaldt —
»Samfundshjælpen« klarer alt!

»Samfundshjælpen« pudser Haner,
(Høner kan den ogsaa li'.)
Ønsker Du en Aandemaner,
skal Du blot til »Hjælpen« fri.
Den kan skaffe Dig Bananer,
fjerne Støv i Tivoli.
»Hjælpen» murer, tømrer og maler,
hjælper Dig for Frost eller Fnat;
»Hjælpen« gør, hvad Du befaler,
den betaler selv din Skat,
og Cigaren faar Du røget
fint og kvit —
»Samfundshjælpen« gør det frit!

Men en »Samfundshjælper« maa plejes,
han maa hvile hvert Kvarter.
Skal til svære Ting han lejes,
husk saa paa, han er Grossér!
Og med Whisky maa han »bajes«,
ellers vil han ikke mer.
Skal en Greve rense Kloaken
og en Ridder rede din Seng,
maa Champagnen staa paa Bakken,
tag Havannakassen frem!
Lønnen den bestaar i Takken
og en stor
brækket Skrue i en Snor!

Nils Nejl.

ÆGGET LÆRER HØNEN

En Skoleinspektør havde hørt, at Børnene i en af Klasserne i den Skole, han netop besøgte, skulde være ualmindelig dumme, og han besluttede at underkaste »den dumme Klasse« en Prøve.

Han gik hen til den sorte Tavle og bad Klassen nævne et Tal.

Der gik nogen Tid, saa sagde en svag Drengestemme:

— Niogfyrre.

Inspektøren skrev nu 86 paa Tavlen og stirrede ud paa Drengene.

Disse stirrede paa ham igen. Der kom ingen Protest.

— Nævn et Tal til, sagde Inspektøren.

— Otteoghalvfems, sagde en stærkere Stemme.

Inspektøren skrev 31 — og atter stirrede de paa hverandre.

De er virkelig ualmindelig dumme, tænke Inspektøren, men jeg vil dog forsøge en Gang til.

— Nævn endnu et Tal, sagde han.

Saa hørtes der en venlig Drengestemme:

— Fem! *Det er lettere at skrive!*

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

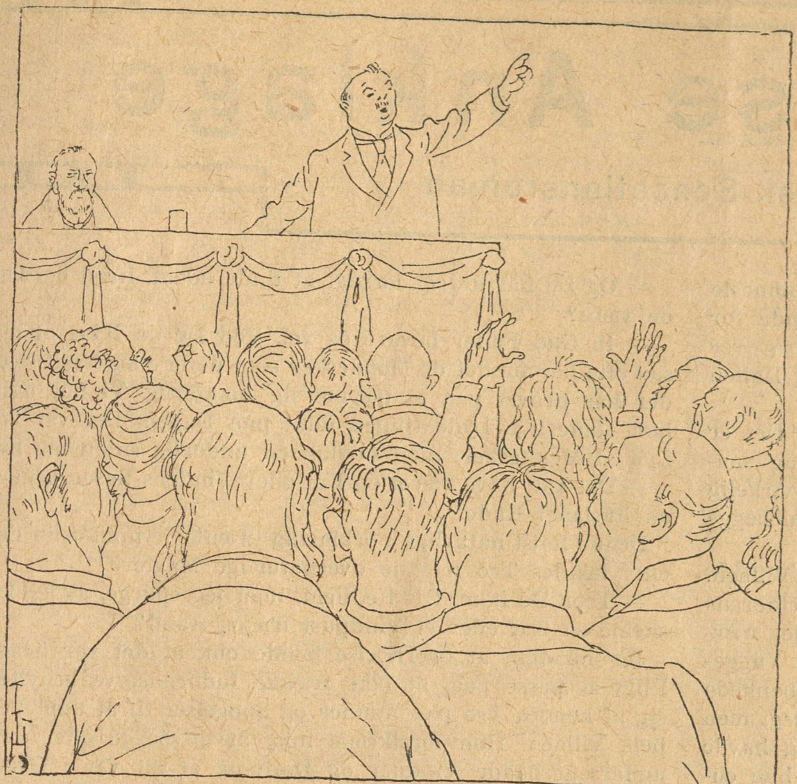

Ministeren paa Valgtribunen: »Regeringen har begaaet store Dumheder -- jeg taler af Erfaring!

(»Simplicissimus«.)

Onkel Sam: Jeg er meget nysgerrig efter at erfare, hvorledes den ser ud.

(»World«, Amerika).

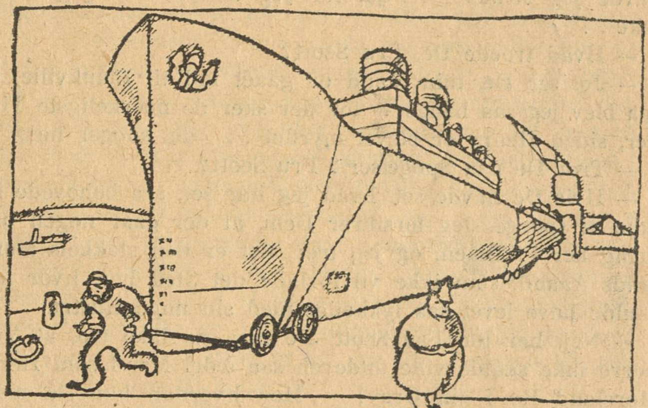

(Tyverierne her i Havnen drives nu efter en stor Maalestok).
Manden (der slæber af med Udvandringsdamperen): Jeg gad vide, hvad Jærnkræmmeren vil gi' mig for denne her!?

(»Morgenbladet«, Norge).

Rösten (i Telefon): — Träffas ingeniörn?
Jungfrun: — Nej, han döde i februar, hvem får jag hälsa ifrån?

(»Strix«)

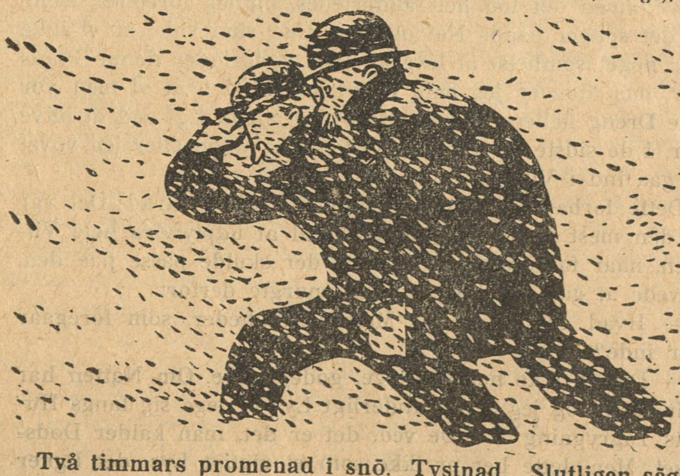

Två timmars promenad i snö. Tystnad. Slutligen säger den fremmede: Å de mycke varmt här på sommarn?

(»Søndags-Nisse«)

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

Jeg hjalp Mary med inde i Drivhuset at finde de skønneste Blomster, der var. Men snart efter forlod jeg hende for helt at give mig min egen Smerte i Vold og min Sorg over ikke endnu at have kunnet opspore Forbryderen. I Hallen traf jeg James.

— Vi skal altsaa til Bryllup, sagde han haanligt. Det er jo fuldstændigt vanvittigt af Eleonore at klamre sig saadan til det, der nu kun er Støv og Aske. Jeg havde virkelig ikke troet, at hun vilde opføre sig saa sindssvagt og ødelægge hele sin Families Tilværelse.

Uden at svare vendte jeg ham Ryggen og forlod Villaen.

Det faldt mig ind at ville aflægge et Besøg kos Gartnerens paa Morelands Villa, og jeg gik derfor derhen. Da jeg nærmede mig Villaen, hørte jeg, at Fru Scott sang en Vuggevise for sin lille Dreng. Da Sangen forstummede, bankede jeg paa Døren, men ingen svarede. Atter bankede jeg, men der kom stadig ingen. Efter at jeg for tredje Gang havde buldret paa Døren og raabt Fru Scotts Navn, kom hun endelig frem i Døren. Hun saa yderst forskrækket ud.

— Aa, er det Dem, Hr. Redfield! Havde jeg vidst det, saa havde jeg straks . . . ja, for jeg troede . . . jeg vidste ikke . . .

— Hvad troede De, Fru Scott?

— Jo, ser De, min Mand er gaaet ind til Blankville, og saa blev jeg saa bange — for der sker de mærkeligste Ting her, siden Henry er blevet myrdet . . . det spøger her.

— Tror De paa Spøgelser,? Fru Scott?

— Hvis De havde set, hvad jeg har set, saa behøvede De ikke at spørge. Jeg forsikrer Dem, at der gaar nogen omkring her i Villaen, og jeg tror, det er den stakkels Morelands Aaand, som ikke vil forlade det Sted her, hvor han skulde have levet saa lykkeligt med sin unge Hustru.

— Nej, hør nu, Fru Scott, De maa da ikke tro, at Vorherre ikke skulde ville unde en saa ædel Mand som Henry Moreland Ro i sin Grav! — Men hvordan har De mærket det?

— Paa forskellig Maaade. — Men hvad var det? spurgte hun forskrækket og saa sig om mod Vinduet. Jeg aabnede det og pegede ud:

— Der kan De selv se, det var Sne, som faldt imod Ruden.

— Jamen det lød helt anderledes, og jeg forsikrer Dem, at det spøger baade Nat og Dag. Gud skal vide, at vi ikke har noget somhelst at leve af, hvis vi forlader denne Plads her, men dog er jeg enig med min Mand i, at vi med vor lille Dreng hellere vil udsætte os for alt muligt end at blive her. I de sidste Uger har hverken min Mand eller jeg vovet at gaa ind i Villaen.

Dette forbavsede mig naturligvis i højeste Grad. Det var jo den mest fortrinlige Lejlighed til at udplyndre hele Villaen, naar faktisk ingen af dem, der skulde passe paa den, vovede at gaa ind i Huset. Jeg spurgte derfor:

— Hvad er det da for Mærkværdigheder, som foregaar der inde?

— Det er ikke nemt at sige, gode Herre. Om Natten har min Mand og jeg set et underligt Lys bevæge sig langs Husets Tagrygning . . . De ved, det er det, man kalder Dødslyset. Men dette her er ikke som et rigtigt Lys, det ligner mere en lysende Skygge. — Vi har set det syv eller otte Gange.

— Og De har aldrig forsøgt at finde ud af, hvad det kunde være?

— Ih Gud Fader bevare os vel. Ved De da ikke, at man saa ofte har fundet de Mennesker som døde eller lemlæstede, der har prøvet paa at nærme sig Aanderne. Vi har ogsaa hørt underlige Lyde tilmed midt paa Dagen. Det var ikke Lyd af Mennesker, men saadan en underlig snøftende Lyd.

— Det kan have været en Kat eller Vindens Susen gennem en ituslaaet Rude.

Denne højst naturlige Forklaring krænkede imidlertid Fruen i hendes Tro paa de overnaturlige Magter.

— Tror De ikke, Hr. Redfield, maa jeg spørge, at jeg kan skelne en Kat eller et Vindpust fra en Aand?

Jeg forsøgte at overbevise hende om, at det var hendes Pligt at passe paa, at ikke frække Indbrudstyve benyttede sig af hendes Tro paa Aander og Spøgelser til at udplyndre hele Villaen. Hun forsikrede mig, at de begge ofte havde undersøgt baade Vinduer og Døre og at alt var i Orden. Dog lykkedes det mig at overtale hende til sammen med mig at aflægge et Besøg i Villaen nu, da hendes Dreng var faldet i Søvn.

Hovedindgangsdøren var laaset. I et stort Skab i Forstuen var der opbevaret en Del Urtekramvarer, Bønner, Mel, Ærter osv., og mærkeligt nok syntes Aanderne at have tømt stærkt ud paa Rationerne. Jeg foreslog Rotter, og Fru Scott samtykkede i at ville lægge Gift ud for dem.

Vi gik gennem en hel Række Værelser, og intetsteds var der det mindste Spor af Tyve eller Aander. Endelig kom til til det lille, hyggelige Værelse, som Henry Moreland boede i, naar han var ude paa Villaen, og da Fru Scott lukkede Skodderne op, segnede hun med et Skrig ind mod Væggen og raabte:

— Ja, nu kan De da selv se! Vi maa øjeblikkelig bort fra dette skrækkelige Hus!

— Men hvad er der dog, spurgte jeg og saa mig forbavset om i Værelset.

— Dette var hans Soveværelse, og se, han kommer her endnu! Se paa Sengen! Han har ligget i den, siden jeg sidst gjorde den i Stand.

Ganske vist var der en Fordybning i Sengen, og Hovedpuden havde et Tryk, men jeg sagde ikke noget til Fru Scott. Dog var en Tanke faldet mig ind.

— Tøflerne staar heller ikke, som jeg har stillet dem, fortsatte hun. De staar ganske, som han stillede dem, da han boede her. Dette Papir er ogsaa blevet flyttet, og denne Bog er der nogen, som har læst i. Det var hans Yndlingsbog, han havde faaet den af Frøken Eleonore, og da han sidst var her, havde jeg lagt den opslaaet her paa Bordet.

Jeg saa nærmere paa Bogen. Det var Brownings Digte, og inde i Bogen laa et Bogmærke, som Eleonore havde broderet. Digtet, hvor Mærket laa, var en poetisk Klage mod en Mand, som elskede en anden Kvinde højere end sin Hustru. Efter at have tænkt mig om sagde jeg:

— Naar saa De sidste Gang det Lys, De kalder Dødslyset?

— John, min Mand, saa det sidste Gang i Gaar, da han lukkede Havelaagen.

— Godt, ja De behøver saamænd ikke at ængste Dem, Fru Scott, alt gaar ganske naturligt til. Luk nu bare Vindues-

skodderne og lad være at tale med nogen om, at det spøger her — ikke et Ord, før jeg kommer herud igen.

Fru Scotts Meddelelser og mine egne Iagttagelser havde gjort mig meget urolig. Jo længere det varede med Opdagelsen af Mordet, og jo mere kølig gamle Argyll blev i sin Optræden overfor mig, des ivrigere blev jeg efter at bringe Lys i dette tilsyneladende uigennemtrængelige Mørke. Jeg foresatte mig nu at ville udforske det foregivne Spøgeri i Villaen, thi det stod mig klart, at det maatte staa i Forbindelse med selve Mordet. Jeg vilde allerede denne Nat, efter et Besøg i Blankville, gaa tilbage til Villaen og prøve paa at komme paa Sporet. Først naar jeg havde et fast Holdepunkt, vilde jeg omtale Sagen til Burton.

Da jeg kom tilbage til Argylls, ventede der mig en stor Overraskelse. Leonora, Burtons Datter, var der, og Mary stod netop og tog Kaaben af hende, mens Eleonore saa til med et træt Smil. Mary forklarede glædesstraalende, at da hun havde hørt saa meget interessant om den unge Pige, havde hun formaaet hende til at komme ud til dem, eftersom Eleonore holdt saa meget af Børn. I al Hemmelighed havde hun skrevet til Burton og spurgt ham, om hans Datter ikke maatte bo ude hos dem i nogen Tid, og Burton havde sagt ja Tak, da han selv maatte tage fra Byen i et Par Uger paa Embeds Vegne. Leonora maatte gerne bo hos Argylls, Burton vilde saa selv komme og hente hende, naar han kom tilbage.

Den smukke og indtagende Pige blev helt glad ved at se mig, og i Løbet af en halv Time havde hun vundet alles Hjerter. Med Glæde mærkede jeg, at den unge Pige syntes at bringe Lys og Fred med sig ind i det Argyll'ske Hjem. Selv gamle Argyll var helt oprømt.

Da James kom hjem, sad vi alle foran Kaminen, Eleonore overfor sin lille Navnesøster, og ved Siden af hende sad Mary, som bestandigt legede med hende og kærtegnede hende.

— Men der har vi jo det lille Vidunder, sagde James og rakte hende Haanden. Kære Mary, vil Du være saa venlig at præsentere mig for den lille Fe, hvis hun da vil være saa venlig at skænke mig sin Opmærksomhed. Uden nogensomhelst Indledning omfavnede han Leonora og kyssede hende paa Panden. Men denne Venlighed syntes at udøve en mærkelig Virkning paa Leonora. Hendes friske Kinder blegnede, hendes Ansigtsudtryk blev ligesom forstenet, og hun stirrede forskrækket paa ham. Bagefter gjorde hun et mislykket Forsøg paa at le. James kunde ikke lade være at bemærke det tydelige Mishag, som Barnet lagde for Dagen, og han hviskede til Mary, som han kaldte til Side:

— Hvis det blege, ynkelige Barn virkelig er den lille Pige, som Richard har gjort saa meget Væsen af, saa har han kun atter bevist sin daarlige Smag.

Da ingen uden jeg kendte Leonoras spiritistiske Evner, maatte Barnets Uvilje mod James naturligvis gøre et stærkt Indtryk paa mig. Hendes tavse Udtryk af Afsky og Rædsel overfor denne Ødeland og Spiller virkede kraftigere end nogle Ord. Baade Eleonore og Mary saa Barnets forandrede Væsen, men de troede, hun var træt, og klædte hende af for at bringe hende til Ro. Jeg gik hjem for at klæde mig om i tykkere og varmere Tøj og gik saa tilbage til Morelands Villa, hvor jeg stillede mig paa Lur. Et Øjeblik syntes jeg at se et Lysskær i Henrys Værelse, men det kunde jo ogsaa være min opskræmte Fantasi. Ligeledes syntes jeg at se en Antydning langs Tagrygningen af det, Fru Scott kaldte Dødslyset, men det kunde jo ogsaa være en Indbildning. Jeg besluttede ogsaa næste Nat at holde Vagt, og Klokken to vendte jeg tilbage til Blankville. Det var klart Maaneskin og meget koldt, men i min ophidsede Tilstand mærkede jeg ikke til noget. Da jeg kom forbi Argylls Villa, saa jeg Lys i James' Værelse, og han selv gik frem og tilbage. Hvad kunde det være, som saadan stadig foruroligede ham? Formodentlig hans fejlslagne Spekulationer, hans Spillegæld og hans mislykkede Kærlighedshistorie med Eleonore. Nu kom han helt hen til Vinduet og saa ud. Maaske har jeg ikke flyttete mig hurtigt nok, thi James blev staaende og stirrede ud efter mig, saa jeg lang Tid maatte staa aldeles urørlig for ikke yderligere at hendrage hans Opmærksomhed paa mig. Først efter en halv Times Forløb gik han bort fra Vinduet, og jeg skyndte mig hjem, ærgerlig over igen at have været uforsigtig.

NÆRMERE MAALET.

Jeg var meget opsat paa at faa at vide, hvad Leonora syntes om Familien Argyll, samt om hun fremdeles vilde vise sin tydelige Afsky for James. Da jeg hørte, at Argyll var i sit Arbejdsværelse, gik jeg først ned til ham for at hilse paa ham. Han hilste paa mig paa en saa usædvanlig kold og mistroisk Maade, at jeg uvilkaarligt maatte tænke, at der nu var blevet spundet nye Intriger imod mig. Ingen anden end James kunde være Mand for dette, det følte jeg mig overtydet om. Overbevisningen om før eller senere at maatte fortrække herfra blandede sig med Vrede og Sorg over, at min mangeaarige Ven virkelig vilde lytte til Sladder og onde Tunger fremfor først selv at undersøge, om der nu ogsaa var noget sandt i det. Jeg var saa irriteret, at jeg ikke kunde lade være at spørge Argyll om Grunden til hans forandrede Væsen imod mig.

Da jeg traadte ind i Dagligstuen, saa jeg til min Forbavselse, James siddende og snakke med Leonora. Han saa triumferende henimod mig. Han næsten flirtede med hende, som om hun havde været en voksen Dame, og det var tydeligt, at han paa enhver Maade vilde søge at vinde hendes Hengivenhed. Jeg vidste hverken ud eller ind, saa forpint var jeg. Af Eleonores Væsen kunde jeg ikke slutte mig til noget, for hun var om muligt endnu mere tavs og indesluttet end sædvanlig. Kun i Marys Øjne syntes jeg at læse en dyb Medlidenhed med mig. Jeg blev bedt om at spise med til Middag, men det var mig næsten umuligt at udholde James' overmodige Facon og hans Onkels tydeligt paatvungne Høflighed. Jeg var nu ganske overbevist om, at jeg fra nu af kun var en ikke videre velset Gæst i dette Hus til Trods for, at jeg dog havde viet alt mit Arbejde i Argylls Interesse og vist hele Familien sand Hengivenhed og Taknemmelighed. Jeg besluttede derfor at trække mig tilbage, og da jeg kom hjem, skrev jeg til min Mor, at jeg om kort Tid vilde komme paa et Besøg hjem til hende.

Jeg blev hjemme et Par Dage, og da jeg igen kom ud til Argylls, følte jeg en endnu større Uvilje imod mig end før, og jeg blev derfor enig med mig selv om ikke engang at vente til Burton kom tilbage. Jeg prøvede paa at skrive et Brev til gamle Argyll, hvori jeg sagde ham alt, hvad jeg havde paa Hjerte. Jeg kan ikke nægte, at jeg havde et svagt Haab om, at Argyll, naar han havde læst Brevet, vilde skrive til mig og tilbyde mig det Kompagniskab, til hvilket jeg dog havde en moralsk Ret. Men inden jeg fik afsendt Brevet, fik jeg en Billet fra Burton, som bad mig træffe ham i Argylls Villa. Hen paa Aftenen gik jeg derud. Burton sad sammen med Familien, da jeg kom, og jeg saa, at han med en vis Tilfredshed saa paa det gode Forhold mellem James og hans Datter. James behandlede den lille Pige, som om hun var en Prinsesse. Det var ham tydeligt om at gøre, at faa baade Burton og Datteren draget over paa hans Side.

Efter nogen Tids Forløb sagde Burton, at han var nødt til at trække sig tilbage af en bestemt Grund, og han bad mig følge sig paa Vej. Jeg erklærede mig villig hertil, og Burton sagde til Mary, at han næste Dag vilde komme for at hente sin Datter. Da vi var gaaet et Stykke Vej, sagde Burton, at hans Agenter var kommet paa Sporet efter en 500-Dollars Seddel, udsendt fra Parkbanken, og at denne Seddel en Uge efter Mordet paa Moreland var blevet vekslet i St. Louis og derfra atter var kommet tilbage til Parkbanken.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349

Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

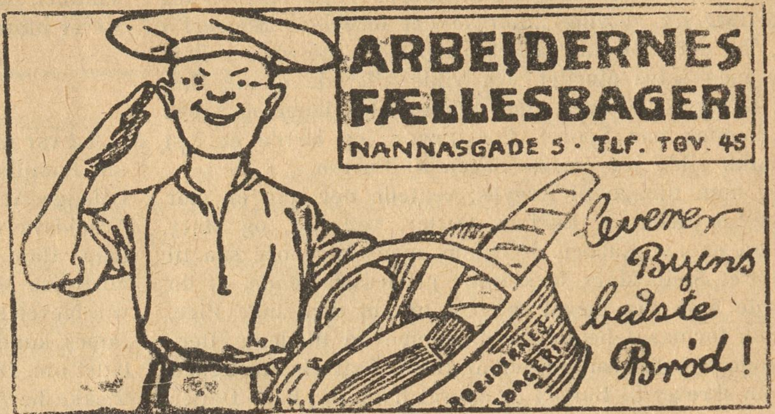

Eget Fabrikat Telf. Nora 1789

FORLOV DEM IKKE

Elektr. Drift Telf. Nora 1789

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Til
MIN NIECE FRØKEN RAVNEN
Omkring jeg gaar som i en Rus,
Dagen lang herinde,
ventende paa Brev fra Mus,
kæle Navn Veninde.

Brev fra Dig, min gyldne Skat,
Dagen lang min Tanke,
Drømmen min i stille Nat,
mon der Brev vil vanke.

Mus, min fagre Rose rød,
Du maa virk'lig skrive,
skriv saa Øjet det faar Glød,
Hjertet stort kan blive.

Skriv fra Sjælens dybe Gem,
alt hvad Dybet rummer,
lad Ordene kun myldre frem,
saa Strengene de summer.

Skriv om Tankerne paa Flugt,
skriv om Længsler ømme,
skriv om Hav, om Sø og Bugt,
skriv om milde Drømme.

Skriv hvad end Du skrive vil,
til din Onkel Valde,
skriv og send mig Brevet til,
min Længsel jeg Dig kalde.

Skriv, og fluks jeg giver Svar,
min Glemmigej Du være,
om alt, hvad skønt jeg bliver va'r,
jeg skriver Dig til Ære.

Som Rosen, der mig Glæde bød,
i Tanken jeg Dig skue,
som Solens gyldne Straaleglød
dit Øje for mig lue.

Den Lue gik til Hjertets Gem,
da sittrede dets Strenge,
og Ordene de myldred frem
for Hyldest Dig at bringe.

Du Digter Hjertets kaarne Brud,
i Fantasiens Strømme,
vi følges ad paa Flugten ud,
Dronning i mine Drømme.

V. A. Klestrup.

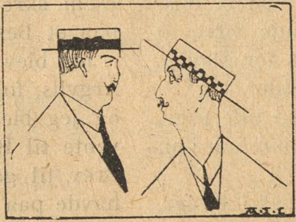

GODE VENNER.
Har Du set en Idiot nogengang?
— Nej.
— Saa gaa hjem og se i Spejlet.
Tegning af Alf. Henrichsen, Horsens.

Willy R., Vanløse. De har glemt at sende Porto og — Adresse!

Alb. Rasmussen, Odense. Tak, men vi kan for Tiden ikke modtage mere. Ønskes det tilsendte tilbage, maa Returporto sendes.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Robbialac Emaille til Cykler, Motorcykler og Automobiler

Med denne udmærkede lufttørrende Emaille, der er bedre end Ovnlak, og som er uangribelig af Vejstænk, Olie og Benzin, kan enhver selv vedligeholde og forny Lakken paa sin Maskine. Leveres i alle Farver og Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co., Nørregade 7, København K.

ROBBIALAC

Rød Indmad

Dansk Nutids Arrestanttype.

TO HÆNDER.

Sønderjyske Arbejder, velkommen hjem!
Vi rækker imod Dig vor Broderhaand frem,
klapper din Skulder i Gensynets Gammen:
Nu skal vi to til at arbejde sammen.

En anden Haand er ogsaa til Velkomst parat:
Arbejdsgivernæven, en simpel Krabat!
Er den ej pansret, saa er den dog knyttet —
hjælp os, Ven, med at faa den Næve flyttet!

Durch!

Højre paa Lolland genopstiller Røger Karstensen. Han slap altsaa igennem, for han skulde igennem. Ved det kommende Valg maa enhver brav Vælger gøre sit til, at han falder igennem.

Venstre og Højre af Hovenhed dirrer,
storsnudet Øjnene ned paa os stirrer.
Naa, imod den Slags er Kuren kort:
Valgkniven frem, Skær det hovne bort!

»Godt Nyt«.

En aarhusiansk Urmager reklamerer med, at den, der har faaet et Ur repareret hos ham, kommer aldrig igen.

*

En kendt Københavner kom i Gaar op til en Sagfører og bad om et Raad, fordi hans Kone behandlede ham som en Hund og lod ham arbejde som en Hest.

Sagføreren henviste ham til »Foreningen til Dyrenes Beskyttelse.«

*

Højden af Overlegenhed præsterede forleden en Opvarter paa en Kafé i Frederiksberg Allé. Da Gæsten bemærkede, at Koteletten var saa tynd, at man kunde læse igennem den, spurgte Opvarteren hvad han nøskede at læse.

*

Den længste Sygdom er fundet hos en Giraf, der havde ondt i Halsen.

»EN NORDMAND«.

Læreren (underviser om ildsprutende berg): Kan du, Peter, si mig, hvor man træffer lava?

Peter: Hjemme i kjøkkenet.

Læreren: Hvorledes det, lille ven?

Peter: Jo, mener De ikke tjenestepika vores da —?

»EN DANSKER«.

Gaardmand Per Jensen kom en sen Sommeraften kørende hjem i en temmelig omtaaget Tilstand; da han kørte ind ad sin Port, laa han i Bunden af Vognen. Hans to Karle søgte forgæves at vække ham, og saa spændte de Hestene fra og lod ham ligge i Vognen og sove ud. Hen paa Morgenstunden vaagnede han, gned sine Øjne og saa sig omkring og sagde derpaa:

— Bare jeg vidste, om det er mig eller ej. Hvis det er mig, har jeg mistet et Par Heste, men hvis det ikke er mig, har jeg fundet en Vogn.

»EN SVENSKER«.

Söderlund (skrytande): — Den här paraplyn har jag nu haft i åtta år.

Nordkvist: — Då kunde det vara på tiden, att du återlämnade (tilbageleverede) den.

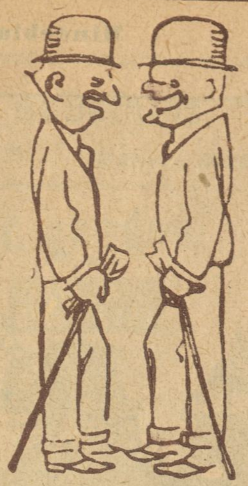

— Du, nu maa da *Piper* og *Raffnsoe* være færdige, umulige, o. s. v., etc. —

— Hvorfor det?

— Jo, nu er deres Emsighed *gaaet over Grænsen.*

— Rigtig. Det *passer!*

HØRT I SKOLEN.

Lærerinden: Af artige smaa Piger bliver der artige store Piger, og hvad kan man vente sig af saadanne artige store Piger?

Emilie: Andre smaa artige Piger!

Oh Sorrig, oh Rædsel og Skræk:
Sangerinderne paa *Bakken* skal væk.
Sikke Klo der til »de hellige« var blevet,
havde nu *Julle Westermann* levet!

16/6 Nu kommer der maskinskrevne Bøger ud hos Gyldendal. Ja, saa kan Forfatterne da ikke længere klage over, at de lever under *trykkende* Forhold.

Filmsstjerner VI.

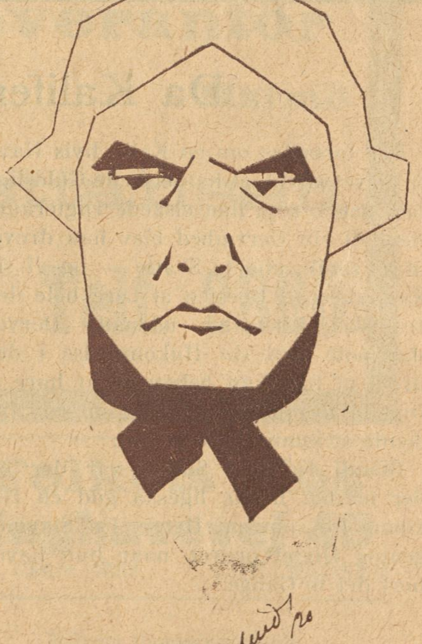

Tegnet af Seir Larsen.

Victor Sjöström.

Mindeblad om Tjenerstrejken 1920.

Tegning af Emil Poulsen.

Vekselllerer Peter Baise og Esmeralda Jochumsen fejrede forleden deres Bryllupsfest paa „Skydebanen". Maden var der ikke noget at klage over, men Betjeningen var gyselig.

Da Kalifen blev narret.

Der fortælles om en Kalif, hvis Navn er blevet glemt, at han elskede Guld lige saa meget, som han elskede Digterkunsten. Af sin Gerrighed blev han drevet til at samle uhørte Skatte — og af sin Kærlighed til Poesien at lære hele den arabiske Literatur udenad. Derved skærpede han sin Hukommelse i den Grad, at han kun behøvede at høre et Digt blive oplæst en Gang for selv flydende at kunne gentage det.

Blandt Kalifens Slaver var der en, der næsten havde ligesaa god en Hukommelse som sin Herre. En Slavinde gentog Digtet ordret, naar hun havde hørt det to Gange.

En Dag kom Asmei, en berømt Skjald, til Hoffet og bad om at faa Lov til at læse et Digt op, som han havde skrevet til Herskerens Ære.

— Godt, sagde Kalifen, læs Digtet op. Er det nyt, saa vil jeg belønne Dig kongeligt; Du skal som Løn faa Dig selv og din Skrivetavles Vægt i Guld. Men er din Sang en Afskrift, saa lader jeg Dig piske med Knortekæppe.

Asmei lo — han var sikker i sin Sag, han havde ikke afskrevet Digtet. Og han læste og læste. Da han var færdig, lo Kalifen højt.

— Hvad behager, raabte han — med dette aargamle Digt vover Du at vise Dig for mit Ansigt. Det Digt kunde jeg allerede som Dreng. Hør, Asmei!

Kalifen gentog Digtet Ord for Ord.

Digteren stod som himmelfalden.

— Og, gentog Kalifen, ikke blot *jeg* kan det udenad, men endogsaa flere af mine Tjenere kan de Vers, som Du paastaar at have digtet.

Paa et Vink af sin Herre rejste Slaven sig og læste Digtet flydende fra Ende til anden. Slavinden maatte ogsaa fremsige Digtet og kunde det næsten ligesaa flydende.

Saaledes blev Sangeren Asmei bedraget for sin Løn og oven i Købet pisket.

Han havde dog gennemskuet den gerrige Kalifs List og besluttede at hævne sig. Af de vanskeligste arabiske Ord sammensatte han et nyt, meget længere Digt, som var skrevet i en sjælden og kunstlet Stil, og traadte saa, forklædt som en Ørkenbeduin, frem for Tronen.

— Hvor kommer Du fra — og hvad ønsker Du, Broder Beduin? spurgte Kalifen.

— Maatte Allah lede de retfærdiges Herskere paa den rette Vej, svarede Asmei. Jeg er en fattig Sanger af Stammen Kaudi, o Kalif, og jeg har digtet en Sang til din Ære.

— Godt, læs dine Vers op. Er de nye, skal jeg skænke Dig saa meget Guld, som Du og din Skrivetavle vejer tilsammen. Men er de gamle — —

Asmei gjorde en afværgende Haandbevægelse og afbrød:

— Hvis mine Vers er gamle, kan Du lønne mig med Stokkeprygl.

Og Digteren begyndte nu at læse sine indviklede Vers op.

Kalifen stirrede frem for sig. Han huskede ikke en eneste Sætning! Hjælpeløs saa han paa Slaven og Slavinden. Heller ikke de huskede et Ord!

Sukkende stammede Kalifen:

— Det Digt er virkelig nyt, Beduin. I Tjenere før ham ind i Skatkammeret og betal ham hans Vægt i Guld.

— Undskyld, Herre, svarede Asmei — Du lovede mig ogsaa min Skrivetavles Vægt i Guld.

— Ja — og jeg holder mit Ord.

— Men vi i Ørkenen har ikke Voks og Pergament. Derfor har jeg meislet Digtet ned paa to Stene. De staar ikke langt herfra paa en Sandhøj, og hvis Du lader dem hente af to Kameler, saa er de her om et Døgn.

— — Kalifen prøvede aldrig mere at bedrage en Sanger for hans Løn!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Mælkeriet Enigheden.
Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.

Ubemidlede Elever kan søge Stats understøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Morderen var dømt til Døden, og Dagen før Henrettelsen var kommen. Om Morgenen spurgte Fangevogteren ham, om han ikke havde et sidste Ønske.

— Jo, det har jeg, svarede Fangen, og det er et meget beskedent Ønske.

— Hvis det er beskedent, skal jeg gerne opfylde det. Hvad er det?

— Aa, jeg saadan Lyst til nogle Jordbær.

— Ja, men de bliver jo ikke modne før om nogle Maaneder.

— Nej, men jeg kan godt vente, svarede Fangen.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.

Uundværlig Haandbog

„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Wolkes Caloric

A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**

Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Maleren: Her er et meget interessant Billede, taget efter Naturen af en bekendt Missionær midt inde i Kannibalerne.

Den Besøgende: Ja, Kannibalerne kan jeg nok se, men hvor er Missionæren?

Maleren: Sagde jeg ikke, at han var midt inde i Kannibalerne?

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Køb RAVNEN

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Statsraadet skal til at drøfte Sparsommelighed.

Tegning af Hp. Hansen.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 27 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 1. Juli 1920

Tegning af P. V. Hansen

Med Stemmesedlens Næveslag vi bedst vor Fjende tugter.
Hold socialistisk sammen nu — da faar vi Sejrens Frugter!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
modtager Penge til Forrentning paa
Indlaan p. Ops.
til 5 à 5½ % p. a.
Enhver Arbejder bør benytte Landsbanken, Arbejdernes egen Bank.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkonerallé 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

To Venner stod og talte om en tredje, der havde anskaffet sig et Automobil, og den ne sagde:

— Han skal være meget tilfreds med det. I de tre Maaneder, han har haft det, har han ikke betalt en Øre for Reparationer.

— Ja, svarede den anden, det har jeg ogsaa hørt af ham, der har udført Reparationerne.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Unge Frue: Jeg er saa bundulykkelig, Jens. Jeg havde lavet din Livret, Prinsessebudding, i Dag, og lige nu har »Trofast« faaet fat i den og ædt den hele.

Unge Mand: Naa, naa, lille Ven! Vær ikke saa bedrøvet. Vi kan jo altid faa en ny Hund, hvis »Trofast« dør.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912
Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Heste-Ejeren: Der en den Hest, De skal ride, Hr. Boesen.

Søndagsrytteren: Det Dyr der! Aldrig! Se bare, hvor den skaber sig, naar der sidder en Flue paa den — og saa mig!!

Husqvarna svenske
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Tegning af Georg Nielsen.

For Enigheden.

(Mel.: Vi har sagt det saa tit).

Som man hilser et Folk, der i Strid for sit Land
træder sammen og løfter sit Flag,
bør man hilse den jævneste Haandværkerstand,
der staar enig og hæver sit Fag.

Den, der sætter et Maal og ved Kundskab og Flid
stræber frem mod en lysere Havn,
højner ikke alene sig selv, men sin Tid,
og er hele sit Samfund til Gavn.

Man skal slutte sig til, hvor der kæmpes for Ret,
sætte Skulder mod Skulder og slaas . . .
man skal samles i Kamp for at gøre den let,
for at knægte en Modstanders Trods.

Jeg kan mindes, før Haandværkerstanden fik lært
alt, hvad Enhed for Faget betød,
hvor den kæmpede haardt, og hvor faldt det dog svært
at faa tjent til det sparsomme Brød.

Kun ved Enhedens Styrke kan Sejren man naa,
kun ved den kan man kæmpe sig frem.
Hil enhver, der Betydningen fuldt vil forstaa,
syng den ind i de tusinde Hjem!

Aage Andersen.

M. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Spec.: Lysthusforsikring
mod Brand og Tyveri.
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

— Goddag, Søde.

— Goddag, Søde.

— Noget nyt, Kære?

— Om der er, Kære! Hvis Du vil love mig ikke at fortælle det til nogen, saa vil jeg fortælle noget til Dig, som jeg har lovet ikke at fortælle til nogen.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Den Fremmede: Og det er Professorens lille Søn. — Hør, ved Du af, min Dreng, at din Fader er en af Verdens klogeste Mænd.

Drengen: Hjemme er han det vist ikke, for Mo'er siger saa tit til ham: »Du er ikke rigtig klog«.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Valgsang.

(Mel.: Danmark Dig følge Held og Hæder).

Hør Klokkernes Klemt, den varsler Strid,
en Kamp for Ret, for Hjem, for Æren.
Nu er det atter Vælger-Tid,
da man skal mælde sig til Hæren!
Du fjerner Svamp og Mug og Mos,
Du sikrer Dig din hele Væren,
Du værner Arbejd', Liv og Gods.
Kampen er haard, men Lønnen ædel,
Vaabnet — det er din Stemmeseddel!

Det gaar kun slet for dine Kaar
med *Sigurd Berg* som din Beskytter!
Og hvordan tror Du vel, det gaar,
naar Du skal knægtes af en *Rytter?*
Du tror maaske, at store *Klaus*
til lille Klaus'es Hjerte lytter?
Og spiller Du med *J. C.* »Sjavs«,
vender han hurtig til Dig Bagen,
render saa bort med hele Kagen!

Du Tømmermand, Du Gørtler, Smed,
Du Skræder, Bødker, Snedker, Bager,
giv nu det Højrekor Besked
og mej saa Reaktionens Ager!
Der staar en Kongedunst om Land,
og kun for Prinserne man flager —
stem ned hver Snob og Højremand:
Højre vil mele kun sin Kage,
Skærm *Du* de Syge og de Svage!

Se, hvert et Kryds, Du giver os,
det er et Pluds for Barn i Vuggen,
og kan Du skaffe os et Gross —
der ry'r en Bureaukrat af Bukken!
Staa, Kammerater, Haand i Haand
og dan Geledder uden Mukken,
saa skaber Socialismens Aand:
Opgang for Dig, dit Barn, din Kone,
Nedgang for Snob og Børs og Trone!

Men fremfor alt: Vær tro din Stand,
thi ellers snart Du Magten mister;
vis bort den »separate Mand«
og spark kun væk »Syndikalister«.
Vi har en prøvet Førertrup
af Mænd, som Glimmer ikke frister,
og denne Gang gør *v i* et Kup:
Ud med hver rævelumsk Minister,
— Danmark besat med *Socialister!*

Peder Paul.

DEN STRAFFEDE GNIER

Hr. Varus er en meget sparsommelig Mand. Huslejen i den indre Del af Byen blev ham for dyr, hvorfor han har forlagt sin Residens til Grænsen udenfor Byen, hvor han har lejet et lille Havehus, i hvilket der kun er to Værelser. Han laver Mad, vasker og besørger selv sin egen Rengøring, hvorfor han ser sig i Stand til at spare en Fjerdedel af sine aarlige Indtægter.

Han var imidlertid bange for Ugerningsmænd og spekulerede længe paa, om han kunde bringe det over sit Hjerte og anskaffe sig en Hund. Men hvad koster saadan en Hund, og hvad spiser den ikke Aar ud og Aar ind? Hr. Varus fandt paa en Udvej. Han øvede sig i at gø, og saa snart han om Natten hørte en mistænkelig Lyd, begyndte han at gø og hyle som mest glubende Blodhund.

En Dag blev han kaldt til et Sygeleje i Provinsen, og da han lang Tid efter kom tilbage, havde Tyve stjaalet det meste af hans Indbo, og Resten havde Rettens Folk gjort Udlæg i, *fordi han ikke havde betalt — Hundeskat.*

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

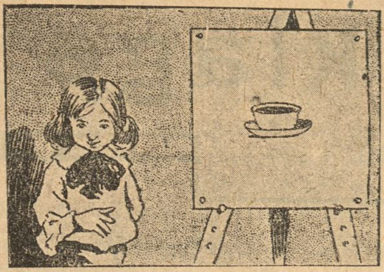

— Mine Herrer og Damer! Her ser De en Kop Kaffe!

Ved Hjælp af et Par Streger skal jeg nu tillade mig at forvandle den til en Kaffesøster. (»Scraps«).

Passagerarna på den ena sidan och Passagerarna på den andra sidan: — Vad dom ser dumma ut som sitter på den andra sidan! (»Søndags-Nisse«)

Fruen i Huset.

Saaledes klæder hun sig for sin Mand og | saaledes, naar hun venter Fremmede.

(»Simplicissimus«.)

EN DYREVEN.

(»Lustige Blätter«).

Gumman Blomstedt, filosoferande: — För hette de likkista — nu duger inte de längre — för nu säjer dom begrafningsbyrå. (»Strix«)

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

—Men her hjemme synes Vinden at have vendt sig, sagde han. Hr. Argyll er en mærkelig Mand, og hans Nevø er endnu besynderligere, han synes ganske at have slaaet Dem af Marken, Hr. Redfield. Naa, det har jo ikke noget med Sagen at gøre. Det forbavsede mig forøvrigt at se min Datter saa venlig imod James Argyll.

— Hvorfor det, Hr. Burton? James er jo en forslagen ung Mand, der nok kan gøre sig hos det svage Køn. Han har med Smiger og søde Ord søgt at vinde Deres Datters Hengivenhed. Jeg kan dog ikke se noget mærkværdigt i det.

— Men for mig betyder det en hel Del, Hr. Redfield. Leonoras Optræden i saadanne Tilfælde er af stor Vigtighed for mig. Jeg ved, at ligesom Blomsten vender sig mod Solen, saadan vender hun sig mod gode og hæderlige Mennesker, mens hun absolut reagerer mod Falskhed og Løgn.

Jeg vilde have fortalt ham om det første Møde mellem hans Datter og James, men sagde alligevel ikke noget, desværre. Det var mig imod at vække Mistanke imod andre, det vilde snarere kunne opfattes, som om der var noget galt ved mig selv. Burton fortsatte:

— I de sidste Dage har min Datter undergaaet en Forandring. Ser De, i Morges prøvede jeg forgæves paa at faa hende til at falde i Søvn. Hendes Sjæl er ikke mere det klare Spejl, i hvilket jeg kan aflæse Sandheden, og der er ogsaa i hendes Karakter, som jeg dog kender bedre end nogen anden, foregaaet noget, som viser mig, at hun staar under en stærkere Vilje end min. Jeg kan heller ikke længere kontrollere unge Argyll. Jeg havde netop hvad ham angaar ventet mig noget ganske særligt af den magnetiske Søvn. Det er nemlig lykkedes mig at forfølge Leesy Sullivans Spor endog helt ud til Blankville, men her er hun atter forsvundet for mig. Hendes Tante har ikke set hende og ved ikke, hvor hun er. Har De talt med Fru Scott?

— Ja, og jeg tror, at baade hendes egne og mine Iagttagelser er af stor Vigtighed for os. Fru Scott paastaar nemlig, at det spøger i Morelands Villa.

— Men nu har De vel ikke skræmt Spøgelset bort, min kære Redfield.

— Nej, jeg mente netop, at det var bedst, at vi tilsammen undersøgte Sagen.

— Ja, og det hurtigst muligt. Jeg brænder af Længsel efter at staa Ansigt til Ansigt med et Spøgelse. Det er ikke for sent i Dag at aflægge Scotts et Besøg. Kom, lad os saa med det samme begive os paa Besøg i Aandernes Rige.

Vi vendte straks om i Retning af Morelands Villa. Efter at vi havde banket paa Døren, kiggede Scott forsigtigt ud gennem et Vindue, og først da han havde genkendt os, lukkede han os ind. Baade han og Konen forsikrede, at de begge den foregaaende Nat havde set en lys Skygge ude paa den Altan, der laa udefor Henrys Værelse. Vi bad om Nøglerne til Villaen, og den ærlige Mand syntes helt lettet ved, at vi ikke bad ham om at følge os. Det var en mørk og stormfuld Nat. Vi tog Lys og Tændstikker med os og gik saa over til Villaen. Burton aabnede Døren, og Blæsten ruskede i Vinduerne — det var den eneste Lyd, vi hørte. Sagte sneg vi os op i Henrys Værelse, hvor vi satte os i Mørket for at vente.

Efter en Stunds Forløb lagde Burton sin Haand paa min Arm og hviskede:

— Kan De ikke høre, at der er nogen som synger?

Jeg havde nok hørt noget, men jeg troede, det var Stormen, nu lyttede jeg nøjere efter og hørte virkelig Tonerne af en melodisk Sang.

— Jeg skulde tage meget fejl, om det ikke er en menneskelig Stemme, sagde Detektiven.

— Eller en himmelsk, Hr. Burton. Det lyder aldeles som en Engels Røst.

Burton svarede ikke, thi i det samme hørte vi ligesom Lyden af Fodtrin oven over os.

— Fru Scott tror at her er Rotter, sagde jeg.

— Men Rotter plejer ikke at have Lys med sig, naar de vandrer omkring. Se der.

Jeg saa nu virkelig et Lysskær gennem Sprækken iDøren og Nøglehullet. Det maatte være det Dødslys, Fru Scott talte om. Jeg sad aandeløs af Spænding, thi nu maatte Spøgelset vise sig. Men vi tog fejl. Tunge, slæbende Trin hørtes ude i Korridoren og ned ad Trappen, og Burton rejste sig nu sagte, han mente, det var bedst at aabne Døren forsigtigt og saa følge efter. Jeg fulgte lige bag ham. Vi var begge bange for, at vi ogsaa denne Gang skulde blive narrede i vore Efterforskninger.

Udenfor skreg Stormen, og Regnen piskede mod Ruderne. Vi kunde lige skimte et svagt Lys fra et af Værelserne i Stueetagen. Fra Hallen kom vi ind i Biblioteket og derfra ind i Dagligstuen, hvorfra Fru Scotte mente at have hørt nogle ejendommelige klagende Lyde. Hun mente endogsaa at have set et Lysskær her inde fra gennem Vinduerne. Døren til Dagligstuen stod paa Klem. Jeg vidste, at Henrys Moder holdt mest af dette Værelse, som hun prydede med Kobberstik og Portrætter af Familiens Medlemmer.

Idet vi standsede ved Døren, hørte vi et dybt, klagende Suk inde fra Værelset. Vi kiggede ind gennem Døraabningen, og vi saa nu Henrys Billede, som hængte midt for paa den modsatte Væg, og foran Billedet stod en ung Kvinde med et Lys højt hævet i sin ene Haand, den anden havde hun presset mod sit Hjerte. Hun var saa dybt nedsunken i sin Beskuelse af Portrættet, at hun aldeles ikke hørte eller saa noget af Omverdenen. Det var Leesy Sullivan, som vi saa længe havde søgt efter! Som efter en tavs Overenskomst stod vi begge lydløse i det Haab, at Leesy maaske vilde tale til Billedet og saaledes forraade sig selv. Men det eneste Ord, som blev hvisket hen mod Billedet, var »Henry« — det lød som et blidt og stille, fortvivlet Suk fra en lidende Sjæl. Derpaa vendte hun sig om for at forlade Værelset, og nu opdagede hun os. Men hun veg ikke forfærdet tilbage, som en Forbryder vilde have gjort. Hendes taarefyldte Øje stirrede ikke i Angst paa os, men syntes snarere at bebrejde os, at vi havde beluret hende. Hendes Kinder havde røde, hektiske Pletter som hos Patienter med stærk fremskreden Tuberkulose. Hun gav ikke en Lyd fra sig, men støttede sig kun til Bordet, som om hun var ved at falde om. Vi havde ventet, at vor pludselige Tilsynekomst skulde have bragt hende ud af Fatning, men tværtimod! Roligt og stille sagde hun kun:

— Har De nu endelig fundet mig! Som onde Aander har De jaget og forfulgt mig stakkels Kvinde — intet Sted kan jeg faa Fred!

— Fred har hver den, som har en ren Samvittighed, svarede Burton. Hvad bestiller De her?

— Jeg ved godt, at jeg ikke har Ret til at være her. Men

sig De mig hellere, hvor kan jeg leve i Fred og Ro for Dem? Endog ikke ved selve hans Grav kan jeg faa Lov at sidde alene. De vil forraade mig, De vil vanære mig, sagde hun henvendt til Burton, De vil kaste mig i Fængsel, maaske endog slaa mig ihjel! Det er jo Deres Bestilling, og De opnaar det saamænd ogsaa, for jeg er fattig og syg og har ingen Venner eller Beskyttere. Men kan De forsvare for Gud, hvad De gør her, godt saa gør med mig, hvad De vil!

— Der skal ikke ske Dem andet end Ret og Retfærdighed, svarede Burton. Men naar De har ren Samvittighed, hvorfor gemmer De Dem saa her og skjuler Dem for de Mennesker, som staar Dem nærmest?

— De vilde ikke tro mig, hvis jeg sagde Dem Sandheden, thi De møder mig kun udfra Mistro og onde Tanker, og jeg vil ikke udsætte mig for Deres Haand og Spot ved at blotte mine inderste Tanker for Dem!

— Jeg beklager at maatte forlange en Forklaring af Dem, Frøken Sullivan, svarede Burton. Men Tiden og Stedet er ikke her. De maa gaa med over til Gartnerens og blive der i Nat under Bevogtning af Hr. og Fru Scott. I Morgen kan vi saa tales ved, og De skal da faa at se, at jeg hverken er uretfærdig eller ond!

— Nej, lad mig blive her i Nat, bad Leesy angst. Jeg sværger Dem ved alt, hvad der er helligt, at jeg ikke skal flygte herfra!

— Det lader sig ikke gøre, sagde Burton bestemt.

— Naa, ja saa maa jeg vel hente Barnet, stønnede den stakkels Pige.

Hun tog Lyset og gik op ad Trappen. Vi fulgte efter. Hun gik ind i en Vinduesnische, og her laa den lille Nora, som Burton havde set i Brooklyn. Leesy vendte sig med et fortvivlet Smil om mod mig:

— Her sad jeg gemt den Aften, De sammen med Fru Scott gennemsøgte Villaen. Jeg var saa angst for, at De skulde være kommet her op, efter at De havde været inde i Henrys Soveværelse. Det har været saa svært at faa den Lille til at være stille, saa hun ikke forraadte vort Opholdssted, og nu er det Synd at vække hende!

— Ja, det er det ogsaa, sagde Burton medfølende. Jeg vil saa for Barnets Skyld foreslaa, at De bliver her i Nat, men jeg maa saa have Lov at laase Dem inde til i Morgen tidligt!

Leesy nikkede samtykkende.

— Men et Spørgsmaal maa De først besvare: Er De Moder til dette Barn?

— Jeg troede, Hr. Burton, at De vidste, at jeg er ugift?

Et Øjeblik blev Burton tavs, men saa sagde han som undskyldende:

— Hvis De ikke lige til denne Øjeblik havde gjort alt for at forhindre, at jeg lærte Dem personligt at kende, saa vilde jeg ikke have fremkommet med dette Spørgsmaal!

Leesy svarede ikke et Ord, men bøjede sig med et Udtryk af den ømmeste Kærlighed ned over Barnet. Derpaa forlod vi Værelset, hvis Dør Burton laasede.

BURTON TRÆKKER SIG TILBAGE

Vi gik ned ad Trappen og ind i et Værelse under Leesys Kvistkammer, da vi ikke vilde forlade Villaen, saa længe hun var der. Man kunde jo ikke vide, om hun ikke alligevel vilde forsøge at undslippe. Under vor Samtale sagde Burton:

— Lige fra det Øjeblik, De sagde, at det spøgede i Villaen, tænkte jeg mig, at Spøgelset ikke var nogen anden end Leesy Sulivan. Havde Leesy været en Mand, vilde hun for længe siden være flygtet til Kansas eller Kalifornien. Men Kvinder er ganske som de Fuglemødre, hvis Reder Gadedrengene ødelægger, der flagrer stadigt omkring i Nærheden af Reden for at bringe Urostifterne paa Vildspor, og naar de saa er væk, vender de tilbage til Reden. Leesy havde naturligvis mindst af alt tænkt, at man vilde opsøge hende paa det Sted, hvor hun mindst at alle skulde vove at opholde sig. Men det gør mig ondt for Leesy, for hun er baade stolt og samvittighedsfuld og inderligt utilfreds med sin Stilling i Samfundet. Hun er i Virkeligheden ogsaa i sin Optræden og hele Væremaade saadan, at man meget godt kunde tage hende for en dannet ung Pige. Det er jo ganske sikkert, at hun elskede Henry Moreland, og at hendes Kærlighed lever lige varmt og stærkt nu efter hans Død. De hørte selv hendes Suk og Fortvivlelse, da hun stod foran Portrættet!

— Men hvordan kan man saa i alle Magters Navn tænke sig, at hun skulde være meddelagtig i sin Elskedes Død?

— Det har jeg heller aldrig paastaaet, min kære Hr. Redfield. Jeg ved endnu intet om, hvorvidt Leesy er en Forbryderske eller ikke. Jeg maa først tale med hende og saa se at tvinge Sandheden ud af hende. Hun skal forklare mig, hvor hun var Mordnatten, og Grunden til, at hun har holdt sig skjult selv for sin Moster!

— Men var det ikke bedst at tale med Argylls og med Henrys Forældre og at sige dem, hvad der er forefaldet, saa kunde de jo tage Bestemmelse om, hvorvidt Leesy skal arresteres eller ikke!

— Jeg skal gerne tale aabent til begge Familier, men De maa huske paa, at hvor det drejer sig om Forbrydelser, ser Folk ofte højest forskelligt paa, hvad der er Skyld og Uskyld. Tænk bare paa vore Jurykendelser! Hvor mange virkelige Forbrydere er ikke bleven frikendte af saadan en Domstol — Mænd, som vi Fagfolk vidste og følte os ganske overbeviste om var Forbrydere! En dygtig Jurist kan fuldkomment vildlede en saadan Jurydomstol. Resultatet af Kendelsen bliver jo ogsaa derefter. Dommen bygges som oftest paa fejlagtige Slutninger. Hvad vilde De nu f. Eks. sige til, om jeg sagde Dem, at der findes mange Mennesker, som ganske vist uden Bevis dog føler sig overtydede om, at De er den skyldige baade i Mordet paa Moreland og i Tyveriet hos Argyll?

Jeg sprang op fra Sofaen og var lige ved at slaa ham i Ansigtet.

— De ser paa mig, som om De vilde fare løs paa mig, sagde han leende. Jeg har jo ikke sagt, at jeg tænker saadan om Dem, det var kun for at aabne Deres Øjne, jeg talte. Den, som fortalte mig om sin Mistanke, fortæller den ogsaa til andre, og saa en skønne Dag er der en hel Del Mennesker, som ser paa Sagen med hans Øjne. De ved jo, at Mennesker i Almindelighed helst tror ondt om hinanden. Der er intet, der gror saa hurtigt som Ukrudt, selv om man forsøger at rykke det op med Rode. Jeg siger Dem rent ud, min kære, at De gaar paa en Vulkan, som hvert Øjeblik kan springe i Luften!

— Jeg, udbrød jeg aldeles overvældet.

— Ja, saadan er det! Og jeg har kun villet advare Dem, thi før De selv tænker Dem det, kan Uvejret bryde løs, og saa er det bedst for Dem at være forberedt, thi maaske man vil gaa angrebsvis til Værks!

— Mener De virkeligt, at jeg skulde behøve at forsvare mig? Maa jeg saa ikke spørge: mod hvem og mod hvad? Men jeg behøver saamænd ikke at spørge, for jeg ved, det er James, den Slyngel. Han vende Mistanken mod mig for at afværge den fra sig selv. Den Usling hader mig, som Tyren hader den røde Farve!

— Maaske! Men jeg tror, at Hadet og Mistanken er gensidig, for De vil vel ikke nægte, at De mistænker James for Mordet paa Moreland?

— Det benægter jeg ganske vist ikke, men jeg har gjort alt for at bekæmpe denne Mistanke, og ikke til et eneste Menneske har jeg udtalt den. De, som saa ofte han hørt mig tale om James, De ved selv, at jeg aldrig er kommet med en saadan Ytring. Jeg har talt om hans Spil og hans Gæld, men ikke om andet!

(Fortsættes).

NANA

Den Gang lille Nana hun var femten Aar,
var hun frisk og blomstrende som faa,
Kinden havde Roser — Munden varme Smil,
og Øjnene var blanke, himmelblaa.

Saa kom lille Nana paa Fabriken — ak —
der var mørkt — og der var Støv i hver en Krog.
Nana's Kinder blegned — Blikket blev saa mat;
men smuk endnu var lille Nana dog.

Nana's Mo'r var Enke — hun blev syg en Dag
og laa derhjemme — udslidt, sulten, træt.
Nana's Sparepenge kom af Bøssen op,
for lille Mo'r — hun skulde være mæt.

Der blev koldt i Stuen — Vinteren stod paa,
og af Brændsel var i Kæld'ren ikke Spor.
Nana's smukke Øjne hovnede af Graad,
hver Gang hun saa paa stakkels lille Mo'r.

Og lille Nana stræbte og undte knapt sig Hvil,
men Pengene — ak, de slog ikke til.
Og hun spekulered' — hvorledes og hvordan?
Aa — maaske dog — nu ved hun, hvad hun vil!

Og saa stilled' Nana for sin høje Chef
og bad om Tillæg paa sin knappe Løn.
Chefen rynked' Brynet — drejed' Stolen om
og afslog naadigt Nana's bange Bøn.

Det var en raakold Aften — Moderen sov,
og Nana sad i Stuens Krog og frøs.
Da banked' paa Døren — det var deres Vært,
der mindede om Lejen — bred og bøs.

Hun fo'r sagte sammen — saa forvildet op:
I Morgen — ja — i Morgen skal De faa —
Hun stod og stammed', til Døren haardt blev lukket —
saa syntes hun, at alt var trist og graa.

Længe stod hun stille — saa greb hun sin Hat,
stirred' paa sin Mo'r — grublede og stred —
Pengene — Pengene — og Mo'r sov jo nu —
— Langsomt og skamfuld listed' hun sig ned.

— — —
Den Gang lille Nana hun var femten Aar,
var hun frisk og blomstrende som faa.
Men hvis Du silde ser en Kvinde dødningbleg,
er det stakkels Nana, som Du træffer paa!

Vi har fra samtlige Tjenere paa en af Vesterbros største Restauranter modtaget denne Karikatur af Forretningens ny Overkellner, Hr. B., og der garanteres for Ligheden. Da vi ikke tør garantere for, at Overkellneren deler denne Anskuelse, har vi udeladt Navnet.

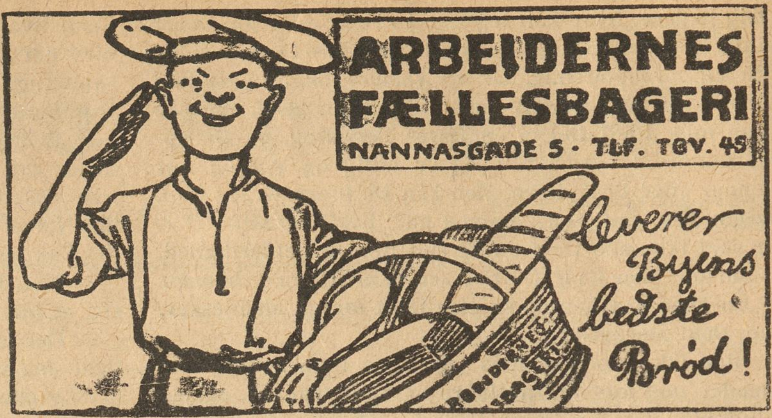

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

En Misforstaaelse.

— Har De allerede valgt, Frøken Hansen?

— Ak nej, Hr. Jensen, jeg er saamænd til at faa endnu!

Skal vi la' os af V e n s t r e regere,
der bare er H ø j r e s Lakaj?
Skal de Storbønders Hovmod florere?
Jeg siger: Nej, gu' skal det ej!

Skal vi taale, de spiller saa stærke
og byder den sunde Sans Trods?
Jeg siger: Lad Herrerne mærke,
der ogsaa er Kræfter i o s!

Saa stem dem da ned, disse Fyre,
med samt deres Storskraalerhær!
De har været os temmelig dyre,
skønt de ej er — en sur Sild værd.

Bifrons.

Hørt udenfor Helgoland.

Herre: Har De været i Bad, Frøken?
Dame: Ja.
Herre: Det kan man ikke se paa Dem.
Dame: Hvad mener De?
Herre: Naa, ja — jeg mener bara, at havde jeg sagt, at man kunde se det, saa havde det ikke været helt artigt.

I næste Numer udskrives Sommerens Tegnekonkurrence for Amatører.

Den bliver morsom!

Forleden kunde man paa Lyngbys traadløse Telegrafstation høre den berømte Sangerinde Melba synge i London. Eksperimentet blev allerede forsøgt i Vinter, men under den strænge Kulde frøs Sangerindens Stemme til Is (a la Melba).

*

Skuespiller Helmuth har i »Riddersalen« overtaget Rollen som Conferencier efter Restorff, der er daarlig. Hans Efterfølger er forresten heller ikke rigtig god.

*

Det er mærkeligt, at man ved at banke i Bordet kan fremkalde baade Napoleons, Cæsars og Holbergs Aand. Jeg har mange Gange banket i Bordet, uden at der kom saa meget som en Opvarter.

*

I et dansk Blad i Sønderjylland spørger en Indsender, om en sønderjysk Pige, der er forlovet med en Tysker, tilhører ham eller os.

Cigarrøgerstrejke? Aa Herregud,
skal Cigarens Glæde jeg stryge?
Naa, jeg maa vel følge det strænge Bud,
og la'r saa Cigaren ryge!

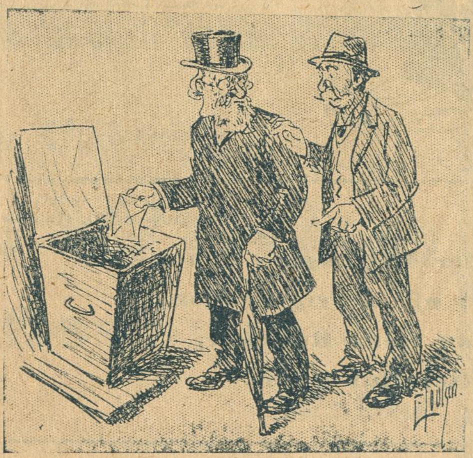

— Hør, Hr. Professor — De tar' vist fejl af Valgurnen og Skarnkassen? Hvem stemmer De paa?

— Paa de Konservative.

— Naa — ja, men saa passer det!!

Elektriciteten stiger — og Gas —
og Billetten til Ferietoget,
og Porto'en bliver mig lovlig kras —
det er noget fri*mærkeligt* noget!

Der er vistnok ingen, der kan beskylde de kære Bagermestre for at slaa et større Brød op, en de kan bage. Tværtimod — man behager kun at se paa Brødenes Størrelse. Derimod er de nu veb at slaa større Priser op, end vi kan gabe over.

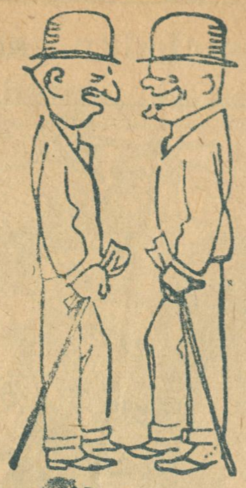

— Du, har Du set, at *Klaus Berntsen* har inddraget Militærmanøvren for i Aar.

— Hvordan skal det forstaas?

— Som en *Manøvre!*

»EN NORDMAND«.

— Hvorfor har du brutt med din gamle ven advokat Jensen?

— Hvorfor? Gik han ikke der og svermet for min nuværende kone.

— Naa, saa naa —!

— Og — giftet sig i k k e med hende!

»EN DANSKER«.

Løvetæmmeren (til Dyrpasseren.) »Idiot! Nu har Du igen ladet Løveburet staa aabent; det ender med, at man en skønne Dag stjæler Løven fra mig.«

»EN SVENSKER«.

Herr Petterson är intresserad va vetenskapliga problem, men hans hustru sympatiserar icke alls i denna riktning.

Härom kvällen lade han ifrån sig tidningen och anmärkte till sin hustru:

— Det är besynnerligt!

— Vad är det som är besynnerligt? frågade hon.

— Jo, det påstås, att det skulle gå 12 miljoner år till att pumpa havet läns om man pumpade ur det 4,000 liter i sekunden.

Fru Petterson begrundar problemet några sekunder, men frågar därpå helt oskyldigt:

— Men var skulle de då göra av allt vattnet?

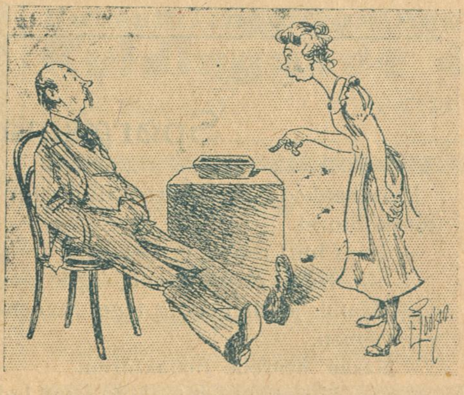

VED VALGURNEN

— Undskyld, men jeg har puttet et Kærestebrev ned sammen med Stemmesedlen!

Stakkels Ekscellencer!

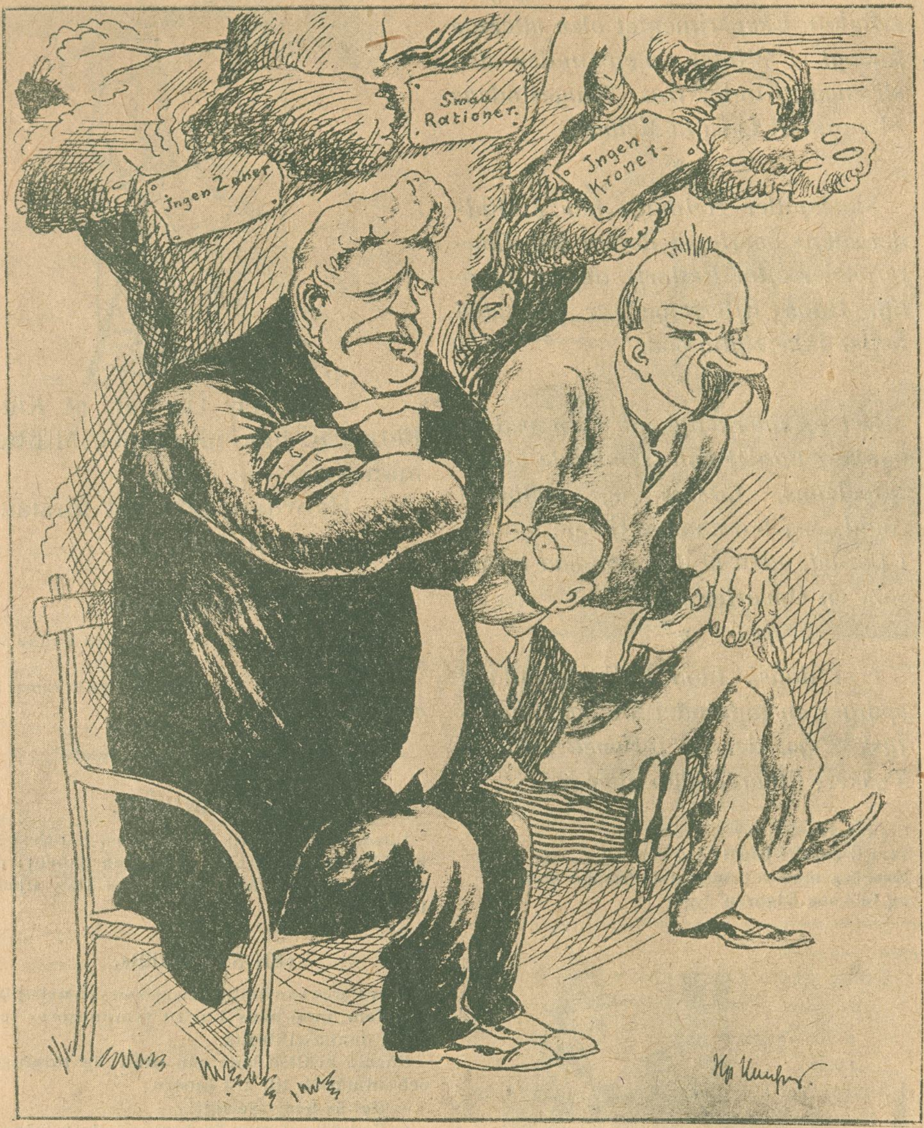

Tegning af Hp. Hansen

Alt i det fjærne lyder Valgdagens Toner,
og *denne Gang* gælder ej „slesvigske Zoner".
Statskassen tom og kun smaa Rationer,
ja, Magten er ikke lutter Makroner.

Spørgsmaal og Svar.

Han bankede paa Døren til Redaktionskontoret.

— Kom ind! raabte en Stemme.

— Mit Navn er Petersen, sagde den unge Mand, jeg har nylig taget Studentereksamen.

— Jasaa, svarede Redaktøren.

— Jeg har stor Lyst til at komme ind paa den litterære Bane.

— Hm!

— Men jeg forstaar meget godt, at jeg maa begynde paa den nederste Pind paa den litterære Stige.

— Vældig god Sammenligning!

— Jeg hørte af en Bekendt, at De havde Brug for en god Korrespondent til Medarbejder, som kan besvare alle de Spørgsmaal, som Abonnenterne sender ind.

Redaktøren tændte en Cigar.

— Det stemmer, svarede han. Vi har ganske rigtig Brug for en korresponderende Medarbejder. Ham, vi sidst havde, sidder for Tiden i en Celle med Jerngitter for Vinduerne.

— Med Jerngitter? gentog Petersen.

— Ja.

— Hvor da?

— Paa en Sindssygeanstalt.

— Er han da sindssyg?

— Ja, der var en Abonnent, som indsendte et Spørgsmaal om, hvor mange Haar en Kineser gennemsnitlig har paa Hovedet, og dersom ikke Spørgsmaalet blev rigtig besvaret, vilde han ikke holde Avisen mere.

Petersen blegnede.

— Faar De ofte saadanne Spørgsmaal? spurgte han.

Redaktøren tog en Pakke aabnede Breve frem.

— Har De gode Kundskaber? fortsatte han.

— Ja, min Herre.

— Det glæder mig, det glæder mig, thi det sker jævnligt, at Korrespondenten maa besvare et Par Dusin Spørgsmaal paa en halv Time. Vi kan maaske begynde at prøve Deres Brugbarhed.

Idet han kastede et Blik i Brevet, han havde i Haanden, spurgte Redaktøren:

— Hvilken Dag begyndte den første preussiske Krig?

Petersen rødmede.

— Det kan jeg ikke erindre lige nu, svarede han.

— Naa, ikke det! Her er et andet!

— Hvilken Religion underkastede Diana de Poitiers sig?

— Det — det ved jeg virkelig ikke.

— Vil De være saa god at opgive de eksakte Dimenssioner af Waterloobroen og Navnet paa den første Person, som gik over den?

— Hm, det er virkelig ikke saa let!

— Vær god og meddel i Deres Avis et godt Middel mod Epilepsi, Hovedpine og Tandpine paa en Gang!

Petersen var ved at besvime.

— Jeg har aldrig studeret Medicin, sagde han.

— En korresponderende Medarbejder maa have studeret al Ting, svarede Redaktøren strængt, og være i Stand til at give Svar uden et Øjebliks Betænkning. Her har vi nogle andre, lad os se, om De kan besvare dem!

— Hvor gammel var Martin Luther, da hans Overskæg begyndte at vokse?

— Findes der nogen Lov, som forbyder En at gifte sig med sin Farmors Søsterdatter?

— Hvilken er den sidste Mode at frisere sit Haar efter?

— Paa hvilken Ugedag faldt den 15. November Aar 808?

— Vær god og —

Men Petersen afbrød Redaktøren:

— Jeg tror ikke, jeg kan udfylde Pladsen, sagde han, og hans marmorhvide Pande var stærkt rynket, da han gik sin Vej. — —

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanhotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. LAF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr

N. Farimagsg. 64

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn — Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49. Stuen

— De har dog selv Automobil, og saa skælder De alligevel ud paa Automobilisterne.
— Kun naar jeg er til Fods.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Hvis Enhedsrepubliken kæk Du gi'r din Stemme,
vil Du faa gode Kaar paa Arbejdsplads og hjemme!

„The Merry Sunday Mixture"
Enestaaende Kvalitet
50 Øre pr. Pakke.

„Havana Life"
Stor Cerut, fin og let Kvalitet.
10 Øre pr. Stk.

„Russia"
Ima extragod Cigaret
10, 25 og 50 Stk. — 4 Ø. pr. Stk.

„Moderne"
Bedste 26 Øres Cigar.

Faas hos d'Hrr. Handlende.

Tobaksfabrik — C. B. MØLLER & Co. — København

Pris:
18 øre

RAVNEN

Nr. 28 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 8. Juli 1920

Tegning af P. V Hansen

Ved Rytteriet.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
modtager Penge til Forrentning paa
Indlaan p. Ops.
til 5 à 5½ % p. a.
Enhver Arbejder bør benytte Landsbanken, Arbejdernes egen Bank.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Hensyn. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske
Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Chefen ligger paa Landet, og hans Bogholder kommer om Søndagen ud paa Landet for at hilse paa ham.

Grossereren og Fruen bliver enige om, at man skal invitere Bogholderen til Middag, og lidt efter siger Husherren derfor:

— Vil De ikke blive og spise Middag med os i Dag?

— Tak, Hr. Grosserer, svarer Bogholderen. Maa jeg ikke vente til i Morgen. Deres Frue har været saa elskværdig at indbyde mig til i Dag.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

— Kender Du noget til ham, spurgte Olsen Petersen, der sætter sin Stolthed i at kende alle Mennesker.

— Kender ham? sagde Petersen stødt, jeg har kendt ham, siden hans Fader var en lille Dreng.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Bedste Hudcrême
Meget store Tuber

A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

— Hvad tager din Onkel sig egentlig for?

— Om Sommeren gennemgaar han i Reglen en Afmagringskur i Marienbad.

— Og om Vinteren?

— Saa præparerer han sig til den.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Tegnerkonkurrence.

Vi har hermed den Fornøjelse at udskrive den aarlige *Sommerkonkurrence for Amatørtegnere* — den er enkel og ligetil, men ikke saa ganske ligetil at løse!

Se paa ovenstaaende Gentleman. Ikke sandt! der er ikke Tvivl om, hvad Slags Landsmand han er — han er Tyrker. Se, Opgaven gaar ud paa at tegne saadan en lille Fyr, og han maa være Dansker, Nordmand, Svensker, Spanier eller »Fidikineser«, altsaa ligegyldigt hvad Slags Landsmand, blot man kan se, at han *er det*, han *udgives for*.

Send os en Bunke morsomme Skikkelser fra »Alverdens gemytlige Lande«, gør ikke Tegningerne for lange, da Pladsen er kneben, tegn *kun* med *Sort* (Tusch) og vedlæg Navn og Adresse. Vi sætter den yderste Frist til den 31. Juli, og en Gang i August offentliggør vi Resultaterne. Den bedste Tegning præmieres med *10 Kr.* (eventuelt to Femkronere), de fem efterfølgende præmieværdige Tegninger honoreres med hver *3 Kroner*, og vi lover en Del særlig fine *Originaltegninger* i Ekstrapræmier.

Stor Tilslutning udbedes og god Arbejdslyst tilønskes de Damer og Herrer af Blyant og Tuschpen!

»Ravnen«s Redaktion.

C·M·Hess Fabrikker Vejle

Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA

Plante Margarine
er altid den bedste.

Lille Frederik undergik den pinlige Operation at blive redt af sin Moder, og han brummede dygtig derved.

— Men Frederik, sagde hans Moder, det er da ikke noget at være gnaven over. Jeg er ikke gnaven, og jeg græder ikke, naar mit Haar bliver redt.

— Ja vel, svarede den unge Haabefulde; men dit Haar sidder heller ikke saa fast paa dit Hovede!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Lille Else, som er paa Besøg hos sin syge Bedstemoder, har af sin Fader faaet Ordre til at sige noget venligt og trøstende til den Syge for at opmuntre hende. Hun gør det ved at sige:

— Bedstemoder vil vel blive meget glad, hvis Du faar nogle rigtig smukke Blomster til din Begravelse?

Modersprøjten
„Noliber"

er atter paa Lager og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

FIN VÆRT.

I et af vore fineste Hotellers Restaurant sad nogle Herrer og spiste Middag, og ved det næste Bord drak en Del Damer Kaffe.

Midt under Herrernes Samtale kommer Værten forbi, studser og tilkaster en af Herrerne et rasende Blik.

— Har jeg sagt noget stødende? spurgte den apagældende urolig.

— Ja, det har De rigtignok, svarede Værten. Skrækkeligt, at et saadant Sprog skal føres her i mit Hus.

— Men hvad har jeg da sagt? Vi talte jo bare om Suppen her!

— Ja, min Herre, men De brugte Ordet: *Oksehalesuppe*.

— Jamen — —

— Min Herre, et saadant Ord jager jo alle Damer bort!

— Men jeg kalder jo bare Suppen ved dens Navn!

— Lad saa være, min Herre, men hvis De oftere, i Damers Nærværelse, skal omtale denne Slags Suppe, saa kald den ikke Oksehalesuppe, men *Fluebortviftersuppe* — det tror jeg, er det rette Navn!

Gnisten i „Scala"

(Mel.: »Fare, fare, Krigsmand —«).

Bare man dog vidste,
hvad der var den triste
Grund til, at »Scala« gik hen og gik i Brand.
En tror, det var Vand,
en si'r, det var Tran.
Nogle gaar og gætter
paa Signalraketter,
andre si'r *Lampisten* var
den rette Mand med *Gnisten.*

Skaarups Diamanter
med de skarpe Kanter
kan mod Soffitten ha' sendt den hede Gnist.
Men jeg ved for vist,
at en Anarkist
sad og traadte i'et
midt paa Galleriet.
Tror De, *Anarkisten* kan
ha' fabrikeret *Gnisten?*

Længe nok man søgte
om den røde Lygte
havde »Forbindelse« med en Loftsoffit.
Men jeg siger frit:
En Grossist i Sprit
sad med »Drik og Svampen«
altfor nær ved Rampen.
»Aanden« fra *Grossisten* kan
ha' afleveret *Gnisten.*

Men maaske at Lunten
kom fra Melodunten,
den »Dardanella«, som alle godt kan li'.
Og »Brand« kom der i
af bar' Jalousi —:
Alstrup kan — med mere —
ogsaa komponere,
og han *Pianisten* skød,
— se, *derfra* kom saa *Gnisten!*

Peder Paul.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

— Å de sant, de där, som dom säjer om Lina Larsson, tro?
— Visst ä de sant! Va säger dom för någet?

(»Strix«)

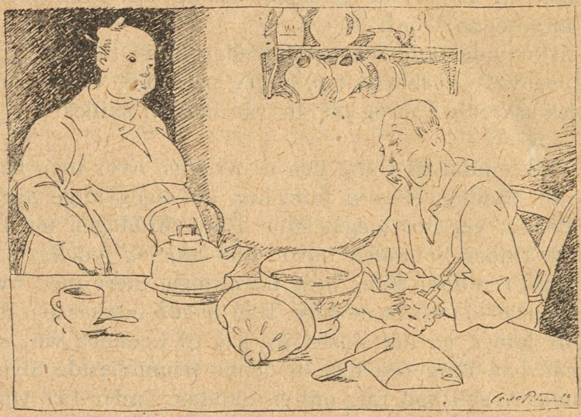

— Mon man ogsaa skal ha' Klædekort, naar man skal købe sin Ligskjorte? (»Simplicissimus«.)

Tvenne medlemmar av Hamnarbetarnas fackförening hålla på att lossa en skeppslast majssäckar. För varje säck ritas ett streg med krita på landgången. En hund kommer och lyfter benet. Kritanteckningarna visa spår av att försvinna. Joel får syn på tilltaget, och förpassar med en välriktad spark hunden rakt åt hälsekotta i det han säger: — Vet du inte hut, din fähund, ska'ru radera i huvudboken?

(»Søndags-Nisse«)

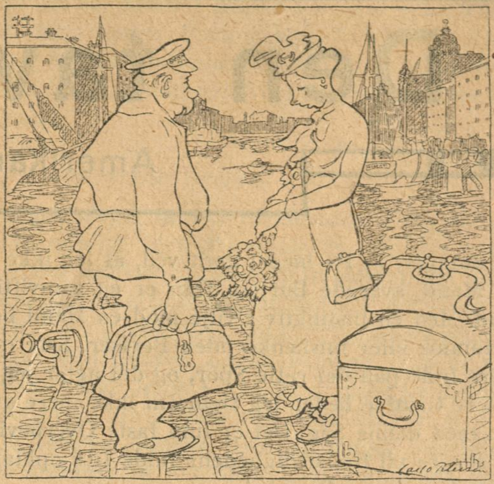

— Frøken, naar De ogsaa gør mit Hjerte tungt, koster det dobbelt Takst!

(»Meggendorfer Blätter«.)

— Det er et mærkeligt Skæg, den Musikkritiker dér har.
— Naa, det er ikke saa mærkeligt — han slipper for at føre Haanden til Munden, hver Gang, han gaber!

(»Fliegende Blätter«).

UDSIGT.

150 Frcs. om Maaneden for dette elendige Hummer — nej, det er for meget, Frue.
— Min Herre, De glemmer den smukke Udsigt!

(»Le Rire«, Paris.)

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

— Jeg antager, at De meget godt ved, at jeg ikke selv kan lide den Mand, svarede Burton. Han er en samvittighedsløs Levemand. Men en instinktiv Uvilje mod en Mand bør aldrig lade os domme eller mistænke uden Beviser. Selv mener jeg nu at være inde paa det rette Spor, og det agter jeg at følge. Men af flere Grunde beder jeg Dem om ikke mere at beskæftige Dem med denne Sag. Det er min faste Overbevisning, at før eller senere vil Retfærdighedens fulde Lys opklare denne mørke Sag for os, tro De mig!

Jeg kunde ikke svare noget paa alt dette. Hvad jeg selv havde haft paa Følelsen, det havde Burton nu klart udtalt. Men havde jeg da foretaget mig noget, som kunde henlede Mistanken paa mig? Mon man havde udtydet min Iver efter at faa en Opklaring paa Mysteriet derhen, at jeg selv var den skyldige? Havde jeg ikke formaaet at skjule min store Kærlighed til Eleonore, saaledes at man maaske nu troede, at jeg af Skinsyge mod Moreland havde været med til at rydde ham af Vejen? Sikkert var det, at James havde formaaet at bibringe Familien den Tro, at det var mig, som havde stjaalet Pengene fra Biblioteket! Det pinte mig over al Maade, at en saadan Mistanke virkeligt skulde finde Indpas hos denne Familie, som jeg i Sandhed ærede og elskede som min egen. Og hvad betød det nu, at Burton rent ud sagde mig, at jeg skulde holde mig fra al videre Efterforskning i Mordsagen? Nu havde jeg altsaa ikke andet at gøre end at finde mig i det uundgaaelige og vente paa den Dag, da man aabent anklagede mig. Selve denne Tanke oprørte mig ubeskriveligt.

Om Morgenen bad Burton mig gaa hen til Gartneren og sige til ham og hans Kone, at vi havde faaet fat paa det omtalte Spøgelse. Han bad mig ogsaa bestille Frokost til Leesy og Barnet. Scott og hans Kone blev yderst forbavsede over, hvad jeg fortalte dem. Fru Scott saa endog noget tvivlende ud, thi som alle Irlændere troede hun fuldt og fast paa Spøgelser, Dødslys og lignende. Da hun endeligt syntes at forlige sig med det foreliggende Faktum, gjorde hun sig al mulig Umage for at skaffe Leesy og Barnet saa god Mad som muligt. Da Solen var staaet op, fulgtes jeg med Burton op til Leesys Kvistkammer, og her saa vi, hvordan det havde været hende muligt at udholde den strenge Vinters Kulde. Da hun var saa godt kendt med Huset, havde hun hentet en Strygeovn op fra Kælderen, og noget Kul, og hun havde samlet sig, havde hun økonomiseret saa forstandigt med, at der endnu vilde være nok til nogle Uger. Sengeklæder, Kogeredskaber og Levnedsmidler havde hun fundet rundt omkring i Villaen. Kun en Gang om Natten havde hun vovet at gaa ned fra det lille Kvistkammer og for et Øjeblik at forlade Villaen. Hun tilstod, at hun havde levet som en Fange i stadig Frygt for at blive opdaget.

Da Leesy og Barnet havde faaet en god Frokost med Æg og Kød, havde Burton en Enesamtale med Leesy, og jeg var unægtelig meget spændt paa Resultatet. Først efter tre Timers Forløb kom han ud sammen med Leesy og Barnet. Leesy saa forgrædt ud, men hendes Udtryk var roligt og beslutsomt.

— Kære Fru Scott, sagde Burton, gør mig den Tjeneste at beholde Leesy og Barnet her hos Dem, til De faar nærmere Besked af mig. Maaske kommer jeg allerede tilbage i Morgen, det kan ogsaa vare en hel Uge. Frøken Sullivan vil være Dem meget taknemmelig, hvis De kunde skaffe hende noget Arbejde ved Syning af Linned eller saadan noget!

Fru Scott lovede at hjælpe Leesy og Barnet paa alle mulige Maader. Venligt rakte hun Haanden til Leesy.

— Og nu maa jeg hen til min Datter, sagde Burton. Stakkels Leonora venter nok med Længsel paa sin Fa'r!

Han tog hjerteligt Afsked med Scotts og Leesy, og vi forlod Huset. Da vi havde gaaet en Stund, sagde han:

— Jeg er ganske sikker paa, at Leesy vil holde sit Ord om at blive hos Fru Scott, og selv om hun ikke gør det, betyder det ikke noget, thi jeg er nu aldeles overbevist om, at hun ikke i nogen Henseende er skyldig. Kun angaaende en bestemt Sag kan hun faa Betydning som Vidne, men det er noget, jeg for Øjeblikket ikke godt kan tale om. For øvrigt maa jeg sige Dem, Hr. Redfield, at jeg i min Egenskab af Embedsmand ikke længere ønsker at forfølge denne Sag. Det vil altsaa sige officielt. I det skjulte vil jeg fremdeles blive ved at fortsætte mine Undersøgelser. Paa den Maade faar jeg friere Hænder, naar alle tror, at jeg ikke længere har med den Sag at gøre. Mener De ikke ogsaa?

— Det er sikkert ganske rigtigt, som De der siger! Jeg kan jo ikke have noget imod det at indvende, da jeg jo ogsaa selv kommer til at forlade Skuepladsen og for Fremtiden maa gaa mine egne Veje!

— Hav under alle Omstændigheder Tillid til mig, Hr. Redfield, og vær overbevist om, at jeg personligt anser Dem for aldeles uskyldig i et og alt. Ja, saa maa vi skilles!

Jeg gik endnu en Gang hen til Argylls, hvor man bad mig blive til Middag. Men vi talte kun om ligegyldige Sager, og ved Bordet var der meget stille. Efter Middagen tog Burton Afsked. Under Samtalen havde han højt og lydeligt sagt, at han for Fremtiden ikke vilde have noget mere med hverken Mordet eller Tyveriet at gøre. Han havde talt næsten direkte hen til James, og det sidste, jeg saa til Leonora var, at hun kyssede paa Fingeren hen til denne triumferende Slyngel.

Gamle Argyll bad mig om en Samtale under fire Øjne, og her sagde han mig, at han havde besluttet at optage sin Brodersøn som Kompagnon i Firmaet. Han takkede mig for al den Interesse, jeg havde vist ham og hans Hus, men at jeg ikke maatte føle mig det mindste bundet, tværtimod: hvis der tilbød sig en Lejlighed for mig at komme ind i noget andet, skulde jeg blot straks slaa til. Blodet fo'r mig til Hovedet af Harme over denne Behandlingsmaade, men jeg formaaede dog at beherske mig. Roligt og i en saa ligegyldig Tone, som det var mig muligt, svarede jeg:

— Selvfølgeligt vil jeg ikke paaberaabe mig et gammelt Løfte og derved stille mig i Vejen for en saadan juridisk Kapacitet som Deres Brodersøn. Deres Tilbud til mig om at søge mig en anden Virksomhed kommer saa meget des mere belejligt, som jeg allerede for længe siden har ønsket at aflægge min Moder et Besøg og hjemme i min kære Fødeegn selv at skabe mig en egen Praksis!

Hurtigt vilde jeg nu forlade Huset og gaa hjem for at pakke min Kuffert. Jeg kunde dog ikke gaa uden at sige Farvel til Argylls Døtre. Men en af Tjenestepigerne kom nu ned til mig og med den Hilsen fra Leonora, at hun ikke følte sig vel, men ønskede mig Lykke paa Rejsen. Altsaa ogsaa *hun*, som jeg elskede af hele min Sjæl — ogsaa hun

havde vendt mig Ryggen! Jeg følte mig grænseløst ulykkelig, jeg tænkte et Øjeblik paa helt at forlade denne Verden. Men nu kom Mary imod mig med taarefyldte Øjne.

— Lev vel, Richard, lev vel, hviskede hun og slyngede grædende Armene om min Hals. Folk maa sige alt muligt ondt om Dig, men jeg tror det ikke. Jeg er og bliver altid din Ven, for jeg ved, at Du er ædel og god og uskyldig i al det onde, som andre nu vil beskylde Dig for. Glem mig ikke, Richard!

Jeg trykkede et Kys paa den smukke og indtagende unge Piges Pande. Her fandtes altsaa dog endnu een, som ikke dømte mig uhørt! Derpaa forlod jeg dette Hus, der havde været som mit andet Hjem, forlod det med den forfærdelige Byrde af Mistanken om at være Morder og Tyv.

HVAD BREVET FORRAADTE

Da jeg forlod Blankville, følte jeg, at nu var der slaaet en Streg over hele mit tidligere Liv, og at jeg nu gik en ny Skæbne i Møde. I Afskedens Øjeblik vidste jeg i Sandhed ikke, hvad jeg egentlig skulde tage mig til. Da jeg omsider kom hjem til min Moder, blev hun meget forbavset ikke alene over, at jeg havde opgivet min saa glimrende Stilling, men ogsaa over den Forandring i saavel mit Ydre som mit Indre, der unægteligt havde præget mig stærkt. Det var mig jo selvsagt umuligt at fortælle alt til min gamle Mo'r, da det for det første vilde foraarsage hende Uro og Sorg og for det andet give Anledning til et Utal af Spørgsmaal, som jeg ikke kunde besvare. Jeg vilde ikke paa nogen Maade sige hende, at jeg havde forladt det Argyll'ske Hus som en mistænkt Morder og Tyv. I fjorten Dage gik jeg tavs og urolig omkring uden at kunne svare paa hendes Spørgsmaal om, hvad det dog egentlig var, som pinte mig.

Mit Nervesystem blev endog saa angrebet, at jeg maatte søge Sengen. Sygdommen forværredes Dag for Dag, og tilsidst kæmpede jeg med selve Døden. Da jeg laa i Feberfantasier, havde jeg mig selv uafvidende røbet en Del af alt det, jeg vilde fortie. Jeg fablede om, at jeg stod før Dommeren for at forsvare mig for Beskyldningen at have myrdet Moreland og bestjaalet Argyll. Jeg opbød al min Veltalenhed og vilde endog en Gang springe ud af Sengen for at kaste mig over James Argyll, hvem jeg kaldte en Skurk og Bedrager. Da Feberen fortog sig, fortalte jeg alt til min Moder. Hun blev saa oprørt, at det kostede mig Besvær at faa hende til at opgive sit Forsæt at rejse til Blankville og kræve Argyll til Regnskab for, at han havde vovet at mistænke hendes Søn og tilmed ødelægge hele hans Fremtid. Hun ligefrem raste mod James, og kun ved at foreholde hende, at Sandheden og Retfærdigheden naturligvis en Dag vilde sejre, fik jeg hende til at blive, hvor hun var.

Da jeg efter to Maaneders Sygeleje endeligt var bleven rask og arbejdsdygtig, begyndte jeg at se mig om efter et nyt Virkefelt. Gennem en af min Moders indflydelsesrige Slægtninge lykkedes det mig at faa Ansættelse i Postvæsenet. Jeg blev Chef for Afdelingen for uafhentede Breve, og da denne Afdeling i De forenede Stater er meget stor, findes der her en overordentlig Mængde Ansatte og Funktionærer af alle Slags. De uafhentede Breves Antal løber op til Millioner. Efter nogen Tids Øvelse naaede jeg en saadan Færdighed i at aabne og nedskrive Brevenes Indhold, at jeg synes som skabt til dette Arbejde.

I Aaret 18.., da jeg havde været et Aar i Postvæsenets Tjeneste og havde gode Udsigter til at opnaa en højere Stilling, fandt jeg mellem de mange uafhentede Breve et, som særlig vakte min Interesse og kaldte gamle Minder til Live i mig. Dette Brev, som laa i en omhyggeligt forseglet, gulnet Konvolut var med en ejendommelig Haandskrift adresseret til Hr. John Owen, Peekshill, New York, og bar i Poststemplet Datoen »18. Oktbr. 18..«. Brevet var altsaa allerede to Aar gammelt. For det første interesserede Brevet mig, fordi Peekshill kun ligger to Mil fra Blankville, og for det andet, fordi det var afsendt ganske kort Tid efter Mordet paa Moreland. Men nogen Person ved Navn John Owen kendte jeg ikke. Brevets Indhold gav mig heller ikke noget fast Holdepunkt. Det var mig ganske ubegribeligt. Dets Indhold var følgende:

»Min ærede Herre!

Jeg beklager meget at maatte meddele Dem en ubehagelig Efterretning, idet det, saaledes som det var at vente og hvad enhver i Sagen interesseret vil kunne forstaa, ikke er lykkedes mig at udrette det, som var mig paalagt. Den gamle Ven, som jeg præsenterede for Dem, er tavs som Graven, og De behøver ikke at være bange for at besøge ham. Glem ikke, naar De befinder Dem i hans Arme, da at tage den Tandstikker, som ligger i hans venstre Lomme. Den er meget anvendelig.

Naar De kommer til det Sted, hvor De skulde træffe mig, saa finder De mig ikke der, eftersom jeg ikke har udført det, som De paalagde mig. Deres Raad til mig at udvandre, har jeg heller ikke fulgt. Med oprigtig Beklagelse over, at Deres Fremtidsudsigter fremdeles er mørke og usikre, tegner jeg mig med Højagtelse

Deres hengivne

Agent«.

Jeg spekulerede meget paa dette Brevs Indhold. Saa meget forstod jeg, at det med Vilje var uforstaaeligt for andre end den, til hvem det var skrevet. En uforklarlig Anelse sagde mig, at baade den, der havde skrevet det, og den, til hvem det var adresseret, stod i nøje Forbindelse med det forfærdelige, som hændte for to Aar siden. Hvor meget jeg end søgte at bortforklare denne Tanke, dukkede den dog bestandigt op og fyldte min Fantasi med allehaande Forestillinger. Vore Anelser staar i en hemmelighedsfuld Forbindelse med de uforklarlige Naturkræfter, og der er vist kun faa Mennesker, som formaar helt at se bort fra Tanker af den Art. Det tilsyneladende uforklarlige kan sommetider give den rigtige Løsning til de Gaader, vi gennem lange Tider har gaaet og stirret ubegribende paa.

Jo mere jeg studerede paa dette Brev, stod det mig klart, at jeg her havde et Middel til at finde Morderen og hans Medskyldige. Brevet blev for mig som en Labyrint, i hvis Gange jeg forvildede mig, men bestandig laa jeg under for den Trolddomsmagt, som det udøvede paa mig. Det syntes mig som om Forsynet havde sin Haand med i dette Spil. Egenlig skulde Brevet efter at være sendt tilbage fra Peekshill som uafhentet, være sendt tilbage til Washingtons Bureau for »døde Breve« og der være blevet aabnet og brændt sammen med tusinder andre Breve, som ikke var blevet afhentede. Hvordan det altsaa først nu to Aar efter var kommet til Washingtons Bureau, maatte Postkontoret i Peekshill kunne give Oplysning om.

Hele Natten laa jeg og tænkte paa Brevet, som jeg havde taget med mig, og ud paa Morgenen besluttede jeg at tage til New York for at vise Burton mit Fund. Tre Dage senere stod jeg af paa en Station i New York og gik hen til 31. Gade, hvor Burton boede. Han tog imod mig med glædesstraalende Øjne.

— Velkommen, kære Ven, sagde han og trykkede mine Hænder. Hans venlige Modtagelse gjorde mig godt. Han førte mig ind i sit Arbejdsværelse, hvor han placerede mig i en af de store Lænestole og satte sig lige overfor mig.

— Jeg kan tænke mig, at De kommer med Nyheder, sagde han. —

— Ganske rigtigt, svarede jeg. De ved maaske, at jeg i dette Aar har været ansat i Postvæsenets Tjeneste i Washington i Bureauet for uafhentede Breve?

(Fortsættes).

TLF. 3684 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

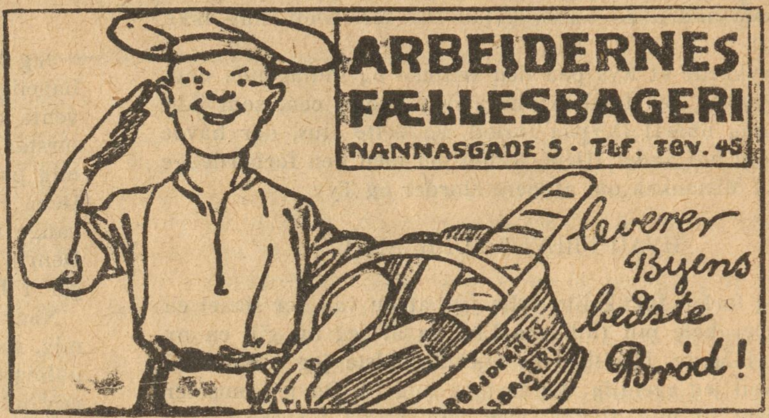

Kære Ravn! Vil du ikke være saa elskværdig at optage følgende lille Historie fra den gamle Stad Aalborg:

EN LILLE KÆLIGHEDSHISTORIE.

To Elskende sad en Aften sammen i hendes Hjem. Pludselig udbrød den unge Pige: »Der gaar nogen inde i Stuen ved Siden af.« Den unge Mand rejste sig og sagde: »Lad os følges ad og se efter.«

De gik saa hen og lukkede Døren op raabte højt: »Er der nogen herinde, saa kom ud,« hvorefter de skyndte sig tilbage.

Et Øjeblik efter kommer Pigens Fa'r (i stor Ophidselse og i bar Skjorte) og fortæller, at han laa i sin søde Søvn, da Døren blev reven op og en raabte: »Er der nogen herinde, saa kom ud!« — Pigen fik Latterkrampe og den unge, modige Mand listede bort.

Venlig Hilsen.

Ost og Pimpesten.

— — —

Tak for den. Nu skal vi se, om der er andre end Pigen, der faar Latterkrampe.

Premierløjtnanten forklarer Mandskabet Projektilets Afvigelse paa Grund af de forskellige Vindstyrker fra Siden.

— Altsaa, Vind 2 fra højre bevirker en Afvigelse paa 20 cm fra Retningspunktet paa en Afstand af 200 Meter. Hvor vil De saa sigte, 23, paa en Afstand af 200 Meter med Vizir 250 Meter paa en enkelt Mand, naar det blæser Vind 2 fra højre?

— 23 (rask og bestemt) 20 Meter til højre!

Premierløjtnanten (rasende): Hvorfor S . . . . vil De det?

23: Jov, for et aa risikere aa ramm' jen a' mi' Medminnisker.

M. A.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

KRIGEN RASER —

Krigen raser i Verden,
Freden flygter bange og ræd,
Folket lider af Smerten
Og skriger i deres sidste Stund paa Fred!

Nu havde Folket faaet nok,
De vilde ikke have den Motion,
Og de rejser sig og siger »Stop«,
Nu laver vi Revolution.

Monarken bliver styrtet,
Freden er nu inde,
Krigsguden er myrdet,
Krigens Dage vil svinde.

Tage Hjorth.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Laker Deres Cykle, Motorcykle eller Automobil med Robbialac

Trænger Lakken paa Deres Maskine til Fornyelse, giv den et Lag Robbialac i en af de smukkeste Farver og derpaa Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co., Nørregade 7, København K.
ROBBIALAC

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

GALOPLØB.

En slentrende Masse, der »skyder«
diskret
med Blinken og Hvisken og Smisken —
de synes at være saa svært glade ve'et,
de mærker ej Ridepisken.

Og Rytterne gi'r den med Hu og med
Haj,
det smager dog lidt af »daraussen« —
den ene Dag skvatter den store Hr.
Pay,
den anden Steen Giebelhausen.

Men hvem kom saa først af den store
Flok?
Jeg blæser paa, hvem der har vundet!
Thi Præmierne, det er s'gu sikkert nok,
gaar altid — »hinsidan sundet«.

Bifrons.

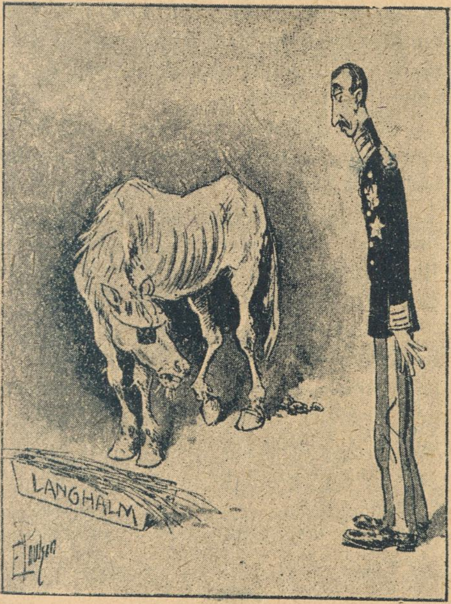

Det trak nok ud med Genforeningsfest,
og imens
saa blev den hvide Genforeningshest
et Gespents!

DEN OMVENDTE VERDEN.

Et eneste Værelse at leve i,
den Tanke Hr. *Becker* ej saarer —
men Stakler, der *tvinges* til at
have *ti*,
de fylder hans Øje med Taarer.

»Godt Nyt«.

Efter Forlydende vil alle Ministrene være til Hest ved Genforeningen i Slesvig. Den eneste, der ikke rider, er Rytter.

*

I denne Forbindelse kan vi oplyse, at Neergaard venter at blive Ridder af Elefanten.

*

En Mand, der havde forbrændt Benet, fik paa et amerikansk Hospital lagt Hundehud over Brandsaaret. Han blev fuldstændig kureret, men hver Gang, han gaar forbi en Lygtepæl, faar han Lyst til at løfte Benet.

*

Det ny store Sølv bliver af Porcellæn, smaa Sølvpenge laves af Fajance og Kobberpengene bliver almindelige Potteskaar.

*

Efter Forlydende er Neptun uden for Børsen i Færd med at tage Gaflen i den anden Haand.

»EN NORSK-AMERIKANER«.

Der er i Amerika en tænksom redaktør, som trykker sin avis med alle dens vidunderlige historier om mord, rømninger og røverier paa tynde blade av gummi elasticum, saa læserne selv kan tøie historierne ut efter behag.

»EN DANSKER«.

— Ak, sødeste Fru Svendsen, næ, *min* Mand er skam flink, kan De tro; forleden Nat, da jeg var daarlig, stod han saamænd op og lavede Grød til mig i de bare Underbukser, . . .

»EN SVENSKER«.

Prosten: — Nå, Per Larsson, kan du säga mig, huru det kom till, att Kain dräpte sin broder Abel?

Per Larsson: — Gjorde'n hä då?

Prosten: — Men kära Per, så mycket bör du väl veta af den heliga skrift, att så skedde. Tänk nu noga efter! Hvad var anledningen till, att Kain dräpte Abel?

Per Larsson: — Ja, törhända ville han ha änkan!

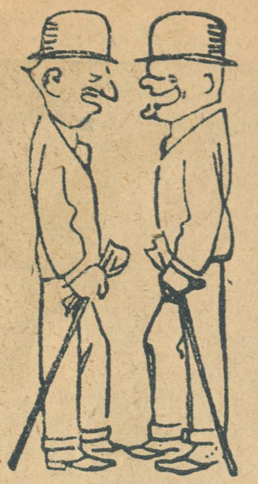

— Jeg hører, at Du skal skilles, hvornaar skal det gaa for sig?

— Paa Genforeningsdagen!

30/6 Rytterministeriet har rettet det ene Slag mod Smaafolk og arbejdsløse efter det andet. Man kan egentlig ikke sige, at Excellencerne har fisket efter disse Samfundsklasser — i hvert Fald har de ikke anglet efter Fiskerne. Naa, De havde vel heller ikke bidt paa Krogen.

26/6 Professor Einstein har i et meget lærd Foredrag paavist, at det menneskelige Øje meget vel kan se om Hjørner. Det behøvede han ikke at fortælle mig, det har jeg oplevet saa tit — jeg husker f. Eks. en herlig Aften i Tivoli, hvor jeg bl. a. fik en 8 à 9 Sjusser!

Filmsstjerner VII.

Tegnet af Seir Larsen.

William Hart.

Tegning af Hp. Hansen

I Kapløbet om at komme først over Grænsen blev *den sorte Ravn* Nr. 1 og Kongens *hvide Hest* Nr. 2.

Teater-Agenten.

Frøken Wilbas, Primadonnaen ved et omrejsende, amerikansk Operaselskab, førte Samtalen i Kupeen, mens Toget hastede fra New York til Chikago. Primadonnaen havde kendt »bedre Dage« — hun var lidt til Aars, og det var hendes Stemme forresten ogsaa.

Derfor drejede hele Samtalen sig om, hvorvidt hun vilde gøre Lykke i »Romeo og Julie«.

— Forfærdeligt, hvis vi gør Fiasko! hvinede hun mellem en Bunke andre teatralske Repliker.

— De kan være ganske rolig, Frøken Wilbas, raabte »Romeo« i Falsethøjde — Deres Julie kan ingen modstaa!

En Herre paa ca. 50 Aar med Ørnenæse og sværtet Overskæg havde siddet længe i sin Krog og hørt paa Operasangernes Passiar. Pludselig brød han ind i Samtalen.

— Undskyld, højstærede Frøken, men jeg har haft den Glæde at høre Dem synge Julies Parti i Washington; jeg kender Publikumet i Chikago og kan garantere for, at De vil gøre vældig Lykke.

— De smigrer, min Herre, svarede Primadonnaen og vendte Øjnene i Hovedet.

— Absolut ikke, bemærkede Herren, jeg er sikker i min Sag og taler forøvrigt kun som Forretningsmand. Mit Navn er Harryson, jeg er Agent i Teaterartikler.

— De tror virkelig, at jeg vil gøre Lykke?

— Jeg er saa sikker i min Sag, at jeg vil foreslaa Dem et Væddemaal paa 500 Dollars.

— Godt! svarede Primadonnaen og rakte Teateragenten sin lille, buttede Haand — jeg modtager Væddemaalet!

Der blev ikke talt mere om den Ting paa Resten af Vejen, og da Frøken Wilbas var ankommet til Chikago og havde undersøgt Forholdene, var hun sikker paa en dundrende Fiasko.

Saa kom den store Aften. Direktøren var gnaven og uhyre nervøs. Frøken Wilbas blev modtaget med Tavshed, og efter første Akt lød endda en svag Piben, som dog i næste Nu blev overdøvet af mægtige Bifaldsytringer. Kampen fortsattes efter hver Akt, men Forestillingen endte med Ovationer for Primadonnaen, der modtog 25 Lavrbærkranse og tilsidst blev trukket hjem af begejstret Ungdom.

Ved Middagstid den følgende Dag meldte Tjeneren Hr. Harryson, og Primadonnaen genkendte straks sin Rejsefælle fra Kupeen.

— Naa, De kommer nok for at hæve den Sum, vi væddede om? Den er lidt høj —

— Lidt for høj, kære Frøken, bemærkede Harryson roligt, men her er Regningen. — Han rakte Primadonnaen et Papir, hvorpaa der stod:

25 Lavrbærkranse: 30 Dollars, 50 Klappere à 2 Dollars: 100 Dollars, 15 begejstrede Ynglinge til at trække Vognen 70 Dollars. Min Ulejlighed 200 Dollars — ialt: 400 Dollars.

Frøken Wilbas bed sig i Læben og betalte.

Saadan laver man den i Amerika.

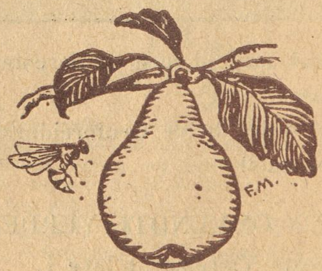

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa **Københavns Tilskærer-Akademi.** Stormgade 16. Telf. 4677.

Præsten (strengt): Stine, jeg hører, at der var en Soldat hos Dig i Aftes.

Stine: Det var min Broder.

Præsten: Men Du har jo sagt, at Du ikke havde nogen Broder.

Stine: Nej, jeg troede heller ikke, at jeg havde nogen, før jeg hørte Præsten Prædiken i Søndags, da De sagde, at vi alle var Brødre og Søstre.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.

Uundværlig Haandbog
„Fremad" Frederiksborgg. 33.

Den taalmodige Ægtemand ledsager sin Hustru hen i et stort Magasin, hvor hun ser paa en Mængde Hatte. Tilsidst vakler hun mellem to og spørger sin Mand:

— Synes Du, at jeg skal tage den store eller den lille?

Og Manden svarer:

— Af to Onder skal man altid vælge det mindste.

Køb RAVNEN

Wolkes Caloric

A/S Gust. Wolke

Kungl. Hofleverantör

Köpenhamn **Malmö**

Vilh. Christiansen

Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Emil Poulsen.

Papirnød.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 øre

RAVNEN

Nr. 29 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 15. Juli 1920

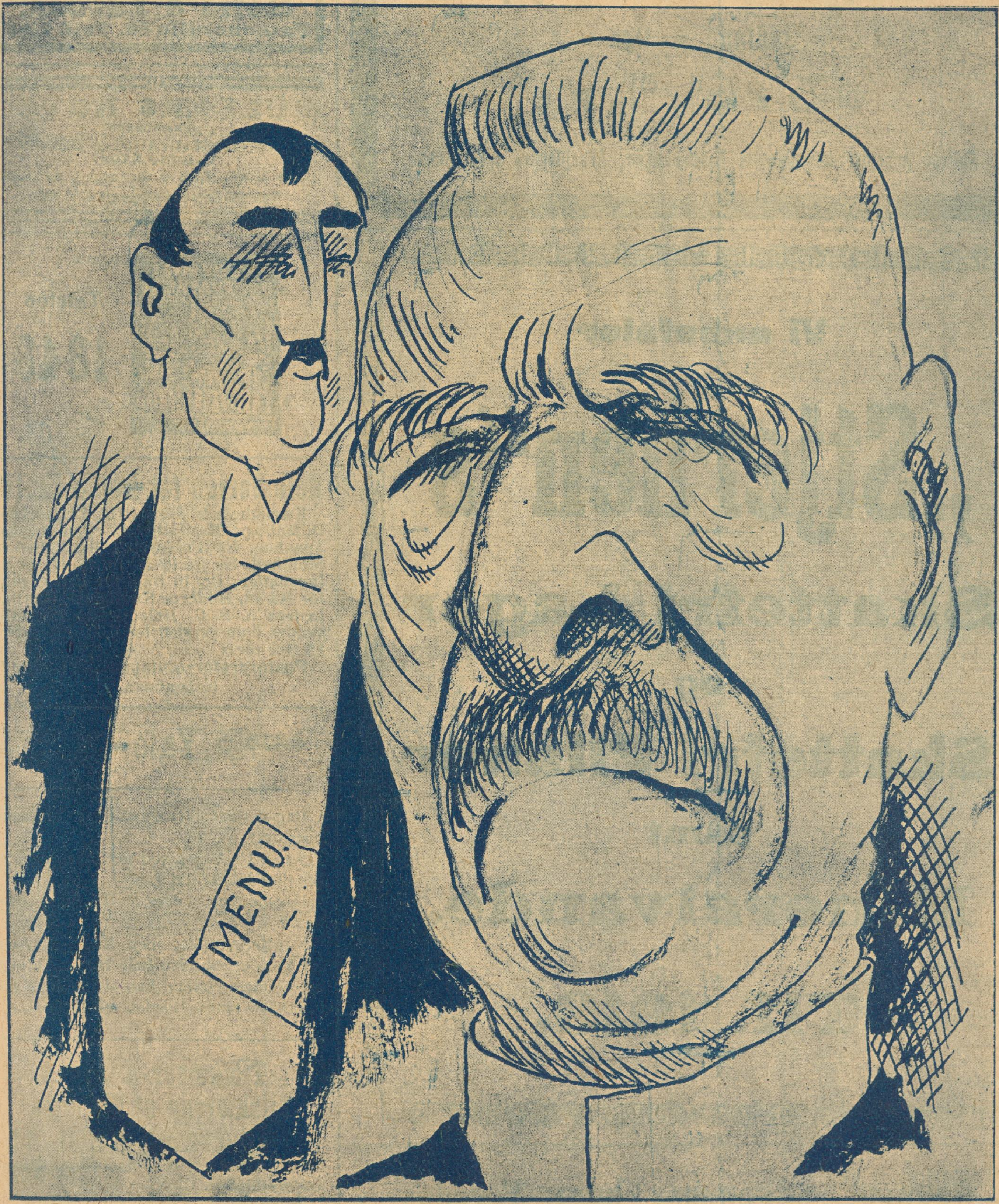

Tegning af Hp. Hanser

Genforeningsmænd:

Først blev de klappede og dernæst stenede. — Omsider blev de atter genforenede.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
modtager Penge til Forrentning paa
Indlaan p. Ops.
til 5 à 5½ % p. a.
Enhver Arbejder bør benytte Landsbanken, Arbejdernes egen Bank.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN" 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Dag-Betjent: Hvordan har Madammen det?

Nat-Betjent: Jeg ved det ikke, jeg har ikke set hende i ti Aar.

Dag-Betjent: Lever I da ikke sammen?

Nat-Betjent: Jo, men hun gør rent for Folk og er uden hele Dagen. Og jeg er ude hele Natten. Saa vi har ikke set hinanden siden Hvedebrødsdagene.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

— Hvad er en Spekulant, Fa'er?

— Det er en Mand, min Dreng, der gaar paa Børsen og *taber* Penge.

— Og hvad er en Finansmand?

— Det er en Mand, min Dreng, der gaar paa Børsen og *tjener* Penge.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel,
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Gæsten: Hm, hm. Den Rødvin har en slem Bismag. Jeg tror, Proppen er daarlig.

Opvarteren: Bevares, Herre! Skal øjeblikkelig bringe Dem en ny — Prop.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Set paa Strøget:

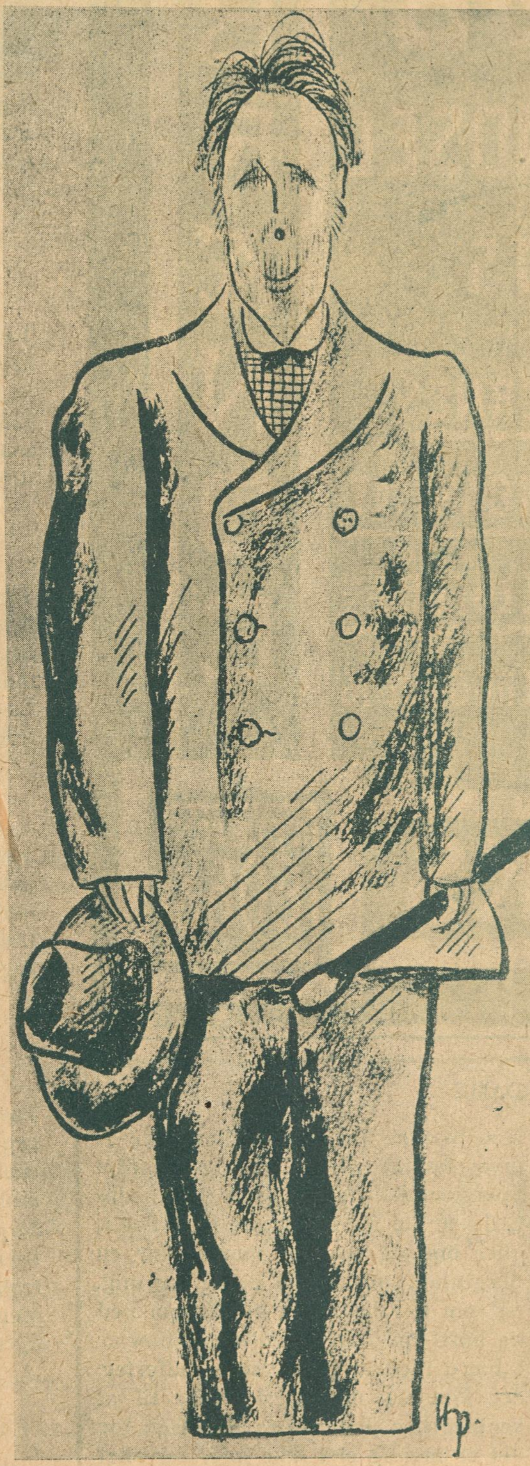

Tegning af Hp. Hansen.

Forfatteren Knud Lyhne, Horsens.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

„Albingia"
Spec.: Lysthusforsikring
mod Brand og Tyveri.
Frederiksborggade 10.
Telf.: 2666 — 2667 — Byen 3246.

Den unge Moder, der kommer ind i Barnekammeret, siger forfærdet til Barnepigen:

— Men Gud, Stine! Barnet spiser jo af Hundekagerne!

Og Barnepigen svarer:

— Det har Køteren rigtig godt af, Frue, den skal altid have Tungen i Tulles Mælk.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

LYDIG MOD LÆGEN.

— Hvorfor lukker De Øjnene, hver Gang De drikker?

— Min Læge har forbudt mig at kigge for dybt i Glasset.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

SKARP DAME

Scenen: En lille Jernbanestation i Jylland.

Fru P. kommer hen til Billetlugen:

— Hvor naar gaar næste Tog herfra?

— Fruen maa vente i fire Timer.

— Det kunde da ikke falde mig ind!

— Naa, Fruen ved altsaa bedre Besked med de Dele end jeg?

— Ja, det er akkurat det, jeg ved! De mener maaske, at det er Deres Opgave at sidde der bag Lugen og forsøge at undervise Folk om Sager, som De ikke ved rigtig Besked om. Men maaske De en Dag kan lære at give høfligt Svar paa et høfligt Spørgsmaal. Maaske ved De bedre end jeg, om *jeg* skal rejse med Toget, eller om jeg maaske spørger for en Slægtning, som er paa Besøg hos mig, og som har bedt mig om at gaa ned og høre om Toggangen, mens hun er i Færd med at pakke sine Kufferter. *Jeg* kommer nemlig slet ikke til at vente i fire Timer paa det Tog, for det er nemlig slet ikke *mig*, der skal rejse, men derimod min Søster.

Farvel!!

Tænk paa et Tal —

Smaa Regneopgaver, gode at faa Forstand af.

Tænk paa et Tal,
træk det halve fra,
læg din Rente til,
træk udenlandske Penge fra,
skjul Børsindtægten,
glem din Formue.
Hvad faar Du saa?
. . . *Din Skatteangivelse.*

Tænk paa et Tal,
læg en Annonce til,
læg 500 Kr. til i Belønning,
træk alt Haab om Komfort fra,
læg Løfte om to Aars Leje til,
+ Køb af brugte Møbler,
+ Løfte om ikke at faa flere Børn.
Hvad faar Du saa?
. . . *Ingen Lejlighed.*

Tænk paa et Tal,
læg 2 Flasker Whisky til
+ 3 Flasker Cognac.
Læg to knuste Ruder til,
multipliceret med 2 paa Tuden,
divideret med et blaat Øje.
Hvad faar Du saa?
. . . *30 Kr. i Bøde.*

Tænk paa et Tal,
læg en Aftenkaabe til,
læg Soupe med 2 Kuverter til,
multiplicer med 3 Fl. Champagne.
Læg Maaneskin til,
træk *ikke* Gardinet fra
for hvad faar Du saa?
. . . *Skilsmisse.*

Tænk paa et Tal,
køb Uldtøj for Pengene,
multiplicer med 100,
træk din Ulejlighed fra,
læg 200 Procent paa
og put Fortjenesten i Lommen.
Hvad faar Du saa?
. . . *Vrøvl med Thorup.*

Tænk paa et Tal,
læg »Nationaltidende« til,
træk »Berlingeren« fra,
multiplicer med »København«.
Læg Professor Rovsing til,
træk Marott fra,
tænk paa Witzansky,
glem H. P. Hanssen
og træk Fremtiden fra.
Hvad faar Du saa?
. . . *2den Zone med!*
S—N.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

— Med den Temperatur maa han forlængst være død, men Pulsen er langsom og rolig. Er det nu mit Termometer, der er daarligt, eller mit Ur, der gaar forkert eller mig, der er fuld?

(»Simplicissimus«.)

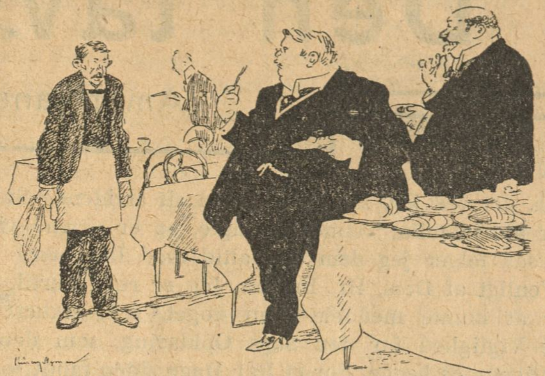

Handelsresanden, som på smörgåsbordet upptäcker 5 à 6 sorter syltor af bekanta märken men också en sort, som han ej vet namnet på, ropar til hofmästarn:

— Hva ä dä här för sylta?

Vaktmästarn: — Dä ä stadshotellet i Sala.

(»Strix«)

DÅ MAN HAR UTSEENDET EMOT SIG

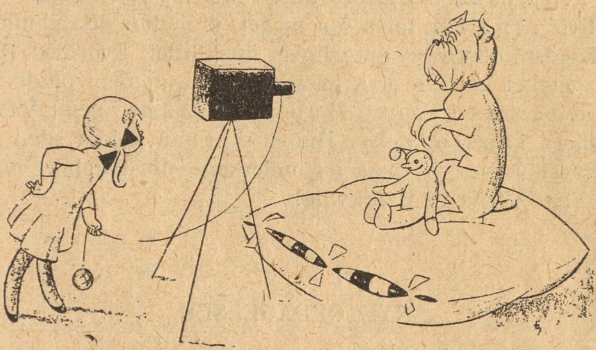

— Fy dej, Pluto, vad du är trilsk! Kan du inte försöka se glad ut ett litet ögonblick!

(»Søndags-Nisse«)

Brudgommen: Hvilken Raahed! Hvorfor slaar De Lammet?

Slagteren: Ja, alle gaar jo ikke saa godvilligt med som De!

(»Lustige Blätter«).

TIVOLI I JULI.

I Tivoli spilles og synges, tralles og danses,
drikkes og fjantes, flirtes og gantes.
Ej bedre Have paa Jorden der fandtes,
morsom for Hansen saa vel som for Brandes.

Saalunde synger Digteren, og der er ikke saa lidt om det. Under de løvtunge Træer og med Fuldmaanesølv nyder Københavnerne og de Tilrejsende Livet paa den fredlyste Plet, mens Musikens Toner fylder Sindet med Sommer-Poesi!

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

— Ja, det ved jeg, sagde han med sit alvidende Smil. Jeg slipper aldrig mine Venner af Sigte, og er vi end vidt adskilte, saa følger jeg dem dog altid med Interesse.

— Venligt af Dem, Hr. Burton. Jeg er rejst hertil, da jeg mener at kunne meddele Dem noget, som sikkert er af største Vigtighed for den Sags Opklaring, som den Gang beskæftigede os begge. For et Par Dage siden fandt jeg dette Brev, som allerede er to Aar gammelt, og jeg kan ikke fri mig for den fikse Ide, at det staar i Forbindelse med Mordet paa Henry Moreland.

Burton saa nøje paa Konvolutten, læste Brevet, undersøgte Papiret og syntes at blive i ganske særlig Grad oplivet.

— Det er et udmærket Fund, kære Hr. Redfield, udbrød han. Det forklarer noget, som jeg allerede for længe siden har forstaaet og udtænkt. De kan virkelig takke Forsynet for, at dette Brev er faldet i Deres Hænder. Om jeg ikke allerede var overbevist om, at Skæbnen almægtigt ordner vore stakkels Livstraade, saa vilde dette Brev faa mig overbevist om, at der findes højere Magter.

Med det aabnede Brev i Haanden begyndte han at gaa frem og tilbage i Værelset, hensunket i Tanker, til han endelig sagde:

— Det er vidunderligt. Men det forholder sig virkelig saadan. Der er ingen Tvivl om det. . . . . Skurken lever og nyder Frugten af sin Ugerning. Derpaa satte han sig lige ved Siden af mig og fortsatte:

— Vi maa tage derhen, Hr. Redfield. Vi maa atter til Skuepladsen for hin Forbrydelse, og jeg giver dem mit Æresord paa, at vi nu er Maalet nærmere end nogensinde. Men i Blankville har imidlertid meget forandret sig, kan De tro. James Argyll er indtraadt i sin Farbroders Sagførerfirma og er sikkert paa Veje til at gifte sig med den ene af sine Kusiner — den yngste, tror jeg.

Jeg blev helt forskrækket, da jeg hørte dette. Skulde virkelig den rene, rettænkende og uskyldige Mary have forandret sig saaledes, at hun nu vilde række Haanden til den Mand, som hun altid havde afskyet. Og med hvilke Kunster havde han forblindet hende? Denne Usling vilde jo kun have fat i hendes Penge for at kunne betale sin Spillegæld med dem.

Burton begyndte nu at tale om Tyveriet. Man havde faaet oplyst, at den stjaalne 500-Dollarsseddel efter et halvt Aars Forløb var kommet tilbage fra Kalifornien til Firmaet Wells, Farge & Co. Men man vidste intet andet om den Mand, som indbetalte Sedlen til en af Firmaets Agenter, end at han var en stor, groftbygget Mand med et raat og sanseligt Udtryk, og at han var rejst videre ud til Guldgraverbyerne.

Burton fortalte videre, at Leesy Sullivan endnu levede i New York, men at hun var altfor svag til at kunne ernære sig ved sine Hænders Arbejde og kun kunde opretholde Livet for sig og lille Nora ved Hjælp fra andre — en Hjælp, som ydedes hende gennem Burton.

— Det er af stor Vigtighed for mig, fortsatte Detektiven, at holde Liv i hende. Hun skal leve for en Dag at kunne optræde som Vidne i en bestemt Sag — — aa, hvem ved . . . nu gaar der et Lys op for mig! Jeg kunde til nu ikke rigtig begribe det gaadefulde Brevs Indhold. »Den gamle Ven« kunde jeg ikke regne ud hvem var, men nu kender jeg også ham. Hør nu og læg nøje Mærke til, hvad jeg siger. Brevets Indhold udtrykker netop det modsatte af, hvad Brevskriveren egentlig vil sige. Det, Brevskriveren siger, han ikke har kunnet udføre, er naturligvis blevet udført, og Pengene er ogsaa blevet betalt derfor, ligesom han selvfølgelig ogsaa er udvandret. De udbetalte Penge er dem, der er blevet stjaalet hos Argyll, og det, der skulde udføres, var et Mord. Forstaar De mig nu?

Jeg kunde ikke svare et Ord af Overraskelse og Beundring.

— Omtalte De ikke for mig, Hr. Redfield, at Barken paa den store Eg i Argylls Park var blevet afskrabet? De havde netop lagt Mærke til det Dagen efter Mordet paa Henry Moreland?

— Jo, det er rigtigt.

— Naa ja, og Leesy Sullivan har fortalt mig, at netop samme Aften, mens Henry Moreland endnu laa død paa Landevejen, saa hun en Mand kravle ned fra det samme Træ i Argylls Have og forsvinde i Mørket. »Den gamle Ven«, om hvis Arme der tales saa meget, er netop den gamle Eg, og Tandstikkeren er naturligvis den Stilet, hvormed Henry blev stukket ned. De kan maaske huske, at man fandt Spidsen af Vaabnet i Saaret, Morderen maa have gemt Vaabnet i Hullet i Træet, og det er Hullet, som han kalder »den gamles Brystlomme«. Vi maa nu undersøge Mordvaabnet nøjere, min Ven. Altsaa til Blankville!

NYE OPDAGELSER.

Vi blev enige om, før vi tog til Blankville, at gøre en lille Afstikker ud til Peekshill for om muligt paa Postkontoret at faa noget at vide om, hvorfor Brevet ikke som uafhentet allerede for længe siden var blevet sendt tilbage til Bureauet for uafhentede Breve i Washington. Mærkeligt nok var endnu den samme Postekspedient paa Kontoret som den Gang, Brevet blev indleveret. Da han saa Konvolutten, blev han øjensynligt forlegen, som om han var blevet grebet i en eller anden tjenstlig Forseelse. Da han formodentlig troede, at en af os var Adressaten, thi han kendte ingen af os, forklarede han, at Brevet var faldet ned gennem en Revne og først var blevet fundet, da Disken var blevet repareret. Angaaende Afsenderen af Brevet troede han at kunne huske, at det var en Mand med sort Haar og haarde, gennemtrængende Øjne. Han var kommet ind paa Kontoret en Aften lige før Lukketid.

Dette var jo ikke meget oplysende. Kun et stod os klart, at et uransageligt Forsyn havde styret Tingenes Gang for os og ved et Tilfælde ladet dette Brev falde i mine Hænder, ligesom den samme Skæbne havde maget det saa, at jeg skulde faa en Ansættelse i netop Postvæsnet og i det Kontor, til hvilket Brevet var blevet sendt.

Vi forlod nu Peekshill og tog til Blankville, hvorhen vi naaede ved Mørkets Frembrud. Paa Stationen saa vi os forsigtigt om efter kendte Ansigter, men da ingen syntes at lægge Mærke til os, gik vi roligt hen mod Argylls Villa. Maanen var nu helt oppe, i flere Vinduer saas Lys, men alt var ganske stille. Da jeg var feberagtig ivrig efter at naa Maalet, skyndte jeg mig gennem Parken hen til den gamle

Eg. Den stod et Stykke fra den Allé, der førte op til Huset, i omtrent en tredive Fods Afstand fra Husets venstre Fløj.

Medens Burton stod paa Vagt henne ved Huset, kravlede jeg op i Træet for at undersøge Hullet i Stammen. Allerede en Gang før havde jeg været der oppe og vidste derfor, at der lige neden under en stor Gren fandtes et Hul, hvor Fuglene plejede at bygge Rede. Næppe havde jeg stukket Haanden ned i dette Hul, før jeg mærkede Kulden fra en lang Staalspids. Forsigtigt greb jeg om den og trak den frem fra Mørket i Træhullet. Men jeg kunde dog i Nattens Dunkelhed ikke klart se, hvad det egentlig var. Pludselig hørtes en Lyd i Nærheden, saa jeg maatte vente lidt med at klatre ned fra Træet. Døren til Villaen aabnedes og Mary traadte ud fulgt af James.

— Har Du ikke Lyst til en lille Spadseretur, spurgte han. Vejret er saa dejligt.

— Nej, jeg maa straks op igen, for Eleonore vil i Seng, svarede hun afvisende.

— Mary, Du er saa urimelig og kold imod mig, hviskede han, da de nu stod lige under Træet, hvor jeg sad. Du har lovet at give mig et bestemt Svar inden denne Uges Udgang — giv mig det nu i Aften! Jeg beder Dig, opfyld mit Ønske, og lad mig ikke længere leve i denne forfærdelige Uvished. Sig, at Du tillader mig at anholde om din Haand hos din Fader?

— Jamen, James, jeg havde virkelig aldrig tænkt mig, at Du vilde opfatte et Løfte, som kun var givet i Spøg, i fuldt Alvor. Jeg er endnu for ung til at gifte mig, og vi to har jo hele Tiden kun set paa hinanden som Slægtninge — jeg ved virkelig ikke endnu, hvilke Følelser jeg egentlig nærer for Dig. Nu maa Du ikke prøve paa at overtale mig, for det kunde vi maaske begge komme til at angre. Jeg kan nu slet ikke tænke mig et Ægteskab mellem Fætter og Kusine.

— Du har altsaa drevet Nar med mig, udbrød James heftigt. Jeg har længe i Dig set min tilkommende Hustru, og saa har Du kun koketteret med mig. Men jeg ved meget godt, hvem det er, Du tænker paa, naar Du siger Nej til mig. Skal jeg sige Dig hans Navn?

Mary tav og sænkede Hovedet.

— Jo, jeg skal sige Dig det. Endnu lever denne Slyngel i dit Hjerte, han, som sneg sig her ind i Familien under Venskabsmaske for siden at forraade os alle sammen. Jeg behøver iøvrigt ikke at nævne hans Navn, Du ved det altfor godt selv. Altid saa har Du forsvaret ham og taget hans Parti, naar vi andre angreb ham. Baade overfor mig og din egen Far har Du forsvaret ham, og det er virkelig lykkedes denne Forbryder ikke blot at gøre os alle Sorg — han har endog formaaet at stjæle min lille Kusines Hjerte.

Hvor blev jeg ikke jublende glad ved at høre disse Ord om min lille tapre Kusine. Jeg var lige ved at hoppe ned fra Træet og takke hende. Men jeg bragtes atter til Besindelse ved hendes Ord:

— Hvis han har vundet mit Hjerte, saa har han ikke gjort det af lave og egoistiske Grunde. Og hvis han ejer noget af mit Hjerte, saa har jeg frivilligt givet ham det, og jeg vilde ønske, at min stakkels Richard vidste det. Da han rejste, sagde jeg ham, at jeg altid vilde blive hans Ven, og jeg har ikke mindste Grund til at skjule dette hverken overfor Dig eller Far eller nogen anden.

— Ti stille, Mary, Du bringer mig til Raseri. Du ved, hvad Fortvivlelse kan drive et Menneske til. Hvis Du ikke forbarmer Dig over mig, maa jeg forlade Jer — hører Du, jeg *maa* bort herfra.

Ved disse Ord fra James kom jeg til at tænke paa, at han havde forpligtet sig til, saa snart han blev gift med Frøken Argyll, at betale Bagley de Penge, han havde tabt i Spil. Antagelig var det ikke lykkedes ham at faa Eleonore til at glemme Henry Moreland, og nu forsøgte han derfor at vinde Mary. Ham var det naturligvis ligemeget, hvem af Døtrene han fik, naar han blot kunde komme i Besiddelse af Pengene. At James allerede var indtraadt i min tiltænkte Stilling i Firmaet, kunde jeg forstaa af Marys Replik:

— Men hvordan skal Papa kunne klare sig uden Dig? Du ved jo, at han i den sidste Tid er blevet saa syg og træt, at han ikke kan varetage sine egne Sager alene.

— Det Spørgsmaal overlader jeg til Dig selv at besvare, min kære Mary. Jeg skal gerne blive og hjælpe din Fader, saa godt jeg kan, hvis Du vil love at blive min Hustru. Du siger selv, at Du holder af mig som din Fætter — hvorfor kan Du saa ikke ogsaa holde lidt af mig som din Ægtemand? Jeg tror, at jeg skulde lære Dig at elske mig. Sig mig nu, Mary, at Du ikke vil støde mig bort — at Du vil gøre mig lykkelig.

Mary tav stadig, men han trængte ind paa hende, han svor paa, at han skulde gøre hele hendes Liv lykkeligt, og at han vilde blive hos hendes Fader og hjælpe ham med Forretningerne, og tilsidst hørte jeg virkelig, at Mary indvilligede i at ægte ham inden Aarets Udgang. Enten vilde hun vinde Tid eller ogsaa var det af Svaghed, hun bøjede sig for hans stærkere Vilje.

Begge vendte de nu tilbage til Villaen, hvis Dør de lukkede. Jeg kunde saaledes endelig befri mig fra den højst ubekvemme Stilling oppe i Træet. Jeg rystede over alle Lemmer, da jeg atter igen stod med fast Grund under Fødderne. Burton kom nu hen til mig. Han beklagede mig leende og sagde:

— Hvem skulde have tænkt sig, at vi paa denne Tid og paa dette Sted skulde blive Vidne til en saa tragikomisk Scene. Jeg hørte hvert Ord. Det er en snu Ræv den James! Naa, men har De fundet Mordvaabnet?

— Ja!

— Virkeligt! Ja, saa maa vi skynde os at komme tilbage til New York med Nattoget. Her har vi intet mere at gøre!

Da vi endelig igen befandt os i hans Arbejdsværelse, tog jeg Stiletten frem og rakte ham den. Han undersøgte den nøje og sagde:

— Det er et kirurgisk Instrument, som ikke har kunnet taale det stærke Stød, derfor er det sprunget. Som De ser, er det ikke en almindelig Kniv, og det styrker min Formodning om, at det er en øvet, kirurgisk Haand, som har ført Stødet. Nu skal vi se, om det passer!

Han aabnede en Skuffe og tog den Staalspids frem, som var fundet i Morelands Saar. Stykkerne passede nøjagtigt.

— Ja, det passer, udbrød han. Nu har vi da endelig fundet Mordvaabnet. Blot vi nu ogsaa snart kunde finde Morderen. Men jeg haaber det, thi jeg tænker paa noget, som Leesy Sulivan sikkert kan give os Besked om. Naar vi har hvilet os lidt, vil vi opsøge hende. Mod, min Ven, og sid ikke dér og hæng med Hovedet! Vi har hele tre Maaneder, forinden James kan tvinge Mary til at holde sit Løfte, og i den Tid kan meget ske, som vil umuliggøre dette uværdige Ægteskab. Endnu er hun ikke hans, og det skal hun heller aldrig blive!

Ved Middagstid næste Dag gik vi hen til Leesy, som hilste mig næsten uvenligt, som om hun troede, at jeg var Skyld i alle hendes Ulykker, Burton tog hun derimod venligt imod. Hendes Udseende forfærdede mig, hun var bleven huløjet og afmagret som et Skelet. Da Burton sagde, at han maatte foretage en Rejse paa to eller tre Maaneder, blev hun ganske fortvivlet. Jeg forstod ikke straks Grunden, men da Burton tilføjede, at han nok skulde sørge for, at baade hun og lille Nora skulde faa alt, hvad de behøvede, saa begreb jeg, at stakkels Leesy var bleven angst for at staa ene og værgeløs i den store By.

— Tusind Tak og Gud velsigne Dem, sagde Leesy med Taarer i Øjnene.

(Fortsættes).

Johannes Ørsted. Tak, ved Lejlighed.

Maler E. C. Vi faar vel nok Plads til Deres lille Tegning.

V. A. K. Tak for den smukke Opmærksomhed!

K. Meyer, Frederiksberg. Blyantstegninger kan *ikke* benyttes. Man tegner Bladtegninger med *Tusch!*

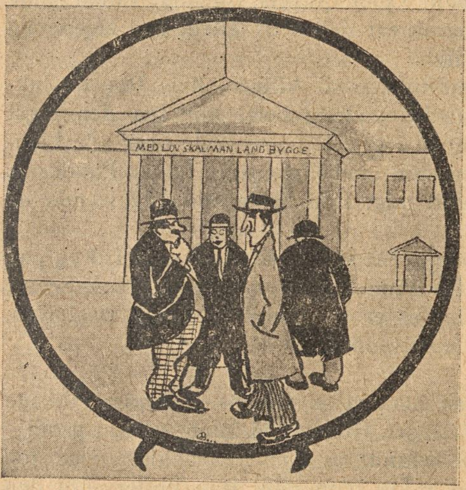

Adskillige Urtekræmmere har optraadt som Klausulædere med Hensyn til store Partier tørrede Æggeblommer, hvorfor de maa betale 300 Kr. i Bøde hver til den haarde Dommer.

Man kan just ikke sige, at de Herrer Urtekræmmere har det som Blommen i et Æg.

Tegning af *A. Brüel.*

— Hvad var dog det, Onkel? spurgte den lille Peter forskrækket, da han hørte et Skud fra Øvelsesskibet.

— Aa, det var blot et Tegn til, at Soldaterne paa Skibet skal i Seng, sagde Onklen, der gik en Tur ved Havnen med sin lille Nevø. Du ved jo nok, at man til Lands blæser, naar Soldaterne skal i Seng; til Søs skyder man.

— Saa—aa, sagde lille Peter eftertænksomt, hjemme hos os brøler vi, naar vi skal i Seng.

A. A.

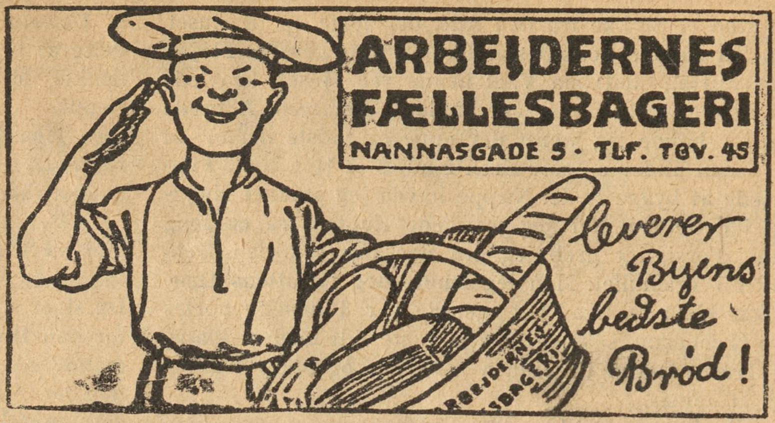

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand:

EN NYDELIG TID

Paa Frederiksberg, de helliges By,
hvor Kirkerne knejse saa stolt imod Sky,
der sænkes al Glæde og Livslyst i Jord,
imedens der synges en Salme i Kor.
En nydelig Tid, en nydelig Tid.
Vi lever forvist i en nydelig Tid.

Ja Tiden er sløj, og værre det bli'r.
Vi Livet nu snart for et Tællelys gi'r.
Ja selve Sct. Peter han kan sig ej dy;
men sidder og mumler deroppe fra Sky:
En nydelig Tid, en nydelig Tid —
Vi lever forvist i en nydelig Tid.

Den unge Hr. Jensen har været paa Sold
og vender nu hjem til sin Viv (Kl. Tolv),
men Konen hun ligger i Sengen paa Lur
og siger til ham, mens hun ser paa sit Ur:
En nydelig Tid, en nydelig Tid.
Du kommer forvist paa en nydelig Tid.

E. N.

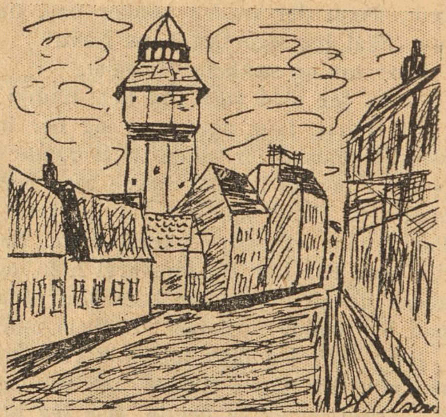

Vandtaarnet i Nykøbing F.

Nykøbing F. det er en flot lille By,
baade med Taarne og Spir imod Sky,
samt med Sommerteater og meget mere
samt et flot lille Strøg, hvor man spadserer.

Sdr. Vedby udenfor Nykøbing ligger,
hvor man i Ferien Solskin slikker,
der er skønne Skove og store Enge,
hvor man hele Dagen kan muntre sig længe.

Kun i otte Dage denne Glæde varer,
man saa hjem til sit Kontor maa fare.
Solbrændt paa Hals og Ansigt er man bleven,
og man føler sig ogsaa lidt beleven.

H. O.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

TIL UNGDOMMEN

I unge, vort Fædrelands Haab,
som Vingerne røre nu kan —
lyt ikke til daarende Raab,
men vælg jeres Plads med Forstand.

Se, *Bagstrævet* blændę jer vil,
og om jeres Stemmer det slaas —
men *I* hører *Fremtiden* til,
og Fremtiden tilhører *os!*

— Er vort politiske Liv i den sidste Tid dalet eller højnet?

— Saa længe *Neergaard* grasserer, maa man absolut sige, at det — *gaar ner*.

Hvorledes tegner Vejret i Dag? spørger man Meteorologisk Institut, og Instituttet svarer kort og tydeligt: Tja — maaske Regn, muligvis Solskin, eventuelt Snestorm, Chancer for stærk Varme, Kulde ikke udelukket.

Det kan da ethvert Barn forstaa!

Og det gode ve'et er, at det i Sommer omtrent daglig slaar til.

— Er De glad, fordi vi faar Sønderjylland tilbage, Frøken?

— Ja, kære, vanvittigt! De Franskmænd og Englændere var bedaarende!

»Godt Nyt«.

Paa »Genforeningsdagen« vil Falcks Redningskorps oprette en Station for de Damer og Herrer, der kommer bort fra hinanden.

*

En Dame af det højere Lag gaar i disse Dage rundt og fortæller med dyb Sorg, at hendes Datter, som nylig er rejst til London, maa bo paa et W. C. Datteren havde nemlig skrevet hjem, at hendes Adresse var Rudolph Street 58, London W. C.

*

En ung Kontorist kom forleden op til Dick Nelson og spurgte, hvor meget han skulde betale pr. Maaned for at lære at bokse.

Han fik til Svar, at naar han havde faaet sig en Omgang paa tre Minutter, saa havde han faaet nok for Livstid.

»EN SVENSKER«

Kandidat Johansson är på hemväg från Hasselbacken och stegar in på en automat för att stärka sig med något fast föda. Stoppar in en slant i en spricka, ovenför vilken läses: »Biff à la Lindström«.

Efter en stund sträckes en hand med den begärda portionen genom en lucka, och en röst ropar: »Lindström«.

Förtjust griper kandidat Johansson handen och säger:

— Johansson, tackar, tackar!

»EN NORDMAND«

Fruen: Uagtet jeg ikke har været tilfreds med Dem, Stine, saa har jeg dog git Dem et godt skudsmaal for ikke at lægge nogen hindring i veien for Deres fremtid.

Stine (der skal flytte): Jeg takker fruen saa mange gange; og for at vise min erkjendtlighet kan jeg nu, da jeg flytter, oplyse fruen om, at nøklen til pikekammeret ogsaa passer til spiskammeret.

»EN DANSKER«

— Nej, det er snart ikke til at nære sig. Overalt er der elektriske Vogne, Automobiler, Motordrosker og Cykler. Og nu kommer oven i Købet Luftskibet til. Det er til at gaa ud af sit gode Skind over.

— Ja! men *hvorhen?*

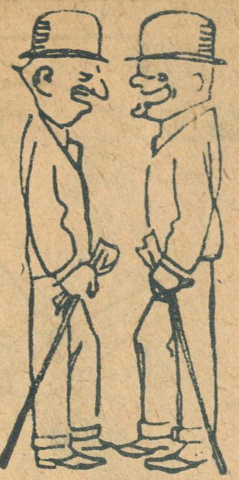

— Du, skal Du ikke gratulere Jensen, nu er han jo bleven gift?

— Det kan jeg ikke. Jeg kender ikke *hende*, og kan altsaa ikke gratulere *ham*. Og *ham* kender jeg, saa *hende* kan jeg ikke gratulere!

Forleden kunde man i Bladene læse om betydelige Beløb, der af det offentlige var tildelt Folk til Rejser i videnskabeligt Øjemed. Vi kan supplere disse Meddelelser med at oplyse, at Skovrider *Vestergaard* har faaet en ret stor Sum til en Rejse til Krigsegnene for dèr at studere Skovhugst, samt at Redaktør *Andreas Bundtzen* har annammet et endnu større Beløb (man nævner 10,000 Kroner) til en Rejse til Münster for at sætte sig ind i Fremgangsmaaden ved fotografisk Gengivelse af skriftlige Dokumenter.

Filmsstjerner VIII.

Tegnet af Seir Larsen.

Constance Talmadge.

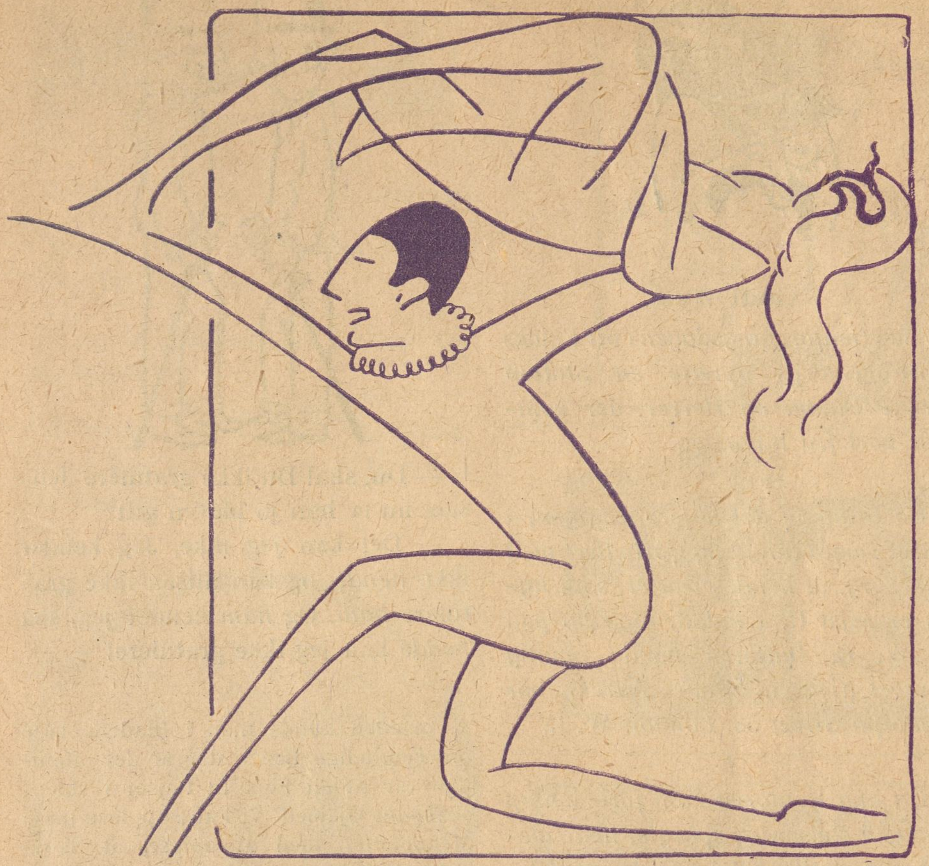

Tegning af Erik Lassen

Dolly Mewse og Harry Singer danser Vals i Tivolis Sommerteater.

Gavtyven Søren Bang.

Linje 1 raslede forholdsvis langsomt ud ad Gammel Kongevej, og Passagererne sad og svajede og nikkede uden at vove at tale højt — hvad intet Menneske tør i en dansk Sporvogn.

Ved det første Stoppested sprang Søren Bang op og fik sig en Plads i Hjørnet. Han saa sig omkring og fandt, at det var en forbistret kedsommelig Forsamling, han var dumpet ned i. Ved Siden af ham sad Smørgrosserer Olsens Frue med en lille Smørklump paa Skødet. Smørklumpen, en Pige paa 1 Aars Tid, løj ikke sin Moder paa: samme smørkuglerunde Øjne, Margarinenæse og Mejerimund. Mama svulmede som et helt Andelsmejeri af bare Stolthed, hver Gang »Klumpen« sagde »Ning-Ning«. — Damen lige overfor var den stenrige Enkefru Nomsen. Hun saa fornærmet ud og talte halvhøjt med sin Sidemand om alt det Sølvtøj, de havde hjemme paa Villaen. En gammel Tante sad og holdt krampagtigt fast om sin Haandtaske og bad hver andet Minut Konduktøren om endelig at huske Bülowsvej. Saa var der 3—4 fnisende »Backfische«, som blev overbegloet af to skægløse Ynglinge til stor Ærgrelse for en gudhengiven Dame i Sort og med det ny Testamente i de fede, foldede Hænder.

Det Selskab kunde Søren Bang, Gavtyven, ikke staa for, og han besluttede at benytte sit gamle Bugtalertalent for »at lufte lidt ud«.

Og pludselig hørte Sporvognen til sin store Forbavselse den gudhengivne Dame slaa en skrallende Latter op. Da der saa blev stille igen, hørte man den ene Yngling spørge den anden: Har Du nogle Penge, saa vi kan byde »Pakkerne« dèr paa Kaffe?

— Ikke en Syl, Du, svarede den anden — jeg maatte stampe mit Ur i Gaar for at betale Huslejen! De unge Piger blev blodrøde i Ansigterne og stirrede haanligt paa de to Fattigpjalte, som skyndsomst gik ud paa Bagperronen og sprang af. Pludselig begyndte »Smørklumpen« at skrige, og da Moderen tyssede paa hende, svarede Barnet:

— Stik mig hellere en Sjus, Mo'r! Fru Olsen blev bleg af Rædsel og troede, at Fanden var faret i Ungen! — Nu hviskede den gudhengivne til en Herre lige overfor: Hvis De kommer hjem til mig i Aften, saa har jeg to Flasker Whisky! Herren, der saa dydig ud, rejste sig indigneret og gik ud.

— Bülowsvej! hørte man Konduktørens Stemme raabe, og den gamle Tante fo'r op.

Da Konduktøren nu kom ind for at se, hvem det var, der havde givet »falsk Holdeplads«, hørte han til sin Forbavselse den samme Stemme brøle: Skift Vogn! Alle Passagererne maa stige ud! Under den opstaaede Panik forsvandt Gavtyven Søren Bang.

— Hvad er det, Du forsegler saa omhyggeligt i den Konvolut?

— Det er en Ordre, som haster, og som jeg glemte at give min Hustru i Morges, inden jeg tog ind fra Landet.

— Er Du nu ogsaa vis paa, at din Hustru straks vil lukke Brevet op.

— Ja, jeg lader Damen ved Skrivemaskinen adressere det til mig og skrive: »Strengt privat« udenpaa.

*

Konen: Hvad tager De for en Annonce om Dødsfald?

Ekspedienten: I Reglen 1 Kr., men det kommer jo an paa Størrelsen.

Konen: Ja, saa bliver det vel for dyrt, for min Mand var 3 Alen høj.

*

— Gør min Datter gode Fremskridt i Klaverspil, Hr. Professor?

— Kolossalt! Hun arbejder hver Dag tre Timer i — mit Ansigts Sved.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernban-hotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
KØBENHAVN K
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.

N. Farimagsg. 64

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. **Telf. 2800**

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

Hurtig Ekspedition . . . . Paa en stor Farm i det nordvestlige Amerika var der stjaalet to Heste. Sporet, der pegede mod Byen K., lod formode, at man ikke vilde kunne naa Tyven fra Farmen — han havde for stort et Forspring. Man telegraferede derfor til Sheriffen i K. og bad ham træffe Foranstaltninger til Flygtningens Paagribelse. To Timer senere indløb Svaret: »Hestene her, Tyven hængt«.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

R.E.BORDING KØBENHAVN

Verden vilde være et Paradis, hvis –

Tegning af P. V. Hansen

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 30 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 22. Juli 1920

Tegning af Emil Poulsen.

Genforeningsmænd:

Der gik et Gisp igennem Landets mest forbenede, — da disse to paany blev genforenede.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
modtager Penge til Forrentning paa Indlaan p. Ops.
til 5 à 5½ % p. a.
Enhver Arbejder bør benytte Landsbanken, Arbejdernes egen Bank.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Hensl. t. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

— Det bliver ikke til noget mellem Dig og Edith Hansen?

— Syv Gange har jeg hørt hendes Nej.

— Syv?

— Jeg friede i Ekkodalen paa Bornholm.

*

Hans: Onkel, hvor mange Fædre har Du haft?

Arve-Onkel: Een selvfølgelig, ethvert Menneske har kun een Fader.

Hans: Ja, men Mo'r sagde i Gaar: »Nu var det snart paa Tide, at Onkel Johannes gik til sine Fædre.«

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“,
Fredericia.

Faderen til sin Søn: Saadan et Guldstykke har Du fundet. Og saa tror Du, at Du uden videre kan gaa hen og give det ud. Nu skal jeg vise Dig, hvad et ordentlig Menneske gør i et saadant Tilfælde. Han tager sin Hovedbog og fører det ind som Indtægt, og *derefter* giver han det ud.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel,
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Bedste Tandcrême
i Tuber
VIBADONT
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Lægen: De maa kun spise ganske bestemte Retter.

Patienten: Det passer udmærket. Min Kone kan ogsaa kun lave ganske bestemte Retter.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Epilog.

Aftenskyens Karaveller,
Himmelhavets dunkle Dybder,
kalder gemte Minder, Sara!
frem fra Sindets stille Krypter;
og da ser jeg atter vore
Skæbner gennem Aare glide
som to lyse Karaveller
ved hinandens Side . . .

thi i Drømme — Frøken Sara!
kommer Du mig nænsomt nær . . .
og da ser jeg Livet flimre
i et lyst, forklaret Skær —
men om Hjertets lyse Haller
under Drømmens Skygger graane . . .
drømmer jeg . . .: En anden kysser
Pandens milde Maane. . . .

Gyldne Drømme, jeg har drømt,
ved dit Væsens Kulde døde.
Frøken Sara! Sindet skælver
under milde Minders Møde. . . .
Men naar Tanken blid og dristig
ser Dig gennem Taarer smile . . .
Ser Dig tryg hos mig en Gang
— søge Værn og Hvile . . .

ser jeg atter Livet flimre . . .
Skiltes for en Stund vor Vej,
i de stille Nætter, Sara!
fandt hver lønlig Hilsen Vej.
Lyser dine Smil for andre —
Elskovs varme, kyske Luer . . .
hedest brænder de for mig
under Barmens Buer.

Frøken Sara! . . . Frøken Sara!
nød Du Livets lette Vine —
En Gang, ved jeg, vil Du lægge
dine Hænder trygt i mine —
Og da ser jeg atter vore
Skæbner gennem Aare glide
som to lyse Karaveller
ved hinandens Side.

Carl Nielsen.

C·M·Hess Fabrikker · Vejle

Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA

Plante Margarine
er altid den bedste.

Statens Revisor (talende med sig selv): Der forlanger Mekanikus Schultz 21 Kr. for Lynafledérens Reparation, deraf 7 Kr. for Opstigningen, 7 Kr. for Reparationen og 7 Kr. for Nedstigningen. Den sidste Post maa virkelig stryges; thi selv om ogsaa Opstignigen og Reparationen kan siges at være i Statens Interesse, saa maa dog Nedstigningen udelukkende have været i Mekanikerens egen Interesse.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

En Tvivler. Et amerikansk Blad skriver: Vi er meget villige til straks at tro, hvad en Del af Vestens Blade plejer at berette om Skypumper. Men naar et Blad i Arkansas fortæller, at nylig bortførte en Skypumpe et Sengetæppe hele 15 Mil, hvorpaa den vendte om og hentede ogsaa Lagnet, saa tror vi dog, at vi maa udbede os et Par Dages Betænkningstid.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksberg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

TEGNSPROG.

Paa en Rejse i Persien var jeg en Dag Gæst hos en Dommer. Mens vi sad og talte sammen, blev en Mand ført ind, anklaget for en eller anden mindre Forbrydelse. En Tjener med en stor Pisk i sin Haand forklarede Forbrydelsen.

— Jeg er uskyldig, svarede den Anklagede og rakte en Finger i Vejret.

— Nej, Du er ikke, svarede Dommeren.

— Jeg sværger, at jeg er uskyldig, svarede den Anklagede, og nu rakte han to Fingre i Vejret.

— Beviserne for din Brøde er store, jeg maa dømme Dig til at piskes, raabte Dommeren og fæstede sine Øjne stift paa den Anklagedes Haand.

— Ved det vise Hoved, jeg er uskyldig — og nu rakte han alle fem Fingre i Vejret.

— Godt, lad ham gaa, han er uskyldig.

Den Anklagede bukkede og gik.

Samme Dag forhørte jeg mig paa rette Sted om, hvad Meningen var med dette Optrin.

— Den er tydelig nok, svarede min Hjemmelsmand. Han bød først med den ene Finger Dommeren 10 Kroner, med de to Fingre 20 Kroner — og med alle fem 50 Kroner.

Og saa fik han Lov at gaa!

Spejder-Sang.

(Mel.: »Den Spillemand snapped' Fiolen fra Væg«).

Et Telt og en Vogn, en Stang og en Klud,
en Post og en Spand og en Tud —
saadan ser en Spejder ud.
En Hat uden Foer,
en Kniv i en Snor,
ja, saa er han tapper og stor!
I Rygsækkens Gem
der ligger der fem
af Mo'ers de dejligste Stykker,
naar et er med Steg
og to er med »Spej«,
saa skidt da om Skoene trykker!
Op med Næsen og ud med Taa,
saa stolt som en Gefrejder,
kan fire Mil i Træk Du gaa,
er Du den rette Spejder!

At ligge og rode i Mark og Skov
og lege, han gaar paa Rov,
det syn's han er farligt Sjov.
Han steger en Aal,
han koger lidt Kaal,
naar blot han faar anbragt et Baal.
Med Sang og Kommers
(han kan tusinde Vers!)
gaar han glad, til sin Lejr han øjner.
Han tænker, mon Far
dog ved, at han har
en Søn, der er saa'n en Zigøjner!
Op med Næsen og ud med Taa,
i Danmark rundt vi fejder.
Hvor skal i Nat mit Telt mon staa
— derefter gaar jeg og spejder!

At ligge og sove ved Sund og ved Bælt
lidt haardt i et selvbygget Telt,
det kan kun en lille Helt!
Hjem Tankerne for —
kan hun høre hans Ord,
naar han hvisker: Sov sødt, lille Mor!
Skønt Teltet er vaadt,
han drømmer saa godt —
til Hanen begynder at gale.
En Sol, der staar op,
lidt Te i en Kop —
saa stry'r man det sentimentale!
Op med Næsen og ud med Taa,
os gi'r man frie Lejder.
Vi vil med Sang la' Dagen gaa
og nyde Livet som Spejder!

Nils Nejl.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

MISTÆNKELIGT.

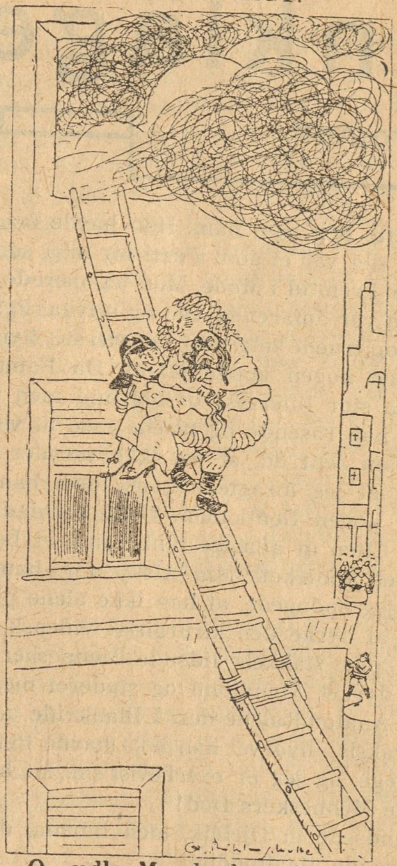

— O, ædle Mand, der gives for mig ingen skønnere Følelse end at blive baaret af deres stærke Arme!

— Sig mig engang, Frøken, er det maaske Dem, der har stukken Ild paa? (»Lustige Blätter«).

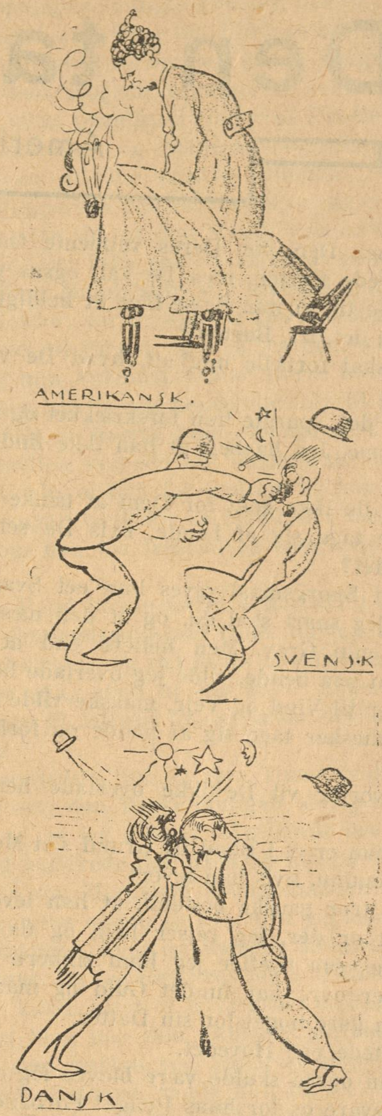

ANSIGTSBEHANDLING

(»Strix«)

— Men Hr. Professor! De har jo friseret Dem som Klovn i Dag!

— Aa, jeg har bare slaaet en Knude paa Haaret for at huske min Paraply!

(»Meggendorfer Blätter«.)

— Fem Hundrede Francs om Maaneden, alle mine gamle Klæder, to Biografbilletter om Ugen, hvad vil De ha' mere for at tage Pladsen?

— Jeg vil gærne lære Tango!

(»Le Journal«, Paris.)

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

— Jeg takker Dem for Deres velmente Ønsker, Frøken Sullivan, svarede Burton, men De kan ogsaa paa en anden Maade bidrage til, at min Rejse faar et heldigt Resultat.

— Hvordan det, Hr. Burton?

— Jo, De skal fortælle mig alt, hvad De ved om Noras Fader!

— Hvorfor det, spurgte hun forskrækket og trykkede Barnet i sine Arme. Jeg haaber, at han ikke findes her i Nærheden!

— Var det da ikke godt for Dem at tænke paa, at Noras Fader kunde tage sig af hende, hvis De selv ikke skulde kunne gøre det?

— Paa det Spørgsmaal gives kun eet Svar, Hr. Burton. Jeg ved, at jeg snart skal dø, og at den næste Vinters Sne skal dække min Grav. Men hellere end at Noras Fader skulde faa fat paa hende, vilde jeg overlade hende til Fattighuset, ja eller til Vind og Vejr, maaske vilde dog saa barmhjertige Mennesker tage sig af hende og forbarme sig over hende!

— Men hvorfor vil De ikke overlade hende til hendes Fader?

— Fordi han er et i Bund og Grund slet Menneske og sikkert er det endnu, hvis han lever!

— Ja, jeg tror ganske bestemt, at han lever ovre i Kalifornien. Det er dèr, jeg rejser hen, og da jeg vil besøge Guldgraverne, saa træffer jeg ham sikkert. Hvem ved, om han ikke der ovre har fundet Guld og maaske nu er rig, saa han kan gøre noget for sin Datter.

Leesy rystede paa Hovedet.

— Om han ogsaa skulde være bleven rig og eje Guld, saa Vorherre bevare os for hans Penge! Forbandelse følger den Mand, hvor han saa gaar!

— Hvad hed han? spurgte Burton henkastende.

Leesy saa bedrøvet paa ham og tav, men Burton fortsatte ivrigt:

— Jeg giver Dem mit Æresord paa, at denne Mand ikke skal komme til at gøre hverken Dem eller Barnet noget ondt, ligesom jeg heller ikke vil bruge min Viden til at skade Dem. Men jeg *maa* vide alt, og jeg fordrer derfor bestemt af Dem, at De svarer mig oprigtigt, Leesy. Hvad hed altsaa Noras Fader?

— George Thorley, hviskede Leesy. Jeg sprang op fra Stolen og gentog Navnet ganske mekanisk.

— Kender De ham? spurgte Burton aldeles overrasket.

— Ja, jeg husker ham meget godt. Han havde for nogle Aar siden et Apotek i Blankville, men maatte forlade det, fordi han ved Sløseri havde udleveret forkerte Recepter og derved foraarsaget flere Menneskers Død!

— Ja, det er ham, sagde Leesy. Jeg har ogsaa hørt dette fortælle!

Men hvordan kom den Mand i Berøring med Deres Familie? spurgte Burton skarpt.

Jo, svarede Leesy med synlig Overvindelse. Han begyndte med at gøre Kur til mig, da jeg en Gang havde været i Apoteket for at hente Tanddraaber til min Tante, som jeg boede hos. Han sagde mig først en Del Behageligheder, og dernæst gjorde han Visit hos min Tante, hvem han forklarede, at jeg havde gjort et aldeles uudsletteligt Indtryk paa ham. Han snakkede saa godt for sig, at Tante omsider gik ind paa, at jeg skulde gifte mig med ham. Han havde faaet hende overbevist om, at det var et godt Parti for mig, som derved vilde gaa en sikker Fremtid i Møde. Men jeg nærede en sand Afsky for ham. Han var opfarende, raa og selvkærlig. Han forfulgte mig overalt og truede mig med det værste, hvis jeg viste mig i Selskab med nogen anden Mand. Da Familien Moreland viste mig saa stor Interesse os tog mig med paa deres Udflugter, blev han rasende og truede med at ville myrde mig. Jeg sagde ham rent ud, at jeg ikke var det mindste bange for ham, og at jeg foragtede ham, fordi han i ingen Henseender var nogen Gentleman. Dette forhindrede ham dog ikke i hver Aften at aflægge min Tante et Besøg, naar han havde lukket Apoteket. Min Afsky for ham steg til det yderste, da jeg opdagede, at han ikke alene pinte Dyr under Paaskud af at dyrke den kirurgiske Videnskab, men at han forgreb sig paa stakkels lidende Mennesker. I New York havde han dyrket Amnatomi og studeret meget paa Hospitalerne paa Anatomisalene der. I Blankville udøvede han ogsaa Lægepraksis, ihvorvel han ikke havde Ret dertil, da han ikke var Læge, og jeg er overbevist om, at han har foraarsaget mange Menneskers Død!

Leesy standsede et Øjeblik, men Burton, der havde slugt hvert Ord, sagde utaalmodigt:

— Videre!

— Paa denne Tid kom min Kusine Nora paa Besøg hos min Tante, og Thorley forelskede sig nu i hende. Jeg fik imidlertid Plads i New York, og der traf jeg senere min Kusine, som fortalte mig, at hun var blevet gift med Thorley. Men hun beklagede sig allerede da over sin Skæbne, og et Aar senere blev jeg kaldt til hende. Thorley havde da forladt hende. Hun laa for Døden og bønfaldt mig om at tage mig af hendes lille Pige, lille Nora her. Nogen Tid efter hendes Død kom Thorley igen til mig og plagede mig atter om at gifte mig med ham, men jeg afviste ham med Foragt, og jeg maatte ligefrem gemme lille Nora, for at han ikke skulde faa fat paa hende, thi han havde truet med at tage hende fra mig. Han viste mig en Haandfuld Guldmønter som for at friste mig, men jeg følte ganske sikkert, at han ikke var kommet ærligt til dem, for han saa endnu mere vild og raa ud end nogensinde. Lykkeligvis har jeg ikke siden set noget til ham. Og det er nu mere end to Aar siden!

— Det er godt, sagde Burton. Jeg skal nok faa fat paa ham. Men nu maa De slet ikke gaa og være bange for ham, Leesy. Det er sandelig ikke for Deres Skyld, jeg vil have fat paa ham. De skal derimod passe paa Deres Helbred, spise dygtigt og drikke lidt Vin ogsaa, De maa skam holde Kræfterne vedlige, til jeg kommer hjem igen, for det er muligt, at De en anden Gang kan gøre mig en stor Tjeneste. En af mine Venner skal af og til komme og se til Dem og forsyne Dem med alt muligt. Og saa Farvel da, kære Leesy! Gud være med Dem! Redfield og jeg rejser nu til Kalifornien.

DET RIGTIGE SPOR

Siden den 500-Dollarsseddel var kommet tilbage fra den kaliforniske Bank til Banken i New York, havde Burton omhyggeligt efterset alle Skibslisterne over Passagerer paa den Rute, og hver og én, som han fandt mistænkelig, havde han

nøje undersøgt. Han efterforskede baade Navne og Titler og var paa den Maade kommet paa Sporet af mange forskellige Mennesker endogsaa længe før Mordet paa Moreland. Hvis Thorley var rejst med den Rute, maatte han altsaa have rejst under falsk Navn.

Da vi gik om Bord, sagde han, at hvis det gjordes nødvendigt, vilde han give sig til at undersøge alle de i hans Øjne mistænkelige Personer, til han fandt den rette. Efter hans Opfordring havde jeg skrevet et andet Navn end mit eget paa Passagerlisten, da Burton ikke vilde have, at Argylls skulde faa noget at vide om, at jeg var med ham. Hvorfor jeg skulde hemmeligholde min Rejse for Argylls, begreb jeg ikke, og han vilde ikke sige mig Grunden. Dog efter nogen Tids Forløb troede jeg at kunne gætte mig til det. Naturligvis maatte jeg selv bestride mine Rejseomkostninger, og godt var det da, at jeg altid havde levet saa sparsommeligt, at jeg havde kunnet sætte lidt hen i en af New Yorks Banker. Da jeg ikke kunde faa Permission i saa lang Tid, havde jeg maattet opsige min Plads i Postvæsenet. Jeg havde naturligvis ikke vovet at handle saa letsindigt, hvis ikke Burton havde forsikret mig om det heldige Resultat af vor Rejse, og jeg tænkte mig ogsaa den Mulighed, at Argylls, hvis vi virkelig naaede vor Hensigt med Rejsen, da vilde godtgøre mig al den Fortræd, han havde voldt mig, og optage mig i Firmaet.

Vi passerede den mexikanske Havbugt og kom forbi Veracreux, uden at der hændte noget mærkeligt. Efter en hurtig og anstrengende Rejse over Isthmen indskibede vi os ved Tehuartepec for at tage over Stillehavet. En herlig Dag i Oktober fik vi at vide, at Kaptajnen havde lovet at landsætte nogle Passagerer i Acapulco, en solhed Landingsplads paa Mexikos vestlige Havbred. Burton var straks meget utilfreds med, at Rejsen saadan blev forsinket, men noget efter kom han op paa Dækket og sagde i en nervøs og ilter Tone til mig:

— Hr. Redfield, De maa fortsætte Rejsen til San Francisco alene, for jeg maa gaa i Land her!

— Hvad er det, De siger? Hvad vil De da her, Hr. Burton?

— Ganske simpelt fordi jeg paa en ejendommelig Maade for en halv Time siden har fundet et ganske sikkert Spor af George Thorley. Men nu har vi ikke Tid til lange Forklaringer, om tyve Minutter er vi inde ved Acapulco, hvor Passagererne skal sættes i Land. Jeg maa derfor have fat paa min Kuffert og en Del nødvendige Sager. Jeg er i det mindste sikker paa, at den Mand, som vi søger, befinder sig i Acapulco eller dog har været der. Under alle Omstændigheder maa jeg have det at vide. Tag De imidlertid videre til San Francisco og opsøg der Wells Farge & Co. og faa alle mulige Oplysninger angaaende 500-Dollarssedlen. Skulde jeg i Løbet af en fjorten Dage ikke opsøge Dem under dette Firmas Adresse, saa er det muligt, at jeg aldrig mere ser Dem, men vent paa mig saa længe, for saa kan vi følges hjem til New York!

Jeg forsøgte at overtale ham til at lade mig følge ham til Acapulco, men mine Forestillinger var unyttige.

— Nej, det maa være, som jeg siger, afgjorde han bestemt. Skulde jeg være inde paa et galt Spor, saa ser det meget slemt ud for mig, men det vil jeg nu slet ikke tænke paa. Bliver jeg borte, saa falder jeg dog paa min Post. Men De kan forresten gerne forhøre Dem angaaende mig, mens De bor i San Francisco. Nu maa jeg skynde mig efter mine Sager, der er intet Øjeblik at spilde!

Et Kvarter senere var han borte, og jeg drog alene videre til San Francisco. Jeg følte mig meget pinligt berørt af, hvad han havde sagt om, at vi maaske ikke mere vilde faa hinanden at se. Det var Thorley, han nu var paa Jagt efter, og vi vidste om ham, at han var en vild og hensynsløs Fyr, der intet frygtede og intet skyede. Burton var saaledes forberedt paa at udkæmpe en haard Dyst med ham og var ikke sikker paa hvem af dem, der vilde gaa af med Sejren.

Jeg foresatte mig at udføre mit Hverv saa godt som muligt. Da jeg traadte i Land, undersøgte jeg opmærksomt hvert Ansigt i det Haab muligvis at finde Thorley, dersom han skulde have forladt Acapulco og være taget tilbage her til.

Dag og Nat gennemstrejfede jeg denne mægtige By San Francisco med dens brogede Vrimmel af Mennesker fra alle Verdens Kanter, dens pragtfulde Gader og Promenader, dens elegante Restaurationer og Spillesale og dens vanvittige Luksus. Mit Forsæt at ville vandre i Burtons Fodspor som Detektiv vanskeliggjordes paa en Maade straks efter min Ankomst, idet det viste sig, at den Mand, som havde afleveret 500-Dollarssedlen, slet ikke var en Mand af et raat og brutalt Udseende. Den Mand, som var kommet ind paa Wells, Farge & Co.s Kontor, var en spansk Herre, som kort i Forvejen var kommet til Frisco, og som jeg mærkeligt nok selv saa Dagen efter min Ankomst. Denne Herre havde en større Forretning i Byen, og da jeg henvendte mig til ham for saa høfligt som muligt at spørge ham om nærmere Besked angaaende Pengesedlen, svarede han meget elskværdigt, at han meget godt huskede, at han for omtrent to Aar siden havde vekslet nogle Penge i Guld for en Mand, der havde rejst paa samme Skib som han fra Isthem, og som steg af ved Acapulco.

Denne anden Mand havde været undersætsig og kraftig og havde mørke, gennemtrængende Øjne. Burton lod altsaa til at være paa rette Spor, og det føltes af mig som en hel Lettelse. Da Tiden gik, uden at jeg hørte noget fra Burton, rejste jeg tilbage til Isthem for at vente dér endnu et Par Dage paa ham.

Under Rejsens sidste fire og tyve Timer fyldtes jeg i den Grad med Uro over den Tanke muligvis aldrig mere at skulle faa Burton at se, at jeg aldeles ikke kunde sove. Jeg gik op paa Dækket og vandrede der frem og tilbage.

Ved To-Tiden om Morgenen skulde Baaden lægge til. De fleste Passagerer laa endnu og sov, men jeg stod og spejdede ind mod Landgangen, hvor en Mængde Mennesker afventede Baadens Ankomst. Da jeg forgæves søgte at finde Burton, gik jeg ængstelig i Land. Efter at have gaaet et Par Skridt mærkede jeg et let Slag paa min Skulder, jeg vendte mig forbavset — dér stod Burton ved Siden af mig.

— Godmorgen, Richard, sagde han leende. Ja saa, De er altsaa rejst herhen for at møde mig! Jeg haaber, De har det godt, selv om De ser noget bleg ud, De har maaske ikke faaet tilstrækkelig Søvn? Men De kan være ganske rolig, thi jeg tror bestemt, at vi nu er lige ved Maalet, og at vi snart skal høste Lønnen for vort brydsomme Arbejde i to Aar. Den Skyldige skal nu blive overgivet til Retfærdighedens Straf, og Masken skal blive revet fra et af de mest hykleriske og nederdrægtige Ansigter, som findes. Naa, men De vil vel nok vide mere med det samme, og da ingen af os tænker paa at sove mere i Nat, lad os gaa tilbage til Deres Kahyt, der skal jeg fortælle Dem noget, som vil interessere Dem i højeste Grad.

Vi gik nu ned i min Kahyt, og efter at have bestilt et Par varme Grogger, begyndte Burton at tale.

— Da De og jeg sidst nærmede os Acapulco, kom jeg hændelsesvis til at høre en Samtale mellem nogle Meksikanere, af hvilke den ene nævnede Navnet paa en By, hvor han skulde hen, og samtidigt fortalte han om en Hændelse, han for to Aar siden var bleven Vidne til. Det Skib, Meksikaneren den Gang rejste med, havde faaet Roret beskadiget, saa de maatte søge ind i Acapulcos Havn for at faa det repareret. Passagererne gik i Land, og blandt dem var en Del vilde Karle, der skulde op til Guldgraverbyerne. Disse Guldgravere kom i Strid med nogle Meksikanere, og det udartede efterhaanden til, at man drog Kniven og skød med Revolvere.

(Fortsættes).

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

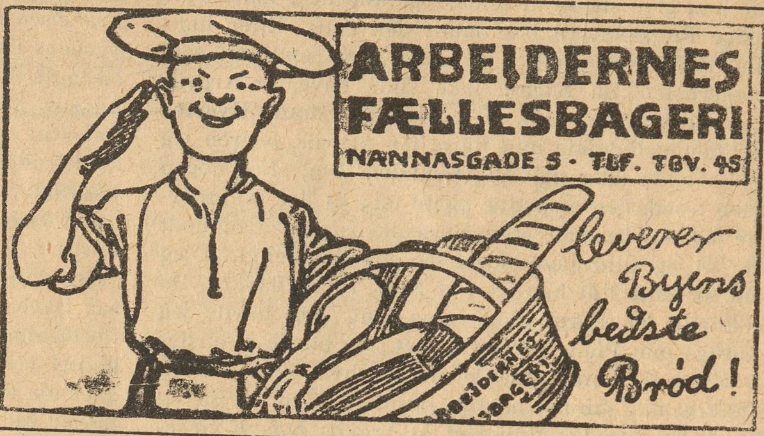

Han blev født paa en Fælled, tæt ved
København,
han var født til at blive Forbryder,
døbt blev han vist næppe; men lød kun
et Navn
som blev kendt i Storbyens Gyder.

Hvordan han opvoksed', man næppe
forstaar,
sin Fader slet ikke han kendte,
hans Mo'r var af Gadens sorteste Faar,
kun kendt af Kvarterets Betjente.

Da han fyldte femten, da døde hans
Mo'r
— hun drak sig ihjel forresten —
blev puttet ned i de Fattiges Jord,
en Salme blev sunget af Præsten.

Han sørged' vist ikke — tja, det var
hans Mo'r,
der nu laa begravet derude,
hvor skulde han hente et trøstende Ord,
han var alt paa den synkende Skude.

Han rapsede lidt, hvor han ku' komme
til, —
tit gik det godt — oftest ikke,
naa ja, hvad Fanden, lad gaa som det
vil —
som man reder, saa maa man jo ligge.

Hans Dage de endte, som man kan
forstaa,
bag Fængselets gitrede Rude,
og saadan gaar det, til Verden forgaar,
og Menneskets Time er ude.

Moralen af dette: — »Døm ikke saa
strængt
mod dem, som lever i Livets Skygge
og straks fra Fødselen ude bli'r stængt
fra Hjem, fra Kærlighed, Omhu og
Hygge.«

»Pioner«.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Avertér i Ravnen.

ÆRLIGHEDENS VEJ.

En velnæret og stenrig Gullaschgrosserer ankom forleden Dag i sin elegante Bil til Pontonbroen i Aalborg. Da han vilde betale Broafgiften, rakte en ung Mand ham en 25 Øre, som han ubemærket havde tabt.

Overrasket over den unge Mands Ærlighed holdt Grossereren to Tændstikker frem for ham, idet han sagde:

— Den ene Tændstik, hvorpaa Satsen er, giver Dem Adgang til Uddannelse til en Stilling som min, den anden, uden Sats, til Daareanstalten. Træk nu; jeg afholder Udgifterne.

Den unge Mand rystede af Spænding og trak, efter at have betænkt sig længe, Tændstikken *uden* Sats.

— Jeg tænkte det nok, udbrød Grossereren, med saa megen Ærlighed kan De ikke naa frem ad anden Vej.

Hvorpaa han tøffede af, overladende den unge Mand til sine egne Betragtninger over Sandheden af en erfaren Mands Ord.

C. C.

Robbialac Emaille til Cykler, Motorcykler og Automobiler

Med denne udmærkede lufttørrende Emaille, der er bedre end Ovnlak, og som er uangribelig af Vejstænk, Olie og Benzin, kan enhver selv vedligeholde og forny Lakken paa sin Maskine. Leveres i alle Farver og Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Nørregade 7, København K.
ROBBIALAC

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød = Indmad

Ude og Hjemme.

Fra alle Kanter man til os skriver,
at Priserne daler, alt hvad de kan. —
Herhjemme trygt ved det gamle det
bliver,
thi »vi er et lidet og fattigt Land«.

Jeg grubled' og grubled' paa denne
Gaade,
min Hjerne svedte og voldte mig Ve.
Jeg kunde de dunkle Runer ej raade. —
Omsider en Løsning dog lod sig se:

Hver Storagrar, Importør og Greve
har nok tjent Penge, dog endnu for
lidt. —
En Smaakaarsmand han skal bare *leve*,
men Kapitalisten skal *leve fedt!*

Bifrons.

»EN NORDMAND«.

I et middagsselskap sat en ung dame ved siden av en bekjendt »kvindehater«. De vekslet følgende replikker:

Han: Skal De være ærlig, maa De dog indrømme, at alle kvinder sætter større pris paa at være vakker end paa at være klok?

Hun: Ja absolut!

Han (triumferende): Jasaa, De er nødt til at bekræfte min paastand.

Hun (blid): Ja naturligvis, men saken har jo sin fornuftige grund. — Mens der er masser av dumme mænd, er der bare et faatal, som er blinde.

En Skærsommernatsdrøm.

»Godt Nyt«.

Naar Skriver S c h r i v e r skriver »skriver«, saa skriver Schriver altsaa »skriver«. (Indsendt fra Oringe).

*

Tiderne bliver mere og merė tossede!

Nu er der ingen Fedt i S m ø r u m o v r e og ingen Løg i L ø g s t ø r. I B a d e n er der ingen Vand, ingen Kaffe i A t h e e n, de mangler Propper i C o r k, Rug i L e H a v r e, og Halm i M a d r a s. I R o m er der Spiritusforbud, og Rygning er forbudt paa R ü g e n.

*

Nu skal ogsaa Modermærkerne rationeres.

De nye Mærker kommer i næste Uge.

*

Tidens umaadelige Fremskridt mærkes ikke mindst af de ganske unge Piger, der nærmer sig Konfirmationsalderen. De kan ikke glæde sig til at skulle gaa med l a n g e Kjoler.

*

Da en Tigger forleden Dag bad Professor H. om en 25 Øre, stak Professoren ham en Krone og bad ham undskylde, at han ikke havde Smaapenge.

11/7. Majestæten faldt nok af Hesten i Gaar ovre i Sønderjylland. *Rytter*'en fald *ikke* af — for han *krøb* — som sædvanlig.

12/7. Paa Jægersborg Kaserne har 2 Underkorporaler tvunget de Menige til bl. a. at krybe *under* Sengene. De to Hertuger burde lægges tvers *over* hver sin Seng — og saa véd jeg nok, hvad de Menige skulde have Lov til.

13/7. Ved det forestaaende Valgmandsvalg er det som forhen kun de ældre og besindige, der kan stemme. Ja, saa maa altsaa de konservative blive hjemme — for *det* er jo netop saadant et kraftigt og *ungt* Parti — forsikrer Højrebladene daglig.

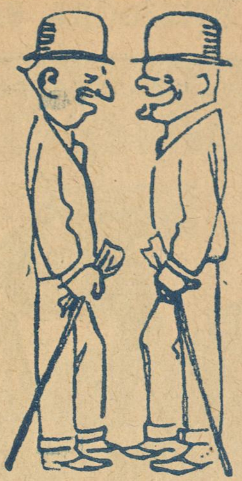

— Du ved nok, at jeg holder af at faa et Par Glas — saa tit som muligt, og i Gaar sagde Øjenlægen til mig, at jeg skulde gaa med Briller. Ved Du, hvad jeg saa svarede ham.

— Nej.

— Jeg sa', at jeg ha'de saamænd *Glas nok for Øjnene!*

»EN SVENSKER«.

Damen (som efter dansen föres tillbaka till sin plats): — Vill ni göra mig en tjänst, herr Jonsson?

Kavaljeren: — Ja, med nöje.

Damen: — Vill ni då bjuda upp den där damen, som sitter därborta?

Kavaljeren: — Gärna. Det är förmodligen en väninna till er?

Damen: — Nej, tvärtom.

Filmsstjerner IX.

Tegnet af Sein Larsen.

Charles Chaplin.

Hansen Tuschs' illustrerede Ordbog.

Et vellykket Forbryderfif.

I Januar i Aaret 1891 kom en Herre, ledsaget af sin Tjener, til Nantes og tog ind paa Byens fineste Hotel. Han forklarede, at han tænkte paa at blive nogle Dage i Byen, og spurgte Værten, om der var nogle Fornøjelser i Byen, hvortil Værten svarede, at der for Tiden behandledes en Rovmordsproces indenfor Jurydomstolen, som sikkert nok vilde have stor Interesse for ham. Den Fremmede fulgte Vinket og begav sig til Retslokalet. Den Anklagede fastholdt højt og sikkert sin Uskyld og paastod, at han paa den Tid, da Mordet blev begaaet, havde opholdt sig i Rennes.

Da der var stærke Beviser imod ham, syntes hans Sag at staa meget daarligt. Pludselig opdagede Fangen den Fremmede; han raabte til Domstolens Ordfører:

— Hr. Præsident, jeg har lige nu opdaget en Person i Salen, som kan bevise min Uskyld. Jeg beder derfor om Tilladelse til at rette nogle Spørgsmaal til denne Herre.

— — —

Tilladelsen blev bevilget, men den Fremmede forklarede paa Fangens Spørgsmaal, at han aldrig før havde set ham.

— Men, vedblev Fangen, var De ikke den 15. December i Fjor i Rennes?

— Jo, det var jeg, lød Svaret.

— Erindrer De ikke en Karl i blaa Bluse, som bar Deres Kuffert til »Grand Hotel«?

— Jo, det husker jeg.

— Og kan De ikke ogsaa huske, at Karlen paa Vejen fra Banegaarden til Hotellet fortalte Dem, at han havde været med i Krigen, og han viste Dem et Ar i Panden, som han havde faaet under Krigen?

Den Anklagede strøg Haaret tilbage og viste Arret frem. Den Fremmede erklærede, at det forholdt sig saaledes. Da Mordet netop var begaaet den Dag, da Fangen og den Fremmede havde truffet hinanden i Rennes, fandt Domstolen, at den Anklagede havde bevist sit Alibi, og frikendte ham øjeblikkelig.

Nogle Uger senere blev tre Personer arresterede under et Angreb paa en Postvogn. I de tre genkendte man den fremmede Herre, hans Tjener og — Fangen med Arret.

»Den Fremmede« og den for Mordet Anklagede var i Kompagniskab, og Rejsen til Nantes var arrangeret for at redde Morderen, hvilket altsaa ogsaa skete. Men *denne* Gang gik den ikke — de blev alle tre gjort et Hoved kortere!

☛ Folkets Hus, Jagtvej 69 ✲ Selskabslokalerne anbefales. ☚
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

A.: Hvorfor gifter Du Dig egentlig ikke?

B.: For det Første, fordi jeg afskyr Kvinderne, men hovedsagelig, fordi Ægteskabet vilde virke forstyrrende ind i mit literære Arbejde.

— Hvad skriver Du da?

— Kærlighedshistorier.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.

Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Kokkepigen: Jeg kommer for at sige op.

Fruen: Jasaa.

— Og saa vilde jeg bede Fruen om at give mig en god Attest. Jeg skal flytte til Fru Andersen i Etagen nedenunder.

— Du skal faa den bedste, jeg kan skrive. Jeg kan nemlig ikke fordrage Fru Andersen.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 80 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Wolkes Caloric

A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö

Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2. TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. Bording København.

Tegning af Erik Lassen.

Vist er hun yndig og for Øjet en Fryd
og nyttig for Skibe i Briser.

Med ægte kvindeligt Lune hun viser,
at Vinden er baade Nord og Syd!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 øre

RAVNEN

Nr. 31 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 29. Juli 1920

Tegning af Erik Lassen.

Genforeningsmænd:

Til Kamp de mødtes muskelstærke, senede, — men blev saa — ganske praktisk — genforenede.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
modtager Penge til Forrentning paa
Indlaan p. Ops.
til 5 à 5½ % p. a.

Enhver Arbejder bør benytte Landsbanken, Arbejdernes egen Bank.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

KØB „RAVNEN“
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløs.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad“
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Tre Handelsrejsende i en Kupé.
— Hvad rejser De i?
— Jern.
— Og De?
— Knapper.
— Og De?
— Jeg rejser i beskidte 2. Kl.s Kupéer paa De danske Statsbaner.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Regnelærer Thomsen sidder hos sin tilbedte Frøken Anna, og de er nær ved at blive forlovede. Frøken Annas lille Broder træder ind i Stuen:

— Hr. Thomsen, ku' De ikke hjælpe mig med min Brøkregning?

— Har ikke Tid.

— Aa, hvad! Jeg skal nok holde Anna i Haanden saa længe.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel,
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescens.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Du spørger, om Forsikringsagent Meyer er dygtig. Naada! Han har selv en Gang assureret en Forsikringsagent.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Vægtervers.

Der staar i Gaden et taarnhøjt Hus.
Hver Dag det fyldes med Orgelbrus.
Derinde skiller den Herrens Mand
med hellig Iver, saa godt han kan,
Fristelsens Avner fra Afholdets Kerner.
Saa voldsomt i Bedepulten han slaar . . .
Men ude paa Himmelkuppelen staar
de roligt blinkende Stjerner.

Der staar i Gaden et andet Hus,
som lidt fra det første sig fjerner.
Der mødes Godtfolk i Sus og Dus,
der klaprer Laaget paa Krus mod Krus,
der klinkes med gylden Falerner.
Og Aftenen læger paa Dagens Saar . . .
Men ude paa Himmelkuppelen staar
de muntert blinkende Stjerner.

Der staar i Gaden et tredje Hus,
som Loven og Forskriften værner.
Der finder man ogsaa en Glædesrus,
mens Dyden drikker med Lasten Dus,
kredenset af letklædte Terner.
Og Natten læger paa Dagens Saar . . .
Men ude paa Himmelkuppelen staar
de listigt blinkende Stjerner.

Jeg lider ikke det Orgelbrus,
jeg skyer som Pesten det Glædeshus;
jeg drikker hjemme de talte Krus . . .
Langs Gadens skidne Kaserner
jeg gaar som Vægter med graa Kabuds
under de blinkende Stjerner.

Jeg gaar som Vægter med graa Kabuds
og synger for alle de hede Hjerner,
én Nat lidt lystig, én Nat lidt studs,
over Syndens Minus og Angerens Plus
staar kun de evigt blinkende Stjerner.

Frederik Skousbo.

K. STEENSENS
AGA
Plante Margarine

Bibliotekaren sidder dybt begravet i Læsning og Skriveri. Hans Datter ser medlidende paa ham.

— Papa, Du kan ikke være det bekendt længere med det Tøj.

— Har ikke Raad til noget nyt, Barn.

— Lad det gamle vende.

— Nej, nej. Knapperne vil genere mig altfor meget indvendigt.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

— Hvorledes ligger Deres Hotel? spørger den Rejsende.

— Herligt! Herskaberne behøver ikke engang at stige op paa Toppene. Gletcheren spejler sig i Suppen.

*

Dommeren: Ikke mindre end 16 Vinterfrakker har De stjaalet.

Den Anklagede (undskyldende): Vinteren var meget lang og streng, Hr. Dommer.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

DIPLOMATEN.

Thorvald Jespersen, forhenværende Kvaseskipper, »Bananmand« og Indsæber paa en Barberstue, var kendt for aldrig at komme i Forlegenhed for et Svar, naar en eller anden gik ham paa Klingen med Spørgsmaal om hans mystiske og højst forskellige »Næringsveje«.

Naar han ikke havde Lyst til at bestille noget — og det havde han ærlig talt Pokkers sjældent! — saa levede han simpelthen af Rov, Jagt og Fiskeri.

Han holdt til i Hellerupkvarteret og var godt kendt af de fleste af Beboerne, som han af og til, naar det passede ham, gav en Haandsrækning.

Sidste Vinter kom han paa sin »Fægteturné« til en Frue, som kendte ham godt.

— Ja, sagde Fruen, De skal faa et Par Kroner, naar De vil skuffe Sneen væk foran Havegitteret.

— Tak for Tilbudet, sagde Thorvald, men jeg er ellers Gartner.

— Er De det, svarede Fruen, men i Sommers, da jeg tilbød Dem noget Havearbejde, saa sagde De, at De var Snekaster.

Hvortil Thorvald bemærkede:

— *Ja, men da var der heller ingen Sne!!*

Vi elsker vort Land —

(Samme Melodi.)

Vi elsker vort Land,
men vort *Landsting* — uha!
Hvem kan elske en saadan besynderlig
Tingest?
Her hvor *Nellemanns* Ros
ramte *Matzen* og *Goos*,
her hvor *Estrup* var størst og hvor
Liebe var ringest!
Og tænk, hvis et Medlem nu banker i
Bordet,
straks kommer der *Aander*, og de vil
'ha' Ordet.
I hver Vindueskarm
ses en Aande-Gensdarm,
og Hr. *Døcker* og *Godskesen* gav gerne
Aanderne Roret!

Vi elsker »Vårt Land«,
si'r i Finland hver Mand,
og saa kigger han hen til de aalandske
Øer.
Denne Ø-Gruppes Jord
(hvorpaa *Finner* ej bor)
har forvirret de Folk blandt de
tusinde Søer.
Men Sagen er den, at de Finner ser
Aander,
endnu under Russernes Aag de sig
vaander.
Skaf dog »Aanderne« bort,
som gør Aaland til *Fort* —
ellers tror jeg nok den *skandinaviske*
Aand gaar i Spaaner!

»Vi elsker vort Land
over al god Forstand«,
lyder Raabet Ved Stranden, hvor Højre
har Stade.
Og de kræver saa brydsk
selv det Land, der er tysk —
deres »elskede« Land til ubodelig
Skade.
Vort Vaaben — De ved nok det gamle
med Løver —
det tiltaler selv en forfængelig Røver.
Men der trænges, syn's vi,
to ny *Vildmænd* deri —
og *Witzansky* og *Buntzen* for Tiden som
Vildmænd sig øver!

Peder Paul.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

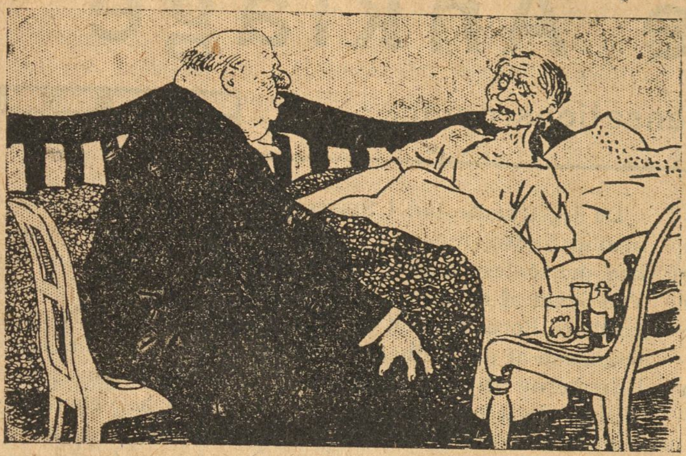

En kärring ligger för döden och har kallat prästen: — Hå, hå, ja, ja, kära pastorn, ja har allt syndat så möe i min da, så —

Pastorn: — Ja, jag vet det.

Käringen (reser sig): — Hvem i helgete har sagt de?

(»Strix«)

VIRTUOSEN.

(»Le Journal«, Paris.)

De Smaa venter, at der skal vokse rigtige Pærer op!

(»Ulk«).

— Ack, ack ack! Att de skulle gå så illa för vår goa pastor! En så god och härlig man och med sådana gåfvor för Guds rike — å nu har den förbaskade slinkan Lina Krans gått å fått barn med honom! Att hon inte skammer sig, hon förstör ju hela hans framtid!

(»Søndags-Nisse«)

Tjeneren (paa sin Herres Sofa): Bare det fjollede Ur der bag ved vilde slaa, saa jeg kunde faa at vide, hvad Klokken er.

(»Meggendorfer Blätter«)

NEGERMODEN.

— Du er fin, Misses, Du ligner min Oldefar i Hottentotfestdragt!

(»Lustige Blätter«).

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

En spansk Herre, der ejede en større Hacienda i Nærheden af Acapulco, forsøgte at bilægge Stridighederne, men han blev saa ilde tilredt af et Knivstik, at han sikkert vilde have forblødt sig, hvis ikke en af Passagererne fra New York havde forbundet ham. Af Taknemlighed tog denne Herre, Don Miguel, den anden Mand med sig ud paa Haciendaen, hvor han ansatte ham som Lærer for sine Børn og tillige overdrog ham at have Opsigt med hans vidtstrakte Sølvminer.

— Jeg for min Del, sluttede Meksikaneren, kunde nu ikke begribe, hvordan Don Miguel kunde fatte en saadan Tiltro til denne Mand, for han saa nærmest ud som en rigtig Eventyrer. Men Don Miguel ikke alene optog ham i sit Hjem, men han gav ham endogsaa sin Datter til Hustru, hvilket var ganske ubegribeligt, thi Inessa var en smuk ung Kvinde, der kunde have gjort det bedste Parti. Og nu nyder denne Kvaksalver, som kalder sig Doktor Knop, den behageligste Tilværelse uden paa Don Miguels Gods, hvor han har stor Anseelse og Indflydelse. Men han ser i Virkeligheden ud, som om han pønsede paa at gøre det af med Svigerfaderen for alene at komme i Besiddelse af hans Penge.

De kan sige Dem selv, Redfield, i hvor høj Grad denne Samtale interesserede mig. Jeg blandede mig til sidst i Samtalen og spurgte med den ligegyldigste Mine af Verden, hvordan denne Yankeedoktor saa ud, og efter Beskrivelsen følte jeg mig overbevist om, at det maatte være George Thorley. Det var derfor, jeg besluttede at gaa i Land i Acapulco. Der inde hyrede jeg to Indfødte og nogle Mulæsler, som skulde føre mig til Don Miguels Hacienda, der ligger et Par Mil inde i Landet. Det blev en anstrengende Rejse i bagende Sol. Hele Tiden havde jeg mine to Meksikanere i Hælene.

I Nærheden af Haciendaen havde Landskabet et helt andet Udseende. Landevejen, der hidtil havde bugtet sig frem mellem Palmelunde, blev nu smallere, samtidig med at selve Terrænet blev mere og mere ujævnt og hævede sig stærkt. Stadigt gik Vejen højere og højere op ad, Jordsmonnet var bevokset med Buskvækster, og i det Fjerne hævede sig mægtige Bjergkæder, bedækkede med Sne, der tindrede i Solens Straaler. Haciendaen laa paa et saadant Højdedrag, almægtigt beherskende hele Egnen. Da vi kom i Nærheden af Hovedbygningen, lod jeg mine to Ledsagere blive tilbage i en Palmelund, mens jeg selv alene fortsatte op til Hovedindgangen. En Tjener kom ud og svarede bejaende paa mit Spørgsmaal, om Godsejeren var hjemme. Tjeneren meldte mig og førte mig derpaa ind i Huset.

Don Miguel modtog mig venligt i min Egenskab af Svigersønnens Landsmand og sagde, at Hr. Knop netop nu var oppe paa en Inspektionstur i Sølvminerne, men at han sikkert vilde blive meget glad ved at hilse paa mig. Jeg fik uvilkaarligt en ubehagelig Fornemmelse, thi det gjorde mig ondt for denne fine og noble Spanier, hvis virkeligt Hr. Knop viste sig at være den, jeg søgte.

Vi talte sammen vel en Times Tid, og Don Miguel berømmede i høje Toner sin Svigersøns Dygtighed og hans praktiske Sans. Saa blev vi afbrudt af Tjeneren, der meldte, at der var serveret. Først skulde Tjeneren vise mig op i et Gæsteværelse, for at jeg kunde vaske mig inden Middagen. Bagefter vilde jeg da blive ført ned i Spisesalen. Godsejeren haabede, at Doktor Knop vilde være tilbage til den Tid.

Da jeg traadte ind i Spisesalen, var der kun to Personer, nemlig Godsejeren selv og en meget smuk ung Dame, som kan præsenterede som sin Datter og Doktor Knops Hustru. Ved Synet af denne skønne, varmblodige unge Kvinde, af det kostbare Bord, dækket med det mest udsøgte Sølvservice og bugnende af de kostbareste Retter, kunde jeg ikke lade være i Tankerne at komplimentere Hr. Knop for hans glimrende Valg — hvis han da virkeligt var denne berygtede Forbryder! Naa, Sandheden vilde jo snart komme for Dagen!

Vi satte os til Bords, og Samtalen bevægede sig over saa sorskellige Emner som Landets Ejendommeligheder, min Rejse, New York og meget andet. Donna Inessa spurgte mig, om jeg allerede i New York havde gjort hendes Mands Bekendtskab, og da jeg maatte svare, at jeg ikke kendte ham, sank jeg øjensynligt straks i hendes Øjne. Den Uro, med hvilken kun afventede sin Mands Hjemkomst, sagde mig tydeligt, at hun var meget forelsket i ham. Da han endeligt kom, straalede hendes Øjne, og hun saa paa ham med ubeskrivelig Stolthed. Jeg saa skarpt paa Doktor Knop, da han traadte ind i Værelset — og jeg havde haft Ret i mine Anelser: Han var den, jeg søgte!

ET OPGØR VED AFGRUNDENS RAND

— Den saakaldte Doktor Knop var kommet saa hastigt ind paa Haciendaen, saa man ikke havde faaet Tid til at underrette ham om, at der var en Gæst til Stede. Da han fik Øje paa mig, fo'r en Trækning over hans Ansigt, noget ingen af de andre bemærkede, kun jeg saa det. Det hele var dog saa let og i og for sig naturligt, da man jo dog oftest viser noget Tegn paa Overraskelse ved at se en Fremmed i sin Stue, men jeg lagde nu ganske særligt Mærke til ham, idet jeg jo tænkte mig, at han muligvis kunde have set mig tidligere i New York, og at nu hans onde Samvittighed slog ham.

Han besindede sig imidlertid hurtigt og udtrykte sin Glæde over at se en Landsmand hos sig som Gæst, hvorpaa han anbefalede sig et Øjeblik for at gaa ud at gøre Toilette inden Middagen. Da han igen traadte ind, var han Situationen fuldstændig mægtig. Han havde sikkert i de Par Minutter forberedt sig paa den Rolle, han vilde spille, og han opførte sig som fuldendt Gentleman imod mig.

Den unge Frue havde ikke sine Øjne fra Manden, og først da han satte sig ned ved hendes Side, syntes hun rigtigt at leve op og faa Appetit. Endogsaa Don Miguel saa med Stolthed og Glæde paa sin Svigersøn. Han saa jo ogsaa ret imponerende ud med sine gennemtrængende Øjne, sit sorte, krusede Haar og de velplejede Mustacher. Jeg følte igen en vis Medlidenhed baade med Fader og Datter over at maatte jage denne skumle Fyr ud af Paradiset, men Ret maa gaa frem for alt!

Samtalen gik meget livligt, og Doktor Knop søgte paa alle mulige Maader at interessere mig for Svigerfaderens Sølvminer. Han tilbød selv at ville vise mig rundt og bese de Apparater, han havde opfundet til paa en bedre Maade at kunne udvaske Sølvertsen.

Ud paa Aftenen førte Godsejeren mig til et Gæsteværelse og ønskede mig god Nat. Hele Familien gik tidligt til Sengs. Jeg følte mig ubehageligt berørt af al den Opmærksomhed,

og jeg sov kun daarligt. Da jeg imidlertid henad Midnat var ved at falde i Søvn, hørte jeg, at nogen tog i Døren, der førte ind til mit Soveværelse, men jeg havde været saa fornuftig at lukke Døren i Laas, ligesom jeg havde lagt min seksløbede Revolver under Hovedpuden. Siden hørte jeg ikke nogen røre ved Døren, og jeg laa længe vaagen. Jeg havde dog en ganske bestemt Formodning om, hvem det var, der havde forsøgt at snige sig ind til mig, mens jeg sov.

Næste Morgen ventede der mig en udsøgt Frokost, og Doktor Knop talte interesseret om Turen til Minerne. To Heste ventede uden for paa os, og Fru Knop havde omsorgsfuldt hængt en Kurv med Mad og Vin paa sin Mands Saddel. Da vi steg til Hest, kastede hun Fingerkys til ham og vinkede til ham med straalende Blikke. De første Timer red vi ad en behagelig Vej, der var kantet med Smaatræer, som skænkede os en velkommen Skygge. Men da vi naaede op til et helt stenet Terræn, maatte vi efterlade Hestene i en provisorisk Stald. Landskabet var nu ganske forandret. Vejen var ujævn og stenet, vilde Buskvækster groede langt ud over vore Hoveder og ludede ned over dybe Afgrunde, og i Dybet bruste vilde Bjergbække. Her og der saa vi paabegyndte Udgravninger, og flere Steder viste Naturen sig for os i al sin vilde, øde og imponerende Skønhed.

Doktoren, som jeg hele Tiden lod gaa i Forvejen, talte ivrigt om sin Svigerfaders store Foretagsomhed og hans enorme Rigdomme. Da vi naaede Minerne, gjorde vi Rast for at smage paa alt det, som Donna Knop havde forsynet os med i Frokostkurven. Derefter steg vi endnu højere op, idet Doktoren absolut vilde vise mig et Sted, der var saa rigt paa Sølverts, at Aarene laa helt fremme i Overfladen, et Sted, han sagde, han havde opdaget netop Dagen i Forvejen.

Jeg fulgte ham, fast besluttet paa at benytte mig af Øjeblikket og under en Enesamtale at faa ham til at rykke ud med Sandheden, thi jeg var nu ganske overbevist om, at det var ham, der havde begaaet Mordet, ledet dertil af en anden. Vi fulgte en meget smal og brat Sti, der løb langs en gabende Afgrund. Jeg lagde Mærke til, at Doktoren ofte standsede som for at undersøge Stene og Jordarter, men det var i Virkeligheden kun for at komme bag ved mig. Da jeg ikke særligt interesserede mig for hans Undersøgelser, og da Stien var for smal til to, gik jeg foran ham, forberedt paa alt muligt. Pludselig standsede Bjergstien ganske brat, og selve Bjergsiden forsvandt afgrundsdybt ned i et Svælg. Jeg forstod nu, at jeg var i en øjeblikkelig Livsfare. Lynsnart vendte jeg mig om og fik fat om Knops Arm. I hans Haand blinkede en stor, meksikansk Dolk. Ved Opbydelsen af alle mine Kræfter fik jeg væltet ham om paa Siden, saa han nu laa med Hovedet ud over Afgrunden.

— Igen et lumsk Dolkestik i Ryggen, George Thorley, sagde jeg med Eftertryk paa hans virkelige Navn.

Hans Ansigt var askegraat, og han skar Tænder af Raseri under min Vægt. Han prøvede paa at kaste mig af sig, men jeg stemte mit ene Knæ mod hans Bryst og holdt fast om begge hans Haandled. Dolken havde han tabt i Faldet. At han vidste, hvem jeg var, og hvad jeg vilde, fremgik af hans Spørgsmaal, som han hviskede frem mellem Tænderne:

— Hvad vil Du mig, forbandede Opdager?

— Hvis De vil være rolig, saa skal De faa det at vide, Thorley, ellers kaster jeg Dem paa Hovedet ned i Afgrunden, svarede jeg, idet jeg drejede ham saaledes, at kun han vilde falde ud over Randen. Saa laa han stille og spurgte videre:

— Hvad vil De saa?

— Jeg kommer for at faa en Tilstaaelse af Dem!

— Om hvad?

— Om hvem det var, der den 17. Oktober 18.. fik Dem til at myrde Henry Moreland?

— Ha! Hvem vover at paastaa, at det var mig, som myrdede ham? Jeg fortjente sandeligt at hænges, hvis jeg tilstod en Forbrydelse, som ingen kan overbevise mig om!

— Det skal vi ikke spilde Ord paa, Thorley. I den gamle Eg har vi fundet Mordvaabnet, som bevisligt har tilhørt Dem. Jeg ved, at De har myrdet Henry Moreland, og hvis De ikke giver mig en skriftlig Tilstaaelse samt Navnet paa den Mand, som forledte Dem til det, saa maa jeg arrestere Dem og føre Dem med mig til New York under Bevogtning!

— Og hvis jeg tilstod, vilde det være det samme som at lægge Rebet om min egen Hals!

— Gør som De vil, Thorley, sagde jeg, idet jeg tog min Revolver frem og sigtede lige paa ham. Nu skal De faa Lov at rejse Dem, men ved det første Forsøg paa at nærme Dem til mig eller at flygte, skyder jeg Dem ned som en Hund. Hvad kan det forøvrigt gavne Dem at nægte? Hvis De gør det, saa siger jeg alt til Don Miguel, og saa maa De i hvert Tilfælde forlade Egnen her. I heldigste Tilfælde kan De redde Deres eget usle Liv!

— Et Menneskeliv er meget værd!

— Det synes De maaske! Tænkte De saadan, da De lumskeligt stak Mordvaabnet i Ryggen paa Moreland? Naa, men jeg vil forøvrigt ikke tale Moral med en saadan gedigen Forbryder som Dem. Rejs Dem nu! Her er Papir og Fyldepen. Enten nedskriver De nu nøje alt angaaende Mordet paa Henry Moreland, samt Navnet paa den Mand, der betalte Dem de 2000 Dollars for at udføre det, eller ogsaa fører jeg Dem til den nærmeste Politistation!

— Og hvad Sikkerhed har jeg for, at De alligevel ikke arresterer mig, hvis jeg bekender?

— Jeg giver Dem mit Ord paa at lade Dem gaa frit, hvorhen De selv vil!

— — —

George Thorley satte sig nu ned paa en Sten, og i fulde tyve Minutter skrev han med sin brede, meksikanske Hat som Underlag. Derpaa rakte han mig, hvad han havde skrevet, og jeg læste det, samtidig med at jeg stadigt holdt Øje med ham. Revolveren havde jeg løftet lige mod hans Hoved.

— Det er godt, Thorley, sagde jeg, da jeg havde sluttet Læsningen, Bekendelsen er fuldstændig nok, og for en Gangs Skyld synes De at have talt fuld Sandhed. Nu skal jeg kun sørge for at komme helskindet til New York med dette Papir. Men nu, da De er ved det, saa kan De jo lige saa godt med det samme bekende, at det var Deres Hensigt at styrte mig i Afgrunden nu, ligesom at det var Dem, der i Nat søgte at komme ind i mit Værelse for at myrde mig!

— Naa ja, Selvopholdelsesdriften tvang mig til det. Jeg saa straks, da jeg kom ind i Spisesalen, at De tilhørte Opdagelsespolitiet, og fra det Øjeblik besluttede jeg at myrde Dem. Men De har jo været saa forbandet forsigtig og tilmed bevæbnet!

— Tror De, jeg vilde give mig ud paa en saadan Ekspedition ubevæbnet? Men lad os nu faa Ende paa dette! Nu maa De følge med tilbage til Don Miguel, saa han rigtig kan lære sin Svigersøn at kende fra hans virkelige Side.

— Nej, nej, De maa ikke sige et Ord til ham om dette! Alt andet, kun ikke dette! Jeg beder Dem om det for min Hustrus Skyld. Det vilde dræbe hende!

— Det er bedre, at hun bliver advaret, end at hun bliver bedraget. Før eller senere vilde De jo dog knuse dette ædle Hjerte, ligesom De gjorde ved Deres første Hustru. De ser, at jeg kender Dem rigtig godt! Men dette Ægteskab er bygget ene og alene paa Løgn og Bedrageri, og det er derfor bedre, at Deres Hustru straks lærer Dem at kende, inden det bliver forsent!

Da faldt Thorley paa Knæ og bønfaldt mig i de mest rørende Ord om ikke at blotte ham i Familien Miguels Øjne. Men da jeg meget godt forstod, at dette ene og alene skyldtes hans Frygt for at blive jaget ud af hans nuværende Paradis, afbrød jeg kort Samtalen og befalede ham at rejse sig og gaa.

(Fortsættes).

EN MORALSK VISE.

Jeg havde mig en Kæreste,
hun var ej af de sværeste,
men rank og slank og yndig!
Hun elskede med Temperament,
og Livet gik med Sang og Klang,
og hendes Blod var hedt som Ild,
og hun var fyrig, varm og vild
og nederdrægtig syndig!

Hun var omkring de sytten Aar;
et Englebarn med korngult Haar
og skælmske, glade Øjne!
Hun kyssed' mig og favned' mig,
og skønt det ikke gavned' mig,
saa nød jeg det i fulde Drag,
— — men Elskov er en kilden Sag,
og Kvindeord er Løgne!

Og Dagen randt i Sus og Dus,
og Natten svandt i evig Rus:
vi kendte intet Hensyn!
Men da ej mer jeg ejede,
til Afsked smukt hun nejede:
»Naar Du faar atter Mønt, min Ven,
saa kan vi faa begyndt igen,
men indtil da: paa Gensyn!«

Saa gik jeg til et andet Lam!
hun var en Due, blid og tam,
mod Barnetroen lydig!
Og hendes Haar var væm'lig glat,
og hendes Tein var tem'lig mat,
og hun var for mig ganske ny;
thi hun var som et Raadyr bly,
og nederdrægtig dydig!

Naturligvis! det ægged' mig!
og snart til Daad det vækked' mig;
jeg friede: »min Kære!
Du ejer al min Kærlighed,
— o! tvivl ej om min Ærlighed —
bliv min! og gennem Livets Larm
skal jeg trods Skuffelser og Harm'
paa Hænderne Dig bære!«

Hun gav mig straks sin Kærlighed,
— den var der ikke særlig ved —
men man er kun et Men'ske!
Og atter Dage, Nætter randt:
en skønne Dag hun brat forsvandt,
til Sverrig styred' hun sit Fjed,
(min Pengepung den tog hun med).
»Lev vel da i det svenske!«

Moralen af de mange Ord
er den, at dér, hvor Kvinder bor,
jeg aldrig mere kommer!
Om dydig eller syndefuld,
om hæslig eller yndefuld,
om god, om slet, om gnaven, rar,
et Maal de allesammen har:
at tømme vore Lommer!

Victor Heide-Christensen.

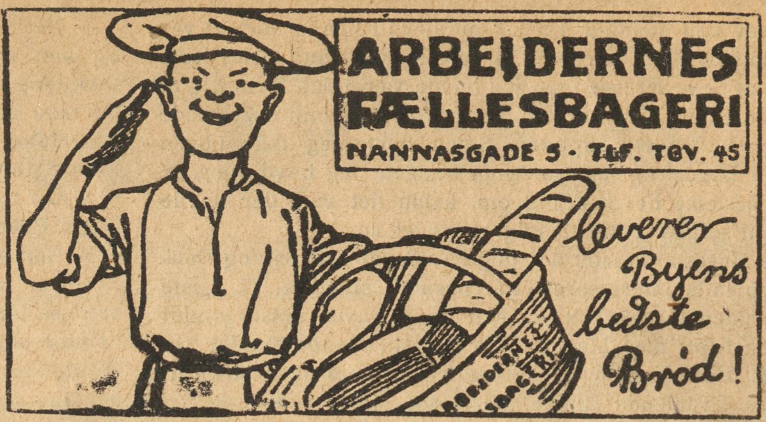

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

SVIGERMODER.

Nr. 86, der arbejder hos Bøssemageren, vil gerne have fri i 4 Dage. Han henvender sig saa til Bøssemageren om det.

Bøssemageren: Har De nogen Grund, 86?

86: Nej, Hr. Bøssemaver, de' haar a' it.

Bøssemageren: Ja, saa kan De gaa til Kaptajnen i Morgen og sige, at Deres Svigermoder er død.

Næste Dag stiller 86 hos sin Kaptajn:

86: A' anmoder Hr. Kaptajnen om Orlov i 4 Dage.

Kaptajnen: Naa, har De nogen Grund, 86?

86: Javel, a' skul' hjem te' Begravelse, min Svigermu'er er død.

Kaptajnen: Er De gift, 86?

86: Nej, Hr. Kaptajn.

Kaptajnen: Er De da forlovet, 86?

86: Nej, Hr. Kaptajn.

Kaptajnen: Jamen hvor har De saa faaet den Svigermoder fra?

86: Hinner haar a' faa't aa' Bøssemaveren!

J. J.

Kære Ravn!
Hermed en Pennetegning og en Vits som jeg haaber du kan bruge.
Svend Aage Nielsen,
Vejle.

Herren: Olga, den Bøf vi fik i Dag, var ikke gennemstegt.
Pigen: Nej, det sagde jeg ogsaa til Fruen.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

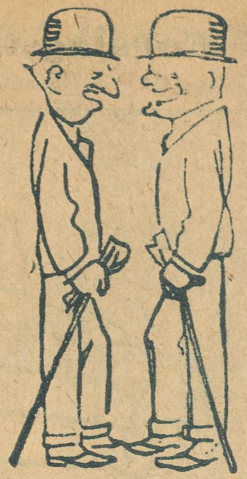

I Morgen.

Reaktionens faste Støtte,
som urokket længe stod,
vi begynder nu at flytte,
saa at *Piper* græder Blod.

Stem imorgen, Kammerater,
giv »de høje Herrer« Klin,
nap en Hoben ny Mandater,
lav et Ris til *Schovelin*.

Se, de ryster alt af Vrede,
kan ej skjule deres Skræk!
Storm den lumre, sorte Rede —
éngang skal den jo dog væk.

Bifrons.

*

Fra Wien er der indløbet Telegram om en berømt Videnskabsmands Opdagelse af, at Alderdommen kan opereres bort. Hvad siger mon Tronen og Kirken og Sablen og de mange andre Methusalem'er til *det*?

*

Urtekræmmer-Kaffen dalede ikke,
de Folk forstaar at dandere den:
De laver de uskyldshvideste Blikke
og hvisker: Nu *schiær'*en godt igen!

*

19/7. Venstre vil oprette et nyt Dagblad her i Byen. Det skal saamænd nok gaa — ad *Hee*-dehusene til. Abonnenter er nærmest overflødige, Journalister kan faas hos *Witzansky*, og Papiret leverer *Asger Karstensen*.

*

Det sværeste i Verden er at gøre en Kvinde tilpas. I Amerika er to Ægtemænd blevne straffede, den ene fordi han lukkede sin Kone inde; den anden fordi han lukkede sin Kone ude.

*

Højdepunktet af Samvittighedsfuldhed træffer man hos en Selvmorder, der ikke vil tage Livet af sig, før han har udtjent sin Værnepligt.

*

I en af de amerikanske Stater er Fodboldspil blevet forbudt. Aarsag: Der blev slaaet for mange Dommere ihjel, og Staten blev efterhaanden blottet for Mandfolk.

»Godt Nyt«.

Tivolis Kontrollører har efter Forlydende indsendt Andragende om at blive kaldt Politivolibetjente.

*

Af den ny Sommerlekture, som i en nær Fremtid udkommer, nævner vi:
E. Glyn: *»Min Vens Venindes Vens Veninde«.*
Vogel Jørgensen: *»Morderens Mor fra Mors«.*
Svend Fleuron: *»Væggelusens Liv og Levned«.*
Johannes V. Jensen: *»Hestepærens Saga«.*
Øvre Richter Fric: *»Familien i Torpedoen«.*
Krølle-Charles: *»Mine samtlige Taler«.*

*

»EN DANSKER«.

— Altsaa, Johnson, det var Jensen, der overfaldt Dem? — Ja! — Skete Overfaldet mens det var Maaneskin? — Nej! — Var det da stjerneklart? — Nej, det var aldeles bælgmørkt. — Vel, men var der da et Lys, der skinnede fra et nærliggende Hus? — Nej, ikke et Hus i flere Miles Omkreds! — Men for Pokker, naar det ikke var Maaneskin, ikke stjerneklart og intet Lys skinnede, og det var saa mørkt, at De ikke kunde se en Haand for Dem, hvoraf ved De da, at det var Jensen, der overfaldt Dem, hvordan opdagede De det? — Ja, ser De, det er ganske ligefrem, Jensen gav mig saadan en i Synet, at Gnisterne stod ud af mine Øjne og oplyste hele Pladsen saa tydeligt, at jeg med Lethed kunde se at tage en Knappenaal op.

»EN NORDMAND«.

Gamle Ola Stubben og gamla Erik Tomlerud er paa hjæmveien fra kirken.

Ola: Hvad syntes du om den nye presten, Erik?

Erik: Jo, det var prædikant det, Ola. Han præka om helvete, som om han hadde været barnefødt der.

»EN SVENSKER«.

En väluppfostrad Flicka.

Modern: Men, kära Greta, så du klampar, när du går i trappan! Gå nu genast upp igen och kom ner tyst och fint, som det anstår en ung flicka.

Den femtonåriga Greta går och kommer strax därefter ned igen: Hörde mamma nu, när jag gick nedför trappan?

Modern: Nej, nu hörde jag inte något. Så skall en väluppfostrad flicka gå nedför en trappa.

Greta: Ja, men jag gled ner på Gelænderet.

— Du, Auktionsholder Hansen har brækket Benet og er kommen paa Hospitalet.

— Næ, virkelig. Hvor ligger han?

— Han ligger paa — første — anden — *tredje* Gang!

*

En kendt Historielærer faldt forleden og slog sig slemt paa Badeanstalten »Helgoland«. Efter den Tid er det blevet hans Kæphest at undervise om Slaget ved Helgoland.

*

Man skal ikke sige til en Dame, at hun ser bleg ud. Det er meget smukkere at sige noget til hende, saa hun kommer til at rødme.

*

Ved Udgravninger i Irland er man stødt paa Murene til et Hus, der menes at være mindst 900 Aar gammelt. Da der ikke fandtes det mindste Spor af elektriske Ledninger, gaar man ud fra, at de allerede den Gang kendte den traadløse Telegraf.

Filmsstjerner X.

Tegnet af Seir Larsen.

Mabel Normand.

Forslag til en Bil-Plakat.

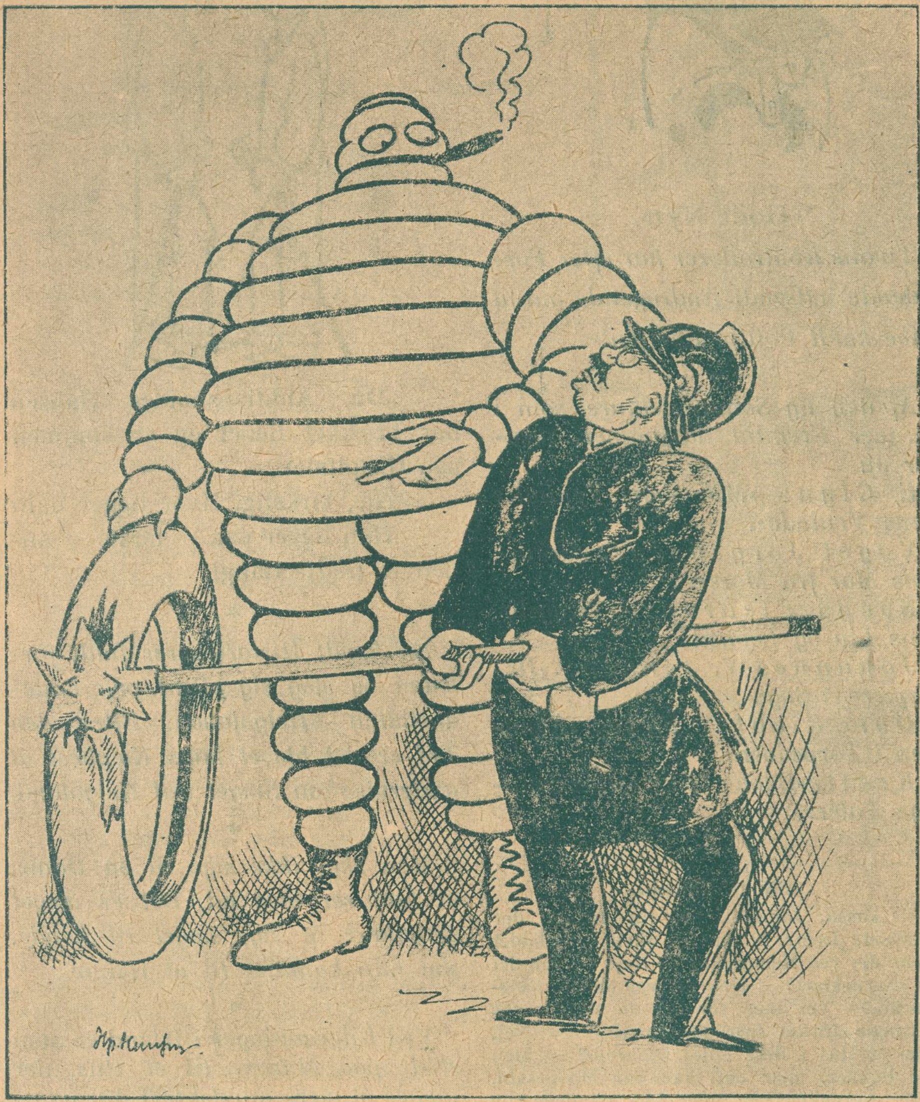

Tegning af Hp. Hansen.

Minister Rytter: Hov, Hov! Det er *mig*, der bestemmer Farten!

En blufærdig ung Mand.

Ingrid og jeg gjorde hinandens Bekendtskab paa et Bal.

Da vi havde forlovet os, maatte vi naturligvis meddele Slægten den store Nyhed. Jeg foreslog Ingrid, at vi skulde gifte os i Stilhed, men det gik hun ikke ind paa. Hun trak mig til sit Hjem, ind til sine Forældre og Søskende. Derpaa sagde hun ganske rolig:

— Her er han.

Derefter kørte vi til mit Hjem, og hun gik ind til min Fader. Den gamle, graaskæggede Mand sad og røg paa sin Pibe og anede ingenting. Saa kommer der er ung, sød Dame ind.

— Hvad vil De? sagde den gamle Mand.

— Jeg kommer for at hilse paa Dem, svarede Ingrid.

— Jasaa, vil De ikke tage Plads.

— Synes De om mig? spurgte Ingrid.

— Jeg ved ikke . . .

— Jeg hedder Ingrid.

— Mon det er fordi, at . . . min Søn . . . .

— Ja, han er for blufærdig til selv at fortælle det.

— Velkommen i Slægten, sagde den gamle Mand.

Saa skulde vi købe Forlovelsesringe.

— Det maa Du klare selv, sagde Ingrid.

— Ja, men jeg har aldrig gjort det før, svarede jeg.

— Jeg skal nok staa ved Siden af Dig, sagde Ingrid.

Vi gik til Guldsmeden, og jeg bad den lille smilende Dame bagved Disken, om jeg maatte se paa Ringe?

Hun lo og kom med et Væld af Perler, Diamanter, Rubiner og andre Ringe. Jeg stod og saa paa disse Ringe.

— Har De ikke andre? spurgte jeg tilsidst.

— Hvilken Slags ønsker De?

Jeg fik et Puf i Siden, det var en Formaning om at være Mand.

— Det ved De nok, stammede jeg til den lille Dame. Saa kom hun endelig med de rigtige.

Ingrid vidste, hvilken Form det skulde være, den allermest moderne. Tænk, at der findes Moder paa Forlovelsesringe! Men saa var det Indskriften. Jeg vilde ikke se paa Ingrid, jeg ligefrem hagede mig fast til Damen ved Disken, som om hun var min Redning.

— Der skulde jo ogsaa staa noget i Ringen. Hvad synes Frøkenen, der skal staa?

Jeg fik ikke sagt mere, førend jeg følte et nyt Puf i Siden. Jeg maatte stramme mig op.

— »Evigt og altid din«, sagde jeg til Frøkenen ved Disken. — Synes De ikke, det lyder smukt?

— Jo, svarede Frøkenen med en svag Rødmen.

Men da vi kom ud, fik jeg en alvorlig Straffeprædiken af Ingrid.

— Det er sidste Gang, jeg lader Dig bestille Ringe til os, sagde hun.

— Det haaber jeg ogsaa, mumlede jeg.

Det værste kom, da vi havde været gift et Aar. Da maatte jeg en Aften fare ud og hente en Dame, som havde en meget vigtig Stilling i Samfundet. Hun hjælper nemlig de nye Verdensborgere frem til Dagens Lys. Det var, kort sagt, Jordemoderen.

Jeg ringede og blev lukket ind.

— Undskyld, sagde jeg.

— Hvad er det? spurgte hun. Det var en værdig Kvinde, som fik mig til at føle mig endnu mere genert.

— Undskyld, gentog jeg.

— Hvad ønsker De? spurgte hun.

— Det maa De vel vide, svarede jeg mat. For Resten har jeg Bil med mig udenfor.

Ingen Magt i Verden skulde faa mig til at sige mit Ærinde! Med 8 miles Fart gik det hjem til min Bopæl. Jeg pegede op paa første Sal, nævnede mit Navn, satte Bilen op til 10 miles Fart og slog mig ned mellem mine Venner i Klubben.

Klokken 1 kom der Telegram til mig hjemme fra.

Jeg rystede, da jeg læste det.

— Hvad indeholdt det, spurgte mine Venner.

— Aa, svarede jeg forholdsvis roligt, jeg har bare fordoblet mit Bo.

Ikke for alt i Verden vilde jeg kunne fortælle dem, at min Kone havde faaet — *Tvillinger!!*

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn — Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

— Hør, Fru Lykkeberg, maa jeg ikke nu faa min Paraply tilbage; det var Nytaarsaftensdag, De laante den.

— Aa, undskyld, Frøken Magnussen, undskyld — ja — jo — — men ærligt talt troede jeg virkelig, at De for længe siden havde købt Dem en ny.

*

— Det er utroligt, saa Brødrene Bech ligner hinanden. Begge er de Studenter, rødhaarede, oplobne, nærsynede — —

— Og begge to skylder de mig 50 Kroner.

Køb RAVNEN

udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E.BORDING KØBENHAVN

Tegning af Emil Poulsen.

Dyrehaven, naar Skovrider Westergaards Værk er fuldbyrdet.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 18 øre

RAVNEN

Nr. 32 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 5. August 1920

Tegning af Hp. Hansen.

Genforeningsmænd:

Se, disse to er hver med stort Talent forlenede, -- men naar bli'r de (paa Kongens Nytorv) genforenede?

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
modtager Penge til Forrentning paa
Indlaan p. Ops.
til 5 à 5½ % p. a.
Enhver Arbejder bør benytte Landsbanken, Arbejdernes egen Bank.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Ung Kone (til sin Mand, der vil kysse Taarerne bort fra hendes Kinder): Nej, lad hellere være, Alfred! Taarer er salte, og saa bliver Du bare igen tørstig og maa nødvendig i Klubben.

*

En ældre Dame: Det er en meget smuk Hest, men bliver den ikke let sky?

Prangeren: Nej, det har jeg aldrig mærket, men det er maaske alligevel ikke værd, at De gaar lige hen foran den.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Danevirke".
Fredericia.

A.: Er Deres Firma kendt i Afrika?

Chefen: Om det er? De Vilde har allerede ædt et Dusin af vore rejsende Agenter.

*

A.: Din Kone spiller ikke i denne Tid?

B.: Nej, jeg har puttet en Mus ind i Flyglet, saa hun tør ikke lukke det op.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Bedste Tandcrême
i Tuber
VIBADONT
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Arrestforvareren: Nr. 67. Vil De komme ud i Mødeværelset. Deres Hustru er her.

Fange Nr. 67: Aa Tak, sig, at jeg er gaaet ud.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Set paa Strøget:

Forf., Apoteker Otto Benzon.

C·M·Hess Fabrikker Vejle

Støbe Gods

Frk. Jensen (til en Veninde): Ja, kære Anna, Du ved maaske ikke, at jeg er blevet gift med Iversen, ham, Medlemmet af Dyreforeningen »Fuglen«.

— Frk. Hansen: Gud, det Fugleskræmsel!

*

Dommeren: De har begaaet, skal vi sige, 37 Indbrudstyverier ialt, store og smaa.

Anklagede: Nu smigrer De, Hr. Assessor. Kun 35.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Millionæren: For mig spiller 3000 Kroner mer eller mindre ikke Spor af Rolle.

Fruen: Men eet forlanger jeg af mine Tjenestefolk. De maa være diskret. Forstaar De: diskret!

Den nye: Javel, Frue.

Fruen: Jeg siger det kun, fordi jeg hører, De kommer fra den underlige Familie Baron Cederkrantz. Lever Herren og Fruen dér ikke som Hund og Kat.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

AFB A/S KUL AFB A/S
BRIKETTER
KØB BRÆNDSEL HOS
ARBEJDERNES FÆLLESORGANISAT: BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068 KOKS TELEFON 6068

Travvise.

(Mel.: »Pengeskabsvisen«).

Med »Slav og Rav« gaar jeg til Trav,
det er min største Glæde,
Livet er for mig en Traverbanevej.
Jeg kører raa med »Jumbe« paa
og trodser Himlens Væde,
vaadt er godt naar man er gammel
»Bon«-Galej.
Jeg spiller hele Klumpen bort,
alt fra den første Maj,
og skal der sættes en Rekord —
den sætter *jeg!*
»Uplaceret«: »Tako Boy«,
»Pladser«: femogtyve — føj!
»Odds« var fjorten Komma fire,
den er lidt for sløj!

Med Niels og Hans kan hver en Tjans
jeg alletider nappe;
»Tipserne« dem har vi jo fra Staldene.
Femhundrede smaa »Krus« til Mands
saa'n a' de rigtig skrappe
ta'r vi, naar Sukcessen blot er
knaldende.
Jeg kender »Urban«s fjermer Ben
og »Drømmerdrengen«s Hov,
jeg kender »Karla«s Pibetøj
og »Bella«s Bov.
»Uplaceret«: »Joffre« — av!
»Trilby« hængt for »urent Trav«.
»Queen« skal vinde, ellers gaar jeg
i en tidlig Grav!

Ja, der er altid Skrig og Skraal
og »Aal i Aalerusen«,
»Zero« blev lidt »halt« i Svinget —
stakkels Dyr!
Nu er til Start det hele klart,
jeg staar her med »Fidusen«,
»Lettie Jaguar« den stejler som en
Tyr.
Nu danser »Tango« Trippevals,
»Babette« er et Svin —
dér knækked' »Arion« sin Hals,
se *den* er fin!
»Pladser«: niti Komma ni,
»Odds«: er hundrede og ti —
gi' en Perikum, saa gi'r jeg
»Skum« i Tivoli!

Old Boys.

FRUGTESLØS FORSIGTIGHED.

Konsul Danielsen er en ret myndig Herre, som er let at støde paa Manchetterne, og hans Kontorpersonale maa omgaas ham med den allerstørste Forsigtighed for ikke at støde ham.

Forleden gik det den yngste — godt advarede — Kontorist paa følgende Maade.

Kontoristen: Der er en Dame, som ønsker at tale med Konsulen.

Konsulen: Naa; ser hun godt ud?

Kontoristen: Sjældent godt! Ung og en fuldendt Skønhed!

(Damen kommer ind til Konsulen. Der gaar et Kvarter og saa gaar Damen. Konsulen kalder paa Kontoristen).

Konsulen: Men Menneske! Hvor har De Deres Øjne? De kaldte *hende* ung og skøn!

Kontoristen: Ja, jeg saa jo nok, at det var et gammelt Fugleskræmsel, men jeg turde ikke sige det, for det kunde jo gerne ha' truffet sig saa, at det var Deres Frue.

Konsulen: Jamen, det var det s'gu osse!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Den myndige prelaten Johansson berätter for sin församlings orgeltrampare att en ny orgel skall insättas i kyrkan och att trampningen skall ske med elektricitet.

Orgeltramparen blir eftertänksam i børjan men fattar sig och säger: — Vore dä inte bäst först som sist å ta steget fullt ut å skaffa lite elektris på predikstolen också?

(»Strix«)

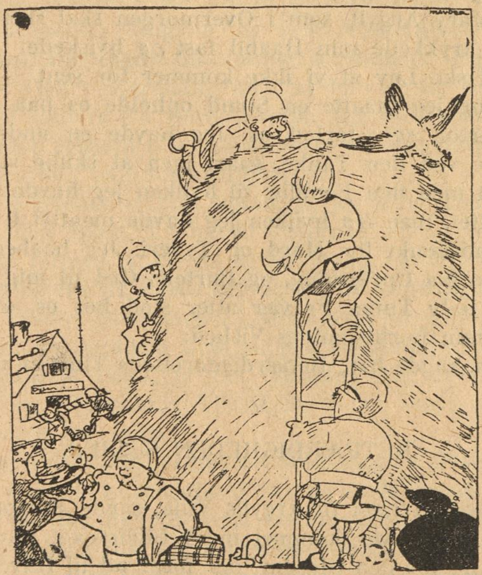

— Hvad er der i Vejen, brænder det?
— Nej, det er Borgmesterens hvide Høne, der har lagt et Æg, og det skal vi ha' fat i!

(«Meggendorfer Blätter«)

PA BIO.

. . . Allerede i fjärde akten och ännu ingen som druknat eller ramlat ned från ett tak — och det ska vara ett drama.

(»Søndags-Nisse«)

IDYL I PARKEN.

(»Fliegende Blätter«).

Begrundet Jalousi eller lille Aarsag — stor Virkning.

(»Rheinicher Kladderadatsch«).)

Den tavse Anklage

Amerikansk Sensationsroman.

Han gik foran mig til det Sted, hvor vore Heste stod, og derfra red vi sammen ned mod Haciendaen. Men et Par Stenkast fra Gaarden gav han sin Hest af Sporerne og flygtede. Da jeg havde givet mit Ord paa ikke at ville arrestere ham, brød jeg mig ikke om at forfølge ham eller at skyde paa ham, og jeg lod ham derfor løbe. Jeg fandt det ogsaa bedst, at han saa hurtigt som muligt forsvandt fra den hæderlige Familie, som han paa en saa skammelig Maade havde bedraget. Det var maaske endog muligt, at denne Forbryder — fræk og forslagen som han var — kunde finde paa pludselig at indfinde sig hos Familien og uden videre paastaa, at jeg var en snu Bedrager, der havde benyttet mig af Situationen til at lave et Pengeafpresningsforsøg, og at jeg af den Grund havde aftvunget ham den kompromitterende Tilstaaelse. Men det, at han nu var flygtet, maatte dog sikkert i Don Miguels Øjne være et Bevis paa, at han virkelig var skyldig.

Don Miguel var inde i sit Arbejdsværelse, da jeg vendte tilbage til Haciendaen. Jeg opsøgte ham straks og fortalte ham, hvad der var forefaldet mellem hans Svigersøn og mig. Han blev aldeles bestyrtet, da han hørte om Sagen, og gik ubeslutsom frem og tilbage i Værelset. Han forstod nu slet ikke, at han havde kunnet være saa letsindig at optage en ganske fremmed Mand i sit Hus og endog skænke ham sin Datter til Hustru. Hans eneste Forklaring var den, at han mente, han burde vise denne fremmede, der havde frelst hans Liv, sin Taknemlighed, og vidt og bredt talte han om denne Mands Duelighed og store Interesse for hans Sager — en Interesse, han nu forstod var den rene Forstillelseskunst.

Den unge Frue blev nu kaldt ind, og ogsaa til hende maatte jeg fremkomme med min triste Efterretning. Men hun tog det hele paa en anden Maade, end vi havde ventet. Hun lo endog af Historien, som om hun slet ikke troede, den var sand.

Jeg vilde nu tage Afsked med Familien, men det vilde Don Miguel ikke paa nogen Maade have. Han forestillede mig, hvad jo ogsaa var tænkeligt, at Thorley, som den Forbryder han var, maaske havde lagt sig i Baghold nu, det var Nat, og maaske i Mørket vilde skyde mig ned. Jeg indsaa, at han havde Ret, og indvilligede i at blive der til næste Morgen.

Men Thorley vendte ikke tilbage, saadan som Donna Inessa havde troet. Hun saa urolig ud, men syntes ingenlunde utrøstelig. Jeg tænkte mig den Mulighed, at hun spillede dobbelt Spil, og det skulde jeg blive overbevist om inden min Bortrejse. For at vente paa Baaden til Isthmen maatte jeg vente to Dage i Acapulco, hvortil Don Miguel havde fulgt mig, hvorefter han atter vendte tilbage til Haciendaen. I Acapulco modtog jeg et Brev fra Don Miguel efter hans Tilbagekomst til Gaarden, og i det Brev sagde han mig, at Thorley eller Doktor Knop under hans Fraværelse havde aflagt et Besøg paa Gaarden og formaaet Inessa til at flygte bort med sig — hvorhen vidste Don Miguel ikke. De havde taget med sig alle de rørlige Ejendele, som de kunde overkomme, samt et større Pengebeløb, som Thorley naturligvis havde stjaalet. Jeg kunde ikke andet end beklage den stakkels Donna Inessa, som saa hengivent holdt fast ved denne Storforbryder, der naturligvis vilde forlade hende, saa snart Pengene var sluppet op.

Hermed sluttede Burton sin Beretning. Da jeg henledte hans Opmærksomhed paa, at han endnu ikke havde vist mig Thorleys skriftlige Tilstaaelse, svarede han:

— Det kan jeg ikke af en aldeles bestemt Grund. De maa have Taalmodighed, til vi kommer hjem. Da skal jeg sige Dem alt og vise Dem hans Skrivelse.

Jeg maatte finde mig i det, thi naar Burton havde besluttet en Ting, var det aldeles umuligt at faa ham fra det. Hjemrejsen foregik uden noget Eventyr eller Afbrydelse, og da vi igen var hjemme i New York, havde Burton atter den Glæde at slutte sin kære Datter i sine Arme.

Men han havde ikke Ro paa sig og vilde saa hurtigt som muligt til Blankville. Han vilde absolut have Leesy Sullivan med sig, hvis hun da endnu levede. Vi fandt Leesy umaadeligt afkræftet, men hun indvilligede dog i at tage med os, skønt hun var saa afkræftet, at hun maatte bæres ned i Vognen, som førte os til Jernbanestationen. Hun saa ud, som om hun ikke havde langt igen.

Det var en sen Eftermiddag i December, da vi holdt paa Jernbanestationen i Blankville. I Selskab med os var der rejst en Dame med en utrolig Mængde Kartoner og Æsker, som hun syntes at være meget ængstelig for. Da vi kom ud fra Stationen, kaldte hun paa en Droske og bad Kusken køre hende til Argylls Villa. Da vi hørte dette, saa Burton og jeg spørgende paa hinanden.

— Jeg tror minsandten, det er Marys Brudeudstyr, sagde jeg. Kvinden, der havde hørt, hvad jeg sagde, saa smilende hen mod os og sagde:

— Ja, ganske rigtigt! Her er Hat, Brudekrans og Slør til Frøken Mary Argyll, som i Overmorgen skal staa Brud.

Burton trykkede min Haand fast og hviskede:

— Gud ske Lov at vi ikke kommer for sent.

Leesy og jeg maatte en Stund opholde os paa Stationen, mens Burton selv forlod os. Jeg havde en underlig Fornemmelse ved den Tanke, snart igen at skulle staa Ansigt til Ansigt med den Familie, til hvilken jeg havde været saa nær knyttet, men fra hvilken jeg havde maattet trække mig tilbage, mistænkt for Mord og Tyveri. Jeg haabede, at jeg nu skulde faa Oprejsning, og Burtons Ord til mig, idet han efter en halv Times Fravær atter stod hos os, overbeviste mig om min Forhaabnings Vished:

— Kom, sagde han, Retfærdiggørelsens Time er nu inde!

RETFÆRDIGHEDEN SEJRER.

Saa snart vi kom til Argylls Villa, sagde Burton til mig, at jeg, naar vi var kommet ind i Biblioteket, skulde sætte mig lige ud for den Glasdør, der fører ud til Haven. Burton maa paa en eller anden Maade have forvisset sig om, at hele Familien befandt sig inde i Biblioteket, for da han uden at banke paa aabnede Døren til dette Værelse, saa vi baade gamle Argyll, begge Døtrene og James der inde.

Værelset var stærkt oplyst, saa at jeg, der lige kom ude fra Mørket, næsten følte mig blændet. Jeg prøvede paa at være rolig, men da jeg saa Mary sidde i Sofaen ved Siden af James — og jeg tror endog, han havde hende om Livet — saa bankede mit Hjerte, saa jeg troede, det skulde sprænges. Alles Øjne rettedes imod mig. Gamle Argyll, der gik frem og tilbage paa Gulvet, standsede ved Synet af mig,

og han saa paa mig paa en saadan Maade, at jeg tydeligt forstod, han var baade rasende og overrasket over, at jeg vovede at besøge Familien igen. Jeg forstod, at han stadig nærede den samme Mistanke imod mig, som da jeg rejste ud, og det pinte mig uudholdeligt.

Eleonore sad et Stykke fra de andre henne i en Lænestol. Hun saa tavs og resigneret ud. Mary saa paa mig med glædesstraalende Blikke, der tillige udtrykte Forbavselse. Hun rejste sig straks, men James vilde holde hende tilbage. Hun rev sig løs og kom lige hen til mig og rakte mig Haanden. James saa paa mig med gennemborende Øjne, og da han endelig bekvemmede sig til at bøje Hovedet til en Hilsen, lo han haanligt og ondt.

Til min Forbavselse lukkede Burton Døren bag sig i Laas og stak Nøglen i Lommen. Derefter gik han hen til Glasdøren, som førte ud til Haven, og lukkede ogsaa den. Derpaa hilste han paa Argyll og sagde:

— Jeg beder Dem undskylde, at jeg uden videre tillader mig at foretage disse Forsigtighedsforanstaltninger, men hvad jeg nu har at sige Dem og Deres Familie, er af en saadan Beskaffenhed, at det ikke taaler uhildede Vidner eller nogen Afbrydelse af nogen Art.

— Hvad har De da at sige, spurgte Argyll koldt og formelt. —

— Jeg maa først sige Dem, at jeg aldrig har opgivet at efterforske den Forbrydelse, som fandt Sted her for to Aar siden, sagde Burton, og nu er det endelig lykkedes mig at udrede alle Traadene, saa Forbrydelsen ligger fuldt belyst i alle dens Enkeltheder. De har sikkert troet, at jeg i denne lange Tid havde opgivet at finde de skyldige, men det var med Vilje, jeg lod saadan for derved at faa friere Hænder til at virke.

James søgte at se ligegyldig ud, men hans Ansigtsudtryk var meget spændt. Gamle Argyll sagde med kølig Høflighed:

— Jeg takker Dem for al Deres Umage og Interesse for denne sørgelige Sag.

— De kan uden Tvivl, fortsatte Burton, endnu huske vor sidste Samtale, Hr. Argyll, under hvilken De betroede mig, at Deres Mistanke var faldet paa en Mand, der hørte til Deres intimeste Omgang, og som regnedes for at høre til Familien. De troede ikke alene, at Richard Redfield havde myrdet Henry Moreland, men at han ogsaa havde stjaalet de 2000 Dollars fra Deres Skuffe. Jeg indrømmede Dem, at en saadan Mistanke vel kunde være berettiget, men dog gendrev jeg den paa det kraftigste.

— De husker sikkert ogsaa, at jeg selv raadede Dem til at faa den Mand, De havde mistænkt, ud af Deres Hus, og jeg kan forstaa, at De fulgte mit Raad, thi Hr. Redfield blev jo sagt op fra sin Plads her og tog til Washington, hvor han fik en Plads i Postvæsenet i Afdelingen for uafhentede Breve. Nu kan jeg meddele Dem, at paa Grundlag af et Brev, som Hr. Redfield fandt, er det lykkedes mig at aftvinge Morderen en fuldstændig Tilstaaelse — et Bevis, som jeg kan fremlægge for Dem.

Disse Udtalelser fremkaldte fuldkommen Bestyrtelse. Eleonore udstødte et angstfuldt Suk og sank tilbage i Stolen. De andre udtalte højlydt deres Overraskelse, og James forbandede i haarde Ord den ryggesløse Morder. Jeg selv var blevet saa oprørt ved at høre, at Forslaget om at opsige mig fra min Stilling var udgaaet fra Burton, at jeg ikke kunde sidde roligt paa Stolen.

— Hold Dem rolig, Hr. Redfield, sagde Burton, den skyldige kan ikke undkomme.

James saa triumferende paa mig, ogsaa de andre saa mistænksomt paa mig ved Burtons Ord, og jeg selv fik i et Nu den Tanke, at Burton havde villet lokke mig i en Fælde. Hvem kunde vide, om ikke Thorley var kommet overens med Anstifteren af Mordet om, i det Tilfælde at Mordet skulde blive opdaget, da at udlægge mig som den, der havde opfordret til det. Dette syntes mig saa mere des sandsynligere, som Burton jo ikke havde villet vise mig Morderens Bekendelse. Det gik alt sammen rundt for mig, jeg havde en Følelse af at sidde paa den anklagedes Bænk, og jeg vovede ikke at løfte Øjnene og se mig om.

— Naar der foreligger en saa grov Forbrydelse som et Mord, fortsatte Opdageren, saa er det første, man har at gøre at se at forstaa Motiverne til en saadan Gerning. Havesyge, Hævn og Skinsyge er de almindeligste Motiver til den Slags Forbrydelser. Havesyge har imidlertid kun været et Bimotiv til Mordet paa Henry Moreland. Hovedmotiverne har derimod været Hævn og Skinsyge. Har De, Hr. Argyll, kendt en Apoteker i Blankville ved Navn George Thorley?

— Ja, svarede Argyll forbavset uden at kunne fatte, hvad denne Mand havde med det omtalte Mord at gøre Da dette Navn blev nævnt saa jeg, at James blev ganske hvid i sit Ansigt og vred og vendte sig paa Stolen og saa uroligt hen mod Døren.

— Denne Thorley, sagde Burton, var en fuldkommen Eventyrer, uden nogen Uddannelse i Medicin og med en slet Karakter. Han forelskede sig i Frøken Leesy Sullivan, da han boede i Blankville. Denne Dame er fulgt med her til. Hun opmuntrede dog ikke hans Tilnærmelser, da hun snart kom under Vejr med, hvor slet en Mand han var. Jeg er overbevist om, at Frøken Sullivan ikke vredes paa mig, naar jeg her siger, at hun nærede en ren og dyb Kærlighed til Henry Moreland — en Følelse, hun gemte dybt i sit Hjerte. Thorley saa derimod, hvem der ejede hendes Kærlighed, og fra det Øjeblik fattede han et uudslukkeligt Had til Henry Moreland, som han betragtede som sin Rival.

Burton standsede et Øjeblik, og alle saa paa ham og Leesy.

— Men Hadet og Skinsygen var ogsaa blevet tændt i et andet Hjerte, fortsatte Burton. En anden ung Mand, en Ven af Huset her, en Mand, der daglig modtog Beviser paa Deres faderlige Hengivenhed og Omsorg, var blevet uhjælpeligt forelsket i den myrdedes Forlovede, maaske dog lige saa meget indtaget i den store Formue, som fulgte med samme Dames Haand, hvis det lykkedes ham at vinde hendes Hjerte.

Atter rettedes alle Blikke mod mig, og jeg havde en Følelse af at skulle synke i Jorden. Var Burton blevet gal, eller hvad var Meningen? Jeg fik aldeles ikke Tid til at tænke, thi Burton fortsatte:

— Denne Mand stod en Dag i Mørket ude i Haven og saa de to unges Lykke, og mens hans onde og djævelske Planer allerede fødtes i hans Hjerte, hviskede han en grusom Ed:

— Hvor jeg hader denne Henry Moreland! Jeg vil, at han skal dø!

— Da traadte en anden Mand tæt hen til ham og hviskede i samme Tone:

— De kan ikke ønske det højere end jeg, thi ogsaa jeg hader denne Moreland af mit hele Hjerte.

— Den Mand, som udtalte disse Ord, var George Thorley. Til at begynde med lod den første unge Mand, som havde hvisket om sin Hævn og sit Had, som om han blev fornærmet over den andens Tiltale, men Thorley advarede ham kun mod en anden Gang at tale saa højt, at andre kunde høre det og forsikrede ham endnu engang om, at hans eget Had var lige saa brændende som hans.

— For at gøre Beretningen kort vil jeg blot fortælle, at to Dage senere afsluttede disse to deres Mellemværende i Thorleys Hjem i Brooklyn, og Planen var da lagt om at myrde Henry Moreland. Thorley vilde have 3000 Dollars for at udføre Forbrydelsen, men disse Blodpenge blev omsider nedsat til 2000 — altsaa netop det Beløb, som De, Hr. Argyll, Dagen i Forvejen havde hævet i Parkbanken i New York.

(Fortsættes).

Westergaard og Dyrehavsbakken.

(Mel.: »Julia, Julia«.)

Skal Dyr'havsbakken laves om
saa den for alt Slags Liv bli'r tom,
skal Sang og Dans forbydes der,
vi spørger blot i Sangen her.
Westergaard, Westergaard,
sker det mon til næste Aar,
Westergaard, Westergaard,
Folkets Tak Du faar.

Ja, Dans forbydes det er klart,
i Stedet for vi sidder rart
og hører paa en Missionær
og kigger op paa Skovens Træ'r.
Westergaard, Westergaard osv.

Og Syngepigerne, uha,
dem kan vi jo slet ikke ha',
nej, lad os faa lidt Salmesang
og saa lidt Kirkeklokkeklang.
Westergaard, Westergaard osv.

Og Pjerrot maa ej æde Blaar,
for den Slags Ting slet ikke gaar,
en Nonne kan i Sol og Regn
jo staa og gøre Korsets Tegn.
Westergaard, Westergaard osv.

Om Bakken Plankeværk vi faar,
og Westergaard med Nøglen gaar,
og vil paa Bakken man som Gæst,
man anbefales af en Præst.
Westergaard, Westergaard,
sker det mon til næste Aar,
Westergaard, Westergaard,
Folkets Tak Du faar.

E. N.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349

Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

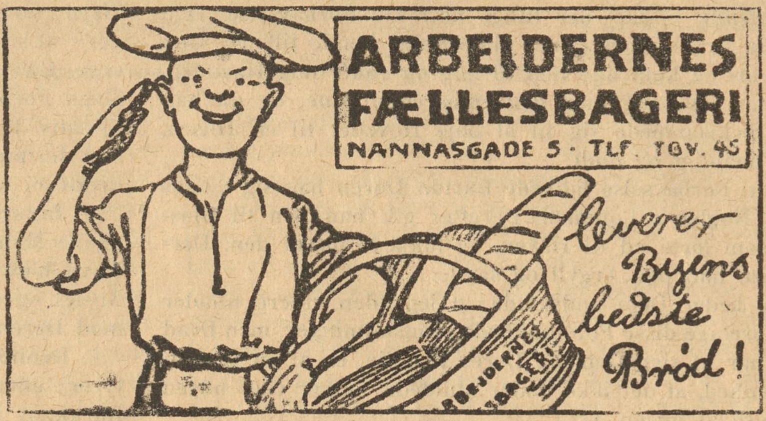

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

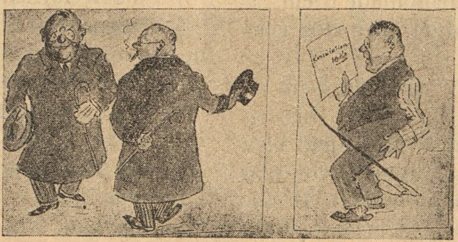

— G'morgen Doktor! Koldt idag. Forkølelsesvejr!

— Aah, nej! Bare man er lidt forsigtig!

Tegning af Hans Lund.

*

MISFORSTAAET.

Jensen: Aa, Du aner ikke, hvor dejlig min Kæreste er, og saa skulde Du se sikken et Par Ben — naa!

Dahl: Det er ikke noget, nej, saa skulde Du bare se min Kærestes Ben, de er ligesom et Kakkelovnsrør.

Jensen (forfærdet): Saa tykke?

Dahl: Nej — saa sorte.

R. C. J.

Avertér i Ravnen.

Robbialac Emaille til Cykler, Motorcykler og Automobiler

Med denne udmærkede lufttørrende Emaille, der er bedre end Ovnlak, og som er uangribelig af Vejstænk, Olie og Benzin, kan enhver selv vedligeholde og forny Lakken paa sin Maskine. Leveres i alle Farver og Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.

En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Nørregade 7, København K.

ROBBIALAC

Rød Indmad

Skatterne.

De mindre skal skatte for de store,
de store skal skatte saa lidt som mulig,
kan Smaafolk ej mer, de smides fra
Borde —
det, synes nu Venstre, er ikke saa
grulig.

For dem, der har nok, Procenten
skal dale,
for dem, der har lidt, Procenten skal
stige —
saa lyder den sindssygt forbryderske
Tale — —
men bi, vi har ogsaa et Ord at sige!

BØRS-RUPPINER.

En spiser Steg med Trøfler i Saucen:
Han fixed' i Haussen!
En tænker saa smaat paa
Amerikarejsen:
Han skvatted' i Baissen!

En østrigsk Videnskabsmand skal have opdaget et Middel til at gøre gamle Folk unge igen. Hvis han ogsaa kunde opnaa at gøre ældre Kavalerer, der er begyndt at gaa i Barndom, nogenlunde normale, vilde det sikkert volde stor Glæde hos *Witzansky, Kalko og Tante Berling.*

HØRT I DOMMERVAGTEN.

Assessor: De har ikke Ret til at prygle Deres Kone, Rasmussen. Retten til at straffe har kun Øvrigheden.

Rasmussen: Jamen saa ta' De og klø hende, Hr. Assessor!

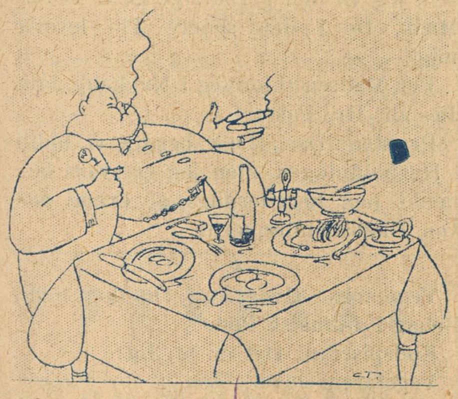

— Nu vil jeg ønske, at alle Mennesker var lige saa mætte som jeg — undtagen dem, der skal til Middag med 10—12 Retter Mad!

»Godt Nyt«.

I Kongeskibet »Dannebrog«s Hjulkasse, lige bag ved det danske Vaaben, har en Del Fugle bygget deres Rede. Fuglene gnaver af »Kæmperne« — Vildmændene i Vaabnet. (Indsendt fra Oringe).

*

FUGLESKRÆMSLER købes. Sammesteds sælges renset og repareret, gammelt Herretøj for 100 Kr. pr. Sæt. Billet mrk. »Fin i Kanten«.

*

Under Genforeningsfesten blev tre Damer taget af Politiet i Sønderjylland.

Damerne var gaaet lidt for meget over Grænsen.

*

I Turistpavillonen ved Glostrup sælges Flyvebilletter sammen med et Glas Øl. Billetten koster 35 Kr. — Jeg foretrækker 10 Glas Øl, saa er jeg saa tem'lig svævende!

»EN DANSKER«.

Honnet Ambition.

I forrige Uge blev en yngre Dame henimod Aften paa en mindre befærdet Vej i København antastet af en ung, temmelig lurvet klædt, Mand med de Ord:

— Giv mig de Penge, De har hos Dem.

Hvortil Damen imidlertid fuldkommen rolig svarede: Jeg har ingen. Og tilføjede med et Suk: Gid jeg havde nogle.

Den unge Mand fjernede sig øjeblikkelig med de Ord: Ja, saa maa jeg sige Dem Farvel, det strider mod mine Principer at gøre simple Bekendtskaber.

»EN NORDMAND«.

En lærerinde paa en skole var meget bange for Sygdom og hadde derfor paalagt eleverne at melde hende, naar nogen hjemme hos dem var blit syke. Var sygdommen smitsom, kunde de gjerne bli hjemme med det samme. En dag kom en liten pike meget fornøiet ind i klassen og sa:

— Frøken, mor er syk, jeg har faat en liten bror; men papa sa, at De ikke behøvet være ræd, for sygdommen vilde ikke smitte Dem!

»EN SVENSKER«.

Barnslig uppriktighet.

Familjen står i begrepp att sätta sig vid middagsbordet, då underrättelse ingår om en avlägsen släkttings död. Plötsligt frågar lille Knut med en hungrig blick på de välfyllda faten:

— Pappa, ska' vi gråta strax, eller ska' vi vänta tills vi har ætat?

— Du, hvor kan det være, at sommetider er Du saa energisk og mandig og til andre Tider saa kvindagtig og vaklende?

— Det skal jeg sige Dig — det er arveligt. Jeg stammer nemlig halvt fra en Mand og halvt fra en Kvinde!

*

HØRT PAA ET HOTEL

En Rejsende kommer ved Nattetid ind paa Værelset ledsaget af Hotelkarlen. Den Rejsende kigger forsigtig under Sengen, og Hotelkarlen siger:

— Jeg tror ikke, der er nogen dér. *Det er i Sengen, at De kan finde dem!*

Filmsstjerner XI.

Tegnet af Seir Larsen.

Fatty.

„The Merry Sunday Mixture"
Enestaaende Kvalitet
50 Øre pr. Pakke.

„Havana Life"
Stor Cerut, fin og let Kvalitet
10 Øre pr. Stk.

„Russia"
Ima extragod Cigaret
10, 25 og 50 Stk. — 4 Ø. pr. Stk.

„Moderne"
Bedste 26 Øres Cigar.

Faas hos d'Hrr. Handlende.

Tegn. af Bergstrøm.

Tigger De Kul? Hvad skal De med det? De har jo ingenting at koge?

— Ja, min kære Hofleverandør, det er sikkert en Fejltagelse, det indser jeg.

— Men hvis er Skylden? — Deres egen! Naar en Lærd skal anstille et videnskabeligt Forsøg, saa maa der i det mindste tydeligt siges, *at det og det skal bevises!* Derefter indrettes Forsøgene, og saa skal det nok lykkes!

— Undskyld, Hr. Professor . . .

— Naa, ja, der er jo ingen Skade sket, Hr. Hofleverandør! Hvad Anbefalings-Attesten angaar, saa er den under min Fraværelse blevet affattet af en Assistent. — Men vær ikke urolig, jeg er et reelt Menneske, og jeg har det Princip, hvad der ikke passer, det laver vi om. Send mig altsaa en Flaske, saa skal jeg anstille et nyt Forsøg — om en Uge sender jeg Dem et nyt Bevis. Det skal De blive fornøjet med, Hr. Hofleverandør! Jeg skal personlig anstille nye Forsøg; det skal blive en hel anden Anbefaling — jeg skal love Dem, at alle Slags Insekter skal falde døde om, bare de lugter til deres Antipellin!

Og saa gik Hofleverandøren glad bort.

Verdens bedste Insektpulver.

— Naa, hvad er der Tale om? spurgte Dr. Brezlar, Universitetsprofessoren i Wien.

Fabrikanten anstrengte sig for at faa Ordene frem:

— Hr. Doktor . . . der maa være sket en Misforstaaelse!

— Naa, hvorledes er der sket en Misforstaaelse?

— Husker De . . . at jeg for et Par Dage siden bad om en Anbefaling. Mit Navn er Edhofer.

— Javel — ja, det var . . . Maltkarameller!

— Nej, undskyld, ingen Maltkarameller!

— Jasaa, sukrede Laxérpiller!

— Nej, Hr. Professor: *Antipellin.*

Fabrikant Edhofer lænede sig tilbage og sagde:

— For fem Aar siden fabrikerede vi alle Slags Insektpulvere. Og nu sælger vi kun *Antipellin*, Verdens bedste Insektpulver. Vi er Hofleverandør til Hs. Majestæt Kong Nikita af Montenegro. Vi har faaet Takkeskrivelser fra en Mængde højerestaaende Personer. — Og nu er der nogle Svindlerfirmaer inden for samme Branche, der har skaffet sig Attester fra Gud ved hvad det er for en Løjser af en »Fagmand«. Da var det, jeg tænkte som saa: Jeg vil gaa til vor berømte Professor Brezlar og bede ham om at undersøge, videnskabeligt undersøge Antipellinet og give mig en Anbefaling, som man kan annoncere.

— Ja, ja, jeg husker nu. For fjorten Dage siden.

— Ja, Hr. Professor. Og da havde jeg seks Flasker med mig og bad Dem være saa god. . . . Og saa for tre Dage siden sendte jeg min Prokurist efter Attesten, og han gav Dem en Konvolut . . . med fem Hundrede Mark . . .

— Naa, Hr. Hofleverandør, De har vel ogsaa faaet Anbefalingen?

— Ja, Hr. Professor — men hvad for en Anbefaling?

— Nu skal jeg læse den:

»Ærede Hr. Anton Edhofer, kgl. Hofleverandør, Wien. Med det meget omtalte og paa Verdensudstillingen i Antverpen med Guldmedalje prisbelønnede Pulver *Antipellin* har jeg taget videnskabelige Prøver og opnaaet følgende Resultat:

En Larve (Timeada petionella L.), fedet med Antipellin, vokser umaadeligt i en overraskende kort Tid. Larven, som ellers kun har en Størrelse af 6,7 mm, blev under Tilsætning af Antipellin 10 mm, fuldt udviklet og særdeles kraftig. —

Et endnu bedre Resultat gav den almindelige Lus (Timeada sarcitella), som har en Størrelse af 3,7 mm, men ved Anvendelse af Antipellin gav et Pragteksemplar, der fra Næsespidsen til Halen maalte 6,5 mm.

Jeg kan derfor anbefale »Antipellin« som det bedste eksisterende Næringspulver og beder Dem sende mig endnu nogle Flasker til mit private Forbrug. Dr. Brezlar, kgl. Universitetsprofessor.«

Professoren tænkte lidt; saa sagde han:

VIRKELIGHEDEN FREM FOR ALT.

— Men hvordan er det gaaet til, at Du har slaaet op med Frøken Smileblink? Du sagde altid, at hun var saa god som Guld?

— Ja, men jeg blev kendt med en Pige, der *havde* Guld.

*

AF EN ROMAN.

Da det fyrstelige Par pludseligt blev meldt i Postmesterens lille Hjem skiftede Fruen Stilling, Datteren Farve og Postmesteren Frakke.

*

Landsbypræsten: Ja, kære Per Madsen, jeg vil blot gerne sige Dem, at den Mælk, De i den senere Tid leverer mig — —

Per Madsen (klør sig i Nakken): Jow. Ja—ah. Hr. Pastor!

Præsten: Den Mælk brugte vi hidtil i Husholdningen, men jeg er svært betænkt paa herefterdags at bruge den ved Daabshandlingerne.

*

Vegetaren: Hvor kan De dog finde Behag i animalsk Føde?

Kødspiseren: Det er jo Æg!

Vegetaren: Javel! Men af de Æg var der en Gang kommet Kyllinger.

Kødspiseren: Nej, af disse Æg var der saamænd aldrig kommet Kyllinger.

Vegetaren: Hvorfor ikke det?

Kødspiseren: For de er haardkogte.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.
Lige'edes anbefales Glostrup Jernban' hotel. Henrik Møller.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Assessoren: Har jeg ikke sidste Gang sagt til Dem, at nu vilde jeg ikke oftere se Dem heroppe?

Tiltalte: Jo, Hr. Assessor, og det sagde jeg ogsaa til Betjenten, da han anholdt mig, men han vilde ikke høre.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.
—
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Lille Lise: Moder, maa jeg ikke faa en ny Dukke?

Moderen: Du fik jo en ifjor.

Lise: Jamen, Du faar jo en hvert Aar.

*

Paa en Keglebane i Vestamerika findes opslaaet en Plakat med følgende Indhold: Tilskuere, som bliver uenige, anmodes om at bruge røgfrit Krudt, for at de Keglespillende kan se at spille, mens Skydningen staar paa.

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Vore 60 Vogne kører overalt i Byen.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. **Telf. 2800**

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt. Købmagergade
NILSSONS KØBENHAVN.

Tegning af Alfred Proesdorff.

Hvormange Katte er her paa den polstrede Briks?
Den Gaade bliver næppe løst af Alle.
Kan man ej „Fikserbilled" Tegningen kalde,
Ja, saa er den i hvert Fald overordentlig fiks.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 øre

RAVNEN

Nr. 33 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 12. August 1920

Tegning af Erik Lassen.

— Bliver der stjaalet saa meget fra Dem, at De maa sætte Gelænder omkring Varerne?

— Nej, det er for at Kunderne kan holde sig fast, naar de hører Priserne!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Frederiksberggade 16.
modtager Penge til Forrentning paa
Indlaan p. Ops.
til 5 à 5½ % p. a.
Enhver Arbejder bør benytte Landsbanken, Arbejdernes egen Bank.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN" 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Direktør Meyer kommer pludselig tilbage fra en Rejse og overrasker sin Kontorist i at kysse Kassererskèn.

Meyer: Det er for galt, det her. Har De noget til Deres Undskyldning, Bernsen?

Kontoristen: De sidste Ord, Direktøren sagde, var: »Jeg rejser roligt, for jeg er overbevist om, Bernsen, at De i alle Henseender kan bestride mine Opgaver imens«. Det er bare det, jeg har gjort, Hr. Direktør.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Læreren: Naar jeg køber for 40 Øre Æg, for 25 Øre Mel og for 10 Øre Mælk — hvad bliver saa det?

Drengen: Æggekage.

*

— Hvor gammel er Du? spurgte en Officer en Rekrut.

18 Aar, lød Svaret, og dersom jeg ikke havde været syg et helt Aar, saa var jeg nu 19.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Tante, er det sandt, at paa Fredag otte Dage skal vi have total Maaneformørkelse?

— Jo—oh, men kun, hvis I er rigtig artige.

Husqvarna Svensk Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Naar Kvinder drømmer.

Langt ude paa det aabne Land og fjernt fra Byens Støj
vi faldt til Ro i Skyggen af en gammel Kæmpehøj,
hvis tunge Masse spottede utalte Seklers Vold,
et værdigt Minde om en tapper Helt fra Hedenold.

Vi havde flakket viden om og gæstet Sø og Skov,
hvor Tusinder af friske Skønhedsindtryk blev vort Rov.
Nu laa vi i det bløde Græs paa Fortidskæmpens Grav
og nød i dovent Velbehag, hvad Sommerdagen gav.

Jeg støttede min Nakke mod den furede Granit;
hvert Vindpust var et Kærtegn, saa indsmigrende og blidt,
Jeg glemte Hverdagslivets Kamp, som tit er haard og styg,
imens jeg lytted' til den bløde Summen fra en Myg.

Og ved min Side Anna havde sig i Græsset lagt,
en lille Fe i sine atten Somres Blomsterpragt; —
saa fri og glad og fuld af Ungdoms sunde Vovemod,
med friske Kræfter og med Virkelyst til Overflod.

Urørlig som en Støtte og med Sfinksens dybe Blik
hun laa, som om hun lyttede til Sfærernes Musik,
fortabt i søde Drømme om en Verden, rig og stor,
hvor Lykkens fagre Blomster i et evigt Solskin gror.

Saa vide over Skyerne gik sikkert Tankens Flugt,
befriet for den materielle Verdens Tvang og Tugt,
beaandet af Naturen og af Oldtidsminder graa.
Jeg hvisked': »Lille Pige, sig mig, hvad Du tænker paa«.

Da retted' hun sig langsomt op, saa skælmsk hun til mig lo
og strakte sine Fødder i de sorte Spændesko.
»Jeg tænkte paa, hvad jeg forleden saa i en Avis:
at Silkestrømper vist om føje Tid gaar op i Pris.«

Anders K. Olsen.

K. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

Studenten (kommer ind til en Marskandiser med en Lampe og en Tobaksæske): Vil De købe dette her?

Marskandiseren: Beklager, unge Mand, men jeg køber kun hele Indbo.

Studenten: Det *er* mit hele Indbo.

EN OMVEJ.

Den forlegne Frier: Sig mig, Frk. Lilli — kunde De ikke tænke Dem at blive min Borddame — ved mit — hm. — Bryllup.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

HELD I UHELD.

Lægen: Ja, Frue, Sandheden kan ikke længer skjules. Jeg er nødt til at sige Dem, at Deres lille Søn er — aandssvag. Han er, rent ud sagt, Idiot.

Fruen: Sikken et Held da, at vi er rige! Saa er der ingen, der nogensinde vil lægge Mærke til det.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

Hvormeget kan han taale?

— Revyvise. —

(Mel.: »Konferensraad Wegener den brave«.)

Hr. Professor Ras vil gerne amputere
hver en Sjæl, som bange kommer til ham op.
Jeg tør rolig garantere for at flere
hos Professoren har mistet deres Krop.
Nys min Svoger var hos ham til »fri Behandling«,
jøsses Kors bevares sikken en Forvandling,
— medens Kandidaten Pulsen maatte maale,
skreg Professoren: *Hvor meget kan han taale?*

Hansen holder af at drikke andre fulde
— selv kan han jo tage sig en mægtig Tørn! —
Om det koster »Nikkel«, skidt, la' bare rulle,
naar blot »Ofret« slæber med en mægtig Bjørn!
Men forleden gik det galt for stakkels Hansen,
Manden, han drak fuld, han blev paa Skansen.
Mens »Kalorius« bestandig kunde skaale,
saa stønned' Hansen bleg: *Hvormeget kan han taale?*

Prisen stiger stadigvæk paa alle Sager,
man betaler snart en Krone for et Løg.
Hvis man ikke har en Million paa Lager,
kan man ikke købe sig et pænt Sæt Tøj.
Selv min Skoma'r er ej mer, hvad han har været,
ih, Du milde dog, hvor han har lagt paa Læ'ret!
Og naar han min ene Støvle skal forsaale,
spørger han sin Svend: *Hvormeget kan han taale?*

Hvis man dyrker Politik, maa man skam døje
mangen haard Dravat og nærmest lidt af hvert;
men de fleste tager det vel ej saa nøje,
selv om der er Smæk i Videts Piskesnært.
Lidt for tyk i Huden er dog vistnok J. C.,
snart man ser ham mellem Faar og snart imellem Gri-se,
i sit Magtbegær la'r han sig rolig aale,
— forgæves spørger Folk: *Hvormeget kan han taale?*

Frederik Falk.

BYRDEFULD!

Den bekendte Vekselerer J. var ligesaa begejstret for Ridning, som han var tyk. Han vejede sine 275 Pund, og det var ham altid en stor Fornøjelse at prale af sine Rytterbedrifter overfor sine Klubvenner, som han altid, naar han var paa Rejse, holdt underrettet om sine lange Rideture.

Under en 4-Dages Ferie paa Bornholm havde han faaet fat i en rask lille Islænder, der maatte holde for i mange lange Timer.

Paa den tredje Dags Aften ankom der til »Klubben« i København følgende Telegram:

»Har været hele Dagen paa Ryggen af en »Islænder« og har omtrent redet Øen rundt. Jeg har det storartet«.

Sent paa Aftenen modtog han, ligeledes pr. Telegram, følgende Svar fra Vennerne:

»Det glæder os at høre, at Du har det godt. *Men hvorledes har Hesten det?* ? ?«

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Hun: Tænk dig, hvor forfærdeligt! Jeg har brændt hele Stegen og den kostede 8 Kroner. (Pludselig forhaabningsfuld): Men vi har jo brandforsikret!

(»Lustige Blätter«).

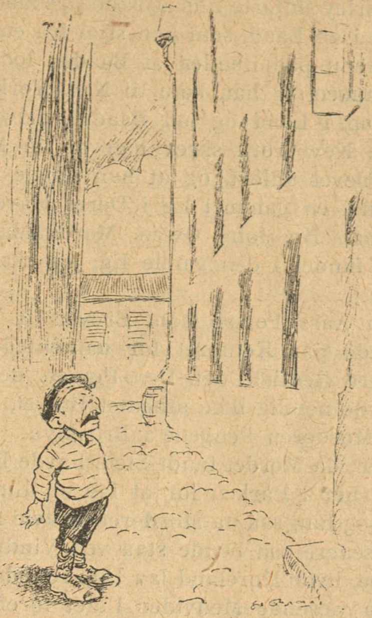

— Mor, kasta ner den store nyckeln (Nøgle) å så en smörrgås!

(»Strix«)

— Kan tant tänka sej, missan har fått fyra stycken små ungar — å vi som inte en gång visste att hon var gift!

(»Søndags-Nisse«)

FORNEM.

— Den naadige Herre ønsker?

— Væk mit venstre Ben; det sover.

(»Meggendorfer Blätter«

— En nydelig Hat! Hvorlænge har Du haft den?

— Fjorten Dage, men jeg sender den tilbage — den er altfor dyr.

(»Le Rire«, Paris.)

Den tavse Anklage.

— George Thorley udførte altsaa Niddingsdaaden og flygtede samme Nat i en Baad, som han stjal fra en Fisker paa Hudsonfloden. Gemt paa Bunden af Baaden lod han denne drive med Strømmen, til han kom til New York. Et Stykke fra Byen gik han i Land og lod Baaden drive videre ud mod Havet. Fra New York skrev han til sin Medskyldige, at Mordet var blevet udført, og at han havde gemt Mordvaabnet i et Hul i en gammel Eg i Deres Have. Den Medskyldige kalte han Hr. John Owen. Mordvaabnet har Hr. Redfield og jeg fundet i den gamle Eg, jeg skal siden vise Dem det.

Først efter to Aars Forløb kom Brevet til Washington, hvor det havnede paa Kontoret for uafhentede Breve, og her fandt Richard Redfield det. Den Person, der kaldte sig John Owen, havde nemlig ikke afhentet Brevet, efter at han havde udbetalt Morderen Pengene i Brooklyn.

— Uvejrsnatten, da Mordet fandt Sted, havde Frøken Sullivan opholdt sig her i Parken for at faa et Glimt af Henry Moreland at se, og hun saa da Morderen kravle ned fra Egetræet. Da man senere saa hende staa ved Vinduet og stirre ind i det Værelse, hvor Moreland laa Lig, rettedes Mistanken mod hende som værende Medvider i det forefaldne — en Mistanke, som jeg ikke et Øjeblik troede paa, da jeg først var kommet lidt nærmere ind i Sagen.

— Efter Samraad med Anstifteren af Mordet udvandrede Thorley til San Francisco, men han kom ikke længere end til Acapulco, hvor han tilfældigvis kom til at vise en fremmed Spanier en Tjeneste, og til Tak herfor tog Spanieren ham med sig til sin Gaard, hvor han endog lod Thorley gifte sig med sin Datter. Jeg er ganske overbevist om, at det var Thorleys Hensigt meget snart at berøve Svigerfaderen Livet for saaledes helt at komme i Besiddelse af dennes uhyre Formue. Der paa Gaarden opsøgte jeg Slynglen og tvang ham til at give mig en skriftlig Bekendelse, som jeg har taget med mig hertil. Jeg har som sagt ogsaa fuldgyldige Beviser imod Anstifteren af Mordet og mod Tyven, som stjal Deres Penge, Hr. Argyll, og det skal være mig en Glæde at overgive ham i Bødlens Hænder.

Mens Burton talte, kunde jeg ikke faa mine Øjne fra James. Han var askegraa i Ansigtet, Øjnene syntes at ville træde ud af deres Huler, og store Sveddraaber perlede paa hans Pande. Det saa ud, som om han flere Gange vilde rejse sig, men Benene formaaede ikke at bære ham. Da han strøg sig med Lommetørklædet over Panden, saa jeg, at hans Haand rystede.

— Og nu, Hr. Argyll, fortsatte Burton, ønsker De sikkert at høre Navnet paa den Skurk, som anstiftede Mordet paa Deres Svigersøn?

Atter vendtes alles Øjne mod mig, men James sprang op og fo'r hen mod Døren til Dagligstuen, som ikke var aflaaset. Men Burton sprang efter ham og greb ham i Kraven:

— Her er han, raabte Burton. Det var Deres Brodersøn, som lejede Morderen.

Et Øjeblik blev der saa stille i Værelset, at man kunde høre en Knappenaal falde. Gamle Argyll stod som forstenet og stirrede med et mørkt, ildevarslende Blik paa sin Brodersøn, mens jeg selv følte det, som om en Sten var faldet fra mit Hjerte og at Retfærdighedens Himmel aabnede sig for mig. —

Saa rejste Eleonore sig fra sin Stol og vendte sig som en Hævnens Gudinde mod James.

— Ja, det var mig, som gjorde det — af Kærlighed til Dig, Eleonore, skreg James ude af sig selv og saa raadvild mod Gulvet.

Nu fulgte en pinlig Scene. Gamle Argyll vred stønnende sine Hænder, og Mary løb hen til sin Søster, kastede sig ned foran hende og gemte jamrende sit Ansigt i hendes Skød. Eleonore syntes derimod rolig og kold. Hun havde igen sat sig og strøg nu med sine smalle, hvide Hænder hen over Søsterens Haar. James var besvimet. Burton kaldte ham til Bevidsthed ved Hjælp af nogle gode Knubs og koldt Vand. Mary rejste sig nu, kom hen til mig og greb begge mine Hænder:

— Jeg har aldrig anklaget Dig, sagde hun, for jeg har altid stolet paa, at Du var uskyldig. Jeg beder Dig for min Skyld tilgive dem, som har krænket Dig saa dybt.

Eleonore kom derpaa hen til os og sagde:

— Ja, Søster, vi andre har gjort Richard saadan Uret, at han aldrig vil kunne tilgive os, og nu forstaar vi, hvor ædel en Fjende han har været.

— Jeg har aldrig været en Fjende af Dem, Frøken Argyll, svarede jeg. Jeg har heller ikke noget at tilgive, thi i dette Øjeblik føler jeg mig skadesløs for alt, hvad jeg har lidt.

Hr. Argyll, som holdt sig henne i Baggrunden, saa aldeles fortabt ud. Da mit Blik mødte hans, slog han sine Øjne ned, som om han skammede sig. Men James, der nu var kommet til sig selv, slog om sig som en rasende og forsøgte at undslippe. Men Burton, som holdt fast paa ham, sagde nu, for at faa en Ende paa denne pinlige Scene:

— Hr. Argyll, jeg forlanger nu en bestemt Udtalelse af Dem. Lige saa vist, som at jeg i Forening med den prægtige Hr. Redfield har afsløret Uslingen, lige saa vist kan jeg nu overgive ham i Politiets Hænder. Nu kommer det an paa Dem selv, om De vil, at Deres Brodersøn skal lide den Straf, han har fortjent, eller om De vil lade Naade gaa for Ret. Overgiver De ham til mig, saa bliver han hængt.

— Nej, nej, udbrød Argyll, lad ham gaa. Og i Foragt og Afsky vendte han sig imod James og sagde: Gaa din Vej, men husk hvad jeg nu siger Dig: Hvis jeg nogensinde ser Dig igen eller faar at høre, at Du opholder Dig indenfor de Forenede Staters Omraade, saa, ved den levende Gud, overgiver jeg Dig til Politiet.

— Og det gør jeg ogsaa, sagde Burton, idet han aabnede Døren ud til Haven og lod Uslingen løbe.

— Dette vil jeg ikke have noget Ansvar for, sagde Burton. Her er det ene og alene Familien Argyll, som dømmer, jeg har kun ikke villet nedkalde Skam over et saa agtet Navn, og derfor — —

Her afbrødes han af Leesy, der segnede afmægtig om paa Gulvet. De maatte klæde hende af og lægge hende til Sengs.

— Blot De nu snart maatte komme helt til Kræfter, sagde Burton deltagende. I dette Hus er der sikkert ingen, som ikke skænker Dem sin fulde Agtelse. De har i Sandhed gennemgaaet meget og været en god Moder for Deres stakkels Kusines Barn. Gud være med Dem.

Hr. Argylls Døtre nærede ikke alene Agtelse for hende, men de behandlede hende med den største Omsorg. Leesy blev anbragt i et af Gæsteværelserne i en Seng, fra hvilken hun aldrig mere skulde rejse sig. Eleonore sad ved hendes Side, strøg mildt hendes Kinder og hviskede:

— Stakkels Leesy, Du har ogsaa elsket ham, og stille og tavst har Du gemt dine Smerter hos Dig selv. Tro ikke, at jeg holder mindre af Dig for det, thi hvem kunde vel se ham og lære ham at kende uden at komme til at elske ham. Og Du har været hans Kærlighed værd lige saa meget som jeg. Jeg kunde kun misunde Dig dette ene, at Du før jeg skal gense ham i en anden og lykkeligere Verden.

To Dage senere udaandede Leesy sit sidste Suk. Hendes sidste Tanker gjaldt lille Nora, som man havde baaret ind til Dødssengen. Eleonore lovede Leesy at tage sig af Barnet.

Burton blev en Dag hos Argylls, inden han tog tilbage til New York. Han fortalte alt om, hvorledes han havde fundet Morderen, og læste for os Thorleys skriftlige Bekendelse. James havde fra først af vakt Burtons Mistanke, og Dagen

efter Mordet havde han fulgt efter ham paa hans natlige Fart til Brooklyn. James' Forsøg paa at gøre mig mistænkt, hans nervøse Uro og hans Hastværk med at blive gift med en af Argylls Døtre havde straks gjort ham mistænkelig i Burtons Øjne. Han beklagede, at han paa James' Tilskyndelse blot et eneste Øjeblik havde tvivlet paa min Redelighed, jeg, som altid havde været ærlig og oprigtig.

— Jeg har altid holdt af Dig, Richard, som om Du havde været min egen Søn, sagde Argyll med taarekvalt Stemme. Du har altid været mig tusind Gange kærere end James, og derfor smertede det mig saa uudsigeligt at maatte se saadan paa Dig. Du ser selv, hvor meget det har taget paa mig. Jeg var nu nødt til at have en Støtte ved min Side, og derfor stod det for mig som en Nødvendighed til sidst at give efter for James' Bønner om at sige Ja til et Ægteskab mellem ham og Mary. Min Gud, at tænke sig, at jeg af egenkærlig Grund nær havde giftet min Datter bort til en Usling og Morder. Men Gud være lovet, at det ikke skete.

— Det har De Ret i, Hr. Argyll, sagde Burton. Men det er endnu ikke for sent at give Hr. Redfield fuld Oprejsning og paa den Maade give Dem selv den Støtte, De trænger til.

— Ja, sandt nok, udbrød Argyll, men hvordan skulde han vel kunne glemme alt det onde, som jeg har tilføjet ham ved min uberettigede, vanvittige Mistanke.

Gamle Argyll saa paa mig med et spørgende Blik. Uden at sige noget gik jeg hen og rakte ham Haanden, og hulkende sluttede han mig i sine Arme.

Næste Morgen var Mary i et saa straalende Humør, som jeg aldrig før havde set. Hun blomstrede som en nyudsprungen Rose, og Følelsen af, at en tung Pligt var taget fra hende, fyldte hende med Jubel.

Med Liv og Lyst satte jeg mig atter ind i Argylls Affærer, som rigtignok var vanskelige at bringe i Orden igen efter James' Kompagniskab. Jeg fik det ene Bevis efter det andet paa, at han selv havde inkasseret adskillige af Klienternes Indbetalinger, forfalsket Bøgerne og snydt sin Farbroder for store Beløb. Var det længe blevet ved at gaa saadan, havde Argylls Sagførerfirma været aldeles ødelagt.

Forholdet mellem Mary og mig forandredes snart fra et kammeratligt til et mere inderligt, og en Dag paa en Spadseretur til hendes Yndlingsplads ved Floden friede jeg og fik Ja. Mary tilstod mig, at hun hele Tiden havde elsket mig og kun været fortvivlet over, at hun troede, jeg foretrak Eleonore for hende. Jeg lukkede hendes Læber med et Kys. To Maaneder senere stod vort Bryllup. Gamle Argyll vandt noget af sit gamle Helbred tilbage i Glæden over, at dog en af hans Døtre var blevet lykkelig.

Om James hørte vi aldrig senere noget. Han havde ganske sikkert forladt de forenede Stater. Med Kendskabet til hans Karakter antog vi, at han sikkert paa en eller anden Maade var bukket under for nye Fristelser og saaledes fik den Straf, han fortjente. Senere hen hørte vi, at Burton havde endt sit begivenhedsrige Liv. Man sagde, at han var blevet forgivet under Forsøget paa at opdage en ny Forbryder. Han døde saaledes tro imod sit Kald. Hans lille Pige, Leonora, optog Argyll som en Datter i sit Hjem, og Eleonore fik sig her en ny og trofast Søster — men den Kunst at glemme lærte Eleonore aldrig.

ENDE

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

I

TO UBEKENDTE OG ET ROVMORD

Den tykke Vært befandt sig ganske alene i den rummelige Skænkestue og fordrev Tiden med at kigge ud af Vinduet. Man var i September, og Vejret var vidunderlig skønt.

— Hvilket Vejr og dog ingen Rejsende! sagde den Tykke, idet han vendte Øjnene fra den tomme Gæstestue ud imod den tomme Landevej. Det kommer af disse tossede Jernbaner, som løber omkring i Verden til alle andre Steder end netop her.

Han blev pludselig afbrudt i sin Monolog ved at høre Hovslag ude paa Vejen, og hans Ansigt opklaredes straks, idet han sagde:

— Jo, der kommer dog en!

Han forlod Stuen og gik ud i Gadedøren.

En ung Mand kom ridende paa en velnæret Hest; han kunde vel være midt i Tyverne, havde en høj, kraftig Skikkelse, et frisk Ansigt med en vældig, sort Knebelsbart, og et Par rullende, mørke Øjne. Han var iført en lysegrøn Frakke med blanke, gule Knapper og en høj, hvid, rund Hat. Bagved ham, paa Hesten, laa en Rejsesæk.

— En Probenreuter! tænkte Værten, efter at han havde taget ham i nærmere Øjesyn.

Den Fremmede standsede sin Hest foran Værtshuset og steg ned.

Den tykke Mand blev næsten noget uhyggelig til Mode ved at befinde sig overfor Rytteren, der var en Goliath Nummer To.

— Det er dog maaske ingen Probenreuter, tænkte han ved at se den Fremmedes mørke, rullende Øjne.

— Er De Værten? spurgte Goliathen i en fornem, bidende Tone.

— Til Tjeneste, min Herre.

— Lad min Hest bringe i Stalden.

— Det skal jeg selv besørge.

— Giv den noget Brød og Vand.

— Som De befaler!

— Men De kan først hjælpe mig.

Han begyndte at løse Rejsesækken af Hestens ene Side, og Værten løste den af den anden. Da de var færdige hermed, tog Rytteren selv den store Sæk af Dyret med en forbavsende Lethed.

— Hvor er Gæstestuen? spurgte han nu.

— Den første Dør tilhøjre.

— Godt. Lad mig faa nogen Te.

Han gik ind i Huset med sin Rejsesæk.

I Køkkenvinduet viste Værtinden sit magre, gule Ansigt og sagde:

— Gud ske Lov!

— Hvorfor? spurgte Manden.

— At han drikker Te. Man kunde jo blive angst og bange ved at se paa det Menneske. Han ser jo ud som en — en —

— Naa, som en —

(Fortsættes.)

Ch. K. K., Randers. Historien egner sig ikke for „Ravnen".
G. K. M., Allegade. Blyantstegninger kan ikke anvendes.
„ungerm." „Hoser" skal ved Lejlighed komme frem.
Maler E. C. Ved Lejlighed.

*

Gøgler.

Jeg er Gøgler — se, i laset Flitter
klimprer jeg for Jer paa min Cither.

Og I ler og tror, at jeg er dum —
le kun, le, Du dumme Publikum.

Jeg er fri og frank, har ej Bevilling,
og jeg faar Jer Medynk — og en
Skilling.

Soffy danser paa de bare Ben.
Hejsa! Det gaar over Stok og Sten.

Og I klapper af min Tøs og mig,
Rid'ren af min egen Landevej.

Landevejens Duft jeg aander ind,
Landevejens Sol gør brun min Kind.

Og jeg gaar igennem Pløret, Støvet,
er jeg glad — og er jeg dybt bedrøvet.

Ringer Aftenklokken for Vorherre,
standser jeg ved Vejens Grøft min
Kærre.

Krummes jeg af Sult paa Kærrens Gulv,
spænder jeg min Livrem ind et Hul.

Og paa Bræddeplanker, strøet med
Avner,
i den dybe Nat min Tøs jeg favner.

Mod mig har Kritiken frie Tøjler:
Se, dér vandrer han, en ægte Gøgler. —

Ja, en Gøgler — se i laset Flitter
klimprer jeg for Eder paa min Cither.
Arne Riis Flor.

»SOLSTRAALE«.

Du smiler og Du vinker,
i Øjet dit det blinker
med Diamanters Glans,
frisk dine Kinder gløde
som fagre Roser røde,
fortryller Sind og Sands,
Du straaler som en Stjerne
paa Himmelbuens Fjerne
i stille Sommernat.
Hos Dig min Tanke havner,
i Drømme jeg Dig favner,
Du lille, gyldne Skat.
V. A. Klestrup.

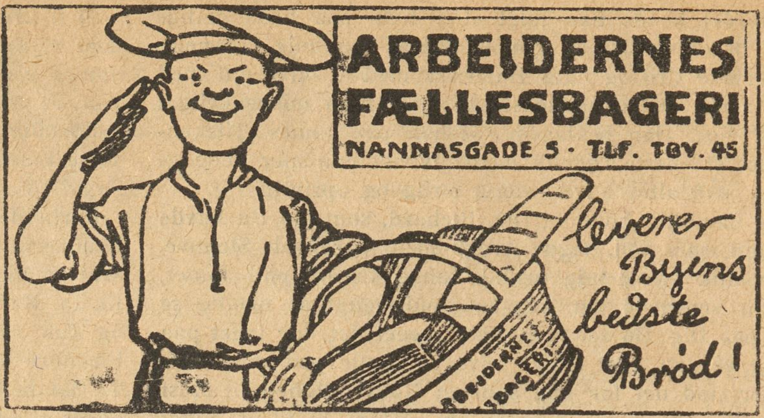

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

— Nu maa Du endelig ramme rigtig; husk paa, at jeg har min nye Hat paa i Dag! Tegn. af Carl Østerby.

*

A: I hvor Du ser glad ud i Dag. Hvorfor dog?
B: Jo, ser Du, min Svigermoder har faaet Sovesyge, og Lægen mener, hun først vaagner om et halvt Aar.
Stump.

ILLUSIONER.

Ræk mig din Læbe den bløde,
kys mig, og straks jeg tror
at vandre blandt Roser røde,
hvor Nælder og Tidsler gror.

Skænk mig din Elskov den ømme,
skænk mig din Favn — og tyst
vi vugges paa Glemselens Strømme
og lander paa Paradis' Kyst. — —
V. H. C.

2.

Kys med din Læbe Glassets Rand —
dér sætter jeg min!
Og rummer Glasset kun Kildevand:
for mig er det Vin.
Jeg kysser den Plet, Du til Læben har
ført,
jeg drikker mig Rus, hvor din Mund
har rørt.
V. H. C.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

Lidt endnu!

Se vore Ministre ride i Trop,
aa, se dem hovent med Nakken at kaste
og puste som tomme Blærer sig op —
de mener, n u er de i Sadlerne faste.

Forrest den »stærke« R y t t e r med
Bram,
med »haarde« Hænder, grove og
plumpe —
og bagest (ak, det er næsten en Skam)
humper og jumper gamle K l a u s
K l u m p e.

Ja, lad dem blot trave en Omgang til,
med Pisk og Sporer, Vrinsken og
Snøften —
naar til Efteraaret en Gang vi vil,
saa ligger Eskadronen i Grøften!
Bifrons.

3/8. Jeg ser i Bladene, at fhv. »Edderkoppen« aabner sin Sæson med en fransk Farce »Kiki« med *Karen Caspersen* i Hovedrollen. Jeg mindes med Henrykkelse Fruens Kostumer i forskellige andre Roller og gaar derfor ud fra, at der foreligger en Trykfejl — Stykket hedder selvfølgelig »Kik-kik«.

Hørt bag Kulisserne.

Forfatter: Men De maa dog indrømme mig, at Indbrudstyven er godt skildret.

Direktør: Han virker i høj Grad troværdig. Om det saa er hans Replikker, saa er de stjaalne!

EKSPORT-ÆGGENE
Paa Arbejderæren i Had man spytter,
men kun til én Ting det Løgnerne nytter:
Ved Valgene skal vi de Herrer bage
en sammensat Ægge- og Huskekage!

2/8. Nu er der igen gjort en epokegørende Opdagelse, men denne Gang kan de Herrer Videnskabsmænd ganske rolig pakke sammen straks. *En Verden uden Kul* — det tillader Rhederne i Evighed ikke!

1/8. Man har fornylig arresteret en Vinduespudser, som har stjaalet for ca. 50,000 Kr. Han har altsaa pudset adskillige andre end netop selve Vinduerne, og for at gøre det hele endnu mere pudsigt, viser det sig, at han har brugt de fleste af Tyvekosterne til at p u d s e letsindige Pigebørn op med.

Indbildning.

Fordi Du har en lille »Bille«,
hvormed Du kører som en vild,
maa Du Dig end'lig ikke bilde
ind, Du er en »Vanderbil«!

»Godt Nyt«.

En Betjent i Dragør passer paa, at man ikke bader fra Stranden. Gør man det, slipper man beskidt fra det.

*

Unge Piger, som vil have en lille Mund, bør øve sig i at sige: Frits Ferdinand From fik fire Hundrede friske, ferske Fisk fra flere frisiske Fiskere.

*

I Lyngby bor en Mand, der er saa stor Dyreven, at han hver Aften gaar tidlig i Seng for at hans Lopper kan faa noget Mad.

*

Studenterne paa Regensen spekulerer for Tiden paa, hvorledes deres Kolleger i gamle Dage klarede sig, naar der ikke fandtes noget Lommeur, de kunde »sætte« paa Laanekontoret.

Sandsynligvis har de »stampet« deres Timeglas.

*

»EN DANSKER«.
Det hjalp ikke.

Fru Madsen gav sin Mand et Sølvbæger med en Engel i Bunden. Naar hun fyldte det, plejede han altid at drikke det ud. Hun spurgte om Grunden til det.

— Jo, ser Du, jeg synes saa godt om at se den lille vakre Engel i Bunden.

Hun lod da borttage Englen og i dens Sted indgravere en lille Djævel, men Resultatet blev det samme; han drak altid sit Bæger ud, og hun spurgte atter om Aarsagen.

— Jeg under ikke den lille Djævel en eneste Draabe, blev Svaret denne Gang.

»EN NORDMAND«.

Den unge frue (graatende): Aa, jeg saa Dig igaar paa Tivoli, Olaf, Du . . .

Egtemanden: Naa, hvad var det?

Fruen: Du hadde tat av Dig ringen . . . uh-hu . . .

Manden: Ja, men tænk Dig, slik varme som det var derinde.

»EN SVENSKER«.
Arbetsfördelning.

Villaägaren: — Här i huset måste alla sysselsätta sig med något. Min hustru och jag arbeta från morgon till kväll, och alla mina sex barn ha var sitt att passa.

Den besökande vännen: — Ja, men den minste lille är ju inte mer än sex månader gammal — han kan väl inte göra något?

Villaägaren: — Jo, för all del, han ligger under körsbärsträdet och skrämmer bort fåglarna med sitt skrik.

— Ved Du, hvilken Forskel der er paa et Ur og en Dør?

— Nej.

— Jo, ser Du, naar Du trækker et Ur op, saa gaar det, men naar Du gaar med en Dør, saa trækker det!

*

HØRT PAA KAFE.

— Hvor meget koster et Stykke med Laks?

— 1 Kr.

— Og uden Laks?

— 20 Øre.

— Men et Stykke med Steg?

— 45 Øre.

— Og uden Steg?

— 15 Øre.

— Hvordan kan det være, at et Stykke uden Laks er dyrere end et Stykke uden Steg?

— Det er fordi, at Laksen er dyrere end Stegen!

Filmsstjerner XII.

Tegnet af Seir Larsen.

Geraldine Farrar.

Tegning af Hp. Hansen

Andreas Buntzen: København er efterhaanden bleven en By med talrige Morfin-, Opiums- og andre Pesthuler!

Hr. Nikkelajsens Genvordigheder.

Nikkelajsen var bedt til fin Middag. Han havde lovet at komme, for naar virkelig fine Folk vil se ham hos sig, er han ikke uvillig. Der skulde være lidt Dans, saa Nikkelajsen syntes, han kunde møde i Kjole, det skadede ikke at være elegant! Mens Bukserne laa i Pres under Kufferten — Nikkelajsen var tilrejsende — vaskede han omhyggeligt Ansigt og Hænder. Han stod nu og lod Blikket prøvende glide over det behagelige Billede i Spejlet. Saa tog han et dybt Aandedrag af Tilfredshed, hvorved den mindst solide Vesteknap faldt af.

— Pokker ogsaa! udbrød Nikkelajsen uvilkaarligt, hvor blev den af? Vil Du komme frem, din lille Slyngel!

En Vesteknap kommer yderst sjældent, naar man kalder paa den. Nikkelajsen undersøgte hele Gulvet, ikke alene med Øjnene, men ogsaa med Knæerne og hele Kroppen og var snart krøbet saa langt ind under det faste Vægskab, at han ikke kunde komme tilbage igen. Der havde han maattet ligge den hele Dag, hvis det ikke var gaaet saa heldigt, at han fik sprængt Bunden i Skabet. Døren var vistnok laaset af udvendig, men Nikkelajsen sprængte ogsaa den og kom ud som en Gentleman.

Han var allerede begyndt at tænke paa at hænge sig i Ventilsnoren, da han fandt Knappen i Spyttebakken. Hans Glæde var umaadelig stor. Naal og Traad havde han i Kufferten. Han troede ikke, det var nogen Kunst at træde en Naal. Men det fik han at sande nu.

Han begyndte ganske behersket. Han tog Naalen i den ene Haand og Traaden i den anden, sigtede et halvt Sekund og kørte energisk Hænderne sammen.

— Saadan, ja, sagde han muntert, nu er det gjort!

Han bildte sig ind, at Traaden var i, fordi han saa den en Millimeter paa den anden Side af Naalen. Han trak Traaden et Par Meter ud i samme Retning og slap Naalen, som straks benyttede sig af Anledningen til at fjerne sig. Nikkelajsen søgte efter den langs Traaden, men saa gik den nøgne Sandhed op for ham.

Han ledte længe og lidelsesfuldt efter den. Saa beroligede han sig og hensank i Grublerier. Og derpaa fik han en af sine glimrende Ideer. Han tog Lakskoene af og gav sig til at trave omkring paa Gulvet paa Strømpefødder. Pludselig udstødte han et triumferende Raab — Synaalen var fundet!

Saa tog Nikkelajsen paany Naalen i den ene og Traaden i den anden Haand, hævede Hænderne op til det ene unaturligt opspærrede Øje — det andet holdt han hermetisk lukket — strakte Tungespidsen ud, sigtede længe og skød »Bom« igen!

— Sover Du, din enøjede Djævel! udbrød Nikkelajsen og undersøgte Naaleøjet.

Nej, det gjorde det ikke, men det plirrede.

Da han havde drukket en Karaffel Vand, prøvede han en ny Metode. Han bandt Traaden haardt fast til Naalen og stak den gennem Knappen og søgte paa denne listige Maade at narre Traaden igennem ogsaa. Men Traaden lod sig naturligvis ikke lure.

Da aabnede Nikkelajsen Vinduet og slængte Benene ud. Men før han fuldbyrdede det uhyggelige Spring, vilde han endnu for sidste Gang prøve et Forsøg. Og slapt og apatisk nærmede han Traaden til Naalen. Vips, Traaden fløj ind i Naaleøjet, ganske af sig selv!

Hvorpaa han gav sig til at sy, men hvor meget han end trak og halede, viste Knappen ikke den ringeste Tilbøjelighed til at fæste sig i Vesten. Jo, en Gang, men da gik Naalen et godt Stykke ind i Nikkelajsens Mave. Og det er jo ikke særlig morsomt, at have Maven til Naalepude.

Nikkelajsen var fuldstændig nedbrudt paa dette Tidspunkt. Han opgav det hele og kunde ikke finde paa noget bedre end at lægge sig til at dø paa Chaiselongen.

Men saa fik han igen en af sine glimrende Ideer. Han gik hen til Skrivebordet, tændte et Lys, tog en Lakstang og . . . lakkede Vesteknappen fast. De Draaber, han spildte paa Frakkeopslaget, gjorde ikke noget, de mindede stærkt om Æreslegionen.

Saa gik han i Selskab.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billiards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.

N. Farimagsg. 64

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Wolkes Caloric

A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn — Malmö

Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Køb RAVNEN

udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

Gæsten, der gerne vil vigte sig lidt, siger til Opvarteren:

— Vær saa venlig at skrive min Regning ordentlig. Her staar en Omelete. Vil De sende Regningen tilbage og faa den skrevet med to t'er.

Lidt efter kommer Opvarteren igen og siger:

— Tak, nu er det i Orden, 1 Omelete 80 Øre og to The'er 50 Øre. Det er lige 1 Kr. 30 Øre.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

„Ravnens" Tegnerkonkurrence.

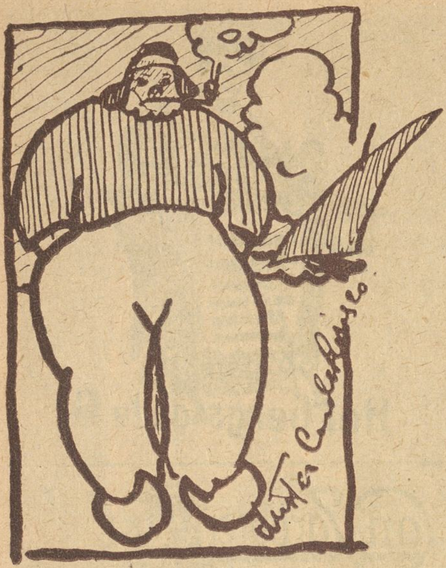

En Hollænder.

Tegnet af Mister Cordskins.
Mariendalsvej 35³.

En Originaltegning i Præmie.

En Neger.

Tegnet af O. L. Hansen.
Christiansfeldt.

En Originaltegning i Præmie.

En Dansker.

Tegnet af S. V. Gundersen.
Jagtvej 14A.

5 Kroner i Præmie.

Vi offentliggør i Dag de første Resultater af vor nyeste Konkurrence, til hvilken der er indgaaet en saa stor Mængde morsomme Tegninger, at vi straks har maattet udsætte adskillige Originaltegninger i ***Ekstrapræmier.*** *I de følgende Numre vil man faa Fornøjelsen af at stifte Bekendtskab med mange mærkelige Repræsentanter fra »Alverdens gemytlige Lande«.*

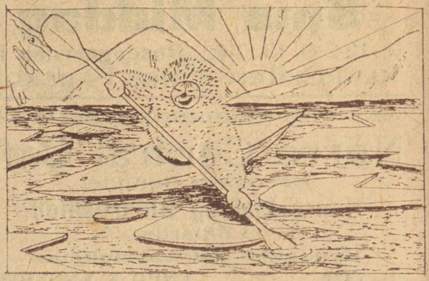

En Grønlænder.

Tegnet af O. Petersen.
Østergade 7, Hjørring.

En Originaltegning i Præmie.

En Araber.

Tegnet af Arne U. Jørgensen.
Lahnsgade 66, Odense

3 Kroner i Præmie.

En Tyrker.

Tegnet af O. Barsted.
Søndergade 1, Hjørring.

En Originaltegning i Præmie.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 18 øre

RAVNEN

Nr. 34 | Redigeret af AXEL WESSEL | * | Torsdag den 19. August | 1920

Tegning af Erik Lassen.

Sommerens første Strejkevarsel.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

— I ville snakke om frugtbar Jord? sagde en Landmand, som boede i Dakota. Nej, saa kom til os. For nylig sagde min Kone til mig:

— John, jeg tror minsandten, at Du begynder at vokse igen.

Jeg tog et Maal af mig, og jeg vil være et Asen, om jeg ikke ganske rigtig var vokset hele seks Tommer i de sidste fjorten Dage. I lang Tid kunde jeg ikke begribe, hvoraf det kom, men saa opdagede jeg, at der var Huller i begge mine Støvlesaaler. Derigennem var der kommet lidt af vor herlige Jord ind, og det var den, som havde bragt mig til at skyde de seks Tommer i Vejret.

Types d'Orient!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Skinsyg Ægtemand: Et maa Du vide. Første Gang, jeg træffer Dig flirtende med andre Mænd, dræber jeg Dig.

Hun: Ja saa! Og anden Gang?

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Modeparfume Pudder Sæbe
Rubidor
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Samleren (som fremviser sine Skatte): Jeg tænkte at forære Dem denne lille Figur, men den er saa hæslig, at jeg ikke ved, om jeg vil.

Den unge Dame: Jeg vilde saa frygtelig gerne have den. Den vilde altid minde mig om Dem.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Set paa Strøget:

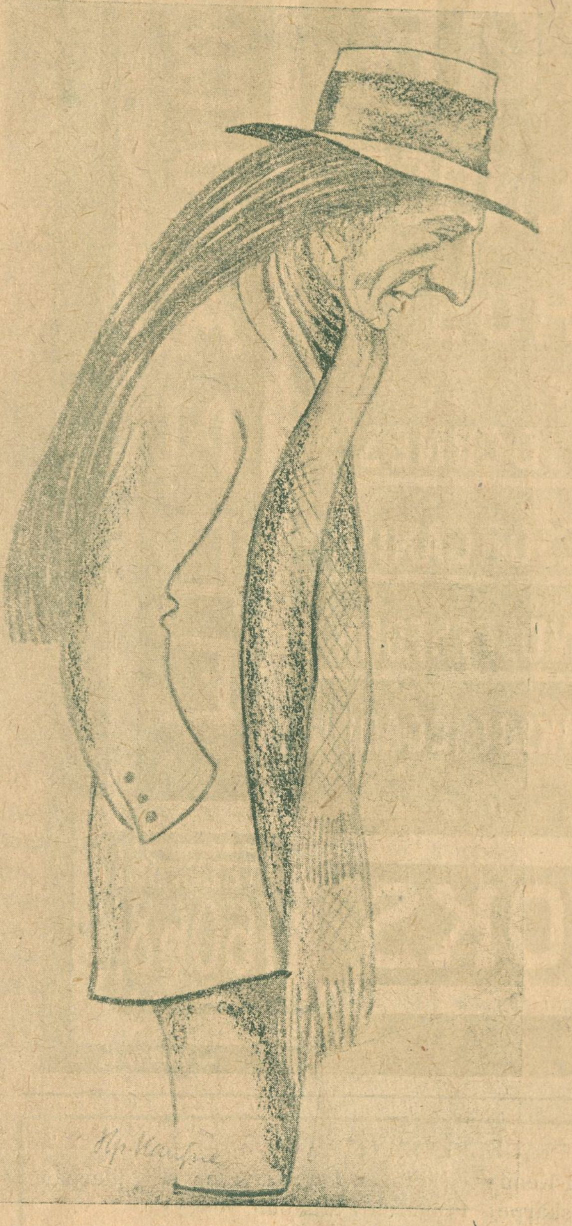

Tegning af Hp. Hansen

Kunstmaler I F.

C·M·Hess Fabrikker Vejle
Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

DET ER SPØRGSMAALET.

Forsikringsagenten: Undskyld, Frøken, men hvor gammel er De?

Frøken Kokette: Jeg har set 20 Somre.

Agenten: Ja, det forstaar sig, men hvor mange Gange har De set dem?

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Første Indbrudstyv: Tag den Kasse Cigarer med.

Anden Indbrudstyv: Det kunde da aldrig falde mig ind. Der staar paa den: »Til min kære Mand paa hans Fødselsdag«.

*

Vennen, der uanmeldt er kommet ind i Lejligheden:

— Hvad er det! Smider din Kone Dig Støvleknægten i Hovedet?

Tøffelhelten: Aah, det er bare saadan en ny Slags Sport.

Moderspröjten:
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

IAGTTAGELSESEVNE

En — nu afdød — Professor i Kemi og Fysik var bekendt for sin skarpe Logik og sin Hensynsløshed overfor Studenter, der ikke »kunde følge med«.

Under en Forelæsning paa Universitetet blev Professoren gal i Kalotten, fordi hans Tilhørere ikke udviste tilstrækkelig Dygtighed.

— De Herrer ejer ikke Spor af Iagttagelsesevne, raabte han. Se her . . . .

Professoren greb en Skaal med en ildelugtende kemisk Væske, dyppede en Finger i Væsken og stak derpaa Fingeren i Munden.

— Vær saa god, mine Herrer, og gør ligesaa!

Skaalen gaar Rækkerne igennem; hver enkelt stikker en Finger i Skaalen, derpaa i Munden — og allesammen skærer de frygtelige Ansigter.

Da Skaalen har været »Raden rundt«, raaber Professoren triumferende:

— Som jeg sagde, De har ingen Iagttagelsesevne. Ellers vilde De nemlig ha' set, at jeg dyppede *en* Finger i Skaalen og stak *en anden* i Munden!

Den sidste Nye!

(Mel.: »Hvis De kender Kærlighedens Flamme«).

Nu skal Jorden vistnok til at ramle
(sidst den ramled' under Verdenskri'n!)
—: Vi kan ikke længer blive gamle,
si'r en lærd Professor hist i Wien.
Han din Svigermoder gi'r lidt Lymfe,
og paa Videnskabens nye Bud
bliver paa en Gang hun til én Nymfe.
Tak, den har han re'nok regnet rigtig ud!

Der vil komme stort Halløj i Lejren,
jeg skal love for, der bli'r Panik.
Kan der bli' en Due ud af Hejren,
maa det kaldes for et pudsig Trick!
Hvis min Oldemor, der kør i Rullestol, paany i »Flora« skal staa Brud,
og skal atter hun sig ha' en »Tulle«,
ja, saa er den re'nok rigtig regnet ud!

Carl Gottschalcksen som en 17-aarig
Komponist — *det* gaar dog næppe an.
Tænk Dem »Callemand« som slank og haarrig,
tænde allé Hjerterne i Brand!
Og hvad mener De om *A. C. Meyer*
paa Tribunen i sit Ungdoms Skrud?
Kaptajn *Weiss*, som faar sin *første* Bajer
— Tak for Laan, ja den er re'nok regnet ud!

Jeg ser *Fenger*, fin som Konfirmanden,
Herman Tri'r med Rangle og med Sut.
Hvem er det? Hallo, det er minsandten
J. C. Christensen med Barnetrut!
Men Professoren skal Sejrskransen
faa med Lavrbærblad og Glædesskud,
hvis kun 16 Aar bli'r *Dagmar Hansen*
— jeg si'r, den var re'nok rigtig regnet ud!

Et og andet gaar vel nok i Stykker
ved den mærkelige Videnskab.
Bandagisterne, som sælger Krykker,
maa beregne sig et større Tab.
Hvis den lærde Mand nu klogt bekæmper
Skoven, saa den staar med *Foraarsskrud* —
gi'r os *Maj* i Stedet for *September*,
ja, saa er den re'nok rigtig regnet ud!!

Jørgen Grønsvær.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

— Deres Datter har vel mange Friere?
— Masser! Hun sidder en Time hver Dag ude i Haven og prøver sit Hjerte!
(»Fliegende Blätter«).

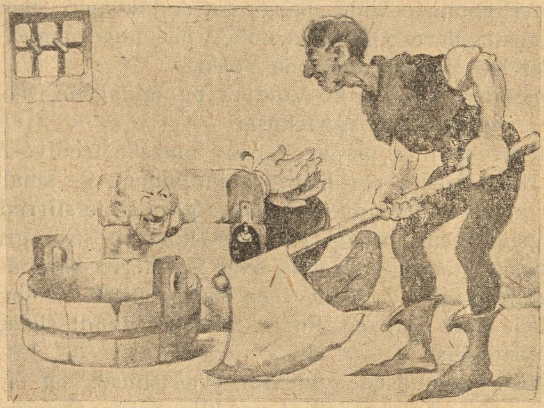

Skarprättaren: Min kära vän, innan vi börjar den här lilla affären vill jag bara tala om att jag bara är vikarie och inte alls vant vid det här jobbet. Så det kanhända kommer att gå litet långsamt.

Offret: Å, för all del. För att vara fullt uppriktig måste jag erkänna, att inte jag heller varit med om det här förut, men om vi båda två gör så godt vi kan, så ska vi nog ändå med heder klara af den här affären.
(»Strix«)

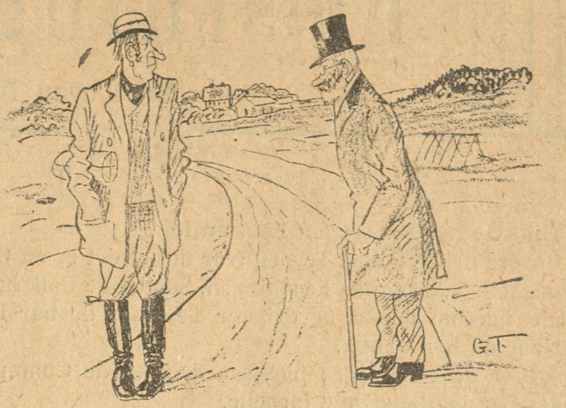

— Hur står det till med Per Eriksson?
— De ä dåligt de. Ja' får aldrig vara i fred för käringen.
— Hur så då?
— Hon vill bara ha pengar, jämt, jämnt, ibland en tia, ibland en femma.
— Vad ska hon med så mycket pengar till?
— De' ve ia inte. Ja' har aldrig gett henne några.
(»Søndags-Nisse«)

Ensom og forladt sidder en Negerdreng i Kongo og græder. En Krokodille nærmer sig og siger: Græd ikke, min Stump, jeg er jo hos Dig.
(»Simplicissimus«

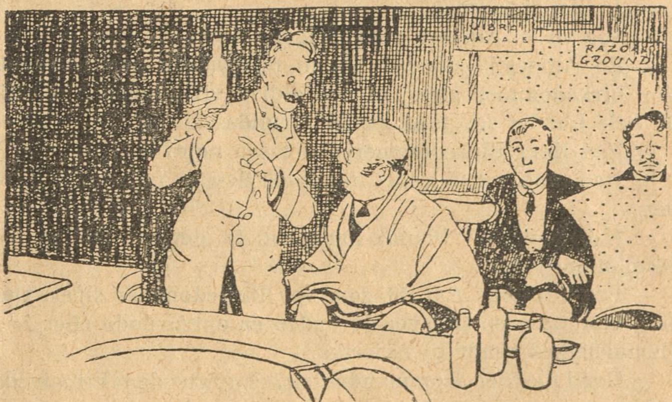

— Der var en Herre, som forleden købte en Flaske af dette vidunderlige Haarvand, og otte Dage efter kom han igen og købte en Kam og en Børste!
(»London Opinion«)

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR KOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— Som en Røver.

— Hm! Og hvad anser Du ham nu for?

— Røvere drikker ikke Te. Jeg tror nu, at det er en Gardeløjtnant, som skal op paa Fæstningen. Saadanne Folk er storsnudede, ligesom denne, og drikker Te, naar de har Penge.

— Naar de har Penge?

— Ja, for naar de ingen har, saa drikker de Champagne; saaledes har jeg ladet mig fortælle.

— Ja, men paa Rejser, hvor ingen kender dem, maa de betale alting, ogsaa Champagnen. Jeg tror dog, lille Mutter, at denne Fyr er en Handelsrejsende.

— Med det store Skæg og de vilde Miner?

— Har Du set hans store Rejsesæk?

— Aa, han kan vel have sine mange Uniformsgenstande deri; de fylder op.

— Han har ogsaa Modesager deri; pas paa, Mutter, han »gør« i Modesager. Men sørg nu for hans Te, medens jeg sørger for hans Hest.

Konen, der var en flink Husmoder, var snart færdig med Teen og bragte den da ind i Gæstestuen til den Rejsende.

Den Fremmede stod ved Vinduet og betragtede Udsigten.

Værtshuset laa i en dyb, rund Bjergtragt. De høje Klipper rundt omkring var overalt bedækket med tæt Skov, og paa Toppen af den højeste ragede en Mængde forskellige Bygninger i Vejret med høje, spidse Tage og tykke, runde Taarne, og det hele indhegnedes af lange, med Skydeskaar forsynede Mure. Ogsaa et Par Kirketaarne kneiste stolt mod Himlen.

Den Fremmede stirrede op paa alle disse Taarne og Tage.

— Det er vel Fæstningen? spurgte han Værtinden.

— Ja!

— Er der mange Fanger?

— Det faar vi aldrig at vide.

— Det holdes vel hemmeligt?

— Kommandanten er en meget streng Mand, hvem ingen vover at spørge om noget, og som selv aldrig taler med nogen.

— Saa har de Fangne det vel heller ikke godt hos ham?

— Det maa Vorherre vide.

— Det er vel mest Statsfanger?

— Ja, det siger man.

— Saa vil en Amnesti snart frigøre dem.

— En Amnesti? udbrød Konen og rystede paa Hovedet. Vor Birkedommer siger, at der aldrig vil komme Amnesti, da hele Landet saa maa gaa til Grunde.

— Ved Herr Birkedommeren det saa nøje?

— Han maa vel vide det, for hans Søn er Løjtnant i Garden.

— Naa saaledes! Blandt Fangerne er der vel mange fra Revolutionstiden.

— Fra det gode Aar 48, som vor Birkedommer siger. Der skal kun være en tilbage; de andre er enten døde eller i al Hemmelighed sendt til Amerika.

— Hvad hedder Kommandanten? spurgte den Fremmede videre.

— General v. Toll.

— Er han gammel?

— Ja, ung er han ikke mere, for han har allerede været deroppe i mange Aar.

— Han har nok en Datter?

— Ja, hun er hans eneste Barn.

— Kender De hende?

— Jeg har set hende for otte Dage siden, da hun kom hertil. Hun stod af her et Øjeblik.

— Hun har altsaa ikke tidligere været deroppe?

— Nej, hun har altid levet hos sine Slægtninge i Hovedstaden. Generalen har været Enkemand i mange Aar. Det stakkels Barn vil ikke faa de bedste Dage deroppe.

— Hvorfor ikke? Hos sin Fader —?

— Han er en — en —

— Naa?

Værtinden var ikke mager og gul for intet; alt, hvad der ærgrede hende, pinte hendes Hjerte, og der var meget, som ærgrede hende.

— Hvorfor skal jeg bekymre mig om ham? raabte hun; han er en Tyran, en sand Tyran.

Den Fremmede vilde spørge om endnu mere, men pludselig rettedes deres Opmærksomhed paa noget andet.

Atter lød Hovslag ude paa Vejen.

Værtinden saa ud af Vinduet og opdagede, at en enlig Rytter nærmede sig Værtshuset.

Det var en lille, mager Person, maaske tredive Aar gammel. Hans Ansigt var blegt og indfaldent, de smalle Læber var sammenknebne, og hans smaa, graa Øjne stirrede næsten uhyggeligt hen for sig. Han var iført en stor, graa Overfrakke og en sort Læderhat; over Skulderen bar han en ikke synderlig stor Rejsetaske i en meget stærk Læderrem; det var hele hans Bagage. Foran Sadlen befandt sig endelig et Par Pistolhylstre.

Rytteren standsede udenfor Værtshuset og sprang af Hesten med stor Lethed; hans lille, magre Legeme røbede iøvrigt megen Behændighed og Muskelkraft.

Værtinden blev straks baade angst og bange ved at se denne Mand med det uhyggelige Blik, og hun troede fuldt og fast, at nu var der virkelig ankommen en Røver.

Den lille Fremmede besaa først Huset fra øverst til nederst, hvorefter hans lurende Øjne betragtede hele Dalen, og da han endelig var færdig med denne Mønstring, aabnede han med en vis Ro Pistolhylstrene og udtog to store Pistoler deraf. Han besaa dem nøje for at prøve, om de var i Orden, og da dette viste sig at være Tilfældet, tog han dem tilfreds under Armen.

— Vært! raabte han nu med en høj, ikke særdeles behagelig Stemme.

Konen fo'r forskrækket tilbage og var derved næsten falden over den først ankomne Fremmede, der ligeledes var traadt hen til Vinduet for at betragte den lille Rejsendes noget besynderlige Adfærd.

— Kender De dette Menneske? spurgte han Værtinden med et ejendommeligt lynende Udtryk i Øjet.

— Jeg har aldrig set ham før.

— Hvad mon han vil her?

— Jeg ved det ikke. Kender De ham?

— Jeg? sagde den Rejsende tøvende, men tilføjede straks et hurtigt Nej.

Konens Knæ rystede under hende, uden at hun egentlig selv kunde gøre sig Rede hvorfor. Hun maatte atter kigge ud af Vinduet for at høre noget af den Samtale, den Fremmede førte med hendes Mand, der nu var kommen til Stede.

— Er det Fæstningen? spurgte den Lille, idet han pegede paa en af Klipperne.

— Ja, svarede Værten.

— Der sidder vel Statsfanger?

— Ja.

— Kommandanten er en General von Toll?

— Ja, saaledes hedder han.

Konens Knæ rystede endnu mere under hende ved at høre den anden Rejsende næsten ordret gøre de samme Spørgsmaal som den første. Hun maatte uvilkaarligt betragte denne, som stod og lyttede ved Døren i synlig Spænding.

— Generalen har en Datter? spurgte den Lille nu videre.

— Ja.

— Der først nylig er kommen til ham?

— Ja, for omtrent otte Dage siden.

— Faderen skal nok elske hende meget højt?

— Hvorfor skulde han vel ikke gøre det?

— Skal hun ikke snart giftes?

— Jeg har ikke hørt noget derom.

— Heller ikke at der er Tale om Udstyr.

— Nej.

Den første Rejsende i Skænkestuen var pludselig bleven bleg.

Udenfor var en Karl kommen til Stede.

— Joachim! befalede Værten ham, før denne Herres Hest ind i Stalden og giv den noget Brød og Vand. Se med det samme efter, hvorledes den anden Herres Hest har det.

— Er her en anden Rejsende? spurgte den nysgerrige Lille.

— Ja, han er kommen her for ti Minutter siden.

— Til Hest?

— Ja.

— Hvorledes ser han ud?

— Det er en ung, høj Mand med en meget stor Rejsesæk.

Den Fremmede spurgte nu ikke om mere, men betragtede blot sine Pistoler og bad om en Flaske Vin; han lod sig føre ind i Gæstestuen af Værten.

Det var et ejendommeligt Syn at se de to Fremmede træffe sammen. Den først Ankomne havde kastet sig paa Bænken foran Bordet, paa hvilket hans Te stod. Hans store Rejsesæk tjente ham som Hovedpude. Da Døren aabnedes, vendte han Ansigtet, der hele Tiden havde været rettet mod Vinduet, om imod denne, og hans vilde, rullende Blikke fæstede sig paa den indtrædende Rejsende.

Denne var gaaet ind i Stuen, hvor han saa sig roligt, men lurende omkring. Da han saa den anden, forblev han vel rolig, men hans højre Haand syntes uvilkaarligt at gribe efter Pistolerne, han bar under den venstre Arm.

Værten bragte ham den forlangte Flaske Vin.

Bemeldte Vært, hvis Navn forresten var Christian Petermann, var noget nysgerrig, hvilket Værtshuslivet gerne fører med sig, i Særdeleshed naar Værtshuset ligger i en dyb, ensom Bjergdal. Den enes rullende Øjne og den andens store Pistoler samt begges pludselige Møde paa dette ensomme Sted gav ogsaa nu Herr Petermann særlig Anledning til at være nysgerrig. Han vilde nu se at skaffe sig lidt Lys i Sagerne, stillede sig midt mellem de to Fremmede og begyndte, henvendt til den Lille:

— Bliver De her i Nat?

Dette pludselige Spørgsmaal syntes at sætte den Adspurgte lidt i Forlegenhed, og han svarede tøvende:

— Jeg ved det endnu ikke bestemt.

— Og De, min Herre? henvendte Værten sig nu til den anden.

— Hvad vil De? spurgte Kæmpen barsk.

— Jeg spørger, om De ønsker at blive her Natten over?

— Nej.

— Vil De da videre endnu i Aften.

— Det ved jeg endnu ikke bestemt.

— Tør jeg spørge, hvorhen De agter Dem? vedblev Værten rolig.

— Det beror paa Omstændighederne.

— Og De, min Herre?

— Jeg gør en større Rejse, svarede den Lille bestandig undvigende.

— Jeg har tilladt mig disse Spørgsmaal, vedblev Værten henvendt til begge de Fremmede, fordi her ikke er sikkert i Egnen. Endog paa Jernbanen skal der i Nat være bleven forøvet en skrækkelig Forbrydelse.

De to Rejsende blev urolige, særligt den Store, hvis røde Ansigt blev ligblegt.

— Hvad er det for en Forbrydelse? spurgte den Lille med noget dirrende Stemme.

Værten vilde til at svare, da pludselig noget andet tiltrak sig hans Opmærksomhed udenfor.

Værten traadte hen til Vinduet og kiggede ud.

— Ah! sagde han meget fornøjet.

Straks derefter viste et stort Hestehoved og et skægget Gensdarmansigt sig ved Vinduet.

— Er der Gæster hos Dem, Herr Vært?

— To Rejsende.

— Som De ikke kender?

— Ja.

Hest og Rytter forsvandt.

Et halvt Minut senere traadte to Gensdarmer ind i Skænkestuen. De gik straks hen til de to Rejsende.

— Deres Pas, mine Herrer.

Begge de Rejsende tog hver et Papir frem, som de overrakte Gensdarmerne.

De to Politimænd betragtede Papirerne og saa derefter stift paa de Rejsende. Da denne Mønstring var til Ende, gav de atter de Rejsende Passene og fjernede sig paa en lige saa kort og afmaal Maade, som de var komne.

Værten fulgte dem ud.

— Herr Vagtmester, hvad er de Fremmede for Folk? spurgte han udenfor.

— Umistænkelige Rejsende, Herr Vært.

— Men deres Stand, deres Navne?

— Handelsrejsende.

— Og De anser dem for umistænkelige?

— Ja.

— Der er mange, som har et ordentligt Pas uden dog derfor selv at være ordentlige.

Gensdarmerne svarede ikke paa denne Bemærkning, men hilste og sprængte af Sted tilligemed to andre Kammerater, som havde holdt udenfor Værtshuset.

Petermann vendte tilbage til sin Skænkestue, just ikke i det bedste Humør. Hans to Gæster sad ganske roligt hver paa sin Bænk, den ene ved sin Te, den anden ved sin Vinflaske.

— De vilde nok fortælle os noget om den frække Forbrydelse, sagde den Lille til Værten.

Nu var hans Stemme ikke længere dirrende.

— Som skulde være passeret paa Jernbanen, supplerede den Lange, hvis Ansigt atter havde faaet den røde Farve, og hvis Øjne atter rullede som forhen. Det begyndte nu for Alvor at blive Værten uhyggeligt.

— Der skal være passeret et frygteligt Mord, svarede han, saaledes fortalte man her i Formiddags.

— Og de nærmere Omstændigheder, spurgte den Lille.

— Man ved endnu intet derom.

Begge de Rejsende gjorde nogle Grimaser, idet de udbrød:

— Et Mord, som man endnu ikke ved Besked med.

— Det er nogle Fandens Karle, brummede Værten ved sig selv.

Hans Opmærksomhed henvendtes atter paa noget nyt.

(Fortsættes.)

I fagreste Flor
blomstrer Rosen paa Jord
aller herligst i Nord;
thi i Danmark Roserne gløde.

Med Farve og Duft
som blaanende Luft
over Hav og Bugt
blomstrer Roser, blide og bløde.

Om den røde sig spandt
Poesiens Gevandt,
den skønnest' vi fandt,
skøn som Sommer Morgenens Røde.

Der laa Kærligheds Glød
i Rosen saa rød,
da Hylstret den brød,
for i fagreste Flor os at møde.

Ja, i fagreste Flor
blomstrer Rosen paa Jord
aller herligst i Nord;
thi i Danmark Roserne gløde.

V. A. Klestrup.

SMERTEFRIT.

Patienten (til Tandlægen, der lige har trukket en Tand ud paa ham): Hvor meget er jeg saa Doktoren skyldig?

Doktoren: 20 Kroner.

Patienten (skrækslagen): Tyve Kroner, og det kalder De smertefri Tandudtrækning!

Præstens lille Datter til sin Far efter Gudstjenesten:
— Far, hvorfor raaber Du saa højt, naar Du staar paa Prædikestolen, er det for at Djævelen skal blive bange.

V. M.

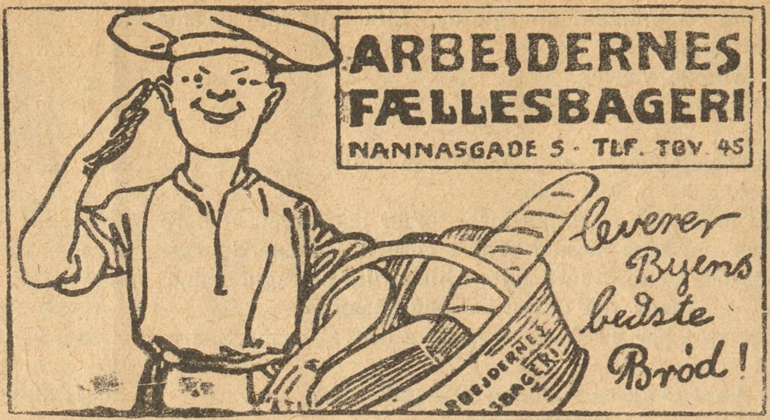

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

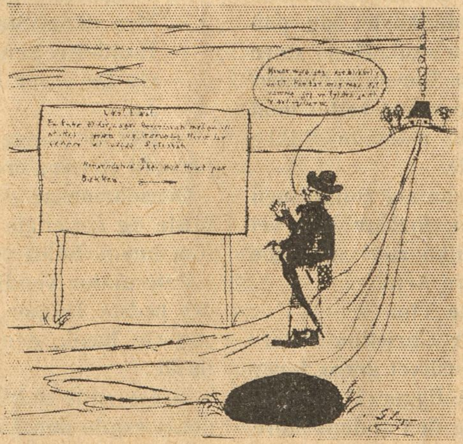

Paa Skiltet staar:

Læs! Læs!

En Enke, 27 Aar, søger Bekendtskab med en velstillet, pæn og ædruelig Herre for senere at indgaa Ægteskab. Henvendelse sker paa Huset paa Bakken.

Vagabonden siger:

Hende maa jeg øjeblikkelig op til. Hun ta'r mig med det samme. Jeg opfylder jo alle Betingelserne.

Tegnet af *Theodor Løvgreen.*

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Laker Deres Cykle, Motorcykle eller Automobil med Robbialac

Trænger Lakken paa Deres Maskine til Fornyelse, giv den et Lag Robbialac i en af de smukkeste Farver og derpaa Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Nørregade 7, København K.

ROBBIALAC

SKADEFRO.

Købmanden: Min Kasserer er stukket af med 30,000 Kroner og min ældste Datter.

Vennen: Nej, hvad hører jeg.

Købmanden: Ja, og jeg, som vilde have givet dem 50,000 i Medgift, sparer nu Resten.

R. C. J.

Rød Indmad

NED MED KRIGEN!

Blod skulde atter Europa drikke
som forhen i Vanviddets Aar!
Men Krig igen vil Arbejderne ikke —
med korslagte Arme de staar.

Guldet, der flød til de store og rige,
da Verden i Rædsel skreg,
det skulde nu sikres ved nye Krige —
de korslagte Arme si'er: Nej!

Lad Diplomaten som Guldets Slave
med Rænkespil kun blive ved!
Vi skal nok Lumskhed og Griskhed ave —
de korslagte Arme vil F r e d.

Bifrons.

De gamle Sprikvorter dør ud som saa meget andet gammelt. Nu er der snart ikke længere noget, der hedder: Det er lige til Øllet — dertil bliver den herlige Drik altfor dyr.

Grev *Ahlefeldt* har til sit Slot Tranekjær indkøbt saadan noget som en smaa tusind Hektoliter Koks. Den gæve Herremand synes at maatte fryse gevaldig. Ja, ja — ved Efteraarsvalgene skal vi nok sørge for, at der bliver lagt ordentlig i Kakkelovnen for ham og hans Lige.

Hørt i Dommervagten.

Dommer: For Delagtighed i Opløb og Fuldskab idømmer jeg Dem 20 Dages Fængsel. Har De noget at bemærke hertil?

Tiltalte: Ikke andet, end at De er lovlig flot med andre Folks Tid!

Den Bondemand paa sin Pibe patter
og mønstrer sin Kvægbestand:
Nu stiger Mælkepriserne atter —
det fryder den brave Mand.

Han griner fedt til sin fede Kvinde:
»Den blissede hun er go' —
men ser Du, Mutter, Byen derinde
er vor bedste Malkeko!«

NEU-RUPPINER
Har Fuglen saaret sin Vinge,
man ser den i Luften hinke.

»Godt Nyt«.

Højden af Storsnudethed præsteredes forleden Dag af en Garderløjtnant, som paa Forespørgsel om, hvornaar han kom til Verden, gav til Svar, at han aldeles ikke var kommen til Verden — det var Verden, der var kommen til ham!

*

Selv Brændenælden har sin Elsker — Svinet.

*

Kludepillerne vil i Fremtiden komme til at hedde: Skarnkassedirektører.

*

Hvide Katte bringer Ulykke; derimod er det heldigt at møde helt sorte Katte.

At det sidste i hvert Fald forholder sig rigtigt, er bleven bevist af en herboende Overretssagfører. Forleden Aften mødte han nemlig en kulsort Kat paa Gaden, og lidt efter mødet han — en til!

HVORHEN I SOMMER?

Uddrag af »Annoncetidende«.

Det lunefulde Sommervejr og den stadig tilbagevendende Regn har faaet Badehotellerne til at ændre lidt paa deres Annoncer.

Vi citerer et Par Stykker:

Fakse Ladeplads: Overdækket Lystskov. Vinterhave. Paraplyer udlejes.

Rødvig Badehotel: Udsigt til Drivis. Skøjter og Slæder forefindes. Billige Romtoddyer.

Tisvilde Badeetablissement: Lukkede Varme-Bade. Muffediser til Morgenkaffen. Kendt for sine lugtfri Petroleumsovne. Specialitet: Opvarmet Koldskaal.

Løkkens Hotel: Hver Dag Vandpantomimer. Baade gaar direkte fra Havet til Hotellet. Hver Lørdag opføres: »Regnslaget i Vesterhavet«.

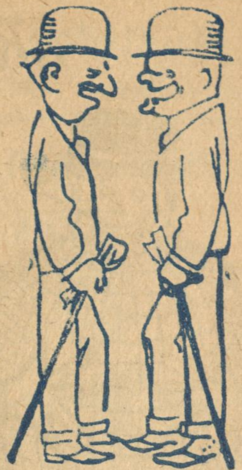

— Du, hvor stor var egentlig Socialdemokratiets Gevinst ved Landstinsvalget her i Byen?
— Det blev lige bestemt en *Crone!*

»EN NORDMAND«

Vanens magt.

H. N. kommer paa visit til sin gamle ven og skolekamerat X, som i mellemtiden er blit gift mand og familiefar.

Vennen ber ham sitte ned og sier idetsamme: Vent litt, saa faar jeg lov til at presentere dig for min kone.

Til den andens usigelige forbauselse begynder han derpaa at klappe voldsomt i hænderne.

— Men snille dig da, sier denne, hvad skal det bety?

— Jo, det skal jeg si dig, sier hr. X. Ser du, min kone har tidligere været skuespillerinde og viser sig ikke, førend hun blir — fremkaldt.

»EN SVENSK-AMERIKANER«

En liten rättelse.

Brown: Jasà, Robinson gick till sina fäder?

Smith: Inte kan man precis säga, att han *gick*, för det skedde genom en dynamitexplosion.

Filmsstjerner XIII.

Tegnet af Seir Larsen.

Nazihnova.

„Ravnens" Tegnerkonkurrence.

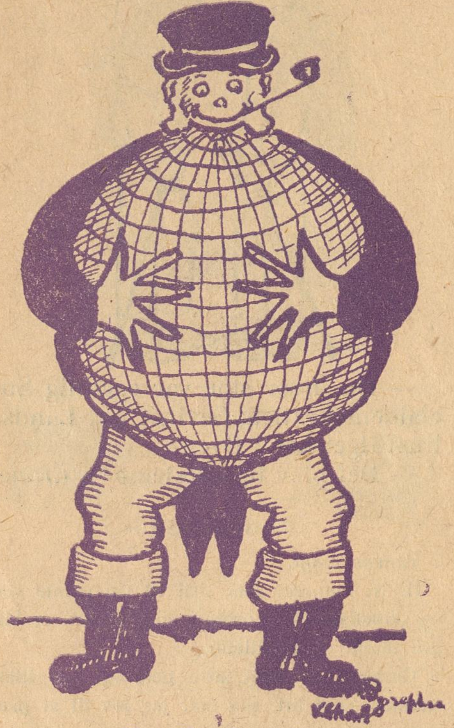

En Englænder.
Tegn. af Carl Josephsen,
Griffenfeldtsgade.
3 Kroner i Præmie.

En Kineser.
Tegn. af J. Christensen,
Dyblandsvang 15.
3 Kroner i Præmie.

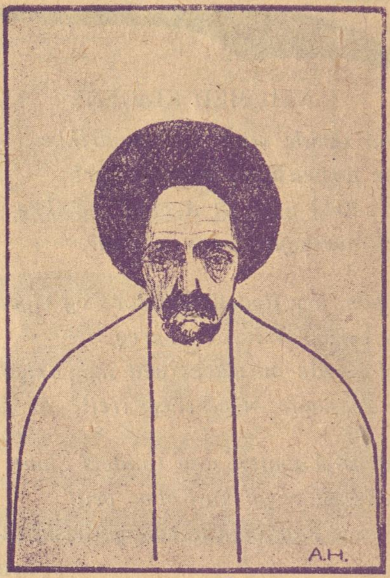

En Araber.
Tegn. af Alf. Henrichsen,
Vesterbrogade 211[1].
En Originaltegning i Præmie.

Sognefogdens Maren.

Sognefogdens Datter Maren
er begavet som kun faa,
der er ej den Ting i Verden,
som hun ej forstaar sig paa.
Hun har gransket og studeret,
Provten selv har hun duperet,
slaaet ham i Dogmatik.
Hun kan synge — smukt som Degnen
og beundres højt paa Egnen
for sin dejlige Musik.

Naar hun sidder ved Klaveret,
lytter alle Byens Folk.
Verdens bedste Komponister
fandt en stærk og haandfast Tolk
i den trivelige Maren.
Schubert, Mozart, hele Skaren
af de store mestrer hun.
Villigt lystrer hver en Finger,
som Orkan Musikken klinger
dybt fra Instrumentets Bund.

Tro dog ej, jeg her har nævnet
alt, hvad Frøkenen formaar;
hendes tusinde Talenter
fremmede med Undren slaar.
Hun kan digte, holde Taler,
som den fødte Kunstner maler
hun paa Lærred, Fløjl og Tvist —
skæve Linier, Farveklatter,
hvis Betydning ingen fatter;
kort sagt: hun er Futurist.

Det er sandt, hvad Fa'ren siger:
»Maren er s'gu et Geni!«
Sært, at alle Ungersvende
vægrede sig ved at fri.
Sært? — Det vil jeg ikke sige.
Maren er en ældre Pige,
lidt eksentrisk af Natur.
Alle Aandens dyre Skatte
kan desværre ej erstatte
Tabet af en smuk Figur.

Anders K. Olsen.

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K
TELEFON № 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Den lille Pige: Før Du begynder at ville slaas med min Bro'r, vil jeg bare sige Dig, at han hedder Pershing Foch Haig Joffre Kitchener.

Lommebog for Arbejdere 1920
7. Aarg. - Indb. 2,00.
Uundværlig Haandbog
„Fremad" Frederiksborgg. 33.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fødevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Egyptologen, Professor Jonassen, der i dybe videnskabelige Tanker kommer ud fra Glyptoteket, bliver i samme Øjeblik bestjaalet for sit Ur. Han raaber Gewalt, og en Politibetjent kommer mærkeligt nok tilstede.

Betjenten: Har De noget Signalement af Tyven?

Professoren: Ih jo, han bliver nem at fange. Hans Hovedskal har nøjagtig samme Form som Farao Amenhoteps.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Den fattige Per Eriksen har skrevet til en rig Skolekammerat om et Laan og faar følgende Svar:

— Har Du ingen Penge, saa kan Du ikke leve længere. Kan Du ikke leve længere, saa behøver Du ingen Penge. Altsaa — har Du ingen Penge, behøver Du ingen Penge.

*

Dommeren: Hvorfor afleverede De ikke den fundne Pung paa Politikontoret?

— Det var for sent paa Aftenen.

— Naa, jamen saa næste Morgen da?

— Ja, da var der ikke noget tilbage i den, Hr. Dommer.

*

Kunstneren: Nu har De vel klippet mit Skæg rigtig spidst?

Barberen: Vil De se efter i Spejlet, saa skal De selv kunne konstatere, at Skægget ender i et enkelt Haar, og det har jeg endog spidset til.

Folkets Hus Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Køb RAVNEN

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tilfældet har Ret!

Tegning af Emil Poulsen.

— Du, det kan man da virkelig kalde en hensynsfuld Maler!!

AALBORG · BRÖNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 35 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 26. August 1920

Tegning af Magnus Kristensen.

Fine Folk.

— **Kommer Fruens Mand slet ikke paa Landet i Aar?**

Grossererfruen: Ja — Næ — han er indviklet i en meget tvivlsom Affære, og det er vist ikke afgjort, at han slipper med en Bøde!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.

Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.

Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler

„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Hensyn. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Telefon
1848

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

— Er det en klog Hund?

— Klog! Ja, det kan De være sikker paa, den er. Forleden, da vi gik ud, sagde jeg til den: Trofast, vi har glemt noget, og tror De ikke, at den satte sig ned og kløede sig med Bagbenet bag Øret for at komme i Tanker om, hvad det var.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Fru Carlsen: Men, kære Henrik, paa dette Fotografi har Du jo kun en Knap i Frakken!

Hr. Carlsen: Himlen være lovet, at Du endelig lagde Mærke til det. Det var kun derfor, jeg lod mig fotografere!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Fra München.

Den Fremmede: Er det virkelig sandt, at Byens nye Vandledning har kostet 22 Millioner Mark?

Münchneren: Ja det er! Der kan De se, hvad vi Münchnere gør for de Fremmede.

Husqvarna svenske
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Tegning af Richard Christensen.

Fhv. og Nuv.

Den, der er oppe, vil ofte ned,
og den, der er nede, drømmer om „oppe“ —
Ja, saadan gaar det i Evighed:
Den lokkes let, som gærne vil hoppe.

Læreren: Frits! Naar jeg nu siger: Faderen velsignede sine seks Børn, er det saa Handle- eller Lideform?

Frits: Det er Handleform.

Læreren: Rigtig, og hvorledes skal det hedde i Lideform?

Frits: Faderen blev velsignet med seks Børn.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

Dommeren, der vil vække den Tiltaltes Samvittighed, siger strengt og formanende til ham:

— Første Gang, De var her, havde De stjaalet 400 Kroner, og nu staar De anklaget for at have taget 87 Øre.

Hvor langt vil De dog ned, Menneske!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Fru A.: Min Mand og jeg undgaar altid at skændes, naar Børnene er til Stede. Saa snart vi mærker, at vi er uenige om et eller andet, sender vi Børnene ned paa Gaden.

Fru B.: Ja, jeg har ogsaa tidt undret mig over, at Deres Børn løb paa Gaden det meste af Dagen.

*

Præsten: I Dag har jeg gjort syv Mennesker glade.

— Hvordan det?

— Jo, jeg har viet tre Par.

— Ja, men det bliver jo kun seks Mennesker.

— Tror De maaske, at jeg gjorde det for ingen Ting.

Modersprøjten
„Noliber“
er atter paa Lager og faas kun hos
Bandagist Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB BRÆNDSEL HOS
ARBEJDERNES FÆLLESORGANISAT: BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068
~19-AN-18~

HANS METODE

Andersen: Hør, sig mig en Gang, kære Jensen, maa jeg ha' Lov at spørge Dig, hvordan i Alverden Du bærer Dig ad med altid at faa en saa herlig og veltillavet Mad?

Jensen: Det skal jeg saamænd sige Dig, min gamle Ven, det gaar ganske enkelt til. Ser Du, jeg kysser altid Kokkepigen før Middagen, og efter Middagen lader jeg hende altid sidde paa mit Knæ.

Andersen: Javel, det lyder udmærket; men maa jeg spørge, hvad siger din Kone til det?

Jensen: Aa, hun gør ingen Indvendinger — for det er hende, der er Kokkepigen!

Det gaar til en Tid!

Mel.: »Danmarks dejligst Vang og Vænge« og Slutningen af »Dukke Lise«.

Danske Sportsmænd, unge, glade,
tog til Belgi'en ned
for at skaffe Lavrbærblade
Danmarks Hurtighed!
Men de Danske blev lidt flade,
vi i Nederlag maa vade,
derfor bli'r en trist »Ballade«
min Olympiade!
(»Dukke Lise«).
Men naar de Danske
har haft det slet,
knapt kunde sove,
ikke blev mæt,
sløjt da betaler
sig al vor Flid —
den Slags Skandaler
gaar til en Tid!

Bolschevik er nu Parolen
i en hamber Tid,
intet stikkes under Stolen,
bare der er »Bid«.
Bolschevik er slem til »Holen«,
Rusland skal ha' Havnemolen
anbragt dèr, hvor netop Polen
har sin »Plads i Solen«.
Ja, Bolscheviken
han har da Mod,
han elsker Rod i
ti Potter Blod,
hugge et Ho'de,
slagte med Flid —
naa, den Metode
gaar til en Tid!

Tæppet ruller op for Scenen,
Kunsten ta'r sin Tørn;
nøddebrune hjem fra »Grenen«
vender Scenens Børn.
Sikken Hilsen, sikken Vinken,
sikken Skaalen, sikken Klinken,
og af Glæde rødmer »Sinken«
nedenunder Sminken.
Uha, de Prøver,
som vi har faa't,
lover paa Ære
ikke for godt.
Føj — nogle »Pløkker«,
blottet for Vid —
men den Slags Stykker
gaar til en Tid!

Jørgen Grønsvær.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

• RAVNEN

HENRIK IBSEN OG EMIL BØNNELYCKE.

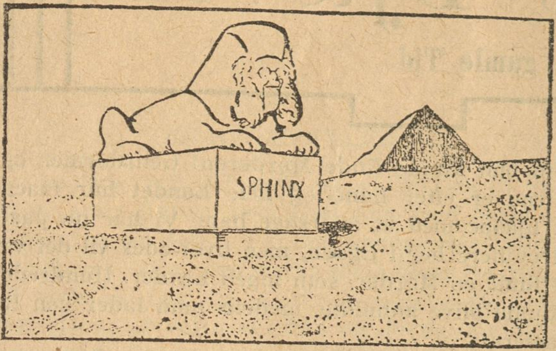

Den danske lyriker Emil Bønnelycke har i »Politiken« kaldt Henrik Ibsen for en replikskrædder og docent i middelmaadighet.
(Til oplysning for læsere, der ikke kan finde Bønnelycke paa Billedet, tjener, at han er det sandkorn, der ligger længst ute i hjørnet tilh.)

(»Tidens Tegn«, Norge).

— Ja söp mä gubbarne, så di låg under bordet, å dä å tamfan sant, för jag stog själf på knä å tog sista glasat, innan jag dök inunder.

(»Strix«)

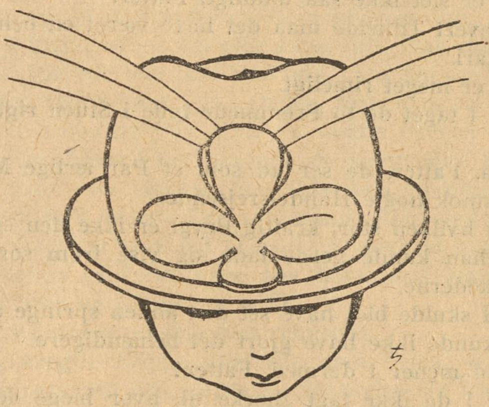

Dette är lilla fröken Söderlund med sin nya hatt. Håll bilden upp och ned (vend Billedet om) så får ni se vem som betalat den.

(»Søndags-Nisse«)

Drengen i Vinduet: Kunde De ikke være saa god at give mig lidt Ild? Mo'r har gemt Tændstikkerne!

(»Fliegende Blätter«).

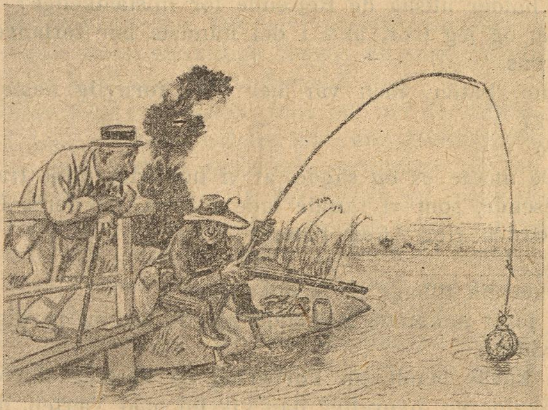

— Hvordan er det, De fisker?
— Jo, ser De, naar Fiskene kommer for at se, hvad Klokken er, saa skyder jeg dem!

(»Lustige Blätter«).

OM TRE UGER LUKKER TIVOLI!

Det er sørgeligt, men sandt — Sommeren iler mod sin Afslutning, og om tre Uger lukker Tivoli sine Porte. I stedse tættere Rækker iler Københavnerne ind i den prægtige Sommer-Have og nyder Maaneaftenerne, Musiken og Samværet; det gælder om at benytte de lune og hyggelige Aftener, der er tilbage, inden det sidste Kastanieblad ligger sjasket paa Gangstien og det første Snedun viser sig over Koncertsalen.

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

Man hørte nemlig pludselig flere Stemmer tale udenfor, og straks efter aabnedes Døren til Skænkestuen, og en Mængde Mennesker traadte ind. Efter deres Klædning at dømme syntes det at være Folk fra Egnen, men de var alle bevæbnede fra Hoved til Fod med saa mange Geværer, Sabler og Pistoler, som det havde været dem muligt at opdrive.

— God Aften, Fatter Petermann! udbrød flere.

— God Aften, Venner. Men hvorhen gaar Rejsen i det Kostume?

— Senere . . . Fatter Petermann, lad os først faa noget Øl, thi vi er tørstige som Ulve. Naa, op med Øllet!

De kastede sig udmattede paa Bænkene, medens Værten hentede det forlangte.

— Ved I endnu ikke, Fatter, hvorfor hele Landet siden i Morges er paa Benene? udbrød en.

— Nej, jeg ved af ingen Ting. Jeg holder ikke Bladene.

— Saa skal jeg saamænd fortælle det. Hør blot efter.

— Jeg er lutter Øre.

— I Dag tidlig, Klokken var vel fem, det var nylig bleven lyst, ankom Jernbanetoget til Winkeln, den Station, der er tre, fire Mil herfra. Det var et Tog, der havde kørt hele Natten. I Winkeln ventede et Herskab, Mand, Kone og Børn, som steg paa der og kørte videre med Toget. De havde Billetter til en hel Vogn, eller, som der ogsaa siges, til en Kupé af 1ste Klasse. Konduktøren underrettede dem om, at en hel Kupé ikke kunde indrømmes dem, men han vilde anvise dem en Vogn, hvori der kun befandt sig en eneste Herre, en gammel, tilsyneladende fornem Herre, der i Gaar meget silde var steget op ved en af Stationerne, og som havde kørt alene, hvorfor det vel næppe vilde genere ham nu at komme til at sidde sammen med andre. De Rejsende var tilfredse hermed, og Konduktøren førte dem da til Kupéen, hvis Dør han aabnede. De vilde nu stige ind, men fo'r forfærdede tilbage, thi paa Gulvet laa et Menneske, svømmende i sit Blod. Det var den Rejsende. Han var død, Halsen var skaaret over paa ham. Som man let kan tænke sig, fremkaldte denne Opdagelse et skrækkeligt Røre paa hele Banegaarden og i hele Toget. Embedsmændene indledede straks en Undersøgelse. Mordet kunde kun være forøvet for ganske kort Tid siden, thi Liget var varmt endnu. Den Myrdede var aldeles udplyndret for alt, hvad han ejede af Penge, hvilket ikke maatte være saa lidt, thi en Rejsende, der genkendte ham, sagde, at han var Købmand, og at han hvert Aar rejste til Messen med mange Penge. Hans Papirer var ligeledes forsvundne, rimeligvis med Brevtasken, hvori hans Banknoter havde ligget. Kun hans Ur og hans Ringe — Sager, som kun vilde have forraadt Morderen — var levnede af denne. Hvem var nu Morderen? Den Dræbte havde hele Natten siddet alene i Kupéen, thi samtlige Konduktører vidste bestemt, at de ikke havde indladt nogen anden til ham. Forbrydelsen kunde kun være gaaet saaledes til, at Morderen ubemærket var smuttet ind i Kupéen, hvilket sandsynligvis var sket paa den sidste Station før Winkeln, hvor der ikke var nogen Banegaard, men hvor Toget holdt i det frie. Det havde den Gang været mørkt, og hvor let kunde et Menneske da ikke svinge sig ind i en Vogn, hvilket muligvis var sket lige i det Øjeblik, Toget begyndte at køre. Det maa have været Morderen en let Sag at fuldbyrde sin Gerning, thi Togets Rullen og Rumlen umuliggjorde, at et Skrig kunde høres. — Naar man nu blot kunde finde Morderen! Gensdarmer og Politibetjentene er efter ham, og hele Landet har faaet Opbud om at hjælpe med at eftersøge ham. Vi har nu paataget os at patrouillere her i Egnen, men hvorledes vil det være muligt at finde en Morder, som ingen kender. Hundrede Uskyldige kunne blive anholdte, medens man lader den Rette roligt passere!

Værten og Værtinden var blevne heftigt forskrækkede, de Fremmede skiftede ogsaa Farve.

Folkene havde faaet Bugt med deres Øl og brød nu op. Værten fulgte dem ud, da han havde noget paa Hjertet.

— Hør, Venner, sagde han, den gamle Mand paa Jernbanen kunde jo godt være bleven dræbt af to.

— Det er slet ikke saa umuligt, Fatter.

— I ethvert Tilfælde maa det have været en behændig og kraftig Karl.

— Det er meget rimeligt.

— Har I taget de to Fremmede inde i Stuen rigtigt i Øjesyn?

— O ja, Fatter, de ser ud som et Par ærlige Mennesker og er vistnok nogle Handelsrejsende.

— Men hvilken stor, kraftig Prygl er ikke den ene.

— Ja, han kunde gerne lade sig vise frem som Kæmpe paa Markederne.

— Og I skulde blot have set den anden springe af Hesten. En Kat kunde ikke have gjort det behændigere.

— Hvad mener I dermed, Fatter?

— Har I da ikke lagt Mærke til, hvor blege de blev, da I fortalte om Mordet?

— Det blev I jo med, Fatter!

— Ja, det er en anden Sag.

— I holder altsaa de Rejsende for mistænkelige?

— Ja, og jeg tror, at I i det mindste bør forlange at se deres Pas.

— Hm, Fatter, men var her ikke fornylig nogle Gensdarmer?

— Jo.

— De mødte os og sagde, at vi hos eder vilde træffe de to Rejsende, som vi skulde lade i Fred, da deres Papirer var i Orden. God Aften, Fatter!

De gik.

Værten gik tilbage til Skænkestuen.

Den først ankomne Rejsende gjorde sig nu færdig til at rejse videre.

Han havde betalt sin Fortæring og kastede sin Vadsæk over Skulderen, hvorefter han gik ud med Værten, der gav ham sin Hest.

Da han var borte, betalte ogsaa den anden sin Regning og gjorde sig færdig til at rejse.

— Hvorhen er den anden reden? spurgte han ligegyldig Værten.

— Han tog Vejen ad Fæstningen til.

— Kendte De ham?

— Nej, han har udgivet sig for en Handelsrejsende.

— Ah! Hvor langt er der til Fæstningen?

— En Times Ridt.

Rytteren kneb meget tilfreds sine blege, smalle Læber sammen og bød Værten Farvel.

Han var ligeledes snart forsvunden.

Værten og Værtinden betragtede hinanden, idet de rystede paa Hovederne.

— De har begge taget Vejen ad Fæstningen til. De kender naturligvis hinanden. Det er ikke ganske rigtig fat med dem, sagde de.

II

TRE REJSEFÆLLER

Ad den bugtede Vej, der førte op ad Bjerget til Fæstningen, red en enlig Rytter, hvis Hest kun med Møje tilbagelagde Vejen. Denne Rytter var den kæmpestore unge Mand med de rullende Øjne, det store, sorte Skæg og den store Rejsesæk. Han lod ikke til at være synderlig rolig, thi ved hver Omdrejning af Vejen saa han sig forsigtig omkring og kastede prøvende Blikke ind i enhver Busk. Ved den ringeste Larm lyttede han med tilbageholdt Aandedræt, og han fo'r flere Gange i Vejret.

— Gik der nogen, spurgte han sig selv, der tilhøjre imellem de tykke Træer? Jeg tror en Gang før at have bemærket noget. Og bag ved en Klippe saa jeg virkelig noget bevæge sig. Sæt nu, at det er den lille Karl fra Værtshuset! Det var dog et forfærdeligt Galgenfysiognomi, den Fyr havde! Og hvilke store Pistoler førte han ikke med sig, og hvor frækt stirrede han ikke paa mig, naar jeg saa paa ham. Gensdarmen fandt hans Pas i Orden, men hvor let kan man ikke faa et ordentlig Pas. Hvis nu denne Person var Morderen fra Jernbanen! Jeg har alle de værdifulde Sager hos mig! Og hvor ofte skelede han ikke hen til min Vadsæk. I saadan en vild, ensom Egn som denne kan saadan en Røverknægt mageligt gøre det af med en, uden at nogen hører det. Nærheden af Fæstningen gør ham først rigtig sikker. Skoven er stor og Klipperne stejle!

— Gud i Himlen! raabte han pludselig.

En høj, mægtig Klippe spærrede ham Vejen, og idet han vilde ride omkring den, rejste en Skikkelse sig fra den.

— God Aften! sagde denne Skikkelse i en vis gemytlig Tone.

— God Aften, svarede den Rejsende med bævende Stemme. Den Person, der stod foran ham, var ikke af den Art, man ellers bliver bange for. Det var en smuk, ung Mand, der lo venligt over hans pludselige Skræk, og som endog bad om Forladelse, fordi han havde forvoldt den.

— Tilgiv mig, min Herre, hvis jeg har forskrækket Dem, udbrød han; det var sandelig ikke min Hensigt, tværtimod, man kan godt i disse Egne behøve venligt Selskab, tilmed da Natten stunder til. De tillader vel, at jeg følger med Dem.

Rytterens Ansigt opklaredes, da han havde betragtet den Fremmede lidt nøjere og havde opdaget, at denne besad en vis Elegance. Han skelede vel lidt med det ene Øje, men ellers heftede der intet ubehageligt ved ham.

— Det vil være mig kært, svarede den Lange forbindtligt.

— De skal op paa Fæstningen? spurgte den anden.

— Ja. Hører De maaske til Huset?

— Endnu ikke.

Rytteren maatte se op, da den Fremmede havde sagt disse Ord med en ejendommelig Humor.

— Endnu ikke? spurgte han, hvorledes er det at forstaa?

— Nu, svarede den Fremmede med den samme Gemytlighed, man kan ikke altid vide, hvortil man er bestemt. Har De Forretninger med nogen deroppe?

— Ja.

— Tør jeg spørge, med hvem?

— Er De bekendt i Fæstningen? spurgte Rytteren.

— Ja, med enkelte.

— Ogsaa med Kommandanten?

— Ah, De har Forretninger med ham. Saa skal De tage Dem iagt!

— De kender ham altsaa.

— Hm! De har vel ogsaa at gøre med hans Damer?

— Damer? Jeg troede, han var Enkemand og kun havde en Datter hos sig.

— Ja, en meget elskværdig ung Dame. De vil blive glad ved at gøre hendes Bekendtskab.

— De kender altsaa General v. Tolls Familie?

— Ja, det skulde jeg mene. Frøken v. Toll, ved jeg, vil glæde sig over at gøre Bekendtskab med Dem og de skønne Sager, som De fører med i Deres Vadsæk, og som De vil bringe hende.

— De ved det.

— Hvad ved jeg ikke?

Under Samtalen havde de to Rejsende forsat deres Vej; Fodgængeren gik bestandig tæt op til Hesten. Ogsaa han syntes at være en Rejsende, thi han havde en Rejsetaske, om end uforholdsmæssig lille, over Skulderen. Han var iført en bekvem Rejsedragt, bar en let, brun Frakke, en lav Straahat og graa Gamascher, hvilket alt var meget elegant.

Rytteren havde fattet mere og mere Tillid til ham og blev mere og mere meddelsom, hvilket han dog næppe var blevet, naar han havde set, hvilket Udtryk det skelende Øie antog ved hver ny Meddelelse. Det skelende Øje laa imidlertid paa den anden Side, saa vor Probenreuter ikke kunde lægge Mærke til det.

— Generalen vil vel købe Udstyr til sin Datter? spurgte Rytteren.

— Det kan nok være. Men hør, ved De hvad, De er i Grunden en Skælm saaledes at udfritte mig om sligt? Hvorfor fører De da de smukke Sager med i Deres store Rejsesæk?

— Aa, det er kun nogle elegante Kjoler.

— Og Mantiller, tilføjede den Skelende.

— Og Shawler, supplerede Rytteren.

— Ja, i det hele taget alt, hvad der behøves til en ung Dames Udstyr, sagde den anden.

— Ja, svarede Rytteren, idet hans Øjne rullede, vort Hus er forsynet med alle mulige Dameartikler.

— Og hvad hedder Deres Hus? spurgte Fodgængeren.

— Johann Peter Mondschein.

— Fra?

Rytteren nævnede nu Navnet paa en nærliggende større Stad.

— Og Deres eget ærede Navn?

— August Laubmeier.

— Ah, Laubmeier! Da jeg nu en Gang har været saa ubeskeden at udspørge Dem angaaende Deres Forhold, er det min Pligt at gøre Dem bekendt med mine. Jeg hedder v. Eichenberg og er — aa, det kan jo være ligegyldigt, hvad jeg er.

— De er vist Officer, sagde Laubmeier listigt, og kommer fra Residensen.

— Men jeg forstaar ikke, Herr Laubmeier —

— Hvorfra jeg ved det, Herr Baron?

— I Sandhed —

— De kender Frøken Toll.

— Stille.

— Hun er for otte Dage siden kommen fra Hovedstaden.

— Ah — ja, ja.

— Og nu er De paa Vejen til hende?

— For Fanden, Herr Laubmeier, De er dog en hel —

Eichenberg fuldendte ikke sin Sætning. Hans fine Øre maatte have opfanget en Larm, thi han lyttede opmærksomt.

— Hørte De noget? spurgte den Handelsrejsende.

— En Hest.

Herr Laubmeier blegnede, og Herr v. Eichenberg syntes ogsaa at blive en Smule urolig.

(Fortsættes.)

Højt elsker jeg den Himmel blaa,
naar Solen gylden funkler
med Straaleglans over Jorden graa,
selv røden Guld fordunkler.

Ja, i det Hav af Straaleglans,
som Himlens Sol udsender,
jeg kaster ind mit Sind med Sans,
Naturens Magt erkender.

Der vaagner op min Sjæl af Søvn,
saa frydefuld den jubler,
borte er Hverdags Trætte, Hævn,
jeg vakler ej, ej snubler.

Nej, jeg maa ud, Du Sommer Brud
tag kærlig mod mig ringe,
jeg priser højt Dig Skaber Gud
med Fryd fra Hjertets Strenge.

Hver lille Blomst paa Mark, i Eng
med Farve, Duft mig fryder,
glad reder jeg i Skov Løvseng,
hvor Fuglesangen lyder.

Jeg iler hen ad Sti og Vej,
dvæler ved Busk og Hække,
som Barn jeg muntrer mig i Leg
ved Kilde og ved Bække.

Hvor end jeg vender Øjet hen,
jeg græder, og jeg smiler,
som Barn jeg fødes jo igen,
i Moders Arme hviler.

Naturens Moder mild og god,
berøv mig ej den Glæde,
som Barn at knæle ved din Fod,
der glad jeg haver Sæde.

Lad evigt ungt mit Øje se
din Skønhed, Du Gudinde,
lad Hjertet græde, lad det le
i Fryd, blot ved dit Minde.

V. A. Klestrup.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

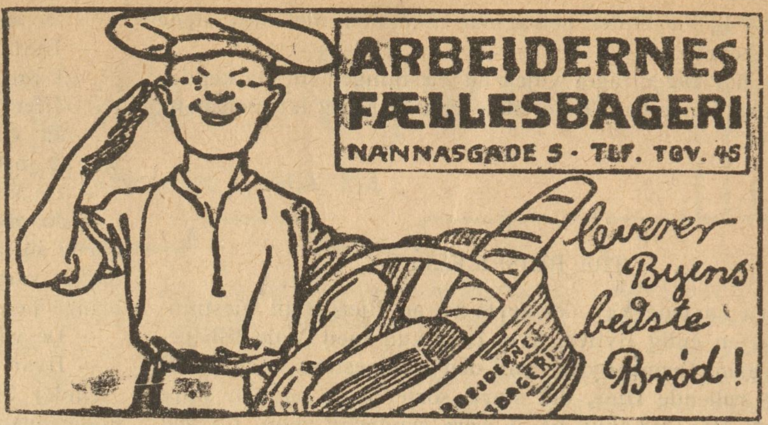

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

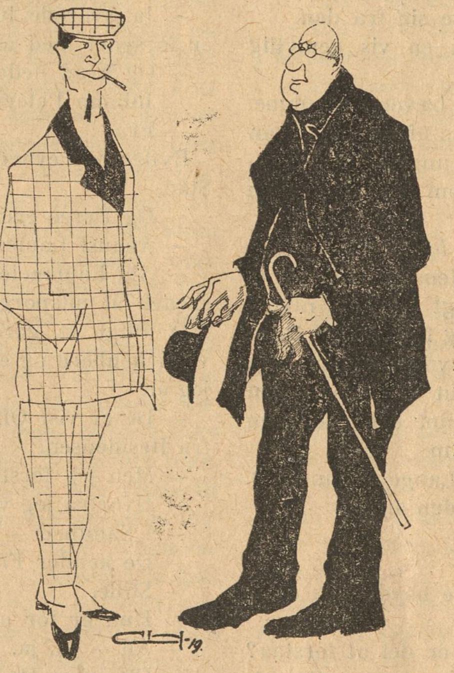

— Goddag Hr. Bruun!
— Det er ikke mit Navn.
— Ja, saa maa De meget undskylde, men jeg er farveblind.

Tegnet af Carl Hansen.

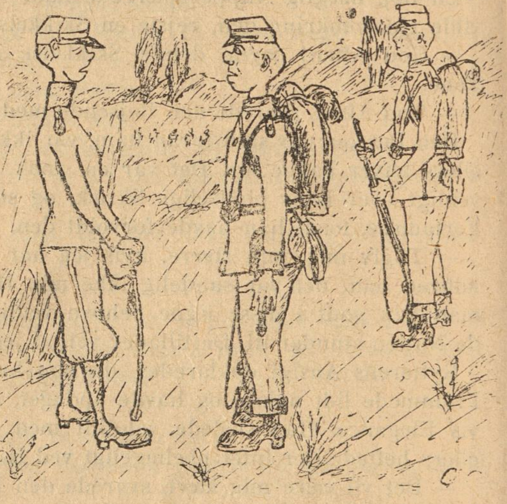

Løjtnanten: 67! En Soldat skal kunne klare sig alle Vegne, i Luften, paa Vandet og under Vandet, saa vel som paa Jorden og under Jorden, kort sagt, lige meget, hvor i Helvede han befinder sig.

Tegnet af C. Printzlau.

Avertér i Ravnen.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

HUSLEJEN

Før Valget hed det: Vær uden Frygt!
En Huslejestigning? Gud, hvor man digter!
Hos os er jer Sag forvaret trygt —
Paa Æresord, Smaafolk vi aldrig svigter!

Nu Piben har faaet en anden Lyd,
for Grundejerkrav man skraber og bukker.
Og J u r c k m a n n s Aasyn straaler af Fryd:
Et Ryk i Snoren, saa danser de Dukker!

Men om den brydes, den haarde Ring,
som Sjælen Dig snart ud af Kroppen klemmer —
se, kære Vælger, det er en Ting,
Du selv ved din Stemmeseddel bestemmer!

Bifrons.

En Sagkyndig.

En Mand kom ind i en Sæbeforretning i en lille Landsby og vilde købe et Stykke Sæbe.

— Jeg kan meget anbefale Dem Pipsons Sæbe, sagde Ekspedienten.

— Nej, den vil jeg ikke ha'!

— Hvorfor ikke? Den er aldeles udmærket. —

— Ja, jeg ved det. Men j e g er Pipson.

17/8. Fru *Betty Nansen* bekendtgør stormægtigen, at hun denne Gang kun spiller 3 Maaneder, formedelst at hendes Teater skal laves om og fikses op. Det bedrøver mig dybt — — at det kun er *Teatret*, der o. s. v.

18/8. I Dag lægger Tremasteren »Marie« af *Aalborg* sig efter en lidt besværlig Sejlads for Anker i Landstinget. Det saa en Tid ud, som om Skuden var indefrossen, men Gud ske Lov blev den dog omsider *I.C.'t* ud.

»Godt Nyt«.

Den, der kører med Statsbanerne, kommer ogsaa med — efterhaanden.

*

En herværende yngre Grosserer-spire blev forleden idømt 18 Maaneders Forbedringshus, og Grunden hertil maa søges i mangelfuld Skoleundervisning. Han skrev nemlig en anden Mands Navn paa en Veksel, men stavede Navnet forkert.

TIK-TAK

En Urmager, der havde sat sin Forlovede Stævne, men maatte vente temmelig længe paa hende, udbrød tilsidst utaalmodigt:

— Jeg har ikke haft hende mere end en Maaned, og nu begynder hun allerede at gaa for sagte!

VARIANT

Hønsefødder, Gulderødder,
Halsen af en Svane,
den, der kysser B i e r n e,
faar en hoven Gane.

— Du ka' bande paa, det var en ordenlig Fødselsda'. Efter Hjemturen om N- t en ha'de jeg store Vabler paa Hænderne!

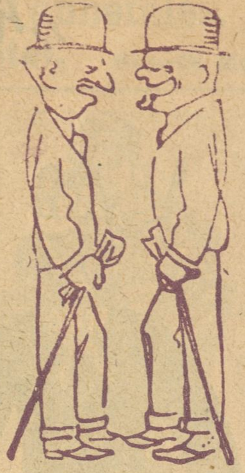

— Du, jeg har hilst paa din Kone. Jeg kendte hende forresten, før Du blev gift med hende.

— Naa, det var netop det, jeg ikke gjorde!

»EN DANSKER«

Haandværkssvenden (der paa Værtshuset ikke kan betale sin Fortæring til Værten, der er rasende opbragt herover): Bliv bare ikke saa hidsig, De kan jo ikke gøre for, at *jeg* ingen Penge har.

»EN NORDMAND«

Pikeskolen er paa besøk i den botaniske have, og en fagmand forklarer de botaniske hemmeligheter.

— Her, sier han, har vi fikentræet, som damerne nok husker fra historien om Adam og Eva.

En av backfischene utbryter: Aa, jeg trodde ikke, bladene var saa smaa.

Foreviseren: Denne sorten her bruktes bare til selskabpsbruk, naar det skulde være dekolletè!

»EN SVENSKER«

Fru Andersson: — Älskade Alfred, vill du inte vara snäll och säga upp Hulda — du vet, hur rädd jag är för henne.

Herr Andersson: — Jo, med nöje. Jag är då gud ske lov inte så djupt sjunken, att jag är rädd för min piga.

Herr Andersson (efter fem minuters funderande): — Hulda! Hulda!

(Jungfrun kommer in.)

Herr Andersson: — Frun har bett mig säga Hulda, att hon vill tala vid Hulda, så snart jag gått på kontoret.

Ny Ordsprog.

Pastor Basts Værk er ikke Lastværk.

*

Man skal ikke spise Kirsebær med — de høje Priser.

*

Zahle den ene Dag — Rytter den næste.

*

En Kvinde i Ingenting er alt for meget.

Tiden mod Højrepartiet er slem,
det ligner de gamle Tiggermunke:
Med Posen paa Ryg det betler sig frem —
eja, hvor graadig det samler til *Bunch'e!*

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Ravnens" Tegnerkonkurrence.

En Skotte.

Tegn. af Johan Nielsen,
Oehlenschlägersgade 28, St.

En Originaltegning i Præmie.

En Tyrolerinde.

Tegn. af Ullchen O.

3 Kroner i Præmie.

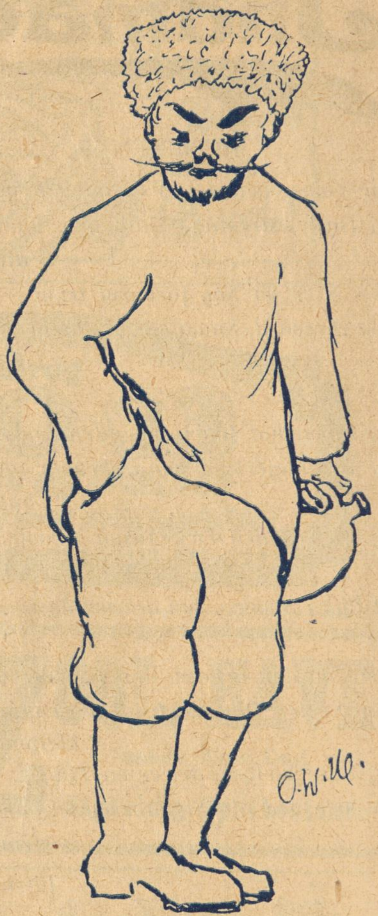

En Russer.

Tegn. af O. W. H.

En Originaltegning i Præmie.

Forstadsdigt.

Der hvor Tjørnehækken hælded
under høje Lindetræer,
hvor den store, grønne Fælled
laa i Aftensolens Skær,
hvor den lille Sø ved Vejen
blaaned under Himlens Hvælv,
laa en Mand og gjorde Regnskab
med Vorherre og sig selv.

Ussel var han, styg og lurvet,
ejed ikke Hus og Ly,
født en Sommernat paa Torvet
ude i en lille By,
Moderen var Kammerpige
hos et Herskab ud af Stand,
Faderen var Husets Herre,
dansk Baron og Adelsmand.

Født i Nød og levet triste,
lange, usle, tomme Aar,
laa han her nu paa det sidste
som en Mand med hvide Haar. —
Doven havde Fyren været
og forfalden slemt til Drik,
begge Dele var vel noget,
han i Arv fra Fa'ren fik.

Som et Vrag han havde levet,
for med Evner var det smaat,
intet havde han bedrevet,
intet ondt og intet godt. —
Al hans Tale havde været
ja og nej, og vid're saa — — —
»Op, Sct. Peter, op med Porten,
hør den Gamle banker paa!«

Willy Rewald.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Wolkes Caloric
A/s Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

— Har De nogensinde været i Sibirien? spurgte Reporteren.

— Aah — jo! Jeg fik en Omgang Knut der ifjor Sommer!

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/s H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

— Hvorfor gifter Du Dig ikke?

— Jeg stiller for høje Krav til mit Hjertes udkaarne. Hun maa være rig, smuk og dum.

— Hvorfor det?

— Rig og smuk for at jeg skal tage hende — dum for at hun skal tage mig.

*

Hun (til Frieren): Nej, ved De hvad, Hr. Jensen, De er virkelig den sidste, jeg vil komme til at forelske mig i.

Han: Saa meget des bedre, Frøken! Jeg ønsker aldeles ingen Eftermand.

*

— Skal I skilles? Efter tre Maaneder! Hvorfor i Alverden forlovede Du Dig med den Kvinde sidste Sommer.

— Vi var 15 Dage sammen i Liseleje, og det regnede hver eneste Dag. Noget maa man jo finde paa.

*

— Alma vil ikke vide mere af sin Kæreste.

— Maaske ved hun allerede tilstrækkeligt.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr

Der fortælles, at en Konge for ikke længe siden kom til en mindre By, hvor han naturligvis modtoges af alle Byens Honoratiores. Blandt andre talte han med den nybagte Konsul N.

Kongen: Jeg ser ikke Deres nydelige Hustru denne Gang, Hr. Konsul.

Konsulen mumler bevæget en Undskyldning.

Kongen: Hvordan var det, Deres Hustru er blond eller er hun mørk?

Konsulen: Ganske som det behager Deres Majestæt.

*

PAA TUR.

Hun: Tænk, at Du virkelig med en saa pragtfuld Natur foran Dig kan tænke paa Mad.

Han: Kære, det er jo netop, fordi jeg ikke kan se mig mæt paa den pragtfulde Natur.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

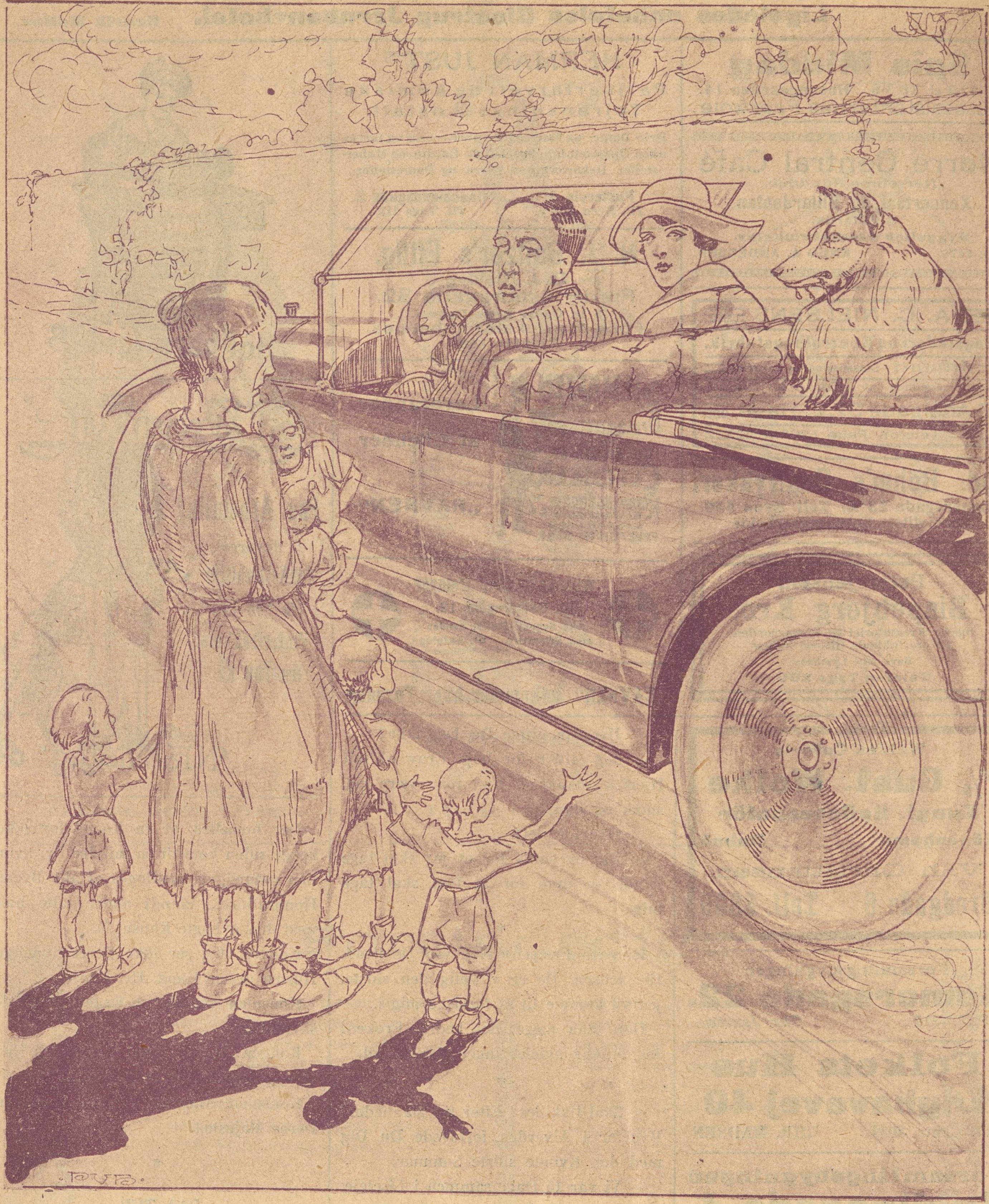

Tegning af P. V. Hansen

Vi er ikke alle lige daarligt kørende.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Pris: 18 øre

RAVNEN

Nr. 36 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 2. September 1920

Tegning af Emil Poulsen

— Rædsomt, saa Fødemidlerne stiger — og tænk, nu stiger ogsaa Rullepølsen!
— Det siger Du ikke!
— Jo — se bare!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Da man spurgte en gammel Mand, som havde det bedste Helbred, lige til han blev gammel, om, hvorledes han havde kunnet bevare det, svarede han:

— Jeg har været maadeholdende med min Kost; ethvert Menneske har nok af at spise en Trediedel af det, som de nyder.

— Hvad bliver der saa af de andre to Trediedele?

— Det er den Portion, Lægerne lever af.

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Dommeren: Jeg kan ikke tro, det er sandt, at Deres Mand har slaaet Dem, saa ynkelig som han ser ud.

Konen: Jamen han kom ogsaa først til at se saadan ud, efter at han havde slaaet mig.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

IDÉAL

Parfume og Sæbe
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

En Præst, der skulde holde en Ligtale, havde glemt, hvilket Køn den Afdøde tilhørte, og vendte sig derfor under Begravelsen til en nærstaaende Slægtning af den Afdøde og spurgte:

— Var det Deres Bro'r eller Søster?

— Det var mit Søskendebarn, hviskede den Adspurgte.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Jens Jakob og Signe.

Og det hændte sig en Aftenstund i Vaaren,
da Jens Jakob havde Sæden vel i Jord,
at han følte lidt alene sig paa Gaar'en,
og saa tog han en Beslutning, som var stor.
Se han pudsed' sig og gik til Signes Stue:
»Skønne Signelil, jeg trænger til en Frue,
og jeg tænker, at vi passer godt vi to.«
Ærlig talt, Jens Jakob,« svared' hun og lo,
»ved jeg ej, om jeg mig føler særlig lysten,
men i Fald Du vil, se indenfor til Høsten!«

Og det hændte sig en herlig Kvæld i Sommer,
da Jens Jakobs Sæd staar bugnende og højt,
at den gamle Trang paany op i ham kommer,
og saa bander han tre fire Gange drøjt.
Og han pynter sig og lister hen til Signe:
»Skal vi nu la' Præsten lyse og velsigne?
Se, min Grøde tegner godt — en skønne Dag
er jeg rig!« Men Signe svarer: »Har det Jag?
Slaar det fejl for Dig, er jeg ej særlig lysten.
Lad os derfor hel're bie indtil Høsten!«

Og da Høsten kom, og Sæden var i Lade,
Jakobs Kiste fyldtes af det røde Guld.
Signe sad og saa paa Som'rens faldne Blade,
mens hun skotted' ned ad Vejen sorrigfuld.
Og en Dag hun gaar, som Solen netop daler,
hen til Jakob: »Jeg er din, naar Du befaler.«
Jakob rejser sig og svarer lunt og tørt:
»Kære Signe, har Du endnu ikke hørt,
jeg har giftet mig forlængst og fundet Trøsten;
thi det faldt mig sg'u for svært at bi' til Høsten!«

Se, af denne Vise kan I Piger lære,
vær ej alt for kræsne i den unge Vaar,
naar en Bejler fri'r til jer i Tugt og Ære;
giv ham Ja, saafremt jert Hjerte for ham slaar.
I maa sammen gennem Livets Storme stride,
det er trygt at vide stadig ved sin Side
een, som tager med i Sliddets tunge Tag!
Bed ham aldrig vente til en bedre Dag.
I maa dele med ham Som'rens hede Dage,
vil I sammen med ham Høstens Frugter smage!

Per Bonde.

C·M·Hess
Fabrikker
Vejle

Støbe
Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

— Kan Du sige mig, hvor Madam Olsen bor? spørger en Dame en lille Pige i Porten til en stor Lejekaserne.

— Jo, svarer Pigen og løber tjenstvillig foran Damen, til hun standser pustende udenfor en Dør paa 5te Sal.

— Her bor Madam Olsen, men hun sidder i Øjeblikket paa Bænken nede i Gaarden.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

To vandrende Svende af ældre Dato staar og taler om deres Eventyr. Den ene siger da:

— Det var ingenting mod den Gang, jeg faldt i Skanderborg Sø. Jeg laa og raabte paa Hjælp et helt Kvarter, men tro, om der var nogen, der kom og hjalp mig!

— Hvordan blev Du saa reddet?

— Jo, jeg lod de Rakkerhunde passe sig selv og kravlede saa i Land.

Modersprøjten

„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB BRÆNDSEL HOS
ARBEJDERNES FÆLLESORGANISAT: BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068
~ 19·AN·18 ~

Falde sammen og løbe fra hinanden.

(Uden Melodi — med mindre en Komponist melder sig!)

Se, Gæld og Kredit
og Rødt og Hvidt,
Præstens Bøn og Amen,
det falder sammen.
Men Hægte og Malle
og Fløde og Valle
og Engle og Fanden —
de løber fra hinanden!

von Reckes Muse
og gamle Huse
samt *Eleonora Duse*
de falder sammen.
Men Island og Danske,
Engelske og Franske
samt »Hesten« og »Manden«
de løber fra hinanden!

Se, gamle Balloner
og *Alstrups* Waggoner
og Fryd og Gammen
de falder sammen.
Men Arbejd og drive
og Tand og Rive
samt de Konservative
de løber fra hinanden!

Se, Haand og Handske
og Belgiske og Franske
samt Haaret og Kammen
de falder sammen.
Men Nordmænd og Svensker
og nygifte Men'sker
med Horn i Panden —
de løber fra hinanden!

Se, Træk og »forkøllet«
og Mo'ren og Føllet.
og Snapsen og Øllet —
de falder sammen.
Men Mand og Daler,
Perspektiv og Maler,
samt *J. C.* og hans Taler
de løber fra hinanden!

Se, Nordmænd og Drammen,
Synden og Skammen
samt Elskeren og »Flammen«,
de *falder* sammen.
Men de mange Landes
Forbund, som dannes
— — —
samt *Poul Reumert* og *Johannes*
— de løber fra hinanden!

Nils Nejl.

MELLEM GENTLEMEN

Der var givet Afgangssignal, og den meget tykke Kone blev ved et Mesterstykke af Behændighed fra Konduktørens Side hældt ind i en Kupé.

Ulykken vilde, at hun var dumpet ned i en Rygekupé, hvor der blev dampet overordentlig livligt.

Damen var rasende fornærmet. Hun pustede og stønnede, men ingen tog sig noget af det. Hun var ved at besvime, men ingen forstod hende. Saa stirrede hun rødt fra den ene Herre til den anden, og da dette heller ikke gav noget Resultat, udbrød hun rasende:

— Jeg troede dog, at i hvert Fald nogle af Herrerne var Gentlemen!

— Aa, undskyld Frue, udbrød en af dem, jeg har ikke tænkt over det før — — —

Og saa bød han hende en Cigar.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

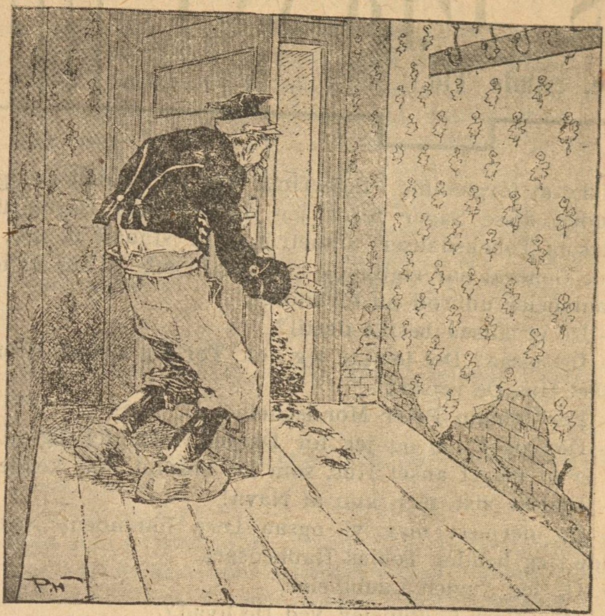

„DEN POLSKE KORRIDOR".
Polakken: Uha! Russerne kommer ind i min Korridor. Jeg maa ha' Bud efter en fransk-engelsk Kammerjæger! (»Ulk«).

Tyskland: Jeg meddeler herved alle og enhver, at Konferencen i Spa fik et glimrende Forløb for os! (»Fliegende Blätter«).

Fredsenglen: Nu har Du regeret i 6 Aar, Krigsgud — er Du ikke snart træt? (»Passing Show«).

Smeden Larson, som tillika är byns tandläkare och drängen Hans ha varit inbegripna i ett animerat slagsmål. Därunder har Hans förlorat två tänder. Dessa håller han nu fram för smeden og säger skadeglatt: (skadefro) — Detta häringa slassmåle förlora du allt på ändå, din svarta smetusan, för dom här tandstumpa sulle du i annat fal fått dra ut på mäj i morron! (»Strix«)

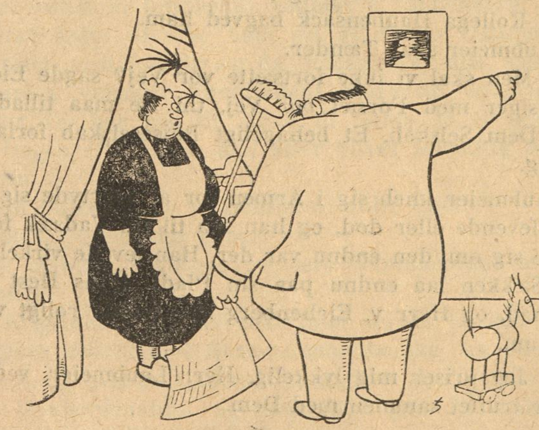

— Nu har Sofia återigen slarvat med städningen (sjusket med Rengøringen). Tag genast bort spindelväven där.
— Men herrn . . .
— Sesâ, inget resonnemang, tag bort den bara!
— Men herrn, det är ingen spindelväv — det är ju fruns nya klänning. (»Søndags-Nisse«)

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— Herr Laubmeier! De har vel bemærket, at jeg her er i en meget delikat Situation. Faderen, Generalen, ved ikke det fjerneste om mit Forhold til Datteren, kender mig endnu ikke, og har maaske andre Hensigter med hende. De vil da forstaa, at jeg ikke tør lade mig se her af enhver. Jeg anbefaler mig derfor.

Han forsvandt i Skoven.

Laubmeier lyttede et Øjeblik og hørte da Hovslag paa Vejen. Man syntes at ride hurtigere til end han selv gjorde.

— Det er vist det farlige Menneske, sagde han til sig selv, han forfølger mig og vil indhente mig. Det bliver mørkere og mørkere, og jeg er næppe kommen Halvdelen af Vejen.

Han gav sin Hest Sporerne, men det stakkels Dyr kunde ikke komme saa hurtigt af Sted som den anden Hest. Laubmeier tørrede Sveden af Ansigtet.

Han sporede sin Hest endnu en Gang, men det hjalp lige saa lidt. Efter faa Minutters Forløb var den anden Hest tæt bagved ham. Han saa sig omkring. Den lille, magre Rytter med det skumle Ansigt og de store Pistoler var allerede ved hans Side.

— Jeg er fortabt, tænkte Laubmeier ved sig selv.

— God Aften, formaaede den Lange kun med Nød og næppe at svare.

— Et smukt Vejr her.

— Ja, den gaar an.

— Mørket mellem Træerne er saa romantisk.

— Aa ja.

— Hvor langt mon vi vel har til Fæstningen?

— Om en fem Minutter maa vi vel kunne være der, svarede Laubmeier, naar man taler højt her, kan de høre det deroppe.

Den Lille lod sig dog ikke afspise med en saa grov Løgn og sagde, idet han rystede paa Hovedet:

— Jeg tror, at vi mindst har en god halv Times Vej endnu.

Laubmeier svarede intet. De var lige ved en smal Sti, som førte op til Fæstningen gennem en mørk Skov.

— Hvad mener De, om vi valgte denne Sti? spurgte den Lille, det maa være betydelig nærmere end ad Landevejen.

Laubmeier begyndte at gyse.

— Vi kan tage fejl af Vejen, sagde han med bævende Stemme.

— De skal vel ogsaa til Fæstningen? spurgte den Lille ham.

— Ja.

— De gør i Modeartikler?

— Ja, svarede Laubmeier med næppe hørlig Stemme.

— De har vel forsynet Dem godt? spurgte den Lille, idet han pegede paa den store Vadsæk, Laubmeier førte med sig.

— Nu gaar det løs, tænkte den Lange; svare formaaede han ikke.

Med Hensyn til det gamle Ord »Den, der tier, samtykker«, antog den Lille denne Tavshed for en Indrømmelse og fortsatte:

— Ja, ved saadan Lejlighed bør man forsyne sig. Ogsaa jeg — ja, De maa da vide, at vi er Kolleger, det vil sige halvt — har været forsynlig. Jeg gør i Guldsager.

Laubmeier saa sig forskrækket om, idet tænkte:

— Kæltringen vil berolige mig.

— Jeg handler mest med Damesager, vedblev den anden, med Ure, Armbaand, Broscher, Ørenringe og Fingerringe, ja, ikke at forglemme Fingerringe ved en saadan Lejlighed. Foruden disse Sager fører jeg ogsaa nogle Herreartikler med som Tobaksdaaser, Signetringe, Brystnaale o. s. v. Den gamle General har rigtignok kun bestilt mig til sin Datter.

Laubmeier udbrød nu forundret:

— De er altsaa bestilt dertil?

— De ogsaa? Det tænkte jeg nok. Tør jeg spørge Dem, for hvilket Hus De rejser?

— For Johann Peter Mondschein i D.

— Død og Pine, og jeg for Daniel Holzapfel, ogsaa i D. Det er et meget anset Hus, som De absolut maa kende.

— Ganske vist, men kun af Navn!

— Og dernæst maa vi ogsaa lære hinandens Navn at kende. Jeg hedder Tobias Haubensack.

— Og jeg August Laubmeier.

— Hør, Herr Laubmeier, ved De hvad?

— Naa, Herr Haubensack.

— Det ærgrer mig, at vi ikke allerede i Værtshuset stiftede Bekendtskab med hinanden; men min Grundsætning paa Rejser er at være saa tilbageholdende og ubekendt som muligt.

— Det er ogsaa min, Herr Haubensack.

— Men naar jeg en Gang har stiftet Bekendtskab, Herr Laubmeier —

Den lille Rytter red nærmere hen til den Lange, der straks troede at bemærke, hvorledes han gjorde en Haandbevægelse efter sine Pistolhylstre.

Herr Laubmeier sporede sin Hest, og Dyret gjorde et Spring, men blev forhindret deri, ved at nogen holdt den i Tøjlen. Det var Herr v. Eichenberg, der lig et Spøgelse kom frem af Skovens Tykning. Det maatte være en Røver! Nu blev alt klart for Herr Laubmeier. Foran sig havde han Røveren v. Eichenberg og bagved sig Røveren Haubensack med Pistolerne.

— Jeg er fortabt, maatte han sige til sig selv; de har mig midt imellem sig, de Skurke! Og de anstiller sig saa ærlige, den ene som en Kollega, den anden som en Baron.

— Herr Laubmeier, sagde v. Eichenberg, tag Dem i Agt, at De ikke falder af Hesten.

— De haaner mig oven i Købet! rasede Laubmejer.

— De er vel bleven bange, bedste Herr Laubmeier? spurgte hans Kollega Haubensack bagved ham.

Laubmeier skar Tænder.

— Men skal vi ikke fortsætte vor Vej? sagde Eichenberg. Jeg siger med Forsæt *vor* Vej, thi De maa tillade, at jeg gør Dem Selskab. Et behageligt Rejseselskab forlader man nødig.

Laubmeier kneb sig i Armen for at overtyde sig om, han var levende eller død, og han saa til sin Vadsæk for at forvisse sig om, den endnu var der. Han levede virkelig endnu, og Sækken laa endnu paa sin Plads. Hans Hest gik rolig fremad, og Herr v. Eichenberg spadserede roligt ved Siden af ham.

— Jeg priser mig lykkelig, Herr Laubmeier, ved atter at være truffet sammen med Dem.

Laubmeier svarede ikke.

— Ogsaa Deres Bekendtskab glæder mig, min Herre, sagde Baronen nu til Guldsmeden.

— Glæden er paa min Side, svarede denne.

— Jeg strejfede omkring i Skoven — her er meget skønt og romantisk; — da førte et heldigt Uheld mig hen til Dem. Ingen svarede ham.

— Jeg elsker overhovedet det romantiske, og da faldt mig en kostelig Tanke ind, en Bøn til Dem, mine Herrer.

De to Ryttere betragtede ham noget mistænkeligt.

— Om ti Minutter vil vi naa Fæstningen.

— Gud være lovet! sagde Laubmeier uvilkaarligt.

— Gud være lovet, Herr Laubmeier? Naar De er deroppe, vil De maaske ikke mere sige dette.

— Hvorfor ikke, Herr v. Eichenberg?

— Det skal jeg senere fortælle Dem. Lad mig nu først forebringe Dem min Bøn. Jeg vilde gerne ind i Fæstningen aldeles inkognito, af en Grund som De let fatter, Herr Laubmeier.

— Ja, ja, Herr Baron.

— De kan senere sætte Deres ærede Kollega i Kundskab derom.

— Ja, Herr Baron.

— Min Bøn er nu, at De tager mig med ind i Fæstningen som Deres Tjener.

— Som vor Tjener?

— Ikke som en sædvanlig Tjener, mine Herrer. Store Handelshuse har gerne Kommissionærer, som udfører deres løbende Forretninger, ogsøger Kunder, med hvem de underhandler o. s. v. Som en saadan handelskyndig Kommisionær har De taget mig med fra D. Det giver Dem et vist Relief, mine Herrer, og vil berede mig en stor Fornøjelse. De har forstaaet mig, mine Herrer? Det er en Selvfølge, at jeg til mit Bryllup gør mit Indkøb hos Dem.

Agenterne svarede ikke.

— Jeg er altsaa Deres Kommissionær, vedblev han, Joachim Lindenberg; glem ikke dette Navn. Jeg haaber virkelig at kunne blive Dem til megen Nytte. De ved, Herr Laubmeier, hvor mange jeg kender deroppe uden nogensinde at have været der.

— Ja, jeg ved det.

— Jeg vil da først gøre Dem bekendt med Kommandantens Ejendommeligheder. General v. Toll er i mange Punkter en Særling; saaledes vil han t. Eks. ikke vide noget af at være adelig, hvorfor De for alt i Verden ikke maa sige »von Toll« til ham. »Jeg er General Toll,« siger han med sin vældige Bas-Røst. Han er endvidere maanesyg, saa at han ved Fuldmaane springer op paa Fæstningens Mure, klatrer op paa de højeste Taarne og løber gennem alle Gange og Kassematter, til hvilke han alene har Nøglen.

— Jeg tror, at det er Fuldmaane i Aften, sagde Laubmeier nu.

— Jeg ved det ikke.

— Jo, vi har Fuldmaane, bekræftede Haubensack.

— Det værste er imidlertid, vedblev v. Eichenberg, at han, naar man søger at rive ham ud af denne Tilstand, ikke bliver rolig, men forrykt og da indespærrer alle, som kommer ham i Vejen, i Fæstningens mørkeste underjordiske Fængsler. Og her kan de sidde til næste, ja til anden og tredie Dagen efter, naar han atter bliver fornuftig og erindrer dem.

— Men Folkene kan jo imidlertid sulte ihjel.

— Det var Skade for dem.

— Og Manden vedbliver at være Kommandant med den Skavank?

— I Krigsministeriet ved man intet derom. Hvorfra skulde man ogsaa vide det? I Armeen maa herske den strengeste Lydighed, og hvis en Undergiven angiver sine Foresatte, saa er det Insubordination, og naar flere gør det, kaldes det Mytteri, som straffes med Døden.

— Naa saaledes, Herr Baron.

— Ja, mine Herrer, saaledes er det virkelig. Der findes imidlertid endnu flere Originaler i Fæstningen. Der er t. Eks. den første Adjudant. Hans Navn har jeg glemt, men jeg tror, at han er Pladsmajor. Det er en forunderlig Fyr. Han indbilder sig ofte, at han er bleven bidt af en gal Hund og vil saa selv bide alle Folk.

— Der maa være en underlig Menage i den Fæstning, Herr Baron.

— Ja, min Herre, og De ser, hvorledes man skal tage sig i Agt. — Men nu er vi her. Skildvagterne har allerede set os. Lad os gaa i Tavshed hen til Porten.

De befandt sig udenfor Fæstningen. De høje Mure med deres Skydeskaar og Taarne laa foran dem. Over Murene og Voldene saa man, trods Mørket, flere høje Tage og Taarne rage i Vejret. Solen var allerede gaaet ned for lang Tid siden. Man hørte ikke en Lyd, hverken oppe paa Voldene eller bag disse, ja, selv ikke Skildvagtens Trin.

— Der er jo som i Graven, sagde Laubmeier hviskende.

— Der er ogsaa mange bleven begravede, levende begravede der, sagde v. Eichenberg. Stille, mine Herrer, vi er ved Porten.

De var ved Fæstningens yderste Port, der var lukket med store Stænger og Bolte.

— Hvem der, raabte en Stemme oppe paa Volden.

De to Rejsende fo'r forskrækket i Vejret paa deres Heste.

— Gode Venner, svarede v. Eichenberg.

— Hvilke gode Venner?

— Mine Herrer, nu maa De svare, hviskede v. Eichenberg.

— Bestilte af Kommandanten, svarede Laubmeier.

— Herr Underofficer! raabte Stemmen oppe paa Volden.

— Hvad er der? spurgte en anden Stemme nede paa den anden Side.

Der blev vekslet flere Ord, som var uforstaaelige for de Rejsende. Efter nogle Øjeblikkes Forløb lød Skridt indenfor Porten.

— Nu maa De foran, mine Herrer, hviskede v. Eichenberg til sine Reisefæller.

De to Ryttere var stegne af Hestene.

— Gaa De foran, De er den største, sagde Haubensack.

— De har vel Deres Pistoler hos Dem? spurgte Laubmeier.

Tunge Nøgler raslede og blev drejede rundt i Portlaasen. Porten aabnedes.

— Hvem er De? spurgte en dyb Basstemme.

— August Laubmeier, Agent for Huset Johann Peter Mondschein.

Laubmeier sagde dette med bævende Stemme.

— De kan træde ind! svarede Basrøsten og tilføjede:

— Og hvem er De?

— Tobias Haubensack, Agent for Herr Daniel Holzapfel.

— Træd ind — og hvem der?

En Soldat var imidlertid kommen ned i Porten med en Lygte, hvorved man saa, at den Spørgende var en lang, mager Underofficer med et meget melankolsk Ansigt.

De to Handelsagenter havde ikke straks formaaet at svare paa Spørgsmaalet om, hvem v. Eichenberg var, hvorfor denne udbrød:

— Joachim Lindenberg, Kommissionær hos disse to Herrer.

— Jeg har kun Befaling til at indlade to, svarede Underofficeren, altsaa tilbage!

— Men en ordentlig Købmand rejser ikke uden en Kommissionær.

— Aa, det er saadan nye Paafund —

— Som imidlertid har deres Berettigelse.

Den melankolske Underofficer var, trods sin dybe Bas, i ethvert Tilfælde en Mand, der lod sig tale til Rette, hvilket Laubmeier snart opdagede.

(Fortsættes.)

SARTE FØLELSER.

Jeg sidder og drømmer ved et Vindue, som Solen skinner ind ad, varmende gylden Sommersol. En liden Solstraale strejfer min Kind, den føles som et Kys af varme Læber. — En Buket af mørkerøde Roser staar i en blaa Vase i Vindueskarmen, og — hvor er de dog røde, disse Roser, og Duften, de udsender, en rusende Vellugt. Røde som Blod er disse Elskovsblomster, før — da jeg anbragte dem i Vasen — stak jeg mig paa en af Tornene; en Blooddraabe faldt paa et mørkegrønt Blad, — der ligger den nu og lyser i Solen som en Rubin. Vinduet vender ud til en lille Gaard, og her gaar i Solskinnet en ung Pige og hænger Linned til Tørre, snehvidt Linned med Blonder og Kniplinger. Solen giver hendes blonde Haar et gyldent Skær. Hvor ser hun i Grunden sød ud, Ferskenkinder og en kæk lille Opstoppernæse har hun, og naar hun smiler, — og det gør hun ofte, — aner man hvide Tænder bag de røde Læber. — Nu hæver hun sig paa Taaspidserne for bedre at kunne hænge Tøjet til Rette, det hvide Liv strammer over Brysternes Buer, og Musklerne spændes i de hvide Arme og slanke Ben. — Der bliver kaldt fra en af Etagerne, den unge Pige vil hurtigt løbe gennem Gaarden; i Skyndingen snubler hun over Linnedbaljen, hun falder klodset og tungt, Haandfladerne klasker mod Gaardens Cement, en Sko skurrer hen ad Gaardspladsen, — og et Hul blottes paa en graa Silkestrømpe. — Jeg ved ikke hvorledes, — men jeg føler ligesom en Smerte, — en underlig Flovhedsfølelse griber mig. — Jeg tager Vasen med Roserne og flygter ind i en anden Stue.

Johannes Ørsted.

Eget Fabrikat Tlf. Nora 1799

Elektr. Drift Tlf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand:

Avertér i Ravnen.

— Naada! det var nok en ordentlig Kæfert, De der har paa.

— Kæfert? — Hik! — Nej undskyld Højstærede — hik — Nej jeg kommer gaaende hen ad Gaden i mine egne Tanker — hik — staar saa ikke den her Lygtepæl og svajer og drejer, som var den fuld — hik — Nu staar jeg kun her og stiver den af gør jeg. — Hik!

Tegnet af Hans Svendsen, Faaborg.

Robbialac Emaille til Cykler, Motorcykler og Automobiler

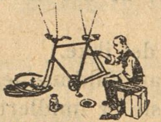

Med denne udmærkede lufttørrende Emaille, der er bedre end Ovnlak, og som er uangribelig af Vejstænk, Olie og Benzin, kan enhver selv vedligeholde og forny Lakken paa sin Maskine. Leveres i alle Farver og Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød = Indmad

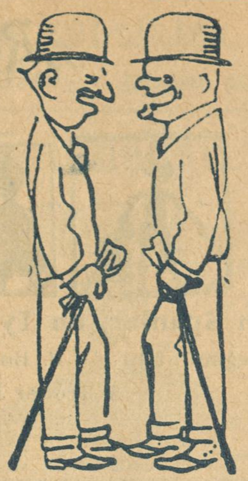

DE STORE AANDER

Venstre og Højre har ynkelig sukket,
da Landet blev styret af R o d e og
Z a h l e:
De fede Bønder blev morderisk plukket,
og Rigmænd, ak Gud, maatte ogsaa
betale!

Naar v i kommer til, det bli'r noget
andet,
oh, sikken en s u n d Politik vi skal
føre!!
Saa k o m de til, og n u — hvor for-
bandet —
nu aner de »Statsmænd« ej, hvad de
skal gøre!

De grubler ved deres Ministerborde,
og Resultatet, Du milde Vorherre —
De gør om igen, hvad de andre gjorde,
men gør det, paa Stympervis, værre
og værre!
Bifrons.

21/8. Kornminister *Madsen-Mygdal* forsikrer, at Brødet bliver ikke dyrere før 1. April og saa kun en ganske lille Smule. Jeg haaber, det danske Folk ved Valgene tænker sig om og erindrer, at der er noget, der hedder — Aprilsnar.

25/8. **Det kniber her i det kære Danmark med Husrum og med Brændsel. Min Kaptajn B i e r r i n g ved Raad: Kom til Marokko, kære unge Mennesker, siger han — der er der baade Husrum og Hjærterum, og hvad Varme angaar, saa tror jeg nok, jeg tør garantere for, at I skal faa det hedt.**

»LEJLIGHEDS«-POESI

Han fik en Lejlighed i Gaar,
af Glæde er han dø'.
Ved Graven ingen Men'sker staar,
men hjemme er der Kø.

HØRT VED HORNBÆK

— At Du virkelig tager det saa nær, at Hans har slaaet op med Dig. Han var jo baade grim og dum.

— Jo, men tænk paa al den Tid, der er gaaet hen til ingen Nytte — hele den Maaned, vi var forlovet i!

»Godt Nyt«.

Svinet er et meget nyttigt Dyr. Af Hovedet faar man Sylte, af Benene Skinker, Børsterne anvendes til Tandbørster, og Navnet bruges som Skældsord.

*

Ordet J o r d e n er paa de fleste Sprog Hunkøn. Grunden hertil antages at være den, at man ikke ved, hvor gammel den er.

*

Nu har Justitsministeren bestemt, at Politiet skal bevæbnes.
Hver Mand sin R y t t e r-pistol.

*

Den engelske Premierminister skal paa Grund af sit P i n d e h u g g e r i i Fremtiden hedde S l ø j d George.

*

En indisk Vismand har regnet ud, at det er bedre at gaa end at løbe, bedre at staa end at gaa, bedre at sidde end at staa, og bedre at ligge end at sidde.

Paatænkt Statue af d'Annunzio, Jeanne d'Arc's Afløser.

— Du, jeg skal til Antwerpen og deltage i de olympiske Lege.

— Det si'r Du ikke! Hvad skal Du udføre?

— Forsøge at sætte Verdensrekord i Langspyt!

»EN NORDMAND«

— Karen, hvad heter din kjæreste?
— Jeg er virkelig ikke forlovet, frue.
— Er han skrædder?
— Nei, han er tømmermand.

»EN DANSKER«

Bybud Jensen: Du er alletider hos Løjtnant Gyldensværd den fø'ste i Maaneden, synes jeg?

Bybud Olsen: Jæ æ fast bestilt, ska' jeg si'e Dej.

Jensen: Hva' bestiller Du da?

Olsen: Jæ hjælper Oppasseren mæ aa smide di Folk ud, der kommer mæ Regninger.

»EN SVENSKER«

På verandan till sin sommarvilla sitter major K.

En liten ångslup (lille Damper) lägger till vid bryggan nedanför. Röken från dess skorsten slår i ansiktet på majoren. Denne är besvärad därav och ringer häftigt på sin betjänt, varpå han ger denne befallning att gå ned till slupen och tillsäga dess befälhavare att genast kasta loss och lämna bryggan.

Då betjänten framfört tillsägelsen, får han till svar av ångslupsbefälhavaren:

— Hälsa ni majoren, att det inte är farligt. Det är inte *krutrök*.

24/8. Nu bliver det Alvor med Revolverne: Politiet skal bevæbnes. Men lige Ret for alle, siger Excellencerytteren — den almindelige Befolkning maa ogsaa saa inderlig gerne væbne sig — — med Taalmodighed og Ydmyghed.

Spektakler og Ufred i Keramikken —
en Arbejdsgiver kender Mekanikken;
Faar Pottemagerne »Lønningsnykker«,
slaar han gladelig hele Stellet i Stykker!

„Ravnens" Tegnerkonkurrence.

En Spanier, en Tyrk, en Hollænder.
Tegnet af Fr. D. P. Børresen, Roarsvej 28, 4.
5 Kroner i Præmie.

En Kosak, en Jøde.
Tegnet af Julius Alexandersen, Storehedinge.
En Originaltegning i Præmie.

Naar han er tyve og hun er tredive Aar.

Han var bleven to og tyve Aar gammel. Jeg nævner hans Alder som en Udskyldning for hans Letsindighed! Hun var nogle Aar ældre — men Aar, som betød meget hvad Kendskab til Livet angaar.

Den Aften, der her er Tale om, kom han til hende paa Afskedsbesøg. Dagen efter skulde han rejse til Australien for at prøve sin Lykke der.

— De forstaar nok, hvor frygtelig ensom jeg kommer til at føle mig derovre, sagde han til hende.

— Aa, De skal snart faa gjort en Masse livlige Bekendtskaber, indvendte hun opmutrende.

— Maaske nok, sagde han, men hvad hjælper det imod den Hjemlængsel, jeg kommer til at føle.

— Jeg kan godt tænke mig, De kommer til at længes efter Deres nærmeste, svarede hun venligt.

— Jeg tænkte ikke videre paa dem nu.

— Paa hvem da?

— Og det spørger *De* om? Naturligvis er det *Dem*, jeg kommer til at længes efter. . . . Hvor De er smuk i Aften. Han rykkede sig nærmere hen til hende:

— De ved meget godt, at jeg aldrig kan glemme Dem. De er den smukkeste Kvinde, jeg nogensinde har truffet.

— Jeg er snart tredive Aar.

— Hvad bryder jeg mig om det? Jeg har aldrig set saadanne Øjne som Deres. Jeg elsker brune Øjne.

Hun blev et Øjeblik alvorlig. Hun holdt meget af den unge Mand, men var bange for at gøre sig til Latter for ham og hele Verden, eftersom hun var saa meget ældre end han.

— Vent bare til De kommer om Bord, De vil snart glemme mig og mine brune Øjne for et Par blaa. Men lov at skrive til mig og fortælle mig, naar det bliver saadan!

— De er haard imod mig, svarede han sørgmodig og rejste sig. Dette er det store Vendepunkt i mit Liv. Om fem Aar kommer jeg tilbage, og saa gifter vi os.

— Saa er jeg fem og tredive Aar! Baade De og jeg er gifte hver paa sit Hold langt forinden. Tro mig — hun lagde sin Haand i hans og saa op paa ham med taarefyldte Øjne.

— Men inden De gaar, vil jeg kysse Dem en eneste Gang.

— Hvorfor kun en Gang? sagde han varmt og inderligt. Jeg kommer jo tilbage.

Hun rystede smilende paa Hovedet.

— Da er jeg nok gift med min gamle, hæderlige Jack.

— — —

De første tre Dage af hans Rejse var umaadelig triste. Han gik alene omkring som en overgiven Elsker og skrev af og til endeløse Epistler til den Elskede; de skulde sendes af Sted fra den første Havn.

Fjerde Dag stod han ved Rælingen og stirrede ud i Horisonten, naturligvis i den Retning, hvor hans Elskede havde sit Hjem.

Da passerede »hun« pludselig forbi. »Hun« var en Drøm i Hvidt med blaa Øjne og en smuk, lille Fod. Og saa var hun saa bedaarende ung, kun nitten Aar.

— Naa, det maa jeg sige, en Skønhed af første Rang, sagde han til sig selv.

Samme Aften glemte han helt sin Længsel efter at have danset seks Danse med den unge Skønhed.

— Har De haft en stor Sorg for nylig? spurgte hun ham. De har set saa bedrøvet ud.

— Aa, bare lidt Hjemve, svarede han undvigende. Det gaar snart over,

Næste Dag anløb de den første Havn, men Brevet til den brunøjede blev ikke afsendt; men i Stedet for bare et Postkort, hvor der stod: — God Rejse, Brev følger senere.

Hver Aften tilbragte han nu sammen med den blaaøjede. De fandt et Par Stole i en lun Krog langt fra de andre Passagerer, og der talte de nitten Aar med de to og tyve — under en straalende Stjernehimmel — om Livets Mening og forunderlige Veje.

Hun lænede sit Hoved mod hans Skulder og hviskede:

— Har Du elsket nogen anden, inden Du saa mig?

— Nej, jeg har aldrig vidst, hvad Kærlighed var, førend jeg mødte Dig, lille Blaaøje.

— Synes Du bedst om blaa Øjne? spurgte hun skælmskt og saa paa ham med et straalende Blik.

— De er de smukkeste, som findes, de er som Havet, dybe og uudgrundelige, svarede han patetisk.

Næste Dag skrev han til den brunøjede:

— Jeg har haft en vidunderlig Rejse. Og jeg har truffet en fortryllende ung Pige om Bord. Jeg kan ikke beskrive, hvor smuk hun er, men hun har de dejligste blaa Øjne, jeg nogensinde har set. Og saa er hun kun nitten Aar. . . .

Hun læste Brevet med et lidt bittert Smil. . . .

Om Aftenen, da hun og Jack sad sammen i Dagligstuen, sagde hun pludselig:

— Jack, hvilke Slags Øjne synes Du bedst om?

— Brune, kan Du da nok forstaa, lød Svaret.

Hun rødmede af Glæde. — Jack, vilde Du ønske, at jeg var nitten Aar?

Han saa forbavset paa hende.

— Den kedelige Alder — hvor kan Du tro det. Heldigvis er Du kommen over den Backfish-Alder, svarede han roligt.

— Kys mig da, Jack, hvis Du endnu holder af mig!

Og det gjorde Jack.

„The Merry Sunday Mixture"
Enestaaende Kvalitet
50 Øre pr. Pakke.

„Havana Life"
Stor Cerut, fin og let Kvalitet.
10 Øre pr. Stk.

„Russia"
Ima extragod Cigaret
10, 25 og 50 Stk. — 4 Ø. pr. Stk.

„Moderne"
Bedste 26 Øres Cigar.

Faas hos d'Hrr. Handlende.
Tobaksfabrik — C. B. MØLLER & Co. — København

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✲ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 H. LAF SILKEGADE 6 KØBENHAVN K. TELEFON N? 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

BRÆNDEVIN —

En Folkeskolelærerinde underviste en Dag i Skolen om Gustav III af Sverige . . . .

»Og saa blev det i hans Regeringstid forbudt at brænde Brændevin hjemme, dette Forbud varer den Dag i Dag . . .«

Her blev Lærerinden afbrudt af 10—15 Børn:

— Uh nej, Frøken, min Fader brænder — sagde en.

— Min Moder — — sagde en anden.

— Min Onkel — — sagde en tredje.

— Min Broder bræn — — sagde den fjerde.

Lærerinden blev aldeles fortvivlet:

— Hys, hys, Børn! Tænk om Politiet fik det at vide.

Saa rejste en lille Purk sig og slog ud med Haanden:

— Frøken, der bor en Politibetjent i vort Hus, og han hjælper Fader med at brænde . . . . !

FREMAD Frederiksborggade 33 Bog- & Papirhandel. Kontor-Artikler. Tryksager hurtigt og billigt.

Wilsons Gummivarelager 12, Gothersgade 12. Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fødevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354. NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Doktor Houston i Baltimore var en Aften lige ved at gaa til Sengs, da Natklokken ringede.

Det var et stygt Vejr udenfor — Storm og Regn og et værre Ælte og Pløre.

Doktoren aabnede Vinduet og fik Øje paa en gennemblødt Gentleman, der stod udenfor.

— Hvad er der paa Færde?

— Et farligt Tilfælde. Det haster . . .

— Hvor er det?

— I Smithville, omtrent en Mil herfra? Doktoren har vel Vogn.

— Ja.

— Hvor meget koster det?

— Som sædvanlig. 4 Dollars.

— Godt!

Den amerikanske Læge gik ned, spændte for og kørte sammen med Manden ud til Smithville. Da de var naaet derud, steg Manden af Vognen, rakte Lægen 4 Dollars og sagde:

— Gør Dem ikke Ulejlighed, Doktor. Jeg vilde blot havde Dem til at køre mig her ud. Der var nemlig ikke en Droskekusk i hele Byen, der vilde køre mig her ud for mindre end 10 Dollars. God Nat, Doktor, og lykkelig Rejse.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1595 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af Hp. Hansen

Madsen Mygdal: Man tager Hr. Rodes Kornlov — saaledes — laver lidt Hokuspokus med Majsprisen — saaledes — og straks har vi en Stigning paa Rugbrødet af 50 pCt.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 37 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 9. September 1920

Tegning af Alfred Proessdorf

Hun: Hvad sagde saa Spaakonen?
Han: Hun sagde, at jeg blev gammel.
Hun: Det er jo ogsaa det, *jeg* siger!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½-6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

En Købmand havde længe villet fri til en Præsts Datter, men kunde ikke rigtig faa det sagt.

Saa en Dag efter Gudstjenesten træffer han Præstedatteren ude paa Kirkegaarden, og han beder hende gaa med hen og se paa hans Familiegravsted. Frøken Else er villig, og da de er kommen derhen, slaar Købmanden ud med Haanden og siger, idet han peger paa sine tre afdøde Hustruers Grave:

— Se her ligger min første Hustru Laura, der ligger Agnes og der i Hjørnet ligger Wilhelmine. Kunde De, Frøken Else — han peger i det samme paa et Stykke af det resterende ledige Gravsted — ikke have Lyst til at komme til at ligge der?

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Den gode Mama: Jeg forstaar dine Betænkeligheder, lille Agathe, men gift Dig alligevel med Assessoren. Imens faar jeg saa Tid til at finde et endnu bedre Parti.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Læreren: Naa, Børn, kan nogen af jer nævne mig vore Rummaal?

Lille Karl: Liter, Deciliter, Centiliter.

Læreren: Ja, men Du glemte et. Kan Du ikke nævne mig et af større Omfang?

Lille Karl (resolut): Israliter!

Husqvarna svenske
Staal - **Symaskiner**
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Guldgraverfærd.

Naar der igen findes skinnende Guld
et Sted paa den øde Jord,
og Samfundets Bærme suges derhen
baade fra Syd og Nord,
da snører jeg ogsaa min Ransel til
og drager paa Guldgraverfærd
og rækker min Broder en skidden Haand
i Baalets ulmende Skær.

Jeg blander Blod med en sund Proletar,
hvis Næve er Jern og Staal.
Vi baner os Vej i en kynisk Kamp
frem mod det gyldne Maal.
Vort Hjerte er koldt som den skinnende Klump,
vi ofrer vort skummende Blod —
der ligger Dynger af blødende Lig
foran vor hærgende Fod.

Vi graver i Jord, vi graver i Sand,
vi kender ej Nat fra Dag.
Vi løfter i Feber de tungeste Sten
under stønnende Aandedrag.
Og skimter vi endelig et gyldent Skær,
vi skriger i vanvittig Lyst
og lægger det gule kolde Metal
ind paa vort svedige Bryst.

Vi kender ej Forskel paa Maane og Sol
vi ser kun det skinnende Guld.
Vi graver de barkede Hænder til Blods,
indtil vor Pose er fuld.
Saa finder vi Vej til en Guldgraverby
og lever i Sus og Dus,
og Posen tømmes med samme Hast,
som Vinen fylder vort Krus.

Vi spiller Hazard ved en Tønde som Bord
og køber Kvindernes Dyd.
Hver Kristen bli'r Hedning ved Guldets Daab,
saa det rygtes i Nord og Syd.
Vi dobler vort sidste Guldstykke op,
jeg og min sodede Ven,
og vandrer saa hjem fra vor Guldgraverfærd
saa pjaltet, som vi drog derhen!

Viggo E. Jacobsen.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

Da Jernbanedirektørens lille Dreng for første Gang var i Skole, stod han og saa tankefuldt paa Træbænkene.

— Du maa gerne sætte Dig ned, sagde Lærerinden til ham.

Drengen spurgte hende nu forundret:

— Er der ikke andet end tredie Klasse?

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

— Sikke forfærdelig højt oppe I bor, Onkel.

— Hvordan, min Dreng?

— Jo, før stod jeg ude paa jeres Altan og spyttede en Mand i Ho'det, og det varede et halvt Minut, talte jeg, inden han skældte ud.

*

Vi Kulturmennesker ejer tre kostelige Gaver, for hvilke vi ikke kan takke Herren tilstrækkeligt: Talefrihed, Samvittighedsfrihed og — Frihed til ikke at benytte nogen af Delene.

Modersprøjten
„Noliber“

er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068
~ 19·AN·18 ~

EN SKRAP DAME

Et Sted i Nevada (altsaa: Amerika!) ligger der et lille Hus ret afsides.

En skønne Nat brød en stor Bjørn ind i Huset. Herren var ikke hjemme — han var i »Klubben«, og hans Hustru troede, at det var Manden, som kom hjem med en stor — naa, ja: *Bjørn.*

Konen brød sig ikke om at tænde Lys; den Omgang, Manden skulde ha', kunde hun lgesaa godt give ham i Mørke. Og med fuld Kraft skred hun til . . . Velkomsthilsenen.

— — Da det omsider lykkedes Bjørnen at komme ud af Huset, fo'r den — for dog at redde Livet — af Sted med en rasende Fart, og den standsede ikke, før den havde lagt 11 engelske Mil mellem sig og Damen i Huset.

Men da saa den ogsaa saadan ud, at alle Bjørne gik af Vejen for den i en tre Ugers Tid.

Smaa Partier.

(Mel.: Snart er Natten svunden.)

Li'som Honningbier
dukker daglig frem
mange ny Partier —
Kom og Se og Stem!
Er man »til en Side«
i sin Fantasi,
skal man stille glide
med *et nyt Parti.*

Hver en Urtekræmmer
danne kan Parti,
selv om han af Stemmer
kun kan skaffe ni.
Og jeg ved en Slave,
rig og tyk og tvær,
han Parti vil lave
for *Parti*kulier.

»Centrum« staar Dig aaben,
men det ny Parti
fik dog straks i Daaben
Navnet: »Skudt forbi«.
Birck sku' til *Marotten*
skynde sig at fri —
tænk Dem bare saa'den'
nydeligt *Parti!*

Asger K. er sværtet,
men han holder Mund,
ganske uforfærdet
venter han en Stund.
Hans Parti er hærdet
godt i Bund og Grund
— foreløbig er det
paa Papiret kun.

J. C. siger venlig:
Jeg vil være fri.
han har altsaa end'lig
taget *sit Parti.*
Saa Farvel, Du milde
Blik bag Øjets Glar.
— — —
Jeg har valgt et stille
Parti — Billiard!

Jørgen Grønsvær.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

„Ravnens“ Tegnerkonkurrence.

En Russer
Tegnet af Albert Schleppegrell,
Reberbanegade 8, Aalborg.
En Originaltegning i Præmie.

En International
Tegnet af »Den krøllede Bager«
En Originaltegning i Præmie.

En Indianer
Tegnet af Smed P. Henry Andersen,
Slotsgade 31, Aalborg.
En Originaltegning i Præmie.

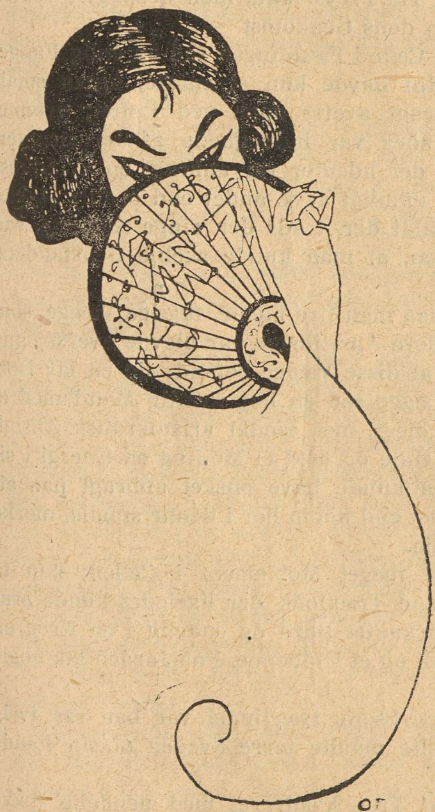

En Kineserinde
Tegnet af Olga Endersen,
Frederikshavn.
3 Kroner i Præmie.

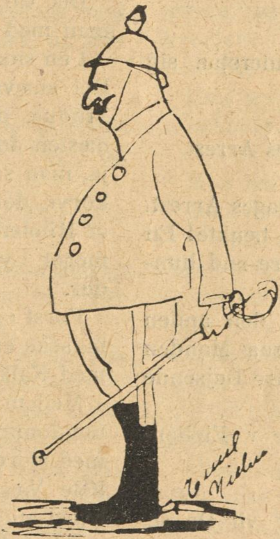

En Prøjser
Tegnet af Emil Nielsen,
Kirkeplads 13, Rønne.
En Originaltegning i Præmie.

En Grønlænder
Tegnet af Johan Nielsen,
Oehlenschlägersgade 28, St.
En Originaltegning i Præmie.

VOR TEGNERKONKURRENCE

er, som vore Læsere vil have set, bleven en afgjort Sukces, og vi har maattet gribe dybt i Posen med Ekstrapræmierne. Vi kan glæde i hvert Fald en Del af de endnu ikke præmierede Amatørtegnere med, at den morsomme Serie ikke er sluttet endnu!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— Herr Underofficer, udbrød han, vi skal nok afgøre Sagen med Generalen. Vi fører paa Generalens Befaling værdifulde Sager med os, og De vil indse, at man ikke rejser over Land uden den fornødne Beskyttelse, tilmed da der selv paa Jernbanen kan forøves saa skrækkelige Forbrydelser, som man fortæller er sket i Gaar.

— Ja, ja, vi har hørt Tale derom, sagde Underofficeren; naa, træd saa ind.

v. Eichenberg traadte ligeledes ind i Porten og det saa hurtigt, at han rev Lygten ud af Soldatens Haand, saa der atter blev mørkt som i Graven.

Underofficeren lukkede atter omhyggeligt Porten efter de tre Rejsende. Der syntes at være falden en tung Sten fra v. Eichenbergs Bryst, hvorimod han to Rejsefæller ikke var saa videre godt til Mode.

— Følg mig, mine Herrer, sagde Underofficeren.

Man skulde tro, at det var en Umulighed at følge ham, da de ikke kunde se ham, men det gik prægtigt, da de blev vejledede ved hans Nøgleknippes Raslen.

Da de var gaaet en tredive Skridt, blev det en Smule lyst. De havde da naaet Enden af Porten og gik over en Bro, der førte til en anden, aaben Port. Her blev det atter mørkt, men gennem Mørket funklede et Par store Øjne dem i Møde, hvorfor Underofficeren standsede.

En tordnende Stemme udbrød nu:

— Underofficer Hasenfratz, hvor tør han understaa sig til at lade tre Mennesker komme herind?

— Jeg beder, Herr —

— Hvad? Vil han ræsonnere? Han har tre Dages Arrest.

— Men tillad mig, Herr General, jeg tænkte —

— For Satan i hede Helvede! Han har otte Dages Arrest. Jeg skal lære ham Subordination. Naa, saa han tænkte! En Soldat tør ikke tænke, har jeg ikke sagt det mere end hundrede Gange! Af Sted med ham, paa Øjeblikket!

Underofficeren gik tavs bort og forsvandt i den anden Ports Mørke. Samtidig med ham forsvandt ogsaa Manden med de glødende Øjne og Tordenrøsten, saa de tre Rejsende pludselig befandt sig alene.

— Har De set Ansigtet, mine Herrer? spurgte v. Eichenberg.

— For Guds Skyld, ti stille!

— Det var Kommandanten, General Toll. Og vil De se, der staar Maanen op; det er Fuldmaane. Det bliver en smuk Nat.

Maanen viste sig virkelig i den sydlige Horisont, og ved dens Skin bemærkede man snart en Officer komme ud af Porten. Det var en elegant, midaldrende Mand, der havde noget roligt, men sygeligt i sit Ansigt.

— Vil de Herrer behage at følge mig, sagde han høfligt til de Rejsende, ogsaa Kommissionæren. Herr Generalen har bevilget det efter at have underkastet Underofficeren et Forhør.

Officerens Høflighed havde pludselig gengivet Laubmeier hans tabte Mod.

— Underofficeren kommer vel ikke i Arrest? tillod han sig at spørge.

— Vistnok otte Dage, var Svaret. Tjenesten her maa være streng. Men jeg beder Dem, mine Herrer, om at følge mig.

— Det er en høflig Mand, hviskede Laubmeier til v. Eichenberg.

— Det er Generalens Adjudant, Pladsmajoren, som tror at være bidt af en gal Hund. — Blot Natten var forbi.

De fulgte med Officeren til det indre af Fæstningen.

III

EN STATSFANGE

I det indre af en Fæstning gaar meget for sig, navnlig naar Fæstningen samtidig er et Statsfængsel. Statsfangerne danner en særlig Klasse Mennesker, som har haft Uheld.

— Hvis Prinsessen endnu en Gang faar et Barn, kommer han paa Fæstningen, sagde en Gang en berømt Konge til en bekendt General. Undertiden er det endnu mindre, som har bragt Folk paa Fæstningen. I de gode Aar 1849 og 1850 blev der inddømt til Fæstnings- eller Tugthusarbejde, ja, dømt til Døden Folk, der kun i den allerærligste Hensigt af Verden mente at have gjort deres Pligt, ja, som endog havde gjort det efter Lovens Bydende. Og dette skyldtes ikke et uheldigt Lune hos en Konge, der ikke vilde bebyrde sit Land med for mange »Prinsesseudstyr«, men Øvrighedspersoner, høje og lave, som i deres Kapløb søgte at behage Herskerne og Ministrene.

Det var en sørgelig Tid i Tyskland, men desuagtet venter man med Længsel paa dens Genkomst. —

I en smal og snæver Celle i Fæstningen sad en enlig Fange. Det snævre, smalle Hul havde kun et eneste, ogsaa smalt Vindue, der var anbragt øverst oppe ved Loftet; grønne, næsten forbrændte Ruder var indhegnede af Jernstænger, ja, man saa endog, at der udenfor var anbragt en »Vindueskurv«, der gjorde det umuligt at se andet end et lille Stykke af Himlen. Alligevel faldt der, trods den ringe Aabning, saa meget Lys ind i Cellen, at man kunde skelne Genstandene der.

Først og fremmest saa man fire nøgne, fugtige Vægge, som maaske en Gang for flere Aar tilbage var blevne overstrøgne med Kalk. I den ene af disse Vægge befandt sig en lav Dør.

Mellem disse fire Vægge sad en høj, kraftig Mand med et ungdommeligt, noget blegt, men smukt aristokratisk Ansigt, med store, funklende Øjne og med et Mod og en Energi i sit hele Væsen, som man kunde have ønsket anbragt paa ethvert andet Sted i Livet end netop her i denne smalle, mørke og sørgelige Fangecelle.

Man mærkede ikke meget Møblement i Cellen; kun to gamle Træstole, en rund Træklods, der ligeledes kunde bruges til Stol, et lille, firkantet Bord og endelig i en Krog en Briks med en Halmsæk og et Uldtæppe. Paa Jorden laa nogle Bøger.

Fangen var ikke uvirksom; tværtimod var han saa ivrig beskæftiget, at han ofte maatte tørre Sveden af sin Pande med Skjorteærmerne.

Cellens Loft var af Træ, kvadreret med uendelig tykke Egeplanker, hvorover var lagt ligeledes meget tykke Egebrædder. Kvadraterne, som dannedes ved Bjælkerne, var saa smalle, at selv om de havde været aabne, vilde intet menneskeligt Legeme kunne have været presset derigennem. Kun i Nærheden af Vinduet var Mellemrummet mellem Bjælkerne noget større; ved Opførelsen havde man formodentlig villet spare og ikke lagt saa tæt Bjælkelag her som paa de øvrige Dele af Loftet.

Ved dette Sted var Fangen beskæftiget.

Han havde trukket det lille Bord hen under Vinduet og var krøbet derop, hvorved han kunde naa Loftet med Hænderne. Her arbejdede han paa et Brædt tæt ved en af Plankerne.

Han maatte have et Instrument i Haanden, hvormed han arbejdede, men det var umuligt at se det, thi det maatte være meget lille og meget fint. Man hørte kun en svag Lyd som af en fin Sav, saa svag, at den, der ikke lyttede nøje til, vilde have antaget det for en Bies eller en Flues Summen.

Den Fangne arbejdede ufortrødent og syntes at hænge ved Arbejdet med sin hele Sjæl. Trods dette havde han dog også Opmærksomhed for andet.

Den dybeste Stilhed herskede rundt omkring ham.

Pludselig blev denne afbrudt; det var som om nogen gik udenfor Cellen. Øjeblikkelig ophørte Fangen med sit Arbejde. Der nærmede sig virkelig nogen. Hurtig havde Fangen trukket noget ud af Brædtet, i hvilket han arbejdede, og dette noget var et Instrument, en fin, tynd Sav af blaaligt Staal.

Det var Fjedren af et Lommeur, der var bleven forvandlet til en Sav.

Dette Instrument havde Fangen trukket ud af det tykke, faste Egebrædt, der næsten var bleven gennemskaaret. Med hvilken aarlang Flid, Anstrengelse og Standhaftighed havde han ikke bragt det dertil med sit lille, svage, næsten mikroskopiske Instrument.

Den Fangne havde siddet i Cellen siden 1849, og vor Fortælling foregaar 1861.

Man var gaaet forbi Cellen.

Den Fangne bragte atter sin Sav ind i Revnen i Brædtet. Han savede videre, ligesaa ivrigt og ufortrødent som før, uden at levne sig et Øjebliks Ro. Sveden løb atter ned ad hans Pande, og han maatte atter tørre sig med det venstre Skjorteærme, medens han ufortrødent arbejdede videre med den højre Haand. Det varede ikke længe — et Knæk, og han maatte standse.

Han stod som forstenet.

— Knækket! raabte han; knækket i det sidste Øjeblik! Efter dette aarelange Arbejde, efter al den Møje, Angst og Forhaabning. Alt er forbi med et Slag.

Saven var gaaet midt over, og han holdt et Stykke i hver Haand.

— Ja, det er forbi, sagde han; med disse to Smaastumper kan jeg intet udrette. Efter otte Aars surt Arbejde! Saa nær ved Maalet!

Han besaa Brædtet, i hvilket han havde savet, og maalte Stykket, som han endnu havde haft at skære igennem.

— Ikke en halv Tomme endnu! Maaske kun otte Dage. Og nu — atter otte Aar? Otte lange, lange Aar? Ak —

Vreden, Raseriet, Fortvivlelsen vilde overmande ham, hvilket var meget naturligt. Men den, der har henlevet elleve Aar af sit Liv i en snæver, ensom Fangecelle, den, der i sin snævre, ensomme Celle er modnet fra Yngling til Mand, han vil have ført et indre Liv, der har bevæbnet ham med en moralsk Kraft og Styrke, som selv den heftigste Vrede eller den vildeste Fortvivlelse ikke kan rokke.

— Bah, sagde derfor vor Fange snart, idet han sprang ned fra Bordet.

Han stillede dette midt i Cellen, skrabede med sin Haand det fine Støv, som Saven havde kastet ned, sammen og strøede det i Gulvets Revner — det var lidt, næppe saa meget som en Pris Tobak — og skjulte Stumperne af Urfjederen mellem Fugerne paa en gammel Ovn, der var ved at falde ned. Derefter rystede han sig, som om han pludselig vilde frigøre sig for alt, hvad der hed Mismod, Ærgrelse eller Vrede.

— Det var min egen Skyld, sagde han. Det er forbi, og jeg vil ikke tænke mere derpaa. Hvad nu? Det er vel bedst, at jeg sover det ud til i Morgen. Aftenen er der jo, og Solen maa snart gaa ned. Men — hvad er det?

Han lyttede med Blikket vendt mod det lille Vindue. Hans i den lange Ensomhed skærpede Øre maatte have mærket noget, thi en fin Rødme gled over det blege Ansigt. Han stillede Bordet lige under Vinduet og steg op derpaa.

At tænke paa at komme bort gennem dette Vindue var en Daarskab. Det var ikke en Fod bredt og næppe halvanden Fod højt, hvortil kom, at det var indmuret i en fire til fem Fod tyk Mur og til Overflod forsynet med Jernstænger, gennem hvis Ruder man næppe kunde stikke Haanden ud.

Men ved dette Vindue maatte han ofte have foretaget sig en Del, thi hvad finder ikke en Fange paa, naar han pines af Ensomheden og Kedsommeligheden. Vinduet bestod af en eneste Rude, der havde en Revne nede i Krogen; dette revnede Stykke tog Fangen ud og stak da Armen gennem Aabningen. Han kunde naa den saakaldte »Kurv«, der befandt sig udenfor Vinduet, og ved at bøje denne noget til Side, kunde han kigge ud og se ind i en Have, der befandt sig umiddelbart under Vinduet. Det var kun et lille Stykke af Haven, han saa, men det var stort nok til at kunne rumme en Verden af Lykke for ham.

Det kunde ikke være Friheden, han saa derude under de blomstrende Træer. Hvad var det da?

— Hvor hun er skøn, sagde han til sig selv; hvilket inderligt Hjerte maa dette Øje ikke tilhøre! Hvor maa dette Hjerte ikke kunne elske! Mon det allerede elsker? Hun staar tungsindig der! Hun ser herop til dette Vindue! Hun kan ikke se mig, men hun kan have hørt Tale om mig! Hvem mon hun dog er? Kun i de sidste otte Dage har jeg set hende. Jeg vover Spørgsmaalet, uagtet det vil henlede Opmærksomheden paa denne Udsigt for mig og maaske berøve mig den . . . men jeg vover det!

— Og hun maa se mig, fo'r han pludselig op. Hun har hørt mig; hun ser herop, som om hun vilde se mig og ikke mente, jeg kunde se hende. Hun skal se mig. Men hvortil, hvorfor? Ja, Du grublende Forstand, spørg dette Hjerte hvorfor.

Han greb atter med Haanden gennem Vinduesruden og arbejdede Kurven bort fra Vinduet.

— Ak! udbrød han pludselig.

Man hørte noget falde udenfor.

Han trak Haanden tilbage, men ikke Hovedet.

— Hun ser mig! Hun forskrækkes og bliver bleg . . . se, hun vil flygte . . . hun kan det ikke uden endnu en Gang at se sig om efter mig . . . hun iler bort, men hun har dog set mig! O, naragtige Hjerte, hvad indbilder Du Dig? Du vil aldrig kunne forglemme hende, aldrig, aldrig! Men hun?

Solen var gaaet ned, det var blevet mørkt, men endnu troede han at kunne bemærke hende, hvilket ikke var Tilfældet.

Pludselig rev han sig ud af sine Drømmerier, satte atter »Kurven« og Ruden tilrette og skred nu til Udførelsen af en Beslutning, der rimeligvis var modnet hos ham, medens han stod og saa ned i Haven.

Paa en halv Tomme nær havde han gennemsavet Brædtet eller rettere den tykke Planke i Cellens Loft. Maatte han ikke paa anden Maade, f. Eks. ved den umiddelbare Kraft af det menneskelig Legeme kunne udrette det, som det svage, sønderbrudte Instrument ikke havde formaaet at gøre — han havde et kraftigt Legeme og stærke Skuldre.

Han stod under det Sted, hvor han for en halv Time siden havde arbejdet paa sin Frigørelse. Et Forsøg maatte voves; lykkedes det ikke, saa var intet gaaet tabt derved; lykkedes det derimod, blev Plankerne sprængte, hvilket ikke kunde ske uden Larm. Flugten kunde ikke gaa for sig før sent paa Natten, men netop derfor maatte der arbejdes nu, og i den tidlige Aftentime, hvor alt var Liv og Bevægelse, kunde det ikke høres af en Sjæl, som ved Midnatstid kunde høres af Hundreder.

Og han vovede det.

(Fortsættes.)

DEJLIGE DANMARK

En lille Sang I faar,
hvordan min Løn den gaar,
ja, der er ikke noget, som i denne Tid forslaar;
det halve gaar til Skat,
og det gaar nok saa glat,
den anden Halvdel gaar til Gas, jeg siger, den er hvas.
Her gaar man nu og slider det hele lange Aar,
og det er knebent nok, at man til Støvlesaaler faar.
Til Maden et Glas Vand,
det er et yndigt Land.
Hurra — Hurra — Hurra —

Alt sti'r og sti'r og sti'r,
Gud ved hvad Enden bli'r,
en skønne Dag vi en Snes Kroner for et Rugbrød gi'r —,
lad bare Rullen gaa,
det rammer jo de smaa,
og lad os endelig saa 50 Procent paa Lejen faa.
Ja her er godt at leve, naar bare man har Mønt,
men kil nu bare paa, I Kære, som I er begyndt,
en skønne Dag det sker,
at Følgerne I ser.
Hurra — Hurra — Hurra —

Man taber sit Humør,
for det er ej som før,
vi mistet har nu alt, som der gav Livet lidt Kulør,
der daglig skreven staar,
vi højere Priser faar,
og saadan vil det blive ved en Tid fra Aar til Aar,
ja, dette her med Livet, det er jo pø om pø,
jeg tror skam snart, at det var bedre, hvis man ku' dø,
i Paradis jeg tror,
er Skatten ej saa stor.
Hurra — Hurra — Hurra —

E. N.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

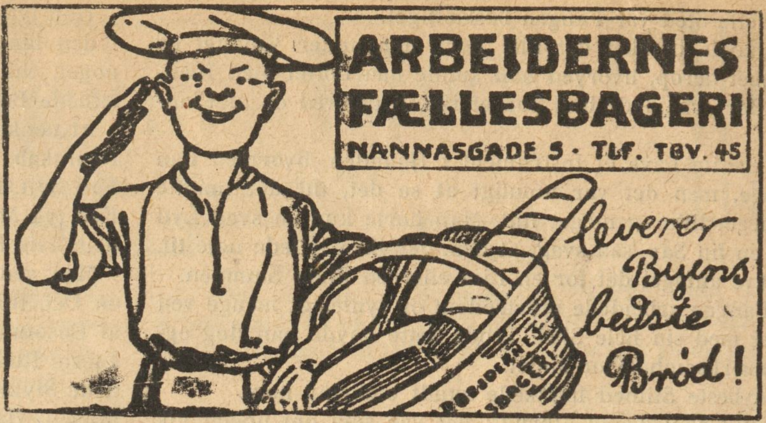

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Saa ensom hun sidder, den skønne,
hvad tænker hun paa i natlige Drømme?
Hun os forsmaar, vi haleløse,
vi er kun Luft, vi er altfor charmøse,
Hun har *sin* Verden i Havets Bølger,
sin Elskovs Varme for os hun dølger
men at hun ej længes, det ser man straks,
saa havde hun valgt sig en anden Plads.

Tegnet af M. Jarno.

— Kan De sige mig, hvorfor Klædet paa Billardbordet altid er grønt?

— — —?

— For at »*Kø'erne*« kan befinde sig vel!

Tegnet af E. Roepstorff.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

PROFETEN MYGDAL

Profeten har løftet sin manende Røst:
»Oh Dansker, forsag nu al Kødets Lyst,
til Nøjsomhed væn dit urolige Sind —
spænd Livremmen ind!«

Vær nøjsom, aa ja. Hvis Du mener, et Land
kun af Klogskab og Dygtighed styres kan,
saa vid, at det Krav kun er Hovmod og Vind —
spænd Livremmen ind!

Og tror Du, at alle har lige Ret,
forsag da din Tro, den er dum, den er slet:
Vær Storbondens Slave i Sind og i Skind —
spænd Livremmen ind!

Bifrons.

Hørt i en Sporvogn.

Konduktør: De maa ikke spytte her?
Passager: Jeg spytter skam heller ikke. Jeg udrangerer bare en brugt Skraa!

»Saa nu ligger de rige Direktører igen paa Petroleummen«, hørte jeg igaar hos Urtekræmmeren en ugrammatikalsk, fattig Kone sige. Ak ja, Gud giveste bare, hun havde Ret — det kære gamle Skind?

ARBEJDSLØS

Trampet rundt i Byens Gader
i de Arbejdsløses Skarer
har jeg snart i fire Uger,
og fremdeles rundt jeg farer.

Jeg har søgt hos baade Mestre,
paa Fabrikker og paa Lager,
men bestandig intet faaet,
bli'r bestandig mere mager.

Jeg har stampet Ur og Frakke,
jeg har solgt til Antikvarer
mine Bøger, — og jeg laante
lidt hos andre Proletarer.

Og jeg ønsker mig hver Morgen
»Held og Lykke paa din Vandring
gamle Dreng« — de sløje Forhold
faar vel nok en Gang Forandring.

F. S.

»Godt Nyt«.

Ved Væddeløbene i Søndags fik Ritmester Clauson Kaas 1800 Kroner i Præmie, og hans Jokaj fik »Sølvpisken«. Men hvad fik Hesten? Naa, den fik vel ogsaa Pisk.

*

To kendte Københavnere sad forleden paa en Restauration og spiste Kalvenyresteg. Pludselig sang den ene:
Giv mig et ganske lille Stykke af din Nyre, min Ven.
Hvortil den anden svarede:
Værs'go', jeg har saamænd mit Hyre med at tygge paa den!

*

Fabrikant Hasselbalch har efter Forlydende anskaffet sig en Overalls, som han vil gaa med paa Gaden saa vel som i Selskab.

*

Efter at Arne Well er bleven engageret til Kasino, er Hildebrandt sunket ned til at blive Bielsker.

*

— Tror De ikke, det vilde gavne Valutaen, hvis I Bønder ogsaa spændte Livremmen lidt ind?
— Det tror je' sgutte, for vi gaar med Seler!

— Du, hvad Forskel er der paa en Linje 14 og en sovende Hund?
— Ka' den ikke.
— Jo, en Linje 14 er en Sporvogn, men en sovende Hund er ikke sporvaagn!

»EN DANSKER«.

Hotelkokkepigen: Skal jeg bage Kager i Dag?
Hotelvært. Ja og kom godt med Æg og Smør i, for vi faar nok daarligt Søndagsvejr i Morgen, og saa maa vi selv spise Kagerne!

»EN NORDMAND«.

Hansemand hadde været svæt ulydigt, og hans Mor hadde hentet Riset:
— Naa, Hans, spurgte hun strengt, vet du hvad jeg vil gjøre med dett her?
— Jada, svarte Hansemand kjapt, du vil true mig med det, og saa vil du si; Gjer du det én Gang til Hansemand, skal du faa ordentlig Juling. (Kløe).
Men Hansemand tok fejl.

»EN SVENSKER«.

Gamle fanjunkaren; — Ska dom ta bort krogarna, (Kroerne) kan dom ta bort kirkerna mä! Får en inte synda om vardaga, så behöver en inte heller ångra sej om söndaga!

Der er kommet et Budskab fra Hee,
oh Sorrig, oh Jammer, oh Ve:
Snart *J. C.* maa renoncere,
han *vil* og han *kan* ikke mere!

Skøndt det sidste nu ikke er nyt,
har min Taare ved Budskabet flydt:
Ak, tom bli'r Høvdingepladsen —
Vrøvl, vi har jo *Marie Lassen!*

Hørt paa Landet.

Gamle Ole Jørgen ligger paa sit yderste, og samtidig er hans Ko død. Mutter sidder ved Sygesengen og siger: Om Du nu gaar hen og dør, Ole, hvad skal jeg saa forlange for Huden?

HØRT PAA SKADESTUEN

Lægen: Det ser ud, som nogen har traadt paa Deres Fod.
Indlagte: Det passer. Jeg har traadt paa den i over 40 Aar!

Spænd Livremmen ind.

Tegning af Emil Poulsen.

Madsen Mygdal: Hov, hiv nu ikke altfor voldsomt, ellers gaar vi i Afgrunden alle tre!

POKKERS UHELDIGT!

Hr. Mortensen havde købt sig en Meter ekstra fint Klæde og gik til sin Skrædder for at faa syet sig en Vest. En Uge efter gik han i glad Forventning op til Skrædderen og spurgte, hvordan det gik med Vesten.

— Daarligt, sagde Skrædderen; den Meter slog ikke til; den gik bort i Krympningen.

— Hvad for noget? Gik hele Meteren bort i Krympningen?!

— Ja, jeg skal sige Dem, saadan noget Tøj krymper saa forfærdeligt.

Hr. Mortensen skyndte sig hen til Klædehandleren og skældte ham ud, fordi han havde solgt ham noget saadant usselt Kram.

— Det passer ikke, svarede Klædehandleren — paa 40—50 Meter gaar der ikke mere end højst 1 Meter tabt ved Krympning. Det maa være Skrædderen, som narrer Dem.

Mortensen af Sted til Skrædderen.

— Hør nu, De vil vist narre mig, men den gaar ikke. Jeg ved, at paa 40—50 Meter krymper der højst 1 Meter.

— Det er ganske rigtigt, svarede Skrædderen, men det var jo meget uheldigt, Hr. Mortensen, *at De netop skulde faa den Meter!*

Niels, Løjtnanten og Primadonnaen.

Man havde fortalt Teateranekdoter, og nu tog den gamle Major Ordet.

— Ja, jeg har ogsaa et lille Bidrag at komme med. Saa hvis De vil, skal jeg fortælle en lille pudsig Episode fra min Ungdom.

— Fortæl bare, Major, noget maa vi jo fordrive Tiden med, medens vi venter paa Aftensmaden, lød det rundt omkring.

— Da jeg som ung Løjtnant laa i Garnison i en af Smaabyerne, begyndte Majoren, kom der et Operetteselskab paa Turné dér. Blandt Skuespillerne var der en fortryllende Primadonna, som jeg blev ganske betaget i. Der blev opført et fint Udstyrsstykke den Aften, og min skønne Donna spillede Dronning. Hun var yndig i al sin Stads og førte sig med virkelig kongelig Værdighed, da hun kom ind omgivet af en Flok Statister, som Direktøren for Resten havde laant fra Regimentet. Jeg opdagede straks min egen Oppasser, Niels, som en meget statelig Janitschar med Turban, Krumsabel og et stort, prægtigt Skæg.

Da Tæppet var gaaet ned efter første Akt, skyndte jeg mig ind bag Kulisserne for at præsentere mig for Dronningen. Jeg trængte mig frem mellem al Slags Bras, men til Dronningens Paaklædningsværelse kom jeg ikke, for Direktøren holdt strengt Orden blandt sine Undersaatter, og han erklærede barskt, at Skuespillerne havde andet at gøre nu end at høre paa tom Smiger. Jeg trak mig temmelig flov tilbage og vidste ikke, hvad jeg skulde gøre, da jeg heldigvis fik Øje paa min hæderlige Niels, som havde taget Turbanen og Skægget af sig og stod og tørrede Sveden af Ansigtet.

Jeg skrev hurtig nogle Ord paa et Visitkort med en Indbydelse til Souper, naar Stykket var forbi, og gav det til Niels.

— Giv Dronningen dette, sagde jeg, og aflæg derefter Rapport saa hurtig som muligt.

Saa gik jeg tilbage til min Plads for at nyde Dronningens Forherligelse og Triumf over sine Fjender. En Procession skred over Scenen, og i Spidsen gik en Trop Janitscharer med min gode Niels som Fløjmand. Pludselig standsede han foran Sufflørens Plads, kastede et spejdende Blik ud over Tilskuerne, og lige saa snart han opdagede mig, som sad paa en af de forreste Rækker, skreg han af fuld Hals:

— Det er besørget, Hr. Løjtnant. Dronningen hilser og takker saa meget, men beklager, at hun ikke kan have den Ære, da hun aldrig soupérer med Ukendte!

De kan tænke Dem, for en Opstandelse der blev. Alle saa paa mig, og jeg vilde i det Øjeblik gerne have givet begge mine Øren for at have en eller anden Slags Teaterlem under mig, saa jeg kunde være sunket ned under Jorden og forblive skjult for alles Blikke og mine Kammeraters højlydte Latter.

Enden paa Historien blev, at Niels fik en dundrende Applaus, og jeg fik — — —

— Naa, hvad da?

— Fire Dages Arrest.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Wolkes Caloric
A/s Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

— Sikket straalende Ansigt, Dr har. Det plejer Folk ellers ikke at have, naar de lige kommer fra Tandlægen.

— Jo, for han var ikke hjemme.

DRENGEN, DER IKKE MAATTE SE KVINDFOLK

For mange Aar siden levede der en Mand, som havde en meget slem Kone; da han døjede ondt baade Dag og Nat, besluttede han til sidst at rende sin Vej. Paa en lille meget afsides Ø slog han sig ned sammen med sin eneste Søn, som han havde taget med sig, og for at denne ikke skulde komme til at lide Faderens Skæbne, omgav han sig kun med mandlige Tjenestefolk. Sønnen opvoksede derfor uden at se saa meget som et eneste Skørt.

Det gik ogsaa godt i lange Tider, men efterhaanden som Aarene gik, blev Sønnen ked af at gaa hjemme og plagede Faderen for at komme ud og se sig om. Det holdt Faderen ikke af at høre, men omsider gav han dog efter og sejlede en Dag en lang Tur med ham.

Efter en lille Stunds Forløb saa de en anden Baad komme hen imod dem, men paa lang Afstand havde Faderen opdaget, at den indeholdt en Flok muntre unge Piger, og øjeblikkelig vendte han Baaden og sejlede hjemefter.

Sønnen havde ogsaa set Skikkelserne i Baaden, men da han ikke vidste, hvad de forestillede, spurgte han Faderen. Denne lod, som om han ikke hørte Spørgsmaalet, og roede til af alle Kræfter. Sønnen spurgte derfor igen, men først tredie Gang fik han Svar:

— Aah! det er bare Gæs, lød det bittert fra Faderen.

Da blinkede Sønnen polisk med Øjnene og udbrød:

— Fa'r, skulde vi ikke købe en halv Snes af Gæssene?

*

En Rytter pralede i et Selskab af, at han en Gang havde redet en halv Mil i fem Minutter.

— Kan De ogsaa gøre det, spurgte Værten, idet han vendte sig til Løjtnant B., der var med i Selskabet.

— Nej, men jeg maa erindre om, at der findes et gammelt Ordsprog, der siger, at man kan lyve stærkere, end en Hest kan rende!« svarede Løjtnanten.

*

— Lise, spring hen og se, hvordan Termometret staar.

— Paa Nul, Frue.

— Reaumur eller Celsius?

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Under Sportskampene i Antwerpen blev de engelske Sportsmænd pebet ud af Belgierne, fordi disse ikke kunde klare sig overfor Englænderne. (Dagspressen).

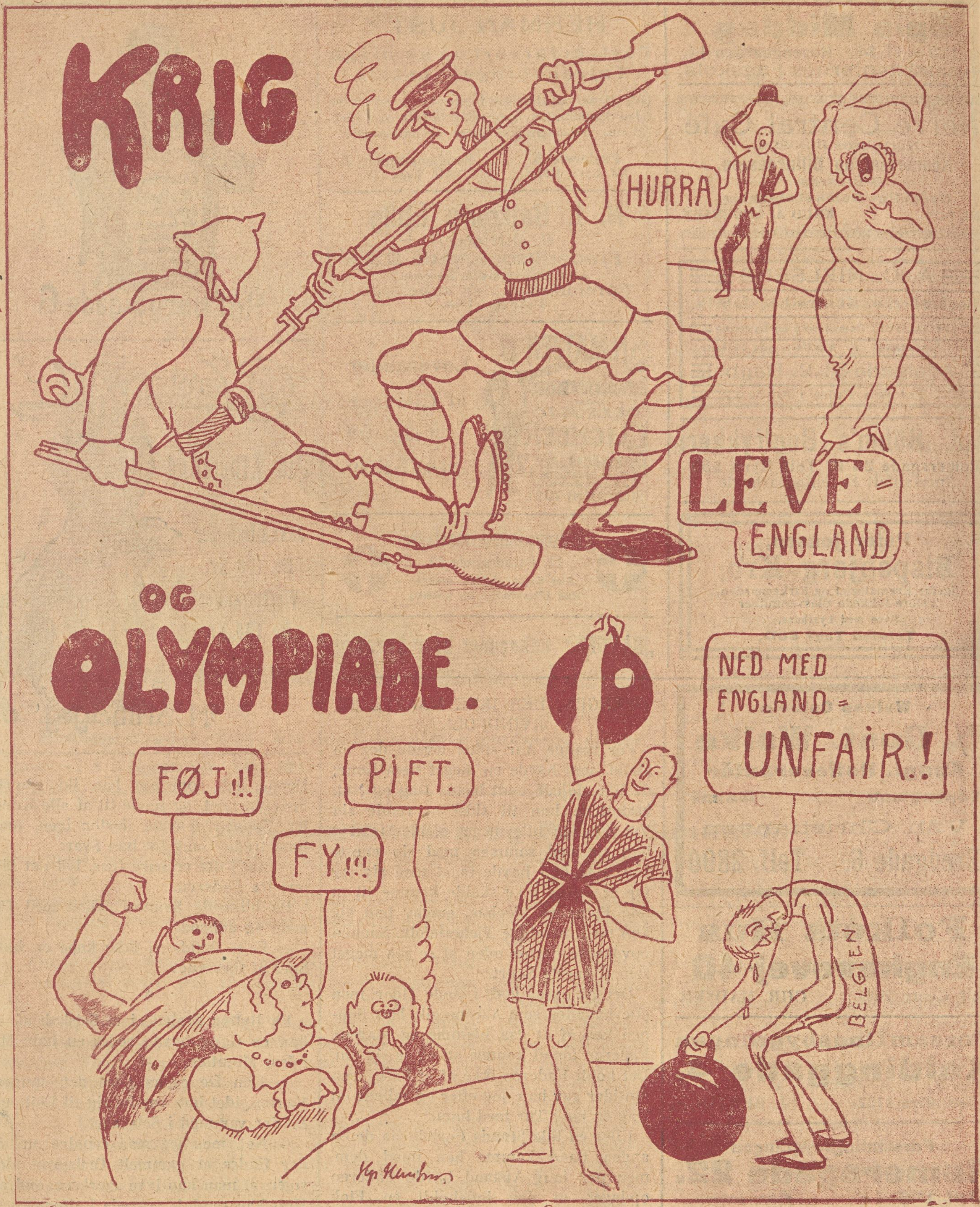

Tegning af Hp. Hansen.

Krig og Olympiade eller: Det er en mærkelig Verden, vi lever i!

Pris:
18 Øre

RAVNEN

Nr. 38 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 16. September 1920

Tegning af Alfred Proessdorf

— Kan Du forstaa, at Greven vilde gifte sig med den rige Tømmerhandlers Datter?

— Ja, jeg kan! Hun har Træstammerne, og han har Stamtræerne!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkonerallé 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Da en Garver, som var bleven velstaaende, blev indbudt til en adelig Familie, sagde han saa godt som ingenting, hvilket hans Hustru tog sig meget nær.

— Hvorfor taler Du ikke ligesom de andre? hviskede hun til ham.

— Det er ikke værd at spilde et Ord paa de Mennesker; de kan jo ikke tale med om Læder.

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Frankerede blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

— Kære Børn, sagde Læreren i Geografi, lad os dog beundre Herrens Visdom og Godhed, idet han har ladet de største og mest sejlbare Floder løbe igennem de største og rigeste Byer.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Bedste Hudcrême
Meget store Tuber
A/S VIOLACIN BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Herren: Hvad er der i Vejen, min lille Pige?

Lille Marie: Jo, for jeg skulde pudse min Næse.

Herren: Har Du ikke et Lommetørklæde?

Lille Marie: Jo, jeg har, men det maa jeg først bruge paa Søndag, naar min Søster skal konfirmeres af Pastor Mikkelsen.

Husqvarna svenske Staal - **Symaskiner**
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Set paa Strøget:

Tegning af Hp. Hansen.

Digteren Emil Bønnelycke.

C·M·Hess Fabrikker Vejle
Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine

Dommeren: Har De skældt Deres Nabo ud for en Flab?

Anklagede: Ja, de' ka' jo ett næjtes!

Dommeren: Har De også skældt ham ud for en Torsk?

Anklagede: A tykkes, li'som de' kommer mæ for!

Dommeren: Og for en Kjæltring?

Anklagede: Nej, Hr. Dommer, det glemte a!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

— Jeg skal nok gøre mit for at øge Landets Forraad af Fødemidler, sagde Hr. Hansen.

— Hvad da? spurgte hans Ven.

— Jeg tænker paa at skyde nogle af min Kones Slægtninge, som har faaet den Vane at komme til os hver Søndag. De spiser saa ganske utroligt.

*

— Skuespiller Peddersen, som forleden Dag var saa uheldig at falde ned fra 1. Sal, vil i Aften optræde i tre Stykker, skriver et amerikansk Blad i sin Nyhedsrubrik.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

TAK FOR LAAN!

Grosserer Sørensen dør og kommer op til Himmelens Port. Sankt Peder staar udenfor, og Sørensen spørger, om han kan komme ind.

— Hvad godt har Du gjort? spørger Sankt Peder.

Sørensen bliver forvirret og befippet.

— Ja, hvad godt har jeg gjort? Det er jo ikke saadan til at huske paa staaende Fod. Jo — jeg har en Gang gi'et en lille Pige otte Øre — — — og jeg har ogsaa en Gang gi'et en blind Mand en Tiøre.

— Nu skal jeg gaa ind og faa Besked, sagde Sankt Peder.

Lidt efter kom han ud igen med noget i Haanden.

— Særsaagod Sørensen! sagde han, der har Du 18 Øre, og saa skulde jeg hilse Dig og sige, at Du kan gaa ad Helvede til!

Helt igennem!

(Mel.: Den evigglade Kobbersmed).

Jeg ved et Par, der har det godt og kendt med Landets Drot,
men Parret har narret sig til et større Slot.
De ejed' *kun* en snæver Gaard med hundred Tønder Land,
foruden Villa, Strand og Vand som Folk af fornem Stand.
Naa, den tyske Mark gi'r Profit paa Slot og Park,
og man spurgte saa: Har I købt to Slotte smaa?
Straks de svared flot: Kender ikke noget Slot —
dette Svar var pikant *helt igennem* ikke sandt!

At leve Livet hist og her det koster skam Besvær,
jeg skælver ved Tanken om, hvorhen nu den bær.
Det gav i mig et vældigt Ryk, da jeg paa Tryk fik set,
at man nu ikke spille kan den dydige Asket.
Føj, de Fingertryk gør mig sand'lig ikke tryg,
og den falske Ed — ak, Farvel Du gamle Ged.
Man kan fan'me' snart intet gemme for sig sæl',
Videnskaben nu ser *heltigennem* Krop og Sjæl!

Op Vælgerfolk, hør Klokken slaar, vi skal til Valg paany,
og Højre og Venstre skal ha' fortjente Stry'!
Vi flytter *Rytter* fra den Sadel, hvor han sad saa tryg,
og si'r Farvel til ***Neergaard, Sigurd Berg*** og ***Madsen-Myg!***
Husk at Kampen staar om en Tid af fire Aar
— fire Aar betød fortsat Savn og Boligнød. —
Op til Kamp mod Vold, Tyranni og Højre-List,
vis nu at Du er rød — *heltigennem* Socialist!

Jørgen Grønsvær.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Træd ikke Katten paa Halen, for saa æder Rotten din Kage. (»Bystander«, London)

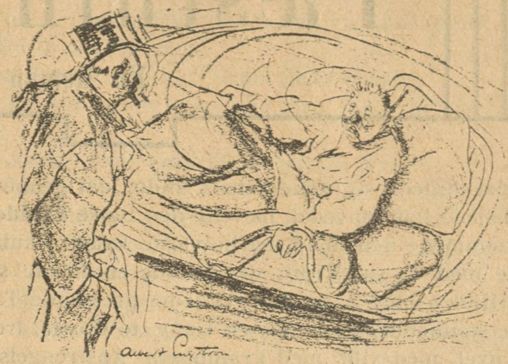

— Hörru, sähätt dej — hick — här på säng — hick — kanten — hick — å föhölj mä en stund! (»Strix«)

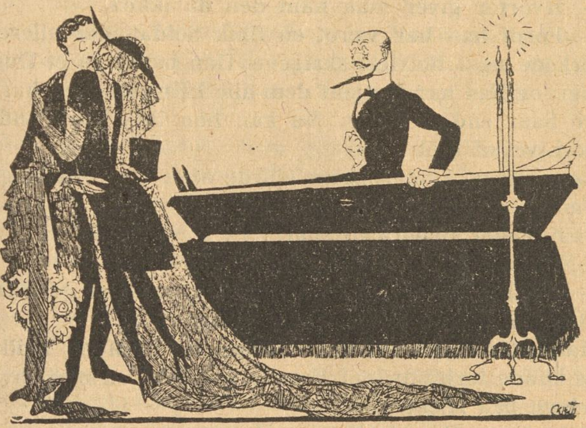

Den skindøde: — Aha!! (»Simplicissimus«)

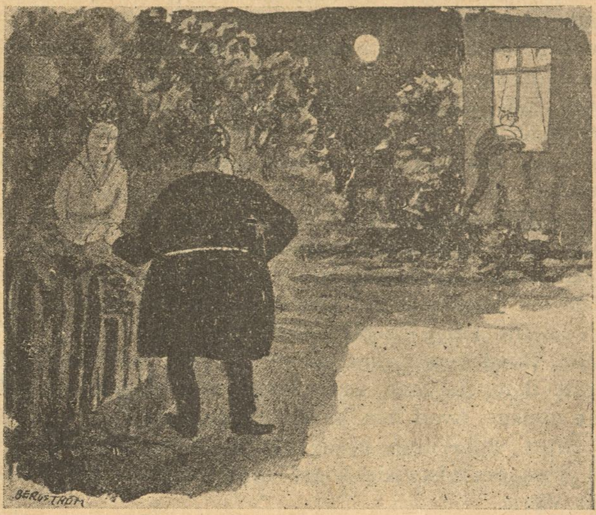

Mellan kärleken (Kærlighed) och plikten. (»Søndags-Nisse«)

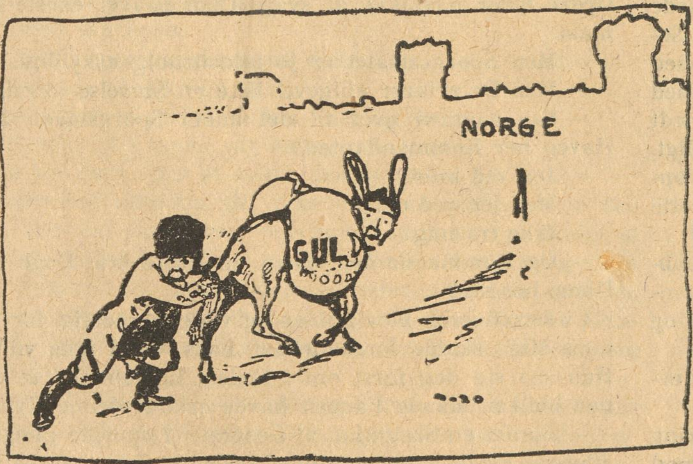

LENINS ÆSEL.

Lenin følger Filip av Makedoniens anvisning: »Ingen by er uindtagelig, naar der er et saa stort hul i muren, at der kan komme ind et æsel, belæsset med guld!« (»Tidens Tegn«, Norge).

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

Idet han stillede sig umiddelbart under det gennemsavede Brædt, bøjede han Hovedet, hævede den højre Skulder i Vejret og stemmede den imod det halvløste Brædt, skubbede og trykkede med al sin Kraft, saa Skulderen baade smertede ham og Huden blev flaaet af, trykkede, pressende Tænderne sammen, stønnende, pustende, en Gang, to Gange, tre Gange, med fornyet, med vild, med krampagtig Anstrengelse. Pludselig lød et højt, heftigt, drønende Knald. — Brædtet var sprængt, Legemets uhyre Kraft og Anstrengelse havde sejret. Det afsavede lille Stykke af Brædtet var fløjet i Vejret, og han stod under en Aabning, som han formaaede at udvide saaledes, at han kunde krybe derigennem.

— Triumf! udbrød han, men saa sagte, at kun han selv kunde høre det.

Men hans Kraft var udtømt; han maatte gaa ned fra Bordet, sætte sig paa en Stol for at puste og atter komme til Aande; han sad stille og ubevægelig for at lytte, om Larmen var bleven hørt af nogen, som nu vilde komme løbende; men han hørte intet, saa han maatte antage, at man ikke havde hørt det.

I sin Hjerne udarbejdede han mægtige Planer til sin Flugt, hvilket ikke var saa let endda, om han end havde banet Vejen dertil. Han kunde kun komme ud af Cellen, hvorhen vidste han ikke; kun det vidste han, at han befandt sig midt i en Fæstning bag en tredobbelt Kreds af Geværer og Bajonetter. Hvad han ogsaa vidste var, at han endnu i Nat maatte bort, da man ved Visitationen allerede næste Dag vilde opdage, hvad han havde foretaget sig.

I Aften vilde intet Besøg kunne ventes. Saaledes mente han, men det viste sig snart, at han havde gjort Regning uden Vært.

Før han imidlertid fik denne Skuffelse, beskæftigede hans Tanker sig med noget andet.

— Og jeg skal skilles fra hende? For bestandig? Aldrig skal jeg gense den skønne Gudinde under de blomstrende Rosenhække? O, Frihed, o, Kærlighed!

Han maatte dog snart opgive disse Tanker.

Udenfor Cellen lød pludselig hurtige Skridt, som standsede ved Døren. Den Fangne sprang op og stod maalløs et Sekund, men da fattede han sig, thi han var en Mand med Aandsnærværelse. Han sprang atter op paa Bordet, og med Fortvivlelsens Kraft rev han det afskaarne Stykke Brædt frem for Aabningen og satte det ind saa godt, det var muligt, saaledes at ingen, der ikke saa meget nøje efter, kunde opdage noget. Han sprang atter ned fra Bordet og stillede dette paa sin vante Plads.

I Cellens Dør blev der stukket en Nøgle. Døren blev aabnet, og en Underofficer traadte ind med en Lanterne i Haanden. Ved Skinnet af denne saa man et mørkt, fortrædeligt og noget trodsigt Ansigt.

I Fæstningerne forretter Underofficererne Fangevogtertjenesten.

Han var traadt tavs ind i Cellen, lyste stiltiende omkring i den og vilde atter til at fjerne sig uden at have set op mod Loftet.

Da han atter stod paa Dørtrinet, sagde han henvendt til Fangen:

— Den Gamle kommer i Aften. Han har kun forsinket sig.

— Saa? sagde Fangen i en ligegyldig Tone.

— Tag Dem i Agt for ham i Aften.

— Hvorfor?

— I Aften er selve Satan faret i ham.

— Og hvorfor det?

— Hvem ved det? En Flue paa Væggen kan faa ham til at fare op, naar han har sit onde Lune, og det har han nu altid. Det er et sandt Hundeliv her.

— Hvad mon han vil her i Aften? spurgte Fangen.

— Ærgre Dem, hvad ellers? Kommer han her uden for at ærgre Dem? Kan han i det hele taget gøre andet end ærgre Livet af Folk. Min Tid er heldigvis snart omme her; jeg har kun et halvt Aar tilbage, og ti Heste skal ikke formaa at trække mig hertil igen.

— Har De allerede været her to Aar?

— Allerede halvtredie! Hvert tredie Aar skiftes Besætningen; saa længe maa man holde det ud her, men længere udholder heller ingen det under det Menneske. Og han bliver her bestandig. De kan ikke bruge ham til andet, og sin Afsked vil han ikke tage.

— Hvorfor giver man ham den da ikke?

— Fordi han har været en flink Soldat, der allerede udmærkede sig i Befrielseskrigene. Han bærer jo et Dusin Ordener, og han har fortjent dem alle i Krigen. Han har endnu flere Saar end Ordener. Nu kan han ikke gøre andet end pine Livet af Folk.

Den gnavne Underofficer gjorde atter Mine til at gaa.

Fangen opholdt ham.

— Kommer Generalen snart?

— Han inspicerer først Volden.

— Saa har jeg endnu et Par Spørgsmaal at gøre Dem.

— For Guds Skyld, spørg mig ikke.

Manden var virkelig bleven ængstelig til Mode, hvilket dog ikke kunde forhindre, at Fangen rykkede ud med, hvad der laa ham paa Hjertet.

Han gik en Omvej.

— Har der i de sidste Dage været Fremmede her i Fæstningen?

— Jeg svarer Dem ikke et Ord, sagde Underofficeren; vor Ordre lyder paa ikke at svare Dem paa et eneste Spørgsmaal.

— Men Spørgsmaalet er jo fuldstændig uskyldigt.

— Men De erfarer alligevel ikke en Stavelse af mig.

— Saa gaar vi over til det andet Spørgsmaal. Tilhører Haven her Kommandanten?

— Jeg ved intet.

— Men jeg ved det.

— Ikke fra mig!

— Og Kommandanten har i de sidste otte Dage haft en Dame hos sig?

Underofficeren blev ligbleg og vilde fjerne sig, for at ikke hans Mine skulde forraade det, hans Mund ikke vilde sige. Han saa sig dog først om i Cellen, ligesom for at opdage, paa hvilken Maade Fangen havde erfaret denne Nyhed.

— Er det en Slægtning af Generalen? spurgte Fangen, der allerede havde opnaaet tilfredsstillende Svar paa sit forrige Spørgsmaal.

Underofficeren var ude af Cellen.

Han lukkede Døren rask i efter sig, og Fangen hørte ham forlade Gangen.

Men nede ved Enden af denne opstod der pludselig en voldsom Larm.

— For Satan i hele Helvede, brølede en Tordenstemme. Jeg skal lære Jer at snige Jer omkring her. Hvad? Vil han ræsonnere? Han skal komme til at se Stjernerne danse paa Himlen. Af Sted herfra og vov ikke at komme mig for Øjne. Jeg er i Aften i godt Humør, ellers lod jeg ham spærre inde i Taarnet.

Det blev stille et Øjeblik. Underofficeren maatte hurtig og tavs opfylde Befalingen og forsvinde.

Straks efter lød ude i Gangen svære, dundrende Trin. I Laasen drejedes atter en Nøgle, og Døren sprang op.

IV.

KOMMANDANTEN

En stor, kraftig Mand traadte ind i Fangecellen. Han var vel gammel og maatte støtte sig til en Krykkestok, naar han gik, men han var dog endnu rask og livlig i sine Bevægelser. Hans Ansigt var mørkerødt, og hans Øjne flammede som to Meteorer. Han var iført en gammel Uniformsfrakke uden Epauletter og bar en Orden, nemlig Jernkorset af første Klasse, hvilket rigtignok samtidigt viste, at han maatte have fortjent andre Ordener og Ærestegn, da Jernkorset ikke gives til Udekorerede.

Saaledes viste General Toll sig i Cellen, ham, om hvem den misfornøjede Underofficer sagde, at han kun kunde ærgre Livet af Folk, og at han kun vilde besøge vor Fange for at ærgre ham.

v. Eichenberg havde fortalt de to Probenreutere, at Generalen var maanesyg og forrykt ved Fuldmaane, og samtidig gjort dem opmærksom paa, at det netop i Nat var Fuldmaane.

Uden Rædsel kunde man ganske vist ikke se paa den gamle General, i ethvert Tilfælde ikke i Fæstningen, hvor han var en fuldstændig Militærdespot.

Han var kommen i Følge med en Underofficer, et stille, noget forlegent udseende Menneske, der gik sagte lige bag efter ham.

Ingen her i Fæstningen syntes at være vel til Mode. De var alle underkuede, lige fra den lange Adjudant, om hvem v. Eichenberg fortalte, at han led af momentan Vandskræk, til den melankolske Underofficer Hasenfratz i Fæstningsporten og til den forlegne Underofficer, der nu fulgte efter Generalen med en Lanterne i den ene Haand og en Lysestage med et Vokslys i den anden.

— Stil Lygten paa Bordet! befalede Generalen ham.

Underofficeren gjorde det.

— Tænd saa Lyset.

Underofficeren gjorde ogsaa dette.

— Gaa saa udenfor og vent.

Underofficeren forlod Cellen med Lygten.

Generalen og Fangen var alene.

Kom den første for at ærgre den sidste?

Fangen saa sandelig slet ikke ud, som om han var den Mand, der lod sig ærgre; tværtimod lyste der pludselig et frisk Mod ud af hans Øjne, og hans Læber fortrak sig til et kækt, udfordrende Smil. Saaledes betragtede han stille og roligt den Mand, hvem alle her frygtede. Stod han da alene paa en særegen Fod med »Tyrannen, den gamle Satan«, som man kaldte ham.

Kun et Øjeblik havde han skiftet Farve. Han havde kastet et stjaalent Blik op til Loftet til Brædtet, som han havde gennembrudt, og som ikke var kommen rigtig i sin gamle Fuger. Et skarpt Øje maatte opdage alt, og Generalens Øjne var skarpe som Falkens.

Generalen saa sig hurtig omkring i Cellen, men ikke op mod Loftet. Derefter tog han en Stol, stillede den midt i det lille Værelse og satte sig paa denne. Han fremtog en Pibe, der alt var stoppet — og tændte den ved Lyset. Han havde gjort alt dette med en vis Behagelighed og røg behageligt videre. Gennem Tobakkens blaa Skyer og Ringe kastede han nu et Blik paa Fangen, hvem han hidtil ikke havde set paa.

— God Aften, sagde han kort.

Fangen stod aldeles rolig, stiv og ubevægelig som en Soldat foran sin Officer.

Han besvarede ikke Generalens Hilsen.

— De kan gerne hilse paa mig, sagde Generalen i en rolig Tone.

— Altsaa ikke tjenstligt? spurgte Fangen.

— Nej.

— God Aften, General.

Med disse Ord begyndte han ganske rolig en Promenade gennem Cellen, medens Generalen røg videre og stirrede efter de Røgskyer, han udsendte. Han tænkte over noget eller rettere søgte efter noget, som han endelig fandt.

— Herr v. Heidenheim!

— Herr General!

— Hvad synes De om denne Tobak?

— Godt.

— De vilde vel ogsaa gerne ryge?

— Hør, Herr General!

— Naa, Herr v. Heidenheim.

— Skal Deres Dagværk begynde med dette?

— Hvilket Dagværk?

— At ærgre mig.

Generalen lo og blev derved endnu hæsligere, thi han lo ondskabsfuldt.

— Jeg er i Dag i godt Humør, sagde han.

— Jeg har allerede før hørt det.

— Ellers vilde jeg diktere Dem Vand og Brød og fireogtyve Timers mørk Arrest for Deres frække Bemærkning.

— De sagde jo før, at De ikke var her paa Tjenestens Vegne, General.

Generalens røde Ansigt blev endnu rødere.

— For Satan! udbrød han, jeg er overalt og til alle Tider tjenstlig og ikke-tjenstlig, som det behager mig. Mærk han sig det.

— Og i dette Øjeblik? spurgte Fangen roligt.

— Behager det mig at være ikke-tjenstlig, men tag Dem i Agt.

— Jeg tør vel derfor tillade mig et Par Spørgsmaal?

— Spørg kun.

— De vil vel ikke give mig en Pibe af Deres gode Tobak. De ved, at jeg gerne ryger.

— Ja, det er netop derfor, jeg siger nej.

— Har De været i Sibirien? spurgte Fangen rolig.

— Hvad rager Sibirien mig?

— Meget maaske. Naar De rejste gennem dette sørgelige Land, vilde De ofte komme over menneketomme Heder og gennem usle Byer, men overalt vilde De finde noget, som vilde røre Deres Hjerte. I de fattigste Byer vilde De komme forbi mange Huse, udenfor hvis Vinduer der var lagt Brød paa en Bænk, og hvis De om Natten rejste gennem de menneketomme Heder, vilde De ved hver Fjerdingvej støde paa Moshytter, i hvilke De kunde gaa frit ind, og hvor De vilde finde en varm Stue, et tændt Lys, et varmt Bad og et Par rene Skjorter. Og hvorfor er alt dette gjort, Herr General? Jeg skal sige Dem det. I Skoven rundt omkring findes Ulykkelige, hvem det er lykkedes at undslippe fra deres Forfølgere i de underjordiske Bjergværker. Kun ved Nat kunne de fortsætte Flugten til Hjemmet, og de finder Brød i Byerne og Vederkvægelse paa Hederne. Og det er Folket, som giver dem det, Folket, som ikke rager Dem, General.

Generalen havde rolig udsendt sine Røgskyer og sagde nu til Fangen:

— Hør, ved De hvad?

— Naa?

— Hvis der fandtes Folk her til Lands, som husede saadanne Kæltringer, lod jeg dem hænge.

(Fortsættes.)

J. Besser, Herning. — Vi mindes ikke at have set Deres Navn blandt de indsendte Tegninger til Konkurrencen. De skriver: »Jeg var daarlig under Tegner-Konkurrencen«. Det var der flere end Dem, der var — men maaske mener De, at De var *syg?*

De skal imidlertid nok faa Deres Ønske opfyldt!

Georg Hoffmann. — Tak, ved Lejlighed.

Tegner C. N. — Tak for Deres Tilbud, men det tilsendte egner sig ikke for os. Ønskes det tilbage, maa Returporto sendes.

V. A. K. — Tak. Tid efter anden haaber vi at kunne skaffe Plads.

FOR MEGEN GARANTI.

Kunden: Jeg vilde gerne købe en Silkeparaply.

Handleren: Med Fornøjelse, her er en ekstra fin garanteret Silkeparaply for kun 8 Kr.

Kunden: Har De ikke nogen billigere?

Handleren: Saa gerne, her er ogsaa en fin Paraply til 4 Kr. 50 Øre.

Kunden: Ogsaa Silke?

Handleren: Ogsaa Silke.

Kunden: Ogsaa Garanti?

Handleren: Ogsaa Garanti.

Kunden: Ogsaa garanteret Silke?

Handleren (ærgerlig): Hvad for noget — nej!

Kunden: Ja, men hvad for en Garanti er det da?

Handleren: At det er en Paraply.

R. C. J.

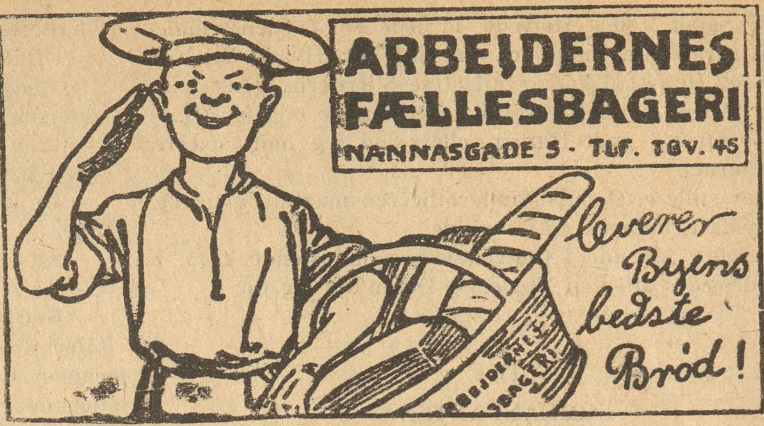

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

HOSER

Lyserøde Hoser
om to smukke Pigeben
er som lyserøde Roser
vokset op om Marmorsten;
dunkelt bag den røde Silke
aner man den hvide Hud,
og man fryder sig ved Synet,
ønsker Pigen til sin Brud.

Graa og grove Uldgarnshoser
om to Stolper af en Mand
er som visne gule Roser
paa en smækfyldt Skraldespand.
Lugter surt som raadne Blommer,
hænger syvdobbelt i Aal,
stoppet rødt paa tretten Steder
med en rusten Stoppenaal.

Pigelil, som gaar med Hoser,
køb kun Silkehoser — thi
han, hvis Elskov for Dig oser,
han vil gøre det forbi,
hvis Du ej med klare, lette
Silkehoser pynter Dig,
tro mig, Pige, vil han ikke,
Fanden ta' mig vil han ej!

ungerm.

Avertér i Ravnen.

Laker Deres Cykle, Motorcykle eller Automobil med Robbialac

Trænger Lakkén paa Deres Maskine til Fornyelse, giv den et Lag Robbialac i en af de smukkeste Farver og derpaa Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

J. C.s Kirkeforslag.

Stem ned i Byer og paa Egne
det Kor af Præster og af Degne,
der gror og vokser allevegne.
Vi vil ha' Mad og Plads i Solen,
og ej vi lystre vil Parolen,
der gives os fra Kirkestolen.

AMERIKANSK REGULATIV

En hjemvendt Amerikaner meddeler, at han paa et Hotel i Nebraska har læst følgende Regulativ:

Gentlemen, som gaar i Seng med Støvler paa, maa betale ekstra.

Tre Slag paa Døren betyder, at der har fundet et Mord Sted paa Hotellet, og Gæsterne maa straks staa op og møde til Visitation.

Det er forbudt at rive Tapeterne itu, naar man skal tænde sin Pibe.

Rotterne æder Dem ikke, selv om de farer hen over Deres Ansigt.

Revolverskud betragtes ikke som Alarmtegn.

Hvis det regner formeget ned gennem Taget, kan De finde en Paraply under Sengen!

Tegnekonkurrencen.

Paa Grund af Pladsmangel udgaar Tegnekonkurrencen denne Gang. Fortsættes i næste Numer.

»Godt Nyt«.

Jo kortere Damernes Kjoler bliver, des længere bliver Regningerne paa dem.

*

Kasinos Orkesterpersonale mindes i denne Tid hver Aften de gamle Kasinomaskerader. Men de har jo ogsaa Den sorte Maske for Øjnene hver Aften.

*

En Mand kom forleden op til Professor Steinach, som lovede Manden, der var 50 Aar, at han skulde blive mindst 100 Aar. Men da Manden forlangte at leve, til han havde set Løsningen paa det orientalske Spørgsmaal, blev Professoren gal i Hovedet og smed hám ud.

*

I Arkansas har de fundet en forstenet Fisk, som er 50 Fod lang. Bladene skriver, at det er den største Sardin og den mindste Hval, som nogensinde er set i Amerika.

Man har nu bevist, at der er Overensstemmelse mellem Forældre og Børns Fingeraftryk.

— Men Gud, hvorfor lader Du dog Barnet grise sig saa rædsomt til?

— Jo, nu *vil* jeg have afgjort, om jeg er Fader til Ungen!

— Du, hvad er der bleven af de 100,000 Kroner, som din Søster arvede?

— Dem er der bleven en Svoger af!

»EN NORDMAND«

En gammel mand kom ind for at be om raad for øinene, som begyndte at bli daarlige. Lægen tok straks fat og pekte paa et kort paa væggen.

— Kan De læse det?

— Nei, sa den gamle mand.

Lægen gav ham et par sterkere briller.

— Kan De læse det nu?

Den gamle rystet paa hodet.

Lægen tok et par endnu sterkere. Nei, samme resultat, og saa fremdeles indtil de allersterkeste briller forgjæves var anvendte.

— Men hvor længe er det siden De kunde læse i en bok, gamle ven? spurgte lægen.

— Jeg har aldrig lært at læse, svarte gamlingen.

»EN SVENSKER«

— Kan kandidaten räkna upp några av de olika depressionsstillstånd, som sammenfalla under begreppet sinssjukdom?

Kandidaten vrider sig.

— Kandidaten tycks inte vara hemma i psykiatri?

— Nej, jag är från Eskilstuna.

»EN DANSKER«

(I Pensionatet bliver der til Middag serveret Kylling, dog kun Ryg, Vinger og Bagparti).

— Man kan mærke, at Fru Frederiksen bliver en gammel Kone nu?

? ? ?

— For hun gi'r ikke Bryst mere!

Hørt hos en Sagfører.

Farversvend: Jeg synes ikke, at De behandler den Sag rigtig.

Sagfører: Det har De vist ingen Forstand paa.

Farveren: Naa hva'? Jeg gør Hvidt til Sort og De gør Sort til Hvidt — det kan da gaa lige op!

Tegning af Emil Poulsen.

Kastellets tapre Forsvarer.

Sjov Fyr.

Jens Arsenius Bolleby var en ualmindelig sjov Fyr — navnlig af en Teolog at være. Han gav Teologien en god Dag, kom sjældent til Forelæsninger, men saa meget oftere paa Vinstuer, hvor hans gode Humør og urokkelige Sindsro skaffede ham en Bunke Venner og en Masse Spiritus.

Men op til Eksamen maatte han jo omsider, og saa skete det uforglemmelige.

Den gamle Professor begyndte at eksaminere Jens Arsenius.

Professoren: Lad os høre lidt om vore Guder. Hvor mange er der?

Jens (tællende omhyggeligt paa Fingrene): Der er syv.

Professoren: Hvilke er de syv?

Jens: Abrahams, Isaks og Jacobs Gud, det var tre, Gud Fader, Gud Søn og Gud den hellige Aand, det var seks, og vore Fædres Gud, det var syv —

Paa dette Tidspunkt rakte den fortvivlede Professor Armene mod Himlen og sagde:

— Du milde Gud!

— Ja, det er rigtigt, svarede Jens Arsenius uden Betænkning, det glemte jeg — *saa er der altsaa otte!*

Hedningemissionæren.

— Høvding, sagde Missionær Charles Charleton, da han befandt sig midt inde i det sorte Afrika — jeg forkynder Dig, at der findes kun *en* Gud, Himlens og Jordens Herre, og ham bør Du tro paa, hvis Du vil blive frelst. Hør mig, o Høvding, hør gennem mig, Charles Charleton, Udsending fra Missionsselskabet i Missouri, Nordamerika, at Du vil blive evig fordømt til Helvedes sorteste Afgrund, hvis Du ikke annammer mit Budskab!!!

Høvdingen rejste sig og sagde som følger: Jeg tror paa Solguden *Witzli*, paa Regnguden *Okim* og paa Stormguden *Agra*, der alle hersker og straffer hernede paa Jorden!

— Du vil altsaa ikke omvende Dig, arme, vantro Høvding!

— Under ingen Omstændigheder!

— Der er slet intet Haab om, at Du vil lade Dig døbe og kristne?

— Tal ikke mere om det, svarede Høvdingen.

— Godt, sagde nu Charles Charleton og aabnede sin Haandkuffert, naar det er aldeles umuligt at omvende Dig til den eneste sande Tro, saa vil jeg som *Generalagent for »Manufaktur-Compagniet« i New York* tilbyde Dig *dine Guder til Fabrikspris:*

Solguden *Witzli* og *Okim* udført i engelsk Tin, 1 Fod høj, for 4,80 Dollers.

Ditto i Staal, fint sleben: 6 Dollars.

Ditto i Bronce: 9 Dollers.

Regnguden *Okim* i massivt Sølv, uforgængelig og let at pudse . . . 20 Dollers.

Vi er ogsaa i Stand til at levere dine Forfædres Aander i alle gangbare Størrelser, ligesaavel som velassorterede Medicinsguder sælges med og uden Forgyldning. *Garanti:* Pengene igen, hvis ikke Tilbedelsen af vor Regngud *Okim* til 20 Dollers giver en frugtbar og mild Regn inden 8 Dage . . .

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 72 KØBENHAVN K. TELEFON NR. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Professoren: Kan man i en almindelig Kedel ophede 2 Potter Vand til 200 Grader Celsius.

Kandidaten: Ja!

Professoren: Hvorledes?

Kandidaten: Man maa fyre voldsomt under.

Professoren: Men Vandet koger jo ved 100 Grader Celsius.

Kandidaten: Naa — aa! Ja — jo. Ja, men saa koger man den ene Pot i en Kedel og den anden Pot i en anden Kedel — og saa hælder man det sammen, naar det koger.

✻

Præsten: Vi har saa mange forældreløse Børn her i vor lille By.

Rektoren: Ja, det er jo Deres Skyld, Hr. Pastor.

Præsten: Hvorledes mener De?

Rektoren: Er det maaske ikke *Dem*, der gaar og begraver Forældrene?

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

TLF. 3684 3349 | S. JOHANNESSON'S | TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589 CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

PAA RYGTETS VINGER

Kl. 12 Midnat sker der et Mord. En eneste Person opdager Ugerningen og fortæller i Løbet af et Kvarter 2 Mennesker, hvad han har set. Hver af disse to fortæller det i Løbet af det næste Kvarter til to andre, hvorefter enhver af de nu underrettede benytter det næste Kvarter til atter at give to nye Underretning om Begivenheden. Det lyder næsten utroligt, i hvor kort Tid det paa den Maade vilde være muligt at underrette hele Menneskeheden om Mordet. Dette vilde nemlig allerede være Tilfældet Kl. 7½ om Morgenen!

Naar man regner efter, finder man, at i Løbet af 7½ Time kunde 2000 Millioner Mennesker have faaet Meddelelsen — altsaa flere end der faktisk er af Mennesker. Af særlig Vigtighed er i saa Henseende det sidste Kvarter, thi Kl. 7¼ om Morgenen manglede endnu Halvdelen af Menneskeheden, nemlig 1000 Millioner. Potenseringen vokser i den sidste Kvarter saaledes, at der i det Tidsrum kan underrettes lige saa mange Mennesker som i de første 7¼ Time under eet.

FREMAD Frederiksborggade 33

Bog- & Papirhandel.
Katalog over Socialistisk Litteratur udleveres gratis.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af Hp. Hansen

I Fald Du *glemte* Valg, hvad om *forkert* Du nu gik hen og stemte?
I *4 Aar* Du bundet var til dette *Rytterregimente!*

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 39 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 23. September 1920

Tegning af P. V. Hansen

Fingeraftryk.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

— Har Du spurgt Mo'er, om Du maatte spise den Kage?

— Ja, Fa'er!

— Naa, det vil jeg dog spørge om, og hvis Du lyver for mig, faar Du Prygl. Du *har* altsaa spurgt Mo'er om det?

— Ja — — — men hun sagde nej.

*

— Til Lykke med Svigersønnen. Hvorledes er De ellers tilfreds med ham?

— Han har desværre den Fejl, at han ikke kan spille Billard.

— Vær De glad ved det!

— Jamen, han spiller det alligevel!

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke",
Fredericia.

For den, der har Aandsnærværelse, bliver Hindringen til et Springbrædt.

*

Kærlighed er den eneste Kapital, som vokser, jo mere man bruger af den.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Ægteskabet kan baade være en Nødhavn og en Krigshavn.

*

Mændene falder i to Klasser: de, der højner Kvinden, og de, der fornedrer hende.

*

Lad os være Dumrianerne taknemmelige! Dersom ingen Daarer fandtes, vilde ingen lovprise de Kloge.

Husqvarna svenske
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Septemberstemning.

Langsomt vuggede det sidste Kornlæs over Vejens Grus.
Hvilket Held — saa kom de tunge Kærner lykkeligt i Hus!
Længst vi naaede Som'rens Tinde:
Junis Herlighed.
Nu er Efteraaret inde
med dets svale Fred.

Aa, hvor stille! Mark og Enge aander ud i mødigt Hvil.
Over Skovens brune Kroner lyser Solens matte Smil.
Bonden over høstet Ager
bagved Ploven gaar,
dristigt en Flok sultne Krager
ned i Furen slaar.

Havet mumler; dovent glider Dønningen mod Kysten ind.
Over Græsset, dugbestænket, flyver Edderkoppens Spind.
Køerne faar Lov at føjte
uden Tøjrets Tvang,
Hyrdedrengen høres fløjte
en vemodig Sang.

Ubevidst den lille føler, Aarets Lystid gaar paa Hæld,
ser de skumle Skygger vokse, koldt det lufter imod Kvæld.
Fuglen søgte andre Zoner,
som den maa og skal,
snart vil Stormens Orgeltoner
ryste Skovens Hal. — —

Godt, om Sommertidens Skønhed, al dens skære Poesi
fik forløst dit Væsens dulgte Stræben imod Harmoni.
Godt, om Solens stærke Varme
ret fik trænge ind
helt til Roden af dit arme
vinterkolde Sind.

Da kan Du med løftet Pande ind i Efteraaret gaa.
Hvad Du vandt ved Sommertide, skal trods Sne og Frost bestaa.
Skønhed skabes og forsvinder
paa Naturens Bud; —
vore bedste Sommerminder
slettes aldrig ud.

Anders K. Olsen.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

Tungegymnastik. Sig hurtig ti Gange i Træk: Max kusker med Fukserne og fusker med Bukserne.

*

— Skrækkeligt, saa Therkelsen snakker i Søvne.
— Hvad skal han gøre, stakkels Mand? Hans Kone snakker jo fra Morgen til Aften.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Der gives faa Ting, som virker mere irriterende end et godt Eksempel.

*

Intet trænger mere til en Reform end andre Menneskers Vaner.

*

Tale beviser intet som helst; en Høne, der har lagt et Æg, kagler ofte saa højt, som om den havde bragt en hel Snes til Verden.

*

Liv betyder Lidelse. Selve Humorens Kilde er Smerte og ikke Glæde. Derfor er der heller ingen Humor i Himlen.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

KUL

AFR A/S

KØB BRÆNDSEL HOS

ARBEJDERNES FÆLLESORGANISAT: BRÆNDSELSFORR: A/S

FREDERIKSBERGGADE 16'

BRIKETTER

BRÆNDE

TELEFON 6068

KOKS

TELEFON 6068

~ 19-AN-18 ~

Ridder-Vise.

(Mel.: »Ridder Rap, Ridder Ro —«)

O, hvor Skæbnen er grum,
tænk at *J. C.* bli'r stum
som en Aal i et Akvarium.
Det var sødt som Konfekt,
naar hans Knald-Dialekt
lød i Hi og i Hee
samt i Fest og i Ve —
hans Succes var i Reglen enorm,
skønt af *Sandhed* der kun var et Korn.
Ridder J — Ridder C
Storkors-Ridder J. C. —
skal jeg græde for Dig eller le?

Sigurd Berg — Kommandør,
ja, han viser, som før,
Venstres sande (og kønne) Kulør.
Og se *Klaus* dèr med Kors,
naar det rygtes paa Mors,
vil man spørge: Hvad stort
har nu Klausemand gjort?
Madsen-Mygdal en »Livrem i Guld«
fik af Kongen, der er ham saa huld.
Rytter »Klin« — Rytter fin
(aa, jeg dør vist af Grin!)
fik en »Træhest af Guld med Rubin«.

Og Hr. *Rothe,* som fluks
»kommer op« og bli'r »Duks«,
han er skam ingen hel Bangebuks.
Han er skabt som en skør
Samfundshjælps-Kommandør,
al den Kraft, al den Aand
bør ha' Stjerner og Baand —
men nu *Neergaard* er han mon tilfreds
— *Elefanten* kan ta' større Læs!
Ridder op — Ridder ner,
Ridder Neergaard, jeg ser,
der er Plads paa dit Bryst til lidt fler!

Men *de andre,* der gik,
den Gang *Christensen* fik
sig en Omgang af »Galdekolik«.
De holdt ud under Krig,
trods Klausulæder-Skrig,
de blev lønnet med Hark
og fik hver sig et Spark,
der blev intet af Klap eller Slik,
ej det »emaillerede Blik«.
Ridder Ræv — Ridder fin
gav dem stærk Medicin —
og de døde af *Zahle*-pyrin!

Nils Nejl.

SNEDIG

Der boede en Gang en ikke helt almindelig Mand et Sted i Nordjylland. Denne Mand havde en Nat en Drøm om en skjult Skat. Skatten skulde ligge lige udenfor den lille By, hvori Manden boede, og Udgangspunktet var en stor Sten. I nogle Meters Afstand fra denne Sten skulde en lille Kat ligge begravet, men uheldigvis vaagnede Manden, netop som Afstanden fra Katten til Skatkammeret skulde angives. Manden fortalte sin sælsomme Drøm til alle sine Bekendte, og adskillige af disse gav sig ihærdigt til at grave i Jorden i Haab om at finde Skatten.

De fandt kun Katten — og da hele Jordstykket var gravet igennem fra Ende til anden, blev Jordarbejdet indstillet.

. . . Men da havde Manden faaet sin Kartoffelmark gravet op — ganske gratis.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

„Ravnens" Tegnerkonkurrence.

»Potpurri«.
Tegnet af Georg Nielsen, Istedgade 91, 3.
En Originaltegning i Præmie.

En Kineser.
Tegnet af Arne Jørgensen, Lahnsgade 66, Odense.
En Originaltegning i Præmie.

En Cowboy
Tegn. af Ib Nielsen, Langelandsvej 49, 2
En Originaltegning i Præmie.

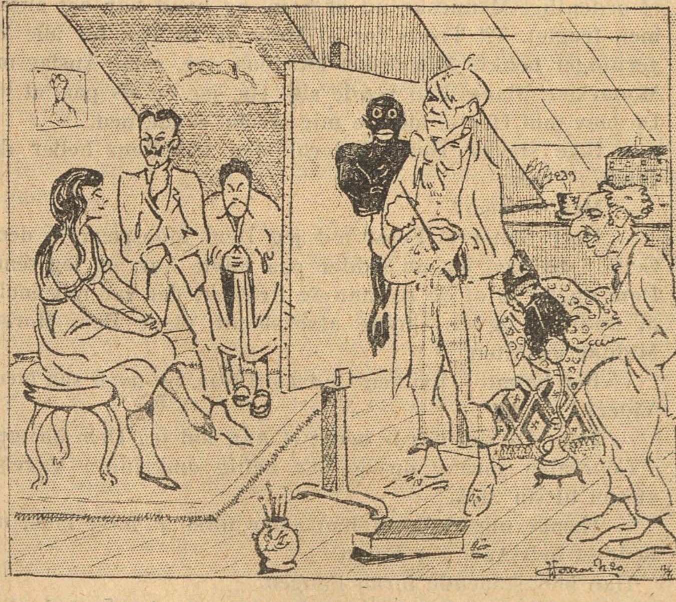

Der gøres Studier til Ravnens Tegnerkonkurrence.
Tegnet af C. Wernon Nielsen, Ryesgade 82C, 4.
En Originaltegning i Præmie.

»En Svensker«.
Tegnet af Restauratør C. W. Hansen, Strandboulevard 67.
En Originaltegning i Præmie.

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— Hvem, Herr General?

— Folket, Pøbelen. De andre, Skurkene, som vilde stikke fra mig, lod jeg skyde. Forstaar De mig.

— Fuldkommen, General, og jeg begriber kun ikke . . . Jeg har ofte nok sagt Dem, at jeg Dag og Nat pønser paa at komme bort herfra . . .

— Og saa begriber De ikke, hvorfor jeg ikke allerede forlængst har ladet Dem skyde?

— Ja.

— De kan godt blive det, bedste Ven.

Han rejste sig og gik hen til Døren, som han aabnede, og raabte ud:

— Underofficer Krumbein!

— Herr General.

— Fangen v. Heidenheim skal i Morgen tidlig sluttes krum.

— Til Befaling, Herr General.

Denne vendte atter tilbage til sin Plads.

De var begge forblevne aldeles rolige. De kendte hinanden, eftersom Generalen nu saa godt som hver Aften i henved tolv Aar havde beæret og besværet Fangen med sine Besøg for at ærgre og plage ham, men ogsaa for at blive ærgret og plaget.

Tidligere havde han delt sin Tid mellem Fangen Heidenheim og de andre Statsfanger, hvis Opsyn var bleven ham betroet; men disse andre var borte, dels løsladt af Regeringen, dels af Manden med Timeglasset. Kun Baron Heidenheim var bleven tilbage, og han havde derfor sin meste Tid tilovers for ham.

Fangen vidste godt, at han den næste Morgen skulde sluttes krum, men det kunde ikke falde ham ind at beklage sig herover, da han vidste, at det vilde blive resultatløst, eftersom Generalen aldrig tog en Ordre tilbage. Krumslutningen var langtfra nogen behagelig Ting, hvilket ydermere vilde gøre Generalen døv for Forestillinger, da han aldrig undlod at tilføje sine Undergivne noget ubehageligt.

Det lod dog ikke til, at dette ubehagelige generede Fangen; tværtimod saa han meget veltilfreds ud, da Generalen havde givet Ordren.

Det varede dog ikke længe med denne Tilfredshed, thi ligesom han vilde begynde en Konversation, hørte han noget, der næsten fik ham til at blegne.

Umiddelbart over Cellen hørtes pludseligt Trin, og han kunde høre, hvorledes Mennesker talte med hverandre. Alt var ganske vist dumpt og ubestemt; men det var noget usædvanligt, thi han mindedes aldrig at have hørt den mindste Larm der, aldrig i henved tolv Aar. Hvem var det? Hvad vilde man der? Og hvad skulde han gøre, hvis disse Mennesker blev der oppe Natten over? De var i Stand til at opdage det gennemsavede og sprængte Brædt; ja, alene den Larm der oppe kunde henlede Generalens Opmærksomhed paa Hullet.

Generalen havde i Virkeligheden ogsaa hørt Trinene og Stemmerne, men kun agtet et Øjeblik derpaa; da viste hans Mine, at han vidste, hvad det var. Han røg rolig videre uden at se op.

Ogsaa Fangen genvandt sin Ro og bekymrede sig tilsyneladende ikke mere om, hvad der gik for sig over ham. Desto mere bekymrede han sig om, hvad der foregik i hans Hjerte, og knyttede derfor atter Samtalens Traad.

— Hvor længe skal jeg sluttes krum, Herr General?

— Saa længe det behager mig.

— Det er meget vilkaarligt.

— Jeg er Herre her.

— Kender De Fangernes tre Djævle?

— Jeg vil ikke haabe, Herr . . .

— Fangernes tre Djævle er først og fremmest deres Samvittighed.

— Hm!

— For det andet Fængselspræsten.

— Hm, hm!

— For det tredie, Herr General . . .

— Tag Dem i Agt!

— For det tredie Kedsommeligheden.

— Ja saa!

— Og da Kedsommeligheden opstaar ved Ensformigheden, og da det at blive sluttet krum er en Forandring i Ensformigheden, saa befrier De mig i det mindste i nogen Tid fra at blive forfulgt af den eneste Djævel, der plager mig her i Fængslet, thi De ved, at jeg har en god Samvittighed, og hvad Præsten angaar, da hader De ham Gud ske Lov mere end jeg.

— Ved De det for vist? spurgte Generalen, som om en ny Tanke pludselig dukkede op hos ham.

— Ja, svarede Fangen, og jeg skal ved Lejlighed gengælde Dem, at De har befriet mig fra den omtalte Djævel!

— De? Gengælde mig? udbrød Generalen og tog atter Tilløb til at blive gal i Hovedet.

— Ja, Herr General. Bladet kan vende sig, jeg mener det politiske Blad, og saa bliver jeg *Deres* Herre.

Generalen var bleven mørkerød af Vrede.

— Herre, for Satan i hede Helvede! De er den usleste Højforræder, Verden kender. Efter at Personen har gjort sig fortjent baade til at hænges og skydes og virkelig dømmes til Døden for Højforræderi, skænker hans Konge ham livsvarigt Fængsel, ikke en Gang livsvarigt Tugthusarbejde, og i tolv Aar har jeg gjort mig den største Umage for at faa et ordentligt Menneske ud af ham, og hvad har det altsammen frugtet. Til Trods for al Møje og til Tak for alle Velgerninger tænkte Mennesket kun paa nye, sorte Anslag mod Monarken. Bladet kan vende sig! Ha, jeg er vis paa, at hvis De blev min Herre, lod De mig straks skyde ned.

— Ikke straks, Herr General. Jeg lod Dem heller ikke skyde — men —

— Men — men?

— Herr General! Først lod jeg Dem indespærre i denne Celle, i hvilken jeg nu sidder paa tolvte Aar, og jeg sendte Dem daglig to af de frommeste Præster, det var mig muligt at opdrive, og de skulde afvekslende plage Dem Morgen, Middag og Aften.

— For Satan — hvilken Ondskab! Naa, og hvad saa mere? Videre?

— Naar De saa havde bedet et Aar, lod jeg Dem hænge.

Generalen sprang op og fo'r heftig omkring i Værelset, støttet til sin Stok.

— Hænge mig, udbrød han, efter først at have ladet mig bede et helt Aar. For Satan —

Han blev staaende foran Fangen.

— Men endnu har Bladet ikke vendt sig, brølede han, endnu er jeg Herre, og jeg skal ikke lukke Øjnene den hele

Nat for at udfinde noget, der kan sige Sparto til denne Ondskab.

— Det er en meget smuk Anvendelse af Natten, Herr General. Jeg vil imidlertid gøre Dem et godt Forslag.

— Jeg vil intet høre.

— De er Familiefader?

— Hvad kommer det Dem ved?

— Saavidt jeg ved, har De ingen Søn?

Generalen svarede intet, men gjorde en uvilkaarlig Bevægelse med Hovedet, som om han vilde sige nej.

— Og De bærer det skønne og gamle Navn von Toll, som er bleven berømt ved Dem.

Generalen nikkede atter uvilkaarligt.

— Det maa derfor uddø med Dem.

— Ja, sagde Generalen med sagte Stemme.

— Saa skulde De adoptere mig, Herr General.

— Hvorledes? En Højforræder?

— Jeg vil føre Navnet v. Heidenheim-Toll.

— De, som vilde indespærre mig og daglig sende mig to Sortkjoler paa Halsen.

— Ønsker De hellere, at jeg skal hedde v. Toll-Heidenheim?

— Og dernæst lade mig hænge.

— Men naar De gik ind paa Forslaget, lod jeg Dem ikke hænge.

— Det var meget pænt.

— De vil altsaa ikke adoptere mig?

— Hellere skulde jeg —

— Saa har jeg et andet Forslag. De har jo en Datter.

Generalen saa i Vejret og udbrød:

— Hvad ved De om min Datter.

— At hun er Deres eneste Barn.

— Hm! ja!

— Og smuk?

— Hvem har sagt Dem det?

— Jeg tænker mig det — efter Faderens Udseende.

— Herr —

— Og elskværdig og, hvis jeg ikke tager fejl, atten Aar gammel.

— Snart nitten.

— Og jeg bliver snart tredive, hvad De vel nok ved, Herr General?

— En ung Forbryder!

— Og nu, Herr General, hvis De ikke vil adoptere mig, kunde De gøre mig til Deres Svigersøn!

— Hør Herr —, plager Satan Dem i Dag?

— Jeg har kun min gode Dag i Dag ligesom De. Naa, har De intet Svar til mig?

— Jo, at De er en Forbryder, som havde fortjent Galgen.

— Men jeg er undsluppen, Herr General.

— Desværre.

— Jeg er af god, gammel Adel og besidder betydelige Godser, som vil blive gengivet mig, naar der kommer en Amnesti.

— For *Dem* kommer den aldrig.

— Jeg skal føje Deres Navn til mit!

— En Forbryders Navn!

— Og endelig, Herr General, kan De, naar De skal være ganske ærlig, ikke mere undvære mig. Som Svigersøn bliver jeg hos Dem, og De kan ærgre og drille mig, saa meget De lyster; De kan give mig Vand og Brød den ene Dag og lade mig slutte krum den anden. Hvis De ikke gaar ind paa Forslaget, gaar jeg ved første Lejlighed herfra, eller ogsaa venter jeg endnu et Aar, saa kommer nok Amnestien.

Generalen var falden i dybe Tanker, og det maatte være ganske besynderlige Tanker, thi hans Øjne funklede derved. Han traadte hen til Bordet og vilde tænde sin Pibe paany, men formaaede det ikke, da der var for lidt Tobak tilbage. Nu gik det løs.

— Herr —, sagde han, jeg skal nok sørge for, at De ikke gaar herfra ved første Lejlighed; endnu i Morgen lader jeg Dem smede til Muren. Hvad en Amnesti angaar, da skal De aldrig faa den, saa længe jeg lever, om jeg saa skal sønderbryde min Kaarde og kaste den for Kongens Fødder. God Nat.

— Deres Frøken Datter har været her i otte Dage, sagde Fangen, hvis Ro aldrig fornægtede sig.

— Han skal i Morgen smedes til Muren.

— Altsaa ikke sluttes krum?

— Jo, det skal han ogsaa.

— Og hvad hedder Deres Frøken Datter, Herr General?

— Underofficer Krumbein!

— Hvad befaler Generalen? spurgte denne udenfor Døren.

— Tag Lyset!

Underofficeren kom ind i Cellen og tog Vokslyset, som han pustede ud, hvorefter han fulgte Kommandanten.

Døren aflaasedes udefra.

Fangen blev tilbage, hensunken i dybe Tanker.

V

KOMMANDERSERGENT BOHNENKAMP OG »DØDSKAMRET«

Officeren med det sygelige Ansigt — v. Eichenberg havde antaget ham for at være Pladsmajoren med de gale Hunde — havde ført de tre Rejsende videre end i Fæstningen. De maatte endnu passere flere Broer, Porte og Taarne. De to Handelsrejsende blev mere og mere tavse, ja, den kæmpemæssige August Laubmeier syntes endog at blive mindre og mindre, hvorimod Angsten ofte fik den lille Tobias Haubensack til at fare i Vejret. Selv v. Eichenberg eller, som han her vilde hedde, Kommissær Joachim Lindenberg, syntes undertiden at finde det mindre gemytligt.

De havde naaet den indre, beboede Del af Fæstningen og befandt sig nu paa en stor, rund, fri Plads, der var indhegnet af Bygninger. Pladsen var mørk, kun foran tre eller fire Bygninger brændte nogle matte Lygter, og i enkelte Huse saa man Lys i Vinduerne.

Til en af disse Lygter førte Officeren de Rejsende. Den brændte foran et stort, højt Taarn, ved hvis aabne Port to Skildvagter var anbragte tilligemed en Soldat, iført Arbejdskittel.

En anden Soldat i Uniform og med Orden paa Brystet traadte ud af Porten og hilste paa de Fremmede.

— Her lader det til, at alle er Soldater, hviskede v. Eichenberg til Laubmeier, der gik ved Siden af ham; jeg er kun nysgerrig efter at se Fruentimmerne.

Laubmeier svarede ikke et Ord; han turde knap vove at høre paa det.

Ligesom man kun saa Soldater, saaledes herskede der i alt den strengeste militære Orden og Disciplin.

— Sergent Bohnenkamp! sagde Officeren til den gamle Soldat med Ordenen.

— Herr Kaptajn!

— Generalen sender Dem disse tre Fremmede, for hvem De har at sørge.

— Det skal ske, Herr Kaptajn. Skal de alle tre blive sammen.

— Herr Generalen har ikke talt noget derom.

Kaptajnen gik efter at have budt de Fremmede God Nat paa en meget høflig Maade.

Han var i det hele taget en meget høflig Mand.

— Korporal Neumann! raabte Sergent Bohnenkamp til Soldaten i Arbejdskitlen.

— Herr Sergent!

— Tag disse to Herres Heste i Forvaring.

(Fortsættes.)

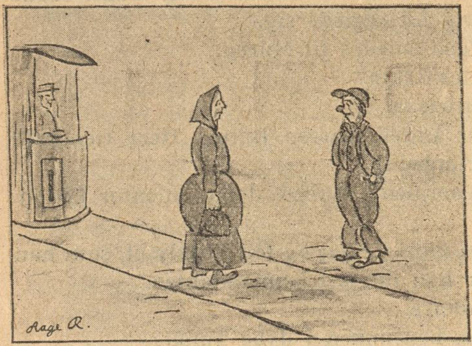

Damen: Ka' De sige mig, hvor jeg faar Linie 1?
Manden: Den faar De lige bag i, hvis De ikke flytter Dem.

Tegnet af Aage Rasmussen.

DEN KLOGE KONE

Spaakonen: Her er en Kvinde, der krydser Deres Vej. —
Damen: Ondskabsfuld, ikke sandt?
Spaakonen: Meget ondskabsfuld.
Damen: Det er min Tante Gusta; hun er vist vred paa mig.
Spaakonen: Ja meget vred.
Damen: Det er vist fordi, jeg kommer saa sjældent itl hende —?
Spaakonen: Rigtig — Kløver ni — sjældne Visiter. —
Damen: Blot hun ikke tænker paa at gøre mig arveløs —?
Spaakonen: Det gør hun — Hjerter syv — Arveløshed —
Damen: Nej, at De kan vide alt det — og jeg har dog ikke sagt et eneste oplysende Ord.

R. C. J.

K. O. H. Tak for de to tilsendte Tegninger, der dog desværre ikke fortæller noget nyt — snarere det modsatte!
Ønskes Tegninger retur, maa Porto vedlægges.

Georg Hoffmann Tak, skal nok komme frem.

V. A. K. Vi haaber at faa Plads!

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

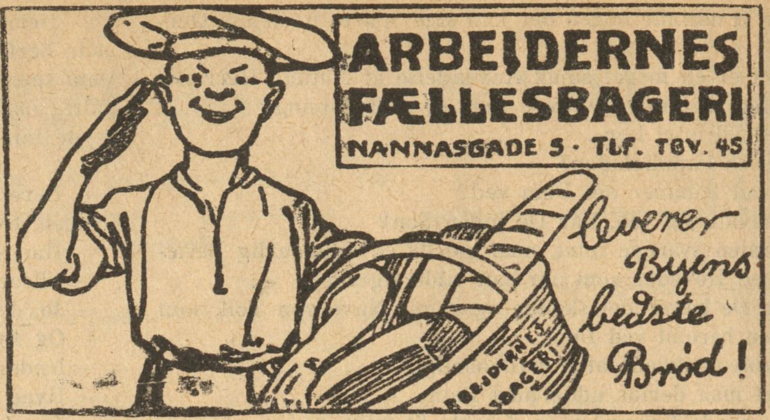

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

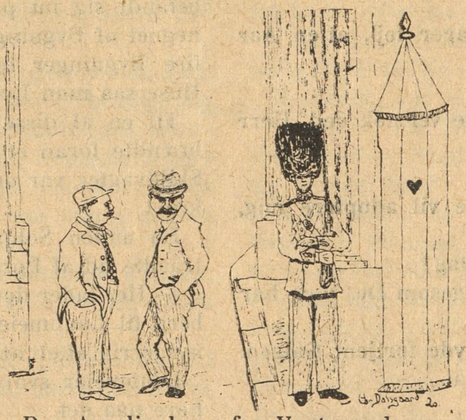

Paa Amalienborg før Vagtparaden trækker op.
Første: Ved Du, hvorfor der er Hjerter i Skilderhuset?
Anden: N—æ.
Første: Selvfø'lig fordi der ikke er Ruder.

Tegnet af Chr. Dalsgaard.

Avertér i Ravnen.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre   Smørkage 30 Øre

BAND ALDRIG

Hvad Petersen saa, da han uforvarende kom til at sige: »Fanden æde mig!

Tegnet af Aage Rasmussen, Bogense.

I et Hjem en Aften ved Selskab udbrød Konen pludselig: Christian, Christian, hvor Du dog er en treven Tørvetriller. Manden svarede intet, men efter faa Sekunders Forløb sagde deres lille fireaarige Datter: Fa'r jeg vil hjælpe Dig hver Dag med at trille Tørv, saa gaar det ikke saa trevent.

K.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

Holch-Stilling

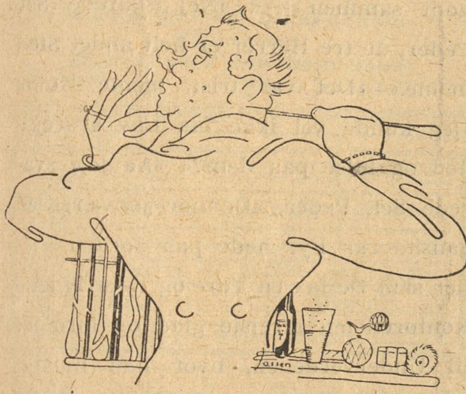

Komponisten til Operaen »Familjen Schumacher« i »Apolloteatret«.

FORSTADSDIGT

Han drømte at blive en fejret Sanger,
men der er saa meget man vil, —
han naa'ed at blive Gadepranger,
for der kunde Stemmen slaa til. —

Han drømte at fæste en yndig Pige
med trofaste Øjne blaa, —
han gifted' en Kvinde, der kunde sige,
hvor Skabet det skulde staa. —

Han drømte at bygge en lille Rede
med Tæpper og Blomsterflor, —
han lejed' en Kælder dybest nede,
hvor Rotterne skreg i Kor. —

En tidlig Sommerdag blev han funden
hængt i et Træ i Alléen.
En underlig Skæbne — han kom dog
i Grunden
tilsidst paa den grønne Gren.

Willy Rewald.

Hørt hos en Maler.

(Tyk Gullaschfrue): — 10,000 Kroner for at male et Portræt af mig, der er dyrt, Hr. Professor.

— Naa, vi kan sige 8,000 — men saa kommer det altsaa til at ligne Dem!

HØRT PAA BARBERSTUE

Barber (til Fruen, som har fulgt sin Mand ind): — Hvordan vil Fruen ha' Deres Mands Haar klippet? Kort eller langt?

»Godt Nyt«.

Efter Forlydende agter Tivoli til næste Sæson at afholde en Rotteudstilling.

*

Paa Grund af Prisstigning paa Elefanter, vil Billardkugler gaa op med 4 Kr. pr. Stk.

*

Dagspressen melder, at der er bygget to nye, danske Undervandsbaade, og en tredje er under Bygning. Vi kan berolige opskræmte Mennesker med, at Hensigten med disse Krigsfartøjer er at underminere Militarismen!

*

Folketeatret har flere Gange haft den røde Lygte ude til sin Aabningsforestilling.

Er det den nøgne Sandhed?

*

Fordi man ikke kan lide Snaps, behøver man da ikke at gaa med et blaat Baand i Knaphullet.

Jeg kan f. Eks. ikke lide gule Ærter, men derfor gaar jeg ikke med et gult Baand i Trøjen.

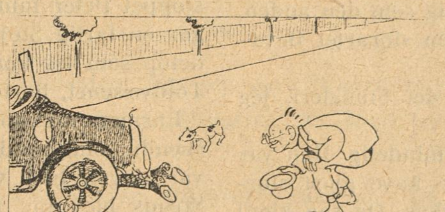

Hallo! er De optaget?

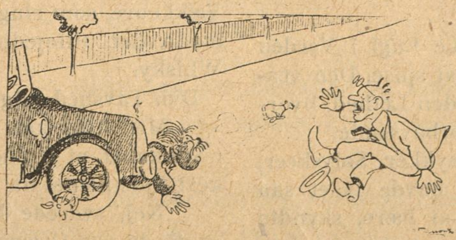

Ja—a!!!

— Du, naar en Tønde vejer 10 Pund, hvad kan Du saa fylde den med, saa den kommer til at veje 9 Pund?

— Kan den ikke!

— Med Huller!

»EN SVENSKER«

Fadern:

»Jag förstår inte hur du kan tycka så mycket om Anderssons Kalle. Han är ju den lataste och dummaste pojken i hela klassen.«

Sonen:

»Ja, ser pappa, det är just därför. Annars skulle *jag* vara det.«

»EN DANSKER«

Ved et Krigerjubilæum.

Generalen: Er det ikke — Rasmussen — 37 — fra 16de Bataillon?

Rasmussen (som nu er Grosserer og meget svær): Jovel. Hr. General!

Generalen: Jeg syntes det jo nok. Jeg kan huske Dem fra det store Tilbagetog, hvor vi retirerede kæmpende, og kun *Tomme* for *Tomme* veg tilbage for den fjendtlige Overmagt.

Rasmussen: Javel, Hr. General!

Generalen: Naa, De ser jo saa sund og frisk ud, saa De magelig kunde ta' saadan en Tørn igen.

Rasmussen: Undskyld, Hr. General! Jeg er bange for, at jeg ikke kan løbe nær saa stærkt nu — som den Gang!

»EN NORDMAND«

Fruen: Det er meget smukt av dig, Georg, at du virkelig har kjøpt denne smukke hat til mig, men det er jo virkelig synd at betale 50 kr. for en hat.

Han: Ja, synden kommer paa *dit* hode og ikke paa mit.

RUNDSKUEGEVINSTER

Rejsen til Østasien blev vundet af *Ekspresbud Petersen.* Et Adgangskort til Zoologisk Have i December Maaned blev vundet af Direktør *Max Ballin.* Flyvetur til London blev vundet af Rullekone, Enkefru *Madsen,* og tre Sporvognsbilletter blev vundet af Bankdirektør *Glückstadt.*

Tegning af Hp. Hansen.

— Sire! Folket beder for Irlands Borgmester!

— Passiar! Tror Du en Smule Sultestrejke kan imponere England, som sultede sin Fjende i fire Aar!

I HEDE —

Kontorchef Holm kom til Himlens Port og fremviste sine Anbefalinger. »Jeg træffer vel ikke Sven Olsen, Malmgren og Olufsen . . . vi har haft det saa godt sammen —.« »Nej, svarede Sct. Peder, de tre Herrer er helt andet Sted henne.« »Det var trist, mente Holm, »jeg kunde vel ikke faa Lov at rejse ned og hilse paa dem?« »Aa jo,« svarede Sct. Peder, »De har jo været en ganske rar Fyr nede paa Jorden, saa her skal De faa en Tur- og Returbillet.« Kontorchefen afrejste glad og fornøjet til Underverdenen, hvor han hurtigt fandt sine tre Venner, der sad og spillede Kort og drak Whisky. »Maa jeg være med,« spurgte Holm. »Ja, har Du Penge?« svarede Olsen. »Nej, men jeg kan vel faa Kredit?« »Ikke tale om,« raabte Olsen og stak med Esset. »Ja, men saa vent lidt,« svarede Holm, gik udenfor og kom lidt efter tilbage og lagde en stor Sum Penge paa Bordet.

»Hvor har Du faaet alle de Penge fra?«

»Jeg solgte Returbilletten!«

Første Klasses Vækkeure

Det var i et lystigt Selskab. Man havde fortalt Smuglerhistorier, den ene omtrent ligesaa troværdig som den anden, og nu hævede Mallander sin Røst,gjorde en storartet Bevægelse med Armen og talte saaledes:

— Alt dette er kun Smaatterier mod det Smugleri, jeg gjorde med *Peter,* da jeg var i Afrika.

Peter var en Struds, men ikke nogen almindelig. Han var saa flink og godt dresseret, at han vilde have gjort stormende Lykke i en hvilken som helst Cirkus. Og saa klog! Han havde bare den Fejl, at han altid var søvnig og kunde give sig til at sove paa de mest ubelejlige Tider. Ja, hør nu bare her, saa kan I selv dømme:

Som I ved, er Strudsen den mest glubske Fugl i Verden og ikke meget kræsen med, hvad den faar at spise. Den vrager ikke, hverken Træ, Sten eller Metal, og den Lethed, hvormed den fordøjer selv de værste Ting, er forbavsende.

Jeg lod Peter af og til sluge Klokker, Smykker, Sølvskeer, Gafler og andre Smaating. Og naar han havde faaet saa megen Last indenbords, som han orkede at bære, skyndte jeg mig til den nærmeste Told- og Grænsestation og forklarede med den uskyldigste Mine af Verden, at jeg havde købt Strudsen for at sælge den til en zoologisk Have i Europa. I samme Øjeblik Peter var over Grænsen, gav jeg ham et lille Stød mellem Ribbenene, og han afleverede trolig og i uskadt Tilstand Klokker, Smykker og Sølvsager lige til den mindste Teske. Tilsidst gik det dog galt. En Dag havde jeg stoppet Peter fuld med en Last Vækkeure, der som bekendt gør en farlig Støj, naar de brager løs, og Uheldet vilde, at netop som jeg kom med min sædvanlige lille Forklaring til Toldvæsenet, hørtes en øredøvende Ringning.

Larmen var nok til at vække en død. Peter tabte fuldstændig sin Aandsnærværelse, thi dette Rabalder i Maven var noget, han var ganske uforberedt paa. Den stakkels Struds blev saa forvirret, at han afleverede Varerne paa Pletten uden at vente paa den sædvanlige Opfordring. Toldmændene havde foran sig en net Ladning paa tre Dusin Vækkeure, som ringede om Kap. Det var et værre Vækkelsesmøde det, tilføjede Mallander og tømte det halve af sin Whisky.

Dyb Tavshed fulgte.

— Men hvor kan det være, spurgte en ung, uskyldig Mand i Selskabet, at Urene gav sig til at vække. Var de blevne forkert indstillede, da de blev trukne op?

— Nej, svarede Mallander uden Betænkning, men Sagen er, at de paa Grænsen har *europæisk* Tidsregning, og Urene var indstillede paa den *afrikanske* Tid, som er en Time bagefter . . . . og de Satans Ure var saa fintmærkende. . . .

Her sagde Mallander »Skaal« og tømte Resten af sin Whisky.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 72
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Wolkes Caloric
A/s Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Hr. Olsen: Jeg synes, din Forlovede halter lidt?

Hr. Petersen: Jamen det er bare paa det ene Ben.

En Læge har holdt et Foredrag i en Landboforening om Alkoholens skadelige Virkninger. Da han har sluttet sit Foredrag, rejser en Mand i Forsamlingen sig og siger:

— A hulder i et aa' alt mæ' æ Dovter, aa' a sejer, nærenstid vi har vor go'e danske Snaps aa' vort go'e Bajerskøl, hva' ska' vi saa mæ' den forbandede Alkohol?

*

Studenten: Tør jeg gøre Professoren Ulejlighed i to Minutter. Mit Navn er Thisted.

Professoren (distræt): Saa har jeg vist truffet Dem en Gang før — ovre i Jylland, ikke sandt?

*

— Hvor kan Du holde ud at høre paa, at din Kone spiller Klaver hele Dagen?

— Jo, jeg skal sige Dig, ellers vil hun lave Mad, og det er meget værre.

Lille Benthe (læser Aftenbøn): Og saa beder jeg Dig, gode Gud, om at lade Nykøbing ligge paa Lolland og ikke paa Falster.

Moderen (forbavset): Hvad er det dog, Du siger, lille Benthe?

Benthe: Jo, for det er jeg kommen til at skrive i min Skolestil, og nu vil jeg gerne, at det skal være rigtigt!

*

Konen: Jeg hører, at Du kniber Tjenestepigerne i Kinderne, naar de kommer ind i Butikken. Hvad skal det betyde?

Manden: Det er bare Forretningskneb, forstaar Du.

*

Kemikeren: Dine Taarer imponerer mig ikke, Adelaide — thi hvad bestaar de vel af? — en uendelig ringe Kvantitet fosforsyret Salt og Spor af klorsyret Natron — Resten er bare Vand.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Kostbarheder.

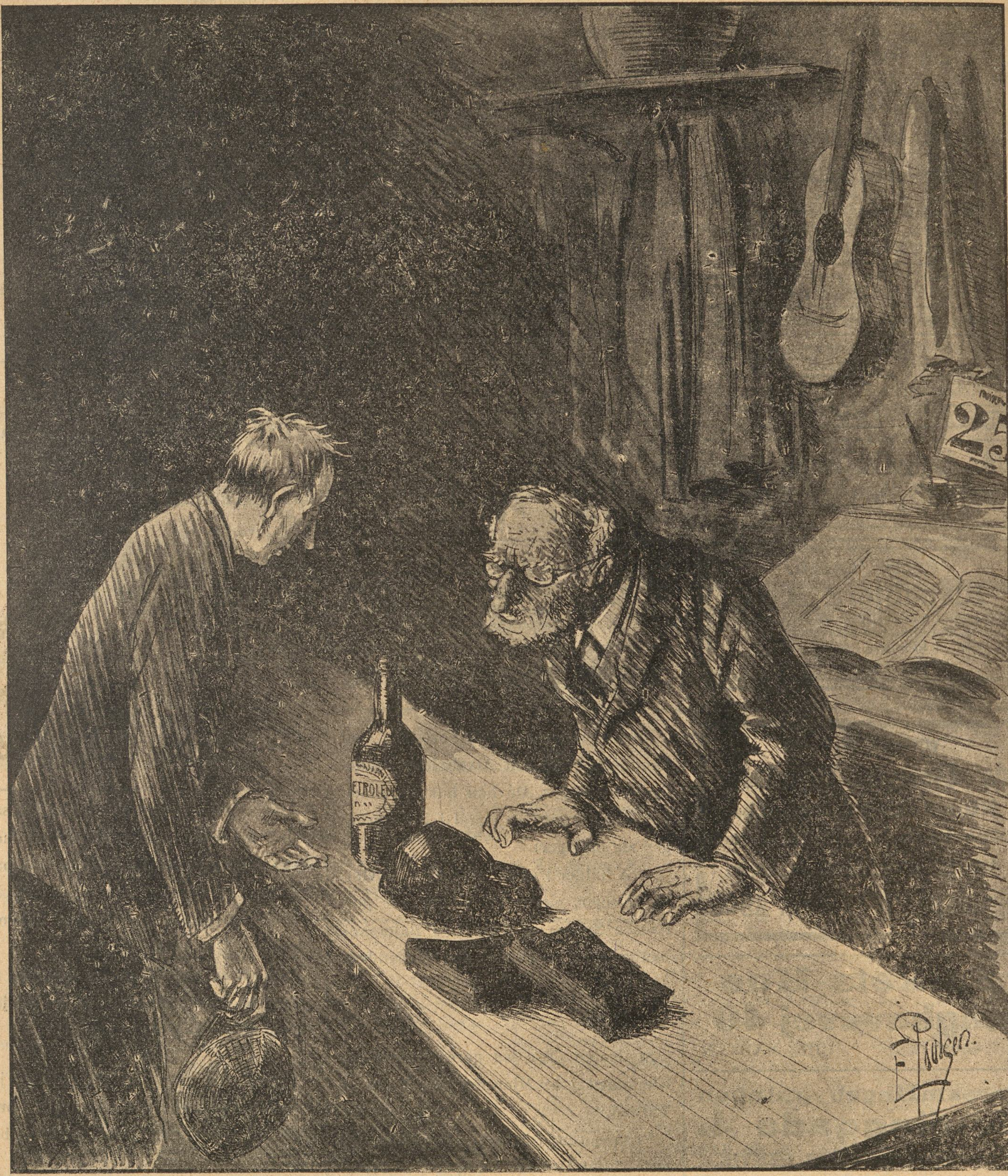

Tegning af Emil Poulsen

Pantelaaneren: 1 Flaske Petroleum, et stort Stykke Kul og to Tørv, — jo, paa det kan De godt faa et Laan paa 25 Kroner!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 40 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 30. September 1920

Regnen den regner —

Tegning af Erik Lassen.

Fuld Mand: Er Du ansat her ved Vandværket?
Arbejder: Ja, det er jeg.
Fuld Mand: Jamen kan Du saa ikke ta' og lukke a' for Vandet?!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

EN UDVEJ

— Undskyld, Hr. Politiassistent. Jeg kommer for at beklage mig over den Herre, som bebor Lejligheden ovenover mig. Han spiller hele Dagen paa Klaver, og det lyder græsseligt, for han har ikke Spor af Gehør.

— Det er en ren Privatsag. Det kan jeg ikke blande mig i.

— Kunde De ikke arrestere ham for *falsk Spil?*

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6 00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke“.
Fredericia.

Olesen: Hvad synes Du om min ny Forlovede?

Petersen: Jeg synes, hun er noget for reserveret.

Olesen: Ja, det er sgu' ogsaa mig, som har reserveret mig hende!!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Bedste Tandcrême
i Tuber
VIBADONT
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Greven: De spurgte, den Gang jeg antog Dem som Tjener, om De maatte ryge Cigarer, og dertil svarede jeg ja, men jeg mente selvfølgelig ikke, at De skulde ryge *mine* Cigarer!

Tjeneren: Hr. Greven maa undskylde, men jeg behøver da virkelig ikke at spørge, om jeg maa ryge *mine egne!*

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Gadebillede.

Hver Dag, jeg gaar min vante Morgentur,
jeg standser gerne ved den gamle Mur.
For Muren bærer paa sin slidte Ryg,
hvad Døgnet fandt fortjent at staa paa Tryk;
og foran Dagens ganske friske Blad
staar Folk og læser i ulige Rad.
Her mødes ung og gammel, »høj og lav«,
hver med sin Interesse, sine Krav;
hver søger sit, hver enkelt tager sit
i disse mange Spalters sort paa hvidt.
En bister Herre læser Dagens Leder.
En mager Dame søger Kur, der feder.
En stor Hr. Silberstem med typisk Næse
noterer ivrig ud af Hause og Baise.
En gammel Kone søger »Plads at luge«;
en »Folkekøkkenet for næste Uge«.
En følger nøje med i Sportsrubriken;
en anden (en med Briller) Kunst-Kritiken.
En læser grundig »Tegn paa fjerne Kloder?«
En anden kigger i »De sidste Moder«.
En studser ved en Dødsannonces Navn.
En gransker »Døgnets Nyt i København«:
bl. a.: Overfald paa to Betjente!
. . . En søger frygtsomt »Laan til billig Rente«.
En samler Travtips for at redde Bon'en.
En mimrer sig igennem Føljeton'en,
En læser om den sidste Première;
en anden dyrker Bladets »Sundhedslære«.
En finder Sommerly i Gilleleje.
En ser omhyggelig om »Barn i Pleje«.
En søger Ægtemand, en søger Kone.
En gennempløjer nøje »Takt og Tone«.
En svælger i et yndigt Solskinsdigt.
En skriver af et Middel imod Gigt.
En sluger ivrig Døgnets Telegrammer:
Mord i Breslau! Hongkong staar i Flammer!
En lille Gut, der søgte Morgenplads,
er standset ved »Det nye Filmspalads«.
Nær ham en ung Student sig Lykken henter:
»Emil, kom Klokken otte. Klara venter!«
Kun *én* — en Journalist — gaar rankt forbi
med flygtigt Blik til eget Skriveri.
Og nu jeg selv? Ja det er snart fortalt:
jeg læser, efterhaanden, omtrent alt,
. . . ej i Avisen, men i andres Træk.
Saa gaar jeg hjem til Pen, Papir og Blæk
og tegner Rækken ved den gamle Mur,
hvortil jeg gaar min vante Morgentur!

Frederik Skousbo.

C·M·Hess Fabrikker Vejle

Støbe Gods

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

Lærerinden (fortæller om Kokosnødder): I de varme Lande har man Nødder saa store, at en hel lille Musefamilie kan bo inden i en Nød. Er der naa'en af Jer, der kan sige mig, hvad en saadan Nød hedder?

Lille Vita: Frøken, maa jeg: Det er Bolignøden!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

KUN HAM

— Vi har forgæves søgt en Kasserer det sidste halve Aar.

— Jeg troede ellers, at der var Folk nok at faa.

— Ja, men ser De, vi søger *den* Kasserer, som er rendt med vores Kasse!

*

Sørensen: Men Gud, Jensen, sikken en Bule, Du har faaet i Panden . . . det er jo et helt Horn.

Jensen: Jo, jeg kom i Nat til at løbe paa en Lygtepæl nede paa Hjørnet af Gothersgade i Taagen.

Sørensen: Saa er det altsaa et Taagehorn!

Moderspröjten

„Noliber“
er atter paa Lager
og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler
& Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

AFR A/S
KUL
AFR A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

DEN KLOGE SMED

En Hotelvært i en af Jyllands største Byer var forleden i Færd med at lægge nogle Tusind søde smaa Kroner i sit Pengeskab, og saa hændte det, at Døren knaldede i. Nøglerne laa inde i Skabet. Værten tænkte først paa at tilkalde sagkyndig Ingeniør-Hjælp, men mente dog, at Smeden burde forsøge med sine Dirke. Og Smeden kom, pillede lidt ved Døren og lukkede den saa nok saa nydelig op.

— Hvad koster det?
— Fem Kroner.
— Det er skam altfor dyrt!

Smeden knaldede Døren i igen. Og saa bad Værten ham naturligvis om at lukke op igen, og det gjorde Smeden.

— Hvad koster det?
— Ti Kroner.
Værten betalte.

Holder den?

(Mel.: Stakkels Hanne).

Denne Chance, denne Chance:
Højres fæle Dekadence
brugte Venstre, brugte Venstre,
lavede en Alliance.
Al Slags Frisind glad de klemmer,
og om alt de sammenstemmer.
Alliancen Glæde volder —
Notabene: *Hvis* a' den da holder!

Madsen-Mygdal, Madsen-Mygdal
er en sjælden væm'lig styg Dal,
han vil stramme, han vil stramme
hver en Livrem med det samme.
Der skal spares — ingen Sløsen,
han har fundet Livets Løsen,
med den Livrem kæk han trolder —
Notabene: *Hvis* a' den da holder!

»Scala«s Leder, »Scala«s Leder
Frede Skaarup ivrig freder
om den Muse, om den Muse,
som kan Aanden sødt beruse.
Bort med Flæben, Sang paa Læben —
jeg kan godt li' Mandens Stræben,
han vil spille alle Roller —
Notabene: *Hvis* a' den da holder!

Bagerlauget, Bagerlauget,
det er Folk, der kender »Tavet«,
uden Dinglen, uden Dinglen
kan de sætte Pris paa Kringlen,
og de drejer stadig Skruen,
og de spænder lystigt Buen;
17 Kroner for 2 Boller —
Notabene: *Hvis* a' den da holder!

Vore Biler, vore Biler
sig for Tiden overiler.
Mig det fryder, mig det fryder,
naar i Bilen blødt jeg hviler.
Efter Biler tit jeg kiler,
og jeg vinker og jeg smiler,
saa med Bilen glad jeg joller —
Notabene: *Hvis* a' den da *holder!*

Jørgen Grønsvær.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

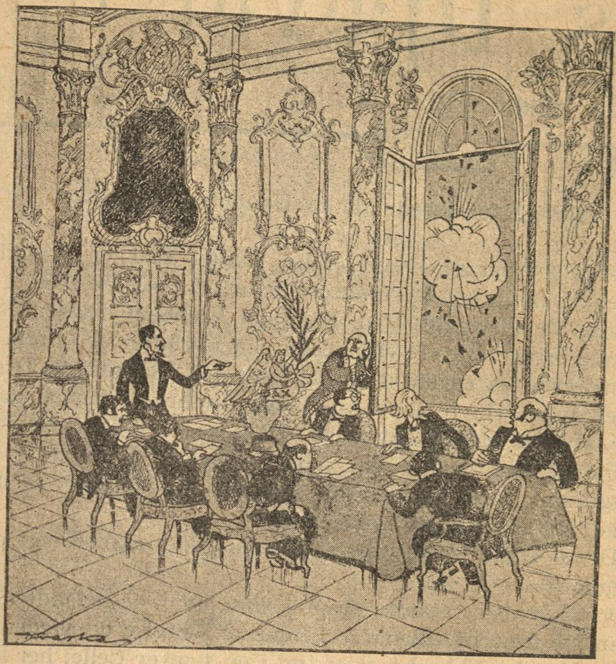

Præsidenten for »Folkenes Fredsforbund«: Vi maa ha' Vinduet lukket! Vi kan jo ikke høre, hvad vi selv siger for al den Krigslarm!

(»Ulk«).

Tidsaandens Gang over Jorden.

(»Fliegende Blätter«).

Spadsere- og Badedragter før og nu.

(»Daily Mirror«, London).

Busen Bernhard står på morgonen och väntar att krogen skall öppnas (Beværtningen skal aabne) och tycker att tiden skrider olidligt långsamt på tornuret.

— Ja tror min själ dä ä en godtemplarjäkel som har hängt sej i visarn!

(»Strix«)

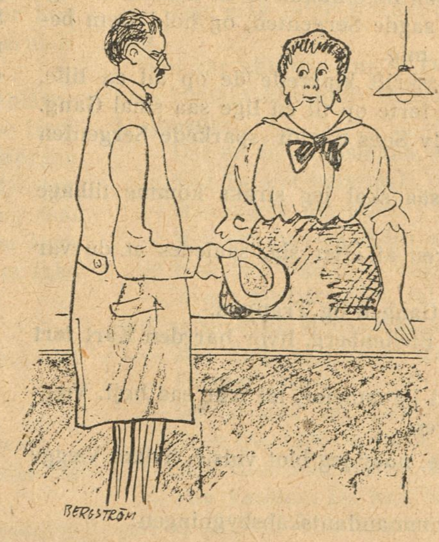

— Mitt namn är Johansson — Carl Aksel Johansson. Min hustru fick en kokerska (Kokkepige) från det här kontoret i förra veckan (forrige Uge).

— Alldeles riktigt, herr Johansson.

— Bra. Då kanske ni vill komma hem och äta middag hos oss i dag?

(»Søndags-Nisse«

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— Det skal ske, Herr Sergent.

Laubmeier og Haubensack havde ført deres Heste ved Haanden.

Korporalen modtog dem i Forvaring.

— Behager Herrerne at følge med? sagde Sergenetn til de Rejsende.

Han førte dem ind i den store, høje Bygning.

Laubmeier havde alt forlængst snøret sin Rejsesæk af Hesten og tog den nu paa sine Skuldre.

Den gamle Sergent gjorde ingen Mine til at ville hjælpe ham.

Haubnsack havde taget sine Pistolhylstre med sig.

v. Eichenberg havde benyttet Tiden til at se sig omkring. Fra den høje, treetages Bygning var hans Blik hurtig svævet over til den højre Side, hvor der laa et langt, lavt Hus med en eneste lukket Dør i Midten.

To Skildvagter spadserede udenfor dette Hus, der laa aldeles i Mørket.

— Er dette Herr Generalens Bolig? spurgte v. Eichenberg den gamle Sergent, medens denne førte dem ind i den høje Bygning.

— Ja, var det korte Svar.

— Altsaa Kommandantboligen?

— Ja.

— Og hvem bor i dette lille Hus tilhøjre?

— Det kan Generalen selv sige Dem.

— Sergent Bohnenkamp er en Grobian, hviskede v. Eichenberg til Laubmeier.

— For Guds Skyld ti stille, bad Laubmeier.

De fulgte stiltiende efter Sergenten, der førte dem hele den underste Etage igennem, til de naaede en aaben Port, som vendte ud til en Gaard, der var omringet af Huse paa alle Sider. Bohnenkamp lod dem gaa over tilhøjre i et Hus, der sluttede sig umiddelbart op til Kommandantskabsboligen.

Der var bælgmørkt ude i Gaarden, og inde i Huset var der ogsaa saa mørkt, at man ikke kunde se en Haand for sig.

— Tag Dem i Agt her, sagde Sergenten, og hold Dem bestandig lige i Hælene paa mig.

Nøje følgende hans Forskrift klavrede de op ad en lille, smal og stejl Trappe, der førte op til en lige saa smal Gang. Da de var gaaede en halv Snes Skridt, sparkede Sergenten en Dør op og sagde:

— Behag at gaa ind, saa skal jeg straks komme tilbage med Lys.

Sergenten lukkede Døren af efter sig, saaledes at de var indespærrede.

De hørte ham passere Gangen og Trappen.

— For Satan, sagde v. Eichenberg, hvor har den Karl ført os hen.

— For Guds Skyld, bad Laubmeier, tal ikke saa højt. Væggene kunne her have Øren.

— For min Skyld gerne, naar jeg blot vidste, hvilke Vægge vi er imellem.

— Jeg tror, vi er i Kommandantskabsbygningen.

— Det tror jeg ikke. Saa meget ved jeg, at bagved og ved Siden af Kommandantskabsbygningen ligger Statsfængslerne.

— Jeg vidste ikke —

— Har De aldrig gjort Dem skyldig i nogen Majestætsforbrydelse, mine Herrer?

— Aldrig! forsikrede de to Handelsrejsende dyrt og helligt.

— Mine Herrer, sværg ikke. Ogsaa Ord er Handlinger efter Straffelovens Bydende, og hvor let taler En ikke et ubesindigt og ubevogtet Ord. Kardinal Richelieu sagde, at man kunde bringe ethvert Menneske paa Skafottet, fra hvem man blot havde en eneste skreven Linie eller ti udsagte Ord, og efter dette Princip er mange blevne indbragte her, anklagede for Majestætsforbrydelse. En Doktor fra Göttingen — jeg erindrer ikke hans Navn mere — maatte sidde atten Aar i Tugthuset, fordi han havde sagt om en Minister, at denne ikke var noget stort Lys.

De to Handelsrejsende var blevne endnu mere tavse ved denne Tale.

v. Eichenberg maatte absolut vide, hvor de befandt sig, thi han gik frem og tilbage i det mørke Værelse og sagde:

— Man har ikke bragt os ind i en snæver Celle; her kunde jo et halvt Kompagni blive indkvarteret, og — ha, hvad falder mig dog ind?

— Hvad falder Dem ind, Herr v. Eichenberg.

— Mine Herrer, jeg siger Dem en Gang for alle, at dette Navn ikke maa nævnes her. Hvis nogen hørte det blot en eneste Gang, var det ude med Dem.

— Med os, Herr —?

— Joachim Lindenberg vilde De sige? — Ja, De var fortabte, mine Herrer; thi da De har indført mig her i Fæstningen under et falsk Navn som Deres Forretningsfører, har De uigenkaldelig knyttet Deres Skæbne til min, og jeg —

— Og De — hvem er De, Herr Lindenberg?

— Jeg er — har De nogensinde hørt Tale om »Dødskamret« i Fængslerne.

— Dødskamret, sagde Laubmeier, er, hvis jeg ikke tager meget fejl, det Værelse, hvori man sætter de dødsdømte Forbrydere Aftenen før Henrettelsen.

— De tager ikke fejl, Herr Laubmeier. Saadanne Kamre plejer at være store og brede, og der er bløde og magelige Stole og Senge deri ligesom for at haane de Ulykkelige, der maaske i flere Aar har maattet ligge paa den haarde Briks, og som nu ikke kan drage Nytte af Behageligheden, da Natten forud for en Henrettelse giver Vedkommende andet at tænke paa end at hvile sig. Og i dette store, rummelige Kammer tæller jeg nu tre Senge, tre, mine Herrer, skøndt man kun havde regnet, at her vilde komme to! Hvis jeg ikke tager fejl, læste jeg fornylig i et — naturligvis udenlandsk — Blad, at der hemmeligt var bleven henrettet tre Statsfanger her i Fæstningen. Vi er uden Tvivl i de Ulykkeliges »Dødskammer«, i hvilket de sidste Angst- og Klagesuk har lydt, og jeg spørger Dem nu, mine Herrer, hvorfor vi er bragt hertil?

Han fik intet Svar. Hans to Rejsefæller stod som fastnaglede til Stedet; man hørte kun deres besværlige Aandedræt.

— Og her udenfor, under Vinduet —? Sandelig, Vinduet vender ud til en Kirkegaard, jeg ser Gravene. Ja, ja, Kirkegaarden maa være nærved Dødskamret. — Ah, der har vi Sergenten med Lyset. Denne Mand ser ogsaa ud til Allehaande, ligesom hans halvgale Kommandant og halvtossede Pladsmajor. Stille, mine Herrer, tal ikke et Ord og vis ingen Frygt; kun Selvbeherskelse kan redde os. De, Herr August Laubmeier, kan saa uforlignelig rulle med Øjnene, gør det endelig, og De, Herr Haubensack, skal tage Deres Pistoler i

Haanden, som om De legede med dem . . . det vil give os en vis Anseelse.

Den gamle Sergent traadte ind med Lyset.

De Fremmede kunde nu se sig om i Gæsteværelset. Det var et meget lavt, men samtidig meget stort og bredt Værelse, og der stod virkelig tre opredte Senge deri, ligesom der ogsaa fandtes nogle bløde Lænestole.

De to Handelsrejesnde var til Mode, som om de havde faaet en Spand Skruptudser ned ad Ryggen. Laubmeier glemte aldeles at rulle med Øjnene, og Haubensack havde meget spagfærdigt lagt Pistolhylstrene til Side, uden at det faldt ham ind at lege med deres Indhold.

Sergenten stillede det medbragte Lys paa et Bord, der stod midt i Værelset.

— Ønsker Herrerne noget? spurgte han.

De to Handelsrejsende tav.

— Hm, sagde derimod v. Eichenberg, jeg havde dog et Spørgsmaal, Herr Sergent.

— Vil De gøre Forretninger endnu i Aften?

— Aa ja, men derom senere. De har vel været her længe?

— Jeg er kommen hertil med Generalen.

— Ah, og er altsaa hans Fortrolige, kan jeg tænke mig. Men den Officer, der overleverede os til Dem — De kalder har »Herr Kaptajn« — er det ikke Fæstningens Pladsmajor?

— Jo, det er rigtigt.

— Og Herr Generalens første Adjudant?

— Ja.

— Den stakkels Kaptajn synes ikke at være ganske rask.

— Nej, han hiver lidt en Gang imellem.

— Han er nok en Gang bleven bidt af en gal Hund?

— Det er mig, min Herre.

— Hm, er det sandt?

Laubmeier og Haubensack stod atter som fastnaglede til Pletten af Skræk. Selv Lindenberg modtog denne Underretning med en vis ubehagelig Følelse.

— Men det er længe siden, mine Herrer, sagde den gamle Sergent, der nok mærkede, hvilket Indtryk hans Meddelelse gjorde paa dem.

— Det er vel omtrent ni Aar? spurgte Laubmeier.

— Nej, dog ikke saa længe. Jeg befinder mig imidlertid ganske vel; kun en Gang om Aaret, paa den Dag da jeg blev bidt, føler jeg en underlig stikkende Fornemmelse i Halsen.

— Og hvilken Dag er det, Herr Sergent?

Bohnenkamp vilde besvare Spørgsmaalet, thi Hundebidet var en af hans Livs mærkeligste og forunderligste Tildragelser, som altid gjorde ham snakkesalig, naar han tænkte derpaa; men han blev afbrudt af Korporal Neumann, der kun havde et Par Ord at tilhviske ham, hvorefter han fjernede sig.

— De Herrer, sagde Sergenten, da de atter var blevne alene, skal holde sig beredte til allerede i Aften at vise Herr Generalen Deres Sager. Frøkenen skal vel først i Morgen paa sin Fødselsdag udsøge sig, hvad hun synes bedst om, men Generalen ønsker dog at se Varerne forinden. Jeg skal senere føre Dem til ham. Jeg vil dog allerede nu give Dem et godt Raad: forlang ikke for meget. Herr Generalen er ikke en Mand, der lader sig gøre Løjer med.

Han gik.

De to Handelsrejsende betragtede hinanden noget betuttet ved denne Meddelelse.

— Vi har faste Priser, sagde Haubensack.

— Ja, og faste Priser er ingen Løjer, mente Laubmeier.

— Hvad mon det forresten skal sige, at han ikke lader sig gøre Løjer med.

— Hvad det skal sige, mine Herrer? sagde v. Eichenberg; har De glemt, at det i Nat er Fuldmaane? Dertil kommer, at vi jo ikke kender Dagen, paa hvilken Sergenten er bleven bidt, saa det godt kan være i Dag for ni Aar siden! Naa, vil De ikke gøre Dem færdige, mine Herrer? Sergenten kan jo komme hvert Øjeblik, og fornemme Herrer lader ikke vente paa sig.

Agenterne maatte gøre sig færdige. Haubensack udtog blot af sin Rejsetaske et elegant Etui af Mahognitræ. Det var trods sit ringe Omfang stort nok til, at de kostbareste Guldsager og Ædelstene kunde faa Plads deri.

Laubmeier udtog en Mængde Æsker af sin Rejsesæk og lagde dem til Rette. Derefter børstede han sin grønne Frakke og sin moderne Hat og rettede Haaret foran et Spejl.

— De ledsager os vel, Herr — Lindenberg? spurgte Laubmeier.

— Hvorhen, mine Herrer?

— Til Generalen?

— Nej!

— De vilde jo være vor Kommissionær her?

— Ja, men den, der styrter sig i Fare, omkommer deri. Imidlertid — nej, Sagen er og bliver dog farlig.

— Hvad mener De, Herr Lindenberg?

— Hm! Jeg tænkte paa, at jeg kunde gaa alene til Generalen.

— Med vore Sager?

— Nu ja, han vil jo blot se Varerne.

— Og De vil gaa alene med dem?

— Det var saadan en Ide af mig. Som blot Kommissionær kunde han ikke godt overøse mig med Grovheder, hvis Prisen forekom ham for høj.

De to Handelsrejsende vekslede spørgende Blikke med hinanden, medens v. Eichenberg gik frem og tilbage i Værelset. Pludselig blev han staaende ved at høre, at nogen nærmede sig Døren. Det var tydeligt at mærke, at det ikke var nogen Soldat, der kom, dertil gik Vedkommende altfor let og listende.

Døren til Værelset blev aabnet, og en smuk Kammerpige traadte ind. Hun blev noget befippet ved at se de Fremmede her og sagde derfor rødmende:

— Jeg søger Sergent Bohnenkamp?

— Han er ikke her, mit smukke Barn, svarede v. Eichenberg, hvis Øjne lyste af Glæde over denne skønne Fremtoning.

— Jeg beder om Forladelse.

Før v. Eichenberg kunde forhindre det, var hun allerede borte.

Det var en Fandens køn Tøs, mine Herrer, udbrød han til sine Rejsefæller; ikke sandt, De deler vel min Anskuelse?

De Rejsende vilde til at besvare denne Appel, da han afbrød dem:

— Jeg maa efter hende; hun skal ikke saaledes undgaa mig.

Han var allerede ude af Døren.

— Hvilket letsindigt Menneske, Herr Kollega? bemærkede Laubmeier.

— Det er en Adelsmand, svarede Haubensack ham.

— Ved De det bestemt?

— Han sagde det selv.

— Men ser han saaledes ud?

— Han har rigtignok noget særegent ved sig, noget —

— Noget mistænkeligt, tal De kun ud, Herr Kollega. Blot ved at se dette Menneskes skelende Øje —

— Min Gud, paa hvilke Tanker bringer De mig ikke?

— Forklar Dem!

— Sæt at han var Røveren og Morderen fra Jernbanen?

— Tror De, han da turde vove sig herhen?

— Her vilde han da for Øjeblikket være sikrest.

— For Fanden, De kan have Ret! Og denne Person vilde gaa alene med vore Varer.

— Herr Kollega!

— Herr Kollega?

— Hvad skal vi gøre?

(Fortsættes.)

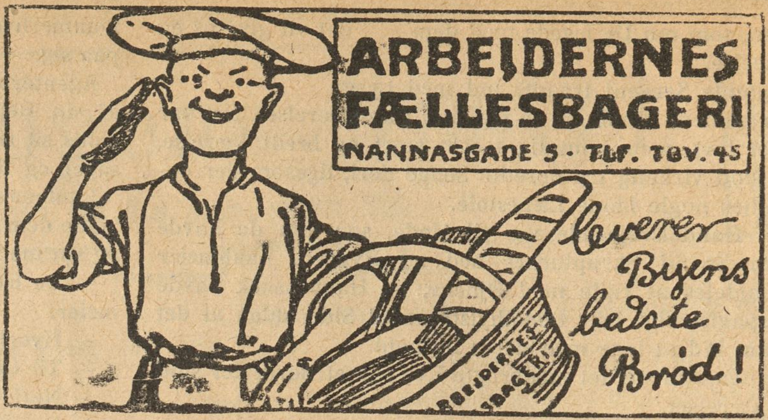

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand:

(Mel.: Røde Roser).

Det Glimt, Du har i Øjet,
sig, gælder det kun mig,
har det ej for mig løjet,
Du fagre Glemmigej,
Du smiler og Du vinker
til hver, Dig kommer nær,
i Øjet dit det blinker,
har Du dem alle kær?
Du lokker og Du drager,
Du fanger og Du vrager
med daarende Blikke,
men slutter ingen Pagt.

Som Sommerfuglen svinger
sig mellem Blomster smaa,
Du og paa lette Vinger
søger Glædens Blomst at naa,
Du nynner og Du jubler
med saa frydefuld Klang,
din lette Fod ej snubler
i Dansene til Sang,
Du græder og Du ler,
i Øjet dit man ser
alle slumrende Længsler
vaagne op af sit Blund.

Med Dristighed jeg favner
Dig i min stærke Arm,
men aldrig dog Du havner
ved min bankende Barm,
en Higen, som jeg fatter,
der vækkes ved din Røst,
en Attraa, som jeg skatter,
jeg føler i mit Bryst,
naar i min Arm Du hviler,
og frydefuld Du smiler,
mens Roserne de blusse
blodrøde paa din Kind.

Ned for din Fod jeg lægger
min hele Kærlighed,
mens alle Sjælens Længsler
udstrømmer vild og hed,
vil Du med dem blot lege
et Nu, en stakket Stund,
skal lyse Minder blege,
som flygtig drømme Blund,
er Du som Skum paa Bølge,
der hver, som vil Dig følge,
maa se sit Haab forsvinde,
knust mod en Klippevæg.

Vil kun Triumf Du plukke
paa flygtig Vandrings Vej,
ej hører Vemods Sukker
Du fagre Glemmigej,
vil Du kun se mig ligge
paa Knæ foran din Fod,
mens dine Øjne drikke
i Fryd mit Hjerteblod,
er Du slet ikke bange,
Du Amor Guden frister,
dit Hjertes Strenge brister,
ramt af hans Elskovs Pil.

V. A. Klestrup.

Robbialac Emaille til Cykler, Motorcykler og Automobiler

Med denne udmærkede lufttørrende Emaille, der er bedre end Ovnlak, og som er uangribelig af Vejstænk, Olie og Benzin, kan enhver selv vedligeholde og forny Lakken paa sin Maskine. Leveres i alle Farver og Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

Anton Iversen, Fredericia. — Blyantstegninger kan ikke benyttes!! Avistegninger skal være udført med Tusch eller kulsort Blæk!

Blikkenslager *O. M.*, Haslev. — Tak for det morsomme Brev. Vi haaber ved Lejlighed at kunne faa Plads til det.

Ejnar Larsen, Gothersgade. — Tak, ved Lejlighed.

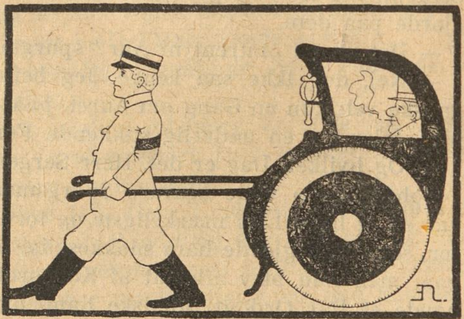

»Chaufførernes Taksameter-Sulky-Kompagni«
Var det ikke en Ide, i disse benzinfattige Tider?

E. Nielsen.

En Dreng stod en Dag og spyttede paa et Vindue. En ældre Dame, som kom forbi, sagde til ham:

— Hvad tror Du, at din Moder vilde sige, hvis jeg spyttede paa jeres Vindue?

Drengen: Min Mo'r vilde sige, at det var godt gjort, for vi bor nemlig paa femte Sal.

Anton Iversen.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

BAROMETERFALD

Neergaard banker paa sit Valgbarometer,
J. C. skælvende ser derpaa,
tilbage det gaar for de smaa Profeter,
Himlen er saa ulden graa!
Rædsel føler hver »Stjerne-Minister«,
Sorg kun hersker i Venstres Hjem.
Hør, hvor det gungrer med Socialister
— Hundredtusind gik de frem!

Hørt i et Køkken.

Ane Kokkepige (idet hun kysser sin Kæreste, Jens Soldat) — Du er mig utro, Jens — Du lugter af Grønkaal — det har de i Dag nede hos Grossereren paa første Sal!

OKTOBER KVARTAL vil byde paa mange morsomme Nyheder! Kendte Humorister møder frem med lystige Historier og Tegnerne vil kappes med dem! »Vore unge Digtere i Karikatur« og en elegant Serie »Afguder« er blandt det nye, Kvartalet vil bringe. Agitér for »Ravnen«s Udbredelse — det lønner sig!

»Godt Nyt«.

Flagdag, Høstblomstdag, Valdemarsdag, Børnehjælpsdag, Hospitalsdag, Spejderdag, Valgdag og andre Dage er dagligt Liv i den Del af Norden, som hedder Danmark, ogsaa kaldet »Daglandet«.

*

Man har undersøgt, hvilken Slags Bark, der holder sig bedst, og er kommen til det Resultat, at Egebark holder sig godt, men »Barken Margrethe af Danmark« endnu bedre.

*

Paa en herværende Klinik indkom forleden tre Patienter, der alle hed Schmith. Klinikforstanderen mente, det var en Schmith-som Sygdom.

*

En bekendt haarløs Københavner, der gaar med Paryk, var forleden saa uheldig at faa Parykken blæst af Hovedet i Tivoli. Hans Ledsagere slog en høj Latter op, men den skaldede Mand svarede roligt: Naar ikke mit eget Haar vilde blive paa Hovedet, kan jeg ikke forlange, at fremmed Haar skal gøre det!

*

En bekendt Professor var forleden kommen i Diskussion om Hærvæsen og bemærkede i Samtalens Løb: Hvis De, mine Herrer, spørger mig, hvilken Hærfører jeg anser for den største, Alexander den Store eller Napoleon, saa svarer jeg ubetinget Ja!

*

Højdepunktet af Optimisme er at rejse i Amerika for at sælge Proptrækkere.

»EN SYDAMERIKANER«

En gammel negerprest talte engang til sin menighet om bibelens undere og sa blandt andet:

— Det største mirakel, kjære tilhørere, er dog det med brødet og fiskene. Der var 5000 brød og 3000 fisker, og de tolv apostlene spiste det op allesammen.

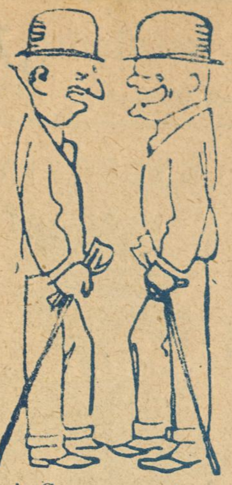

— Du, i Gaar var jeg ude med min nye Bil og frelste mindst ti Menneskeliv.

— Hvordan bar Du Dig ad med det?

— Jo, ved altsaa *ikke* at køre dem over!

»EN NORDMAND«

En grinete funktionær eksaminerer en arbeider, som skal utvandre. Han retter de mest nærgaaende og inkvisitoriske spørsmaal til den arme mand, som svarer saa godt han kan.

— Mange barn?

— Fem.

— Alder og kjøn.

— Gutter, den største er tolv og den mindste er tre aar.

— Gifte, ugifte, enkemænd eller fraskilte?

Arbeideren smiler lunt:

— Ingen av delene, men den yngste har søkt om separation!

Voldsom eksplosion. Arbeideren blir ikke spurt mer.

»EN DANSKER«.

Den gamle Grosserer: Hr. Doktor! Vi venter Dem saa i Morgen til vor lille Soire. Min Rosa læser nogle af sine lyriske Forsøg op; derefter synger Bella nogle Arier, og Kl. 8 spiser vi en pæn, lille Aftensmad — saa kommer De altsaa?

Doktoren: Ja Tak — jeg kommer saa Kl. 8.

Lloyd George og hans »onde Aand« — Minearbejderen.

„Ravnens“ Tegnerkonkurrence.

En Italiener.
Tegnet af Laullue.
En Originaltegning i Præmie.

En Dansker.
Tegnet af O. L. H.
En Originaltegning i Præmie.

AFSLUTNING!

Hermed afslutter vi den mindeværdige Tegner-Konkurrence, som har frembragt saa mange udmærkede Resultater og utvivlsomt moret Læserne i høj Grad. Med det ny Kvartal, som nu staar for Døren, skal vi bringe mange gode Nyheder og blandt dem en Tegner-Konkurrence, der antagelig vil gøre lige saa megen Lykke som den nu afsluttede.

Redaktionen takker alle de fortræffelige Assisterende!

Ravnen.

GODT SKULDRET!

Manden med det mærkelige Smil stod foran Rettens Skranke, og Dommeren havde lige læst ham »Teksten«. Manden skulde dømmes for Indbrudstyveri og var nu sin egen Forsvarer:

— Hr. Dommer! De kan umuligt dømme mig for denne Forbrydelse, og jeg skal sige Dem hvorfor. Som det fremgaar af Undersøgelsen, saa har jeg slet ikke brudt ind i Huset. Jeg fandt Vinduet til Dagligstuen staaende aabent, og alt hvad jeg gjorde var at stikke Armen ind og tage nogle Ubetydeligheder, rene Smaatterier. Ja, Hr. Dommer! Min Arm er dog ikke mig selv, og jeg kan ikke tro, at De vil dømme hele Personen for det, som Armen har gjort!

— Nuvel, svarede Dommeren, jeg dømmer Armen skyldig i Tyveri og vurderer det til 8 Maaneders Fængsel. Saa kan De selv vælge, om De vil følges med Armen eller ej.

Manden viste paany sit mærkelige Smil — og skruede saa sin kunstige Arm af og overgav den til Fangevogteren.

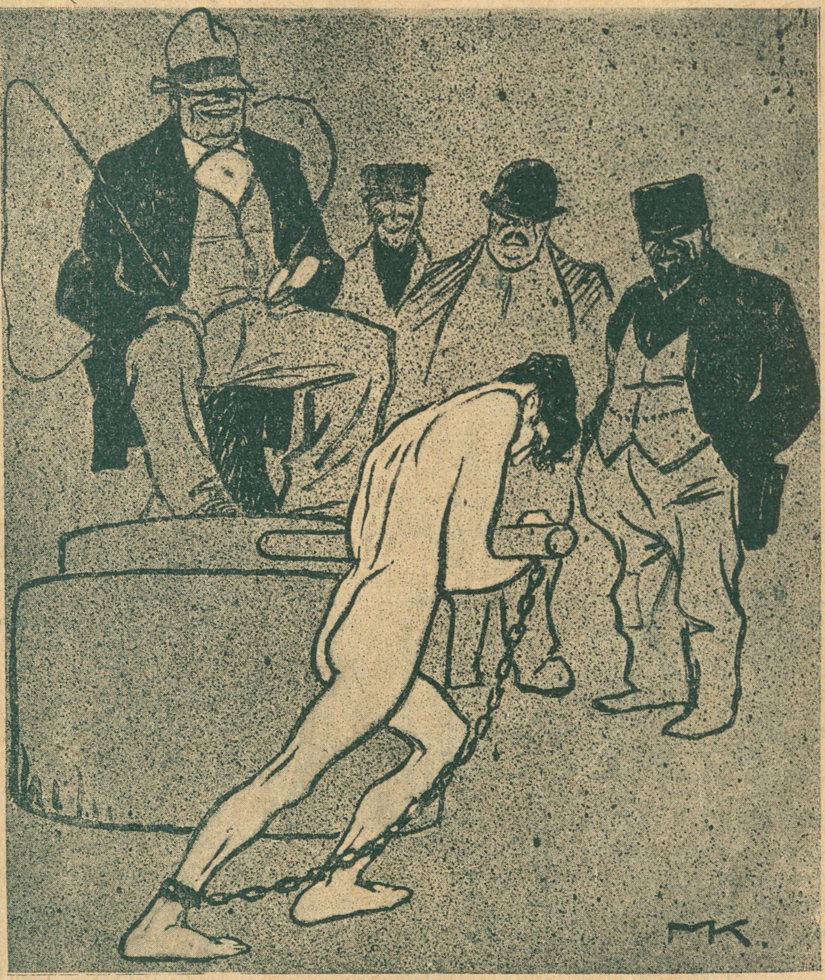

Tegning af Magnus Kristensen.

Venstres Storbønder: Endnu er det *os*, der bestemmer Farten, og I Byfolk skal nok faa at føle, at *vi* er kommen godt op at køre!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 72
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON N: 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

I HISTORIETIMEN

Klassen har for i Historie: Napoleons Tog over Alperne. Læreren begynder:

— Naa Sørensen. Vil Du begynde.

— Jo han drog over Alperne — — —

-- Hva' for en Johan?

— Napoleon drog over Alperne — —

— Solo?

— ? ? ?

— Ved Sørensen ikke, hvad Solo betyder? Kender Sørensen ikke L'hombre? Solo betyder alene.

— Jo han drog med 50.000 Mand over — — —

— Var det nu Johan, som drog igen? Det var jo Napoleon, som drog over Alperne med 50 000 Mand. Sørensen kan ingenting. Sæt sig ned, Sørensen.

*

— De har tilbudt min Fætter en Lussing!

— Ja! Vil De ha' den med Dem?

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146-6270

TLF. 3684 3349 S. JOHANNESSON'S TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fødevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Sørensen junior: Vi maa engagere en anden Rejsende. Hansen er aldeles umulig. Tænk, han skal ha' sagt ovre hos Bruun og Bro i Aarhus, at *jeg* var en Idiot!

Sørensen senior: Det er kedeligt nok, for det er jo en dygtig Sælger — men Forretningshemmeligheder maa han selvfølgelig ikke gaa og sludre om!

*

Premierløjtnanten (til 208, der altid plejer at skyde forbi): Her, 208, tag denne Patron og gaa hen bag Teltet og skyd Dem. Jeg kan ikke længere holde ud at se paa Dem.

Den Menige tager Patronen og gaar hen bag Teltet, som der er sagt ham.

Der lyder et mægtigt Knald. Løjtnanten bliver forskrækket og løber hen til Teltet. Idet han nærmer sig, kommer 208 leende til Syne.

— Hvad i Alverden var det for et Knald, 208? spørger Løjtnanten ængstelig.

— Det var en Forbier, Hr. Premierløjtnant, svarer den Menige med et lunt Smil.

FREMAD Frederiksborggade 33
Bog- & Papirhandel.
Kontor-Artikler.
Tryksager hurtigt og billigt.

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12. Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354. NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.
F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Emil Poulsen

Grosserer Hansen med Frue skal modtage en Bekendt paa Jernbanen.

Fruen (indigneret): — At Du vil byde mig at opholde mig her sammen med saadanne Personer, — hvorfor løste Du ikke *1ste Klasses Perronbilletter?*

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 41 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 7. Oktober 1920

Tegning af Alfred Proessdorf

For Pokker, Ven — staa ej saa genert, men svar paa de æggende Blikke!
Den grimme Køter er godt dressert, og Damen — hun bider ikke!

ARBEJDERNES

LANDSBANK

Hovedkontor: Frederiksberggade 16.

Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.

Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.

Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.

Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler

„Stjernen“s

Skattefri Lager

og

Skattefri Pilsner

samt

Mineralvande.

Tlf. 1919.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN“ 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad“
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Lille Klara græder sine modige Taarer: Uh Mo'r, jeg faldt i Aftes og slog mig, saa det gjorde saa ondt!

Moderen: Ja, men det var jo i Aftes. Hvad græder Du saa for nu?

Lille Klara: Jo, Mo'r, for i Aftes var Du ikke hjemme!

*

Husbonden: Anders, gaa ned til Brønden og hent en Spand Vand til Johanne.

Kusken: Jeg er fæstet til at køre Heste, ikke til at hente Vand.

Husbonden: Ja, det er skam rigtigt. Spænd saa Hesten for og kør Johanne ned til Brønden.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

God daglig Indtægt
kan enhver opnaa ved at tegne
Forsikring af enhver Art
Henvendelse til
Forsikrings A/S „Dannevirke".
Fredericia.

Drengen til Faderen: Fa'er! Hvor kan det være, at der i den ene Avis staar, at Kongen holder sit Indtog paa en hvid Hest, og i den anden Avis staar: »Kongen holdt sit Indtog i Tønder«?

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Gæsten: Er den Hummer god?

Kelneren: Ejegod, min Herre!

*

— Jeg vilde gerne be' Direktøren om 50 Øre til et Par kulørte Lamper. Vi skal jo ha' Fakkeltog i anden Akt.

— Gid Fanden ha'de alt, hvad der hedder Udstyrsstykker!

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Set paa Strøget:

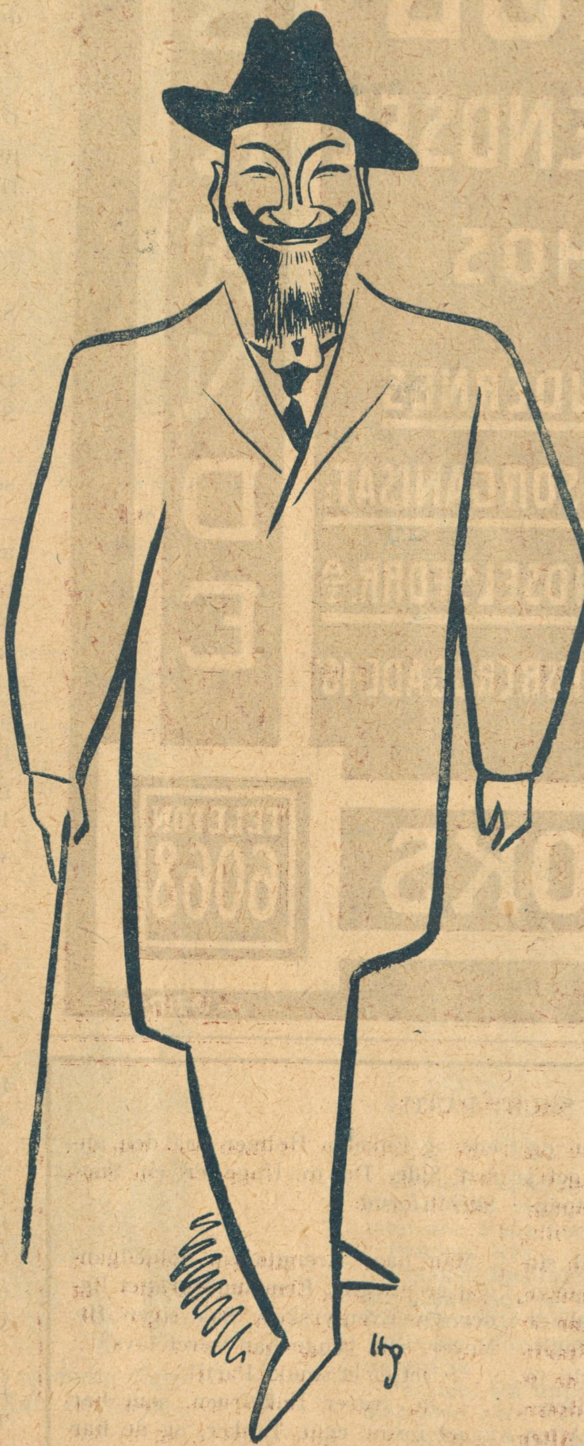

Tegning af Hp. Hansen

Italiensk Minister Grev di Carrobio.

H. STEENSENS
AGA
Plante Margarine
er altid den bedste.

EN VANSKELIG STILLING

Sergenten: 62, hva' hedder Di?

62: Christensen.

Sergenten: Og hva' er Di?

62: Overprosektor ved den gynækologiske Poliklinik.

Sergenten: *Hva' er Di?* Hva' Fa'en er det, Di si'er? Træd — af! Og saa vil jeg haabe, at Di til imaaren er no'et, som *jeg* osse ka' si'e!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Operasangeren spydig: Hvad gør De i Grunden med alt det gamle Vat fra Deres tidligere Uniformsfrakker?

Løjtnanten: Det bruger jeg til at putte i Ørerne, naar jeg skal høre en Opera, hvori *De* optræder!

*

Bogholderen (hjælper Grossereren Frakken paa): Jeg drømte for Resten i Nat, at Grossereren gav mig 20 Kr. i Gratiale!

Grossereren: Nej virkelig, ja dem maa De s'mænd s'gerne beholde.

Modersprøjten
„Noliber"
er atter paa Lager og faas kun hos
Bandagist
Kn. Bjering.
Frederiksbergg. 19. Kbh. B.
Nr. 2: Kr. 10,
Nr. 3: Kr. 12,
Nr. 4: Kr. 15.
Sygeplejeartikler & Forbindsstoffer.
Beskriv. sendes gratis paa Forlangende.

ET SMUKT PARTI

Grosserer Meyer med Hustru og Søn (denne sidste er nylig optaget i Faderens Forretning som Kompagnon) har taget Sommerophold i Villa »Landro«. Enkefru Holmer med sin ugifte Datter bor i Naboejendommen, Villa »Søfryd«. I Sommerens Løb er der indledet Bekendtskab over Stakittet, og efterhaanden foretager de to Familier deres faste Aftenspadsereture i hinandens Selskab. En Aften gaar Vejen op igennem Dyrehaven. Hr. Meyer gaar med sin Frue paa den ene og Enkefru Holmer paa den anden Side. De to Unge er en Snes Skridt forud.

Man naar Eremitagen. Solnedgangen er prægtig, Ermelundskrattet ligner en Eventyrskov. Saa siger Hr. Meyer, som længe har været tavs:

— Det er et smukt Parti!

— Ja, svarer Enkefruen, som har gaaet i sine egne Tanker, og de har mange Betingelser for at kunne blive lykkelige med hinanden.

Godt arrangeret!

(Mel.: »Sätt machinan i gång!«)

Sæt *Oktober* i Gang, Vejrets Gud!
Blæs med Tju og med Bang Storme ud.
Efteraar, Efteraar forestaar!
Sus, som bebuder, at Vinteren er nær,
hør hvor det tuder og se dine Ruder
med Rim derpaa
og med Isblomster smaa —
Farvel, o Tid,
der var sommerlig blid!
Hvad er dette, som Mændene kaster
i Hul?
Det er *Naboens* Kælder, de fylder
med Kul!
Hvor har min Nabo mon disse Penge
fra?
— *Den* er rigtig arrangeret!

Sæt nu *Toget* i Gang, kære Snob,
og med Flaget paa Stang og til Top,
Du har ofte betraadt Kongens Slot!
Se, hvor de kryber for »Naadens«
blanke Sol,
se, hvor de ligger, og Spyttet de slikker
— o, høje Drot,
ædle, Du ved det godt —:
et Kors paa Bryst
er min Drøm og min Lyst!
Nys det regned' paa *Degnen* med
Stjerner,
o, nej!
Blot der dog kunde falde en Draabe
paa mig?
Festen og Toget og Sangen det har jeg
vel nok rigtig arrangeret!

Sæt Hr. *Rothe* paa Port, fynske Mand,
det var glimrende gjort, synske Mand!
Se, »Champusen« er mat, »Skum«
Godnat!
Arme Hr. Rothe, som nu »Valuta« fik
for at hans Rolle nu er at holde
sig i sit Skind
som en Fugl paa en Pind,
saa vi bli'r fri
for al hans Rothe-ri!
Og i Odense *Sønderrup* gik sig
en Tur.
Venstres Høvding og Formand, der
ogsaa
fik Fur!
Tak, kære *Tange*, tre lange skal Du ha'
— den var rigtig arrangeret!

Jørgen Grønsvær.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Den truende Kulnød i Tyskland.

(»Lustige Blätter«).

— Nehej du bror! En verkligt god hustru säger, då mannen kommer hem: — Tack lille Erik för att du inte å fullare!

(»Strix«)

Direktøren for Zoologisk Have skærer sin Elskedes Navn i Elefantens Hud!

(»Fliegende Blätter«).

En Herre ønsker Bekendtskab og mulig Ægteskab med en Dame. Mødested: Kafe »National«. Kendetegn: smilende Ansigt.

(«Meggendorfer Blätter«

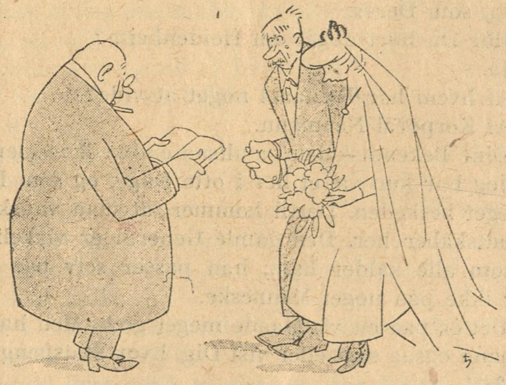

Prästen. Vill du, Anna Lovisa Olofsdotter, hava denna Klas Napoleon Antonsson till din äkta man och älska honom i nöd och lust?

Bruden. Nää . . .

Prästen (förbluffad). Ännu en gång frågar jag dig Anna Lovisa om du vill hava denna Klas Napoleon till din äkta man?

Bruden (förläget). Nähä . . . jag tycker inte de precis.

Prästen. Då uppskjuter vi vigseln tills ni blir klar med edra känslor (Følelser).

Bruden. Jo då, goa pastorn. Jag vill så gärna gifta mej med Napoleon, men jag ville inte det skulle se ut som jag truga mej pån (er forlegen for at faa ham).

(»Søndags-Nisse«

„The Merry Sunday Mixture"
Enestaaende Kvalitet
50 Øre pr. Pakke.

„Havana Life"
Stor Cerut, fin og let Kvalitet.
10 Øre pr. Stk.

„Russia"
Ima extragod Cigaret
10, 25 og 50 Stk. — 4 Ø. pr. Stk.

„Moderne"
Bedste 26 Øres Cigar.

Faas hos d'Hrr. Handlende.

Tobaksfabrik — C. B. MØLLER & Co. — København

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

De overvejede længe uden dog at kunne komme til noget Resultat.

— Stille, der kommer nogen!

— Det er ham —

Døren aabnedes.

Men —

Dog, vi vil først fortælle noget andet.

VI

EN BEFRIER

v. Eichenberg var gaaet efter den smukke, undseelige Kammerpige. Han behøvede ikke at gaa længe for at indhente hende, thi hun blev selv staaende nede ved Foden af Trappen, til han kom.

— Er det Dem?

— Ja! Naa, hvad bringer Du?

— Følg mig, her er vi ikke sikre.

Nu var hun ikke mere undseelig; hun greb hans Haand og trak ham med sig.

— Naa? spurgte han.

— Han er i Numer 35.

— Og hvor er Numer 35?

— I denne Bygning.

— I hvilken vi befinder os?

— Ja.

— Men denne Bygning er stor.

— Ja, her er Fængsler og Fremmedværelser til, naar Generalen faar saadanne aparte Besøg.

— Aparte Besøg? Ah, som vort.

— Ja, som Deres.

— Har Du hørt noget om Heidenheim?

— Ja.

— Af hvem har Du faaet noget at vide?

— Af Korporal Neumann.

— Dine Bekendtskaber er altsaa endnu ikke mere notable?

— Jeg har kun været her i otte Dage, og som De ved, jeg er meget beskeden. Dertil kommer, at man vanskelig stifter Bekendtskaber her. Den gamle General er virkelig en Djævel, som alle kalder ham; han passer selv paa overalt og stoler ikke paa noget Menneske.

— Det er paa en vis Maade meget godt. Men har Korporal Neumann ogsaa sagt eller vist Dig, hvor Statsfængslet Numer 35 er?

— Statsfængslet? Heidenheim sidder ikke i noget Fængsel, men i et af Fangehullerne.

— Naa, Hullet Numer 35 da?

— Ja. Han har vist mig det, og det findes netop lige under det Værelse, i hvilket man har indlogeret Dem og Deres Rejsefæller.

— For Fanden! — Men sidder han alene i Hullet?

— Ganske alene.

— Cellen har et Vindue?

— Ja, men saa lille og smalt, at ikke en Skræder kan slippe derigennem. Jeg har set det.

— Staar der en Skildvagt foran Døren eller i Gangen?

— Nej, de gamle Invalider staar ikke gerne Skildvagt.

— Fortræffeligt!

— Men Døren er forsynet med en Dobbeltlaas.

— Jeg har et helt Dusin Dirke med mig.

— De har forsynet Dem godt. Men —

— Igen et »Men«?

— Det gør mig ondt at skulle sige Dem det, men desto strengere bevogtes Kommandantskabsbygningen og Fængslet udvendig fra. Generalen lukker ikke et Øje den hele Nat.

— Bah! Hvem har Vagt om Natten?

— Der er tre Porte.

— Og hvem er der ved de tre Porte?

— Tre Underofficerer.

— Kender De dem, der har Vagt i Nat?

— Nej, men de ligner alle hinanden.

— Hvad skal det sige?

— Baade Officerer, Sergenter og de andre Underofficerer her er nogle gamle Narre til Hobe.

— Ja, ja, det ved jeg. Kan Du føre mig til Numer 35?

— Jeg kender Vejen meget nøje. Følg mig forsigtig.

De forlod Gangen.

Da hun vilde snige sig ud af Porten, fo'r hun pludselig tilbage.

— For Guds Skyld ikke en Lyd, hviskede hun med næppe hørlig Stemme.

— Hvad er der?

— Stille, stille!

Han spurgte ikke mere, men gav sig til at lytte uden dog at komme til noget Resultat. Saaledes stod de en god Stund.

— Skulde jeg have taget fejl? hviskede hun endelig.

Hun sneg sig let forbi ham lige ud i Gaarden.

— Jeg ser intet mere, sagde hun, men De maa blive.

Hun gik et Par Skridt videre helt ud i Gaarden og vendte da tilbage til ham.

— Der er ikke et Menneske.

— Hvad saa Du da før?

— Et Par store, gloende Øjne.

— Generalens?

— Kun han har saadanne Øjne. Det er dog muligt at jeg tager fejl, thi man drømmer altid om dem, naar man blot har set dem en Gang.

— Det tror jeg.

— Men lad os hellere vente med at gaa. Den Gamle sniger sig omkring som en Kat trods sine lamme Ben. Vi var fortabte, hvis han greb os.

— Naar skal vi da gaa?

— Senere hen paa Natten.

Herr v. Eichenberg betænkte sig.

— Jeg maa straks derhen; senere kunde det være for sent.

— Men hvis Generalen følger os?

— Saa drejer jeg Halsen om paa ham.

— Den Tyrehals?

— Saa kvæler jeg ham. Lad os blot komme af Sted. Før Midnat maa alt være forbi.

— Hvilken Plan har De da egentlig?

— Jeg maa først tale med Fangen.

— Saa kom da. Lad os vove det.

De forlod deres Skjulested, passerede Gaarden og sneg sig ind ad en anden Dør, der førte dem ind i en Gang, som atter førte dem til en Trappe. De listede sig lydløst ad denne, indtil de standsede ved første Sal.

De lyttede, om nogen fulgte efter dem, men ikke en Lyd hørtes.

Hun førte ham hen til en Dør og hviskede:
— Her!
— Godt. Du venter mig nede ved Foden af Trappen, befalede v. Eichenberg hende.
— Ja, sagde hun og listede bort.
Han traadte hen til Døren og bankede sagte paa den.
— Hvem er det? spurgte en Stemme indenfor efter en lille Stunds Forløb.
— Er De Herr Heidenheim?
— Ja.
— Statsfange paa tolvte Aar?
— Hvem er det, som spørger?
— Husker De Grev Ottomar Regensberg?
— Ja.
— Han var og er Deres Ven. Han har sendt mig til Dem!
— Han har været i Amerika siden 1849.
— Ja, han flygtede dertil, men hans Slægtninge har udvirket Tilladelse til, at han atter maa vende tilbage. Nu tænker han kun paa Deres Befrielse?
— Og i dette Øjemed sender han Dem.
— Ja, han forhindres selv af Sygdom.
— De hedder?
— Baron v. Eichenberg.
— Navnet er mig ubekendt.
— Det tror jeg gerne. Jeg har truffet Greven i Amerika, hvor vi sluttede Venskab, og vi er fulgt sammen her til Tyskland.
— Og De vil virke for min Befrielse?
— Ja.
— Tør jeg spørge hvorledes?
— Vær saa god først at besvare mig nogle Spørgsmaal.
— Hvad ønsker De at vide?
— Vil der i Nat komme nogen ind i denne Celle?
— Nej.
— Er De i Stand til at følge mig i Nat, maaske om en Time?
— Hvorfor ikke? Saa snart jeg blot er kommen ud af Cellen.
— Intet er lettere. Jeg har Dirke hos mig —
— Og forstaar De at benytte dem?
— Jeg har modtaget Undervisning deri i dette Øjemed.
v. Eichenberg havde imidlertid fremtaget to Bundter falske Nøgler og Dirke, hvormed han begyndte at operere ved Dørens Laas. Allerede ved det andet Forsøg lykkedes det. Skodden sprang op og Døren aabnedes.
Han vilde triumfere.
Men Cellen havde en Dobbeltdør, og den anden var ogsaa aflaaset. Han forsøgte paany med sine Nøgler, men han prøvede dem alle forgæves, baade en, to og tre Gange.
— For Fanden, udbrød han stønnende og pustende.
— Jeg har tænkt mig det, sagde Fangen. Generalen har ofte nok sagt mig, at denne Laas vil ingen som helst falsk Nøgle kunne oplukke. Jeg troede altid, at den gamle Snegl vilde narre mig, men nu ser jeg, at det har været hans Alvor.
— Skurken har sagt Sandhed, bekræftede v. Eichenberg. Hvad nu?
— Hvad nu, Herr v. Eichenberg? Er Deres Opfindsomhed forbi? Jeg ved maaske endnu et Raad, men først vil jeg dog gøre Dem et Par Spørgsmaal eller rettere opstille et Par Betingelser.
— Tal.
— Hvad har De i Sinde at gøre med mig, naar De først har faaet mig ud af Cellen?
— At føre Dem ud af Fæstningen.
— Og hvorledes?
— Kommandantens Datter har Fødselsdag i Morgen.
— Hvorledes, hvorledes? Kommandantens Datter, General v. Tolls —
— Nu, ja.
— Fortæl mig noget om hende og lad os glemme alt andet imedens.
v. Eichenberg rystede paa Hovedet og sagde til sig selv:
— Den stakkels Fyr er nok lidt smaatosset; Lisette har Ret, naar hun siger, at alle her er Narre til Hobe. Det var intet Under, om denne her er bleven forrykt, thi han har jo været indespærret siden sit attende Aar. Men lønner det sig Umagen at befri ham nu?
— Fortæl mig noget om hende, Herr v. Eichenberg? gentog Fangen; hvor gammel er hun?
— Hun bliver vel i Morgen atten eller nitten Aar.
— Rigtig. Og hun er skøn som en Engel. Er hun ugift?
— Ja.
— Heller ikke forlovet?
— Endnu ikke — saa vidt jeg ved.
— Saa vil hendes Hjerte ogsaa være frit; det kunde jeg se paa hendes Øjne.
— Men bedste Herr v. Heidenheim —
— Vil De ikke mere tale med mig om hende?
— Nej, jeg vil kun tale med Dem om Deres Befrielse.
— Godt, saa tal derom.
— Frøkenen holder altsaa Fødselsdag i Morgen.
— Hun bliver nitten Aar! Hvilken smuk Alder! — Naa, tal videre.
— Til hendes Fødselsdag vil Faderen, der ogsaa er forelsket i hende, Herr v. Heidenheim — men der falder mig noget ind; hvor har De egentlig set hende?
— Senere derom.
— Generalen vil give sin Datter flere kostbare Presenter. I den Anledning har han ladet to Handelsrejsende komme til sig, for at Frøkenen i Morgen kan gøre sit Udvalg af deres Sager. Den ene gør i Modeartikler, den anden i Juveler; den ene hedder August Laubmeier, den anden Tobias Haubensack. De er ret et Par enfoldige Hoveder. Hvorledes de er komne ind i Fæstningen, ved de nok, men hvorledes de atter slipper ud, derom har hverken de eller jeg nogen Anelse. Det er nemlig min Plan, at De, Herr Baron, og jeg endnu i Nat passerer ud af Fæstningen som de Herrer Laubmeier og Haubensack.
— Og hvorledes vil De sætte det i Scene?
— Derom er jeg endnu ikke ganske paa det Rene. Men det giver sig vel nok. Meddel mig imidlertid, paa hvilken Maade De selv vilde komme ud af Deres Bur?
— Jeg har endnu en tredie Betingelse.
— Og det er?
— Jeg har allerede sagt Dem, at jeg ikke har den Ære at kende Dem.
— Men Deres Ven Grev Regensberg er ogsaa min.
— Og hvem indestaar mig derfor?
— Jeg selv.
— Og hvormed?
— For Fanden, brummede v. Eichenberg, han synes dog ikke at være helt forrykt.
— Har De ikke i det mindste en lille Seddel fra Greven?
— Nej, det havde kunnet kompromittere mig, hvis man havde fundet den hos mig.
— Og alle disse Dirke og Nøgler kan altsaa ikke kompromittere Dem?
— Han er minsæl ikke forrykt, brummede v. Eichenberg og tilføjede højt: Staar Deres Adresse maaske paa de falske Nøgler?
Dette slog den Fangne. Han tav ved dette Argument.
— Nu? spurgte den anden.
Fangen maatte hurtigt have overvejet ved sig selv: Uden Mennesker udenfor kan jeg ikke slippe bort; i Morgen bliver jeg smedet til Muren, og saa er alt forbi. Det er altsaa ligegyldigt, hvem han er, da han paa ingen Maade kan skaffe mig det værre, end jeg har det.

(Fortsættes.)

A. Frederiksen, Falkonerallé. — Beklager, men Deres Konkurrence-Tegninger kom for sent!

Musiker *Carl O.* — At afholde en »Komponist-Konkurrence« lader sig dog vist ikke praktisere, bl. a. paa Grund af, at Komponister hænger ikke paa Træerne. Noget andet er, at flere af dem, vi har, fortjener at gøre det!

Samtale mellem en Assistent ved Statsbanerne og en københavnsk Mælkedreng eller en Tjenestemands Klagesang.

Mel.: Jeg er en simpel Bondemand.

Du spørger mig, min kære Ven,
Hvorfor jeg sorgfuld er,
Jeg giver Dig til Svar igen,
Min Skæbne er saa svær.

Hvorfor dog det, Hr. Assistent,
De er jo da saa fin,
Skønt Uniformen vel er vendt,
Den syner mer end min.

Du haver ganske Ret, endskønt
Du tager grundig fejl.
Min Uniform er ej til Pynt,
Den skinner af Slid som et Spejl.

Jeg træller baade Dag og Nat
Og faar til Løn ej mer
End en ussel Sum, en lille Klat
Af Statens Millioner.

En Dyrtids*hjælp* De jo da faar,
Den maa da *hjælpe* godt
Paa Deres stakkels sølle Kaar
Som statstjenende Undersaat.

Ja Dyrtidshjælp, hvad gavner det,
Naar Føde og Klæder sti'er
I Prisen nu fra Dag til Dag,
Mens Lønnen den samme bli'er.

Jeg skyder ogsaa snart mig selv,
Det er det bedste Spor
At komme ud af denne Elv
Af Sorg. — Det er ramme Alvor.

K. C.

Ærede »Ravn«!
Hvis det var muligt, saa optag nedenstaaende Vittighed, da jeg nødigt ser den havne i Papirkurven.

Kulde i Sønderborg.

— Du, Sørensen, har Du hørt, at Danskerne længe har gaaet vinterklædt i Sønderborg.

— Saa, hvorfor det?

— Jo for Tyskerne viser dem saadan en *Kulde!*

C. A.

— Men hvad gaar der dog af Dig, kære Ven, hvorfor har Du dog købt saadan en stor Hat?

— Tror Du at jeg vilde købe en mindre Hat, naar jeg kan faa en stor til samme Pris.

Tegnet af Carl Østerbye.

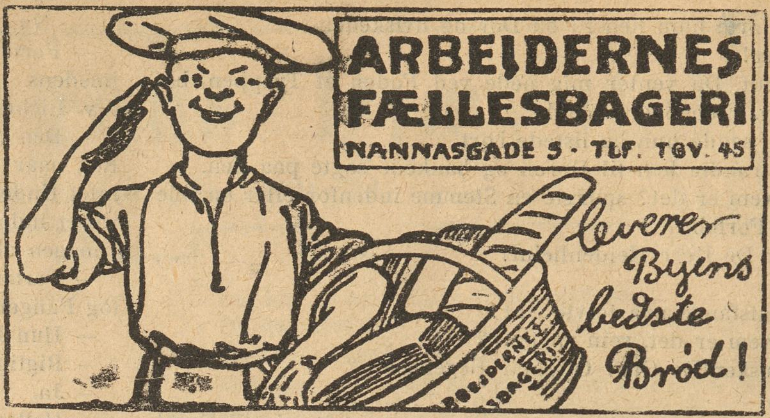

Forlovelsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Køb RAVNEN

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

LØVFALD

Det fyger, saa Hatten og Frakken
farer rundt i Rummet saa vide,
og jeg kigger i Almanakken,
og dèr ser jeg, det er Løvfaldstide.

Gennem al Slags Bras man sig kæmper,
der er Stjerner og Kors og saa vid're.
Det er altsaa nu i S e p t e m b e r,
at vi har de fyrretyve Rid're.

»EN NORDMAND«

Fru Andersens gamle tjenestepike, Mina, hadde længe været i familien. Efter en ganske særlig anstrengende dag sa hun: Aa, det verker i de gamle bena mine!

— Bry dig ikke om det, Mina, trøstet den elskelige husmor, — engang kommer vi allesammen til at faa en god og uforstyrret hvile.

— Det tror jeg ikke paa, svarte Mina; — jeg kommer sikkert ikke til at være i fred en time i himmelen, før der kommer nogen og ber mig om at pudse stjernerne.

»EN SVENSKER«

Den gamle knarrige ungkarlen Johansson inbillar sig att hans säng varit dåligt bäddad (redet) och att han leggat förfärligt uselt hela natten. På morgonen, då hushållerskan kommer med kaffet, råber han:

— Det har varit en stor knöl (Knold) här i sängen i natt!

Hushållerskan: — Ja, det är der väl alla nätter.

»Godt Nyt«.

En Mand, der skulde henrettes, fik Lov til at skrive op, hvad han ønskede at spise til Middag Dagen før Henrettelsen.

Han sammensatte følgende Menu:
Galgen-Hummer.
Økse-Æg à la Blok.
Is à la Hambereb.

*

Hvem ser sig mest omkring her paa vor runde Jord? En Opdagelsesrejsende eller en Globetrotter eller maaske en Sømand?

Ingen af dem — det gør nemlig en Karusselejer.

*

En Forening til Svampenes Udbredelse er bleven dannet. Gid der nu vilde komme en, som tog sig af Sæbe og Neglebørste.

*

Ved en Skibsulykke i det sorte Hav rettede Kaptajnen en særlig Tak til en Mand, som havde udrettet et næsten overmenneskeligt Arbejde ved Pumperne.

Manden var forresten Mælkehandler.

*

Hvad er »Entresol«? Det er, naar første Sal er anden Sal.

*

En herværende Sagfører har gjort en betydningsfuld Opfindelse. Naar han kommer meget sent hjem, medbringer han en Mus i et Bur. Af Skræk taber saa hans Kone Mælet.

„Dommervagt".

— Anklagede. Har De været straffet før?

— Ja, jeg er da ikke noget rent Barn!

ET BREV

— Hvad laver Du dèr, Hans?

— Jeg skriver til Mette.

— Jamen Du kan jo ikke skrive.

— Det gør ikke noget, for Mette kan ikke læse!

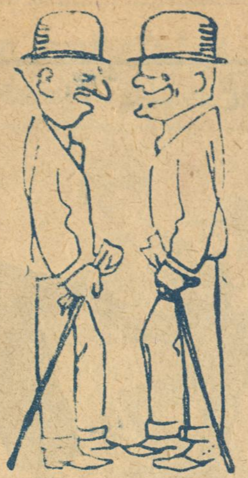

— Du, naar nu en Bondekone finder et Æg ude paa sin Mark og sælger det for 40 Øre, ved Du hvad saa?

— Nej.

— Saa er det fundet for de Penge!

Hørt privat.

Fader: Kære Søn, sæt at jeg nu pludselig dør, hvad skulde der saa blive af Dig?

Søn: Aa, jeg maa vel blive her. Spørgsmaalet er: Hvor kommer Du hen?

ET SPØRGSMAAL

Bruden er altid klædt i *Hvidt,*
hvilket er Tegnet paa, at frit
hun nu kan aabne Glædens Port.
Kan nogen nu forklare mig,
hvorfor en *Brudgom* (sky og bleg)
ved Festen altid er klædt i *Sort?*

Motorbøllens Mareridt.

Hansen Tuschs' illustrerede Ordbog.

Teori og Praksis.

Efter at have omstødt den Newton'ske Teori, har den tyske Fysiker, Professor A. Einstein bevist den fysiske Umulighed af at konstatere, hvilken af to eller flere Begivenheder, der først finder Sted.

(Dagspressen).

Herreværelse. Midt paa Gulvet et Bord, hvorpaa adskillige Flasker og Glas. Om Bordet en Del Herrer.

Klokken slaar 12.

En af Gæsterne, Herr Andersen, rejser sig.

— Nu maa jeg desværre gaa. Jeg har lovet min Kone at være hjemme Kl. 12.

Værten gør Indvendinger.

— Vis-vas. Bliv Du bare lidt længere.

— Nej, jeg har lovet aldeles bestemt at komme.

En af de andre Gæster, Kandidat Billsøe, der er meget oprømt, blander sig i Samtalen:

— Vrøvl, Andersen! Du risikerer sgu ikke noget ved at blive. Har Du ikke set i Bladene, at Tyskeren Einstein har bevist Umuligheden af at konstatere, hvilken af to Ting, der sker først. Altsaa kan din Kone ikke opdage, om Klokken slog tolv først, eller Du kom hjem først.

Andersen lader sig overtale til at blive.

— — —

Soveværelse. Et Par Timer senere.

Andersen kommer hjem. Fruen modtager ham med et:

— Naa, kommer Du endelig der, dit modbydelige Asen. Klokken er over 2.

— Vaas, søde Thilde! Jeg paastaar — hik — at den ikke er 12 endnu.

— Kom nu bare ikke med Udflugter, dit Afskum.

— Jamen — hik. Ham Tyskeren — Øjesten, tror jeg, han hed, li'som Du — hik — min egen lille Øjesten — hik. Ham Tyskeren, han har bevist — hik — soleklart bevist, min Putte, at — hik — at man aldrig kan være sikker paa, hvad der er først — hik — og hvad der — hik — er sidst, saa — hik — det kan jo — — —

— Naa, har han bevist det, siger Fruen tilsyneladende formildet og tager sin ene nydelige, lille Tøffel op fra Gulvet. Ja, lad os nu prøve. Jeg paastaar, at hvis Du faar denne her i Hovedet, saa har jeg kastet, før Du bukkede Dig; men hvis den gaar forbi, har Du bukket Dig først. En — to — tre.

Tju.

— Av, av!

Seest Pico.

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Wolkes Caloric
A/s Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Sørensen: Hvor stor er din ny Sejlbaad, Jens?

Petersen: Den rummer 200 Pilsnere!!

Per Rasmus kom til et Hotel i Jylland og faldbød en Del Høns. Han havde dem i alle Størrelser fra de største Verpehøns og ned til 14 Dage gamle Kyllinger.

Jo, det var ikke frit for, at der kunde komme en Handel i Stand, mente Værten; men hvad han nu skulde have for Hønsene.

— Ja, svarede Per, jeg ved ikke rigtig; men jeg maa vel have 2 Kroner Stykket, hvis at De skal vælge dem ud selv. Men faar jeg Lov til at tage ud for Dem, saa skal De have dem efter 50 Øre.

— All right! sagde Hotelejeren; jeg har ingenting imod, at De vælger.

Og Per begyndte nu at pille de mindste ud, han havde.

— Ja, hvor mange skal det nu være? spurgte han, da han en Stund havde taget frem.

— Jeg ta'r dem allesammen, svarede Værten.

Per blev rent forskrækket, for det havde han ikke ventet. Men et Ord er et Ord, og Mand en Mand; han maatte lade Rup og Stub gaa for 50 Øre Stykket.

*

En gammel Oberst havde i længere Tid lidt af Søvnløshed, hvorfor hans tro Tjener hver Aften bragte ham et Sovepulver, naar han var kommet i Seng. En Aften var Obersten imidlertid usædvanlig træt og faldt i Søvn, inden Anders havde bragt Pulveret.

Pludselig vækkede Anders ham.

— Hvorfor vækkede Du mig dog, Anders? spurgte Obersten ærgerlig.

— Jo, jeg vilde bare give Obersten Sovepulveret, svarede Anders.

*

Første Herre: Blot jeg vidste, hvad jeg skulde give min Forlovede til hendes Fødselsdag. Det skulde være noget, der rigtig kunde stikke i Øjnene.

Anden Herre: Giv hende en lang Hattenaal!

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af Emil Poulsen

Sjussen — Drama i 5 Billeder.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 42 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 14. Oktober 1920

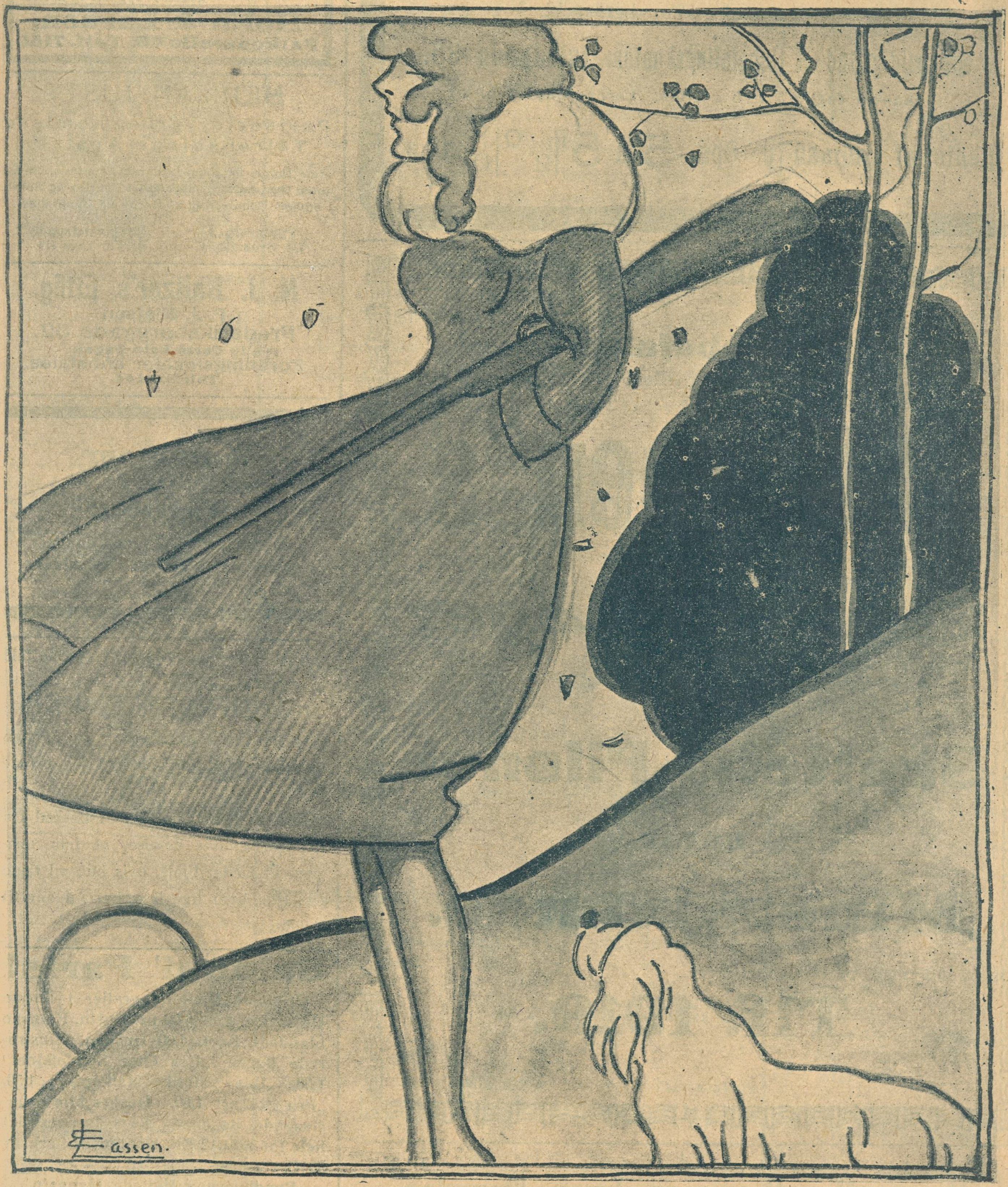

Tegning af Erik Lassen.

Jagten er inde — en Jæger kan hente et dejligt Gevir,
men ensom han vandrer i Skov og ad dunkle lønlige Stier.

Se, Pigen paa Billedet her har vist nærmest ventet en Frier,
men meget kan tyde paa, at det dennegang var en „Forbier".

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Hensl. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Røst i Telefonen: Jeg vilde gerne tale med Marie Andersen.

Grossereren: Jeg tillader af Princip ikke min Husassistent at tale i min Telefon. Hvad Besked skal jeg bringe hende?

Røsten: Bring hende den Besked fra hendes Veninde Louise, at hun maa være et farligt Fjols, hvis hun vil tjene i et Hus, hvor hun ikke har Adgang til Telefon!

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Herren: Du ligner jo ganske din Broder, lille Krissjan.

Krissjan: Jo, for vi er Tvillinger.

Herren: Det var da morsomt.

Krissjan: Næh.

Herren: Hvorfor ikke?

Krissjan: Jo, for Mo'er ta'er fejl af os, og naar Peter har gjort no'et, saa er'et mig, der faar Kløene!

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Modeparfume Pudder
Sæbe
Rubidor
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Lærerinden: Hvor mange Bud er der saa, lille Hans?

Lille Hans: Der er ti.

Lærerinden: Rigtig. Og hvis Du bryder blot et eneste af dem . . . hvad saa?

Hans: Saa er der ni igen!

*

Lille Vita: Tror Du, en lille Prins nogensinde faar Kløø?

Einar: Ja, det gør han vist, men med et Scepter!

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Brev til Louise.

Du spørger, om jeg elsker Dig, Louise.
Mit Blommetræ, hvordan skal jeg bevise,
at kun dit Navn dybt i mit Indre toner,
og hvis Du ej var min, mit Hjerte gad ej slaa.
Alt vil jeg gi' Dig, hvad Du bare peger paa,
— hvis det kan faa's for indtil tyve Kroner!

Jeg elsker Dig, jeg sværger højt, Louise,
mit Hjertes Timmian, min Sjæls Narcise,
Du Knaphulsblomst, hvormed jeg kan mig lapse!
Du er saa sød og rød, saa buttet og saa rund,
at jeg kan spise Dig i denne samme Stund,
— hvis jeg faar Brød til og diverse Snapse!

Ak, hvordan kan Du spørge mig, Louise?
Mit Selv, mit Jeg — alt gav jeg Dig i Prise.
Hver Gang vi gik i Skoven, som vi plejer,
jeg skjalv af Lykke over dine ømme Suk,
beruset drak jeg af din Læbes Honningdug
— og skylled siden efter med en Bajer!

Dit Blik er varmt som Sommersol, Louise;
hvad hjælper mod det Solsejl og Markise?
Det tændte Ilden, som herinde blusser.
— Jeg paa min Stamkafé Dig skriver disse Ord;
og Djævlen ta' Dig, hvis Du endnu ej mig tror,
for der er Tjeneren med mine Sjusser!

Per Bonde.

Intet er saa nedværdigende som at hedde *Heine* og ikke kunne skrive Vers!

*

Den klarer sig bedst, som baade kan sprede Møg og spille paa Fløjte.

*

Mange snitter Gudebilleder, til der kun bliver Tandstikkere tilbage.

*

Arbejde for det, man skal; Slid for det, man vil.

*

Længe fingeret Taknemlighed bliver tilsidst til Had.

HJEMMEBAGT

— Hva'? Er Du i København, Jensen? Jeg troede, at Du tjente paa Hotellet i Fredensborg.

— Det gør jeg ogsaa. Jeg er bare inde for at købe Landbrød til vore Sommergæster.

*

EN JYDE

— Hva'for ga' Du Krissjan en Lussing?

— Forde' han sa'e, a' a va' en Molbo.

— Jamen de' æ Du jo osse.

— De' æ a, aa de' æ a stolt a' — men a holder itte a' aa faa de' reven i Næsen.

*

Underofficeren: Hvad forstaas ved teoretisk Undervisning?

Rkrutten: Det er en Undervisning, som ikke er praktisk.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Redaktøren: Deres Beretning er mig lidt for farvet.

Journalisten: Farvet? Ikke Spor!

Redaktøren: Hva'be'har! Der er kun fyrretyve Linier, og deri bliver den gamle Grosserer violet af Raseri, Løjtnanten grøn af Skinsyge, Moderen hvid af Skræk, den unge Pige rød af Skam og Kusken blaa af Kulde! Synes De ikke, at *den* er farvet?

*

— Hvad siger Du om mit nye Maleri?

— Ingenting.

— Siger Du ingenting?

— Nej — naar det ikke tiltaler mig!

*

— Kører Deres Sønner paa Tandem?

— Nej — de har Gudskelov Raad til at have hver sin Cykle.

Kineserier.

Statsbanerne har nu faaet tilsendt en Ladning Kul fra Kina.
(Dagspressen).

(Mel.: Finsk Rytterimarsch.)

En glædelig Nyhed er nu kommen hid
(og Glæde er godt i denne væm'lige Tid).
Vort Jernbanetog, som var gaaet i Staa,
kan atter paa Skinnen danse lette paa Taa.
Og *Andersen-Alstrup*, som før var saa bleg
af Sorg over al sin sølle Jernbaneleg,
han smiler og synger og danser til Luth,
for nu kan ryge ja og rejse med Fut.

Da Andersen-Alstrup fik Kulkassen tom,
til Kulmænd han sendte Brev i Ystad og Rom.
Han bad om at faa blot et Par Skæpper Kul,
men alle saa læste de ham Skæppen saa fuld.
Fra London der kom vel et Par Hekto Smuld,
og 12 Snese Brænde blev der sendt ham fra Hull.
Kun Island var Ven midt i Trængselens Stund,
de sendte det varme Vand fra »Hekla«'ses Bund.

Men Andersen skrev saa til Kina et Brev
(skønt Folk paa Kontoret sagde »Ha«, »Hi« og »Æv«).
»Vi kan ej faa Kul fra det schlesiske Hul
og vil gerne køre med kinesiske Kul.«
Og Kina besvared' han Brev ekspedit
og sendte os Kullet (som i Kina er hvidt).
Hvert Stykke var svøbt i et Silkepapir,
hver Tønde blev baaren af en skaldet Tapir.

Og Glæde der blev over Alstrup i Løn,
for han kan da' loko-motivere sin Bøn.
Men Jernbane-Skumlere gaar nu og tror,
at vi kører ind paa de kinesiske Spor.
Ja, tænk om man sad i en Holte-Waggon
og opdaged', at man rulled' ind i Honkong!
Jo, der bli'r Panik og Halløj samme Da',
som Jernbanen brænde skal Kine-serne a'!

Nils Nejl.

REKLAMEN, DER FORSVANDT

Mister Brown havde — som saa mange andre af hans amerikanske Landsmænd — opfunden en Patent-Medicin, og den skulde der naturligvis reklameres kraftigt med.

Han henvendte sig i den Anledning til et stort Jernbaneselskab og afsluttede Kontrakt med det. Kontrakten gav ham Ret til at overmale Stakitter og Plankeværker langs hele den 50 Miles lange Strækning med følgende Mundfuld:

Brug Browns blodrensende Bitter.

Reklamen var malet med skrigende Farver, og Folk fik ondt i Øjnene af at se paa den, men alle Forsøg paa at faa den væk mislykkedes.

Saa en skønne Dag stod der malet nedenunder: *Send straks Bud efter Schmiths Begravelsesbureau for at ordne det nødvendige.*

Saa forsvandt Browns Bitter-Reklame.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

SPELET OM ÅLAND.

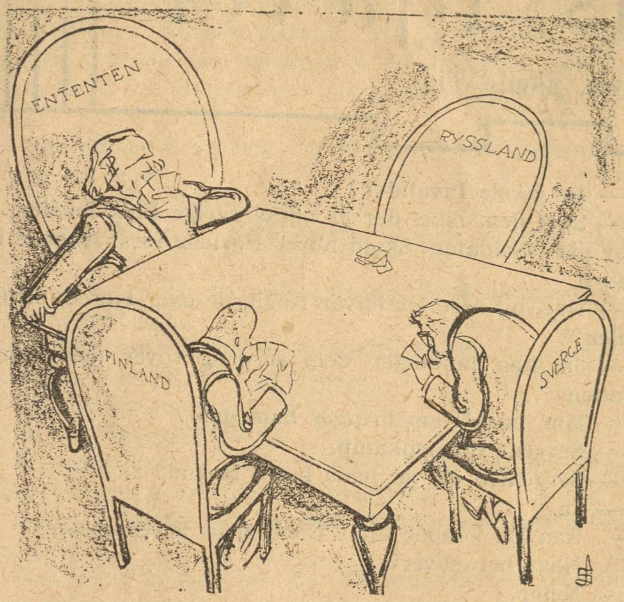

— Det var kanske säkrast att vänta på fjärde man.

(»Søndags-Nisse«

Den unge Pige: Jeg vil sige Dig, Adolf, at hvis Du ikke forærer mig den Kjole og det Armbaand, saa lader jeg Moder forynge hos Professor Steinack!

(»Fliegende Blätter«).

SAMFUNDSHJÆLPEN.

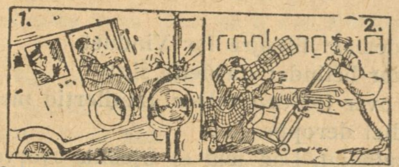

Den kvindelige Chauffør. Amatørstationskarlen.

Den nye »Malker«. Grossereren paa Grubearbejde.

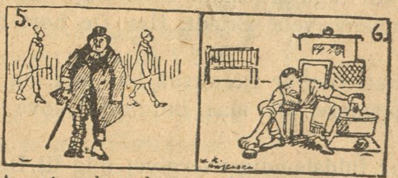

Resultatet af Amatørskrædderens Arbejde. Naar Kvinder strejker.

(»Daily Mirror«, London).

— Hvormange er Klokken, Frøken?

— Nu skal jeg se paa mit *Ben*baandsur!

(»Lustige Blätter«).

Kyrkoherden (Præsten) på besøk hos storbonden Nils Erik:

— Nej vet du hvad Nils Erik, helan tar jag om den vore aldrig så stor men halfvan tar jag aldrig!

(»Strix«)

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— Nuvel da, sagde han resolut, jeg har gennemsavet et Brædt i Loftet herinde.

— For Fanden! raabte v. Eichenberg forbavset. I denne Celles Loft?

— Ja, og jeg behøver blot at løfte Brædtet i Vejret, saa er jeg i Rummet oven over.

— Død og Pine, det bliver Løjer. Ved De, hvad det er for et Rum, som er over Dem?

— Nej. Jeg har endnu i Aften hørt Fodtrin deroppe.

— Det var de Herrer Laubmeier og Haubensack. Disse Dumrianer bo oven over Dem.

— Og bliver der i Nat?

— Ja.

— Jeg har frygtet det. Saa er altsaa ethvert Haab ude —

— Tværtimod, thi for det første maa De vide, at jeg deler Værelse og Seng med dem, og for det andet maa De have den Godhed at sige mig, paa hvilket Sted det er, De har lavet Deres Hul.

— Umiddelbart tilhøjre for Vinduet.

— Og hvor befinder da dette sig?

— Lige over for denne Dør. Imidlertid maa De let kunne finde Brædtet deroppe.

— Fortræffeligt. Lad mig et Øjeblik overveje Situationen. Efter at have overvejet i et Par Minutter, udbrød han:

— Herr Heidenheim, min Plan bliver klarere og klarere. Meget afhænger dog af den rene Tilfældighed, og jeg maa derfor foreløbig indskrænke mig til følgende: Hold Dem beredt til om en Timestid at stige op i mit Værelse, naar jeg giver Dem et Vink derom. Hvor længe behøver De til at krybe op?

— Ikke et Minut.

— Godt. Mit Signal bestaar i en sagte Banken tre Gange paa det gennemsavede Brædt. Har De hørt det, tre Gange!

— Ja!

— Et Minut efter er De altsaa hos mig, og De skal da erfare det nærmere. De maa imidlertid love at adlyde mig blindt.

— Jeg har fuldstændig overgivet mig til Dem.

— Godt. Paa et lykkeligt Gensyn! sagde v. Eichenberg nu ind til Fangen, der besvarede det med de samme Ord.

Han aflaasede igen den ydre Dør og vendte tilbage til Gangen, hvor Pigen stod.

— Er alt roligt, Lisette?

— Jeg har hverken set eller hørt noget.

— Endnu et Spørgsmaal. Fæstningen har tre Porte?

— De har jo selv passeret dem.

— Om Natten er alle tre aflaasede?

— Ja.

— Og naar begynder Natten her?

— I Reglen naar det bliver mørkt, men i Aften først Klokken ti.

— Hvorfor senere i Dag?

— Fordi der er forøvet et Rovmord paa Jernbanen i Morges.

— Ah, saa!

— Og alle Byens Gendarmer er nu ude paa Jagt efter Morderne.

— Ja, jeg har set dem.

— Efter Generalens Befaling er der ogsaa nogle Folk af Besætningen her paa Jagt efter Morderne.

— De gamle Invalider?

— Spot dem ikke, der er ogsaa rørige Folk imellem dem. For disse Soldaters Skyld bliver Portene først lukkede Klokken ti.

— Naa, og derefter bliver Nøglerne overleverede til Generalen?

— Ja, han modtager dem selv og sover med dem om Natten.

— Hm, hm. Hvem bringer ham dem?

— Sergent Bohnenkamp.

— Sergenten er vel hans højre Haand?

— Ja.

— Kan Du komme ind i Generalens Sovekammer?

— Naar han sover?

— Netop.

— Nej, han lukker sig inde.

— For Fanden! Men Du siger jo, at han er meget vagtsom, og at han altid er paa Pletten, naar der er noget paa Færde?

— Han er altid den første.

— Saa tager han vel ikke de store Fæstningsnøgler med sig?

— Sandsynligvis ikke.

— Endnu et Spørgsmaal. Kender din Frøken Herr v. Heidenheim?

— Hun har hørt Tale om ham, men saa vidt jeg ved, har hun ikke set ham.

— Men han kender hende.

— Har han set hende?

— Det siger han.

— Ah, det er muligt; hun kender Navnet paa hans Celle og ved, at Vinduet vender ud til Haven, og hun er ofte i denne.

— Hun sværmer altsaa for Fangen, som hun kender uden dog at have set ham?

— De bringer mig nu paa en Tanke —

— Godt, godt, jeg ved nok, hvad Du mener. Kan Du komme til mig om en halv Time?

— Hvor skal jeg træffe Dem?

— I vort Værelse. Hvis jeg ikke er alene, maa Du se at gøre Dig et Ærinde —

— Jeg skal komme. — Kender De Vejen tilbage?

— Jeg glemmer aldrig en Vej, naar jeg blot har gaaet den en Gang.

De skiltes, men kun for et Øjeblik, thi efter nogle faa Sekunders Forløb var hun atter hos ham.

— Hørte De intet?

— Hørte Du noget?

— Udenfor i Gaarden bag Døren. Det var, som om nogen sneg sig derude.

De lyttede, men hørte intet.

— Sæt, det har været Generalen! Jeg sagde Dem jo, at han kan snige sig om som en Kat.

— Bah, han vilde næppe have ladet os have Ro til at staa her og passiare, og forresten talte vi jo ogsaa saa sagte, at han intet kan have forstaaet. — Glem endelig ikke at komme.

De tog nu atter Afsked og gik hver sin Vej.

VII

ET KLØVERBLAD

General v. Toll havde forladt sin Fanges Celle med nogle særegne Tanker, i ethvert Tilfælde i en noget ophidset Stemning. Han styrtede saa hurtigt ned ad Trappen, som hans Podagra tillod det. Hans Ansigt var mørkerødt, og hans Øjne lynede.

— Underofficer Krumbein, sagde han til den Underofficer, der lyste for ham.

— Hvad befaler Herr Generalen?

— Fangen, Herr v. Heidenheim, skal i Morgen lægges krum.

— Herr Generalen har allerede en Gang tidligere givet mig denne Ordre.

— Og han skal endvidere smedes til Muren.

— Begge Dele, Herr General?

— Ja, som jeg siger.

— Straks i Morgen tidlig?

— Ja, bestil Smeden endnu i Aften. I Morgen tidlig, naar Klokken er otte, vil jeg holde Inspektion.

— Som Herr Generalen befaler. Men tør jeg spørge Generalen, hvorfor?

— Har jeg givet ham Lov til at spørge? Soldater tør ikke spørge, ikke en Gang tænke! Han kan gaa, jeg kan selv finde Vejen.

Generalen maatte give sit beklemte Hjerte Luft, og dette lod sig kun gøre, naar han var ene. Ved Foden af Trappen skiltes de, idet Underofficeren gik med Lygten tilhøjre, og Generalen gik lige frem ud i Mørket.

Da han endelig var alene, gav han sine Tanker Luft.

— Hvor nederdrægtigt har denne infame Karl nu ikke igen ærgret mig! Jeg skulde adoptere ham! — Mit ærlige Navn skulde føjes til hans brændemærkede! — Jeg skulde oven i Købet gøre ham til min Svigersøn! — saadan en Højforræder! — Og han vil lade mig hænge og først kvæle Livet af mig med fordømt Præstesludder! — Og saa vil han rende væk, saa snart han kan! Denne store Skurk! De er alle nogle store Skurke, disse Demokrater! Men jeg skal lære ham! — Han vil bort — ha, ha — han skal sluttes krum og smedes til Muren skal han; saa kan han se, hvorledes han kommer bort! Jeg skal sætte en særlig Vagt udenfor hans Celle, og det skal jeg gøre endnu i Nat. — Herefter skal jeg gaa to Gange til ham, baade Morgen og Aften. — Jeg begynder i Morgen, naar han skal smedes til Væggen! Naa, saa han vil gaa sin Vej! Efter at jeg har vænnet mig til ham i tolv Aar som til en —. Hm, hm, i Morgen har netop Ludmilla Fødselsdag; hun skal have sin Fornøjelse, og jeg vil ogsaa have min.

Han var gaaet langsomt fremad. Efter at have udkastet sin Plan og givet sit Hjerte Luft, var han bleven mere rolig.

Han passerede over Gaarden for at gaa hen til sin Bolig, men kom dog ikke saa langt.

Han hørte nemlig noget pusle bag en Dør.

— Ah, Lisette! sagde han til sig selv; med hvem kan hun vel have noget at tale.

Han sneg sig hen til Døren — han kunde virkelig snige sig som en Kat — og lyttede længe, saa længe Samtalen varede og indtil han havde hørt, hvad han vilde høre.

— Ej, ej, sagde han og gik hen til sin Bolig.

Da han kom ind i sit Værelse, traf han Sergent Bohnenkamp, som ventede paa ham.

— Sergent!

— Hvad befaler Herr Generalen?

— Sergent, jeg er meget fornøjet i Dag.

— Det glæder mig, Herr General.

— Og derfor — men kald mig først paa Lisette, og naar Pigen er gaaet herfra igen, kan han komme ind.

— Som Herr Generalen befaler.

Sergenten forlod Værelset med en noget besynderlig Rysten paa Hovedet. Generalen saa vel i Virkeligheden meget fornøjet ud, men denne Glæde gjorde dog Bohnenkamp, der, efter hvad Lisette havde sagt, var sin Herres højre Haand, ængstelig. Maaske rystede han paa Hovedet, fordi den gamle General lod den smukke Kammerpige kalde til sig, — noget, han aldrig før havde indladt sig paa.

Kammerpigen Lisette traadte ind til ham.

— Hm, Lisette, hvor var vi før?

— Naar, Herr General?

— Saadan for en ti Minutter siden.

— Det ved jeg ikke.

— Lad os huske os om, lille Lisette.

— Hvor skulde jeg vel have været?

— Til Eksempel dernede i Gaarden.

— Ah! Ja, jeg gik ganske rigtig over Gaarden.

— Og hvorhen?

— Jeg havde søgt Sergent Bohnenkamp.

— Og fundet ham?

— Nej.

— Og hvem fandt vi da i Stedet for ham?

— Ingen, Herr General.

— Med hvem talte vi da?

— Som jeg siger, Herr General, ikke med et Menneske.

— Lille Lisette, man pudser ikke mig.

Lisette var blevet meget rød og skamfuld.

— Naa, mit Barn.

— Herr Generalen maa ikke gøre det stakkels Menneske nogen Fortræd.

— Hvilket stakkels Menneske?

— Korporal Neumann.

— Ah, det var altsaa ham?

— Ja, det var ham; han gør Kur til mig.

— Se, se. Saa kan den lille Lisette gaa! Sig til Sergent Bohnenkamp, at han skal komme herind.

Lisette gik med lettet Hjerte.

Generalen var bleven ganske vel til Mode, da Sergent Bohnenkamp traadte ind.

— Sergent, han kan jo brygge en ganske fortræffelig Punsch?

— Som Herr Generalen befaler.

— Saa kan han jo lave en Bolle i Aften!

— Som Herr Generalen befaler.

— Jeg er meget fornøjet i Dag.

— Det glæder mig, Herr General.

— I Morgen holder min Datter Fødselsdag, og derfor vil jeg i Aften have min Fornøjelse.

— I Morgen vel ogsaa, Herr General?

— Ja, ser han, Bohnenkamp, paa en saadan ung Frøkens Fødselsdag gaar alt saa stift og snirket til, og en gammel Soldat som jeg kan derfor ikke rigtig more sig. Man er nu af en anden Bonitet.

— Ja, ja, Herr General.

— Mennesket kan imidlertid ikke more sig med sig selv, Bohnenkamp, derfor skal han bede Herr Kaptajn v. Finkendorff til mig.

— Som Herr Generalen befaler.

— Endvidere kan han selv komme og faa sig et Glas, Bohnenkamp. Jeg vil i Dag være rigtig fornøjet. Det kan ogsaa hænde sig, at jeg i Aften kunde have Brug for ham, og saa er det rart at have ham ved Haanden.

— Som Herr Generalen befaler.

— Endnu et! Han skal ogsaa kalde Korporal Neumann herop og derefter lave Punschen. Naar dette er sket, skal han faa nærmere Ordre.

Sergenten gik.

Generalen var virkelig fornøjet. Han tog den største af sine Tobakspiber, stoppede og tændte den, og gav sig derpaa til at marschere om i Stuen, idet han nynnede Tappenstregen.

(Fortsættes.)

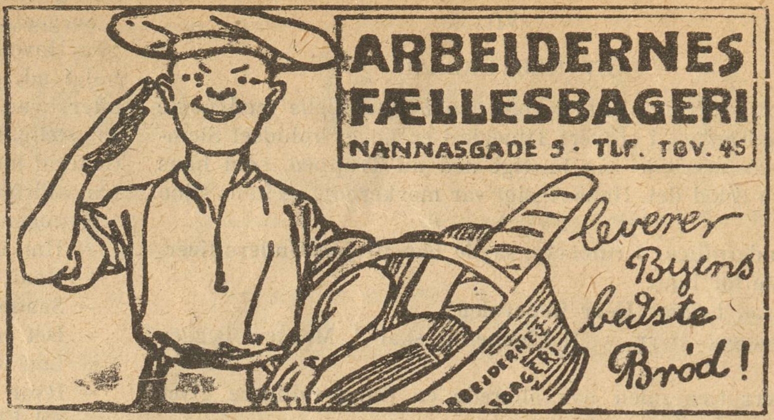

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

FOR FRIHED!

(Mel.: Klang, mina flickor.)

Ætlinger er vi af Borger og Bonde,
Fædrene har pløjet den stenrige Jord,
Tider var tunge og Tider var onde,
Sødmad eller Saltmad var knapt paa vort Bord;
nøjes vi maatte i tusinde Aar,
nøjes med de Smuler, som Hoffolket slængte, —
gejstlige Hænder velsigned de Kaar,
hvorunder Armoden trængte.

Skyerne skilte, og Himlen fik Øjne,
Lyset kom til lærd Mand og Plovmand og Smed,
Kvinden drak Kaffe om Søndag og Søgne,
Manden aad sit Spejlæg i Ansigtets Sved.
Glæden drog ind dèr, hvor Glæden fik Lov,
ligelig den sad nok til Højbords i Lan-det,
fyldte i Hjem som paa Værksted — og dog!
nu skal den være forbandet.

Lysrædde Skarer af sure og sorte
prøver nu at skimle vort daglige Brød,
lurer ved Døre og lister ved Porte,
sætter sig omkring paa de lystiges Skød;
Forbud de præker mod Dit og mod Dat,
de har baade Forbud mod Mad og mod Sprutten,
Forbud mod Maanen, der skinner i Nat,
Forbud mod Kysset af Snutten.

Sangen og Selskabet nu skal forbydes,
Lamperne skal slukkes hver eneste én;
alt, hvad Du gjorde af Fest, skal for-trydes,
alle de Pokaler skal knuses mod Sten;
leve Du maa som en gusten Asket,
Fryndser skal Du bære paa Bukser og Jakken;
bort med hver trattende Messingtrom-pet,
bort med hver Søndag paa Bakken!

Bort med Cigaren og Hveden til Teen,
bort med baade Sjavs og med L'hombre og Whist,
bort med den Husfred, Du købte til Feen,
bort med selve Humorens fængende Gnist!
Hellige Samfundets Pligter har vi,
savne maa vi alle som Munken og Kler-ken;
Ch'lottenborgs Sønner og dem fra Den Fri
dyrker et Forbud mod Særken.

Maatte jeg vælge, hvad helst jeg vil savne,
blev det ikke Solskin og Sang og Musik;
snarere blev det de slugvorne Ravne,
dem, der paa vort Kammer og Køkken har Kig.
Bort med de Folk, der fortynder vort Øl,
bort med hver forbandet og dum Ratio-nering,
bort med de Trine'r, der gemmer vort Sølv,
bort med den sidste Regering!

Svend.

Carl J., Griffenfeldtsgade. — Der mangler *noget*, for at det kan kaldes rigtig godt!

Kjeld Sørensen, Aarhusgade. — For sent!

G. N., Istedgade. — Tak, men De stiler vist alligevel lidt for højt!

Alfa, Odense. — Tak, kommer frem ved Lejlighed.

Julius Madsen, Odense. — For sent!

Hvad er Livet,
en haabende Drøm,
svag som Sivet
i den rindende Strøm.

V. A. Klestrup.

Avertér i Ravnen.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i Cafe Blaagaard,
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Laker Deres Cykle, Motorcykle eller Automobil med Robbialac

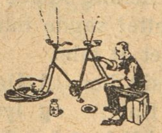

Trænger Lakken paa Deres Maskine til Fornyelse, giv den et Lag Robbialac i en af de smukkeste Farver og derpaa Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

Rød Indmad

I VENSTRE SPÆND

Hil Neergaard, Statens store Mand,
som nu regerer os.
Af ham vi meget vente kan,
naar først han giver los.
Han gor alt behændigt,
han næsten trylle kan —
men det er dog nødvendigt,
at vi ser Tiden an.

Thi Neergaards Ministerium
os loved' Gods og Guld —
snart gaar det hele Publikum
af Fattigdom omkuld.
Ja, streng var Hr. Zahle
og dog et venligt Lam —
thi det, vi maa betale
nu, er mildest talt en Skam!

Glemsom.

En kendt Professor raabte forleden til sin tidligere Husholderske: De kan flytte til den første, Jenny; jeg er ikke længere fornøjet med Dem.

— Sid nu ikke der og vrøvl, Arthur, Du giftede Dig jo med mig for to Maaneder siden!

— Det er meget vanskeligt at være velklædt nu til Dags: det er skidt, naar man har »Knæ« i Bukserne, og det er ogsaa skidt, naar man ingen Knæ har i dem!

»Godt Nyt«.

Naar man faar en Cigar af en Ven, bør man huske, at havde den været bedre, havde han ikke givet den bort, og havde den været værre, kunde man ikke ryge den.

*

Paa Grund af den store Andel, Kapelmester Holck-Stilling har i Apolloteatrets Succes »Familien Schumacker«, bliver »Alt udsolgt« kaldt H o l c k e n h u s.

*

Danmarks Finansminister har anskaffet en Faldskærm, som den danske Valuta kan gaa ned med.

*

En amerikansk Avis skrev fornylig, at Direktør Smith i Gaar gik til et bedre Hjem.

Enken anlagde Sag mod Redaktoren for Smædeskriverier.

*

Folk, som giver sig af med Statistik, har udregnet, at den mest plettede Fortid finder man hos en Restaurationsdug.

»EN NORDMAND«

Pastoren: Men hva' er det jeg ser! Nu er De jo beruset igjen, Pettersen. Og De som lovet mig saa sikkert før jul at De aldrig skulde smake spirituosa mer.

Pettersen: Jeg beklager det — hik! — hr. pastor. Men hva' skulde jeg gjøre? — Springvandet — hik! — frøs for os i juleferien.

»EN DANSKER«

Lille Søren lukker op for Løjtnanten, og denne spørger, om Lille Sørens Søster er hjemme?

— Nej, hun sitter og maler . . .

— Ah, maler hun Landskaber?

— Nej, Kaffebønner.

»EN SVENSKER«

— Kära du, sade Karlsson en dag till sin bättre hälft, vet du af att du har den bästa stämme i hela världen.

— Säger du det, svarade fru Karlsson litet förvånadt (forbavset) men smickradt.

— Ja, annars hade den varit utsliten för länge siden . . .

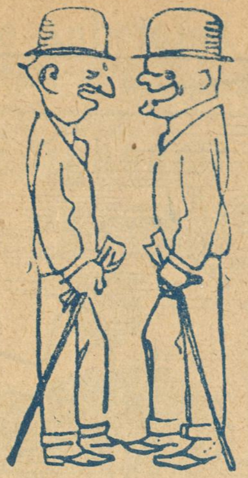

— Du, det er da mærkeligt, at hende den engelske Miss Boyden kan ernære sig ved at falde ned gennem Luften.

— Ja — hvem skulde tro, at der var saa megen Næring i Luften.

Hørt ved en Skak.

Hvid: Er Du ikke bange for, at det kommer til at „Knive" for Dig?
Sort: Jo, hvis der kommer en „Gaffel".

HØRT I EN KÆLDER

Ung Frue: Det forekommer mig, at den Høne er noget gammel.

Høkerfruen: Hvad for noget — gammel? Jeg vil da blot sige Dem, at *De* kunde magelig være dens *Bedstemoder!*

HØRT I EN ANDEN KÆLDER

Vært: Er alle Gæsterne nu gaaet?

Opvarter: Ja, Søren Olsen hjalp mig med at smide den sidste ud.

Vært: Godt. Smid saa Søren Olsen ud, og saa lukker vi.

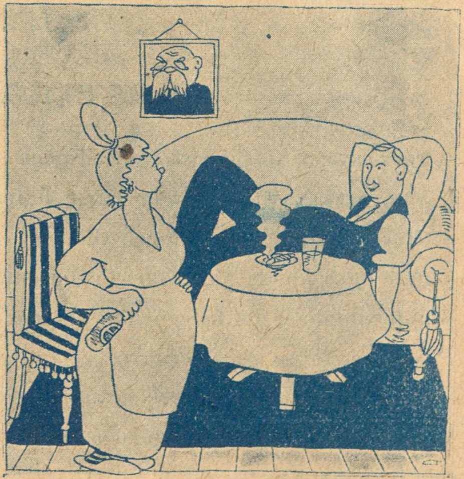

Hun: Faar vi en lille Pige, ska' hun hedde Clementine!

Han: Og bliver det en Dreng, ska han hedde Clemenceau.

Tegning af Hp. Hansen

Hr. Jensen-Sønderup ned fra Højden paa Grundtvigs Frihedsideer drat! Hr. Jensen-Sønderup! Se Miss Boyden og faa Dem en politisk Faldskærm fat!

Aagerkarl i Knibe.

En, desværre forlængst afdød, Københavner ved Navn S. havde længe haft et Horn i Siden paa den den Gang bekendte og frygtede Aagerkarl Frandsen, som havde faaet det betegnende Tilnavn *Flaaer* sat foran sit Efternavn.

En Dag erfarede S., at en af hans Venner skulde op til Frandsen og betale ham 400 Kr.

— Lad mig faa Pengene, sagde S., saa skal jeg gaa op til ham.

Naa, S. fik Pengene og gik op til Frandsens Bolig, bankede paa og traf ham siddende paa sit Kontor.

— Goddag!

— Goddag, hvad skal De? spurgte Frandsen og saa lurende op fra sit Arbejde.

— Er De *Flaaer* Frandsen? spurgte S. med en urokkelig Ro.

— Hva', hva', er De gal Mand, hvem er De, som, som — — som — — Frandsen fo'r op og var ved at tabe Vejret.

— Er De *Flaaer* Frandsen? spurgte S. atter uden at fortrække en Mine.

— De, De — De — skal blive dømt, ud med Dem med det samme, ud —! skreg Frandsen aldeles violet af Vrede over at blive injurieret paa sit eget Kontor og paa et Punkt, hvor Samvittigheden unægtelig var en Del »hudløs«.

— Ja, ja, sagde S. ganske rolig, er De ikke *Flaaer* Frandsen, saa maa jeg gaa; jeg skulde herop for at betale — saadan lød Ordren — *Flaaer* Frandsen 400 Kr. fra N. N., men naar De ikke er *Flaaer* Frandsen, saa maa jeg gaa igen.

Frandsens vrede Aasyn undergik en mærkelig Forandring ved disse Ord.

— Hm, hm, vær ikke saa hastig da, hm, det er i sin Orden, kan jeg forstaa; jeg er nemlig *Diskontør* Frandsen, og N. N. skylder mig ganske rigtig 400 Kr., hm, vil De ikke tage Plads, værsaagod, hm. . . . Jeg er altsaa Diskontør Frandsen.

— Ja, men det hjælper ikke mig, sagde den ubarmhjertige S., for jeg skal betale Pengene til *Flaaer* Frandsen, og er De ikke *Flaaer* Frandsen, saa maa jeg gaa min Vej, og S. tog i Dørhaandtaget.

Frandsen vred sig paa Stolen, mens Flaaertitlen og Lysten til de 400 Kr. kæmpede en rædselsfuld Kamp i hans Indre.

— Ja, er De, Hr. — Hr. —

— Smith.

— Hr. Smith, det er jo saadan, at onde Mennesker, hvoraf der findes en Del, kalder mig for, ja rent ud sagt for, for — *Flaaer Frandsen.*

— Ja, er De *Flaaer* Frandsen eller er De ikke *Flaaer* Frandsen? og S. lukkede Døren op.

— Jo, jo, *jeg er Flaaer Frandsen,* stønnede den fortvivlede »Diskontør«.

— Herregud, hvorfor kunde De ikke sige Sandheden straks — — og S. betalte Pengene og gik med et djævelsk Smil paa Læben.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 72 NEAF SILKEGADE KØBENHAVN K TELEFON N° 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Stats understøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

— De har ikke løst Tegn til Deres Hund. Det er 5 Kroner i Mulkt.

— *Fem Kroner?*

— Ja — eller Vand og Brød, men De vil vel hellere betale de fem Kroner?

— Næ, de' ve' Gud jeg ikke vil. La' saa heller Hunden faa de' Vand og Brød — de' ta'r den ingen Skade a'!

*

En fuldstændig talentløs Kunstner, som var blevet skældt Hæder og Ære fra herhjemme, udvandrede til Amerika. Det amerikanske Toldvæsen efterser hans Effekter. Toldkontrolløren gennemblader hans Studiemappe og siger saa:

— Dette her maa fortoldes.

— Saa—aah! Som hvad?

— Som *Kunstværker* selvfølgelig.

— Gud være lovet. Endelig kommer da Anerkendelsen!

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Rekrutterne er blevet underviste i militær Honnørgivning. Til Slut siger Sergenten:

— I forstaar altsaa nok, at I ikke kan hilse paa Jeres Befalingsmænd, naar I har Pibe eller Cigar i Munden.

Nogle Dage efter møder Sergenten en Rekrut, som ikke gør Honnør.

— Hvorfor hilser De ikke, 82?

— Ka' Skesanten itte se, a' jæ har Segar i Munden?

*

NYFORLOVEDE

Han: Jeg tør ikke tale til din Fader om min Gæld, før vi er bleven gifte.

Hun: Gud, hvor er i Grunden Mandfolk fejge! Fader vil ogsaa vente til efter Brylluppet med at tale til Dig om *sin* Gæld.

*

— De maa endelig sørge for, at jeg faar en ganske lille Mund paa Fotografiet.

— Vi kan godt retouchere den helt bort, hvis Frøkenen ønsker det.

FREMAD **Frederiksborggade 33**
Bog- & Papirhandel.
Katalog over **Socialistisk Litteratur** udleveres gratis.

Folkets Hus Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

AL. BORBERG KØBENHAVN

Efter at Amerika under Krigen fik alle Evropas Penge over til sig,

Tegning af P. V. Hansen

laaner de dem nu ud igen for smaa 9 Procent!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris:
18 Øre

RAVNEN

Nr. 43 Redigeret af AXEL WESSEL ❋ Torsdag den 21. Oktober 1920

Dyr Margarine og ingen Smør eller

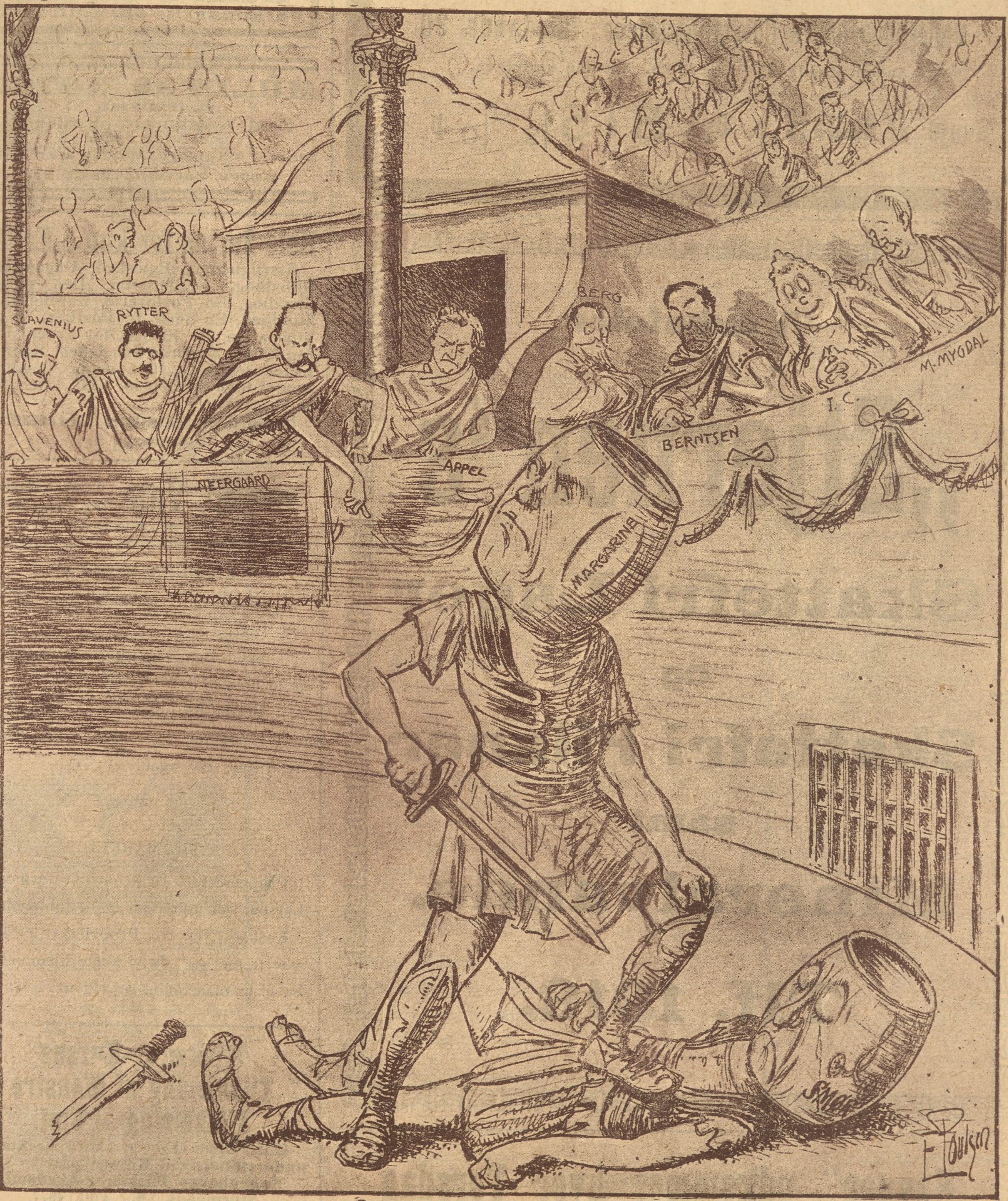

Tegning af Emil Poulsen

Under Nero Neergaard-Ministeriets Rædselsregimente.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen" udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

EN UNDSKYLDNING

— Deres Søn har skældt mig ud for en Æsel!

— Bryd Dem dog ikke om det. Han er jo døv.

— Det er da ingen Undskyldning.

— Herregud! Han kan jo ikke høre, hvad han selv siger!

*

TIL MARKED

Proprietæren: Drik nu ikke formeget, Larsen, saa at vi kan se at finde hjem.

Kusken: Nej, Hr. Proprietær. Jæ sa'e osse te mej sæl, da vi kørte hjemmefra: En a' os maa holde sej ædru!

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912
Telf. 912

Lille Vita: Naar jeg bliver gift, saa skal der være lutter runde Værelser.

Moderen: Hvorfor det, lille Vita?

Vita: Jo, for saa kan Du ikke mere sætte mig i Skammekrogen!

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

— De ønsker min Datter til Hustru. Ja, jeg har kun det imod Partiet, at De er *altfor* ung. Hvis De endda bare var *lidt* ældre — — —

— Tak for Deres Venlighed. Saa kommer jeg igen om en Ugestid!

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Vi ha'de det saa morsomt hos Hansen i Gaar Aftes. Vi legede Panteleg, og der var en Løjtnant, som blev dømt til at kysse mig tre Gange.

— Tante, var det den Soldat, som blev saa forfærdelig syg?

Husqvarna svenske
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

I „Biografen".

Mett' og Mads har staaet
til Torvs den lange Dag,
nu vil de nyde Livet,
det er en afgjort Sag,

dristigt slaa til Søren
i vild Letsindighed.
Derfor mod »Biografen«
de retter deres Fjed.

Billetter rekvireres.
»To hele Kroner — tænk!« —
Lidt sure Parret klemmer
sig ned paa sidste Bænk.

Der sidder de og stirrer
med Bønders stive Blik,
mens Sindet langsomt blidnes
af falsk Klavermusik.

Mette farer sammen,
da Kronens Lys gaar ud,
hun klemmer Mandens Hænder:
»Hvad er der, Mads? — Aa Gud!«

Men Svaret falder sindigt:
»Tys, Mutter — se nu der!«
En sælsom Verden fødes
i Projektørens Skær.

En Eventyrets Verden
i Filmens Flimrespind,
hvori de store Skæbner
behændigt flettes ind.

Man favner, og man myrder.
Aa, Gud, alt hvad der sker!
Og ofte græder Mette,
mens Ægtemanden ler.

Naive Landsbysjæle
ser Verden gaa forbi,
beruses helt af Filmens
forlorne Poesi. — —

Naar Mads derhjemme skildrer,
hvad han i Staden saa,
han slutter: »Biografen
har Fanden hittet paa!«

Anders K. Olsen.

— Du har altsaa gjort et godt Parti?

— Glimrende, Kære!

— Der kan man se, hvor forskelligt den samme Ting bedømmes. Igaar hørte jeg en sige, at din Kone havde gjort et *daarligt* Parti!

*

Fru Petersen: Det er bare Overtro, at Mændene falder paa Knæ, naar de frier. Det gjorde min Mand i hvert Fald ikke, da han friede.

Frøken Sørensen (tankeløst): Da gjorde han det sandelig den Gang, han friede til mig!

*

— Hva' er de', staar De og sover?

— Nej, men Løjtnanten har sagt, at jeg skal lukke Øjnene, naar Kaptajnen gaar forbi Krudttaarnet med tændt Cigar.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Sergenten (til Rekrutten, som ved Skydeøvelsen aldrig rammer Skiven): Herregud, Menneske! Ka' Di ikke bilde Dem ind, a' Skiven er Deres Kæreste? Hende vilde Di vel nok træffe?

*

Professoren: Kan De fortælle mig noget om Menelaos?

Studenten: Ja, han var Broder til Agamemnon.

Professoren: Naa— aah! Det er nu ikke fuldt bevist.

Studenten: Nej — det er sandt — det er — det er — kun bevist for — for Agamemnons Vedkommende!

*

OM DAGEN

— Er De bange for Indbrudstyve?

— Nej, min Kontorist sover altid i Kontoret.

— Ja, men om Natten — —?

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068
~ 19·AN·18 ~

EN HÆVN!

Grosserer Sørensen havde for en Gangs Skyld travlt paa sit Kontor, og naar han saadan en sjælden Gang sad og skulde regne noget ud, hadede han Afbrydelser som Pesten.

Saa ringer Telefonen.

Sørensen griber Røret og siger 8688.

— Er det 8688? spørger en blød Kvinderøst.

— Ja, det er.

— Tak, jeg vilde bare prøve, om Apparatet var i Orden.

Sørensen bliver rasende. Stirrer mørkt frem for sig — og bliver saa pludselig lys. Han griber Telefonrøret og siger:

— Er det Centralen?

— Ja det er, svarer den samme bløde Stemme.

— Tak, jeg vilde bare prøve, om Apparatet var i Orden. Ringer af og ser hel lykkelig ud over sin egen Fiffighed.

Fra Han til Hun!

(Mel.: »Her slibes Knive, her slibes Sakse«).

I Rosenvænget bor Hr. *Rovsing*
(Minister var han jo en Gang!),
og denne Rovsing laver sjov Ting
ved Hjælp af Kniv og Saks og Tang.
Han gjorde før i syge Maver,
og Mavesække sy'de han,
men om det nye, som han laver,
man paa hans Skilte læse kan:
»Her laves Kvinder om til Mænner,
Mænner til Kvinder laves,
her bor en Doktormand.«

Til Rovsing kom en Dag en Kvinde
og sagde: »Hør, jeg ikke kan
paa nogen mulig Maade finde,
om jeg er Kvinde eller Mand.
Lidt Skæg det har jeg jo paa Hagen,
men se en Barm — den er vel svær?«
— »Nu har jeg aldrig før set Magen,«
sa' Rovsing højt og sang den her:
»Her laves Kvinder om til Mænner,
Mænner til Kvinder laves,
her bor en Doktormand.«

En Rovfugl kunde ikke nappe
en »Tjans« med større Energi
end Rovsing, da han skulde lappe
lidt paa Naturens Fuskeri.
Han brugte Kniven, Naalen, Garnet,
og *Manden* blev forvandlet let,
hvorpaa han sang med Pigebarnet
denherre pudsige Duet:
»Her laves Kvinder om til Mænner,
Mænner til Kvinder laves,
her bor en Doktormand.«

Og »Manden« blev nu pænt barberet,
smed Jakken og sin ny Kasket,
en Kjole fik han saa leveret,
en Kaabe og et godt Korset.
Med Rovsing straks hun koketterte,
forsvunden var den dybe Røst,
med høj Sopran hun afleverte
den her, som lød fra fulden Bryst:
»Her laves Kvinder om til Mænner,
Mænner til Kvinder laves,
her bor en Doktormand.«

Paa Gaden maatte længe vente
et Pigebarn, som fulgte *ham,*
men da »han« kom, hun ikke kendte
sin egen Ven — det var en Skam!
Han bleven var en yndig Dame,
som med et Blik gav Pigen Fur
og peged' paa en fiks Reklame,
som nu blev sat paa Rovsings Mur:
»Her laves Kvinder om til Mænner,
Mænner til Kvinder laves,
her bor en Doktormand.«

Nils Nejl.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

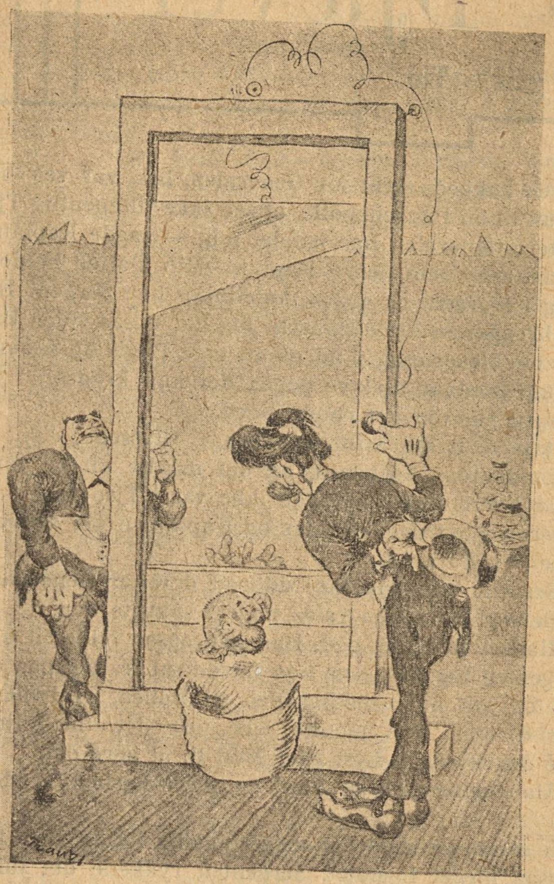

Skarpretteren (tidligere Barber) — Nu haaber jeg, *at Kniven skær!*

(»Fliegende Blätter«).

Grosserer Ohlsen: Ja er ække den død, saa er'n jaggu go' te' aa forestille sig!

(»Tyrihans«, Norge)

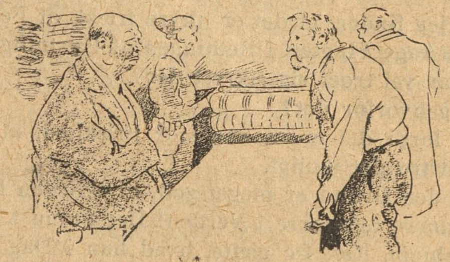

Hamnarbetaren Lager inkommer i en affär, där det en tid realiserats brandskadade varor och frågar: — Finns då brandskadade byxor (Bukser)?

Affärsmannen: — Nej, de ä alldeles slut.

Lager: — Å, dä utsikt te att dä blir några snart?

(»Strix«)

— Älskade Johanna! Det finns på denna jord omkring 1500 millioner människor. Av dessa äro ungefär 800 kvinnor, o. bland dessa 800 millioner kvinnor har jag dig kärast. — Tänk på det min älskade Johanna!

(»Søndags-Nisse«

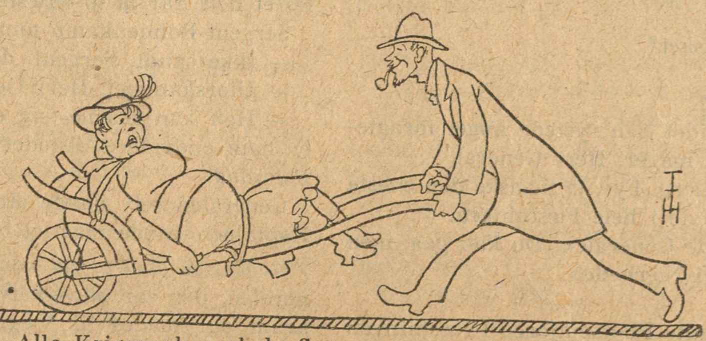

— Alle Krigsvaaben skal afleveres — storartet! Saa bliver jeg af med min TYKKE BERTA!

(»Simplicissimus«).

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

Et Øjeblik efter blev hans Munterhed dog afbrudt af et alvorligt Anliggende. En Underofficer traadte ind med fuld Oppakning.

— Hvad vil han? fo'r Generalen imod ham.

— Herr General, jeg hører til den Kommando, der var udsendt under Herr Løjtnant v. Holzbein for at være behjælpelig med Eftersøgelsen af Rovmorderen paa Jernbanen.

— Jeg ved det. Hvad vil han?

— Herr Løjtnant v. Holzbein sender mig for at rapportere Generalen følgende: I Bjergene har man i Dag set et Menneske, der hele Tiden har skelet, det vil sige, som har haft et skelende Øje.

— Hvad i Helvedes Skind og Ben rager det mig?

— Herr Løjtnanten lader endvidere melde, at man ogsaa paa Jernbanetoget i Gaar Nat har bemærket et Menneske med et skelende Øje.

— Ah, og man har atter set ham i Dag i Bjergegnene?

— Ja, Herr General.

— Det er i ethvert Tilfælde noget mistænkeligt.

— Saaledes mente Herr Løjtnant v. Holzbein ogsaa tilligemed Gensdarmeriofficeren og Byfogden, og Herr Løjtnanten paatog sig derfor at besætte Egnen omkring Fæstningen, og da vi nu var komne saa nær hertil, ansaa Herr Løjtnanten det for at være sin Pligt at gøre Herr Generalen Melding derom.

— Jeg lader Løjtnanten takke.

Underofficeren gik.

Generalen faldt i dybe Tanker, af hvilke han først udreves, da Korporal Neumann marscherede ind i Værelset med en dampende Punschebolle, efterfulgt af Sergenten, der bar en Bakke med tre Glas.

Generalen blev atter fuldstændig fornøjet.

— Hans Punsch er rigtig god, Sergent Bohnenkamp. Stil Bollen herhen, Korporal Neumann, og han, Bohnenkamp, kan sætte to Glas ved Bollen og det tredie paa det andet Bord.

I Værelset fandtes to Borde, et stort, rundt i Midten og et lille, firkantet ved Siden. Paa det store Bord maatte Sergenten nu efter Generalens Anvisning sætte Bollen og de to Glas og det tredie paa det lille Bord.

— Kommer Kaptajn v. Finkendorff? spurgte Generalen Sergenten.

— Om et Øjeblik, Herr General.

— Godt! Han kan gerne blive her med det samme, Bohnenkamp! Og Du, Korporal Neumann? Med Dig — aa, Du kan gerne gaa, men Du skal opholde Dig her i Nærheden.

Korporalen vilde gaa, men Generalen holdt ham dog tilbage.

— Hør, Knægt, er Du forelsket?

— Nej, General?

— Ikke i den smaa Lisette?

— Brr, sagde Korporalen, idet han rystede noget foragteligt med Hovedet, hun er for mager, Herr General.

Korporalen var selv en velnæret Fyr, ja maaske den eneste af et nogenlunde godt Udseende i hele Fæstningen.

— Jeg tænkte det nok, sagde Generalen; Du kan gaa, men Du skal, som sagt, blive her i Nærheden.

Korporalen fjernede sig.

Umiddelbart efter ham traadte Pladsmajoren i Fæstningen og Kommandantens Adjudant, Kaptajn v. Finkendorff, ind. Officeren bukkede dybt for Generalen, han var vel »befalet«, men kun til en Punschebolle, altsaa ikke til egentlig Tjeneste.

— Herr Generalen har befalet mig — sagde Kaptajnen.

— Inviteret Dem, kære Kaptajn. Min Datter holder Fødselsdag i Morgen, og i den Anledning har Sergent Bohnenkamp brygget en Bolle Punsch. Jeg har ogsaa siden Brug for Dem i en Tjenestesag. Lad os nu tage Plads og se, om Bohnenkamp forstaar at lave noget, der kan kradse.

De satte sig ved det runde Bord.

Kaptajnen fyldte stiltiende begge Glassene; han var jo Kommandantens Adjudant, og det maatte altsaa høre med til hans Forretning, naar han ikke var i Tjeneste.

Generalen tog det ene Glas og Kaptajnen det andet, og de smagte paa Varerne.

— Sergent Bohnenkamp! udbrød derefter Generalen.

— Befaler Herr Generalen noget? spurgte han.

— Hans Punsch er god. Han kan ogsaa fylde sit Glas.

Sergenten tog det Glas, han havde sat fra sig paa det lille Bord, og gik nu ærbødigt hen til Bollen, af hvilken han fyldte Glasset. Han maatte selv gøre det, thi Adjudanten havde dog hverken Lyst eller Mod til at gøre det.

— Han kan rykke sit Bord nærmere herhen, sagde Generalen.

Den gamle General var meget naadig i Dag, men han var jo ogsaa meget fornøjet. Sergenten rykkede det lille Bord nærmere og lod Punschen ogsaa smage sig.

— Intet nyt, Herr Kaptajn? spurgte Generalen sin Adjudant.

— Herr v. Holzbeins Melding har Herr Generalen vel faaet?

— Ja, og jeg finder, at det er uhyre frækt, at Forbryderen har vovet at tage Flugten i Retningen af Fæstningen!

— Han har vel troet sig sikrest der?

— Hm, og hvorfor det?

— Netop fordi det er en saa stor Frækhed, at ingen vil falde paa at tro det muligt.

— Ja, ja, den Grund er meget god. Frækheden bliver med hver Dag større og større i Verden! Der er nu t. Eks. Fangen Heidenhiem. Kan De gætte, hvad han i Dag har vovet at sige til mig?

— Nu, Herr General?

— At han den første den bedste Dag vilde gaa bort herfra.

— Aa, denne latterlige Trusel har han jo altid brugt, saa længe jeg har været her.

— Ja, endnu længere, lige fra det første Øjeblik, han satte sin Fod her. Men i Dag har han ladet mig vide, at han vil lade mig hænge, naar han bliver fri; men først skal jeg kvæles et helt Aar af to Præster, som skal omvende mig.

Sergent Bohnenkamp tømte sit Glas i den største Vrede.

— Ikke sandt, Sergent, det finder ogsaa han inpertinent?

— Uforskammet, Herr General.

— Han kan skænke sig et nyt Glas, Bohnenkamp, og det er ham endvidere tilstedet at turde tage Del i vor Underholdning.

Generalen selv havde alt et Par Gange tømt sit Glas, og Kaptajnen havde maattet fylde det paany.

— Karlen skal ogsaa komme til at bøde derfor, sagde Generalen, der var bleven livligere; i Morgen skal han sluttes krum og smedes til Væggen; Underofficer Krumbein har allerede bestilt Smeden herhen. Han skal lære en gammel

General at kende, thi »mod Demokraterne duer kun Soldaterne«, hvad Skurkene ogsaa godt vide, og derfor hade de ingen mere end netop Soldaterne. Der er dog ikke en saa plaget Stand som Soldaterstanden, og for den maa vi lide og plages. Ja, naar jeg tænker paa, hvor meget jeg har gennemgaaet, inden jeg naaede at blive General —

Den tapre v. Toll blev altid rørt, naar han tænkte paa sine »Lidelser«, især naar han, som nu, havde stukket det ene Glas ud efter det andet.

— Min Fader var en fattig Skibskaptajn, fortsatte han. Han døde tidligt, jeg tror af Sult, fordi der den Gang ikke førtes Krig. Min Moder og jeg maatte i lang Tid sulte, indtil jeg i mit niende Aar kom paa Kadetskolen. I mit nittende Aar blev jeg Løjtnant med tyve Daler om Maaneden, og jeg blev atter sat paa Sultekur, idet jeg nemlig som Officer ikke længere kunde faa min gode Mad i Skolen. Til al Lykke kom der snart en Krig i Stand mod Franskmanden. Sulte behøvede man da ikke længere, men nu blev man hugget og stukket baade lam og krum, rigtignok ikke uden at mangen »Fransk Hund« maatte lade sit Liv derfor. Felttoget var til Ende, og jeg havde drevet det til at blive Kompagnichef, men efter Krigens Slutning kom Reduktionen, og jeg fik hverken Kompagni eller Kompagnichefs Gage og maatte slaa mig igennem med fire Hundrede Daler om Aaret i Ventepenge. Det kunde nu nok være gaaet, hvis jeg var forbleven ugift, men til alt Uheld eller Held, som man vil, forelskede jeg mig i en pæn Frøken, der var endnu fattigere end jeg selv, thi hun ejede nemlig slet intet; desuagtet giftede vi os. En gammel, ærlig Jøde laante mig tolv Tusinde Daler paa en Time imod en Maaneds Renter. Jeg gik dermed til min Oberst, Jøden fulgte mig i Hælene og ventede udenfor Døren. Jeg viste Obersten Pengene, og han udstedte et Dokument, der lød paa, at han havde set mig i Besiddelse af tolv Tusinde Daler; jeg gav Jøden Pengene tilbage, fik Giftermaalstilladelse og kunde nu atter sulte i flere Aar med min stakkles, skikkelige Hustru, der netop lagde sig til at dø, da bedre Tider oprandt. Ja, saaledes har man maattet kæmpe sig igennem, og til Løn derfor vil Knægten daglig sende mig to Præster og bagefter klynge mig op. Men han skal bøde derfor, og hvad det andet angaar, da skal min Datter med Guds Hjælp faa bedre Dage end sin stakkels Moder, og paa dette Ønske vil vi i Aften, Dagen før hendes Fødselsdag, tømme hendes Skaal! Min kære, gode Ludmilla skal leve!

Den gamle General var bleven meget rørt, hvilket snart viste sig.

— Kom herhen, Sergent Bohnenkamp, jeg tillader ham ligeledes at klinke paa Frøkenens Vel.

Sergenten var kommen nærmere og klinkede med Kommandanten.

— Paa den naadige Frøkens Vel, Herr General; gid hun maa faa bedre Dage end sin Fru Moder, og gid hun maa faa en lige saa brav Officer som Dem til sin Mand.

— Ja, ja, Bohnenkamp! En brav Officer, der er trofast mod Konge og Fædreland, og som vil udrydde det liberale Pak af Jorden.

Taarerne stod Generalen i Øjnene af Rørelse og Lykke.

— Sergent Bohnenkamp, vedblev han i sin Glæde, nu kan vi jo lade de Handelsrejsende komme herop med deres Sager.

— Jeg har befalet dem at holde sig parat, for at de kunde vise sig for Herr Generalen.

— Saa kan han lade dem hente ved Korporal Neumann.

Sergenten gik ud og gav Korporalen den modtagne Ordre, hvorefter han straks vendte tilbage igen.

— Og De, kære Kaptajn, sagde Generalen til sin Adjudant, kan være mig behjælpelig med at vælge og vrage. De har Smag, som enhver god Adjudant bør have.

— Som Herr Generalen befaler.

Efter kort Tids Forløb traadte de to Handelsrejsende ind. Forrest gik August Laubmeier i sin grønne Frakke.

Herr v. Eichenberg, der skulde forestille de to Herrers Kommissionær, var ikke med dem, og de var endnu i Tvivl om, de skulde lade ham gaa med Varerne, da Korporalen kaldte paa dem. De havde vel mødt ham, da de var paa Vejen hen til Generalen, men da havde han ikke tilbudt sin Assistance, og de havde heller ikke anmodet ham om den.

Laubmeier maatte saaledes selv bære sin uhyre Rejsesæk, og han gjorde det med en vis Selvfølelse, der dog sank betydelig sammen, da han havde set sig om i Generalens Værelse.

— Almægtige Gud, Herr Kollega, hviskede han til denne. Ogsaa Tobias Haubensack blev ligbleg.

Der sad de tre farligste Mennesker af Verden foran dem, ved det ene Bord Generalen, der blev forrykt, hver Gang det var Fuldmaane, hvilket det tilfældigvis var i Aften, og ved Siden af ham sad den blege, sygelige Pladsmajor, der ikke tænkte paa andet end gale Hunde, og i deres Midte stod den dampende Punschebolle, hvis Indhold havde gjort Generalens røde Ansigt aldeles violet og Kaptajnens blege Ansigt kridhvidt. Ved det andet Bord sad Sergenten, der virkelig var bleven bidt af den gale Hund, og i hans mørke Ansigt troede de at læse, at han ikke havde været mindre tapper end sine Foresatte ligeoverfor Punschebollen.

Og endelig stod udenfor Døren, for at spærre Passagen, den kraftige Korporal Neumann. —

— Det gaar aldrig i Evighed godt, hviskede Herr Haubensack.

— Herr Kollega, har De Deres to Pistoler hos Dem?

— Nej.

— Træd kun nærmere, mine Herrer, sagde Generalen venligt, men i hans Stemme var der saa meget tordnende, at Prøverytterne forskrækkedes endnu mere, end de var i Forvejen.

— Det gaar vist først løs paa mig! sagde Laubmeier, hvis store Ansigt havde nydt den Lykke at behage Generalen.

— Men saa træd dog nærmere, for Satan, kommanderede Generalen, tror jeg ikke, at de er bange!

Frygt kunde Herr v. Toll ikke udstaa; det vidste Laubmeier og skyndte sig derfor at udbryde:

— Nej, Herr General, ingenlunde — tværtimod!

— Hvorfor Satan løber Sveden Dem da saadan ned ad Panden?

— Her er saa varmt.

— Varmt? Herr Kaptajn v. Finkendorff, er her for varmt?

— Nej, Herr General.

— Det mener jeg med. Naa, hvad hedder De?

— August Laubmeier.

— Har De været Soldat?

— Nej, Herr General.

— Aa, saa maa De sg'u blive det; De er jo født til Soldat! Denne Figur — men —

Generalen syntes pludselig at erindre noget; hans Blik gled fra Laubmeier ned til Haubensack og fra denne igen op paa Sergenten.

— Sergent Bohnenkamp, der var tre Herrer, sagde han; hvorfor har han da ikke ladet den tredie komme med herhen?

Bohnenkamp saa paa Korporal Neumann.

— De to Herrer vilde kun gaa med mig, svarede denne.

— Den tredie skal ogsaa komme, befalede Generalen; hvem, der er i Fæstningen, maa præsenteres for mig. Jeg taaler ingen Hemmeligheder mere!

Dette »mere« blev sagt i en Tone, der var saa besynderlig, at alle maatte se paa ham, men hans Ansigt var som en lukket Bog.

Korporalen gik.

(Fortsættes.)

Anton Iversen. — Tegner-Konkurrencen er forlængst sluttet.

Hagen B., Aarhus. — Vi skal nok glæde Dem med at bringe Deres Tegning frem i disse Spalter.

Sønnen (som har overtaget sin Faders Sagførerforretning): Saa nu har jeg sluttet og vunden Sagen med Grosserer Hansen!

Faderen: Du bli'r aldrig til noget, Dreng, den Sag har jeg levet af i 12 Aar.

Tegnet af Hjalmar Johnsen.

RIDDERKORSET

Jeg vil gerne ha' et lille Ridderkors at bære,
og jeg gør jo alt for lidt i Knaphullet at faa;
men jeg tror bestandig, at jeg har en Del at lære,
før jeg kan det højeste af mine Ønsker naa.
Til Amalienborg med Flag i Haand jeg gaar,
og jeg stille midt paa Pladsen staar,
raaber højt Hurra og svinger saa mit Flag,
og det gør jeg snart hveranden Dag.

Jeg kan ikke lide Socialister, men jeg siger,
jeg kan synge nationale Sange uden Fejl,
møder jeg en kgl. Vogn, ærbødigst jeg saa viger;
men mod mine Undergivne der er jeg skam stejl.
Fanden med det Rak, det skaffer mig skam ej
Ridderkorset, nej, Gu' gør det ej.
Be'r et fattigt Menneske om et Stykke Mad,
si'r jeg, vil Du skruppe af, din Rad.

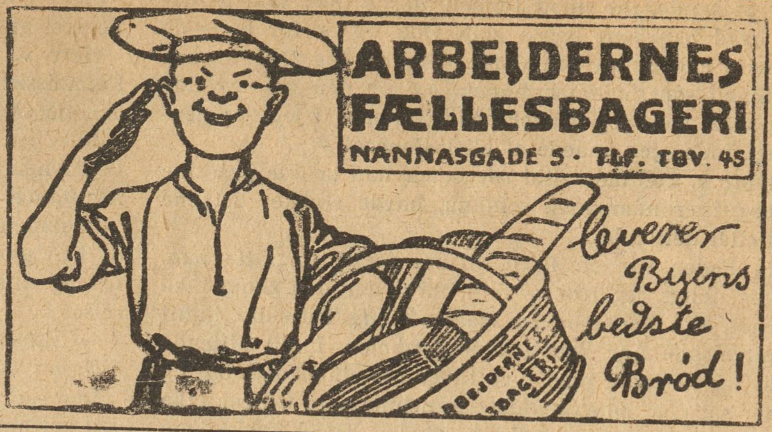

Forlov: elsesringe Halgreen Gothersgade 34 lige for Regnegade

ZOOL. HAVE aaben hver Dag. Righoldig Dyrebestand.

Jeg har skænket Penge til Komtesse Dits Basarer,
for jeg ved, mit Navn saa i de fine Blade kom,
til Missionen har jeg skænket Massevis af Varer,
jeg har gi'et, lige til min Lomme den var tom,
jeg har skænket Penge til et Kirkespir,
det er den Slags Ting, man ikke gi'r,
uden at det ende med et Ordensbaand,
skænket af vor allerhøjeste Haand.

E. N.

I »Jyllandsposten« for 23. Septbr. finder jeg saalydende Annonce (Side 7):

»Salmonsens Konversationsleksikon, Gyldendals Verdenshistorie, Danmarks Land og Folk er til Salg for højeste Bud. Bøgerne er ikke brugte. Billet mrk. »Litteratur 13306« modtager »Jyllandspostens Kontor.«

Maa jeg have Lov til at spørge, om man saadan uden videre kan gaa hen og sælge baade Land og Folk uden først at have indhentet Tilladelse?

Venlig Hilsen
Schas.

Nej. Sælgeren skal først indhente Tilladelse hos »Nationernes Forbund« (Evropas Huslejenævn). *Red.*

Avertér i „RAVNEN".

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Annoncer til Ravnen modtages paa Ekspeditionen, Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Ded æ noen gudsjammerlige sløje Tider vi lever i Anders.

Tja Maren, gid Vorherre vilde ta en af os til sig — saa vilde jeg flytte hen til min Søster.

Tegnet af Georg Hoffmann.

Vil De spise godt paa Nørrebro,
saa gaa hen i Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

LANGKJÆR

Tak, kære Langkjær, for de dejlige Ord:
N e d m e d L ø n n e n — hvor din Aand
dog er stor!
Kan Arbejdslønnen Du stærkt barbere,
vil Arbejdsgiveren da tjene — m e r e !

»EN SVENSKER«

Handlanden Grantopp har ett handelsbiträde Petterlund, som genom långvarig och trogen tjänst vunnit principalens fulla förtroende, så att böckernas skötande, räkningars utskrivande och annonsering m. m. går genom Petterlund.

En dag kom principalen in på kontoret med underrättelsen att en ny världsmedborgare kommit till världen, vilket skulle annonseras i tidningen. Även det skulle Petterlund ombesörja. Annonsen kom att lyda:

»En sons lyckliga födelse,
Karl och Emma Grantopp,
genom H. Petterlund.«

»EN DANSKER«

Grossereren (til Tiggeren): Ja, siden jeg har kendt Deres Fa'r, skal De faa 1 Krone.

Tiggeren: Mange Tak, Hr. Grosserer — undskyld at jeg spør', men De kendte vel ikke osse min Bedstefader?

»EN NORDMAND«

Skoleinspektoren kom ind i klassen og pratet som han pleiet gemytlig med gutterne.

— Sæt nu, Karl Johnsen, at vi spiller med kuler sammen.

Gutterne lytter spændt.

— Du har fire kuler, jeg har seks.

Gutterne kommer nærmere.

— Saa vinder du halvparten av mine kuler og naturligvis vil jeg gjerne vinde dem igjen.

Gutterne kommer endnu nærmere.

— I det andre spillet har jeg vundet halvparten av dine kuler (interessen er nu paa høidepunktet) — hvor mange kuler har du saa igjen?

Med et uttryk av den dypeste fornærmelse vender Karl sig til Erik:

— Asch, det var jo regning!

ROVSING

Før hed det »Fra *Ham* til *Hende*«,
det lød som Kys paa Rosenmund.
Nu laves Manden om til Kvinde,
— nu hedder det fra »*Han* til *Hun*«.

»Godt Nyt«.

I 1914 var det saa varmt i Danmark, at Mælken blev sur to Timer efter Malkningen.

Men samme Aar var det saa varmt i Amerika, at Køerne udelukkende malkede Tykmælk.

*

Det bedste Middel mod Frost i Ørerne er at gnide dem med Sne. En kendt Professor spekulerer for Tiden paa, hvad man skal gøre om Sommeren, naar der ingen Sne er at faa.

*

Der vil om nogen Tid blive startet en ny Kafé for Automobilister. Kaféens Navn bliver »Bilen«, og Klokken 11 Aften er der f r i U d b l æ s n i n g.

*

»Den grønne Elevator« er gaaet saa godt, at det ny Teater tænker paa at opføre »Det grønne Hus« med Max Alexander i Hovedrollen.

*

Ikke saasnart har Dagmarteatret faaet sat »Dødedansen« paa Plakaten, før Folketeatret møder med »Danser De?«

Smudskonkurrence!

*

En Mand nægtede i Gaar at give et Bidrag til »Afholdssagen« med den Motivering, at han nok vidste, det kostede Penge at drikke, men han vidste ikke, at det ogsaa kostede Penge at lade være.

*

Tænk! Nu er der Musik i »Bræddehytten«. Nu varer det vist ikke længe, før der kommer Gynge i »d'Angleterre«.

*

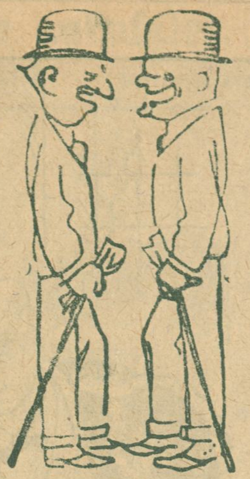

— Du, kan Du sige mig, hvorfor *Mary Pickford* ikke satte sine Penge i Haandværkernes Kredit-Bank?

— Nej.

— Jo, ser Du, det var jo ingen *Fair Bank!*

Forleden jeg Mærke i Datoen bed
og i Almanaken slog Kryds med Smil:
Den Dag var der nemligen *ingen* kørt ned
af Motorykle, ejheller af Bil!

Hørt paa et Apothek.

Jens Hansen er inde paa et Apotek for at hente nogle Draaber efter Recept. Da Jens ser Flasken, hvis Bund knapt nok dækkes af Draaberne, giver han Apotekeren Flasken tilbage og siger:

— Ja, har I ikke andet end denne lille Skvat her, saa er det s'gu Synd at tage den fra Jer!

Afguder I.

Tegning af *Erik Lassen.*

Paa Knæ hun ligger for sin Hat,
som saa hun selve Aftenstjernen.
Thi Sagen er jo nemlig, at
hun *skal* og *maa* ha' *Fjer* paa
Hjernen!

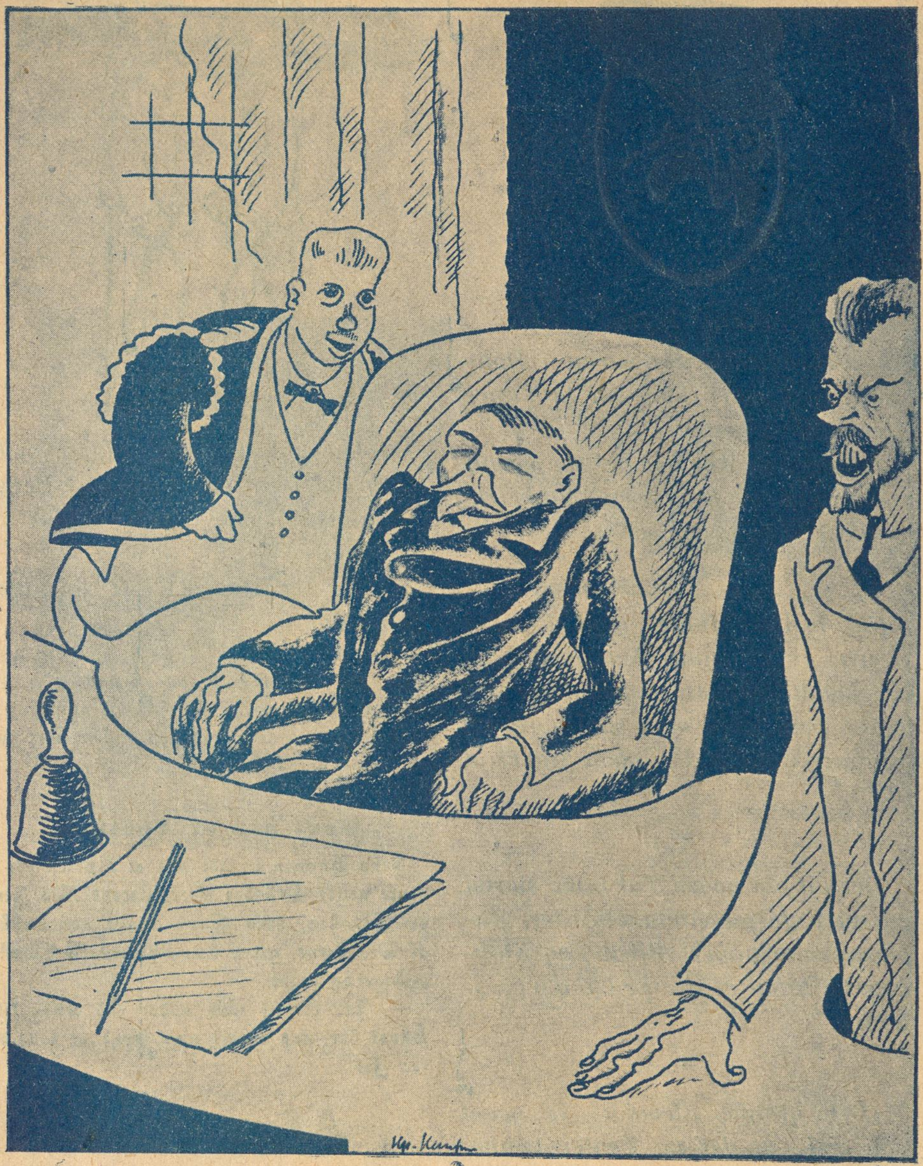

Tegning af Hp. Hansen.

Folketingets Formand har faaet fast Tjener. (Dagspressen).

Petersen-Nyskov (under en Tale af Professor Oskar Andersen) — Tjener! Kom og hold Haanden for, jeg skal gabe!

Tøndebaandet.

En lille Familjehistorie.

Til Familien Jensens økonomisk-forstandig anlagte Husholdning hørte der ogsaa en Melfjerding.

En Dag mistede denne Fjerding det ene af de Tøndebaand, som for saadanne Væsener er af en væsentlig Betydning, og var ved denne Begivenhed ligefrem ved at falde i Staver.

Fru Jensen kom og saa det skete og anede de uoverskuelige Ulykker, som kunde fremkomme ved, at Fjerdingen uhindret fik Lov til at henfalde til Dyrkelsen af ovennævnte Falde-Sport, og hun sagde til sig selv:

— Fru Jensen, her maa der handles og handles hurtigt!

Hun tog det løse Tøndebaand, satte det ned omkring de aabne Tøndestaver, tog det første, som dog ikke var det bedste, nemlig en Rullestok, holdt godt fast med venstre Haand, tog godt Sigte, lukkede derpaa med ægte kvindelig Instinkt begge Øjnene hermetisk til, hvorpaa hun løftede Rullestokken højt i sin højre Haand og slog til med al den Styrke, som denne Arm raadede over (den var i Parentes bemærket ikke kvalificeret til at lade hende optræde som stærk Kvinde i Cirkus) — og . . . .

Da Jensen kom hjem til Middag, lugtede der af brændt Kalvesteg, sveden Vælling og Kamferspiritus over hele Huset. Inde i Stuen modtoges han af sin Hustru, som med grædende Taarer og et sandt Martyransigt fremviser en i diverse Bandager vel indtullet Tommelfinger.

Jensen ryster overlegent medlidende paa sit departementale Hovede og »formaner«, at hun aldrig skulde have paataget sig den Slags Arbejde. Men nu skulde han —!

Derpaa foretager han et omhyggeligt Overblik over den havarerede Melfjerding, som staar midt paa Gulvet og gaber med Baandet paa skraat om Halsen.

Fruen er fulgt med ud for at se, hvorledes Jensen klarer det. Han bringer med kyndig og forsigtig Haand Tøndebaandet i den rette Stilling igen, saaledes at det slutter nøjagtig omkring Enden af Staverne.

Nu mangler der bare nogle faa Hammerslag, og hele Historien er dermed i Orden.

Han ler rigtig godt indvendig ved alt det unødige Paastyr, hans Kone har sat i Scene for saadan en Bagatel. Havde hun bare givet Tid og ventet paa ham!

Derpaa tager han Hammeren og giver Tøndebaandet et passende Slag paa den *ene* Kant, saa det paa den *anden* skrider højt i Vejret, rammer hans Næsetip og opfylder hans Sjæl med Raseri og hans Øjne med Taarer.

I de næste Sekunder oprulles for Fru Jensens Øjne Billedet af en Melfjerding, der tager sig en Luftrejse, saa Melet fyger om hende, mens Hammeren havner i Pillespejlet.

. . . Og saa maa hun atter til at stille med Bind og Kamferspiritus . . . denne Gang paa sin praktiske Mands Vegne.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.
Paa Afbetaling leveres
Jakke-Habitter fra 150 Kr.
Vinterfrakker fra 150 Kr.

N. Farimagsg. 64

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Wolkes Caloric
A/S **Gust. Wolke**
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Han: Hvad synes De om den unge Petersen, Frøken?

Hun: I Grunden er han ganske pæn . . . ja, hvis han havde haft Penge, vilde han være nydelig!!

Assessoren (til Klageren): Sørensen paastaar, at han var fuld, den Gang han skældte Dem ud for en Tyveknægt.

Klageren: Det er jo netop derfor, jeg vil ha' ham straffet. Assessoren ved nok, at af fulde Folk ska' man høre Sandheden.

*

KURHOTEL-REKLAME

— — — Kurhotellet ligger til alle Sider beskyttet af høje Bjerge, hvis mægtige Fyrretræsskove forlener den indaandede Luft med en saadan Rigdom af Ilt, at alle de Lidende, som har besøgt Etablissementet, i Løbet af kort Tid har opnaaet en høj Alder — — —

*

Moderen: Jeg ser, Robert, at lille Søster tog det mindste Æble. Gav Du hende Lov at vælge?

Robert: Ja, Mo'r, jeg sagde, hun maatte enten tage det mindste Æble eller slet ikke noget, og saa valgte hun selv det mindste.

Frøken Sørensen: Tænk Dig, Løjtnant Skat kyssede mig i Gaar ikke mindre end fem Gange.

Fru Petersen: Men Gud, hvorfor skreg Du dog ikke allerede ved det første Kys?

Frøken Sørensen: Nej, for jeg vilde dog nok se, hvor vidt hans Frækhed vilde strække sig.

*

Nej, men nu gaar min Mands Distraktion snart over alle Grænser. I Morges gik han ud for at købe et Piano, og han kom hjem med et udstoppet Egern.

*

Hansen: Har De hørt, at Løjtnant Fjok er falden af Hesten og har brækket det ene Ben?

Frøken Sørensen: Det var dog forfærdeligt . . . han, der dansede »Dardanella« saa udmærket!!

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af Enoch Gamst.

— Du, jeg har læst i Avisen, at hvert tredje Barn, som fødes til Verden, er et Kineserbarn.
— Gudskelov, at jeg saa kun har *to!*

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 44 Redigeret af AXEL WESSEL ⁂ Torsdag den 28. Oktober 1920

»Folkenes Forbund« drøfter for Tiden Spørgsmaalet om de smaa Nationers Militærforsvar.

Tegning af P. V. Hansen

Vort Program!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

KØB „RAVNEN“ 18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Konst. v. Sygdom og Arbløs.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Lille Hans har i Dag i Skolen lært, at den kære Vorherre har dannet Eva af et af Adams Ribben. Nu er lille Hans kommen hjem og har spist altfor meget til Middag. Saa faar han ondt i Siden, og saa giver han sig til at tudskraale, og Moderen spørger ganske bekymret:

— Hvad er der dog i Vejen, Hansemand?

— Uhu — hu! jeg har saa ondt i Siden. Jeg skal vist ha' en lille Kone!

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet“ 1,50. „Den smukke Malkepige“ 1,50. „Fru Potifar“ 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescens.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

PAA BANEGAARDEN

— Er der Tid til at gaa ind i Restaurationen og købe en Avis, inden Toget gaar.

— Ja, hvis Herren skynder sig og drikker den hurtigt.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

(Lille Hans sidder ganske alene i Dagligstuen. Smaa Fættere og Kusiner larmer inde i Spisestuen.)

Moderen: Men hvorfor sidder Du her Hans? Hvorfor leger Du ikke med de andre Børn?

Lille Hans: Mej leger jo osse mæ, Moer. Men vi leger Bryllup, aa mej er de lille Barn, men mej er itte født endnu!

IDÉAL
Parfume og Sæbe
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

— Hvad mener Du om den Rhinskvin?

— Naar jeg skal være ganske ærlig, synes jeg, at man kan smage Rhinen altfor tydelig.

Husqvarna svenska
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Varietesangerindens Vise.

Der lød et Brag — et Lyn slog ned,
det bed og sved i Husets Tag,
og røde Flammer myldrer' frem
— det var min Moders Hjem.
En Uvejrsnat som sjælden før,
den vælted' Karm og knuste Dør.
Og under Tordengudens Dom
en Pigelil til Verden kom,
en Glut, som straks fik Sejrskransen
— Lucie Ferdinansen!

Imellem Fandens Mælkebøtters Trop
den lille Glut snart voksed' op.
I Øjet fik hun Himlens Blaa,
en sjælden Blomst fra Top til Taa.
Skarntydens Saft gav hende Kraft,
og Rosens Duft var hendes Luft,
en Gedebuk til Følgesvend,
og hvor saa end hun vandred' hen,
dèr hvisked' Mænd, helt bragt fra Sansen
— Lucie Ferdinansen!

Og Blomster fulgte hendes Fjed
og bragte Bud om Kærlighed.
Og Øjets Lyn — hvor *det* slog ned,
dèr fødtes Elskov vild og hed!
— Hvem træder gennem Porten ind?
Hvi blev den Frue hvid om Kind?
Hej, Fløjte blæs og Pauke slaa,
en Satyrdans der trædes maa.
Hvem følger an i Flammedansen
— *Lucifer* — — dinansen!

Ludvig Holm.

Læreren (i Dansktimen): Vi skulde saa prøve at sammensætte Sætninger med personlige Pronominer, jeg, Du, han, hun og saa videre. Naar jeg nu for Eksempel siger: jeg har en Pen, saa siger Du: — — Du — — naa —

Christian: Du har en Pen.

Læreren: Rigtig, og naar nu din Fader siger til din Moder: jeg vil gaa ud, saa siger din Moder: — Du —

Christian: Du bliver hjemme.

*

Fangevogteren: Nr. 88 er ikke til at holde Styr paa, Hr. Inspektør!

Inspektøren: Saa sæt den Fyr paa Vand og Brød.

— Han er allerede sat paa Vand og Brød, men det ser ikke ud til at genere ham stort.

— Saa lad ham faa en Kogebog at læse i!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Allianee"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Mads Jensen, en vestjysk Hedebonde, kom kørende med sin Kone og vilde til en Læge i Viborg. Den syge Kone sad stærkt indpakket paa Vognen og blev siddende der, medens Mads gik ind. Lægen spørger Manden ud om, hvordan Konen har det, og Mads fortæller det meget omstændeligt.

— Ja, det er en farlig Sygdom, siger Lægen, jeg maa absolut se Deres Kone i hendes Hjem.

Saa gør Lægen sig færdig og tager med.

Da de kommer ud til den lille Hedegaard, springer Lægen af og spørger:

— Hvor er Deres Kone?

— Hun sidder her paa æ Wown.

— Men hvorfor sagde De ikke, at det var hende?

— Ih, hvad kunde det nøtte? De sagde jo, Hr. Dowter, at De will' si hende i henne Hjem.

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

Det er Smørret, der gør'et.

(Mel.: »Høje Nord, Friheds Hjem«)

Dannevang, *Smørrets* Bo,
Land for Lurendrejerier,
Plet hvor mange Mejerier
hører Græsset — og Guldet — gro.
Vi har Kunst, og vi har Ungdom,
vi har Mand og Mod og Daad,
men det er dog *Smørret*
kun der gør'et!

Vil Du frem, vil Du op,
vil Du dejligt op at køre,
husk saa paa, at Du skal *smøre*,
for saa naar Du maaske til Top.
Vil din Mand Du gøre Glæde,
giv ham Æde, som er fed
— husk kun paa at *Smørret*
altid gør'et.

Smørret er Landets Gud,
alle Byrder det os letter,
jeg en Smørblomstkrans Dig fletter,
Du er gul, men ser yndig ud.
Se den Sanger, hvor han skryder,
Folk betaget lytter til —
det er atter *Smørret*
her der gør'et!

Landets Helt — en Agrar,
fed og tyk med Hængemave,
en, som ret kan Penge lave,
Du og jeg er for ham en Nar!
Er det Snille, Aand og Styrke,
som gør denne Mand saa stor?
Nej, det er skam *Smørret*
kun der gør'et!

Landets Gæld er jo stor,
Neergaard vrider sine Hænder,
han et Middel knap nok kender
for at redde den danske Jord.
Men saa kommer *Mygdal* stille,
hvisker ham et Trylleord:
»Kære, det er *Smørret*
nu der gør'et!«

Har man Smør, har man Magt!
Smør det kan der komme Krudt a',
Smør kan redde vor Valuta,
Smør har Redning for Landet bragt.
Intet andet har hos Verden
skaffet Danmark lidt Respekt
— det er *Smørret* — *Smørret*
kun der gør'et!

Nils Nejl.

PAA RØDT!

Den gamle Baron, der hele sit Liv igennem har været en uforbederlig Spiller og sat sin Formue overstyr ved det grønne Bord, ligger for Døden. Hans to Sønner, der har elsket Faderen højt, staar ved Sengen. Han siger til Dem:

—I véd, kære Drenge, at jeg har begaaet mange Dumheder i mit Liv. Derved er nu intet at gøre. Men lov mig og giv mig eders Ord paa, at I aldrig vil spille Hasard.

Sønnerne lovede det grædende.

Den Gamle smilede beroliget og laa en Tid lang ganske stille. Endelig hviskede han med en sidste Anstrengelse:

— Og spiller I alligevel, saa husk altid at holde paa Rødt!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Af Medlidenhed med det ulykkelige Europa vil de afrikanske Negere forsøge at indføre Kristendommen hos os (Simplicissimus«).

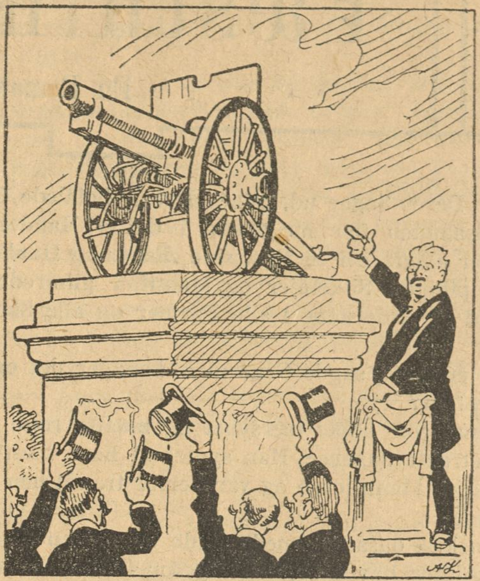

Millerand: Under denne Beskyttelse kan vi ordne det fransk-belgiske Finansspørgsmaal! (»Der wahre Jacob«).

Fiol-Pelle, inbjuden att spela på ett bröllop, talar till sin första sup: — Hör — dä ä klokast att du går å sätter dej i ett hörn (Hjørne) mä dä samma, för hä kommer å bli trångt i natt! (»Strix«)

— De anholder mig, fordi jeg tigger. Skal jeg da hellere stjæle? (»Revolution«, Paris)

Tiggeren: Fruen har vel ikke et Stykke til af den Kage, jeg fik imorges?
Fruen: Nej!
Tiggeren: Heller ikke naar jeg betaler for det? (»Punsch«)

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR NOLDBARNED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— Pak Deres Sager ud, mine Herrer, befalede Generalen.

Handelsaanden fo'r nu hastig i de to Handelsrejsende; Laubmeier aabnede i en Fart sine Æsker og Haubensack sit Etui. Kniplinger, Silketøjer og Mantiller glimrede om Kap med Guld og Ædelstene i alle Former og alle Slags Indfatninger.

— Det er pænt, sagde Generalen, behager det ogsaa Dem, Herr Kaptajn?

Kaptajnen var noget nærsynet og maatte rejse sig for at kunne betragte Sagerne. Han syntes at have mest Smag for Klæderne og Mantillerne og var derfor traadt hen ved Siden af Laubmeier.

— Han kan ogsaa se med, sagde Generalen til Sergenten, og denne, der havde mest Smag for Guldstads, stillede sig tæt hen til Haubensack.

Generalen sad selv i Midten med sit røde Ansigt og sine rullende Øjne som General Satan selv. Laubmeier mumlede noget mellem Tænderne, ret som om det kunde være en Bøn, og Haubensack var aldeles maalløs.

— Sagerne er gode, sagde Kaptajnen, det kommer kun an paa, hvad de koster.

— Vi har faste Priser, stammede Laubmeier.

— For Satan, er jeg en Jøde, der prutter? fo'r Generalen op.

— Herr Generalen er uden Tvivl en meget from Kristen, sagde Laubmeier i sin Skræk og Forvirring.

Men nu brød der pludselig et Uvejr løs.

— For Satan i hede Helvede! Hvad er det for noget Sludder? Er jeg from? Tror han, jeg er en Lurendrejer? En maanesyg Bedesøster?

— Generalen kan jo ikke gøre derfor.

— For hvad, for hvad? For Satan i hede Helvede, hvad kan jeg ikke gøre for?

Generalen erholdt intet Svar paa Spørgsmaalet, og han tænkte i Øjeblikket ikke mere derpaa. Døren til Værelset aabnedes nemlig, og Korporal Neumann førte Herr v. Eichenberg ind.

Korporalen satte et meget betænkeligt Ansigt op. Der laa ham noget paa Hjerte, som han ikke straks kunde komme frem med.

Herr v. Eichenberg maatte gøre Vold paa sig selv for at undertrykke sin Latter; han havde hørt Generalens sidste Ord og saa nu de to Agenters forskrækkede Ansigter; Resten havde han gættet sig til.

— For Satan — vilde Generalen gentage sit Udbrud til Herr Laubmeier. Han saa nu den Indtrædendes leende Ansigt og troede at se endnu mere. Ordet døde paa hans Læber. Han betragtede den Skelende noget nærmere og saa derefter paa de to Handelsrejsende.

— Hm, hm! sagde han, idet en Tanke fo'r ham gennem Hovedet. Hvad hedder De? spurgte han pludselig Laubmeier.

— August Laubmeier.

— Og De?

— Tobias Haubensack.

— Og De da?

— Jeg hedder Joachim Lindenberg, svarede v. Eichenberg.

— Og hvem er De?

— Disse to Herrers Kommissionær.

— Hm, hm! har De altid skelet?

— Ja, fra Barnsben.

— Har De længe været hos de to Herrer?

— Vi har kendt hinanden i mange Aar; Herrerne der vil bevidne det.

— Ja, det er rigtigt, sagde Laubmeier.

— Ja, saaledes er det, bekræftede Haubensack.

— Hm, hm! Det er allerede sent. Herrerne kan gerne gaa igen; vi kan jo gøre vore Forretninger i Morgen.

De tre Herrer gik og var alle tre veltilfredse over, at de nu blev forløste.

— Kaptajn v. Finkendorff, sagde Generalen til sin Adjudant, da de var borte, har De bemærket, hvorledes det Menneske, der kaldte sig Lindenberg, skelede med det ene Øje?

— Ja, det er ikke undgaaet mig, Herr General.

— Har han ogsaa lagt Mærke dertil, Sergent Bohnenkamp?

— Som Herr Generalen befaler.

— Og nu, Kaptajn von Finkendorff, erindrer De Løjtnant v. Holzbeins Rapport om den skelende Morder fra Jernbanen, der havde taget Retningen herhen?

— Jeg husker det, Herr General.

— Og hvor fræk denne saakaldte Lindenberg er, har vi alle set.

— Ja, dristig er han, det maa man lade ham, hvis det virkelig skulde være ham.

— Kaptajn v. Finkendorff.

— Herr General!

— Herr Kaptajn, De er en klog Mand, som enhver Kaptajn bør være, og De har faaet en sund Mening om Sagen; men nu skal De faa en endnu sundere. Korporal Neumann, træd nærmere.

Den Tiltalte traadte frem, stillede sig formelt foran Generalen saa stiv som en Pind, som en Soldat skal staa lige overfor sin Foresatte.

— Korporal Neumann, er Du forelsket? Nu skal Du svare i al Alvor ved din Ære som kongelig Korporal.

— Jeg er ikke forelsket, Herr General!

— Du har heller ikke havt noget Stævnemøde med Kammerpigen Lisette?

— Stævnemøde? Dette Ord er ikke forekommet i Brigadeskolen.

— Ved Du da, hvad et Rendezvous er?

— Ja, Herr General, det er, naar en Troppeafdeling til bestemt Tid støder sammen med en anden Troppeafdeling paa en bestemt Plads.

— Rigtig, altsaa —

— Jeg har intet Rendezvous haft med Lisette, Herr General.

— Du har heller ikke hvisket i Mørke med hende?

— Nej.

— Godt.

— Men, Herr General, jeg har noget andet at melde Dem.

— Lad høre, hvad det er?

— Da jeg før vilde hente det skelende Menneske, der kalder sig Lindenberg, hørte jeg udenfor Døren, hvorledes han talte med nogen inde i Værelset, men da jeg kom derind, var han ganske alene, og Vinduet var ogsaa lukket.

— Hm, Korporal Neumann, og hvad sagde han da?

— Ja, det kunde jeg ikke forstaa, Herr General.

— Har Du ikke spurgt ham, hvem det var, han talte med?

— Nej, Herr General, det havde jeg ingen Befaling faaet til.

— Korporal Nnumann, Du er en brav Soldat, der forstaar Dig paa den militære Lydighed. En flink Soldat tænker aldrig selv. Du kan gaa!

— Kaptajn v. Finkendorff, hvad skal vi nu? spurgte Generalen sin Adjudant; dette Menneske har ogsaa hvisket med Lisette.

— Vi maa fremfor alt sikre os denne skelende Person, Herr General, sagde Kaptajnen.

— Saa lad De ham paa Stedet kaste i det solideste Hul: Kassematterne.

— Men han kan jo ogsaa være et uskyldigt Menneske.

— Hm, hm!

— Derfor mener jeg, at man blot simpelthen skal bevogte ham, indtil man i Morgen kan undersøge Sagen nøjere.

— De har Ret, Kaptajn.

— Jeg vil derfor med Herr Generalens Tilladelse foreslaa, at der sættes en dobbelt Vagt udenfor de tre Fremmedes Værelse med Befaling til under ingen Omstændigheder at lade Lindenberg passere.

— Jeg tillader det, Kaptajn, og De kan for en Sikkerheds Skyld ogsaa sætte en Vagt nedenfor Vinduet, for at han ikke skal smutte ud ad dette.

— Som Generalen befaler.

— Og nu et Glas til, Kaptajn.

Finkendorff tømte endnu et Glas og forlod derefter Stuen.

— Bohnenkamp, hvor mange er Klokken? spurgte Generalen.

— Den er nylig slaaet et Kvarter til ti, Herr General.

— Ah, saa maa man endnu vente tre Kvarter, inden Nøglerne kommer, og jeg er meget søvnig, Bohnenkamp; det er vist Punschens Skyld.

— Saa kan Herr Generalen lægge sig i Lænestolen, til Klokken er ti, og imedens gaar jeg ned i Vagtstuen og ser, om alt er i Orden.

— Bohnenkamp, han har i Reglen altid gode Indfald.

Et godt Indfald turde Sergenterne nok have, hvorimod Generalen ikke kunde tillade dem at have nogen Tanke.

I Værelset stod en bekvem Lænestol, hvori Generalen nu kastede sig for efter nogle faa Minutters Forløb at snorke gemytligt.

Sergent Bohnenkamp gik ned i Vagten.

VIII

MAANESYGE OG VANDSKRÆK

De to Handelsrejsende og deres Kommissionær sad i deres dem anviste Værelse ved deres sælles Aftensmaaltid. Laubmeier og Haubensack sad meget nedslagne og kunde ikke bekvemme sig til at spise, hvorimod v. Eichenberg ordentlig stak paa Varerne.

— Tag for Dem af Retterne, mine Herrer, sagde han til sine Rejsefæller for at sætte lidt Mod i dem; Maden er meget god, selv om Vinen ikke er stort andet end noget Pøjt. For Fanden, den Punsch, de havde deroppe, lugtede forbandet godt, men det Rak beholdt den for sig selv. Nu, for at drille dem skal jeg spise og drikke, saa at der ikke bliver en Pille tilbage; hellere revne end levne. ....

Da han havde fortæret alt, kom en Soldat for at tage af Bordet, men det var ikke Korporal Neumann, der vel havde Opvartning hos Generalen selv.

Da Soldaten var borte, og de tre atter var alene, begyndte v. Eichenberg at klæde sig af.

— De vil gaa til Sengs? spurgte de andre ham forbavset.

— Ja, hvad andet?

— Men det er jo Fuldmaane i Aften?

— Ja, desværre.

— Og De sagde selv, at den Gamle havde Nøgler til alle Fæstningens Døre?

— Ja, det er baade vist og sandt.

— Og De mente, at de andre, Kaptajnen og Sergenten, selv om Natten vilde være paa Spil?

— Ja, jeg er bange for det.

— Og De vil desuagtet lægge Dem? I Sengen er man jo komplet værgeløs.

— Tænker De da paa at ville værge Dem udenfor Sengen mod saadanne Mennesker? Nej saa hellere i Køjen; der kan man da putte sig ned under Dynerne, naar det gaar løs. Kommer Bersærkergangen da over dem, saa gaar det kun ud over vore Klæder. Livet redder vi, og Klæderne maa de erstatte os. Generalen har jo en pæn lille Formue.

De to Handelsrejsende talte paa Fingrene og kom til det Resultat, at han i Grunden havde Ret, og de gav sig derfor ogsaa til at klæde sig af. Da de var færdige, krøb de alle tre i Seng, efter at v. Eichenberg havde pustet Lyset ud.

— Hvad De end maatte høre, sagde han til dem, saa maa De ikke røre Dem, men put Hovederne saa langt ned under Dynerne, som De kan faa dem. Husk blot paa, at det gælder Livet.

— Det ved vi.

— Og nu, god Nat.

— God Nat.

Herr v. Eichenberg maatte enten være en meget modig eller ogsaa en meget letsindig Mand, eller maaske begge Dele paa en Gang, thi allerede efter nogle faa Minutters Forløb hørte man ham snorke, saa det var en Lyst.

— Jeg er ogsaa søvnig, hviskede Haubensack til sin Kollega. Det lange Ridt og al den Angst her —

— Jeg er af en anden Natur, svarede Laubmeier; man maa møde Faren lysvaagen.

Desuagtet hørte man snart efter, at han snorkede om Kap med v. Eichenberg, og tilsidst udførte de en Trio, arrangeret for tre Mandsnæser.

Da stod pludselig v. Eichenberg op.

Før vi gaa videre i Fortællingen, maa vi beskrive Beskaffenheden af det Værelse, hvori de tre Rejsende befandt sig.

Det var et temmeligt stort, firkantet Rum, der kun havde en Dør, som var anbragt midt i den Væg, der vendte ud til Gangen. Lige overfor Døren var det eneste Vindue, der, uagtet det hverken var stort eller bredt, dog var stort og bredt nok til, at et Menneske kunde krybe derigennem, hvis der ikke havde været stærke Jernstænger udenfor det.

I Midten af Værelset stod det store Bord, ved hvilket de tre Rejsende havde fortæret deres Aftensmad, og ved Siden stod smaa Borde, paa hvilke de Handelsrejsende havde lagt deres Sager. Der var tre Senge i Værelset, hvoraf de to stod ved Væggen tilvenstre for Døren. I den første sov Haubensack, i den anden nærmest Vinduet laa Laubmeier. Ved Foden af hver Seng stod en Stol, paa hvilken de havde lagt deres Klæder. Den tredie Seng stod lige overfor de andre, og i den laa altsaa v. Eichenberg. Alle tre Senge var helt omgivne af Omhæng, og de to Handelsmænd havde trukket dem tæt til.

Efter at v. Eichenberg havde slukket Lyset, var der blevet bælgmørkt i Værelset, hvis lille og mørke Vindue oven i Købet var dækket af et Jalousi, saa ikke en Gang Fuldmaanen kunde skinne ind. Saaledes var det ogsaa, da v. Eichenberg atter var staaet op.

Desuagtet sneg han sig om i Værelset med den største Forsigtighed. Først gik han hen til Vinduet i Nærheden af Laubmeiers Seng, hvor han bukkede sig og bankede tre Gange i Gulvet.

En sagte Banken svarede ham nedenfra.

Herr v. Eichenberg rejste sig atter og lyttede ved de to Herrers Senge; det regelmæssige Aandedrag sagde ham, at de sov fast.

— De sover den Retfærdiges Søvn! Hvis de nu vaagnede; naa, det vilde blive artige Løjer. (Fortsættes.)

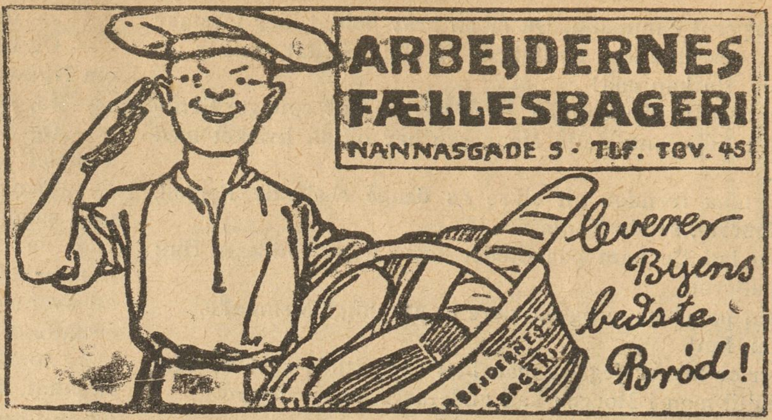

— Fa'en saa kort Stump Du ryger paa.
— Idiot, saa meget lettere er'et vel og suge Røgen til sig!

Tegnet af N. J. W. Gott.
Odense.

Hans Majestæt Kongen.
Tegnet af Anton Svendsen.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

DEN DANSKE PIGE

Lad mig dristig Dig det sige,
kære, fagre, danske Pige,
i Alverdens Land og Rige
finder næppe jeg din Lige.

Du er frisk som Foraarsvinde,
Kækhed har Du udi Sinde,
Du er jo den rette Kvinde,
som hver Mand paa Jord gad vinde.

Varm som Morgensolens Røde
dine Kinder herlig gløde,
og fra dine Læber bløde
drysser Kirsebær saa søde.

Tusinder af Elskovs Pile
fra dit Øjepar fremile,
naar de skelmske til os smile,
Hjerter banker, faar ej Hvile.

Ja, nu har ej mer at sige
jeg, Du fagre danske Pige,
i Alverdens Land og Rige
finder næppe vi din Lige.

V. A. Klestrup.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Køb RAVNEN

Robbialac Emaille til Cykler, Motorcykler og Automobiler

Med denne udmærkede lufttørrende Emaille, der er bedre end Ovnlak, og som er uangribelig af Vejstænk, Olie og Benzin, kan enhver selv vedligeholde og forny Lakken paa sin Maskine. Leveres i alle Farver og Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

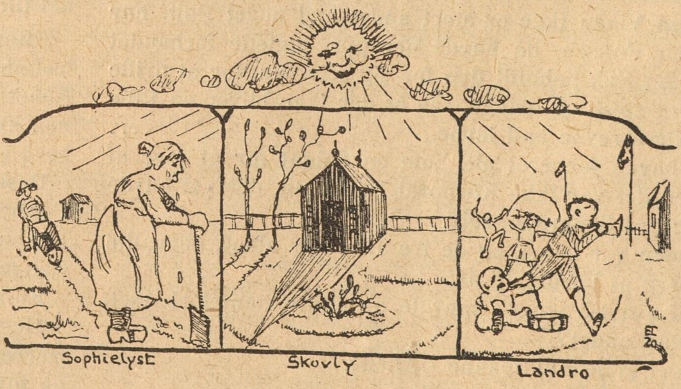

Tegnet af E. Christophersen.

Rød Indmad

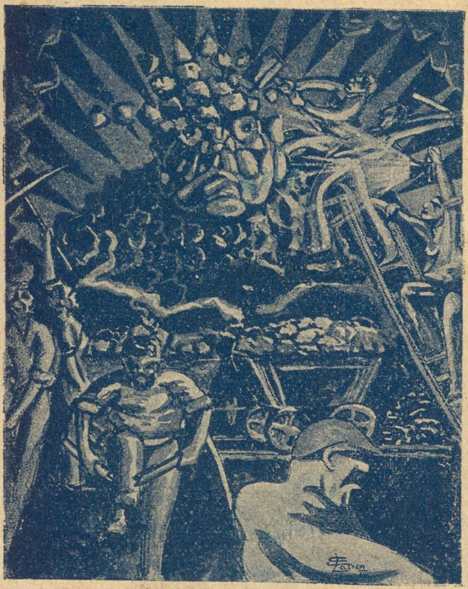

KONG KUL STREJKER

I England er Kulpaniken stor,
og skælve gør hver en Kulmand.
Det mærkes paa den vide Jord
helt ned til den mindste Kulspand.

Hørt privat.

Fruen (ved Klaveret): Jeg elsker at synge; jeg skulde ha' været en Fugl.

Herren: Og jeg et Gevær.

FINANSLOVSDEBAT

Nu klinger atter Venstres Musik,
snart sledskende sød, snart bister —
den ledes af smaa og gedulgte Nik
fra den fromme Kirkeminister.

Lad Sagen være slet eller god,
hvert eneste Kneb maa gælde —
men stedse de løber Ho'det imod
en Mur af urokkelig Vælde.

Vi løfter Skjoldets skinnende Hvælv
mod Løgnens og Griskheds Slange:
I kæmper og arbejder kun for jer selv,
Vi for de utallige mange.

Bifrons.

HØRT I SELSKAB

Dame: Jeg har faaet en interessant Bog af min Kæreste: Georg Brandes's »Hovedstrømninger«.

Herre: Har De allerede læst den?

Dame: Nej, jeg venter, til den kommer paa *Film!*

»Godt Nyt«.

Dronningen af Spanien er bleven bidt af sin Yndlingsloppe. Majestætens Befindende er tilfredsstillende.

*

En herværende stor Petroleumsgrosserer, som er baade Ridder og Dannebrogsmand, tør ikke skrive R. af D. p. p., da han er bange for, at Folk skal tyde de to sidste Bogstaver som: Pebret Petroleum.

*

Hos en Marskandiser paa Vesterbro havde Konen købt en Natspand uden Bund, og da hendes Mand kom hjem, gjorde han Vrøvl over hendes dumme Indkøb. Hun trøstede ham med, at det gjorde ikke noget, at der ingen Bund var, for det kunde man ikke se om Natten!

*

Af Skade bliver man klog, men ikke af Raage — sagde en Mand, da han havde læst Harald R.s sidste Bog.

*

Man kan godt bygge sit Hus paa Sand, derimod maa det fraraades at bygge det paa sovende Krokodiller. De kan jo vaagne. (Indsendt fra Oringe).

*

Man har lagt Mærke til, at Johannes Poulsen sætter stor Pris paa at optræde i Huder og Skind paa Det kgl. Teater.

Vi henleder i den Anledning Opmærksomheden paa Teatrets Motto: »Ej blottet til Lyst«.

*

Aviserne er fulde af Meddelelser om Modermorderen Arthur Jørgensen, der skal være bleven en habil Tegner.

Han tegnede ikke saa godt som ung.

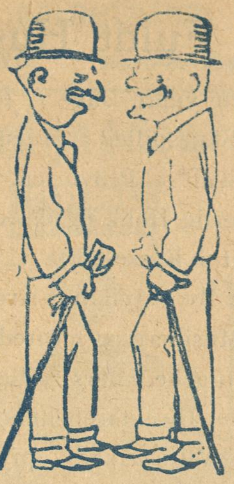

— Du, har en Hane Haar?
— Haar? — Næ, den har Fjer.
— Jamen hva' Fa'en skal den saa med *Kam?!*

»EN SVENSKER«

Mannen: Den, som väl vore död och begraven!

Hustrun: Jaha, de' ä' förstås *mej* du mener me' död å begraven, men den fröjden (Fornøjelse) ska' du inte få så länge ja' lever, det lover ja'!

$^{19}/_{10}$. Naar der tales om Understøttelse til Arbejdsløse, saa hyler den reaktionære Presse op om Arbejdsrædsel, om Dovendidrikker o. s. v. Men naar voreses egen Justitsminister (se Historien om *Axelborg)* giver sig selv Attest for at tjene tykt ved *ingenting at bestille,* saa — — — Ak ja, det er en forunderlig Verden, vi lever i!

Afguder II.

Tegning af *Erik Lassen.*

Ja, Pigens Afgud minder om
Sæsonens kendte »Vugge-Vise«.
Vi fandt Visen blød, tør og tom,
hun bli'r ikke træt af »Dukke Lise«.

Fuldt Hus

I mine yngre Dage — fortæller en kendt Skuespiller — rejste jeg med et Selskab i Provinsen. Vi havde ikke særlig Held, og det ebbede bestandigt i Kassen. Da vi ankom til en lille By i Jylland, strejkede Teatrets Musikere og fordrede, hvad de havde tilgode, ellers spillede de ikke en Tone. Direktoren kunde med sin bedste Vilje ikke opfylde deres Ønske, og der stod vi net i det. Jeg maatte som Selskabets Regissør begive mig ud i Byen for at faa fat i noget Musik, og det lykkedes mig med meget Besvær at faa Byens »frivillige Hornmusikere« til at hjælpe os. Orkestret lovede at spille tre Stykker udenfor Teatret for at lokke Folk ind — paa det Vilkaar, at alle Foreningsmedlemmerne skulde have gratis Adgang til Teatret. Medlemmerne skulde bære et Musikinstrument som Adgangsbevis.

Orkestret kom i rette Tid, blæste de tre Numre og begav sig derpaa ind i Teatret. Jeg stod tilfældigvis ved Døren og opdagede snart, at denne var den mest mærkelige Forening, jeg nogensinde havde set. Omtrent hver andet Minut kom en Musikant med sit Instrument under Armen, smaalo til Kontrolløren og gik ind i Teatret.

Da der havde passeret henved *et Hundrede* Musikanter forbi mig paa denne Maade, begyndte jeg at fatte Mistanke og standsede en gammel Musiker, der ligesom de andre kom med sit Instrument under Armen.

— Undskyld, sagde jeg, spiller De virkelig med i Orkestret?

— Nej, det gør jeg ikke, lød det oprigtige Svar.

— Men hvorfor har De da et Instrument med Dem?

— Ja, jeg vilde gerne svare, hvis jeg kunde.

— Hvem tilhører Instrumentet? spurgte jeg.

— Det ved jeg ikke bestemt, lod hans Svar. Jeg fik det af en Person her udenfor, som sagde, at jeg kunde komme gratis ind i Teatret, naar jeg bare havde Hornet under Armen.

Jeg skyndte mig ud paa Gaden og saa nu en af de først ankomne Musikere række sin Basun ud ad Vinduet til en af sine Bekendte blandt de mange ventende »Medlemmer af de frivillige Hornmusikere«!

Den Aften havde vi *fuldt Hus* — og 1 Kr. 25 Øre i Kassen!

Moskva-Betingelser.

Tegning af Hp. Hansen.

Lenin: **Kendeordet, Kamerat?**
Kommunist: **Smadre!!**

»Ravnen« udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJØRNE SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Mælkeriet Enigheden.

Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Kontoristen: Undskyld, Hr. Grosserer! Maa Drengen ikke lægge lidt mere i Kakkelovnen. Mine Fødder er ganske iskolde.

Grossereren: Er det maaske Deres Mening, at De vil skrive med Tæerne?

✻

Assessoren: At De i det hele taget vil være bekendt at overfalde og i den Grad mishandle en svag, gammel Mand, det forstaar jeg ikke. Og De selv er jo heller ikke i en Alder, saa at man kan tro, at det skyldes Ungdommelighed fra Deres Side.

Bøllen: Næ, men ser Di, Hr. Assessor, jæ har inte ku kommet te ed tidligere, for enten har han eller jeg sat i Tugthuset — aa de æ føste Gang i de sidste tre aa tredive Aar, a vi har vaaren ude samtidig!

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer**, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

— Fø'st sad han og gloede paa mej, som om han vilde æde mej, aa jæ gloede jo bare paa han igen. Saa spur'te han mej, om jæ vilde køve han. Køve Daj? sa'e jæ — næ, sa'e jæ — *Hestehandler*, de' æ jæ, men *Kvajpranger*, de æ jæ, Fyen forsyne mej, inte! —

✻

Læreren: Naa, Fritz — kan Du saa nævne mig et Hovedord i Enkelttal og derefter sige mig, hvad det hedder i Flertal?

Fritz: Ja, Hr. Lerer — Øl og Dobbeltøl.

✻

Sergenten: Nu har jeg altsaa forklaret Jer Intendanturens Virksomhed. Naar vi nu er i Kontonnement og skal bruge noget Flæsk — *hvordan* faar vi saa det Flæsk, 62?

62: Vi faar 'ed fø'st etter a' ded æ gaaet igennem Intendanten!

Frederiksborggade 33
Bog- & Papirhandel.
Kontor-Artikler.
Tryksager hurtigt og billigt.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589 CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

„Der er et yndigt Land —“

Tegning af Emil Poulsen

Bagvendte Forhold.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 45 | Redigeret af AXEL WESSEL | Torsdag den 4. November | 1920

Tegning af Hp. Hansen

Pitzner: Hæng nu i Drenge, og lav godt med Granater, ellers faar Danmark ingen Fornøjelse af den næste Verdenskrig!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Skattefri Lager
og
Skattefri Pilsner
samt
Mineralvande.
Tlf. 1919.

„Ravnen“ udkommer hver Torsdag

KØB „RAVNEN“
18 ØRE

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,85 o Middag à Kr. 1.85.
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad“
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

— Er Deres Mand heldig, naar han gaar paa Jagt?

— Jeg maa sige, det er meget sjældent, at han bringer lidt Vildt med hjem. Næ, men naar han har været ude med Automobilen, saa har han altid noget med hjem, en And eller et Par Gæs eller i alt Fald en Høne. Igaar kom han saamænd hjem med en ganske dejlig lille Gris.

*

Lærerinden: Den første Dag skabte Gud Lyset. Er der no'en af Jer, der kan sige mig, hvad han skabte den anden Dag?

Lille Vita: Maa jeg, Frøken: da skabte han Lysestagen!

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

En Landsbypræst sagde til Lægens Enke:

— Jeg kan ikke sige Dem, hvor ondt det gjorde mig at høre, at Deres Mand er vandret til Himmelen! Vi var saa gode Venner, og nu skal vi altsaa aldrig ses mere!

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

— Naa, saa Du snyder! Du har skrevet alle Aarstallene paa dine Negle! Hvor kan det falde Dig ind:

— Au—au—au! De sa'e sæl i Gaar, a' jeg skulde kunne dem paa Fingrene!

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Hvordan har Drengen det. Jeg er kommet hjem med et tidligere Tog for hans Skyld.

— For *hans* Skyld? Ikke for *min* Skyld?

— Naa, for *min* Skyld ogsaa for *din* Skyld!

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Ung Ilse.

Og det var sig ung Ilse,
hun ønsked' sig en Mand
i Skjolde klædt og Plade,
en rigtig Riddersmand.

Og hun gik i sit Kloster,
alt i sit Jomfrubur,
der mødte hun en Sanger,
som sang i Moll og Dur.

Og det var sig ung Ilse
med Kinder rosenrøde,
hun lytted' til sin Sanger,
al Elskovs første Møde.

Og Natten sænked' Mørke
og lod en dugget Skaal
beaande hendes Hjerte
til en dejlig Blomsterskaal.

Og det var sig ung Ilse,
hun kastede sig hen
i Sangerpiltens Arme
og hviskede: Din Ven!

Og Maanen stiger gylden,
mens Natten sejler blaa
over Slottets Taarn og Tinder,
hvor den hvide Jomfru staa.

Saa fløjter Morg'nens Fugle,
og Sangerpilten gaar.
Ved Jomfruburets Vindu
ung Ilse dejlig staar.

Og Tiden gaar og blomstrer
alt under Ilses Hjerte,
hvor Sangerpilten lagde
sin Ungdoms lyse Kerte.

Og det var sig ung Ilse,
hun sukkede i Løn:
»Min Ven, jeg skænked' Elskov,
og nu rødmer Vaarens Røn.«

Men ingen Sanger kommer
alt mer' til Ilses Gaard,
kun Maanen stander gylden
hver Nat som den i Vaar.

Helge Bangsted.

En Mand paa Møen kom en Gang hen til Præsten og vilde have sit Barn døbt Basarie.

Præsten spurgte, om det var til Erindring om en Fest med Basar, der nylig havde været afholdt der paa Egnen.

Nej, Manden havde været til en Koncert, og der havde han hørt en Sang, der havde gjort et saa stærkt Indtryk paa ham, at han ønskede at give sit Barn dens Navn. Op af Lommen halede han Koncertprogrammet, og der kunde Præsten selv læse: Operasanger Helge Nissen: Basarie.

*

Doktoren: Har De saa prøvet et amerikansk Plaster.

Patienten: Nej, jeg kan ikke udstaa Plastre.

Doktoren: Ja, det hjælper ikke, — De maa ha' det paa.

Patienten: Men, kære Doktor, naar det ikke hjælper, hvorfor skal jeg saa ha' det?

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

— Manden maa jo være meget velhavende. Hvad Stilling mon han indtager i Samfundet?

— Jeg tænker, at han er Godsejer.

— Hvorfor det?

— Jeg hørte før, at han talte om Hø og Halm.

— Tror Du saa ikke snarere, at han er Cigarfabrikant?

*

Skrædderdrengen kommer med Regningen:

— God Morgen!

— God Morgen! I Morgen!

— I Morgen! God Morgen!

— God Morgen!

*

— Grosserer Berg er nok blevet forlovet nede i Schweiz?

— Ja, han rejste ned for at redde Lungerne og saa mistede han Hjertet!

AFR A/S
KUL
AFR A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

»NELLY«.

En kendt Københavner, der var en stor Hundeven, købte paa en Rejse et Par nydelige smaa Hvalpe af god, gammel Race.

Da han ikke kunde bringe Dyrene med sig hjem i den Omgang, anbragte han dem hos en Hundedressør, som var Indehaver af Hundestutteriet »Nelly«, og som skulde give dem en foreløbig Opdragelse.

Da Hundevennen nogle Dage efter kom til sit Hjem, fandt han sin Kone opløst i Graad og i Færd med at pakke sine Kufferter — fast besluttet paa at forlange Skilsmisse.

Aarsagen var et saalydende Telegram, der indtraf et Par Timer før Mandens Ankomst:

»De Smaa har det godt og vokser tilfredsstillende. Send omgaaende Penge til deres Underhold.

Nelly.«

Opfindsomhed.

(Mel: »Da jeg var Prins blandt de Akadier«).

Der *»findes paa«* paa vores skøre Jord,
der *»findes op«* hver Ugeda',
og man ved ikke rigtig, hvad man tror,
hvis man blot vil en Skrue ha'.
Gevinnerne gaar den forkerte Vej,
og Ho'det det skal nedad staa.
Forskruet er snart baade Du og jeg,
og alting ender i det Blaa.
I Luften synger ingen Fugle, men
Vio— Vio— Vio-li-nerne!

I Folketinget gaar det livligt til,
dér snakker hvert et Bordben med.
Og i Teatret ingen mere vil,
at Kunst bli'r samlet paa et Sted.
Hvis Du vil tale med din Svigermor,
som døde hæderligt i Fjor,
saa lægges Telefonen ned i Jord,
og straks Du hør' de søde Ord:
»Min Svigersøn, nu skal Du passe paa
Gengang— Gengang— Gen-gang-ere!«

Skal man ha' stegt en lækker Flæskesteg,
det foregaar ad »aandig« Vej.
Og vil man ha' en lille »Aften-Streg«,
saa sker det bedst ved Hjælp af Beg.
I Luften sejler næsten alle Mand,
paa Søen er der blevet tomt,
at man paa Skyer snart spadsere kan,
det synes Folk er moresomt.
Det hele er jo ikke andet end
Spiri— Spiri— Spiri-tisme!

Uha, hvor Mennesker kan finde paa,
jeg drikke vil Geniets Skaal!
Af Pap man laver Snus og Skipperskraa,
og Kjolesæt af Over-all.
Af Sovand kan man danne Jern og Staal,
og Fyrtaarn af en Slipsenaal,
og paa en Rugmark kan man gøre Kaal . . .
men sætter En sig dette Maal:
at lave *billig Snaps* — saa bli'r til Aal
Opfin— Opfin— Opfin-deren!

Nils Nejl.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

SAMFUNDSHJÆLP. — Det er en skandale simpelthen — en slik voldsom formuebeskatning vil ødelægge landets finanser for lange tider. — Vi maa forsøke at redde vort arme fædreland! Vi tilbyr staten et laan med — ti prosent rente —. (›Tyrihans‹, Norge.)

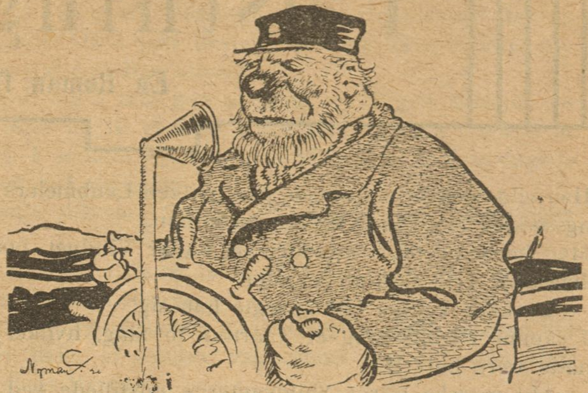

Skepparn och maskinisten på bogserbåten »Joakim« hade kommit i lufven på hvarandra hvarvid den förstnämnde fik storsmockan. (Skipperen blev under et Slagsmaal den lille.) Efter den »betan« löd skepparn kommando för back i talröret sålunda: — Får jag be om några slag back, men så fort som möjligt. (›Strix‹)

Den unge hyperelegante grefve Leijonanckar har råkat förirra sig nedåt Stadsgården (har forvildet sig ned paa en Arbejdsplads). Busen Karlsson, kallad Nordens hjälte, hälsar artigt och frågar om det är bekant, hur man skall gå för att komma till Strandvägen.

Grefven: — Jo, man går fram Skeppsbron, öfver Gustaf Adolfstorg och Kungsträdgården och så Arsenalsgatan, så är man framme vid Nybroplan, och där börjar Strandvägen.

Karlsson: — Nå, när det är så, så gå dit då för höge fadren, för här passar hernn fanimej inte. (›Strix‹)

EN FAKIR.

(›Fliegende Blätter‹).

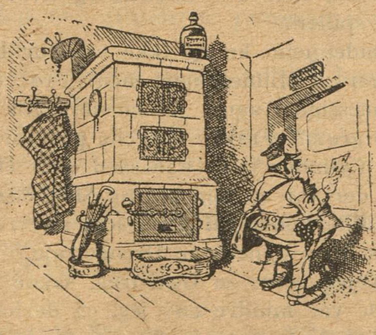

Postbudet: Mejer er nok ikke hjemme, og jeg har et Pengebrev til ham!

Mejer: Jo, vi er hjemme allesammen, men vi er flyttet ind i Kakkelovnen!

(‹Meggendorfer Blätter‹)

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

Han vilde nærme sig Stolen, paa hvilken Laubmeiers Klædningsstykker laa. Pludselig standsede han.

Man hørte udenfor, umiddelbart under Vinduet, faste, regelmæssige Trin som af Soldater.

— Trækker Vagten op? spurgte han sig.

I samme Øjeblik slog et Taarnur to Slag, hvilket altsaa maatte være halv ti.

— Ah! maaske bliver Skildvagterne udstillede ved denne Tid. Man maa beundre disse Folks Klogskab.

Han lo og vilde igen vende tilbage til Laubmeiers Seng, men maatte igen standse paa Halvvejen.

Umiddelbart foran Døren ude i Gangen lød et dobbelt, fast og regelmæssigt Soldatertridt.

— For Fanden, to Skildvagter! Og Fangen vidste intet derom; det maa altsaa være en særlig Forholdsregel i Aften. Den Gamle maalte mig med saadanne ejendommelige Blikke.

Han lo ikke mere, men stod aldeles raadvild og maalløs.

Da naaede pludselig en ny Larm hans Øre.

Under Værelsets Gulv paa det samme Sted, hvor han for kort Tid siden havde banket tre Gange, hørte man en Kradsen, Hvinen og Knagen.

— Store Gud, hvad nu? sagde Herr v. Eichenberg, der endnu var raadvild.

Men snart blev det ham dog klart, hvad han havde at gøre. Han kastede sig ned paa Gulvet, hvor han havde hørt Larmen, og sagde:

— Det bliver ved vor Aftale. Hvad der end sker, forraad Dem ikke.

Med disse Ord løb han over til sin Seng. Han vidste, hvad der nu vilde ske, og Situationens Spænding tillod ham knap at trække Vejret.

Det dybeste Mørke og den dybeste Tavshed herskede rundt omkring. Man hørte kun de to sovende Handelsrejsendes Snorken og Skildvagternes regelmæssige Skridt udenfor Døren og nedenfor Vinduet.

Stilheden i Værelset afbrødes pludselig af et højt Knald fra hint Sted, hvor det for nogle Minutter siden havde braget og knaget.

— Nu gælder det! sagde v. Eichenberg.

De to Handelsrejsende var begge vaagnede ved Knaldet og fo'r i Vejret.

— Hvad var det? raabte Laubmeier.

— For Guds Skyld ti stille, hviskede v. Eichenberg.

Men den Handelsrejsende maatte have sin Nysgerrighed tilfredsstillet og udbrød:

— Hvad er der dog?

— Den Gamle!

— Hvorledes?

— Den gamle General er der.

— Hvor?

— Hans Galskab er brudt ud, og derfor bryder han ind hos os.

— Her? I dette Værelse?

— Har De ikke hørt Knaldet? Det er netop ved Deres Seng.

— Gud i Himlen!

— Og han er ikke alene. Jeg har længe ligget vaagen og hørt ham tale med nogen; de hviskede saa afskyeligt med hinanden. Det maa enten have været Sergent Bohnenkamp eller Kaptajnen; ja, de er der maaske alle tre.

— Det var jo skrækkeligt.

— En gal Hunds Bid frembringer ofte de besynderligste Resultater; men lad os ikke tale et Ord mere, hvis vort Liv er os kært. Hør! Der er de. Under Dynen, under Dynen, mine Herrer!

Der var dog intet at høre, men de to Handelsrejsende laa dybt begravede under Dynen baade med Munden, Næsen, Øjnene og Ørerne. v. Eichenberg sprang ud af Sengen og løb atter hen til Stedet, hvorfra Larmen var kommen, og saa nu, at der var gjort en bred Aabning, hvori der først viste sig et Hoved og dernæst et Par Arme, som v. Eichenberg hjalp med at komme op. Efter nogle Sekunders Forløb stod en høj, kraftig Mandsskikkelse ved Siden af v. Eichenberg.

— Hurtig, hviskede denne til ham.

Han tog ham ved Haanden og førte ham hen til Stolen, der stod ved Siden af Haubensacks Seng, og paa hvilken dennes Klæder laa. Selv gik han over til Laubmeiers Stol, og begge begyndte at klæde sig paa.

Herr v. Heidenheim iførte sig Tobias Haubensacks Klædning, og v. Eichenberg tog August Laubmeiers vide, grønne Frakke paa og hans taarnhøje Cylinderhat paa Hovedet. De to Eventyrere var snart færdige, og intet havde forstyrret dem. Skildvagternes Skridt lød lige regelmæssige, men det var ogsaa den eneste Lyd, de hørte — jo, det er sandt, en Gang rørte det sig under de Handelsrejsendes Dyner. En Gang, det var da v. Eichenberg havde taget den grønne Frakke fra Stolen, havde den lange Rejsende uvilkaarligt mumlet under Dynen:

— Min Frakke, min skønne, grønne Frakke.

Da de var færdige med Paaklædningen, førte v. Eichenberg Fangen hen til Bordene, paa hvilke de Handelsrejsendes andre Sager laa. Selv tog han Laubmeiers store Rejsesæk paa Skulderen, og v. Heidenheim tog Haubensacks store Pistolhylstre.

Saaledes forlod de Værelset med faste og rolige Skridt.

I samme Øjeblik hørte v. Eichenberg, hvorledes de to Rejsende atter aandede som befriede fra den tungeste Byrde i deres Liv.

Hvor lattermild han end var, kunde han dog ikke le, thi der var meget, som laa ham paa Hjerte, og hans nye Rejsefælle havde det ikke stort bedre.

De stod i Gangen udenfor Værelset. Nu maatte de dog begge le, thi Maanelyset, der skinnede i Korridoren, viste dem, hvorledes de saa ud.

— For Fanden, udbrød v. Eichenberg, hvad er det dog for en Figur, De spiller?

Herr v. Heidenheim kunde ikke tale for Latter. Herr v. Eichenberg var af Middelhøjde, men havde desuagtet taget den kæmpemæssige August Laubmeiers Klæder paa. Skøderne af den grønne Frakke daskede paa Jorden efter ham, og den høje Cylinder faldt ham ned over Øjnene. Herr v. Heidenheim, der var en høj, kraftig Skikkelse, var derimod krøben i den lille, spinkle Haubensacks snævre, graa Frakke, der paa hans Krop lignede en Drengetrøje.

— Der har jeg gjort en Genistreg, sagde v. Eichenberg; jeg troede, De var mindre end jeg, og derfor lod jeg Dem krybe i det Tøj. Naa, vi maa alligevel fremad.

Det var lettere sagt end gjort, thi de stod nu foran de to

Skildvagter, som straks gjorde store Øjne ved at se disse forunderlig kostumerede Skikkelser for sig.

Forskriftsmæssig fældede Soldaterne Gevær.

— Holdt, hvem der?

— God Ven.

— Hvad for en god Ven?

— Handelsrejsende August Laubmeier.

— Og hvem der?

— Handelsrejsende Tobias Haubensack.

De to Soldater saa sig omkring; de befandt sig her i en Situation, som vel ikke var forekommet dem før, og tænke turde de ikke, det var forskriftsmæssig forbudt dem.

— Vi maatte jo kun ikke lade den anden slippe ud.

— Joachim Lindenberg.

— Men kan han ikke være den ene af dem?

— Lad os spørge ad.

Denne Dialog førtes hviskende mellem de to Skildvagter, som endelig sagde højt:

— Hedder De virkelig Laubmeier?

— Ser De ikke den grønne Frakke, i hviken jeg kom hertil for et Par Timer siden.

— Ja, men den er saa forskrækkelig lang til Dem.

— Den er beregnet til at ride med.

— Det lader sig høre. De kan passere.

— Men De, hedder De virkelig Haubensack?

— Har De maaske noget at bemærke over dette Navn?

Herr v. Heidenheim sagde dette i en saa stolt Tone, at Skildvagten ikke kunde svare andet end:

— Nej, Gud bevares. Men, tilføjede han dog, hvor agter de Herrer sig hen?

— Til den naadige Frøken, svarede v. Eichenberg; hun vil endnu i Aften se de Sager, vi har taget med til hende.

— Ogsaa de store Pistolhylstre?

— Ja.

De to Skildvagter saa endnu en Gang paa hinanden.

— Vi har vor Ordre!

— Og den er klar.

— At tænke er forbudt i Tjenesten.

— Herrerne kan passere.

— Gud ske Lov, sagde v. Eichenberg, efter at de begge var komne forbi Cerberusserne. Intet overstraaler dog den militære Lydighed.

IX

KÆRLIGHED, VANVID OG FRIHED

Herr v. Eichenberg og Herr v. Heidenheim var gaaede til Enden af Gangen, hvor de gik ned ad Trapperne, indtil de naaede den Dør, der førte ind til Kommandantboligens Gaard.

Her standsede de.

— Lisette! sagde v. Eichenberg sagte.

— Her!

— Tør vi komme?

— Ja.

Lisette havde punktlig ventet paa dem. Da de nu traadte ind til hende, slog hun Hænderne sammen, idet hun betragtede dem begge.

— Store Gud, hvorledes ser De dog ud? Og hvorledes skal jeg kunne skaffe Dem bort?

— Vi har i Hastværket forbyttet Klæderne, Lisette.

— Saa maa De øjeblikkelig bytte dem om igen. De kan jo gøre det der bag Døren.

De gik bag Døren for at følge Anvisningen, men i samme Øjeblik udbrød hun:

— Der er ingen Tid tilovers; der kommer nogen. Bort, bort herfra.

Hun løb foran dem til den anden Ende af Gangen, og begge Herrerne fulgte hende.

— Hvorhen, Lisette?

— Vi maa se at komme ud af Huset ad en anden Vej.

— Er den sikker?

— Ja, hvis den gamle Bohnenkamp ikke møder os. Han og Generalen er i Aften som Besatte; de maa have mærket noget. — Og — der er han allerede.

De befandt sig i den mørke Gang, og Pigen aabnede en Dør, der førte ud til et stort Rum, som var klart oplyst af Maanelyset. I samme Øjeblik, hun vilde gaa ind, opdagede hun Sergent Bohnenkamp.

Hun traadte tilbage i Gangen og lukkede atter Døren efter sig.

— Ikke en Lyd, hvis vi ikke alle skal være fortabte, hviskede hun til sine Ledsagere.

Den gamle Sergent havde sandsynligvis villet passere det store Rum, ledet af samme vagtsomme Instinkt, som altid besjælede hans Herre.

Dørens pludselige Aabnen havde faaet ham til at studse, og han standsede for at lytte; men han hørte intet mere og saa heller intet. Imidlertid maatte han dog vide, hvad det var, og rettede Kursen mod Døren. Hvis han nu kom ind i Gangen, vilde de alle være fortabte, som Pigen havde sagt det.

Men den smukke og listige Lisette besad Aandsnærværelse. Hun trykkede de to Herrer bag Døren og gik selv aldeles ugenert ud i Rummet.

Da hun kom hen til Sergenten, saa hun smilende paa ham og udbrød forbavset:

— Ah, er det Dem, Herr Sergent?

— Ja.

— Det er dog frygteligt, saa De kan forskrække en.

— Saa?

— Men hvad bestiller De ogsaa her saa sent?

— Ja, det maa jeg nok spørge Dem om, Lisette.

— De kunde gerne være lidt høflig og sætte et Jomfru foran mit Navn, Herr Sergent.

— Ja, nu vil alle hedde Jomfru, brummede Sergenten; om et Par Aar vil de hedde Frøkener o. s. v. Men hvad bestiller De her, Jomfru Lisette?

— Jeg? Ingenting.

— Dette ingenting gad jeg se.

— De ser det jo.

Han vilde gaa forbi hende hen til Døren, gennem hvilken hun var kommen.

Hun søgte at opholde ham.

— Hvor vil De hen, Herr Sergent?

— De kom jo gennem Døren der?

— Ja.

— Og nu vil jeg gaa igennem den.

Den stakkels Lisette. Med Magt kunde hun ikke holde den stærke Sergent tilbage. Hvad hjalp nu hin Aandsnærværelse hende? Imidlertid — hun vidste snart Udvej som en moderne Pernille.

Sergenten var gaaet forbi hende, og hun ilede efter ham.

— Herr Sergent.

— Jomfru Lisette?

— Jeg vil sige Dem, hvad jeg gjorde her. Frøkenen vilde gerne se de to Rejsendes Varer —

— Saa silde?

— Hun har sine Luner, og naar alt kommer til alt, kan De ikke fortænke hende i, at hun vil have sin Nysgerrighed tilfredsstillet.

— Nej, Fruentimmer er altid nysgerrige.

— Og derfor befalede hun mig at føre de to Herrer til hende.

— Og det vilde De?

— Ja, jeg har hentet de to Herrer.

— Og hvor er de?

(Fortsættes).

Hr. (H. J.)-*Blanko*. Tak, men personlig Konference er nødvendig!

Ø. Aage Andersen, Herning. Den Slags Bagateller er ikke noget værd. Forsøg med noget *originalt*.

Henrichsen, Istedgade. Tak, ved Lejlighed.

N. J. W.-G., Odense. Tak, deres Produktion overvælder os. Noget af det kommer frem.

V. A. K. Tak paany!

U. Thore. Deres lille Tegning kommer frem ved Lejlighed med en anden Tekst. Den, De havde leveret, er desværre kendt fra »Tivoli-Kabaretten«.

C. E. Schaub, Glostrup. De smaa Tegninger skal nok komme frem ved Lejlighed.

Tyst og stille, intet Kommers,
det hele er lukket: Baller, Koncert,
mørkt og trist, ja, alt paa tvers,
hvad skal dog ogsaa alle vi Danske
med denne modbydelige lumske
Spanske.
Ak, blot vi dog snart igen kunde danse.

Tegnet af *Francois Jensen*.

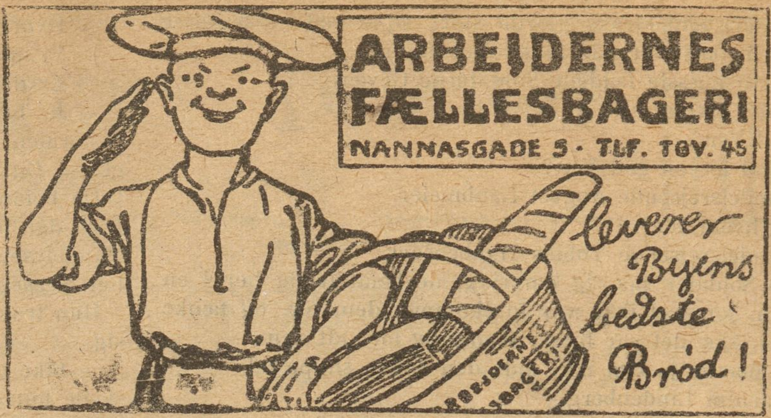

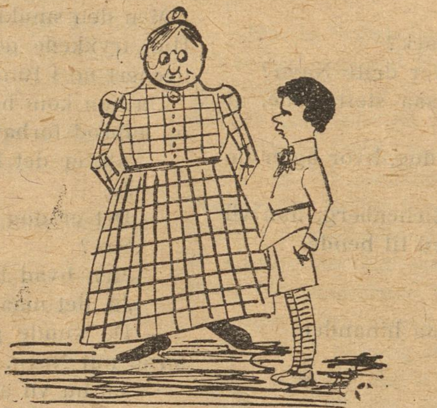

Peter (til sin noget korpulente Bedstemor): Hør, Bedstemor, hvis der nu kom en Mand og slog Dig ihjel, var han saa ikke Massemorder?

Tegnet af *Emil Nielsen* (15 Aar).

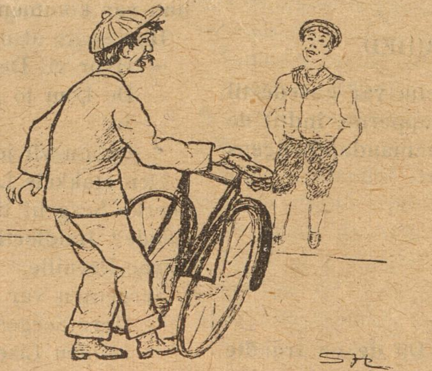

— Aa, for i Helvede! Kan Du fordømte Cykle hverken holde Trit eller Fodslav!

Tegnet af *Svend Holst*.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget
Valg 1 Kr. 10 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

— Ska' vi gaa hen i »Trekanten« og faa en »Rund«?

— Tja! Saa ka' vi bagefter gaa over i »Firkanten« og ta' en »Spids«.

Tegnet af *Lange*.

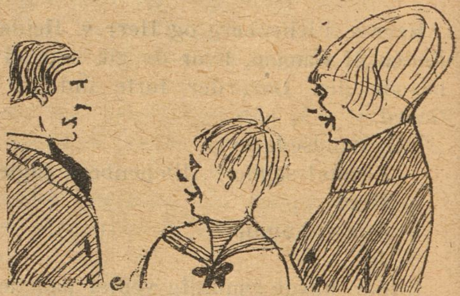

Lille Gustav irriterer sin Fader med Spørgsmaal, hvorfor denne siger: Da jeg var i din Alder spurgte jeg aldrig.

Gustav: Det tror jeg gerne, for ellers vilde Du rimeligvis kunne besvare mine Spørgsmaal.

Tegnet af *S. Petersen*.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

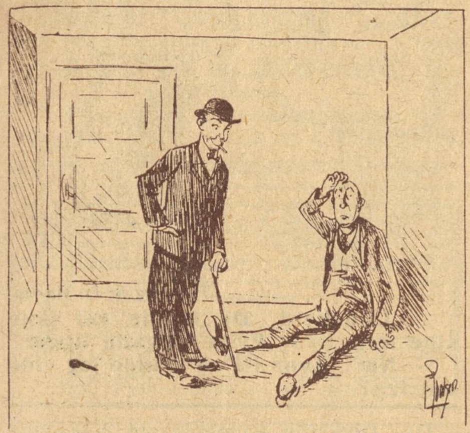

— Uh, hvor jeg gerne vilde leve i en Republik!
— Hvorfor det, Du?
— Jo, for dèr har man da ingen *Kongens Foged!*

»EN NORDMAND«

Oienlægen: Kan De læse hvad der staar paa dette blad?

Patienten: Nei!

Oienlægen: Kan De da se hvor mange fingre jeg nu rækker i veiret?

Patienten: Nei!

Oienlægen: Men saa ser De kanske ikke mig heller?

Patienten: Joda, slike grove gjenstande ser jeg altid!

»EN SVENSKER«.

Svensken: — Jasä, de ä' så rika i den staden, där ni bor?

Amerikanaren: — Rika ja! Där har var tiggare egen **bankbox.**

»EN DANSKER«.

Prokuratoren (for sig selv): Det kan jeg ikke forstaa: Snus paa mit Lommetørklæde!. Og jeg, som aldrig snuser. Jeg skulde vel ikke i Distraktion ha' gaaet hen og snydt en anden?

Hørt paa Trappen.

Værtinden: Hvad synes De om de nye Beboere, Fru Hansen?

Fru Hansen: De ved, at jeg taler aldrig ondt om noget Menneske. Jeg siger ikke noget om Konen, men hvad hendes Mand angaar, saa har jeg forfærdelig ondt af ham!

»Godt Nyt«.

En af »Bakken«s gamle Artister har i den senere Tid haft det saa smaat, at han for ikke at dø af Sult har maattet udføre sit Artistnummer h e l t, mens han ellers kun plejer at gøre det halvt.

Han er Sabelsluger.

*

En Mand stod forleden anklaget for at have stjaalet en Cykle paa en Kirkegaard.

Han undskyldte sig med, at Cyklen stod saa vemodigt og lænede sig op ad en Gravsten, og saa troede han, at Ejeren var død.

*

Bibelforskere har deres Mas med at udregne, hvad Slangerne gik paa i meget gamle Dage.

Efter Syndefaldet fik Slangen, som bekendt, den Straf, at den for Fremtiden skulde krybe paa sin Bug.

*

Paa en herværende Klinik var der forleden Bal. Der blev bl. a. danset »Tango«, som dog kun de færreste kunde. Derimod var de fleste svært med paa Sct. Veitsdans.

*

Dyrehospitalet har faaet Skyld for at have spist en Smørkage, der var bestemt for en Moppe. Hospitalet er svært mistænkt for ogsaa at have drukket en Flaske Rhinskvin, som en indlagt Kat skulde have haft til sin Fiskeret.

*

Der er Tale om en Cirkus paa det Sted, hvor Davidsens Vinstue ligger. Det er et godt Sted, hvor noget kan løbe rundt.

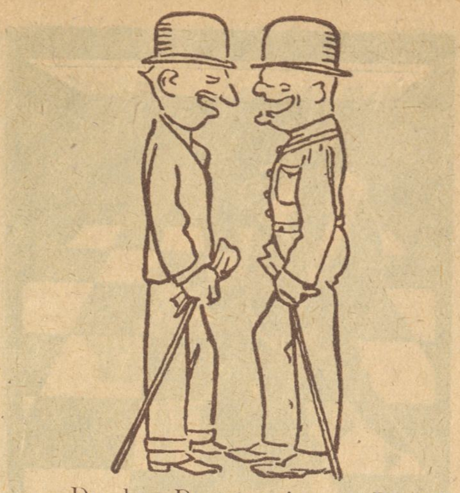

— Du, har Du set min nye Dragt? Den er vel nok all reight?

— Ja — den er ligefrem *over All* reight!

Hørt paa Landevejen.

Automobilist: Hvadbehar? De vil ha' 5000 Kroner, fordi jeg har kørt over deres Fod. Jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg er ikke Millionær.

Tilskadekomne: Meget muligt, men jeg er ikke noget Tusindben!

Til en Skofabrikant.
Naar De nu skal lægge en Lap,
saa gør den end'lig ej af Pap,
det slides snart paa Flisen.
Læg bare paa det tykke Lær',
som holder sig i al Slags Vær',
men læg blot ej paa Prisen.

Afguder III.:

Tegning af *Erik Lassen.*

Greven har jo dyrket mange Guder
— »Flueben« saavelsom gamle
»Skuder« —
nu han flere Gange daglig bælder
af sin Afgud — gammel Muskateller!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Tegning af K. Almquist.

Han: Nej, Livet er skam ikke nogen Dans paa Roser.
Hun: Nej, i Øjeblikket er det paa Firkanter.

Et moderne Levnedsløb
i Attester og Udklip.

D. D. i Praksis ved Fødsel hos Husmand Anders Møller, Avnsløse Mark. Fødselen glat. En Dreng. Vægt: 7½ Pund.
Ebeltoft, 25—9—18—
Laurine Mikkelsen, Jordemoder.

*

Søn af Husmand Anders Møller og Hustru Abelone, Avnsløse Mark, fremstillet til Daab i Kirken og erholdt Navnene Charles Sebastian.
Ebeltoft, 3—1—18—
Jacob Sørensen, Præst.

*

Charles Sebastian Møller har modtaget Undervisning i Spjellerup Sogneskole i det lovbefalede Antal Aar. Han er flink og lærenem; saa vidt jeg kan se med udprægede Evner for Handel og deslige.
24—4—18— H. Madsen, Førstelærer.

Tegning af Gustav Halldin.

Hva' er de' Skomager, æ Du ikke forlovet mæ Naadlersken mer?
— Næ, ser Du, hun gik sgu aa naadlede uden om mig!

Charles Sebastian Møller har for Menigheden bekræftet sin Daabspagt i Helleore Kirke, d. 2. Oktbr. 18—
K. Voldby, Sognepræst.

*

Charles S. Møller har i 5 Aar, fra Jan. 1896 til Jan. 1901, været Lærling i min blandede Handel og fratræder nu som Kommis. Jeg ønsker ham alt godt paa hans Fremtids Vej.
Bynkeby i Jan. 19—
11—6—19— P. Hornsylt, Købmand.

*

Meddeler herved mine ærede Kunder, at jeg fra første Marts har optaget min fleraarige Medarbejder, Hr. C. S. Møller, i min Forretning.
Klovtofte, 1—4—19—
Ærbødigst
Lars Nielsen, Storegade.

*

Indgaaet borgerligt Ægteskab: Grosserer C. S. Møller med Sofie Marie Nicolajsen. Hvilket tjenstligt bevidnes.
28—2—19— Gravesen, Amtmand.

*

Grosserer C. S. Møller, Struer, har gennem Genealogisk Institut modtaget Slægtsnavnet Gyldenstrøm.
22—6—19— (Dagspressen).

*

Fhv. Provinskøbmand, Grosserer Chas. S. Gyldenstrøm er udnævnt til adm. Direktør for Eksportfirmaet A/S »Lux«.
15—8—19— (Dagspressen).

*

Eksportfirmaet A/S »Lux« har i Dag standset sine Betalinger. Direktør Gyldenstrøm er samtidig anholdt, sigtet for svigagtig Fallit. Sagen lader til at udvikle sig.
1—6—19— (Dagspressen).

*

Modtaget Fange Nr. 217, Gyldenstrøm.
1—8—19— P. V. Gram, Fængselsinspektør.

*

Udleveret Fange Nr. 217, Gyldenstrøm.
1—11—19— P. V. Gram, Fængselsinspektør.

*

Ansøger herved det høje Justitsministerium om Æresoprejsning for den mig i 19— overgaaede Straf.
8—2—19—
Allerunderdanigst
C. S. Gyldenstrøm.

Tegning af O. Hartig

— Undskyld, De kunde vel ikke sige mig, hvor Ermerødgade ligger?
— Næ'. Hvor Fa'en skulde jeg vide det fra?

Hr. Direktør Gyldenstrøm har købt Villa »Pax« ved Skodsborg. Købesummen udbetalt. Landstedet er tænkt som en Sølvbryllupsgave til hans Hustru.
4—6—19— (Dagspressen).

*

Hr. Rentier Gyldenstrøm!
Anerkender med Tak Modtagelsen af Beløb, stort 10.000, som første Bidrag til »Indsamlingen for Kongestatuer«.
14—8—19—
Paa Komitéens Vegne
Carstensen, Oberst, Kasserer.

*

Hr. Rentier C. S. Gyldenstrøm!
Meddeler Dem efter højeste Ordre, at De D. D. efter derom gjort Indstilling er benaadet med Delfinordenens II Klasse.
Ordenskapitulet, i Maj.
v. d. Maas, Kammerherre.

Frederik Skousbo.

Tegning af Anton Hansen.

— Den kom s'gu i rette Tid, den Lotterigevinst, hva' Jensen? I Morgen skulde jeg være begyndt at arbejde!!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden.
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet. Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter fra 150 Kr.
Vinterfrakker fra 150 Kr

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Avertér i „RAVNEN".

Hansen fra Ebeltoft er kommet til København. Han sidder paa en fin Kafé, har bestilt Smørrebrød samt Øl og Snaps. Da Kelneren serverer Smørrebrødet siger han i en spørgende Tone:

— Aalborg?

Hansen ser uforstaaende paa ham.

— Eller Hobro?

Hansen smiler lidt.

— Maaske en Trondhjemmer?

Saa siger Hansen overlegent:

— Næ, Di kan'te gætte de'. Jæ æ fra Ebeltoft!

✻

Gamle Jens var kommen i Vane med at sige: »Igen og saa tillige med igen!« Nu gik hans Kone hen og døde, og saa gaar Jens hen paa Herredskontoret og melder: »God Dag, a skulle gaa herind og melde, te mi Kuen er død, igen.« »Hvad for noget, er hun død igen? Har hun været død en Gang før?« »Nej, nej, men nu er hun død igen, og saa tillige med igen.«

Frøken Jensen: Jeg er blevet fotograferet hvert Aar, siden jeg var tre Aar gammel. Det er forfærdeligt morsomt, synes jeg.

Frøken Olsen: De maa da ha' et mægtigt Album til at gemme alle de Billeder i!

✻

— Jeg har ladet mig fotografere til Hest! Hvorledes synes Du om Billedet?

— Meget godt! — Det er vist et Øjeblikfotografi?

— Hvorfor?

— Jo, fordi Du sidder paa Hesten!

✻

— Saa telegraferer jo min Nevø til mig: Hvem har ingen Penge? Din hengivne Nevø. Og saa var der Svar betalt for syv Ord. De kan tro, jeg sendte ham syv Ord. Jeg telegraferede øjeblikkelig: Hvem er en Pjalt? Din hengivne Onkel!

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. Bording København.

Aarsag og Virkning.

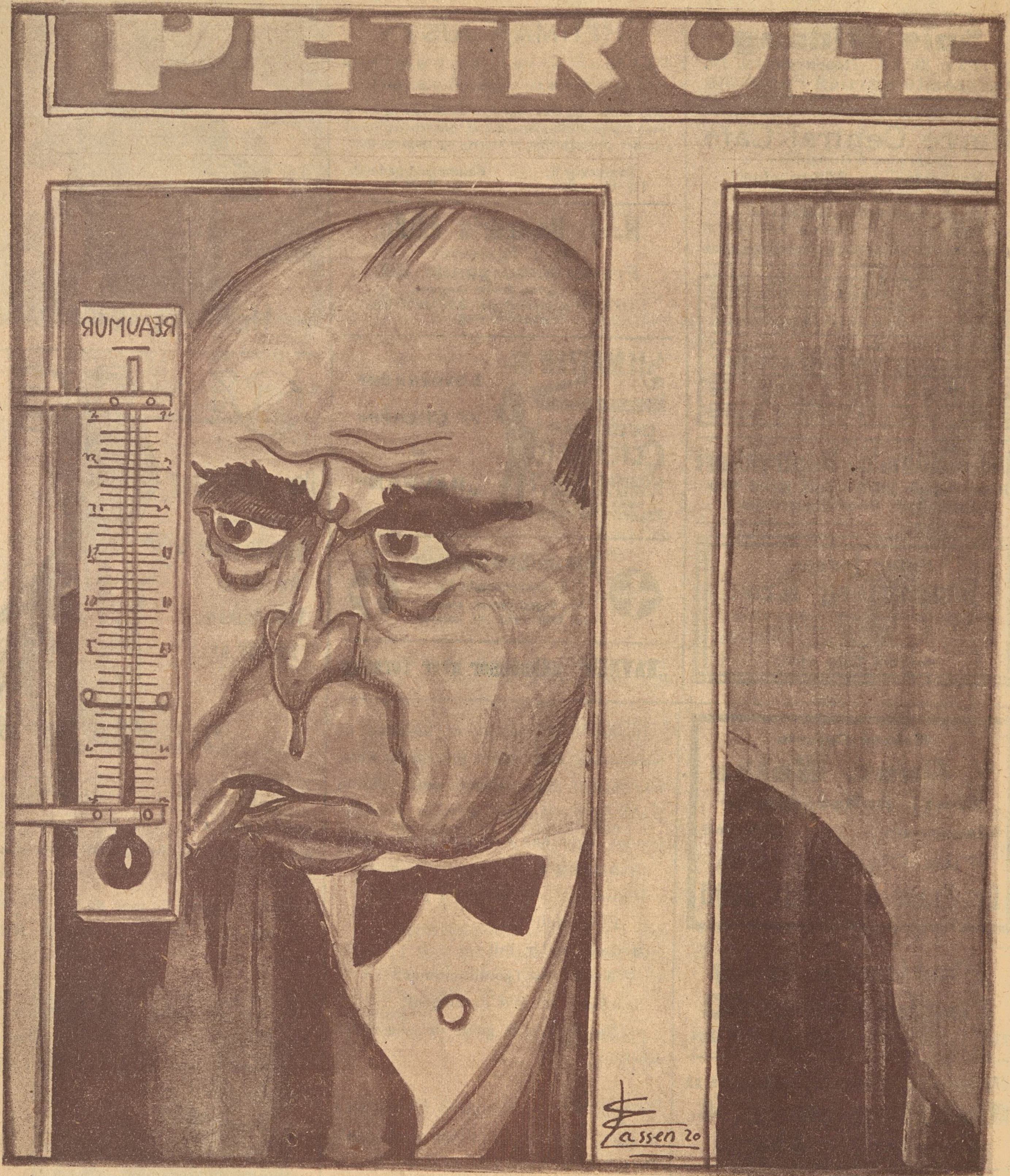

Tegning af Erik Lassen.

Petroleumsgrossereren: Naa, nu falder Temperaturen, saa er det bedst, vi igen lader Petroleum'en stige!

„The Merry Sunday Mixture"
Enestaaende Kvalitet
50 Øre pr. Pakke.

„Havana Life"
Stor Cerut, fin og let Kvalitet.
10 Øre pr. Stk.

„Russia"
Ima extragod Cigaret
10, 25 og 50 Stk. — 4 Ø. pr. Stk.

„Moderne"
Bedste 26 Øres Cigar.

Faas hos d'Hrr. Handlende.

Tobaksfabrik — C. B. MØLLER & Co. — København

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 46 Redigeret af AXEL WESSEL ⁂ Torsdag den 11. November 1920

Tegning af Hp. Hansen

Asger Karstensen bringer sin Bog „Højres Synder“ til Trykkeriet.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Hensst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftfig.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

MISFORSTAAET DELTAGELSE

Da en ung Præst for første Gang prædikede, sad hans Moder i Kirken og fældede Taarer af Bevægelse over hans Prædiken.

En rar gammel Kone, der sad ved Siden af hende, sagde med velment Deltagelse:

— Græd ikke, lille Frue, det kan jo blive bedre en anden Gang.

*

Hansen: Kan Du svømme, Petersen?

Petersen: Ja, men kun ganske overfladisk!

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Gerhard (fremkalder et Fotografi af sin Svigermoder): Det er morderlig uklart . . . hun har ikke staaet rolig!

Bob: Nej, det er nok snarere Dig, der har rystet paa Haanden!

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

To Skuespillere holder Sommerferie i en Landsbykro. Den ene har været ude paa en Spadseretur, og da han kommer hjem, spørger den anden:

— Er der ikke noget, Du trænger til?

— Jo! Jeg har været henne hos Træskomanden og købt mig et Par Træsko, — nu trænger jeg til en *»Visk i«!*

Bedste Hudcrême
Meget store Tuber
VIOLACIN
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Indbrudstyvens Karakteristik.

Dristig var han, thi han vaagede, mens andre sov, og det, man savnede hos andre, fandt man hos ham.

Husqvarna svensk Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Set paa Strøget:

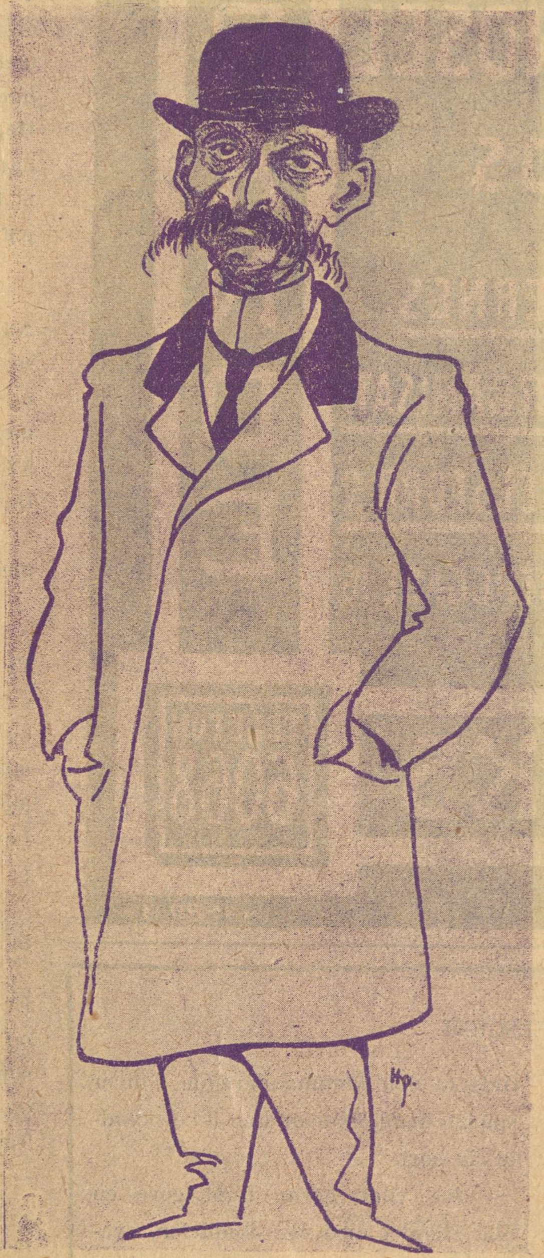

Tegning af Hp. Hansen.

Professor Verrier.

Sørensen: Var det ikke i Aften vi skulde hen og høre »Carmen«?

Fruen: Jo, men jeg har ondt i Hovedet, saa nu har jeg ombestemt *os!*

*

Frk. B.: Det er paafaldende saa mange Kvinder, der i denne Tid hjemme lader sig skille.

Frk. D.: Ja, de har det nok derhjemme ligesom Slangerne . . . de skal nu en Gang imellem skifte *Ham.*

*

Hallberg: Tænk, jeg kender en Mand i Boston, og han ejer tre Billioner!

Mallberg: Det er da ikke noget videre . . . jeg kender en Mand paa Christianshavn, nemlig Restauratør Peter Olsen, og han har seks Billiarder!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

— Det morede Styrmanden voldsomt, at han fik bundet Dig sine Løgnehistorier paa Ærmet.

— Nu stiger den! Jeg tror, at Du tror, at han tror, at jeg tror det!

*

TRØST

— De ser saa mismodig ud, Hr. Doktor. Er der noget i Vejen?

— Ja, jeg blev kaldt til en Patient i Gaar, og nu er han død i Dag.

—Naa, Herregud, han var maaske død alligevel.

*

FORUDANELSE

— Er det ikke en Tyr derhenne?

— Jo. Men De kan være ganske rolig, Frøken, saalænge De er i Selskab med mig.

— Jamen jeg er bange for, at jeg ikke er i Selskab med Dem, naar den kommer herhen.

Lampen oser!

(Mel.: »Du er rig, Du er dejlig, o Syd«).

Du er rig, Du er dejlig, o Syd —
Du er kold, Du er væm'lig, o Norden,
her det fryser saa hæsligt i Jorden,
medens Snekamp er Ungdommens
Fryd.
Ak ja, Vinteren den kan gi' Fold,
der er Is nu paa Søer og Moser,
:,: og i Stuen staar *Lampen og oser,*
mens a' Kak'lovnen holder sig kold. :,:

Se, som Kunstner er *Poulsen* jo stor,
og han kan snart sagt alle Slags Roller,
men ak, Tanden for Tungen den holder
han dog ikke — i Kamplyst han gror.
Han er stejl som en opstaaet Flip,
han er stiv, og sig selv han forroser,
:,: føj, o Allah — din *Lampe den oser,*
jeg tror, »Vejen« skal klippes et
»Nip«. :,:

Naa, Teatrene har det jo sløjt,
se hvor fælt Thespiskærren dog triller,
og se, hvilke Stykker de spiller . . .
næ, la' hellere vær' — det er drøjt!
Vi faar Stykker — men *Mening* deri?
Damedragter sat lidt op med Roser,
:,: ja, jeg si'r re'nok, *Rampen den oser,*
med vor Kunst er det vist snart
forbi! :,:

Vi har *Neergaard* med Roret i Haand,
og Hr. *J. C.* han staar ved Kompasset,
og se derfor er Kursen lidt »lasset«
eller *»lassen«* — med Trusler og Baand.
Men skal Neergaard da nu sprede Lys,
Lampelys i de kraftigste Doser,
:,: ja, saa si'r jeg sg'u: *Lampen den
oser* —
ta' og gys, ta' og sult, ta' og frys! :,:

Er der ingen, der snart vil ta' fat
og faa kvalt disse Aagerbanditter,
som faar Guld pr. Petroleumsliter
og for Brændsel en pæn lille Skat.
Tænk, hvor Kul i en *Tønde* er dyrt,
— derfor køber vi Brændsel i *Poser,*
:,: ak ja, Fattigfolks *Lampe den oser,*
mens Grosserernes Skorstene ry'r! :,:

Peder Paul.

HANDELSGENI.

En Jøde var deserteret sammen med nogle Kamerater, var blevet fanget og sammen med de andre dømt til at hænges; men da der for hans Vedkommende var formildende Omstændigheder, blev han i sidste Øjeblik benaadet og fik Lov at gaa.

Han blev imidlertid staaende ved Galgen; den kommanderende Officer spurgte ham, hvorfor han ikke skyndte sig bort.

— Jeg vilde gerne først gøre en lille Handel med Hr. Bøddelen, svarede han.

Det var sine hængte Kameraters Klæder, han vilde købe.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

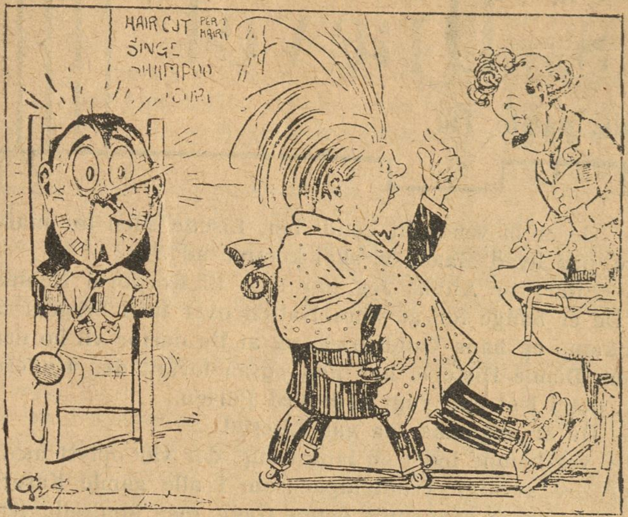

Hvorledes man befinder sig paa en Barberstue, naar man har ventet i 15 Minutter og hører, at han, der er foran En, baade skal klippes, barberes, champoneres og masseres i Ansigtet.

(»Passing Show«, London).

Per (ankommen til Hovedstaden): Dä skulle vara hyglit å titta på de där slagsmålet. Men dä ä bäst å lade vara, för kanske de tror, at en ä ifron landet . . .

(»Strix«)

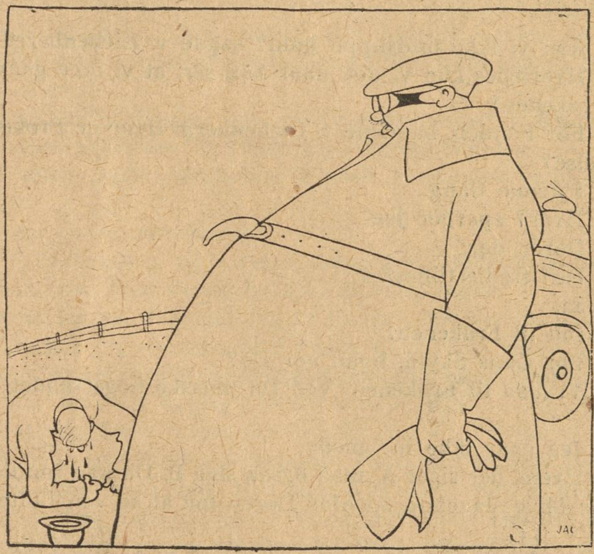

Bil-Ejeren: Om det gläder dem at veta, så vill jag bara meddela, att ni blivit överkörd med fullt tillåten (tilladelig) hastighet.

(»Søndags-Nisse«

Det nyeste nye er: Skilsmisse pr. Faldskærm!

(»Fliegende Blätter«).

De fremmede (til Værtsparret, der ligger paa Gulvet):
— Aa, har De tabt en Kraveknap?
— Nej, vi lærer den nyeste Dans!

(»Lustige Blätter«).

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— De venter bag Døren.

— Og hvorpaa venter de?

— Da jeg hørte Dem, troede jeg, at det var Herr Generalen, og derfor skjulte jeg dem bag Døren.

— For Generalen?

— Ja, Frøkenen tør ikke forspilde den Fornøjelse, han vil have i Morgen.

— Ja saa. Men hvorfor løj De da straks, Lisette?

— Alle siger, at De er Generalens Fortrolige, og derfor var jeg ogsaa bange for, at De skulde fortælle ham alt. Men, ikke sandt? De siger det ikke til ham. Hvem der er Faderens gamle, trofaste Ven, vil ogsaa være en faderlig Ven for Datteren.

— Hm, hm, sagde den gamle Sergent, der ikke var saa lidt modtagelig for Smiger; saa før de to Herrer til Frøkenen. Men først vil jeg tage dem i Øjesyn.

— Det kan De, Herr Sergent, men De maa love mig ikke at gøre dem bange.

— Hvorledes?

— De vilde før ikke følge mig ned ad den mørke Trappe og mente, at alt er uhyggeligt i en Fæstning. De er ikke nogle store Helte.

— Nej, sandelig ikke, Jomfru Lisette, endskøndt dog den ene er en sand Goliath.

— Ah, Herr Sergent, saa skulde De have set ham fornylig, da han maatte følge mig gennem den mørke Gang.

— Hvorfor det?

— Angsten krympede ordentligt Mennesket sammen.

— Ja, jeg skulde bare have den Fyr et Aar under Behandling.

Hun gik hen til Døren.

— Kom De kun frem, mine Herrer, sagde hun nu, Herr Sergenten gør Dem intet. Han ved alt.

Hjertet slog Dommedagsslag i Livet paa hende, og det var ikke stort bedre bevendt med de to Herrer, som nu luskede frem af deres Skjulested. De havde endnu ikke givet sig Tid til at skifte Klæder, men v. Eichenberg havde bundet Skøderne paa sin mørkegrønne Frakke op, saa at de ikke længere slæbede henad Jorden, og v. Heidenheim havde pustet sig saaledes ud i sin snævre Kjole, at alle Sømmene revnede.

Til alt Held faldt Maanelyset ikke paa det Sted, hvor de stod.

— For Satan! sagde den gamle Sergent desuagtet noget betænkelig. Naa, hør en Gang — lad mig tage dem i Øjesyn.

Lisette tabte imidlertid ikke sin Aandsnærværelse.

— For Guds Skyld, kære Herr Sergent, hviskede hun.

— Hvad er der i Vejen.

— Generalen! Hører De ham ikke. Hvis han finder os her, ser det galt ud for os allesammen, ogsaa for Dem.

Den gamle Sergent lyttede, om han virkelig kunde høre Generalen.

— Af Sted! tilraabte Kammerpigen nu de to Herrer, og som Vinden fo'r de gennem det store Rum, hvori de befandt sig.

— Hvor er vi, Lisette? spurgte v. Eichenberg.

— I Kommandantskabsbygningen.

— Og hvor kommer vi nu hen?

— Ud, med Guds Hjælp.

— Du er bleven godt kendt her, Lisette. Men tør man erfare, paa hvad Maade vi skal komme ud?

— Efter vor Aftale. Jeg har sagt til Korporal Neumann, at De er bange for at være Natten over med Sergent Bohnenkamp og hans Vandskræk, og at De derfor vil bo nede i Byen. Denne Historie har han ogsaa fortalt den Underofficer, der i Nat har Vagt nede ved Porten.

— Du er dog ikke saa gal, Lisette!

De var komne ind i en lang Gang, der var oplyst med tre eller fire søvnige Tranlamper som i alle gamle Kaserner. De vilde ogsaa gennemile denne Gang, men pludselig vendte Lisette sig om, thi hun havde hørt Skridt bagved dem.

Hun blegnede.

— Nu er vi virkelig fortabte, sagde hun; Sergenten følger os.

Den gamle Bohnenkamp var virkelig lige i Hælene paa dem.

— Kan vi ikke undslippe ham? sagde v. Eichenberg.

— Hvorledes kan vi det, naar han ser, at vi ikke gaar ind til Frøkenen?

— For Fanden, bandede v. Eichenberg. Hvor er Frøkenens Værelse?

— I denne Gang.

— Hvor? spørger jeg.

— Døren der.

— Den tredie tilhøjre?

— Ja.

— Ind til Frøkenen!

— For Guds Skyld, hvad gør De?

— Vi maa til Frøkenen. Ved Du maaske noget andet Middel?

— Jeg gaar ikke ind med.

— Hvem, der siger A, maa ogsaa sige B. Du kan imidlertid ogsaa blive staaende udenfor Døren for at se, om Luften er ren.

— De er et skrækkeligt Menneske, jamrede Pigen.

En resolut Menneske kunde hun have sagt, thi det var han. Han gik lige hen til Døren, som Pigen havde anvist ham.

— Følg mig, sagde han til sin Kollega.

Herr v. Heidenheim syntes ikke at være noget resolut Menneske. Han kunde ikke bekvemme sig til straks at følge med.

— Min Gud, til hende? sagde han, idet han kæmpede med sig selv.

For faa Timer siden vilde han have vovet alt, for at hun skulde se ham, og nu, da det kunde ske uden Risiko, havde han intet Mod. Kærligheden havde altsaa virkelig holdt Indtog i hans Hjerte.

Men Friheden er ogsaa sød. — Han fulgte Herr v. Eichenberg.

Kammerpigen fulgte tøvende efter dem, og bagved kom den gamle Sergent Bohnenkamp. Saaledes naaede de Frøkenens Dør.

Herr v. Eichenberg bankede paa denne, men fik intet Svar.

Hvad brød han sig imidlertid om det? Han aabnede rask Døren og traadte over Tærskelen.

— Hurtig, hurtig, sagde han til v. Heidenheim, der kun tøvende fulgte efter.

De gik begge ind, og v. Eichenberg lukkede Døren efter sig.

— Gud i Himlen, hvad skal det blive til? sagde Pigen udenfor, idet hun vred sine Hænder.

De to forklædte Handelsrejsende stod nu i et klart oplyst, elegant indrettet Dameboudoir. Den gamle General maatte være en meget kærlig Fader, der ikke lod sit Barn mangle nogen Bekvemmelighed. Hun skulde — det havde han jo sagt med Taarer i Øjnene — have bedre Dage end hendes stakkels Moder.

I Værelset befandt sig en Dame, en overordentlig elskværdig Kvinde, som Dagen efter skulde fylde sit nittende Aar.

— Hvor hun er skøn, hvor hendes Blik er sjælfuldt, havde v. Heidenheim sagt, da han saa hende gennem sit Cellefængsels jernstængede Vindue. Hans Kærlighed havde ikke overdrevet.

Hun sprang op, forfærdet ved disse to fremmede Personers Indtræden.

Og denne Fremtoning var virkelig i Stand til at fylde den modigste Kvinde med Forfærdelse! Hun saa med Skræk et Par Mænd med sammenbundne Kjoleskøder, iturevne Ærmer, en uhyre Rejsesæk og med alenlange Pistohylstre. Hun fik Indtrykket af, at det var to forkomne, rovbegærlige Mordere eller Røvere, som var trængte ind til hende for at dræbe og udplyndre hende.

— Røvere! Hjælp! raabte hun med halvkvalt Stemme og vilde lige til at skrige: Mordere!

Da saa hun pludselig de to »Røveres« Ansigter. Det skønne, stolte, aristokratiske, blege Ansigt, som hun genkendte, endskøndt hun kun havde set det to Gange titte frem bag en tilgittret Cellerude.

Hun blev endnu blegere, end hun havde været før, hendes hele Legeme skælvede, og Stemmen svigtede hende.

Først efter nogle Sekunders Forløb formaaede hun at stamme:

— Hvem er De, min Herre?

Herr v. Eichenberg vilde svare, men da v. Heidenheim var den Adspurgte, skød denne ham til Side og sagde:

— Hvem jeg er, Frøken? Jeg er Fangen fra Nr. 35. I tolv lange Aar har jeg vansmægtet i denne Celle. I de sidste otte Dage har jeg mere end nogensinde smægtet efter Friheden, thi jeg har set Dem daglig i Deres skønne Have — dog, jeg maa først sige Dem, hvem jeg er. Mit Navn er Friherre v. Heidenheim; jeg er indespærret som Højforræder, men desuagtet en Mand, paa hvis Ære man ikke har vovet at kaste nogen Plet. Jeg vilde selv gengive mig Friheden, men nu vil jeg det ikke mere, siden jeg har set Dem. Jeg vil blive her under samme Tag som De, Frøken, hvis De vil love mig at udvirke, at jeg faar det samme Værelse igen, og saafremt De atter hver Aften vil vise Dem for mig. Jeg gaar nu ud til Sergent Bohnenkamp og lader ham føre mig tilbage til min Celle.

Han vilde forlade Værelset, men blev standset af v. Eichenberg, der stirrede paa ham, som man ser paa et Menneske, der pludselig bliver vanvittig.

— Er De gal? spurgte han.

Frøkenen var i en ubeskrivelig Forlegenhed.

— Nej, nej, De tør ikke vende tilbage, kunde hun kun udtale.

Begge holdt ham saaledes tilbage.

— Min Frøken, sagde v. Eichenberg, hvis han ikke skal vende tilbage, saa maa De lade ham flygte med mig.

— Min Fader! raabte hun i ny Angst.

Hun tog Fangens Haand og sagde rørt:

— Flygt, jeg besværger Dem.

— Kan jeg?

— De maa! udbrød v. Eichenberg. De er en Galning, som man maa tvinge. Hvorledes er det, De bærer Dem ad. Hvad skulde bevæge Frøkenen til at holde Dem tilbage, naar hun kun kender Dem fra i Aften, naar hun aldrig har set Dem anderledes end nu?

Herr v. Eichenberg var et meget praktisk Menneske.

Hans Kammerat maatte betragte sig selv i sin komiske Dragt og kom til det Resultat, at hans Ydre ikke skulde erobre noget Kvindehjerte.

— Frøken, udbrød han rødmende, hold mig ikke for nogen Afsindig, spot ikke over mig.

Den unge Pige tænkte virkelig paa alt andet end at spotte nogen. I hendes Hjerte var der kun Plads for Angst. Hun frygtede for, at den unge Mands Flugt skulde mislykkes — denne Mand, der havde tilbragt tolv af sit Livs bedste Aar i et ensomt Fangehul, og som vilde vende tilbage dertil blot for hendes Skyld.

— Flygt, jeg besværger Dem! gentog hun.

— Jeg er ikke nogen Afsindig i Deres Øjne?

— Nej, De er en stakkels Ulykkelig, som jeg ønsker den bedste Lykke.

— Min bedste Lykke er Dem. Jeg genser Dem atter!

Han trykkede endnu en Gang hendes Haand til sit Hjerte, til sine Læber.

— Kom, sagde han nu til v. Eichenberg.

Han ilede ud af Værelset. Ude i Gangen stod Lisette alene, men i den anden Ende af den saa de nogen, som syntes at forlade hende. Det var ikke den gamle Sergent.

— De kommer netop i rette Tid, sagde hun.

— Hvem er det, der gaar derhenne?

— Korporal Neumann. Han søgte mig, da det varede ham for længe. Han hørte Dem tale derinde og har nu ikke flere Betænkeligheder. Han venter paa Dem nedenfor.

De fulgte efter ham.

Dørene til Kommandantskabsboligen var aflaasede. Klokken var endnu ikke ti, og Fæstningsnøglerne var altsaa endnu ikke overleverede Kommandanten.

De naaede Porten, der førte ud af Huset; den stod ligeledes aaben endnu. Lanternen, der om Aftenen havde været ophængt over den, var nu nedtaget, thi Maanen var staaet op, og Generalen var en meget sparsommelig Mand.

De to Skildvagter gik endnu frem og tilbage, og hos dem stod Korporal Neumann.

Til ham henvendte nu Pigen sig:

— Korporal, her er de to Herrer.

Men Korporalen syntes ikke at være i godt Humør.

— Det er godt, sagde han vranten; men først et Ord, Jomfru Lisette.

— Og hvad er det?

— Jeg frabeder mig for Fremtiden, at De siger til Folkene, at jeg er forelsket i Dem. Man har jo dog sin Smag.

— I Køkkenet eller i Stalden? spurgte Pigen, der aldrig var forlegen for noget Svar.

Korporalen havde ikke noget at bemærke hertil, hvorimod han til Gengæld lagde Mærke til de to Herrer.

— Død og Helvede! maatte han uvilkaarlig udbryde.

— Hvad er der?

— Død og Helvede, hvor ser de dog ud! Det maa være en ordentlig Angst, de Kujoner har i Kroppen! De har forbyttet Klæder og ved formodentlig ikke det mindste af det.

— Bryd han sig blot om sine egne Sager! sagde Pigen determineret.

Korporalen sagde intet mere. Han hørte til de dygtigste Soldater i Fæstningen, og han havde altsaa mest Rutine i at tænke! Generalen havde jo for ganske nylig rost ham derfor. Han gik hen til Hestestalden, som var der i Nærheden, og de to Herrer fulgte ham. Kammerpigen blev endnu en Stund staaende i Porten for at se Opløsningen paa Eventyret og vendte da tilfreds tilbage til Bygningens Indre.

I Stalden stod de to Handelsrejsendes, Laubmeiers og Haubensacks, Heste allerede opsadlede. De blev bepakkede, den ene med Rejsesækken, den anden med Pistolhylstrene, og derefter besteg v. Eichenberg Laubmeiers Kræ og v. Heidenheim Haubensacks Dyr. Korporalen ledsagede dem derefter til Fæstningsporten.

(Fortsættes).

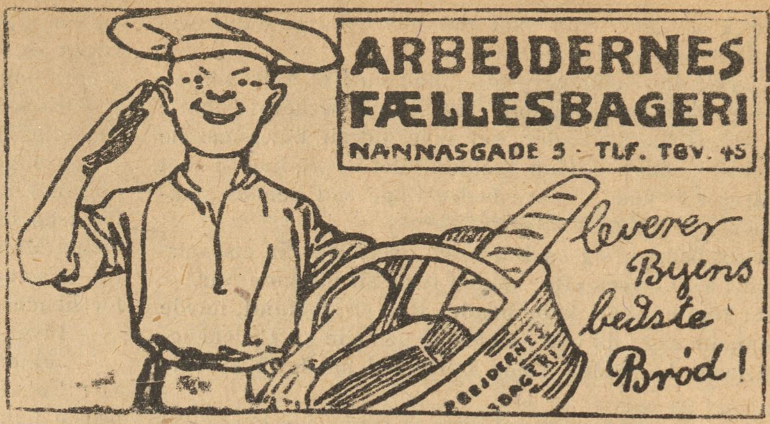

EFTERAAR

Tegnet af *Palle Wennervald.*

N. J. W. Gotf. De har glemt at vedføje deres Adresse, og før vi faar den, kan vi ikke svare Dem.

Adolf Hansen, Mysundegade. Maaske — men ikke lige med det samme!

Sigurd Højland. Den lille Tegning skal nok komme frem.

Slaa Hjertets fine Strenge an,
lad tyst dem klinge,
Fryd det vil bringe,
naar Tonerne Du fatte kan.

V. A. Klestrup.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i Cafe Blaagaard,
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Chefen til Kassererskenᅠ(som siden sin Tilsynekomst i Forretningen har staaet i et meget venskabeligt Forhold til Chefen og derfor aldrig bestiller noget): Kunde De ikke tænke Dem at begynde et nyt og bedre Liv?

Kassererskenᅠ(der tror det gælder et Frieri): Jo. — Aa, jo —!

Chefen: Ja, saa har De hermed Deres Opsigelse til den Første!

Tegnet af *Alf. Henrichsen*, Horsens.

Tegnet af *Svend Frydskjær*, Aalborg.

FRA LANDSBYSKOLEN.

Billede: En Landsbyskole.

Bispen til Stede: *Bispevisitats.* Børnene søndagsklædte, vandkæmmede. I Forgrunden Bispen (korpulent) og Læreren (høj, mager, bukkende).

Bispen (henvendt til Børnene): — Kan I saa nævne mig Aarets største Højtider?

Hans (Fingeren op): Fastelavnsmandag! *A. Nielsen.*

Vi har foretrukket at nøjes med Deres Beskrivelse af den tænkte Tegning. Den er næsten bedre end et Billede!

Køb RAVNEN

Laker Deres Cykle, Motorcykle eller Automobil med Robbialac

Trænger Lakken paa Deres Maskine til Fornyelse, giv den et Lag Robbialac i en af de smukkeste Farver og derpaa Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

Eget Fabrikat Telf. Nora 1788

FORLOV DEM IKKE

Elektr. Drift Telf. Nora 1788

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Rød = Indmad

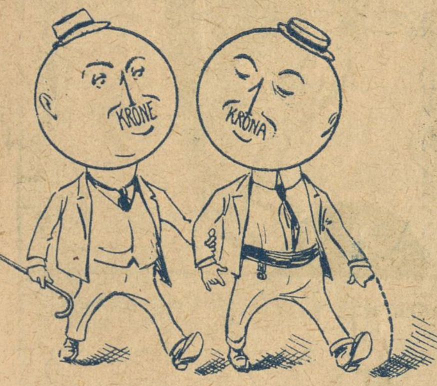

Før.

»Venner vi er i Liv og i Død,
deler hinandens Lyst og Nød:
Enighed baader os begge bedst —
fælles Front imod Øst og Vest!«

»Broder, Du taler et Sandhedsord,
vi holder sammen her i Nord.
Op eller ned, det skiller os ej,
begge vi vandrer ad samme Vej!«

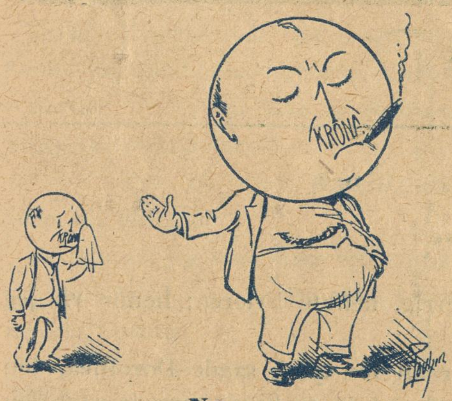

Nu.

»Svenske Bro'r, jeg bliver saa svag,
yd nu din Støtte vor fælles Sag.
Du bliver stor, det kniber for mig —
naa hvad gør det, jeg stoler paa Dig!«

»Maa jeg nu være her, danske Las,
uf, saa'n förbasket Vrøvl og Vas!
Kender Dig ej, kan Du humme Dig lidt?
Sverige er og bli'r Nummer Et!«

Betalt Reklame.

Johs. Poulsen fyred' af sin Kanon,
og visse Blade blev den fæl for.
Reklamen for Johannes' egen Person
er gratis, det sørger han sæl' for!

»Det grønne Haab«, »Den grønne Bil«, »Den grønne Elevator« — nu mangler der bare »Grøns Fødselsdag« i »Det grønne Hus« i Grønningen, saa henter jeg »Den blaa Vogn«!

*

En Række kendte, gennemgaaende ældre »Levemænd« er i disse Dage afrejst til Wien.

Professor Steinach?

*

Damokles maatte sidde og spise til Middag med et Sværd, der hang i et Haar over hans Hoved.

Det maa ha' været slemt. Men værre maa det dog være for en ung Dame at danse en hel Nat med Kjolen hængende i et Baand om Skulderen.

*

I Tyskland er Afleveringen af Vaaben bleven gennemført med saa stor Grundighed, at selv Amor har afleveret sine Pile.

30/10. Typograferne *bliver* indenfor De samv. Fagforbund. Bravo! Men hvor skulde de for Resten ellers *sætte* sig, nu da de regerende Klasser af alle Kræfter arbejder paa at *trykke* os?

Hørt paa Gaden.

— Naa, hvordan var Middagen hos Danielsen i Gaar?

— Daarlig. Serveringen gik saa langsom, at alle Retterne var kolde — undtagen Isen!

3/11. En ung Videnskabsmand blev i Gaar Dr. phil. paa en Afhandling om, hvorledes de gamle Romere *skaffede sig af med* deres Slaver. Nu venter jeg snart at se en lærd Herre gøre sig til Doctor ved at paavise, hvorledes de *nuværende* Kapitalister rundt om i Verden paa det ivrigste stræber efter at *beholde deres* Slaver.

2/11. Det kan nok være, der er Valgkamp idag ovre i Amerika. Skal det være COX, eller skal det være HARDING? Hvis jeg selv var med, nærer jeg ingen Tvivl om, at jeg under de nuværende skrækkelige Brændselsforhold ubetinget stemte paa — COX!

HØRT VED STAMBORDET

— Hvad sagde din Kone, da Du kom saa sent hjem i Nat?

— Hun rystede paa Hovedet.

— *Dit?*

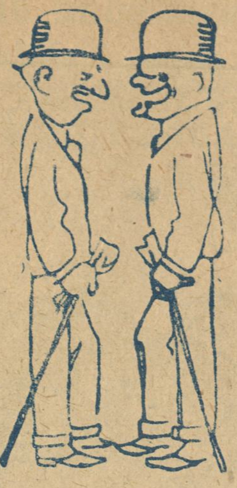

— Du, ham Fodboldspilleren Axel Petersen i »K. B.« han skulde nu hedde *Bageren.*

— Hvorfor Du?

— Jo, for han laver saa mange *Kiks!*

»EN NORDMAND«

Lærerinden: Kan du, lille Anna, si mig navnet paa et utdød dyr?

Lille Anna: Jakob!

Lærerinden: Jakob? Hvad mener du, lille Anna?

Lille Anna: Jo, saa het vor kanarifugl som katten tok forleden dag.

»EN DANSKER«

Dommeren: De har skældt Betjenten ud og truet ham med Prygl — har De noget at sige til Deres Forsvar?

Arrestanten: Ja, jeg har mistet nogle Fortænder, og derfor kan der sommetider smutte nogle Ord ud, som jeg ikke havde til Hensigt at sige.

Afguder IV.

Tegning af *Erik Lassen.*

I Guder, hvilket sært Pikanteri
(for jeg tør ikke rent ud sige:
Fjanteri!).
Det Englebarn kan ikke være sund,
naar hun til Afgud har en Djævel
af en Hund!

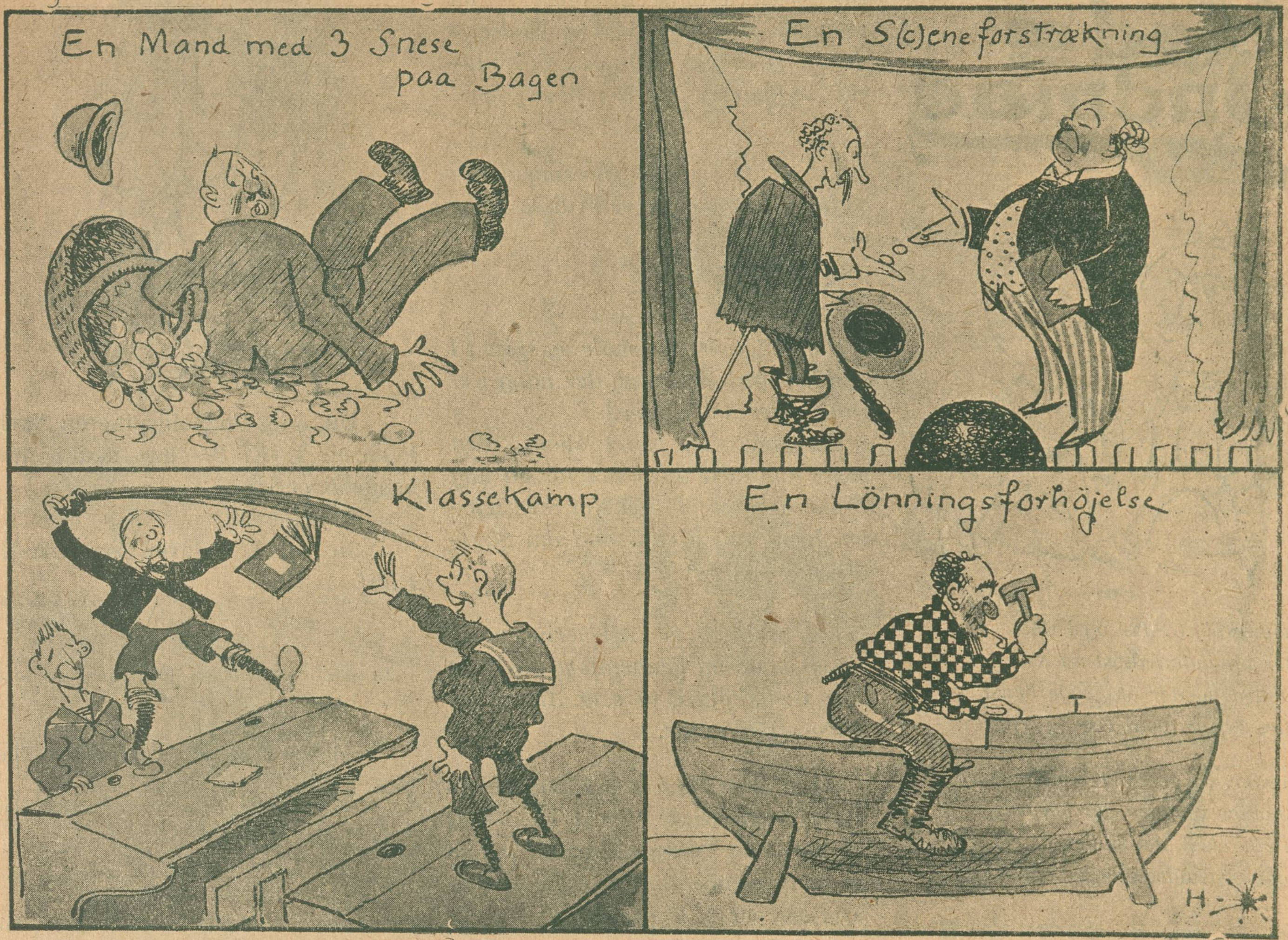

Hansen Tuschs' illustrerede Ordbog.

Osteprøven.

Der var en Gang en ung Mand, som elskede tre Søstre; men han vidste ikke, hvilken af dem han elskede højst. Og alle tre kunde han ikke gifte sig med uden at emigrere til Utah eller Tyrkiet.

En Dag blev han indbudt til Te hos Familien.

— Spiser De Ost her i Huset? spurgte han.

— Holder De af Ost? spurgte Anna.

— Saa skal De faa Ost, sagde Margaret.

Jeg skal lægge Mærke til, hvorledes de skærer af Osten, tænkte han, saa kan jeg afgøre, hvilken af dem der bliver den bedste Husmoder.

Ved Bordet skar Anna først en Skive af Osten — en meget tyk Skive.

— Sløsagtig og tankeløs, tænkte den unge Mand. Hun bliver en dyr Kone!

— O, hvor Du fraadser med Osten! raabte Margaret. Lad mig komme til.

Og saa skar hun en Skive saa tynd som Papir.

— Hun bliver gerrig, tænkte Frieren; hende vil jeg ikke ha'!

— Den Skive var alt for tynd, sagde Dorothea, den yngste. Og dermed skar hun en Skive, præcis som den skulde være.

— Hun er lige en Frue for mig, tænkte den unge Mand. Og efter Teen fik han hende ind i et andet Værelse og friede.

Men hun gav ham en Kurv.

Særdeles forbavset bad han om en Forklaring paa denne uventede Optræden.

— Ja, det skal De ogsaa faa, sagde Dorothea. Mine Søstre og jeg har hørt Talen om Osteprøven, lige fra vi laa i Vuggen. Mine to Søstre skar den tykke og tynde Skive for at afskrække Dem. Jeg skar Skiven, som den skulde være, ikke for at faa en Lejlighed til at give Dem en Kurv, men for at sige Dem, at en ung Mand, der ikke ved, hvilken Pige han vil have til Hustru, kan ikke blive en god Ægtemand for nogen af dem. — Farvel!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 7? HJ. AF SILKEGADE 6 KØBENHAVN K TELEFON No 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Sergenten: De trænger til en Stroppetur, 39. Løb straks op til Huset dér og løb lige saa hurtigt tilbage igen.

(39 løber hen til Stien, men gaar ganske rolig videre op til Huset).

Sergenten (rasende): Hvor tør De vove at gaa, naar jeg har befalet, at De skal løbe?

39: Jo, Hr. Sergent, der staar paa Plakaten: »Gangstien er kun for Gaaende«.

*

Fruen: Hvorfor har Du slaaet en Knude paa dit Lommetørklæde, Hugo?

Herren: Det er for ikke at glemme, at jeg er totalafholdende.

Fruen: Men Du drak jo nylig en Snaps til din Mad.

Herren: Ja, jeg faar skam altid først Øje paa Knuden, naar jeg skal tørre mig om Munden.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146–6270

TLF. 3684 3349 S. JOHANNESSON'S TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

Lensgrevens Tjener havde skudt en Kat, der tilhørte en krakilsk gammel Herre.

Denne tilskrev da Greven følgende Brev.

»Da Deres Ekscellence hverken har sendt mig Erstatning for min myrdede Kat eller en anden Kat i dens Sted, tillader jeg mig at spørge, hvem der nu skal bide mine Rotter? *Jeg* kan ikke, og Deres Ekscellence *vil* formodentlig ikke.«

*

Fruen: De maa jo skamme Dem ved at komme her og tigge Klokken ti om Aftenen.

Tiggeren: Undskyld, lille Frue, men jæ lukker inte Forretningen før Klokken elleve.

*

Assessoren: Hvad for noget? De er lige blevet løsladt — og nu er De igen blevet arresteret!

Forbryderen: Ja, jeg har taget mig den Frihed, Hr. Assessor.

FREMAD Frederiksborggade 33 Bog- & Papirhandel.
Katalog over Socialistisk Litteratur udleveres gratis.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Da Retten gav d'Hrr. Jorddrotter Medhold

Tegning af Emil Poulsen

**Alle Danmarks Adels-Agrarer
glæder sig nu — saa længe det varer!**

Tegning af Kurt Wenzel

**Den Sæbe, som de daglig smører
tykt paa Kæben,
den bruger hun nu til at trylle
deres Billed' frem.
Hvis af Taknemlighed der blot er
et Par Gran i dem,
saa hvisker deres Hjerter glade:
Tak for Sæben!**

Tegning af Magnus Kristensen.

Aktionæren: Næ, det gaar absolut ikke an, at Arbejderne faar mere i Løn. Vor Fortjeneste bliver sgu tilsidst saa stor, at enhver kan se, det er for galt, og saa bliver der Pinedød Revolution!

Regeringens Rationeringer.

Tegning af Hp. Hansen

Neergaard: Er der virkelig ikke en af Jer, der kan komme med en god Ide, som den radikale Regering ikke har haft!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris:

RAVNEN

Nr. 47 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 18. November 1920

Tegning af Hp. Hansen

Lad dem bare bryde ind og mase paa,
Vi skal nok vise dem, hvor Skabet skal staa!

ARBEJDERNES

LANDSBANK

Hovedkontor: Frederiksberggade 16.

Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.

Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.

Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.

Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler

„Stjernen"s

Lagerøl

og

Mineralvande

Køb RAVNEN

udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.

Henst. v. Sygdom og Arblsh.

Holm & Larsen,

Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).

Café, Restaurant og Billard.

Telefon 3558.

Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.

Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!

Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.

Postordreforretningen „Fremad"

København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Dommeren: De maa udtrykke Dem mere bestemt.

Adspurgte: Jeg tør gøre min Ed paa, at jeg bestemt tror, jeg har betalt Pengene tilbage.

Dommeren: Det bliver jo være og være. De maa svare klart paa, om De har betalt Pengene tilbage, eller De ikke har betalt Pengene tilbage.

Adspurgte: Ja, det kan jeg sværge paa!

*

Et Blad skrev forleden: I Havnen er der aldeles stille i disse Dage. De mange ledige Hænder, som ellers finder Beskæftigelse her, maa nøjes med at kigge langt ud over Fjorden og gaa hjem igen med tomme Lommer.

*

— Har Deres Mand et jævnt Humør?
— Ja, han er altid lige gnaven.

Tilskærer-Kursus

Tilskæring af Mønstre

Tilskæring af Stof.

Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa

Københavns Tilskærer-Akademi.

Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

I Selskabet blev der talt om Kikkerter, og hver paastod, at han havde set i den største Kikkert i Verden. Det var en meget sagkyndig Diskussion, i hvilken en hidtil tavs Tilhører blandede sig, idet han sagde:

— Jeg saa ogsaa en Gang i en Kikkert. Jeg ved ikke, om det var den største i Verden, men vi fik Maanen saa nær, at Manden i Maanen slog ud med Armen af Rædsel og raabte: Lad være at skyde! Han troede, at det var en stor Kanon, der blev rettet mod ham.

Der blev ikke talt mere om Kikkerter!

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Jensen (i Jernbanen): Det er svært, saa Konduktørerne har faaet travlt med at efterse de Rejsendes Billetter og Kort!

Hansen: Ja, de bliver mere og mere »kort«synede!

Husqvarna svenska Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef 1376

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

En af de mange.

Lille Fa'er, Du blev gammel, din Lod var ej let,
Du har trællet ved Kvæld som ved Gry,
gennem Aar, til Du endelig, udslidt og træt,
i en hældende Bonne fandt Ly.
Og i Halmstolen gemt, bag den klinede Væg
maa Du friste den udstødtes Kaar.
At din Tanke omsider blev sløvet og træg,
aa, saa inderlig godt jeg forstaar.

Lille Fa'er, dine Hænder er haarde som Bark
af de Byrder, Du trofast har slæbt.
I det evige Slid paa en Storbondes Mark
blev din Ungdom og Livsglæde dræbt.
Naar fra Ruden Du stirrer mod Fredskoven ned, —
den, hvis Løvmasser suse saa svalt, —
ser Du Slottet, hvis Pragt Du med Blod og med Sved,
ja, med Lykkens Forlis har betalt.

Lille Fa'er, Du gik ud fra et Fattigmands-Kuld,
under Armodets Tegn blev Du døbt.
Du har uden at mukke forøget det Guld,
hvormed andre har Livslykken købt.
Du blev nævnet som »een af det luvslidte Pak«,
om Du ellers var Omtale værd.
Ukvemsord har Du høstet i Stedet for Tak
for dit Afsavn, din Sorg, dit Besvær.

Lille Fa'er, snart i Muldjordens lunende Skød
skal Du nyde en velfortjent Rast. —
Hvad »de store« mod Samfundets »Udskud« forbrød,
det skal sones — den Sandhed staar fast!
Og i Kamp for vor Klasses retfærdige Krav
følger trygt jeg det blodrøde Flag. —
Jeg vil smykke med Roser din ensomme Grav
paa Oprejsningens straalende Dag.

Anders K. Olsen.

ADSPREDT

Professor X. var overordentlig adspredt. Da han en Aften kom hjem, fandt han en fremmed Hund i sin Lejlighed. Professorens første Tanke var at sparke Hunden ud, inden han gik til Ro, men da han skulde udføre denne Beslutning, havde Ideerne i den Grad tumlet sig i hans tankefulde Hoved, at han lagde Hunden i Sengen og sparkede sig selv ud paa Gaden. Han mærkede ikke Fejltagelsen, før han begyndte at gø ad nogle forbigaaende.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Den danske Adelsmand Hans Juel blev en Aften fulgt hjem af sin Tjener fra et Drikkegilde hos Kongen paa Rosenborg Slot.

Det var i gamle Dage i København. Gaderne var snævre og mørke.

I en af Gaderne var de lige ved at falde over noget; stor Slinger var der i Forvejen.

— Was loos, Jørgen? spurgte Hans Juel.

— Der ligger en fuld Mand paa Gaden, Eders Naade, svarede Tjeneren.

— Saa læn mig herop til Væggen, sagde den gode Hans Juel, om end med Besvær, og hjælp det Svin op!

*

Professoren: — — Og tilsidst, mine Herrer, hvis vi ikke havde Vand, vilde vi ikke kunne lære at svømme, og hvor mange Mennesker vilde da ikke drukne.

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068
~ 19·AN·18 ~

Hammerslag!

(Mel.: Løt ist todt).

Smith og Cohn
har Auktion
en af disse Dage;
der bli'r solgt
en Ballon
og en Kransekage.
Jøsses Kors *det* bli'r en Dag,
de kommer jo fra Thy og Mors
for at faa Hammerslag.

Men, min Ven,
husk nu den —
denne Pragtauktionen,
hvor til Slut
der bli'r budt
selve Kejserkronen.
Mil-li-on-Auktion saa fin
med Hammerslag paa Pavens al-
lerbedste Postelin.

Og der bli'r
Maleri'r
solgt i lange Baner,
»Knold og Tot«
malet flot
af en Indianer.
Rembrandt malet har et Hus,
som nok faar Hammerslag med »Brus«
paa Tusinder af »Krus«.

Lundstrøms Pak-
kasse-Snak
gi'r kun tretten Øre,
en »Kentaur«
gjort af *Naur*
den gør Folk helt skøre!
»Hammershus« af *Hammershøj*
den faar sikkert Hammerslag,
og Prisen bliver »spøj«.

Til Auktion
en Kanon
stillet bli'r af *Neergaard.*
Det er trist,
men saa vist:
solgt vi ikke fler faar!
Neergaard kæmp kun for din »Sag«,
og vent saa blot til Valgets Dag,
saa faar Du »Hammerslag«!

Jørgen Grønsvær.

MÆRKELIG HÆNDELSE.

Jeg havde forleden inviteret en kær Veninde i Biografteatret. Der var kun to Pladser tilbage, og den ene Plads var lige bag ved den anden. Jeg tog naturligvis den bagerste Plads, og lige før det blev mørkt i Salen opdagede jeg, at der sad en hvid Traad paa min Venindes mørke Kjole.

Med en let Haandbevægelse vilde jeg fjerne Traaden, men til min store Forbavselse kom der stadig mere hvid Traad tilsyne, og jeg trak og trak og blev ved med at trække under hele den meget spændende Filmsakt.

Da Filmen var forbi, havde jeg tre Nøgler hvidt Garn, som jeg diskret puttede i Lommen.

Da min Veninde kom hjem og skulde gaa i Seng, sagde hun til sin Moder:

— Der er hændt mig noget meget mærkeligt, Mor. I Morges tog jeg en af mine nye, hvide Normalunderbeklædninger paa — og nu er den væk!!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

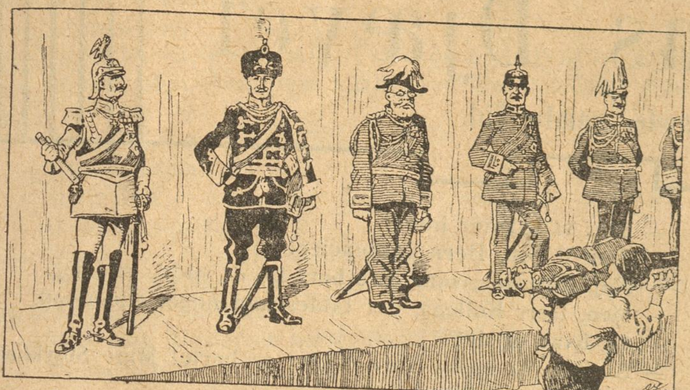

Der ryddes ud i »Panoptikon«.

(»Der wahre Jacob«)

Kulstrejken truer Englands Industri.

(»Punch«, London).

— Vafför blundar du alltid, när du tar nubben? (»Radium«).

— Dä skal ju vara farligt för ögona, vet ja?

(»Strix«).

— Jeg vil gerne have det Stof, men det staar ikke til mit Haar.

— Haarfarverne er paa første Sal, Frue.

(»Ulk«).

»Måtte aldrig bandet (Baandet) brista mellan Sverge och Finland.«

(Topelius,) (»Søndags-Nisse«).

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— Hvad godt? spurgte den vagthavende Underofficer.

— De to Handelsrejsende, som var bestilt til Generalen. De vil overnatte i Byen.

Underofficeren besaa dog de to Herrer, og først da han fandt, at der ikke kunde være noget at indvende, aabnede han Porten for dem.

De befandt sig nu i det frie.

X

EN ÆGTE SOLDATERNATUR

August Laubmeier og Tobias Haubensack laa endnu i deres Senge. I lang Tid havde de intet hørt, men de vovede desuagtet ikke at stikke Hovederne ovenfor Dynerne. Først da Laubmeier ikke længere kunde udholde Sengevarmen, vovede han sig til at tale, hvis man kan kalde det at tale at hviske saa let, som en Kat træder.

— Haubensack, sagde han.

— Laubmeier, svarede hans Kollega ligesaa lydløst.

— Er Djævelskabet borte?

— Jeg har for mit Vedkommende ikke længe hørt eller set noget.

— Og Døren blev lukket udvendig fra.

— Men skulde vi ikke ogsaa spørge Herr v. Eichenberg?

— Ja, De siger noget.

— Herr v. Eichenberg! — Han svarer ikke.

— Maaske er han bange for, at hans rigtige Navn skal blive hørt. Kald paa ham ved det andet Navn.

— Lindenberg, Joachim Lindenberg! — Han svarer endnu ikke!

— Hvad mon der er i Vejen med ham?

— Mon der skulde være passeret ham noget? Sæt, de havde taget ham med sig!

— Saa havde han skreget.

— For at gøre den Gamle rent forrykt.

Pludselig skreg Laubmeier højt op:

— Haubensack!

— Hvad er det?

— Jeg har vovet at stikke Haanden udenfor Sengen —

— De har da vel ikke mistet Haanden?

— Ikke Haanden, men min grønne Frakke er borte. Den laa paa Stolen her, og min Hat er der heller ikke.

— Gud i Himlen! udbrød Haubensack.

Han havde ligeledes vovet at række Haanden udenfor Sengen.

— Hvad er der i Vejen?

— Ogsaa min Kjole er borte.

— Hm, Herr Kollega, det er en ejendommelig Yttring af Maanesyge saaledes at borttage Folks Klæder.

— Herr Kollega, var det ogsaa virkelig den maanesyge General?

— Jeg har hørt hans Stemme, Kollega.

— Er De vis derpaa? I Angsten kan man let tage fejl. Jeg har slet ikke genkendt nogen Stemme, og jeg var ikke bange.

— Hvem var da den anden, som var med ham?

— Hm, jeg kunde ikke skelne Stemmen, men v. Eichenberg mente jo, at det enten maatte være Kaptajnen eller Sergenten.

— Det er ejendommeligt, at Herr v. Eichenberg slet ikke lader høre fra sig.

— Skal vi se efter ham?

— Staa De op, Herr Laubmeier!

— Nej, Ære den, som Ære bør! De er ældre end jeg.

— Men, Herr Kollega, der falder mig noget andet ind.

— Og hvad er det?

— Sæt nu, at ogsaa vore Varer er borte! Mine Smykker, Deres Kniplinger, Silketøjer —

— Store Gud! raabte nu ogsaa Laubmeier, bedste Ven, har De Deres Tændstikker —

— Ja, i min Vestelomme, hvis Vesten endnu er der —

Han følte endnu en Gang efter sine Sager og fandt virkelig Vesten. I Lommen laa Tændstikkerne, hvoraf han afstrøg en paa Gulvet.

Værelset blev nu klart oplyst.

— Store Gud! raabte begge de Rejsende samtidig.

— Min Rejsesæk er ogsaa borte!

— Og mine Pistolhylstre.

— Det gaar ikke rigtig til her.

— Det har vi jo vidst fra Begyndelsen af.

— Der har været Tyve, Herr Kollega.

De sprang ud af Sengen. Men den ene fandt alle sine Æsker og den anden sit Etui, uden at der manglede et Stykke i nogen af dem.

— Det har dog altsaa ikke været Tyve.

— Nej. Men hvad ser jeg? Herr v. Eichenberg er borte, men hans Klæder ligger der. Hvad mon der er hændet ham?

— De har ført ham bort. Hvem ved, paa hvilket Tag eller paa hvilken Mur det stakkels Menneske i dette Øjeblik maa spadsere om med Generalen. Og naar de kommer ned, falder Sergenten med Vandskrækken over dem. Men stille, Herr Kollega, der kommer nogen herhen.

— Det er vel Herr v. Eichenberg, der vender tilbage.

— Men denne bærer jo Støvler.

— Store Gud, Sergenten! Nu gælder det, og han er ikke alene. Kan De høre, at han taler med nogen?

De sprang atter i deres Senge. Døren til Værelset aabnede sig, og den gamle Sergent traadte ind. Han havde vekslet et Par Ord med Soldaterne udenfor.

Han førte en Lanterne med sig, med hvilken han lyste om i Værelset, og da de to Rejsende ikke i Skyndingen havde kunnet komme helt ned i Dynerne, saa han dem straks.

— De her, mine Herrer? udbrød han forbavset.

Han fik intet Svar.

— For Satan, holder De mig for Nar! Rejs Dem!

Han sagde dette i en saa tordnende Tone, at de fo'r forfærdede i Vejret.

— Som De ser, Herr Sergent, ligger vi rolige i vore Senge.

— Og hvor længe har De gjort det?

— Det kan vel være halvanden Time.

— Ha, ha! Det er jo ikke mere end en halv Time siden, at jeg saa Dem.

— Ja, hvis De har været her i Værelset, Herr Sergent —

— Jeg her? Hvad skulde jeg her?

— Saa maa det have været Kaptajnen.

— Hvilken Kaptajn?

— Herr Pladsmajoren. Han var her med Generalen.

— Kaptajnen med Generalen? Hvad vilde De her?

— Det ved vi ikke, men vi ved kun, at de har taget vor Kommissionær, Herr Lindenberg, med sig.

— Hvorledes? Er han borte?

— Se hen til hans Seng — den er tom.
— Ja, den er min Sjæl tom. Og Generalen og Kaptajnen har taget ham med sig?
— Ingen anden.
— Og de har ikke sagt mig et Ord derom! Hvad mon det skal betyde? Men klæd Dem hurtig paa. De skal følge med mig.
— Hvorhen, Herr Sergent?
— Til Generalen.
— Store Gud — han er vel — han er vel ikke —?
— Hvad er han vel ikke?
— Han er vel ikke bleven forrykt?
— Jeg tror næsten, at De selv er bleven forrykt! Lad det nu bare gaa lidt muntert.
— Men vore Klæder er borte, Herr Sergent.
— Ogsaa dem?
— Ja.
— Og hvem kan da have taget dem med sig?
— Formodentlig ogsaa Herr Generalen og Kaptajnen.
— De er sandelig gaaet fra Forstanden, mine Herrer! sagde Sergenten. Skynd Dem nu blot og tag paa, hvad De finder, men gør det bare lidt hurtigt. Hvis Generalen blev vred, kunde det gerne gaa Dem ilde.

Det var en Befaling, som de Rejsende maatte efterkomme. Haubensack var den flinkeste og rappeste; i et Nu kastede han sig i de Klædningsstykker, som Herr v. Eichenberg havde været saa god at levne. Laubmeier havde ladet sine store Øjne rulle i Fortvivlelse, uden at han kunde finde noget at tage paa. Da opdagede han pludselig en Pakke sammenbundne Klæder ligge paa Gulvet. Han styrtede sig i et Nu derover uden at spørge eller tale. Det var ham blot om at gøre at se saa anstændig ud som mulig. Da han traadte frem for Sergenten, stirrede denne med Rædsel paa ham, thi Herr Laubmeier stod der i en graa **Fangedragt.**

— For Satan i —, hvor kommer De til det Tøj?
— Det laa her; Herr Generalen og Herr Kaptajnen maa have haft det med sig.
— Herr Generalen og —?

Det løb rundt i Sergentens firkantede Hoved.

— Følg mig, befalede han barsk.
— Men hvor skal vi hen?
— Det faar De nok at vide.

*

Den gamle, punktlige General var vaagnet i sin Lænestol fem Minutter i ti, og om fem Minutter altsaa skulde Nøglerne til Fæstningen bringes ham, hvis det efter Jernbanemorderen udsendte Detaschement af Besætningen ikke vendte før tilbage. Han saa til Uret og vilde netop trække i en Klokkestreng for at hidkalde Sergent Bohnenkamp, da denne traadte ind.

— Herr General, to Gensdarmer har en Melding at gøre.
— Lad dem komme ind.

De to Gensdarmer traadte ind, og den ene gjorde da følgende Melding:

— Herr Byfogden lader Herr Generalen meddele, at man som den sandsynlige Morder paa Jernbanen er paa Spor efter et temmelig ordentlig klædt Menneske af Middelhøjde, som gør sig særlig kendelig derved, at han skeler. Dette Menneske har man set tage Retningen herhen, og i Nærheden af Fæstningen har man set ham i Følge med to Ryttere, og ved vore Efterforskninger er vi komne til det Resultat, at alle tre maa være her i Fæstningen, Herr Byfogden lader derfor Generalen bede —

Kommandanten afbrød Gensdarmen i en vred Tone:

— Hans Herr Byfoged har intet at bede om, meld ham det. Jeg ved selv, hvad det er for Folk, denne Fæstning huser, og ingen Byfoged i hele Verden har Ret til at bekymre sig derom. Kongen har betroet mig denne Fæstning! Tror Birkedommeren ikke, at jeg ved, hvorledes man skal bære sig ad med Tyve og Røvere! Meld ham, at han ikke skal komme her og lære mig noget, og meld ham endelig, at jeg vil være fri for hans Gensdarmer. Skrup af med eder.

De to Gensdarmer skyndte sig med at komme bort.

— Disse Civilister bliver med hver Dag mere og mere paatrængende, brummede Generalen. Hm! At sende mig en gemen Gensdarm! At ville give mig Forskrifter! Han man kendt Mage? Det er Synd og Skam, at den brave Vaabenfrakke, som disse Gensdarmer bærer, maa staa under en saadan Civilist Befaling. Imidlertid viser det sig nu, at jeg har gættet rigtigt med Hensyn til Morderen. Men hvorledes mon de to Købmænd er komne i Forbindelse med ham? Skulde de spille under Dække med dette Menneske? Sergent Bohnenkamp, hent alle tre herop. Pas mig særdeles godt paa Morderen. Først kan han dog bede Kaptajn Finkendorff om at komme herop, thi jeg vil straks optage et Forhør.

Sergenten gik for at efterkomme Ordren, om han end gerne vilde have meddelt Generalen noget, der laa ham paa Hjertet, men som han ikke vovede nu, da der var Torden i Luften.

Kaptajnen indfandt sig først.

— Vi har ganske rigtig Fingre i Morderen fra Jernbanen, meddelte Generalen ham; her var nylig to Gensdarmer, som meldte mig det. Jeg vil endnu i Nat hlode Forhør over ham og over de to Handelsrejsende, som har bragt ham herhen.

Da kom Sergenten tilbage, men kun med de to Rejsende.

— Og hvor er den tredie? fo'r Generalen straks op.
— Borte, Herr General.
— Hvorhen?
— Jeg ved det ikke, og jeg ved af intet. Disse to Mennesker maa vide det nærmere.
— For den gloende Satan i hede Helvede! brølede Generalen ved at høre dette Hjobsbudskab.

Laubmeier og Haubensack følte sig atter fortabte. Punschebollen indjog dem vel ikke nogen Skræk, men desto vildere var Generalens Blik, og Kaptajnens Ansigt udtrykte en næsten forfærdelig Højtidelighed.

Laubmeier maatte give sin Angst Luft og hviskede sin Kollega i Øret:

— Kaptajnen har været oppe med ham. De er endnu begge i deres fulde Paroksysme. Hvorledes mon det skal gaa os?

Han skulde hellere have tiet stille, den gode Laubmeier, thi selv om Generalen ikke kunde høre, hvar det var, der blev sagt, kunde han dog se Munden bevæge sig, og dette ledede ham til at betragte hele Personen noget nøjere.

Han blegnede nu. General v. Toll, der aldrig havde blegnet lige overfor Fjendens Kanoner, han blegnede nu virkelig.

— For Satan — Herr, hvad er det for Tøj, De der har paa?
— Jeg ved det ikke, svarede Laubmeier, Sergenten har ogsaa spurgt mig derom.
— Det er jo en Fangedragt, hvorledes kommer De til den?
— Naar Herr Generalen ikke ved det —
— For alle Smaasataner — jeg?
— Eller maaske Herr Kaptajnen og Pladsmajoren —

Den blege Kaptajn rettede forbavset Hovedet i Vejret.

Laubmeier stod i Nærheden af Kaptajnen og tænkte:

— Nu farer han løs paa mig og bider mig, og derfor sprang han forfærdet til Side.

— Herr —, hvorfor springer De? fo'r Generalen rasende løs paa ham.

Haubensack vilde smutte bort.

— Tag mig med, Herr Kollega, raabte Laubmeier.

En af Skildvagterne, der havde eskorteret Købmændene, var traadt ind i Værelset med dem og holdt sit Gevær fældet imod dem.

(Fortsættes).

J. H., Hørdumsgade. — Tak for den tilsendte Historie, der er i hvert Fald dobbelt saa lang, som den burde være af Hensyn til Stoffet. Havde nu Politimesteren *med Vilje* gemt sin Svigermoder i Arresten, saa vilde Interessen for Historien være steget adskillige Grader, og var der saa en *overraskende Slutningspointe* paa Affæren — og *herpaa* kommer det an, naar en humoristisk Historie skal være rigtig god! — ja, saa havde den altsaa været oplagt!!

Vi gør paany opmærksom paa, at hvis man ønsker Manuskripter og Tegninger sendt tilbage, maa Returporto vedlægges.

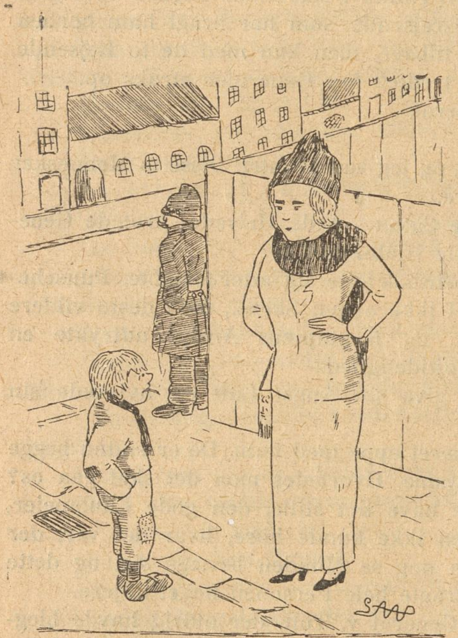

— Har Du ingen Moder, min lille Dreng?
— Næh, hun er død.
— Har Du da heller ingen Fader?
— Næh, han har s'gu svoret sig fra 'et!

Tegnet af Svend Aage Petersen, Skagen.

Følgende Bekendtgørelse har jeg fundet i »Vejle Amts Avis«:

Advarsel. Den eller de Ejere af de Lam og Faar, ca. 8 à 10 Stykker, som i lang Tid har gaaet i mit Korn og Roer, skønt der er sendt Bud til formentlige Ejere af de Dyr, og alligevel bliver gaaende vil efter denne Advarsel blive skudt. Martin Sørensen, »Frifelt«, Bindeballe St.

Er den ikke god?

Jens Jørgensen.

Jo, man *faar* ligefrem *Lam*hedsfornemmelse af at læse det! *Red.*

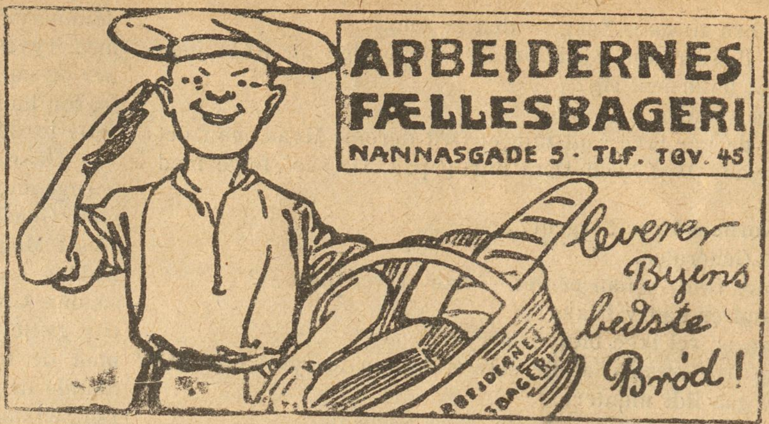

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

HAMSTRING.
Men Gud Md. Svendsen, hvordan er det De ser ud?
Jeg var nede at hente min Petroleum i Gaar!

Tegnet af Carl Møllenberg.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

FERIE.
— Hvor skal Du hen i Pinsen?
— Paa Rekreationsophold i Kolonien ved Nytorv.

Tegnet af *Vilhelm Hansen.*

Herren: I Gaar var Stegen raa, i Dag er den brændt.

Fruen: Du har jo selv sagt, Du holdt saa meget af Kontraster.

Vær saa snild at optage ovenstaaende Tegning. Osv. Hansen, Aalborg.

Nej, vi optager *ikke* Tegningen, fordi den er tegnet med *blaat* Blæk. Det maa man ikke, og som Straf kan De nu se Deres Tekst — mens Tegningen sover den evige Søvn i Papirkurven!

— Hvorfor holder vi stille?
— Vi holder ikke stille, vi kører bare gennem Herning.

Tegnet af *Johs. Besser.*

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

DET BLAA BLOD

Der var en Tid, da Grever og Baroner
var Rigets mest betroede Personer.
De stammed' ofte fra en Konges Seng
og blev vort Land et saare kostbart
Slæng.

I mange Aar de Grever og Baroner
sig suged' fast som Snyltere og Droner.
De klamred' sig til Jorden, deres Rov,
og krænked' ikke sjældent Ret og Lov.

De høje Herrer Grever og Baroner
har ogsaa elsket Sabler og Kanoner.
De rasled', naar de kunde komme til,
og satte stundom Landets Vel paa Spil.

Nu bort med alle Grever og Baroner,
de hovent dumme, brovtende Kujoner.
Til Fædrelandets Jord er Retten vor —
det blaa Blods Sønner kan gaa udenfor!

Bifrons.

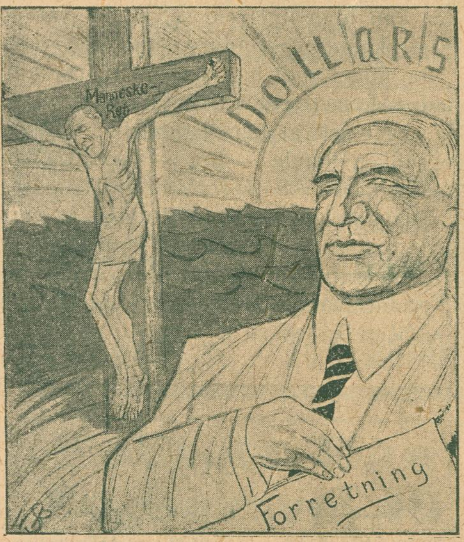

Tegning af N. P. Sørensen.

Systemskiftet i Amerika.

HØRT I BARNEKAMRET

Moderen: Hvor har Du faaet den Bule fra, Jens?

Jens: Jo, Søren og jeg vi legede Automobil, og saa løb vi sammen.

Moderen: Saa glemte I vel *at tude?*

Jens: Det gjorde vi først bagefter!

Dommervagt.

Dommeren: Deres Navn.
Arrestant: Didrik.
Dommer: Fulde Navn?
Arrestant: Drukken-Didrik!

»Godt Nyt«.

I Amerika er der en Mand, der kan slaa saadan en Skalle, at den ringer paa den nærmeste Politistation.

*

Det hændte forleden en Mand, der var blind, at han kort efter Indgaaelse af Ægteskab fik sit Syn igen.

Naa, det er jo ikke første Gang, at Ægteskabet har aabnet Øjnene paa Folk.

*

Man bliver ikke taget, fordi man hugger, men man bliver hugget, fordi man ta'r.

*

Der er to Mennesker, der sætter stor Pris paa et godt Glas Vin — jeg og saa Vinhandleren.

*

»EN NORDMAND«

Teologen er oppe til den praktiske Prøve.

— Hvordan — spør professoren — vil De præke for en fuld mand? La os gaa ut fra, at jeg er den fulde.

Kandidaten (rusker i professoren):

— Er De fuld?

— Ja—a.

— Kan De forstaa, hvad jeg sier?

— Nei.

— Ja, saa gaar jeg min vei, mens du blir ædru.

Og eksamenskandidaten forlot den forbløfede professeren.

»EN SVENSKER«

SVINHUGG.

Torpar-Lars har låtit slakta sin välfödda gris. Sedan han blivit putsad och fin, hänges han upp i logdörren. Skomakare-Nisse kommer gående, stannar och betraktar grisen.

Nisse: — Vem ä' de, som har blett hängd?

Lars: — Känns du inte släkten?

Nisse: — Å, ä de' på de' viset, så får ja' beklaga sorgen.

»EN DANSKER«

Billedhugger Læssøe kom forleden barhovedet løbende over Kongens Nytorv med et Skelet, indsvøbt i et Lagen. En Politibetjent fattede Mistanke, løb efter ham og raabte:

— De er anholdt!

Billedhuggeren saa forbavset paa Betjenten og svarede:

— Nej, det er Løgn, for jeg er sgu' Læssøe

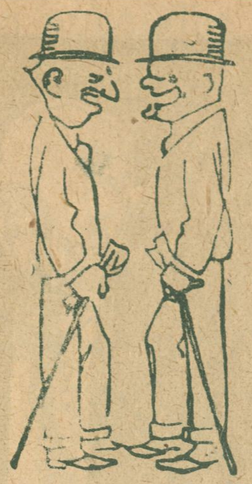

— Du, naar Gandrup og Stribolt sidder sammen udenfor Bodega, hvad er det saa?

— Kender den ikke.

— Saa er det *Tykke* og *Tønde!*

[10]/11. **Paa et Møde igaar paaviste Nobelpristageren Dr. Krogh og andre Videnskabsmænd klart og grundigt, at Videnskaben saa godt som aldrig paafører Dyrene Lidelser og Smerter. Da jeg vaklede hjemad fra det meget bevægede Møde, maatte jeg uvilkaarlig sukke: Ak Gud, de lykkelige Dyr!**

Højre skriger: Toldbeskatning!
Men de ser med megen Fatning,
hvis det gaar ad Helved til:
Højt de *taler*, fint de *skriver*,
men at alt som forhen bliver,
det er det, de Herrer *vil.*

Afguder V.

Tegning af *Erik Lassen.*

Forpint er han nu, »Hans Naade«
paa Grund af sin Levemaade.
Væk er de »Guder«, der gav ham
Pinen,
og hans »Afgud« er bleven —
Morfinen.

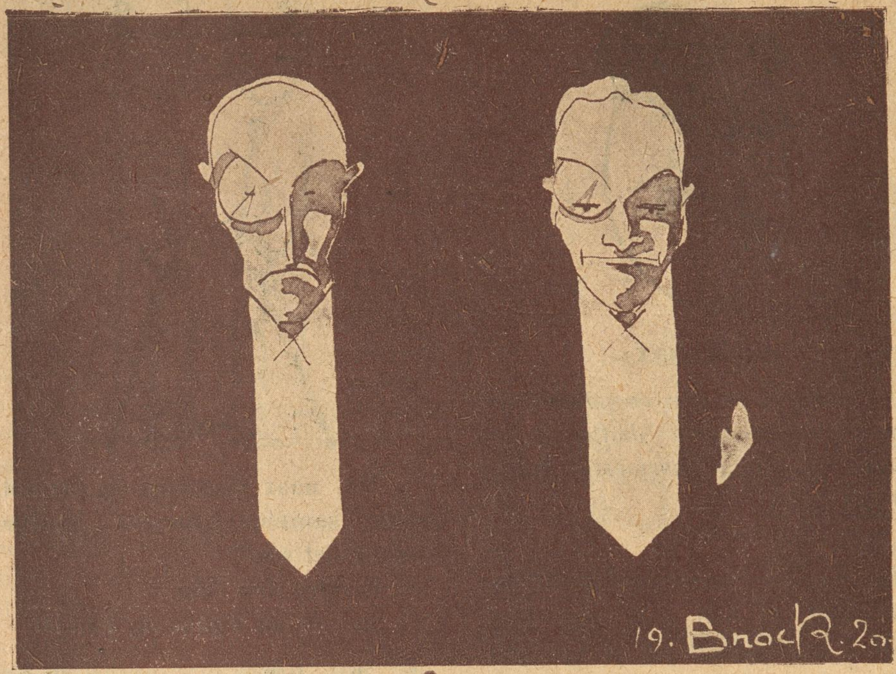

Tegning af *Gustav Brock.*

— Har Du set, at Frimærkerne igen skal forhøjes?
— Jamen, det er der gode Raad for — vi hamstrer!

Hvordan Lillit fik den rigtige.

Humoreske af **Theodor Ewald.**

Inde paa Kaféen traf jeg Provinsskuespiller Alexander Smuk. Han spiller endnu Elsker, har ogsaa Facade nok til at gøre Indtryk paa ubefæstede Hjerter, men den Tid nærmer sig, da han i hvert Fald ikke mere kan optræde i hvidt Silketrikot; thi privat er han forlængst gaaet over i Bonvivantfaget, han er en rigtig Smasker.

— Hvad vil De ha' for at fortælle en god Historie? spurgte jeg.

— En Chatrøser, svarede han. Da han havde faaet den grønne Likør, lagde han sig tilbage i Stolen og rullede med Øjnene, mens han lod Snapsen rulle rundt i sin Mund.

— Smager den? spurgte jeg. Men da gjorde han en Bevægelse saa fuld af Vrede og Afsky, som om jeg havde krænket baade hans menneskelige og religiøse Blufærdighed, og sagde langt om længe:

— De maa *aldrig* tale til mig, mens jeg indtager en Chatrøser, det skal der Andagt til. Men nu skal jeg fortælle Dem om, hvordan jeg hjalp Lillit til at faa den rigtige.

Lillit var Datter af Bager Rasmussen i Grønkøbing, vi havde Hovedkvarter dèr den Sæson, og hun var en dejlig Pige, hvis hun havde villet ha' en af os, havde vi andre myrdet ham, men hun vilde bare være god Kammerat med os, og Gud, hvor var hun glad og sød, vi blev allesammen bedre Mennesker af hende paa det Par Maaneder. Hun elskede den yngste Svend i Bageriet, men Faderen havde Rangsyge, han vilde absolut ha' hende gift med Postassistenten, Baron von Nixhaben. Hen i Karnevalstiden begyndte hun at tabe Humoret, og da vi gik hende paa Klingen, fortalte hun grædende, at Faderen havde afskediget hendes Kæreste og faaet ham gjort brødløs i Byen, paa Torsdag skulde hun deklareres sammen med Postbaronen, der var ikke Raad med det. — Det skal ej ske, svor vi som med een Mund og lagde straks vore Snarer ud for Adelsmanden. Han var ikke saa vanskelig at fange, han var meget teaterinteresseret og skød i Smug efter vor Primadonna med Hensigter, som var reelle nok, selv om de altsaa ikke kunde kaldes ægteskabelige. Hun skrev til ham, at hvis han den næste Dag vilde spise til Middag med hende i Teaterkaféen og opfylde hendes højeste Ønske, da vilde hun maaske ogsaa opfylde hans. Han kom naturligvis og sagde ved Desserten, mens han ømt lagde Armen om hendes Liv uden at lægge Mærke til, at hun havde lagt en Pude imellem: Hvad er saa Deres Ønske, min Smukke? — At spille Elskovsscenen af »Zigojnerbarnets Stjerne« med Dem, svarede hun træsk. Vil De spille Greven, skal jeg spille Elvira — her er Replikkerne, De kan nemt lære dem udenad til Kl. 5. — Han var meget nervøs ved det, og vi havde ikke svært ved at faa ham til at drikke sig rigeligt Mod til. Kl. 5 stod han paa Scenen med Elvira, og De kan tro, Forestillingen var Pengene værd, han var saa fuld som en Allike. — Ha Ekslede, lallede han — hvor er Du død! Nej sød, min Dajdige, hvor er Du fødh. Men nærmer blot den Tomme sig en Slyngel til dette Tempel, som mit Alter rejste — kun for mit høje Billeds Kærlighed — da skal Du hvidtes —

Staklen troede jo nu, at Tilskuerpladsen var tom; men dernede sad Bageren med Frue og Svoger og Fætre, vi havde bedt dem komme for som særlig kyndige at overvære Prøven paa en ny Aktør; det følte de sig smigrede over og var mødt i fuld Puds. Og som de grinte. — Postbaronen maatte søge sig væk fra Byen med det samme.

Siden gav vi Souper for Bageren, og Mester var en svært gemytlig Mand efter den fjerde Snaps. Ved Kaffen spillede Lillit og hendes rigtige Kæreste »Hans og Grete«, saa det var til at faa Taarer i Øjnene af. Mester overgav sig, Lillit fik den, hun skulde ha' — nu har de tre Børn, og paa *deres* glade Ansigter kan man ligefrem se, at det var et Ægteskab efter Guds Anstiftelse. — —

Ja, noget godt har man da gjort, sluttede Alexander Smuk. Man bliver helt bevæget ved at tænke paa det. Maaske ogsaa en Smule — hm — tørstig? Var den ikke en Chatrøser værd til?

Den fik han og tog i Munden og rullede saa andagtsfuldt med den og med Øjnene, at hvis det havde været paa Dyrehavsbakken, kunde han godt ha' ladet en Tallerken gaa rundt.

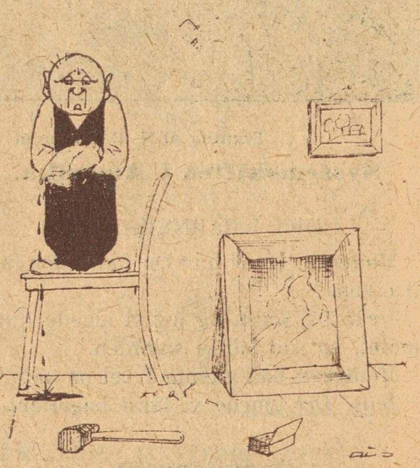

Tegning af *Arne Ungermann Jørgensen.*

Ramme og ramme er sgu to højst forskellige Ting!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 62
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Holbergsgade 6

Paa Afbetaling leveres Jakke-Habitter fra 150 Kr. Vinterfrakker fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

Wolkes Caloric
A/s Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

Forleden Dag opstod der en stærk Disput mellem to ældre Damer i en Kupé paa en tysk Bane om det ikke ualmindelige Spørgsmaal, hvorvidt Vinduerne skulde være aabne eller lukkede.

I Kupéen befandt sig yderligere en Herre.

Den ene af Damerne forsikrede, at det vilde være den visse Død for hende, dersom Vinduerne ikke var lukkede, medens den anden lige saa ihærdigt hævdede, at hun allerede var saa varm, at hun vilde faa et Slagtilfælde, dersom hun skulde sidde for lukkede Vinduer.

Man kaldte paa en Konduktør, men han kunde ikke klare Sagen, hvorpaa Herren, der sad i Kupéen og hidtil ikke havde mælet et Ord, gav Konduktøren følgende Raad:

— Luk De nu blot Vinduerne, saa dør den ene af Damerne, og naar hun er død, saa aabn dem begge, saa dør den anden Dame, og saa kan jeg være i Fred i Kupéen.

Begge Damerne benyttede Lejligheden til at tage sig en anden Kupé ved næste Station.

*

Læreren: Hvad kan Greven fortælle om Kaligula?

Den unge Greve tier.

Læreren: Fuldstændig rigtigt! Jo mindre man taler om Kaligula, des bedre. Saa gaar vi over til Kemien. Kan Greven nævne mig et gult Metal?

Den unge Greve tier.

Læreren: Meget rigtigt! Tavshed er Guld.

*

Studenten, der er paa Besøg hos sin Tante, spørger hende:

— Er Du overtroisk, Tante?

— Ikke det mindste!

— Saa laan mig 13 Kroner, Tante!

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

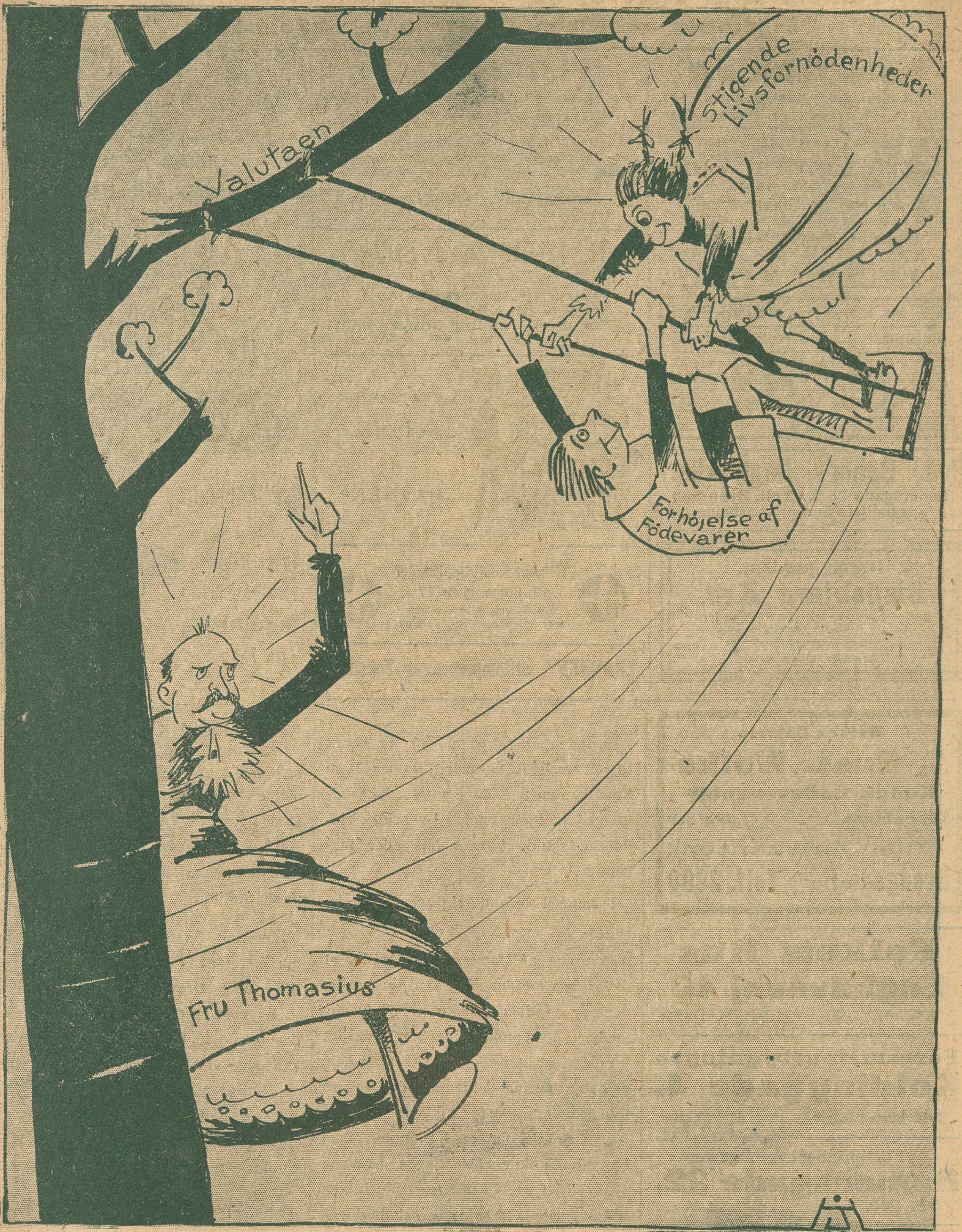

Tegning af Helgo Jørgensen.

Fru Thomasius Neergaard: Hjælp! Hjælp! Valutaen synker! Vi maa sætte Arbejdernes Løn ned!!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 48 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 25. November 1920

Tegning af Hp. Hansen

Provst Fenger: Kun over mit Lig gaar Vejen til Tordenskjolds!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

KÆRLIGHED.

Kærlighed forener tvende
til en jordisk Samklangs Lyd;
men naar den af to gør trende —
det er overjordisk Fryd.

Saa er Livets Nøgler fundne,
og vi vandre trygt vor Vej,
med hinanden tæt forbundne,
Du med mig og jeg med Dig.

Aar skal komme, Aar skal svinde,
men til Trods for Tidens Magt
Barnets Lys skal mildt beskinne
deres frydefulde Pagt.

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

VELBEKOMME!

— A melder Skesanten, a no haar a igjen gnavet Huden a mine Tæer.

— Velbekomme, 67.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

En Ledvogter opdager en Mand, som har lagt sig tværs over Jernbaneskinnerne.

— Hvad ligger De der for? spørger han. Er De fuld?

— Nej, men jeg vil af med Livet.

— Sikke noget Sludder! Vil De se, De kommer væk!

— Gu' vil jeg ej. Jeg rejser mig ikke, jeg er død.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Bedste Tandcrême
i Tuber
VIBADONT
A/S BRUUN
& ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

ET BETÆNKELIGT FUND.

Værten (til Gæsten, der fordrejer Ansigtet, medens han spiser): Er der blevet et Par Smaaben tilbage i Gullaschen?

Gæsten: Nej, et *Hestesko-søm!*

Husqvarna svenska
Staal - Symaskiner
Helm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Hug og Parade.

Nylig blev jeg tituleret:
»Lille — litteraere — Bølle!« —
I min Haand det kribler, krabler,
gid min Pen blot var en Kølle.

Jeg ser rødt som nogen klassisk
Stimand inde i en Skov.
— Naa! vi lever i humane,
»frie« Tider — Gud-ske-lov. — — —

Ellers uden Naade jeg
havde taget Mandens Liv
ved ret grundigt at traktere
ham med Kølle og med Kniv.

Men naar saadant ej er tilladt,
føler jeg det som en Pligt
og en given Ting at straffe
Delinkventen i et Digt.

Skal en Digterspire lade
sig gaa paa og æreskænde —
Spe og Skam og Spot skal følge
ham for Ordene de trende.

I mit Digt han skal til Straf
for sin lede, løse Mund
som en anden evig Jøde
gaa igen fra denne Stund.

Ud af Kredsen med ham, Godtfolk!
Ude han forblive bør,
til — som en bodfærdig Synder —
han paa Knæ mig Afbigt gør.

— — —

Dog! maaske jeg burde ventet
lidt med dette. — Allerbedst
var det vist, om hvert et Digt var
en stiltiende Protest.

Carl Nielsen.

EN TVIVLSOM FORRETNING

Til Kliniken ved Universitetet i Kiel kom engang en stærk, kraftig Landmand, omtrent fyrretyve Aar gammel, og tilbød at sælge Professor N. sit Skelet.

— Men, kære Mand! sagde denne, idet han grundigt betragtede den kraftige Mand, jeg er bange for, at vi vilde komme til at vente længe, før vi fik noget Skelet. Hvad vilde De bruge Pengene til?

— Jo — ser De, Hr. Professor, jeg vilde købe en Billet og rejse til Australien.

*

A.: Hvad er det for noget morsomt, Du tænker paa? Du smiler saa fornøjet!

B.: Jeg var oppe hos Fotografen med min Svigermoder, og han bad hende se elskværdig ud!

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

— Tag det ikke saa tungt, sagde hun til Frieren, hvem hun havde givet et Afslag. Der er andre unge Piger i Verden. Der er jo Gerda og Ellen og Christiane — de vilde blive Dem en bedre Hustru, end jeg kan.

— Det ved jeg, sagde han med et Suk. Dersom en af dem havde sagt Ja, vilde jeg ikke forgæves have spurgt Dem.

*

Lille Dreng: Plejer man ikke gerne i de gamle Fortællinger at begynde med — der var en Gang, Fader?

Faderen: Jo, det er meget rigtigt, min Dreng.

Moderen: Nej, det stemmer nok ikke altid; jeg kender saaledes en meget gammel Historie, der begynder saaledes: I Dag har jeg saa meget at bestille paa Kontoret, at jeg ikke faar Tid til at komme hjem til The.

Sæt —

(Mel.: »Komme hvo, der komme vil«).

Der er Fest paa »Stadion«,
liftigt fløjter Stæren,
der skal løbes »Maraton«,
og det gælder Æren.
Førstemanden ventes snart,
hvem skal tage Løvens Part?
Raab fra mange Men'sker:
Sæt, det bli'r en — *Svensker!*

Falske Sedler har vi haft,
gjort i skumle Nætter,
Præget det var sat med Kraft,
— Politiet gætter:
Det er nok en Malabar
af en fæl, beskidt Tartar,
som vor Mynt forvansker — —
Sæt, det var en — *Dansker!*

Blot man nævner »Bolschevik«,
bli'r der Skræk i Gaden,
her forleden blev Panik
midt i Hovedstaden.
Folk, som saa en skummmel Fyr,
saadan mellem Ræv og Tyr,
sprang paa Omnibusser:
Sæt, det var en — *Russer!*

Stakkels lille Grækenland
har en slem Affære:
Det maa ha' en Kongemand,
hvorfra skal han være?
Mon de ta'r en Abekat?
Slidt den bliver Dag og Nat,
alt hvad Riget yrker —
Sæt, det blev en — *Tyrker!*

Madam Olsen venter smaa,
(Manden drejer Eger),
og da Pengene er smaa,
logerer der en Neger.
Negeren er Sang og Smil,
Olsen tænker: Tak, Emil,
drikker sig en Bajer —:
Sæt, det blev en — *Nejer!*

Hist i Frankrigs »Æreshal«
holdtes Sørgefester.
Præsident og Feltmarskal
mødtes der med Gæster.
Hyldet blev et ukendt Lig,
faldet i den store Krig.
— — — — — —
Sæt, en *Tysk* geboren
laa under Trikoloren???!

Jørgen Grønsvær.

MIDDELVEJEN

I en kendt Grossererfamilie er der Generalforsamling. Fa'r, Mo'r og 4 voksne Børn — kun den ældste Søn mangler, og om ham er det, at Sagen drejer sig. Ældste Søn har soldet forfærdeligt i de sidste Aar, og da der sluttelig kom et Par lidt anløbne Veksler paa, besluttede Forældrene, at der maatte gøres noget.

Rejselister og Billetpriserne til Japan, Spitsbergen, Kapland og Selskabsøerne bliver undersøgte, men Priserne er for høje, og Knægten ikke saa meget værd. Situationen er fortvivlet. Saa rejser den næstældste Søn sig, ser sig lidt generet om i Familiekredsen og siger: Fa'r, kan vi ikke ta' den gyldne Middelvej og be' ham rejse a' Helvede til!?

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

(Under Brysseler-Konferencen beklagede alle de Nevtrale sig over deres Elendighed).

De Nevtrale: Kære forsultne Franskmænd og Belgiere, har I da ingen Anelse om Ubehageligbederne ved at være saa foræðt, at man er lige ved at revne? (»Bajonetten«, Paris).

Konstapeln: — Det var förfärligt vad herrarne skriker. Tyst — det hörs ju helt bort till Torget.

Ena studenten:

— Visst inte, konstapeln, vi kommer just därifrån, och där hördes inte ett ljud (Lyd).

(»Søndags-Nisse«).

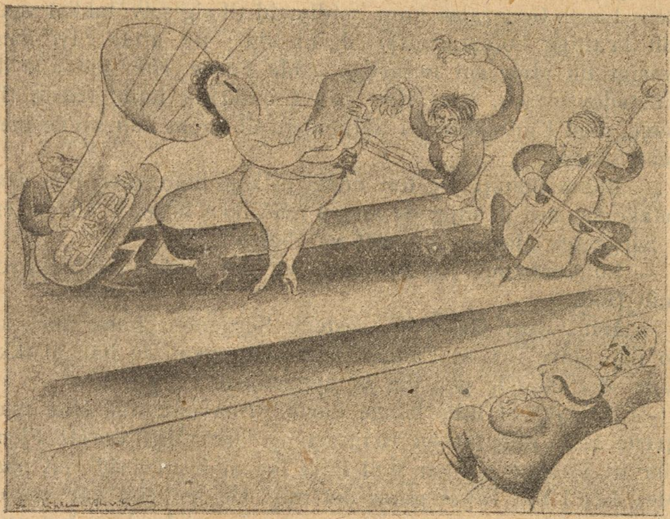

KRITIK.

— Han er glimrende, ham med den store Basun.

— Fortræffelig! Man hører ikke en Tone af Sangerinden!

(»Lustige Blätter«

Pigen: Deres Kærlighedsbreve er nydeligt *skrevne*, Frøken, men mine *mundtlige* er dog bedre!

(»Meggendorfer Blätter«)

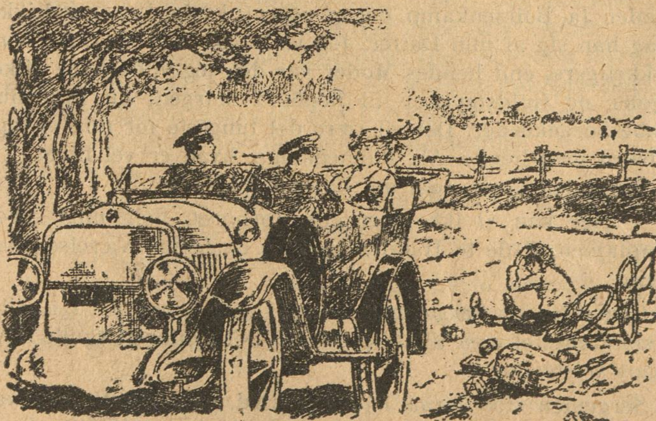

Damen: Se og faa hans Navn og Adresse, James, det kan jo være, at han har skrabet noget Lak af Bilen med sin Cykle!

(»London Opinion«)

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Fæstningens Djævel

En Roman fra den gode, gamle Tid.

— Herr General, det er et Par Narre, sagde Kaptajnen rolig.

— Eller et Par store Gavtyve, sagde Generalen, men forhør dem, jeg ærgrer mig for meget.

Han kastede sig udmattet i en Lænestol.

Kaptajnen begyndte sit Forhør først med Laubmeier.

— Hvor har De faaet den Klædning fra?

— I vort Værelse.

— Og hvorledes er den kommen der?

— Ved Herr Generalen eller Kaptajnen det ikke —?

— Men hvorfra skulde vi dog vide det?

— De har altsaa ikke været i vort Værelse?

— Hvornaar?

— Omtrent Klokken halv ti.

— Vi har ikke været der, men hvorledes falder De forresten paa at tro det?

— Det sagde Herr Lindenberg.

— Fortæl!

— Vi laa alle tre i vore Senge og sov. Pludselig vaagnede jeg ved et frygteligt Knald, og straks derefter stod Lindenberg udenfor min Seng. »De kommer!« hviskede han til mig. — »Hvem?« spurgte jeg. — »Generalen og Kaptajnen,« sagde han; »skjul Dem under Lagenet saa godt De kan.« — Dette gjorde jeg, og min Kollega har ogsaa gjort det, og fra det Øjeblik af har vi hverken set eller hørt noget og ved ikke af noget, uden at da vi atter efter nogen Tids Forløb vovede at se op, var baade Lindenberg og vore Klæder fløjne. Tøjet, som jeg her bærer, og Lindenbergs Klæder var kun tilbage.

— Ah, sagde Kaptajnen, der begyndte at faa en Anelse om Sagens Sammenhæng, men hvorfor, bedste Herr Laubmeier, hvorfor skjulte De Dem da under Lagenet for Generalen og mig?

Laubmeiers Pande bedækkedes af Angstens Sved, og det gik ikke Haubensacks Pande bedre.

Kaptajnen fik ikke noget Svar, før han havde sagt:

— Naa, hvad bliver det til?

Nu kunde det ikke undgaas at svare. Laubmeier fandt det raadeligt at begynde med Kaptajnen, men han stod dog rede til at gøre et Spring, hvis det kneb.

— Lindenberg, begyndte han, havde sagt os, at Herr Kaptajnen undertiden led af Vandskræk.

— Jeg? naa saaledes. Og Herr Generalen —?

— Herr Generalen —

Laubmeier stod som paa Gløder.

— Nuvel? spurgte Kaptajnen.

— Og at Herr Generalen var maanesyg, og at han blev forrykt ved hver Fuldmaane . . . det er just i Dag Fuldmaane —

Generalen var faret i Vejret.

— For syv Tusinde Smaadjævle! raabte han, den Karl skal — Jeg lader ham hænge op og hale op til Maanen, saa kan han se Stjernerne danse. Den Karl, den Røver, den Morder skal —

Men hans Tales Strøm blev pludselig afbrudt ved, at Sergent Bohnenkamp traadte ind i Værelset med et ligblegt Ansigt.

— Bohnenkamp, raabte Generalen ham i Møde, hvad er der i Vejen med ham?

Bohnenkamp kunde kun med Besvær tale, thi han vidste, at det, han vilde sige, vilde aldeles sønderknuse Generalen, og det havde han hverken Mod eller Lyst til.

— Naa, hvad fejler ham, Bohnenkamp? maatte Generalen atter udbryde.

— Herr General, ogsaa han er borte.

— Hvem?

— Den sidste af dem!

— Hvad? Af hvem?

— Fangen v. Heidenheim fra Nr. 35.

— Bohnenkamp, det bliver min Død.

— Jeg vidste det.

Generalen var falden tilbage i sin Stol, hans Ansigt var blaat, og de glansløse Øjne syntes at ville falde ud af deres Hulinger.

— Han dør! raabte Sergenten.

— Det er et Slagtilfælde, sagde Kaptajnen med en betænkelig Mine.

— Ja, han har Anlæg dertil.

— Min stakkels Herre, jamrede Sergenten.

Kaptajnen sendte Skildvagten bort for at hente Fæstningens Læge. Generalen kom imidlertid til sig selv, takket være sin kraftige Soldaternatur. Hans Øjne fik atter Liv, hans Ansigt fik atter sin naturlige, røde Farve. Han lod alle de Tilstedeværende, som stod rundt omkring ham, træde tilbage, med Undtagelse af Sergenten, til hvem han sagde med mat Stemme:

— Bohnenkamp, jeg har noget at sige ham, men han skal bukke sig ned til mig; de andre maa ikke høre, hvad det er.

Sergenten gjorde, som det var befalet.

— Bohnenkamp, jeg mærker, jeg dør. Heidenheim bliver min Død.

— Men, Herr General, trøstede Sergenten ham. De kan jo ikke gøre for, at Fangen er undsluppen. De har jo ikke ladet det mangle paa det omhyggeligste Opsyn.

— Nej, jeg er ikke bange derfor, Bohnenkamp. Man maa gerne stille mig for en Krigsret og tage mine værste Fjender til Dommere, man skal intet faa at hænge sin Hat paa. Men her i mit Bryst piner det mig. Heidenheim var vokset fast i mit Hjerte. Han er borte, jeg kan ikke leve længere. Jeg ved vel, hvad han vil sige mig, Bohnenkamp, at Mennesket i hele tolv Aar uafladeligt har truet mig med at flygte, men jeg troede altid, at det kun var for at ærgre mig, til Gengæld fordi jeg ærgrede ham hver Dag. Jeg havde ham jo ogsaa saa fast og sikkert. Nu har han givet mig Naadestødet. Ja, Bohnenkamp, det er ude med mig. Men græd ikke. Tag han sig af min Datter. Jeg vilde gøre det stakkels Barn lykkeligere, end hendes Moder var det, jeg vilde købe Silkekjoler og Guldsmykker til hende i Morgen; nu maa hun købe Sørgeklæder. Det vil være det tungeste for mig at tage Afsked med hende. Ak, Bohnenkamp, hvad er vel Livet!

Sergenten græd, som om han var pidsket.

— Her kan vi ikke fortsætte Forhøret. Følg mig, sagde Kaptajnen til de to Handelsrejsende og forlod Værelset med dem.

Generalen og Sergenten var nu alene. Generalen laa stille i sin Lænestol med tillukkede Øjne. Det syntes at skulle blive hans sidste Dag.

Sergenten stod foran ham og græd, og hans Hulken var det eneste, der hørtes i Værelset.

Pludselig afbrødes Stilheden.

I Korridoren udenfor lød der Fodtrin og Stemmer af flere Mennesker, som kom nærmere. Den gamle Sergent var ble-

ven opmærksom derpaa og gik hen til Døren for at se, hvad det var.

Næppe havde han aabnet den, før han fo'r forfærdet tilbage, ret som om han havde set et Spøgelse.

En Gensdarm traadte ind i Værelset, fulgt af to Mænd, der atter fulgtes af en anden Gensdarm. Disse to Mænd var iført de to Handelsrejsendes Klæder. Skøderne af den grønne Frakke var atter løste og slæbede nu langs med Jorden, og Haubensacks snævre Kjole var revnet i alle Ender og Kanter.

Den forreste Gensdarm traadte hen til Generalen, der endnu laa i Lænestolen med tillukkede Øjne.

— Herr General, sagde han, da vi vendte tilbage til Fæstningen fra Patrouilleringen, traf vi i Bjergene disse to Mennesker, som forekom os mistænkelige, og som vi derfor arresterede, hvilket først lod sig gøre efter en fortvivlet Kamp. Vi overleverer dem til Herr Generalen, da de paastaar at være komne herfra.

Kommandanten aabnede nu Øjnene og kastede Blikket paa de to Fanger.

Hvilket Vidunder! Den før Døende fo'r nu i Vejret som et Barn ,og hans brustne Øjne fik atter deres Liv og Glans tilbage.

— For syv Millioner Sataner og Smaadjævle, er De igen der.

— Ja, Herr General.

— Og De var løben bort fra mig.

— Ja, Herr General.

— De skal endnu i Nat sluttes krum og smedes til Væggen. To Skildvagter skal stilles udenfor Deres Dør, og to skal staa udenfor Vinduet og i Værelset ovenover og nedenunder Deres Celle. Og De skal komme til at se Stjernerne danse — nej, De skal ikke komme til at se Stjerner, hverken Himmel, Sol eller Maane mere. Sergent Bohnenkamp!

— Hvad befaler Herr Generalen?

— Bestil straks Slutteren, Smeden, Mureren og sæt Soldaterne ud paa deres Poster.

— Som Herr Generalen befaler.

— Dog nej, vent et Sekund. Først maa jeg tale et Par Ord med den anden Monsiør. He, he, Kammerat, han skal komme til at se Stjernerne danse — jeg lader ham hænge op paa Maanen og endnu højere oppe. Hvad hedder han?

— Baron v. Eichenberg.

— Det er en net, skeløjet Baron.

— Har Herr Generalen ikke endnu set en skelende Adelsmand?

— Nej, men derimod skelende Røvere, Mordere og saadanne Folk, som overfalder Rejsende paa Jernbanen, har jeg oftere set.

— Herr Generalen maa tilgive mig, sagde Gensdarmen, idet han traadte frem, Morderen fra Jernbanen er allerede fangen paa den anden Side af Bjergene. Med den Efterretning vendte vi tilbage hertil, da vi traf disse to Personer.

— Det er lige meget, sagde Generalen. Han er endnu mere og endnu værre end en Røver og en Morder, thi han har villet befri en Højforræder, ja, han har virkelig befriet ham. Det er ogsaa Højforræderi. Sergent Bohnenkamp!

— Hvad befaler Herr Generalen?

— Ogsaa den anden Fange skal krumsluttes og smedes til Muren. Sørg ogsaa for, at dette kan ske!

— Som Herr Generalen befaler.

Da Sergenten vilde gaa, hørtes atter Larm udenfor, og flere Fodtrin nærmede sig hurtigt. Bohnenkamp forlod Værelset, men vendte straks efter tilbage med et kridhvidt Ansigt.

— Herr General, en Underofficer fra Vagten har ført en kongelig Feltjæger herop, da han siger, at han paa Stedet maa tale med Herr Generalen, endnu i Nat.

— Og hvorfor er han da bleven saa bleg, Sergent?

— Det er i Dag en Ulykkesdag, Herr General! Kureren ser saa fornøjet ud.

— Ligner det noget at se gnaven ud, fordi andre er fornøjede?

— Ja, thi jeg hørte et eneste lille Ord.

— Og hvad var det for et Ord?

Sergenten kendte sin gamle Herre og vilde ikke udtale Ordet for ikke at smerte ham.

— Befaler Herr Generalen at lade Jægeren træde ind? spurgte han med bevæget Stemme.

— Ja, lad ham komme.

Sergenten vinkede i Døren ad Jægeren, der nu traadte ind. Han overrakte Generalen et stort Brev i blaa Kuvert og med store Segl, som han holdt i Haanden.

— Det er fra Hans Majestæt Kongens Kabinetssekretariat, sagde han.

Generalen brød Seglet, tog Skrivelsen ud af Konvoluten, aabnede den og læste; et eneste Ord fo'r over hans Læber:

— Amnesti!

Han faldt ligbleg tilbage i sin Lænestol.

— Han dør! udbrød den gamle Sergent; jeg tænkte nok, at det vilde blive hans Død. Det kan selv den stærkeste Natur ikke taale.

Han bøjede sig ned over sin stakkels Herre.

Et andet Ansigt, der nu i tolv Aar havde været overtrukket af Fængselsluftens Bleghed, var blevet glødende rødt.

— Amnesteret? udbrød v. Heidenheim. Jeg, ogsaa jeg?

— Er De Baron v. Heidenheim? spurgte Jægeren.

— Ja.

— Saa gælder Amnestien Dem; den Skrivelse her, som Grev Ottomar v. Regensburg har overgivet mig til Dem, vil sige Dem det nærmere. Han var den første, der havde hørt Tale om H. Majestæts Naadesakt, og han ilede til Kongen for at bede denne om straks at lade Befalingen afgaa derom til Kommandanten.

Han overrakte v. Heidenheim en Skrivelse, som denne læste med febrilsk Iver.

— Det er, som De siger, sagde han til Feltjægeren; jeg takker Dem for Deres Beredvillighed.

Dernæst henvendte han sig til v. Eichenberg og sagde:

— Regensburg er en ædel Mand og De hans værdige Ven. Modtag De ogsaa min hjerteligste Tak.

Han rakte ham Haanden.

Den gamle General havde atter rejst sig op og havde atter faaet Mælet. Feltjægerens Ord havde atter bragt ham tilbage til Besindelse.

— Bohnenkamp, sagde han med en Døendes Stemme, ja, Bohnenkamp, det bliver min Død. Dette kan selv den stærkeste Natur ikke udholde. Mennesket var vokset fast til mit Hjerte i de tolv Aar, og jeg havde gjort mig fortrolig med den Tanke at skulle have ham hos mig, saa længe jeg levede. Og nu er han amnesteret! Nu skal han bort herfra, ak!

— De kan jo faa en anden i hans Sted, Herr General, søgte Sergenten at trøste sin Herre.

— Nej, Bohnenkamp, det har ingen Tillokkelse for mig, og saadan en finder jeg ikke igen. Hvor kunde jeg ikke ærgre ham! Og nu maa jeg lade ham gaa! Det er Kongens Vilje, jeg tør ikke modsætte mig den; thi det var kun i Vrede, at jeg i Aften talte om at ville protestere. Men det bliver min Død.

Saaledes klagede og jamrede den gamle General, da v. Heidenheim traadte hen til ham.

— Herr General!

— Hvad vil De?

— Jeg bliver hos Dem.

— Hvad siger De?

— Jeg bliver hos Dem, siger jeg.

— Her i Fæstningen?

— Ja, her i Fæstningen!

— Og i Deres Celle Nr. 35?

— Ja, i min Celle Nr. 35, hvis De vil have det?

— Og De vil lade Dem slutte krum og lade Dem smede til Muren?

(Fortsættes.)

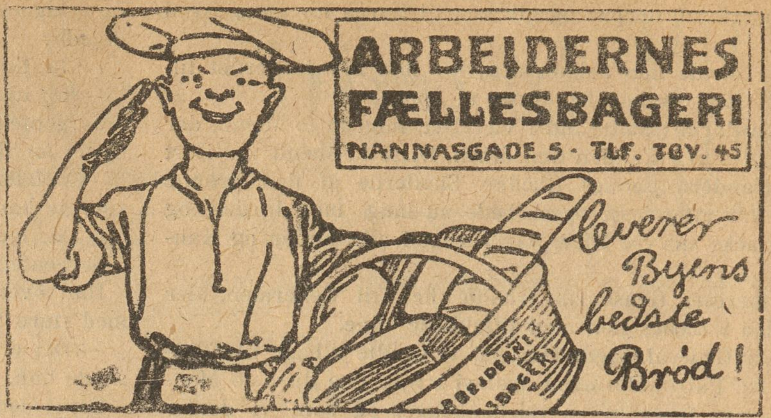

EN HELT —

— Og da han saa havde stukket mig det blaa Øje, saa sku' Du se hvor han løb — — Jeg foran og han bagefter.

Tegnet af Georg Nielsen.

GULLASCHBARONENS LEVNED

Hr. Petersen var Kontorist
paa Svineslagteriet;
han syntes, Livet var saa trist,
at sidde og slide i'et.

Han sig som Gullaschmand nedslog,
og »Daasemad« han laved',
saa Tysken Varen straks aftog,
den var jo »fin« tillaved.

Han tjente Penge og blev rig
og købte Gaard og Enge,
han blev saa tyk — han kryed' sig,
det vared' ikke længe.

Han gik saa »neden om og hjem«
og havde smaat med Penge,
at Tiden blev for ham saa slem,
og Dage blev saa strenge.

Han er nu blevet Kludemads
og traver rundt om Dagen;
det, som han finder i Skraldekas',
han dele maa med »Magen«.

Henny Nielsen.

PROGRAMMET HER HJEMME.

Folk der har Penge kan leve saa flot
og skal ej spare paa stort eller smaat,
nej, de kan faa, hvad de ønsker.
Men er man fattig og traurig i Sind,
saa skal man helst spænde Livremmen ind,
det er Programmet her hjemme,
og det maa vi ej glemme.

Se, hvor de sidder og fraaser, de Mænd,
kommer de mon til de fattige hen
og siger: »se, vi har for meget«.
Nej, men staa op og saa vrøvle i Kor
og stolt fortælle de dejlige Ord,
Valuta maa vi ej glemme,
det er Programmet her hjemme.

Nogle kan slet ingen Lejlighed faa,
ud i Barakker paa Sundholm de maa,
ja, der er herligt her hjemme.
Men en Konge, han har det saa godt,
han faar til Bolig mangt et dejligt Slot —
det er Programmet her hjemme,
og det maa vi ej glemme.

E. N.

Thorkild Emerik. Naar De ved, at Tegninger skal udføres i Tusch, hvorfor sender De os saa 4 Tegninger udført i Blyant?

Ja, det er en sjov Verden, vi lever i. De maa gerne forsøge med *et Par* Tegninger, udført med Tusch!

H. P., Skagen. Tak; ved Lejlighed.

A. Frederiksen, Falkoneralle. Skal nok komme frem.

H. Nielsen, Baggesensgade. Tak; ved Lejlighed.

Køb RAVNEN

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i Cafe Blaagaard,
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Robbialac Emaille til Cykler, Motorcykler og Automobiler

Med denne udmærkede lufttørrende Emaille, der er bedre end Ovnlak, og som er uangribelig af Vejstænk, Olie og enzin, kan enhver selv vedligeholde og forny Lakken paa sin Maskine. Leveres i alle Farver og Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.

En gros-Depot ved:

POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Rød Indmad

HILSEN TIL GENF.

En Skønhedens By,
Et Land med udødeligt Ry,
En Frihedens hellige Jord,
En Lærer for Syd som for Nord.

Dér stævner nu hen
en Skare betroede Mænd,
at udfri af Bloddunstens Gru
en Verden, der bløder endnu.

Med jubelfyldt Aand
vi hæver vort Blik og vor Haand,
velsigner jert hellige Værk,
men glemmer ej, Fjenden er stærk.

Aa, Folkenes Raad!
I Tanke og Tale og Daad
knus hver en forbryderisk Id —
den være saa sort eller hvid!

Bifrons.

Tegning af N. P. Sørensen.

Fenger holder en Torden(skjold)Tale

KGL. DANSK STUD. FOREN.
Studenternes Kaar er mavre
med Hensyn til Aandens Davre —
men *Langkjærs* Fraser de favre
var herlig Studenterhavre.

17/11. „Jyllandsposten" meddeler, at Arbejderne hamstrer Hummer. Vi kan til Gengæld meddele „Jyllandsposten", at vi altid skal have en Klo parat til Kapitalist-Løgne-Pressen.

»Godt Nyt«.

En ældre Mand var forleden lige ved at drukne, fordi hans Raab paa et Redningsbælte kun blev hørt af en Mand, og han var Skræder.

Skræderen raabte nemlig til den druknende: Hvad er Deres Brystmaal?

*

En Mand, der kan spille Klaver uden Hænder, er naturligvis en Sjældenhed. Men i samme Hus som jeg, bor en Dame, og hun kan synge — uden Stemme!

*

Højden af Frækhed præsterede i Søndags en Familje, som tog Plads paa en fremmed Mands Villaveranda og lod sig fotografere.

*

En Mand i Provinsen nægtede at tage Arbejde som Graver ved Kirkegaarden af Frygt for, »at den, der graver —« o. s. v.

»EN NORDMAND«.

— Du sier, du virkelig har været i søndagsskolen idag, lille Hans, men det er merkelig som det lugter av fisk.

Lille Hans: Ja, det kommer derav, at vi hadde en leksie om Jonas og hvalfisken.

»EN DANSKER«.

— Før jeg bestemmer mig til at bo hos Dem, sagde den ældre Pebersvend, saa vil jeg gerne have at vide, om der her i Huset er Familier med smaa, skrigende Børn.

— Der er ganske vist en, men . . .

— Godt! De skal ikke komme med Undskyldninger. Jeg vilde have sagt: Hvis der er en saadan Familie, saa lad mig komme til at bo Dør om Dør med den. Jeg ønsker at vækkes om Natten og høre al den Komedie og alt det Spektakel, for at jeg kan lykønske mig selv til, at jeg ikke er gift.

»EN SVENSKER«.

— Hör, de säjer att Mars ä bebodd, men va ä de egentligen mot mej?

— Förstår inte.

— Jag, som har hustru å elva barn å fyra ogifta svägerskor, *som lever på mej!*

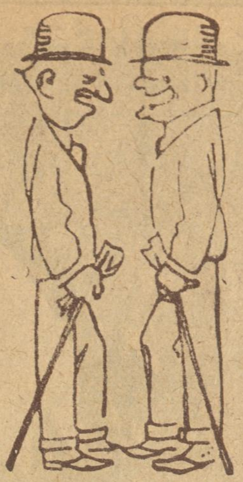

— Du, jeg var oppe hos en Skræder og fik taget Maal af et Sæt Klæder, og ved Du, hvad han saa sagde?

— Nej.

— Han sagde, at nu kunde jeg komme og prøve, naar det passede mig.

— Var det saa mærkeligt?

— Ja — hvorfor i Alverden skal jeg prøve, *naar det passer mig?*

At alle Veje fører til Rom,
man ofte til Børn og Taaber fortæller.
Monstro det ogsaa for Statsmænd gælder?
Ja, spørg blot Sveriges Konung derom.

Afguder VI.

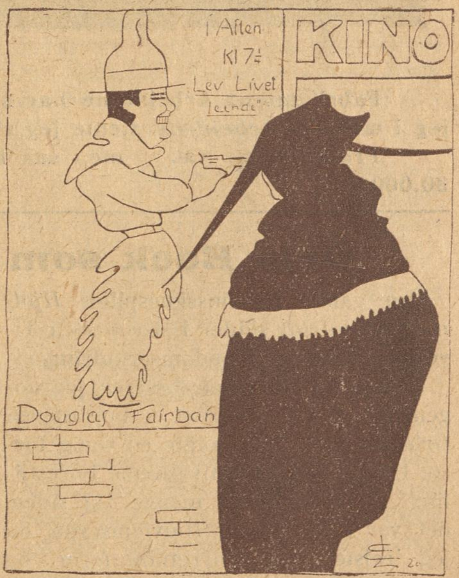

Tegning af *Erik Lassen.*

Den mørke Skikkelse — det er en
Dame,
som helt betagen ser en
Filmsreklame.
Hun ingen større Afgud kender,
end *Douglas* — og hans stærke
Tænder.

Tegning af Magnus Kristensen.

Fabrikanten: Arbejderne har slet ingen Grund til at gøre Vrøvl. Da jeg i min Tid *arbejdede*, tjente jeg s'gu ikke 30 Kroner om Dagen.

Professoren: Næ, — men saa har De sikkert ogsaa til Gengæld over 30.000 *nu*!

Orla Bock som Billetgrosserer.

Den gamle Provinsskuespiller *Hjalmar Schønfeldt* sidder i »Grøften« i Tivoli og fortæller Ungdomserindringer:

— Den bedste Billetgrosserer, jeg nogensinde har truffet, det er Forfatteren *Orla Bock*. — han solgte en Gang første Parket to Gange til samme Forestilling! — Det er snart mange Aar siden, det var i Midten af Halvfemserne, da jeg rejste som Forretningsfører og Overregisssør ved afdøde *Poul Friss'* Selskab. Den Gang boede Orla Bock i Ringsted, og han var en meget foretagsom og livlig ung Mand, — han var baade Fotograf og Journalist, og en Overgang var han ogsaa blevet Cigarhandler. Det varede nu ikke ret længe, for det var jo ikke alle og enhver, Bock vilde sælge Cigarer til. Engang kom der en ung Mand ind og vilde have 3 til 20; men saa sagde Orla: — Nej, unge Mand, deres Ansigt mishager mig, — gaa hellere hen paa Apoteket og køb Dem en Ende Patteslange.

— I det hele taget, — sagde Bock altid, — morer det mig mest at sige Nej til Folk, — det er saa sjov at se deres lange Ansigter, naar de ingen Ting faar!

Med saadanne Forretningsprinciper kunde Forretningen selvfølgelig ikke blive ret gammel; men saa længe den eksisterede, tror jeg nok, det var en af Danmarks grinagtigste Cigarforretninger. Den laa i Teaterbygningen paa Ringsted Torv, og hele Teatrets Billetforsalg foregik derfra.

Naar vi skulde spille i Ringsted, sendte vi altid Billetter nogle Dage i Forvejen til Orla Bock, saa skulde han numerere dem og sælge væk. Saa var det en Gang, vi skulde spille »Molboerne«, og vor Billetpakke indtraf saa uheldigt, at den kom Bock i Hænde Mandag Morgen, da han havde været til Bal i Sangforeningen hele Natten, slet ikke havde sovet og var i en meget løftet Stemning. Saadan traf Morgenposten ham, og Bock skældte ud: — — Fanden ogsaa! Skal jeg nu sidde og numerere alt det Skidt, med saadant et tilrøget Merskumshovede! Pokker staa i det! —

Men saa kom der en af hans Venner, og mod at give en bedre Frokost fik Orla ham til at hjælpe sig, — de spiste Frokost og drak lange Snapse, og de numererede Billetter, og endelig blev det overstaaet, Billetterne anbragt i Teaterskuffen og Forsalget begyndte. Onsdag Aften skulde Forestillingen gaa af Stablen, og da jeg og Poul Friis et Par Timer før Forestillingens Begyndelse kom ind og skulde se til Bock, var han himmelhenrykt: — Den er morderlig fin, Poul! raabte han, — der er næsten udsolgt, og *der er allerede 300 Kroner mere i Kassen end et udsolgt Hus overhovedet kan gi'!*

— Hvordan er det gaaet til? spurgte Poul forbavset.

— Det aner jeg ikke! sagde Bock og grinede, — jeg har maaske givet forkert tilbage, — men værs'god, tag Pengene, — de er Dig vel undt!

— Bare jeg faar Lov at beholde dem? sagde Poul.

Da Forestillingen saa skulde begynde, var der ligefrem Panik i Teatret, — Bæstet havde siddet i sin lille Kæfert og solgt første Parket to Gange! — Selv var han stukket af og havde gemt sig inde i Skoven, han skulde ikke have noget af at være i Teatrets Nærhed den Aften! Men Publikum tog det heldigvis gemytligt, da de hørte, det var Orla, der var Mester for Genistregen, — det lod til, at de var vant til hans smaa ekscentriske Indfald, og Bæstet var meget populær der i Byen. Branddirektøren stillede sig imødekommende, vi fik Lov at flytte Bænkeraderne sammen og sætte Stole ind, — de fik Plads alle sammen, — alle Pengene blev reddet, og Poul var henrykt. Han og Orla fik sig en Knippelfrokost næste Dag. Og naar det senere var lidt smaat med Salget i en By, sagde Poul Friis altid:

— Bare vi havde Orla Bock til at sælge Billetter!

Det var nu forresten ikke alle Teaterdirektører, der var lige henrykte for ham. Der var en anden kendt Direktør, — han var ikke nogen Skønhed, — der Forestillingsdagen sad og hængte inde i Cigarbutikken og jamrede sig over, at Salget gik saa smaat. Saa var Orla Bock blevet ked af at se paa ham og sagde:

— Ja, saa længe De sidder her og glor, kan jeg s'gu ingen Ting sælge. Naar Folk ser, hvordan De ser ud uden for Scenen, bliver de jo bange, saa køber de s'gu ingen Billetter!

Saa sjokkede Direktøren af.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 KØBENHAVN K. TELEFON № 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Den rige Englænder (undersøger sin Tjener, som er styrtet ned fra en Klippe): Det slap Du godt fra, Charles, ingen af de ædlere Dele er beskadiget — med Undtagelse af Kognaksflasken!

*

Den bekendte svenske Biskop og Politiker Billing fik forleden Dag Besøg af to Levemænd i Lund, som vilde melde et Dødsfald.

— Det skal ikke ske her, men paa Sognepræstens Kontor, svarede Biskoppen.

— Ja, siger de, men dette Dødsfald er saa mærkeligt, at vi troede, det særlig vilde interessere Bispen.

— Naa, hvad er det da?

— Jo, Hr. Biskop; det er Fanden, som er død.

— Ja saa. Ja, jeg har altid haft den største Medlidenhed med Faderløse; saa jeg beklager Dem paa det inderligste, mine Herrer! Farvel!

FREMAD Frederiksborggade 33 Bog- & Papirhandel. Kontor-Artikler. Tryksager hurtigt og billigt.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

TLF. 3684 3349 S. JOHANNESSON'S TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

EN BORTFØRELSE.

Frieren havde sat en Stige op til den Elskedes Vindue. Han klatrede op, bar hende ned, satte hende paa Sadlen foran sig og red af Sted.

— Nu har jeg ofret mig, sagde Pigen, og saa kan jeg vel være sikker paa, at Du bliver mig en god Ægtemand?

— Kanske og kanske ikke, lød det ugalante Svar.

Lidt efter raabte Pigen forfærdet: Jeg har glemt mine Penge hjemme! Dem er vi nødt til at hente!

Det var de altsaa. Da de var kommet tilbage til Udgangspunktet, stod Stigen der heldigvis endnu, og Pigen gik ind igennem sit Vindue og forsvandt i sin Stue.

Imens stod Elskeren længe nedenfor og ventede, og da Ventetiden omsider blev ham for lang, raabte han:

— Kommer Du eller kommer Du ikke?

— Kanske eller kanske ikke, svarede Pigen — og blev, hvor hun var.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Her ser man Folket staa i Drømme,
helt haabefuldt paa Raadhuspladsen.
Og Drømmene bli'r vistnok »ømme«
— af en i Ho'det og to paa Kassen!

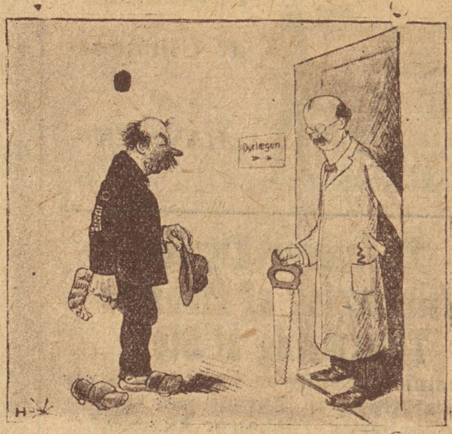

Tegning af Hansen-Tusch.

— Det kan ikke nytte noget, at De henvender Dem til mig med deres daarlige Ben, min gode Mand, for jeg er Dyrlæge!

— Saa er det jo rigtigt nok, Hr. Doktor, for det er *Apostlenes Heste*, det er galt med.

Tegning af O Hartig

— Jeg skulde købe en Billet til Amerika, men jeg er meget bange for Skibbrud. Hvilken Damper kunde De anbefale mig som aldeles sikker?

— Ja, der er f. Eks. »Oscar den 2.«; den er endnu aldrig gaaet under.

— Tak — maa jeg faa en Billet til den!

Tegning af Hp. Hansen.

Finanslovdebattens Resultat.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 49 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 2. December 1920

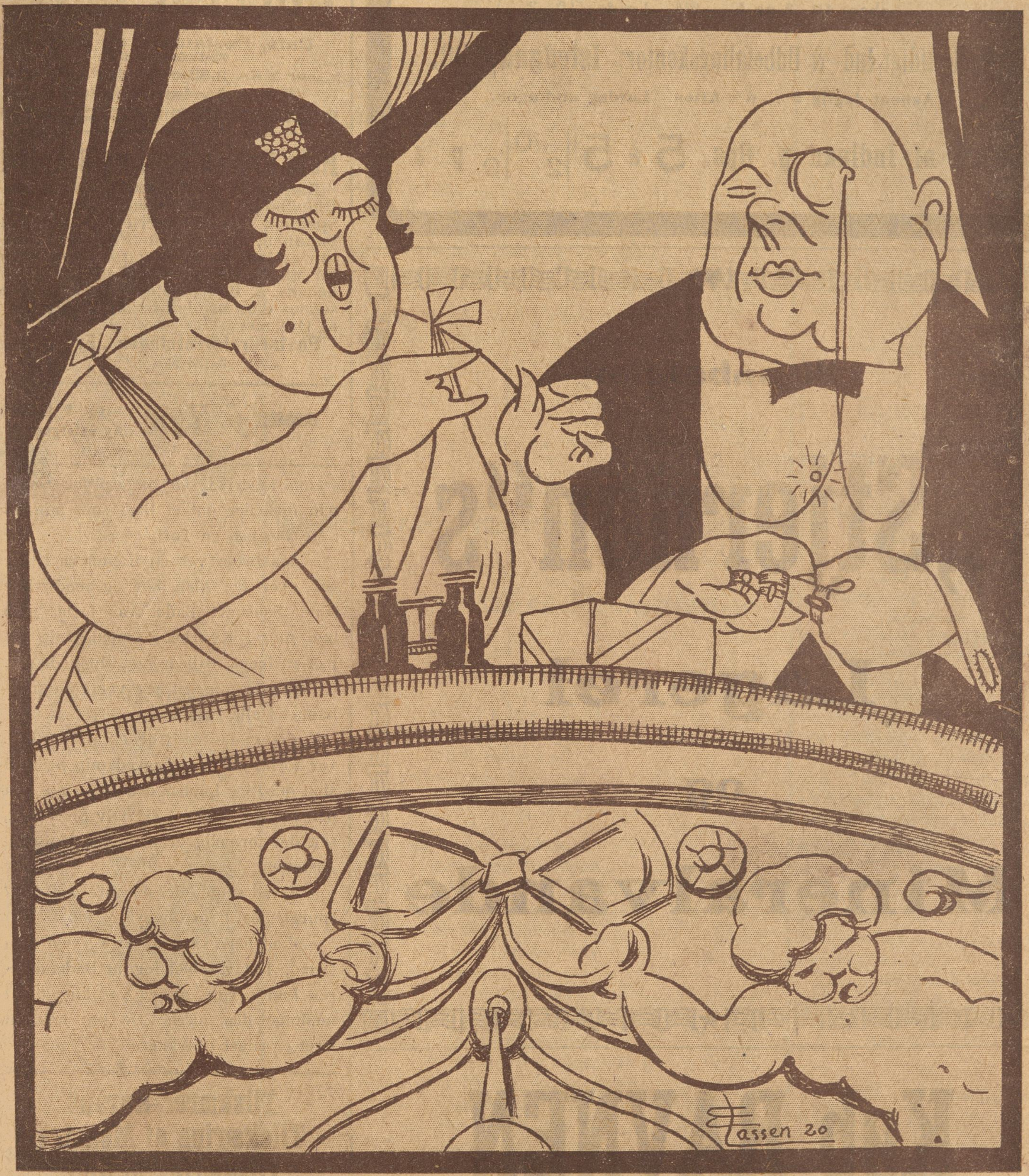

Tegning af *Erik Lassen.*

Guj, Adolf — nu har jeg glemt alle mine ***Smaflrer!***

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35.
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad“
København S.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Den amerikanske Skuespiller Goodwin fortæller om et Bad, som han fik i Mexiko paa en Turné:

— Massøren var en Kæmpekarl, der var over tre Alen høj og med vilde Øjne. Saasnart Badet var forbi, greb han mig i Kværken, kastede mig om paa en Bænk, rullede mig, dunkede mig og rystede mig, til jeg var som mørbanket i alle Lemmer.

Endelig, da jeg troede, at det hele var forbi, gik han bagved mig og med sine mægtige Labber drev han mig paa den blottede Bagdel en halv Snes Slag, saa det formelig drønede i hele Badeanstalten.

— Hvad skulde det nu gøre godt for? spurgte jeg, hvorpaa Svaret lød:

— Lad bare være at gøre Vrøvl, min Dreng. Det var blot for, at Bademesteren kunde vide, at jeg var klar til at modtage den næste. De ser nok, at Uret er gaaet i Stykker.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

IKKE FORKNYT.

— Naa, saa De ønsker altsaa at blive min Svigersøn? spurgte den gamle Herre med barsk Stemme.

— Aah, svarede den unge Mand, ønske det gør jeg egentlig ikke, men jeg kan vel ikke undgaa at blive det, hvis jeg gifter mig med Deres Datter.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

— Skal jeg nu ogsaa bringe det Stykke Steg ind til den Herre; jeg synes, det lugter ikke godt? spurgte Opvarteren.

— Gaa kun med det, men tag en dobbelt Portion.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Grossereren (der kommer til at træde sin Bogholder over Foden): Om Forladelse, Jensen, gjorde det ondt?

Bogholderen (bukkende): Nej, Hr. Grosserer, tværtimod.

Husqvarna svensk Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Situation.

Kun smal og snæver er Aaens Sti,
saa jeg skulde jo absolut lige forbi,
hvor han stod derhenne ved Hegnet ...
Og jeg tænkte jo straks ... at ... nu vilde ... han fri,
... og at det hele nok var beregnet.

Og derfor lod jeg, som var jeg vred
og skulde mig skynde til Moster ned,
da det længe til Regn havde tegnet ...
Men saa nævnte han slet ikke Kærlighed,
skøndt jeg havde saa sikkert beregnet ...

Paa Hjemvejen gik jeg med ilsomme Skridt,
for nu stod han vel dèr bag det gamle Stakit,
som netop til Skjul syntes egnet ...
Næ ...
I Gruset stod ridset et Navn ...
Det var mit ...
G u d v é d, o m d e t v e l e r b e r e g n e t ? ? ?

Fr. Skousbo.

Rosen og Ukrudtsplanten.

Der stod ved Havegærdet
en Rose, purpurrød,
men i den samme Jordbund
en Ukrudtsplante skød.
Rosen stod og knejste
i den milde Luft,
var saa svært betagen
af sin egen Duft.

Dog nikkede til Solen
det stolte Adelsblod,
men smilte haant til Planten,
der groede ved dens Fod,
glemte helt, at næret
af den samme Jord
var de to jo Søstre —
Jorden deres Mo'r.

Men Ukrudtsplanten voksed'
sig stærk ved Rosens Fod,
tilsidst det var, som drak den
af Rosens Hjerteblod;
thi hver Blomst, den fødte,
blev saa purpurrød . . .
og en Morgen tidlig
fandt man Rosen død.

Aage Andersen.

SYN FOR SAGN.

— Er det rigtigt, Jensen, at din Hustru er kejtet?

— Det passer, men hvor har Du faaet den Ide fra?

— Jo, for jeg har lagt Mærke til, at Du altid er rød paa din *højre* Kind!

*

— Hvem er den mest pessimistiske Mand paa Jorden?

— Det var ham, som blev forelsket i en ung Pige og spurgte, om hun havde Lyst til at blive hans Enke.

*

Politimanden knytter Haanden efter et forbifarende Automobil og siger:

— De forbandede Motorvogne! Kører de langsomt, maa jeg ikke notere dem, og kører de hurtigt, kan jeg ikke se deres Numer.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

— Hvis jeg maa have Lov at sige min oprigtige Mening, saa synes jeg at denne Whisky har en Bismag af Tørverøg.

— Tørverøg, hvad mener Du? Har *Du* nogensinde *smagt* Tørverøg? *Jeg* synes, den *smager* af *Hestegødning.*

*

Den nye Barnepige (stirrer beundrende paa Fruen): Jeg tror bestemt, at Lillemor har Fruens Haar.

Fruen (ser op fra Romanen): Gud, hvad er det, Du siger! Løb ind i Barnekamret og tag det fra hende!

*

Hansen (til Skomageren): Hvad er det for noget Svineri .... De har givet mig een gul og een sort Støvle!

Skomageren: Det var da mærkeligt: det samme passerede mig netop i Gaar med en anden Herre!

NARRESTREGER

En mangeaarig Forbryder og Mestertyv, som var en lidenskabelig Tobaksrøger, blev omsider fanget af Politiet og dømt til at hænges.

Som en sidste Naade udbad han sig at maatte ryge paa Vejen til Retterstedet, hvilket blev ham tilladt.

Dampende af fuld Kraft kørtes han paa Rakkerens Vogn ud til Retterstedet. Stadig med Piben i Munden steg han med Strikken om Halsen op ad Stigen, fra hvilken han skulde gøre Springet ud i Evigheden.

Nu kom Øjeblikket. Rolig lagde han efter et Kæmpedrag Piben op paa Galgens Tværbjælke.

I det samme kom der Bud om, at han var bleven benaadet med livsvarig Tugthus.

Uden i mindste Maade at vise sig rørt herover, tog Tyven op efter Piben, sugede løs — jo, der var endnu Ild i den, og med Piben i Munden gik han derpaa langsomt ned ad Stigen, idet han sagde:

— Da var den sgu' lige ved at gaa ved disse her Narrestreger!

Nyt Boligsæt.

(Mel.: »I Natten klam og kold«).

Det nye Boligsæt
det er vist ikke let,
naar man faar det serveret saadan paa et Bræt.
Men det er ganske flot,
at man kan faa et Slot
ved Hjælp af 13 Øre og en Tommeltot.

Men først skal man ha' Tegning
og cirka 17 Spir,
hvorpaa man med Beregning
slaar Spir i tykt Papir.
Hvis Du saa har lidt Pap
og En, der ta'r et Nap,
saa rejser I et Hus, som I kan kalde »Rap«.

Men Du maa huske paa,
et Tag skal være skraa,
et Tag, som ligger lige, kan Du ogsaa faa.
En Have, der er skøn,
Du kan faa fin og grøn,
og det er godt, i Fald Du ogsaa faar en Søn.
Du bruger mange Planker,
Tapetpapir og Søm,
brug dine Pusselanker,
til Læggen bliver øm.
Kun En er Skæbnen mild,
og det er *Peter Vihl*,
han har jo købt »Et Dueslag« som fast Exil!

Ja, Byggesæt er net,
men Pokker ikke let,
jeg byggede mig helst et nobelt Kjolesæt.
For skal man ha' et Hus,
saa maa man købe Grus,
men ganske gratis faar man baade Lus og Mus.
Og der skal tages Skøde,
og der skal tages Skøn,
hvad maa man ikke »bløde«,
naar der skal bores Brønd?
— Jeg rører ej et Lem,
og bli'r den lidt for slem,
saa laaner *Betty Nansen* mig »Et Dukkehjem«.

Jørgen Grønsvær.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Lenin i Færd med at vaske Jorden ren.
(»The Toiler«, Amerika)

Har De hørt
— at apen, som bet den græske kong Alexander, het Venizelos?
(»Social-Demokraten«, Norge).

Rødgardisten slaar Wrangel ned. Til højre ses Koltschák, Denikin og Judenitsch.
(Bolschevikisk Karikatur, Moskwa).

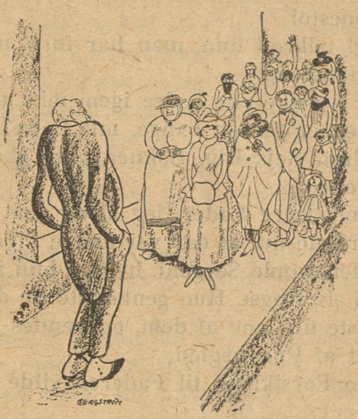

Paa Filmskontoret.
Regissøren: Jag behöver 5 aristokrater, 10 sällskapsdamer och en förföljd oskold (forfulgt Uskyldighed).
(»Søndags-Nisse«).

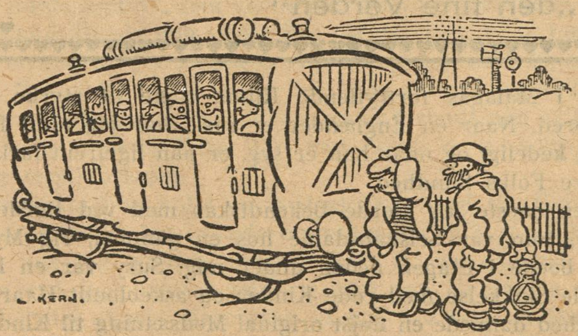

Saa til Søs! Nu har vi taget fejl og stjaalet en Passagervogn i Stedet for Postvognen!
(»Le Rire«, Paris).

Skollärare Kollmoden skall förrätta den sedvanliga morgonbönen, men ser strax efter det han börjat läsa välsignelsen, att en af lärjungarne vid namn Svensson står och leker med det öppna pultlocket. Välsignelsen får därför följande lydelse:
»Herren välsigne oss och bevare oss, läg ner locket Svensson öfver oss och vare oss nådig!«
(»Strix«).

„The Merry Sunday Mixture"
Enestaaende Kvalitet
50 Øre pr. Pakke.

„Havana Life"
Stor Cerut, fin og let Kvalitet.
10 Øre pr. Stk.

„Russia"
Ima extragod Cigaret
10, 25 og 50 Stk. — 4 Ø. pr. Stk.

„Moderne"
Bedste 26 Øres Cigar.

Faas hos d'Hrr. Handlende.

Tobaksfabrik — C. B. MØLLER & Co. — København

Fæstningens Djævel.

— For Fanden —

— Og jeg tør hver Dag komme til Dem og — og —

— Og ærgre mig igen? — Herr General, De kan komme saa ofte, De selv vil, hvis De ikke hellere vil foretrække at lade mig komme til Dem. Ogsaa hvad Krumslutningen angaar vil jeg være føjelig, men derom maa vi nærmere tales ved.

— Tal De, De skal ikke finde mig saa slem, jeg er meget føjelig.

— De har en Datter.

— Hvorledes? fo'r Generalen dog op til Trods for sin Føjelighed.

— De havde før den Anskuelse — som De oftere har udtalt for mig — at mod Demokrater hjælper kun Soldater.

— Ja, den har jeg.

— Men hvis De nu paa en Gang fik Øjnene op for den Sætning, at Soldaterbørn ogsaa kan hjælpe Demokrater.

— Hvad skal det sige?

— Det skal sige —

Herr v. Heidenheim standsede pludselig, thi Værelsets Dør gik op, og en ung, skøn Dame styrtede ligbleg hen til den Gamles Lænestol.

— Fader! udbrød hun, man har først nu sagt mig, at Du er bleven upasselig.

— Nu er jeg allerede bedre igen, min gode Ludmilla. Men hvor Du dog er bleven bange, mit Barn? Du kan jo næppe trække Vejret. Rejs Dig, Bohnenkamp skal føre Dig tilbage til dit Værelse.

— Nej, nej, kære Fader, jeg bliver hos Dig.

Hun mærkede nu, at der var andre i Værelset end hendes Fader og den gamle Sergent, hvilket hun ikke før havde lagt Mærke til i sin Angst. Hun genkendte nu de Tilstedeværende, i det mindste den ene af dem, og hendes skønne Ansigt blev overtrukket af Purpurglød.

Trods sin Forsikring til Faderen vilde hun nu gaa ud af Værelset.

Herr v. Heidenheim greb hendes Haand.

— Frøken, De bad mig før om at flygte —

— Hvad hører jeg? raabte Generalen, der var sprunget i Vejret. Hvad er det? kender Du den Herre, Ludmilla?

— Ja, Fader.

— Og? Og? raabte Generalen.

— Og, Herr General, sagde v. Heidenheim hviskende til ham, hun har hjulpet mig med min Undvigelse.

— Død og Helvede —

— Stille, Herr General, De ser, at Soldaterbørn ogsaa kan hjælpe Demokrater.

— Hvad maa jeg dog opleve? udbrød Generalen.

— Meget, Herr General. Men — Frøken, Deres Herr Fader har, trods Amnestien, som nylig blev meddelt mig, været saa venlig at tillade mig at forblive her? Vil De da ogsaa nu sende mig bort?

— Jeg vil, hvad Fader vil, svarede hun sagte og rødmende.

— De hører det, Herr General! De sagde før, at De var føjelig; lad mig altsaa vende tilbage til min Celle.

— Sergent Bohnenkamp, sagde Generalen.

— Hvad befaler?

— Fører Baron v. Heidenheim ind i Fremmedværelset.

— Som Herr Generalen befaler.

— Og i Morgen tidlig, Herr General? spurgte Baronen.

— Hvad vil De i Morgen tidlig?

— Drikker De Kaffe eller Te?

— Kaffe.

— Og Deres Frøken Datter skænker den for Dem.

— Ja, siden hun er her.

— Tillader De da, at jeg i Morgen drikker Kaffe med Dem?

— Hvis min Datter ikke har noget der imod, brummede Generalen.

— Slet intet, kære Fader.

Herr v. Heidenheim kyssede Frøkenens Haand.

Den næste Morgen drak de tre Kaffe sammen, ligesom den anden og tredie Morgen. Den gamle General kunde nu en Gang ikke skilles fra sin Fange, og de blev derfor endnu længere sammen.

Den ottende Morgen spurgte v. Heidenheim Generalen:

— Herr General, hvad vel De foretrække: Heidenheim-Toll eller Toll-Heidenheim?

— Har De spurgt Ludmilla?

— Det er hende ligegyldigt.

— Saa gør som De vil.

*

Fjorten Dage efter stod Brylluppet med Herr v. Toll-Heidenheim og Frøken Ludmilla v. Toll.

Ende.

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

FØRSTE KAPITEL.

Forfatterens Bekendtskab med Heltinden.

Jeg havde i to Dage opholdt mig i Malaga for at vente paa det franske Depecheskib, der skulde bringe mig til den afrikanske Kyst. En kvælende Hede laa i de Dage — det var i Juni — over »Druernes og Appelsinerne«s By, som jeg kaldte den. Naar bare Skibet snart vilde komme, det gik kun hver fjerde Uge, og som fransk Depecheskib tog det saa lidt Hensyn til de med Utaalmodighed ventende Passagerer, at det ofte kom otte Dage for sent.

Gæsterne i Hotel de la Promenade var temmelig kedsommelige. Ved Table d'hote sad de altid som nogle Tværdrivere i sorte Kjoler og med hvide Slips; de var Englændere, og, hvad jeg vel næppe behøver at fortælle, Englændere, som i Malagas fortryllende Klima søgte at styrke deres Helbred. Naar en Englænder er rask, har jeg altid fundet ham kedelig, og naar han er syg, er han ligefrem farlig for andre Folks Sundhed.

Den eneste jeg gjorde Bekendtskab med ved Bordet var Susy, hun var Selskabsdame hos en gammel, rig Mylady, der boede i Etagen neden under mig. Susy var en henrivende Skikkelse med røde Kinder og askeblondt Haar, hvis Bleghed dannede en højst original Modsætning til Kindernes Stærke Farve; da imidlertid Læbernes friske røde kom de sidste til Hjælp, sejrede Purpurindtrykket over Haarfarvens indtagende Ejendommelighed.

Men dette Bekendtskab blev af kort Varighed, thi Susy var ogsaa smittet af sit Fædrelands Stivstikkeri, uden at hun selv vidste af det. Da jeg den tredje Dag gik gennem

hendes Korridor, aabnedes pludselig en Dør ved Siden af mig, og En raabte ud. Jeg rettede naturligvis Øjnene mod Døren. Susys askeblonde Hoved kiggede ud, men fo'r atter tilbage med et Skrig; thi hun vilde kalde paa sin Kammerjomfru, men saa sig nu i dyb Neglige overrasket af mig, og fra det Øjeblik af værdigede hun mig ikke mere et eneste Blik.

Saa var jeg atter ene og forladt, og det franske Depecheskib vilde stadig ikke komme.

Den fjerde Dag viste Susy sig ikke ved Bordet, hendes Plads ved Siden af mig stod tom.

Da aabnedes Døren til Spisesalen og noget knirkende Silke kom brusende ind. Uden at se op bemærkede jeg, at Opvarteren trak Susys tomme Stol tilbage og at en sort Moirekjole tog Plads ved Siden af mig. Det kunde ikke være Susy, saadan raslede hun ikke.

Lidt forskrækket saa jeg op og opdagede en dødbleg Kvinde ved Siden af mig, det saa ikke ud til, at en eneste Draabe Blod kunde cirkulere i dette Ansigt; det løb mig koldt ned ad Ryggen ved det første sky Sideblik, jeg tilkastede denne Skikkelse.

Desuagtet blev jeg dog grebet af den største Nysgerrighed. Dette Væsen ved Siden af mig raslede ved den mindste Bevægelse saa hemmelighedsfuldt, saa fornemt, der hvilede noget saa aristokratisk over min Naboerske, og der var en saa imponerende Ro over hende, at jeg søgte efter en passende Lejlighed til at se ugenert paa hende. Da den tilbød sig, saa jeg et Ansigt saa smukt, saa regelmæssigt, saa dadelløst i alle dets Linjer, men ogsaa saa blegt, saa koldt, saa isnende, at jeg uvilkaarligt gyste.

I dette Aasyn laa der samtidig noget af en Madonna og af en falden Engel. Der laa en Højhed, en hellig Alvor paa den hvide Pande, der laa en Himmel i de store, sorte Øjne, der var overskygget af høje Bryn, men tillige noget saa lidenskabeligt, saa fortærende i Øjnenes Glød, at jeg blev forvirret. Kinderne var blege og sygelige, og dog besad de aristokratisk formede Læber med deres kraftige Kødfarve noget saa yppigt, saa nydelsessygt, at Ansigtet, der var omrammet af en Fylde af kulsort Haar, forekom mig som en levende Gaade.

Med en vis hellig Gysen hørte jeg min Naboerskes svære sorte Kjole rasle, ved hvert sky Sideblik syntes det mig, at der maatte skjule sig en lille Dæmon i Foldernes Mørke, og naar mit Øje faldt paa den fine, hvide Haand og paa det store brillantbesatte Guldkors paa hendes Bryst, saa forekom det mig, at denne mesterligt formede Haand kun kunde trykke dette Kors til Læberne for at bede Himlen om Tilgivelse for, hvad Hjertet uskyldigt havde syndet, fordi det hørte til et saa vidunderligt smukt Legeme. Med et Ord: Min Naboerske maatte være en Madonna, men tillige en Magdalene.

Det lykkedes mig kun med stort Besvær at overvinde det første Indtryk, som denne mærkværdige Skikkelse gjorde paa mig. Havde hun siddet lige overfor mig, vilde hun have været mig en guddommelig Gaade, og jeg vilde have brudt mit Hoved itu for at gætte den, men nu sad jeg ved Siden af en Gaade, og det var ikke engang forundt mig at studere dens henrivende Zifre. Det var netop dette, som gjorde mig mest forlegen.

Først da hun holdt op med at rasle med sin Kjole, blev jeg igen rolig, jeg kastede et spørgende Blik paa Tjeneren, der just tog Suppetallerkenen bort fra en gammel Herre, som sad lige overfor mig, og som var blevet saa distræt ved Synet af min Naboerske, at han sad som en Statue og holdt Skeen i Haanden. Tjeneren blinkede med Øjnene, som gættede han, hvad jeg vilde, og jeg velsignede senere hans Behændighed, thi da han kort efter betjente min Naboerske og mig, gav han mig Lejlighed til at indlede en Samtale med hende, som hun i Begyndelsen dog optog med fornem Tilbageholdenhed.

Hun talte Fransk, men med en Akcent, der straks gav mig et Indblik i hendes Historie. Hun var ikke fransk født, men hun maatte have levet i Paris, og højst sandsynlig laa Nøglen der til den Hemmelighed, som hendes sorte Øjne dækkede over, maaske maatte man ogsaa der søge Sporene til det Saar, af hvilket hendes Hjerte blødte, maaske var denne Sjæls Blomsterstøv gaaet tabt i hint Babylon, og maaske var det dette, der lagde den bodfærdige Synderindes Flor om den høje, rene Pande.

Mon det nogensinde bliver Dig tilladt at kaste et Blik ind i denne Verden? tænkte jeg, da min blege Helgen havde rejst sig og knitrende var gaaet ud af Stuen.

Jeg bad om Fremmedbogen med en vis Sky, som om jeg begik en Indiskretion. Man sagde mig, at en saadan eksisterede ikke i Hotel de la Promenade, thi i Spanien fører man ikke disse indiskrete Bøger. Man vidste kun, føjedes der til, at Damen var en fransk Grevinde, som havde til Hensigt at tilbringe nogle Maaneder her.

Jeg kedede mig meget hele Eftermiddagen, og efter Solnedgang gik jeg ned paa Promenaden for at gaa Aftentur. En Ekvipage holdt for Døren. Jeg hørte det bruse bag ved mig — min blege Ubekendte traadte ud, det var hende, Vognen ventede paa.

Jeg fratog Portneren hans nedarvede Ret, traadte hen til Vognen og hjalp hende med at stige ind. Et melankolsk Blik, der dog var ledsaget af et sørgmodigt Smil, takkede mig for min Opmærksomhed, og den aabne Ekvipage rullede ned ad Promenaden til det gamle mauriske Alcazaba.

Hvad jeg hidtil havde længtes saa meget efter, frygtede jeg nu — Depescheskibets Ankomst. Skibet udeblev imidlertid, og næste Middag sad jeg atter ved Siden af den blege Helgen.

— Min Herre, De er en Tysker? var de første Ord, jeg i Dag hørte fra hendes Læber, og det oven i Købet i sydtysk Dialekt.

Dette Spørgsmaal gav mig Ret til at se dybt og længe i de store, sorte Øjne; men hun slog dem ned, da dette Blik maaske dog syntes hende for langt. Jeg var med Rette forbavset, thi en Landsmandinde havde jeg mindst søgt i hende.

— Og De ligeledes? sagde jeg overrasket.

Landsmandskabet havde hidført en naturlig Tilnærmelse mellem mig og den blege Helgen, og det blev nu min Sag at udnytte den. Jeg fik hendes Navn at vide, det tilhørte en gammel, berømt grevelig Familie i Sydtyskland. Hun bekræftede, at hun længe havde levet i Paris og det sydlige Frankrig, og at hun havde taget Ophold i Malaga paa Grund af Sygelighed. Hun var allerede kommen hertil for otte Dage siden, men hun havde de første Dage spist paa sit Værelse, Trangen til Selskab havde dog ført hende til Table d'hote.

Depescheskibet lod vente otte Dage paa sig, og denne Tid var tilstrækkelig for mig til at komme paa en temmelig venskabelig Fod med Grevinde C., »den blege Grevinde«, som hun almindelig blev kaldet paa Promenaden.

— De er Poet, sagde hun en Dag til mig, da jeg sad paa hendes Balkon, medens hun lænede sig tilbage i en Lænestol, bleg og drømmende som altid.

— Ikke Poet, naadige Grevinde, rettede jeg. Jeg har ganske vist prøvet paa at skrive Vers — og hvem har ikke det i sin grønne Ungdom — men de er altid blevne temmelig middelmaadige.

— Men Forfatter er De da, tilføjede hun, medens der spillede et Smil paa hendes smukke Læber.

— Og frygter De ikke en Forfatters Indiskretion?

— Hvorfor? spurgte hun forbavset.

— Fordi De, naadige Grevinde, er det henrivende Bind til en Roman, der endnu ikke er trykt, svarede jeg, idet jeg gjorde et frugtesløst Forsøg paa at kysse den hvide Haand, der saa fristende hvilede paa Lænestolens Arm.

(Fortsættes).

DRAMA I 6 BILLEDER

Han elsked »hinner« Frøken Bang,
men ak, hvad ku' det nytte,
naar Annas Fader knap en Gang
gad blæse ham et Stykke.
»Du har jo ej en Øre, Du er en fattig Lus,«
det var de Trøstens Ord, han fik i deres Hus.

Men med skøn Anna aftalte »Per« en djævelsk Plan:
»I Nat saa gaar jeg ind til »ham«
klædt ud som selve »Fan«.
»Ja den Ide var glimrende, saa faar vi paa ham Ram,
hvor er jeg stolt af Dig, min Ven.«
»Jeg skal nok hamstre ham.«

Men da den elfte Time kom, han tabte alt sit Mod,
han sagde til sin elskede: »oh, jeg har stødt min Fod.«
Frem paa hans smukke Pande sprang
den gyselige, kolde Sved,
men hun ham lukked' ind til Bang,
skøndt Staklen lydeligen græd.

Hr. Bang han vaagned med et Sæt.
»Hør sig mig, hvad betyder det,
hvad Fanden græder »Fanden« for,
naa er det Dig dit lille »Nor«,
nu kan jeg kende Dig igen,
men skynd Dig nu at »skrubbe« hjem.

Fem Aar er gaaet siden sidst,
vi saa til Per, nu er han gift,
i Lotteriet vandt det »Skvat«
titusind Kroner paa et Brædt,
men Anna er ej mer et Lam,
hun prygler mægtigt løs paa »ham«.

Ja, Livet er ej bar Plasér,
for »Per« i hvert Fald ikke mer',
nu har han Lyst at hænge sig
(om Halsen paa sin Kone ej).
Moralen den er kort og knap:
»Tag ej en Kone smuk og »skrap«.«

Hans Holm.

Moralen i Deres Vise lyser som selve Hans-holms Fyr, og vi har ikke villet stille os hindrende i Vejen for, at dens Straaler kunde trænge ind i de tusinde Hjem.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

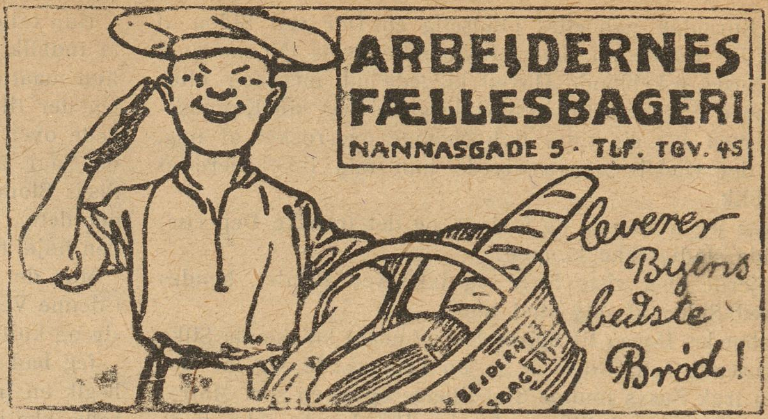

Forlov
elsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Kære Ravnen!
Du skulde vel ikke kunne bruge vedlagte Tegning med nedenstaaende Tekst?

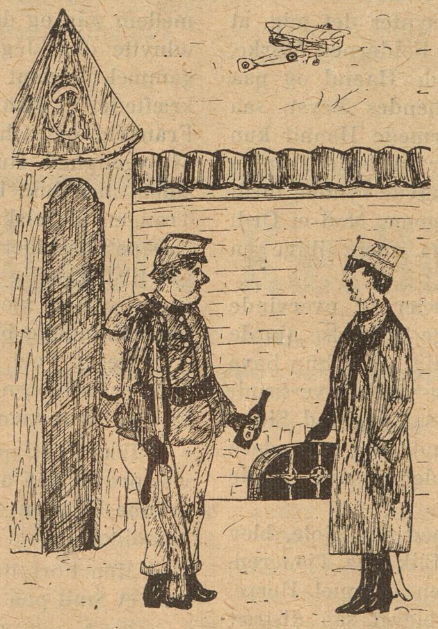

Løjtnanten: Naa, De har drukket en Bajer paa Posten, 67; Nu skal jeg sørge for, at De faar et Par smaa sorte ovenpaa.

Tegnet af *M. Andersen*, Herning.

Ja Moder du kunde sagtens, for du blev gift med Fader, men det er ikke saadan som mig, der skal have et helt fremmed Menneske, naar jeg skal giftes.

Tegnet af *Aage Rasmussen*, Fyn.

A. Henriksen, Victoriagade. Kommer nok frem ved Lejlighed.

Vittighedskonsortiet A. og P., Herning. Tak for det — men vi har et Par Millioner af den Slags liggende!

Kaj G., Sakskøbing. Ja, kære unge Mand, bare vi kunde svare Dem paa alle Deres Spørgsmaal. Nogle Tegninger (og Tekster) er intet værd, andre staar i et Par Tusind Kroner. Deres enkle Spørgsmaal, om vi kan bruge nogle *straks*, maa vi besvare benægtende.

Harry Fehrend. Ja, de gik i Papirkurven, fordi den Affære er bleven tilstrækkeligt beskreven i Forvejen.

V. A. K. Vor bedste Tak for den smukke »Julegave«, som altsaa en af *»Ravnen«s* Abonnenter vil faa Glæde af gennem vor forestaaende Jule-Konkurrence.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

„Ravnen"s Julenumer

»Ravnen«s Julenumer udkommer i Juleugen; det bliver rigt paa Morskab og Glæder og forsynes med en Mængde brillante Tegninger. Paa Grund af de vanvittige Papir- og andre Priser bliver Sideantallet ikke gjort større, men alligevel møder vi med en morsom Gættekonkurrence hvor Hovedgevinsterne bliver

2 × 5 Hektoliter Koks!

Julenumrets Pris forhøjes ikke — det faas for sølle 18 Øre, men vi nødsages til i Januar at forhøje Prisen paa Arbejdernes eget Satireblad til 25 Øre om Ugen, 3 Kr. Kvartalet.

»Ravnen« er endda Landets billigste illustrerede Ugeblad, og vi gør Regning paa, at *ikke en* Abonnent gaar fra for de Par Øres Skyld!

En Mængde af vore bedste Tegnere og Forfattere har givet Haandslag paa, at de i det kommende Aar ikke vil spare sig nogen Anstrængelse for at skabe et festligt Indhold i »Ravnen« hver Uge.

Vi beder derfor alle vore gode Venner *agitere kraftigt og virksomt* for »Ravnen«s Udbredelse.

Vort gode Blad koster ikke mere end en daarlig Cigar.

Et Kongeord.

Kong Frederik sidder paa højen Hest
og døjer Slotsholmens Slud og Blæst.
Han skuer paa Uføret harm og vred:
»Det er sg'u en nydelig Redelighed!«

Kong Frederik letter sin tykke Vom
og ser til højre og venstre om:
»Et Folk, der skal kues og trykkes ned —
det er sg'u en nydelig Redelighed!«

»Nu hersker de, der er intet værd,
med fromladen, bondesnu, hyklersk Færd —
en hvidslipset Degn, en Bladfrue fed —
det er sg'u en nydelig Redelighed!«

Kong Frederik flytter sin Hjælmkasket:
»Naar vinder Folket frem til sin Ret,
saa Bagstrævet dør, den Drage léd —
naar styres mit Land med
R e d e l i g h e d ?«

Bifrons.

»Godt Nyt«.

En hollandsk Flyver bereder ved Nattetid de Søfarende megen Besvær, da han altid har sin Maskine tæt nede ved Vandet.

Naa, det er jo ikke første Gang, at Søfolk er blevne bange for »Den flyvende Hollænder!«

*

Politibetjent v. J e s s e n, der blev saa slemt medtaget under Forhørene i Hagen-Sagen, agter om nogen Tid at udgive sine Erindringer, hvis Titler kommer til at ligne F r a n z v. J e s s e n s: »Mennesker, jeg mødte«, »Mennesker, jeg slog«.

*

Luftposten har egentlig ikke haft nogen særlig god Start, og flere af Flyverne er havnede i Vandet. Man tænker derfor saa smaat paa at kalde den V a n d p o s t e n.

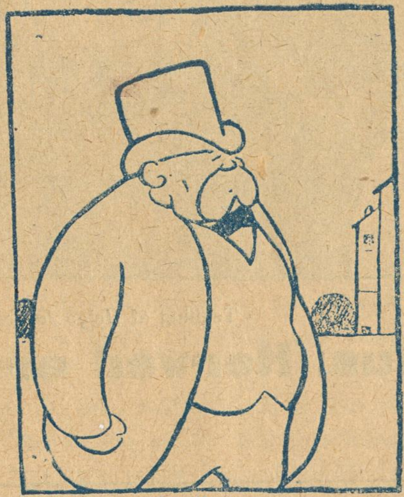

Den gamle Clemenceau
kan ej faa Fred og Ro
ved »Bols« og »Kyraso«
i en ægyptisk Kro,
thi Kløerne maa gro.

Den gamle Clemenceau
slog i Ægypten Bo.
Jeg vil dog hel're tro,
at han i Tysken slo'
sin vidtbekendte Klo.

23/11. Vor mest ansete Borgerrepræsentant, vort Lands dygtigste og skarpsindigste Jurist, er bleven anmodet om Bistand af begge Parter i Sagen *Becker* contra *Becker*. Nu er jeg morderlig spændt paa at se, *hvis* Parti den begavede Mand vil tage.

— Har Du set, at Valutakommissionen har skiftet Navn efter det negative Resultat hos Regeringen?

— Nej, hvad hedder den nu?

— »*Hva' nu da*-Kommissionen!«

Nu døjer Smaafolk og Arbejderstand,
og Smalhans blir stedse smal're,
Regeringen? Den »ser Tiden an«
og la'r saa det hele dalre.

At raabe: Valutakommission!
og op om sin Vilje skvaldre,
d e t evner enhver Ministerperson —
men bedst dog: At la' den dalre!

HØRT PAA KAFE

— Hvad gør Deres Søn inde i København, Hr. Etatsraad?

— Mig Sorger.

Afguder VII.

Tegning af *Erik Lassen.*

Alt har en Mand til hende bejlet
og sagt, hun var ham o saa kær,
saa kær.
Men hvis De spø'r, hvem hendes
Afgud er,
— De faar det bedste Svar af —
Spejlet!

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

Tomacius Pilatus: Herved er intet at gøre!

Professorens Opdagelse.

Jeg kom op til min gamle Ven, Professor Knivskarp (født Ligeglad), og opdagede straks, at han i sit Kontor havde en Kasse, som ikke før havde været der.

— Sav og Økse? spurgte jeg.

— Langfra, svarede han. Det er en Fonograf. Og nu vil jeg spare Dig for at spørge: »Hvad bruger Du den til?« For jeg bruger den nemlig til Sagsanlæg. Og da Du selvfølgelig endnu mere forbavset vil spørge: »Hvad er Meningen?«, saa skal jeg med det samme forklare Dig det. Ser Du, jeg bliver jævnligt interviewet af de store Blade, og dèr staar altid det modsatte i Avisen af det, jeg har sagt. Saa fandt jeg paa at gemme en Optagerfonograf her mellem Bøgerne, og hver Gang jeg nu bliver adspurgt af en Journalist, saa optræder Fonografen *som Vidne.* Den er Du altsaa med paa.

Well! Nu skal jeg læse et Stykke op for Dig af et Interview, jeg forleden havde med en Medarbejder ved »Wanderbills daglige News«. Her staar: »Vi spurgte Professor Knivskarp, hvad han mente om Doktor James Johnsons nyeste Opfindelse med at kurere indvendige Bylder ved Hjælp af at »kilde« en Patient under Fødderne med et Rivejærn. Den berømte Professor og Specialist svarede uden Betænkning, at han ansaa James Johnsons Opfindelse for genial og en stor Velsignelse for Menneskeheden, og Professoren vilde straks anvende den ypperlige Ide i sin Klinik.«

— Ser Du, *saadan* stod der i Bladet. Men nu sætter jeg Fonografen i Gang, og Du kan nok høre Forskel paa Interviewerens og min Stemme. Pas paa —!

Maskinen snurrede, og jeg hørte tydeligt to Stemmer føre følgende Samtale:

»Hvad mener Professoren om Doktor James Johnsons nyeste Opfindelse med at kurere indvendige Bylder ved Hjælp af at »kilde« Patienten med et Rivejærn under Fødderne?«

»Jeg mener, det er oplagt Humbug, Plattenslageri og Pengeafpresning. Man kan ikke befri en Mand for Bylder i Halsen, fordi man »kilder« ham lidt mellem Tæerne.«

»Undskyld, men Doktor Johnson har tegnet en Annonce i »Wanderbills Daily News« paa 1000 Dollars . . . . Var det ikke noget for Dem, Professor Knivskarp —?«

»Rejs a' Kalifornien til, Idiot!«

— Ja, her slutter Interviewet, og da jeg havde læst Resultatet i »Wanderbill«, anlagde jeg Sag, fik Bladet idømt 2000 Dollers i Straf og 1000 i Erstatning. — Fonografen var jo et glimrende Vidne.

— Den er storartet, udbrød jeg.

— Jamen den bli'r bedre, svarede den store Læge, nemlig naar Edison og jeg faar opfundet *en Fonograf, der kan aflægge Ed —!*

C. A.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. KNUD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. LAF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Holbergsgade 6.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Wolkes Caloric
A/s Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

Ind i en Kupé i Nordbanetoget steg forleden tre unge Herrer, de var i en lidt anløben Stemning og generede en Del deres Medrejsende, en ung Dame og Herre.

Parret lod imidlertid, som om de ikke hørte det, og da Toget nærmede sig Birkerød, rejste den ene af de tre lystige Kavallerer sig og sagde:

— Ja, nu maa jeg sige Farvel, nu er jeg hjemme.

Da Kupédøren var bleven lukket efter ham, vendte Herren sig om imod sin Kæreste og sagde:

— Saa, nu er der kun *to Rødder* tilbage!

— Hvad mener De dermed? udbrød de to lystige Kavallerer som med en Mund, idet de fo'r op.

Herren vendte sig rolig om imod dem og sagde:

— Hvad jeg mener dermed? — Hvad andet skulde jeg mene dermed end, at vi nu har Lillerød og Hillerød tilbage! — Eller hvad troede De, jeg mente?

Præsten: Jeg har hørt, at Deres Kone er blevet syg igen. Er det den gamle Sygdom?

Niels Jeppesen: Næj, Hr. Pastor, ded er en hel ny — æ Dovter kalder den Tebavefald.

*

Værten: Min Herre, jeg kan byde Dem paa en Julegaas, som man maa tage Hatten af for.

Herren (efter at have smagt paa Gaasen): Ja, Hr. Vært, De har Ret, man bør hædre Alderdommen.

*

A.: Hvorfor har De givet Deres første Kommis Afsked?

B.: Fordi han havde den Anskuelse, at det var mine Kunder og ikke mine Varer, han skulde skaffe mig af med, — og det lykkedes ham til Dels.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

R. BORDING KØBENHAVN

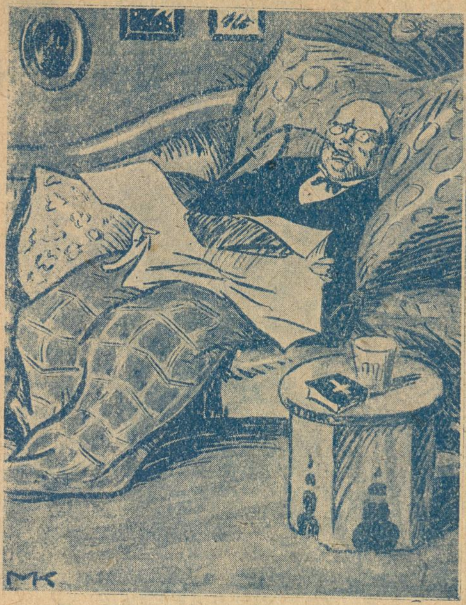

Tegning af *Magnus Kristensen.*

Præsten: Verden er forfærdelig! Menneskene har kun Tanke for sig selv — ingen tænker paa det salige i at forsage Verdens Goder.

Tegning af *Gunnar Madsen.*

Forlegen Herre: **Holder De af kogt Torsk, Frøken?**
Damen: **Ja, forfærdeligt! Men De maa endelig ikke lade Dem koge for min Skyld!**

Tegning af *Hp. Hansen.*

Nøden og Brændehuggeren.
Nøden: **Go'e Sigurd, giv de fattige lidt billigt Brænde.**
Sigurd B.: **Gaa væk med Dig! Jeg har nok at gøre med at lægge i Kakkelovnen for det forrige Ministerium!**

Tegning af *Knud Pedersen.*

Hans »Klub«.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 50 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 9. December 1920

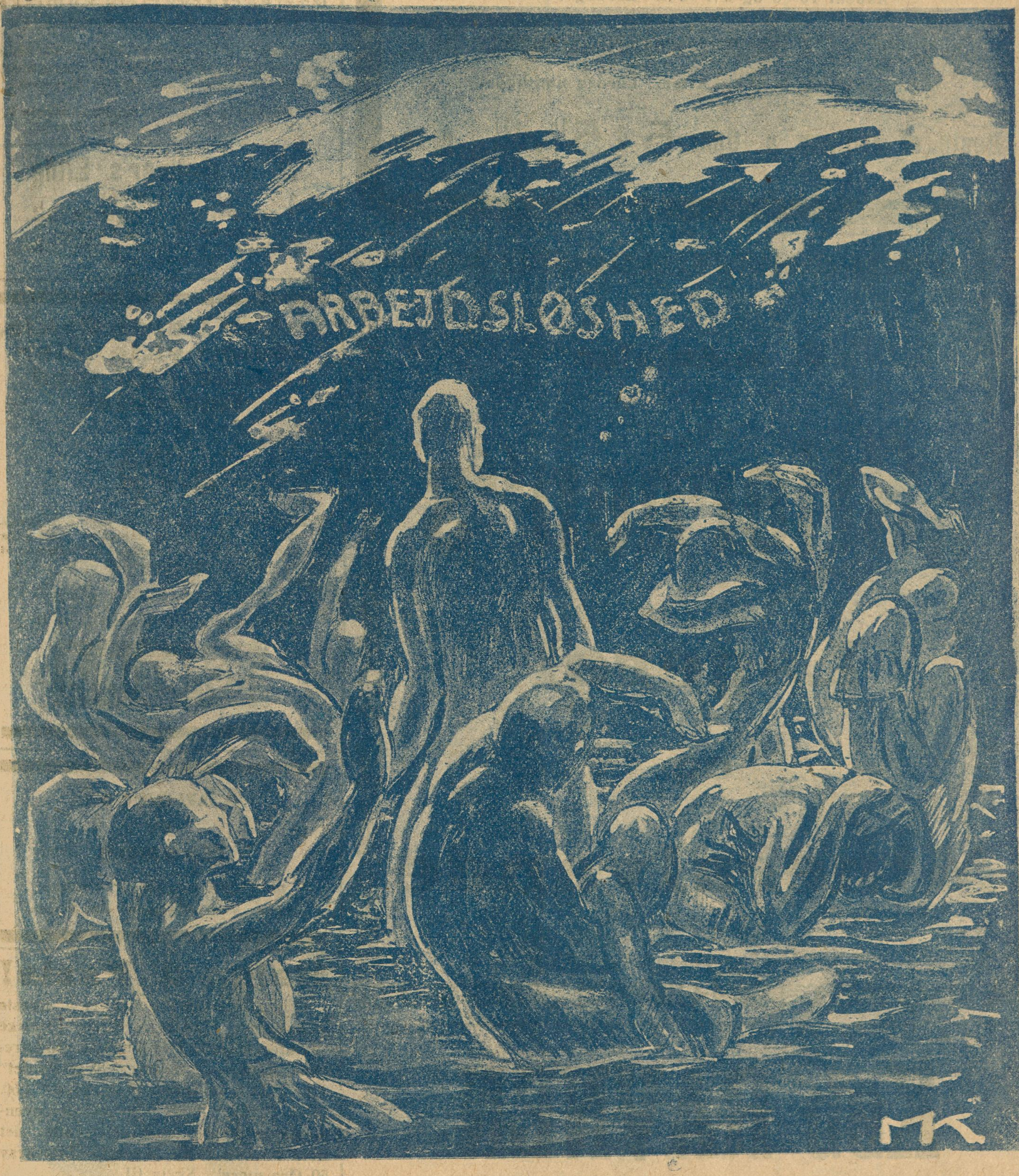

Tegning af *Magnus Kristensen.*

Arbejdsløsheds-Floden stiger —: Kapitalistens Vaaben mod Massen.
Stor-Fabrikanten ej viger — før han *selv* mærker Ebbe i Kassen.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.

Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.

Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Laker Deres Cykle, Motorcykle eller Automobil med Robbialac

Trænger Lakken paa Deres Maskine til Fornyelse, giv den et Lag Robbialac i en af de smukkeste Farver og derpaa Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
Én gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.
ROBBIALAC

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6.00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

En Pige henter paa Posthuset et Brev fra sin Kæreste. Men hun kunde daarligt læse Skrift og bad derfor Assistenten tyde Runerne.

Denne læste ... og til Slut sender jeg Dig Tusinde Kys.

Pigebarnet fik de Tusinde Kys — af Assistenten!

Medens han slikker sig om Munden efter det sidste, siger hun:

— Nej, at man saadan kan sende Kys med Posten! Send ham 10.000 fra mig igen!

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912
Telf. 912

Den nye Baron er rigtignok en god Mand. Alt, hvad han skyder, sender han hen paa Hospitalet.

— Det er skam pænt af ham. Hvad er det for Dyr, han mest skyder?

— Han skyder aldrig Dyr. Han skyder kun Klappere.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Modeparfume Pudder
Sæbe
Rubidor
BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMARJØRGENSEN)

Husqvarna svenske Staal - Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Set paa Strøget:

Tegning af *Hp. Hansen.*

Prof. Max Reinhardt.

Klart Standpunkt.

A.: Naa, er Du lykkeligere nu i dit andet Ægteskab?

B.: Ja, langt lykkeligere. Jeg føler mig ligesom saadan mere rolig, forstaar Du.

A.: Er det i Sindet?

B.: Ja, ikke alene det, men saadan i det hele taget. Ser Du, i mit første Ægteskab var jeg aldrig rigtig paa det rene med, hvem af os der egentlig stod for Styret; men nu, i mit andet Ægteskab, ligger alt fuldstændig klart, og der er ingen Anledning til nogen Disput.

A.: Naa, hun har altsaa givet efter?

B.: Ih nej. Det er skam hende, der bestemmer, hvorledes det hele skal være.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Manden: Naa, hvor meget gi'er saadan en Ko om Dagen?

Konen: Aa, saadan en 5—6 Potter.

Manden: Og hvor meget sælger De saa til Mejeriet?

Konen: Aa, det ka' vel bli' saadan en 8—9 Potter.

*

Ved Ballet:

Christensen: Undskyld, lille Frøken, men Deres Ansigt forekommer mig saa bekendt!

Frøken X: Ja, undskyld, Hr. Christensen, men jeg elsker en anden, saa jeg kan ikke blive Deres, men kom igen en anden Gang!

*

Fru Andersen: Jeg kendte en Bryggerknægt, og han har det nu saadan, at ingen kunde faa ham til at drikke en Bajer, om der saa blev lagt Hundred Kroner for ham paa Bordet!

Larsen: Saa er han vel Afholdsmand?

Fru Andersen: Næ, han er død!

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

DELTAGELSE

Sent forleden Aften, da en Bager paa Nørrebro vilde lukke Butikken, kom en Student hurtig ind i denne.

— Har De femoghalvfjerdsindstyve gamle Rundstykke? spurgte han.

— Femoghalvfjerdsindstyve gamle — aah, vent et Øjeblik, jeg skal se efter —

Han begyndte straks at se efter det fra den foregaaende Dag liggende Restparti og supplerede det med det, han havde tilovers fra denne Dag.

— En, to tre — syv — ti — fjorten — tyve — femogtredive —

Treoghalvtreds — det nærmer sig — tres — to og tres — vi naar det vel nok — halvfjerds —

Bunken taarnede sig højere og højere op.

Nu var Tallet der.

— Det var da godt, min Herre, at jeg havde saa mange. Lige femoghalvfjerdsindstyve gamle Rundstykker —

Studentens Ansigt antog et meget deltagende Udtryk.

— Dem bliver De saamænd ikke af med i Dag, sagde han venligt, tog sin Hue og forlod Butikken.

Tre Konger.

(Mel.: »En lille Nisse rejste —«)

Den store Konge rejste
med Ekstraskib fra Land til Land,
hans Agt det var at hilse
paa Verdens største Mand.
Han kom til Londons Hjerte
og hilste pænt paa Hr. Lloyd George,
men George han naa'de ikke
engang til Kongens Gorge.*)
Saa til Paris han rejste,
dèr har han væt engang tilforn,
af stort der bare fandtes
det gamle Eiffeltaarn.
I Rom han gik og vented'
at finde dèr det høje Lag.
Af Nyt han kun bemærked',
at Rommen var lidt svag.
Den Rejse var forfejlet,
200.000 »Krus« den koste kan.
Da Kongen saa i Spejlet,
han saa den største Mand!

Kong Reinhardt nylig rejste
med Ekstratog til Gøteborg,
at han fra os sig skilte,
var ham en *Goethe*-Sorg.
Med »Pelikanen« slugte
han os med baade Sjæl og Krop,
men derimod med »Uhr-Faust«
trak han os vistnok op.
Den »Købmand i Venedig«
var Reinhardts fineste Tip-Top;
han førte ganske snedig
til »Dødedansen« op.
Hil Reinhardt! Du har skaffet
os mange smaa Fornøjelser,
der var kun lidt formange
smaa fæle Spøgelser!

Kong Alkohol han rejste
alt til Amerika paa Stand,
hans Agt det var af hilse
en rigtig Afholdsmand.
Men næppe var han kommen
i Land — han saa en Skare Børn,
som stod og dansed' rundt om
en mægtig Kæmpe-»Bjørn«.
Han var i Afholdslandet
og søgte ned, hvor der var »Blus«
— han smilte, thi nu havde
han set den største »Sjus!«

Jørgen Grønsvær

*) Hals. (udtales Gorsj).

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Noget af det værste, jeg ved, er at gaa tilbage til Teatergarderoben, som man lige har forladt, for at hente en Taske, som min Kone har glemt! (»Passing Show«, London).

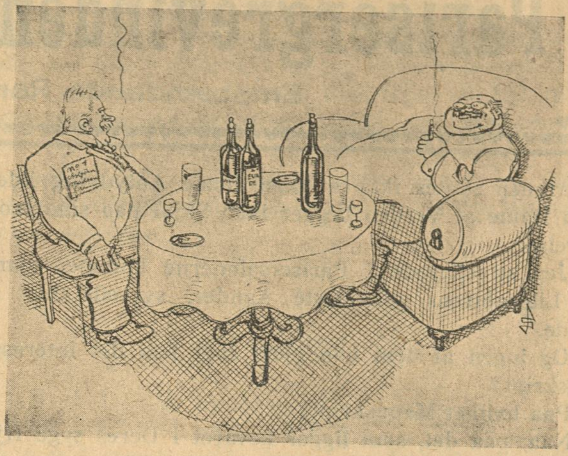

EN FILANTBOP.

Den ömhjärtade ungkarlen Elovsson ser sig icke istånd att taga till sig ett hungrande wienbarn. På grund av den nuvarande gode spritttilldelningen har han i stället beslutat att taga et törstande »barn« från förbudslandet Norge.

(»Søndags-Nisse«).

— Hvem er det dér ved Skrivemaskinen?
— Aa, det er vores ny »Klapperslange«.

(»Fliegende Blätter«).

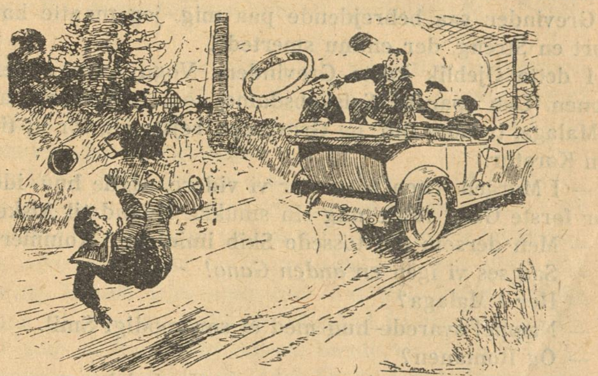

— Halløj! Mand overbord! Ud med Redningsbæltet! (Reservedækket.)

(»London Opinion«).

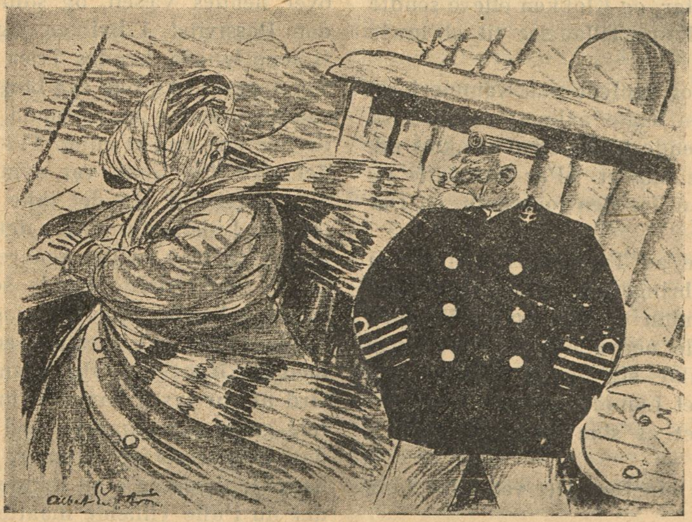

— Jag har det så förfärligt illa, kapten! Hva ska ja göra?
— Var lugn (rolig), frun gör dä nog ändå! (»Strix«).

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

Grevinden syntes ikke at tage denne Antydning ilde op; thi en Dame af Verden lægger ikke Skjul paa sine erotiske Oplevelser.

— Jeg er allerede i Parisersalonerne kommen sammen med Literaturens pikanteste Aander, svarede hun undvigende.

— Og ingen af dem han gjort Jagt paa det interessante Manuskript?

— Paa hvilket Manuskript?

— Naa, paa det, som ligger bevaret i Deres syge Hjerte!

— Hvorfor tror De, at mit Hjerte er sygt?

— Fordi Deres Øjne er syge, Deres Naade!

— Er De maaske tillige Læge?

— Nej! Man har rigtignok ofte spurgt mig til Raads, men hjælpe kunde jeg desværre aldrig! De har vel ikke Lyst til ogsaa at prøve?

— Jeg mangler kun mild Luft og Ro!

— Og denne Ro, er den kun en Pavse, eller er den Romanens *Ende?*

Grevinden saa bebrejdende paa mig, jeg maatte have berørt en Streng, der endnu smertede.

I dette Øjeblik kørte Grevindens Vogn frem under Balkonen. Den spanske Selskabsdame, som hun havde antaget i Malaga, traadte ind, og Grevinden rejste sig for at tiltræde sin Køretur.

— I Morgen Aften passiarer vi videre, sagde hun, idet hun for første Gang rakte mig sin smukke Haand til Afsked.

— Men dersom det tossede Skib imidlertid kommer?

— Saa ses vi igen *en anden Gang!*

— Her i Malaga?

— Næppe! svarede hun med et sørgmodigt Smil.

— Og Romanen?

— Den vil rimeligvis saa være et Kapitel længere, svarede hun, idet hun tog Afsked med mig.

Den næste Morgen indtraf det franske Depescheskib virkelig. Da det kun gjorde en Tur hver fjerde Uge, var der ikke andet for mig at gøre end sige Malaga Farvel. Klokken tolv skulde Skibet sejle til Gibraltar, og Klokken elleve sendte jeg Grevinden mit Kort og bad om Tilladelse til at turde kysse hendes Haand til Afsked.

Medens jeg stod i Korridoren og ventede paa Kammerjomfruens Tilbagekomst, blev Døren sagte aabnet; en klassisk smuk, hvid Haand, og en blændende fyldig Arm straktes ud, og en munter Stemme tilraabte mig et: »Paa Gensyn!« og næppe havde jeg berørt Haanden, før den forsvandt, og Døren blev laaset.

Ærgerlig skyndte jeg mig ned ad Trappen. Foran Døren ventede allerede Bybudet for at bringe mit Rejsegods til Havnen. Fra Gaden kastede jeg endnu et Blik op til Vinduet, men jeg saa ikke andet end de nedrullede Gardiner, bag hvilke den samme Haand strakte sig for at tilvinke mig endnu et Levvel med et broderet Lommetørklæde.

Skæbnen havde spillet mig et af sine mest ubehagelige Puds. — — — — — — — — — — —

Fire Aar var henrundne siden hin Dag. Det var atter Juni, og jeg befandt mig i Venedig.

Jeg gik drømmende langs med Kajen ved Dogepaladset og saa ned i det mørke Vand, medens jeg svælgede i al den Eventyrpragt, som en Aften paa dette Sted er i Besiddelse af. Maanen stod paa den mørkeblaa Himmel og kastede sit magiske Lys paa Markuskirkens Kupler, paa de bevingede Løver og paa de blege Marmorfliser, tusinde Lys skinnede ud fra Torvets Gallerier, og fra dets Kaféer trængte Gadesangernes Arier og det uundværlige Guitarakkompagnement herover.

Temmelig træt af en seks Dages uafbrudt Rejse til Lands og til Vands søgte jeg en Plads foran en Kafé paa en af de Stole, der var anbragte langt ud paa Torvet.

Selskabet omkring mig var kun lidet talrigt, det bestod fornemmelig af nogle tyske Familier, der gæstede Venedig, og hvis Døtre uafbrudt sværmede for den venetianske Maane.

Mit Blik faldt tilfældigt paa to kvindelige Skikkelser, som sad ved Siden af en af de Søjler, der bar Kaféens Galleri. Især den ene af dem var Tiltrækningspunktet for Lapsene, der spadserede frem og tilbage i Kaféen. Hun havde lagt Spidsen af sin Mignonfod op paa Sædet af en af de elendige Halmstole, der stod foran hende, og Haanden legede aandsfraværende med det gule Baand paa hendes Hat; hun lagde tilsyneladende slet ikke Mærke til Lapsene og var ganske ligegyldig for deres Nysgerrighed. Lige over for hende brændte en Gasflamme, og naar hun slog Øjnene op, traf Lyset dem, som to Diamanters Ild træffes.

Med et overrasket Udbrud sprang jeg op; thi denne Dame var ingen anden end den blege Grevinde fra Malaga! Da jeg paa en noget fremfusende Maade traadte hen til hende, syntes ogsaa hun noget overrasket, og da hende Sæde var lidt ophøjet, hvilede hendes Øjne spørgende og tilbagevisende paa mig. Men pludselig fo'r et Smil over hendes Ansigt, og hun rettede sig op af sin foroverbøjede, noget emanciperede Stilling.

— Min Afrikaner fra Malaga! raabte hun smilende, idet hun rakte mig Haanden.

— Sagde jeg ikke nok, at vi atter vilde mødes? Tag Plads her lige over for mig og min Selskabsdame, Frøken Duboque, tilføjede hun, idet hun skubbede den Stol tilbage, som hendes Fødder hidtil havde hvilet paa; jeg har ofte tænkt paa Dem, De skal ordentlig komme til at fortælle mig om Deres Rejser!

Jeg forundrede mig over den Livlighed, der var udbredt over hendes Væsen, og som ikke det mindste mindede om den Passivitet, i hvilken jeg den Gang saa hende; hendes Øjnene lynede, hendes Træk var bevægelige, og selv om Ansigtet ogsaa var lige saa blegt endnu som den Gang, saa forraadte det dog et Livsmod, en indre Friskhed, som overbeviste mig om, at enten Tiden eller Skæbnen havde helet alt det, der den Gang var sygt i denne smukke Kvinde; men alligevel holdt jeg det ikke for passende at erindre hende om hin Lidelsestid straks det første Øjeblik, vi atter saa hinanden. Vi blev en Del generede af Lapsenes Paatrængenhed; thi de omkredsede hende som Ørnen et Stykke Vildt; jeg foreslog hende derfor at tage Plads paa Stolene uden for Kaféen, men hun foretrak en Spadsetur og rejste sig tillige med sin franske Selskabsdame, der ikke syntes at forstaa et Ord af vor tyske Samtale; hun lagde sin Arm i min og trak mig gennem Buegangen ned til Vandet. Her var hun i saadan et overstadigt Humør, at jeg ikke gjorde mig nogen Samvittighedssag af at minde hende om Malaga og Romanen, der nu i alle Tilfælde maatte være sluttet.

— Har De, selv i denne henrivende Maaneskinsnat, ikke i det mindste en poetisk Tanke? spurgte hun skælmsk.

— Skal jeg være oprigtig, maa jeg tilstaa, der falder mig i Øjeblikket ikke andet ind end den højst fade Tanke, at jeg vilde ofre alle Maaneskinsnætter i Verden for Deres smukke Øines Nat!

— Ja, den er rigtignok fad! ... Ved De, hvad jeg tænkte, da jeg saa ned i dette vidunderlige blaa Vand?

— Jeg vilde give meget til, at jeg vidste Deres Tanker, Grevinde; De vilde da ikke længere være mig en Gaade!

— Jeg ønskede at være en Havfrue for at kunne dykke ned i dette flygtige Maaneskin!

— Grevinde! sagde jeg, da Tankerne satte mig tilbage til hin Tid. Deres Ide falder mærkværdig sammen med en Drøm, som jeg havde under Vejs fra Malaga. Hør blot! Vort Skib laa i Havnen lige til Aften; men Kaptajnen tillod mig ikke at vende tilbage til Byen. Jeg tænkte paa Dem hele Dagen. Om Natten blev vi i Strædet overfaldne af et Uvejr, jeg søgte min Kahyt paa Agterdækket, og vugget af Stormen sov jeg ind. I Drømme saa jeg Dem, Grevinde, saa bleg, saa lidende, som jeg havde set Dem i Malaga; jeg saa Dem i de hvide Bølger omkredse vort Skib som en Havfrue, jeg saa Dem vinke med Lommetørklædet; saa pludselig saa jeg en und Mands mørkebrune Ansigt dukke op ved Siden af Dem, han rev Dem det gyldne Kors fra Brystet og ... jeg vaagnede, og De var forsvunden.

Medens jeg fortalte, skælvede hendes Arm i min; og jeg overbeviste mig om, at mine Ord havde truffet hende, som en Pil træffer sit Maal; thi min Drøm var ikke andet end en Antydning af, hvad jeg i Virkeligheden et Aar senere havde erfaret om hende i Paris.

Intet Ord kom dog over hendes Læber; hendes Arm laa saa livløs og kold i min, som førte jeg en Automat, hendes Blik var ufravendt fæstet paa Jorden. Da vi endelig stod foran hendes Hotel, tog hun sin Arm og saa saa koldt paa mig, som havde hun et vildfremmed Menneske for sig.

— Naar rejser De? spurgte hun med tonløs Stemme.

— Jeg har tænkt i Overmorgen! Tillader De, at jeg i Morgen Formiddag gør Dem min Opvartning?

— Nej, jeg agter at beskæftige Dem andre Steder. Paa Gensyn!

Med disse Ord nejede hun let og gik ind i Hotellet.

*

— Hun vilde beskæftige Dig andetsteds! tænkte jeg den næste Morgen, da jeg laa i »Luna«s Vindue og iagttog Hjørnet skraas overfor, bag hvilket Torvet laa.

Pludselig troede jeg nede paa Gaden at genkende Grevindens Selskabsdame, der lige bøjede om Hjørnet. Rigtig, det var hende! Hun gik lige hen mod »Luna«.

Min Spænding var stor. Jeg gik tilbage i Værelset og lyttede.

Endelig hørte jeg Trin, men de kunde umulig tilhøre en Kammerjomfru.

Det bankede paa min Dør. Opvarteren traadte ind med en lille Pakke og meldte, at en Dame lige havde afleveret den til mig.

Altsaa min Beskæftigelse!

Jeg aabnede Pakken, og i det omhyggelige Papiromslag fandt jeg en Bog, der var indbunden i sort Fløjl.

— Grevinden har digtet Vers, tænkte jeg ved mig selv; men til min Forundring fandt jeg kun Prosa deri.

En Titel manglede, derimod laa der mellem Bindet og det første Blad et Ark Papir, paa hvilket der stod et Par Linier uden Over- og Underskrift. De var skrevne af en sirlig, men flygtig Damehaand og lød saaledes:

— Det er mig ubekendt, hvad og hvormeget De allerede véd; men jeg indser nok, at De maa vide alt. Her er »det syge Hjertes« Roman. Læs den opmærksomt, det kan være, at jeg senere kan have Nytte af det.

Naar jeg her begaar den Indiskretion at offenliggøre Manuskriptet, sker det kun med Forfatterindens udtrykkelige Tilladelse, som jeg senere har erhvervet. Hvorledes og hvornaar jeg atter mødte hende, finder Læseren ved Fortællingens Slutning. Af Hensyn til hendes Familie maatte jeg give hende det Løfte, at jeg vilde forandre de Steder i Manuskriptet, der kunde forraade deres Navne, paa en saadan Maade, at disse Navne ikke kom i Fare, og at jeg ogsaa vilde forlægge Tiden enten frem eller tilbage.

— Jeg behøver ikke at skamme mig over mine Oplevelser, sagde hun. Vel har jeg fejlet, men jeg har ogsaa bødet. — De selv var en Gang Vidne til denne Bod. Hvad mit Liv indeholder af Konflikter, er nu jævnet, takket være Skæbnen og den Viljeskraft, som Prøvelsen væbnede mig med.

At jeg som Forfatter han tilføjet noget, nægter jeg ikke; jeg maatte gøre det for at forhøje Interessen for den Historie, der hermed begynder.

ANDET KAPITEL

De tre Legesøstre.

Jeg er født i Østrig og henlevede en Del af min første Barndom i en særdeles henrivende Bjergby. Min Fader beklædte den Gang ikke noget Embede, han havde trukket sig tilbage fra den Uro, som hans Bestillinger altid holdt ham i; da han imidlertid var godt anskreven ved Hoffet, turde han dog ikke smigre sig med, at han allerede i sin nuværende Alder vilde blive forskaanet for al Tjeneste. Saa ofte han kom til Hovedstaden, blev han overvældet med Bebrejdelser, fordi han var saa uvirksom; men han tilbageviste alligevel i flere Aar alle Anmodninger om at genindtræde i Statstjenesten.

Visse Familieforhold har vel ogsaa væsentlig bidraget til hans Tilbageholdenhed; thi Stridigheder, hvis Aarsag var af meget delikat Natur, havde for stedse fjernet ham fra en af hans allernærmeste Slægtninge.

Jeg selv lærte først senere den egentlige Grund til denne Spaltning at kende, men jeg mindes fra min Barndom, at jeg ofte halve Dage ad Gangen traf min Fader i mørk Stemning, og at jeg undertiden saa en Taare skælve i den ellers saa imponerende Mands Øje, naar han lod mig kalde, løftede mig op paa sit Knæ og trykkede mig ind til sig med en Inderlighed, som en hemmelig Smerte havde sin store Del i.

Dette gjorde imidlertid kun lidet Skaar i min Munterhed, thi jeg var et vildt overgivent Barn. Ledsaget af min Barnepige — thi min Moder døde allerede, da jeg var tre Aar gammel — klatrede jeg op og ned ad Bjergene; mine bedste Venner var: for det første min Faders Newfoundlænderhund, den langhaarede Pluto, der var et taalmodigt Offer for alle mine Uopdragenheder, for det andet min Faders Tjener med det store Overskæg, den gamle Heublinger, hvis Afgud den lille, viltre Komtesse var, og for det tredje til tyvende alle mine Faders Venner, mest Officerer.

En Dag stod jeg i Gadedøren i Færd med at klatre op paa den taalmodige Plutos Ryg, og den gamle Heublinger stod bag ved mig. Et Postbud kom op ad den store Hovedtrappe og overrakte den gamle nogle Breve til min Fader, deriblandt ogsaa et meget tykt med et stort Segl. »Hvad vil Kejseren os nu?« brummede han og gik ind i Huset.

Allerede om Eftermiddagen hed det sig i Huset, at alt skulde gøres færdigt til Afrejse, Fader skulde rejse til Wien.

Der kom nu nogle meget urolige Dage. Jeg husker, at jeg befandt mig paa Jernbanen og her fik den første virkelige Sorg i mit Liv. Man havde ladet Pluto blive tilbage i *** og derimod taget min væmmelige Barnepige med. Det modsatte vilde have været mig meget kærere. Mine Taarer blev imidlertid snart tørrede af alt det nye, der mødte mig paa Rejsen.

Da jeg kom til Wien, glemte jeg hurtig i Hovedstadens Larm alt, hvad der havde været mig kært i ***, og ogsaa Pluto traadte i Baggrunden i mine Erindringer.

(Fortsættes).

Jul-Præmiegaade

Værdifuld Præmie til enhver, som løser Opgaven.

I Lighed med tidligere vil vi i Aar foretage en større Præmieuddeling blandt Bladets Læsere. Uddelingen er denne Gang sat i Forbindelse med en interessant og morsom Præmiegaade, **som vi hermed indbyder enhver af Læserne til at deltage i.**

Vi tør nok gaa ud fra, at Opgaven er passende vanskelig. Den er saaledes, at den vil give mange en god Del Hovedbrud, medens de mere skarpsindige maaske kan gætte Løsningen straks. Hvad enten de hører til de første eller de sidste, siger vi dog: **Gaa straks i Gang med Opgaven, De skal nok finde den rette Løsning,** og husk paa, De kommer ikke til at have Besvær uden Løn, men hvori denne bestaar, maa De læse om længere nede, nu gaar vi først til selve Opgaven:

Obs. vi betaler 1000 Kr. kontant til den, som kan bevise, at A/S **Kunstforlaget »Union«, København,** tjener en eneste Øre paa denne Præmiegaade.

PRÆMIE-REBUS (Løsning: **Et gammelt velkendt Ordsprog**)

Enhver, som løser Opgaven, erholder en af hosstaaende

Præmier aldeles gratis.

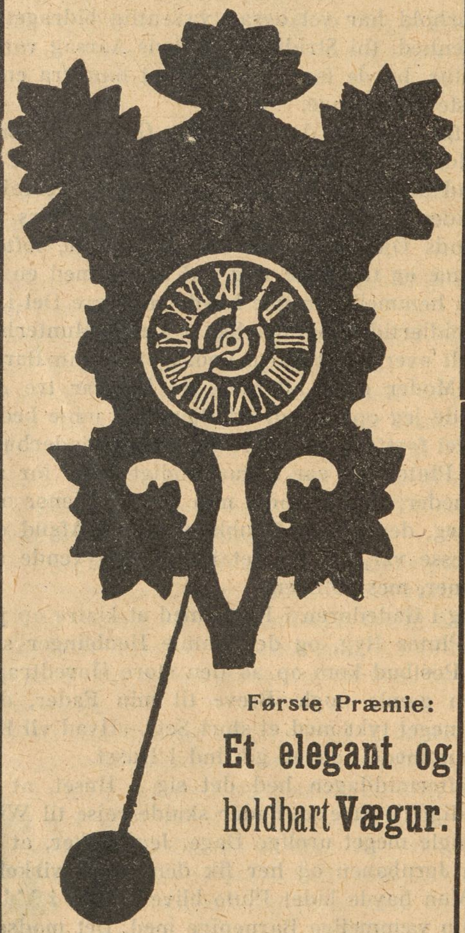

Første Præmie:

Et elegant og holdbart Vægur.

Til alle, som ikke faar første Præmie, sender vi aldeles gratis nedenstaaende Lommeur.

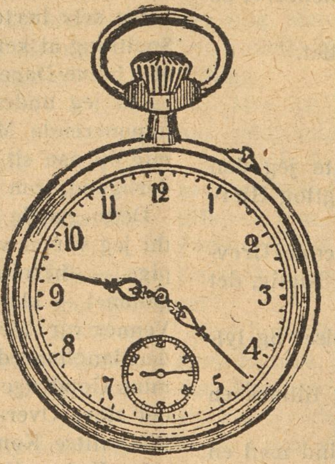

Gratis!

Fineste 36 Timers Remontoir Anker-Ur

Dette Ur erstatter fuldkommen et ægte Sølvur, da det har samme Udseende og er umaadelig holdbart. Hvad Værket angaar, er det fuldkommen lige saa godt som et ægte Sølvur. Vi gør Dem opmærksom paa, at dette Ur i enhver Forretning vil koste mindst Kr. 12,00. Har De derfor Brug for et Ur, bør De ikke betænke Dem. Her er et enestaaende Tilbud, hvor De kan erholde et virkeligt elegant, holdbart og nøjagtigt gaaende Lommeur aldeles gratis.

Hvorledes man faar Præmie.

Først og fremmest skal De naturligvis have fundet Løsningen paa ovenstaaende Præmieopgave. Saasnart De har fundet denne, og selv er overbevist om, at den er rigtig, har De blot at skrive Løsningen paa hosstaaende Præmiekupon paa den dertil angivne Linie samt Deres Navn og Adresse. Som De ser indeholder Kuponen desuden en Rekvisition paa en Urkæde. Urkæden, som De paa denne Maade faar tildelt for Kr. 4,75, har kostet Kr. 9,75, er en særdeles elegant Herrekæde. Vi stiller denne lille og let overkommelige Fordring for Deltagelse i vor Præmieopgave. Vi haaber derfor at De til Gengæld viser Deres Venner og Bekendte Kæden og Præmien, naar De om nogle faa Dage modtager disse, ligesom vi forventer at De ved senere Indkøb har vort Firma i Eftertanke.

Præmie-Kupon
indsendes til

A/S Kunstforlaget „UNION"

København B.

Undertegnede indsender hermed Løsningen af Præmieopgaven og udbeder sig gratis tilsendt en af de i Annoncen udlovede Præmier, enten første Præmie bestaaende af et elegant Vægur eller ogsaa et 36 Timers Ankerur. Under Forudsætning af, at min Løsning er rigtig og jeg bliver tildelt en af de i Annoncen omtalte Præmier, ønsker jeg samtidig mod Postopkrævning tilsendt en Herrekæde à Kr. 4,75 plus Porto. Naar jeg har modtaget Kæden og Præmien og forsaavidt de er til min Tilfredshed, skal jeg anbefale Deres Firma til mine Venner og Bekendte.

Løsning ....

Navn: ....

Adresse: ....

Poststation: ....

(Skriv tydeligt Navn og Adresse):

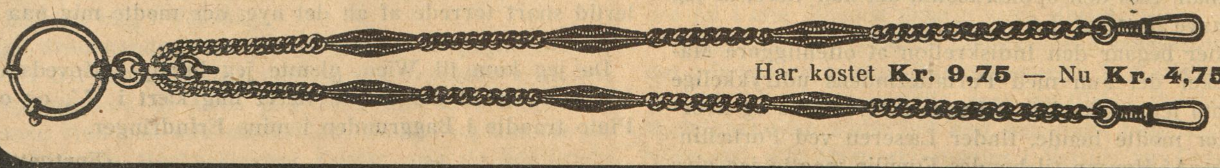

Har kostet **Kr. 9,75** — Nu **Kr. 4,75.**

Rød Indmad

VI KRÆVER

Det er Storbondens Tid!
Han véd, at han Landet behersker,
derfor nu hver Dag med utrættet Flid
han Guld ud af Fattigfolk tærsker.

Det er Rigmandens Tid!
Selv om han Bedriften nu lukker,
hans Lommer er fyldte ved Arbejder-
slid,
og de gyldneste Renter han plukker.

I vort fattige Hjem
regerer kun sorgfulde Tanker.
Nu truer os Sulten, thi møder vi frem
og paa Rigsdagens Porte vi banker.

Det gælder vort Liv —
Retfærdighed mod os der kræves!
Vi fordrer! Vi beder ej: Naadigst
os giv!
Og vi vil ikke fordre forgæves!

Bifrons.

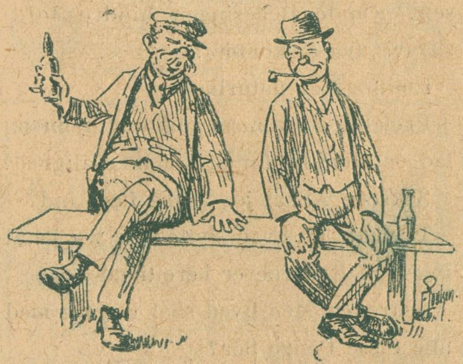

Der æ en Mand, som a' der har opdaget, at man ka' lave Radium] a' konstig Vej — den Opdagelse har vi da fan'me kendt i flere Aar — hva' Ferd'nand?

Tegner-Konkurrence.

I næste Numer udskrives »Ravnen«s ny Tegne-Konkurrence. Spids Blyanten!

»Godt Nyt«.

Forleden saa jeg noget af det mærkeligste, jeg endnu har set paa denne Jord. Det var saamænd ikke andet end et Skilt i en Manufakturhandlers Vindue. Paa Skiltet stod: Bemærk Priserne!!

*

Naar Skilsmisserne Tal er gaaet saa langt ned, skyldes det udelukkende — Bolignøden.

*

Blandt de nyttigste Insekter kan nævnes Bien og Nødbremsen.

*

Paa Grund af Vaabenafleveringen i Tyskland har Røverne nu forsynet sig med Bue og Pile, der gør stor Virkning, naar Raabet »Pengene eller Livet« lyder.

»EN SVENSKER«

Tröstande.

Då den danska skådespelerskan Magda von Dolcke en tid uppträdde i Stockholm och vann mycken framgång, blev fru Hvassar orolig och beklagade sig för Svante Hedin.

— Ah, lugna dig, fru Hvasser, sade Hedin, Dolken är inte Hvasser.

»EN NORDMAND«

— Har fru Smith faat igang nogen nyttevesthave iaar?

— Ja, paa brandbalkonen i bakgaarden.

— Hvad slags grønsaker dyrker hun der?

— Hermetiske.

»EN DANSKER«

— Sent paa Kontoret som sædvanlig, Petersen!

— Undskyld! Jeg kom for sent op og havde kun 10 Minutter til at klæde mig paa.

— Jeg klarer mig magelig paa den Tid.

— Ja, men jeg plejer at vaske mig.

Hindhede siger: Arbejderne drikker!
Han smæder os immer med Liden-
skab.
Men hvori Samfundsknuden den
stikker —
se derom *tier* hans Videnskab!

— Du, tror Du paa lykkelige Ægteskaber?

— Nej.

— Jamen, dine Forældre, var de da ikke lykkelige?

— Jo, men de var heller ikke gifte!

Dansk Mytteri i Marokko!
Nu løber de helst deres Vej.
Jeg si'r paa min fransk: For Pokker,
hvad vilde de paa den Galej?

28/11. Jeg ser i Bladene, at Tyrkerne og Franskmændene kappes om at producere Luftgødning. Sikke mange Penge man for Fremtiden kan spare, naar man altsaa ikke behøver at installere W. C. mere!

Spy og Spyt.

»B.T.« haardt til den arme *Becker* slaar,
men en Ide hans Ven, Hr. *Fischer* faar:
Med »B.T.«s grimme Spy og Spyt jeg
gaar
sporenstregs til Dig og læger dine Saar.

Afguder VIII.

Tegning af *Erik Lassen.*

Lidt fed og med »Maane« i Nakken,
uden Sans mer for Kærlighedsglød.
Hans Afgud er bleven *Tobakken,*
som han knælende, andagtsfuld nød.

Tegning af *Alfred Proessdorf.*

Det er naturligvis kun, naar hun føler sig ene
at hun fremviser sine (særdeles fikse) Bene.
Blad endelig om, o Læser, saa hun straks forsvinder,
ellers Rødmen bedækker hendes dejlige Kinder!

Erstatning for Jordskælv.

(Scenen forestiller et italiensk Embedskontor lige efter et Jordskælv).

Sekretæren: Hr. Prefekt, Pengene til de ved Jordskælvet nødlidende er ankomne fra Rom.

Prefekten: Glæder mig. Nu skal de Stakler blive hjulpne. Der er vel en ordentlig Klat?

Sekretær: Aa ja, en 700.000 Lire. Der skulde være 1 Mill., men de manglende er vel smæltet undervejs.

Prefekt: De Slyngler! Skriv til Rom, at jeg maa ha' 50.000 Lire for at undersøge, hvor det manglende Beløb er blevet af. — Kald saa de Skadelidte ind. (Bonden Pippo kommer ind).

Prefekt: Fortæl nu, hvordan det gik til, og hvad Du forlanger.

Pippo: Ja, det var saadan, at hele Marken rystede, og Murene paa mit Hus væltede og dræbte min Ko.

Prefekt: Jeg forsikrer Dig, at Regeringen har ingen Ko sendt mig til Dig.

Pippo: Men dog vel Penge i Stedet.

Prefekt: Spø'r min Sekretær. Ved De, Hr. Sekretær, om man fra Rom har sendt os nogle Kopenge?

Sekretær: Kopenge? Ikke en Soldo; det kan jeg give mit Ord paa!

Prefekt: Altsaa Farvel Pippo, Du faar ingenting. Den næste! (Alonzo kommer ind).

Prefekt: Naa, Alonzo, Du ser saa bedrøvet ud.

Alonzo: Min Kone er død af Sorg over den Ulykke, der er overgaaet os. Er der lidt Skadeserstatning?

Prefekt: Hvis Du faar den, vil Du saa ikke sørge mere?

Alonzo: Jo, det vil jeg.

Prefekt: Du indrømmer altsaa, at Staten ikke er i Stand til at læge din Smærte. Det kan kun Tiden, og den er ogsaa Penge. Gaa saa, min Ven!

Emilio (en Olding kommer ind): — Jeg er en skrøbelig gammel Mand og ber om Erstatning for ...

Prefekt: Stop lidt! Gammel, siger Du. Vilde Du være blot en Dag yngre, om Jordskælvet *ikke* havde fundet Sted?

Emilio: Nej, men ...

Prefekt: Er det da Regeringen, der har sendt Dig dette Jordskælv paa Halsen? Kunde Regeringen hindre Jordskælvet fra at komme?

Emilio: Nej, naturligvis —

Prefekt: Naa, men gaa saa hjem og lad os blive fri for din Snakkesalighed!

Sekretær: Skal jeg raabe flere ind?

Prefekt: Til hvad Nytte? De ser jo, at ingen af Kravene er berettigede.

Sekretær: Men hvad skal vi gøre med alle disse Penge her?

Prefekt: Jeg kommer i Tanke om, at mit eget Palæ rystede lidt —

Sekretær: Jamen saa er *De* jo nærmest til at kræve Erstatning.

Prefekt: De er en Mand med Forstaaelse! Led De forresten ikke selv nogen Skade?

Sekretær: Jo, jeg var lige ved at falde ned ad Stolen.

Prefekt: Godt, saa skriver vi 50.000 Lire til Dem, Resten ta'r jeg. Og saa sender De nok en Masse Kvitteringer til Rom. Farvel, Hr. Sekretær!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.

Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

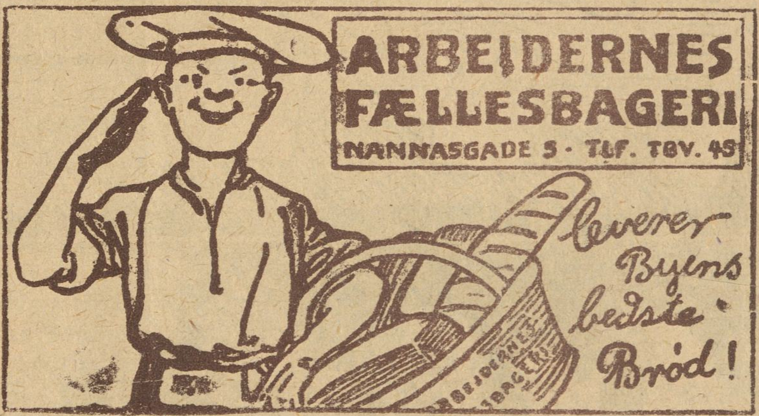

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested.
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Lille Poul (som sidder og læser sin Verdenshistorie): Fa'r, er Kongerne altid gode?

Faderen (distræt): Nej, ikke altid, min Dreng. Der er ikke meget ved dem, naar de ikke er Trumf.

✻

Landslagteren: Du sku' ta' og sende din Hund paa Udstillingen. Den gav nok Præmie. Det er jo en fin Køter.

Hønsekræmmeren: Sa' Du Køter? Nej, Du ka' tro Løgn — det er en ægte Bastard!

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt. Købmagergade.

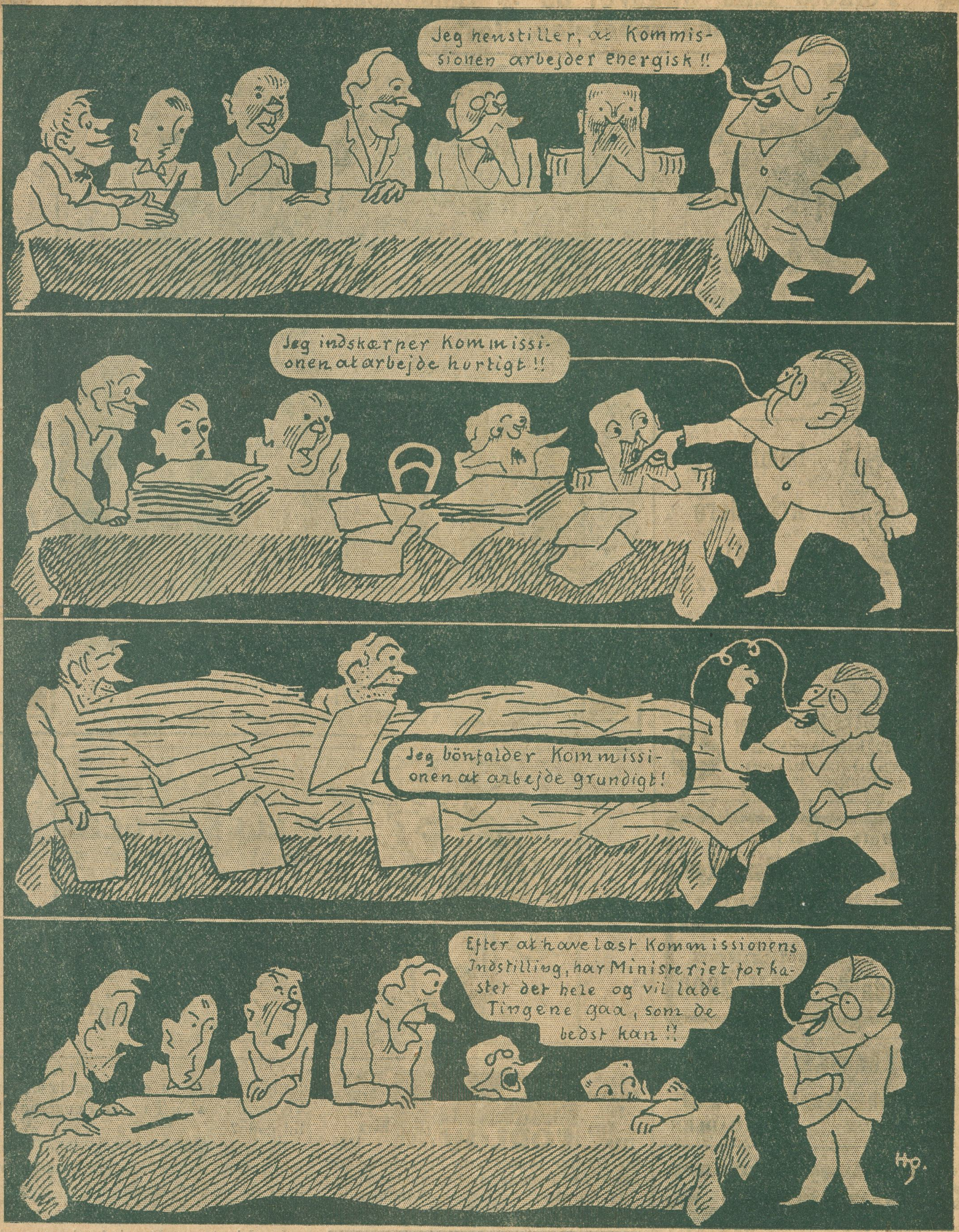

Tegning af *Hp. Hansen.*

Ministeriel Enevælde.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 18 Øre

RAVNEN

Nr. 51 Redigeret af AXEL WESSEL ⁂ Torsdag den 16. December 1920

Tegning af O. Hartig.

Fru Baronesse! Ved De, hvad hun tænker, Konen her med Sønnen?
Hun tænker kun: Gud give, at jeg fik en Krone mer' paa Lønnen.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.85
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Brudgommen (i Hvedebrødsdagene): Jeg har ikke det mindste imod, Kære, at Du helliger Hunden hele din Opmærksomhed. Kun havde jeg gerne set, at Du, den Gang Du foreslog at tage den med, havde gjort det klart for mig, om det var *Dig og mig*, der rejste paa Bryllupsrejse og tog Hunden med, eller det var *Dig og Hunden*, der tog *mig* med.

*

Lille Peter er slem til at tale med og give sin Mening til Kende. I Dag skal han med ud, og hans Forældre siger derfor til ham:

— Husk nu godt paa, Peter, at Du ikke snakker med, før der er nogen, der spørger om din Mening.

Peter nærer sig i længere Tid med stort Besvær. Saa kan han ikke mere; han trækker sin Fader i Frakkeskødet og siger højt:

— Er der nu ikke snart nogen, der spørger om min Mening?

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

— Saa gaar jaj her i sidste Uge over en af Broerne, og saa møder jaj jo Lampe-Ole. Goda, Lampe-Ole, siger jaj, hvordan gaar Du ellers og træder i Spinaten?

— Jo Tak, Fløjte-Niels, siger han. Jaj dangderer den jo saadan lige til Øllet.

— Fløjte-Niels? siger jaj. Jaj hedder ju'nte Fløjte-Niels.

— Og jaj hedder ju'nte Lampe-Ole, siger han.

Og da vi saa sku' til at se etter, saa var det karenbroderemaj ingen 'a' vos.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Af en Dagbog: Kære Doktor! Indlagt en Anvisning for Behandling af min desværre for tidlig afdøde, dyrebare Onkel. Jeg takker Dem for Deres Iver og skal ikke undlade at anbefale Dem til alle mine andre velhavende Slægtninge.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Husqvarna svensk
Staal - Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

„Ravnen"s ny Tegner-Konkurrence.

Grinagtige Umuligheder!

Denne Gang er Opgaven *endnu vanskeligere* end forrige Gang, da det gjaldt om at skildre forskellige »Landsmænd«, en Opgave, som vore talrige Amatørtegnere klarede med sjælden Bravour.

Vor ny Tegner-Konkurrence forlanger, at der skal præsteres *grinagtige Umuligheder* — hvad er det for noget? Det er i hvert Fald »noget«, som kræver Fantasi!

Ovenstaaende Tegning giver et lille Vink; den præsenterer jo en ganske sjov lille »Umulighed«; men vi skal give endnu et Fingerpeg om, hvad der forlanges.

Lad os f. Eks. sige, at man ser en Barnevogn og i den et 2-Aars Barn *med Fuldskæg* — en komisk Overdrivelse altsaa, enten den saa viser en Kanariefugl paa Træben eller en Undervandsbaad, der støder sammen med en Flyvemaskine i Luften, der er kort sagt ingen Grænser!

Vi udlover 15 Kroner til den efter Redaktionens Skøn bedste Tegning; 2 Tegninger vil blive belønnede med 5 Kroner hver, og 3 Tegninger med 3 Kroner. Desuden kommer det næppe til at mangle paa en Del Ekstrapræmier.

Lad os nu se, om vore flinke Tegnere kan løse *den* Opgave med! Fristen udløber den 3. Januar Kl. 7 Aften. Brevene bedes mærket »Konkurrence« og sendes til »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, København K.

Brug nu Juleugen godt og lad os faa en Bunke Tegninger, der gerne maa være »umulige« — naar de bare er morsomme!

»Ravnen«s Red.

Det hjalp.

Alfred: Hør, Frøken Clara, nu maa jeg have ren Besked. Vil De være min Kone?

Clara: Ja, jeg ved ikke rigtig, om jeg egentlig elsker Dem tilstrækkelig højt dertil. Og desuden —

Alfred (ser paa sit Ur): Ja, Frøken Clara, det sidste Tog gaar om fem Minutter. Siger De Ja eller —

Clara: Ja, Alfred!

*

Professoren: Forestil Dem, Hr. Kandidat, at den Anklagede havde dræbt Dem i en Strid, dog uden Forsæt, og havde begravet Deres Lig. Hvilken Straf vilde De i dette Tilfælde diktere ham?

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

ET GODT GREB

— Hør, sagde en ung Mand, der var i Besøg paa Herregaarden, til en af Staldkarlene, var det Dem, der sadlede Frøken Dagnys Hest i Morges?

— Ja, lød Svaret, var hun ikke tilfreds med det?

— Sadlen sad ganske løs paa Hesten, erklærede den unge Mand. Saasnart Frøken Dagny steg op, gled den, og havde jeg ikke grebet hende i mine Arme, var hun falden ned.

— Det gør mig ondt at høre, sagde Staldkarlen.

— Men jeg greb hende som sagt, vedblev den unge Mand tankefuldt, jeg tog hende i mine Arme, og — — ja, her har De to Kroner. Kan De saa ikke sørge for, at Sadlen sidder løs igen i Morgen, naar vi rider ud!

*

Kedelig Trykfejl.

(Annonce). Smuk, statelig Brunette, 30 Kroner Formue, 10,000 Aar gammel, ønsker at gifte sig.

PENGE — PENGE — PENGE!

En københavnsk Læge fortæller, at han en Dag, da han meddelte en Kone den glædelige Efterretning, at hendes Mand var i god Bedring, fik det mærkelige Svar:

— Barmhjertige Gud, hvad skal jeg dog gribe til?

Da han forundret spurgte Konen, om hun da ikke var glad ved, at hendes Mand kom sig, svarede hun:

— Jo, det er jeg naturligvis, men da De i Lørdags sagde til mig, at der intet Haab var, gik jeg hen og solgte alle hans Klæder.

En Bonde har faaet en lille Sag ordnet hos Prokuratoren og spørger tilsidst:

— Hvor meget er jeg saa Prokuratoren skyldig?

— Ja, da jeg har kendt Deres Fader i mange Aar, saa vil jeg kun beregne mig et Salær af 50 Kroner.

Idet Bonden betaler Pengene siger han:

— Gud ske Lov, at De ikke ogsaa har kendt min Bedstefader.

Lys over Landet!

Mel.: (Aa tingelingeling for Massa —),
(Min Bedstefa'r, han Men'skeæder var).

Hurra, nu ska'
vi mere Lysning ha',
saa Natten ligne ka'
den soleklare Da'.
Aa tingelingeling for Flammen,
som skaffer Fryd og Gammen.
Værs'go' og ta' og gys —
vi skal ha' mere Lys!

Ja Lys, *mer Lys*
har *Goethe* engang sagt,
hvis *Sigurd* havde Takt,
han brugte straks sin Magt.
Aa tingelingeling for Sigurd,
kan Du faa Lyset frigjort,
en Maaned ongefær
kan Du bli' populær.

Der Klarhed kom
i mange Sager, som
i Mørke hidtil laa
med sorte Briller paa.
Aa tingelingeling for Ledning
med Lys for hver en Hedning,
i Venstrebønders Sind
skal Lyset trænge ind.

En Pære stor
skal paa *Witzanskys* Bord,
og *Langkjær* (tænk hvor rart!)
kan nu se mere klart.
Aa, tingelingeling for Klaring,
ja, sikken Aabenbaring,
naar Sort igen bli'r Hvidt
og Lys faas paa Kredit.

Nu kan vi tyst
i Ro faa efterlyst,
om end der lever no'n
Valutakommission.
Aa tingelingeling Valuta
stik mig en lille Tut a'
det Guld i Strømper smaa,
som Lyset falder paa.

Vor By bli'r vild,
hvis vi faar godt med »Ild«,
hold Taare op at trild',
vi bli'r et »Lysekil«.
Aa tingelingeling for Lysning,
Farvel til hver en Frysning.
— — Nu skal vi se, hvornaar
vi Blus paa Lampen faar!

Ham med det gode Humør.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Samfundet har to Hænder.
En, som giver, og en, som tager.
(»Søndags-Nisse«).

NED MED KRIGEN!
(»Freie Welt«, Tyskland.)

Frankrig sidder paa Vagt ved Tysklands Dør.
(»Punsch«, London.)

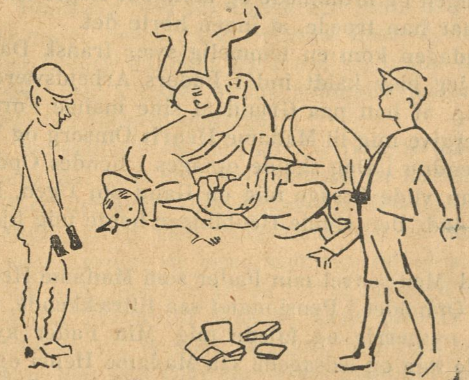

TJÄNSTEMANSBARN

— Va nu da, tör du inte vare med?
— Nej, pappa har förbjudit mej att slåss, för då får jag s'ån aptit!
(»Strix«.)

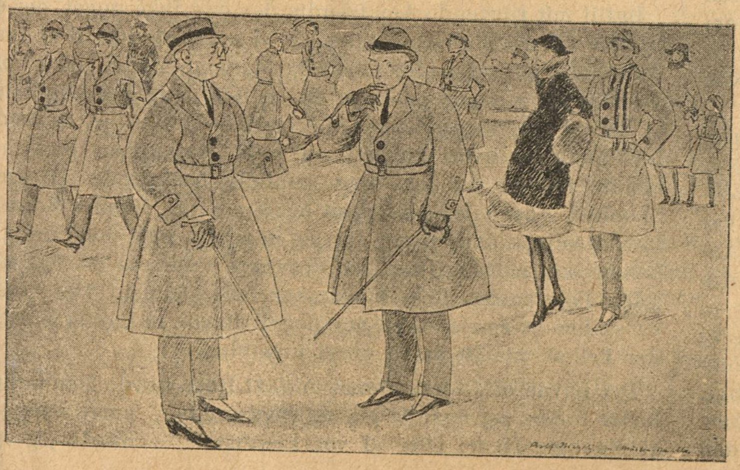

HERREMODE — Hvis De skulde møde Oscar Meyer —
— Han er mig ganske fremmed.
— Jamen De kan straks kende ham. Han har *3 Knapper* i Jakken.
(»Lustige Blätter«).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Vi boede i et Hus, hvor det gik meget livligt til; men min Fader saa jeg kun sjælden. En Gang løftede han mig op til sig i Vognen og kørte med mig hen til et stort Hus, foran hvilket der var posteret en uhyre tyk Svejtser med en Stok, hvis Sølvhoved var lige saa stort som en Melon. Efter at vi var komne gennem flere Værelser paa første Sal, traadte vi ind i et prægtigt udstyret Boudoir, her kom en meget smuk Dame hen til mig, kærtegnede og kyssede mig, og hun beholdt mig hos sig, da Fader efter et kort Besøg igen tog Afsked.

Der blev snart meget kedeligt for mig i Wien, hvor jeg just ikke manglede Støj og Afveksling, men saa meget mere intime Legekammerater.

Kufferterne og Kasserne blev imidlertid en skønne Dag igen pakkede. Man svarede paa mit Spørgsmaal, at det denne Gang gik til Paris, hvor jeg skulde blive.

Rejsen gik ogsaa snart for sig. Min Fader var i særdeles godt Humør undervejs. Vi blev i Køln en Dag og en Nat.

Vi ankom til Paris og flyttede ind i et Hotel i St. Germain. Det blev allerede efter de første otte Dages Forløb klart for mig, at Barnepigen ikke havde skæmtet, da hun paa mit Spørgsmaal om, hvorfor vi rejste til Paris? sagde til mig, at vi rejste til Paris, for at jeg kunde lære Fransk.

Man sagde mig ogsaa, at jeg skulde i en Kostskole, og det syntes jeg ikke om, og den gamle Heublinger heller ikke, han gik hele Dagen og brummede og mumlede noget om »franske Moder«, naar han troede, at ingen hørte det.

Om Mandagen kom en temmelig svær fransk Dame hjem til os, og jeg blev kaldt ind i Faders Arbejdsværelse. Han fortalte mig, at han paa Grund af sine mange Forretninger maatte overgive mig til Madame Henris Omsorg og Varetægt, og at jeg endnu i Dag skulde optages i hendes Opdragelsesanstalt. Han vilde besøge mig en Gang om Ugen, han vilde ogsaa ofte lade den gamle Heublinger hente mig hjem til sig o. s. v.

Jeg græd. Men saavel min Fader som Madame Henri vidste at skildre Opholdet i Pensionatet saa tiltrækkende, at jeg tilsidst blev nysgerrig og føjede mig. Min Fader kyssede og kærtegnede mig og ledsagede saa Madame Henri og mig ned ad Trappen til Vognen, der allerede holdt beredt til os. Madame Henri gjorde sig undervejs stor Umage for at vise sig fra den elskværdigste Side og for at vinde min Fortrolighed; det gik imidlertid ikke saa let. Først vilde jeg have at vide, om jeg vandt eller tabte ved Byttet.

Jeg, Barnet, maatte tilstaa for mig selv, at Fader siden Bortrejsen fra *** ikke mere var saa kærlig mod mig som tidligere; ja, som selv smaa Piger tit saa durkdrevne kunne opdage, det forekom mig, at Faders Kærlighed til mig havde taget af siden hint Besøg hos den unge Dame.

Jeg forstod naturligvis ikke, hvorledes dette hang sammen, thi Damen selv havde jo kærtegnet mig paa det hjerteligste.

Madame Henris Opdragelsesanstalt laa i Faubourg Montmartre. Den laa overordentlig venligt i en lille Gade og var paa tre Sider omgiven af Haver; da Sommeren var i Anmarsch, stod de netop i Færd med at udvikle deres yppige Grønne. Nogle Mandeltræer, der stod paa begge Sider af Indgangen, havde bestrøet Pladsen foran Døren med deres Blomstersne, og nogle Fugle, der byggede Rede rundt omkring i Budskadserne, sang deres muntreste Foraarssange. — Jeg overspringer den første Tid i Opdragelsesanstalten. Madame Henri var en elskværdig Dame, men hun havde den Svaghed at begunstige de Elever, hvis Forældre betalte det største Honorar. Da jeg imidlertid hørte til disse, havde jeg ikke Grund til at klage herover.

Jeg blev ført til en lille Hjørnesalon, som jeg kun skulde dele med to Kammerater, der begge var omtrent et Aar ældre end jeg.

Jeg vil først fortælle om disse to, da ogsaa de spiller en Rolle i min Historie.

Ved et mærkværdigt Tilfælde stemte vi tre sammen som Strengene paa en Harpe. Hverken i det ydre eller med Hensyn til Karakter lignede vi dog hinanden. Den ældste, Rosalie, som vi i Almindelighed kun kaldte Rose, var virkelig en Rose. Hendes Haar var mørkeblondt, og det spillede lidt i den teutoniske Farve, som en Gang var Genstand for Romerindernes Misundelse. Sammen med de friske Kinder, den kirsebærrøde Mund og den vidunderlig fine Teint dannede det med sine naturlige Lokker det smukkeste Barneansigt, jeg nogensinde har set. Hun var slankt bygget, men dog ikke uden barnlig Fylde, og havde en henrivende Haand og en lige saa henrivende lille Fod.

Leontine var brunet, hun var ligeledes et smukt Barn med store brune Øjne, hvis mandelformede, mørke Indfatning gav dem noget hinduagtigt. Hendes Mund var smukt formet, hun havde en græsk Næse, og hendes Bryn hvælvede sig i en regelmæssig Tegning. Havde Rosalie noget overmodigt i sit Væsen, var hun kaad og overgiven, saa besad Leontine en mærkværdig Blidhed, som ikke lod sig forstyrre af den vilde Roses mest æggende Udfordringer.

Jeg gik i mit tiende, mine to Legesøstre i deres ellevte Aar; begge tilhørte meget agtværdige Familier, dog syntes der i Rosalies at herske visse Misforhold, som jeg først senere blev klar over. Min Fader besøgte mig en Gang om Ugen, men jeg kom kun sjælden i hans Hus; han syntes ikke gerne at se det, og hvor inderlig jeg end hidtil havde elsket ham, indtraadte der dog nu en vis Kulde imellem os, saa vidt jeg husker allerede i Løbet af det første halve Aar.

Min Faders Fraværelse varede nu længe. Der forløb et Aar, og der forløb to, uden at han kom tilbage. Hans Breve var i Begyndelsen daterede fra London, senere fra St. Petersborg og tilsidst fra Italien. Madame Henri talte ofte om hans diplomatiske Betydning, som hun havde lært at kende gennem Avisnotitser. Endelig rejste han atter tilbage til Wien. Min Hjemvenden til ham var ikke omtalt i vore Breve, og Madame Henri plejede lejlighedsvis at sige, at det var bestemt, at jeg først i mit femtende Aar skulde forlade Pensionatet.

Indtil mit fjortende Aar hændte der mig ikke noget, der er Omtale værd. Men nu en Aften, da vi netop skulde til at gøre vort Nattoilette, traadte pludselig Madame Henri ind i vort Værelse. Hun havde paataget sig en højtidelig Mine og holdt et Brev i Haanden. Hendes Blik traf først Rosalie, der stod for Spejlet i hvidt Negligé og satte Natkappen paa sine blonde Lokker, medens hun samtidig beundrede sin egen Skønhed. Rose gik nemlig i sit femtende Aar, hendes Former havde tidlig udviklet sig, og jeg saa ofte med Beundring i hendes klare blaa Øjne, der desværre talte om en lige saa tidlig Forstaaelse. Rose var fransk helt igennem. Det havde været hende, som i vore Samtaler tit havde indflettet Emner, der hellere maatte have været uomtalte.

Det havde ofte forekommet mig, at Rose havde Hemmeligheder for os, og naar vi gik og spadserede — enten ledsaget af Madame Henri eller af vor Lærerinde — havde jeg op-

daget meget i hendes Væsen og Opførsel, som ikke tiltalte mig, men jeg kunde den Gang ikke rigtig tyde det.

Rose stod altsaa foran Spejlet. Da hun saa Madame Henri træde ind, sagde jeg Mærke til, at hun hastig lukkede sin Brystdug, som om hun skjulte noget i den. Leontine og jeg saa forundrede paa vor Forstanderinde.

— Frøken Rose, begyndte hun, idet hun tog Plads paa en Stol, jeg har noget at tale med Dem om! Jeg har lige faaet Ordre fra Deres Formynder til at meddele Dem, at De i Overmorgen skal vende tilbage til Valenciennes. Han betragter Deres Opdragelse som fuldendt og ønsker, at De allerede vender hjem førend Paaske.

Al Farve veg fra Roses Ansigt. Hun stod bleg som et Lig, jeg saa hendes Haand ryste, da hun modtog en Billet, som Madame Henri overrakte hende.

Hun underholdt sig med os et Kvarters Tid, derpaa ønskede hun os Godnat og gik.

Rose sad paa Kanten af sin Seng med den uaabnede Billet i sit Skød. Taarerne randt ned over hendes blege Kinder; hun hulkede heftigt.

— Men Rose da, vil Du ikke gerne tilbage til dit Hjem? spurgte den blide Leontine, medens hun lagde sine Arme om hende og kærtegnede hende.

— Til mit Hjem! gentog Rosalie (dette var den første Storm, der traf denne Rose). Til min strenge Formynder! jamrede hun. Uh, jeg ved nok, hvad han vil; Moder har nylig antydet det for mig. Jeg skal være under hans strenge Opsigt endnu et Aar, og saa skal jeg gifte mig med hans afskyelige Nevø!

— Gifte Dig! raabte Leontine og jeg paa en Gang og fik pludselig Hjertebanken, thi det var et underligt Ord, Rose der nævnede. Gifte Dig! Men hvor er det dog muligt. Du er jo endnu et Barn!

Men Rose paastod, at det forholdt sig saaledes. Hendes Formynders Brev, som hun aabnede, da hun var kommen sig af sin Skræk, indeholdt ganske vist ikke noget derom; men det var skrevet koldt og bestemt, og det forekom os derfor, at Rose nok kunde have Ret.

Vi begav os til Ro, og Rose søgte ogsaa sit Leje. Leontine og jeg laa dog meget længe og tænkte paa den underlige Tidende, som vor Legesøster havde faaet, saa faldt vi tilsidst i dyb Slummer.

Alt blev nu gjort i Stand til Roses Afrejse, som skulde finde Sted den næste Dags Formiddag. Hendes Sager blev pakkede, og om Aftenen var alt i Orden.

Medens vi stod i hin sørgmodige og ængstelige Stemning, som altid bemægtiger sig os, naar vi skal skilles fra Mennesker, der er blevne os kære, kom der en ældre Mand i en tarvelig, men proper Dragt og bad om at tale med Madame Henri. Han overrakte hende et Brev og fortalte, at han i Gaar var kommet til Paris og havde besørget sine Forretninger; i Dag vendte han tilbage til Valenciennes, og Roses Formynder havde bedt ham om at tage sig lidt af hende undervejs — Brevet vilde bekræfte hans Ord.

Da Manden viste sig, lagde jeg Mærke til, at Rose livede lidt op, som om der faldt en tung Sten fra hendes Hjerte, og dog havde han den Gang ikke sagt sit Ærinde.

Madame Henri fandt Brevet i Orden, det fritog hende for at ledsage Rose til Banegaarden, og hun udbetalte hende derfor allerede nu hendes Rejsepenge.

Den fremmede Mand havde en Droske holdende uden for Pensionatets Dør, Roses Rejsegods blev bragt ud til den, og saa var Afskedens Time kommen.

Hun omfavnede mig og hviskede mig sagte i Øret: Luzie, vi ses igen! Saa omfavnede hun Leontine med den samme Inderlighed, og faa Minutter efter var hun forsvunden.

Vi vendte tilbage til vort Værelse med en vis Tomhed i Hjertet. Nu først følte vi rigtig, hvor kær vi havde haft Rose, og hvor uerstattelig hendes gode Humør og kaade Overgivenhed havde været os.

Nogle Dage efter blev der stor Uro i Pensionatet. Madame Henri løb fortvivlet omkring med et Brev i Haanden, i hvilket Roses Formynder i meget barske Udtryk spurgte, hvorfor hans Myndling endnu ikke var afrejst, han forlangte Svar pr. Telegraf. Madame Henri ilede øjeblikkelig hen paa Telegrafstationen og svarede, at Rose var afrejst til den bestemte Tid med en ældre Herre, der ved et Brev havde legitimeret sig som den unge Piges Beskytter. Hun fik straks som Svar et Telegram, hvori der stod, at Rose lige saa lidt var kommen til Valenciennes, som han vidste noget af, at han havde bemyndiget nogen til at være hendes Beskytter. Han gjorde Madame Henri ansvarlig for alt, hvad der kunde være hændet den unge Pige.

TREDIE KAPITEL

Det første Eventyr.

Hvad var der bleven af Rose? Vi vidste det ikke, og vi fik det heller ikke at vide. Naar Talen faldt paa vor tidligere Kammerat, var Madame Henri meget hemmelighedsfuld, men efter nogen Tids Forløb troede jeg dog at kunne slutte af hendes Miner, at hun havde faaet Underretning om, hvor Rose var bleven af.

Der var forløbet omtrent et Fjerdingaar siden Roses Afrejse. Sommeren stod i fuldeste Flor, og der herskede en kvælende Hede om Dagen.

En Fredag Aften sad vi, Leontine, Lærerinden og jeg paa den store Avenue i de elysæiske Marker. Vi havde lejet Siddepladser af de Spekulanter, der for nogle faa Sous stiller Stole til Raadighed for de trætte Spadserende.

Larmen af Vogne og Ryttere, de Spadserendes Tale og Latter, Tiggeres Violinspil eller Harpeklimpren og hundrede andre Slags Lyde, som svirrede forvirret mellem hverandre, alt dette var næste bedøvende og dog saa overmaade tiltalende.

Pludselig blev der Opløb lige foran os paa Gaden. Vognene sagtnede deres Fart, Rytterne holdt deres Heste tilbage; en tæt Klynge dannede sig foran os. Ingen vidste, hvad der var sket, men i Løbet af faa Sekunder havde der samlet sig et Par Tusinde nysgerrige.

Nu skiltes Mængden ad. To Arbejdere bar en Tilskadekommen ind paa Fortovet, medens en anden holdt en balstyrig Hest, der ikke vilde lystre den fremmede Haand, men slog vildt om sig. Den forulykkede var en meget ung Mand, der næppe syntes at være kommen ud over Drengealderen. De bar ham lige hen til os for at lægge ham paa Stolene. Der syntes imidlertid ikke at være hændet ham nogen større Ulykke, thi medens vi rejste os for at gøre Plads for ham, slog han sine Øjne op og saa forvildet og overrasket paa os.

Ligesom beskæmmet over den Stilling, han saa pludselig fandt sig hensat i, gjorde han sig løs fra dem, der bar ham, takkede dem flygtigt og slæbte sig hen til vore Stole uden dog helt at kunne undvære deres Understøttelse.

— Jeg beder Dem, lad Dem ikke forstyrre, mine Damer! sagde han til os med et Smil, hvori man dog saa en møjsommelig undertrykt Smerte. Samtidig bemærkede jeg, at han stirrede ufravendt paa mig med sine store, mørke Øjne, og at han havde sat sig paa en af vore Stole, bøjede sig ned og tog noget op fra Jorden, hvilket han derpaa stak til sig. Jeg blev forvirret, Trængselen ængstede mig; jeg vidste næppe selv, hvad jeg gjorde.

Vor Lærerinde havde med stor Aandsnærværelse ikke tabt os af Syne et eneste Øjeblik. Jeg følte, at hun iagttog mig, og at den unge Mands Blik hvilede saa ildfuldt paa mig, at jeg slog Øjnene ned; Blodet steg mig op i Kinderne, og jeg stod som fastnaglet til Stedet. Da jeg igen saa op, tog Lærerinden mig ved Armen og førte mig ud af Trængselen, medens Leontine kom alene bagefter.

(Fortsættes).

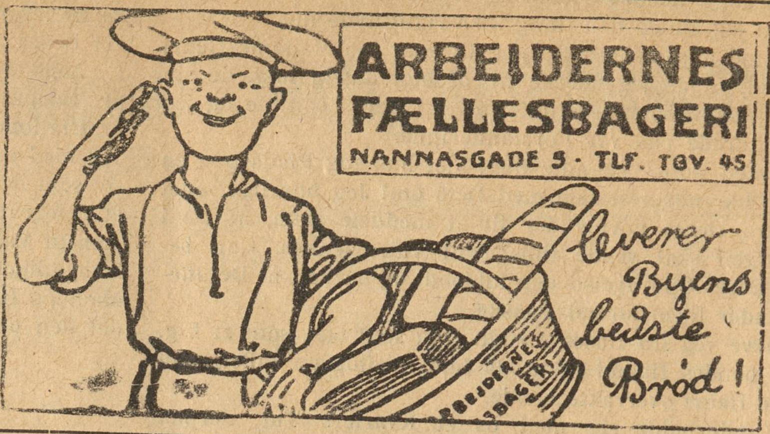

Professoren: Er det sandt, at der har været Tyve i deres Lejlighed?
Skrædderen: Det er det!
Professoren: . . og at, da deres Kone kiggede under Sengen, fandt hun en Mand liggende der.
Skræderen: Ogsaa det, ja.
Professoren: Det var altsaa en af Tyvene?
Skræderen: Nej det var mig!

Tegnet af *Ejnar Larsen.*

K. D. Skal nok blive anvendt.

S. P—o. Tak for tilsendte, men dels er Dilettantforestillinger et vel misbrugt Emne, dels er Indholdet en lille Smule tyndt.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49. Stuen

Tillad mig at spørge, om »Ravnen«s Redaktion kunde bruge nedenstaaende Amatør-Digt.

ROSE-DIGT

Jeg plukked' forleden en Rosenblomst,
blot ikke direkte fra en Have;
vil Du spørge hvorfra da dens Bekomst?
saa var den en Frilands — en Gave!

Den var plukket — vist ej længe siden —
et Sted fra en Rosengaard,
ej længe siden? Aah, nej maaske, men Tiden
har jo Il med flygtende Vinter for Vaar.

Den trivedes kun lidt som Hjemmeblomst,
naar dens Sted var i en vintergraa Gade,
thi lad mig bemærke (ej helt omsonst),
den havde Vildroseduft i dens Blade.

Altsaa ej saa rød, som en Rose bør være
(ej heller som Roser er flest).
Nej — men en af den Slags egne kære,
som man alligevel holder mest.

Jeg tager dens Hoved en sjælden Gang
med varsomme, rystende Hænder
og lytter til Hjertets dybe Sang,
mens mit eget lystigen brænder. —

Da aander jeg ind med Begærlighed
dens Vildduft og hyggende Charme,
jeg hvisker til den om Kærlighed
og gengælder dens røde Blades Varme!

J. Vilh. Petersen.

Morgenstund har Guld i Mund,
og Guld betyder Glæde,
derfor fro af Søvnens Blund
udi det Frie jeg træde.

Jeg rejser mig med Solens Glød
fra Søvnens blide Leje,
jeg farter ud i Skov ved Sø
af velbekendte Veje.

Hvi skal jeg tæmme Længslen min
i Stuen trang herhjemme,
dufter ej Markblomsten fin,
er stum Skovfuglens Stemme.

Saa er der dog det gule Løv,
som Guld i Sol det blinker,
det ligger som et pragtfuld Svøb,
det lokker og det vinker.

V. A. Klestrup.

Alf. H., Viktoriagade. Tak, benyttes.

Henry Nielsen. De vil nok faa Deres Produkt at se i disse Spalter. Tegningerne er der knap saa megen Sjov ved.

P. M. Christensen, Silkeborg. Deres Digt skal komme frem i en nær Fremtid.

J. K.-Jensen. Tak, ved Lejlighed.

Henry Jensen, Braband. Tegninger, som er udført med Blyant, kan ikke benyttes og gaar straks i Papirkurven.

Typograflærling *Thorkell Petersen.* Tak, ved Lejlighed.

Tegner *Th. Em.* Ved Lejlighed vil De gense et Par af Deres Smaating i disse Spalter.

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i Cafe Blaagaard,
Bag[illegible]esensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Veivis[illegible] Stort Bladhold.

Rød Indmad

LYS — LYS!

Nu straaler atter vor kære By,
hver Købmand illuminerer kry,
og Vinduet skinner af Pragt og Pynt,
for dem, notabene, der ejer Mynt.

Kun én Forretning blir ej mere chic:
Ministeriets egen Fedtebutik!
De Herrer indrømme maa med Gys,
at ingen af dem er — noget Lys!

Regissøren: De bliver for kraftig, Hansen, til at være Bølge.

Hansen: Jamen jeg kan jo rejse mig og blive Braadsø!

F. F.

»Folkenes Forbund« har Brug for
»Svende«,
nogle til Kap, andre til Indien.
Klaus B. har sagt, han ikke tør
sende
vor arme Arme til Armenien.

Hørt paa et Møde.

Taleren: Lad os ikke glemme, hvad vi skylder Jøderne!

En Tilhører: De skal nok huske at kræve os!

— Naa, nu kan ogsaa Kongen resikere at komme *under Tøflen.*

— Saa, hvordan det?

—, Jo, har Du ikke hørt, at han skal i Audiens hos *Paven?*

»Godt Nyt«.

Det forlyder, at J. C. Christensen, naar han om nogen Tid trækker sig ud af vor Politik, vil lade sig indlægge i en Sovepose paa Grønland.

*

Det forlyder ogsaa, at alt den megen Tale om Frigivelse af Lysforbruget kun er Lysreklame for Sigurd Berg.

*

Vekselerer N. N. ligger for Tiden syg efter et Fald — paa Børsen.

*

Politiet har travlt i disse Tider. Dem, de ikke formaar at kniple ned, kører de over med »Politibilen«.

*

Saasnart Direktør Jacobsen havde nedlagt Forbud mod Max Reinhardts Opførelse af »Dødedansen«, protesterede Direktør Dreyer, Zoologisk Have, mod Opførelsen af »Pelikanen«.

*

Man ved nu, hvorfor Banktyven i Lemvig gemte de stjaalne Penge i Klaveret. Han vilde spille dem op.

*

De fandt nok en Slavekirkegaard over det Sted, hvor Sønderbros Teaters Restauration har staaet. Naa, der har nu ogsaa »ligget Lig« ovenover — af »Slavekognak«!

*

Under Opførelsen af »Kiki« kan man gratis nedlægge et Brevkort med Fru Karen Caspersens Billede i Brevkassen. Jeg kunde forresten lide et Kik-i den Brevkasse!

*

Teaterdirektør Fritche mener, at hvis Sønderbros Teater under hans Efterfølger kommer paa gyngende Grund, saa vil »Barken Magrethe« kunne faa det paa ret Køl igen.

— Du, hvilke Forretninger har vi haft absolut flest af i de sidste Aar?

— Ja, jeg ved ikke — —

— Selvfølgelig *Paalægs*-Forretninger!

Hørt paa et Provinskontor.

Vred Menageriejer: Hør, ved De hvad, Redaktør. De skriver om mit verdensberømte Menageri, at vores Boaslange kun er ti Fod lang. Den er tyve, min Herre!

Redaktøren: Ja, jeg ved det, men vi havde saa smaat med Plads i Bladet, at alting maatte forkortes!

HØRT MELLEM GRANER

— 10 Kr. for saadan et lille Juletræ — uforskammet!

— Jamen det er med Fod, og den er mindst ligesaa meget værd som Træet.

— Foden behøver jeg ikke — hvad koster saa Træet?

— Ja, saa maa jeg vel sige: 9 Kr. og 75 Øre!

Afguder IX.

Tegning af *Erik Lassen.*

Afholdsmand det er han ikke,
tværtimod — han vil kun drikke,
dingler rundt paa vore Gader —
hans Afgud holder 8 Grader!

Tegning af *P. V. Hansen.*

Nu nærmer Julen sig og Højrepressen er »Fattigmandens Ven«.
Naar Nytaar er forbi, Ja saa er vor Samfundsorden god igen!

Et Hotel-Æventyr.

Som gammel Handelsrejsende har jeg oplevet adskilligt, men intet, tror jeg, kan stilles ved Siden af, hvad jeg var ude for paa et Hotel i en af Jyllands største Byer.

Mens jeg sad en Aften i Restaurationen, traadte en sjælden smuk Brunette ind og tog Plads skraas over for mig. Jeg lagde især Mærke til hendes aristokratiske Hænder og pragtfulde Tænder.

Der kom ligesom en »traadløs Forbindelse« imellem os, og jeg havde den Glæde at bemærke, hvorledes der »blev Strøm«. Efter en halv Times Forløb forlod imidlertid den smukke Dame Restaurationen, og lidt efter gik jeg op paa mit Værelse. Jeg ringede for at give Besked om, hvor naar jeg vilde vækkes . . . men se der! Midt i den smalle Gang saa jeg en Haand komme frem med et Par elegante, højhælede Damestøvler. Det var hende. Saa snart hun fik Øje paa mig, lo hun og gav mig et igenkendende Nik, som jeg naturligvis ikke var sen til at besvare. Hvorpaa Døren lukkedes . . . dog ikke helt; den stod lidt paa Klem.

Naaja, man er nu ikke mere end et Menneske. I Løbet af et Øjeblik stod jeg derinde i hendes Værelse og saa mig omkring, og i næste Nu hørte jeg Damen lukke Døren i Laas!

— Hvad skal dette betyde, spurgte hun i en Tone, der var alt andet end venlig. De har trængt Dem ind i en Dames Soveværelse. Hvor vover De . . .?

— Aa, min kære Frøken . . . jeg gik i Vildelse, stammede jeg, undskyld mig! Jeg skal naturligvis straks forsvinde!

Men det var lettere sagt end gjort; Nøglen var taget af.

— De maa være saa venlig at gøre denne »Affære« op, ellers lader jeg Værten hente. Man trænger sig ikke ind til en Dame saadan ved Nattetid, det burde De vide. Tusind Kroner, og jeg tier med Sagen, hvis ikke saa — hun holdt Fingeren paa Ringeapparatet.

— Min bedste Frøken! Jeg beklager, men Tegnebogen ligger i min Taske inde i mit Værelse.

— Hvor meget har De paa Dem?

— 100 Kr. eller der omkring.

— Saa giv mig dem da, saa kan De bagefter gaa ind og hente Resten. Jeg gav hende en Seddel, hvorpaa hun hurtig lukkede Døren op, og jeg kom ud.

Naturligvis følte jeg mig ikke saa glad, da jeg igen stod i mit Værelse. Jeg havde været en Idiot eller noget lignende. Nogle Minutter efter bankede det let og diskret paa min Dør, og ind træder Damen med de aristokratiske Hænder. I lang, hvid Frisérkaabe. Elegant, chic, parfumeduftende. Jeg stod, som jeg var falden ned fra Maanen.

— Naa, min Herre, De kom jo ikke tilbage med Pengene, de 900 Kr.

Var hun gal? Men i hvert Fald var *jeg* det ikke — denne Gang i det mindste. Med en eller anden Spøg som Svar listede jeg mig bag Damens Ryg og rasch! Nøglen rundt og ud. *Rollerne fra før var byttede.*

— Undskyld, min Frøken, men denne Maade at trænge sig ind i en Herres Soveværelse paa denne Tid af Døgnet og i den Paaklædning er dog noget uheldigt. Vær saa god og aflever mine 100 Kr., eller . . . min Finger hvilede allerede paa Ringeapparatet.

Ligbleg af Raseri kastede hun min Seddel paa Gulvet — — og et Øjeblik efter var hun ude i Korridoren!

Den Galej gaar jeg ikke mere paa!

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

KØB „RAVNEN“ 18 ØRE

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

Grossereren: Har De virkelig fundet mine Forfædres Spor? Hvor meget forlanger De for Arbejdet?

Genealogen: Det bliver 200 Kr. for ikke at offentliggøre Resultatet af mine Undersøgelser.

*

A.: Jeg hører, at Deres Onkel, som nylig er død, var over halvfemsindstyve Aar. Var han aandsfrisk, da han døde?

B.: Det ved jeg ikke. Testamentet er ikke aabnet endnu.

*

Jens er atten Aar gammel, men han er saa lille som et Barn, og det kommer ham undertiden ogsaa til Gode. Saaledes rejser han af og til paa halv Billet, men en Dag siger Manden i Billethullet til ham:

— Hvor gammel er Du?

— Jeg er ikke fyldt tolv Aar.

— Er det ogsaa rigtigt? spørger Manden i Billethullet.

— Ja, det er det, svarer Jens, jeg fyldte elleve Aar i forrige Maaned.

— Saa? siger Manden. Næste Gang, Du kommer og vil have Barnebillet til at køre paa, saa skulde Du se at blive barberet.

Faderen, der er et meget indflydelsesrigt Medlem af Klubben, siger til Balinspektøren:

— Hvorfor har De dog givet min Datter en saa elendig Kavaler?

— Ja, jeg indrømmer, at han danser daarligt, men han danser med reelle Hensigter.

*

— Men, Marie dog, sagde Fruen, jeg sagde jo til Dem for en Time siden, at De skulde rydde op her i Stuen, og alting ligger jo endnu i den frygteligste Uorden.

— Ja, Frue, jeg har ogsaa gjort i Stand derinde, svarede Marie, men Herren kom og skulde have en ren Flip paa, og saa blev hans Skjorteknap borte.

*

A.: Arvede Smith noget efter sin Fader?

B.: Ikke andet end hans Gæld.

A.: Hvordan gaar det nu egentlig Smith?

B.: Jo, han har i betydelig Grad forøget sin Arv.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDINS KØBENHAVN.

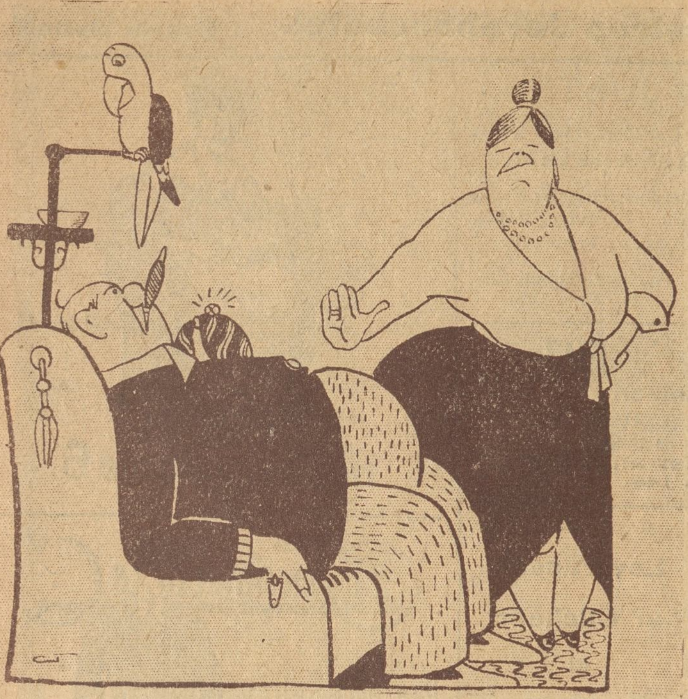

Tegning af *Charles Tiedt.*

Konen: Luft under Sutterne, min Ven — her er det mig, der er Direktør for Kolonihaven!

Tegning af *Anton Hansen.*

Bonden: Hvad hedder De?
Greven: Gyldenstjærne, min Ven.
Bonden: Ja vel ja, Øjenavne kan man sagtens faa! Min Far han blev kaldt Studelars, fordi han engang havde taget et Reb hvor der hang en Stud ved!

Tegning af *Enoch Gamst.*

— **Du skulde købe Dig et nyt Sæt Tøj.**

— **Nej, ikke med de Priser, der i Øjeblikket er paa — Whisky!**

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

Prisfald!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Heri en Gættekonkurrence om 10 Hektoliter Koks m. m. m.!

RAVNEN

Nr. 52 Redigeret af AXEL WESSEL ⁂ Torsdag den 23. December 1920

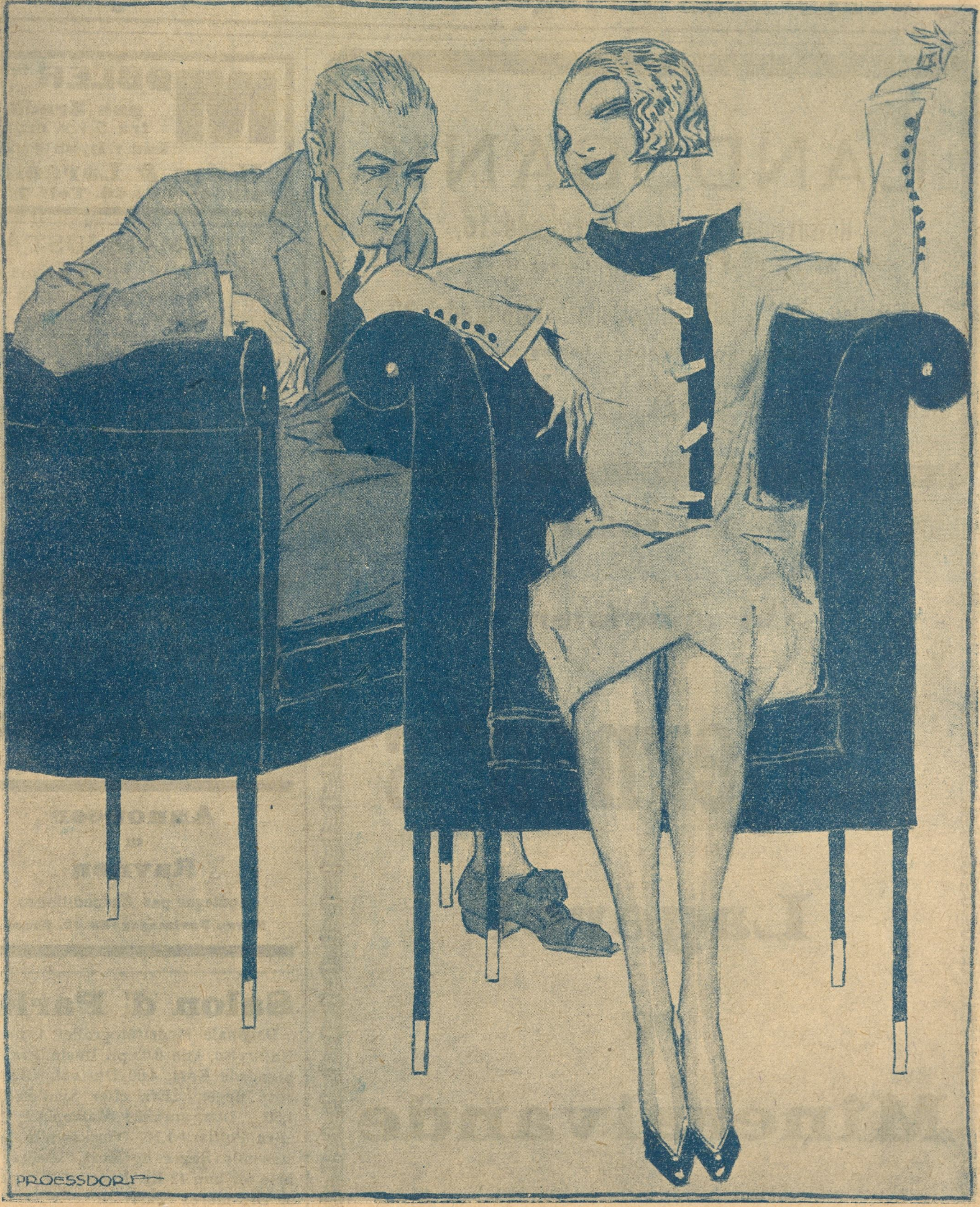

Tegning af *Alfred Proessdorf.*

Som Søkaptajn han Minerne har heldig echapperet,
nu er han af en lille lækker U-baad torpederet.

Musikinstrumenter. Armbaands-Ure

og Plader i stort Udvalg. - - - Guld-, Sølv- og Double.

Afbetaling.

Vesterbros Urlager. Gasværksvej 21.

ARBEJDERNES

LANDSBANK

Hovedkontor: Frederiksberggade 16.

Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.

Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.

Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.

Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler

„Stjernen"s

Lagerøl

og

Mineralvande

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Pelsvarelageret
Frederiksborggade 10, 1.
St. Udv. i alle moderne Skindsorter til Lagerpris (Ratebet.)

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds-Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

— Din Mand maa være meget taalmodig. Nu har Du været over en Time om at klæde Dig paa, og endnu har han ikke raabt paa Dig en eneste Gang.

— Nej, jeg skal sige Dig, jeg gemmer altid hans Handsker, Cigarfutteral og Lorgnet, før jeg begynder at klæde mig paa. Saa leder han, til jeg er færdig. Jeg finder det altsammen paa et Øjeblik, og han maa endda undskylde, at han han ladet mig vente.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

En ikke uvittig Mand sad over en Time og ventede hos Tandlægen uden at have andet at underholde sig med end nogle gamle Blade. Da Manden endelig kom ind, sagde han blot: Jeg ser af Deres Blade, at det trækker op til en Verdenskrig.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

IDÉAL
Parfume og Sæbe
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Husqvarna Svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1576

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

Aften i Nyhavn.

Det er Aften i Nyhavn, og Lygters matte Skær
flakker gustent over gamle, graa Facader —
kun dæmpet høres Fodtrin fra de Vandrendes Hær
og Støjen fra de asfaltblanke Gader.

Det pusler let i Mørket ved den svagt belyste Kaj,
det sukker træt fra gamle Skipperskuder,
der har taget haarde Tørne paa deres vaade Vej
og spejdet efter Nyhavns blanke Ruder.

I et ensomt Lukaf i en frønnet Skudes Bund
lyder Mundharmonika og Fløjtetoner —
og Skibets Puddel hyler — vistnok ikke uden Grund —
og forarger alle Strædets gamle Koner.

Og Maanen hænger hvidblaa i Mastens nøgne Top
og spejler sig i blinkende Kanaler.
Den strejfer gennem Ruden en fortørret Skriverkrop,
der blader andagtsfuld i støvede Annaler.

Fra »Sømandstrøst«, fra »Hvilen« og fra »Den gyldne Rist«
lyder Bægerklang og højlydt Sømandstale,
som trænger op til Jomfruen paa Husets Baggaardskvist
og forstyrrer hendes ensomme Kabale.

I det mørkefyldte Stræde vandrer Piger Arm i Arm
og hvisker hemmeligt om Dagens Sorg og Glæde —
de drømmer om en Greve i en gylden Hængekarm
— og elsker dog den Brosten, de betræde.

Paa Gadehjørnets Fortov staar Betjenten søvnig dum
og stirrer gabende i maaneblaa Kanaler —
han skeler halvt misundelig til Kæld'rens varme Rum
med de lystige forsorne Bakkanaler. — — —

Saa slukkes alle Lygter, og Nyhavn ligger tavs,
og Jomfruens Kanarifugle sover.
Og Skipperne har slaaet det sidste Slag i Sjavs
og slumrer grogbedøvet i Skudernes Alkover.

Viggo E. Jacobsen.

Underofficeren (til en Rekrut): Ser De, 45, naar De en Gang i Deres Liv skulde se en gammel Gubbe med tre Haar paa sin skaldede Isse og de klare Taarer trillende ned ad sine barkede Kinder, medens han æder Mælkegrød med sine tandløse Gummer og forbander denne Verdens Daarligheder — véd De saa, 45, hvem det er? Det véd De maaske ikke! Men det er *mig*, der er kommen lige til Gravens Rand af Sorg over at se Dem, 45, udføre de første Geværgreb!

*

Gavtyven (til sin unge Defensor): Blot ikke nervøs. Det kommer mig slet ikke an paa et Aar mere eller mindre!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Allianc e“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

En Bondekone laa alvorligt syg, og Doktoren blev hentet.

— Jeg giver Dem 100 Kr., sagde Bonden, hvad enten De helbreder hende eller tager Livet af hende. Prøv Deres Kunst!

Konen døde. Doktoren kom for at opgøre Mellemværendet.

— De har jo ikke helbredet hende, sagde Bonden.

— Men jeg har heller ikke taget Livet af hende, svarede Doktoren.

— Ja, saa er jeg Dem jo intet skyldig!

*

En Mand i Jylland kom til Stedets Præst og skulde have sit Barn, en Dreng, indskreven til Daaben.

— Hvad skal Drengen hedde? spurgte Præsten.

— Ja, svarede Manden, mi Faar hed Mads, aa mi Kuenes Faar hed aa Mads; derfor haar vi tænkt, te Drengen skal hed *Tomas.*

*

— Hvad fik Du i Gaar til din Fødselsdag, Hans?

— Jeg fik Haaret klippet.

De fem Sanser.

En Julevise paa Melodien:
»Min Fa'r han var en Fiskermand«.

Hurra! nu er der Jul paany
med Sne paa Sky
og Rim i By —
af Glæde nu jeg danser!
Jeg skal ha' Juletræ med »Bras«,
gi' godt med »Knas«, du gamle »Jas«,
jeg Julen glad bekranser
og bruger mine Sanser!

I. Hørelsen.

Ved Jul bli'r Hørelsen saa klar.
hvad foreta'r
sig Mor og Far —?
Det høre kan mit Øre!
Jeg mærker Raslen med Papir,
o, sikken Svir, det Gaver bli'r
— et Tog, som nok kan køre,
det kan jeg tyd'lig høre!

II. Lugten.

O, denne Duft af Gaasesteg
jeg glemmer ej —
jeg elsker dig,
du Gaas med søde Svedsker!
Jeg lugte kan en Kage, som
jeg næsten bli'r alene om,
og Far og Mor de hvisker
mens jeg — jeg gaar og sledsker!

III. Synet.

Naar Julebordet dækket staar,
mit Hjærte slaar,
og hvad jeg faar,
det faar jeg Lyst at spise.
Og naar jeg ser det tændte Træ,
saa falder jeg omtrent paa Knæ;
men kort er denne »Krise«,
nu skal vi Julen prise.

IV. Smagen.

Af Gaas jeg smager ganske lidt,
jeg syn's med et
det bli'r for fedt,
ak, Appetiten daler!
Jeg aad en Bunke Sukkertøj
og Marcipan, Rosiner — pøj!
Den Jul, hvorom man taler,
den blive kan til Kvaler!

V. Følelsen.

For jeg fik ondt i Maven min
som Du i din —
ja sikke Grin:
vi var jo ved at revne!
Jeg fik formegen Steg og Sovs
og sad i Stolen helt bardovs
— jeg lover efter Evne
til næste Aar . . . . *at levne!*

Ham med det gode Humør.

EN ROMAN I ANNONCER

Rettænk. 40aarig Herre ønsker den graa Hverdag forvandlet til straal. Lys. Ægtesk. udel. Bill. (under 25 Aar) mrk. *Sesam* modt. Bl.s Eksped.

Til at inspicere min Mand, mod hvem jeg advar. enhv. Kvinde, ogsaa *Sesam*, søger jeg dygt. Priv. Detektiv. Bill. til *Karoline* modt. Eksped.

Oscar! Elskede!! I Aften 11 Radiumsbar'en. Bagdøren. 1000 Kys. Elise.

Kommer først Sønd. Bliver udspion. Sesam.

Oscar! Elskede!! Enten den Ruskindshat eller alt forbi! Elise! Kl. 10 Hjørnet.

Oscar! Kom hjem!! Karoline.

Elise! Forsigtig! Fare! Kommer trods alt. Sesam.

Dame søger dygt. Bokselærer. Bill. til »Karoline« Eksped.

Oscar! Elskede!! Hvor er Du?? Har Du glemt din længselsf. Elise??

1. Klasses Sanatorium søges for 40aarig velsit. Herre (brækket Næse og flere Ribben). Bill. »Karoline« Eksped.

Oscar ? ? ! ! ? ? ? ! ! ! Elise.

Rettænk. Enke, 30 Tus. aarl., velkonserveret, søger formuende Livsleds. Bill. mrk. »Karoline Vendetta« modt. Eksped.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Kendte Københavnere, der overværer

Problemkomedie paa Dagmarteatret,

Tragedie paa det kgl. Teater og

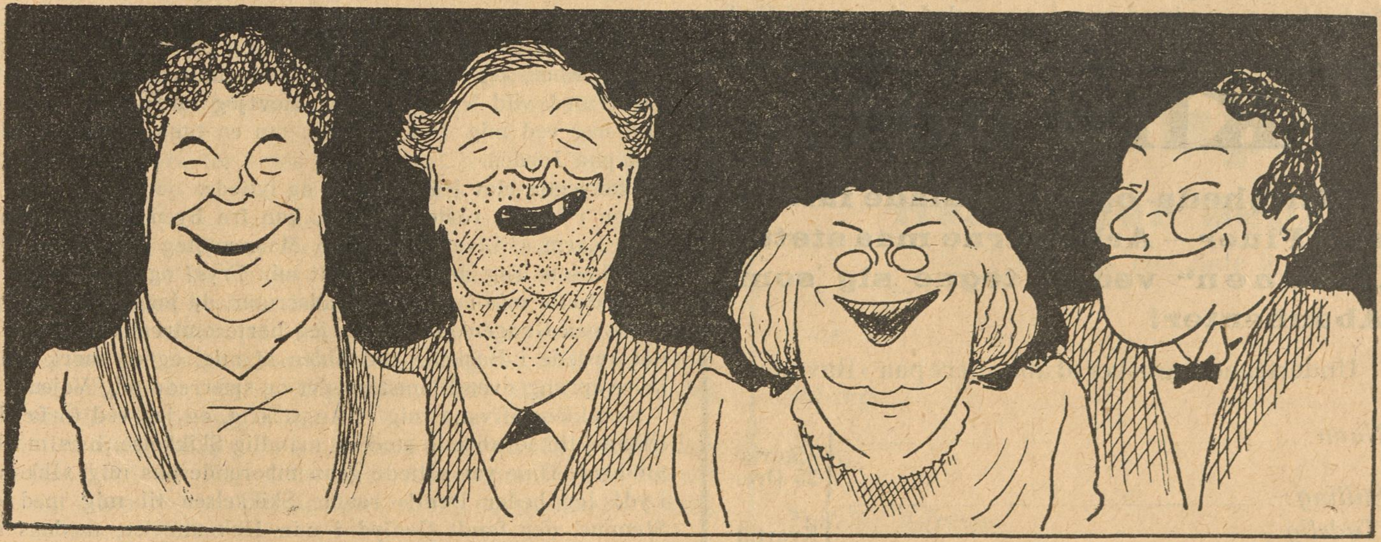

Tegninger af *Hp. Hansen.*

Farce paa Nørrebros Teater.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Carl Scheplers
Irma Vegetabil Margarine
giver den bedste Julekage

Parisergrevindens Kærlighedshistorie.

Da vi var slupne ud, sendte hun mig et straffende Blik, haardt og isnende koldt. Jeg var mig ingen Skyld bevidst og saa derfor spørgende paa Leontine, som vilde jeg søge en Forsvarer i hende; til min store Forundring saa jeg, at hun var ligbleg, og at hun rystede i den Grad, at hendes Knæ næsten ikke kunde bære hende.

For Guds Skyld, hvad var dog sket? Var der noget naturligere end hin Begivenhed med den unge Mand, sligt kunde aabenbart daglig hændes i de elysæiske Marker? Kunde jeg gøre for, at han havde betragtet mig med et saa gennemborende næsten strafværdigt Blik? Havde jeg kunnet hindre det? Mine Tanker paa Hjemvejen til Pensionatet — paa hvilken der iøvrigt ikke blev vekslet et eneste Ord mellem os — beskæftigede sig med den fremmede Mand, og jeg kom til det Resultat, at han var saa smuk, at jeg endnu aldrig havde set hans Lige.

Da vi kom hjem, maa Lærerinden have fortalt Madame Henri om Tildragelsen, thi hun var om Aftenen overordentlig kold og streng imod mig. Jeg var glad, da jeg endelig befandt mig alene med Leontine. Dog — der viste sig ogsaa en mærkværdig Forandring i hendes Væsen. Hun var sky og tilbageholdende, hun vovede ikke at se paa mig, jeg savnede hos hende den Hjertelighed, hun ellers plejede at møde mig med.

— Leontine, spurgte jeg, har jeg uden mit Vidende gjort Dig Fortræd?

Hun benægtede det, men undgik alligevel al videre Samtale, og grublende over hendes og Lærerindens gaadefulde Opførsel sov jeg endelig ind.

Der forløb atter flere Uger. — En Aften gik jeg ensom i Haven og spadserede. Solen var for længe siden gaaet ned, og Nattens Skygger lagde sig lidt efter lidt over Budskadserne, Blomsterne sendte deres Duft op omkring mig og vuggede drømmerisk deres halvt tillukkede Bægre, medens Bladene hemmelig hviskede til hverandre.

Jeg var alene i Haven, da mine Kammerater tidlig var gaaede til Ro, trætte af Dagens stærke Varme. Jeg havde i længere Tid følt mig ulykkelig og ensom; thi den gamle Fortrolighed mellem Leontine og mig var og blev ødelagt, uden at jeg var i Stand til at erfare Grunden. Følelsen af min Ensomhed bragte Taarer i mine Øjne og pressede et Suk over mine Læber. Jeg gik langs med Havemuren, der var overgroet med vild Vin; pludselig blev jeg forskrækket ved en Støj bag ved mig. Det lød, som om en tung Genstand faldt ned paa Jorden.

Skælvende blev jeg staaende og lyttede.

Men i Haven rørte sig intet, kun fra Byen lød den dæmpede Larm af Livet paa Gaden. Maanen steg just nu op over Nabohusets Tag. Jeg overvandt min Frygt og vilde netop til at fortsætte min ensomme Spadseretur, da jeg saa en Skygge falde paa Gangen foran mig, jeg hørte omtrent samtidigt, at det raslede i Buskene ved Siden af mig, og en mørk Skikkelse sprang over Blomsterbedet og spærrede mig Vejen.

Skrækken aftvang mig et Angstskrig, og jeg ved forfærdet tilbage, thi foran mig stod en mandlig Skikkelse, hvis mørke glødende Øjne var rettede gennemborende paa mig. »Ikke en Lyd! Jeg beder Dem!« raabte Skikkelsen til mig med en Stemme, der fandt Genlyd i min Hukommelse, medens en Arm strakte sig ud imod mig.

Jeg stod som fastgroet til Stedet og var næsten lammet af Skræk, saa at jeg rystede over hele Kroppen. Jeg søgte dog at fatte mig, og samlende alt mit Mod kastede jeg et Blik paa den fremmedes Ansigt, der var oplyst af Maaneskinnet. Men hvem kan beskrive min Forbavselse, da jeg i ham genkendte

Klip ud!

Vittigheds- og andre Blade falder som Fluer — Arbejderne maa støtte „Ravnen“ ved at tegne sig som Abonnenter!

Undertegnede ønsker at abonnere paa »Ravnen«.

Navn: ....
Stilling: ....
Tydelig Adresse: ....

Ugevis 25 Øre.
Kvartal 3 Kr.

(Det, som ikke ønskes, streges over.)

Klip dette ud og giv det til Budet, der bringer Dem »Social-Demokraten« eller indlever det paa Ekspeditionen: N.-Farimagsgade 49.

den unge Mand, som jeg for flere Uger siden havde set i de elysæiske Marker.

— Frøken! begyndte han, idet han kastede sig paa Knæ for mig og lagde et underlig bedende Udtryk i sine store Øjne, jeg behøver ganske vist Deres hele Overbærenhed for at faa Tilgivelse for min Frækhed! Men bliv ikke vred paa mig, i fjorten Dage har jeg forgæves gjort alle optænkelige Forsøg paa at trænge ind i dette fortryllede Slot for at tilbagegive Dem en Skat, som jeg ikke han nogen Ret til at tilegne mig, hvor dyrebar den end er mig!

Med disse Ord overrakte han mig et Lommetørklæde, som jeg havde savnet efter Hjemkomsten fra hin Spadseretur.

Der forløb nogle Sekunder, inden jeg var i Stand til at finde Ord, og jeg ved endnu ikke den Dag i Dag, hvorledes jeg genvandt min Fatning.

— Jeg takker Dem, min Herre! svarede jeg endelig koldt, idet jeg tog min Ejendom tilbage; men min Ære er mig i alle Tilfælde mere dyrebar end denne ubetydelige Genstand. Jeg vil derfor være Dem dobbelt taknemmelig, dersom De øjeblikkelig vil forlade mig og aldrig mere komme her, tilmed naar jeg ikke kan forstaa hvorledes!

Uden i mindste Maade at lade sig forstyrre af min Tilrettevisning pegede han med en skælmsk Latter paa Muren og antydede derved, at det var den Vej, han var kommen. Jeg var belavet paa Deres Vrede, svarede han med den samme Latter, der umulig kunde fortørne selv en Menneskefjende, da den tolkede Ungdommens hele Overmod, det kaade, frejdige Mod, der ingen Hindringer kender. Men hør mig nu, und mig blot nogle faa Minutter, for at jeg kan retfærdiggøre min Dristighed!

Jeg tav. Skælvende saa jeg mig om af Frygt for, at nogen skulde se mig.

— Da jeg saa Dem for nogle Uger siden, vedblev han, havde Smerten gjort mig bevidstløs, min Hest var bleven sky for en eller anden ubekendt Genstand, Sadelgjorden gik itu, og jeg styrtede til Jorden. Synet af Dem lod mig glemme alt, og mit Hjerte jublede, da Tilfældet spillede mig dette Lommetørklæde i Hænderne, thi det var mig et Pant paa, at jeg atter vilde gense Dem. Ubemærket fulgte jeg efter Dem, og da alle Forsøg paa at trænge herind slog fejl, bestak jeg tilsidst Portneren her i Nabohuset, saa at han tillod, at jeg gik ind i Haven. Hver Aften har jeg siddet her paa Muren og længtes efter det Øjeblik, da det kunde blive mig forundt at tale med Dem uden Vidner, men forgæves. Jeg saa nok Deres Veninde Leontine, som jeg allerede tidligere han lært at kende i et Selskab, men Dem, som jeg søgte — —.

Et halvt undertrykt Smertensudbrud bag os afbrød ham. Han sprang overrasket op. Skrækken gjorde mig svimmel, jeg vaklede og maatte støtte mig til en Urne, der stod ved Siden af mig.

— Gaa bort, for Guds Skyld, gaa! hviskede jeg aandeløs uden at se op og med en Følelse, som om jeg skulde synke i Jorden.

Alt forblev stille, og da jeg vovede at løfte Øjnene fra Jorden, var den fremmede forsvunden; kun Grenenes Raslen i det nærmeste Buskads forraadte hans Flugt.

Nu først vovede jeg at se mig tilbage. Der var ingen at se. Jeg saa stift paa det mørke Buskads bag ved mig, da jeg formodede, at en eller anden maatte være skjult der, og jeg vovede ikke at røre mig.

Pludselig saa jeg en lys Sommerdragt smutte gennem Buskene ved den Fløj af Huset, i hvilken vort Værelse befandt sig. Maanens Lys faldt lige paa den — jeg genkendte tydelig Leontines Kjole.

Uvilkaarlig fo'r min Haand til Hjertet, en pludselig Anelse dukkede op i mig. Nu kendte jeg ogsaa Leontines Stemme i Udbruddet bag ved os. Hvad kunde have afpresset hende hin Lyd? Overraskelsen ved at se mig sammen med en fremmed? Umuligt!

Dog, mit Instinkt løste nu en Gaade, der havde plaget mig i flere Uger. Denne letsindige unge Mand, som jeg ikke en Gang kunde gøre vred, hvor meget jeg en selv troede at gøre derfor, han havde sagt, at han kendte Leontine. Da jeg saa ham første Gang, var Leontine blegnet, fordi hans Øjne udelukkende var fæstede paa mig; hun var forstemt fra det Øjeblik og havde unddraget mig sin Fortrolighed, og nu, da hun saa ham for mine Fødder, nu, da hun sandsynligvis havde hørt af hans egen Mund, at han kun søgte mig, nu var Gaaden løst. Men hvordan skulde jeg nu forholde mig over for hende? Skulde jeg sige til hende: Leontine, jeg har gættet dit Hjertes Hemmelighed; hin fremmede er mig ligegyldig, elsk ham! Hvad godt kunde jeg have udrettet derved, da hun dog havde hørt af ham selv, at hun var ham ligegyldig? Og vilde mine Ord ikke have været en Løgn; thi jeg maatte tilstaa for mig selv, at Synet af den unge Mand havde gjort et dybt Indtryk paa mig.

Jeg fortsatte skælvende min Spadseretur i det blege Maanelys, jeg var saa ængstelig, saa brændende hed om Hjertet, det bankede, som om det skulde sprænges; jeg fo'r sammen, naar et Blad rørte sig ved Siden af mig, og Billen, som summede over Bedene, indgød mig Skræk.

Mit Blik hang ofte med uendelig Angst ved Vinrankens Løv paa Muren, hvert Øjeblik troede jeg at se den unge Mands Ansigt kigge frem over Muren; jeg frygtede det, og dog — jeg søgte det.

Endelig havde jeg faaet Fatning nok til at træde ind i vort fælles Værelse. En søvnig Natlampe brændte i Hjørnet. Leontine havde allerede søgt Ro. Jeg gjorde det samme, men rigtignok uden at kunne finde Ro. Ligesom jeg var slumret ind fra mine forvirrede Tanker, blev jeg vækket af Leontines Stemme. Hun raabte mit Navn med syg og ophidset Røst. Jeg sprang hen til hende. Hun greb min Haand og trykkede den krampagtigt; hendes var feberglødende, og hendes Øjne saa vilde og stive paa mig en lang Tid, saa lukkede hun dem mat og bad næppe hørligt om et Glas Vand.

— Leontine, for Himlens Skyld, hvad fejler Du? Skal jeg kalde paa de andre?

— Nej, nej! bad hun indtrængende og greb fastere om min Haand. Blot et Glas Vand, jeg er saa hed og saa bange! Luk Vinduet op, Luzie, Luften herinde kvæler mig!

Jeg opfyldte hendes Ønske og aabnede Jalousierne. Natlampen var gaaet ud. Jeg skyndte mig hen til Vandkaraffen, men væltede den i Mørket, saa den faldt klirrende paa Gulvet. Leontine jamrede stadig om et Glas Vand; hendes Stemme lød saa smertefuld, at det skar mig i Hjertet.

(Fortsættes).

Gættekupon.

Hvad sker der?

(Se Tegningen paa Side 9.)

Svar: ....

Stilling: ....

Navn: ....

Tydelig Adresse: ....

Svaret sendes til »Ravnen«s Ekspedition, Konvolutten mærkes »Gæt« og maa kun indeholde denne Gættekupon. (Se iøvrigt Side 9.)

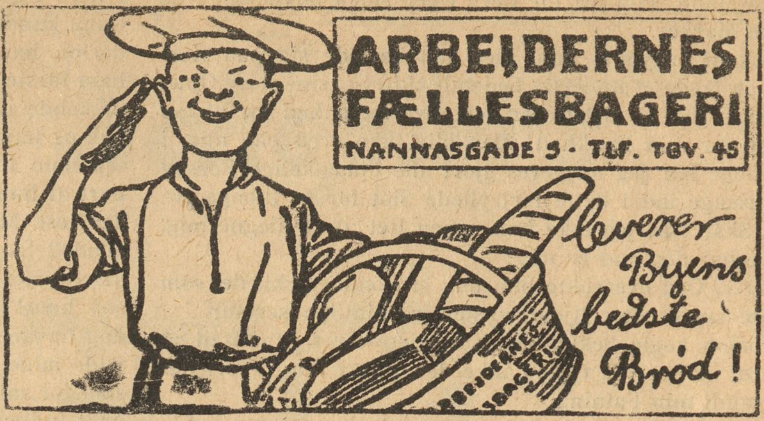

A/S Dansk Folkeforsikringsanstalt

(Statsanerkendt og Statskontrolleret)

Største og ældste Folkeforsikringsselskab i Danmark.

Samlet Formue over **24 Millioner Kr.**

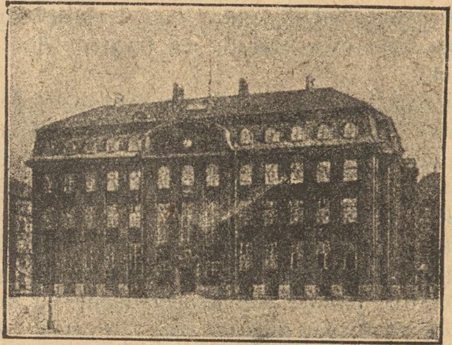

Forsikringssum over **115 Millioner Kr.**

Anstaltens Ejendom:
Anker Heegaardsgade 13, København B.

Livsforsikring uden Lægeattest.

Præmien opkræves hver Uge.

AURORA A/S
HILLERØDGADE 30.
Telf. 262 og 10,762.

Pengeskabe.	Boksanlæg.
Autogensvejsning & Skæring.	Smedearbejde af enhver Art.
Gas- & Vandarbejde.	Sanitets- & Badeanlæg.
Blikkenslagerarbejde.	Varmeanlæg.
Maskin-&Automobilarbejde.	Hestebeslag-&Vognarbejde.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.

Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Julegaver.
Brillantringe i stort Udvalg
til billige Priser.
Forarbejdet paa eget Værksted.
Juveler og Guldsmed.
Carl Sørensen,
H. C. Ørstedsv. 39 C. Tlf. Nora 1799.

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn **Malmö**
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Køb RAVNEN

Robbialac Emaille til Cykler, Motorcykler og Automobiler

Med denne udmærkede lufttørrende Emaille, der er bedre end Ovnlak, og som er uangribelig af Vejstænk, Olie og enzin, kan enhver selv vedligeholde og forny Lakken paa sin Maskine. Leveres i alle Farver og Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.

En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Populær Geografi.

Basel — *Gilde.*
Zürich — *Kjoler til Leje.*
Hull — *Kul.*
Lille — *Børnetøj.*
Rochefort — *Potkäse.*
Marseille — *Sæbebobler.*
Madrid — *Spanskrør.*
Sevilla — *se Bondegaard.*
Bryssel — *Tæppebanker.*
Pilsen — *Stjærneøl.*
Neapel — *Livspolice.*
Venedig — *Fodbad.*
Casablanca — *ikke en Øre.*
Westholland — hollandsk *Ost.*
Amsterdam — *hamstre Dram.*
Omaha — *ha' Oma.*
Havanna — *Halmmadrats.*
Utah — *Gardinprædikener.*
Femern — *Brønshøj.*
Posen — *Sækken.*
Rygen — *Nikotin.*
Tønder — *Smaasnapse.*
Halle — *Øl.*
Essen — *Gnister.*
Køln — *Lugt.*
Bern — *Alleenberg.*
Brenner — *Pas.*
Warschau — *var ikke sjov.*
Staalheim — *Jern-dorf.*
Hejdelberg — *Syltetøj.*
Lapland — *Kludekræmmer.*
Nordkap — *højt oppe.*
Lillehammer — *Urmager.*
Moss — *Skov.*
Finland — *se Landkortet.*
Gotland — *daarligt Vand.*
Jønkjøbing — *Pindehuggeri.*
Halmstad — *Høganäs.*
Limfjorden — *Fiskelim.*
Aalborg — *kold.*
Horsens — *5 Aar.*
Ven-»syssel« — *to »Sjusser«.*
Ringsted — *Guldbrand.*
Skive — *Skydebrøder.*
Næstved — *langtfra.*
Kattegat — *Hundeskat.*
Himmelbjærget — *Himalaja.*
Tilvilde — *Toilettet.*
Aabenraa — *opskaaret Daadyr.*
Smyrna — *Ørefigen.*
Doggerbank — *Hundehyl.*
Selskabsøerne — lukkes Kl. 11.

Jør'en Sør'en fortæller.

Go' Aften de Herrer, skal vi kølhale 3 Kokkennakker a' de lavpullede, hvis a' da jeg maa ta' den ene med? Tak for'et. Skaal og glædelig Jul! Hvab'har' — om *jeg* kan fortælle en Historie? *Jør'en Sør'en* kan *altid* fortælle Historier, og de er *sande!* Jo, det var for Eksemplus forrige Aar lige ved Juletid li'som nu, saa kommer ham Fuglenæbbet, som der arbejder ovre ved Kludepilleriet, og spør', om han kunde faa *Æbleskiver,* og je' sa', han ku' faa paa Tæven, kunde han, om han mente, dette her var et Sannatorium for Spyttegøje. Nu kan je' ikke li' ham, Næbbet, for han er altid saa feddet med Drikkepengene, og saa li'ner han vores gamle Flæskesteg derhenne paa Bufetten, naar den begynder a' gøre Gømnastikøvelser og skyder Ryg med Sværen. Naa, je' ku' jo nok mærke, a' han mere var kommen for at lave Grums i Basunen, og det varede jo hellerikke længe, før je' fløj paa ham. Je' kan jo smi'e ud, hvem je' har Løst, det har Madam Rasmussen sæl sagt. Se, nu er Jør'en Sør'en jo nok lille og tyk, men je' kan Fan'me vugge Beck-Olsen i Søvn med disse Arme her, og en Da', da je' var i Zoologisk Have mæ hele mit Menageri derhjemme, saa stak Gorillaen sin Arm ud mellem Træmmerne og trykkede min Haand. Je' ble' Ormen fortære mig saa rørt over Opmærksomheden, at je' forærede Gorillaen mit næsten helt tilrøjede Ravrør, og den aad det osse li'e med det samme og Stumpen mæ Ild i osse. Naa, men saa to' je' altsaa Næbbet og syslede lidt med ham og smed ham ud gennem Rden dèr. Da han saa laa i Rendestenen, tabte han en Daler, og han fik li'e hvisket, at den skulde je' ha' hat i Julepresang. *Da græd je'.* Naa han kom me' Ambelancen paa Kommunen, og je' besøgte ham om Søndagen og ha'de en hal' Kognak mæ til ham.

Han ligger inde paa 6. Afdeling endnu og er ble'en fast ansat som Basunblæser.

(Fortsættes).

Juleroser.

Hvis man til Jul kan and-skaffe en And, kan en Gaas undgaas.

*

En kendt Søndagsjæger skød fire Gange paa en Hare uden at ramme den og trøstede sig med, at han egentlig var født til Elefantjæger.

*

Søen tærer, sagde Manden, da han skrævede over en Rendesten, og skyndte sig ind for at drikke en Snaps.

*

Bare jeg vidste noget rigtig godt om de Kristne. Ih, hvor skulde jeg saa skælde — Jøderne ud!

*

En Mand, der skulde fri, stod længe og stammede i det og bemærkede saa, »at det gaar meget bedre for En, naar man er to!«

*

En ung Skuespillerinde udtalte forleden, at intet kunde være saa yndigt som at promenere paa Kærlighedsstien med en Indianer paa Krisstien.

*

En Tyveknægt, der har siddet i 6 Maaneder, kan da ikke blive træt de første 14 Dage efter Løsladelsen.

*

Da den Dødsdømte paa sin sidste Dag fik serveret Andesteg i Cellen, udbrød han: »Fanden ogsaa, at man kun kan blive hængt en Gang!«

*

At tale er Sølv, men at tie er en daarlig Reklame.

*

Hvad nytter det et Menneske, at han vinder Alverdens Rigdom, naar han har tabt sine Ernæringskort.

*

De smaa Tyve hænger man, de store hænger ikke sjælden sig selv.

*

Den klogeste giver efter, sagde Bonden, han sloges med sin Stud.

*

En ung Pige er et Brev, som endnu ikke er afleveret. En gift Kone et, som er naaet frem efter Adressen, en gammel Pebermø er et Brev, som er blevet liggende paa Posthuset.

*

Kærlighed begynder sædvanligvis med Klemmelse — og dermed ender den sædvanligvis ogsaa.

„Ravnen"s Julekonkurrence.

Hvad foregaar her?

Der foregaar noget, som sker næsten hver Dag, og som kan udtrykkes med tre populære Ord:

. . . .

Gæt nu disse tre Ord og skriv dem ned paa den Gættekupon, som findes paa 7de Side. Send Kuponen ind til »Ravnen«s Ekspedition, Nørre Farimagsgade 49, inden den 30. Januar Kl. 7 Aften. Gevinstforsendelsen foregaar et Par Dage senere.

Kuponen maa mærkes med Ordet »Gæt« og maa *ikke* indeholde noget andet. Ved Lodtrækningen, der foregaar under behørig Kontrol, fordeles følgende

Gevinster:

5 Hektoliter Koks
5 Hektoliter Koks
(Fra Arbejdernes Kulforsyning ved Hr. Direktør *Kiefer*).
En elegant Kulkasse af Træ med Messingbeslag.
En solid og fin Kakkelovnsskærm af Træ.
6 stærke Avisholdere af Læder og Pap.
10 Frikort til Zoologisk Have, gældende for 1 Aar.
10 elegante eller morsomme Originaltegninger til Indramning.

Altsaa ialt 30 Præmier.

Vinderne vil pr. Post blive underrettet, og Gevinstfortegnelsen fremkommer i »Ravnen« i et af de første Nr. i Januar.

---

3 Talemaader.

En Mand sagde ved et Festbord: »Jeg vilde gerne holde en stor Tale for min Ven Petersen, men det er *lettere sagt end gjort!*«

*

»Jeg har allerede lukket Øjnene,« sagde Manden til Konen.

Konen svarede: *»Dèr kan Du selv se,* at Du var søvnig!«

*

Gæsten til Værten (rasende over, at Opvarteren ikke har fyldt hans »Sjusglas«) —: »Næ, ved De hvad, Hr. Vært — *nu løber Bægeret sgu' snart over!*«

*

To slemme Drenge.

En Fader sidder paa en Beværtning bevogtet af sin Søn. »Se saa,« siger Faderen, »nu kan vi godt gaa hjem. Nu har vi ikke flere Penge.« — »Vær blot rolig, Fader,« siger Sønnen, »her har Du 50 Øre til at tage Dig et nyt Glas for.« — »Hvor har Du faaet de Penge fra?« spørger Faderen. — »Dem gav Moder mig, for at jeg skulde holde Øje med Dig.«

*

— Fa'r, er der Ild, hvor der røger?
— Ja, min Dreng!
— Kom saa og tænd din Pibe ved den Hestepære.

*

En Juleleg.

Du siger til Selskabet: »Nu skal jeg fortælle en Historie om et Menageri; I skal hver især være et af Dyrene i Menageriet. Er en af jer f. Eks. en Hund, skal han fare op af Stolen og raabe: »Vov-vov« i samme Øjeblik, jeg nævner en Hund. Jeg selv er Dyrepasser i Menageriet.« Derefter gaar Du rundt og hvisker hemmelig et Dyrenavn til hver af de Tilstedeværende.

Saa begynder Du Historien: »Jeg var en Gang kommet til Sverige med mit Menageri og foreviste mine Dyr i Gøteborg. De gjorde stormende Lykke. En Dag kom en amerikansk Milliardær for at se dem. Først viste jeg ham et stort Bur med en — naa, det er sandt, der er jo ingen af jer, der er Bjørn — men saa kom vi til en stor Indhegning, hvor der gik en Del Høns og en Hane ....!«

Her farer hele Selskabet op og galer, for Du har hvisket til dem *alle*, at de skulde være Haner. Det vækker almindelig Jubel.

Krims-Krams.

Hvad er det, man ikke kan holde i fem Minutter, skønt det er let som en Fjer?

Vejret.

En Dydsdragon blandt Husarerne.

Uden mit Første, du kan ej leve.
Tages de Sidste, koster det Blod.
Opført mit Hele har Stodder og Greve
mangen Gang straks paa staaende Fod.

Luftkastel.

Jeg er for det meste i min Seng, men har dog intet Værelse. Jeg staar sjældent, men løber næsten altid. Løber uden Fødder og griber uden Hænder det Bytte, jeg møder paa min Vej. Har jeg Arme, er jeg farlig, naar jeg drikker for meget. Hvem er jeg?

En Flod.

1 V N

En Vogn (en V (og) N.

ST

Kunst (kun ST).

1 — 2 $\frac{RN}{D}$ 1 T T Aa

En Ligtorn paa den store Taa.

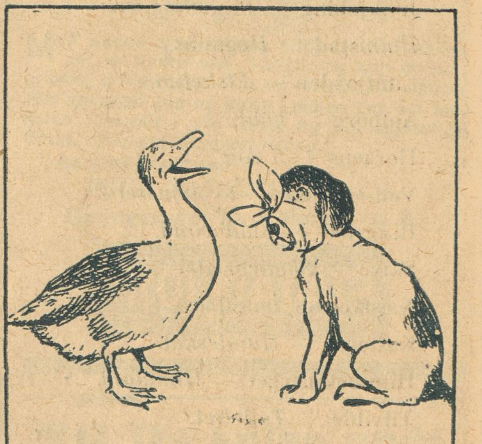

Hunden (til Gaasen): Ja, Du kan sagtens le! Det er nu ikke saa morsomt at bide en Mand med Træben!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Musik og Sang i Julen

Mandoliner, Harmonikaer.
Største Udvalg i Gramofoner og Plader. Billigste Afbetaling.

A. Nordholm, Nørrebrogade 55[1].

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.

S. Johannesson A/S

Statskontrol.

Fedevarer,
Gæs og Ænder.

Telefoner: 3684 — 3349 — 4722 — 121.

St. og Kj. **13, Højbroplads 13.** St. og Kj.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt. Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *Seier Larsen.*

En Scene fra det franske Marokko
i den fineste, sarte Rokokko.
Her er Pragt, saa man nær gaar paa Halen,
— — men da stod Silken i 2 Kr. Alen!

Tegning af *Johannes Flor.*

Første: Naa, Du blev altsaa ikke Soldat, men kom 2 Aar i Fængsel i Stedet for.

Anden: Ja, og nu er jeg igen indkaldt til Øvelse i 4 Gange 5 Dage.

Tegning af *Erik Lassen.*

Damen: Forrige Aar forærede Du Ellen en flot Bil, og nu hører jeg, at hun vil ha' en Vogn til.

Herren: Ja, men denne Gang er det en Barnevogn.

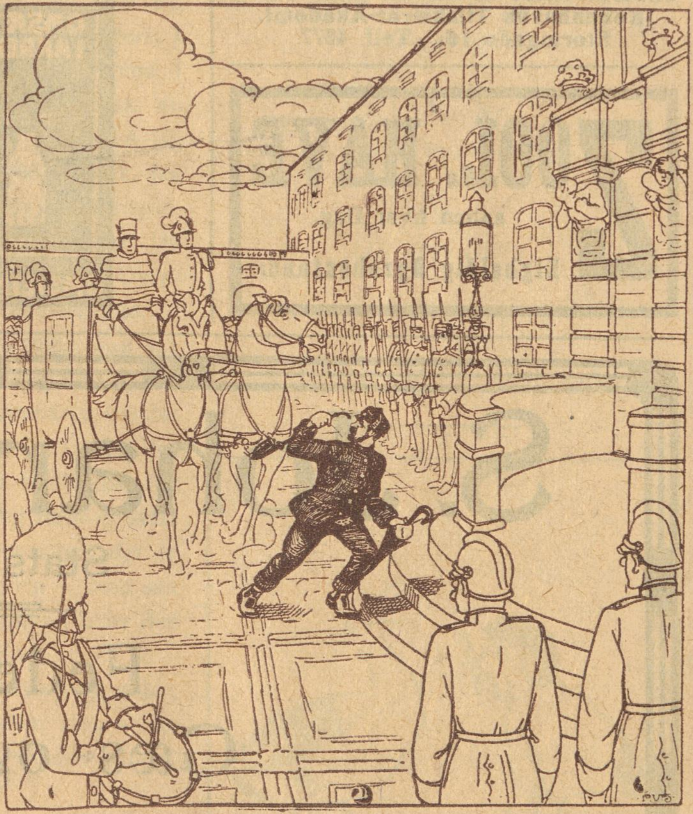

Tegning af *P. V. Hansen.*

Kongen og en Folketingsmand skal til Rigsdagens Aabning.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

RAVNEN

Nr. 53 Redigeret af AXEL WESSEL ⁎ Torsdag den 30. December 1920

Tegning af G. Hartig.

Velkommen Du unge Aar
til Jordens haardt prøvede Skarer.
Bring med Dig Frihed og gode Kaar,
men fremfor alt — billige Varer!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Konst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,85 o Middag à Kr. 1,85.
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Faderen: Jeg ser, Kullene er igen gaaet op.

Den vittige Søn: Men ligesom Du havde købt de ti Tønder i Morges, gik de ned.

Faderen: Hvad skal det sige?

Den vittige Søn: Jo — i Kælderen.

*

Det var det sødeste Øjeblik i en emanciperet Kvindes Liv, da hun forleden kom ind i en Butik, og Svenden sagde:

— De maa tage Deres Hat af, min Herre!

*

Fru Jensen er meget optaget, da det ringer, og da hun har en Mistanke om, at det er en generende Visit, raaber hun i Gangen til Pigen:

— Hvis det er Fru Petersen, saa er jeg ikke hjemme.

Hvorpaa en sukkersød Stemme svarer:

— Det er Fru Petersen, og jeg er meget glad over, at der ingen er hjemme.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Ganske naturligt.

A. (som har været bortrejst i længere Tid): Hør, hvordan gik det; blev De og den unge Pige, som De var forlovet med i Fjor Sommer, saa gifte?

B.: Ja, men vi lever ikke sammen.

A.: Hvad for noget? Hvad er der da i Vejen?

B.: Aah, aldeles intet. Hun giftede sig med en anden Mand, og jeg giftede mig med en anden Pige.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Dommeren (til Vagabonden): Hvorfor arbejder De ikke?

Vagabonden: For 18 Aar siden var jeg hos en Læge, der sagde, at jeg ikke maatte arbejde.

Dommeren: Bliver han ved at sige det?

Vagabonden: Jeg har ikke spurgt ham siden.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Husqvarna svensk
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Gullasch 1919

Gullasch 1920

RETHAVERI

Et Par Jurister sad lige overfor hinanden og spiste til Middag, greb samtidig efter en Ret, der stod midt paa Bordet, og da ingen af dem vilde give efter, kom de op at skændes og tildrog sig derved de andre Bordgæsters Opmærksomhed.

En af disse hvisker til sin Sidekammerat: »Hvad er det for Herrer?«

»Det er et Par Jurister, der begge søger at faa Retten paa sin Side.«

Principalen: Sagde Du saa, at jeg var taget til Amerika i Gaar?

Den ny Lærling: Javel, Hr. Principal!

Principalen: Hvad sagde han saa?

Den ny Lærling: Han spurgte, naar De kom tilbage.

Principalen: Naa?

Den ny Lærling: Jeg svarede, at De kom næppe tilbage for i Morgen.

*

Konen: Det er en net Skandale at komme drivende hjem Kl. 2 om Natten.

Manden (føjelig): Ja, jeg indrømmer det.

Konen (rasende): Saa ti dog i det mindste stille og sig mig ikke imod.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Lillebror, som kun er 14 Maaneder gammel, har været med Barnepigen i Zoologisk Have. Da hun kommer hjem med Familiens Stolthed, er det tydeligt at se, at noget vigtigt er hændet.

— Frue, sagde Barnepigen næsten højtideligt, Lillebror har snakket for første Gang.

Lillebrors Moder ventede spændt paa Fortsættelsen.

— Jeg viste ham Dyrene, og da vi kom til Abekattene, klappede han i Hænderne og sagde Papa!

*

Miss Dorret (Tilskuer ved en Fodboldmatch): Men ih Gud fri mig, hvad maa jeg se! Min Broder! Min stakkels Broder! — Se, nu bliver hanført bort paa en Baare. Det er jo forfærdeligt!

Booby (Kaptajn i Fodboldspil): Aah, berolig Dem kun, Miss. Vi har en Reservespiller, som er fuldt saa dygtig som Deres Broder. Han er allerede traadt i Stedet; saa jeg haaber, vi alligevel vil vinde Spillet.

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

LOTTERI-BETRAGTNINGER

(De forskellige Menneskers Forhold til Lotteriet.)

En Bankfunktionær tager *en Seddel.*

En Soldat køber sig *et Numer.*

En Musiker *»spiller«* i Lotteriet.

En Meteorolog *»vinder«* i første Trækning.

En Fægtelærer tager *»en Kvart«.*

Skibsbyggeren er bange for *»Nitterne«.*

Den gamle Dame bliver nervøs, naar det *trækker* oppe i Lotterisalen.

Den *Døve* trøster sig med, at Lykkens Gudinde er *blind.*

Den Indespærrede glæder sig til, at hans Seddel maaske *kommer ud* — og

En Blikkenslager har en Andel i *»Lodderiet«!*

La' falde!

Nogle Nytaarsbetragtninger at synge paa »Krambamboli«-Melodien.

Velkommen Du Aar
med de en og tyve,
ryk frem med Trommeslag og Knald!
At Kamp forestaar —
jeg vil ej lyve:
Jeg tror, adskilligt staar for Fald! —
Vil Du mon blive haard og kold?
Har Sne Du paa din lille »Knold«?
Maaske gaar kæk og bold
Du straks paa Sold!

Ja, hvem der ku' spaa
lidt frem i Tiden
og vide, hvad der rasler ned.
Jeg maa jo tilstaa,
at al min Viden
kan derom ikke gi' Besked.
Men »rasle« vil det her og der,
i Statens og i Frel'sens Hær —
blandt Højres Koryfæ'r
dog vist især!

Men Du sætter Pris
paa at faa Rede,
om Priserne vil ryge ned.
Man si'r i Paris,
at Byg og Hvede
har faaet sig et lille »Skred«.
Men Strømper, Støvler, Ko og Gris
de holdes vil begriv'ligvis
i fortsat dobbelt Pris
— værs'go' og spis!

Er *Neergaard* solid?
Mon *Rytter* dumper?
Kan *J. C.* holde sig i Ro?
De bruger med Flid
deres Nødhjælps-Pumper
og slaar til Højre Bro paa Bro.
Men sociale Love maa
vi ha', og kan vi ingen faa,
saa bli'r Hr. *Sigurd* graa,
det kan jeg spaa!

Nuvel, lad os se,
hvad Aaret bringer,
vi skærper vore Næb og Kløer!
Endnu kan vi le,
og Bægret svinger
vi — ganske som vi gjorde før!
Dermed jeg rolig foreslaar,
vi ta'r os hver en lille Taar,
og en Salut det faar
Det nye Aar!

Peder Paul.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Millerand kan ikke faa Fred for Kravet om en Revision af Fredstraktaten.

(»Der wahre Jacob«).

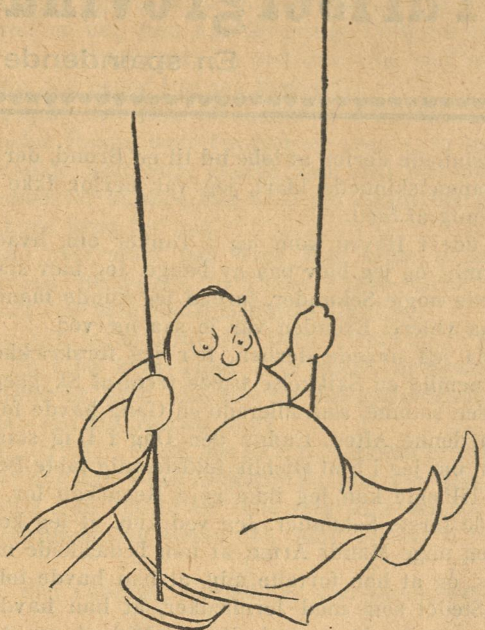

SJÆLEFRED

(»Fliegende Blätter«).

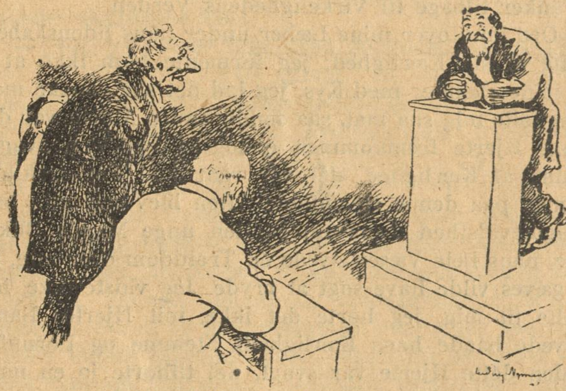

— Helig, helig är Herren Sebaot, hela världen är full af hans härlighet.

Nils Efron, Fiskarö: — Ja, men tänk te vilka priser! (»Strix«)

Gaa væk, Hund! Du kan dog ikke holde mig, hvis jeg flyver! (»Fliegende Blätter«).

Et af Livets forfærdeligste Øjeblikke: Naar man skal tænde sin Pibe i en Storm og kun har en Tændstik tilbage!

(»Passing Show«, London).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Jeg besluttede derfor at løbe ud til en Brønd, der var i Haven. Maanen skinnede klart, jeg var derfor ikke bange og skyndte mig af Sted.

Først ude i Haven kom jeg i Tanker om, hvad der var hændet mig, og jeg blev paa ny bange. Jeg blev staaende, og det varede nogle Sekunder, førend jeg kunde mande mig op til at gaa videre. Brønden var jo saa nærved.

Men da jeg naaede derhen, fo'r jeg forskrækket tilbage, jeg saa nemlig en Skikkelse træde frem af Skyggen bag ved den — den samme, som allerede en Gang havde forskrækket mig paa denne Aften. Endnu den Dag i Dag staar det for mig, som om jeg i hint Øjeblik fuldstændig tabte Besindelsen, i hvert Tilfælde kan jeg ikke gøre Regnskab for, hvad der skete i de første Sekunder. Jeg ved kun, at jeg kom til mig selv i den unge Mands Arme, at han bedækkede min Haand med Kys, og at han fortalte mig, at han havde følt sig bunden til Stedet som med Jernlænker, at han havde siddet i et Lysthus og tænkt paa mig lige til Midnat, og at han først havde sneget sig hen til Brønden, da jeg havde aabnet Vinduet; den Støj, som det frembragte, havde nemlig kaldet hans Tanker tilbage til Virkelighedens Verden.

Intet Ord kom over mine Læber under hans lidenskabelige Skildring af sin Kærlighed; jeg formente ham ikke at bedække mine Hænder med Kys, jeg lod det ske ganske mekanisk; jeg følte mig saa mat, saa sønderknust. Aldrig var der i mit unge Hjerte fremkommen endogsaa kun den svageste Antydning af Kærlighed, det var rent som Foraarskildens Væld; men paa denne stormfulde Aften blev selv min barnlige Pligtbevidsthed overrumplet, den unge Mands Blik og Stemme, hans hele Væsen øvede en Trolddom over mig, som jeg forgæves vilde have søgt at bryde. Jeg vidste ikke, hvad han talte til mig, jeg hørte det ikke, mit Hjertes Banken overdøvede baade hans Kærligheds Stemme og Fornuftens Røst. Men dette Hjerte var svagt, det tilhørte jo en næppe femtenaarig Pige.

Først efter at der var gaaet flere Minutter, vendte Besindelsen tilbage, og samtidig huskede jeg atter paa Leontine. Jeg viklede mig ud af hans Arm, styrtede hen til Brønden, dukkede Glasset ned i Bassinet og sprang tilbage til Huset som en jaget Raa.

Greben af en umaadelig Frygt laasede jeg Døren efter mig, saa lukkede jeg Vinduet og stillede mig hen ved det og lyttede. Udenfor blev alt ved at være roligt, kun Leontines tunge Aandedrag afbrød Stilheden i det mørke Værelse.

Der kom ingen ordentlig Søvn i mine Øjne den Nat. Leontine havde stærk Feber. Medens jeg sad ved hendes Seng, faldt mit Hoved af og til ned mod mit Bryst, og forvirrede Billeder traadte frem for mig; i dem alle saae jeg ham og altid ham.

Overmandede Trætheden mig endelig en Gang, og jeg lukkede Øjnene til en let Halvslummer, vækkede Leontines Feberfantasier mig straks. Navnet Rafael nævnte hun vel hundrede Gange, i Begyndelsen inderligt, senere heftigt og lidenskabeligt og tilsidst med et Udtryk af Fortvivlelse. Ogsaa mit Navn kom ofte over hendes brændende Læber, og hvor vilde og sønderrevne hendes Fantasier end var, aabenbarede de mig dog min stakkels Venindes hele Ulykke. . . .

Der var atter stille i Værelset, Leontine sov, selv om det var meget uroligt; ogsaa jeg faldt hen . . . Jeg fo'r sammen, thi det forekom mig, at han lagde sin Arm om mit Liv . . . Jeg raabte om Hjælp og — vaagnede. . . .

Saa snart Solen om Morgenen sendte sine første Straaler ind i Værelset gennem Jalousierne, rev jeg mig ud af min halvsovende Tilstand og aabnede Vinduet. Jeg frøs. Mit Hjerte gjorde saa ondt, mine Lemmer var som sønderknuste, mit Hoved svimlede, og da jeg ikke kunde blive fri for at se i Spejlet, steg dyb Purpurrødme op i mine Kinder ved Synet af mit blege Ansigt — jeg rødmede for mig selv.

Natten med dens Tildragelser syntes mig som en forvildet Drøm. »Ak, Luzie, hvad har vi begge gjort. Han har kysset Dig, og jeg kunde ikke afværge det,« jamrede mit bankende Hjerte; og nu vidste jeg, at det desværre ikke havde været en Drøm.

Som en Forbryder om Morgenen søger at udslette Sporene af sit natlige Værk, saaledes søgte ogsaa jeg at skjule alt, hvad der kunde have forraadt mig.

Allerede Klokken fem ilede jeg ud i Haven for at indaande den friske Morgenluft; men jeg vovede næppe at se mig om, thi rundt omkring stod Vidnerne til mit natlige Eventyr. Vé mig, dersom de forraadte mig.

Jeg befandt mig i en Tilsand, der var midt imellem Lykke og Skam. Jeg elskede Rafael, og jeg var denne Morgen endnu Barn nok til, at jeg kunde forestille mig, at jeg havde begaaet en skrækkelig Forbrydelse ved at modtage en Kærlighedserklæring af en ung Mands Mund. For at berolige mig selv, svor jeg, at jeg aldrig mere vilde gense ham.

Men hvad er en Ed i det femtende Aar!

Om Middagen havde Leontine stærk Nervefeber, og Lægen veg næsten ikke fra hendes Seng. Vor Lærerinde passede hende meget opofrende, men jeg overtog saa meget som muligt min Venindes Pleje, thi jeg skælvede for Muligheden af, at Leontines Fantasier kunde forraade vor fælles Hemmelighed.

Dagene gik meget triste for mig. — Da Krisen paa den niende Dag var lykkelig overstaaet, gik Leontine hurtigt sin Helbredelse i Møde. Men til min store Sorg syntes det, som om Synet af mig var alt andet end velgørende for hende, al den Ømhed, jeg ødslede paa hende, kunde ikke aflokke hende et Smil. Hendes Fader kom daglig og besøgte hende; da hun var bleven lidt bedre, fortalte han, at han vilde tage hende hjem, saa snart hun maatte forlade Værelset.

Jeg skulde altsaa miste Leontine! Jeg følte mig mere og mere forladt; Pensionatet vilde blive en Straffeanstalt for mig. Lykken syntes imidlertid endelig igen at ville erindre ogsaa mig. Da jeg en Morgen sad drømmende ved det aabne Vindue, rakte man mig et Brev ind af det. Det var fra min Fader. Jeg aabnede det hurtigere og mere spændt end ellers; det indeholdt foruden nogle hjertelige Udtalelser en Efterretning, som elektriserede mig. Min Fader meddelte mig, at jeg skulde have en anden Moder, at han om fire Uger igen vilde gifte sig, og at hans Hustru saa vilde gøre en Rejse til Paris, hvor han havde tænkt at bo i nogen Tid, da han fuldstændig havde trukket sig tilbage fra Forretningerne. Han havde samtidig underrettet Madame Henri om, at jeg skulde forlade hendes Institut.

Jeg sprang jublende op og dansede rundt i Værelset med Brevet i Haanden og kyssede Leontine. Jeg var ikke mere forladt, jeg skulde igen have en Moder eller i det mindste en moderlig Veninde — det var jo netop, hvad jeg havde længtes efter.

Jeg ved ikke, hvorledes det gik til, men da jeg blev roligere, dukkede Billedet af en smuk, ung Dame op i mig,

hende, som den Gang i Wien havde kærtegnet mig saa hjerteligt; paa Grund af en mærkelig Ideforbindelse forestillede jeg mig hende som min nye Moder, skøndt hun efter min Mening maatte være i det mindste en Fyrstinde, og skøndt min Fader skrev til mig, at han havde forlovet sig med Baronesse von S**. — Jeg brød dog ikke mit Hoved ret meget med denne Uoverensstemmelse.

*

En Augustmorgen blev jeg kaldt ind i Madame Henris Modtagelsesværelse. Jeg traadte ind med bankende Hjerte og befandt mig lige overfor en velvoksen, imponerende Herre med lidt graasprængt Haar — min Fader. Han havde forandret sig saa meget i det ydre, at jeg nærmest kun genkendte ham af Instinkt, men jeg havde jo heller ikke set ham i en lang Aarrække.

Hvad glad jeg end var, hvor jublende jeg end kasetde mig i hans Arme, der laa dog noget fremmed imellem os. Han betragtede mig med umiskendelig Faderstolthed og sagde smilende, at han ikke havde kunnet forestille sig, at han i sin lille Datter skulde genfinde en saa voksen Dame. Et Kvarter senere sad jeg i Vognen ved hans Side. Vi kørte over Boulevarderne og blev holdende foran det Hus, i hvilket han havde taget Bolig. Jeg steg op ad Trappen med en vis Angst, thi nu skulde jeg træde frem for min nye Moder.

Oppe i Korridoren saae jeg til min glade Overraskelse den gamle Heublingers tro Ansigt. Han var bleven den samme, endskøndt Tiden heller ikke var gaaet sporløst hen over ham. Han kom mig i Møde med al den Inderlighed, som hans Stilling tillod.

Jeg kom igennem flere elegant udstyrede Værelser og stod endelig for en Dame, der var iført en kostbar Spadseredragt. Ogsaa hun studsede synligt, da hun saae mig, og i Stedet for at give mig en hjertelig Modtagelse blev hun ubevægelig staaende; hun fandt sig dog i, at jeg ilede hen til hende og kyssede hendes Haand.

Der opstod en Pavse, og jeg blev forlegen. Jeg havde ventet nogle kærlige Ord, men i Stedet for mødte mit Øje et stolt mønstrende Blik, der fo'r hen over mig som en isnende Nordenvind.

Fader saa, jeg af Forlegenhed blev blussende rød; han tog min Haand, og jeg troede at bemærke, at han tilkastede sin Hustru et bebrejdende Blik. For at gøre en Ende paa dette pinlige Øjeblik, førte han mig hen til en Sofa.

— Vi har meget at tale med Luzie om, kære Elvira, sagde han til sin Gemalinde i en tvungen spøgende Tone. Forundringen over allerede at finde vor Datter som en voksen Dame lader Dig ikke komme til Orde; I bliver imidlertid nok snart bedre kendte med hinanden.

Vi satte os; jeg hørte min Stifmoders svære Brokadekjole rasle forbi mig, men jeg vovede ikke at se op. Dog lagde jeg Mærke til, at hendes Væsen blev koldere, jo mere Fader lagde sin Beundring for mig for Dagen. Underholdningen slæbet sig møjsommelig af Sted og var alt andet end oplivende.

Hvor inderlig havde jeg ikke glædet mig til dette Møde, hvor lykkelig havde jeg ikke været ved Tanken om, at jeg rigtig hjertelig skulde slutte mig til min nye Moder, og nu følte jeg kun altfor godt, at en Tilnærmelse mellem os aldrig vilde blive mulig.

Der faldt en tung Sten fra mit Hjerte, da en Kammerjomfru endelig fik Befaling til at føre mig til det Værelse, der var bestemt for mig. Næppe var jeg alene her, før jeg kastede mig i en Stol og brød ud i en høj, smertelig Hulken.

Pludselig bankede det beskedent paa Døren, jeg antog, at det var Fader, og søgte hastig at udslette Sporene af mine Taarer. Den gamle Heublinger traadte ind og blev staaende tavs inden for Døren, som om han ventede paa noget.

— Naadige Komtesse . . . begyndte han endelig meget forlegen og med usikker Basstemme.

Jeg ilede hen til ham, greb hans Haand og trykkede den, medens jeg saa ham ind i han ærlige Ansigt.

— Ja, raabte jeg med en af Smerte og Skuffelse bevæget Stemme, Du er den gamle elskelige Heublinger. Jeg føler det, Du er den eneste, der endnu har beholdt den lille Luzie i Hjertet! . . . Heublinger, sig mig dog: Hvad har jeg stakkels forladte Barn gjort, siden man er bleven saa fremmed for mig; hvad er det, som har fortrængt Datteren af Faderens Hjerte? . . . Heublinger, Du ved det hele, vær aabenhjertig imod mig, jeg beder Dig saa bønligt!

Den gamle, hvis Blik var heftet mod Jorden, fo'r sig med den venstre Haand over Panden og vendte sig bort.

— Naadige Komtesse, gentog han med bævende Stemme, jeg kommer for at stille mig til Deres Raadighed, dersom De skulde have Brug for mig.

Jeg saa overrasket paa ham. Han søgte at undvige mit Spørgsmaal; Respekten for hans Herre forhindrede ham aabenbart i at ytre Deltagelse med Datteren.

— Jeg har ingen Brug for Dem, Heublinger! svarede jeg skuffet og i en kold Tone. Kun endnu et Spørgsmaal: Er min Stifmoder altid saa stiv og tilbageholdende, som hun nylig har vist sig overfor mig?

— Ja . . . og . . . nej, svarede den gamle tøvende.

— Saa sig mig i det mindste: Er hun den Dame, som De en Gang i min Barndom førte mig til i Wien? De husker nok, Heublinger, jeg mener den Gang, førend vi rejste her til Paris.

— Ja, den naadige Grevinde er den Dame, svarede Heublinger.

— Det er godt. — Jeg vil være alene, sagde jeg og vendte ham Ryggen.

— Er den naadige Komtesse vred paa mig? hørte jeg den gamles skælvende Røst.

— Nej, jeg bliver ikke vred paa min Faders Tjener, men vel paa min Barndoms gamle Ven, sagde jeg, idet jeg betonede det sidste. Omtrent samtidigt følte jeg, at den gamle greb min Haand, jeg følte, hvorledes han trykkede den mod sit graa Overskæg.

I næste Øjeblik var jeg alene.

Heublingers Opførsel havde kun altfor tydeligt vist mig, at der i min Familie herskede visse Misforhold, som jeg ikke havde nogen Anelse om, ja, at Fader selv umulig kunde være lykkelig. Tanken om, at jeg maaske kunde blive den forsonende Aand, og Forhaabningen om, at jeg ved en klog Opførsel kunde genvinde min Faders Fortrolighed og Kærlighed, trøstede mig dog i Øjeblikket. Heublinger vidste alt, det gjaldt derfor om at aabne denne lukkede Bog for først at erfare og saa handle. . . .

FJERDE KAPITEL

Amazonen.

Et Aar forløb. Barnet havde udviklet sig til en ung Pige, og jeg var traadt ind i Livet — rigtignok mindre munter og mindre lykkelig, end unge Piger plejer at være, derimod var der i min Lod falden en større Selvstændighed, end der ellers bliver mine Søstre til Del, og at jeg ikke misbrugte den, takker jeg kun mig selv for i min egen rigtige Følelse for det rette.

Det afhang rigtignok kun af Tilfældet, om jeg, ubevogtet som jeg var, skulde blive ført ind paa Veje, som kunde føre den uerfarne Pige i Fordærvelse; men en gunstig Skæbne bevarede mig derfor. Et Møde med Rafael kunde f. Eks. let være blevet skæbnesvangert for mig. Jeg elskede ham, det tilstod jeg nu for mig selv, og jeg har tit tænkt paa ham i de svundne Aar, ja, undertiden følte jeg mig i højeste Grad ulykkelig, naar jeg nemlig maatte tilstaa for mig selv, at han sandsynligvis slet ikke havde elsket mig. Hvad Barnet ikke anede, stod som en forfærdelig Mulighed for den unge Pige. Maaske havde han kun nærmet sig mig i den mest uædle og skændige Hensigt! . . . Men ligesaa utaalelig var mig ogsaa den Tanke, at Leontine maaske alligevel var bleven den lykkelige.

(Fortsættes.)

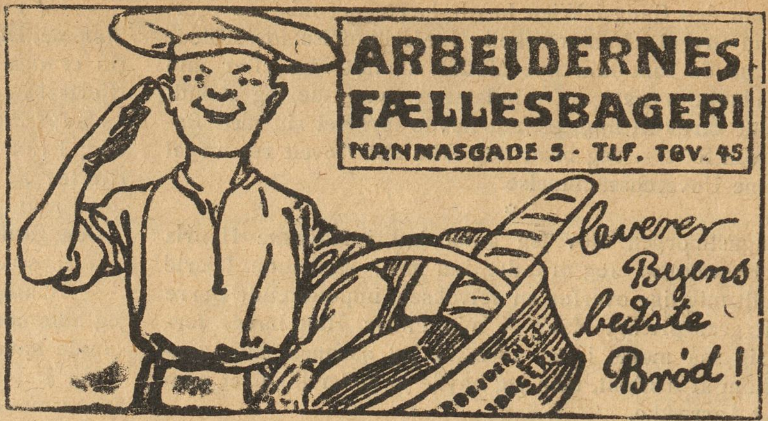

Er Du Tihænger af Spiritismen?
Næ — uha, min Svigermo'r døde i Fjor.

Tegnet af C. Østerbye.

G. N. Tak for tilsendte.

Ø. Aage Andersen, Aarhus. Mer Originalitet, min Herre, hvis De vil tjene Sølv og Guld!

C. Woel. Tak, kommer frem ved Lejlighed.

K. K. Petersen, Fyn. Tak, men den dufter ikke rigtig fin!

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Wolkes Caloric
A/s Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

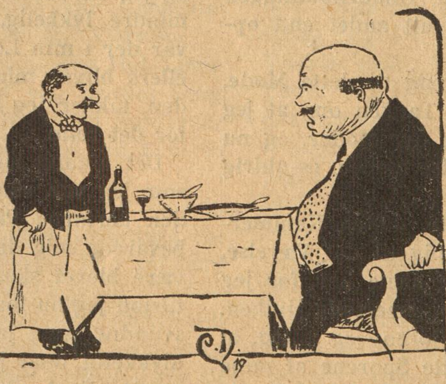

Gæsten: Der er jo Orm i Suppen!
Tjeneren: Det er kun en Sene.
Gæsten: Ja en Sene, men det er sku en flov Sene.
Tegnet af Vognmand Chr. Dalsgaard.

SAMFUNDSHJÆLPEN

Da Samfundshjælpen begyndte at
Vogn og Skib at losse,
Student og Kontorist tog fat,
som de var bleven tosset[1]).

Med Knæbenklæder og Bindeslips
begyndte de paa Skibet
at losse Kaffe — The — og Nips,
de svedte, det er givet[2]).

En Student faldt besvimet om,
da han en Kasse sku' tage,
en Kontorist faldt sammen som
en Klud, han man kendt Mage[3]).

Naar efter Fyraften hjem de gik,
ku' de daarlig hænge sammen,
saa Benene under dem slog — Klik —
og de svared' kun Ja og — Ammen[4]). —

Henry Nielsen.

[1]) *Losse* og *tosset* vil ikke rigtig rime.
[2]) Her er det galt med Rimet igen. Havde der staaet Ski*vet*, saa havde Rimet jo været helt fint.
[3]) Jo man har. Det skal være sket en Gang før.
[4]) Passer ikke! Vi har hørt En sige: »Fanden gale mig!« Men at der er flere, som har maattet ty til *Ammen* for at faa lidt Bryst, er rigtigt nok.

Red.

Th. Jørgensen. Tak, men »Ravnen« havde for et Par Aar siden en mægtig Digterkonkurrence over netop det samme Tema: To forskellige Kvindetyper.
Teksterne bliver benyttede ved Lejlighed.

KØB „RAVNEN"
18 ØRE

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i Cafe Blaagaard,
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Rød = Indmad

Vore Ønsker for 1921.

Vi ønsker os *Fjender* i Tusindvis,
Minister, Agrar, Præst og Greve —
thi hvis der ej slige Herrer sku' gi's,
ku' *Ravnen* slet ikke leve!

Vi ønsker os *Venner*, en talrig Flok,
der læser os, sender os Breve —
thi uden Venner, forstaar man jo nok,
kan *Ravnen* slet ikke leve!

Hørt paa Universitetskafeen.

— Naa, er De færdig med deres ny videnskabelige Værk, Hr. Professor?

— Ja.

— Det har vel lagt Beslag paa al deres Interesse.

— Det har det. I den Tid, jeg har arbejdet paa det, har jeg ialt glemt 29 Paraplyer.

Aktuel Rebus.

Hvad staar her?

»Nitten« — en og tyve.

NYTAAR

Nu er Aaret udrundet!
Mangen Sejr har vi vundet
imod Fordom og Arbejderhad —
slige Kampe gør Hjertet saa glad.

Vi har ladet vor Latter
genlyde atter og atter —
vi har svunget vort dødende Staal,
vi har tændt mangt lysende Baal.

I, som daglig maa slide,
som maa stræbe og stride —
I har hjulpet. Vi takker jer her,
for vi véd, hvad jer Støtte er værd.

Lad os altid erfare,
vi har Venner i Skare:
Derved gavner j e r t Virke I bedst —
og gør Nytaar for o s til en Fest!

Bifrons.

»Godt Nyt«.

Aaret 1920 har været meget afvekslende. Kejser Wilhelm kom i Fængsel, og Arthur Jørgensen blev frigivet.

*

Kammersanger Peter Cornelius agter at oprette en Læreanstalt for Hurraraabere.

*

Skuespiller Stribolt har faaet et betydeligt Gagepaalæg, fordi Sminken er steget i Pris. Han bruger tre Gange saa meget som nogen anden.

*

En Greve paa Fyn har anskaffet sig en Kugle af Guld, og den bruger han nu paa sin Keglebane for at give Folk Anledning til at sige, at han ruller med Guldet.

*

En lidt falmet Dame udtrykte sig forleden meget fortrydeligt om den herskende Uretfærdighed. Napoleon kunde stampe den ene Arme sammen efter den anden, men hun kunde ikke faa saa meget som en lille Løjtnant.

Enhver *ny tiltrædende* Abonnent, der mælder sig i Januar, faar tilsendt en Originaltegning. Ugeabonnenter faar en lille Tegning, Kvartalsabonnenter faar en stor flot Tegning til Indramning.

Præmie-Konkurrencen.

I Nr. 52 angives Fristen for Indleveringen af Svarene til den 30. Januar; skal naturligvis være den 3. Januar.

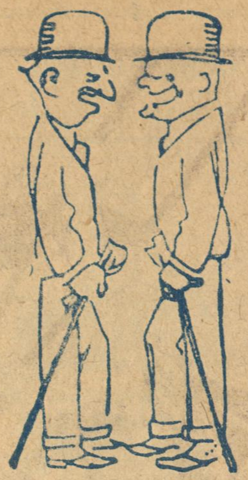

Du, nu skal vi ha' en rigtig slem en til at begynde det ny Aar med. Ved Du, hvor Du skal gaa hen, naar Du befinder Dig paa en Udvandringsdamper, som er i Færd med at synke?

— Nej.

— Saa skal Du gaa ned paa W. C. — *for dèr kommer Vandet kun, naar man trækker i Snoren!*

Navneforandringer.

Jeg kan snart ikke finde ud af det med de mange Teaternavne. „Morskabsteatret", der kom til at hedde „Alexandrateatret", fik saa Navnet „Betty Nansens-Teatret". „Sommerlyst" blev til „Fønixpaladset" og derefter til „Fønixteatret", „Arenateatret" fik Navnet „Olympia", for saa at gaa over til „Tivoliteatret" — „Vinterpaladset" — „Vinterpaladsteatret" — puh! — og Kisten" kom til at hedde „Tivolis Variete" — „Tivolis Varietes Kabaretteater" — „Apolloteatret" — — næ, jeg k a n ikke holde det ud!

Afguder X.

Tegning af *Erik Lassen.*

Hendes Afgud er naturligvis
»Mocca«,
og Gud give, at der maa blive nok a'
denne Vædske, som gør hende lun —
den gode og rare »Madam Brun«.

Tegning af *Kurt Wentzel.*

Overalt bli'r Mændenes Chancer smaa,
med det jeg snart paa det rene kom
Se her, min Ven: I Gyngen at gaa
vil Kvinden nu ogsaa være ene om!

Jør'en Sør'en fortæller.

En hal' Koknak a' den med Faldskærm, ja saagærne og Tak *for*'et. Skaal for Eksempel og la' falle! Har I hørt, at mit Lam derhjemme saa smaat tænker paa a' vil skilles! Jo, den gamle Basunengel si'r, a' hun *kvals* i de Spiritusdampe, je' kommer slæbende mæ langt ud paa Natten! Nu har hun indsuget min aromatiske Aande i 17 Aar, og saa bli'r hun lige med et Hug *Lady*. — Je' ve' ikke, hva' d'Hrr. gi'r?

— *Har* De li'e gi'et — ja det er s'gu da osse rigtignok — saa bruger je' Faldskærmen, der er ikke Tale om det! — Næ, men det kommer a', a' je' for nylig ble' go'e Venner mæ han, Proppeskæreren, I ved, Swanholm, aa han svor en Aften, da vi sad i »Strygebrættet«, *at han vilde trække lige saa mange Propper op, som a' han lavede til at sætte i.* De' er svært Arbejde, mine Herrer, *men je' hjælper han* — og saa gaar'et jo. Aa se han, Swanholm, ka' min Theodosia derhjemme ikke udstaa for sin Død. Hun ka' *lugte*, naar je' har været ude mæ han. Saasnart je' kommer anstigende, saa snuser hun — og saa faar Proppeskæreren og derefter je' vos en Vals. Nu var je' jo altsaa lidt overtorpederet i Aftes, for Swanholm ha'de skaaret mange Propper til i Gaar — han var kommen paa Akkort, nemlig. Men je' sejler jo grinende ind i Tabernaklet derhjemme og vælter Stannerlampen, og li'e i det samme suser der en Fajangseskaal i Ho'det paa mig, men je' drejer a', falder ned i Vuggen til Kronprinsen, der laa aa snorkede, som der ingen Martel var til paa Jorden. Fajangsen rog lige gennem den tynde Skabsdør og rev en stor Flænge i Theodosias grønne Maskeradedragt, som a' hun har paa, naar hun er Havfrue. Je' sæl trykte naturligvis Ungen flad. Han hylede som en Løve, der er paa Sultekur, og Vuggen og je' og Kronpetter, som vi kalder han, for han er døbt Petter med to t'er — vi ruller rundt paa Gulvet uden a' kunne finde ud a' hverandre. Naa, Theodosia skælte mig ud for et gammelt fordrukken Hareskaar, og je' udstedte en Erklæring, som der lod paa, a' hun var den mest æddcrforgiftede Fløjtekedel, jeg ha'de truffet paa her paa Jorden. Og saa ka' je' ikke huske ret mejet mer, for je' væltede Vuggen ned over Petter og la' mig tilrette paa hanses Puder. Saa sugede je' det sidste Dewart, som sad i Overskægget, til mæ — aa saa drog je' ind i Søvnens forjættede Land uden Hensyn til Tordenen, som rullede.

Ja' de ka' tro, mine Herrer, der er mejet Spøj mellem *Theodosia, Swanholm og jeg.*

(Fortsættes).

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden.
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 62
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.

N. Farimagsg. 64

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

S. Johannesson A/S
Statskontrol.

Fedevarer,
Gæs og Ænder.

Telefoner: 3684 — 3349 — 4722 — 121.

St. og Kj. **13, Højbroplads 13.** St. og Kj.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING, KØBENHAVN.

Tegning af *Gustav Halldin.*

— Sikke Tider! Nu tør man ikke engang bryde ind i Bankerne — man risikerer Fan'me at faa fat i bare falske Penge!

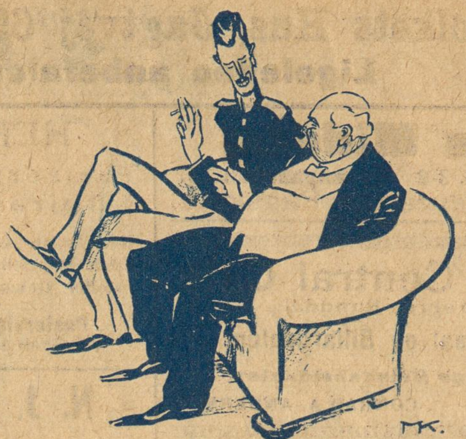

Tegning af *Magnus Kristensen.*

— Jeg glemmer aldrig min første Efteraarsmanøvre som Kaptajn. Vi bombarderede Fjendens Stilling uafbrudt i 3 Døgn.

— Kunde der ikke rykkes frem før?

— Jo — Fjenden trak sig tilbage allerede den første Dag, men Godsejeren, som vores Oberst og jeg var indkvateret hos, ha'de en go' gammel Portvin — forstaar De!

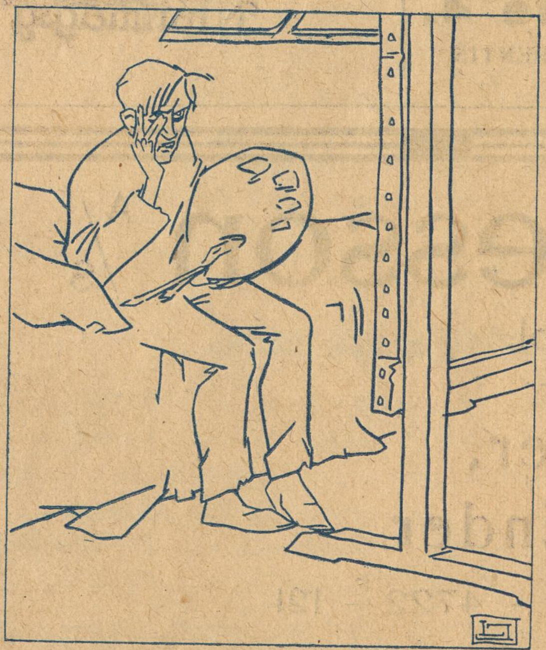

Tegning af *L. Jacobsen.*

Den eneste menneskelige Lyd, jeg har hørt i fem Dage, er min Maves Knurren.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Da Højesteretsdommen om Lehn og Stamhuse naaede Greven paa »Skjoldeballegaard«.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.